Mehdi Bazergan / Kur'an'ın Nüzul Süreci

Diyanet Çevirisi	Muhammed Esed
1. Alak. (1-5) 1. YIL. 1,2. Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı "alak"dan yarattı. 3. Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. 4,5. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.	1. Alak. (1-5) 1. YIL. 1. OKU (1) yaratan Rabbin adına, 2. insanı bir yumurta hücresinden yaratan! (2) 3. Oku, çünkü Rabbin Sonsuz Kerem Sahibidir, 4. [insana] kalemi kullanmayı öğretendir, 5. insana bilmediğini belleten! (3)
2. Müddessir. (1-7) 1. YIL. 1. Ey örtünüp bürünen (Peygamber!) 2. Kalk da uyar. 3. Rabbini yücelt. 4. Nefsini arındır. 5. Şirkten uzak dur. 6. İyiliği, daha fazlasını bekleyerek (bir kazanç elde etmek için) yapma. 7. Rabbinin rızasına ermek için sabret.	2. Müddessir. (1-7) 1. YIL. 1. SEN EY [yalnızlığına] bürünmüş olan! (1) 2. Kalk ve uyar! 3. Rabbinin büyüklüğünü ve yüceliğini an! 4. Öz-benliğini temiz tut! (2) 5. Ve bütün pisliklerden kaçın! 6. İyilik yapmayı kendine kazanç aracı kılma, (3) 7. ama sabırla Rabbine yönel.
3. Asr. (1-2) 1. YIL. 1,2. Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir.	3. Asr. (1-2) 1. YIL. 1. DÜŞÜN zamanın akıp gidişini! (1) 2. Gerçek şu ki, insan ziyandadır;
4. Zariyat. (1-6) 1. YIL. 1,2,3,4,5,6. Tozutup savuranlara, ağırlık taşıyanlara, kolaylıkla akanlara, iş bölüştürenlere andolsun ki, size vaad olunan şey elbette doğrudur. Hesap ve ceza mutlaka gerçekleşecektir.	4. Zariyat. (1-6) 1. YIL. 1. DÜŞÜN rüzgarları, tozları sağa sola savuran, 2. ve [koyu bulutların] yükünü taşıyan, 3. yumuşak bir şekilde akıp giden, 4. ve [hayatın nimetlerini] [Allah'ın] buyruğu altında paylaştıran! (1) 5. Gerçek şu ki, size vaad edilmiş olan (2) kesinlikle doğrudur, 6. ve yargılama (Günü) mutlaka gelecektir!
5. Tekasür. (1-2) 1. YIL. 1,2. Çoklukla övünmek sizi, kabirlere varıncaya (ölünceye) kadar oyaladı.	5. Tekasür. (1-2) 1. YIL. 1. BİR aç-gözlülük saplantısı içindesiniz, 2. mezarlarınıza girinceye dek (süren). (1)
6. Tur. (1-8) 1. YIL. 1,2,3,4,5,6,7. Tûr'a, yayılmış ince deri sayfalara düzenle yazılmış kitaba, "Beyt-i Ma'mur"a1, yükseltilmiş tavana (göğe), kabaran denize andolsun ki, şüphesiz Rabbinin azabı mutlaka gerçekleşecektir. 8. Onu geri çevirecek hiçbir şey yoktur.	6. Tur. (1-8) 1. YIL. 1. DÜŞÜN Sina Dağı'nı! (1) 2. Düşün [Allah'ın] vahyi[ni], ki işlenmiştir 3. açık (2) tomarlar üstüne. 4. Ayakta kalan [ibadet] evi[ni] (3) düşün! 5. Düşün yüksek [göğün] tavanı[nı]! 6. Kabaran denizi düşün! (4) 7. GERÇEK ŞU Kİ [ey insanoğlu,] Rabbin tarafından [günahkarlar için] öngörülmüş olan azap, kesinlikle vuku bulacaktır: 8. ona hiç kimse engel olamaz.
7. İhlas. (Tümü) 1. YIL. 1. De ki: "O, Allah'tır, bir tektir."	7. İhlas. (Tümü) 1. YIL. 1. DE Kİ: "O, Tek Allah'tır:

2. "Allah Samed'dir. (Her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.)"
3. Ondan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir)."
4. "Hiçbir şey O'na denk ve benzer değildir."

2. Allah, Öncesiz ve Sonrasız, Bütün Evrenin Asıl Sebebi. (1)
3. O doğurmamıştır, doğurulmamıştır;
4. ve hiçbir şey O'na denk tutulamaz." (2)

8. Gaşiye. (1-5,8-16) 1. YIL.

1. Dehşeti her şeyi kaplayan felaketin haberi sana geldi mi?
2. O gün birtakım yüzler vardır ki zillete bürünmüşlerdir.
3. Çalışmış, (boşa) yorulmuşlardır.
4. Kızgın ateşe girerler.
5. Son derece kızgın bir kaynaktan içirilirler.
8. O gün birtakım yüzler vardır ki, nimet içinde mutludurlar.
9. Yaptıklarından dolayı hoşnutturlar.
10. Yüksek bir cennettedirler.
11. Orada hiçbir boş söz işitmezler.
12. Orada akan bir kaynak vardır.
13,14,15,16. Orada yüksek tahtlar, konulmuş kadehler, sıra sıra yastıklar, serilmiş gösterişli yaygılar vardır.

8. Gasiye. (1-5,8-16) 1. YIL.

1. KÂBUS Gibi Çöken'den (1) haberin var mı?
2. Bazı yüzler o Gün yere bakacak,
3. [günahın yükü altında] bitkin düşmüş, [korku ile] sarsılmış,
4. kızgın bir ateşe girmek
5. ve kaynar bir pınardan tatmak üzere.
8. Bazı yüzler (de) o Gün mutlulukla parıldayacak,
9. çabaları[nın meyvesini tatmak]tan memnun,
10. harika bir bahçede,
11. boş lakırdı işitmeyecekleri (bir bahçede).
12. Sayısız pınarlar (3) akacak orada,
13. [ve] yükseltilmiş [mutluluk] tahtları, (4)
14. doldurulmuş kadehler,
15. dizilmiş yastıklar,
16. ve serilmiş halılar...

9. Tarık. (11-17) 1. YIL.

11. Yağmurlu göğe andolsun,
12. Yarık yarık çatlamış yere andolsun.
13. Şüphesiz o Kur'an, hak ile bâtılı ayırd eden bir sözdür.
14. O, boş bir söz değildir.
15. Şüphesiz onlar bir tuzak kurarlar,
16. Ben de bir tuzak kurarım.
17. Artık sen inkârcılara mühlet ver; onlara biraz zaman tanı!

9. Tarik. (11-17) 1. YIL.

11. Düşün (4) dönüp duran gökleri,
12. ve bitkilerle patlayıp yarılan yeri!
13. BAKIN, bu [ilahî kelâm] doğruyu yanlıştan ayıran bir sözdür, (5)
14. boş bir lakırdı değil.
15. Elbette on[u kabule yanaşmayan]lar, birçok düzmece kanıt ararlar (6) [ilahî kelâmı çürütmek için];
16. ama Ben onların bütün planlarını boşa çıkaracağım. (7)
17. Öyleyse bırak, hakikati inkar edenler dilediklerini yapsınlar, yapsınlar kısa bir süre!

10. İnfitar. (1-5) 1. YIL.

1. Gök yarıldığı zaman,
2. Yıldızlar saçıldığı zaman,
3. Denizler kaynayıp fışkırtıldığı zaman,
4. Kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman,
5. Herkes yaptığı ve yapmadığı şeyleri bilecek.

10. İntifar. (1-5) 1. YIL.

1. GÖKYÜZÜ parçalanıp yarıldığında, (1)
2. ve yıldızlar dağılıp savrulduğunda,
3. denizler kabarıp taştığında,
4. ve kabirler alt-üst olduğunda,
5. her insan, [sonunda,] ilerisi için ne hazırladığını ve [bu dünyada] ne bıraktığını (2) anlayacaktır.

11. Şems. (1-10) 1. YIL.

1. Güneşe ve onun aydınlığına andolsun,
2. Onu izlediğinde Ay'a andolsun,
3. Onu ortaya çıkardığında gündüze andolsun,
4. Onu bürüdüğünde geceye andolsun,
5. Göğe ve onu bina edene andolsun,
6. Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun,

11. Şems. (1-10) 1. YIL.

1. GÜNEŞİ ve onun aydınlık veren parlaklığını düşün,
2. ve güneşi(n ışığını) yansıtan (1) ayı!
3. Dünyayı (2) gün ışığına çıkaran gündüzü düşün,
4. ve onu karanlığa boğan geceyi!
5. Gökyüzünü ve onun hârika yapısını (3) düşün,

7,8,9. Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirip ona kötülük duygusunu ve takvasını (kötülükten sakınma yeteneğini) ilham edene andolsun ki, nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir.

10. Onu kötülüklere gömüp kirleten kimse de ziyana uğramıştır.

6. ve yeryüzünü, onun (uçsuz bucaksız) genişliğini!

7. İnsan benliğini (4) düşün ve onun nasıl (yaratılış) amacına uygun şekillendirildiğini; (5)

8. ve nasıl ahlakî zaafları olduğu kadar Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle de donatıldığını! (6)

9. Her kim [benliğini] arındırırsa, kesinlikle mutluluğa erişecektir,

10. onu [karanlığa] gömen ise hüsrandadır.

12. Kevser. (Tümü) 1. YIL.

1. Şüphesiz biz sana Kevseri verdik.

2. O Halde, Rabbin için namaz kıl, kurban kes.

3. Doğrusu sana buğzeden, soyu kesik olanın ta kendisidir.

12. Kevser. (Tümü) 1. YIL.

1. BAK, Biz sana bol nimet (1) verdik:

2. o halde [yalnız] Rabbine ibadet et ve [yalnız O'nun adına] kurban kes.

3. Şu gerçek ki, senden nefret eden, [her türlü iyilik ve güzellikten] kesilmektedir! (2)

13. Ala. (1-6,8-9) 1. YIL.

1. Yüce Rabbinin adını tespih et.

2. O, yaratıp şekillendiren, âhenk veren ve düzene koyandır.

3. O, (her şeyi) ölçüyle yapıp yönlendirendir.

4,5. O, yeşil bitki örtüsünü çıkaran, sonra da onları çürüyüp kararmış çörçöpe çevirendir.

6. Sana Kur'an'ı okutacağız ve sen onu unutmayacaksın.

8. Biz seni en kolay olana kolayca ileteceğiz.

9. O halde, eğer öğüt fayda verirse, öğüt ver.

13. Ala. (1-6,8-9) 1. YIL.

1. YÜCELT Rabbinin sınırsız şanını: Yüceler-Yücesi[nin şanını],

2. O ki, [her şeyi] yaratmakta ve amacına uygun şekiller vermektedir; (1)

3. O ki, [bütün mevcudatın] tabiatını belirlemekte (2) ve onu [hedefine doğru] yöneltmektedir;

4. O ki, yeşil ot(lar)ı çıkarmakta,

5. ve sonra on[lar]ı kara-kavruk kök haline getirmektedir! (3)

6. BİZ SANA öğreteceğiz ve [öğrendiklerinden hiç birini] unutmayacaksın,

8. Biz, [böylece] [nihaî] huzura ve rahatlığa giden yolu (6) senin için kolaylaştıracağız.

9. O HALDE, [hakikati başkalarına] hatırlat, bu hatırlatma ister fayda ver[iyor görün]sün, [ister görünmesin]: (7)

14. Büruc. (1-7,12-22) 1. YIL.

1. Burçlarla dolu göğe andolsun,

2. Va'dedilmiş güne (kıyamete) andolsun,

3,4,5. Şâhitlik edene ve şahitlik edilene andolsun ki, (mü'minleri yakmak için) hendek kazıp (içinde) alevli ateş yakanlar lanetlenmiştir.

6,7. O vakit, ateşin etrafında oturmuş, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

12. Şüphesiz, Rabbinin yakalaması çok çetindir.

13. Şüphesiz O, başlangıçta yaratmayı yapar, sonra onu tekrarlar.

14. O, çok bağışlayandır, çok sevendir.

15. Arş'ın sahibidir, şanı yüce olandır.

16. Dilediğini mutlaka yapandır.

17,18. Orduların, Firavun ve Semûd'un haberi sana geldi mi?

19. Hayır, inkar edenler, hâlâ yalanlamaktadırlar.

20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.

21. Hayır o (yalanlamakta oldukları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır.

14. Büruc. (1-7,12-22) 1. YIL.

1. DÜŞÜN büyük burçlarla dolu göğü,

2. ve [tahayyül et] vaad edilen Günü, (1)

3. ve O [her şeye] tanıklık eden ile [O'nun tarafından] tanıklık edileni! (2)

4. ONLAR [yalnızca] kendilerini yok ederler, (3) o çukuru hazırlayanlar,

5. [imana ermiş olanlara karşı] şiddetle yanan ateş (çukurunu)! (4)

6. Hani, onlar [keyifle] o [ateşi] seyretmişlerdi,

7. müminlere ne yaptıklarının bilincinde olarak; (5)

12. ŞÜPHESİZ, Rabbinin yakalaması son derece çetindir!

13. O'dur [insanı] yoktan var eden ve sonra yeniden hayata getiren.

14. Ve yalnız O'dur gerçek bağışlayıcı, sevgide kapsayıcı,

15. şanlı kudret tahtının sahibi (8) ,

16. dilediği her şeyin mutlak Yapıcısı.

22. O korunmuş bir levhada (Levh-i Mahfuz'da)dır.

17. [GÜNAHKAR] orduların kıssasından haberin var mı?

18. Firavun ve Semûd [kavmi]nin? (9)

19. Ama, hakikati inkara şartlanmış olanlar onu yalanlamakta ısrar ederler:

20. halbuki Allah onları, farkında olmadıkları halde, (10) [ilmi ve kudreti ile] kuşatır.

21. Yok yok, hayır! Bu [reddettikleri ilahî kelâm] şerefli/soylu bir hitabedir,

22. kaybolmayan bir levha üzerine [işlenmiş (bir hitabe)]. (11)

1. Güneş, dürüldüğü zaman,

2. Yıldızlar, bulanıp söndüğü zaman,

3. Dağlar, yürütüldüğü zaman,

4. Gebe develer salıverildiği zaman.

5. Yaban hayatı yaşayan (irili ufaklı) tüm canlılar toplandığı zaman,

6. Denizler kaynatıldığı zaman,

7. Ruhlar (bedenlerle) eşleştirildiği zaman.

8,9. Diri diri gömülen kız çocuğunun, hangi günahtan ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman,

10. Amel defterleri açıldığı zaman,

11. Gökyüzü (yerinden) sıyrılıp koparıldığı zaman,

12. Cehennem alevlendirildiği zaman,

13. Cennet yaklaştırıldığı zaman,

14. Herkes önceden hazırlayıp getirdiği şeyleri bilecektir.

15,16. Andolsun, bir görünüp bir sinenlere, akıp gidip kaybolanlara,

17. Andolsun, yöneldiği zaman geceye,

18. Andolsun, aydınlandığı zaman sabaha ki,

19,20,21. O (Kur'an), şüphesiz değerli, güçlü ve arşın sahibi katında itibarlı, orada (meleklerce) itaat edilen, güvenilir bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür.

22. (Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir.

23. Andolsun o, Cebrâil'i apaçık ufukta gördü.

24. O, gayb hakkında cimri değildir.

25. Kur'an, kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. (Hal böyle iken) nereye gidiyorsunuz?

27,28. O, âlemler için, içinizden dürüst olmak isteyenler için, ancak bir öğüttür.

29. Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

1. GÜNEŞ, karanlığa gömüldüğünde,

2. ve yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde,

3. dağlar kaybolup gittiğinde, (1)

4. ve doğurmak üzere olan dişi develer başıboş bırakıldığında,

5. bütün hayvanlar bir araya toplandığında, (2)

6. ve denizler kaynadığında,

7. bütün insanlar [yaptıklarıyla] eşleştirildiğinde, (3)

8. ve diri diri gömülen kız çocuklarına sorulduğunda

9. hangi suçtan dolayı öldürüldükleri, (4)

10. [insanların yapıp-ettiklerinin] dosyaları açıldığında,

11. ve gökyüzü açılıp ortaya serildiğinde,

12. [cehennemin] yakıcı ateşi parladığında,

13. ve cennet gözler önüne getirildiğinde,

14. [o Gün] her insan, [kendisi için] ne hazırlamış olduğunu görecektir.

15. HAYIR! Hayır! Dönüp duran yıldızları tanıklığa çağırırım,

16. yörüngelerinde akan ve kaybolan gezegenleri,

17. ve kararan geceyi,

18. ve soluk almaya başlayan sabahı:

19. bakın, bu [ilahî kelâm], gerçekten soylu bir elçinin [vahyedilmiş] sözüdür, (5)

20. güç bahşedilmiş, kudret ve egemenlik tahtının Sahibi nezdinde (6) emin kılınmış,

21. itaat edilen ve güvene layık birinin [sözü]!

22. Çünkü, bu arkadaşınız bir deli değil: (7)

23. o gerçekten [meleği] gördü, berrak bir ufukta [gördü] onu; (8)

24. o, [başka birine vahyedilmiş olan] insan kavrayışının ötesindeki şeylerin bilgisinden dolayı onları kıskanan biri değildir. (9)

25. Bu [mesaj], lânetlenmiş bir şeytanî gücün (10) sözü de değildir.

26. Öyleyse nereye gidiyorsunuz?

27. Bu [mesaj], bütün insanlık için bir öğüt ve hatırlatmadan başka bir şey değildir,

28. doğru yolda yürümek isteyen her biriniz için.
29. Ama Allah, bütün âlemlerin Rabbi, [o yolu size göstermeyi] istemedikçe siz onu isteyemezsiniz. (11)

16. İnşirah. (Tümü) 2. YIL.

1. (Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
2,3. Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı?
4. Senin şânını yükseltmedik mi?
5. Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır.
6. Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır.
7. Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul.
8. Ancak Rabbine yönel ve yalvar.

16. İnşirah. (Tümü) 2. YIL.

1. BİZ kalbini (1) aç(ıp ferahlat)madık mı,
2. ve üzerinden yükü kaldırmadık mı,
3. o belini büken (yükü)? (2)
4. Şerefini ve itibarını yükseltmedik mi? (3)
5. Elbette her güçlükle birlikte bir kolaylık vardır:
6. Şüphesiz, her güçlükle bir kolaylık!
7. Öyleyse [sıkıntıdan] kurtulduğun zaman sağlam dur,
8. ve yalnız Rabbine sevgi ile yönel.

17. Duha. (Tümü) 2. YIL.

1. Kuşluk vaktine andolsun,
2. Karanlığı çöktüğü vakit geceye andolsun ki,
3. Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.
4. Muhakkak ki âhiret senin için dünyadan daha hayırlıdır.
5. Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.
6. Seni yetim bulup da barındırmadı mı?
7. Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi?
8. Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi?
9. Öyleyse sakın yetimi ezme!
10. Sakın isteyeni azarlama!
11. Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat.

17. Duha. (Tümü) 2. YIL.

1. AYDINLIK sabahı düşün,
2. ve durgun, karanlık geceyi. (1)
3. Rabbin seni ne unuttu ne de darıldı: (2)
4. öteki dünya senin için [hayatının] bu ilk bölümünden mutlaka daha iyi olacak!
5. Ve zamanı geldiğinde Rabbin sana [kalbinden geçeni] bağışlayacak ve seni hoşnut kılacak.
6. O seni yetim olarak bulup bir sığınak vermedi mi? (3)
7. Ve yolunu kaybetmiş görüp seni doğru yola ulaştırmadı mı?
8. İhtiyaç içinde bulup seni tatmin etmedi mi?
9. Öyleyse yetime haksızlık yapma,
10. yardım isteyeni asla geri çevirme, (4)
11. ve [her zaman] Rabbini(n) nimetlerini an. (5)

18. Nas. (Tümü) 2. YIL.

1,2,3,4,5,6. De ki: "Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik'ine, insanların İlah'ına sığınırım."

18. Nas. (Tümü) 2. YIL.

1. DE Kİ: "Sığınırım ben insanların Rabbine,
2. insanların Hakimine,
3. insanların İlahına;
4. fısıldayan sinsi ayartıcının şerrinden,
5. insanların kalbine fısıldayan; (1)
6. görünmez güçler[in] ve insanlar[ın bütün ayartmaların]dan". (2)

19. Naziat. (1-26) 2. YIL.

1. Andolsun (kâfirlerin ruhlarını) şiddetle çekip çıkaranlara,
2. Andolsun (mü'minlerin ruhlarını) kolaylıkla alanlara,
3. Andolsun yüzüp yüzüp gidenlere,
4. Derken, öne geçenlere,
5. Nihayet işi çekip çevirenlere (ki, mutlaka tekrar diriltileceksiniz).
6,7. Büyük bir sarsıntının olacağı o günde o sarsıntıyı, peşinden gelen başka bir sarsıntı izleyecektir.

19. Naziat. (1-26) 2. YIL.

1. DÜŞÜN bu [yıldız]ları, batmak üzere yükselen; (1)
2. ve [yörüngelerinde] istikrarlı şekilde hareket eden, (2)
3. ve [uzayda] sakin sakin yüzen,
4. ve hızlı şekilde [birbirini] izleyen, (3)
5. böylece [Yaratıcı'nın] buyruğunu yerine getiren!
6. [O HALDE, (4) düşün] şiddetli bir sarsıntının [dünyayı] sarstığı Gün[ü],
7. daha büyük [sarsıntı]ların ardından geleceği (Günü)!

8. O gün birtakım kalpler (tedirginlik içinde) şiddetle çarpacaktır.

9. Onların gözleri (korku ile) inecektir.

10. Şöyle derler: "Biz gerçekten gerisingeriye eski halimize mi döndürüleceğiz?"

11. "Bizler çürümüş kemiklere döndükten sonra mı?"

12. "Öyle ise bu hüsran dolu bir dönüştür"dediler.

13. Halbuki o, bir haykırıştan (sûr'un üfürülmesinden) ibarettir.

14. Birdenbire kendilerini mahşerde buluverirler.

15. (Ey Muhammed!) Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?

16. Hani, Rabbi ona mukaddes Tuvâ vadisinde şöyle seslenmişti:

17. "Haydi Firavun'a git! Çünkü o azmıştır."

18. "Ona de ki: İster misin (küfür ve isyanından) temizlenesin?

19. Seni Rabbine ileteyim de ona karşı derinden saygı duyup korkasın!"

20. Derken Mûsâ O'na en büyük mucizeyi gösterdi.

21. Fakat o, Mûsâ'yı yalanladı ve isyan etti.

22. Sonra sırt dönüp koşarak gitti.

23. Hemen (adamlarını) topladı ve onlara seslendi:

24. "Ben, sizin en yüce Rabbinizim!"dedi.

25. Allah onu, ibret verici şekilde dünya ve âhiret cezasıyla cezalandırdı.

26. Şüphesiz bunda Allah'tan sakınıp korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.

8. O Gün [insanların] kalpleri titreyerek çarpacak

9. [ve] gözleri yere bakacak...

10. [Ama hâlâ] bazıları: "Ne yani!" diyorlar, "Biz gerçekten eski halimize mi döndürüleceğiz,

11. çürüyen kemik [yığını] olsak bile?"

12. [Ve] ilave ediyorlar: "Öyleyse bu, zararlı bir dönüş olur!" (5)

13. [Ama] o zaman, [Son Saat], bir tek çığlık [gibi ansızın onların üzerine] kopacak,

14. işte o zaman [hakikati] anlayacaklar!

15. MUSA'NIN kıssasından hiç haberin oldu mu? (6)

16. Hani kutsal bir vadide Rabbi o'na şöyle seslenmişti: (7)

17. "Sen, Firavun'a git -çünkü o hak ve adalet sınırlarını ihlal ediyor-

18. ve [ona] söyle: Arınmaya istekli misin?

19. [Eğer istekliysen] o zaman seni Rabbin[i tanıma mertebesin]e ulaştıracağım ki [bundan sonra] O'nun korkusunu duyasın.'" (8)

20. Bunun üzerine (Musa), [Firavun'a gitti ve] ona [Rabbinin rahmetinin eseri olan] büyük mucizeyi anlattı. (9)

21. Ama [Firavun] o'nu yalanladı ve [hidayeti] şiddetle reddetti,

22. sonra da kaba bir şekilde [Musa'ya] sırtını döndü;

23. daha sonra [ileri gelen adamlarını] topladı ve [halkını] çağırdı,

24. ve onlara "Ben sizin en yüce rabbinizim!" dedi. (10)

25. Bunun üzerine Allah onu yakalayıp hesaba çekti [ve bunu] hem bu dünyada (11) hem de öteki dünyada uyarıcı bir örnek yaptı.

26. Bunda, şüphesiz, [Allah'ın] ürperti ve korkusunu duyanlar için bir ibret vardır.

20. Müddessir. (8-10) 2. YIL.

8,9. Sûr'a üfürüldüğü zaman var ya; işte o gün çetin bir gündür.

10. Kâfirler için hiç kolay değildir.

20. Müddessir. (8-10) 2. YIL.

8. Ve [insanları uyar ki], [yeniden diriliş] sûru üflendiği zaman,

9. o Gün, bir ızdırap günü olacaktır,

10. rahatlama günü değil, [şimdi] hakikati inkar edenler için! (4)

21. Leyl. (Tümü) 2. YIL.

1. (Ortalığı) bürüdüğü zaman geceye andolsun,

2. Açılıp aydınlandığı zaman gündüze andolsun,

3. Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki,

4. Şüphesiz sizin çabalarınız elbette çeşit çeşittir.

5,6,7. Onun için kim (elinde bulunandan) verir, Allah'a karşı gelmekten sakınır ve en güzel sözü (kelime-i tevhidi) tasdik ederse, biz onu en kolay olana kolayca iletiriz.

8,9,10. Fakat, kim cimrilik eder, kendini Allah'a muhtaç görmez ve en güzel sözü (kelime-i tevhidi)

21. Leyl. (Tümü) 2. YIL.

1. DÜŞÜN [yeryüzünü] karanlığa boğan geceyi,

2. ve aydınlığı yükselten gündüzü!

3. Erkeğin ve dişinin yaratılışını düşün! (1)

4. Gerçekte, [ey insanlar,] siz çok çeşitli hedefler (2) peşindesiniz!

5. Her kim [başkaları için] harcar ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşırsa,

6. ve nihaî güzelliğin/iyiliğin gerçekliğine (3) inanırsa,

yalanlarsa biz de onu en zor olana kolayca iletiriz.
11. Cehenneme yuvarlandığı zaman, malı ona fayda vermez.
12. Şüphesiz bize düşen sadece doğru yolu göstermektir.
13. Şüphesiz ahiret de dünya da bizimdir.
14. Sizi alevler saçan ateşe karşı uyardım.
15,16. O ateşe, ancak yalanlayıp yüz çeviren en bedbaht kimse girer.
17,18. Temizlenmek için malını hayra veren en muttekî (Allah'a karşı gelmekten en çok sakınan) kimse o ateşten uzak tutulacaktır.
19,20. O, hiç kimseye karşılık bekleyerek iyilik yapmaz.(Yaptığı iyiliği) Ancak yüce Rabbinin rızasını istediği için (yapar).
21. Elbette kendisi de hoşnut olacaktır.

7. işte onun için [nihaî] huzur ve rahatlığa giden yolu kolaylaştıracağız. (4)
8. Cimrilik yapana ve kendi-kendine yeterli olduğunu zannedene (5) ,
9. ve nihaî güzelliği/iyiliği yalanlayana gelince,
10. onun için zorluğa ve sıkıntıya giden yolu kolaylaştırırız:
11. bakalım serveti onu koruyacak mı (6) [mezarına] girdiği zaman?
12. BAKIN, Bize düşen doğru yolu göstermektir;
13. ve hem öteki dünya, hem de [hayatınızın] bu ilk bölümü [üzerindeki hakimiyet] Bize aittir: (7)
14. İşte, sizi alevler saçan ateşe karşı uyarıyorum;
15. [öyle bir ateş ki] kimse girmez, en onulmaz azgınlar dışında,
16. hakikati yalanlayan ve [ondan] yüz çeviren (azgınlar).
17. Ama, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olanlar (ateşten) uzak kalacak:
18. arınmak için servetini [başkalarına] harcayanlar,
19. gördüğü bir iyiliğin karşılığı olarak değil, (8)
20. ama yalnızca yüce Rabbinin rızasını kazanmak için:
21. işte böyleleri de, zamanı geldiğinde sevinci tadacaklar.

22. Maun. (Tümü) 2. YIL.

1. Gördün mü, o hesap ve ceza gününü yalanlayanı!
2,3. İşte o, yetimi itip kakan, yoksula yedirmeyi özendirmeyen kimsedir.
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki,
5. Onlar namazlarını ciddiye almazlar.
6. Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar.
7. Ufacık bir yardıma bile engel olurlar.

22. Maun. (Tümü) 2. YIL.

1. HİÇ bütün bir ahlakî değerler sistemini yalanlayan (1) [birini] tasavvur edebilir misin?
2. İşte böyle biridir, yetimi itip kakan,
3. yoksulu doyurma arzusu/gayreti duymayan.(2)
4. Yazıklar olsun şu namaz kılıp duranlara,
5. onlar ki kalpleri namazlarına yabancıdır, (3)
6. onlar ki niyetleri yalnızca görülüp takdir edilmektir,
7. ve üstelik onlar, [insanlara] en ufak bir yardımı bile reddederler! (4)

23. Mearic. (5-18) 2. YIL.

5. (Ey Muhammed!) Sen güzel bir şekilde sabret.
6. Şüphesiz onlar o azabı uzak görüyorlar.
7. Biz ise onu yakın görüyoruz.
8,9. Göğün, erimiş maden gibi ve dağların atılmış renkli yün gibi olacağı günü hatırla.
10. (O gün) hiçbir samimi dost, dostunu sormaz.
11,12,13,14. Birbirlerine gösterilirler. Günahkâr kimse ister ki, o günün azabından kurtulmak için oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini koruyup barındıran tüm ailesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini fidye olarak versin de, kendisini kurtarsın.
15,16. Hayır (ne mümkün)! Şüphesiz, cehennem derileri kavurup çıkaran alevli ateştir.

23. Mearic. (5-18) 2. YIL.

5. Bu nedenle, [sen ey iman eden], bütün sıkıntılara sabırla katlan:
6. bak, insanlar (6) o [hesaba] uzak bir şey olarak bakıyorlar,
7. ama Biz onu yakın görüyoruz!
8. [Bu hesap,] göğün erimiş madene benzeyeceği Gün [vuku bulacak],
9. ve dağların yün topakları gibi olacağı,
10. ve hiç kimsenin arkadaşını(n durumunu) sormayacağı,
11. ama onların birbirlerinin gözü önünde olacaklar[ı gün]: [çünkü,] her suçlu, o Gün çocuklarını feda ederek kendisini kurtarmak ister,
12. ve eşini ve kardeşini,

17,18. O, (hakka) arka döneni ve (imandan) yüz çevireni; servet toplayıp yığanı kendine çağırır.

13. ve kendisini himaye etmiş bütün akrabalarını,

14. ve yeryüzünde yaşayan [başka] herkesi, onların tümünü; böylece yalnız kendini kurtarabilsin diye.

15. Ama hayır! [Onu bekleyen] tek şey alev saçan bir ateştir,

16. derisini kavuran (bir ateş)!

17. O, [iyiye ve doğruya] sırtını dönenleri ve [hakikatten] uzaklaşanları kendine çeker,

18. ve [servet] biriktirip, [onu öteki insanların elinden] alanları.

24. Şems. (11-15) 2. YIL.

11. Semûd kavmi, azgınlığı sebebiyle yalanladı.

12. Hani onların en bedbaht olanı (fesat çıkarmak için) ileri atılmıştı.

13. Allah'ın Resülü de onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun."

14. Fakat onlar, onu yalanladılar ve deveyi boğazladılar. Bunun üzerine Rableri, suçlarından dolayı onları helak etti ve kendilerini yerle bir etti.

15. Allah, bunun sonucundan çekinmez de!

24. Şems. (11-15) 2. YIL.

11. SEMÛD [kavmi,] kaba bir küstahlıkla [bu] hakikati yalan saydı; (7)

12. içlerinden en onulmaz azgınları, [zulüm yapmak için] ileri atılırken,

13. Allah'ın Elçisi onlara: "Şu dişi deve Allah'ındır, öyleyse bırakın suyunu içsin [ve ona bir zarar vermeyin]!" (8) demişti.

14. Ama onlar Elçi'yi (hiçe sayıp) yalanladılar ve deveyi vahşîce boğazladılar; (9) bunun üzerine Rableri, bu günahları yüzünden onları yıkıma uğrattı ve tümünü birden yok etti:

15. çünkü [onlardan] hiç biri başlarına gelecek şeyin korkusunu taşımıyordu. (10)

25. Mürselat. (Tümü) 2. YIL.

1,2,3,4,5,6,7. Ard arda gönderilenlere, kasırga gibi esenlere, hakkıyla yayanlara, hakkıyla ayıranlara, özür ya da uyarı olmak üzere öğüt bırakanlara andolsun ki, uyarıldığınız (Kıyamet) mutlaka gerçekleşecektir.

8. Yıldızların ışığı söndürüldüğü zaman,

9. Gök yarıldığı zaman,

10. Dağlar ufalanıp savrulduğu zaman,

11. Peygamberler için (ümmetlerine şahitlik etmek üzere) vakit belirlendiği zaman (kıyamet gerçekleşir).

12. (Bu) hangi güne ertelenmiştir?

13. Hüküm ve ayırım gününe.

14. Hüküm ve ayırım gününü sen ne bileceksin.

15. O gün vay yalanlayanların haline!

16. Biz öncekileri helak etmedik mi?

17. Sonra arkadan gelenleri de onların peşine takacağız.

18. Biz suçlulara işte böyle yaparız.

19. O gün vay yalanlayanların haline!

20. Biz sizi bayağı bir sudan (meniden) yaratmadık mı?

21,22. Sonra onu belli bir süreye kadar sağlam bir yerde (ana rahminde) tuttuk.

23. Sonra da ona ölçülü bir biçim verdik. Biz ne güzel biçim verenleriz!

24. O gün vay yalanlayanların haline!

25. Murselat. (Tümü) 2. YIL.

1. DÜŞÜN bu [mesaj]ları, dalga dalga (1) gönderilen

2. ve sonra fırtına şiddetiyle patlayan!

3. Düşün bu [mesaj]ları, [hakikati] dört bir yana yayan,

4. böylece [doğru ile eğriyi] kesin şekilde (2) ayıran,

5. ve sonra bir öğüt ve hatırlatmada bulunan,

6. suçlardan arınma[yı vaad eden] veya bir uyarı[da bulunan]! (3)

7. BAKIN, bekleyip görün denilen (4) her şey mutlaka gerçekleşecektir.

8. Yıldızlar söndüğü zaman [gerçekleşecek,]

9. ve gök parçalandığı zaman,

10. ve dağlar toz gibi ufalandığı zaman,

11. ve bütün elçiler belirlenen bir vakitte toplanmaya çağırıldıkları zaman... (5)

12. Ne zaman gerçekleşecek [bütün bunlar]?

13. [Doğruyu yanlıştan] Ayırd etme Günü! (6)

14. Bu Ayrım Günü'nün nasıl bir gün olacağını bilebilir misin?

15. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların!

16. Biz, geçmişin o [günahkar]larını yok etmedik mi?

17. İşte sonrakileri de onlarla aynı yola sokacağız: (7)

25,26. Biz yeryüzünü dirileri de ölüleri de toplayan (bir yurt) yapmadık mı? 27. Orada sabit yüce dağlar yaratmadık mı, size tatlı bir su içirmedik mi? 28. O gün vay yalanlayanların haline! 29. Onlara şöyle denecek: "Yalanlamakta olduğunuz şeye (cehennem azabına) gidin." 30,31. "Üç kola ayrılmış gölgeye gidin ki, o ne gölgelendirir ne de alevden korur." 32. Şüphesiz cehennem, her biri saray büyüklüğünde kıvılcımlar saçar. 33. Bunlar sanki birer kızıl devedir. 34. O gün vay yalanlayanların haline! 35. Bu, konuşamayacakları gündür. 36. Onlara izin de verilmez ki, özür dilesinler. 37. O gün vay yalanlayanların haline! 38. Bu, hüküm ve ayırma günüdür. Sizi ve öncekileri bir araya toplamışızdır. 39. Eğer bir tuzağınız varsa haydi bana tuzak kurun! 40. O gün vay yalanlayanların haline! 41. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, gölgeler içinde ve pınar başlarındadırlar. 42. Canlarının çektiği meyveler içerisindedirler. 43. "Yapmakta olduğunuz şeylere karşılık afiyetle yiyin için." 44. Şüphesiz biz iyilik yapanları işte böyle mükafatlandırırız. 45. O gün vay yalanlayanların haline! 46. Ey inkar edenler! (Dünyada) yiyin ve birazcık yararlanın! Şüphesiz sizler suçlularsınız. 47. O gün vay yalanlayanların haline! 48. Onlara, "Rükû edin (namaz kılın)"dendiği zaman rükû etmezler. 49. O gün vay yalanlayanların haline! 50. Onlar artık ondan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar?	18. [çünkü] Biz, günaha batmış olanlarla böyle uğraşırız. 19. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların! 20. Sizi basit bir sıvıdan yaratmadık mı, 21. [rahmin içinde] sağlam bir şekilde muhafaza ettiğimiz [bir sıvıdan], 22. önceden belirlenmiş bir süreyle? 23. Biz, [insanın yaratılışını] işte böyle gerçekleştirdik: ne mükemmeldir Bizim [bir şeyi] gerçekleştirme kudretimiz! (8) 24. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların! 25. Biz toprağı toplanma yeri yapmadık mı 26. diriler ve ölüler için? (9) 27. Onun üzerinde haşmetli, sarsılmaz dağlar meydana getirmedik mi ve size içmeniz için tatlı sular vermedik mi? (10) 28. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların! 29. HAYDİ, yalanlayıp durduğunuz şu [kıyamete] doğru gidin bakalım! 30. Üç katlı gölgeye (11) doğru gidin, 31. hiçbir [serinliği] olmayan ve ateşten korumayan (gölgeye), 32. [yanan] kütükler gibi (ateşten) kıvılcımlar saçan, 33. kızgın dev halatlar gibi! (12) 34. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların, 35. hiçbir söz söyle[ye]meyecekleri, 36. ve özür dilemelerine izin verilmeyeceği o Gün. 37. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların, 38. [onlara şöyle denilecek, doğru ile eğri arasındaki] o Ayrım Günü: "Sizi eski zamanların o [günahkar]ları ile bir araya getirdik; 39. ve eğer bir bahaneniz [olduğunu sanıyorsanız], haydi (onu kullanıp) Beni atlatmaya çalışın!" 40. O Gün vay haline hakikati yalanlayanların! 41. [AMA,] Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlar, [serin] gölgeler altında ve pınarlar arasında oturacaklar, 42. ve canlarının istediği her meyve[den tadacaklar]; 43. [ve onlara:] "[Hayatta iken] yaptıklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyip için!" (13) denilecek. 44. İyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz; 45. [ama] o Gün vay haline hakikati yalanlayanların! 46. [DOYUNCAYA] kadar yiyip için ve biraz sefanızı sürün, siz ey günahkarlar! (14) 47. [Ama] o Gün, vay haline hakikati yalanlayanların! 48. Ve onlara "[Allah'ın huzurunda] baş eğin!" denildiğinde buna uymazlar: 49. o Gün, vay haline hakikati yalanlayanların! 50. Peki, bundan sonra, başka hangi habere inanacaklar?

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?

2,3. Üzerinde anlaşmazlığa düştükleri büyük haberi (mi)?

4. Hayır, ileride bilecekler.

5. Yine hayır; ileride bilecekler.

6,7. Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da birer kazık yapmadık mı?

8. Sizleri (erkekli-dişili) eşler halinde yarattık.

9. Uykunuzu bir dinlenme (sebebi) kıldık.

10. Geceyi (sizi örten) bir elbise yaptık.

11. Gündüzü de geçimi temin zamanı kıldık.

12. Üstünüze yedi sağlam gök bina ettik.

13. Alev alev yanan aydınlatıcı ve ısıtıcı bir kandil yarattık.

14,15,16. Taneler, bitkiler, sarmaş dolaş bahçeler çıkaralım diye yağmur yüklü yoğun bulutlardan şarıl şarıl yağmur yağdırdık.

17. Şüphesiz hüküm ve ayırma günü belirlenmiş bir vakittir.

18. Bu, sûra üfürüleceği gün gerçekleşir ve siz bölük bölük gelirsiniz.

19. Gök açılır ve kapı kapı olur.

20. Dağlar yürütülür, serap haline gelir.

21,22,23. Şüphesiz cehennem, bir gözetleme yeridir; azgınlar için, içinde çağlar boyu kalacakları bir dönüş yeridir.

24. Orada ne bir serinlik ve ne de içecek bir şey tadacaklar!

25,26. Ancak, uygun bir ceza olarak kaynar su ve irin içecekler.

27. Çünkü onlar hesaba çekilmeyi ummuyorlardı.

28. Âyetlerimizi de alabildiğine yalanlamışlardı.

29. Biz ise, her şeyi bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da) tamamiyle sayıp tespit ettik.

30. Kafirlere şöyle denilir: "Şimdi tadın. Artık bundan sonra yalnızca azabınızı artıracağız."

31,32,33,34. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir kurtuluş, bahçeler, üzümler, kendileriyle bir yaşta, göğüsleri çıkmış genç kızlar ve dolu dolu kadehler vardır.

35. Orada ne bir boş söz işitirler, ne de bir yalan.

36,37,38. Bunlar kendilerine; Rabbinden, göklerin ve yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbinden, Rahmân'dan bir mükafat, yeterli bir ihsan olarak verilmiştir. Onlar, Ruh'un (Cebrail'in) ve meleklerin saf duracakları gün Allah'a hitap edemeyeceklerdir. Sadece Rahmân'ın izin vereceği ve doğru söyleyecek olan kimseler konuşabilecektir.

1. BİRBİRLERİNE [bu kadar sık] neyi soruyorlar?

2. O müthiş [yeniden dirilme] haberini (mi),

3. üzerinde [hiçbir şekilde] anlaşamadıkları. (1)

4. Elbette, zamanı geldiğinde [onu] anlayacaklar!

5. Ve bir kez daha: (2) Elbette, zamanı geldiğinde anlayacaklar!

6. YERYÜZÜNÜ [sizin için] bir dinlenme yeri yapmadık mı,

7. ve dağları da [onun] sütunları? (3)

8. Sizi çiftler halinde yarattık; (4)

9. uykunuzu ölüm[ün bir sembolü] (5) kıldık

10. ve geceyi [onun] örtüsü yaptık,

11. gündüzü de hayat[ın sembolü]. (6)

12. Üstünüze yedi gök kubbe (7) bina ettik,

13. ve [oraya güneşi,] parıldayan ışık yüklü lambayı yerleştirdik.

14. Ve rüzgarın sürüklediği bulutlardan şarıldayan sular indirdik,

15. [indirdik] ki onunla taneler ve bitkiler yetiştirelim,

16. ve ağaçlarla kaplı bahçeler. (8)

17. GERÇEK ŞU Kİ, [doğru ile yanlış arasında] Ayrım Günü'nün (9) belirlenmiş bir vakti vardır:

18. [yeniden dirilme] sûrun[un] üflendiği ve hepinizin kalabalıklar halinde ortaya çıkacağınız Gün;

19. göklerin açıldığı ve [kanatları açık] kapılar haline geldiği (gün); (10)

20. ve dağların bir serapmış gibi kaybolup gittiği (gün). (11)

21. [O Gün,] cehennem, [hakikati inkar edenleri] kuşatmak için bekleyecek;

22. hak ve adalet sınırlarını ihlal etmiş olanların durağı!

23. Onlar orada uzun süre (12) kalacaklar.

24. Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de [susuzluk giderici] bir içecek;

25. yalnız yakıcı bir ümitsizlik ve buz gibi bir karanlık: (13)

26. [günahlarına] uygun bir karşılık!

27. Doğrusu onlar hesaba çekileceklerini beklemiyorlardı,

28. mesajlarımızı tek-tek ve tümüyle yalanladıkları halde;

29. ama Biz, [yaptıkları] her şeyi bir kayda almışızdır.

30. [Ve onlara şöyle diyeceğiz:] "O halde, [yaptığınız kötülüklerin meyvelerini] tadın, artık size şiddetli azaptan başka bir şey vermeyeceğiz!" (14)

31. [Ama,] Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlar için büyük bir tatmin vardır: (15)

32. muhteşem bahçeler ve bağlar,

33. müthiş uyumlu harika eşler, (16)
34. ve dolup taşan [mutluluk] kadehleri.
35. Orada, [cennette,] ne boş sözler ne de yalanlar duyacaklar.
36. [Bütün bunlar,] Rabbinden bir ödül, [Kendi] hesabına göre (17) bir armağandır;

11. Beni, yarattığım kişiyle başbaşa bırak.
12,13. Ona bol mal ve gözü önünde duran oğullar verdim.
14. Kendisine alabildiğine imkanlar sağladım.
15. Sonra da o hırsla daha da artırmamı umar.
16. Hayır, umduğu gibi olmayacak. Çünkü o, bizim âyetlerimize karşı inatçıdır.
17. Ben onu dimdik bir yokuşa sardıracağım.
18. Çünkü o, düşündü taşındı, ölçtü biçti.
19. Kahrolası nasıl da ölçtü biçti!
20. Yine kahrolası, nasıl ölçtü biçti!
21. Sonra (Kur'an hakkında) derin derin düşündü.
22. Sonra yüzünü ekşitti, kaşlarını çattı.
23,24. Sonra arkasını döndü ve büyüklük taslayıp şöyle dedi: "Bu ancak nakledilegelen bir sihirdir."
25. "Bu, ancak insan sözüdür."
26. Ben onu "Sekar"a (cehenneme) sokacağım.
27. Sekar'ın ne olduğunu sen ne bileceksin?
28. Geride bir şey koymaz, bırakmaz.
29. Derileri kavurur.
30. Üzerinde on dokuz (görevli melek) vardır.
32,33,34,35,36,37. Hayır, (öğüt almazlar.) Aya, çekilip gittiğinde geceye, aydınlandığında sabaha andolsun ki o (cehennem) insan için; içinizden ileri geçmek yahut geri kalmak isteyenler için uyarıcı olarak elbette en büyük bir şeydir.
38. Herkes kazandığına karşılık bir rehindir.
39. Ancak ahiret mutluluğuna eren kimseler başka.
40,41,42. Onlar cennetlerdedirler. Birbirlerine suçlular hakkında sorular sorarlar ve dönüp onlara şöyle derler: "Sizi Sekar'a (cehenneme) ne soktu?"
43. Onlar şöyle derler: "Biz namaz kılanlardan değildik."
44. "Yoksula yedirmezdik."
45. "Bâtıla dalanlarla birlikte biz de dalardık."
46. "Ceza gününü de yalanlıyorduk."
47. "Nihayet ölüm bize gelip çattı."
48. Artık şefaatçilerin şefaati onlara fayda vermez.
49. Böyle iken onlara ne oluyor da, öğütten yüz çeviriyorlar?
50,51. Onlar sanki arslandan kaçan yaban eşekleridirler.
52. Hatta onlardan her bir kişi, kendisine açılmış sahifeler verilmesini istiyor.

27. Müddessir. (11-30,35-56) 2. YIL.

11. BANA BIRAK yalnız yarattığım (5) o kişi[yle uğraşma]yı,
12. kendisine geniş imkanlar verdiğim,
13. ve [sevginin] şahitleri olarak çocuklar,
14. ve hayatına geniş bir ufuk açtığım: (6)
15. buna rağmen o, hâlâ ihtirasla verdiğimden daha fazlasını istiyor!
16. Evet, o, kendini ayetlerimize karşı bilerek, inatla şartlandırmıştır; (7)
17. [bu nedenle] onu acı veren çetin bir yokuşa süreceğim! (8)
18. Bakınız, [mesajlarımız hakikati inkara şartlanmış olan birine aktarıldığında, onları nasıl çürüteceğini] düşünür ve (onu) hesaplar,
19. kendini de mahveder (9) böyle hesaplar yaparak:
20. evet, o kendini mahveder böyle hesaplarla!
21. Ve sonra [yeni dayanaklar bulmak için çevresine] bakar,
22. sonra kaşlarını çatarak dik dik süzer, (10)
23. sonunda [mesajlarımıza] sırtını döner ve küstahça böbürlenir, (11)
24. ve: "Bu, [eski zamanlardan] intikal eden büyüleyici bir sözdür! (12)
25. Bu, ölümlü beşer sözünden başka bir şey değildir!" der.
26. [Bu nedenle,] onu [öteki dünyada] cehennem ateşine sokacağım! (13)
27. Cehennem ateşinin ne olduğunu hiç düşündün mü?
28. O ne yaşatır, ne de [ölüme] terk eder,
29. ölümlü insana [nihaî hakikati] gösterir. (14)
30. Onun üzerinde ondokuz [güç] vardır. (15)
35. Şüphe yok ki bu [cehennem ateşi] gerçekten büyük [bir uyarı]dır
36. ölümlü insan için bir uyarı
37. öne çıkmayı veya geride kalmayı seçen her biriniz için! (24)
38. [Hesap Günü] her insan, yapmış olduğu bütün [kötü] fiiller için rehin olarak tutulacaktır;
39. yalnız dürüstlüğü ve erdemli olmayı başaranlar (25) hariç:
40. onlar [cennet] bahçelerinde [oturarak] soracaklar
41. günahkarlara:
42. "Sizi bu cehennem ateşine sürükleyen nedir?"

53. Hayır, hayır! Onlar ahiretten korkmuyorlar.
54. Hayır, düşündükleri gibi değil! Şüphesiz bu (Kur'an) bir uyarıdır.
55. Artık kim dilerse ondan öğüt alır.
56. Bununla beraber, Allah dilemedikçe öğüt alamazlar. O takvaya (kendisine karşı gelmekten sakınılmaya) ehil olandır, bağışlamaya ehil olandır.

43. Berikiler "Biz" diyecekler, "ne namaz kılanlardan idik, (26)
44. ne de yoksulları doyururduk;
45. ve kendilerini günaha kaptıran [diğer] günahkarlar ile birlikte günaha dalmıştık;
46. ve Hesap Günü'nü yalanlamıştık,
47. [ölüm ile] her şey açık seçik ortaya çıkıncaya kadar."
48. Ve böylece, onlar için şefaat edecek olanların hiç birinin (27) (zerre kadar) faydası olmaz.
49. O HALDE, onlara ne oluyor ki (28) bütün öğütlerden yüz çeviriyorlar,
50. adeta korkuya kapılmış merkepler gibiler,
51. aslanlardan ürküp kaçan.
52. Evet, hepsi kendilerine açılmış, açıklanmış vahiyler verilmesi gerektiğini iddia ederler! (29)
53. Asla, onlar öteki dünya[ya inanmazlar ve on]dan korkmazlar.
54. Aslında bu bir öğüttür;
55. ve dileyen herkes ondan ders alabilir.
56. Ama o [öteki dünyaya inanmaya]nlar, Allah dilemedikçe (30) ondan ders almazlar: çünkü O, Allah'a karşı sorumluluk bilincinin ve mağfiretin Kaynağıdır.

28. Kureyş. (Tümü) 2. YIL.

1,2,3,4. Kureyş'i ısındırıp alıştırdığı; onları kışın (Yemen'e) ve yazın (Şam'a) yaptıkları yolculuğa ısındırıp alıştırdığı için, Kureyş de, kendilerini besleyip açlıklarını gideren ve onları korkudan emin kılan bu evin (Kâbe'nin) Rabbine kulluk etsin.

28. Kureyş. (Tümü) 2. YIL.

1. KUREYŞ'in emniyeti sağlanabilsin diye, (1)
2. kış ve yaz seferlerindeki (2) emniyeti.
3. O halde bu Mâbed'in (3) Rabbine kulluk etsinler,
4. O ki, aç kalmasınlar diye onları beslemiş ve tehlikelerden emin kılmıştır. (4)

29. Necm. (1-25) 2. YIL.

1,2. Battığı zaman yıldıza andolsun ki, arkadaşınız (Muhammed haktan) sapmadı ve azmadı.
3. O, nefis arzusu ile konuşmaz.
4. (Size okuduğu) Kur'an ancak kendisine bildirilen bir vahiydir.
5,6,7. (Kur'an'ı) ona, üstün güçlere sahip, muhteşem görünümlü (Cebrail) öğretti. O, en yüksek ufukta bulunuyorken (aslî sûretine girip) doğruldu.
8. Sonra (ona) yaklaştı derken sarkıp daha da yakın oldu.
9. (Peygambere olan mesafesi) iki yay aralığı kadar, yahut daha az oldu.
10. Böylece Allah kuluna vahyedeceğini vahyetti.
11. Kalp, (gözün) gördüğünü yalanlamadı.
12. (Şimdi siz) gördüğü şey hakkında onunla tartışıyor musunuz?
13. Andolsun ki, o, Cebrail'i bir başka inişte daha (aslî suretiyle) görmüştü.
14. Sidretü'l Müntehâ'nın yanında.
15. Me'va cenneti onun (Sidre'nin) yanındadır.

29. Necm. (1-25) 2. YIL.

1. DÜŞÜN yücelerden inen [Allah'ın mesajının] gözler önüne serdiğini! (1)
2. Sizin bu arkadaşınız ne sapmış, ne de aldatılmıştır, (2)
3. ve ne de kendi arzu ve heveslerine göre konuşmaktadır:
4. bu [size ilettiği], kendisine indirilen [ilahî] vahiyden başka bir şey değildir;
5. son derece kudretli birinin (3) ona öğrettiği (bir vahiy):
6. (o,) fevkalade bir güçle donatılmış [bir melektir] ki o an geldiğinde kendini gerçek şekli ve hüviyeti ile gösterdi,
7. ufkun en uç noktasında (4) görünerek
8. ve sonra yaklaşarak yanına geldi,
9. aralarında iki yay mesafesi kalıncaya kadar, hatta daha da yakınına. (5)
10. Böylece [Allah], vahyedilmesini uygun gördüğü her şeyi (6) kuluna vahyetmiş oldu.
11. [Kulunun] kalbi gördüğünü yalanlamadı: (7)

16. O zaman Sidre'yi kaplayan kaplamıştı.

17. Göz (gördüğünden) şaşmadı ve (onu) aşmadı.

18. Andolsun, o, Rabbinin en büyük alametlerinden bir kısmını gördü.

19,20. Lât ve Uzza'ya ve diğer üçüncüsü Menat'a ne dersiniz?

21. Erkek size de, dişi O'na mı?

22. Öyle ise bu çok insafsızca bir paylaştırmadır.

23. Onlar ancak sizin ve atalarınızın (ilah edindiğiniz şeylere) taktığınız isimlerdir. Allah, onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Onlar (putperestler)yalnız zanna ve nefislerin arzusuna tâbi oluyorlar. Andolsun ki, kendilerine, Rableri katından yol gösterici gelmiştir.

24. Yoksa insan (kayıtsız şartsız), her temenni ettiği şeye sahip mi olacaktır?

25. Oysa, Ahiret de dünya da Allah'ındır.

12. Peki siz, ne gördüğü konusunda o'nunla tartışmaya mı giriyorsunuz? (8)

13. Ve onu bir kez daha gördü, (9)

14. en uzak noktadaki sidre ağacının yanında, (10)

15. vaad edilen bahçenin yakınında,

16. meçhul bir parlaklığın çevresini sarıp kuşattığı sidre ağacının başında. (11)

17. [Dikkat edin,] göz ne kaydı, ne de (başka yöne) çevrildi:

18. ve o, gerçekten de Rabbinin en muhteşem sembollerinden bir kısmını (12) gördü.

19. HİÇ düşündünüz mü [neden taptığınızı] Lât ve Uzzâ'ya?

20. Ve [üçlünün] üçüncüsü ve sonuncusu olan Menât[a]? (13)

21. Neden kendiniz için [yalnız] erkek çocuklar [istersiniz de] O'na kız çocuklar [isnad edersiniz?] (14)

22. Bakın, bu kesinlikle haksız bir taksimdir!

23. Bu [sözde ilahî varlık]lar sizin ve atalarınızın uydurduğu boş isimlerden başka şeyler değildir; [ve] Allah onlara hiçbir yetki vermemiştir. (15) Onlar, [o putlara tapanlar,] sadece zannın ve kuruntuların (16) peşine takılıyorlar; halbuki şimdi onlara Rablerinden bir yol gösterici gelmiştir.

24. İnsan, her dilediğini elde etme hakkına sahip olduğunu mu (17) sanır?

25. Halbuki hem ötekisi, hem de bu dünya, [yalnız] Allah'a aittir! (18)

30. Fecr. (1-13,28-30) 2. YIL.

1. Tan yerinin ağarmasına andolsun,

2. On geceye andolsun,

3. Çifte ve teke andolsun,

4. Geçip giden geceye andolsun (ki, müşrikler azaba uğrayacaklardır).

5. Şüphesiz bunlarda, akıl sahibi bir kimse için üzerine yemin edilmeye değer bir özellik vardır.

6,7,8,9,10. (Ey Muhammed!) Rabbinin, (Hûd'un kavmi) Ad'e, şehirler içinde benzeri kurulmamış olan, sütunlarla dolu İrem'e, vadide kayaları oyan (Salih'in kavmi) Semûd'a, kazıklar sahibi Firavun'a ne yaptığını görmedin mi?

11,12. Bunlar şehirlerde azgınlık eden ve oralarda pek çok bozgunculuk çıkaran kimselerdi.

13. Bu yüzden Rabbin onların üzerine azap kamçısı yağdırdı.

28. "Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön!"

29. "(İyi) kullarımın arasına gir."

30. "Cennetime gir."

30. Fecr. (1-13,28-30) 2. YIL.

1. Şafağı düşün

2. ve on geceyi! (1)

3. Çok olanı ve Tek olanı(2) düşün!

4. Kendi yolunda akıp giden geceyi(3) düşün!

5. Düşün bütün bunları; bunlarda, akıl sahipleri için hakikatin sağlam bir kanıtı(4) yok mudur?

6. BİLMEZ MİSİN Rabbin neler yaptı ‘Âd [halkın]a, (5)

7. çok sütunlu İrem [halkına],

8. ki bütün o topraklarda bir benzeri inşa edilmemişti?

9. Ve vadide kayaları oymuş olan Semûd [halkın]a?(6)

10. Ve [pekçok] çadır direğine(7) sahip Firavun'a?

11. [Onlar] toprakları üzerinde hak ve adalet sınırlarını aştılar;

12. Ve orada büyük bir yozlaşma ve çürümeye sebep oldular;

13. İşte bu yüzden Rabbin onları azap kırbacından geçirdi;

28. "Rabbine O'ndan hoşnut kalmış ve [O'nu] hoşnut etmiş olarak dön:

29. gir, öyleyse Benim [öteki sadık] kullarımla birlikte,

30. gir cennetime!"

1,2. Gök yarıldığı ve Rabbine boyun eğdiği zaman -ki ona yaraşan budur-,

3,4. Yer uzatılıp dümdüz edildiği ve içindekileri atıp boşaldığı zaman,

5. Rabbini dinlediği zaman -ki ona yaraşan da budur- (insan yaptıklarını karşısında bulur!)

6. Ey insan! Şüphesiz, sen Rabbine (kavuşuncaya kadar) didinip duracak ve sonunda didinmenin karşılığına kavuşacaksın.

7. Kime kitabı sağından verilirse,

8. Hesabı çok kolay bir şekilde görülecek,

9. Sevinçli olarak ailesine dönecektir.

10. Fakat kime kitabı arkasından verilirse,

11,12. "Helâk!"diye bağıracak ve alevli ateşe girecektir.

13. Çünkü o, (dünyada iken) ailesi içinde sevinçli idi.

14. Çünkü o hiçbir zaman Rabbine dönmeyeceğini sanırdı.

15. Hayır! Sandığı gibi değil! Şüphesiz Rabbi onu görüyordu.

16. Yemin ederim şafağa,

17. Geceye ve içinde topladıklarına,

18. Dolunay halindeki aya ki,

19. Şüphesiz siz halden hale geçeceksiniz.

20. Böyleyken onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?

21. Onlara Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.

22. Daha doğrusu, inkar edenler (Kur'an'ı) yalanlıyorlar.

23. Halbuki Allah, içlerinde ne sakladıklarını çok iyi bilir.

24. Öyle ise sen onlara elem dolu bir azabı müjdele!

25. Ancak iman edip de sâlih ameller işleyenler başka. Onlar için, bitmez tükenmez bir mükafat vardır.

1. GÖKYÜZÜ parçalara ayrıldığında, (1)

2. tabiatı gereği Rabbine boyun eğdiğinde;

3. ve yeryüzü dümdüz hale getirildiğinde, (2)

4. ve içindeki her şeyi dışarı atarak tamamen boşaldığında, (3)

5. tabiatı gereği Rabbine boyun eğerek:

6. [öyleyse,] ey insan -sen [madem ki] zahmetli bir çaba ile Rabbine yönelmektesin- (4) sonunda mutlaka O'na kavuşacaksın!

7. Sicili sağ eline verilecek olan kimse, (5)

8. zamanı geldiğinde kolay bir hesaba çekilecektir;

9. ve kendi görüş ve anlayışındaki insanlara (6) sevinçle dön[ebil]ecektir.

10. Sicili arkasından verilecek olan ise,(7)

11. zamanı geldiğinde tamamiyle yok olmak için yalvaracak:

12. ama yakıcı ateşe atılacaktır.

13. Bakın, o adam, [yeryüzündeki hayatında] kendi görüş ve anlayışındaki insanlar (8) arasında keyifle yaşadı;

14. çünkü, hiçbir zaman [Allah'a] döneceğini düşünmedi.

15. Evet, öyle! Halbuki Rabbi, onda olan her şeyi görmekteydi!

16. YOK YOK! Hayır! Akşamın [geçip giden] alacakaranlığını tanıklığa çağırırım.

17. Ve geceyi, onun [safha safha] gözler önüne serdiklerini,

18. ve dolunay haline gelen ayı: (9)

19. [işte böylece, ey insanlar,] siz adım adım ilerleyeceksiniz. (10)

20. Peki, onlara ne oluyor da [öteki dünyaya] inanmıyorlar? (11)

21. Ve Kur'an kendilerine okunduğunda saygıyla yere kapanmıyorlar? (12)

22. Evet, hakikati inkara şartlanmış olanlar [bu ilahî kelâmı] yalanlıyorlar!

23. Ama Allah, onların [kalplerinde] gizlediklerini (13) bilir.

24. O halde, onlara [öteki dünyada] şiddetli azabı haber ver,

25. yalnız [pişmanlık duyarak] iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar hariç: onlar için kesintisiz bir ödül vardır!

1,2. Kendisine o âmâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü.

1. O, SURATINI ASTI ve uzaklaştı,

2. çünkü kör bir adam o'na yaklaşmıştı! (1)

3. (Ey Muhammed!) Ne bilirsin, belki de o arınacak,

4. Yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek.

5. Kendini muhtaç hissetmeyene gelince;

6. Sen, ona yöneliyorsun.

7. (İstemiyorsa) onun arınmamasından sana ne!

8,9,10. Allah'a karşı derin bir saygıyla korku içinde koşarak sana geleni ise bırakıp, ona aldırmıyorsun.

11. Hayır, böyle yapma! Çünkü bu (Kur'an) bir öğüttür.

12. Dileyen ondan öğüt alır.

13,14,15,16. O, şerefli ve sâdık yazıcı meleklerin elindeki yüksek, tertemiz ve çok değerli sahifelerdedir.

17. Kahrolası (inkarcı) insan! Ne nankördür o!

18. Allah onu hangi şeyden yarattı?

19. Az bir sudan (meniden). Onu yarattı ve ona ölçülü bir şekil verdi.

20. Sonra ona yolu kolaylaştırdı.

21. Sonra onu öldürdü ve kabre koydu.

22. Sonra, dilediği vakit onu diriltir.

23. Hayır hayır o, Allah'ın kendisine emrettiğini yerine getirmedi. (İman etmedi.)

24. Herşeyden önce insan, yediği yemeğine bir baksın!

25. Gerçekten biz, yağmuru bol bol yağdırdık.

26. Sonra toprağı, iyiden iyiye yardık!

27,28,29,30,31,32. Böylece sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için orada taneler, üzümler, yoncalar, zeytinler, hurmalıklar, sık ağaçlı bahçeler, meyveler ve otlaklar ortaya çıkardık.

33,34,35,36,37. Kişinin kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı gün kulakları sağır edercesine şiddetli ses geldiği vakit, işte o gün onlardan herkesin kendini meşgul edecek bir işi vardır.

38. O gün birtakım yüzler vardır ki pırıl pırıl parlarlar,

39. Gülerler, sevinirler.

40. O gün nice yüzler de vardır ki, toz toprak içindedirler.

41. Onları bir siyahlık bürür.

42. İşte onlar, kâfirlerdir, günaha dalanlardır.

3. Nereden bilebilirsin [ey Muhammed,] belki de o arınacaktı,

4. yahut [hakikat] hatırlatılacak ve bu hatırlatma kendisine fayda verecekti.

5. Ama kendini her şeye yeterli görene (2) gelince,

6. sen bütün ilgiyi ona gösterdin,

7. halbuki onun arınmaktan geri kalmasının sorumlusu sen değilsin; (3)

8. ama sana büyük bir istekle geleni

9. ve [Allah] korkusu ile [yaklaşanı]

10. sen görmezden geldin!

11. ELBETTE, bu [mesaj]lar yalnızca birer hatırlatma ve öğütten ibarettir: (4)

12. kim istekliyse O'nu hatırlayıp öğüt alabilir

13. [O'nun] kutsal ve soylu vahiyleri [ışığında],

14. yüce ve arı-duru,

15. elçilerin elleriyle [yayılıp duyurulan],

16. seçkin ve erdem sahibi (elçilerin).

17. [Ama çoğu zaman] insan kendini mahveder: (5) hakikati ne kadar inatla inkar eder o!

18. [İnsan hiç düşünür mü] hangi özden yaratır [Allah] onu?

19. Bir sperm damlasından yaratır ve sonra onun tabiatını oluşturur; (6)

20. sonra hayatı onun için kolaylaştırır; (7)

21. ve sonunda onu öldürür ve kabre koyar;

22. ve sonra, dilediğinde onu tekrar diriltir.

23. Hayır, [insan] Allah'ın kendisine buyurduklarını henüz yerine getirmiş değildir! (8)

24. Öyleyse insan, yiyeceklerin[in kaynağın]a bir baksın:

25. [nasıl] suyu bolca indirmekteyiz;

26. ve sonra toprağı [daha da büyüterek] parça parça yarmaktayız,

27. bu sayede ondan tahıllar yetiştirmekteyiz,

28. ve üzüm bağları ve yenebilir otlar,

29. zeytin ağaçları ve hurmalıklar,

30. ve ağaçlarla dolu bahçeler,

31. meyveler ve otlar,

32. sizin için ve hayvanlarınızın beslenmesi için. (9)

33. VE BÖYLECE, (10) [yeniden dirilmenin] o kulakları sağır eden çağrısı duyulduğunda,

34. herkesin kardeşinden kaç[mak iste]diği Gün,

35. annesinden ve babasından,

36. eşinden ve çocuklarından:

37. o Gün her birinin durumu kendisi için yeterli bir endişe kaynağı olacak.

38. Bazı yüzler o Gün mutlulukla parıldayacak,

39. güleç ve müjdelere sevinen.

40. Bazı yüzler de o Gün toz-toprakla kapanacak,

41. her yanı kuşatan bir karanlıkla:

42. işte bunlar, hakikati inkar eden ve yoldan sapan kimselerdir.

33. Hümeze. (Tümü) 2. YIL.

1,2. Mal toplayan ve onu durmadan sayan, insanları arkadan çekiştiren, kaş göz işaretiyle alay eden her kişinin vay haline!

3. O, malının, kendisini ebedileştirdiğini sanır.

4. Hayır! Andolsun ki o, Hutâme'ye atılacaktır.

5. Hutame'nin ne olduğunu sen ne bileceksin?

6,7. O, Allah'ın, yüreklere işleyen tutuşturulmuş ateşidir.

8,9. Şüphesiz uzatılmış direkler arasında (bağlı oldukları halde) ateş onların üzerine kapatılacaktır.

33. Hümeze. (Tümü) 2. YIL.

1. VAY haline iftira atanın ve ayıp-kusur arayanın! (1)

2. [Vay haline o kişinin] (2) ki, serveti biriktirir ve onu bir kalkan sayar,

3. zanneder ki serveti onu sonsuza dek yaşatacak! (3)

4. Hayır, tersine, [öteki dünyada] çökerten bir azaba (4) terk edilecektir o!

5. Bilir misin nedir o çökerten azap?

6. Allah tarafından tutuşturulan bir ateş,

7. [günahkar] kalplerin üstünde yükselen: (5)

8. üzerlerine salınacak (bir ateş),

9. sonsuz sütunlar arasında! (6)

34. Kafirun. (Tümü) 2. YIL.

1. De ki: "Ey Kâfirler!"

2. "Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem."

3. "Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz."

4. "Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim."

5. "Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz."

6. “Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.”

34. Kafirun. (Tümü) 2. YIL.

1. DE Kİ: "Siz ey hakikati inkar edenler!

2. Ben tapmam sizin taptığınıza,

3. siz de tapmazsınız benim taptığıma. (1)

4. Ve ben tapmayacağım [asla] sizin tapıp durduğunuza,

5. siz de [hiç] tapmayacaksınız benim taptığıma. (2)

6. Sizin dininiz size, benimki bana!" (3)

35. Alak. (6-19) 3. YIL.

6,7. Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder.

8. Şüphesiz dönüş ancak Rabbinedir.

9,10. Sen, namaz kıldığında kulu (bundan) engelleyeni gördün mü?

11,12. Ne dersin, ya o (engellenen kul) hidâyet üzere ise; ya da takvayı (Allah'a karşı gelmekten sakınmayı) emrediyorsa!?

13. Ne dersin engelleyen, Peygamberi yalanlamış ve yüz çevirmişse!?

14. O Allah'ın, her şeyi gördüğünü bilmiyor mu?

15,16. Hayır! Andolsun, eğer vazgeçmezse, muhakkak onu perçeminden; o yalancı, günahkâr perçeminden yakalarız.

17. Haydi, taraftarlarını çağırsın.

18. Biz de zebânileri çağıracağız.

19. Hayır! Sakın sen ona uyma; secde et ve Rabbine yaklaş.

35. Alak. (6-19) 3. YIL.

6. Gerçek şu ki insan fütursuzca azar,

7. ne zaman kendini yeterli görse:

8. oysa, herkes eninde sonunda Rabbine dönecektir. (4)

9. HİÇ düşündün mü şu engellemeye kalkışanı

10. [Allah'ın] bir kulu(nu) namazdan? (5)

11. Hiç düşündün mü o doğru yolda mıdır,

12. ya da Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle yüklü mü? (6)

13. Hiç düşündün mü onun hakikati yalanla[ma]yabileceğini ve sırtını [ona] dön[mey]ebileceğini? (7)

14. O bilmez mi ki Allah [her şeyi] görür?

15. Hayır, eğer vazgeçmezse, onu alnından (8) tutup sürükleyeceğiz,

16. o yalancı, isyankar alnından!

17. Bırak, kendi aklının [asılsız, düzmece] tavsiyelerini (9) [yardımına] çağırsın,

18. [o zaman] Biz de semavî azap güçlerini çağırırız!

19. Hayır, ona kulak verme, ama [Allah'ın huzurunda] yere kapan ve [O'na] yakınlaş!

36. Gaşiye. (17-26,6-7) 3. YIL.

36. Gasiye. (17-26,6-7) 3. YIL.

6. Onlara, acı ve kötü kokulu bir dikenli bitkiden başka yiyecek yoktur.

7. O, ne besler ne de açlıktan kurtarır.

17. Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmıştır!

18. Göğe bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiştir!

19. Dağlara bakmıyorlar mı, nasıl dikilmişlerdir!

20. Yeryüzüne bakmıyorlar mı, nasıl yayılmıştır!

21. Artık sen öğüt ver! Sen ancak bir öğüt vericisin.

22. Sen, onlar üzerinde bir zorba değilsin.

23,24. Ancak, kim yüz çevirir, inkâr ederse, Allah onu en büyük azaba uğratır.

25. Şüphesiz onların dönüşü ancak bizedir.

26. Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.

6. Hiçbir yiyecekleri yok kuru dikenlerin acılığından başka,

7. ne bir güç veren ne de açlığı gideren (dikenlerin). (2)

17. PEKİ, [o yeniden dirilmeyi inkar edenler] bakmazlar mı yağmur yüklü bulutlara, [ve görmezler mi] nasıl yaratılmış onlar? (5)

18. Ve (bakmazlar mı) göğe, nasıl yükseltilmiş?

19. Ve dağlara, nasıl sağlamca dikilmiş?

20. Ve toprağa, nasıl yayılmış?

21. İşte böyle, [ey Peygamber,] onlara öğüt ver; senin görevin yalnız öğüt vermektir:

22. sen onları [inanmaya] zorlayamazsın. (6)

23. Ancak, kim hakikati inkara şartlanmış olarak yüz çevirip uzaklaşırsa,

24. Allah ona [öteki dünyada] en büyük azabı tattıracaktır:

25. Bizedir onların dönüşleri,

26. ve Bize düşer onları hesaba çekmek.

37. Kıyame. (7-10,20-40) 3. YIL.

7,8,9,10. Gözler kamaştığı, ay karanlığa gömüldüğü, güneş ve ay bir araya getirildiği zaman, o gün insan "kaçış nereye?"diyecektir.

20,21. Hayır! Siz dünyayı seviyorsunuz ve ahireti bırakıyorsunuz.

22. O gün bir takım yüzler aydındır.

23. Rablerine bakarlar.

24. O gün bir takım yüzler de asıktır.

25. Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar.

26,27,28,29,30. Hayır, can boğaza dayandığı, "Kimdir (bunu) iyi edecek?"dendiği, (ölmek üzere olanın da) bunun ayrılış olduğunu bildiği, bacakların birbirine dolandığı zaman, işte o gün sevkediliş Rabbinedir.

31. O, (Peygamberi) doğrulamamış, namaz da kılmamıştı.

32. Fakat yalanlamış ve yüz çevirmişti.

33. Sonra da kasıla kasıla ailesine gitmişti.

34,35. "Bu azap sana layıktır, layık! Evet, layıktır sana, layık!"denecektir.

36. İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder.

37. O dökülen meniden ibaret az bir su değil miydi?

38. Sonra bu, bir "alaka"3 oldu. Derken Allah onu yaratıp güzelce şekillendirdi.

39. Nihayet ondan da erkek ve dişi iki eşi var etti.

40. Şimdi, bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

37. Kıyamet. (7-10,20-40) 3. YIL.

7. Ama [o Gün,] gözler korku ile açıldığında,

8. ve ay karanlığa gömüldüğünde,

9. ve güneş ile ay bir araya getirildiğinde, (3)

10. o Gün insan haykıracak: "(Eyvah!) Nereye kaçayım?"

20. [ÇOĞUNUZ] bu geçici hayatı seviyorsunuz,

21. ama öteki dünyayı [ve Hesap Günü'nü] hiç düşünmüyorsunuz!

22. Bazı yüzler o Gün mutlulukla parlayacak,

23. Rablerine bakarken;

24. ve o Gün bazı yüzler ümitsizlikle kararacak,

25. çatırdatan bir felaketin başlarına gelmek üzere olduğunu bilerek.

26. NE ZAMAN Kİ, [son nefes ölen birinin] boğazına gelip düğümlenir,

27. ve insanlar: "[onu kurtaracak] bir hekim yok mu?" (10) diye sorarlar;

28. kendisi de bilir ki bu ayrılma vaktidir,

29. ve ölüm sancıları ile örülmektedir: (11)

30. işte o zaman gidişinin Rabbine doğru olduğunu hisseder! (12)

31. [Artık son pişmanlık fayda etmez: (13)] çünkü [yaşadığı sürece] hakikati kabul etmedi ve [aydınlığa kavuşmak için] namaz kılmadı;

32. tam tersine, hakikati yalanladı ve [ondan] uzaklaştı,

33. ve sonra böbürlenerek geldiği yere (14) döndü.

34. [Ama ey insan, akibetin geliyor her dakika] yakınına, daha da yakınına,

35. yakınına, daha da yakınına!

36. İNSAN, başıboş bırakılacağını ve dilediği gibi hareket edebileceğini mi sanır? (15)

37. O, bir zamanlar [sadece] akıtılan bir meni damlası değil miydi,

38. ve sonra döllenmiş hücre; bu safhada Allah [onu] yaratmış ve olması gerektiği gibi şekil vermişti, (16)

39. ve ondan iki cinsi, erkeği ve dişiyi var etmişti?

40. Öyleyse, Allah, ölüyü hayata yeniden döndüremez mi?

38. Tin. (Tümü) 3. YIL.

1. Tîn'e ve zeytûn'a andolsun.

2. Sinâ Dağına andolsun,

3. Bu güvenli şehre (Mekke'ye) andolsun ki,

4. Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık.

5. Sonra onu, aşağıların aşağısına indirdik.

6. Ancak, iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar için devamlı bir mükafat vardır.

7. (Ey insan!) Böyle iken, hangi şey sana hesap ve cezayı yalanlatıyor?

8. Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?

38. Tin. (Tümü) 3. YIL.

1. İNCİRİ ve zeytini düşün,

2. ve Sina Dağını,

3. ve bu güvenli toprakları! (1)

4. Gerçek şu ki biz insanı en güzel şekilde yaratırız, (2)

5. ve sonra onu aşağıların en aşağısına indiririz, (3)

6. iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar hariç: onlar için kesintisiz bir ödül vardır!

7. Öyleyse, [ey insan,] nedir bu ahlakî değerler sistemini yalanlamana yol açan? (4)

8. Allah hükmedenlerin en adili değil mi?

39. Kıyame. (1-6,11-19) 3. YIL.

1. Kıyamet gününe yemin ederim.

2. (Kusurlarından dolayı kendini) kınayan nefse de yemin ederim (ki diriltilip hesaba çekileceksiniz).

3. İnsan, kendisinin kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanır?

4. Evet bizim, onun parmak uçlarını bile düzenlemeye gücümüz yeter.

5. Fakat insan önünü (geleceğini, kıyameti) yalanlamak ister.

6. "O kıyamet günü ne zaman?"diye sorar.

11. Hayır, hiçbir sığınacak yer yoktur.

12. O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.

13. O gün insana, yapıp önden gönderdiği ve yapmayıp geri bıraktığı şeyler haber verilir.

14,15. Hatta, mazeretlerini ortaya koysa da, o gün insan kendi aleyhine şahittir.

16. (Ey Muhammed!) Onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma.

17. Şüphesiz onu toplamak ve okumak bize aittir.

18. O halde, biz onu okuduğumuz zaman, onun okunuşuna uy.

19. Sonra onu açıklamak da bize aittir.

39. Kıyamet. (1-6,11-19) 3. YIL.

1. KIYAMET Günü'nü tanıklığa çağırırım! (1)

2. İnsan vicdanının kınayan sesini (2) tanıklığa çağırırım!

3. İnsan, [onu tekrar diriltip] kemiklerini yeniden bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?

4. Hayır, kesinlikle! Onu parmak uçlarına kadar yeniden var etmeye kâdiriz!

5. Ama yine de insan, önüne serilmiş olan şeyi inkara kalkışır,

6. ve [istihzâ ile] sorar: "Şu Kıyamet Günü ne zaman gelecekmiş?"

11. Hayır! Bir sığınak yok [senin için, ey insan]!

12. O Gün bütün yolların varış yeri, Rabbinin katı olacak!

13. O Gün insana, yaptığı ve yapmadığı her şey (4) bildirilecek:

14. hayır, aslında insan, kendi aleyhine şahitlik yapacak,

15. mazeretler bulup kendi (yaptıkları)nı gizlemeye çalışsa bile. (5)

16. [VAHYİN sözlerini tekrarlarken] dilini hızla oynatıp durma: (6)

17. çünkü onu [senin kalbine] yerleştirmek ve [gerektiğinde] okutturmak Bizim işimizdir. (7)

18. Böylece, onu telaffuz ettiğimiz zaman, kelimelerini [bütün zihnini vererek] takip et: (8)

19. sonra onun anlamını açıklamak da Bize düşer: (9)

40. Vakıa. (Tümü) 3. YIL.

40. Vakia. (Tümü) 3. YIL.

1,2. Kesin gerçekleşecek (olan Kıyamet) koptuğu zaman, onun kopuşunu yalanlayacak kimse olmayacaktır.

3,4,5,6,7. Yeryüzü şiddetle sarsıldığı, dağlar parça parça dağılıp saçılmış toz olduğu ve siz de üç sınıf olduğunuz zaman, O, (kimini) yükseltir, (kimini) alçaltır.

8. Ahiret mutluluğuna erenler var ya; ne mutlu kimselerdir!

9. Kötülüğe batanlara gelince; ne mutsuz kimselerdir!

10,11. (İman ve amelde) öne geçenler ise (Ahirette de) öne geçenlerdir. İşte onlar (Allah'a) yaklaştırılmış kimselerdir.

12. Onlar, Naîm cennetlerindedirler.

13,14. Onların çoğu öncekilerden, azı da sonrakilerdendir.

15,16. Onlar, karşılıklı yaslanmış vaziyette mücevherâtla işlenmiş tahtlar üzerindedirler.

17,18,19,20,21. Ebediyen genç kalan uşaklar, onların etrafında; içmekle başlarının dönmeyeceği ve sarhoş olmayacakları, cennet pınarından doldurulmuş sürahileri, ibrikleri ve kadehleri, beğendikleri meyveleri ve arzu ettikleri kuş etlerini dolaştırırlar.

22,23. Onlar için saklı inciler gibi, iri gözlü huriler de vardır.

24. (Bütün bunlar) işledikleri amellere karşılık bir mükâfat olarak (verilir.)

25. Orada ne boş bir söz, ne de günaha sokan bir şey işitirler.

26. Sadece "selam!", "selam!"sözünü işitirler.

27. Ahiret mutluluğuna erenler, ne mutlu kimselerdir!

28,29,30,31,32,33,34. (Onlar), dikensiz sidir ağaçları ve meyveleri küme küme dizili muz ağaçları altında, yayılmış sürekli bir gölgede, çağlayan bir su başında, tükenmeyen ve yasaklanmayan çok çeşitli meyveler içinde ve yüksek döşekler üzerindedirler.

35. Biz onları (hurileri) yepyeni bir yaratılışta yarattık.

36,37,38. Onları ahiret mutluluğuna erenler için, hep bir yaşta eşlerini çok seven gösterişli bakireler yaptık.

39,40. Bunların birçoğu öncekilerden, bir çoğu da sonrakilerdendir.

41. Kötülüğe batanlar ise ne mutsuz kimselerdir!

42,43,44. Onlar, iliklere işleyen bir ateş ve bir kaynar su içindedirler. Ne serin ve ne de yararlı olan zifiri bir gölge içinde!..

45. Çünkü onlar, bundan önce (dünyada varlık içinde) sefahata dalmış ve azgın kimselerdi.

46. Büyük günah üzerinde ısrar ediyorlardı.

1. GERÇEKLEŞECEK olan (1) [sonunda] gerçekleştiği zaman,

2. onun yalan olmadığı apaçık ortaya çıkacaktır;

3. o, [bazılarını] alçaltan, [diğerlerini] yücelten(dir)!

4. Yer [şiddetli] bir sarsıntı ile sarsıldığında,

5. ve dağlar ufalana ufalana,

6. toz-toprak haline geldiğinde

7. [işte o Gün,] siz üç sınıf[a ayrılmış] olacaksınız:

8. Kiminiz doğruyu bulmuşlardan olacak: (2) Ah! ne [mutlu] kimselerdir doğruyu bulmuş olanlar!

9. Ve kiminiz kötülüğe batmışlardan (3) olacak: Ah! ne [mutsuz] kimselerdir kötülüğe batmış olanlar!

10. Önde olanlar ise [hayatta iken, inanç ve güzel fiillerde] öne çıkanlar olacak:

11. [her zaman] Allah'a yakınlık sağlayanlar!

12. [Onlar] esenlik ve mutluluk bahçelerinde [yaşayacaklar,]

13. çoğu eski zamanların,

14. ama [sadece] pek azı sonraki dönemlerin (insanları). (4)

15. Onlar, altın işlemeli mutluluk tahtlarına [kurulacaklar],

16. (ve) birbirlerine [sevgi ile] bakarak uzanacaklar. (5)

17. Onları ölümsüz gençlikler bekleyecek,

18. tertemiz kaynakların suyundan doldurulmuş kâseler, ibrikler ve fincanlarla, (6)

19. ne kafalarını dumanlayan ne de onları sarhoş eden (bir su)

20. ve seçebilecekleri her çeşit meyveyle,

21. ve canlarının çekebileceği her çeşit kuş etiyle. (7)

22. Ve en güzel gözlü saf ve temiz eşler (8) [yanlarında olacak],

23. kabuklarının içinde saklı bulunan inciler gibi.

24. [Hayatta iken] yaptıklarının bir ödülü [olacak bu].

25. Orada ne boş konuşmalar duyacaklar, ne de günaha yönelten bir çağrı,

26. ama sadece iç sükûneti ve barış müjdesi. (9)

27. DÜRÜST ve erdemli bir hayat yaşayanlara (10) gelince, nedir bu dürüst ve erdemli hayat sürenler(in ödülü)?

28. [Onlar,] meyve dolu sidre ağaçları (11) arasında [bulacaklar kendilerini],

29. çiçeklerle bezenmiş akasyalar,

30. genişçe yayılmış gölgeler, (12)

31. fışkıran sular,

32. ve bol bol meyveler,

33. hiç eksilmeyen, hiç tükenmeyen.

34. Ve yüceltilmiş eşler[i onlarla olacak]: (13)

47. Diyorlardı ki: "Biz öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı, biz mi bir daha diriltilecekmişiz?"

48. "Evvelki atalarımız da mı?"

49,50. De ki: "Şüphesiz öncekiler ve sonrakiler, mutlaka belli bir günün belli bir vaktinde toplanacaklardır."

51,52. Sonra siz ey haktan sapan yalanlayıcılar! Mutlaka (cehennemde) bir ağaçtan, zakkumdan yiyeceksiniz.

53. Karınlarınızı ondan dolduracaksınız.

54. Üstüne de o kaynar sudan içeceksiniz.

55. Kanmak bilmez susamış develerin suya saldırışı gibi içeceksiniz.

56. İşte bu hesap ve ceza gününde onlara ziyafetleridir.

57. Sizi biz yarattık. Hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?

58. Attığınız o meniye ne dersiniz?!

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?

60,61. Sizin yerinize benzerlerinizi getirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden yaratmak üzere aranızda ölümü biz takdir ettik. (Bu konuda) bizim önümüze geçilmez.

62. Andolsun, birinci yaratılışı(nızı) biliyorsunuz. O halde düşünseniz ya!

63. Ektiğiniz tohuma ne dersiniz?!

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?

65. Dileseydik, onu kuru bir çöp yapardık da şaşkınlık içinde şöyle geveleyip dururdunuz:

66. "Muhakkak biz çok ziyandayız!"

67. "Daha doğrusu büsbütün mahrumuz!"

68. İçtiğiniz suya ne dersiniz?!

69. Siz mi onu buluttan indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?

70. Dileseydik onu acı bir su yapardık. O halde şükretseydiniz ya!..

71. Tutuşturduğunuz ateşe ne dersiniz?!

72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?

73. Biz onu bir ibret ve ıssız yerlerde yaşayanlara bir yarar kaynağı kıldık.

74. O halde, O yüce Rabbinin adını tesbih et (yücelt).

75,76. Yıldızların yerlerine yemin ederim ki, -eğer bilirseniz, gerçekten bu, büyük bir yemindir-

77. O, elbette değerli bir Kur'an'dır.

78. Korunmuş bir kitaptadır.

79. Ona, ancak tertemiz olanlar dokunabilir.

80. Âlemlerin Rabb'inden indirilmedir.

81,82. Şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz ve Allah'ın verdiği rızka O'nu yalanlayarak mı şükrediyorsunuz?

35. çünkü, Biz onları yenilenmiş bir hayatta tekrar var etmiş olacağız,

36. ve bakireler olarak dirilteceğiz, (14)

37. sevgi dolu ve uyum içinde,

38. dürüst ve erdemli olanlarla: (15)

39. bir kısmı eski zamanlardan,

40. bir kısmı da sonraki zamanlardan. (16)

41. KÖTÜLÜKTE ısrar edenlere (17) gelince, nedir bu kötülük ısrarcıları(nın cezası)?

42. [Onlar,] kavurucu rüzgarlar ve yakıcı bir ümitsizlik içinde (18) [bulacaklar kendilerini],

43. ve siyah duman gölgesinde,

44. ne serinleten, ne de rahatlatan [bir gölge].

45. Çünkü, geçmişte onlar kendilerini tamamen hazlara kaptırmışlardı, (19)

46. çirkin günahlar işlemekte inat ediyorlardı,

47. ve diyorlardı ki: "Ne Yani! Biz ölüp de toz ve kemik yığını haline geldikten sonra mı diriltileceğiz yeniden?

48. Ve eski atalarımız da mı?"

49. De ki: "Daha önce yaşamış olanlar da, sonrakiler de

50. [yalnızca Allah tarafından] bilinen bir Gün'ün belirlenmiş olan bir vaktinde bir araya getirilecekler:

51. ve o zaman, siz ey yoldan sapmış ve hakikati yalanlamış olanlar,

52. siz kesinlikle ağulu meyve ağacından (20) tadacaksınız,

53. ve karnınızı onunla dolduracaksınız,

54. ve yakıcı ümitsizliği (yudum yudum) içeceksiniz,

55. doymak bilmez susuz develerin içişi gibi içeceksiniz!"

56. Hesap Günü onların karşılanışı işte böyle olacak!

57. SİZİ YARATAN Biziz, [ey insanlar:] öyleyse neden hakikati kabul etmezsiniz?

58. Attığınız o [tohum]u hiç düşündünüz mü? (21)

59. Onu yaratan siz misi-niz, yoksa Biz miyiz onun yaratılışının kaynağı?

60. Ölümün sizin aranızda [her zaman geçerli] olmasını emrettik: ama hiçbir şey Bizi alıkoyamaz

61. varoluşunuzun tabiatını değiştirmekten (22) ve [henüz] size malum olmayan bir şekilde sizi [yeniden] var etmekten.

62. Ve [mademki] baştaki yaratılışınızı[n mucizevî bir olay olduğunu] biliyorsunuz; öyleyse, neden [Bizim hakkımızda] düşünüp dersler çıkarmazsınız?

63. Toprağa ektiğiniz tohumu hiç düşündünüz mü?

64. Onu büyütüp yeşerten siz misiniz, yoksa Biz miyiz onun büyüyüp yeşermesinin sebebi?

65. [Çünkü,] dileseydik, onu kuru bir çöpe döndürürdük ve siz hayret [ve dehşet] içinde

83. Can boğaza geldiğinde, onu geri döndürsenize!
84. Oysa siz o zaman bakıp durursunuz.
85. Biz ise ona sizden daha yakınız. Fakat siz göremezsiniz.
86,87. Eğer hesaba çekilmeyecekseniz ve doğru söyleyenler iseniz, onu geri döndürsenize!
88,89. Fakat (ölen kişi) Allah'a yakın kılınmışlardan ise, ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.
90,91. Eğer Ahiret mutluluğuna ermiş kişilerden ise, kendisine, "Selam sana Ahiret mutluluğuna ermişlerden!"denir.
92,93. Ama haktan sapan yalancılardan ise, işte ona da kaynar sudan bir ziyafet vardır.
94. Bir de cehenneme atılma vardır.
95. Şüphesiz bu, kesin gerçektir.
96. Öyleyse yüce Rabbinin adını tesbih et.

kalırdınız:
66. "Eyvah, mahvolduk!
67. Yok yok, aslında [geçinme imkanlarımızdan] mahrum bırakıldık!" (diyerek).
68. Hiç içtiğiniz suyu düşündünüz mü?
69. Siz mi onu bulutlardan indirdiniz, yoksa Biz miyiz onun yere inmesini sağlayan?
70. [O tatlı bir su şeklinde iner, ama] dileseydik yakacak kadar tuzlu ve acı yapabilirdik: öyleyse neden [Bize] şükretmiyorsunuz?
71. Hiç tutuşturduğunuz ateşi düşündünüz mü?
72. Ateşin yakıtı olarak görevlendirilen ağacı (23) var eden siz misiniz, yoksa Biz miyiz onun varoluşunun sebebi?
73. Onu [Bizi] hatırlamanı[zı]n bir vasıtası (24) ve [hayatlarının] yabaniliği içinde kaybolmuş ve acıkıp susamış bütün insanlar için (25) bir rahatlama vasıtası yaptık.
74. Öyleyse kudret sahibi Rabbinin ismini yücelt!
75. HAYIR, [bu Kur'an'ın] parçalar halinde indirilişini (26) tanıklığa Çağırırım,
76. eğer bilseniz bu en güçlü bir teyiddir!
77. O, gerçekten değerli bir hitabedir,
78. sağlam korunan ilahî kelâm içinde [insana tebliğ edilmiş]tir
79. ki ona ancak [kalben] temiz olanlar dokunabilir: (27)
80. bütün âlemlerin Rabbinden (gelen) bir vahiy!
81. Şimdi böyle bir habere (28) küçümseyerek mi bakıyorsunuz,
82. ve hakikati yalanlamayı günlük gıdanız olarak mı görüyorsunuz?
83. Peki, öyleyse, (29) [ölüm döşeğindeki bir adamın] boğazına [son nefesi] dayandığında,
84. siz de [çaresiz bir şekilde] durup seyrederken,
85. ve [Bizi] görmediğiniz halde, Biz ona sizden daha yakınken:
86. peki öyleyse, eğer [Bize] bağımlı olmadı[ğınızı düşünüyor]sanız,
87. o [bitip tükenen hayatı] geri döndürebilir misiniz, eğer iddianızda haklı iseniz?
88. [HEPİNİZ ölümü tadacaksınız.] Eğer bir kimse Allah'a yaklaşanlardan (30) olursa,
89. [öteki dünyada onu] mutluluk, gönül rahatlığı ve bir esenlik bahçesi [bekler].
90. Ve yine eğer bir kimse dürüst ve erdemli bir hayat sürenlerden (31) olursa,
91. [cennette şu sözlerle karşılanacaktır:] "Dürüst ve erdemlilerden [olan] sana selâm olsun!"
92. Ama eğer biriniz hakikati yalanlayanlardan ve [böylece] yoldan sapmışlardan olursa,
93. [öteki dünyada onu] yakıcı bir ümitsizlik karşılar,
94. ve alev saçan bir ateşin sıcaklığı!

95. Kuşkusuz bu, hakikatlerin hakikatidir! (32)
96. Öyleyse kudret sahibi Rabbinin ismini yücelt!

1,2. Rahmân Kur'an'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. Ona beyanı (düşünüp ifade etmeyi) öğretti.
5. Güneş ve ay bir hesaba göre hareket etmektedir.
6. Otlar ve ağaçlar (Allah'a) boyun eğerler.
7. Göğü yükseltti ve ölçüyü koydu.
8. Ölçüde haddi aşmayın.
9. Tartıyı adaletle yapın, teraziyi eksik tutmayın.
10. Allah yeri yaratıklar için var etti.
11. Orada meyve(ler) ve salkımlı hurma ağaçları vardır.
12. Yapraklı taneler, hoş kokulu bitkiler vardır.
13. O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
14. Allah insanı, pişmiş çamur gibi bir balçıktan yarattı.
15. "Cin"i de yalın bir ateşten yarattı.
16. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
17. O iki doğunun ve iki batının Rabbidir.
18. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
19. (Suları acı ve tatlı olan) iki denizi salıvermiştir; birbirine kavuşuyorlar.
20. (Fakat) aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmıyorlar.
21. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
22. O denizlerin her ikisinden de inci ve mercan çıkar.
23. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
24. Denizde akıp giden dağlar gibi yüksek gemiler de O'nundur.
25. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?
26. Yer üzerinde bulunan her canlı yok olacaktır.
27. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zâtı bâki kalacaktır.

1. RAHMÂN,
2. Bu Kur'an'ı [insana] öğretti.
3. O, insanı yarattı:
4. ona açık ve berrak şekilde düşünmeyi ve konuşmayı öğretti. (1)
5. Güneş ve ay [O'nun buyruğu doğrultusunda] kendileri için belirlenen yörüngelerde (2) akarlar;
6. yıldızlar ve ağaçlar [O'nun önünde] yere kapanırlar.
7. Ve O, gökleri yükseltti ve [her şey için] bir ölçü koydu (3)
8. ki [siz, ey insanlar,] asla [doğruluk ve haklılık] ölçüsünden şaşmayasınız:
9. öyleyse [yaptıklarınızı] adaletle tartın ve ölçüyü eksik tutmayın!
10. O, yeri, bütün canlı varlıklar için genişletip yaymıştır,
11. üzerinde meyveler ve salkım salkım hurma ağaçlarıyla
12. ve filizlenip dal veren tohumları ve hoş kokulu bitkileriyle.
13. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz? (4)
14. O, insanı çömlek gibi pişmiş çamurdan yarattı, (5)
15. halbuki görünmez varlıkları garip bir ateş alevinden (6) yaratmıştır.
16. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?
17. [O,] gündoğumunun en uzak iki noktasının ve günbatımının en uzak iki noktasının (7) Rabbi[dir].
18. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?
19. O, birbirlerine kavuşup karışabilmeleri için iki büyük su kütlesini serbest bırakmıştır:
20. [ama] aralarında aşamayacakları bir engel var. (8)
21. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?
22. Bu [su kütle]lerinin ikisinden büyüklü küçüklü inciler çıkar.
23. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?
24. Ve [hareket halindeki] dağlar gibi denizler üzerinde (9) yüzüp giden kocaman gemiler O'nundur.
25. Peki, öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?
26. Göklerde ve yerde var olan her şey (10) yok olup gitmeye mahkumdur:

27. ama kudret ve ihtişam sahibi olan Rabbinizin Zâtı (11) sonsuza dek kalıcıdır.

42. Ala. (7,10-19) 3. YIL.

7. Ancak Allah'ın dilediği başka. Şüphesiz O, açık olanı da bilir, gizliyi de.

10. Allah'a karşı derin saygı duyarak ondan korkan öğüt alacaktır.

11,12. En büyük ateşe girecek olan en bedbaht kimse (kâfir) ise, öğüt almaktan kaçınır.

13. Sonra orada ne ölür (kurtulur), ne de (rahat bir hayat) yaşar.

14,15. Arınan ve Rabbinin adını anıp, namaz kılan kimse mutlaka kurtuluşa erer.

16. Fakat sizler dünya hayatını tercih ediyorsunuz.

17. Oysa âhiret, daha hayırlı ve süreklidir.

18,19. Şüphesiz bu hükümler ilk sayfalarda, İbrahim ve Mûsâ'nın sayfalarında da vardır.

42. Ala. (7,10-19) 3. YIL.

7. Allah'ın [unutmanı] diledikleri hariç; (4) çünkü, [yalnız] O'dur [insanın] kavrayışına açık olan her şeyi ve [ondan] gizli olanları (5) bilen:

10. [Allah'tan] korkan, düşünüp ondan ders alır,

11. ona yabancılaşan ise bir zavallı bîçare olarak kalır;

12. böylesi, [öteki dünyada] büyük ateşe atılacak

13. ve orada ne ölecektir ne de diri kalacak. (8)

14. [Bu dünyada] arınmayı başaran ise, [öteki dünyada] mutluluğa ulaşır,

15. ki böylesi, Rabbinin ismini hatırlayan ve [O'na] ibadet edendir.

16. Ama hayır, [ey insanlar,] siz bu dünya hayatını tercih edersiniz,

17. oysa gelecek hayat daha iyi ve daha kalıcıdır.

18. Gerçek şu ki, [bütün] bunlar, geçmiş vahiylerde [bildirilmiş]tir.

19. İbrahim ve Musa'ya indirilen vahiylerde. (9)

43. Fatiha. (Tümü) 3. YIL.

1. Bismillahirrahmânirrahîm

2,3,4. Hamd, Âlemlerin Rabbi, Rahmân, Rahîm, hesap ve ceza gününün (ahiret gününün) maliki Allah'a mahsustur.

5. (Allahım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.

6,7. Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet; gazaba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil.

43. Fatiha. (Tümü) 3. YIL.

1. RAHMÂN, RAHÎM ALLAH ADINA (1)

2. HER TÜRLÜ ÖVGÜ yalnızca Allah'a mahsustur, bütün âlemlerin (2) Rabbi,

3. Rahmân, Rahîm,

4. Hesap Günü'nün Hâkimi.

5. Yalnız Sana kulluk ederiz; ve yalnız Senden yardım dileriz.

6. Bizi dosdoğru yola ilet,

7. nimet bahşettiklerinin (3) yoluna; gazab[ın]a uğrayanların ve sapkınlarınkine değil! (4)

44. Adiyat. (Tümü) 3. YIL.

1,2,3,4,5,6. Soluk soluğa süratle koşan, (koşarken ayaklarını) vurarak ateş çıkaran, sabah erkenden baskın yapan, orada tozu dumana katan ve düşman topluluğunun ortasına dalan atlara andolsun ki, insan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür.

7. Hiç şüphesiz buna kendisi de şahittir.

8. Hiç şüphesiz o, mal sevgisi sebebiyle çok katıdır.

9,10,11. Acaba o bilmiyor mu ki, kabirlerde bulunanlar çıkarıldığı ve kalplerdeki ortaya konulduğu zaman, işte o gün onların Rabbi kendilerinin her halinden mutlaka haberdardır.

44. Adiyat. (Tümü) 3. YIL.

1. Ooo! (1) Nefes nefese koşan binek atları,

2. ateş saçan kıvılcımlar,

3. sabah vakti akına koşan,

4. böylece toz bulutları yükselten,

5. [körcesine] bir ordunun içine dalan! (2)

6. GERÇEK ŞU Kİ, insan Rabbine karşı çok nankördür; (3)

7. ve kendisi [de] buna şahittir:

8. çünkü servet hırsına kapılmıştır.

9. Ama bilmez mi ki [Ahiret Günü,] herkes mezarından ayağa kalkıp dışarı çıktığında,

10. ve insanların kalplerinde [gizli] olan her şey ortaya döküldüğünde,

11. işte o Gün Rableri, onların her halinden haberdar [olduğunu gösterecek]tir?

45. Hakka. (38-52) 3. YIL.

45. Hakka. (38-52) 3. YIL.

38,39,40. Görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki, o (Kur'an), hiç şüphesiz çok şerefli bir elçinin (Allah'dan alıp tebliğ ettiği) sözüdür.

41. O, bir şâirin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz!

42. Bir kâhinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz!

43. O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

44,45. Eğer (Peygamber) bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı mutlaka onu kudretimizle yakalardık.

46. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik.

47. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı.

48. Şüphesiz Kur'an Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir öğüttür.

49. Şüphesiz biz, içinizden yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz.

50. Şüphesiz Kur'an, kâfirler için mutlaka bir pişmanlık sebebidir.

51. Şüphesiz Kur'an gerçek kesin bilgidir.

52. O halde sen, yüce Rabbinin adıyla tespih et.

38. EVET! Görebildiğiniz her şeyi tanıklığa çağıracağım;

39. ve bütün göremediklerinizi! (21)

40. Bakın, bu [Kur'an] gerçekten şerefli bir Elçi'nin [vahyedilmiş] sözüdür,

41. ve o, inanmaya ne kadar az [eğilimli] olsanız da bir şair sözü değildir;

42. ve ders almaya ne kadar az [hazır olsanız] da bir kâhin sözü de değildir:

43. [o] bütün âlemlerin Rabbinden bir vahiy[dir].

44. Şimdi o, [kendisine bunu emanet ettiğimiz kişi,] [kendi] sözlerinden bir kısmını Bize isnad etmeye kalkışsaydı,

45. o'nu sağ elinden yakalardık; (22)

46. ve şah damarını keserdik;

47. ve hiç biriniz o'nu koruyamazdı!

48. Gerçek şu ki bu [Kur'an], Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan herkes (23) için bir öğüt ve uyarıdır.

49. Ve bakın, içinizde onu yalanlayacakların bulunduğunu iyi biliriz:

50. ama bu [red], şüphesiz, [Allah'ın vahyinin] doğruluğu[nu] inkar edenler için acı bir pişmanlık kaynağı olacaktır,

51. çünkü o, mutlak hakikattir!

52. Öyleyse, kudret sahibi Rabbinin ismini yücelt!

46. Naziat. (27-46) 3. YIL.

27. (Ey inkarcılar!) Sizi yaratmak mı daha zor, yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah kurmuştur.

28. Onu yükseltmiş ve ona düzen ve âhenk vermiştir.

29. O göğün gecesini karanlık yaptı, ışığını da çıkardı.

30. Ardından yeri düzenleyip döşedi.

31. Ondan suyunu ve merasını çıkardı.

32. Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.

33. Bunları sizin için ve hayvanlarınız için bir yarar kaynağı yaptı.

34,35. En büyük felaket (kıyamet) geldiği zaman, o gün insan yaptıklarını hatırlar.

36. Cehennem, görenler için apaçık bir şekilde gösterilir.

37,38,39. Kim azgınlık eder ve dünya hayatını tercih ederse, şüphesiz, cehennem onun sığınağıdır.

40,41. Kim de, Rabbinin huzurunda duracağından korkar ve nefsini arzularından alıkoyarsa, şüphesiz, cennet onun sığınağıdır.

42. Sana, kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar.

43. Onu bilip söylemek nerede, sen nerede?

44. Onun nihai bilgisi yalnız Rabbine âittir.

45. Sen, ancak ondan korkanları uyarıcısın.

46. Naziat. (27-46) 3. YIL.

27. [EY İNSANLAR!] Sizi yaratmak, göğü yaratmış olan Allah için daha mı zordur? (12)

28. O, gök-kubbeyi yükseltmiş ve ona gerektiği gibi biçim vermiştir; (13)

29. onun gecesini karanlık yapmış ve gündüzünü aydınlatmıştır.

30. Ve ardından yeri düzenleyip yaymıştır,

31. yerden suyu ve bitki örtüsünü çıkartmış, (14)

32. ve dağları sağlam şekilde yerleştirmiştir:

33. [bütün bunlar] sizin ve hayvanlarınızın geçinmesi için[dir]. (15)

34. VE BÖYLECE, büyük, sarsıcı [yeniden dirilme] olayı gelip çattığında,

35. o Gün insan yaptığı her şeyi [açıkça] hatırlayacak;

36. ve [cehennemin] yakıcı ateşi, onu gör[meye mahkum edil]en herkesin karşısına getirilecektir. (16)

37. Çünkü, hak ve adalet sınırlarını ihlal eden,

38. ve bu dünya hayatını [ruh temizliğine] tercih eden[in]

39. varacağı yer o yakıcı ateştir!

40. Ama Rabbinin huzurunda korku ile duranın ve nefsini kötü arzulardan alıkoyanın

41. varacağı yer cennettir!

46. Kıyameti gördükleri gün onlar, sanki dünyada ancak bir akşam, yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler.

42. [EY PEYGAMBER,] sana Son Saat'i soruyorlar: "Ne zaman gelip çatacak?"

43. Sen onun hakkında ne söyleyebilirsin ki? (17)

44. [Çünkü] onun [bilgisinin] başı ve sonu (18) yalnız Rabbinin katındadır!

45. Sen ancak ondan korkanları uyar[mak için gönderil]mişsin.

46. Onu anladıkları Gün [onlara, bu dünyada] bir akşamdan ya da kuşluğuyla [birlikte sona eren bir gece]den fazla kalmamışlar [gibi gelecek]! (19)

47. Tebbet. (Tümü) 3. YIL.

1. Ebû Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu.

2. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı.

3. O, bir alevli ateşe girecektir,

4,5. Boynunda bükülmüş hurma liflerinden bir ip olduğu halde sırtında odun taşıyarak karısı da (o ateşe girecektir).

47. Leheb. (Tümü) 3. YIL.

1. KAHROLSUN o parlak yüzlünün iki eli, (1) ve kahrolsun kendisi!

2. Ne faydası olacak servetinin ve kazancının?

3. [Öteki dünyada] şiddetle parlayan bir ateşe atılacak, (2)

4. iğrenç söylentilerin taşıyıcısı olan (3) karısı ile birlikte,

5. [o ki,] boynunda bükülmüş iplerden bir halat [taşır]! (4)

48. Felak. (Tümü) 3. YIL.

1,2,3,4,5. De ki: "Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım."

48. Felak. (Tümü) 3. YIL.

1. DE Kİ: "Sığınırım ben yükselen şafağın Rabbine, (1)

2. O'nun yarattıklarının şerrinden,

3. ve bastıran kapkara karanlığın şerrinden, (2)

4. karanlık işlere düşkün (3) tüm insanların şerrinden,

5. ve kıskançlık duyduğunda kıskancın şerrinden." (4)

49. Beled. (Tümü) 3. YIL.

1,2,3,4. Sen bu beldedeyken bu beldeye (Mekke'ye), babaya ve ondan meydana gelen çocuğa yemin ederim ki biz insanı bir sıkıntı ve zorluk içinde (olacak ve bunlara göğüs gerecek şekilde) yarattık.

5. İnsanoğlu, kendisine kimsenin güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. "Yığınla mal harcadım"diyor.

7. Kendisini kimsenin görmediğini mi sanıyor?

8,9,10. Biz ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi; iki apaçık yolu (hayır ve şer yollarını) göstermedik mi?

11. Fakat o, sarp yokuşa atılmadı.

12. Sarp yokuşun ne olduğunu sen ne bileceksin?

13. O tutsak bir boynu çözmek(köle azat etmek) tir.

14,15,16. Yahut şiddetli bir açlık gününde kendisiyle yakınlığı olan bir yetimi, yahut yerde sürünen bir yoksulu doyurmaktır.

17,18. Sonra da iman edenlerden olup birbirine sabrı tavsiye edenlerden, birbirine merhameti tavsiye edenlerden olanlar var ya, işte onlar Ahiret mutluluğuna erenlerdir.

49. Beled. (Tümü) 3. YIL.

1. BEN bu beldeyi tanıklığa çağırırım,

2. senin serbestçe yaşadığın bu beldeyi, (1)

3. ve [tanıklığa çağırırım] anne-babayı ve çocukları : (2)

4. Gerçek şu ki, Biz insanı acı, sıkıntı ve imtihan [ile yüklü bir hayat]a gönderdik. (3)

5. İnsan, kimsenin kendi üzerinde güç sahibi olmadığını mı zannediyor?

6. Övünüp duruyor: "Ben, yığınla servet tükettim!" (4)

7. Peki, kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor? (5)

8. Biz ona iki göz vermedik mi?

9. Bir dil ve bir çift dudak, (6)

10. ve ona [kötülüğün ve iyiliğin] iki yolunu da göstermedik mi?

11. Ama o, sarp yokuşa tırmanmayı denemedi...

12. Bilir misin nedir o sarp yokuş?

13. [O,] boynunu [günah zincirinden] kurtarmaktır; (7)

19. Âyetlerimizi inkar edenler ise; kötülüğe batmış kimselerdir.

20. Üzerlerinde etrafı sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır.

14. yahut [kendi] aç iken (başkasını) doyurmaktır,

15. yakını olan bir yetimi,

16. yahut toprağa uzanıp kalmış olan [yabancı] bir yoksulu,

17. ve imana ermişlerden ve birbirine sabrı ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

18. İşte böyleleri dürüstlüğe ve erdemliliğe erişmiş olanlardır; (8)

19. Bizim mesajlarımızın doğruluğunu inkara şartlanmış olanlar ise kötülüğe batmış kimselerdir,

20. üzerlerine salınmış ateş [ile]. (9)

50. Tekasür. (3-8) 3. YIL.

3. Hayır; ileride bileceksiniz!

4. Hayır, Hayır! İleride bileceksiniz!

5. Hayır, kesin olarak bir bilseniz...

6. Andolsun, o cehennemi muhakkak göreceksiniz.

7. Yine andolsun, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz

8. Sonra o gün, nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz?

50. Tekasür. (3-8) 3. YIL.

3. Ama, zamanı geldiğinde anlayacaksınız!

4. Evet, evet! (2) Zamanı geldiğinde anlayacaksınız!

5. Hayır, [onu] tartışılmaz bir kesinlikle anlasaydınız,

6. [cehennemin] yakıcı ateşini (3) mutlaka görürdünüz!

7. Sonunda onu keskin bir gözle (4) mutlaka göreceksiniz:

8. ve o Gün hayatın nimetleri[ne karşı yaptıklarınız] için mutlaka sorguya çekileceksiniz!

51. Fil. (Tümü) 3. YIL.

1. Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi?

2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3,4,5. Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları haline getirdi.

51. Fil. (Tümü) 3. YIL.

1. HABERİN yok mu Rabbin Fil Ordusu'na (1) ne yaptı?

2. Onların kurnazca planlarını tamamen bozmadı mı?

3. Üzerlerine kalabalık sürüler halinde uçan varlıklar saldı,

4. onlara önceden tesbit edilmiş taş gibi sert azap darbeleri (2) vurdular,

5. ve onları yalnız sap dipleri kalasıya yenmiş bir ekin tarlasına benzettiler. (3)

52. Kalem. (1-16) 3. YIL.

1,2. Nûn. (Ey Muhammed) Andolsun kaleme ve satır satır yazdıklarına ki, sen Rabbinin nimeti sayesinde, bir deli değilsin.

3. Şüphesiz sana tükenmez bir mükâfat vardır.

4. Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.

5,6. Hanginizin deli olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

7. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapan kişiyi daha iyi bilir. O, hidayete erenleri de daha iyi bilir.

8. O halde yalanlayanlara boyun eğme.

9. İstediler ki, yumuşak davranasın, böylece onlar da yumuşak davransınlar.

10,11,12,13,14. Yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan söz taşıyan, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günaha dadanmış,

52. Kalem. (1-16) 3. YIL.

1. Nûn. (1) DÜŞÜN kalemi; ve [onunla] yazdıklarını! (2)

2. Sen bir deli değilsin, Rabbinin nimeti sayesinde! (3)

3. Ve senin için kesintisiz bir ödül vardır;

4. çünkü sen, üstün bir hayat tarzına (4) sahipsin;

5. ve [bir gün] sen de göreceksin, onlar, [şimdi seni küçümseyenler] de görecekler,

6. hanginiz(in) akıldan yoksun olduğunu.

7. Gerçek şu ki, yalnız senin Rabbin, kimin kendi yolundan saptığını bilir ve yalnız O'dur, kimin doğru yolda olduğunu bilen.

8. O halde, hakikati yalanlayanlar[ın arzu ve özlemlerin]e uyma:

9. onlar senin [kendilerine] yumuşak davranmanı isterler ki kendileri de [sana] yumuşak

kaba saba; bütün bunların ötesinde bir de soysuz olan kimseye mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme.

15. Âyetlerimiz kendisine okunduğu zaman, "Öncekilerin masalları!"der.

16. Yakında biz onun burnunu damgalayacağız.

davransınlar. (5)

10. Ayrıca, (6) yemin edip duran alçağa uyma,

11. [yahut] iğrenç dedikodular yapan iftiracıya,

12. [yahut] iyiliğe mani olana, [yahut] günahkar zorbaya,

13. [yahut] ihtiraslarına esir olmuş zalime, (7) ve bütün bunların ötesinde [hemcinslerine] hiçbir faydası dokunmayana. (8)

14. Onun mal-mülk ve çocuk sahibi olmasından mıdır

15. ki ne zaman mesajlarımız böyle birine iletildiyse, "Bunlar eski zaman hikayeleri!" demişti? (9)

16. [Bunun için] Biz onu, yakasını kurtaramayacağı bir zillet ile damgalayacağız! (10)

14. Şüphesiz Rabbin, gözetlemededir.

15. İnsan ise; Rabbi onu deneyip de kendisine ikramda bulunduğunda, ona bol bol nimetler verdiğinde, "Rabbim bana ikram etti"der.

16. Ama onu deneyip rızkını daraltınca da, "Rabbim beni aşağıladı"der.

17. Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

19. Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

20. Malı da pek çok seviyorsunuz.

21. Hayır, yeryüzü (kıyamet sarsıntısıyla) parça parça olup dağıldığı zaman,

22,23. Rabbinin buyruğu ve saf saf dizilmiş olarak melekler geldiği ve o gün cehennem getirildiği zaman, işte o gün insan (yaptıklarını birer birer) hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ona nasıl faydası olacak!?

24. "Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım"der.

25. Artık o gün, Allah'ın edeceği azabı kimse edemez.

26. Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.

27. (Allah şöyle der:) "Ey huzur içinde olan nefis!"

53. Fecr. (14-27) 3. YIL.

14. Çünkü Rabbin, şüphesiz, her zaman gözetleyip durmaktadır!

15. İNSANA GELİNCE,(8) ne zaman Rabbin onu, cömertliğiyle ve hoşnut olacağı bir hayat bağışlamakla denese, "Rabbim, bana karşı [ne kadar] cömertmiş!"(9) der;

16. ama geçim vasıtalarını daraltarak onu denediği zaman ise, "Rabbim beni küçük düşürdü!" di(ye sızlanı)r.(10)

17. Ama hayır, hayır, [ey insanlar, bütün yaptıklarınızı ve yapmadıklarınızı bir düşünün:] siz yetime karşı cömert değilsiniz,

18. muhtaçları doyurmaya birbirinizi teşvik etmiyorsunuz,(11)

19. [başkalarının] mirasını aç-gözlülükle yiyip bitiriyorsunuz,

20. ve sınırsız bir sevgiyle malı-mülkü seviyorsunuz!

21. Peki, [Hesap Günü nasıl davranacaksınız,] yeryüzü ardarda sarsılıp paramparça olduğunda,

22. ve Rabbin[in haşmeti] ortaya çıktığında(12) ve melekler [gerçek hüviyetleriyle] saf saf olduklarında?

23. İşte o Gün cehennem [gözönüne] getirilip konacak; o Gün insan [yaptığı ve yapmadığı her şeyi] hatırlayacak: ama bu hatırlamanın ne faydası olacak ona?

24. O, "Âh, keşke [gelecek] hayatım için önceden bir hazırlık yapsaydım!" diyecek.

25. Hiç kimse Allah'ın o Gün [günahkarlara verdiği] azap gibi azap veremez;

26. ve hiç kimse O'nun gibi bağlarla bağlayamaz. (13)

27. [Ama dürüst ve erdemlilere,] "Ey iç huzuruna ermiş olan insanoğlu!" [diye seslenecek Allah,]

1,2,3. Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı ve insan, "Ona ne

54. Zilzal. (Tümü) 3. YIL.

1. YER, o [son] müthiş sarsıntı ile sarsıldığında,

2. ve yeryüzü ağırlıklarını (1) attı[ğında],

oluyor?"dediği zaman,
4. İşte o gün, yer, kendi haberlerini anlatır.
5. Çünkü Rabbin ona (öyle) vahyetmiştir.
6. O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.
7. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onun mükafatını görecektir.
8. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse onun cezasını görecektir.

3. ve insan: "Ona ne oluyor?" diye bağırdı[ğında],
4. o Gün yer, bütün haberlerini ortaya dökecek,
5. Rabbinin vahyettiği şekilde. (2)
6. O Gün bütün insanlar, [geçmiş] fiillerini görmek üzere biri öbüründen ayrılmış olarak (3) ortaya çıkacaklar.
7. Ve kim zerre kadar iyilik yapmışsa, onu(n karşılığını) görecek,
8. kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu(n karşılığını) görecektir.

55. Tarık. (1-10) 3. YIL.

1. Göğe ve târıka andolsun.
2. Târıkın ne olduğunu sen ne bileceksin?
3. O, (ışığıyla karanlığı) delen yıldızdır.
4. Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde koruyucu bulunmasın.
5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.
6. Fışkırıp çıkan bir sudan yaratıldı.
7. Bu su, bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.
8. Şüphesiz Allah'ın onu, öldükten sonra tekrar diriltmeye de gücü yeter.
9. Bütün sırların yoklanacağı günü hatırla!
10. (O gün) artık insan için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı.

55. Tarık. (1-10) 3. YIL.

1. DÜŞÜN gökleri ve gece vakti geleni! (1)
2. Bilir misin nedir gece vakti gelen?
3. O, yıldızdır [inanmadan yaşanan hayatın] karanlığını delip geçen:
4. [zaten] hiçbir insan korunmasız bırakılmamıştır. (2)
5. İNSAN, neden yaratıldığına bir baksın:
6. o spermalı bir sıvıdan yaratılmıştır
7. [erkeğin] beli ile [kadının] leğen kemiği (3) arasından çıkan.
8. Elbette O, [insanı yoktan var eden] onu yeniden [hayata] döndürmeye de kâdirdir:
9. bütün sırların ortaya serileceği Gün,
10. ve [insanın] ne bir kuvvet ne de yardımcı bulacağı (Gün)!

56. Necm. (34-62) 3. YIL.

33,34. Şimdi yüz çevireni; pek az verip de kaskatı cimrileşeni gördün mü?
35. Gayb'ın ilmi kendi yanında da o gerçeği mi görüyor?
36,37. Yoksa, Mûsâ'nın ve Allah'ın emirlerini bütünüyle yerine getiren İbrahim'in sahifelerindeki şu hakikatler kendisine haber verilmedi mi?
38. Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü yüklenmez.
39. İnsan için ancak çalıştığı vardır.
40. Şüphesiz onun çalışması ileride görülecektir.
41. Sonra çalışmasının karşılığı kendisine tastamam verilecektir.
42. Şüphesiz en son varış Rabbinedir.
43. Şüphesiz O güldürür ve ağlatır.
44. Şüphesiz O öldürür ve diriltir.
45,46. Şüphesiz O iki eşi, erkeği ve dişiyi, (rahme) atıldığında az bir sudan (meniden) yaratmıştır.
47. Şüphesiz tekrar diriltmek de O'na aittir.
48. Şüphesiz O, başkalarına muhtaç olmaktan kurtardı ve varlık sahibi kıldı.
49. Şüphesiz O, "Şi'râ'nın Rabbidir.
50,51. Şüphesiz O, önce gelen Âd kavmini ve Semûd kavmini helak etti ve hiç kimseyi bırakmadı.

56. Necm. (34-62) 3. YIL.

34. ve [kendi ruhunun temizliği için kendisinden] bu kadar az ve bu kadar gönülsüzce vereni? (28)
35. O, insan kavrayışının ötesindeki şeyin bilgisine sahip [olduğunu] ve böylece [onu açıkça] görebil[diğini mi iddia ed]iyor? (29)
36. Yoksa henüz kendisine bildirilmedi mi Musa'ya gelen vahiylerde ne vardı,
37. ve her türlü güvene layık olan İbrahim'e; (30)
38. ve hiç kimse, kimsenin yükünü taşıyacak değildir; (31)
39. ve insana uğrunda çaba gösterdiği dışında bir şey verilmeyecektir; (32)
40. ve zamanı geldiğinde kendisine çabası[nın gerçek anlamı] gösterilecek, (33)
41. ve sonra ona tam karşılığı verilecektir;
42. ve [bütün mevcudatın] başı ve sonu (34) Rabbinin katındadır;
43. [sizi] güldüren ve ağlatan yalnız O'dur;
44. ölümü getiren ve hayatı bağışlayan yalnız O'dur;
45. ve O'dur iki cinsi -erkeği ve dişiyi- yaratan,
46. [sadece] bir sperm damlasından,
47. ve O'nun kudretindedir ikinci bir hayatı da var etmek; (35)

52. Daha önce de Nûh'un kavmini helak etmişti. Şüphesiz onlar daha zalim ve daha azgın kimselerdi.

53,54. O, "Mu'tefike"yi6 de kaldırıp yere çarpmış ve onlara örttüğü azap örtüsünü örtmüştür.

55. O halde Rabbi'nin nimetlerinin hangisinden şüphe ediyorsun (ey insan!).

56. Bu da önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşmakta olan (Kıyamet iyice) yaklaştı.

58. Onu Allah'tan başka açacak kimse yoktur.

59,60,61. Şimdi siz gaflet içinde eğlenerek bu söze mi (Kur'an'a mı) şaşıyorsunuz, gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

62. Haydi Allah'a secde edin ve ona kulluk edin.

48. isteklerden arındıran ve mülk sahibi kılan yalnız O'dur;

49. ve yalnız O'dur en parlak yıldıza destek veren; (36)

50. ve O'dur yok eden kadîm [kabileler] Âd

51. ve Semûd'u, hiçbir iz bırakmayacak şekilde, (37)

52. ve onlardan önce Nûh kavmini -[çünkü,] hepsi de kötülükte çok iştahlı ve çok azgın olmuşlardı-

53. (işte Rabbin onları yok etti,) tıpkı yıkılıp altüst olan öteki şehirleri yok olmaya terk ettiği

54. ve sonra ebediyyen görünmez hale getirdiği (gibi). (38)

55. O halde Rabbinin hangi nimet ve kudretinden [hâlâ] şüphe duyabilirsin? (39)

56. BU, önceki uyarılar gibi bir uyarıdır: (40)

57. yakın olan şu [Son Saat] daha da yaklaşıyor,

58. [Ama] onu Allah'tan başka kimse açığa çıkaramaz...

59. Siz bu haberleri tuhaf mı buluyorsunuz?

60. Ağlayacağınıza gülüyorsunuz;

61. ve eğlenip duruyorsunuz?

62. (Ama artık) Allah'a secde edin ve [yalnız O'na] kulluk yapın!

57. Karia. (Tümü) 3. YIL.

1. Yürekleri hoplatan büyük felaket!

2. Nedir o yürekleri hoplatan büyük felaket?

3. Yürekleri hoplatan büyük felaketin ne olduğunu sen ne bileceksin?

4. O gün insanlar, her biri bir tarafa uçuşan küçük kelebekler gibi olacaktır.

5. Dağlar da atılmış renkli yünler gibi olacaktır.

6. İşte o vakit, kimin tartıları ağır gelmişse,

7. Artık o, hoşnut olacağı bir hayat içinde olacaktır.

8. Ama kimin de tartıları hafif gelirse,

9. İşte onun anası (varacağı yer) Hâviye'dir.

10. Sen Hâviye'nin ne olduğunu ne bileceksin?

11. O, kızgın bir ateştir.

57. Karia. (Tümü) 3. YIL.

1. AH! Apansız (gelen) bir bela! (1)

2. Ne korkunçtur apansız (gelen) bela!

3. Bilir misin nedir, nasıl olacaktır o apansız bela?

4. [O,] insanların şaşkın vaziyette uçuşan pervanelere benzeyeceği Gün,

5. ve dağların yumuşak yün topaklarını andıracağı Gün [vuku bulacaktır].

6. O zaman, [iyiliklerinin] tartısı ağır basan

7. kendisini mutlu bir hayat içinde bulacak;

8. tartısı hafif gelen ise

9. bir uçurumun girdabına sürüklenecektir. (2)

10. Bilir misin nedir o [uçurum]?

11. Dağlayan bir ateş! (3)

58. Saffat. (Tümü) 3. YIL.

1,2,3,4. Saf bağlayıp duranlara, haykırarak sevk edenlere ve zikri (Allah'ın kelâmını) okuyanlara andolsun ki, sizin ilahınız gerçekten bir tek ilahtır.

5. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Doğuların da (Batıların da) Rabbidir.

6. Biz en yakın göğü zinetlerle, yıldızlarla donattık.

7. Onu itaatten çıkan her şeytandan koruduk.

8,9. Onlar, yüce topluluğu (ileri gelen melekler topluluğunu) dinleyemezler. Kovulmaları için her taraftan taşa tutulurlar. Onlar için sürekli bir azap da vardır.

10. Ancak onlardan söz kapan olur. Onu da delip geçen bir alev izler (ve yok eder).

58. Saffat. (Tümü) 3. YIL.

1. DÜŞÜN sıra sıra dizilmiş bu [mesajlar]ı, (1)

2. ve bir vazgeçme çağrısı ile [kötülüklerden] alıkoymasını,

3. ve [bütün dünyaya] bir öğüt ve uyarıda bulunmasını:

4. Şüphe yok ki sizin İlahınız Tek'tir,

5. göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi; bütün gündoğumu noktalarının Rabbi! (2)

6. Biz yeryüzüne en yakın gökleri yıldızların güzelliğiyle süsledik,

7. ve onları her türlü bozguncu, şeytanî güce (3) karşı emin kıldık,

11. (Ey Muhammed!) Şimdi sen onlara sor: "Kendilerini yaratmak mı daha zor, yoksa yarattığımız diğer şeyleri yaratmak mı? Şüphesiz biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. Hayır, sen (onların haline) şaştın onlar ise alay ediyorlar.

13. Kendilerine öğüt verildiği zaman öğüt almıyorlar.

14. Bir mucize gördükleri zaman onu alaya alıyorlar.

15. (Dediler ki:) "Bu bir büyüden başka bir şey değildir."

16. "Gerçekten biz, ölüp bir toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı, biz mi tekrar diriltileceğiz?"

17. "Önceden gelip geçmiş atalarımız da mı?"

18. De ki: "Evet, hem de siz aşağılanmış kimseler olarak (diriltileceksiniz)."

19. O ancak şiddetli bir sesten ibarettir. Bir de bakarsın ki onlar (diriltilmiş hazır) beklemektedirler.

20. Şöyle diyecekler: "Vay başımıza gelene! Bu beklenen ceza günüdür."

21. Onlara, "İşte bu, yalanlamakta olduğunuz hüküm ve ayırım günüdür"denilir.

22,23,24. Allah meleklere şöyle emreder: "Zulmedenleri, eşlerini ve Allah'ı bırakıp da tapmakta olduklarını toplayın, onları cehennemin yoluna koyun ve onları tutuklayın. Çünkü onlar sorguya çekileceklerdir.

25. Onlara, "Ne diye yardımlaşmıyorsunuz?"denir.

26. Hayır, onlar bugün teslim olmuş kimselerdir.

27. Birbirlerine yönelip sorarlar (çekişirler).

28. Şöyle derler: "Siz bize sağdan gelirdiniz. Bize haktan yana görünürdünüz."

29. Diğerleri de onlara şöyle derler: "Hayır, siz zaten mü'min kimseler değildiniz."

30. "Bizim, sizin üzerinizde hiçbir hakimiyetimiz yoktu. Hatta siz azgın bir kavimdiniz."

31. "Artık Rabbimizin sözü (azap) bizim hakkımızda gerçekleşti. Biz onu mutlaka tadacağız."

32. "Evet, biz sizi saptırdık. Çünkü biz de sapkın kimselerdik."

33. Artık onlar o gün azapta ortaktırlar

34. İşte biz suçlulara böyle yaparız.

35. Çünkü onlar, kendilerine, "Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur"denildiği zaman inanmayıp büyüklük taslıyorlardı.

36. "Biz, deli bir şair için ilahlarımızı mı terk edeceğiz?"diyorlardı.

37. Hayır, öyle değil. O, hakkı getirmiş, (önceki) peygamberleri de tasdik etmiştir.

38. Şüphesiz siz mutlaka elem dolu azabı tadacaksınız.

8. [ki] onlar, [o bilinmeyeni bilmek isteyenler,] yüce sakinler topluluğuna (4) kulak veremesinler ve her taraftan kovulup sürülsünler,

9. [rahmetten] yoksun kalsınlar ve [öteki dünyada] kendilerini bekleyen ebedî azaba dûçâr olsunlar;

10. ama eğer birisi (5) [bu bilgiden] bir kırıntı koparmayı başarırsa, [bundan dolayı] yakıcı bir alevin pençesine düşsün. (6)

11. VE ŞİMDİ, o [hakikati inkar ede]nlerden sana cevap vermelerini iste: onları yaratmak, Bizim yarattığımız bu [sayısız mucizelerden] daha mı zordur? Nitekim Biz onları [basit] bir balçıktan yarattık! (7)

12. Hayır, sen hayranlık ve şaşkınlık duyarken (8) onlar [yalnızca] alay ederler;

13. ve [hakikat] kendilerine hatırlatıldığında onu kavramaya yanaşmazlar;

14. ve bir [ilahî] mesajla muhatab olduklarında onu küçümserler

15. ve "Bu, bir [beşerin] büyülü sözlerinden başka bir şey değildir!" derler,

16. "Ne? Ölüp toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra sahiden yeniden dirilecek miyiz?

17. Yani eski atalarımız da mı?"

18. De ki: "Elbette, hem de en perişan ve zavallı şekilde!"

19. Çünkü o [alay ettikleri yeniden dirilme,] bir itham çığlığı şeklinde [âniden onların tepesinde patlayacak.] İşte o zaman [hakikati] anlamaya başlayacaklar,

20. ve "Eyvah!" diyecekler, "İşte Hesap Günü bugündür!"

21. [Ve onlara şöyle denilecek:] "Bu, yalanlamış olduğunuz [gündür, şaşmaz hakikat ile sahte ve yalan arasında (9)] Ayrım Günüdür!"

22. [Ve Allah şöyle buyuracaktır:] "Toplayın bütün o zalimleri, kendileri gibi olanlarla (10) ve bütün o Allah'tan başka taptıkları [ile] birlikte;

23. ve hepsini yakıcı ateşin yoluna sürün,

24. ve onları [orada] tutun!" [O zaman] böylelerine sorulacak:

25. "Size ne oldu ki [şimdi] birbirinize yardım etmiyorsunuz?"

26. Hayır, onlar o Gün isteyerek [Allah'a] teslim olacaklar;

27. fakat [çok geç kaldıklarından] birbirlerine dönüp bakacaklar ve birbirlerinden [geçmiş günahlarının yükünü hafifletmelerini] isteyecekler. (11)

28. [Onların] bir kısmı: "Bakın" diyecek, "Siz bize [ayartma niyetiyle] sağdan yaklaşırdınız!" (12)

29. Ötekiler, "Hayır" diyecekler, "aslında siz kendiniz imandan zerre kadar nasip almamıştınız!

39. Siz ancak işlediklerinizin karşılığı ile cezalandırılırsınız.

40. Ancak Allah'ın halis kulları başka.

41,42. İşte onlar için belli bir rızık, meyveler vardır. Onlar ikram gören kimselerdir.

43. Onlar Naim cennetlerindedirler.

44. Koltuklar üzerinde karşılıklı olarak otururlar.

45,46. Onların etrafında cennet pınarından doldurulmuş, berrak ve içenlere lezzet veren kadehler dolaştırılır.

47. Onda baş döndürme özelliği yoktur. Onlar, onu içmekle sarhoş da olmazlar.

48. Yanlarında bakışlarını yalnızca kendilerine çevirmiş iri gözlü eşler vardır.

49. Sanki onlar (beyazlıklarıyla), saklanmış (gün yüzü görmemiş) yumurtalardır.

50. Derken birbirlerine yönelip sorarlar.

51. İçlerinden biri der ki: "Benim bir arkadaşım vardı."

52. "Sen de tekrar dirilmeyi tasdik edenlerden misin?"derdi.

53. "Gerçekten biz, ölüp bir toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı, biz mi hesaba çekileceğiz?"

54. Konuşan o kimse yanındakilere, "Bakar mısınız, hali ne oldu?"der.

55. Kendisi de bakar ve onu cehennemin ortasında görür.

56. Ona şöyle der: "Allah'a andolsun, neredeyse beni de helak edecektin."

57. "Rabbimin nimeti olmasaydı, mutlaka ben de cehenneme konulanlardan olmuştum."

58,59. "Nasıl, ilk ölümümüzden başka ölmeyecek miymişiz? Bize azap edilmeyecek miymiş?"

60. Şüphesiz bu (cennetteki nimetlere ulaşmak) büyük bir başarıdır.

61. Çalışanlar böylesi için çalışsınlar!

62. Ziyafet olarak bu mu daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?

63. Şüphesiz biz onu zalimler için bir imtihan aracı kıldık.

64. O, cehennemin dibinde biten bir ağaçtır.

65. Onun meyveleri sanki şeytanların kafalarıdır.

66. Cehennemlikler ondan yiyecekler ve onunla karınlarını dolduracaklardır.

67. Sonra onlar için bunun üstüne kaynar sudan karışık bir içecek vardır.

68. Sonra onların dönüşleri mutlaka cehennemedir.

69. Çünkü onlar babalarını sapık kimseler olarak buldular.

70. Kendileri de onların izinden koşa koşa gitmektedirler.

30. Üstelik sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu: bilakis, siz küstahça bir kibire kapılmıştınız!

31. Fakat şimdi Rabbimizin sözü bizim [de] aleyhimize çıktı: biz [günahlarımızın acı meyvesini] mutlaka tadacağız.

32. O halde, sizi derin bir sapıklığa ittiğ[imiz eğer doğruysa], o zaman biz de vahim bir sapıklığa düşmüşüzdür!" (13)

33. O Gün onların hepsi ortak azaplarını paylaşacaklar.

34. Günaha batmış olanlara işte böyle davranacağız:

35. çünkü bakın, ne zaman onlara "Allah'tan başka ilah yoktur!" denilse küstahça böbürlenirlerdi

36. ve "Mecnun bir şairin sözüyle (14) biz ilahlarımızı mı terk edeceğiz?" derlerdi.

37. Hayır, asla! [Sizin deli şair dediğiniz] o kişi hakikati getirmiştir; ve o, [Allah'ın önceki] elçilerinin [bildirdikleri] hakikati tasdik etmektedir. (15)

38. Bakın siz, [öteki dünyada] acıklı azabı tadacaksınız,

39. ama yapmış olduğunuzdan başka bir şeyle cezalandırılmayacaksınız.

40. Ancak Allah'ın halis kullarına (16) böyle davranılmayacak:

41. [öteki dünyada] onlar için, yabancısı olmadıkları bir rızık (17) hazırlanacaktır

42. [yeryüzündeki hayatlarının] ürünü olarak; ve onlar ağırlanacaklardır

43. nimet bahçelerinde,

44. mutluluk tahtları (18) üzerinde birbirlerine [sevgi ile] bakışarak.

45. Aralarında dupduru pınarlardan [içecekle doldurulmuş] bir kâse dolaştırılac

46. berrak ve içenlere tat veren [bir içecek];

47. çarpmayan ve sarhoşluk vermeyen.

48. Ve yanlarında yumuşak bakışlı, (19) güzel gözlü eşler olacak,

49. gizlenmiş [deve kuşu] yumurtaları (20) gibi [kusursuz] eşler.

50. Hepsi dönüp [geçmiş hayatları hakkında] birbirlerine sorular soracaklar. (21)

51. İçlerinden biri şöyle diyecek: "Bakın, benim [yeryüzünde] bir arkadaşım vardı,

52. [bana] derdi ki, Ne? Sen onun doğru olduğuna gerçekten inananlardan mısın,

53. ölüp toz ve kemik yığını haline geldikten sonra yargılanacağımıza!'"

54. [Ve] ekleyecek: "Bakmak [ve onu görmek] ister misiniz?"

55. Bunun üzerine dönüp bakar ve o [arkadaşı]nı yanan ateşin ortasında görür;

71. Andolsun, onlardan önce, evvelkilerin çoğu da sapmıştı.

72. Andolsun, biz onlara da uyarıcılar göndermiştik.

73. Bak, uyarılanların sonu nasıl oldu!

74. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları başka.

75. Andolsun, Nûh bize dua edip seslenmişti. Biz ne güzel cevap vereniz!

76. Onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Onun neslini yeryüzünde kalanlar kıldık.

78. Sonradan gelenler arasında ona güzel bir ad bıraktık.

79. Âlemler içinde Nûh'a selam olsun!

80. İşte biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.

81. Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandı.

82. Sonra biz, diğerlerini suda boğduk.

83. Şüphesiz İbrahim de onun taraftarlarından idi.

84. Hani o, Rabbine temiz bir kalple gelmişti

85. Hani babasına ve kavmine şöyle demişti: "Siz neye tapıyorsunuz?"

86. "Allah'ı bırakıp da bir takım uydurma ilahlar mı istiyorsunuz?"

87. "O halde Âlemlerin Rabbi hakkında görüşünüz nedir?"

88,89. İbrahim yıldızlara baktı ve "Ben hastayım"dedi.

90. Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan uzaklaştılar.

91. İbrahim onların putlarının tarafına gizlice gitti ve şöyle dedi: "Yemez misiniz?"

92. "Ne diye konuşmuyorsunuz?"

93. Derken üzerlerine yürüyüp onlara güçlü bir darbe indirdi.

94. Kavmi (telaş içinde) koşarak ona doğru geldi.

95. İbrahim şöyle dedi: "Yonttuğunuz putlara mı tapıyorsunuz?"

96. "Oysa Allah sizi de, yaptığınız şeyleri de yaratmıştır."

97. Kavmi, "Onun için bir bina yapın, (içinde ateş yakın) ve onu ateşe atın"dedi.

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de onları en alçak kimseler kıldık.

99. İbrahim şöyle dedi: "Ben Rabbime (onun emrettiği yere) gideceğim. O bana yol gösterecektir."

100. "Ey Rabbim! Bana salihlerden olacak bir çocuk bağışla."

101. Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik.

102. Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, "Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?"dedi. O da, "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın"dedi.

56. ve "Aman Allahım!" der, "[Ey eski arkadaşım], neredeyse [beni de] mahvedecektin!

57. Eğer Rabbimin lütfu olmasaydı ben de [şimdi] [azaba] uğratılanlar arasında olurdum!

58. Ama sonra, [ey cennetteki arkadaşlarım,] biz gerçekten [bir daha] ölmeyeceğiz,

59. önceki ölümümüz dışında ve [bir daha] azaba uğratılmayacağız, değil mi?

60. İşte bu; bu, gerçekten müthiş bir mazhariyettir!"

61. [Allah yolunda] çalışanlar, demek ki böyle bir şey için çalışırlar!

62. Böyle [bir cennet] mi daha iyi bir ağırlanmadır, yoksa [cehennemin] ölümcül meyve ağacı mı? (22)

63. Gerçek şu ki, biz o (ağac)ı zalimler için bir sınama aracı yaptık, (23)

64. zira o, [cehennemin] yakıcı ateşinin ortasında büyüyen bir ağaçtır,

65. meyvesi şeytanların kellesi gibi [tiksindirici]dir; (24)

66. ve [zalim]ler ondan yemeye ve karınlarını onunla doldurmaya mahkumdurlar.

67. Bunun da üzerinde, onlar korkunç bir ümitsizlik (cezası)na çarpılacaklardır! (25)

68. Ve bir kez daha (söyleyelim): (26) yakıcı ateş onların nihaî durağı olacaktır;

69. çünkü onlar atalarını eğri bir yol üzerinde buldular,

70. ve [şimdi] atalarının izinden gitmeye (27) can atıyorlar!

71. Onlardan önce gelip geçmiş eski toplumların çoğu yollarını şaşırmıştı,

72. halbuki kendilerine uyarıcılar göndermiştik:

73. Bak şu uyarılmış olanların haline!

74. ALLAH'IN halis kulları hariç, [insanların çoğu sapkınlığa mütemayildir.] (28)

75. Nûh [işte bu sebeple] Bize yalvarmıştı ve Bizim cevabımız ne güzeldi:

76. çünkü o'nu ve ailesini o korkunç felaketten (29) kurtardık,

77. soyunu [yeryüzünde] kalıcı yaptık;

78. ve böylece o'nun sonraki kuşaklar arasında yaşayıp anılmasını sağladık: (30)

79. "Bütün âlemlerde Nûh'a selâm olsun!"

80. İşte Biz güzel işler yapanları böyle ödüllendiririz;

81. çünkü o, Bizim gerçekten inanmış kullarımızdandı;

82. [böylece o'nu ve kendisini izleyenleri kurtardık,] ve sonra ötekileri suda boğduk.

83. DOĞRUSU İbrahim de o'nun yolundan gidenlerdendi,

84. Rabbine tertemiz bir kalp ile yönelmişti,

103,104. Nihayet her ikisi de (Allah'ın emrine) boyun eğip, İbrahim de onu (boğazlamak için) yüz üstü yere yatırınca ona, şöyle seslendik: "Ey İbrahim!"

105. "Gördüğün rüyanın hükmünü yerine getirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız."

106. "Şüphesiz bu apaçık bir imtihandır."

107. Biz, (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık vererek onu (İsmail'i) kurtardık.

108. Sonradan gelenler arasında ona güzel bir ad bıraktık.

109. İbrahim'e selam olsun.

110. İyilik yapanları işte böyle mükafatlandırırız.

111. Çünkü o mü'min kullarımızdandı.

112. Biz onu salihlerden bir peygamber olarak İshak ile de müjdeledik.

113. Onu da İshak'ı da uğurlu kıldık. Her ikisinin nesillerinden iyilik yapanlar da vardı, kendine apaçık zulmedenler de.

114. Andolsun, biz Mûsâ'ya ve Hârûn'a da lütufta bulunduk.

115. Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik de onlar galip gelenler oldular.

117. Biz onlara (hükümlerimizi) açıklayan Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik.

118. Onları doğru yola ilettik.

119. Sonradan gelenler arasında onlara güzel birer ad bıraktık.

120. Mûsâ'ya ve Hârûn'a selam olsun.

121. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.

122. Çünkü onlar mü'min kullarımızdan idiler.

123. Şüphesiz İlyas da peygamberlerden idi.

124. Hani kavmine şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

125,126. "Yaratıcıların en güzelini, sizin ve geçmiş atalarınızın Rabbi olan Allah'ı bırakarak "Ba'l'e mi tapıyorsunuz?"

127. Onu yalanladılar. Bu sebeple onlar (cehenneme) götürüleceklerdir.

128. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları başka.

129. Sonradan gelenler içerisinde ona güzel bir ad bıraktık.

130. İlyas'a selam olsun

131. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız

132. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandı.

133. Şüphesiz Lût da peygamberlerdendi.

134,135. Hani biz onu ve geride kalanlar arasındaki yaşlı bir kadın (kâfir olan eşi) dışında bütün ailesini kurtarmıştık.

136. Sonra da diğerlerini yok ettik.

85. babasına ve halkına şöyle seslenmişti: "Siz neye tapıyorsunuz?

86. Bir yalan[a] -Allah'tan başka güçler[e]- [boyun eğmek] mi istiyorsunuz?

87. Öyleyse âlemlerin Rabbi hakkındaki görüşünüz nedir?" (31)

88. Sonra yıldızlara gözünü dikti, (32)

89. ve "Ben kesinlikle [gönlümden] rahatsızım!" (33) dedi,

90. bunun üzerine onlar ona arkalarını döndüler ve uzaklaşıp gittiler.

91. O da onların tanrılarına gizlice yaklaştı ve "Ne o! [Önünüze konulmuş nimetlerden] yemiyor musunuz?

92. Neyiniz var ki konuşmuyorsunuz?" dedi.

93. Sonra üzerlerine yürüyüp onlara sağ eliyle (34) vurdu.

94. Bunun üzerine diğerleri koşarak o'na doğru geldiler [ve yaptığından dolayı o'nu suçladılar].

95. O, "Siz" dedi, "kendi ellerinizle yonttuklarınıza mı tapıyorsunuz?

96. Oysa sizi de, sizin yonttuklarınızı da yaratan Allah'tır!"

97. Onlar, "Bir odun yığını (35) hazırlayın ve o'nu yanan ateşin içine atın!" diye bağırdılar.

98. Ona kötülük yapmak istediler, ama Biz [onların planlarını bozduk ve böylece] onları küçük düşürdük. (36)

99. [İbrahim,] "Ben" dedi, "[bu toprakları terk edeceğim ve] Rabbim beni ne tarafa sevk ederse oraya gideceğim!" (37)

100. [Ve şöyle yalvardı:] "Ey Rabbim! Bana dürüst ve erdemli [olacak bir erkek çocuk] bağışla!"

101. Bunun üzerine ona [kendisi gibi] yumuşak huylu bir erkek çocuk (38) müjdeledik.

102. Ve [bir gün, çocuk, babasının] tutum ve davranışlarını anlayıp paylaşacak olgunluğa eriştiğinde (39) babası şöyle dedi: "Ey yavrucuğum! Rüyamda seni kurban ettiğimi gördüm: bir düşün, ne dersin?" [İsmail]: "Ey babacığım" dedi, "sana emredilen neyse onu yap: İnşallah beni sıkıntıya göğüs gerenler arasında bulacaksın!"

103. Fakat ikisi Allah'ın emri [olarak gördükleri]ne kendilerini teslim edince (40) ve [İbrahim] onu yüzüstü yatırınca,

104. kendisine seslendik: "Ey İbrahim,

105. sen şimdiden o rüya[nın amacı]nı yerine getirmiş oldun!" (41) İşte iyilik yapanları Biz böyle ödüllendiririz:

106. çünkü bu, gerçekten apaçık bir sınama idi. (42)

107. Ve fidye olarak o'na büyük bir kurban (43) verdik,

108. böylece o'nun sonraki kuşaklar tarafından şöyle hatırlanmasını sağladık: (44)

137,138. Şüphesiz sizler (yolculuklarınız sırasında) sabah akşam onların (harap olmuş) yurtlarına uğrayıp duruyorsunuz. Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

139. Şüphesiz Yûnus da peygamberlerdendi.

140. Hani o kaçıp yüklü gemiye binmişti.

141. Gemidekilerle kur'a çekmiş ve kaybedenlerden olmuştu.

142. Böylece, Yûnus kendini kınayıp dururken balık onu yuttu.

143,144. Eğer o, Allah'ı tespih edip yüceltenlerden olmasaydı, mutlaka insanların diriltileceği güne kadar balığın karnında kalırdı.

145. Derken biz onu hasta bir halde sahile attık.

146. Üzerine geniş yapraklı bir ağaç bitirdik.

147. Biz onu yüz bin, yahut daha fazla insana peygamber olarak gönderdik.

148. Nihayet onlar iman ettiler. Biz de onları bir süreye kadar geçindirdik.

149. Ey Muhammed! Onlara sor: Kız çocukları Rabbinin de, erkek çocukları onların mı?

150. Yoksa biz melekleri dişi olarak yaratmışız da onlar şahid mi bulunuyorlarmış?

151,152. İyi bilin ki onlar kendi uydurmaları olarak, "Allah çocuk sahibi oldu"diyorlar. Onlar elbette yalan söylüyorlar.

153. Yoksa Allah kızları erkeklere tercih mi etti?

154. Neyiniz var? Nasıl hüküm veriyorsunuz!

155. Hiç düşünmüyor musunuz?

156. Yoksa sizin apaçık bir deliliniz mi var?

157. Eğer doğru söyleyen kimseler iseniz getirin (bu delili içeren) kitabınızı!

158. Allah ile cinler arasında da nesep bağı kurdular. Oysa cinler de kendilerinin Allah'ın huzuruna getirileceklerini bilirler.

159. Allah onların nitelendirdiği şeylerden uzaktır, yücedir.

160. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları bunlar gibi değildir.

161,162,163. (Ey müşrikler!) Ne siz ve ne de taptıklarınız cehenneme gireceklerden başkasını kandırıp Allah'ın yolundan saptırabilirsiniz.

164. (Melekler derler ki:) "Bizim her birimizin bilinen bir makamı vardır."

165. "Şüphesiz biz (orada) saf duranlarız."

166. "Şüphesiz biz (Allah'ı) tespih edip yüceltenleriz."

167,168,169. Müşrikler) şunu da söylüyorlardı: "Eğer yanımızda öncekilere verilen kitaplardan bir kitap olsaydı, elbette biz ihlâslı kullar olurduk."

170. Fakat (kitap gelince) onu inkar ettiler. Yakında (sonlarının ne olacağını) bilecekler.

171. Andolsun, peygamber olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti

172. "Onlara mutlaka yardım edilecektir."

109. "İbrahim'e selâm olsun!"

110. Biz iyileri böyle ödüllendiririz,

111. çünkü o Bizim gerçekten inanmış kullarımızdandı.

112. Ve [zamanı geldiğinde] o'na, [kendisi de] bir peygamber [olan] dürüst ve erdemli birini, İshâk'ı müjdeledik;

113. o'nu ve İshâk'ı kutsadık: ama onların soyundan iyi işler yapan da çıkacak, kendisine açıkça zulmeden de. (45)

114. BİZ, Musaya ve Harun'a da lütufta bulunduk; (46)

115. o'nları ve kavimlerini büyük bir [kölelik] felaket[in]den kurtardık,

116. ve kendilerine yardım ettik de [sonunda] zafer kazanan onlar oldu.

117. Onlara [doğru ile eğriyi] ayırd eden ilahî kelâmı (47) verdik,

118. ve onları doğru yola ilettik,

119. ve sonraki kuşaklar arasında yaşayıp anılmalarını sağladık:

120. "Musa'ya ve Harun'a selâm olsun!"

121. İyileri işte böyle ödüllendiririz,

122. çünkü o'nların ikisi de gerçekten inanmış kullarımızdandı.

123. KUŞKUSUZ, İlyas [da] elçilerimizden biriydi (48)

124. ve kavmine şöyle seslenmişti: "Allah'a karşı sorumluluğunuzu idrak etmez misiniz?

125. Bal'e yalvarıp sanatkarların en güzelini, (49) [Allah'ı] bırakır mısınız,

126. Allah'ı, sizin ve evvelki atalarınızın Rabbini?"

127. Fakat onlar (İlyas'ı) yalanladılar: bu nedenle [Hesap Günü] kesinlikle yargılanacaklardır,

128. yalnız Allah'ın halis kulları hariç;

129. ve o'nun sonraki nesiller arasında yaşayıp anılmasını sağladık:

130. "İlyas'a ve o'nun yolundan gidenlere selâm olsun!" (50)

131. İyileri işte böyle ödüllendiririz,

132. çünkü o, gerçekten inanmış kullarımızdan biriydi!

133. ŞÜPHESİZ, Lût da elçilerimizden biriydi;

134. [dolayısıyla, o'nun günahkar ülkesini (51) cezalandırırken] kendisini ve aile efradını kurtardık,

135. geride kalanlar arasında bulunan yaşlı bir kadın dışında; (52)

136. ve sonra diğerlerini tamamen yok ettik:

137. siz [bugüne kadar] onların yurtlarından gelip geçmektesiniz (53) her sabah

138. ve her akşam. O halde (bakıp da) aklınızı kullanmıyor musunuz?

139. ŞÜPHESİZ, Yunus da elçilerimizden biriydi,

173. "Şüphesiz ordularımız galip gelecektir."
174. O halde bir süreye kadar onlardan yüz çevir
175. Gözetle onları, yakında onlar da görecekler.
176. Yoksa onlar azabımızı acele mi istiyorlar?
177. Fakat azabımız onların yurtlarına indiğinde o uyarılmış olanların sabahı ne kötü olur!
178. Ey Muhammed! Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
179. (Bekle ve) gör. Onlar da yakında görecekler.
180. Senin Rabbin; kudret ve şeref sahibi olan Rab, onların nitelendirdiği şeylerden uzaktır, yücedir.
181. Peygamberlere selam olsun.
182. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

140. kaçak bir köle gibi, yüklü bir gemiye (binip) kaçmıştı. (54)
141. Ve sonra kura çekilmiş, o, (kurada) kaybedenlerden olmuştu; (55)
142. [sonra o'nu denize atmışlar ve] denizde büyük balık tarafından yutulmuştu, çünkü kınananlardan biriydi. (56)
143. Eğer o, [en derin bunalım anlarında bile] Allah'ın sınırsız şanını yüceltenlerden olmasaydı, (57)
144. herkesin yeniden dirileceği güne kadar o (balığı)n karnında kalmış olacaktı:
145. ama biz o'nu manevî çöküntü/iç huzursuzluğu içinde ıssız bir kıyıya çıkarttık,
146. ve o'nun üzerinde [çorak toprakta] yetişen bir bodur fidan yeşerttik. (58)
147. Ve o'nu [bir kez daha kendi halkına,] yüzbin veya daha fazla [kişi]ye gönderdik:
148. onlar, [bu defa o'na] inandılar; (59) bunun üzerine Biz, verilen süre zarfında (60) onlara mutlu bir hayat yaşattık.
149. ŞİMDİ onlardan (61) sana cevap vermelerini iste: senin Rabbinin kızları var da onların [yalnız] erkek çocukları mı var? (62)
150. Yoksa melekleri dişi yarattık da o [meleklere ilahlık isnad ede]nler bunu gördüler mi?
151. Bazı insanlar (63) tamamen sahte ve yalan[a olan temayüllerin]den dolayı,
152. "Allah [bir erkek çocuk] doğurdu" diyorlar; onlar elbette yalan söylüyorlar;
153. "O, kızları oğlanlara tercih etmiştir!" (64) [sözleri de yalandır.]
154. Ne oluyor size, ne biçim karar veriyorsunuz? (65)
155. Hiç düşünmüyor musunuz?
156. Yoksa [iddialarınızı doğrulayacak] açık bir deliliniz mi var?
157. Eğer doğru söylüyorsanız, kendi kitabınızı getirin!
158. Bazıları (66) da Allah ile bütün görünmez varlık türleri (67) arasında bir yakınlık uydurdular; oysa bu görünmez varlıklar [da] pekala bilir ki, onlar, [bu şekilde Allah'a isnadda bulunanlar,] mutlaka [Hesap Günü O'nun huzurunda] yargılanacaklardır: (68)
159. [çünkü] Allah, insanların geliştirdiği her türlü tasavvurun üstünde, (69) sonsuz yüceliktedir.
160. Allah'ın halis kulları ise böyle [davranmazlar]:
161. çünkü ne siz [Allah'a iftirada bulunan]lar, ne de sizin taptıklarınız,
162. hiç biriniz, kimseyi kendi heves ve ayartmalarınıza boyun eğdiremezsiniz,
163. [kendi ayaklarıyla] yakıcı ateşe koşanlar hariç! (70)

164. [Bütün tabiat güçleri Allah'a hamdeder ve şöyle derler: (71)] "İçimizden hiç kimse yoktur ki [Allah tarafından] kendisi için tayin edilmiş bir yere sahip olmasın;

165. biz de [ibadetlerimizde O'nun önünde] saf tutarız;

166. ve şüphesiz biz de O'nun sınırsız şanını yüceltiriz!"

167. GERÇEK ŞU Kİ, o [hakikati inkar ede]nler her zaman şöyle derler:

168. "Eğer atalarımızdan [bu yönde] bir gelenek (72) devralmış olsaydık,

169. kesinlikle Allah'ın halis kulları olurduk!"

170. Ama [işte bu ilahî kelâm önlerine konulduğu halde,] onu kabul etmeye yanaşmıyorlar! Ama zamanla [reddettikleri şeyin ne olduğunu] öğreneceklerdir:

171. çünkü uzun zaman önce kullarımız olan elçilere söz verdik:

172. kendilerine mutlaka yardım edilecektir

173. ve [sonunda] galip gelecek olan mutlaka Bizim ordumuz olacaktır.

174. Bu sebeple, o [hakikati inkar ede]nlerden bir süre uzak dur

175. ve onları[n kim olduklarını] gör; (73) onlar [da] zaman içinde [şimdi görmediklerini] göreceklerdir. (74)

176. Onlar azabımızın çabuklaştırılmasını acaba [gerçekten] istiyorlar mı? (75)

177. Eğer öyleyse, o [azap] bir kez başlarına geldiğinde, uyarılmış olanların uyanması kötü olacaktır! (76)

178. Bu sebeple onlardan bir süre uzak dur,

179. ve [onların ne olduklarını] gör; zamanla onlar [da şimdi görmediklerini] göreceklerdir.

180. KUDRET ve izzet sahibi Rabbin, insanların her türlü tasavvurunun üstünde [bir yüceliğe sahip]tir.

181. O'nun bütün elçilerine selâm olsun!

182. Ve hamd, bütün âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur!

6,7,8. Ey insan! Seni yaratan, şekillendirip ölçülü yapan, dilediği bir biçimde seni oluşturan cömert Rabbine karşı seni ne aldattı?

9. Hayır, hayır! Siz hesap ve cezayı yalanlıyorsunuz.

10,11. Halbuki üzerinizde muhakkak bekçiler, değerli yazıcılar vardır.

12. Onlar yapmakta olduklarınızı bilirler.

13. Şüphesiz, iyiler Naîm cennetindedirler.

14. Şüphesiz, günahkârlar da cehennemdedirler.

15. Hesap ve ceza günü oraya gireceklerdir.

16. Onlar oradan kaybolup kurtulacak da değillerdir.

6. EY İNSAN! Nedir seni lütuf sahibi Rabbinden uzaklaştıran, (3)

7. seni yaratan ve varlık amacına uygun olarak şekillendiren, (4) tabiatını adil ölçüler içinde oluşturan (5),

8. ve seni dilediği şekilde bir araya getiren (Rabbinden)?

9. Hayır, [ey insanlar,] siz [Allah'ın] hükmünü yalanla[maya ne zaman kalkıştıysanız Allah'tan uzaklaş]tınız! (6)

10. Halbuki üzerinizde gözetleyici güçler vardır,

11. değerli kaydedici(ler),

12. yaptığınız her şeyin farkında olan! (7)

17. Hesap ve ceza gününün ne olduğunu sen ne bileceksin?

18. Evet, hesap ve ceza gününün ne olduğunu sen ne bileceksin?

19. O gün kimse kimseye hiçbir fayda sağlayamayacaktır. O gün buyruk, yalnız Allah'ındır.

13. Bakın, [öteki dünyada] gerçek erdem sahipleri nimetler içinde bulunacaklar,

14. kötü ruhlular ise yakıcı bir ateş içinde,

15. [bir ateş ki] Hesap Günü ortasına düşerler,

16. ve ondan kurtulmaları mümkün olmaz.

17. Hesap Günü nedir bilir misin?

18. Ve bir kez daha: Hesap Günü nedir bilir misin? (8)

19. Hiçbir insanın başka birine zerre fayda sağlayamayacağı bir Gün[dür o]: çünkü o Gün [açık seçik görülecektir ki] hakimiyet yalnız Allah'a aittir.

1. Gerçekleşecek olan kıyamet!

2. Nedir o gerçekleşecek olan kıyamet?

3. Gerçekleşecek olan kıyametin ne olduğunu sen ne bileceksin?

13,14,15. Sûr'a bir defa üfürülünce, yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirine bir çarptırılınca, işte o gün olacak olmuş(kıyamet kopmuş)tur.

16. Gök de yarılmış ve artık o gün o da çökmeye yüz tutmuştur.

17. Melekler onun kıyılarındadır. O gün Rabbinin arşını, bunların da üstünde sekiz taşıyıcı taşır.

18. O gün (hesap için Allah'a) arz olunursunuz. Hiçbir sırrınız gizli kalmaz.

19. İşte o vakit, kitabı kendisine sağından verilen kimse der ki: "Gelin, kitabımı okuyun!"

20. "Çünkü ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum."

21. Artık o, hoşnut bir hayat içindedir.

22. Yüksek bir cennettedir.

23. Onun meyveleri sarkar (kolaylıkla devşirilebilir).

24. (Onlara şöyle denir:) "Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık, afiyetle yiyin, için."

25. Kitabı kendisine sol tarafından verilen ise şöyle der: "Keşke kitabım bana verilmeseydi."

26. "Hesabımın ne olduğunu da bilmeseydim."

27. "Keşke ölüm her şeyi bitirseydi."

28. "Malım bana hiçbir yarar sağlamadı."

29. "Saltanatım da yok olup gitti."

30. (Allah şöyle der:) "Onu yakalayıp bağlayın."

31. "Sonra onu cehenneme atın."

32. "Sonra uzunluğu yetmiş arşın olan zincire vurun onu."

33. "Çünkü o, azamet sahibi Allah'a iman etmiyordu."

34. "Yoksulu doyurmaya teşvik etmiyordu."

35. "Bu sebeple, bugün burada onun samimi bir dostu yoktur."

36. "Kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur."

37. "Onu günahkârlardan başkası yemez."

60. Hakka. (1-3,13-37) 3. YIL.

1. OLACAK OLANIN gerçekleşmesi! (1)

2. Ne korkunçtur (inanmayanlar için) başa gelecek olanın gerçekleşmesi!

3. Bilir misin, nedir, başa gelecek olanın gerçekleşmesi? (2)

13. O halde, [Son Saat'i gözünün önüne getir,] [hesap vakti] sûru[nun] bir tek üflemeyle ses verdiği,

14. yeryüzü[nün] ve dağlar[ın] bir tek darbe ile yerlerinden sökülüp parçalandıkları (ânı)!

15. İşte böyle, olup bitmesi gereken (8) o Gün olup bitecek;

16. ve gök yarılıp parçalanacak (9) -çünkü o Gün zayıf ve güçsüz düşecek-;

17. ve melekler onun başlarında [duracak]; (10) ve onların da üstünde, o Gün sekiz(i) Rabbinin kudret ve egemenlik tahtını taşıyacak. (11)

18. O Gün hesaba çekileceksiniz: en gizli işiniz [bile] gizli kalmayacak.

19. Sicili sağ eline tutuşturulan, (12) haykıracak: "Gelin, hepiniz gelin! Şu sicilimi okuyun!

20. Zaten [bir gün] hesabımın önüme konulacağını bilmiştim!" (13)

21. Ve o, kendini böylece mutlu bir hayatın içinde bulacak,

22. yüce bir cennette,

23. (yaptıklarının) meyvelerine kolayca ulaşabileceği.

24. [Ve böylece kutsanan herkese,] "Geçip gitmiş günlerde ilerisi için yaptığınız bütün [güzel işler]e karşılık neşe ile yiyip için!" [denilecek.]

25. Sicili sol eline tutuşturulana (14) gelince, "Eyvah!" diye feryad edecek, "Keşke sicilim bana gösterilmeseydi,

26. ve [keşke] şu hesabımı görmemiş olsaydım!

27. Keşke bu [ölümüm] benim sonum olsaydı!

28. [Şimdiye kadar] sahip olduğum şeylerin bana hiçbir faydası olmadı,

29. [ve] bütün tartışma ve karşı koyma gücüm (15) elimden kayıp gitti!"

30. [Daha sonra,] "Onu yakalayıp bağlayın! (16)" [diye emredilir,]
31. "Ve sonra cehenneme atın,
32. ve sonra [kendisi gibi suçluların bağlandığı] (17) bir zincire bağlayın, uzunluğu yetmiş arşın olan (18) [bir zincire]:
33. çünkü o, yüce Allah'a inanmadı,
34. ve ihtiyaç içinde olanları yedirip içirmek için hiçbir istek ve kararlılık duymadı: (19)
35. bundan dolayı bugün ne bir dostu var,
36. ne de pislikten başka bir yiyeceği, (20)
37. suçlulardan başkasının yemediği bir yiyecek!"

19. Şüphesiz insan çok hırslı ve sabırsız olarak yaratılmıştır.
20. Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır.
21. Ona bir hayır dokunduğunda da eli sıkıdır.
22. Ancak, namaz kılanlar başka.
23. Onlar, namazlarına devam eden kimselerdir.
24,25. Onlar, mallarında; isteyenler ve (isteyemeyip) mahrum kalanlar için belli bir hak bulunan kimselerdir.
26. Onlar ceza gününü tasdik eden kimselerdir.
27. Onlar, Rablerinin azabından korkan kimselerdir.
28. Çünkü, Rablerinin azabından emin olunamaz.
29. Onlar, mahrem yerlerini koruyan kimselerdir.
30. Ancak eşleri, yahut sahip oldukları cariyeleri başka. Çünkü onlar (eşleri ve cariyeleri ile olan ilişkileri konusunda) kınanmazlar.
31. Kim bunun ötesini isterse, işte onlar sınırı aşan kimselerdir.
32. Onlar, emanetlerini ve verdikleri sözü gözeten kimselerdir.
33. Onlar, şahitliklerini dosdoğru yapan kimselerdir.
34. Onlar namazlarını titizlikle koruyan kimselerdir.
35. İşte onlar cennetlerde ikram göreceklerdir.
36,37. Şimdi, inkar edenlere ne oluyor ki, boyunlarını uzatarak (alay etmek için) sağdan soldan gruplar halinde sana doğru koşuyorlar?
38. Onlardan her biri Naîm Cennetine sokulacağını mı umuyor?
39. Hayır (ne mümkün)! Şüphesiz biz onları kendilerinin de bildikleri şeyden (meniden) yarattık.
40,41. Doğuların ve Batıların Rabbine yemin ederim ki, şüphesiz onların yerine daha iyilerini getirmeye bizim gücümüz yeter. Bizim önümüze geçilemez.
42. Sen onları bırak, uyarıldıkları günlerine kavuşuncaya kadar batıl inançlarına dalsınlar ve oynasınlar.

61. Mearic. (19-44) 3. YIL.

19. GERÇEK ŞU Kİ, insan tatminsiz bir tabiata sahiptir. (7)
20. [Kural olarak,] başına bir kötülük geldiği zaman sızlanmaya başlar, (8)
21. bir iyilik ile karşılaşınca da onu bencilce [sahiplenip başka insanlardan] uzak tutar.
22. Ancak namazda bilinçli olarak Allah'a yönelenler (9) böyle değildir,
23. [ve] namazlarında devamlı ve kararlı olanlar;
24. ve şunlar: malları üzerinde (başkasının) hak sahibi olduğunu kabul edenler,
25. [yardım] isteyenlerin ve [hayatın güzel şeylerinden] yoksun bulunanların; (10)
26. ve Hesap Günü'nü[n geleceğini] tasdik edenler;
27. ve Rablerinin azabına karşı korku ve saygı içinde bulunanlar,
28. zaten Rabbinin azabına karşı hiç kimse kendini [tam] bir güven içinde hissedemez; (11)
29. Ve iffetlerine karşı duyarlı olanlar, (12)
30. eşleri; yani [nikah yoluyla] meşru şekilde sahip oldukları dışında (13) [isteklerini frenleyenler:] çünkü ancak o zaman hiçbir kınamaya uğramazlar,
31. ama o [sınır]ın ötesine geçmek isteyenler, gerçek haddi aşanlardır;
32. emanetlere ve ahidlerine riayet edenler;
33. ve şahitlik yaptıkları zaman kararlı duranlar;
34. ve namazlarını [bütün dünyevî endişelerden] uzak tutanlar.
35. İşte bunlardır [cennet] bahçeler[in]de ağırlanacak olanlar!
36. O HALDE bu hakikati inkara şartlanmış olanlara ne oluyor ki senin önünde şaşkın vaziyette oraya buraya koşturuyorlar,
37. sağdan ve soldan kalabalıklar halinde [sana gelerek]? (14)
38. Onların her biri [bu şekilde] bir esenlik bahçesine gireceğini mi sanıyor? (15)
39. Asla! Çünkü, Biz onları [çok iyi] bildikleri bir şeyden (16) yarattık!

43,44. Dikili putlara akın akın gidercesine, gözleri inmiş, kendilerini zillet kaplamış bir halde mezarlarından süratle çıkacakları o günü hatırla! İşte o, uyarıldıkları gündür.

40. Evet! Bütün gündoğumu ve günbatımı noktalarının (17) Rabbini [Bizim varlığımıza] tanıklık etmeye çağırırım: şüphesiz Biz muktediriz,

41. onları kendilerinden daha hayırlı [bir toplum] ile değiştirmeye: çünkü Bizi [istediğimizi yapmaktan] alıkoyan hiçbir şey yoktur. (18)

42. O halde, bırak onları, kendilerine vaad edilen [Hesap] Günü ile karşılaşıncaya kadar boş konuşmalarla oyalansınlar ve [kelimelerle] oynayıp dursunlar; (19)

43. ki o Gün bir hedefe doğru yarışıyorlarmış gibi mezarlarından aceleyle fırlarlar,

44. gözleri düşmüş, zillete dûçâr bir vaziyette: işte onlara defalarca haber verilen Gün... (20)

1. Ölçüde ve tartıda hile yapanların vay haline!

2. Onlar insanlardan (bir şey) ölçüp aldıkları zaman, tam ölçerler.

3. Fakat, kendileri onlara bir şey ölçüp, yahut tartıp verdikleri zaman eksik ölçüp tartarlar.

4,5,6. Onlar, büyük bir gün; insanların, âlemlerin Rabbinin huzurunda duracakları gün için diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

7. Hayır, günahkârların yazısı, muhakkak "Siccîn"dedir.

8. "Siccîn"in ne olduğunu sen ne bileceksin.

9. O, yazılmış bir kitaptır.

10,11. O gün yalanlayanların; hesap ve ceza gününü yalanlayanların vay haline!

12. Onu, ancak her azgın, günahkâr kimse inkar eder.

13. Ona âyetlerimiz okununca, "Eskilerin masalları"der.

14. Hayır hayır! Doğrusu onların kazanmakta oldukları kalplerini paslandırmıştır.

15. Hayır, şüphesiz onlar, kıyamet günü Rablerini görmekten mahrum bırakılacaklardır.

16. Sonra onlar muhakkak cehenneme gireceklerdir.

17. Sonra da onlara, "Yalanlamakta olduğunuz işte budur"denecektir.

18. Hayır (sandıkları gibi değil!) iyilerin yazısı "İlliyyûn"dadır.

19. "İlliyyûn"un ne olduğunu sen ne bileceksin.

20. O yazılmış bir kitaptır.

21. Ona, Allah'a yakın olanlar şâhit olur.

22. Şüphesiz iyi kimseler, Naîm cennetindedirler.

23. Koltuklar üzerinde, (etrafı) seyrederler.

24. Onların yüzlerinde, nimetlerin sevincini görürsün.

25. Onlara, mühürlü (el değmemiş) saf bir içecekten içirilir.

62. Mutaffifın. (Tümü) 3. YIL.

1. VAY HALİNE ölçüyü eksik tutanların:

2. onlar, [öteki] insanlardan haklarını eksiksiz isterler;

3. ama borçlarını ölçüp tartmaya gelince, onu azaltmaya çalışırlar. (1)

4. Onlar bilmez mi ki tekrar diriltilecekler

5. [ve] korkunç bir Gün'de [hesaba çekilecekler];

6. bütün insanların âlemlerin Rabbi huzuruna varacakları Gün'de?

7. GERÇEK ŞU Kİ, kötü ruhluların kaydı, kayıpsız-kaçaksız bir şekilde [tutulmuş]tur! (2)

8. Bilir misin nedir o kayıpsız-kaçaksız olan?

9. O, [silinmez şekilde] tutulan bir kayıttır!

10. Vay haline o Gün hakikati yalanlayanların,

11. Hesap Günü'nü[n geleceğini] yalanlayanların:

12. oysa, hak ve adalet sınırlarını ihlal edenler [ve] günaha batmış [olan]lar dışında kimse onu yalanlamaz: (3)

13. [işte böyle,] ne zaman mesajlarımız onlara iletilse, hep "Geçmişin masalları!" derler.

14. Hayır, onların kalpleri, yaptıkları [kötülükler] ile pas tutmuştur! (4)

15. Elbette onlar, o Gün Rablerin[in rahmetin]den yoksun bırakılacaklar:

16. ve sonra kesinlikle yakıcı ateşe girecekler

17. ve kendilerine, "Bu, işte sizin yalanlamaya düşkün olduğunuz [şey]dir!" denilecek.

18. AMA, gerçek erdem sahiplerinin kaydı en yüce şekilde [tutulur]!(5)

19. Bilir misin nedir o yüce şekil?

20. O, [silinmez şekilde] tutulan bir kayıttır,

21. Allah'a yakınlaşmış herkes tarafından (6) gözlenen.

22. Bakın, gerçek erdem sahipleri [öteki dünyada] mutlaka kutsananlardan olacaklar;

23. sedirler üzerinde [uzanarak] bakacaklar [Allah'a]: (7)

26. Onun (içiminin) sonu bir misktir (ağızda misk gibi koku bırakır) İşte yarışanlar, bunun için yarışsınlar.
27. O içeceğin katkısı tesnimdir.
28. Bir pınar ki, Allah'a yakın olanlar ondan içerler.
29. Şüphesiz günahkârlar, (dünyada) iman edenlere gülüyorlardı.
30. Mü'minler yanlarından geçtiğinde birbirlerine kaş göz ederek onlarla alay ediyorlardı.
31. Ailelerine dönerken zevk ve neşe içinde gülüşe gülüşe dönüyorlardı.
32. Mü'minleri gördükleri vakit, "Hiç şüphe yok, şunlar sapık kimselerdir"diyorlardı.
33. Halbuki onlar, mü'minlerin başına bekçi olarak gönderilmemişlerdi.
34. İşte bugün de mü'minler kâfirlere gülerler.
35. Koltuklar üzerinde (etrafı) seyrederler.
36. Nasıl, kâfirler yapmakta olduklarının karşılığını buldular mı!?

24. ve yüzlerinde kutsanmışlığın parıltısını göreceksin.
25. Onlara [Allah'ın] mührü ile damgalanmış halis bir içki verilecek,
26. misk kokusu saçarak akan. (8) Öyleyse, değerli şeylere ulaşmak için [can atanlar] bu [cennet içkisi]ni hedeflesinler:
27. çünkü o en yüce (madde)lerden oluşmuştur; (9)
28. Allah'a yakınlaşanların içecekleri bir [nimetin] kaynağı. (10)
29. BAKIN, kendilerini günaha kaptıranlar, imana erenlere gülerler: (11)
30. ve ne zaman yanlarından geçseler birbirlerine [istihzâ ile] göz kırparlar;
31. ve kendileriyle aynı görüşteki insanlara (12) geri döndüklerinde de keyif ve neşeyle dönerler;
32. ve ne zaman [inananları] görseler, onlara: "Yazık, bu [insa]nlar doğru yoldan sapmış!" derler.
33. Oysa onlara, başkaları[nın inançları] üzerinde gözetleyicilik görevi verilmiş değildir. (13)
34. [Hesap] Günü ise, imana ermiş olanlar [geçmişte] hakikati inkar edenler(in halin)e gülecekler: (14)
35. [çünkü, cennette] sedirlerin üstünde [uzanmış şekilde] bakınıp duracaklar ve [kendi-kendilerine diyecekler]:
36. "Bu hakikat inkarcıları, yapmaya düşkün oldukları şeyler için mi [böyle] cezalandırılıyorlar?"

43,44. Şüphesiz, zakkum ağacı, günahkarların yemeğidir.
45,46. O, maden eriyiği gibidir. Kaynar suyun kaynaması gibi karınlarda kaynar.
47. (Allah görevli meleklere şöyle der:) "Tutun onu, cehennemin ortasına sürükleyin."
48. "Sonra başının üstüne kaynar su azabından dökün."
49. (Deyin ki:) "Tat bakalım! Hani sen güçlüydün, şerefliydin!?"
50. "İşte bu şüphelenip durduğunuz şeydir!"
51. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar ise güvenli bir yerdedirler.
52. Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.
53. İnce ipekten ve parlak atlastan elbiseler giyinerek karşılıklı otururlar.
54. İşte böyle. Ayrıca onları iri siyah gözlü hurilerle evlendirmişizdir.
55. Orada güven içinde her türlü meyveyi isterler.
56. Orada ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.
57. Bunlar Rabbinden bir lütuf olarak verilmiştir. İşte bu büyük başarıdır.
58. (Ey Muhammed!) Biz Onu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alsınlar.

63. Duhan. (43-59) 3. YIL.

43. Gerçek şu ki, [öteki dünyada] ölümcül meyve ağacı (24)
44. günahkarların (25) gıdası olacaktır:
45. tıpkı karın boşluğunda kaynayan sıvı kurşun gibi,
46. tıpkı kabaran yakıcı ümitsizlik (26) gibi.
47. [Ve emir gelecektir:] "Onu yakalayın [ey cehennem güçleri,] ve yanan ateşin ortasına sürükleyin;
48. sonra başının üstüne yakıcı ümitsizliğin acısını boşaltın!
49. Bunları tat ey [yeryüzünde] kendini böyle kudret sahibi, böyle üstün gören! (27)
50. İşte siz [hakikat inkarcı]larının sorguladığı şey (28) budur!"
51. [Buna karşılık,] Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar, kendilerini emniyet içinde bulacaklardır,
52. bahçeler ve pınarlar arasında,
53. ipek ve altından giysiler içinde birbirlerine [sevgiyle] yaklaşarak. (29)
54. İşte böyle olacak. Ve Biz onları güzel gözlü saf ve temiz eşler ile (30) birleştireceğiz.
55. Orada, [cennette,] güven içinde, [geçmiş fiillerinin] (31) bütün meyvelerini [meşru şekilde] isteyip tadabilecekler;

59. Artık sen (onların başına gelecekleri) bekle; onlar da beklemektedirler.

56. ve orada önceki ölümlerinden sonra [başka] bir ölüm tatmayacaklar. (32) Böylece Allah, onları yakıcı ateşin azabından korumuş olacaktır.

57. Rabbinizin bir lütfu bu: (33) ve en büyük zafer bu olacak!

58. BÖYLECE [ey Peygamber,] Biz bu [ilahî kelâmı] senin kendi dilinde kolay anlaşılır kıldık ki, insanlar düşünüp ondan ders alabilsinler. (34)

59. Öyleyse [geleceğin ne getireceğini] bekle: unutma, onlar da bekliyorlar. (35)

64. Müminun. (1-11) 3. YIL.

1. Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir.

2. Onlar ki, namazlarında derin saygı içindedirler.

3. Onlar ki, faydasız işlerden ve boş sözlerden yüz çevirirler.

4. Onlar ki, zekatı öderler.

5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.

6. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan cariyeleri bunun dışındadır. Onlarla ilişkilerinden dolayı kınanmazlar.

7. Kim bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar haddi aşanlardır.

8. Yine onlar ki, emanetlerine ve verdikleri sözlere riâyet ederler.

9. Onlar ki, namazlarını kılmağa devam ederler.

10. İşte bunlar varis olanların ta kendileridir.

11. Onlar Firdevs cennetlerine varis olurlar. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

64. Muminun. (1-11) 3. YIL.

1. KESİN OLAN ŞUDUR Kİ, inananlar kurtuluşa erişeceklerdir:

2. onlar ki, salâtlarında alçak gönüllü bir duyarlık içindedirler;

3. onlar ki, boş ve anlamsız şeylerden yüz çevirirler;

4. arınmak için yapılması gerekeni yaparlar; (1)

5. Ve onlar ki, iffetlerini korurlar; (2)

6. eşleri -yani, [evlilik yoluyla] meşru olarak sahip oldukları insanlar- (3) dışında [kimsede arzularına doyum aramazlar]: çünkü onlar (eşleriyle olan ilişkilerinden dolayı) kınanmazlar;

7. ama bu [sınırı] aşmak isteyenler, işte haddi aşanlar böyleleridir;

8. ve onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine sadakat gösterirler,

9. salâtlarını [tüm dünyevî kaygılardan] uzak tutarlar.

10. İşte varis olacak olanlar böyleleridir:

11. Cennete varis olacak ve orada sonsuza kadar kalacak olanlar.

65. Şuara. (52-145) 3. YIL.

52. Biz Mûsâ'ya, "Kullarımı geceleyin yola çıkar, muhakkak ki takip edileceksiniz"diye vahyettik.

53. Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

54. Dedi ki, "Bunlar pek az ve önemsiz bir topluluktur."

55. "Şüphesiz onlar bize öfke duyuyorlar."

56. "Ama biz uyanık ve tedbirli bir topluluğuz."

57,58. Biz de Firavun'un kavmini bahçelerden, pınar başlarından, servetlerden ve iyi bir konumdan çıkardık.

59. İşte böyle yaptık ve onlara, İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

60. Firavun ve adamları gün doğarken onları takibe koyuldular.

61. İki topluluk birbirini görünce Mûsâ'nın arkadaşları, "Eyvah yakalandık"dediler.

62. Mûsâ, "Hayır!, Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir"dedi.

65. Suara. (52-145) 3. YIL.

52. VE DERKEN, (28) Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü mutlaka takip edileceksiniz!" diye vahyettik.

53. Bu arada Firavun şehirlere münâdîler çıkarıp

54. [tebaasına:] "Bu [İsrailoğulları] soysuz, sefil bir topluluk; (29)

55. fakat kalpleri bize karşı kin ve nefretle dolu;

56. çünkü (görüyorlar ki) biz birlik bütünlük içindeyiz ve her türlü tehdit ve tehlikeye karşı hazırlıklıyız; (30)

57. bunun içindir ki onları bağlar[ın]dan bahçeler[in]den, pınar başlarından çıkarıp attık,

58. zenginlikler[in]den, nüfûz ve statülerinden [yoksun bıraktık]!" (31) diyerek [onları İsrailoğulları'na karşı harekete geçirdi].

59. Olaylar böyle gelişti; fakat [Firavun'un çekip aldığı bütün] bu şeylere [zaman içinde] İsrailoğulları'nın yeniden kavuşmasını sağladık. (32)

63. Bunun üzerine Mûsâ'ya, "Asan ile denize vur"diye vahyettik. Deniz derhal yarıldı. Her parçası koca bir dağ gibiydi.

64. Ötekileri de oraya yaklaştırdık.

65. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66. Sonra ötekileri suda boğduk.

67. Bunda şüphesiz bir ibret vardır. Ama pek çokları iman etmiş değillerdi.

68. Şüphesiz ki senin Rabbin elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

69. Ey Muhammed! Onlara İbrahim'in haberini de oku.

70. Hani o babasına ve kavmine, "Neye tapıyorsunuz?"demişti.

71. "Putlara tapıyoruz ve onlara tapmağa devam edeceğiz"demişlerdi.

72. İbrahim dedi ki: "Onlara yalvardığınızda sizi işitiyorlar mı?"

73. "Yahut size fayda veya zararları dokunur mu?"

74. "Hayır, ama biz babalarımızı böyle yaparken bulduk"dediler.

75,76. İbrahim şöyle dedi: "Sizin ve geçmiş atalarınızın taptığı şeyleri gördünüz mü?"

77. "Şüphesiz onlar benim düşmanımdır. Ancak âlemlerin Rabbi olan Allah dostumdur."

78. "O, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir."

79. "O, bana yediren ve içirendir."

80. "Hastalandığımda da O bana şifa verir."

81. "O, benim canımı alacak ve sonra diriltecek olandır."

82. "O, hesap gününde, hatalarımı bağışlayacağını umduğumdur."

83. "Ey Rabbim! Bana bir hikmet bahşet ve beni salih kimseler arasına kat."

84. "Sonra gelecekler arasında beni doğrulukla anılanlardan kıl."

85. "Beni Naîm cennetinin varislerinden eyle."

86. "Babamı da bağışla. Çünkü o gerçekten yolunu şaşıranlardandır."

87. "(Kulların) diriltilecekleri gün beni utandırma!"

88. "O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar!"

89. "Allah'a arınmış bir kalp ile gelen başka."

90. Cennet, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılacak.

91,92,93. Cehennem de azgınlara gösterilecek ve onlara, "Allahı bırakıp da tapmakta olduklarınız nerede? Size yardım ediyorlar mı veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı?"denilecek.

94,95. Artık onlar ve o azgınlar ile İblis'in askerleri hepsi birden tepetakla oraya atılırlar.

96. Orada onlar taptıklarıyla çekişerek şöyle derler:

60. Ve sonunda [Mısırlılar] gün doğarken onlara yetiştiler;

61. İki topluluk birbirinin görüş alanına girdiklerinde Musa'nın yandaşları: "İşte yakalandık!" dediler.

62. (Musa:) "Hayır, asla! Rabbim benimle beraber" dedi, "bana mutlaka bir çıkış yolu gösterecektir!" dedi.

63. Bunun üzerine, Musa'ya: "Asânla denize vur!" diye vahyettik. [Musa söyleneni yapınca] deniz ortadan yarıldı; öyle ki, açılan yolun her iki yanında sular koca dağlar gibi yükseldi. (33)

64. Ve kovalayanları (da) (34) oraya yaklaştırdık.

65. Öyle ki, (sonunda) Musa ve beraberindekileri kurtardık,

66. ama ötekileri sulara gömüverdik. (35)

67. Bu [kıssada], şüphesiz, [bütün insanlar için] bir ders vardır; velev ki onlardan çoğu inanmasa da.

68. Ve gerçek şu ki, senin Rabbin, çok acıyan esirgeyen O yüceler yücesidir! (36)

69. ONLARA (37) İbrahim'in başından geçenleri de anlat.

70. Hani, o babasına ve kavmine "Nelere kulluk ediyorsunuz?" diye sormuştu.

71. Onlar da: "Putlara kulluk ediyoruz" diye karşılık verdiler, "ve her zaman, kendini onlara adamış kimseler olarak kalacağız!"

72. [İbrahim:] "Peki, yalvarıp yakardığınız zaman sizi işittiklerine,

73. yahut size fayda ya da zarar verebildiklerine [gerçekten inanıyor musunuz]?" dedi.

74. "Ama" diye çıkıştılar, "biz atalarımızı da bunu yapıyor gördük!" (38)

75. [İbrahim:] "Peki" dedi, "(bu) taptığınız şeylere (başınızı kaldırıp da) hiç bakmadınız mı:

76. "Sizler ve sizden önceki atalarınız?

77. "İmdi, [bana gelince, ben biliyorum ki,] şüphesiz [bu düzmece tanrılar] benim düşmanlarımdır, [ve benim için] âlemlerin Rabbinden başka [tanrı yoktur];

78. beni yaratan da, bana doğru yolu gösteren de O'dur;

79. ve beni yediren de, içiren de O'dur;

80. ve hasta olduğum zaman beni iyileştiren,

81. ve beni öldürecek olan ve sonra yeniden diriltecek olan (hep) O'dur.

82. Ve Hesap Günü'nde hatalarımı bağışlamasını umduğum kimse de O'dur.

83. "Ey Rabbim! Bana [doğruyla eğrinin ne olduğuna] hükmedebilme bilgi ve yeteneğini bağışla ve beni dürüst ve erdemli insanların arasına kat

84. ve gerçeği benden sonrakilere ulaştırabilme gücü ver bana; (39)

97. "Allah'a andolsun! Biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
98. Çünkü sizi, âlemlerin Rabbi ile bir tutuyorduk."
99. Bizi ancak (önderlerimiz olan) suçlular saptırdı."
100. İşte bu yüzden bizim şefaatçilerimiz yok."
101. "Candan bir dostumuz da yok."
102. Keşke (dünyaya) bir dönüşümüz olsa da inananlardan olsak.
103. Elbet bunda bir ibret vardır. Onların çoğu iman etmiş değillerdi.
104. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi olandır, çok merhametli olandır.
105. Nûh'un kavmi de Peygamberleri yalanladı.
106. Hani kardeşleri Nûh, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
107. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
108. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
109. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."
110. "O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!"
111. Dediler ki: "Sana hep aşağılık kimseler uymuş iken, biz hiç sana inanır mıyız."
112. Nûh şöyle dedi: "Onların yaptıklarına dair benim ne bilgim olabilir?"
113. "Onların hesaplarını görmek ancak Rabbime aittir. Bir anlayabilseniz!"
114. "Ben inananları kovacak değilim."
115. "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."
116. Dediler ki: "Ey Nûh! (Bu işten) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın!"
117. Nûh şöyle dedi: "Ey Rabbim! Kavmim beni yalanladı."
118. "Artık onlarla benim aramda sen hükmet. Beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar."
119. Derken biz onu ve beraberindekileri dolu geminin içinde (taşıyıp) kurtardık.
120. Sonra da geride kalanları suda boğduk.
121. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.
122. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi olandır, çok merhametli olandır.
123. Âd kavmi de peygamberleri yalanladı.
124. Hani kardeşleri Hûd, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
125. "Şüphesiz ben, size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
126. "Öyle ise Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
127. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a

85. ve beni o nimetlerle dolu bahçenin varislerinden biri yap!
86. "Ve babamı bağışla; çünkü, o gerçekten yolunu şaşıranlar arasında. (40)
87. "Ve o herkesin kaldırılacağı Gün beni utandırma; (41)
88. o Gün ki, ne malın mülkün, ne de çoluk çocuğun bir yararı olmayacaktır;
89. yalnızca Allah'ın huzuruna kötülükten korunmuş bir kalple çıkanlar [kurtulacaktır]!"
90. Çünkü, [o Gün] cennet, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlara yaklaştırılacaktır,
91. cehennemse büyük azgınlıklar içinde yitip gitmiş olanların karşısına çıkarılacaktır;
92. Ve onlara: "Nerede sizin bütün o tapınıp durduklarınız?" diye sorulacaktır,
93. "[Hani], o Allah'tan başka (42) [tanrı yerine koyduklarınız]? Onlar, bakalım, size yahut kendilerine yardım edebilecekler mi?"
94. Pek tabii onlar da, azgınlık içinde yitip gidenler de, hepsi üst üste cehenneme (43) tıkılacaklar;
95. ve İblis'in bütün avenesi..! (44)
96. O Gün orada onlar, birbirlerini suçlayarak (45) derler ki:
97. "Allah şahittir ki, biz apaçık bir sapıklık içindeydik,
98. çünkü, siz[in gibi yaratılmış varlıklar]ı âlemlerin Rabbiyle bir tutuyorduk;
99. yine de [sizi tanrılaştırarak] yoldan çıkmamıza günah (önderlerimiz) sebep oldu! (46)
100. Ama şimdi ne bir arka çıkanımız var,
101. ne de candan bir dostumuz.
102. N'olurdu, [o hayata] bir kere daha dönebilseydik (47) de inananlardan olsaydık!"
103. Şüphesiz bütün bunlarda [insanlar için] bir ders vardır, onların çoğu [buna] inanmasa da.
104. Ve şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir. (48)
105. NÛH toplumu (da) peygamberlerini yalanladı.
106. Kardeşleri Nûh onlara: "Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaz mısınız?" dedi,
107. "Bakın, ben [O'nun tarafından] size [gönderilmiş] güvenilir bir elçiyim:
108. öyleyse artık Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın ve benim izimden yürüyün!"
109. "Hem bunun için sizden (dünyevî) bir karşılık da gözlemiyorum; hak ettiğim karşılığı (vermek) âlemlerin Rabbinden başkasına düşmez.
110. Öyleyse artık Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın ve benim izimden yürüyün!"
111. "[Toplumun] en aşağı tabakasından insanların senin ardına düştüğünü göre göre tutup sana mı inanacağız?" (49) dediler.

aittir."
128. "Siz her yüksek yere bir alamet bina yapıp boş şeylerle eğleniyor musunuz?"
129. "İçlerinde ebedi yaşama ümidiyle sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?"
130. "Tutup yakaladığınız zaman zorbaca yakalarsınız."
131. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
132,133,134. "Bildiğiniz her şeyi size veren, size hayvanlar, oğullar, bahçeler ve pınarlar veren Allah'a karşı gelmekten sakının."
135. "Çünkü ben, sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum."
136. Dediler ki: "Sen ister öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bize göre birdir."
137. "Bu, öncekilerin geleneklerinden başka bir şey değildir."
138. "Biz azaba uğratılacak da değiliz."
139. Böylece onlar Hûd'u yalanladılar. Biz de bu yüzden onları helak ettik. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.
140. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.
141. Semûd kavmi de Peygamberleri yalanladı.
142. Hani kardeşleri Salih onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
143. "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
144. "Öyle ise Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!"
145. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

112. [Nûh:] "Ben onların [bana gelmeden önce] neler yaptıklarını bilmem" dedi.
113. "Eğer iyi düşünecek olursanız, onları yargılamak ancak Rabbime düşer! (50)
114. Bunun içindir ki, inandığını söyleyenleri yanımdan kovacak değilim;
115. ben sadece (gerçekleri) apaçık dile getiren bir uyarıcıyım".
116. (İnanmayanlar:) "Ey Nûh!" dediler, "Eğer (bu iddialarına) son vermezsen, mutlaka taşlanacaksın!" (51)
117. [Bunun üzerine Nûh:] "Ey Rabbim!" dedi, "İşte kavmim beni yalanladı;
118. bunun için, benimle onlar arasındaki gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koy; (52) beni ve benimle beraber olan müminleri kurtar!"
119. Ve bunun üzerine Biz de, o'nu ve o'nunla beraber olanları dopdolu bir gemi içinde kurtardık.
120. Sonra da, geride kalanları sulara gömüverdik. (53)
121. Şüphesiz bu [kıssada insanlar için] bir ders vardır, (54) onların çoğu [buna] inanmasa da.
122. Ve şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir!
123. [VE] ÂD toplumu (da) gönderilen elçilerden [birini] yalanladı.
124. Hani, kardeşleri Hûd (55) onlara: "Artık, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşımayacak mısınız?" demişti.
125. "Bakın, ben size [Allah'ın gönderdiği] güvenilir bir elçiyim;
126. öyleyse, artık Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın ve bana itaat edin!
127. Hem, ben sizden bunun için (dünyevî) bir karşılık da beklemiyorum; benim hak ettiğim karşılığı vermek âlemlerin Rabbinden başkasına düşmez.
128. Her tepede cehalet eseri, [putperestçe] anıtlar, tapınaklar mı yükselteceksiniz (56)
129. Ve sonsuza kadar yaşayacağınız kuruntusuyla, sapasağlam malikaneler mi edineceksiniz? (57)
130. Ve [başkalarının hukukuna] el uzattığınız zaman, hiçbir sınır tanımadan, hep böyle zorbalık mı yapacaksınız? (58)
131. "Öyleyse, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın ve bana itaat edin,
132. düşünebileceğiniz (59) bütün [iyilikleri] size sağlayan [Allah'tan] yana duyarlı olun;
133. size sürüler ve çocuklar veren,
134. size bahçeler ve pınarlar veren [Allah'tan yana]...
135. Doğrusu, ben sizin için o büyük ve zorlu günün azabından korkuyorum!"

136. [Ama bütün bu uyarılara karşı onlar:] "Bize öğüt veriyor olsan da, olmasan da, bizim için fark etmez!" dediler.

137. "Bu [benimsediğimiz tutum] atalarımızın tutumundan (60) başka bir şey değil ki..!

138. Hem, [bu yüzden] azaba uğrayacak da değiliz!"

139. İşte o'nu böyle yalanladılar; ve bunun üzerine Biz de onları yok ettik. Bu [kıssada da insanlar için] mutlaka, bir ders vardır, (61) onlardan çoğu [buna] inanmasa da...

140. Ve şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir!

141. [VE] SEMÛD toplumu (da) gönderilen elçilerden [birini] yalanladı.

142. Hani, onlara (da) kardeşleri Salih, (62) "Artık Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşımayacak mısınız?" demişti.

143. "Bakın ben [O'nun tarafından] size gönderilen güvenilir bir elçiyim;

144. öyleyse, artık Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın ve bana itaat edin!

145. Üstelik, ben sizden herhangi bir karşılık da istiyor değilim; benim hak ettiğim karşılığı vermek âlemlerin Rabbinden başkasına düşmez.

146,147,148. "Siz buradaki bahçelerde, pınar başlarında, ekinlerde, meyveleri olgunlaşmış hurmalıklarda güven içinde bırakılacak mısınız?"

149. "Bir de dağlardan ustalıkla evler yontuyorsunuz."

150. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

151,152. "Yeryüzünde ıslaha çalışmayıp fesat çıkaran haddi aşmışların emrine itaat etmeyin."

153. Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin."

154. "Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bize bir mucize getir."

155. Salih, şöyle dedi: "İşte bir dişi deve! Onun (belli bir gün) su içme hakkı var, sizin de belli bir gün su içme hakkınız vardır."

156. "Sakın ona bir kötülük dokundurmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."

157. Derken onu kestiler, fakat pişman oldular.

158. Böylece onları azap yakaladı. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

159. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

160. Lût'un kavmi de peygamberleri yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

162. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

66. Suara. (146-227) 4. YIL.

146. Bu bulunduğunuz hal üzere (63) hep böyle güvenlik içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?

147. Bu bahçeler içre ve bu pınar başlarında;

148. bu ekinler, bu zarif görünüşlü ince sürgünlü hurmalıklar arasında...

149. Ve dağlarda hep böyle ustalıkla evler yontabileceğinizi [mi sanıyorsunuz]? (64)

150. Öyleyse, artık Allah'tan yana bilinç ve duyarlık gösterin ve bana itaat edin;

151. ölçüyü aşanların sözüne uymayın;

152. o ölçüyü aşanlar ki, yeryüzünde düzen ve uyum sağlayacaklarına bozgunculuk yaparlar!"

153. [Salih'in kavmi:] "Sen mutlaka büyülenmiş birisin!" dediler.

154. "Bizim gibi ölümlü bir insandan başka bir şey değilsin! Eğer doğru sözlü biriysen, bize bir alamet getir (65) (de görelim)!"

155. [Salih:] "(İşte) şu dişi deve; (66) su içme hakkı (belirli bir gün) onun, belirli günlerde de (67) sizindir;

156. öyleyse, sakın ona bir kötülük yapmayın, yoksa büyük-çetin bir günün azabı gelip sizi bulur!" dedi.

157. Bütün bu uyarılara rağmen onlar yine de o deveyi hoyratça boğazladılar; ama bunu yaptıklarına (çok geçmeden) pişman oldular; (68)

158. çünkü [Salih'in önceden haber verdiği] azap onları kıskıvrak yakaladı.Şüphesiz bu [kıssada da insanlar için] bir ders (69) vardır; onlardan çoğu [buna] inanmasalar da...

163. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

164. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

165,166. "Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor da insanlar arasından erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Siz gerçekten haddi aşan bir topluluksunuz."

167. Dediler ki: "Ey Lût! (İşimize karışmaktan) vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!"

168. Lût şöyle dedi: "Şüphesiz ben sizin yaptığınız bu çirkin işe kızanlardanım."

169. "Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları çirkin işten kurtar."

170,171. Bunun üzerine biz de onu ve geri kalanlar arasındaki yaşlı bir kadın hariç bütün ailesini kurtardık.

172. Sonra diğerlerini helâk ettik.

173. Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kadar da kötü idi!

174. Şüphesiz bunda büyük bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

175. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

176. Eyke halkı da peygamberleri yalanladı.

177. Hani Şuayb onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

178. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

179. Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

180. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

181. Ölçüyü tam yapın. Eksik verenlerden olmayın."

182. "Doğru terazi ile tartın."

183. "İnsanların mallarını ve haklarını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."

184. "Sizi ve önceki nesilleri yaratana karşı gelmekten sakının."

185. Onlar şöyle dediler: "Sen ancak büyülenmişlerdensin."

186. Sen sadece bizim gibi bir insansın. Biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz."

187. "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi gökten üzerimize bir parça düşür."

188. Şuayb, "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir"dedi.

189. Onlar Şuayb'ı yalanladılar. Derken gölge gününün azabı onları yakaladı. Şüphesiz o, büyük bir günün azabı idi.

159. Ve şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir!

160. [VE] LÛT toplumu (70) (da) gönderilen elçilerden [birini] yalanladı;

161. hani, kardeşleri Lût onlara: "Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaz mısınız?" demişti,

162. "Bakın, ben [O'nun tarafından] size gönderilen güvenilir bir elçiyim;

163. öyleyse, artık Allah'tan yana bilinç ve duyarlık gösterin ve bana itaat edin!

164. Üstelik ben sizden herhangi bir karşılık da istiyor değilim; benim hak ettiğim karşılığı vermek âlemlerin Rabbinden başkasına düşmez.

165. İnsanların içinden [taban ve hukuken meşru olan cinsi bırakıp da] erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?

166. Hem de, Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizden uzaklaşarak? Yoo, siz her türlü ölçüyü aşan azgın bir toplumsunuz!"

167. "Ey Lût!" dediler, "Eğer [bu sözlerinden] vazgeçmezsen [bu şehirden] mutlaka kovulacaksın!"

168. [Lût:] "İyi bilin ki, ben bu sizin yaptıklarınızı sonuna kadar kınayanlardan biri olarak kalacağım!" dedi.

169. [Ve sonra şöyle dua etti:] "Ey Rabbim, beni ve ailemi bunların yapageldikleri (kötülüklerden) kurtar!"

170. Bunun üzerine Biz de o'nu ve ailesini kurtardık;

171. yalnızca geride kalmayı seçen bir kocakarı bunun dışında kaldı; (71)

172. ve sonra ötekileri kırıp geçirdik;

173. üzerlerine [helak edici] yağmurlar yağdırdık; (72) uyarıl[dıkları halde uslanmay]anların maruz kaldığı yağmur, gerçekten, ne korkunçtur! (73)

174. Bu [kıssada da insanlar için] bir ders vardır; onlardan çoğu [buna] inanmasalar da...

175. Şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir!

176. [VE] O AĞAÇLI vadinin halkı da kendilerine gönderilen elçiyi yalanladılar.

177. Hani, Şuayb (74) onlara: "Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşımayacak mısınız?" demişti,

178. "Bakın, ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş güvenilir bir elçiyim;

179. öyleyse artık Allah'tan yana bilinç ve duyarlık gösterin ve bana itaat edin!

180. Üstelik, ben sizden bir karşılık da beklemiyorum; benim hak ettiğim karşılığı vermek âlemlerin Rabbinden başkasına düşmez.

181. Ölçüyü [her zaman ve herkese karşı] tam tutun; [başkalarının hakkını düzenbazca] eksilten kimselerden olmayın;

182. ve [tarttığınız zaman] şaşmaz bir teraziyle tartın,

190. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

191. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

192. Şüphesiz bu Kur'an, âlemlerin Rabbi'nin indirmesidir.

193,194,195. Uyarıcılardan olasın diye onu güvenilir Ruh (Cebrail) senin kalbine apaçık Arapça bir dil ile indirmiştir.

196. Şüphesiz bu (Kur'an'ın indirileceği) öncekilerin kitaplarında da vardı.

197. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar (Mekke müşrikleri) için bir delil değil midir?

198,199. Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik ve o da bunu kendilerine okusaydı yine buna inanmazlardı.

200. İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) suçluların kalbine soktuk.

201,202,203. Onlar, farkında olmadan ansızın kendilerine gelecek olan elem dolu azabı görüp de, "Bize mühlet verilmez mi?"demedikçe, ona inanmazlar.

204. Bizim azabımızın çabuklaşmasını mı istiyorlar?

205. Ey Muhammed! Ne dersin; biz onları yıllarca (dünya nimetlerinden) yararlandırsak,

206. Sonra da kendilerine tehdit edildikleri şey gelse, (halleri nice olurdu?)

207. (Dünyada) yararlandırıldıkları şeyler onlara fayda sağlamazdı.

208. Biz hiçbir memleketi uyarıcıları olmadıkça helak etmedik.

209. Bu bir hatırlatmadır. Biz zalim değiliz.

210. O Kur'an'ı şeytanlar indirmemiştir.

211. Zaten bu onların harcı değildir, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar (vahyi) işitmekten uzaklaştırılmışlardır.

213. Öyle ise sakın Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun!

214. (Önce) en yakın akrabanı uyar.

215. Mü'minlerden sana uyanlara kanatlarını indir.

216. Eğer sana karşı gelirlerse, "Şüphesiz ben sizin yaptığınız şeylerden uzağım"de.

217,218,219. Namaza kalktığında seni ve secde edenler arasında dolaşmanı gören; mutlak güç sahibi, çok merhametli olan Allah'a tevekkül et.

220. Şüphesiz O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

221. Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi?

222. Onlar, her günahkâr yalancıya inerler.

223. Bunlar da şeytanlara kulak verirler. Onların çoğu ise yalancıdır.

224. Şairlere ise haddi aşan azgınlar uyarlar.

183. insanları hak ettikleri şeylerden yoksun bırakmayın; (75) ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın;

184. sizi de, sizden önceki nesilleri de yaratan Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın!" (76)

185. [Halkı Şuayb'a şöyle] dedi: "Sen düpedüz büyülenmiş birisin;

186. olup olacağın, bizim gibi ölümlü bir insansın; doğrusunu istersen, biz senin düpedüz bir yalancı olduğunu düşünüyoruz! (77)

187. Eğer doğru sözlü biriysen, haydi, göğü parça parça başımıza indir (de görelim)!"

188. [Şuayb:] "Bütün (bu) yaptıklarınızı en iyi bilen Rabbimdir" diye cevap verdi.

189. Böylece onu yalanlamış oldular; ve bu yüzden, (kopkoyu) gölgelerle kaplı bir günün (78) azabı onları kıskıvrak yakaladı.

190. Bu [kıssada da insanlar için] bir ders vardır; insanların çoğu [buna] inanmasalar da...

191. Şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp-esirgeyen O yüceler yücesidir! (79)

192. İMDİ, şüphesiz, bu [ilahî mesaj] âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir; (80)

193. onunla, mutlak güvenilirlik derecesinde olan vahiy inmiştir (81)

194. senin kalbine, ki [ey Muhammed, onunla] uyaran kimselerden biri olasın

195. [ve çevrendekileri] apaçık Arap diliyle (82) [uyarasın].

196. Ve bu [mesaj, temel çizgileriyle], hiç şüphesiz, ilahî hikmetleri bildiren önceki kitaplarda (83) da yer almaktadır.

197. İsrailoğulları arasındaki [birçok] bilginin bu [gerçeği] bilmeleri (84) onlar için (85) yeterli bir belirti sayılmaz mı?

198. Onu Arap olmayan birine indirseydik,

199. ve bu yabancı onu [kendi diliyle] onlara okusaydı, onlar yine inanacak değillerdi. (86)

200. Biz bu [mesajı]n o günahkarların kalplerinden [bir yankı bulmadan] geçip gitmesine yol açtık: (87)

201. o can yakıcı azabı görmedikçe ona inanmayacaklardır.

202. O azap ki, sonunda, onların hiç beklemedikleri bir anda ansızın gelip çatacaktır;

203. ve o zaman onlar: "Acaba geri bırakılamaz mıyız?" (88) diye feryad edecekler.

204. O halde, azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar? (89)

205. İmdi, düşün, [ey Muhammed]: onlara [dünya hayatının] tadını çıkarmaları için yıllarca fırsat vermişsek,

206. ve sonra vaad edildikleri [azap] başlarına gelmişse;

225,226. Görmez misin ki onlar, her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar ve yapmadıkları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip salih amel işleyen, Allah'ı çok anan ve haksızlığa uğratıldıktan sonra öçlerini alanlar başka. Zulmedenler hangi akıbete uğrayacaklarını göreceklerdir.

207. kendilerine vaktiyle verilmiş olan fırsatın onlara ne yararı olabilir?

208. Kaldı ki, Biz hiçbir toplumu önceden uyarmadan yok etmemişizdir

209. ve hatırlatıcı mesajlar göndermeden; (90) çünkü Biz [hiç kimseye] asla zulmetmeyiz.

210. Ve [bu ilahî mesaj öylesine katıksız vahiy ürünüdür ki] onu asla şeytanî güçler indirmemiştir; (91)

211. çünkü bu onların harcı değildir; zaten, buna güçleri de yetmez.

212. Ayrıca, onların onu dinlemeleri [de] kesin olarak engellenmiştir!

213. Bunun içindir ki, [ey insanoğlu,] Allah'la beraber başka bir ilaha başvurma ki kendini azaba uğrayanların arasında bulmayasın. (92)

214. Ve en yakınları[ndan başlayarak (93) erişebildiğin herkesi] uyar

215. ve seni izleyen müminlere kol kanat ger; (94)

216. buna rağmen sana karşı çıkarlarsa, de ki: "Ben sizin yapıp-ettiklerinizden sorumlu değilim!"

217. Ve bu yolda, çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesine güven,

218. O ki senin (O'nun yolunda tek başına) ayakta kalmaya çalıştığını da görmektedir, (95)

219. [O'nun huzurunda] saygıyla yere kapananlar arasında yer aldığını (96) da görmektedir;

220. çünkü her şeyi bütün gerçeğiyle bilen (ve dolayısıyla) her şeyi işiten O'dur!

221. Sana o şeytanî güçlerin kime indiğini haber vereyim mi?

222. Onlar nerede kendi kendini aldatan (97) günahkar biri varsa ona inerler.

223. ki, böyleleri [zaten hep asılsız, aldatıcı şeylere] kulak verir ve onlardan çoğu başkalarına da yalan söylerler. (98)

224. Şairlere gelince, (99) [onlar da kendi kendilerini aldatmaya yatkındırlar ve bu sebeple] onlara [da yalnızca] azgınlar uymaktadır.

225. Görmez misin onların her vadide [sözcüklerin, hayallerin peşinde] şaşkın şaşkın dolaştıklarını; (100)

226. ve [çoğu zaman] yapmadıklarını söyleyegeldiklerini?

227. Ama inanan, dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan, Allah'ı sıkça anan, [sadece] haksızlığa uğratıldıkdan sonra kendilerini savunan (101) ve haksızlık yapanların, hangi devrimle devrileceklerini (102) er geç görecekleri [konusunda Allah'ın vaadine güvenen şairler] bu hükmün dışındadır!

67. De ki, "Bu Kur'an, büyük bir haberdir."
68. "Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz."
69. "Aralarında tartıştıkları sırada, yüce topluluğa (ileri gelen melekler topluluğuna) dair benim hiçbir bilgim yoktu."
70. "Bana ancak, benim sadece bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."
71. Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: "Muhakkak ben çamurdan bir insan yaratacağım."
72. "Onu şekillendirip içine ruhumdan üflediğim zaman onun için saygı ile eğilin."
73. Derken bütün melekler topluca saygı ile eğildiler.
74. Ancak İblis eğilmedi. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.
75. Allah, "Ey İblis! "Ellerimle yarattığıma saygı ile eğilmekten seni ne alıkoydu? Büyüklük mü tasladın, yoksa üstünlerden mi oldun?"dedi.
76. İblis, "Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın"dedi.
77. Allah şöyle dedi: "Öyle ise çık oradan (cennetten), çünkü sen kovuldun."
78. "Şüphesiz benim lanetim hesap ve ceza gününe kadar senin üzerinedir."
79. İblis, "Ey Rabbim! Öyle ise bana insanların diriltilecekleri güne kadar mühlet ver"dedi
80,81. Allah şöyle dedi: "Sen o bilinen vakte (kıyamet gününe) kadar mühlet verilenlerdensin."
82,83. İblis, "Senin şerefine andolsun ki, içlerinden ihlâslı kulların hariç, elbette onların hepsini azdıracağım"dedi.
84. Allah şöyle dedi: "İşte bu gerçektir. Ben de gerçeği söylüyorum:"
85. "Andolsun, cehennemi seninle ve onlardan sana uyanların hepsiyle dolduracağım."
86. (Ey Muhammed!) De ki: "Bundan (tebliğ görevinden) dolayı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Ben kendiliğinden yükümlülük altına girenlerden değilim."
87. "Bu Kur'an âlemler için ancak bir öğüttür."
88. "Onun haberlerinin doğruluğunu bir süre sonra mutlaka öğreneceksiniz."

67. De ki: "Bu, muazzam bir mesajdır:
68. [nasıl] ondan yüz çevirirsiniz?"
69. [De ki ey Muhammed:] "[İnsanın yaratılışına] karşı çıktıklarında yüce topluluk[ta neler olup bittiği] hakkında bilgi sahibi değildim; (52)
70. o, [Allah] tarafından bana vahyedilmemiş olsaydı ben de [size] apaçık bir uyarıda bulunamazdım!" (53)
71. [Nitekim] o zaman, (54) Rabbin meleklere demişti: "Ben balçıktan bir insan yaratacağım; (55)
72. ona en uygun biçimi verip Kendi ruhumdan kattığım zaman onun önünde yere kapanın!" (56)
73. Bunun üzerine bütün melekler yere kapandılar,
74. yalnız İblis kapanmadı: O küstahça böbürlendi ve [böylece] hakikati inkar edenlerden oldu. (57)
75. [Allah]: "Ey İblis!" dedi, "Kendi ellerimle yarattığım (58) şu [varlığın önünde] yere kapanmaktan seni alıkoyan nedir? [Başka bir yaratık önünde boyun eğmeyecek kadar] kibirli misin, yoksa [yalnız] kendisini üstün görenlerden misin?" (59)
76. [İblis]: "Ben ondan daha üstünüm!" diye cevap verdi, "Beni ateşten, (60) onu ise balçıktan yarattın".
77. [Allah] "Öyleyse" dedi, "bu [meleklik konumu]ndan çık git; çünkü sen artık gözden düşmüş/kovulmuş birisin.
78. Ve benim lânetim Hesap Günü'ne kadar senin üzerinde olacaktır!"
79. [İblis] "Ey Rabbim!" dedi, "O halde herkesin dirileceği Güne kadar bana mühlet ver!"
80. [Allah] "Peki, [öyle olsun]!" dedi, "Sen mühlet verilenlerden oldun,
81. zamanı [yalnız Benim tarafımdan] bilinen Güne kadar". (61)
82. [Bunun üzerine İblis]: "Senin kudretine andolsun ki, onların tümünü şiddetli bir sapıklığa sürükleyeceğim!" dedi,
83. "Senin ihlaslı kulların dışında [tümünü]!"
84. [Allah,] "O zaman, gerçek şudur!" (62) buyurdu, "ve Ben bu gerçeği söylüyorum:
85. Cehennemi seninle ve sana uyanlarla dolduracağım!"
86. DE Kİ [ey Peygamber]: "Bu [mesaj] için sizden hiçbir karşılık istemiyorum; ve ben sahip olmadığı şeyleri iddia edenlerden değilim. (63)
87. Bu [ilahî kelâm], bütün âlemler için ancak bir öğüt ve uyarıdır.
88. Ve onun anlamını bir süre sonra mutlaka kavrayacaksınız!"

1. Elif Lâm Râ. Bunlar, kitabın ve apaçık olan Kur'an'ın âyetleridir.

1. Elif-Lâm-Râ. (1) BUNLAR ilahî kitâbın -kendisi açık olan ve hakkı açıkça gösteren bir ilahî okuma

2. İnkar edenler, "Keşke müslüman olsaydık"diye çok arzu edeceklerdir.

3. Bırak onları yesinler (içsinler), yararlansınlar; emelleri onları oyalayadursun. İleride (gerçeği) bilecekler.

4. Helâk ettiğimiz her memleketin mutlaka bilinen bir yazısı (belli vakti) vardır.

5. Hiçbir toplum ecelini geçemez ve ondan geri de kalamaz.

49,50. Ey Muhammed! Kullarıma, benim elbette çok bağışlayıcı, çok merhametli olduğumu, azabımın da elem dolu azap olduğunu haber ver.

51. Onlara İbrahim'in misafirlerinden de haber ver.

52. Hani misafirler İbrahim'in yanına girmiş ve "Selam"demişlerdi. O da, "Gerçekten biz sizden korkuyoruz"demişti.

53. Onlar, "Korkma, biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz"dediler.

54. İbrahim, "Bana yaşlılık gelip çatmış iken beni mi müjdeliyorsunuz? Bana neyi müjdeliyorsunuz?"dedi.

55. "Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın ümitsizlerden olma"dediler.

56. Dedi ki: "Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?"

57. İbrahim, "Ey Elçiler! Göreviniz nedir?"dedi.

58. Şöyle dediler: "Şüphesiz biz suçlu bir millete gönderildik.

59,60. Lût'un ailesi başka (Onlar suçlu değillerdir). Lût'un karısı dışında onların hepsini kurtaracağız. Biz onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik."

61,62. Elçiler (melekler) Lût'un ailesine gelince Lût onlara, "Gerçekten siz tanınmayan kimselersiniz"dedi.

63. Dediler ki: "Evet, fakat biz sana (kavminin) şüphe etmekte olduğu azabı getirdik."

64. "Biz sana gerçeği getirdik. Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz."

65. "Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından git. Hiçbiriniz arkaya bakmasın. Emrolunduğunuz yere (doğru) geçin gidin."

66. Ona şu durumu kesin olarak bildirdik: "Sabaha çıkarken onların sonu kesilmiş olacak."

67. Şehir halkı sevinerek geldiler.

68. Lût dedi ki: "Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni rezil etmeyin."

69. "Allah'a karşı gelmekten sakının, beni utandırmayın"dedi.

70. Onlar, "Biz seni insanlarla ilgilenmekten menetmemiş miydik"dediler.

71. Lût: "İşte kızlarım. Eğer yapacaksanız (onlarla evlenebilirsiniz)"dedi.

72. (Melekler Lût'a:) "Ömrüne andolsun ki onlar (şehvetten) gözleri dönmüş halde sarhoşlukları

metninin- ayetleridir. (2)

2. Bir vakit gelecek ki, [şimdi] bu gerçeği inkara kalkışanlar, keşke [dünya hayatındayken] Allah'a boyun eğip teslim olsaydık diye yerinecekler. (3)

3. (Şimdi) kendi hallerine bırak onları, yiyip (içsinler), avunsunlar; bu arada [boş hazların] umudu aldatıp oyalasın onları; nasıl olsa günü gelince [gerçeği] öğrenecekler.

4. Biz, çünkü, hiçbir toplumu, [önceden] ilahî bir kelâmdan bütünüyle haberli kılmadan (4) helak etmedik;

5. (Ve zaten) hiçbir ümmet kendisi için belirlenmiş sürenin bitimini öne alamayacağı gibi erteleyemez de. (5)

49. Kullarıma, acıyan, esirgeyen gerçek bağışlayıcının Ben olduğumu anlat;

50. en can yakıcı azabın da Benim azabım olduğunu! (36)

51. VE ONLARA, [yine] İbrahim'in konuklarını anlat: (37)

52. Hani, o'nun yanına geldiklerinde o'na: "Sana selâm olsun!" demişler; o da onlara: "Biz sizden korkuyoruz!" diye cevap vermişti. (38)

53. (Bunun üzerine) onlar: "Yo, korkma! Biz sana, kendisine derin ve doğru bilgi bahşedilmiş (39) bir oğlun olacağını müjdelemeye geldik".

54. "Üzerime yaşlılık çökmüş olduğu halde, bana böyle bir müjde veriyorsunuz, öyle mi?" diye sordu [İbrahim], "Peki, hangi [beklenmedik] şeyle müjdeliyorsunuz beni?"

55. "Seni gerçekleşmesi kaçınılmaz olan bir şeyle müjdeliyoruz; (40) onun için sakın umut kesenlerden olma!" dediler.

56. [İbrahim:] "Rabbinin rahmetinden, büsbütün yolunu şaşırmış olanlardan başka kim kesebilir ki umudunu?" dedi.

57. Ve ekledi: "[Bana başka] bir diyeceğiniz var mı, ey [yüce makamın] elçileri?"

58. "Biz, doğrusu, günaha gömülüp giden [helak edilecek] bir topluma (41) gönderildik" diye cevap verdiler,

59. "Lût'un ailesi bu hükmün dışında; onların hepsini, eksiksiz kurtaracağız,

60. bir tek, [Allah'ın, hakkında:] Biz geride kalanların arasında olmasını öngördük!' [dediği, Lût'un] karısı bunun dışında". (42)

61. VE ELÇİLER, Lût'un evine gelince,

62. (Lût onlara): "Doğrusu, siz [burada] tanınmayan kimselersiniz!" (43) dedi.

63. Onlar da: "Evet, fakat biz sana, [kö-tülükten yana olanların] şüphe edip durdukları şey[i (44) duyurmak] için geldik" diye cevap verdiler,

64. "ve sana [gerçekleşmesi kaçınılmaz olan] hakkı getirdik; (45) çünkü, kuşku yok ki, biz doğruyu söylüyoruz".

içinde bocalayıp duruyorlar (Bu durumda asla seni dinlemezler)"dediler.

73. Derken güneşin doğuşu sırasında o korkunç uğultulu ses onları yakalayıverdi.

74. Hemen onların altını üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Şüphesiz bunda düşünüp görebilen kimseler için ibretler vardır.

76. O şehrin kalıntıları hâlâ mevcut olan bir yol üstünde duruyor.

77. Şüphesiz bunda inananlar için bir ibret vardır.

78. "Eyke"halkı da şüphesiz zalim idiler.

79. Onlardan da intikam aldık. İkisi de (Lût kavminin yaşadığı Sodom ile Şuayb kavminin yaşadığı Eyke) belirgin bir anayol üzerinde idiler.

80. Andolsun, Hicr halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

81. Biz onlara âyetlerimizi vermiştik de onlardan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar güven içinde dağlardan evler yontuyorlardı.

83. Onları da sabaha çıkarlarken o korkunç uğultulu ses yakalayıverdi.

84. Kazanmakta oldukları şeyler kendilerine bir fayda vermedi.

85. Biz gökleri, yeri ve her ikisi arasında bulunanları ancak hakka ve hikmete uygun olarak yarattık. Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Sen şimdi güzel bir şekilde hoşgörü ile muamele et.

86. Şüphesiz, Rabbin hakkıyla yaratanın (ve herşeyi) bilenin ta kendisidir.

87. Andolsun, biz sana tekrarlanan yedi âyeti ve büyük Kur'an'ı verdik.

88. Kafirlerden bir kısmını faydalandırdığımız şeylerde sakın gözün kalmasın. Onlara karşı mahzun olma ve mü'minlere (şefkat) kanadını indir.

89. De ki: "Gerçekten ben, apaçık bir uyarıcıyım."

90. Nitekim biz kendi kitaplarını parçalara ayıranlara da (kitap) indirmiştik.

91. Ki onlar, (bir kısmına inanıp, bir kısmını inkar ederek) Kur'an'ı da parça parça edenlerdir.

92,93. Rabbine andolsun, onların hepsine yapmakta olduklarını mutlaka soracağız.

94. Ey Muhammed! Şimdi sen, sana emrolunanı açıkça ortaya koy ve Allah'a ortak koşanlara aldırış etme.

95,96. Şüphesiz biz, Allah ile beraber başka ilah edinen alaycılara karşı sana yeteriz. İlerde bilecekler.

97. Andolsun, onların söyledikleri şeylerden dolayı göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. O halde Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt) ve secde edenlerden ol.

99. Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.

65. Bu durumda artık sen, ailenle birlikte gecenin bir vaktinde yola koyul; sen onları geriden takip et; sizden hiç kimse arkasına bakmasın; (46) yalnızca emredildiğiniz yöne doğru ilerleyin".

66. Ve [elçilerimiz aracılığıyla] o'na şu hükmü tebliğ ettik: "Bu [günahkar]ların son kalıntıları da sabaha varmadan silinip ortadan kaldırılacaktır". (47)

67. Bu arada, şehir halkı sevinerek (48) [Lût'a] geldiler.

68. [Lût] seslendi: "Bakın, bunlar benim konuklarım;" dedi, "beni utandırmayın,

69. Allah'tan korkun da beni rüsvay etmeyin!"

70. Cevap verdiler: "Biz sana insanlarla (49) görüşmeyi, [onlara kol kanat germeyi] yasaklamamış mıydık?"

71. [Lût:] "[Niyetli olduğunuz şeyi] ille yapacaksanız," dedi, "işte bunlar benim kızlarım, [onları alın]!" (50)

72. [Fakat melekler Lût'a:] "Canı sağolasıca!" dediler, "[Onlar bu durumda seni hiç dinlerler mi?] (51) Baksana, [şehvetten] gözleri dönmüş, körcesine sendeleyip, öteye beriye sarkıntılık yapıp duruyorlar!"

73. Ve derken, tan yeri ağarırken, [hak ettikleri azabın] gürültüsü apansız yakaladı onları (52)

74. ve böylece [bu günahkar şehirlerin] altını üstüne getirdik; belirlenmiş cezanın infazı için üzerlerine püskürtü halinde sert taşlar yağdırdık. (53)

75. Şüphesiz, bütün bunlarda, işaretlerden anlam çıkarmasını bilen kimseler için çıkarılacak nice dersler vardır. (54)

76. Çünkü, gerçekten de [sözü geçen] bu [şehirler] bugün hâlâ yerinde durmakta olan bir yol üzerindeydiler. (55)

77. Şüphesiz, bütün bunlarda [Allah'a] inanan kimseler için çıkarılacak bir ders vardır.

78. [MEDYEN'İN] ağaçlı vadilerinin sakinleri de, doğrusu, ıslah olmaz zalim kimselerdi. (56)

79. Ve bu yüzden onları da hak ettikleri cezaya uğrattık.Gerçek şu ki, sözü geçen her iki [günahkar toplum] da, [bugün dahi] görülebilen bir ana yol üzerinde yaşamaktaydılar. (57)

80. VE [benzer biçimde], Hicr halkı (58) da [Bizim] gönderdiklerimizi yalanlamaya kalkıştılar:

81. Oysa, onlara mesajlarımızı bahşetmiştik; ne var ki, onlara inatla sırt çevirdiler;

82. güya, dağları yontarak kendilerine güvenli konutlar yapıyorlardı: (59)

83. ama sonunda, (bir) sabah erkenden onları da [hak ettikleri azabın] gürültüsü apansız yakalayıverdi;

84. ellerine geçirdikleri [güç] kendilerine bir yarar sağlamadı.

85. İMDİ, [unutma ki,] Biz gökleri ve yeri ve bu ikisi arasında var olan her şeyi, onları [içsel] bir gerçekliğe bağlı kılmadan yaratmadık; (60) [Bu gerçeğin bütünüyle apaçık ortaya çıkacağı] Saat mutlaka gelecektir.Bunun içindir ki, [insanların kusurlarını] güzel, katıksız bir olgunlukla karşıla:

86. çünkü, senin Rabbindir, her şeyin özünü bilen ve her şeyin gerçek ve mutlak Yaratıcısı! (61)

87. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz sana sık sık tekrarlanan [ayetlerden oluşan] yedili [bir sure] bahşettik ve [böylece senin önüne] yüce Kur'an'ı [açıp serdik]: (62)

88. [O halde, hakkı inkar eden] birtakım kimselere (63) verdiğimiz dünyevî zenginliklerden yana gözünü çevirme. Ve [seni umursamıyorlar diye] onlar için üzülme; fakat müminlere kol kanat ger, (64)

89. ve de ki: "Haberiniz olsun, ben [Allah'ın vaad ettiği] açık sözlü uyarıcıyım!" (65)

90. [Bir ilahî kelâm bağışladık sana], (66) tıpkı onu [sonradan] bölüp parçalayanlara indirdiğimiz gibi, (67)

91. işte onlar, [şimdi] Kur'an'ı da tutarsız, insicamsız bir anlam [demeti] (68) olarak göstermek istiyorlar!

92. Rabbine andolsun ki, onların hepsini [Hesap Günü'nde] sorgulayacağız,

93. (hem de) bütün yapıp-ettiklerini hesaba katarak!

94. Öyleyse artık, sana [açıklaman] emredilen şeyi açıkça ortaya koy ve Allah'tan başkasına tanrısal nitelikler yakıştıran o kimseleri kendi hallerine bırak:

95. çünkü, ilahî mesajı küçümseyen, onunla alay edenlere karşı Biz sana yeteriz;

96. o kimseler ki, Allah'la beraber başka tanrısal güçlerin de var olduğunu vehmediyorlar; (69) ama nasıl olsa, [gerçeğin ne olduğunu] yakında öğrenecekler.

97. Söyledikleri [karalayıcı] şeylerden ötürü içinin daraldığını kuşkusuz, biliyoruz:

98. Fakat sen yine de Rabbinin yüceliğini, sınırsız kudret ve kemalini övgüyle an; [O'nun huzurunda] teslimiyet içinde yere kapanan kimselerden ol,

99. ve ölüm sana erişinceye kadar (70) Rabbine kulluk et.

4. Semûd ve Âd kavimleri, yüreklerini hoplatacak olan büyük felaketi (Kıyameti) yalanladılar.

5. Semûd kavmi korkunç bir sarsıntı ile helâk edildi.

6. Âd kavmine gelince onlar da uğultulu ve dondurucu şiddetli bir rüzgarla helak edildi.

7. Allah onu kesintisiz olarak yedi gece, sekiz gün onların üzerine musallat etti. Öyle ki (eğer orada

4. SEMÛD ve Âd [kabileleri], o anî felaket (3) [haberlerin]i yalanladılar!

5. Semûd mu? Onlar şiddetli bir [yer] sarsıntı[sı] ile (4) yok edildi;

6. Âd ise öfkeli bir kasırga ile yok olup gitti,

7. Allah, onların [kökünü kurutmak üzre,] üzerlerinde o kasırgayı yedi gece sekiz gün estirdi; öyle ki insanların [kökünden çıkarılmış] hurma

olsaydın), o kavmi, içi boş hurma kütükleri gibi oracıkta yere serilmiş halde görürdün.

8. Şimdi onlardan geri kalan bir şey görüyor musun?

9. Firavun, ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı olan Lût kavmi) hep o suçu işlediler.

10. Öyle ki Rablerinin elçilerine karşı geldiler. Bunun üzerine Allah da onları gittikçe artan bir azap ile yakaladı.

11,12. Şüphesiz, (Nûh zamanında) su bastığı vakit, sizi gemide biz taşıdık ki, bu olayı sizin için bir uyarı yapalım ve belleyecek kulaklar da onu bellesin.

kütükleri gibi yere yıkıldıklarını gözünde canlandırabilirsin.

8. şimdi onlardan geriye kalan bir iz görüyor musun?

9. Bir de Firavun vardı; ve ondan önce yaşamış [birçok]ları, altüst olmuş şehirler (5) -[onların hepsi] günah üstüne günah işlemişlerdi;

10. ve Rablerinin (gönderdiği) elçilere isyan etmişlerdi: Allah şiddetli bir ceza darbesi ile onların hesabını gördü!

11. [Ve] bakın: [Nûh tufanının] suları bütün bentleri aşıp patladığında sizi (6) o gemi ile Biz [güvenli bölgelere] taşıdık,

12. ki bütün bunları (7) size [kesintisiz] bir uyarı haline getirelim ve her uyanık ve duyarlı kulak onu bilinçle algılayabilsin.

70. Kadir. (Tümü) 4. YIL.

1. Şüphesiz, biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu sen ne bileceksin!

3. Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail) o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner de iner.

5. O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.

70. Kadir. (Tümü) 4. YIL.

1. BİZ bu [ilahî kelâm]ı Kadir Gecesi'nde (1) indirdik.

2. Bilir misin nedir Kadir Gecesi?

3. Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır: (2)

4. o gece melekler, Rablerinin izniyle ilahî bir esin taşıyarak (3) bölük bölük inerler; (4)(insanı) her türlü [kötülük]ten

5. emîn kılar bu (gece), tâ şafak vaktine kadar. (5)

71. Zariyat. (7-60) 4. YIL.

7,8. Yollara (yıldızların dolaştığı yörüngelere) sahip göğe andolsun ki, muhakkak siz, (peygamber hakkında) çelişkili sözler söylüyorsunuz.

9. Ondan (Peygamber'den) çevrilen çevrilir.

10,11. Cehalet içinde gaflete dalmış olan (ve "Muhammed şairdir, delidir"diyen) yalancılar kahrolsun!

12. "Ceza günü ne zaman?"diye sorarlar.

13,14. Ateş üzerinde azaba uğratılacakları gün (görevli melekler onlara şöyle der): "Azabınızı tadın! İşte acele isteyip durduğunuz şey budur."

15,16. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, Rablerinin kendilerine verdiği şeyleri alarak cennetlerde ve pınar başlarında bulunurlar. Şüphesiz onlar bundan önce iyilik yapan kimselerdi.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seherlerde bağışlama dilerlerdi.

19. Mallarında (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı isteyemeyip) mahrum olanlar için bir hak vardır.

20,21. Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ve kendi nefislerinizde birçok alametler vardır. Hâlâ görmüyor musunuz?

22. Gökte rızkınız ve size vaad olunan şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki o (size vadolunanlar), sizin konuşmanız gibi gerçektir.

71. Zariyat. (7-60) 4. YIL.

7. DÜŞÜN yıldız kümeleri ile dolu gök kubbeyi! (3)

8. Siz [ey insanlar,] neye inanılacağı konusunda derin bir ayrılık içindesiniz: (4)

9. bu konuda (gerçeğe) aykırı görüşleri savunan, (yalnızca) kendini aldatır! (5)

10. Onlar yalnızca kendilerini yok ederler, (6) o anlayamadıkları şeyler hakkında zanda bulunanlar, (7)

11. aptallıklarıyla cehalete gömülenler;

12. [müstehzî bir şekilde,] "Ne zaman gelecekmiş Hesap Günü?" diye soranlar.

13. [O Gün,] onlar ateşle denenecekler, (8)

14. [ve o Gün,] "Bu sınanmayı yaşayın!" [denilecek,] "O kadar ısrarla istediğiniz şey budur işte!" (9)

15. [Ama,] Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar, kendilerini bahçeler ve pınarlar arasında bulacaklar,

16. Rablerinin bağışlayacağı her şeyden istedikleri gibi yararlanarak; [çünkü] onlar geçmişte (10) iyi şeyler yapan (insan)lardı:

17. gecenin çok az bir kısmında uyurlardı,

18. bağışlanmak için kalplerinin derinliğinden gelerek (11) yalvarırlardı;

19. ve sahip oldukları her şeyden, [yardım] isteyenlere ve sıkıntı içinde bulunanlara (12) bir pay [ayırırlardı].

24. (Ey Muhammed!) İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi?

25. Hani onlar, İbrahim'in yanına varmışlar ve "Selâm olsun sana!"demişlerdi. O da "Size de selâm olsun."demiş, "Bunlar tanınmamış (yabancı) kimseler"(diye düşünmüştü).

26. Hissettirmeden ailesinin yanına gidip, (pişirilmiş) semiz bir buzağı getirdi.

27. Onu önlerine koydu. "Yemez misiniz?"dedi.

28. (Yemediklerini görünce) onlardan İbrahim'in içine bir korku düştü. Onlar, "korkma"dediler ve onu bilgin bir oğul ile müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı bir çığlık koparak yönelip elini yüzüne vurdu. "Ben kısır bir kocakarıyım (nasıl çocuğum olabilir?)"dedi.

30. Onlar dediler ki: "Rabbin böyle buyurdu. Şüphesiz O, hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir."

31. İbrahim onlara: "O halde asıl işiniz nedir ey elçiler?"dedi.

32,33,34. Onlar şöyle dediler: "Biz suçlu bir kavme (Lût'un kavmine), üzerlerine çamurdan, pişirilmiş ve Rabbinin katında haddi aşanlar için belirlenmiş taşlar yağdırmak için gönderildik."

35. Orada (Lût'un yöresinde) bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Zâten orada bir ev halkında başka müslüman bulamadık.

37. Orada, elem dolu azapdan korkacaklar için bir ibret bıraktık.

38. Mûsâ kıssasında da ibret vardır. Hani biz onu açık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39. O ise kuvvetine güvenerek yüz çevirdi ve "Bu bir büyücü veya delidir"dedi.

40. Bunun üzerine biz de kendisini ve ordularını yakalayıp denize attık. O ise (pişman olmuş), kendini kınıyordu.

41. Ad kavminde de ibretler vardır. Hani onların üzerine köklerini kesen rüzgarı göndermiştik.

42. Üzerine uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu kül ediyordu.

43. Semûd kavminde de ibretler vardır. Hani onlara, "Bir süreye kadar faydalanın bakalım"denmişti

44. Derken Rablerinin emrinden uzaklaşıp azmışlardı. Bu yüzden bakınıp dururken kendilerini yıldırım çarpıvermişti.

45. Artık, ne yerlerinden kalkmaya güçleri yetti ne de başkasından yardım görebildiler.

46. Bunlardan önce de Nûh kavmini helak etmiştik. Çünkü onlar fâsık bir toplum idiler.

47. Göğü kudretimizle biz kurduk ve şüphesiz bizim (her şeye) gücümüz yeter.

48. Yeri de biz döşedik. Biz ne güzel döşeyiciyiz.

20. YERYÜZÜNDE içlerinde hiçbir şüphe duymadan inananlar[ın görebileceği, Allah'ın varlığının] işaretleri vardır,

21. tıpkı kendi kişiliğiniz üzerinde (13) de [O'nun işaretleri bulunduğu] gibi: [bunları] görmüyor musunuz?

22. [Yeryüzündeki] azığınızın (14) ve [ölümden sonraki hayatınız için] vaad edilen her şeyin [kaynağı] göktedir:

23. yerin ve göğün Rabbine andolsun ki bu [ölümden sonraki hayat] gerçektir; konuşma (yeteneği)ne sahip olmanız kadar (15) gerçek!

24. İBRAHİM'İN seçkin konukları ile ilgili kıssayı hiç duydun mu? (16)

25. O [semavî elçi]ler İbrahim'e gelip ona selâm verdiklerinde, "[Size de] selâm olsun!" demişti; [ve kendi kendine,] "Bunlar, yabancı kimseler!" (17) (diye düşünmüştü.)

26. Sonra sessizce evine dönerek semiz bir [kızartılmış] buzağı getirmiş,

27. ve "Yemez misiniz?" diye önlerine koymuştu.

28. [İbrahim, misafirlerin yemediklerini görünce,] onlardan endişeye kapıldı; (18) [ama] onlar: "Korkma!" dediler ve derin bilgi ile (19) donatılan bir erkek çocuk [sahibi olacağı] müjdesini verdiler.

29. Bunun üzerine karısı çığlık atarak [misafirlerin] yanına geldi ve [şaşkınlık içinde] yüzüne vurarak feryad etti: "[Benim gibi] kısır bir kocakarıdan mı!"

30. Onlar: "Rabbin böyle buyurdu; ve şüphesiz yalnız O'dur hikmet sahibi olan, her şeyi bilen!" dediler.

31. [İbrahim,] "Peki" dedi, "[başka] ne görüyorsunuz, ey [semavî] elçiler?"

32. Onlar, "Bak" dediler, "biz günaha batmış bir topluma (20) gönderildik,

33. ki onlara taş gibi sert ceza darbeleri (21) vuralım,

34. bu şekilde kendi kişiliklerini harcamış (22) olanlar[a ceza] için Rabbinin katında belirlenmiş olan (darbeler)".

35. Ve zaman içinde (23) orada bulunan [bazı] müminleri [Lût'un şehrinden] çıkardık:

36. çünkü bir [tek] hane (24) dışında orada Bize teslim olan hiç kimse görmedik.

37. Ve böylece [bütün zalimleri bekleyen] şiddetli azaptan korkanlar için orada (25) bir işaret, bir mesaj bıraktık.

38. MUSA [ile Firavun kıssasın]da da [aynı mesajı verdik: (26) çünkü] Biz o'nu Firavun'a açık bir otorite ile göndermiştik,

39. o zaman [Firavun] kudretinden [dolayı böbürlenerek] karşı koymuştu ve "[Bu Musa] bir büyücü veya bir delidir!" demişti;

40. ve Biz onu ve adamlarını yakalayıp hepsini denize atmıştık: [bütün bu olup bitenler için]

49. Düşünüp ibret alasınız diye her şeyden (erkekli dişili) iki eş yarattık.

50. O halde Allah'a koşun. Şüphesiz ben, size O'nun katından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım.

51. Allah ile beraber başka bir ilah edinmeyin. Gerçekten ben, size, Allah tarafından gönderilmiş açık bir uyarıcıyım.

52. İşte böyle! Onlardan öncekilere hiçbir peygamber gelmemişti ki,"O bir büyücüdür"yahut "bir delidir"demiş olmasınlar.

53. Onlar bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler (ki hep aynı şeyleri söylüyorlar)? Hayır, onlar azgın bir topluluktur.

54. Onun için, onlardan yüz çevir. Artık kınanacak değilsin.

55. Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt mü'minlere fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir.

59. Şüphesiz zulmedenler için (önceki müşrik) arkadaşlarının azap payı gibi payları vardır. Artık azabımı acele istemesinler.

60. Uyarıldıkları günlerinden dolayı vay o inkar edenlerin haline!

suçlanması gereken, [Firavun'dan başkası değildi,] yalnız o idi (tek suçlu). (27)

41. Ve; canlıları yok eden kasırgayı üzerlerine saldığımız Âd [kavminin başına gelenlerde] de [aynı mesajı bulursunuz],

42. (bu kasırga) geçtiği yerde hiçbir şey bırakmadı, ve [her şeyi] çürümüş kemiklere benzetti. (28)

43. Semûd [kavminin kıssasın]da da (aynı mesaj vardır), ki Biz onlara: "Kısa bir süre sefanızı sürün bakalım!" demiştik, (29)

44. (çünkü) Rablerinin buyruğuna baş kaldırmışlardı; bunun üzerine, [ümitsizce] bakınıp dururlarken bir ceza şimşeği onları yakalamıştı:

45. çünkü yerlerinden kalkacak durumda bile değillerdi ve kendilerini savunamazlardı.

46. Daha önce Nûh kavmini [de böylece yok etmiştik]: çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplum idi.

47. EVRENİ (30) [yaratıcı] güc[ümüz] ile inşa eden Biziz: ve, şüphesiz, Biziz onu istikrarlı bir şekilde genişleten. (31)

48. Biz yeri genişçe yaydık ve onu pek de güzel düzenledik! (32)

49. Ve her şeyin karşıtını yarattık, (33) ki [Allah'ın Tek olduğunu] anlayabilesiniz. (34)

50. Böylece, [ey Muhammed, onlara söyle:] "[Sahte ve kötü olan her şeyden] Allah'a sığının! Gerçek şu ki ben, O'nun tarafından görevlendirilmiş açık bir uyarıcıyım!

51. Allah'ın yanısıra başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayın: (35) Şüphesiz ben, O'nun tarafından görevlendirilmiş açık bir uyarıcıyım!"

52. İşte böyle, kendilerinden önce yaşamış olanlara da hangi elçi geldiyse, mutlaka, "[O] bir göz boyayıcı[dır], (36) yahut bir deli!" dediler.

53. Onlar bu [düşünce tarzı]nı birbirlerine miras olarak mı aktarmışlar?Hayır, onlar azgınca bir küstahlığa kapılmış bir topluluktur!

54. O halde, onlardan yüz çevir, (bu durumda) senin bir suçun olmaz;

55. ama yine de [kulak veren herkese] hatırlatmaya devam et: çünkü bu hatırlatmalar müminlere fayda sağlar.

56. Ve [onlara söyle:] görünmez varlıkları (37) ve insanları yalnızca [Beni tanımaları ve] Bana kulluk etmeleri için yarattım. (38)

57. [Ama dikkat edin,] Ben onlardan ne bir rızık istiyorum ne de Beni gözetip beslemelerini:

58. çünkü bizzat Allah bütün rızıkları verendir, her türlü kudretin Sahibidir, bakî olandır!

59. Gerçek şu ki, zulüm işleyenler, [geçmişteki] arkadaşları gibi [kötülükten] paylarını alacaklardır: (39) öyleyse [akibetlerini] çabuklaştırmayı benden istemesinler!

60. Hakikati inkara şartlanmış olanların vay haline; haber verilen Günde [başlarına gelecekler için vay haline onların!]

1. Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı.
2. Onlar bir mucize görseler yüz çevirirler ve "Süregelen bir sihirdir"derler.
3. Peygamberi yalanladılar, nefislerinin arzularına uydular. Halbuki her iş, (Allah nasıl takdir ettiyse öylece) gerçekleşecek (değişmeyecek)tir.
4. Andolsun, onlara içinde caydırıcı tehditlerin bulunduğu haberler geldi.
5. Bu haberler, zirveye ulaşmış birer hikmettir! Fakat uyarılar fayda vermiyor!
6,7. O halde sen de onlardan yüz çevir. Onlar, o davetçinin (İsrafil'in benzeri görülmemiş) bilinmedik (korkunç) bir şeye çağırdığı gün, gözleri düşmüş bir halde dağılmış çekirgeler gibi kabirlerden çıkarlar.
8. Davetçiye doğru koşarlarken kâfirler, "Bu zor bir gün"derler.
9. Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanlamıştı. Onlar kulumuzu yalanlayıp "Bu bir delidir"dediler ve kulumuz (tebliğ görevinden) alıkonuldu.
10. O da Rabbine, "Ey Rabbim! Ben yenilgiye uğradım, yardım et"diye dua etti.
11. Biz de göğün kapılarını dökülürcesine yağan bir yağmurla açtık.
12. Yeryüzünü pınar pınar fışkırttık. Derken sular takdir edilmiş bir iş için birleşti.
13. Biz Nûh'u çivilerle perçinli levhalardan oluşan gemiye bindirdik.
14. Gemi, inkar edilen kimseye (Nuh'a) bir mükafat olarak gözetimimiz altında yüzüyordu.
15. Andolsun, biz onu (tufan olayını) bir ibret olarak bıraktık. Var mı düşünüp öğüt alan?
16. Benim azabım ve uyarılarım nasılmış (gördüler)!
17. Andolsun biz, Kur'anı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?
18. Âd kavmi de (Hûd'u) yalanladı. Azabım ve uyarılarım nasılmış!
19. Biz onların üstüne, uğursuzluğu sürekli bir günde gürültülü ve dondurucu bir rüzgar gönderdik.
20. İnsanları köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.
21. Azabım ve uyarılarım nasılmış, (gördüler)!
22. Andolsun biz, Kur'anı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?
23,24. Semûd kavmi de uyarıcıları yalanlamış ve şöyle demişlerdi: "İçimizden bir insana mı uyacağız? (Asıl) o takdirde biz apaçık bir sapıklık ve delilik içine düşmüş oluruz."

1. SON SAAT yaklaşacak ve ay yarılacak! (1)
2. Ama eğer onlar, [Son Saat düşüncesini tamamen reddedenler, onun yaklaştığının] işaretini görselerdi, sırtlarını dönerler ve "(Bu,) hep olagelen bir göz yanılmasıdır!" derlerdi,
3. çünkü onlar kendi arzu ve heveslerine uyarak bunu yalanlamaya şartlanmışlardır. (2)Ama her şeyin doğruluğu sonunda ortaya çıkacaktır. (3)
4. Ve bakın, onlara [küstahlıklarını] önleyecek (4) birçok haber gelmiştir;
5. (ve onlara aslında) kapsayıcı hikmet [verilmişti]: ama bütün uyarılar boşa gitti[ğinden],
6. sen (yine) onlardan uzak dur. Çağrı Sesinin, [insanı] aklın tasavvur edemeyeceği (5) bir şeye çağıracağı Gün,
7. onlar kederli gözlerle, [rüzgarın] dağıtıp savurduğu çekirgeler gibi mezarlarından kalkacaklar,
8. Çağrı Sesine doğru şaşkınlık içinde koşacaklar; [ve şimdi] hakikati inkar edenler: "Bu ne felaket bir Gün'dür!" diye haykıracaklar.
9. BUNLARDAN, [şimdi yeniden dirilmeyi inkar edenlerden] önce Nûh'un kavmi de o'nu yalanlamıştı; onlar kulumuzu yalanlamışlar ve "O, bir delidir!" demişlerdi, (ve bundan dolayı) o kovulup defedilmişti. (6)
10. Bunun üzerine (Nûh,) Rabbine: "Doğrusu ben yenik düştüm, artık Sen gel ve bana yardım et!" şeklinde yalvardı.
11. Biz de seller gibi akan bir su ile göğün kapılarını açtık
12. ve toprağın pınarlar halinde fışkırmasını sağladık ki sular önceden belirlenmiş bir amaca hizmet etsin:
13. ama o'nu [sadece] tahtalar ve çivilerden yapılmış o [gemi] ile taşıdık,
14. ve (gemi), gözlerimizin önünde (7) akıp gitti: (bu,) nankörce reddedilmiş olan o (Nûh) için bir ödüldü.
15. Ve böyle [yüzen gemi]leri [insana rahmetimizin] ebedî bir işareti kıldık: (8) öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen? (9)
16. Ve uyarılarım gözardı edildiğinde verdiğim azap ne şiddetlidir! (10)
17. Bu nedenle Biz bu Kur'an'ı akılda kolay tutulur kıldık: (11) öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen?
18. ÂD [kavmi de] hakikati yalanlamıştı: ve uyarılarım gözardı edildiğinde verdiğim azap ne şiddetliydi!

25. "Bizim aramızdan vahiy ona mı verildi? Hayır o, yalancının, şımarığın biridir."

26. Onlar yarın bilecekler: Kimmiş yalancı, kimmiş şımarık!

27. (Salih'e şöyle demiştik:) "Şüphesiz biz, onlara bir imtihan olmak üzere, o dişi deveyi göndereceğiz. Şimdi onları gözetle ve sabret."

28. "Onlara, suyun (deve ile) kendileri arasında (nöbetleşe) paylaştırıldığını, bildir. Her su nöbetinde sahibi hazır bulunsun."

29. Derken, (kavmin en azgını olan) arkadaşlarını çağırdılar. O da işe koyuldu ve deveyi kesti.

30. Fakat azabım ve uyarılarım nasılmış!

31. Şüphesiz biz, onların üzerine tek bir korkunç ses gönderdik de, onlar, ağıldaki hayvanların çiğneyip ufaladıkları kuru çöpler gibi oldular.

32. Andolsun, biz Kur'anı, düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?

33. Lût kavmi de uyarıcıları yalanladı.

34,35. Şüphesiz biz de üzerlerine taşlar savuran bir rüzgar gönderdik. Yalnız Lût'un ailesi başka. Katımızdan bir nimet olarak bir seher vakti onları kurtardık. Şükredenleri işte böyle mükafatlandırırız.

36. Andolsun, Lût onları bizim şiddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu uyarıları kuşkuyla karşıladılar.

37. Andolsun, onlar onun (meleklerden olan) misafirlerinden nefislerindeki kötü arzuları tatmin etmek istediler. Biz de onların gözlerini silme kör ettik. "Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!"dedik.

38. Andolsun, onlara sabahleyin erkenden kalıcı bir azap geldi.

39. "Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!"dedik.

40. Andolsun, biz Kur'an'ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?

41. Andolsun, Firavun'un ailesine de uyarıcılar gelmişti.

42. Bütün âyetlerimizi yalanladılar. Biz de onları mutlak güç ve iktidar sahibinin yakalaması gibi yakaladık.

43. (Ey Mekkeliler!) Sizin kafirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

44. Yoksa onlar, "Biz yardımlaşan (güçlü) bir topluluğuz"mu diyorlar?

45. O topluluk yakında (Bedir'de) bozguna uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

46. Hayır, kıyamet, onların (görecekleri asıl azabın) vaktidir. Kıyamet (azabı) ise daha müthiş ve daha acıdır.

47. Şüphesiz suçlular (müşrikler) sapıklık ve ateşler içindedirler.

48. Yüzüstü ateşe sürüklendikleri gün kendilerine, "Cehennemin dokunuşunu tadın!"denecek.

19. Biz onların üstüne müthiş uğursuz bir günde şiddetli bir kasırga gönderdik:

20. (bu kasırga,) insanları köklerinden koparılmış hurma kütükleri gibi savurup attı. (12)

21. Zaten uyarılarım gözardı edildiğinde verdiğim azap ne şiddetlidir!

22. Bu nedenle Biz bu Kur'an'ı akılda kolay tutulur kıldık: öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen?

23. SEMÛD [kavmi de] bütün uyarılarımızı yalanlamıştı;

24. ve şöyle demişlerdi: "Biz kendi içimizden çıkan bir fâniye mi uyacağız? (13) O takdirde biz mutlaka hataya ve ahmaklığa dûçâr oluruz!

25. Neden içimizden bir tek o'na [ilahî] öğüt ve uyarı indirildi? Hayır, o küstah bir yalancıdan başka bir şey değil!"

26. [Allah:] "Onlar yarın (14) kimin küstah ve yalancı olduğunu görecekler!" dedi,

27. "Bak [ey Salih,] Biz bu dişi deveyi onlar için bir sınama olsun diye (15) gönderiyoruz; sen onları sadece seyret ve sabırlı ol.

28. Onlara [kuyu] sularının aralarında paylaştırılacağını bildir; (16) her birine eşit paylar [şeklinde.]"

29. Ama onlar [en yakın] adamlarını çağırdılar; o [gelir gelmez kötü bir işe] kalkıştı ve [hayvanı] vahşice boğazladı: (17)

30. uyarım gözardı edildiğinde verdiğim azap ne şiddetlidir!

31. Biz onlara [ceza olarak] bir tek darbe vurduk (18) ve bir çiftliğin kurumuş, kırılmış fidanlarına döndüler.

32. Bu nedenle Biz bu Kur'an'ı akılda kolay tutulur kıldık: öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen?

33. LÛT halkı [da] bütün uyarılar[ımız]ı gözardı etmişti:

34. onların üzerine de öldürücü bir kasırga saldık (19) ve şafak vakti yalnız Lût'un ailesini kurtardık,

35. katımızdan bir nimet olarak: işte biz şükredenleri böyle ödüllendiririz.

36. Aslında o, Bizim cezalandırma gücümüz konusunda onları uyarmıştı; ama onlar bu uyarılara hep şüpheyle baktılar,

37. ve hatta o'ndan misafirlerini [kendilerine] teslim etmesini istediler: (20) bunun üzerine onları (gerçeği) görmekten yoksun bıraktık: (21) "Uyarılarım gözardı edildiğinde başınıza gelen azabı tadın bakalım!" [diye seslendik.]

38. Nitekim sabahın erken vaktinde (etkileri) kalıcı bir azap onları yakaladı:

39. "Uyarılarım gözardı edildiğinde başınıza gelen azabı tadın bakalım!"

49. Gerçekten biz, her şeyi bir ölçü ve dengede yarattık.

50. Emrimiz ancak bir tek emirdir. Göz kırpması gibidir. (Anında gerçekleşir.)

51. Andolsun, biz sizin gibileri hep helak ettik. Fakat var mı düşünüp öğüt alan?

52. İşledikleri her şey ise kitaplarda kayıtlıdır.

53. Küçük, büyük her şey satır satır yazılmıştır.

54. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar cennetlerde, ırmak başlarındadırlar.

55. Muktedir bir hükümdarın katında, doğruluk meclisindedirler.

40. Bu nedenle, Biz bu Kur'an'ı akılda kolay tutulur kıldık: öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen?

41. Firavun halkına [da] kesinlikle bu tür uyarılar gelmişti;

42. onlar Bizim bütün mesajlarımızı yalanlamışlardı: bunun üzerine, yalnızca, her şeyin belirleyicisi olan Kudret Sahibinin hesap soracağı şekilde onlara hesap sorduk. (22)

43. ÖYLEYSE, [şimdi] sizden hakikati inkar edenler (23) diğerlerinden daha mı iyidirler; yoksa [kadîm ilahî] hikmet belgelerinde sizin için dokunulmazlık [sözü] mü verildi? (24)

44. Yoksa onlar, "Biz yek vücut olmuş bir grubuz, [ve bundan dolayı] üstünlük bizim hakkımız!" mı diyorlar? (25)

45. [Ama hakikati inkar edenlerin] ordusu bozguna uğrayacak, arkalarını dönecek [ve kaçacak]lar! (26)

46. Evet! Son Saat, onların kaderleriyle gerçekten buluşacakları andır; (27) ve o Son Saat en korkunç ve en acı [an] olacaktır:

47. çünkü, günaha batmış olanlar [o zaman, görecekler ki] sapıklıkta ve ahmaklıkta kaybolup gitmişler! (28)

48. Yüzükoyun ateşe sürüklenecekleri o Gün (29) [onlara denilecek:] "Cehennem ateşinin dokunuşunu tadın bakalım şimdi!"

49. BAKIN, Biz her şeyi gerekli ölçü ve nisbette yarattık;

50. Bizim [bir şeyi] takdir etmemiz ve [onun meydana gelmesi] göz kırpması gibi bir anlık bir [fiil]dir. (30)

51. Nitekim, [geçmişte] sizin gibi toplumları yok ettik: öyleyse, yok mudur ondan ders almak isteyen?

52. [Onlar gerçekten suçluydular,] çünkü yaptıkları bütün [kötülükler], [ilahî] hikmetin [kadîm] belgelerinde [kendilerine gösterilmiştir]; (31)

53. ve [insanın yaptığı] her şey, ister küçük isterse büyük olsun, [Allah'ın nezdinde] kaydedilmektedir.

54. [Bu nedenle,] Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar, kendilerini bir bahçeler ve akarsular [cennetin]de bulacaklar,

55. her şeyin belirleyicisi olan Kudret Sahibi'nin huzurunda, (saf) gerçeğin tahtı üzerinde...

17. Şüphesiz biz, vaktiyle "bahçe sahipleri"ne belâ verdiğimiz gibi, onlara (Mekkeli inkarcılara) da belâ verdik. Hani o bahçe sahipleri, sabah erkenden (fakirler gelmeden) bahçenin ürünlerini devşirmeye yemin etmişlerdi.

18. (Bunu tasarlarken) istisna da yapmıyorlardı. ("İnşaallah"demiyorlardı.)

19. Nihayet onlar uykuda iken Rabbinden bir afet (ateş) bahçeyi sardı.

73. Kalem. (17-52) 4. YIL.

17. Ve Biz o [günahkar]ları [sadece] sınayacağız, (11) tıpkı ağaçtaki meyveleri ertesi gün kesinlikle toplayacağına yemin eden bazı bahçe sahiplerini sınadığımız gibi;

18. ve onlar [Allah'ın iradesi ile ilgili] hiçbir istisnaî kayıt da koymamışlardı: (12)

19. bunun üzerine, onlar uykudayken Rabbinden (gelen) bir salgın o [bahçeyi] sarmıştı,

20. Böylece bahçe, (anızı) yakılmış toprağa döndü.
21,22. Derken, sabahleyin birbirlerine, "Haydi, eğer ürününüzü devşirecekseniz erkenden gidin"diye seslendiler.
23,24. Bunun üzerine, "Sakın, bugün orada hiçbir yoksul yanınıza sokulmasın"diye fısıldaşarak yola koyuldular.
25. (Yoksullara yardım etmeğe) güçleri yettiği halde (böyle söyleyerek) erkenden yola çıktılar.
26. Fakat bahçeyi o halde gördüklerinde, "Biz mutlaka yolumuzu şaşırmış olmalıyız!"dediler.
27. (Gerçeği anlayınca da), "Hayır, meğer biz mahrum bırakılmışız!"dediler.
28. Onların en akl-ı selim sahibi olanı, "Ben size Rabbinizi tespih etseydiniz ya! dememiş miydim?"dedi.
29. Onlar, "Rabbimizi tesbih ederiz (yüceltiriz). Şüphesiz biz zalim kimseler imişiz"dediler.
30. Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.
31. Şöyle dediler: "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgın kişilermişiz!"
32. "Umulur ki, Rabbimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz artık Rabbimizi arzulayanlarız."
33. İşte böyledir azap! Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür; ah bir bilselerdi!
34. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında Naîm cennetleri vardır.
35. Biz müslümanları suçlular gibi kılar mıyız?
36. Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?
37. Yoksa size ait bir kitabınız var da (bu batıl hükümleri) ondan mı okuyorsunuz?
38. Onda, "Seçip beğendiğiniz her şey mutlaka sizindir"(diye mi yazılı?)
39. Yahut bizden, her ne hükmederseniz mutlaka öyle olacağına dair Kıyamete kadar sürecek kesin sözler mi aldınız?
40. Sor onlara: "Onların hangisi bu (iddianın doğruluğu)na kefildir?"
41. Yoksa onların ortakları mı var? Doğru söyleyenler iseler, haydi getirsinler ortaklarını!
42,43. Baldırların açılacağı (işlerin zorlaşacağı) ve kâfirlerin secdeye çağrılıp da gözleri düşmüş ve kendilerini zillet kaplamış bir halde buna güç yetiremeyecekleri günü (Kıyamet gününü) düşün. Halbuki onlar sağlıklarında secde etmeye çağrılıyorlar(ve buna yanaşmıyorlar)dı.
44. (Ey Muhammed!) Bu sözü (Kur'an'ı) yalanlayanlarla beni başbaşa bırak. Biz onları bilemeyecekleri biçimde adım adım helaka yaklaştıracağız.
45. Onlara mühlet veriyorum. Şüphesiz benim tuzağım sağlamdır.
46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar bu yüzden ağır bir borç yükü altına mı

20. ve ertesi gün (bütün bitkiler) sararıp kurumuştu.
21. Sabah erken kalktıklarında birbirlerine seslendiler:
22. "Meyve toplamak istiyorsanız erkenden tarlanıza gidin!"
23. Derken yola koyuldular, giderken fısıldaşıyorlardı:
24. "Bugün hiçbir yoksul, bahçeye girip [siz habersizken] yanınıza [sokulmayacak]!" (13)
25. ve amaçlarına ulaşmaya kararlı bir şekilde erkenden kalkıp gittiler.
26. Ama bahçeye bakıp onu [tanınmaz halde] görünce: "Herhalde yolumuzu şaşırmış olacağız!" diye bağırdılar;
27. [ve sonra da] "Hayır, galiba elimizden çıkmış!" (dediler).
28. Aralarındaki en akl-ı selim sahibi olanı, "Ben size, Allah'ın sınırsız şanını yüceltmelisiniz demedim mi?" (14) diye sordu.
29. Onlar: "Rabbimizin şanı yücedir! Doğrusu biz zulüm işliyorduk!" diye cevap verdiler;
30. ve sonra dönüp birbirlerini suçlamaya başladılar.
31. [Sonunda] "Yazıklar olsun bize!" dediler, "Gerçekten biz küstahça davranmıştık!
32. [Ama] belki Rabbimiz yerine daha iyisini bize bağışlayacak: (15) Biz de ümitle O'na yöneleceğiz!"
33. İŞTE [bazı insanları bu dünyada denemek için verdiğimiz] azap böyledir; (16) ama öteki dünyada [günahkarların uğrayacağı] azap daha şiddetli olacak; keşke bunu bilselerdi!
34. Çünkü, [yalnız] Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanları Rableri katında mutluluk bahçeleri beklemektedir:
35. yoksa, Bize teslim olanlara (17) suçlular ile aynı şekilde mi davranalım?
36. Sizin neyiniz var? (18) [Haklı ile haksız arasındaki] yargınızı neye dayandırıyorsunuz?
37. Yoksa dönüp baktığınız [özel] bir kitabınız mı var,
38. içinde istediğiniz her şeyi bulabileceğiniz (bir kitap)? (19)
39. Yoksa vereceğiniz her hükmün sizin [meşru hakkınız] olacağına dair Kıyamet Günü'ne kadar Bizi bağlayan sağlam bir vaad mi aldınız?
40. Onlara sor hangisi bunu yüklenecek!
41. Yoksa görüşlerini destekleyen bilge kişiler mi var? (20) Peki, iddialarında samimî iseler kendilerini destekleyenleri göstersinler,
42. insan bedeninin bir kemik yığınından ibaret hale getirileceği (21) Gün ve onların, [şimdi hakikati inkar edenlerin, Allah'ın huzurunda] secde etmeye çağrılacakları (22) ama onu yapmaya güçlerinin yetmeyeceği Gün:

girmişlerdir?

47. Yahut gayb (levh-i mahfuz) kendi yanlarında da onlar mı (bundan aktarıp) yazıyorlar?

48. Sen, Rabbinin hükmüne sabret. Balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (balığın karnında) kederli bir halde Rabbine yakarmıştı.

49. Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı, o mutlaka kınanmış bir halde ıssız bir yere atılacaktı.

50. (Fakat böyle olmadı.) Rabbi onu (peygamber olarak) seçti ve salih kimselerden kıldı.

51. Şüphesiz inkar edenler Zikr'i (Kur'-an'ı) duydukları zaman neredeyse seni gözleriyle devirecekler. (Senin için,) "Hiç şüphe yok o bir delidir"diyorlar.

52. Halbuki o (Kur'an), âlemler için ancak bir öğüttür.

43. (işte o Gün) gözleri zilletin ağırlığıyla ürkekleşip durgunlaşacaktır; çünkü hayatta iken [Allah'ın huzurunda] secde etmeye çağrılmaları [boşa gitmişti].

44. O halde bu haberi (23) yalanlayanları Bana bırak. Onları, ne olup bittiğini fark etmeyecekleri şekilde, (24) yavaş yavaş alçaltacağız:

45. çünkü onlara bir süre belli bir üstünlük versem de Benim ince planım son derece sağlamdır! (25)

46. Yoksa, [ey Peygamber,] onlardan bir karşılık isteyeceğinden ve böylece [seni dinledikleri için] borç yükü altında kalacaklar[ından mı korkuyorlar]?

47. Yoksa, [bütün varoluşun] gizli gerçekliği[nin] kendi kavrayış alanları içinde [olduğunu], böylece [zamanla] onu yazabilecekler[ini] mi [zannediyorlar]? (26)

48. ÖYLEYSE, Rabbinin hükmüne sabırla katlan ve öfkeye kapılıp da sonra [ızdırap içinde] haykıran büyük balık sahibi gibi olma. (27)

49. [Ve hatırla:] o'na Rabbinin rahmeti ulaşmamış olsaydı (28) mutlaka aşağılanmış bir şekilde (29) ıssız bir sahile atılmış olurdu:

50. ama [bilindiği gibi,] Rabbi o'nu alıp dürüst ve erdemliler arasına koydu.

51. Bu nedenle, hakikati inkara şartlanmış olanlar bu uyarı ve öğüdü her duyduklarında gözleriyle seni öldürecek gibi olsalar ve "[Muhammed mi?] o kesinlikle bir delidir!" deseler bile, [sabırlı ol.]

52. [Sabırlı ol:] çünkü bu, [Allah'tan] bütün insanlığa yönelik bir öğüt ve uyarıdan başka bir şey değildir.

1. Hâ Mîm.

2,3. Apaçık olan Kitab'a andolsun ki, biz onu mübârek bir gecede2 indirdik. Şüphesiz biz insanları uyarmaktayız.

4,5,6,7. Katımızdan bir emirle her hikmetli iş o gecede ayırt edilir. Eğer kesin olarak inanıyorsanız, Rabbinden; göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbinden bir rahmet olarak biz peygamberler göndermekteyiz. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

8. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Yaşatır, öldürür. O, sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir.

9. Fakat onlar, şüphe içinde eğlenip duruyorlar.

10. Göğün açık bir duman3 getireceği günü bekle.

11. (O duman) insanları bürür. Bu, elem dolu bir azaptır.

12. İnsanlar, "Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır, çünkü biz artık inanıyoruz"derler.

13. Nerede onlarda öğüt almak?! Oysa kendilerine (gerçeği) açıklayan bir peygamber gelmişti.

74. Duhan. (1-42) 4. YIL.

1. Hâ-Mîm. (1)

2. DÜŞÜN özünde açık olan ve hakikati bütün açıklığıyla ortaya seren (2) bu ilahî kelâmı!

3. Biz onu kutlu bir gecede (3) indirdik: zaten Biz, [insanı] her zaman uyarmaktayız. (4)

4. O [gece]de, bütün [iyi ve kötü] şeyler arasındaki farklılık, hikmetle ortaya konmuştur, (5)

5. katımızdan bir emir gereği: çünkü biz [doğru yola ileten mesajlarımızı] her zaman göndermekteyiz,

6. Rabbinin [insana] rahmetini yerine getirmek için. Şüphesiz yalnız O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir:

7. göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi -buna bütün kalbinizle inanıp bağlanmışsanız! (6)

8. O'ndan başka ilah yoktur, hayat bağışlayan ve ölüm veren O'dur: O sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da.

9. Evet, ama onlar, [bütün kalpleriyle inanıp bağlanmaktan uzak olanlar,] yalnızca kendi şüpheleriyle oyalanıp duruyorlar. (7)

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve "Bu bir öğretilmiş, bu bir deli!"dediler.

15. Biz bu azabı kısa bir süre kaldıracağız, siz de yine eski halinize döneceksiniz.

16. Onları o en şiddetli yakalayışla yakalayacağımız günü hatırla. Şüphesiz biz öcümüzü alırız.

17. Andolsun, onlardan önce Firavun kavmini sınamıştık. Onlara değerli bir peygamber (Mûsâ) gelmişti.

18. O şöyle demişti: "Allah'ın kullarını (esaret altındaki İsrailoğullarını) bana teslim edin. Çünkü ben güvenilir bir peygamberim."

19. "Allah'a karşı ululuk taslamayın. Çünkü ben size apaçık bir delil (mucize) getiriyorum."

20. "Şüphesiz ki ben, beni taşlamanızdan, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım."

21. "Bana inanmadınızsa benden uzak durun."

22. Sonra Mûsâ Rabbine, "Bunlar günahkâr bir toplumdur"diye seslendi.

23. Allah da şöyle dedi: "O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz."

24. "Denizi açık halde bırak."Çünkü onlar boğulacak bir ordudur.

25. Onlar geride nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar.

26. Nice ekinler, nice güzel konaklar!

27. Zevk ve sefasını sürdükleri nice nimetler!

28. İşte böyle! Onları başka bir topluma miras bıraktık.

29. Gök ve yer onların ardından ağlamadı; onlara mühlet de verilmedi.

30,31. Andolsun, İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan; Firavun'dan kurtardık. Çünkü o, haddi aşanlardan bir zorba idi.

32. Andolsun, onları, bir bilgi üzerine (dönemlerinde) âlemlere üstün kıldık.

33. Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan mûcizeler verdik.

34,35. Bunlar (müşrikler) diyorlar ki: "İlk ölümümüzden başka bir ölüm yoktur. Biz diriltilecek değiliz."

36. "Eğer doğru söyleyenler iseniz atalarımızı getirin."

37. Bunlar mı daha hayırlı, yoksa Tübba' kavmi ile onlardan öncekiler mi? Onları helâk ettik. Çünkü onlar suçlu kimselerdi.

38. Biz, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, eğlenmek için yaratmadık.

39. Biz onları ancak hak ve hikmete uygun olarak yarattık. Ama onların çoğu bilmiyorlar.

40. Şüphesiz, hüküm günü, hepsinin bir arada buluşacağı zamandır.

41. O gün dostun dosta hiçbir faydası olmaz. Kendilerine yardım da edilmez.

10. ÖYLEYSE, gökyüzünde [Son Saat'in yaklaştığını] haber veren bir duman tabakasının belireceği Gün'ü bekle,

11. bütün insanlığı sarıp kuşatan [ve günahkarları] "Bu azap ne acı!" [diye feryad ettiren ve]

12. "Ey Rabbimiz, bizi azaptan uzak tut, çünkü biz [artık Sana] inanıyoruz!" [dedirten].

13. [Ama] bu hatırlama [Son Saat'te] onlara ne fayda sağlar ki? Çünkü onlara daha önce hakikati apaçık ortaya koyan bir elçi gelmişti,

14. ama yüz çevirip uzaklaşmışlar ve "O [başkalarınca] öğretilmiş biridir, (8) bir delidir!" demişlerdi.

15. Biz [yine de] bu azabı kısa bir süre erteleyeceğiz, (9) oysa siz [kendi saplantılarınıza] yeniden döneceksiniz: [ama]

16. [bütün günahkarları] şiddetli bir hamle ile kuşatacağımız Gün, [sizden de] intikamımızı mutlaka alacağız!

17. BİZ onlardan [uzun zaman] önce Firavun halkını [aynı yolla] sınadık: onlara soylu bir elçi gelmiş [ve,]

18. "Bana teslim olun, ey Allah'ın kulları! (10) Ben size [gönderilen] bir elçiyim, güvene layık [bir elçi]!" demişti.

19. "Ve Allah'a karşı büyüklük taslamayın: Çünkü ben size [O'ndan] açık bir delil getiriyorum;

20. ve bana yaptığınız bütün hakaretlerden (11) Rabbime ve sizin de Rabbinize sığınıyorum.

21. Ve eğer bana inanmıyorsanız, [hiç olmazsa] yolumdan çekilin!"

22. Ama sonra, [onların düşmanlığından bezdiğinde,] "Bunlar [gerçekten] günaha batmış bir toplumdur!" diye Rabbine seslendi.

23. [Ve Allah,] "Sen kullarımla geceleyin ilerle" dedi, "çünkü mutlaka takip altında olacaksınız

24. ve denizi [seninle Firavun'un adamları arasında] öyle, olduğu gibi bırak: (12) zaten onlar boğulmaya mahkum bir topluluktur!" dedi.

25. [Onlar böylece yok oldular: ve] arkalarında nice bahçeler bıraktılar, nice çeşmeler,

26. nice ekin tarlaları, nice güzel yurtlar,

27. ve hoşlandıkları nice rahatlıklar, kolaylıklar!

28. İşte böyle oldu. Ve [sonra] başka bir toplumu [onların geride bıraktıklarına] varis kıldık;

29. onlara ne gök ne de yer ağladı ve ne de bir mühlet verildi. (13)

30. Biz gerçekten, İsrailoğulları'nı aşağılayıcı azaptan kurtardık,

31. Firavun[un onların başına sardığı azap]tan; zaten o, kendi kişiliklerini harcayıp duranların (14)

32. ve Biz onları bilerek bütün diğer toplumlardan üstün kıldık, (15)

33. ve onlara açıkça bir sınavı haber veren (16) [rahmetimizin] işaretler[ini] verdik.

42. Yalnız, Allah'ın yardım ettiği kimseler bunların dışındadır. Şüphesiz O mutlak güç sahibidir, çok merhamet edendir.

34. [Şimdi] bakın, bu [insan]lar derler ki: (17)

35. "Bu [önümüzde bulunan,] bizim ilk [ve tek] ölümümüzdür, (18) ve hayata yeniden döndürülmeyeceğiz.

36. O halde, eğer iddianızda haklı iseniz atalarımızı [şahit olarak] getirin!" (19)

37. Yoksa onlar, [aynı] günahları işlediklerinden dolayı yok ettiğimiz Tubbe halkından ve onlardan önce yaşamış olanlardan daha mı iyiydiler? (20)

38. İşte [böyle:] Biz gökleri ve yeri ve ikisi arasında bulunan her şeyi sırf bir oyun olsun diye yaratmadık. (21)

39. Bunların hiç birini [derunî bir] hakikatten yoksun yaratmış değiliz: (22) ama çoğu bunu anlamaz.

40. GERÇEK ŞU Kİ, [doğru ile yanlış arasında] Karar Günü, onların tümü için belirlenmiş olan bir gündür: (23)

41. ki o Gün hiç kimsenin arkadaşına bir hayrı dokunmayacak ve hiç kimse bir yardım görmeyecektir,

42. Allah'ın rahmetini ve şefkatini bağışladığı kimseler hariç: yalnız O, kudret sahibidir, rahmet kaynağıdır.

1,2,3. Soran birisi, yükselme yollarının sahibi Allah tarafından kâfirlere kesinlikle inecek olan ve hiç kimsenin uzaklaştıramayacağı azabı sordu.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail) ona süresi elli bin yıl olan bir günde yükselir.

75. Mearic. (1-4) 4. YIL.

1. SORUP araştırmak isteyen biri, [öteki dünyada] başa gelecek azabı sorabilir, (1)

2. hakikati inkar edenlerin (2) (başına). [Öyleyse, bil ki] hiçbir şey ona mani olamaz;

3. [çünkü o,] Allah'tan [gelir,] katına yükselmenin birçok yolu olan (3) (Allah'tan):

4. bütün melekler ve [insana bahşedilmiş olan] ilham O'na [bir günde] yükselir, (4) uzunluğu elli bin yıl [gibi] süren bir günde. (5)

9. O gün gök şiddetle sallanıp çalkalanır.

10. Dağlar yürüdükçe yürür.

11,12. İşte o gün, içine daldıkları dünya zevki içinde eğlenip oyalanan yalanlayıcıların vay haline!

13,14. Cehennem ateşine itilip atılacakları gün onlara, "İşte bu yalanlamakta olduğunuz ateştir"denilir.

15. "Bu Kur'an mı bir büyü imiş, yoksa siz mi (gerçeği) göremiyormuşsunuz?"

16. "Girin oraya. İster dayanın, ister dayanmayın, sizin için birdir. Size ancak yapmakta olduğunuzun karşılığı veriliyor."

17,18. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar Rablerinin, kendilerine verdiği şeylerle zevk ve mutluluk duyarak cennetlerde ve nimetler içinde

76. Tur. (9-28) 4. YIL.

9. Göklerin [büyük] bir sarsıntı ile sarsılacağı o Gün [bu azap gerçekleşecek],

10. ve dağların [korkunç] bir hareketle (yerlerinden oynayıp) harekete geçecekler[i Gün].

11. Vay haline o Gün hakikati yalanlayanların,

12. [bütün hayatları boyunca] tamamen boş şeylerle oyalanıp duranların;

13. onlar, o Gün [karşı konulamaz bir] darbe ile cehennem-ateşine atılacaklar [ve kendilerine denilecek:]

14. "Bu, sizin yalanlamış olduğunuz ateştir!

15. Peki bu, bir yanılsama mıydı (5) yoksa [doğruluğunu] görmek istemediğiniz bir şey mi?

16. [İşte şimdi] onu çekin! Ama [ister] sabredin, ister etmeyin, sizin için fark etmez: siz, yalnızca

bulunurlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

19,20. Onlara, "Dünya'da yapmakta olduklarınızın karşılığında, sıra sıra dizilmiş koltuklara dayanarak afiyetle yiyin için"denir. Biz, onlara, iri gözlü güzel hurileri eş olarak vermişizdir.

21. İman eden ve nesilleri de iman konusunda kendilerinin yoluna uyanlar var ya, biz onların nesillerini kendilerine kattık. Bununla beraber onların amellerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Herkes kazandığı karşılığında rehindir.

22. Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik.

23. Orada, (içilince) boş söz söyletmeyen, günah işletmeyen dolu bir kadehi elden ele dolaştırırlar.

24. Hizmetlerine verilmiş, kabuğunda saklı inci gibi gençler etraflarında dönüp dolaşırlar.

25. Birbirlerine dönüp ("Ne iyilik yaptınız da bu nimetlere ulaştınız?"diye) sorarlar.

26. Derler ki: "Şüphesiz daha önce biz, ailemiz içinde yaşarken (Allah'a isyandan) korkardık."

27. "Allah da bize lütfetti ve bizi iliklere işleyen cehennem azabından korudu."

28. "Gerçekten biz bundan önce ona yalvarıyorduk. Şüphesiz O iyilik edendir, çok merhametlidir."

yapmış olduğunuzun karşılığını görüyorsunuz." (6)

17. [Ama,] Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar kendilerini [o Gün] bahçelerde ve esenlik içinde bulacaklar,

18. Rablerinin kendilerine bağışlayacağı şeyler ile mutluluk bulacaklar: çünkü Rableri onları yakıcı ateşin azabından koruyacaktır.

19. [Ve onlara:] "Yapmış olduklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyip için,

20. sıra sıra dizilmiş [mutluluk] sedirlerine uzanarak!" (7) [denilecek.]Ve [cennette] saf ve temiz, güzel gözlü eşler ile onları evlendireceğiz. (8)

21. Kendileri iman eden ve soyları bu imanı sürdürecek olanlara gelince, Biz onları soyları ile bütünleştirecek ve işlerini heder ettirmeyeceğiz: (9) [ama, sonuçta] herkes kendi kazandığının hesabını verecek. (10)

22. Biz onlara meyveyi ve eti bolca vereceğiz, ne isterlerse hepsini:

23. ve orada, [cennette], birbirlerine, boş konuşturmayan ve günaha sokmayan kâseler uzatacaklar. (11)

24. Ve onları [ölümsüz] gençlikler bekleyecek, (12) [sanki] kendi kendilerinin [çocuklarıymış gibi], (13) kabuklarının içinde saklanan inciler gibi [saf ve temiz].

25. Ve [böylece nimet tattırılanlar,] birbirlerine dönerek [geçmişte yaşadıkları hakkında] sorular soracaklar. (14)

26. Onlar, "Bakın" diyecekler, "eskiden, çoluk-çocuğumuz arasında yaşadığımız sıralarda, [Allah'ın bizden razı olmadığını düşünerek] korku içindeydik; (15)

27. ve bu durumdayken Allah bizi lütfuyla inayetlendirdi ve [çaresizliğin] yakıcı fırtınalarının azabından bizi korudu.

28. Şüphesiz biz bundan önce [yalnız] O'na yalvarırdık: [ve O, bize şimdi gösterdi ki (16)] yalnız O'dur gerçekten iyilik eden ve gerçek rahmet kaynağı!"

66. Onlar (bu tavırlarıyla) ancak, kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesini beklemektedirler, halbuki bunun farkında değillerdir.

67. O gün Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dostlar birbirine düşman olurlar.

68,69. (Allah şöyle der:) "Ey ayetlerimize inanan ve müslüman olan kullarım! Bugün size korku yoktur, siz üzülmeyeceksiniz de."

70. "Siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluk içinde cennete giriniz."

71. Onlar için altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır. Canlarının istediği ve gözlerinin hoşlandığı her şey oradadır. Siz orada ebedî olarak kalacaksınız.

77. Zuhruf. (66-77) 4. YIL.

66. ONLAR, [günaha batmış olanlar,] (oturup) Son Saat'i mi bekliyorlar; onun [yaklaştığı] fark edilmeden başlarına ansızın gelmesini mi?

67. O Gün, [eski] dostlar birbirlerine düşman olacaklar; (52) Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar dışında [hepsi].

68. [Ve Allah onlara,] "Ey Benim kullarım!" diyecek, "Bugün ne korkmanıza gerek var, ne de üzüleceksiniz!

69. [Siz ey] mesajlarımıza iman etmiş ve kendilerini Bize teslim etmiş olanlar!

70. Siz ve eşleriniz, sevinç ve mutlulukla cennete girin!"

72. İşte, bu yapmakta olduklarınıza karşılık size mîras verilen cennettir.

73. Orada sizin için bol bol meyve var, onlardan yersiniz.

74. Şüphesiz suçlular cehennem azabında devamlı kalacaklardır.

75. Azapları hafifletilmeyecektir. Onlar azap içinde ümitsizdirler.

76. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar, kendileri zâlim idiler.

77. (Görevli meleğe şöyle seslenirler:) "Ey Mâlik! Rabbin bizim işimizi bitirsin."O da, "Siz hep böyle kalacaksınız"der.

71. [Orada] altın tepsiler ve kadehler ile karşılanacaklar ve canlarının istediği ve hoşlanacağı her şeyi orada bulacaklar. Ve siz orada oturup kalacaksınız [ey inananlar!]

72. Geçmişte yaptıklarınız sayesinde hak edeceğiniz cennet işte böyledir:

73. [bu yaptıklarınızın] meyvelerini bolca görecek [ve] onları tadacaksınız!

74. [Ama] dikkat edin, günaha batmış olanlar cehennem azabı içinde kalacaklar: (53)

75. bu [azap], onlar için hiç hafifletilmeyecek ve orada çaresizlik, ümitsizlik içinde kaybolup gidecekler.

76. Onlara haksızlık yapacak olan Biz değiliz, ama onlardır kendi kendilerine haksızlık yapanlar.

77. Ve onlar: "Ey [cehennemi] idare eden [melek]!" diye seslenecekler, "Bırak Rabbin işimizi bitirsin!" [Bunun üzerine] melek, "Siz artık [bu durumda] kalacaksınız!" diye cevap verecek.

1. Şüphesiz biz Nûh'u, kavmine, "Kendilerine elem dolu bir azap gelmeden önce kavmini uyar"diye peygamber olarak gönderdik.

2. Nûh şöyle dedi: "Ey kavmim! Şüphesiz, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

3,4. "Allah'a ibadet edin. Ona karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin ki sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir vakte kadar ertelesin. Şüphesiz, Allah'ın belirlediği vakit gelince ertelenmez. Keşke bilseydiniz."

5. Nûh şöyle dedi: "Ey Rabbim! Gerçekten ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim."

6. "Fakat benim davetim ancak onların kaçışını artırdı."

7. "Kuşkusuz sen onları bağışlayasın diye kendilerini her davet edişimde parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, inanmamakta direndiler ve büyük bir kibir gösterdiler."

8. "Sonra ben onları açık açık davet ettim".

9. "Sonra, onlarla hem açıktan açığa, hem de gizli gizli konuştum."

10. "Dedim ki: Rabbinizden bağışlama dileyin; çünkü o çok bağışlayıcıdır.'

11. (Bağışlama dileyin ki,) üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin.'

12. Sizi mallarla, oğullarla desteklesin ve sizin için bahçeler var etsin, sizin için ırmaklar var etsin.'

13. Size ne oluyor da Allah için bir vakar (saygınlık, büyüklük) ummuyorsunuz?'

14. Halbuki, o sizi evrelerden geçirerek yaratmıştır.'

15. Görmediniz mi Allah yedi göğü, tabaka tabaka nasıl yaratmıştır?'

78. Nuh. (Tümü) 4. YIL.

1. BİZ Nûh'u kendi toplumuna göndererek "Başlarına şiddetli bir azap gelmeden halkını uyar!" diye [emrettik].

2. [Nûh] "Ey halkım!" diye seslendi, "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım,

3. [yalnız] Allah'a kulluk etmeniz ve O'na karşı sorumluluk bilinci taşımanız [gerektiğini bildiren bir uyarıcı]. "Şimdi bana kulak verin

4. ki Allah bir kısım günahlarınızı bağışlasın ve [yalnız O'na] malum olan bir zamana kadar (1) size mühlet tanısın; ama bilin ki Allah'ın belirlediği vade gelip çattığında hiçbir şekilde ertelenemez. Keşke bunu bilseydiniz!"

5. [Ve bir zaman sonra, Nûh] "Ey Rabbim!" dedi, "Ben halkıma gece gündüz çağrıda bulunuyorum,

6. ama bu çağrım onları yalnızca [Senden] daha da uzaklaştırdı. (2)

7. Ve doğrusu, onlara bağışlayıcılığını göstereceğin ümidiyle ne zaman çağrıda bulunduysam parmaklarını kulaklarına tıkadılar, [günahkarlık] giysilerine büründüler, (3) daha fazla inada kapıldılar ve boş gururlarında [daha da] azgınlaştılar.

8. Doğrusu, ben onları açık açık çağırdım;

9. onlara açıktan tebliğde bulundum; (ayrıca) onlarla gizlice, özel olarak da konuştum;

10. ve dedim ki: "Rabbinizden günahlarınızın bağışlanmasını dileyin, çünkü O, kuşkusuz bağışlayıcıdır!

11. Size, hesapsız semavî nimetler yağdıracaktır, (4)

12. dünyevî servet ve evlat vermek suretiyle size yardım edecek ve size bağlar bahçeler ihsan edecek ve akıp giden sular bağışlayacaktır. (5)

13. Size ne oluyor ki Allah'ın büyüklüğünü kabul etmiyorsunuz, (6)

16. Onların içinde nasıl ayı, bir ışık, güneşi de bir kandil yapmıştır?'

17. Allah, sizi (babanız Adem'i) yerden (bitki bitirir gibi) bitirdi (yarattı.)'

18. Sonra sizi yine oraya döndürecek ve kesinlikle sizi (yeniden) çıkaracaktır.'

19,20. Allah yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır ki, oradaki geniş yollarda yürüyesiniz.' "

21. Nûh dedi ki: "Rabbim! Gerçekten onlar bana karşı geldiler, malı ve çocuğu ancak kendi hüsranını artıran kimselere uydular."

22. "Bunlar da, çok büyük bir tuzak kurdular."

23. "Şöyle dediler: Sakın ilâhlarınızı bırakmayın. Hele hele Vedd'i, Süvâ'ı, Yeğus'u, Ye'ûk'u ve Nesr'i hiç bırakmayın."

24. "Onlar gerçekten birçoklarını saptırdılar. (Rabbim!) Sen de bu zalimlerin sadece sapıklıklarını artır."

25. Hataları (küfür ve isyanları) yüzünden suda boğuldular ve cehenneme sokuldular da kendileri için Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar.

26. Nûh şöyle dedi: "Ey Rabbim! Kâfirlerden hiç kimseyi yeryüzünde bırakma!"

27. "Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar; sadece ahlâksız ve kafir kimseler yetiştirirler."

28. "Rabbim! Beni, ana babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak helâkini arttır."

14. sizi[n her birinizi] peşpeşe aşamalardan geçirerek yaratanın (7) O olduğunu gördüğünüz halde?

15. Görmüyor musunuz Allah yedi göğü nasıl birbiriyle uyumlu yaratmıştır, (8)

16. ve onların içine ay'ı [yansıyan] bir ışık olarak yerleştirmiş ve güneşi [ışık saçan] bir lamba yapmıştır? (9)

17. Ve Allah sizi yerden [tedricî bir şekilde] yeşertip büyütmüştür; (10) ve sonra sizi [öldükten sonra] ona geri döndürecektir:

18. [daha sonra] sizi yeniden dirilterek (11) tekrar ortaya çıkaracaktır.

19. Ve Allah yeri sizin için genişçe yaymıştır

20. ki üzerinde geniş yollardan yürüyüp geçebilesiniz!" (12)

21. Nûh, "Ey Rabbim!" diye ekledi, "Onlar bana [tamamen] karşı çıktılar, zaten onlar serveti ve çocukları yüzünden hızla yok olmaya doğru giden kimselere uyarlar, (13)

22. ve [Sana karşı] en korkunç tuzakları kuranlara,

23. çünkü onlar [kendilerine uyanlara]: Tanrılarınızı hiçbir zaman terk etmeyin: ne Vedd ne Suvâ', ne Yeğûs, ne Yeûk ve ne de Nesr'i terk etmeyin!' demişlerdi. (14)

24. Onlar böylece çoğu kimseyi saptırdılar: o halde, Sen bu zalimlere yalnızca [özlem duydukları şeylerden] uzaklaşmalarını emret!" (15)

25. Böylece onlar, günahları yüzünden [büyük bir tufanda] boğuldular ve [öteki dünyanın] ateşinde yanmaya mahkum edildiler; (16) ve kendilerini Allah'a karşı koruyacak bir yardımcı bulamadılar.

26. Ve Nûh, "Ey Rabbim!" diye yalvardı: "Yeryüzünde bu hakikati inkar edenlerden hiç kimseyi bırakma:

27. çünkü Sen onları bırakırsan, Sana kulluk edenleri hep saptır[maya çalış]ırlar ve yalnızca fesada ve inatla sürdürülen nankörlüğe sebep olurlar. (17)

28. Ey Rabbim! Bana, anneme-babama, evime mümin olarak giren herkese ve [daha sonraki] bütün mümin kadınlara ve erkeklere bağışlayıcılığını göster; ve zulüm işleyenleri her zaman helake uğrat!" (18)

79. Rahman. (28-78) 4. YIL.

28. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

29. Göklerde ve yerde bulunanlar, (her şeyi) O'ndan isterler. O, her an yeni bir ilahi tasarruftadır.

30. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

31. Yakında sizi de hesaba çekeceğiz, ey cinler ve insanlar!

79. Rahman. (28-78) 4. YIL.

28. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

29. Göklerde ve yerdeki bütün mevcudat O(nun kanunları)na tâbidir: (12) [ve] O, her gün kendini bambaşka [şaşkınlık verici] bir yolla ifade eder.

30. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

31. [BİR GÜN] sizden hesap soracağız, (13) siz ey günah yüklü çift! (14)

32. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

33. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin uçlarından bucaklarından geçip gitmeye gücünüz yeterse geçip gidin. Büyük bir güç olmadıkça geçip gidemezsiniz.

34. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

35. Üstünüze ateşten yalın bir alevle kıpkızıl bir duman gönderilir de kendinizi koruyamazsınız.

36. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

37. Gök yarılıp da, yanıp kızaran yağ gibi kırmızı gül haline geldiği zaman (haliniz ne olur?)

38. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

39. İşte o gün ne insana, ne cine günahı sorulmayacak.

40. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

41. Suçlular simalarından tanınır da, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.

42. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

43. İşte bu suçluların yalanladıkları cehennemdir.

44. Onlar, cehennem ateşi ile yüksek derecede kaynar su arasında gider gelirler.

45. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

46. Rabbinin huzurunda (hesap vermek üzere) duracağından korkan kimseye iki cennet vardır.

47. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

48. İki cennet de (ağaçlar, meyveler, rengarenk bitkiler gibi) çeşit çeşit güzelliklerle bezenmiştir.

49. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

50. İçlerinde akan iki pınar vardır.

51. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

52. İkisinde de her meyveden çift çift vardır.

53. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

54. Onlar astarları kalın ipekten olan döşeklere yaslanırlar. Bu iki cennetin meyveleri (zahmetsizce alınacak kadar) yakındır.

55. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

56. Oralarda bakışlarını sadece eşlerine çevirmiş dilberler vardır. Onlara eşlerinden önce ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur.

57. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

58. Onlar sanki yakut ve mercandır.

32. Bu durumda, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

33. Siz ey görünmez varlıklar[ın] ve insanlar[ın şerlileriy]le bir arada yaşayanlar! (15) Eğer göklerin ve yerin ötelerine geçebileceğinizi [düşünüyorsanız], (16) haydi geçin! [Ama] onların ötesine geçemezsiniz, [Allah'tan] bir yardım olmazsa! (17)

34. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

35. Bir ateş alevi ve duman üzerinize salınacak ve hiçbir yardım görmeyeceksiniz!

36. Bu durumda, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

37. Gök parça parça yarıldığı ve [yanık] yağ gibi kızıllaştığı zaman: (18)

38. Hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

39. O Gün ne insana ne de görünmez varlığa günahları hakkında bir şey sorulmayacaktır. (19)

40. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

41. Bütün günahkarlar işaretlerinden tanınacak ve alınları ile ayaklarından yakalanacaklar! (20)

42. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

43. İşte bu, günahkarların [şimdi] yalanladıkları cehennemdir:

44. onlar, cehennem ile [kendi] yakıcı ümitsizlikleri arasında gidip gelecekler! (21)

45. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

46. RABLERİNİN huzuruna korku içinde çıkanlar için iki [cennet] bahçe[si hazırlanmıştır:] (22)

47. Öyleyse, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

48. Türlü türlü harika renkler (23) [ile bezenmiş iki bahçe].

49. Öyleyse, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

50. Bu iki [bahçenin her birin]de iki çeşme akacak. (24)

51. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

52. İkisinde de her meyveden iki cins bulunacak. (25)

53. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

54. [İşte böyle bir cennette, kutsananlar] atlastan dokunmuş halılara uzanarak (26) [hayat sürecekler]; ve bu iki bahçenin meyvesi kolayca erişebilecekleri yerde bulunacak.

55. Öyleyse, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz?

59. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

60. İyiliğin karşılığı, yalnız iyiliktir.

61. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

62. Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır.

63. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

64. O iki cennet koyu yeşil renktedir.

65. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

66. İçlerinde kaynayan iki pınar vardır.

67. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

68. İçlerinde her türlü meyve, hurma ve nar vardır.

69. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

70. Onlarda huyları güzel, yüzleri güzel dilberler vardır.

71. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

72. Onlar, çadırlara kapanmış hurilerdir.

73. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

74. Onlara, eşlerinden önce ne bir insan ne bir cin dokunmuştur.

75. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

76. Onlar yeşil yastıklara ve güzel yaygılara yaslanırlar, (nimetlenirler).

77. O halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

78. Azamet ve ikram sahibi Rabbinin adı yücedir.

56. Bu [bahçe]lerde, ne insanın ne de görünmez bir varlığın daha önce hiç dokunmadığı yumuşak bakışlı eşler bulunacak. (27)

57. Öyleyse, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

58. İncilerin ve yakutların (güzelliği) gibi [muhteşem güzellikler vaad edildiği zaman,]

59. hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

60. İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey olabilir mi?

61. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

62. Ve o ikisinin yanında [başka] iki bahçe daha olacak; (28)

63. o halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

64. Yemyeşil iki [bahçe]. (29)

65. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rab-binizin?

66. Bu iki [bahçe]nin [her birinde] iki kaynak fışkıracak.

67. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

68. Onların ikisinde de [çeşit çeşit meyveler], hurmalar ve narlar olacak.

69. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

70. Ve bu [bahçeler]de [her] şeyin en muhteşemi ve en güzeli bulunacak.

71. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

72. [Kutsananlar, orada, harika] çadırlarda saf ve çekingen, yumuşak huylu eşleri (30) [ile birlikte yaşayacaklar].

73. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

74. Daha önce ne bir insanın ne de görünmez varlığın dokunmadığı [eşler].

75. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

76. [Onlar, böyle bir cennette] yeşil çimenler ve harikulade güzellikte halılar üzerinde uzanarak [hayat sürecekler].

77. O halde, hangi nimet ve kudretini inkar edebilirsiniz Rabbinizin?

78. İHTİŞAM sahibi ve kerîm Rabbinin ismi ne yücedir!

80. Müzzemmil. (1-19) 4. YIL.

1. Ey örtünüp bürünen (Peygamber)!

2,3. Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt.

4. Yahut buna biraz ekle. Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku.

80. Müzzemmil. (1-19) 4. YIL.

1. EY örtülere bürünen (insan)! (1)

2. Gece biraz ilerleyince [namaz için] kalk;

3. gece yarısı (2) -biraz önce

4. ya da sonra- (kalk) ve ağır ağır, duyarak Kur'an oku. (3)

5. Şüphesiz biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahy edeceğiz.

6. Şüphesiz gece ibadetinin etkisi daha fazla, (bu ibadetteki) sözler (Kur'an ve dua okuyuşlar) ise daha düzgün ve açıktır.

7. Çünkü gündüzün sana uzun bir meşguliyet vardır.

8. Rabbinin adını an ve bütün benliğinle O'na yönel.

9. O, doğunun da batının da Rabbidir. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Öyle ise onu vekil edin.

10. Onların söylediklerine sabret ve onlardan güzellikle ayrıl.

11. Nimet içinde yüzen o yalanlayıcıları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

12,13. Çünkü bizim yanımızda (kâfirler için) bukağılar vardır, cehennem vardır, boğazdan zor geçen yiyecekler vardır ve elem dolu bir azap vardır.

14. Yerin ve dağların sarsılacağı ve dağların akıp giden kum yığını olacağı günü (kıyameti) hatırla.

15. (Ey Mekkeliler!) Şüphesiz biz size üzerinize şahitlik edecek bir peygamber gönderdik. Nitekim, Firavun'a da bir peygamber göndermiştik.

16. Ama Firavun o peygambere isyan etti, biz de onu ağır ve çetin bir şekilde yakalayıverdik.

17. Hal böyle iken inkar ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek olan bir günden (kıyametten) nasıl korunursunuz?

18. O günle gök (bile) yarılır, Allah'ın vadi gerçekleşir.

19. Şüphesiz bunlar bir öğüttür. Kim dilerse Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

5. Biz sana (sorumluluğu) ağır bir mesaj tevdî edeceğiz;

6. [ve] gerçek şu ki, gece vakti zihin daha zinde ve güçlü olur ve okuma daha da berraklaşır, (4)

7. halbuki gündüzleri seni meşgul edecek yığınla iş var,

8. ama [hem gece hem gündüz] Rabbinin adını an ve bütün varlığınla kendini O'na ada.

9. [O'dur] doğunun ve batının Rabbi; O'ndan başka tanrı yoktur: öyleyse, kaderini belirleme gücünü (5) yalnız O'na izafe et,

10. halkın [senin aleyhinde] söyleyebileceği her şeye sabırla katlan ve onlardan uygun şekilde uzaklaş.

11. Ve nimet içinde oldukları halde [Allah'tan geldiğini umursamadan] hakikati yalanlayanları Bana bırak; (6) onlara bir süre daha dayan:

12. çünkü, Katımızda ağır prangalar ve yakıcı bir alev [onları beklemektedir],

13. boğaza takılan yiyecek ve şiddetli bir azap, (7)

14. yeryüzünün ve dağların sarsılacağı ve [parçalanarak] savrulan bir kum yığını haline geleceği (8) o Gün!

15. BAKIN [ey insanlar!] Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi (9) size de karşınızda hakikate tanıklık yapacak bir elçi gönderdik:

16. ve Firavun elçiye isyan etti, bunun üzerine Biz de onu kahredici bir tutuşla kıskıvrak yakaladık.

17. Öyleyse, hakikati kabul etmeye yanaşmazsanız, çocukların saçlarını ağartan (10) o Gün kendinizi nasıl koruyacaksınız,

18. göklerin paramparça olacağı, [ve] Allah'ın [yeniden diriltme] vaadinin gerçekleşeceği [Gün]?

19. Bu, şüphesiz, bir öğüt ve uyarıdır: öyleyse, dileyen Rabbine ulaştıran yola koyulsun!

81. Ta Ha. (1-54) 4. YIL.

1. Tâ Hâ.

2,3. (Ey Muhammed!) Biz Kur'an'ı sana sıkıntı çekesin diye değil, ancak (Allah'ın azabından) korkacaklara bir öğüt (bir uyarı) olsun diye indirdik.

4. (O) yüksek gökleri yaratanın katından peyderpey indirilmiştir.

5. Rahmân, Arş'a kurulmuştur.

6. Göklerdeki, yerdeki bu ikisi arasındaki ve toprağın altındaki her şey, yalnızca O'nundur.

7. Sen sözü açığa vursan da, gizlesen de Allah için birdir. Çünkü O, gizliyi de bilir, ondan daha gizli olanı da.

8. Allah, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. En güzel isimler O'nundur.

9. Mûsâ'nın haberi sana ulaştı mı?

10. Hani bir ateş görmüştü de ailesine, "Siz burada kalın, ben bir ateş gördüm (oraya gidiyorum).

81. Taha. (1-54) 4. YIL.

1. EY İNSAN! (1)

2. Bu Kur'an'ı sana, seni bedbaht etmek (2) için indirmedik,

3. Yalnızca, [Allah'tan] korkan herkese bir öğüt, bir uyarı olsun diye (indirdik):

4. Yeri ve yüce gökleri yaratan Allah katından indirilen bir vahiydir bu.

5. O sınırsız rahmet Sahibi ki, mutlak kudret ve hükümranlık tahtına kurulmuştur. (3)

6. Göklerde ve yerde ve bunların arasında ve toprağın altında ne varsa hepsi O'na aittir.

7. Sözü (ister gizle ister) açığa vur, O [insanın] gizli [düşüncelerini de] bilir, gizlinin gizlisi (duygularını) da. (4)

8. Allah ki, kendisinden başka tanrı olmayan O'dur. En güzel, en yüce nitelikler O'nundur! (5)

9. MUSA'NIN başından geçen olaylardan haberin var mı? (6)

Umarım ondan size bir kor ateş getiririm, yahut ateşin başında, yol gösterecek birini bulurum"demişti.

11. Ateşin yanına varınca, ona şöyle seslenildi: "Ey Mûsâ!"

12. "Şüphe yok ki, ben senin Rabbinim. Hemen ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen mukaddes vadi Tuvâ'dasın."

13. "Ben seni (peygamber olarak) seçtim. Şimdi vahyolunacak şeyleri dinle."

14. "Şüphe yok ki ben Allah'ım. Benden başka hiçbir ilah yoktur. O halde bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl."

15. "Kıyamet mutlaka gelecektir. Herkes işlediğinin karşılığını görsün diye, neredeyse onu gizleyecek (geleceğinden hiç söz etmeyecek)tim."

16. "Buna inanmayan ve nefsinin arzusuna uyan kimseler seni ondan (ona hazırlanmaktan) sakın alıkoymasın, sonra helak olursun!"

17. "Şu sağ elindeki nedir ey Mûsâ?"

18. Mûsâ dedi ki: "O benim değneğimdir. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma yaprak silkelerim. Onunla başka işlerimi de görürüm."

19. Allah, "Onu yere at ey Mûsâ!"dedi.

20. Mûsâ da onu attı. Bir de ne görsün o, hızla akan bir yılan olmuş!

21. Allah şöyle dedi: "Tut onu. Korkma! Biz onu yine eski durumuna döndüreceğiz."

22,23. "Sana büyük mucizelerimizden birini daha göstermemiz için elini koynuna sok ki bir başka mucize olarak, (alaca hastalığı gibi) bir hastalık sebebiyle olmaksızın bembeyaz bir halde çıksın."

24. "Firavun'a git, çünkü o azmıştır."

25. Mûsâ dedi ki: "Rabbim! Gönlüme ferahlık ver."

26. "İşimi bana kolaylaştır."

27,28. "Dilimdeki tutukluğu çöz ki sözümü anlasınlar."

29. "Bana ailemden birini yardımcı yap,"

30. "Kardeşim Hârûn'u."

31. "Onunla gücümü artır."

32. "Onu işime ortak et."

33. "Seni çok tespih edelim diye",

34. "Seni çok zikredelim diye."

35. "Çünkü sen bizi hakkıyla görmektesin."

36. Allah şöyle dedi: "İstediğin sana verildi ey Mûsâ!"

37. "Andolsun, biz sana bir kere daha iyilikte bulunmuştuk."

38. "Hani annene ilham edilmesi gereken şeyleri ilham etmiştik:"

39. "Onu (bebek Mûsâ'yı) sandığın içine koy ve denize (Nil'e) bırak ki, deniz onu kıyıya atsın da kendisini, hem bana düşman, hem de ona düşman olan birisi (Firavun) alsın. Sana da, ey

10. Hani, o [uzakta] bir ateş görmüş (7) ve ailesine: "Siz burada bekleyin; ben bir ateş gördüm" demişti, "belki size oradan bir tutam kor getiririm; yahut orada ateşin yanında bir yol gösterici bulurum".

11. Fakat ateşe yaklaşınca bir ses ona "Ey Musa!" diye seslendi, (8)

12. "Benim, Ben! Senin Rabbin! Öyleyse artık pabuçlarını çıkar! Ve bil ki, sen iki kez kutlu kılınmış vadidesin. (9)

13. Ben seni [kendime elçi olarak] seçtim; öyleyse artık [sana] vahyolunanı dinle!

14. "Gerçek şu ki, Allah Benim; Benden başka tanrı yok; o halde, [yalnız] Bana kulluk et; ve Beni anmak için salâtta devamlılık ve duyarlık göster! (10)

15. "Çünkü, zamanını (11) gizli tutmuş olsam da, herkese, [hayattayken] peşinden koştuğu şeylere göre (12) hak ettiği karşılık verilebilsin diye, Son Saat mutlaka gelecektir.

16. Bunun içindir ki, onun geleceğine (13) inanmayıp sadece kendi arzularının, tutkularının peşine düşen kimse seni bu [gerçeğe inanmak]tan alıkoymasın; yoksa, kendine yazık etmiş olursun!

17. "O sağ elindeki nedir, ey Musa?"

18. [Musa:] "Bu benim değneğim" dedi, "buna dayanırım; bununla davarıma yaprak silkelerim; ve başka işlerde de kullanırım onu."

19. "Şimdi onu yere at, ey Musa!" dedi.

20. Bunun üzerine, [Musa], onu yere attı; bir de ne görsün! hızla akan bir yılan oluvermişti o!

21. "Onu tut" dedi, "ve korkma! Biz onu hemen eski haline döndüreceğiz. (14)

22. "Şimdi de elini koynuna sok: herhangi bir uğursuzluğun değil, [Bizim rahmetimizin] başka bir işareti olarak bembeyaz [ışıldayarak] (15) çıkacaktır;

23. ki böylece sana büyük mucizelerimizden bir kısmını göstermiş olalım.

24. [Ve şimdi artık] o Firavun'a git; çünkü o, gerçekten her türlü ölçüyü çiğneyip geçti." (16)

25. [Musa:] "Ey Rabbim!" dedi, "İçimi [Senin aydınlığınla] genişlet;

26. görevimi bana kolaylaştır;

27. dilimdeki düğümü çöz (17)

28. ki söyleyeceklerimi tam olarak anlayabilsinler

29. ve bana yakınlarımın arasından yükümü paylaşacak bir yardımcı tayin et: (18)

30. Kardeşim Harun'u (mesela);

31. o'nunla benim gücümü pekiştir

32. ve görevimden o'na da pay ver

33. ki, [birlikte] Senin yüceler yücesi adını (insanların katında) daha yükseklere çıkaralım,

34. ve Seni sürekli (19) analım!

Mûsâ, sevilesin ve gözetimimizde yetiştirilesin diye tarafımızdan bir sevgi bırakmıştım."

40. "Hani kız kardeşin (Firavun ailesine) gidiyor ve "size onun bakımını üstlenecek kimseyi göstereyim mi?"diyordu. Derken, gözü aydın olsun, üzülmesin diye seni annene döndürdük. (Sana baktı, büyüdün) ve (kazara) bir cana kıydın da biz seni kederden kurtardık seni sıkı bir denemeden geçirdik (ve kaçıp Medyen'e gittin). Medyen halkı içinde yıllarca kaldın sonra (peygamber olman için) takdir edilmiş bir zamanda (Tûr'a) geldin ey Mûsâ!"

41. "Ben seni kendim için seçtim."

42. "Sen ve kardeşin mucizelerim ile (desteklenmiş olarak) gidin ve beni anmakta gevşeklik göstermeyin."

43. "Firavun'a gidin. Çünkü o azmıştır."

44. "Ona yumuşak söz söyleyin. Belki öğüt alır, yahut korkar."

45. Mûsâ ve Hârûn şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Şüphesiz biz, onun bize karşı aşırı davranmasından yahut azmasından korkuyoruz."

46. Allah şöyle dedi: "Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim. İşitirim ve görürüm."

47. "Ona gidin ve şöyle deyin: Şüphesiz biz Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını (serbest bırak ve) bizimle gönder. Onlara işkence etme. Sana Rabbinin katından bir mucize getirdik. Selam, doğru yola uyanlara olsun.' "

48. "Şüphesiz bize, azabın yalanlayan ve yüz çevirenlere olacağı vahyolundu."

49. Firavun, "Sizin Rabbiniz kim, ey Mûsâ?"dedi.

50. Mûsâ, "Rabbimiz her şeye hilkatini (yaratılış özelliklerini) veren, sonra onlara yol gösterendir"dedi.

51. Firavun, "Ya geçmiş nesillerin hali ne olacak?"dedi.

52. Mûsâ şöyle dedi: "Onlar hakkındaki bilgi Rabbimin katında bir kitapta (levh-i mahfuzda yazılı)dır. Rabbim yanılmaz ve unutmaz."

53. "Rabbim, yeryüzünü size beşik yapan, orada size yollar açan ve size gökten yağmur indirendir."Böylece onunla sizin için yerden türlü türlü bitkileri çift çift çıkardık.

54. Yiyin, hayvanlarınızı yayın. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren) deliller vardır.

35. Muhakkak ki, Sen bizi bütün varlığımızla görmektesin!"

36. [Allah:] "İşte istediğin her şey sana verildi, ey Musa!" dedi.

37. "Zaten sana geçmişte (20) bir kere daha lütufda bulunmuştuk;

38. hani, annene vahyî buyruğu şöyle esinlemiştik:

39. o'nu bir sandığa koy ve sandığı ırmağa bırak; ırmak o'nu kıyıya çıkaracaktır; Bana düşman olan biri ve o'na ilerde düşman olacak olan biri o'nu oradan alıp evlat edinecektir.' (21) Ve [böylece daha o çağda] Kendi katımdan kutlu bir sevgiyle seni kuşattım ki, gözümün önünde (22) yetişip olgunlaşasın.

40. Kız kardeşin [Firavun ailesine] gidip de onlara: Ona bakabilecek birini size göstereyim mi?' (23) dediği zaman [bunun böyle olmasını Biz takdir etmiştik]. Ve böylece seni yeniden annene kavuşturduk ki onun yüzü gülsün ve [artık] üzülmesin. (24) Ve [büyüyüp belli bir yaşa vardığın zaman] (25) birini öldürmüştün: Fakat Biz seni (bu yüzden içine gömüldüğün) tasadan kurtarmış ve seni çeşitli sınamalardan geçirmiştik. (26) (Bu olaydan) sonra yıllarca Medyen halkı arasında yaşadın; (27) ve sonunda, [Benim] takdir(im)e uyarak işte [buraya] geldin ey Musa:

41. çünkü, Ben seni Kendime (elçi olarak) seçmiştim.

42. [Şimdi] sen ve kardeşin, artık Benim mesajlarımla yola çıkın ve sakın Beni anmakta üşengeç davranmayın:

43. İkiniz birlikte doğruca Firavun'a gidin; çünkü o gerçekten her türlü ölçüyü aşmış bulunuyor!

44. Ama onunla yumuşak bir dille konuşun ki, o zaman belki aklını başına toplar, yahut [böylece, en azından kendisine] gözdağı verilmiş olur." (28)

45. [Musa ile Harun:] "Ey Rabbimiz!" dediler, "onun bize düşmanca davranmasından (29) yahut azgınlık[ta devam] etmesinden korkarız".

46. [Allah:] "Korkmayın!" diye cevap verdi, "Şüphesiz [Ben her şeyi] işiterek ve görerek, sizin yanınızda olacağım.

47. Öyleyse artık ona gidin ve deyin ki: Biz ikimiz senin Rabbinin elçileriyiz; bunun için, İsrailoğulları'nın bizimle gelmesine izin ver ve onlara [artık] sıkıntı çektirme. (30) Biz sana Rabbinden bir mesajla geldik; ve [bil ki O'nun bahşedeceği] nihaî kurtuluş ve esenlik [yalnızca, O'nun gösterdiği] yolu izleyen kimselerin olacaktır:

48. Çünkü, bakın, [öte dünyada] azabın, hakkı yalanlayıp [ona] sırt çevirenlerin başına çökeceği bize vahyedildi!'"

49. [Fakat Allah'ın mesajı kendisine iletilince, Firavun:] "Ey Musa, sizin Rabbiniz de kimmiş?" dedi.

50. [Musa:] "Bizim Rabbimiz, [var olan] her şeye gerçek özünü ve biçimini veren ve sonra da her şeyi [kendi doğasının gerektirdiği] yola yönelten varlıktır" (31) diye cevap verdi.

51. [Firavun:] "Peki" dedi, "ya önceki kuşakların durumu ne oldu?" (32)

52. [Musa:] "Onlar hakkındaki bilgi yalnızca Rabbimin katında, (O'nun, toplumları bağlı kıldığı) yasalar örgüsünde [yazılı]dır; (33) benim Rabbim asla yanılmaz ve asla unutmaz." (34)

53. SİZİN İÇİN yeryüzünü bir beşik yapan, [hayatınızı kolaylaştırmak için] onun üzerinde yollar açan, (35) gökten su indiren ve onunla (topraktan) türlü türlü (36) bitki çıkaran O'dur;

54. (bu,) hem sizin [o toprağın ürünleriyle] beslenmeniz, hem de hayvanlarınızı otlatmanız (içindir). Şüphesiz, bütün bunlarda akıl sahipleri için çıkarılacak dersler vardır.

76. Allah doğruya erenlerin hidayetini artırır. Kalıcı salih ameller Rabbinin katında sevap bakımından da daha hayırlıdır, sonuç itibari ile de.

77. Âyetlerimizi inkar edip "Bana elbette mal ve evlat verilecek!"diyen kimseyi gördün mü?

78. Gaybı mı görüp bilmiş, yoksa Rahmân'dan bir söz mü almış?

79. Hayır! (İş onun dediği gibi değil). Biz onun söylediklerini yazacağız ve azabını arttırdıkça arttıracağız!

80. Onun (ahirette sahip olacağını) söylediği şeylere biz varis olacağız ve o bize tek başına gelecek.

81. Onlar, kendileri için kuvvet ve şeref (kaynağı) olsunlar diye, Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır! İlahları, onların ibadetlerini inkar edecekler ve kendilerine düşman olacaklar.

83. Kafirlerin başına, onları durmadan (günaha ve azgınlığa) tahrik eden şeytanları gönderdiğimizi görmedin mi?

84. Ey Muhammed! Şu halde onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız.

85,86. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahmân'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevkedeceğimiz günü düşün!

87. Rahmân'ın katında söz almış olanlardan başkaları şefaat hakkına sahip olmayacaklardır.

88. Onlar, "Rahmân bir çocuk edindi"dediler.

89. Andolsun, siz çok çirkin bir şey ortaya attınız.

90,91. Rahman'a çocuk isnat etmelerinden dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp çökecektir!

92. Halbuki Rahmân'a bir çocuk edinmek yakışmaz.

82. Meryem. (76-98) 4. YIL.

76. Allah doğru yolu seçenleri daha derin bir doğru yol bilinci ile destekler; (64) ve kalıcı mahsullere dönüşen dürüst ve erdemli davranışlar Rabbinin katında karşılık olarak [dünyevî kazançlardan] daha değerli ve sonuçları itibariyle daha verimlidir. (65)

77. Mesajlarımızı inkara şartlanmış olan ve "Şüphesiz, bana mal mülk ve evlat verilecektir" diyen kimseyi hiç düşündün mü?" (66)

78. Yoksa o beşerî algı ve tasavvurların ulaşamayacağı bir görüş alanına mı erişti; yahut sınırsız rahmet Sahibi'yle bir sözleşme mi yaptı? (67)

79. Asla! Biz onun (bu) söylediğini kaydedeceğiz ve onun [ahirette çekeceği] azabın süresini uzatacağız;

80. ve onun (bu) söylediğini geri bırakacağız; (68) çünkü o [Hesap Günü'nde] tek başına huzurumuza çıkacaktır. (69)

81. Çünkü böyleleri, kendilerine güç ve statü [kaynağı] olurlar diye, Allah'tan başka varlıkları tanrılar edinirler. (70)

82. Fakat hayır! Bu [tapınma nesneleri Hesap Günü'nde] kendilerine yöneltilen tapınmaları tanımayacaklar ve tapınanların karşısında yer alacaklar!

83. HakkI İnKAR edenlerİn üzerine, onları güçlü dürtülerle [günah işlemeye] kışkırtsınlar diye her türden şeytanî güçleri (71) saldığımızı bilmiyor musun? (72)

84. Öyleyse, onların üzerine [Allah'ın azabını çağırmakta] tezlik gösterme; çünkü Biz onların günlerini aksatmadan sayıyoruz (73) zaten.

85. Allah'tan yana sorumluluk bilinci taşıyanları, onurlu konuklar olarak O sınırsız rahmet Sahibi'nin huzurunda topladığımız Gün,

93. Göklerdeki ve yerdeki herkes Rahman'a kul olarak gelecektir.

94. Andolsun, Allah onları ilmiyle kuşatmış ve tek tek saymıştır.

95. Onlar(ın her biri) kıyamet günü O'na tek başına gelecektir.

96. İnanıp salih ameller işleyenler için Rahmân, (gönüllere) bir sevgi koyacaktır.

97. Ey Muhammed! Biz, Allah'a karşı gelmekten sakınanları Kur'an ile müjdeleyesin, inat eden bir topluluğu da uyarasın diye, onu senin dilin ile (indirip) kolaylaştırdık.

98. Biz onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Onlardan hiçbirini hissediyor yahut onların bir fısıltısını olsun işitiyor musun?

86. ve günaha gömülüp gitmiş olanları, suvarmaya götürülen susuz bir sürü gibi cehenneme sürüklediğimiz (Gün);

87. [bu Günde, hayattayken] O sınırsız rahmet Sahibi'yle bir bağ, bir bağlantı içine girmiş olmadıkça (74) kimse şefaatten pay alamayacaktır.

88. Hal böyleyken, (75) yine de bazıları "O sınırsız rahmet Sahibi Kendine bir oğul edinmiştir!" diyorlar. (76)

89. [Bunu söylemekle] siz gerçekten çok çirkin bir iddia ortaya atmış oldunuz.

90. Öyle ki bu iddianın dehşetinden neredeyse gök paramparça olacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp gidecekti!

91. (Demek,) O sınırsız rahmet Sahibi'ne bir oğul yakıştırıyorlar (öyle mi?)

92. Hem de, sınırsız rahmet Sahibi'nin bir oğul edinmesi akıl almaz bir şey olduğu halde! (77)

93. Oysa, göklerde ve yerde var olan her şey sınırsız rahmet Sahibi'nin huzuruna ancak ve ancak birer kul olarak çıkmaktadırlar; (78)

94. doğrusu, O bunların hepsini bilgisiyle kuşatmış, teker teker saymıştır;

95. ve onların her biri Kıyamet Günü'nde O'nun huzuruna tek başına çıkacaktır. (79)

96. SINIRSIZ rahmet Sahibi, imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanları sevgiyle kuşatacaktır; (80)

97. işte yalnızca bu amaçla, bu [ilahî mesajı, ey Peygamber,] senin dilinde kolaylaştırdık ki (81) Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseleri onunla müjdeleyip, [boş bir] inatla direnip duranları onunla uyarasın;

98. çünkü, onlardan önce gelip geçen nice kuşakları (82) yok ettik; [şimdi] onlardan herhangi birinin varlığını hissediyor ya da, alçak sesle de olsa hiç onlardan söz edildiğini duyuyor musun?

29. (Ey Muhammed!) O halde, sen öğüt ver. Rabbinin nimeti sayesinde, sen ne bir kâhinsin, ne de bir deli.

30. Yoksa onlar, "O bir şairdir; onun, zamanın felaketlerine uğramasını bekliyoruz"mu diyorlar?

31. Onlara de ki, "Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

32. Bunu kendilerine akılları mı emrediyor, yoksa onlar azgın bir topluluk mudur?

33. Yoksa, "O Kur'an'ı kendisi uydurup söyledi"mi diyorlar? Hayır, (sırf inatlarından dolayı) iman etmiyorlar.

34. Eğer doğru söyleyenler iseler, haydi onun gibi bir söz getirsinler!

83. Tur. (29-49) 4. YIL.

29. ÖYLEYSE [ey Muhammed, bütün insanlara] öğüt ver: çünkü, Rabbinin rahmetiyle, sen ne bir kâhinsin, ne de bir deli.

30. Yoksa onlar: "[O, yalnızca] bir şair[dir]; bekleyip görelim zaman ona neler yapacak" mı diyorlar?" (17)

31. De ki: "[Öyleyse,] ümitle bekleyin: Ben de sizinle birlikte ümitle bekleyeceğim!" (18)

32. Akılları mı onlara bu [tavrı takınmaları]nı telkin ediyor, yoksa (bu hal) [sadece] kaba bir küstahlığın eseri midir? (19)

33. Yoksa onlar: "Bu [mesaj]ı kendisi uydurmuştur!" mu diyorlar? Hayır, tersine, onlar (gerçeği biliyor, ama) inanmak istemiyorlar!

35. Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?

36. Yoksa, gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, onlar kesin olarak inanmıyorlar.

37. Yoksa, Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Ya da her şeye hakim olan kendileri midir?

38. Yoksa onların, kendisi vasıtasıyla (ilahi vahyi) dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? (Eğer varsa) dinleyenleri, açık bir delil getirsin!

39. Yoksa, kızlar O'na (Allah'a) da oğullar size mi?

40. Yoksa sen onlardan (tebliğ görevine karşılık) bir ücret istiyorsun da onlar, borçtan ağır bir yük altında mı kalmışlardır?

41. Yoksa, gayb ilmi onların yanında da ondan mı yazıyorlar?

42. Yoksa, bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Asıl, inkar edenler tuzağa düşecek olanlardır.2

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir ilahı mı var? Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

44. Gökten düşmekte olan parçalar görseler, "Bunlar, üst üste yığılmış bulutlardır"derler.

45. Artık sen çarpılacakları günlerine kadar onları kendi hallerine bırak.3

46. O gün tuzakları kendilerine hiçbir fayda vermeyecektir ve kendilerine yardım da edilmeyecektir.

47. Şüphesiz zulmedenlere bundan başka bir azap daha var.4 Fakat onların çoğu bilmezler.

48. Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin, kalktığında Rabbini hamd ile tespih et.

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışı sırasında O'nu tespih et.

34. Ama, [eğer onu basit bir fâninin işi olarak görüyorlarsa] ona benzeyen başka bir söylem üretsinler (de görelim!) -söyledikleri doğru mu, değil mi!

35. [Yoksa onlar, Allah'ın varlığını inkar mı ediyorlar? (20)] Kendileri, hiçbir [sebep] olmadan mı yaratıldılar? (21) Yoksa kendi kendilerinin mi yaratıcılarıdırlar?

36. [Ve] gökleri ve yeri onlar mı yarattı? (22) Hayır, ama onlar hiçbir şey hakkında kesin bir inanca sahip değiller!

37. [Nasıl olabilirler ki?] Rabbinin hazineleri (23) onlarda mı? Onlar mı [kaderden] sorumlular?

38. Yoksa onların [nihaî hakikatlere yükselecekleri ve insan kavrayışının ötesindekini] dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse, [onu] dinlemiş olanlardan birisi [bilgisinin] açık bir delilini getirsin!

39. Yahut, [eğer Allah'a inanıyorsanız], siz [yalnız] erkek çocuk sahibi olurken O[nun] kız çocuk sahibi [olmayı tercih ettiğine nasıl inanırsınız?] (24)

40. Yoksa [ey Muhammed, senin mesajını reddedenler, seni dinlerlerse] onlardan bir karşılık isteyeceğinden ve kendilerini borç altına sokacağ[ından mı korkuyorlar?]

41. Yoksa, [bütün mevcudatın] gizli gerçekliğinin, [zamanı geldiğinde] yazabilmeleri için kendi kavrayış alanları içine gireceği[ni mi sanıyorlar]? (25)

42. Yoksa [seni çelişkilerin] tuzağına mı düşürmek istiyorlar? Ama aslında tuzağa düşenler onlardır, o hakikati inkar edenler! (26)

43. O halde, Allah'tan başka bir tanrıları mı var? Allah, sınırsız şanıyla insanların O'na yakıştırdığı ortaklardan münezzehtir!

44. AMA ONLAR, [hakikati] görmeyi reddedenler, gökyüzünde bir parçanın düşmekte olduğunu görselerdi, [yalnızca] "O, bir bulut yığını[ndan ibaret]tir!" derlerdi.

45. Bundan böyle, dehşete kapılacakları [Hesap] Günü ile karşılaşıncaya kadar kendi hallerine bırak onları:

46. O Gün komplolarının kendilerine hiçbir faydası olmayacak ve hiçbir yardımcı bulamayacaklar...

47. Gerçek şu ki zulüm işlemeye şartlanmış olanları, [öteki dünyadaki korkunç azaptan] daha yakın bir azap beklemektedir: (27) ama çoğu bunun farkında değil.

48. O halde Rabbinin hükmünü sabırla bekle, çünkü sen gözümüzün önündesin; (28) ve her ne zaman ayağa kalkarsan Rabbinin sınırsız şanını hamd ile yücelt,

49. gece ve bütün yıldızların çekildiği an O'nun şanını yücelt.

84. Hicr. (6-20) 4. YIL.

6. Dediler ki: "Ey kendisine Zikir (Kur'an) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin!"

7. "Eğer doğru söyleyenlerden isen bize melekleri getirsene!"

8. Biz melekleri ancak hak ve hikmete uygun olarak indiririz. O zaman da onlara mühlet verilmez.

9. Şüphesiz o zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz.

10. Ey Muhammed! Andolsun, senden önceki topluluklara da peygamber gönderdik.

11. Onlar kendilerine gelen her peygamberle alay ediyorlardı.

12. Aynı şekilde (onların tutumlarına uygun olarak) biz onu suçluların kalbine sokarız.

13. Önceki milletlerin (helakine dair Allah'ın) kanunu geçmiş iken onlar buna (Kur'an'a) inanmazlar.

14,15. Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıkmaya koyulsalar yine "Gözlerimiz döndürüldü, biz herhâlde büyülenmiş bir toplumuz"derlerdi.

16. Andolsun, biz gökte burçlar yaptık ve onu, bakanlar için süsledik.

17. Onu kovulmuş her şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı eden olursa, onu da parlak bir ateş takip etmektedir.

19. Yeri de yaydık, ona sabit dağlar yerleştirdik ve orada ölçülü (bir biçimde) her şeyi bitirdik.

20. Orada hem sizin için, hem de sizin rızık vermediğiniz kimseler için geçimlikler meydana getirdik.

6. (Hal böyleyken, hakkı inkar edenler, yine de): "Ey kendisine [sözde] uyarıcı/hatırlatıcı bir mesaj indirilen kişi; sen düpedüz bir mecnunsun!" diyorlar,

7. "Doğru sözlü biriysen, bize melekleri getirsene!" (6)

8. (Oysa,) Biz melekleri ancak hakk[ın iktizası] olarak indiririz; (7) ve o zaman da artık [ilahî mesajı reddetmeleri yüzünden cezayı hak edenler] asla geri bırakılmazlar! (8)

9. Kimsenin kuşkusu olmasın ki, bu uyarıcı/hatırlatıcı mesajı, (9) ayet ayet Biz indirdik: ve yine kimsenin kuşkusu olmasın ki, [bütün tahriflerden] onu yine Biz koruyacağız. (10)

10. GERÇEK ŞU Kİ, [ey Peygamber,] senden önce de gelip geçmiş ayrı ayrı topluluklara (11) [elçiler] gönderdik;

11. onlara hiçbir elçi gelmedi ki, o'nunla alay etmesinler.

12. Biz [mesajımızdan yana] bu [alaycı tutumu], (12) işte böylece, o günaha gömülüp gitmiş kimselerin yüreklerine sokarız,

13. önceki [zalim]lerin izlediği yol (ve bu yolda başlarına gelenler) de nicedir gözlerinin önünde olduğu halde (13) buna inanmazlar.

14. Hatta onlara gökten bir kapı açsaydık ve oraya biteviye yükseliyor olsalardı,

15. kuşkusuz, o zaman da: "Bizim düpedüz gözlerimiz bağlandı!" diyeceklerdi, "Demek ki, büyülenmiş kimseleriz biz!" (14)

16. GERÇEKTEN DE, Biz gökyüzüne büyük takım yıldızları (15) serpiştirdik ve onları, seyredenler için süsleyip bezedik:

17. Ve onları kovulmuş her türlü şeytanî güce (16) karşı koruma altına aldık;

18. öyle ki, [(göğün) sırlarını] çalmaya kalkışacak olan(lar)ın (17) ardına hemen parlak bir alev takılır.

19. Ve yeryüzünü yayıp üzerine yerinden oynatılmaz dağlar yerleştirdik; ve orada [hayatın] her türünün dengeli bir biçimde büyüyüp boyvermesini sağladık;

20. Ve yine orada hem sizin için, hem de rızkı size bağlı olmayan (18) öteki bütün canlılar için geçim vasıtaları sağladık.

21. Hiçbir şey yoktur ki hazineleri yanımızda olmasın. Biz onu ancak belli bir ölçüyle indiririz.

22. Rüzgârları da aşılayıcı olarak gönderip yukarıdan su indirerek sizi onunla suladık. Onu toplayıp depolayan da siz değilsiniz.

23. Hiç şüphesiz biz diriltir, biz öldürürüz ve biz (her şeye gerçek) varisleriz

24. Andolsun biz, sizden önce gelip geçenleri de biliriz, sonraya kalanları da.

85. Hicr. (21-48) 5. YIL.

21. Çünkü hiçbir şey yoktur ki, kaynağı Bizim katımızda olmasın; (19) ve Biz hiçbir şey indirmeyiz ki, kusursuzca belirlenmiş bir ölçüye, bir uyuma dayanmasın. (20)

22. [Bitkileri] döllendirmek, bereketlendirmek için (21) rüzgarları gönderiyor; ve ayrıca, susuzluğunuzu gidermek için gökten su indiriyoruz; yoksa onun kaynağını elinde tutan siz değilsiniz.

25. Şüphesiz senin Rabbin onları diriltip bir araya getirecektir. Şüphesiz O, hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

26. Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş bir balçıktan yarattık.

27. Cinleri de daha önce dumansız ateşten yaratmıştık.

28,29. Hani Rabbin meleklere, "Ben kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş balçıktan bir insan yaratacağım Onu düzenleyip içine ruhumdan üflediğim zaman, onun için hemen saygı ile eğilin"demişti.

30. Bunun üzerine bütün melekler saygı ile eğildiler.

31. Ancak İblis, saygı ile eğilenlerle beraber olmaktan kaçındı.

32. Allah, "Ey İblis! Saygı ile eğilenlerle beraber olmamandaki maksadın ne?"dedi.

33. İblis dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş balçıktan yarattığın insan için saygı ile eğilemem."

34,35. Allah, "Öyleyse çık oradan, çünkü sen kovuldun. Şüphesiz hesap gününe kadar lânet senin üzerinedir"dedi.

36. İblis: "Rabbim! Öyle ise onların tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver"dedi.

37,38. Allah da, "O halde sen vakti (yalnızca benim tarafımdan) bilinen güne (kıyamete) kadar mühlet verilenlerdensin"dedi.

39,40. İblis, "Rabbim! Beni azdırmana karşılık, andolsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, içlerinde ihlâsa erdirilmiş kulların hariç, onların hepsini azdıracağım"dedi.

41,42. Allah, "İşte bu bana ulaştıran dosdoğru yoldur. Azgınlardan sana uyanlar dışında, kullarım üzerinde senin hiçbir hakimiyetin yoktur"dedi.

43. Şüphesiz cehennem, onların hepsinin buluşacağı yerdir.

44. Onun yedi kapısı vardır ve her kapıya onlardan bir grup ayrılmıştır.

45. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, cennetler içinde ve pınarlar başındadır.

46. Onlara, "Girin oraya esenlikle, güven içinde"denilir.

47. Biz onların kalplerindeki kini söküp attık. Artık onlar sedirler üzerinde, kardeşler olarak karşılıklı otururlar.

48. Onlara orada hiçbir yorgunluk dokunmaz, onlar oradan çıkarılacak da değillerdir.

23. Ve muhakkak ki, hayatı bahşeden de, ölüme hükmeden de Biziz; ve geçici olan göçüp gittikten sonra her şeyin sahibi olarak kalacak olan yine Biziz! (22)

24. Muhakkak ki, Biz sizden önce geçip gidenleri de [her halleriyle] biliyoruz, sizden sonra gelecek olanları da elbet biliyoruz; (23)

25. Ve kuşkusuz, [Hesap Günü'nde] onların hepsini bir arada toplayacak olan senin Rabbindir; gerçekten de her şeyin aslını bilen, doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen O'dur.

26. GERÇEK ŞU Kİ, Biz insanı ses veren balçıktan, biçim verilebilir, özlü, kara bir balçıktan (24) yarattık.

27. Görünmeyen yaratıkları ise, ondan [çok] önce, yakıcı/bunaltıcı yellerin ateşinden yaratmıştık. (25)

28. Ve hani, Rabbin meleklere: "Haberiniz olsun, Ben biçim verilebilir özlü kara balçıktan bir ölümlü varlık yaratacağım" demişti,

29. "Ona belirli bir biçim verip de ruhumdan üflediğim zaman onun önünde yere kapanın!" (26)

30. Bunun üzerine meleklerin hepsi topluca yere kapandılar,

31. yalnızca İblis (buna katılmadı); yere kapananlarla birlikte olmaya yanaşmadı o. (27)

32. "Ey İblis!" diye buyurdu Allah, "Seni yere kapananlarla beraber olmaktan alıkoyan sebep ne?"

33. "Ses veren bir balçıktan, biçim verilmiş özlü bir çamurdan yarattığın ölümlü bir varlığın önünde yere kapanmak bana yakışmaz!" diye karşılık verdi [İblis].

34. "Çık git öyleyse bu [melekî makam]dan!" diye buyurdu O; "Çünkü, sen artık kovulmuş birisin!

35. Ve bil ki, Hesap Günü'ne kadar lânet[im] peşinde (28) olacak!"

36. "Madem öyle, ey Rabbim," dedi [İblis], "bana ölümden kalkılacağı Gün'e kadar zaman tanı!"

37. "Pekala, öyle olsun:" diye buyurdu O, "kendilerine zaman tanınanlardan biri olacaksın,

38. (tabii,) vakti [ancak Benim tarafımdan] bilinen o Gün'e kadar."

39. [Bunun üzerine İblis:] "Beni yolun dışına attığın için, (29) ben de, kuşkusuz, yeryüzünde [kötülükleri] onlara süsleyip bezeyeceğim ve muhakkak ki onların hepsini ayartıp yoldan çıkaracağım,

40. Yalnızca Senin gerçek kulların (30) bunun dışında [kalacak]!"

41. "Benim için, doğru yol budur:" (31) dedi O,

42. "aslında, [zaten] yoldan çıkmış olup da [kendi iradeleriyle] senin peşine takılanların dışında, Benim kullarım üzerinde senin bir nüfûzun olmayacaktır. (32)

43. Berikilerin hepsi için vaad edilen varış yeri, muhakkak ki, cehennemdir,

44. o cehennem ki, yedi kapıdan girilir; her kapıdan onlardan (günahlarının niteliğine göre) ayrı bir kafile halinde". (33)

45. ALLAH'A karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseler ise, onlar [kendilerini] hasbahçeler içinde gözelerin, kaynakların başında [bulacaklar],

46. "Esenlik ve güvenlik içinde girin oraya!" [sözleriyle karşılanacaklar orada].

47. [O zaman] Biz onları içlerinde [kalmış] olabilecek nahoş duygu ve düşüncelerden arındıracağız ve [böylece] birbirleriyle kardeş olarak mutluluk tahtları üzerinde karşı karşıya oturacaklar. (34)

48. Orada [bu esenlik, bahtiyarlık içinde] yorgunluk, bitkinlik ilişmeyecek onlara; ve oradan asla çıkarılmayacaklar. (35)

86. Şuara. (1-51) 5. YIL.

1. Ta Sin Mim.

2. Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3. Ey Muhammed! Mü'min olmuyorlar diye adetâ kendini helak edeceksin!

4. Biz dilesek, onlara gökten bir mucize indiririz de, ona boyun eğmek zorunda kalırlar

5. Rahmân'dan kendilerine gelen her yeni öğütten mutlaka yüz çevirirler.

6. Onlar (Allah'ın âyetlerini) yalanladılar, fakat alay edegeldikleri şeylerin haberleri başlarına gelecek.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı, orada her türden nice güzel ve yararlı bitkiler bitirdik.

8. Şüphesiz bunlarda (Allah'ın varlığına) bir delil vardır, ama onların çoğu inanmamaktadırlar.

9. Şüphesiz senin Rabbin, elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

10,11. Hani Rabbin Mûsâ'ya, "Zalimler topluluğuna, Firavun'un kavmine git! Başlarına geleceklerden hâlâ korkmuyorlar mı?"diye seslenmişti.

12. Mûsâ şöyle dedi: "Ey Rabbim! Muhakkak ki ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."

13. "Göğsüm daralır. Akıcı konuşamam. Onun için, Hârûn'a da peygamberlik ver (ve onu bana yardımcı yap)."

14. "Bir de onlara karşı ben suçlu durumundayım. Bu yüzden onların beni öldürmelerinden korkarım."

15. Allah dedi ki, "Hayır, korkma! Mucizelerimizle gidin. Çünkü biz sizinle beraberiz, (her şeyi) işitmekteyiz."

16. "Firavun'a gidin ve deyin: "Şüphesiz biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz",

17. "İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."

18. Firavun şöyle dedi: "Seni biz küçük bir çocuk olarak alıp aramızda büyütmedik mi? Sen

86. Suara. (1-51) 5. YIL.

1. Tâ-Sîn-Mîm. (1)

2. BUNLAR, kendi içinde apaçık ve tutarlı olan ve gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan ilahî kelâmın mesajlarıdır. (2)

3. [İnsanların bir kısmı, ulaştırdığın mesaja] inanmıyorlar diye [üzüntüden] neredeyse kendini tüketeceksin! (3)

4. Eğer dileseydik, onlara gökten öyle bir alamet indirirdik ki, onun karşısında boyunları bükülür, hemen baş eğerlerdi. (4)

5. [Ama Biz böyle olsun istemedik:] ve bu yüzden, onlar da, ne zaman Rahmân'dan hatırlatıcı, uyarıcı yeni bir mesaj gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6. Nitekim, işte [bu mesajı da] yalanladılar. Ama alay edip durdukları şeyin tahakkuku yakında bütün açıklığıyla onların karşısına çıkarılacak! (5)

7. Peki bunlar, yeryüzüne hiç bakıp da düşünmediler mi: orada her çeşitten nice güzel [hayat] türleri çıkarmışız?

8. Şüphesiz, bunda [insanlar için çıkarılacak] bir ders vardır; ama onlardan çoğu [buna] inanmazlar.

9. Oysa, senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen O yüceler yücesidir! (6)

10. VE [HATIRLA,] hani, Rabbin Musa'ya: "Şu zalimler toplumuna git!" diye seslenmişti,

11. "Şu Bana karşı sorumluluk bilincinden uzaklaşan (7) Firavun toplumuna!"

12. [Musa:] "Ey Rabbim!" diye cevap verdi, "Doğrusu, beni yalanlamalarından korkuyorum,

13. ve göğsümün daralacağından ve dilimin dolaşacağından (korkuyorum); bu yüzden, [bu emri] Harun'a (8) tevdî et.

14. Üstelik, onların benim aleyhime ciddî bir suçlamaları da var ortada; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum". (9)

ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."
19. "(Böyle iken) sen o yaptığın işi yaptın (adam öldürdün). Sen nankörlerdensin."
20. Mûsâ şöyle dedi: "Ben onu, o vakit kendimi kaybetmiş bir halde iken (istemeyerek) yaptım."
21. "Sizden korktuğum için de hemen aranızdan kaçtım. Derken, Rabbim bana hüküm ve hikmet bahşetti de beni peygamberlerden kıldı."
22. "Senin başıma kaktığın bu nimet (gerçekte) İsrailoğullarını köleleştirmen(in neticesi)dir."
23. Firavun, "Âlemlerin Rabbi de nedir?"dedi.
24. Mûsâ, "O, göklerin ve yerin ve her ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir. Eğer gerçekten inanırsanız bu böyledir."
25. Firavun, etrafındakilere (alaycı bir ifade ile) "dinlemez misiniz?"dedi.
26. Mûsâ, "O, sizin de Rabbiniz, geçmiş atalarınızın da Rabbidir"dedi.
27. Firavun, "Bu size gönderilen peygamberiniz, şüphesiz delidir"dedi.
28. Mûsâ, "O, doğunun da batının da ve ikisi arasındaki her şeyin de Rabbidir. Eğer düşünüyorsanız bu, böyledir"dedi.
29. Firavun, "Eğer benden başka bir ilah edinirsen, andolsun seni zindana atılanlardan ederim."
30. Mûsâ, "Sana apaçık bir delil getirmiş olsam da mı?"dedi.
31. Firavun, "Doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu,"dedi.
32. Bunun üzerine Mûsâ, asasını attı, bir de ne görsünler asa açıkça kocaman bir yılan olmuş.
33. Elini koynundan çıkardı, bir de ne görsünler, bakanlara bembeyaz olmuş.
34. Firavun, çevresindeki ileri gelenlere, "Şüphesiz bu bilgin bir sihirbazdır"dedi.
35. "Sizi, yaptığı sihirle, yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne dersiniz?"
36. Dediler ki: "Onu ve kardeşini alıkoy.Şehirlere de toplayıcı adamlar gönder."
37. "Sana bütün usta sihirbazları getirsinler."
38. Böylece sihirbazlar, belli bir günün belirlenen bir vaktinde bir araya getirildiler.
39. İnsanlara da "Siz de toplanır mısınız?"denildi.
40. "Umarız, üstün gelirlerse sihirbazlara uyarız" (dediler.)
41. Sihirbazlar gelince, Firavun'a, "Eğer biz üstün gelirsek gerçekten bize bir mükafat var mı?"dediler.
42. Firavun, "Evet, hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız"dedi.
43. Mûsâ onlara, "Hadi ortaya atacağınız şeyi atın"dedi.
44. Bunun üzerine onlar iplerini ve değneklerini attılar ve "Firavun'un gücüyle elbette bizler üstün

15. [Allah:] "Hayır, asla!" dedi, "Yine de, siz ikiniz mesajlarımızla gidin; [yapacağınız çağrıyı] izlemek üzere Biz de sizinle beraberiz!
16. Haydi, şimdi ikiniz de Firavun'a gidin ve ona deyin ki: Biz âlemlerin Rabbinden bir mesaj getiriyoruz:
17. İsrailoğulları'nı bırak, bizimle gelsinler!'"
18. [Fakat Musa mesajını Firavun'a tebliğ edince, Firavun:] "Biz seni çocukken yanımızda yetiştirmemiş miydik?" dedi, "Ve sen ömrünün pek çok yılını bizim aramızda geçirmemiş miydin?
19. Ama sonunda yapacağını yaptın, (10) ve nankör biri oldu[ğunu gösterdi]n!"
20. [Musa:] "Evet, o fiili daha ne yaptığımı bilmez biriyken işledim" dedi,
21. "ve sizin yanınızdan kaçtım, çünkü sizden korkuyordum. Ama daha sonra bana Rabbim [doğruyla eğri arasında] (11) hüküm verebilme yeteneği bahşetti; ve beni elçiler[in]den biri yaptı.
22. Ve o başıma kaktığın iyiliğe gelince, bu İsrailoğulları'nı köleleştirmenin bir sonucu [değil mi]ydi?" (12)
23. Firavun: "Bu âlemlerin Rabbi de kim oluyor?" dedi. (13)
24. [Musa:] "Eğer gerçekten (doğruyu) öğrenmek ve (onu) yürekten benimsemek istiyorsanız (14) (söyleyeyim;) göklerin, yerin ve bu ikisi arasında var olan her şeyin Rabbi[dir O]!" diye cevap verdi.
25. [Firavun,] çevresindekilere: "[O-nun ne dediğini] duydunuz mu?" (15) dedi.
26. [Ve Musa:] "O sizin de Rabbinizdir, göçüp gitmiş atalarınızın da!" diye devam etti.
27. [Firavun:] "Bu size gönderil[diğini iddia eden] rasûlünüz düpedüz bir deli, bir kaçık!" dedi.
28. [Fakat Musa sözlerine devamla:] "Doğunun, batının ve bu ikisi arasında kalan her yerin (16) Rabbidir O; tabii [bunu] eğer aklınızı kullanırsanız [kavrayabilirsiniz]!" dedi.
29. [Firavun:] "Bak", dedi, eğer benden başka bir tanrı benimsersen, seni mutlaka hapse attırırım!" (17)
30. [Musa:] "Size gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan (18) bir şey getirmiş olsam da, öyle mi?" dedi.
31. [Firavun:] "Eğer doğru sözlü biriysen, haydi, çıkar ortaya o dediğini!" diye cevap verdi.
32. Bunun üzerine [Musa] asâsını yere bıraktı -bir de ne görsünler, (her haliyle) düpedüz bir yılan!
33. Sonra elini ortaya çıkardı; bakanlar ne görsünler, bembeyazdı. (19)
34. [Firavun] çevresindeki seçkinlere: "Doğrusu bu gerçekten çok bilgili bir büyücü" dedi,
35. "büyüsünün gücüyle sizi ülkenizden çıkarmak istiyor. (20) Bu durumda ne tavsiye edersiniz?"

geleceğiz"dediler.

45. Mûsâ da asasını attı. Bir de ne görsünler, asâ onların düzdükleri sihir takımlarını yutuyor.

46. Bunun üzerine sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47. "Âlemlerin Rabbine inandık"dediler.

48. "Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbi'ne."

49. Firavun, "Ben size izin vermeden ona inandınız ha? Mutlaka o size sihri öğreten büyüğünüzdür. Yakında bilip göreceksiniz siz! Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi asacağım"dedi.

50. Sihirbazlar şöyle dediler: "Zararı yok, mutlaka Rabbimize döneceğiz."

51. "(Burada) ilk inananlar biz olduğumuz için şüphesiz Rabbimizin, hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz."

36. "Onu ve kardeşini bir süre alıkoy" dediler, "bu arada, şehirlere haberciler gönder,

37. hüner sahibi bütün büyücüleri toplayıp sana getirsinler".

38. Ve böylece büyücüler belli bir günün belirli bir saatinde bir araya geldiler.

39. Ve halka da "Hepiniz toplandınız mı?" denildi,

40. "Çünkü, umarız ki, üstün gelen büyücüler olursa onların (hükmüne) uyarız". (21)

41. Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Eğer biz üstün gelirsek, doğrusu büyük bir mükafatı hak etmiş oluruz, değil mi?" dediler. (22)

42. [Firavun;] "Elbette", diye cevap verdi, "o takdirde, gerçekten de benim gözdelerim arasında yer alacaksınız".

43. [Ve] Musa onlara: "Ne atacaksanız atın!" dedi.

44. Bunun üzerine onlar da halatlarını ve asâlarını yere bıraktılar ve "Firavun'un sayesinde, üstün gelen mutlaka biz olacağız" (23) dediler.

45. (Onların) ardından Musa da asâsını atınca, bir de ne görsünler, onların bütün o düzenbazlıklarını (24) yutmasın mı!

46. Bu durum karşısında büyücüler hemen yere kapanarak

47. "Biz âlemlerin Rabbine inandık!" dediler,

48. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine!" (25)

49. [Firavun:] "Ben size izin vermeden ona inanıyorsunuz, öyle mi?" diye çıkıştı, "Size büyüyü öğreten ustanız bu olmalı mutlaka! (26) Fakat yakında [benim intikamımı] göreceksiniz: içinizden çoğunun ellerini ayaklarını kestireceğim, hepinizi astıracağım!" (27)

50. Onlar da: "Hayır, [sen bize] bir zarar veremezsin" diye karşılık verdiler, "(çünkü) er geç Rabbimize döneceğiz!

51. İnananların ilkleri olmamızdan ötürü Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız!"

87. İnsan. (Tümü) 5. YIL.

1. İnsan (henüz) anılır bir şey değilken (yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti.

2. Şüphesiz biz insanı, karışım halindeki az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu işitir ve görür kıldık.

3. Şüphesiz biz onu (ömür boyu yürüyeceği) yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kateder.

4. Şüphesiz biz, kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

5. İyiler ise, katkısı kâfur olan içecekler dolu bir kadehten içerler.

6. Bir pınar ki Allah'ın kulları ondan içer, onu (istedikleri şekilde) fışkırtıp akıtırlar.

87. İnsan. (Tümü) 5. YIL.

1. İNSAN[ın tarih sahnesinde görünmesin]den önceki dönem, sonsuz bir zaman kesitinden ibaret [değil] midir; (1) insanın henüz dikkate değer bir varlık olmadığı (2) [bir zaman kesiti]?

2. Şüphesiz, [sonraki hayatında] denemek için insanı katışık bir sperm damlasından (3) yaratan Biziz: Biz, onu işitme ve görme (duyuları) ile donatılmış bir varlık kıldık.

3. Gerçek şu ki, Biz ona yolu-yöntemi gösterdik: (4) şükredici, ya da nankör [olması artık kendisine kalmıştır].

4. [Şimdi] bakın, Biz hakikati inkar edenler (5) için zincirler, halkalar ve yakıcı bir ateş (6) hazırladık;

5. [halbuki] gerçek erdem sahipleri, hoş kokulu çiçekler ile tatlandırılmış bir fincandan (7) içerler:

7. O kullar adaklarını yerine getirirler. Kötülüğü her yanı kuşatmış bir günden korkarlar.

8. Onlar, seve seve yiyeceği yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9. (Yedirdikleri kimselere şöyle derler:) "Biz size sırf Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık ve bir teşekkür beklemiyoruz."

10. "Çünkü biz, asık suratlı, çetin bir günden (o günün azabından dolayı) Rabbimizden korkarız."

11. Allah da onları o günün kötülüğünden korur ve yüzlerine bir aydınlık ve içlerine bir sevinç verir.

12. Sabretmelerine karşılık da onları cennet ve ipek(ten giysiler) ile mükafatlandırır.

13. Orada koltuklar üzerine kurulmuş olarak bulunurlar. Orada ne güneş (yakıcı sıcak) görürler, ne de dondurucu soğuk.

14. Üzerlerine cennetin gölgeleri sarkmış, cennetin meyveleri (kolayca alınacak şekilde) yakınlaştırılarak hazırlanmıştır.

15. Etraflarında gümüş kaplar, şeffaf kadehler dolaştırılır.

16. Gümüşten billur kaplar ki, onları (ihtiyaca göre) ölçüp düzenlemişlerdir.

17. Orada kendilerine, katkısı zencefil olan içecekle dolu bir kâseden içirilir.

18. Orada bir pınar ki ona "selsebil"adı verilir.

19. Çevrelerinde, gördüğünde saçılmış inciler sanacağın, hep aynı gençlik ve güzellikte kalacak hizmetçiler dolaşır.

20. Orada, görünce (sonsuz)nimetler ve büyük bir mülk (hükümranlık) görürsün.

21. Üstlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüş bileziklerle süsleneceklerdir. Rableri onlara tertemiz bir içecek içirecektir.

22. Onlara şöyle denecektir: "Şüphesiz bu sizin için bir mükâfattır. Çalışma ve çabanız makbul görülmüştür."

23. Şüphe yok ki, Kur'an'ı sana elbette biz indirdik biz.

24. O halde, Rabbinin hükmüne sabret. Onlardan hiçbir günahkâra ve hiçbir nanköre itaat etme.

25. Sabah akşam Rabbinin adını an.

26. Gecenin bir kısmında ona secde et; geceleyin de onu uzun uzadıya tespih et.

27. Şunlar (inanmayanlar) dünyayı tercih ediyorlar ve çetin bir günü arkalarına atıyorlar.

28. Onları biz yarattık ve eklemlerini (birbirine) biz bağladık. Dilediğimizde (onları yok eder) yerlerine benzerlerini getiririz.

29. İşte bu bir öğüttür. Dileyen, Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

30. Allah'ın dilemesi olmadıkça siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

6. bir [kutlu] kaynak ki Allah'ın kulları ondan içerler, suyu bol bol akan (8) (o kaynaktan).

7. [Gerçek erdem sahipleri] onlar[dır ki,] sözlerini (9) yerine getirirler ve şiddeti yayılıp genişleyen bir Gün'ün korkusunu duyarlar.

8. Ve kendi istekleri ne kadar çok olursa olsun, (10) muhtaçlara, yetimlere ve esirlere (11) yedirirler,

9. [ve kendi-kendilerine konuşurlar:] "Biz sizi yalnız Allah rızası için doyuruyoruz: sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür bekliyoruz:

10. doğrusu, sıkıntı ve dehşet dolu bir Gün'de Rabbimize (vereceğimiz) hesabın korkusunu duyuyoruz!" (12)

11. Ve bu yüzden Allah onları o Gün'ün dehşetinden koruyacak, aydınlık ve sevinç verecektir,

12. ve onları sıkıntılara karşı sabrettikleri için [kutlu bir] bahçe ve ipek[ten giysiler] ile (13) ödüllendirecektir.

13. Orada sedirlere uzanacaklar ve ne [yakıcı bir] güneş, ne de şiddetli bir soğuk görmeyecekler,

14. çünkü o [bahçe]nin [kutlu] gölgeleri başlarını örtecek (14) ve meyve salkımları kolayca alınacak şekilde (15) (yere doğru) sarkıtılacaktır.

15. Onlar gümüşten kaplar ve kristal[e benzeyen] kadehlerle karşılanacaklar

16. -kristal benzeri, [ama] gümüşten- ve hacimlerini yalnız kendileri tesbit edecek. (16)

17. Ve [cennette] kendilerine zencefille tatlandırılmış bir fincan içecek verilecek,

18. oradaki "Selsebil" (17) isimli bir kaynak[tan].

19. Ve onları ölümsüz gençlikler bekleyecek: (18) gördüğün zaman saçılmış inciler sanacağın [gençlikler];

20. ve [nereye] baksan, [yalnız] kutsanmışlık ve aşkın bir düzen göreceksin.

21. O [kutsanmış kimse]lerin üzerinde yeşil ipekten ve atlastan giysiler olacak: onlar gümüş bilezikler ile süslenecekler. (19) Ve Rableri onlara en temiz içeceklerden ikram edecek. (20)

22. [Ve onlara:] "Bunlar sizin ödüllerinizdir, çünkü [hayatta iken] yaptığınız işler [Allah'ın] rızasını kazanmıştır!" [denilecek.]

23. GERÇEK ŞU Kİ, [ey iman eden,] bu Kur'an'ı sana safha safha indiren (21) Biziz, gerçek bir armağan (olarak!)

24. Öyleyse Rabbinin hükmünü sabırla bekle (22) ve onlardan hiçbir günahkara veya nanköre uyma;

25. Rabbinin ismini (23) sabah akşam an

26. ve gecenin bir kısmında, (24) O'nun önünde secde et ve uzun geceler boyu O'nun sınırsız şanını yücelt. (25)

27. Bakın, [Allah'ı umursamayan] şu adamlar bu gelip geçici dünyayı severler, ama ızdırap dolu bir

31. O, dilediği kimseyi rahmetine sokar. Zalimlere ise elem dolu bir azap hazırlamıştır.

Günü [düşünmeyi] ihmal ederler.

28. [Kendi-kendilerine itiraf etmezler ki] onları yaratan ve kişiliklerini sağlamlaştıran (26) Biziz ve dilersek onları başka hemcinsleriyle (27) değiştirebiliriz.

29. BÜTÜN bunlar bir uyarıdır: öyleyse, dileyen Rabbine giden yolu bulabilir.

30. Ama Allah [size o yolu göstermeyi] dilemedikçe siz onu dileyemezsiniz: (28) çünkü, bilin ki Allah her şeyi görendir, hikmet Sahibidir.

31. Dileyeni (29) rahmetine kabul eder; ama zalimler için [öteki dünyada] şiddetli bir azap hazırlamıştır.

1. Sâd. O şanlı, şerefli Kur'an'a andolsun (ki o, Allah sözüdür).

2. Fakat inkar edenler bir büyüklenme ve ayrılık içindedirler.

3. Biz onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Onlar da feryat ettiler, ama artık kurtuluş zamanı değildi.

4. Kafirler, kendilerine içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaştılar ve şöyle dediler: "Bu yalancı bir sihirbazdır."

5. "İlahları bir tek ilah mı yaptı? Gerçekten bu çok tuhaf bir şey!"

6,7,8. İçlerinden ileri gelenler, "Gidin, ilahlarınıza tapmaya devam edin. İşte bu istenen şeydir. Biz bunu son dinde (en son dinî inanışlarda) duymadık. Bu ancak bir uydurmadır. O zikir (Kur'an) içimizden ona mı indirildi?"diyerek kalkıp gittiler. Hayır, onlar benim Zikrimden (Kur'an'-dan) şüphe içindedirler. Hayır, henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa mutlak güç sahibi ve çok bağışlayan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hükümranlığı onların mıdır? Öyle ise sebeplere yapışarak yükselsinler (bakalım!)

11. Onlar, çeşitli gruplardan oluşmuş ve şuracıkta bozguna uğrayacak derme çatma bir ordudur.

12,13. Onlardan önce de Nûh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi2 Firavun, Semûd kavmi, Lût kavmi ve Eyke halkı da Peygamberleri yalanlamışlardı. İşte onlar da (böyle) gruplardı.

14. (O grupların) her biri peygamberleri yalanladı da onları cezalandırmam hak oldu.

15. Bunlar da (müşrikler de) ancak (vakti gelince) asla geri kalmayacak korkunç bir ses bekliyorlar

16. Müşrikler (alay ederek) şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Hesap gününden önce payımızı hemen ver!"

17. Ey Muhammed! Onların söylediklerine karşı sabret. Güçlü kulumuz Dâvûd'u hatırla. O, Allah'a

88. Sad. (1-24,29-66) 5. YIL.

1. Sâd. (1) DÜŞÜN (2) öğüt ve uyarılarla dolu olan (3) bu Kur'an'ı!

2. Ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, boş gurura kapılmış ve [bu sebeple] (doğru yolu bırakıp) yanlış ve eğri yollara sapmışlardır. (4)

3. Onlardan önce kaç nesli (5) [bu günahlarından dolayı] yok ettik! Ve artık kaçmalarının mümkün olmadığını anladıklarında (6) [nasıl] yalvarıyorlardı [Bize]!

4. Şimdi bu [insanlar] aralarından bir uyarıcının çıkmasına şaşmaktadırlar; ve hakikati inkar edenler şöyle diyorlar: "O [sadece] bir büyücü, bir yalancıdır! (7)

5. O, bütün ilahları (reddedip) bir [tek] ilah olduğunu mu iddia ediyor? Doğrusu, bu çok tuhaf bir şeydir!" (8)

6. Liderleri öne atılır: "Pes etmeyin ve ilahlarınıza sımsıkı sarılmaya devam edin: yapılacak tek şey (9) budur!"

7. Biz, yeni itikatların hiç birinde (10) böyle [bir iddia] duymadık! Bu, [fâni bir insanın] uydurmasından başka bir şey değildir!

8. Ne yani! [İlahî] uyarı, içimizden bir tek o'na mı indirildi?" Evet, onlar yalnız Benim uyarıma karşı şüphe içindeler. (11) Evet, onlar henüz Benim azabımı (12) tatmadılar.

9. Yoksa onlar, kudret ve lütuf sahibi olan Rabbinin rahmet hazinelerine sahip [olduklarını mı zanneder]ler? (13)

10. Yoksa, göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin hükümranlığı onlara mı aittir? Öyleyse [akıllarına gelebilecek] her türlü vasıta ile [benzer ilahî bir makama] ulaşmayı denesinler (bakalım)! (14)

11. [Fakat] işte bütün insanlar, ne kadar [sıkı şekilde] bir araya gelmiş olsalar da (15) [hakikati kabule yanaşmazlarsa] yenilmeye mahkum olurlar.

12. Daha önce (16) Nûh kavmi, Âd [kavmi] ve [sayısız] direkler üstünde duran çadırların sahibi

çok yönelen bir kimse idi.

18,19. Kendisiyle birlikte tesbih etsinler diye biz, dağları ve toplanıp gelen kuşları Dâvûd'un emrine verdik. Onların her biri Allah'a yönelmişlerdi.

20. Biz Davud'un mülkünü güçlendirdik, ona hikmet ve hakla batılı ayıran söz (hüküm verme) yeteneği verdik.

21. Sana davacıların haberi geldi mi? Hani onlar duvarı aşarak mabede girmişlerdi.

22. Hani Dâvûd'un yanına girmişlerdi de Dâvûd onlardan korkmuştu. Onlar, "Korkma! Biz, iki davacı grubuz. Birimiz diğerine haksızlık etmiştir. Aramızda adaletle hükmet. Zulmetme ve bizi hak yola ilet"dediler.

23. İçlerinden biri şöyle dedi: "Bu benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benim ise bir tek koyunum var. Böyle iken "Onu da bana ver"dedi ve tartışmada beni bastırdı."

24. Davud dedi ki: "Andolsun, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemek suretiyle sana zulmetmiştir. Esasen ortakların pek çoğu birbirine haksızlık eder. Ancak iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar da pek azdır."Dâvûd bizim kendisini imtihan ettiğimizi anladı. Derken Rabbinden bağışlama diledi, eğilerek secdeye kapandı ve Allah'a yöneldi.

29. Bu Kur'an, âyetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

30. Dâvûd'a Süleyman'ı bağışladık. O ne güzel kuldu! Şüphesiz o, Allah'a çok yönelen bir kimse idi.

31. Hani ona akşamüstü bir ayağını tırnağı üstüne dikip üç ayağının üzerinde duran çalımlı ve soylu atlar sunulmuştu.

32,33. Süleyman, "Gerçekten ben malı, Rabbimi anmamı sağladığından dolayı çok severim"dedi. Nihayet gözden kaybolup gittikleri zaman, "Onları bana geri getirin"dedi. (Atlar gelince de) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı.

34. Andolsun, biz Süleyman'ı imtihan ettik. Tahtının üstüne bir ceset bıraktık. Sonra tövbe edip bize yöneldi.

35. Süleyman, "Ey Rabbim! Beni bağışla. Bana, benden sonra kimseye layık olmayacak bir mülk (hükümranlık) bahşet! Şüphesiz sen çok bahşedicisin!"dedi.

36. Biz de rüzgarı onun buyruğuna verdik. Rüzgar onun emriyle dilediği yere hafif hafif eserdi.

37,38. Bina ustası olan ve dalgıçlık yapan her bir şeytanı, bukağılara bağlı olarak diğerlerini de, onun emrine verdik.

39. "İşte bu bizim ihsanımızdır. Artık sen de (istediğine) hesapsızca ver yahut verme"dedik.

40. Şüphesiz katımızda onun için bir yakınlık ve dönüp geleceği güzel bir yer vardır.

(17) Firavun [toplumu] da hakikati yalanladılar,

13. Semûd [kabilesi] ve Lût kavmi ve [Medyen'in] yemyeşil vadilerinin sakinleri [de aynı şekilde hakikati yalanlamışlardı]: Onların tümü [inkarda] birleştiler.

14. Hepsi de elçileri yalanladılar; ve bu nedenle cezamızı hak ettiler.

15. Ve onları, [şimdi hakikati inkar edenleri,] tek bir [bela] çığlığı beklemektedir: o, bir an bile gecikmeyecektir. (18)

16. Onlar [alaylı bir şekilde]: "Ey Rabbimiz!" derler, "Hesap Günü'nden önce payımıza düşen [cezayı] hemen ver bize!" (19)

17. [Ama sen, yine,] onların söyledikleri her şeye sabırla katlan ve güçlü bir iradeye sahip bulunan kulumuz Davud'u hatırla! O, her zaman Bize yönelirdi:

18. [ve bunun için,] her sabah ve her akşam sınırsız kudret ve egemenliğimizi anarken dağları o'na eşlik ettirirdik, (20)

19. ve [aynı şekilde] bölük bölük kuşları da: (21) bunlar [hep birlikte] O'na, [kendilerini yaratmış olana,] tekrar tekrar yönelirlerdi.

20. Biz de (buna karşılık) o'nun otoritesini güçlendirmiş ve kararlarında hikmet ve basîret üzere olmasını sağlamıştık.

21. DÂVÂCILARIN kıssasından haberin oldu mu? [Davud'un ibadet ettiği] mâbedin duvarlarına tırmanan [iki kişinin kıssasından]? (22)

22. Davud, onları yanında görünce telaşlanıp korktu; bunun üzerine: "Korkma!" dediler, "Biz [sadece] iki dâvâcıyız. Birimiz ötekinin hakkına tecavüz etti: şimdi aramızda adaletle karar ver, doğrudan ayrılma ve [ikimize] dürüstlük yolunu göster".

23. "Bu benim kardeşim: Onun doksandokuz koyunu var, benimse [sadece] bir koyunum; buna rağmen, onu bana ver' dedi ve bu tartışmada bana zorla dediğini yaptırdı".

24. [Davud] dedi ki: "Bu [adam] senin koyununu kendininkiler arasına katmayı istemekle sana haksızlık yapmış! Zaten yakınların (23) çoğu birbirlerine aynı şeyi yaparlar, [Allah'a] inanıp doğru ve yararlı işler yapanlar hariç: böylesi de ne kadar az!" Davud, (bunları söylerken) Bizim kendisini sınadığımızı (24) [birden] anladı; bunun üzerine Rabbinden günahını bağışlamasını diledi, secdeye kapandı ve tevbe ederek O'na yöneldi.

29. [Ey Muhammed!] Sana indirdiğimiz bu kutsal ilahî kelâm[da her şeyi açıkladık ki] insanlar onun mesajı üzerinde iyice düşünsünler ve akıl-izân sahipleri ondan ders alsınlar.

30. VE BİZ DAVUD'A [oğul olarak] Süleyman'ı armağan ettik; o, ne güzel bir kul[umuz oldu]!O, her zaman Bize yönelirdi. (28)

41. (Ey Muhammed!) Kulumuz Eyyub'u da an. Hani o, Rabbine, "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu"diye seslenmişti.

42. Biz de ona, "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içecek soğuk bir su"dedik.

43. Biz ona tarafımızdan bir rahmet ve akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını bahşettik.

44. Şöyle dedik: "Eline bir demet sap al ve onunla vur, yeminini bozma."Gerçekten biz Eyyûb'u sabreden bir kimse olarak bulduk. O ne güzel bir kuldu! O, Allah'a çok yönelen bir kimse idi.

45. (Ey Muhammed!) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da an.

46. Şüphesiz biz onları, ahiret yurdunu düşünme özelliği ile (temizleyip) ihlâslı kimseler kıldık.

47. Şüphesiz onlar, bizim katımızda hayırlı, seçkin kimselerdendir

48. (Ey Muhammed!) İsmail, el-Yesa' ve Zülkifl'i de an. Onların her biri iyi kimselerdi.

49,50. Bu bir öğüttür. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için elbette güzel bir dönüş yeri, kapıları kendilerine açılmış olarak Adn cennetleri vardır.

51. Onlar orada koltuklara yaslanmış olarak pek çok meyveler ve içecekler isterler.

52. Yanlarında gözlerini kendilerinden ayırmayan yaşıt eşler vardır.

53. İşte bunlar, hesap günü için size vaad edilenlerdir.

54. İşte bu bizim verdiğimiz rızıktır. Ona asla tükenme yoktur.

55,56. İşte böyle! Şüphesiz azgınlar için elbette kötü bir dönüş yeri, cehennem vardır. Onlar oraya girerler. Orası ne kötü bir yataktır!

57. İşte (azap), onu tatsınlar: Bir kaynar su ve bir irin.

58. O azaba benzer çeşit çeşit başka azaplar da vardır.

59. (Kendi aralarında şöyle derler:) "İşte sizinle beraber cehenneme tıkılacak bir grup. Onlara rahat ve huzur olmasın! Şüphesiz onlar cehenneme gireceklerdir."

60. O grup da, "Hayır, size rahat ve huzur olmasın. Bu cehennemi bizim önümüze siz sürdünüz. Orası ne kötü durak yeridir!"der.

61. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim sürdüyse cehennemde onun azabını bir kat daha artır."

62. Yine şöyle derler: "Dünyada kendilerini kötü saydığımız adamları acaba neden göremiyoruz?"

63. "(Cehennemlik değillerdi de) biz onları alaya mı almış olduk, yoksa (buradalar da) gözlerimizden mi kaçtılar?"

31. [Ve] akşama doğru soylu koşu atları önüne getirildiğinde [bile],

32. "Ben güzel olan her şeyi severim, çünkü Rabbimi bana hatırlatır!" (29) derdi; [atlar koşarak uzaklaşıp] gözden kayboluncaya kadar [bu sözleri tekrarladı. (30) Daha sonra,]

33. "Onları bana getirin!" [diye emretti] ve bacakları ile boyunlarını [şefkatle] sıvazlamaya başladı. (31)

34. Fakat [daha önce] Süleyman'ı tahtının üzerine bir ceset koymak suretiyle denemiştik; (32) bunun üzerine [Bize] yönelmiş [ve]

35. "Rabbim!" demişti, "Günahlarımı affet, bana benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlık ver; (33) çünkü sen lütuf sahibisin!"

36. Bunun üzerine (34) rüzgarı o'nun emrine verdik ki o'nun direktifi ile istediği yöne doğru kolayca essin; (35)

37. bütün bozguncu güçleri de [o'nun hizmetine verdik], her tür yapı ustasını ve dalgıcı;

38. ve zincirlerle birbirlerine bağlanmış (36) diğerlerini.

39. [Ve ona dedik:] "Bu Bizim hediyemizdir, onu hiçbir hesap yapmadan başkalarına dilediğin gibi vermen yahut elinde tutman sana kalmıştır!"

40. Kuşkusuz o'nu [öteki dünyada] Bizim yakınlığımız ve menzillerin en güzeli beklemektedir.

41. KULUMUZ EYYUB'U da (37) hatırla, o'nun Rabbine şöyle seslendiğini: "Şeytan bana [tam bir] bıkkınlık ve azap (38) vermektedir!"

42. [Bunun üzerine kendisine:] "Ayağını [yere] vur: İşte yıkanabileceğin ve içebileceğin bir soğuk su!" (39) dedik.

43. Ona katımızdan bir rahmet ve bütün akıl-izân sahiplerine bir uyarı olmak üzere mevcut nüfuslarını iki katına çıkaran yeni bir nesil (40) armağan ettik.

44. [Ve sonunda o'na dedik ki:] "Şimdi eline bir demet ot al, onunla vur ve yeminini yerine getir!" (41) Gerçekten Biz o'nu sıkıntılara karşı sabırlı gördük: o, ne güzel bir kulumuzdu, daima Bize yönelirdi!

45. [HEPSİ DE] güçlü bir iradeye ve keskin bir kavrayış yeteneğine sahip olan İbrahim, İshâk ve Yakub'u hatırla:

46. Biz onları arı-duru bir düşünce aracılığıyla temizledik: öteki dünyayı (42) gözetme [düşüncesiyle].

47. Ve Bizim nezdimizde onlar gerçekten seçkin, hayırlı kimseler arasındaydılar.

48. İsmail'i, Elyesa'yı (43) ve [o'nlar gibi] kendisini [Bize] adayan (44) herkesi an: onların tümü hayırlı kimselerdi!

49. BU, [Allah'a inananlar için] bir uyarıdır. Çünkü, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanları bütün menzillerin en güzeli beklemektedir:

64. Şüphesiz bu, cehennemliklerin birbirleriyle çekişmesi kesin bir gerçektir.

65. (Ey Muhammed!) De ki: "Ben ancak bir uyarıcıyım. Her şey üzerinde mutlak otorite sahibi olan bir Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur."

66. "O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır."

50. Kapıları ardına kadar açık sonsuz mutluluk, esenlik bahçeleri, (45)

51. orada uzanıp dinlenecekler; [ve] her tür meyveyi ve içeceği, [serbestçe] isteyebilecekler,

52. yanıbaşlarında yumuşak bakışlı, uyumlu eşler olacak. (46)

53. İşte bu, Hesap Günü için size verilen sözdür:

54. Bu, [size] vereceğimiz tükenmeyen nimetimizdir!

55. Bu, [dürüst ve erdemliler içindir]: doğruluk ve dürüstlük sınırlarını aşanları ise en kötü bir akibet beklemektedir:

56. Onlar cehennemi tadacaklar, ne fecî bir meskendir o!

57. Bu, [işte böyleleri içindir,] öyleyse bırak tatsınlar: yakıcı bir ümitsizlik ve buz gibi bir karanlık,

58. ve aynı cinsten (47) azap üstüne azap!"

59. [Ve onlar birbirlerine soracaklar: "Gördünüz mü] sizinle birlikte körükörüne [günaha] dalan (48) bu kalabalığı? Rahat yüzü görmesin onlar! Elbet onlar [da] ateşi tadacaklar!" (49)

60. [Ve] onlar, [ayartılmış olanlar,] feryad edecekler: "Hayır, asıl [sorumlu] sizsiniz! Siz rahat yüzü görmeyin! Bunu başımıza getiren sizsiniz: Ne kötü bir yer burası!"

61. [Ve] "Ey Rabbimiz!" diye yalvaracaklar, "Bunu kim başımıza getirdiyse onun ateş içindeki azabını kat kat artır!" (50)

62. Ve ekleyecekler: "Nasıl olur da [dünyada] çarpılmış olanlar arasında saydıklarımızı[n hiç birini] burada görmeyiz,

63. [ve] kendileriyle alay ettiklerimizin? (51) Yoksa [onlar burada da] biz mi göremiyoruz?

64. Cehennem sakinlerinin karşılıklı çekişmeleri [ve şaşkınlıkları] işte böyle sürüp gidecek!

65. DE Kİ [ey Muhammed]: "Ben yalnızca bir uyarıcıyım; bütün mevcudat üzerinde mutlak otorite sahibi olan Tek Allah'tan başka ilah yoktur:

66. göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin Rabbi, kudret sahibi ve çok bağışlayıcı!"

1,2. Kâf. Şerefli Kur'ân'a andolsun ki kâfirler, aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar ve şöyle dediler: "Bu tuhaf bir şeydir!"

3. "Öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (dirilecekmişiz)? Bu, akla uzak (imkansız) bir dönüştür!"

4. Şüphesiz biz, toprağın; onlardan neleri eksilttiğini bilmekteyiz. Yanımızda (o bilgileri) koruyan bir kitap vardır.

5. Hatta gerçek kendilerine gelince onu yalanladılar. Artık onlar kararsız bir haldedirler.

89. Kaf. (Tümü) 5. YIL.

1. Kâf. (1) DÜŞÜN bu yüce ve özlü Kur'an'ı!

2. Onlar içlerinden bir uyarıcının kendilerine gelmesine şaştılar; (2) ve bu hakikat inkarcıları: "Ne tuhaf bir şey bu!" diyorlar,

3. "Neden [ve nasıl olur da] biz öldükten ve toz-toprak haline geldikten sonra [yeniden diriliriz]? Bu, gerçekleşmesi mümkün ve muhtemel olmayan bir dönüştür!"

4. Biz toprağın onların bedenlerini nasıl çürütüp yok ettiğini (3) iyi biliriz, çünkü katımızda şaşmaz bir sicil vardır.

6. Üstlerindeki göğe bakmazlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl donattık! Onda hiçbir düzensizlik ve eksiklik yoktur.

7. Yeryüzünü de yaydık ve orada sabit dağlar yerleştirdik. Orada her türden iç açıcı çift bitkiler bitirdik.

8. Bütün bunlar, içtenlikle Allah'a yönelen her kulun gönül gözünü açmak ve ona öğüt ve ibret vermek içindir.

9,10,11. Gökten de bereketli bir su indirip onunla kullar için rızık olarak bahçeler ve biçilecek taneler (ekinler), birbirine girmiş kat kat tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları bitirdik ve böylece onunla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte (dirilip kabirlerden) çıkış da böyledir.

12,13,14. Onlardan önce Nûh kavmi, Res halkı ve Semûd kavmi, Âd ve Firavun, Lût'un kardeşleri, Eykeliler, Tübba'ın2 kavmi de yalanlamıştı. Bütün bunlar (kendilerine gönderilen) peygamberleri yalanladılar, böylece kendilerini uyardığım şey gerçekleşti.

15. İlk yaratmada acizlik mi gösterdik ki (yeniden yaratamayalım)? Doğrusu onlar, yeniden yaratılış konusunda şüphe içindedirler.

16. Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.

17. Üstelik, biri insanın sağ tarafında, biri sol tarafında oturmuş iki alıcı melek de (onun yaptıklarını) alıp kaydetmektedir.

18. İnsan hiçbir söz söylemez ki onun yanında (yaptıklarını) gözetleyen (ve kaydeden) hazır bir melek bulunmasın.

19. Ölüm sarhoşluğu bir hakikat olarak insana gelir de ona, "İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir"denir.

20. (İnsanlar öldükten sonra tekrar dirilmeleri için) Sûr'a üfürülecek. İşte bu, tehdidin gerçekleşeceği gündür.

21. Herkes beraberinde bir sevk edici, bir de şahitlik edici (melek) ile gelir.

22. (Ona) "Andolsun ki sen bundan gaflette idin. Şimdi gaflet perdeni açtık; artık bugün gözün keskindir"(denir.)

23. Beraberindeki (melek) şöyle der: "İşte bu yanımdaki hazır."

24,25. (Allah şöyle der:) "Atın cehenneme, (hakka karşı) inatçı, hayrı hep engelleyen, haddi aşan şüpheci her kâfiri!"

26. "Allah ile beraber, başka bir ilah edinen o kimseyi atın şiddetli azabın içine!"

27. Arkadaşı (olan şeytan) der ki: "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklık içinde idi."

28. Allah şöyle der: "Benim huzurumda çekişmeyin. Çünkü ben bu (konudaki) uyarıyı size önceden

5. Buna rağmen onlar, [yeniden dirilmeyi inkar edenler,] ne zaman kendilerine tebliğ edildiyse hakikati yalanladılar; ve şimdi bir şaşkınlık içindeler. (4)

6. Onlar tepelerindeki gökyüzüne hiç bakmıyorlar mı: onu nasıl inşa ettik, güzelleştirdik ve nasıl bütün kusurlardan, eksikliklerden arındırdık? (5)

7. Ve yeryüzü ki; Biz onu genişletip yaydık, üzerine sağlam dağlar yerleştirdik ve üstünde her cins güzel bitki yeşerttik,

8. isteyerek Allah'a yönelen her insana bir basiret ve uyarı vesilesi olarak.

9. Biz gökten bereketli bir su indiririz ve onunla bahçelerin yeşerip büyümesini sağlarız, ve ekin tarlalarının,

10. ve salkım salkım meyveleriyle uzun hurma ağaçlarının,

11. insanlara tahsis edilmiş rızk olarak; ve bun[lar]la ölü toprağa hayat veririz; işte [insanın] ölümden [sonra] yeniden vücuda gelmesi de böyle [olacak]tır.

12. Bu [şimdi yeniden dirilmeyi inkar ede]nlerden önce Nûh'un kavmi de bu hakikati yalanladı ve Ress (6) ve Semûd halkı da,

13. Âd, Firavun ve Lût'un kardeşleri, (7)

14. ve [Medyen'in] yemyeşil vadilerinin sakinleri ve Tubbe halkı: (8) onların hepsi elçileri yalanladılar; ve bunun üzerine [onları] uyardığım şey başlarına geldi.

15. O halde, Biz[im] yoktan var etme (9) ile yorgun düş[tüğümüz nasıl düşün]ülebilir?Hayır, ama bazı insanlar (10) yeni bir yaratma[nın mümkün olduğun]dan [hâlâ] şüphe duymaktalar!

16. GERÇEK ŞU Kİ, insanı yaratan Biziz ve onun iç-benliğinin ona ne fısıldadığını Biz biliriz: çünkü Biz ona şah damarından daha yakınız.

17. [Ve böylece,] ne zaman [tabiatında mevcut] iki eğilim, sağdan soldan çatışarak karşı karşıya gelseler, (11)

18. insanın söylediği her şeyde yanıbaşında mutlaka bir gözetleyici (12) bulunur.

19. Ve [sonra,] ölüm kâbusu, kendisiyle beraber [asıl] gerçeği de (13) ortaya koyacaktır -işte bu, [ey insan,] senin her zaman kaçtığın şeydir!-

20. ve [yeniden diriliş] sûru, [sonunda] üflenecektir: işte o, bir uyarının gerçek olacağı Gün'dür.

21. Her insan, [kendi geçmiş] iç dürtüleri ve vicdanı ile (14) ortaya çıkacak,

22. [ve ona,] "Sen," [denilecek,] "bu [Hesap Günü]nü umursamıyordun, ama şimdi Biz senin (gözündeki) perdeni kaldırdık, bakışın bugün artık daha keskindir!"

23. Ve onun (kişiliğinin) bir parçası: (15) "Her zaman benimle olan işte budur!" (16) diyecek.

24. [Bunun üzerine Allah:] "Atın, atın (17) cehenneme bütün [bu tür] inatçı hakikat

yaptım."

29. "Benim katımda söz değiştirilmez ve ben kullara zulmedici değilim."

30. O gün Cehenneme, "Doldun mu?"deriz. O da, "daha var mı?"der.

31. Cennet Allah'a karşı gelmekten sakınanlara uzak olmayacak şekilde yaklaştırılacak.

32,33. Onlara şöyle denir:) "İşte bu, size (dünyada) vaad edilmekte olan şeydir. O, her tövbe eden, onun emrini gözeten için, görmediği halde sırf saygıdan dolayı Rahmân'dan korkan ve O'na yönelmiş bir kalp ile gelen kimseler içindir."

34. "Oraya esenlikle girin. İşte bu, ebedilik günüdür."

35. Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda daha fazlası da vardır.

36. Biz onlardan önce, kendilerinden daha zorlu nice nesilleri helak ettik de ülke ülke dolaşıp kaçacak delik aradılar. Kaçacak bir yer mi var?

37. Şüphesiz bunda, aklı olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.

38. Andolsun, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde (altı evrede) yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O halde onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rabbini hamd ederek tespih et.

40. Gecenin bir kısmında ve secdelerin ardından da onu tespih et.

41. (Ey Muhammed!) Çağırıcının yakın bir yerden sesleneceği gün, (o sese) kulak ver.

42. O gün insanlar hakka çağıran o korkunç sesi işiteceklerdir. İşte bu, (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

44. O gün yer, onların üzerinden süratle yarılıp açılır. Bu, (hesap için) bir toplamadır, bize göre kolaydır.

45. Biz onların ne dediklerini çok iyi biliyoruz. Sen, onlara karşı bir zorba değilsin. O halde sen, benim uyarımdan korkan kimselere Kur'an ile öğüt ver.

düşmanlarını!" diye emredecek,

25. "Bu [her] hayra engel olanları, günahkar saldırganları [ve insanlar arasında] güvensizlik ve şüphe yayanları,

26. Allah'ın yanısıra başka ilahlar edinenleri: (18) o halde atın bunları şiddetli azabın içine!"

27. İnsanın öteki kişiliği: (19) "Yâ Rabbi!" diyecek, "Onun aklını, bilincini (20) kötülüğe bulaştıran ben değilim; [hayır,] ama o [kendi yüzünden] sapıklığa düştü!" (21)

28. [Ve] Allah: "Benim önümde çekişmeyin [ey günahkarlar!]" diyecek, "Çünkü Ben sizi [bu Hesap Günü'ne karşı] uyarmıştım,

29. Benim verdiğim hüküm değişmeyecek; ve Ben kullarıma asla zulmetmem!"

30. O Gün, cehenneme: "Doldun mu?" diye soracağız; o, "[Hayır]" diyecek, "başka yok mu [bana göndereceğin]?"

31. [O Gün] cennet, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanların görüş sahasına getirilecek (22) ve hiç uzaklaştırılmayacaktır; [ve onlara;]

32. "Size vaad edilen [yer] budur!" [denilecek,] - "Allah'a yönelen ve O'nu her zaman aklında tutanlara [vaad edilen]-

33. insan kavrayışının dışında olduğu halde Rahman'ın ürpertisini duyan ve pişmanlık dolu bir kalp ile [O'na] gelmiş olan [herkese]. (23)

34. Bu [cennete] huzur içinde girin; bu, ebedî hayatın başladığı Gündür!" (24)

35. Onlar orada arzu ettikleri her şeye sahip olacaklar, ama (bilsinler ki) katımızda daha fazlası da var.

36. BU[GÜN hakikati inkar ede]nlerden önce - onlardan çok daha güçlü olan- kaç nesli yok ettik: (25) ama [her ne zaman azabımız başlarına geldiyse] yeryüzünde gezginler gibi dolaşıp sığınacak bir yer aradılar. (26)

37. Bunda şüphesiz kalpleri açık olanlar, (27) [yani] uyanık bir zihinle kulak verenler için bir uyarı vardır; (28)

38. ve Bizim gökleri ve yeri ve aralarındaki her şeyi altı devrede yarattığ[ımızı] ve bizi hiçbir yorgunluğun etkilemedi[ğini bilenler için]. (29)

39. O HALDE [ey müminler,] onların söyleyebilecekleri her şeye (30) karşı sabırlı olun ve güneşin doğmasından ve batmasından önce (31) Rabbinizin sınırsız ihtişamını yüceltin ve hamd edin;

40. geceleri ve her namazın sonunda (32) O'nun şanını yüceltin.

41. Ve [ölüm] çağrısında bulunan Allah'ın [sizi] yakından (33) çağıracağı o Güne [daima] kulak verin;

42. [ve kendi kendinize düşünün] bütün [insanoğlunun] nihaî çağrıyı gerçekten duyacağı Gün[ü], [ölümden] hayata dönecekleri Günü.

43. Gerçek şu ki, hayat veren ve ölümü getiren Biziz; her yol, Bizim katımızda menziline varır,

44. onlar [Allah'ın hükmüne doğru hızla] koşarken yeryüzünün çepeçevre yarılıp parçalanacağı Gün: bu toplanma, Bizim için kolay olacaktır.

45. Biz onların, [o yeniden dirilmeyi inkar edenlerin] ne söylediklerini iyi biliyoruz; ve sen onları hiçbir şekilde [inanmaya] zorlayamazsın. Ama sen yine de Benim uyarımdan korkabileceklere bu Kur'an aracılığıyla hatırlatmada bulun.

1. Yâ Sîn.

2,3,4. (Ey Muhammed!) Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki sen elbette dosdoğru bir yol üzere (peygamber) gönderilenlerdensin.

5,6. Kur'an, ataları uyarılmamış, bu yüzden de gaflet içinde olan bir kavmi uyarman için mutlak güç sahibi, çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir.

7. Andolsun, onların çoğu üzerine o söz (azap) hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler.

8. Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır.

9. Biz onların önlerine bir set, arkalarına da bir set çekip gözlerini perdeledik. Artık görmezler.

10. Onları uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar.

11. Sen ancak Zikr'e (Kur'an'a) uyanı ve görmediği halde Rahmân'dan korkan kimseyi uyarırsın. İşte onu bir bağışlanma ve güzel bir mükafatla müjdele.

12. Şüphesiz biz, ölüleri mutlaka diriltiriz. Onların yaptıklarını ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Biz her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bir bir kaydetmişizdir.

13. (Ey Muhammed!) Onlara, o memleket halkını örnek ver. Hani oraya elçiler gelmişti.

14. Hani biz onlara iki elçi göndermiştik de onları yalancı saymışlardı. Biz de onlara üçüncü bir elçi ile destek vermiştik. Onlar, "Şüphesiz biz size gönderilmiş elçileriz"dediler.

15. Onlar şöyle dediler: "Siz de ancak bizim gibi insansınız. Rahmân hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

16. (Elçiler ise) şöyle dediler: "Bizim gerçekten size gönderilmiş elçiler olduğumuzu Rabbimiz biliyor."

17. "Bize düşen ancak apaçık bir tebliğdir."

18. Dediler ki: "Şüphesiz biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer vazgeçmezseniz sizi mutlaka taşlarız ve bizim tarafımızdan size elem dolu bir azap dokunur."

19. Elçiler de, "Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size öğüt verildiği için mi (uğursuzluğa

1. SEN EY insanoğlu! (1)

2. Düşün bu hikmetle dolu Kur'an'ı:

3. Gerçek şu ki, sen Allah'ın elçilerinden birisin, (2)

4. dosdoğru bir yol üzeresin,

5. Kudret Sahibi ve Rahmet Kaynağı'ndan indirilmiş olan[ın sayesinde], (3)

6. ataları uyarılmamış ve bu nedenle kendileri [doğru ile eğrinin ne olduğundan] habersiz kalmış bulunan (4) insanları uyarasın diye [sana indirilmiş olanın] (sayesinde).

7. Onların çoğuna karşı [Allah'ın gazap] sözü mutlaka gerçekleşecektir: (5) çünkü onlar iman etmezler.

8. Onların boyunlarına çenelerine kadar uzayan demir halkalar geçirdik ki (6) kafalarını dik tutmak zorunda kalsınlar; (7)

9. önlerine ve arkalarına setler çektik (8) ve göremesinler diye üzerlerine perdeler geçirdik:

10. artık onları uyarsan da uyarmasan da onlarca birdir: inanmazlar.

11. Sen ancak (ilahî) uyarıyı can kulağıyla dinleyen (9) ve insan kavrayışının ötesinde bulunmasına rağmen Rahmân'dan korkan kişiyi uyarabilirsin: işte böylelerine [Allah'ın] mağfiretini ve en güzel ödülü müjdele!

12. Gerçek şu ki Biz, ölüyü yeniden hayata döndüreceğiz ve onların gelecek için yaptıkları her türlü [eylemi] ve geride bıraktıkları bütün [iyi ve kötü] izleri kayda geçireceğiz: zira biz, her şeyin apaçık kaydını tutarız.

13. ONLARA, elçilerimizi gönderdiğimiz o şehir halkı[nın hikayesin]i örnek olarak anlat.

14. Biz onlara iki [elçi] gönderdik, ikisini de yalanladılar; bunun üzerine [onları], üçüncü biri ile destekledik; ve bu (elçi)ler, "Bakın, biz [Allah tarafından] size gönderildik!" dediler. (10)

15. [Berikiler]: "Siz de bizim gibi ölümlü insanlarsınız!" diye cevap verdiler, "Ayrıca Rahmân, herhangi bir [vahiy] de göndermiş değil. Siz sadece yalan söylüyorsunuz!" (11)

16. [Elçiler,] "Rabbimiz bilir ki" dediler, "biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz;

uğruyorsunuz?). Hayır, siz aşırı giden bir kavimsiniz"dediler.

20. Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: "Ey kavmim! Bu elçilere uyun."

21. "Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun, onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir."

22. "Hem ben, ne diye beni yaratana kulluk etmeyeyim. Oysa siz de yalnızca ona döndürüleceksiniz."

23. "Onu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Eğer Rahmân bana bir zarar vermek istese, onların şefaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar."

24. "O taktirde ben mutlaka açık bir sapıklık içinde olurum."

25. "Şüphesiz ben sizin Rabbinize inandım. Gelin, beni dinleyin!"

26,27. (Kavmi onu öldürdüğünde kendisine): "Cennete gir!"denildi. O da, "Keşke kavmim, Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını bilseydi!"dedi.

28. Kendisinden sonra kavmi üzerine (onları cezalandırmak için) gökten hiçbir ordu indirmedik. İndirecek de değildik.

29. Sadece korkunç bir ses oldu. Bir anda sönüp gittiler.

30. Yazık o kullara! Kendilerine bir peygamber gelmezdi ki, onunla alay ediyor olmasınlar.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi; onların artık kendilerine dönmeyeceklerini görmediler mi?

32. Onların hepsi de mutlaka toplanıp (hesap için) huzurumuza çıkarılacaklardır.

33. Ölü toprak onlar için bir delildir. Biz onu diriltir ve ondan taneler çıkarırız da onlardan yerler

34,35. Meyvelerinden yesinler diye biz orada hurmalıklar, üzüm bağları var ettik ve içlerinde pınarlar fışkırttık. Bunları onların elleri yapmış değildir. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Yerin bitirdiği şeylerden, insanların kendilerinden ve (daha) bilemedikleri (nice) şeylerden, bütün çiftleri yaratanın şanı yücedir.

37. Gece de onlar için bir delildir. Gündüzü ondan çıkarırız, bir de bakarsın karanlık içinde kalmışlardır.

38. Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah'ın takdiri(düzenlemesi)dir.

39. Ayın dolaşımı için de konak yerleri (evreler) belirledik. Nihayet o, eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur.

40. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

41. Onların soylarını dolu gemide taşımamız da onlar için bir delildir.

17. Fakat [bize emanet edilen] mesajı size açıkça tebliğ etmekten başka bir şey ile yükümlü değiliz".

18. [Ötekiler,] "Doğrusu," dediler, "bize uğursuzluk getirdiniz! (12) Eğer bundan vazgeçmezseniz sizi mutlaka taşlayacak ve başınıza bir bela saracağız!"

19. [Elçiler] şöyle cevap verdiler: "Kaderiniz, iyi de kötü de olsa, sizinle birlikte [olacak]tır! (13) [Hakikati] can kulağıyla dinlemeniz isteniyorsa [bu sizce kötü bir şey mi?] Hayır, fakat siz kendinize yazık etmiş bir toplumsunuz!" (14)

20. Kentin en uzak ucundan bir adam koşarak geldi [ve] "Ey kavmim!" dedi, "Bu elçilere uyun!

21. Sizden hiçbir karşılık beklemeyen ve kendileri doğru yolda olan bu kimselere uyun!"

22. "[Bana gelince,] neden beni yaratmış olan ve hepinizin dönüp varacağı Allah'a kulluk etmeyeyim?

23. (Neden) O'ndan başka ilahlar edineyim? [O zaman] Rahmân bana bir zarar vermek isterse ne onların şefaati zerre kadar fayda getirir, ne de (bizzat kendileri) beni koruyabilirler:

24. işte o zaman ben apaçık bir sapıklığa düşmüş olurum!"

25. "[Ey kavmim,] ben sizin Rabbinize iman ediyorum: öyleyse bana kulak verin!"

26. [Ve] ona: "Cennete gir[eceksin]!" denildiğinde (15) "Keşke" dedi, "kavmim bilseydi,

27. Rabbimin beni[m geçmişteki günahlarımı] bağışladığını ve beni saygın kişiler arasına dahil ettiğini!"

28. Ve ondan sonra biz kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirme gereği de duymadık:

29. hiçbir şey [gerekmiyordu], bir [ceza] çığlığından başka! Ve sonunda sessiz ve hareketsiz bir kül yığınına dönüverdiler.

30. AH! YAZIK şu insanlar[ın çoğun]a! (16) Kendilerine hangi elçi geldiyse o'nu alaya aldılar!

31. Kendilerinden önce kaç nesli yok ettiğimizi; [ve] bu [yok olup gide]nlerin bir daha onlara (17) dönüp gelemeyeceklerini görmüyorlar mı?

32. Ve [sonunda] hep birlikte huzurumuzda toplanacaklarını?

33. Onlar, ölü toprağa can vermemizde ve beslenmeleri için topraktan ürünler çıkarmamızda [yaratma ve diriltme gücümüzün] işaretini görürler;

34. orada [nasıl] hurmalıklar ve üzüm bağları [yetiştirmiş] ve içlerinden (nasıl) pınarlar fışkırtmıştık,

35. ki onları meydana getiren kendileri olmadığı halde meyvelerini yiyebilsinler. Buna rağmen hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Toprağın verdiği her türlü ürünü, insanların bizzat kendilerini ve hakkında [henüz] bilgi sahibi olmadıkları şeyleri çift çift yaratan Allah ne yücedir! (18)

42. Biz onlar için o gemi gibi binecekleri nice şeyler yarattık.

43. Biz istesek onları suda boğarız da kendileri için ne imdat çağrısı yapan olur, ne de kurtarılırlar.

44. Ancak tarafımızdan bir rahmet olarak ve bir süreye kadar daha yaşasınlar diye kurtarılırlar.

45. Onlara, "Önünüzde ve arkanızda olan şeylerden (dünya ve ahirette göreceğiniz azaplardan) sakının ki size merhamet edilsin"denildiğinde yüz çevirirler.

46. Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmez ki ondan yüz çeviriyor olmasınlar.

47. Onlara, "Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden Allah yolunda harcayın"denildiği zaman, inkar edenler iman edenlere, "Allah'ın, dilemiş olsa kendilerini doyurabileceği kimselere mi yedireceğiz? Siz ancak apaçık bir sapıklık içindesiniz"derler.

48. "Eğer doğru söyleyenlerseniz bu tehdit ne zaman gelecek?"diyorlar.

49. Onlar ancak, çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak korkunç bir ses bekliyorlar.

50. Artık ne birbirlerine tavsiyede bulunabilirler ne de ailelerine dönebilirler.

51. Sûra üfürülür. Bir de bakarsın kabirlerden çıkmış Rablerine doğru akın akın gitmektedirler

52. Şöyle derler: "Vay başımıza gelene! Kim bizi diriltip mezarımızdan çıkardı? Bu, Rahman'ın vaad ettiği şeydir. Peygamberler doğru söylemişler."

53. Sadece korkunç bir ses olur. Bir de bakarsın hepsi birden toplanıp huzurumuza çıkarılmışlardır.

54. O gün kimseye, hiç mi hiç zulmedilmez. Size ancak işlemekte olduğunuz şeylerin karşılığı verilir.

55. Şüphesiz cennetlikler o gün nimetlerle meşguldürler, zevk sürerler.

56. Onlar ve eşleri gölgelerde koltuklara yaslanmaktadırlar.

57. Onlar için orada meyveler vardır. Onlar için diledikleri her şey vardır.

58. Çok merhametli olan Rab'den bir söz olarak (kendilerine) "Selam"(vardır).

59. (Allah şöyle der:) "Ey suçlular! Ayrılın bu gün!"

60,61. "Ey ademoğulları! Ben size, şeytana kulluk etmeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin. İşte bu dosdoğru yoldur, diye emretmedim mi?"

62. "Andolsun, o sizden pek çok nesli saptırmıştı. Hiç düşünmüyor muydunuz?"

63. "İşte bu, tehdit edildiğiniz cehennemdir."

64. "İnkar ettiğinizden dolayı bugün girin oraya!"

65. O gün biz onların ağızlarını mühürleriz. Elleri bize konuşur, ayakları da kazandıklarına şahitlik eder.

37. Ve [bütün evren üzerindeki hakimiyetimizin bir parçası olan] gecede de onlar için bir işaret vardır: Biz ondan gün [ışığı]nı çekip alırız; ve birden karanlıkta kalıverirler.

38. Ve güneş[te de onlar için bir işaret vardır]: o, kendine ait bir yörüngede (19) akıp gider; bu, kudret sahibi ve her şeyi bilen [Allah]ın iradesinin bir sonucudur;

39. ve ay[da da bir işaret vardır ki] Biz onu, kuru ve eğik bir hurma dalını (20) andırır hale gelinceye kadar çeşitli safhalardan geçirdik:

40. ne güneş aya erişebilir, ne de gece gündüzü yok edebilir, (21) çünkü hepsi uzayda [yasalarımız doğrultusunda] hareket ederler.

41. Onlar için bir işaret de, soylarını/hemcinslerini dolu gemilerle (22) [denizlerde] taşımamızda

42. ve [yolculuklarında] binek olarak kullanabilecekleri benzer araçlar yaratmamızda (23) [bulunmakta]dır;

43. dilersek onları suda boğabiliriz, kimse de yardımlarına gelemez: işte [o zaman] onlar için bir kurtuluş yoktur,

44. meğer ki Biz onlara katımızdan bir rahmet ve [biraz daha fazla] hayat bağışlayalım.

45. Onlara: "Gözlerinizin önünde olan ve sizden gizli tutulan (24) [her şeyin Allah'ın bilgisi dahilinde olduğu gerçeğini unutmadan] dikkat edin ki Allah'ın rahmetine nail olabilesiniz!" denildiğinde [çoğu duymazlıktan gelir;]

46. ve onlara Rablerinden hiçbir mesaj (25) ulaşmamıştır ki ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

47. Kendilerine, "Allah'ın size verdiği rızıktan başkaları için harcayın!" (26) denildiğinde, hakikati inkara şartlanmış olanlar, inananlara, "Rabb[iniz] dileseydi [Kendisinin] besleyebileceği kimseleri biz mi besleyelim? Doğrusu siz açık bir yanılgı içindesiniz!" derler;

48. ve şöyle devam ederler: "Bu [yeniden dirilme] vaadi ne zaman gerçekleşecek? Eğer doğru söylüyorsanız [buna cevap verin!]"

49. [Ve bilmezler ki] [yeniden dirilmeye] itiraz edip dururlarken, [ceza olarak] kendilerini sarsıp yok edecek bir tek patlama sesi onlara yeter! (27)

50. Ve [akibetleri öyle anî olacaktır ki] ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de yakınlarına sığınabilirler.

51. Ve [sonra yeniden diriliş] sûru üflenecek; işte o zaman tümü kabirlerinden çıkarak Rablerine doğru koşacaklar!

52. "Eyvah!" diyecekler, "Kim bizi [ölüm] uykumuzdan uyandırdı?" [Bunun üzerine onlara şöyle denecek:] "İşte Rahmân'ın vaad ettiği budur! Demek ki O'nun elçileri doğru söylemişlerdi!"

53. Yalnızca bir tek patlama olur ve derken tümü önümüzde sıralanırlar [ve onlara şöyle denir:]

66. Eğer dileseydik onların gözlerini büsbütün kör ederdik de (bu halde) yola koyulmak için didişirlerdi. Fakat nasıl görecekler ki?!

67. Yine eğer dileseydik oldukları yerde başka yaratıklara dönüştürürdük de ne ileri gidebilirler, ne geri dönebilirlerdi.

68. Kime uzun ömür verirsek, onu yaratılış itibariyle tersine çeviririz (gücünü azaltırız). Hâlâ düşünmeyecekler mi?

69. Biz o Peygamber'e şiir öğretmedik. Bu ona yaraşmaz da. O(na verdiğimiz) ancak bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.

70. (Aklen ve fikren) diri olanları uyarması ve kafirler hakkındaki o sözün (azabın) gerçekleşmesi için Kur'an'ı indirdik.

71. Görmediler mi ki biz onlar için, ellerimizin (kudretimizin) eseri olan hayvanlar yarattık da onlar bu hayvanlara sahip oluyorlar.

72. Biz o hayvanları kendilerine boyun eğdirdik. Onlardan bir kısmı binekleridir, bir kısmını da yerler.

73. Onlar için bu hayvanlarda (daha pek çok) yararlar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

74. Belki kendilerine yardım edilir diye Allah'ı bırakıp da ilahlar edindiler.

75. Onlar ilahlar için (hizmete) hazır asker oldukları halde, ilahlar onlara yardım edemezler.

76. (Ey Muhammed!) Artık onların sözü seni üzmesin. Çünkü biz onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da biliyoruz.

77. İnsan, bizim kendisini az bir sudan (meniden) yarattığımızı görmedi mi ki, kalkmış apaçık bir düşman kesilmiştir.

78. Bir de kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek getirdi. Dedi ki: "Çürümüşlerken kemikleri kim diriltecek?"

79. De ki: "Onları ilk defa var eden diriltecektir. O her yaratılmışı hakkıyla bilendir."

80. O, sizin için yeşil ağaçtan ateş yaratandır. Şimdi siz ondan yakıp duruyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onların benzerini yaratmaya gücü yetmez mi? Evet yeter. O, hakkıyla yaratandır, hakkıyla bilendir.

82. Bir şeyi dilediği zaman onun emri o şeye ancak "Ol!"demektir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin hükümranlığı elinde olan Allah'ın şanı yücedir! Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.

54. "Bugün hiç kimseye en küçük bir haksızlık yapılmayacak ve [yeryüzünde] yaptıklarınız dışında hiçbir şeyden sorumlu tutulmayacaksınız!"

55. "Kuşkusuz cenneti hak edenler bugün yaptıkları her şeyden hoşnut olacaklardır:

56. onlar ve eşleri sedirler üzerinde mutlu bir şekilde yatıp uzanacaklar; (28)

57. orada [yalnızca] sevinç ve mutluluğu tadacaklar ve istedikleri her şey onların olacak:

58. rahmet saçıcı Rabbin sözüyle gelen katıksız bir huzur ve rahatlık içinde." (29)

59. "Ey suçlular, siz bugün şöyle ayrılın!

60. Siz ey Âdemoğulları, size demedim mi: Şeytan'a tapmayın, (30) o sizin apaçık düşmanınızdır!

61. Ve [yalnız Bana ibadet edin!] Dosdoğru yol budur!

62. [Şeytana gelince,] o bir çoğunuzu saptırmıştır; neden aklınızı kullanmıyorsunuz?"

63. "İşte tekrar tekrar uyarıldığınız cehennem: (31)

64. hakkı ısrarla inkar etmenizin sonucu olarak bugün oraya girin!"

65. O Gün ağızlarına mühür vuracağız, (32) fakat elleri dile gelecek ve ayakları [hayatta iken] yapmış oldukları her şeye tanıklık edecektir.

66. EĞER [insanların doğru ile yanlışı ayırd edememelerini] dilemiş olsaydık, onları görüp anlama melekesinden yoksun bırakırdık (33) da [doğru] yoldan hep şaşarlardı: ama [öyle olsaydı] onlar [doğruyu] nasıl görebilirlerdi? (34)

67. Eğer [doğru ile yanlış arasında seçim yapma özgürlüğünden yoksun olmalarını] dilemiş olsaydık, onları kesinlikle farklı bir tabiatta yaratırdık (35) ve bulundukları yerde [kökleştirirdik ki] ne ileri gidebilsinler, ne de geri dönebilsinler. (36)

68. Ama [şunu daima hatırlasınlar ki] Biz bir insanın ömrünü uzatırsak, aynı zamanda onun güç ve yeteneklerinde [yaşlandıkça] bir azalma meydana getiririz; (buna rağmen) hâlâ akıllarını kullanmazlar mı? (37)

69. VE [işte böyle:] Biz bu [Peygamber'e] şiir [yeteneği] bahşetmedik, zaten [şiir] bu [mesaj]a uygun düşmezdi: (38) o yalnızca bir uyarı ve öğüttür; ve o özünde apaçık olan ve gerçeği dosdoğru gösteren (39) bir [ilahî] hitabedir,

70. ki [kalben] diri olanları uyarabilsin ve [Allah'ın] sözü hakikati inkara şartlanmış olanlara karşı tanıklık yapabilsin (40) diye.

71. Görmezler mi ki, eserlerimizden biri olarak (41) kendileri için [bugün] kullanıp yararlandıkları evcil hayvanlar yarattık?

72. Ve onları insanların iradesine tâbi kıldık (42) ki bir kısmını binek olarak kullanabilsinler, bir kısmını da yiyebilsinler;

73. ve onlardan [başka] faydalar sağlayabilsinler ve içecek [süt] alabilsinler! Buna rağmen hâlâ

şükretmeyecekler mi?

74. Ama [tam tersine,] onlar, kendilerine yardım edecekleri [ümidiyle] Allah'tan başka ilahlar (43) edindiler, [oysa bilmezler ki]

75. bunlar bağlılarına (44) yardım eli uzatamazlar, hatta onlara [yardım için] çağrılmış askerler ol[arak görün]seler bile.

76. Ama o [hakikati inkar eden]lerin sözlerinden üzüntüye kapılma: şüphe yok ki Biz onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da biliriz.

77. İNSAN bilmez mi ki kendisini [tek] bir sperm damlasından yaratırız; ve o anda kendisini düşünme ve tartışma yeteneği (45) ile donatılmış görür.

78. Ama o hem [Bizi tartışmakta ve] Bizim hakkımızda karşılaştırmalar yapmakta, (46) hem de bizzat kendisinin nasıl yaratılmış olduğundan gafil bulunmaktadır! [Ve bunun şaşkınlığıyla da] "Kim, çürüyüp toz olmuş kemiklere hayat verebilir?" diye sormaktadır!

79. De ki: "Onları yoktan var eden, [yeniden] hayat (da) verir, çünkü O, her tür yaratma eyleminin bilgisine sahiptir;

80. O, yemyeşil ağaçtan sizin için bir ateş çıkarır ve onunla [kendi ateşinizi] yakarsınız". (47)

81. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, [yok olanların] yerine onlar gibi [yeni]lerini yaratmaya muktedir olamaz mı? Elbette olur! Zaten O her şeyin bilgisine sahip olan Yaratıcı'dır:

82. O, Tek'tir, Biricik'tir, (48) öyle ki bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece "Ol!" der -ve o (şey hemen) oluverir.

83. Her şeyin üstünde tasarruf sahibi olan Allah, ne yücedir; ve hepiniz O'na döndürüleceksiniz!Bütün otoriteler, bu surenin Mekke'de, büyük ihtimalle de Mekke döneminin ortalarında nazil olduğunda hemfikirdirler.

91. Asr. (3) 5. YIL.

3. Ancak, iman edip de sâlih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka (Onlar ziyanda değillerdir).

91. Asr. (3) 5. YIL.

3. meğer ki imana erip doğru ve yararlı işler yapanlardan olsun, (2)ve birbirlerine hakkı tavsiye edenlerden, birbirlerine sabrı tavsiye edenler-den...

92. Müminun. (12-118) 5. YIL.

12. Andolsun, biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık.

13. Sonra onu az bir su (meni) halinde sağlam bir karargaha (ana rahmine) yerleştirdik.

14. Sonra bu az suyu "alaka"haline getirdik. Alakayı da "mudga"2yaptık. Bu "mudga"yı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir!

92. Muminun. (12-118) 5. YIL.

12. İMDİ, GERÇEK ŞU Kİ, Biz insanı balçığın özünden yaratıyoruz, (4)

13. ve sonra onu döl suyu damlası halinde [rahimde] özel bir koruma altında tutuyoruz;

14. sonra bu döl suyu damlasından döllenmiş hücreyi yaratıyoruz; sonra bu döllenmiş hücreden de cenini ve ceninden kemikleri yaratıyoruz; ve sonra da kemiklere et giydirip onu yepyeni bir yaratık halinde (5) var edip ortaya çıkarıyoruz: öyleyse, yaratanların en iyisi, en ustası (6) olarak Allah ne yücedir!

15. Sonra (ey insanlar) siz bunun ardından muhakkak öleceksiniz.

16. Sonra yine muhakkak siz, kıyamet gününde (tekrar) diriltileceksiniz.

17. Andolsun, biz sizin üzerinizde yedi yol yarattık.3 Biz yarattıklarımızdan habersiz değiliz.

18. Biz gökten belli bir ölçüde su indirdik de (faydalanmanız için) onu yeryüzünde tuttuk. Bizim onu tamamen gidermeye de muhakkak gücümüz yeter.

19. Onunla sizin için hurma bahçeleri ve üzüm bağları meydana getirdik. Bu bağ ve bahçelerde sizin için pek çok meyveler vardır ve siz onlardan yiyorsunuz.

20. Yine o su ile Sîna dağında biten bir ağaç (zeytin ağacı) yarattık ki hem yağ, hem de yiyenlere katık verir.

21. Hayvanlarda sizin için elbette bir ibret vardır. Onların içlerindeki sütten size içiririz. Onlarda sizin için daha birçok faydalar da vardır ve onlardan yersiniz de.

22. Onların üzerinde ve gemilerde taşınırsınız.

23. Andolsun biz, Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik de, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka hiçbir ilahınız yoktur. Allah'a karşı gelmekten hâlâ sakınmaz mısınız?"dedi.

24. Bunun üzerine kendi kavminden inkar eden ileri gelenler şöyle dediler: "Bu ancak sizin gibi bir beşerdir, size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi bir melek gönderirdi. Biz önceki atalarımızdan böyle bir şey duymadık."

25. "Bu, ancak cinnet getirmiş bir adamdır. Öyle ise bir müddet onu gözetleyiniz."

26. (Nûh), "Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!"dedi.

27. Bunun üzerine Nûh'a, "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimize göre o gemiyi yap"diye vahyettik. "Bizim emrimiz gelip de tandır kaynamaya başlayınca, (sular coşup taştığında Nûh'a) dedik ki: "Her cins canlıdan (erkekli dişili) birer çift, bir de kendileri aleyhinde daha önce hüküm verilmiş olanlardan başka aileni gemiye al ve zulmeden kimseler hakkında bana hiç yalvarma! Şüphesiz onlar suda boğulacaklardır."

28. Sen ve beraberindeki kimseler gemiye bindiğiniz zaman: "Bizi zalim kavmin elinden kurtaran Allah'a hamd olsun"de.

29. Yine de ki: "Ey Rabbim! Beni bereketli bir yere kondur. Sen konuk edenlerin en hayırlısısın."

30. Şüphesiz bu olayda ibretler vardır. Biz gerçekten (kullarımızı) imtihan ederiz.

31. Sonra onların (Nûh kavminin) ardından başka bir nesil yarattık.

32. Onlara, kendilerinden, "Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur, hâlâ O'na

15. Ve bütün bunlardan sonra, kaçınılmaz olarak (hepiniz) ölümü tadıyorsunuz;

16. ve en sonunda da, Kıyamet Günü, şüphesiz, diriltileceksiniz.

17. Yine, gerçek şu ki, Biz sizin üzerinizde yedi [semavî] yörünge yarattık; (7) ve şüphesiz, Biz yarattığımız âlemden hiçbir şekilde habersiz değiliz.

18. Ve Biz suyu gökten [belirlediğimiz] bir ölçüye göre indiriyor, sonra da onu yeryüzünde tutuyoruz; ama, hiç şüphesiz, bu [nimeti] geri almaya da kâdiriz!

19. Ve onunla sizin için, içinde yediğiniz pek çok meyvenin bulunduğu hurma ve üzüm bahçeleri meydana getiriyoruz;

20. ve (yine onunla sizin için) Tûr-i Sînâ [çevresindeki topraklar]da yetişen (8), ürününden yağ elde edilen ve yiyenlere hoş kokulu, lezzetli bir katık sağlayan ağacı (çıkarıyoruz).

21. Ve evcil hayvanlarda [da] sizin için, şüphesiz, çıkarılacak bir ders vardır: onların karınlarındaki [süt]ten size içiriyoruz; onlardan, başka pek çok bakımlardan yararlanıyorsunuz: (sözgelimi,) onların etiyle besleniyorsunuz, (9)

22. onlarla -[deniz üzerinde] gemiler(le taşındığınız) gibi- taşınıyorsunuz.

23. VE YİNE, GERÇEK ŞU Kİ, Nûh'u kendi kavmine (10) gönderdik; onlara: "Ey kavmim!" dedi, " [yalnızca] Allah'a kulluk edin, çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yok! Hal böyleyken, yine de, O'na karşı sorumluluk duymayacak mısınız?"

24. Ama o'nun kavmi içinde hakkı kabule yanaşmayan seçkinler çevresi: "Bu (adam) kendine sizin üstünüzde bir yer sağlamak isteyen, sizin gibi ölümlü bir kişiden başka biri değil ki!" dediler, "Çünkü, Allah [bize bir mesaj ulaştırmak] isteseydi, herhalde melekleri gönderirdi; [üstelik,] biz atalarımızdan asla bu[na benzer herhangi bir] şey işitmedik! (11)

25. Kaçık bir adamdan başka biri değil o; bunun için, siz o'nu bir süre gözaltında tutun".

26. [Nûh:] "Ey Rabbim!" dedi, "Onların (bu) yalanlamalarına karşı bana yardım et!"

27. Bunun üzerine, Biz de o'na: "Bizim gözetimimiz altında (12) ve (sana) vahyettiğimiz yöntemlerle [seni ve seninle beraber olanları kurtaracak olan] (13) gemiyi yap;" diye vahyettik, "ve hükmümüz gerçekleşip de seller halinde yeryüzünü sular kapladığı zaman her cins [hayvandan] bir çiftle birlikte -haklarında ceza hükmü verilmiş olanlar dışında- aileni bu [gemiye] bindir; ve sakın, o haksızlık yapmış olanlar için Bana başvurma - çünkü, onlar kaçınılmaz olarak boğulacaklar!

28. "Sen ve seninle beraber olanlar gemiye yerleşir yerleşmez de ki: Bütün övgüler, bizi bu zalimler topluluğundan kurtaran Allah'a aittir!'"

karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"diye öğüt veren bir peygamber gönderdik.

33. O peygamberin kavminden, Allah'ı inkar eden, ahireti yalanlayan ve bizim dünya hayatında kendilerine bol bol nimet verdiğimiz ileri gelenler şöyle dediler: "O da ancak sizin gibi bir insandır. Sizin yediğiniz şeylerden yiyor, içtiğiniz şeylerden içiyor."

34. "Andolsun, kendiniz gibi bir beşere itaat ederseniz mutlaka ziyana uğrarsınız."

35. "O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman sizin tekrar mutlaka (diriltilip) çıkarılacağınızı mı vaad ediyor?"

36. "Halbuki bu size vaad olunan şey, ne kadar da uzak!"

37. "Hayat, bu dünya hayatından ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Biz tekrar diriltilecek değiliz."

38. "Bu, Allah'a karşı yalan uyduran bir kimseden başkası değildir. Biz ona inanmayız."

39. O peygamber, "Ey Rabbim! Yalanlamalarına karşı bana yardım et!"dedi.

40. Allah, "Yakın zamanda mutlaka pişman olacaklardır!"dedi.

41. Derken onları o korkunç ses kaçınılmaz olarak kıskıvrak yakalayıverdi de kendilerini çör-çöp yığını haline getirdik. Zalimler topluluğu Allah'ın rahmetinden uzak olsun!

42. Sonra bunların arkalarından başka nesiller yarattık.

43. Hiçbir ümmet, kendi ecelinin önüne geçemez, onu geciktiremez de.

44. Sonra arka arkaya peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete kendi peygamberi geldikçe onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardından helak ettik ve onları birer ibretli hikaye yaptık. Artık inanmayan bir kavim Allah'ın rahmetinden uzak olsun!

45,46. Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u mucizelerimizle ve apaçık bir delille Firavun ve ileri gelenlerine peygamber olarak gönderdik de (onlar) büyüklük tasladılar ve kendilerini büyük görüp böbürlenen bir topluluk oldular.

47. Bu yüzden, "Kavimleri bize kul köle iken, bizim gibi iki insana mı inanacağız"dediler.

48. Böylece ikisini de yalanladılar, bu yüzden de helak edilenlerden oldular.

49. Andolsun, hidayete ersinler diye Mûsâ'ya Kitabı (Tevrat'ı) verdik.

50. Meryem oğlu İsa'yı ve annesini büyük bir mucize kıldık ve her ikisini de oturmaya elverişli, akarsulu yüksek bir yere yerleştirdik.

51. Ey peygamberler! Temiz şeylerden yiyiniz ve iyi ameller işleyiniz. Doğrusu ben, sizin yaptığınız şeyleri tamamen bilirim.

52. Şüphesiz bu (İslâm) tek bir din olarak sizin dininizdir. Ben de Rabbinizim. Öyle ise bana karşı

29. "De ki: Ey Rabbim! [Senin tarafından] kutlanmış, güvenli kılınmış bir yere eriştir beni; (14) çünkü, insana erişmesi gereken yere nasıl erişeceğini en iyi gösteren Sensin!'" (15)

30. Bu [kıssa]da, muhakkak ki, [düşünen insanlar için çıkarılacak] dersler vardır; ve şüphesiz, Biz [insanı] sınavdan geçirmekteyiz.

31. BU [İLK TOPLUM]LARIN ardından yeni nesiller dünyaya getirdik; (16)

32. Onlara kendi içlerinden elçi gönderdik; [bu elçi de onlara aynı şeyi söyledi:] "[yalnızca] Allah'a kulluk edin; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yok. Buna rağmen, yine de O'na karşı sorumluluk duymayacak mısınız?" (17)

33. Ve [yine] toplumun -[sırf] kendilerine dünya hayatında bolluk ve genişlik bahşettik diye, bununla kurumlanıp- (18) hakkı kabule yanaşmayan, ahiret gerçeğini yalanlayan seçkinler çevresi [her defasında]: "Bu [adam] yediğinizden yiyen, içtiğinizden içen, sizin gibi bir ölümlüden başka bir şey değil" dediler,

34. "ve tıpkı sizin (şimdi yaptığınız) gibi bir ölümlüye itibar edecek olursanız, bilin ki, sonunda kaybeden mutlaka siz olacaksınız!

35. Bu (adam) size ölüp de toza toprağa ve kemiğe dönüştükten sonra [yeni bir hayata] kavuşturulacağınızı mı vaad ediyor?

36. Çok uzak, gerçekten çok uzak bu vaad edildiğiniz şey!

37. Bu dünyada yaşadığınız hayattan başka hayat yok: ölürüz ve [ancak bir kere] yaşarız; ve bir daha asla diriltilmeyiz!

38. Bu adam kendi uydurduğu yalanları Allah'a yakıştıran bir yalancıdan başka biri değil; ve dolayısıyla, biz asla o'na inanacak değiliz!"

39. [Bunun üzerine peygamber:] "Ey Rabbim!" der, "Bunların [bu] yalanlamalarına karşı bana destek ol!"

40. [Allah da o'na:] "Çok geçmeden, çarpılmışcasına pişman oluverecekler!" (19) diye karşılık verir.

41. Ve anî bir darbe şeklinde gelen [cezamız] tam yerinde ve kaçınılmaz olarak (20) onları kıskıvrak yakalayıverir; ve böylece onları sel önünde sürüklenen çerçöp ve köpüğe çeviririz: uzak olsun, böyle bir zalimler toplumu!

42. VE ONLARIN ardından da yine yeni nesiller (21) ortaya çıkardık:

43. çünkü hiçbir ümmet kendi süresini ne öne alabilir; ve ne de geciktirebilir. (22)

44. Ve sonra birbiri ardından elçilerimizi gönderdik: [öyle ki,] bir ümmete kendi peygamberi gelmeye görsün, o'nu hemen yalanladılar; ve bu yüzden Biz de onları birbiri peşinden yok edip hepsini efsaneye çevirdik: uzak olsun, inanmayanlar toplumu!

gelmekten sakının.

53. (İnsanlar ise, din) işlerini kendi aralarında parça parça ettiler. Her grup kendinde bulunan ile sevinmektedir.

54. Ey Muhammed! Sen onları bir zamana kadar, gaflet ve şaşkınlıklarıyla baş başa bırak!

55,56. Kendilerine bol bol verdiğimiz mal ve evlatla onların iyiliğine koştuğumuzu mu sanıyorlar? Hayır onlar farkına varmıyorlar!

57. Rablerinin azametinden korkup titreyenler,

58. Rablerinin âyetlerine inananlar,

59. Rablerine ortak koşmayanlar,

60. Rabblerine dönecekleri için verdiklerini kalpleri ürpererek verenler,

61. İşte bunlar hayır işlerine koşuşurlar ve o uğurda öne geçerler.

62. Biz hiçbir kimseye gücünün yettiğinden fazla yük yüklemeyiz. Katımızda hakkı söyleyen bir kitab vardır. Onlar zulme, haksızlığa uğratılmazlar.

63. Ancak kafirlerin kalbleri bu Kur'an'a karşı bir gaflet içindedir. Onların bundan başka yapageldikleri birtakım (kötü) işleri de vardır.

64. Nihayet refah ve bolluk içinde olanlarını azapla kıskıvrak yakaladığımız zaman, bakmışsın ki feryat edip duruyorlar

65. Boşuna feryat edip durmayın bugün. Zira bizden yardım görmeyeceksiniz.

66,67. Çünkü âyetlerim size okunurdu da siz buna karşı büyüklük taslayarak arkanızı döner geceleyin toplanıp hezeyanlar savururdunuz.

68. Onlar bu sözü (Kur'an'ı) hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, önceki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Ya da onlar henüz kendi peygamberlerini tanımadılar da o yüzden mi onu inkar ediyorlar?

70. Yoksa "O cinnet getirmiş"mi diyorlar? Hayır o, onlara hakkı getirdi. Halbuki onların pek çoğu haktan hoşlanmamaktadırlar.

71. Eğer hak onların arzularına uysaydı gökler ile yer ve onlarda bulunanlar elbette bozulur giderdi. Hayır, biz onlara şereflerini (Kur'an'ı) getirdik. Onlar ise bu şereflerinden yüz çeviriyorlar.

72. Ey Muhammed! Yoksa sen onlardan bir vergi mi istiyorsun (da inanmıyorlar)? Rabbinin vergisi daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Şüphesiz sen onları doğru bir yola çağırıyorsun.

74. Fakat ahirete inanmayanlar, ısrarla bu yoldan çıkmaktadırlar.

75. Biz onlara merhamet edip başlarına gelen zararı giderseydik yine de azgınlıkları içinde bocalayıp kalırlardı.

76. Andolsun, biz onları azap ile kıskıvrak yakaladık da yine Rablerine boyun eğmediler ve ona yalvarıp yakarmadılar.

45. VE SONRA, Musa ve kardeşi Harun'u, mesajlarımızla ve apaçık bir yetkiyle

46. Firavun ve onun seçkinler çevresine gönderdik; (23) fakat bunlar büyüklük tasladılar; zaten (oldum olası) kendilerini büyük gören bir toplumdu bunlar.

47. Nitekim şöyle dediler: "Soydaşları bizim kölelerimiz olduğu halde, bizim gibi ölümlü olan bu iki insana mı inanacağız yani?"

48. İşte böyle [diyerek] bu iki (elçiyi) yalanladılar ve böylece helak edilenlerin arasındaki yerlerini aldılar: (24)

49. Oysa, belki doğru yolu tutarlar diye Musa'ya kitap vermiştik.

50. Ve [Musa'yı nasıl onurlandırdıysak] Meryem oğlunu ve anasını da [rahmetimiz için] bir sembol (25) kıldık: Ve o'nların her ikisini de ebedî esenliğin, berrak çeşmelerin bulunduğu yüce bir makama eriştirdik. (26)

51. SİZ EY ELÇİLER! Dünya hayatının temiz ve meşru nimetlerinden payınızı alın; (27) ve dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyun; ve bilin ki, yaptığınız her şeyi eksiksiz biliyorum.

52. Muhakkak ki, bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir; çünkü hepinizin Rabbi Benim; öyleyse Bana karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun! (28)

53. Ama [sizi izlediklerini söyleyen toplumlar] aralarındaki bu birliği bozup (29) parça parça oldular; her hizip [ancak] kendi benimsediği [öğretinin dar ve katı kalıpları] içinde rahat soluk alır oldu. (30)

54. Fakat onları bir vakte kadar, kendi cehaletlerine gömülmüş olarak, kendi hallerine bırak. (31)

55. Kendilerine mal mülk ve çocuklar vermekle, sanıyorlar mı ki,

56. onları [kendi anlayışlarına göre] iyi ve yararlı [bildikleri] şeylerde yarıştırmak [istiyoruz]? (32) Hayır, onlar [yanıldıklarının] farkında değiller!

57. Ama, Rablerinden korkarak kendilerini saygı ve duyarlık içinde tutanlar,

58. Rablerinin mesajlarına inananlar,

59. Rablerinden başka hiçbir varlığa tanrısal nitelikler yakıştırmayanlar,

60. sonunda Rablerine dönecekleri düşüncesi içinde kalpleri titreyerek vermeleri gerekeni verenler:(33)

61. işte böyleleridir, hayırlarda yarışan kimseler ve [bu konuda başka herkesi] geçecek olanlar!

62. Biz hiç kimseye gücünün üstünde yük yüklemeyiz; ve katımızda [insanların ne yaptığı, ne yapabileceği konusunda] gerçeği söyleyen bir kitap bulunmaktadır; binaenaleyh, kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

63. AMA, [din ve inanç birliğini bozanlara gelince,] onların kalpleri bütün bu gerçeklerden yana aymazlık içindedir! (34)Fakat, onların [içlerinde] bu

77. Sonunda onlara şiddetli bir azap kapısı açtığımızda bir de bakarsın onun içinde ümitsizliğe düşüvereceklerdir.

78. Halbuki O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

79. O, sizi yeryüzünde yaratıp türetendir. Sadece O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. O, diriltendir, öldürendir. Gece ile gündüzün birbirini takib etmesi de O'na aittir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

81. Hayır onlar, öncekilerin söyledikleri sözler gibi sözler ettiler.

82. Dediler ki: "Gerçekten biz, ölüp bir toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı tekrar diriltileceğiz?"

83. Andolsun, biz de bizden önce atalarımız da bununla tehdit edildik. Bu öncekilerin uydurduğu masallardan başka bir şey değildir.

84. De ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin: Yer ve yerde bulunanlar kime aittir?"

85. Allah'ındır"diyecekler. "Öyle ise siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?"de.

86. De ki: "Yedi kat göklerin Rabbi, büyük Arş'ın Rabbi kimdir?"

87. ."Allah'ındır"diyecekler. "Öyle ise ona karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"de.

88. De ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin: Her şeyin hükümranlığı elinde olan, kendisi koruyan, kendisine karşı korunulamaz olan kimdir?"

89. "Allah'ındır"diyecekler. "Öyle ise nasıl aldanıyorsunuz?"de.

90. Hayır, biz onlara gerçeği getirdik, fakat onlar kesinlikle yalancıdırlar.

91,92. Allah hiçbir çocuk edinmemiştir. Onunla birlikte başka hiçbir ilah yoktur. Öyle olsaydı her ilah kendi yarattığını alır götürür ve mutlaka birbirlerine üstün gelmeye çalışırlardı. Gaybı da, görülen âlemi de bilen Allah, onların yakıştırdığı nitelemelerden uzaktır. Onların koştukları ortaklardan çok yücedir.

93,94. De ki: "Ey Rabbim! Onlara yöneltilen tehditleri bana mutlaka göstereceksen, beni o zalim milletin içinde bulundurma."

95. Bizim onlara yönelttiğimiz tehditleri sana göstermeye elbette gücümüz yeter.

96. Kötülüğü, en güzel olan şeyle uzaklaştır. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyleri daha iyi biliriz.

97. De ki: "Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım."

98. "Ey Rabbim! Onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."

99,100. Nihayet onlardan birine ölüm gelince, "Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk

[bozgunculuk eğiliminden] başka [daha kötü] eylemlere (35) kalkışma [eğilimleri] de var; ve onlar bu tür eylemlere devam edip gidecekler;

64. öyle ki, sonunda, onların arasından bolluk, genişlik içinde dalıp gitmiş olanları (36) azapla kıskıvrak yakaladığımız zaman yalvarıp yakarmaya başlayacaklar.

65. [Fakat onlara:] "Boşuna yalvarıp yakarmayın bugün; çünkü, Bizden asla yardım görecek değilsiniz!" [denecektir].

66. "Size mesajlarım tekrar tekrar (37) okunduğunda, siz [her defasında] ökçelerinizin üzerinde dönüveriyor .

67. [ve] büyüklük taslayaraktan gecelerinizi olur olmaz şeyler konuşarak geçiriyordunuz." (38)

68. Peki, onlar [Allah'ın bu] sözünü anlamaya hiç çalışmadılar mı? Yahut geçip gitmiş atalarına hiç gelmeyen bir şey mi geldi onlara? (39)

69. Yoksa bunlar kendi elçilerini tanımıyorlar da, onun için mi o'nu inkar ediyorlar?

70. Yahut "Onda delilik var!" mı diyorlar?Oysa, o onlara gerçeğin tâ kendisini getirdi ama gerçek onlardan çoğunun işine gelmez! (40)

71. Fakat, gerçek (41) onların arzu ve emellerine uyacak olsaydı, şüphesiz gökler ve yer içindekilerle beraber yıkılır giderdi! (42)Oysa, Biz [bu ilahî mesajda] onlara akılda tutmaları gereken her şeyi (43) ulaştırdık; ne var ki, kendilerine bahşedilen bu hatırlatıcı mesajdan [umursamazlıkla] yüz çevirdiler!

72. [Ey Muhammed,] yoksa onlardan dünyevî bir karşılık mı istiyorsun? Fakat [bilmelidirler ki] Rabbinin vereceği karşılık en iyisidir; çünkü rızık verenlerin en iyisi O'dur! (44)

73. Ve, doğrusu sen onları gerçekten dosdoğru bir yola çağırıyorsun;

74. ama, ahirete inanmamakta direnenler ister istemez bu yoldan sapmaktalar.

75. Onlara merhamet edip [bu dünyada] başlarına gelebilecek (45) darlık ve sıkıntıyı giderecek olsak, onlar yine de, o kurumlu azgınlıkları içinde körcesine bocalayıp dururlar.

76. Ve gerçek şu ki, Biz onları azapla da sınadık, (46) ama onlar yine de Rablerine boyun eğmediler; (bundan sonra da bağışlanma için) yalvarıp yakaracak değiller;

77. tâ ki, Biz onların önünde [ceza gününe has] zorlu bir azabın kapısını açıncaya kadar; işte ancak o zaman bütün ümitlerini kaybediverirler. (47)

78. [EY İNSANLAR! Rabbinizin mesajlarına kulak verin,] çünkü, sizi işitme duyusuyla, görme duyusuyla, düşünme-hissetme yeteneğiyle donatan O'dur; [yine de] ne kadar az şükrediyorsunuz!

79. Sizi çoğaltıp yeryüzüne yayan da O'dur; ve sonunda toplanıp O'na döndürüleceksiniz.

ettiğim dünyada salih bir amel yapayım"der. Hayır! Bu sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek, dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır.

101. Sûr'a üfürüldüğü zaman, (işte) o gün ne aralarında soy-sop yakınlığı kalacak, ne de birbirlerini arayıp soracaklardır.

102. Artık kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

103. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, işte onlar da kendilerini ziyana uğratanların ta kendileridir. Onlar cehennemde ebedi kalacaklardır.

104. Ateş yüzlerini yalar ve onlar orada sırıtır kalırlar.

105. Allah, "Âyetlerim size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz, değil mi?"der.

106. Onlar da şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Biz azgınlığımıza yenik düştük ve sapık bir toplum olduk."

107. "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer (tekrar günaha) dönersek şüphesiz kendimize zulmetmiş oluruz."

108. Allah, "Aşağılık içinde kalın orada, artık benimle konuşmayın!"der.

109. Kullarımdan, "Ey Rabbimiz! Biz inandık, bizi bağışla, bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın"diyen bir grup var idi.

110. Siz ise onlarla alay ediyordunuz. O kadar ki onlar size beni anmayı unutturdu. Onlara hep gülüyordunuz.

111. Sabretmiş olmaları sebebiyle, bugün ben onları mükafatlandırdım. Şüphesiz onlar başarıya erenlerin ta kendileridir.

112. Allah (inkarcılara) "Yeryüzünde kaç sene kaldınız?"diye sorar.

113. Onlar, "Bir gün, ya da bir günden daha az bir süre kaldık. Hesap tutanlara sor"derler.

114. Allah şöyle der: "Çok az bir zaman kaldınız. Keşke bunu (daha önce) bilmiş olsaydınız."

115. "Sizi boşuna yarattığımızı ve bize tekrar döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. Ondan başka hiç ilah yoktur. O şerefli ve yüce arşın Rabbidir.

117. Kim, hakkında hiçbir delili olmadığı halde Allah ile birlikte başka bir ilaha taparsa, onun hesabı ancak Rabbi katındadır. Şüphesiz kâfirler asla kurtuluşa eremezler.

118. De ki: "Rabbim! Bağışla, merhamet et. Çünkü sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!"

80. Hayatı bağışlayan ve ölüme hükmeden O'dur; geceyle gündüzün birbirini kovalaması O'nun buyruğuyladır. Öyleyse, artık aklınızı kullanmayacak mısınız?

81. Hayır, onlar sadece geçip gitmiş insanların söylediği şeyi söylerler:

82. "Biz öldükten, toza toprağa, kemiğe dönüştükten sonra, yeniden diriltileceğiz, öyle mi?" derler.

83. "Gerçek şu ki, bize de, bizden önce atalarımıza da aynı şey vaad edilmişti! Eskilerin masallarından başka bir şey değil bu!"

84. De ki: "Peki, yeryüzü ve orada var olanlar (48) kimin, öyleyse? Biliyorsanız [hadi, söyleyin bana]!"

85. "Allah'ın!" diye cevap vereceklerdir.De ki: "Peki, (Allah'ın birliğini, eşsiz-ortaksız olduğunu) kendiliğinizden hatırlamayacak mısınız artık?"

86. De ki: "Peki, kimdir yedi kat göğü yerinde tutan ve yüce kudret tahtında hükümran olan?" (49)

87. Diyeceklerdir ki: "Allah!"De ki: "Peki, artık O'na karşı sorumluluk bilinci taşımayacak mısınız?"

88. De ki: "Her şeyin yönetimini elinde tutan; koruyup kollayan ama kendisine karşı (kimsenin) korunup kollanamayacağı kimdir? Biliyorsanız, [hadi, söyleyin bana]!"

89. "Allah!" diye cevap vereceklerdir.De ki: "Peki, o halde, nasıl böyle aldatılabilirsiniz?" (50)

90. Hayır, Biz onlara hakkı ulaştırdık; buna rağmen onlar yine de yalanı tercih ediyorlar! (51)

91. Allah asla çocuk edinmemiştir, (52) ne de O'nunla beraber başka bir tanrı vardır: [çünkü, eğer başka herhangi bir tanrı] olsaydı, her tanrı kendi yarattığı âlemi kendinden yana çeker (53) ve şüphesiz her biri diğerine baskın çıkmaya çalışırdı!Sınırsız kudret ve yüceliğiyle Allah, onların tasavvur ve tanımlama yoluyla yakıştırdıkları şeylerden mutlak olarak uzaktır; (54)

92. O kullarının algı ve tasavvurlarının erişemediği şeyleri de, onların akıl ve duyu yoluyla tanıklık edebildikleri şeyleri (55) de künhüyle bilir; ve bunun içindir ki, onların Kendisine yakıştırdıkları her türlü eşten ve ortaktan mutlak olarak yücedir!

93. DE Kİ: "Ey Rabbim! [Sana baş kaldıranların] vaad edildikleri azabın gerçekleşmesine tanık olmamı diliyorsan, (56)

94. Rabbim, o zaman, benim de bu zalim insanlardan biri olmama izin verme!"

95. [İşte böyle dua et] çünkü, şüphesiz Biz, onlara vaad ettiğimiz [azabın, bu dünyada dahî gerçekleşmesine] seni tanık kılacak güçteyiz!

96. [Fakat, onlar ne söylerlerse, ya da ne yaparlarsa yapsınlar, sen yine de onların işlediği] kötülüğü, en iyi yol hangisi ise, onunla sav: (57) (çünkü) onların [Bize] yakıştırageldikleri şeyleri en iyi bilen Biziz.

97. Ve de ki: "Ey Rabbim! Tüm kötü dürtülerin kışkırtmalarına karşı (58) Sana sığınıyorum!

98. Rabbim, onların bana yaklaşmalarından da Sana sığınıyorum!"

99. [ÖLÜMDEN sonraki hayata inanmamakta direnip de kendi kendilerini aldatanlardan] (59) herhangi birine sonunda ölüm gelip çatınca: "Ey Rabbim!" der, "Beni [hayata] geri döndür, izin ver döneyim (60)

100. de [daha önce] gözardı ettiğim konularda (61) dürüst ve erdemli işler göreyim!"Yoo, onun söylediği, şüphesiz, yalnızca [boş ve anlamsız] bir sözden ibarettir; çünkü [bir kere dünyayı terk etmiş bulunanların] ardında, yeniden diriltilecekleri Gün'e kadar [aşılması imkansız] bir [ölüm] engeli bulunmaktadır!

101. Ve sonra, [kıyamet] sûru üflendiği zaman, o Gün artık ne aralarındaki kan bağları işe yarayacaktır ne de birbirlerine (olup biten hakkında) soru sorabileceklerdir.

102. Ve [o Gün, iyi eylem ve davranışları] tartıda ağır gelen kimseler; işte kurtuluşa erişecek olanlar böyleleridir.

103. Ama tartıda hafif çekenlere gelince; işte, cehennemde yerleşip kalmak üzere kendi kendilerine yazık edenler de böyleleridir;

104. ateş onların yüzlerini kavuracak ve dudakları acıdan çarpılmış olarak orada kalakalacaklar.

105. [Ve Allah onlara:] "Mesajlarım size ulaştırılmamış mıydı ve siz de onları yalanlayıp durmamış mıydınız?" [diyecek].

106. "Ey Rabbimiz!" diye yakaracaklar, "Bize kötü talihimiz galebe çaldı ve biz de bu yüzden eğri yola saptık! (62)

107. Ey Rabbimiz, bizi buradan çıkar, eğer tekrar [günaha] dönersek, o zaman, gerçekten zalim kimseler oluruz!"

108. [Fakat Allah onlara:] "Kalın kaldığınız yerde [bu bayağılığınızla]! (63) Ve Benimle bir daha asla konuşmayın!" diyecek.

109. "Bakın, kullarımın arasında, Ey Rabbimiz! Biz [Sana] inandık; öyleyse, bizim günahlarımızı bağışla ve bize acı, çünkü gerçek acıyan(ımız), esirgeyen(imiz) Sensin!' (64) diyenler de vardı;

110. fakat siz onları alay konusu yaptınız; öyle ki, bu sonunda size Beni anmayı büsbütün unutturdu; (65) çünkü hep gülüp durdunuz onlara.

111. [Ama,] bakın, güçlüklere göğüs germelerinden ötürü bugün onları mükafatlandırdım: işte, bahtiyar olacak olanlar böyleleridir!"

112. [Ve Allah, azaptakilere:] "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye soracak.

113. "Orada bir gün kaldık, yahut bir günden daha az; bunu [zamanı] saymasını bilenlere sor..." (66) diye cevap verecekler.

114. [Bunun üzerine, Allah:] "Orada sadece az bir vakit kaldınız; bunu bir bilseydiniz!

115. Sizi boş ve anlamsız bir oyun için yarattığımızı ve Bize dönmek zorunda olmadığınızı mı sanıyordunuz?" (67)

116. ÖYLEYSE, artık [bilin ki] Allah yüceler yücesidir; mutlak hüküm ve egemenlik Sahibidir; Nihaî Gerçektir; (68) O'ndan başka tanrı yoktur; çok yüce, çok cömert hükümranlık makamının Sahibi O'dur! (69)

117. Öyleyse artık, kim ki, hakkında hiçbir delile sahip olmadığı halde Allah'la beraber başka bir tanrıya yakarırsa bunun hesabını Rabbinin katında mutlaka verecektir; [ve] şüphesiz, hakkı böylece inkar etmiş olanlar asla kurtuluşa, esenliğe erişemeyeceklerdir!

118. Öyleyse, [ey inanan kişi,] de ki: "Rabbim! [Beni] bağışla, [bana] acı; çünkü gerçek acıyan, esirgeyen Sensin!"

93. Fussilet. (1-7) 5. YIL.

1. Hâ Mîm.

2. Bu Kur'an, Rahmân ve Rahîm olan Allah'tan indirilmedir.

3. Bu, bilen bir toplum için Arapça bir Kur'an olarak âyetleri genişçe açıklanmış bir kitaptır.

4. Müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir. Artık onlar işitmezler.

5. Dediler ki: "(Ey Muhammed!) Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz örtüler içerisindedir. Kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde vardır. O halde sen (istediğini) yap, şüphesiz biz de (istediğimizi) yapacağız."

6. De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Fakat bana ilâhınızın yalnızca bir tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah'a ortak koşanların vay haline!"

7. Onlar zekatı vermeyen kimselerdir. Onlar ahireti de inkar ederler.

93. Fussilet. (1-7) 5. YIL.

1. Hâ-Mîm. (1)

2. [BU VAHYİN] indirilişi, Rahmân ve Rahîm'dendir:

3. bir ilahî kelâm ki, (taşıdığı) mesajlar, anlama ve kavrama yeteneğine sahip insanlar için Arapça (2) bir hitabe olarak apaçık beyan edilmiştir;

4. güzel haberleri müjdeleyici ve uyarıcı olarak. Fakat [bu ilahî kelâm insanlara ne zaman tebliğ edilse] çoğu yüz çevirir ki [mesajını] duymasınlar; (3)

5. ve "[Ey Muhammed!]" derler, "Kalplerimiz bizi çağırdığın her şeye kapalıdır, kulaklarımız sağırdır ve bizimle senin aranda bir engel vardır. (4) Öyleyse, sen [ne istersen] yap, unutma ki biz de [her zaman yaptığımızı] yine yapacağız!"

6. [Ey Muhammed] de ki, "Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. (5) Bana tanrınızın yalnızca Tek Tanrı olduğu vahyedilmiştir: öyleyse O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin!"O'ndan başkasına ilahlık yakıştıranların vay haline;

7. [vay haline] karşılıksız harcamadan kaçınanların: işte böyleleridir ahireti inkar edenler! (6)

94. Zuhruf. (1-28) 5. YIL.

1. Hâ Mîm.

2,3. Apaçık Kitab'a andolsun ki, iyice anlayasınız diye biz, onu Arapça bir Kur'an yaptık.

4. Şüphesiz o, katımızdaki ana kitapta (Levh-i Mahfuz'da) mevcuttur, çok yücedir, hikmetlerle doludur.

5. Haddi aşan bir topluluk oldunuz diye vazgeçip Zikir'le (Kur'an'la) sizi uyarmaktan geri mi duralım?

6. Halbuki daha önceki toplumlara da nice peygamberler göndermiştik.

94. Zuhruf. (1-28) 5. YIL.

1. Hâ-Mîm. (1)

2. DÜŞÜN özünde apaçık olan ve hakikati bütün açıklığıyla ortaya seren bu ilahî fermanı: (2)

3. onu, düşünüp kavrayabilmeniz için (3) Arapça bir hitabe yaptık.

4. Ve o, katımızda bulunan bütün vahiylerin kaynağında[n çıkmış]tır; (4) o, gerçekten yücedir, hikmet doludur.

5. [SİZ EY hakikati inkar edenler!] Kendi kişiliğinizi harcayan insanlar olduğunuzu göre göre bu

7. (Onlar da) kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

8. Biz, onlardan daha çetinlerini de helak ettik. Öncekilerin örneği geçti!

9. Andolsun, onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?"diye sorsan, mutlaka, "Onları mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen (Allah) yarattı"diyeceklerdir.

10. O, yeryüzünü size beşik yapan ve gideceğiniz yere ulaşasınız diye sizin için orada yollar var edendir.

11. O gökten bir ölçüye göre yağmur indirendir. Biz onunla ölü araziyi canlandırdık. İşte siz de, böyle diriltileceksiniz.

12,13,14. O bütün çiftleri yaratan, üzerlerine kurulasınız, sonra da, kurulduğunuzda, Rabbinizin nimetini hatırlayasınız ve "Bunu hizmetimize veren Allah'ın şanı yücedir. Bunlara bizim gücümüz yetmezdi. Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz"diyesiniz diye sizin için bindiğiniz gemileri ve hayvanları yaratandır.

15. Böyle iken ("melekler Allah'ın kızlarıdır"demek suretiyle) kullarından bir kısmını O'nun parçası saydılar. Şüphesiz insan apaçık bir nankördür.

16. Yoksa, Allah, yarattıklarından kendisine kızlar edindi de, oğulları size mi seçip ayırdı?

17. Onlardan biri, Rahmân'a örnek kıldığı (isnad ettiği kız çocuğu) ile müjdelendiği zaman, öfkesinden yüzü simsiyah kesilir.

18. Süs içerisinde (narin bir biçimde) yetiştirilen ve tartışmada (delilini erkekler gibi) açıklayamayanı mı Allah'a isnad ediyorlar?

19. Onlar, Rahmân'ın kulları olan melekleri de dişi saydılar. Onların yaratılışına şahit mi oldular? Onların (yalan) şahitlikleri yazılacak ve sorgulanacaklardır.

20. "Eğer Rahmân dileseydi biz onlara kulluk etmezdik"dediler. Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar.

21. Yoksa bundan önce onlara bir kitap verdik de ona mı sarılıyorlar?

22. Hayır! Onlar sadece, "Şüphesiz biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, ve biz onların izlerinden gitmekteyiz"dediler.

23. İşte böyle, biz senden önce hiçbir memlekete bir uyarıcı göndermedik ki, oranın şımarık zenginleri, "Şüphe yok ki biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk. Biz de elbette onların izlerinden gitmekteyiz"demiş olmasınlar.

24. (Gönderilen uyarıcı,) "Ben size, babalarınızı üzerinde bulduğunuz dinden daha doğrusunu getirmiş olsam da mı?"dedi. Onlar, "Biz kesinlikle sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz"dediler.

25. . Biz de onlardan intikam aldık. Yalanlayanların sonu, bak nasıl oldu!

26. Hani İbrahim babasına ve kavmine şöyle demişti: "Şüphesiz ben sizin taptıklarınızdan

hatırlatma ve uyarıyı sizden tamamen geri mi çekelim? (5)

6. Eski zamanların halkına ne kadar da çok peygamber gönderdik!

7. Ama onlara hiçbir peygamber gelmedi ki o'nunla alay etmiş olmasınlar;

8. [sonunda] şimdikilerden (6) daha kudretli [oldukları halde] onları silip yok ettik: ve o eski toplumlar geçmişten bir iz, bir hatıra oldular.

9. İşte böyle, şayet (7) onlara da "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorarsan hiç tereddüt etmeden "Kudret Sahibi Olan, Her Şeyi Bilen [Allah]tır" cevabını verecekler.

10. Yeri sizin için bir beşik yapan ve üzerinde [geçiminizi kazanma] yolları var eden (8) O'dur; umulur ki doğru yolu (seçer ve onu) izlersiniz.

11. O'dur gökten gerekli miktarda suyu tekrar tekrar (9) indiren: işte, Biz [nasıl] onunla ölü toprağa hayat veriyorsak, siz de böyle [öldükten sonra] yeniden sahneye çıkarılacaksınız.

12. Ve O bütün karşıtları (da) yaratandır. (10) O'dur bütün gemileri ve hayvanları binmeniz için sizin hizmetinize veren;

13. böyle yapar ki onlara hükmedesiniz (11) ve ne zaman onlardan yararlanırsanız Rabbinizin nimetlerini hatırlayıp "[Bütün] bunları bizim hizmetimize veren O ne yücedir, çünkü [O olmasaydı] biz bunu elde edemezdik;

14. o halde biz mutlaka O'na döneceğiz!" diyesiniz.

15. AMA hâlâ (12) O'na bir çocuk yakıştırırlar, üstelik yarattıklarından birini! (13) Belli ki, (böyle düşünen) insan şükretmeyi terk etmiş bir nankördür!

16. Yoksa, [düşünüyor musunuz ki] O, yarattıkları arasından kız çocukları kendisi için seçti ve size erkek çocukları bıraktı? (14)

17. Nitekim onlardan birine, Rahmân'a kolayca isnad ettiği (15) [çocuğun doğumu] müjdelenirse, yüzü kararır ve içi öfkeyle dolar:

18. "Ne!" (diye şaşkınlıkla sorar), "[Bir kız sahibi mi oldum-] [yalnız] süs için var olan bir kız?" (16) Bunun üzerine kendini belli belirsiz bir iç çatışmanın içinde bulur. (17)

19. Ve onlar meleklerin (de) -ki Rahmân tarafından yaratılan varlıklardır- (18) dişi olduklarını iddia ederler: [yoksa] onların yaratılışını gördüler mi? Onların bu saçma iddiası (19) kaydedilecek ve böyleleri [Hesap Günü bundan dolayı] yargılanacaklar!

20. Onlar hâlâ: "Rahmân dilemiş ol[ma]saydı biz onlara asla tapmazdık!" diyorlar. [Ama] onlar [Rahmân'ın] böyle bir şey [istediği] hakkında bilgi sahibi değiller: Onlar sadece zannediyorlar. (20)

21. Yoksa biz, bundan önce, kendilerine, hâlâ sıkı sıkıya sarıldıkları [aykırı] bir vahiy mi gönderdik? (21)

uzağım."
27. "Ben ancak O, beni yaratana taparım. Şüphesiz O beni doğru yola iletecektir."
28. İbrahim bunu, belki dönerler diye, ardından gelecekler arasında kalıcı bir söz yaptı.

22. Hayır! Ama şöyle derler: "Biz atalarımızı (belli) bir inanç üzerinde bulduk ve ancak onların izinden giderek doğru yolu buluruz!"
23. İşte böyle: Biz, ne zaman, senden önce herhangi bir topluluğa bir uyarıcı gönderdiysek, halkın keyif ve haz peşinde koşan (22) kesimi daima şöyle dediler: "Biz atalarımızı bir inanç üzerinde bulduk, biz ancak onların izinden gideriz!" (23)
24. [Bunun üzerine her peygamber] "Nasıl?" derdi, (24) "Atalarınızı inanır bulduğunuzdan daha iyi bir kılavuz getirmiş olsam da mı?" Berikiler, buna, "Sizin mesajlarınızda bir doğruluk payı olduğunu inkar ediyoruz!" diye cevap verirlerdi.
25. Ama sonunda onlardan intikamımızı aldık: işte bakın hakikati yalanlayanların sonu ne oldu!
26. İBRAHİM, babasına ve halkına seslendi[ğinde bu gerçeği dikkate almıştı: (25)] "Sizin taptıklarınıza tapmak benden uzak olsun!
27. Hiç kimse[ye tapmam], beni var etmiş olan hariç: beni doğru yola ileten O'dur!"
28. Ve bunu, daha sonra gelenler arasında yaşamaya devam eden bir söz olarak söyledi ki onlar [daima] o [sözü hatırlayıp ona] dönsünler.

29. Doğrusu onları (Mekke müşriklerini) ve atalarını kendilerine hak olan Kur'an ve onu açıklayan bir peygamber gelinceye kadar (dünya nimetlerinden) yararlandırırım.
30. Fakat kendilerine Hak gelince, "Bu bir büyüdür, biz onu kesinlikle inkar ediyoruz"dediler.
31. "Bu Kur'an iki şehrin birinden bir büyük adama indirilseydi ya!"dediler.
32. Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için, (çeşitli alanlarda) kimini kimine, derece derece üstün kıldık. Rabbinin rahmeti, onların biriktirdikleri (dünyalık) şeylerden daha hayırlıdır.
33. Eğer bütün insanlar (kafirlere verdiğimiz nimetlere bakıp küfürde birleşen) bir tek ümmet olacak olmasalardı, Rahmân'ı inkar edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerine çıkacakları merdivenler yapardık.
34,35. Evlerine (gümüşten) kapılar ve üzerine yaslanacakları koltuklar ve altın süslemeler yapardık. Bütün bunlar, sadece dünya hayatının geçimliğidir. Rabbinin katında ahiret ise, O'na karşı gelmekten sakınanlarındır.
36. Kim, Rahmân'ın Zikri'ni görmezlikten gelirse biz onun başına bir şeytan sararız. Artık o, onun ayrılmaz dostudur.
37. Şüphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan saptırırlar. Onlar ise doğru yolda olduklarını sanırlar.

95. Zuhruf. (29-65,78-89) 6. YIL.

29. Şimdi, [İbrahim'den sonra yaşamış olanlara gelince,] onlara -ve atalarına- her şeyi apaçık ortaya seren bir elçi aracılığıyla hakikati gönderinceye kadar istedikleri gibi yaşamalarına izin verdim: (26)
30. ama şimdi hakikat onlara ulaşınca, "Bütün bunlar sadece büyüleyici laflardır (27) ve biz onlarda bir doğruluk payı olduğuna inanmıyoruz!" derler.
31. Ve yine şöyle derler: "Bu Kur'an, neden iki şehrin ileri gelenlerine inmiş değil?" (28)
32. Rabbinin rahmetini yoksa onlar mı bölüştürüyorlar? [Hayır, nasıl ki] bu dünyada geçim araçlarını onlar arasında bölüştüren ve onların bazısını başkalarına yardım etmeleri için diğerlerinin üstüne çıkaran Biziz; [aynı şekilde, dilediğimize manevî bağışlarda bulunan da Biziz]: Rabbinin bu rahmeti, onların yığabilecekleri bütün [dünyevî servetler]den daha hayırlıdır.
33. Eğer [sınırsız zenginliklerin önlerine serilmesiyle] bütün insanlar tek bir [şeytanî] toplum haline gelmiyecek olsaydı, (29) [şimdi] Rahmân'ı inkar edenlerin evlerini gümüşten çatılar ve tırmanacakları [gümüşten] merdivenler ile donatırdık;
34. ve evlerine [gümüş] kapılar, üzerinde yatıp uzanacakları [gümüş] yataklar,
35. ve [sınırsız ölçüde] altın (30) Ama bunların tümü, bu dünya hayatının [gelip geçici] zevklerinden başka bir şey değildir; halbuki Allah'a

38. Sonunda bize geldiğinde, arkadaşına, "Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı! Ne kötü arkadaşmışsın!"der.

39. Onlara, "(Bu temenniniz) bugün size asla fayda vermez. Çünkü zulmettiniz. Hepiniz azapta ortaksınız"denir.

40. Sağırlara sen mi duyuracaksın; yahut körleri ve apaçık bir sapıklık içinde olanları sen mi doğru yola ileteceksin?

41. Ya biz seni (bu dünyadan) alır götürürüz de, onlardan intikam alırız.

42. Yahut da, onlara yaptığımız tehdidi sana gösteririz ki, bizim onlara gücümüz yeter.

43. Öyle ise sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz sen doğru bir yol üzeresin.

44. Şüphesiz bu Kur'an, sana ve kavmine bir öğüt ve bir şereftir, ondan hesaba çekileceksiniz.

45. Senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor: Rahmân'dan başka kulluk edilecek ilahlar var etmiş miyiz?

46. Andolsun, biz Mûsâ'yı mucizelerimizle Firavun'a ve ileri gelen adamlarına göndermiştik de o, "Şüphesiz ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim"demişti.

47. (Mûsâ) mucizelerimizi kendilerine getirince, bir de bakmışsın, o mucizelere gülüyorlar!

48. Onlara gösterdiğimiz her bir mucize önceki benzerinden daha büyüktü. Doğru yola dönsünler diye, onları azaba uğrattık.

49. (Onlar azabı görünce) "Ey büyücü! Sana verdiği söze dayanarak, bizim için Rabbine dua et. Çünkü biz artık doğru yola gireceğiz"dediler.

50. Fakat biz onlardan azabı kaldırınca bir de bakmışsın sözlerinden dönüyorlar.

51. Firavun kavmine seslenerek dedi ki: "Ey kavmim! Mısır hükümdarlığı benim değil mi? Şu nehirler de benim altımdan akıyor (değil mi?) Hâlâ görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, şu zavallı, nerede ise maksadını anlatamayacak durumda olan bu adamdan daha hayırlı değil miyim?"

53. "(Eğer doğru söylüyorsa) ona altın bilezikler atılmalı, yahut onunla beraber bulunmak üzere melekler gelmeli değil miydi?"

54. Firavun kavmini küçük düşürdü (ezdi). Onlar da kendisine itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplumdu.

55. Onlar bizi bu şekilde öfkelendirince biz de onlardan öc aldık, hepsini suda boğduk.

56. Onları, sonradan gelecek inkârcılara, geçmiş bir ibret ve bir örnek kıldık.

57. Meryem oğlu İsa bir örnek olarak anlatılınca bir de ne göresin senin kavmin (seni susturacak bir delil buldukları zannıyla) hemen şamata etmeye başlar.

karşı sorumluluk duyanları öteki dünya[da] Rableri katında [mutluluk] bekler.

36. Rahmân'ın uyarısını görmezden gelmeyi tercih eden kimseye gelince, Biz onun içine öteki kişiliğini oluşturmak üzere [kalıcı] bir şeytanî dürtü yerleştiririz. (31)

37. Bu [şeytanî dürtüler] böylelerini [hakikat] yolundan alıkoyar ve bunlar kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar!

38. Ama sonunda (32) [bu şekilde günaha batmış olan] kişi, [Hesap Günü] önümüze geldiği zaman, [öteki kişiliğine,] "Keşke benimle senin aranda doğu ile batı (33) kadar bir mesafe olsaydı!" diyecektir; şu öteki kişilik ne kadar da kötüymüş!

39. O Gün bu[nu öğrenmeniz] size bir fayda sağlamaz, çünkü siz [birlikte] günah işlediniz, şimdi [de] azabınızı birbirinizle paylaşın. (34)

40. SEN [ey Muhammed,] sağıra işittirebilir misin, yahut köre doğru yolu gösterebilir misin, ya da sapkınlığa gömülmüş olana? (35)

41. Biz [mesajın hakim duruma geçmeden önce] seni (onların) elinden alsak da [almasak da] mutlaka onlardan öcümüzü alırız:

42. ve onlara vaad ettiğimiz şeyi yerine getirdiğimizi [bu dünyada] sana göstersek de [göstermesek de] -onlar üzerinde kesin bir otoriteye sahibiz!

43. Öyleyse sana vahyedilmiş olan her şeye sımsıkı sarıl: çünkü sen dosdoğru bir yoldasın;

44. ve bu [vahiy] şüphesiz senin ve halkın için bir şeref ve itibar [kaynağı] olacaktır: (36) ama zamanı gelince hepiniz [ona karşı tutumunuzdan dolayı] hesaba çekileceksiniz. (37)

45. [Bırak başkasını da,] senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor, (38) Rah-mân'dan başka tanrılara tapılmasına hiç izin vermiş miyiz?

46. İŞTE BU ŞEKİLDE (39) Musa'yı mesajlarımızla Firavun'a ve ileri gelen adamlarına gönderdik: Musa onlara, "Bakın" dedi, "ben bütün âlemlerin Rabbinin bir elçisiyim!"

47. Ama önlerine [mucizevî] işaretlerimizi getirince, (40) hemen onları alaya aldılar,

48. halbuki kendilerine gösterdiğimiz her işaret, öncekinden daha etkileyici idi ve [her defasında] onları belki [Bize] dönerler diye (41) azaba çarptırdık.

49. Ve [her defasında,] "Ey büyücü!" diye feryad ettiler, "Seninle yaptığı [peygamberlik] sözleşmesinin hatırına bizim için Rabbine yalvar: biz artık kesinlikle doğru yola döneceğiz!"

50. Ama azaptan kurtarır kurtarmaz, bir bakarsın ki hemen sözlerinden dönüvermişler!

51. Ve Firavun, halkına bir çağrıda bulunarak "Ey kavmim!" dedi, "Mısır'ın hakimiyeti bana ait değil mi? Bütün bu nehirler benim ayaklarımın altında

58. "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, yoksa İsa mı?"dediler. Bunu sadece seninle tartışmak için ortaya attılar. Şüphesiz onlar kavgacı bir toplumdur.

59. İsa, sadece, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları'na örnek kıldığımız bir kuldur.

60. Eğer dileseydik, içinizden yeryüzünde sizin yerinize geçecek melekler yaratırdık.

61. Şüphesiz o Kıyametin (kopacağının) bir bilgisidir. Artık onun hakkında asla şüphe etmeyin, bana uyun, bu doğru bir yoldur.

62. Sakın şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o size apaçık bir düşmandır.

63. İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: "Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyle ise, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

64. Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin, işte bu doğru bir yoldur.

65. Ama aralarından çıkan gruplar ayrılığa düştüler. Elem dolu bir günün azâbından vay o zulmedenlerin haline!

78. Andolsun, size hakkı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmayanlarsınız.

79. Yoksa (gerçeği kabul etmeme konusunda) bir işe kesin karar mı verdiler? Şüphesiz biz de (onları cezalandırmakta) kararlıyız.

80. Yoksa onların sırlarını ve gizli konuşmalarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır öyle değil, yanlarındaki elçilerimiz (melekler) yazmaktadırlar.

81. (Ey Muhammed!) De ki: "Eğer Rahmân'ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum."

82. Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın da Rabbi olan Allah, onların nitelendirmelerinden uzaktır.

83. Bırak onları, tehdit edildikleri güne kavuşana kadar, (batıl inançlarına) dalsınlar ve (dünya hayatlarında) oynayadursunlar.

84. O, gökte de ilâh olandır, yerde de ilah olandır. O hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin hükümranlığı kendisine ait olan Allah yücedir! Kıyametin bilgisi de yalnız O'nun katındadır ve yalnızca O'na döndürüleceksiniz.

86. Onu bırakıp taptıkları şeyler şefaat edemezler. Ancak bilerek hakka şâhitlik edenler şefaat edebilirler.

87. Andolsun, onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette, "Allah"derler. Öyleyken nasıl döndürülüyorlar?

88. Onun (Muhammed'in), "Ya Rabbi!"demesine andolsun ki, şüphesiz bunlar iman etmeyen bir kavimdir.

(42) akmıyor mu? [Sizin en büyük efendiniz olduğumu] görmüyor musunuz?

52. Ben, ne demek istediğini bile anlatamayan (43) şu zavallı adamdan daha iyi değil miyim?"

53. "Sonra, neden ona hiç altın bilezikler (44) verilmemiş ve neden onunla birlikte bir melek gelmiş değil?"

54. Firavun, böylece halkını ahmaklaştırdı ve onlar da sonunda boyun eğdiler: çünkü onlar, aldatılmış, ayartılmış bir halktı!

55. Ama Bize meydan okumaya devam edince onlara misillemede bulunduk ve hepsini suda boğduk:

56. onları geçmişten kalan bir hatıra ve sonrakiler için bir ibret örneği kıldık.

57. ŞİMDİ, ne zaman Meryem'in oğlu[nun tabiatı] örnek olarak ortaya getirilse, [ey Muhammed,] senin kavmin bu yüzden yaygarayı basar;

58. ve "Hangisi daha iyi, bizim ilahlarımız mı yoksa o mu?" derler. (45) [Ama] onlar bu mukayeseyi, yalnızca, sırf muhalefet olsun diye senin önüne getirirler: evet, onlar kavgacı/tartışmacı bir toplumdur! (46)

59. [İsa'ya gelince,] o sadece [bir insandır-] kendisini [peygamberlikle] onurlandırdığımız ve İsrailoğulları için örnek kıldığımız bir kul[umuz].

60. Ve eğer isteseydik, [siz ey meleklere tapanlar,] sizi yeryüzünde birbiri ardından gelen melekler yapardık! (47)

61. BAKIN, bu [ilahî kelâm] Son Saati[n geleceğini] bildiren bir araçtır; (48) o halde (Son Saat) hakkında hiçbir şüpheye kapılmayın ve Bana uyun: dosdoğru yol [yalnız] budur.

62. Şeytan'ın sizi [bu yoldan] çevirmesine izin vermeyin; çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır!

63. İSA, [kendi halkına] hakikatin bütün kanıtları ile geldiği zaman, "Ben" dedi, "size hikmet ile (49) ve üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını (50) açıklığa kavuşturmak üzere geldim: o halde, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varın ve bana tâbi olun!"

64. "Allah, şüphesiz benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; öyleyse [yalnızca] O'na kulluk edin: doğru yol [sadece] budur!"

65. Fakat [İsa'dan sonra gelenler] arasından çıkan gruplar farklı görüşleri savunmaya (51) başladılar: vay haline o zulmedenlerin ve yazık o acı Gün'de [başlarına gelecek] azap için!

78. [SİZ EY günahkarlar!] Size hakikati ilettik, fakat çoğunuz ondan nefret ediyorsunuz. (54)

79. Öyle mi? [Hakikatin] ne olması gerektiğine onlar, [o, hakikati inkar edenler] mi karar verecek? (55)

80. Yoksa onlar, dışarı vurmadıkları düşüncelerini ve gizli konuşmalarını duymaz mıyız sanırlar? (56) Elbette [Biz duyarız] ve yanıbaşlarındaki semavî

89. Şimdilik sen onları hoş gör ve "size selam olsun"de. Yakında bilecekler.

güçlerimiz (57) [bütün o gizlediklerini] kaydederler.

81. De ki [ey Muhammed]: "Eğer Rahmân [gerçekten] bir erkek çocuk sahibi olsaydı, ben ona tapanların ilki olurdum!"

82. Göklerin ve yerin Rabbi -kudret ve egemenlik tahtının sahibi Rabb- (58) onların isnad ettikleri her türlü sıfattan (59) kesinlikle münezzehtir!

83. Onları bırak da vaad edilen [Hesap] Günü ile karşılaşıncaya kadar beyhude konuşmalarla oyalansınlar ve [kelimelerle] oynayıp dursunlar: (60)

84. çünkü [o zaman anlayacaklardır ki] gökte ve yerde Allah [yalnız] O'dur ve yalnız O'dur hikmet sahibi olan, her şeyi bilen.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin mülkünün kendisine ait olduğu, Son Saat bilgisinin Sahibi ve hepinizin O'na döneceği (Allah)ın şanı ne yücedir!

86. Bazılarının Allah'tan başka sığınıp yalvardıkları bu [varlık]lar, (61) [hayatlarında] hakikate şahitlik yapmış ve [Allah'ın tek ve benzersiz olduğunun] farkına varmış olanlar dışında [Hesap Günü] hiç kimseye şefaat etme gücüne (62) sahip değiller.

87. Eğer onlara, [Allah'tan başka varlıklara tapanlara,] kendilerini kimin yarattığını sorsan hiç tereddütsüz "Allah!" derler. Peki, neden bu (apaçık gerçekten) sapıyorlar!

88. [Ama Allah gerçek müminleri hakkıyla bilir] (63) ve onun [ümitsiz] feryadı[nı]: "Ey Rabbim! Bunlar inanmayacak bir kavimdir!"

89. Ama sen onlar(ın yaptıkların)a dayan ve de ki: "Selâm [olsun size]!" Çünkü onlar zamanı geldiğinde [hakikati] anlayacaklar.

96. Ahzab. (1-3,7-8,41-47,63-68) 6. YIL.

1. Ey Peygamber! Allah'a karşı gelmekten sakın. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

2. Rabbinden sana vahyolunana uy. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter.

7. Hani biz peygamberlerden sağlam söz almıştık. Senden, Nûh'tan, İbrahim, Mûsâ ve Meryem oğlu İsa'dan da. Evet biz onlardan sapa sağlam bir söz almıştık.

8. (Allah bunu,) doğru kimseleri doğruluklarından hesaba çekmek için (yapmıştır.) Kâfirlere de elem dolu bir azap hazırlamıştır.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin.

42. Onu sabah akşam tespih edin.

43. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size merhamet eden; melekleri de sizin için bağışlanma dileyendir. Allah mü'minlere çok merhamet edendir.

96. Ahzab. (1-3,7-8,41-47,63-68) 6. YIL.

1. EY PEYGAMBER! Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol; hakikati inkar edenlerin ve ikiyüzlülerin söylediklerine uyma! Şüphesiz Allah her şeyi tam bilendir, hikmet sahibidir.

2. [Yalnız] Rabbinden sana vahiy yoluyla gelene (1) uy: çünkü [ey insanlar,] Allah yaptığınız her şeyden tam haberdardır.

3. [Sadece] Allah'a güvenin: hiç kimse Allah kadar güvene layık olamaz.

7. VE BİR ZAMAN Biz bütün peygamberlerden sağlam taahhütler almıştık: (11) Senden, [ey Muhammed,] ve Nûh'dan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan: Onların [hepsinden] güçlü, sağlam bir taahhüt aldık,

8. ki, [zamanın bitiminde] O, bu hak dâvânın temsilcilerine hakikate sadık kalmalarını[n yeryüzünde nasıl bir karşılık gördüğünü] sorabilsin. (12) Ve O, hakikati inkar edenlerin tümü için acı bir azap hazırlamıştır!

41. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'ı çokça anın,

44. Allah'a kavuşacakları gün mü'minlere yönelik esenlik dileği "Selam"dır. Allah onlara bol bir mükafat hazırlamıştır.

45,46. Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.

47. Mü'minlere kendileri için Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu müjdele.

63. İnsanlar sana kıyametin vaktini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır."Ne bilirsin, belki de kıyamet yakında gerçekleşir.

64. Şüphesiz Allah kâfirlere lanet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

65. Onlar, orada ebedi olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır.

66. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün, "Keşke Allah'a ve Resül'e itaat edeydik"diyecekler.

67. Yine şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Biz önderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar."

68. "Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lanete uğrat."

42. ve sabah akşam (52) O'nun şanını yüceltin.

43. O, size [kendi mesajlarını taşıyan] melekleriyle nimetlerini bahşeder ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Ve O, müminler için rahmet kaynağıdır.

44. O'na kavuşacakları Gün "Selâm" hitabıyla karşılanacaklardır ve Allah, onlar için en güzel ödülü hazırlamıştır.

45. [Sana gelince,] ey Peygamber, unutma ki Biz seni [hakikatin] bir şahidi, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik,

46. [herkesi] O'nun izniyle (53) Allah'a çağıran ve ışık saçan bir kandil olarak.

47. [O halde,] müminlere kendilerini Allah'tan büyük bir lütuf beklediğini müjdele;

63. İNSANLAR sana Son Saat hakkında soracaklar. De ki: "Onun bilgisi Allah katındadır; senin bütün bildiğin ise, Son Saat'in yakın olduğudur!" (82)

64. Gerçek şu ki, Allah hakikati inkar edenleri rahmetinden kovmuş ve onlar için yakıcı bir ateş hazırlamıştır;

65. onlar orada sonsuza kadar kalacaklar: ne bir dost, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

66. Yüzlerinin ateşte darmadağın olduğu o Gün, (83) "Eyvah" diye feryad ederler, "keşke Allah'a itaat etseydik, keşke Elçi'ye uysaydık!"

67. Ve "Ey Rabbimiz!" diyecekler, "Biz liderlerimize ve ileri gelenlere uyduk, bizi doğru yoldan uzaklaştıranlar onlardır!

68. Ey Rabbimiz! Onlara iki misli azap çektir ve rahmetinden tamamen mahrum bırak!" (84)

1. İnsanların hesaba çekilmeleri yaklaştı. Halbuki onlar gaflet içinde yüz çevirmekteler.

2,3. Rab'lerinden kendilerine yeni bir öğüt (bir uyarı) gelmez ki, onlar mutlaka onu alaya alarak, kalpleri de gaflette olarak dinlemesinler. O zulmedenler gizlice şöyle konuştular: "Bu da ancak sizin gibi bir insan. Şimdi siz göz göre göre sihre mi kapılacaksınız?"

4. Peygamber onlara dedi ki: "Rabbim yerdeki ve gökteki her sözü bilir. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."

5. Onlar, "Hayır, bunlar karma karışık yalancı düşlerdir. Hayır, onu kendisi uydurdu, hayır, o bir şairdir. Eğer böyle değilse önceki peygamberlerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mucize getirsin"dediler.

6. Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir memleket halkı iman etmedi de şimdi bunlar mı iman edecekler?

7. Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz bir takım erkekleri peygamber

97. Enbiya. (Tümü) 6. YIL.

1. İNSANLAR için hesap görme vakti yaklaşıyor; ama onlar [bu yaklaşan şeye karşı] hâlâ inatla umursamazlık gösteriyorlar. (1)

2. Ne zaman Rablerinden kendilerine yeni bir uyarıcı, hatırlatıcı (mesaj) gelse, onu ancak alaya alarak dinliyorlar, (2)

3. kalpleri geçici hoşnutluklar peşinde; bununla birlikte, zulme [böylece] niyetli olanlar [birbirlerine şunu söylerken] gerçek düşüncelerini saklıyorlar: (3) "[Peygamber olduğunu söyleyen] bu kişi sizin gibi ölümlü biri değil mi? Peki öyleyse, böyle göz göre göre büyü ürünü bir söze mi kapılacaksınız?" (4)

4. De ki: (5) "Benim Rabbim gökte ve yerde konuşulan her sözü bilir; her şeyi işiten ve her şeyin aslını bilen O'dur".

5. "Yoo", diyorlar, "[Muhammed'in bu söyledikleri] karmakarışık rüyalardan ibaret!" (6) "Yok yok, bütün bunları kendisi uyduruyor!" -"Hayır, o sadece bir şairdir!" "Peki, madem öyle, önceki [peygamberlerin mucizelerle] gönderildiği gibi o da bize bir mucize getirse ya!"

gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

8. Biz onları yemek yemez bir beden yapısında yaratmadık. Onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik. Kendilerini ve dilediğimiz kimseleri kurtardık. Haddi aşanları ise helak ettik.

10. Andolsun, size öyle bir kitap indirdik ki sizin bütün şeref ve şanınız ondadır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

11. Biz zulmetmekte olan nice memleket kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka başka toplumlar meydana getirdik.

12. Onlar azabımızı hissedince hemen oradan süratle kaçıyorlardı.

13. Onlara, "Kaçmayın, o içinde şımartıldığınız bolluğa ve yurtlarınıza dönün. Çünkü sorulacaksınız"denildi.

14. "Eyvah bizlere! Bizler gerçekten zalim kimseler idik"dediler.

15. Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar bu feryatları devam etti.

16. Biz yeri, göğü ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık böyle yapardık.

18. Hayır, biz hakkı batılın üzerine atarız da beynini parçalar. Bir de bakarsın yok olup gitmiş. Allah'a karşı yakıştırdığınız nitelemelerden ötürü yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa hep onundur. O'nun katındakiler ne ona ibadetten çekinir (ve büyüklenir) ne de yorgunluk (ve bıkkınlık) duyarlar.

20. Hiç ara vermeksizin gece gündüz tespih ederler.

21. Yoksa yerden, ölüleri diriltebilecek bir takım ilahlar mı edindiler?

22. Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı kesinlikle ikisinin de düzeni bozulurdu. Demek ki, Arş'ın Rabbi Allah onların nitelemelerinden uzaktır, yücedir.

23. O, yaptığından dolayı sorgulanamaz fakat onlar sorgulanırlar.

24. Yoksa ondan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Haydi getirin delilinizi! İşte benimle beraber olanların kitabı ve işte benden öncekilerin kitabı (Hiçbirinde birden fazla ilah olduğuna dair hiçbir delil yok). Şüphesiz çokları hakkı bilmezler de bu sebeple yüz çevirirler."

25. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere, "Şüphesiz, benden başka hiçbir ilah yoktur. Öyleyse bana ibadet edin"diye vahyetmişizdir.

6. Geçmişte (7) helak ettiğimiz toplumlardan hiç biri [kendilerine gönderilen peygamberlere] inanmamışlardı; şimdi, bunlar mı inanacak? (8)

7. Biz senden önce de [ey Muhammed,] kendilerine vahiy indirilen [ölümlü] adamlardan başkasını [elçi olarak] göndermedik; bunun içindir ki, [o inkarcılara de ki:] "Eğer kendiniz bilmiyorsanız, önceki kitapları okuyup izleyen kimselere (9) sorun".

8. (Göreceksiniz ki,) Biz o'nları yiyip içmeye ihtiyaç duymayan bir yapıda yaratmamıştık; (10) o'nlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonuç olarak, Biz o'nlara verdiğimiz sözü yerine getirdik ve bunun için kendilerini ve dilediğimiz kimseleri (11) kurtardık; ama kendi kendilerini ziyan edenleri (12) ise yok ettik.

10. [EY İNSANLAR!] Gerçek şu ki, Biz size, akılda tutmanız gereken her şeyi kapsayan (13) ilahî bir mesaj indirdik: hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

11. Hem (bilmiyor musunuz ki) Biz, zulümde ısrar eden nice toplumları kırıp geçirdik de onların yerine (14) başka toplumlar meydana getirdik!

12. Ve onlar Bizim cezalandırıcı kudretimizi hissetmeye başlar başlamaz, hemen oradan kaçmaya davranırlardı.

13. [Ama sanki kendilerine:] "Kaçmaya kalkışmayın; bolluk ve keyif içinde sizi şımartan şeylere, (15) evlerinize yurtlarınıza dönün, ki belki [yapıp-ettiklerinizden ötürü] sorguya çekileceksiniz!" (16) [denmiş gibi, kaybettiklerini anlarlar].

14. Ve yalnızca: "Vah bize!" diye yanıp yakınırlardı, (17) "Doğrusu, gerçekten zalim kimselerdik biz!"

15. Ve bu yakınmaları, Biz kendilerini biçilmiş bir tarlaya (ya da) bir kül yığınına çevirinceye kadar sürüp giderdi.

16. BİR DE, [şunu bilin ki,] gökleri ve yeri ve bu ikisi arasında var olan hiçbir şeyi bir oyun, bir eğlence olarak (18) yaratmadık;

17. [çünkü,] eğer bir oyun, bir eğlence edinmek dileseydik, bunu herhalde kendi katımızdan edinirdik; ama hiç böyle bir şeyi diler miyiz! (19)

18. Tersine, Biz [gerçek bir yaratma eylemiyle] hakkı bâtılın başına çarparız da bu onu paramparça eder (20) ve böylece beriki yok olur gider. (21) O halde, [Allah'a] yakıştırdığınız şeylerden ötürü (22) yazıklar olsun size!

19. Çünkü, göklerde ve yerde var olan her şey O'nundur; O'nun yanında yer alanlar (23) O'na kulluk etmekte asla ne kibre kapılırlar ne de usanç duyarlar:

20. Gece gündüz bıkmadan-yorulmadan O'nun sınırsız kudret ve yüceliğini anıp dururlar.

21. Yine de (24) bazı insanlar, birtakım dünyevî varlıkları, bunların [ölüleri] diriltebileceği yanılgısı içinde, tanrı ediniyorlar; (25)

26. (Böyle iken) "Rahmân çocuk edindi"dediler. O böyle şeylerden uzaktır, yücedir. Hayır, (evlat diye niteledikleri) o melekler ikrama erdirilmiş kullardır.

27. Onlar Allah'tan önce söz söylemezler ve hep onun emriyle iş görürler.

28. Allah onların önlerindekini de arkalarındakini de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Onlar onun razı olduğu kimselerden başkasına şefaat etmezler ve hepsi onun korkusuyla titrerler.

29. İçlerinden her kim, "Allah'tan başka ben de şüphesiz bir ilahım"derse böylesini cehennemle cezalandırırız. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.

30. İnkar edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?

31. Onları sarsmasın diye yere de sabit dağlar yerleştirdik ve (varacakları yere) yol bulabilsinler diye ondan geçitler yollar meydana getirdik.

32. Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise oradaki, (Allah'ın varlığını gösteren) delillerden yüz çevirmektedirler.

33. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

34. Biz senden önce de hiçbir beşere ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen onlar ebedi mi kalacaklar?

35. Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak hayır ile de şer ile de deniyoruz. Ancak bize döndürüleceksiniz.

36. İnkar edenler seni gördükleri zaman ancak alaya alırlar. "Bu mu ilahlarınızı diline dolayan?"derler. Halbuki kendileri Rahmân'ın kitabını inkar ediyorlar.

37. İnsan çok aceleci (tezcanlı) yaratılmıştır. Size yakında âyetlerimi göstereceğim. Şimdi acele etmeyin.

38. Bir de "Eğer doğru söyleyenler iseniz bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?"diyorlar.

39. İnkar edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları ve hiçbir yardım da görmeyecekleri vakti bir bilseler!

40. Şüphesiz o (tehdit edildikleri azap) onlara ansızın gelecek de kendilerini şaşkınlıktan dondurup bırakacak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine göz açtırılacak.

41. Andolsun, senden önce de birçok peygamberle alay edildi de içlerinden alay edenleri, o alaya aldıkları şey kuşatıverdi.

42. (Ey Muhammed!) De ki: "(Size azab edecek olsa) gece ve gündüz Rahmân'ın azabından sizi kim koruyacak?"Öyle iken onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmekteler.

22. oysa, [anlamıyorlar ki,] göklerde ve yerde (26) Allah'tan başka tanrılar olsaydı, bu iki âlem de kargaşalık içinde yıkılıp giderdi!Bunun içindir ki, O mutlak hükümranlık tahtının (27) Efendisi, O sınırsız kudret ve yücelik sahibi Allah, insanların tanımlama ve tasvir yoluyla kendisine yakıştırdığı her şeyin ötesinde, her şeyin üstündedir! (28)

23. O edip-eylediği şeylerden ötürü sorguya çekilemez; ama onlar (mutlaka) sorgulanacaklar:

24. (hal böyleyken), onlar yine de, (29) kulluk etmek için O'nun yerine (düzmece) tanrılar ediniyorlar! [Ey Peygamber,] de ki: "Haydi, siz de dâvânızı destekleyecek bir delil getirin: (30) İşte bu, benimle birlikte olanların ve benden önceki (peygamber)lerin (31) dile getirip durdukları ilahî öğretidir".Hayır, onların çoğu gerçeği bilmiyor ve bunun için de [ondan] inatla yüz çeviriyorlar.(32)

25. Oysa, Biz senden önce de peygamberleri yalnızca: "Benden başka tanrı yok, öyleyse [yalnızca] Bana kulluk edin!" diye vahyederek gönderdik.

26. Yine de, bazıları kalkıp: "Rahmân kendine bir oğul edinmiştir!" diyor. O yüceler yücesi (ölümlülere özgü bu tür eksiklerden) mutlak anlamda uzaktır! (33) Hayır, [Allah'ın "soyundan" gelmiş (34) gözüyle baktıkları o kimseler] yalnızca Allah'ın seçkin kullarıdır:

27. Sözkonusu kimseler, O kendileriyle konuşmadan asla konuşmazlar; (35) ve ancak O'nun buyruğuyla edip-eylerler.

28. O, onların gözünün önünde olanları da bilir, onlardan gizli tutulan şeyleri de bilir; (36) bunun içindir ki, onlar, O'nun [zaten] hoşnut olduğu insanların dışında kimseye yan çıkıp kayıramazlar; (37) çünkü (herkesten önce) onların kendileri O'nun korkusuyla titrerler.

29. Ve eğer onlardan biri: "O'nun gibi ben de bir tanrıyım" diyecek olsaydı mutlaka onu cehennemle cezalandırırdık: (çünkü) zalimleri biz böyle cezalandırırız.

30. PEKİ, hakkı inkara şartlanmış olan bu insanlar, göklerin ve yerin [başlangıçta] bir tek bütün olduğunu ve Bizim sonradan onu ikiye ayırdığımızı (38) ve yaşayan her şeyi sudan yarattığımızı görmüyorlar mı? Hâlâ inanmayacaklar mı? (39)

31. Ve [görmüyorlar mı ki,] onları sarsmasın diye arz üzerine sapasağlam dağlar yerleştirdik; (40) ve kolayca yollarını bulabilsinler diye orada vadiler açtık;

32. ve göğü güvenli bir kubbe, bir çatı olarak yükselttik? (41)Ve yine de onlar [yaratılışın] bu açık işaretlerine inatla sırt çeviriyor,

33. ve [görmüyorlar ki,] geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı -hepsi de uzayda dolaşan (o gök cisimlerini)- yaratan O'dur!

34. [EY PEYGAMBER, sana inanmayanlara hatırlat (42) ki,] Biz senden önce de hiçbir insana

43. Yoksa bizim dışımızda onları koruyacak ilahları mı var? O ilah edindikleri nesneler kendilerine bile yardım edemezler. Zaten onlar bizden de yardım görmezler.

44. Evet, biz onları da atalarını da, faydalandırdık. Öyle ki uzun süre yaşadılar. Ama, artık görmüyorlar mı ki, biz yeryüzünü çevresinden eksiltiyoruz? O halde onlar mı galip gelecekler?

45. De ki: "Ben sizi ancak vahy ile uyarıyorum."Ama sağırlar uyarıldıkları vakit çağrıyı işitmezler.

46. Andolsun, onlara Rabbinin azabından hafif bir esinti dokunsa, muhakkak "Eyvah bize! Gerçekten biz zalim kimselerdik"diyeceklerdir.

47. Kıyamet günü için adalet terazileri kuracağız. Öyle ki hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmeyecek. (Yapılan iş) bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirip ortaya koyacağız. Hesap görücü olarak biz yeteriz.

48. Andolsun, biz Mûsâ ile Hârûn'a, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için o Furkân'ı (Tevrat'ı) bir ışık ve öğüt olarak verdik.

49. Onlar, görmedikleri halde Rablerinden içten içe korkarlar. Onlar kıyamet gününden de korkarlar.

50. İşte bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir öğüttür. Şimdi siz bunu mu inkar ediyorsunuz?

51. Andolsun, daha önce de İbrahim'e doğruyu yanlıştan ayırma yeteneğini verdik. Biz zaten onu biliyorduk.

52. Hani o babasına ve kavmine, "Ne bu tapınıp durduğunuz heykeller?"demişti.

53. "Babalarımızı bunlara ibadet ediyor bulduk"dediler.

54. İbrahim, "Andolsun, Siz de, atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz"dedi.

55. "Bize gerçeği mi getirdin, yoksa sen bizimle eğleniyor musun?"dediler.

56. İbrahim dedi ki: "Hayır! Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir. O bunları yaratandır ve ben de buna şahitlik edenlerdenim."

57. Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra ben putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım.

58. Derken (İbrahim) belki kendisine başvururlar diye içlerinden bir büyüğü bırakarak onları (putları) paramparça etti.

59. Onlar, "Kim yaptı bunu tanrılarımıza! Muhakkak o zalimlerden biridir"dediler.

60. (İçlerinden bazıları), "İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duyduk"dediler.

61. (Bir kısmı da) "O halde haydi, onu insanların gözü önüne getirin. Belki (bu konuda) şahitlik ederler"dediler.

62. (İbrahim gelince) "Sen mi yaptın bunu ilahlarımıza ey İbrahim"dediler.

ölümsüzlük vermedik; (43) ve imdi, sen ölürsen bunlar kendilerinin sonsuza kadar yaşayacaklarını mı sanıyorlar? (44)

35. Her can ölümü tadacaktır; ne var ki, [hayatın] iyi ve kötü [tezahürleriyle] karşı karşıya getirerek sınıyoruz sizi; ve sonunda hepiniz Bize döneceksiniz. (45)

36. Ama hakkı inkara şartlanmış olan bu insanlar ne zaman seni gözönüne alsalar, (46) [birbirlerine:] "Bu mu sizin tanrılarınızı diline dolayan?" (47) [diyerek] seni alaya almaktan başka bir şey yapmazlar.Ve Rahmân'dan her söz edişlerinde hakkı örtbas etmeye kalkışanlar da yine böyleleridir! (48)

37. İnsan tezcanlı bir yaratıktır; (49) [fakat yakında] mesajlarımı[n işaret ettiği gerçeği] size göstereceğim; şimdi [bunu] Benden acele istemeyin! (50)

38. Ama [mesajlarımı ciddiye almayanlar:] "Eğer doğru sözlü kimselerseniz, [cevap verin, ey inananlar], [Allah'ın nihaî yargısı konusunda ileri sürdüğünüz] söz ne zaman gerçekleşecek?" (51) diye sorup duruyorlar.

39. Hakkı inkara şartlanmış olan bu insanlar, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları, kimseden bir yardım bulamayacakları o günü keşke bilselerdi!

40. Yoo, [o Son Saat] apansız gelip çatacak ve onları şaşkına çevirecek; öyle ki, ne onu geri çevirmeye güçleri yeter, ne de kendilerine soluk alacak zaman verilir.

41. [Ey Muhammed,] senden önceki elçilerle de alay edilmişti -ama ne var ki, onları küçümseyen kimseleri, sonunda, alay edip durdukları şeyin kendisi tepeleyiverdi. (52)

42. De ki: "Gece ya da gündüz, sizi Rahmân'a karşı kim koruyabilir?" (53) Hayır hayır, onlar Rablerini hatırlatan mesajdan bütün bütün yüz çevirmiş kimselerdir!

43. Yoksa onlar, gerçekten, kendilerini Bizim elimizden kurtaracak tanrıları olduğunu mu [düşünüyorlar]? Onların bu [düzmece] tanrıları kendi kendilerini bile koruyacak durumda değiller; öyleyse, [onlara tapınanlara, onlara güvenenlere de] Bize karşı kimse arka çıkamayacaktır.

44. Kaldı ki, Biz bunlara da, bunların atalarına da, ömürlerinin sonuna kadar, (54) hayatın tadını çıkararak avunmalarına fırsat verdik; fakat bu insanlar, Bizim yeryüzüne -üzerindeki en iyi, en güzel şeyleri her gün biraz daha eksilterek- (55) vaziyet ettiğimizi görmüyorlar mı? Buna rağmen, yine de baskın çıkacaklar[ını umuyorlar] mı?

45. DE Kİ: "Ben yalnızca vahye dayanarak sizi uyarıyorum!"Ne var ki, [kalbi] sağır olan kimseler bu çağrıyı işitmeyecek(ler)dir, defalarca uyarılsalar da. (56)

63. Dedi ki, "Hayır! Bunu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa onlara sorun, bakalım!"

64. Bunun üzerine birbirlerine dönüp, "Hiç şüphesiz asıl zalimler sizsiniz siz"dediler.

65. Sonra eski inanç ve inatlarına döndüler ve, "Andolsun bunların konuşmayacağını sen de bilirsin"dediler.

66. İbrahim şöyle dedi: "Öyle ise siz, (hâlâ) Allah'ı bırakıp da, size hiçbir fayda, hiçbir zarar veremeyecek şeylere mi tapacaksınız?"

67. "Yazıklar olsun, size de; Allah'ı bırakıp tapmakta olduklarınıza da! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?"

68. (İçlerinden bazıları), "Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın da ilahlarınıza yardım edin"dediler.

69. "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol"dedik.

70. Ona böyle bir tuzak kurmak istediler. Fakat biz onları en çok zarar edenler durumuna düşürdük.

71. Onu Lût ile beraber kurtarıp, içinde âlemler için bereketler kıldığımız yere ulaştırdık.

72. Ona İshak'ı ve ayrıca da Yakub'u bağışladık ve her birini salih kimseler yaptık.

73. Onları bizim emrimizle doğru yolu gösteren önderler yaptık ve kendilerine hayırlar işlemeyi, namazı dosdoğru kılmayı, zekatı vermeyi vahyettik. Onlar sadece bize ibadet eden kimselerdi.

74. Biz Lût'a da bir hikmet ve bir ilim verdik ve onu çirkin işler yapan memleketten kurtardık. Gerçekten onlar kötü bir toplum idiler, fasık (Allah'ın emrinden çıkan kimseler) idiler.

75. Onu rahmetimizin içine soktuk. Çünkü o, gerçekten salih kimselerdendi.

76. (Ey Muhammed!) Nûh'u da hatırla. Hani o daha önce dua etmişti de biz onun duasını kabul ederek, kendisini ve ailesini o büyük sıkıntıdan (tufandan) kurtarmıştık.

77. Âyetlerimizi yalanlayanlara karşı ona yardım etmiştik. Şüphesiz onlar kötü bir toplumdu. Bu yüzden biz de onları topyekün suda boğduk.

78. Dâvûd ile Süleyman'ı da hatırla. Hani bir ekin tarlası hakkında hüküm veriyorlardı. Çünkü halkın koyunları o ekine girmişti. Biz de hükümlerine şahit olmuştuk.

79. Biz hüküm vermeyi Süleyman'a kavratmıştık. Zaten her birine hükümranlık ve ilim vermiştik. Dâvûd ile birlikte, Allah'ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik.

80. Bir de Davud'a, sizin için, zırh yapma sanatını öğrettik ki, savaşlarınızda sizi korusun. Şimdi siz şükrediyor musunuz?

81. Süleyman'ın hizmetine de güçlü esen rüzgarı verdik. Rüzgar, onun emriyle içinde bereketler

46. Yine de, kendilerini Rabbinin azabından bir esinti yoklasa, hiç şüphe yok, hemen, "Vah bize!" derler, "Doğrusu, zalim kimselerdik biz!"

47. Ve Kıyamet Günü (öyle) doğru, (öyle hassas) teraziler kurarız ki, kimse en küçük bir haksızlığa uğratılmaz; bir hardal tanesi kadar bile olsa, [iyi ya da kötü] her şeyi tartıya sokarız; hesap görücü olarak kimse Bizden ileri geçemez!

48. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Musa ile Harun'a, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseler için doğruyu eğriden ayırmaya yarayan bir ölçü, (57) ışık saçan bir kaynak ve bir uyarıcı, hatırlatıcı [olarak vahyimizi] bahşettik;

49. o [bilinçli, duyarlı] kimseler ki, algı ve tasavvurlarının ötesinde olsa da, (58) Rablerinden korkar ve Son Saat'in kaygısıyla titrerler.

50. Ve indirdiğimiz bu [mesaj da, öncekiler gibi] uyarıcı hatırlatıcı kutlu bir mesajdır; hal böyleyken yine de onu inkar mı edeceksiniz?

51. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz [Musa'dan] çok önce İbrahim'e (de) sağduyu vermiştik; (59) ve o'na [yön veren saiki] biliyorduk,

52. babasına ve halkına [şöyle]: "Kendinizi bu kadar yürekten adadığınız bu biçimsel nesneler nedir?" dediği zaman,

53. "Biz atalarımızı bunlara tapar bulduk" diye cevap verdiler.

54. [İbrahim:] "Doğrusu, siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindeymişsiniz!" dedi.

55. "Sen [bu sözle] karşımıza çıkarken tamamen ciddi misin -yoksa o şakacı insanlardan biri misin?" diye sordular.

56. [İbrahim:] "Yoo!" dedi, "Ama sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir; yani, onları O yoktan var edip düzene sokmuştur: ve ben de bu gerçeğe tanıklık edenlerden biriyim!"

57. Ve [içinden:] "Allah'a yemin olsun, siz arkanızı dönüp uzaklaşır uzaklaşmaz putlarınızı yere sereceğim!" diye ekledi.

58. Ve en büyükleri dışında [putların] hepsini paramparça etti; belki dönüp (bu olup biten için) ona başvururlar diye. (60)

59. [Dönüp de olanları görünce:] "Kim yaptı bunu tanrılarımıza?" diye sordular, "Her kimse, o'nun çok zalim biri olduğundan kuşku yok!"

60. İçlerinden bazıları: "İbrahim denen bir gencin o [tanrı]ları diline doladığını işitmiştik" dediler.

61. [Berikiler:] "Onu insanların karşısına çıkarın, [aleyhine] tanıklık etsinler!" dediler.

62. [İbrahim onların yanına getirilince, o'na] "Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın, ey İbrahim?" diye sordular.

63. [İbrahim:] "Bu işi, belli ki, şu yapmıştır, putların en irisi yani: ama en iyisi, siz kendiniz onlara sorun; tabii, eğer konuşmasını biliyorlarsa!"

yarattığımız yere eser giderdi. Biz her şeyi hakkıyla bileniz.

82. Bir de şeytanlardan, Süleyman için dalgıçlık eden ve daha bundan başka işler yapanları da onun emrine verdik. Hep onları zapteden bizdik.

83. Eyyûb'u da hatırla. Hani o Rabbine, "Şüphesiz ki ben derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin"diye niyaz etmişti.

84. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik. Tarafımızdan bir rahmet ve kullukta bulunanlar için de bir ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla beraber bir mislini daha vermiştik.

85. İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de hatırla. Bunların hepsi sabredenlerdendi.

86. Onları da rahmetimizin içine soktuk. Şüphesiz onlar salih kimselerdendi.

87. Zünnûn'u da hatırla.8 Hani öfkelenerek (halkından ayrılıp) gitmişti de kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde, "Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (nefsine) zulmedenlerden oldum"diye dua etti.

88. Biz de duasını kabul ettik ve kendisini kederden kurtardık. İşte biz mü'minleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriya'yı da hatırla. Hani o, Rabbine, "Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın"diye dua etmişti.

90. Biz de onun duasını kabul ettik ve kendisine Yahya'yı bağışladık. Eşini de kendisi için, (doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar gerçekten hayır işlerinde yarışırlar, (rahmetimizi) umarak ve (azabımızdan) korkarak bize dua ederlerdi. Onlar bize derin saygı duyan kimselerdi.

91. Irzını korumuş olan kadını da (Meryem'i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üflemiştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık.

92. Şüphesiz bu (İslâm), tek ümmet (din) olarak sizin ümmetiniz (dininiz)dir. Ben de Rabbinizim. Onun için sadece bana kulluk edin.

93. (İnsanlar) işlerini kendi aralarında parça parça ettiler. Hepsi de ancak bize dönecekler.

94. Şu halde kim mü'min olarak bir salih amel işlerse, çalışması asla inkâr edilmez. Şüphesiz biz onu yazmaktayız.

95. Helak ettiğimiz bir memleket halkının bize dönmemeleri imkansızdır.

96. Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc'ün önü açıldığı zaman her tepeden akın ederler.

97. Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır. "Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz"derler.

98. Hiç şüphesiz siz ve Allah'tan başka kulluk ettikleriniz cehennem odunusunuz. Siz oraya

64. Bunun üzerine birbirlerine dönüp: (61) "Doğrusu, asıl zalim olan sizlermişsiniz!" (62) dediler.

65. Ama çok geçmeden yine eski düşünce tarzlarına döndüler (63) ve [İbrahim'e:] "Bu [put]ların konuşamadıklarını kendin de pekala biliyorsun!" dediler.

66. [İbrahim:] "O halde" dedi, "Allah'ı bırakıp da, size hiçbir şekilde ne yararı ne de zararı dokunmayan şeylere mi tapınıyorsunuz?

67. Yazıklar olsun size de, Allah yerine tapınıp durduğunuz bütün bu nesnelere de! Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

68. "Eğer (bir şey) yapacaksanız" dediler, "bari o'nu yakın da, böylece tanrılarınıza arka çıkmış olun!"

69. [Ne var ki] Biz "Ey ateş, serin ol, İbrahim'e dokunma!" (64) dedik.

70. Bu arada onlar İbrahim'e tuzak kurmaya çalıştılar; ama Biz onların bütün yapıp-ettiklerini boşa çıkardık: (65)

71. ve o'nu da, [kardeşinin oğlu] Lût'u da, gelecek bütün çağlar için (66) kutlu kıldığımız bir beldeye ulaştırarak kurtardık.

72. Ve o'na ayrıca (67) İshâk'ı ve [İshâk'ın oğlu] Yakub'u armağan ettik, ve o'nların hepsinin dürüst ve erdemli insanlar olmalarını sağladık;

73. ve o'nları buyruklarımız doğrultusunda (başkalarına) yol gösteren önderler yaptık; çünkü onlara iyi ve yararlı işler yapmayı, salât konusunda duyarlı ve devamlı olmayı, arınmak için verilmesi gereken şeyi vermeyi vahyettik; böylece onlar hep Bize kulluk ettiler.

74. VE LÛT'a da [doğru ile eğrinin seçiminde] sağlam bir muhakeme yetisi ve ilim verdik; ve o'nu çirkin davranışlar ortaya koyan bir toplumun elinden kurtardık. (68) [Bu toplumu ise yok ettik, çünkü] gerçekten günaha gömülüp gitmiş yoz bir toplumdu.

75. Ve (Lût'u) rahmetimizle kuşattık: çünkü o gerçekten dürüst ve erdemli kimselerdendi.

76. VE NÛH[u da hatırla]; hani, o [İbrahim ve Lût'tan] çok önce [Bize] yakarmıştı ve Biz de o'nun (bu yakarışına) cevap vermiş, o'nu ve o'nunla beraber olanları büyük bir felaketten kurtarmıştık; (69)

77. o'nu ayetlerimizi yalanlayan bir topluma karşı korumuştuk; gerçekten de günaha gömülüp gitmiş bir toplumdu onlar ve bu yüzden Biz de onların hepsini boğuverdik.

78. VE DAVUD ile Süleyman[ı da an]: Hani bu ikisi, bir topluluğa ait koyun sürüsünün geceleyin girip otladığı bir ekin hakkında hüküm vereceklerdi ve Biz de o'nların bu hükümlerine tanık idik; (70)

79. ve bu olayda Süleyman'ın dâvâ konusunu [daha derinden] anlamasını sağladık; bununla birlikte, Biz her ikisine de sağlam bir muhakeme

varacaksınız.
99. Eğer onlar ilah olsalardı oraya varmazlardı. Halbuki hepsi orada ebedi kalacaklardır.
100. Onların orada derin bir iç çekişleri vardır! Onlar orada hiçbir şey işitmezler.
101. Şüphesiz kendileri için tarafımızdan en güzel mükafat hazırlanmış olanlar var ya; işte bunlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.
102. Onlar cehennemin hışıltısını bile duymazlar. Canlarının istediği nimetler içinde ebedi olarak kalırlar.
103. En büyük korku bile onları tasalandırmaz ve melekler onları, "İşte bu, size vaad edilen (mutlu) gününüzdür"diyerek karşılarlar.
104. Yazılı kağıt tomarlarının dürülmesi gibi göğü düreceğimiz günü düşün. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak, -üzerimize aldığımız bir vaad olarak- onu yine yapacağız. Biz bunu muhakkak yapacağız.
105. Andolsun, Zikir'den (Tevrat'tan) sonra Zebûr'da da, "Yere muhakkak benim iyi kullarım varis olacaktır"diye yazmıştık.
106. Şüphesiz bunda Allah'a kulluk eden bir toplum için yeterli bir mesaj vardır.
107. (Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.
108. De ki: "Bana ancak, ilahınızın yalnızca bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Artık müslüman oluyor musunuz?"
109. Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "(Bana emrolunanı, ayırım yapmadan) size eşit olarak bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mı yoksa uzak mı, bilmiyorum."
110. "Şüphesiz, Allah sözün açığa vurulanını da bilir, gizlediğinizi de bilir."
111. "Bilmem! Belki bu (mühlet) sizin için bir imtihan ve bir vakte kadar yararlanmadır."
112. (Peygamber), "Ey Rabbim! Hak ile hüküm ver. Bizim Rabbimiz, sizin nitelemelerinize karşı yardımı istenecek olan Rahmân'dır"dedi.

gücü ve ilim bahşetmiştik. (71) Ve Bizim sınırsız kudret ve yüceliğimizi anarken, dağı taşı ve kuşları (72) Davud'un çağrısına boyun eğdirdik; (73) ve Biz [dilediğimiz her şeyi] yapabilme kudretine sahibiz.
80. Ve sizin için o'na, sizi her türlü korkuya karşı [Allah'a karşı sorumluluk bilinci giysisiyle] zırhlandıracak (üstün) bir korunma sanatı öğrettik; peki, [bütün bunlar için] şükrediyor musunuz? (74)
81. Kutlu ülkeye doğru o'nun buyruğuyla esip gitsin diye (75) o zorlu rüzgarı Süleyman'ın buyruğuna [Biz verdik]; çünkü her şeyin aslını bilen Biziz.
82. Baş eğmeyen güçlerden [de o'nun buyruğuna verdiklerimiz vardı ki] (76) bunlar o'nun için dalgıçlık ve (bu türden) başka işler yaparlardı. Bu güçleri de gözetim altında tutan yine Bizdik. (77)
83. VE EYYUB'u [da an ki] o: "Ey Rabbim, dert beni buldu; ama Sen merhametlilerin en merhametlisisin!" diye yakarmıştı. (78)
84. Bunun üzerine, o(nun bu yakarışı)na karşılık verdik ve o'nu çektiği dertten kurtardık; ayrıca, o'na katımızdan bir rahmet ve Bize kulluk edenlere bir ders olmak üzere, sayılarını bir kat artırarak yeni bir zürriyyet (79) verdik.
85. VE İSMAİL ile İdris[i] (80) ve [o'nlar gibi] kendisini andla [Allah'a] bağlayan herkesi (81) [an ki]: o'nların hepsi darlığa göğüs geren kimselerdi,
86. ve bu yüzden o'nları(n hepsini) rahmetimizle kuşatmıştık; gerçekten de o'nlar dürüst ve erdemli kimselerdi!
87. VE O BALIK olayının kahramanı[nı (82) da an]; hani, o gücümüzün kendisine ulaşamayacağını sanarak öfkeyle çıkıp gitmişti! (83) Ama sonra [düştüğü bunalımın] derin karanlığı içinde: "Senden başka tanrı yok! Sınırsız kudret ve yüceliğinle Sen her şeyin üstündesin: doğrusu ben gerçekten büyük bir haksızlık yaptım!" (84) diye seslenmişti.
88. Bunun üzerine, Biz de o'nun bu yakarışına karşılık vermiş ve o'nu düştüğü bunalımdan, sıkıntıdan kurtarmıştık. İnananları Biz işte böyle kurtarırız.
89. VE ZEKERİYA[yı da an ki o'nu da böyle kurtarmıştık;] hani, o da Rabbine seslenerek: "Ey Rabbim!" demişti, "Beni çocuksuz bırakma; fakat, [beni varissiz bıraksan bile, biliyorum ki] herkes göçüp gittikten sonra kalıcı olan biricik varlık Sensin!" (85)
90. Ve bunun üzerine o(nun bu yakarışı)na da karşılık verdik ve karısını o'nun için çocuk doğurabilecek hale getirerek (86) o'na Yahyâ'yı armağan ettik; doğrusu bu üç kişi iyi ve yararlı işlerde birbiriyle yarışır ve Bize korku ve umutla yakarırlar; Bize karşı her zaman saygı ve duyarlık gösterirlerdi.
91. VE O iffetini koruyan (kadın)ı da (an) ki, Biz ona ruhumuzdan (87) üflemiş, onu ve oğlunu bütün

insanlar için [rahmetimizin] bir simgesi (88) kılmıştık.

92. [SİZ EY inananlar,] gerçek şu ki, bu sizin ümmetiniz tek bir ümmettir: çünkü hepinizin Rabbi Benim; öyleyse [yalnızca] Bana kulluk edin! (89)

93. Ama insanlar aralarındaki bu birliği paramparça ettiler; (90) (hem de) sonunda topluca Bize dönecekler[ini unutarak].

94. Yine de her kim, hem inanmış, hem de dürüst ve erdemli davranışlardan (bir şeyler) ortaya koymuşsa, onun bu çabası asla ziyan edilmeyecektir; çünkü, hiç kuşkusuz Biz bunu onun lehine kaydetmekteyiz. (91)

95. Bu bakımdan, yok etmeye karar verdiğimiz herhangi bir toplumun, (92) [tuttuğu günahkarca yoldan] bir daha geri dönmesi asla mümkün değildir! (93)

96. Tâ ki, Yecüc ve Mecüc'ün [dünyaya] salınıp, [yeryüzünün] her köşe[sin]den boşalacakları (94) zamana kadar,

97. [ki o zaman] başa gelmesi kaçınılmaz olan [kıyamet] söz[ün]ün gerçekleşmesi de yaklaşmış olacaktır. O zaman ki, hakkı inkara şartlanmış olan kimselerin gözleri yerinden oynayacak ve [birbirlerine:] "Vah bize!" [diye yakınacaklar], "Bu [kıyamet sözüne] karşı hep umursamazlık gösterdik! Çünkü, zulüm ve kötülük yap[maya eğilimli ol]an kimselerdik!" (95)

98. [O gün onlara:] "Gerçek şu ki, siz ve Allah'ın yerine tapınıp durduğunuz bütün o (düzmece) şeyler cehennemin yakıtısınız: varacağınız yer orasıdır" (96) denecek.

99. Eğer [o tapınıp durduğunuz düzmece nesneler] gerçekten tanrı olsalardı, kuşkusuz, oraya girmezlerdi; ama [işte gördüğünüz gibi,] hepiniz orada yerleşip temelli kalacaksınız!"

100. Orada onların payına ah edip inlemek düşecek; ve orada [başka] bir şey işitmeyecekler. (97)

101. [Ama,] bakın, kendileri için katımızdan nihaî iyilik ve güzellik [yazılmış] bulunanlara gelince; (98) böyleleri [cehennemden] uzak tutulacaklar:

102. onlar (cehennemin) soluğunu (bile) işitmeyecekler ve canlarının arzu edegeldiği şeyler arasında sonsuza kadar yaşayıp gidecekler.

103. [Kıyamet Günü'nün uyandıracağı] o benzeri olmayan büyük korku bile onları kaygılandırmayacak; çünkü melekler böylelerini "Size söz verilen [mutlu] Gün işte bu Gün'dür!" sözleriyle karşılayacaklar.

104. O Gün gökleri sayfaları dürer gibi düreceğiz; [ve] âlemi ilk kez nasıl yarattıysak onu yeniden yine öyle yaratacağız; (99) gerçekleştirilmesini kendi üzerimize aldığımız bir sözdür bu: şüphesiz, Biz [her şeyi] yapabilecek güçteyiz!

105. VE GERÇEK ŞU Kİ, [insanı] uyarıp öğüt verdikten sonra (100) hikmetlerle dolu bütün ilahî kitaplarda yeryüzüne dürüst ve erdemli kullarımın varis olacağını kaydettik; (101)

106. Şüphesiz, bunda [gerçekten] Allah'a kulluk eden kimseler için bir mesaj vardır.

107. Ve [bunun içindir ki, ey Peygamber,] Biz seni yalnızca, bütün âlemlere (102) rahmetimiz[in bir işareti] olarak gönderdik.

108. De ki: "Bana yalnızca, (103) tanrınızın tek bir Tanrı olduğu vahyedildi; o halde artık O'na boyun eğecek misiniz?"

109. Ama eğer [bu gerçeğe] yüz çevirirlerse de ki: "Ben bu gerçeği hepinize aynı şekilde (104) duyurdum; ama artık, size vaad edilen [Hesap Günü'nün] yakın mı, uzak mı olduğunu ben bilemem".

110. "Doğrusu O, sözün açığa vurulanını da bilir, örtüp gizlediklerinizi de bilir.

111. Ve [bana gelince, Hesap Günü'ndeki] bu [gecikmenin] sizin için bir sınama mı, yoksa bir süreye kadar [merhameten yapılmış] bir erteleme mi (105) olduğunu ben bilemem."

112. De ki: (106) "Ey Rabbim! (Aramızda) hakça hüküm ver!" Yine [de ki:] "Rabbimiz Rahmân, sizin [O'na ilişkin] tüm tanımlama gayretlerinize karşı (107) yardımına başvurulabilecek yegane [Hakim]dir!"

1,2. (Ey Muhammed!) De ki: "Bana cinlerden bir topluluğun (Kur'an'ı) dinleyip şöyle dedikleri vahyedildi: "Şüphesiz biz doğruya ileten hayranlık verici bir Kur'an dinledik de ona inandık. Artık Rabbimize hiç kimseyi asla ortak koşmayacağız."

3. "Doğrusu Rabbimizin şanı çok yücedir; ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk."

4. "Demek bizim beyinsiz olanımız Allah hakkında doğruluktan uzak sözler söylüyormuş."

5. "Şüphesiz biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söylemeyeceklerini sanıyorduk."

6. "Doğrusu insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazılarına sığınırlardı da, cinler onların taşkınlıklarını artırırlardı."

7. "Gerçekten onlar da, sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi öldükten sonra tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı."

8. "Kuşkusuz biz göğe ulaşmak istedik, fakat onu çetin bekçilerle ve yakıcı ışıklarla dolu bulduk."

9. "Halbuki biz, (daha önce) göğün bazı yerlerinde gayb haberlerini dinlemek için otururduk. Fakat şimdi her kim dinlemeye kalkacak olursa, kendini gözetleyen yakıcı bir ışık bulur."

1. DE Kİ: "Tanınmayan/bilinmeyen varlıklardan bir kısmının [bu ilahî kelâma] kulak verdikleri (1) ve sonra [arkadaşlarına şöyle] söyledikleri bana vahyedildi: Biz olağanüstü güzellikte bir hitabe dinledik,

2. doğru ile eğriyi ayırd etme bilincine bizi ulaştıran (bir hitabe); ve böylece ona iman ettik. Ve artık Rabbimizden başka kimseye asla ilahlık yakıştırmayacağız,

3. çünkü [biliriz ki] Rabbimizin şanı yücedir: O, kendisine ne bir eş, ne de bir erkek çocuk edinmiştir!

4. Ve [şimdi öğreniyoruz ki] aramızdaki beyinsiz (kişi), Allah hakkında asılsız şeyler (2) söylüyordu,

5. ve ne insanın ne de [hiçbir] görünmez gücün Allah hakkında yalan uydurmayacağını (3) düşün[mekte yanılmış]tık.

6. Gerçi bazı insanların [bu tür] görünmez güçlere sığındığı [her zaman vaki] olurdu; (4) ama bunlar yalnızca onların şaşkınlığını arttırdı.

7. O kadar ki, sizin [vaktiyle] düşündüğünüz gibi, onlar da Allah'ın hiç kimseyi [yeniden] asla [elçi olarak] göndermeyeceğini düşünmeye başladılar. (5)

8. Ve [zaman oldu] biz göğe uzandık: (6) ama onu güçlü muhafızlar ve alevlerle dolu bulduk, (7)

10. "Hakikaten biz bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü istendi, yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi?"

11. "Doğrusu içimizde salih olanlar da var, olmayanlar da. Ayrı ayrı yollar tutmuşuz."

12. "Muhakkak ki biz Allah'ı yeryüzünde aciz bırakamayacağımızı, kaçarak da onu aciz bırakamayacağımızı anladık."

13. "Gerçekten biz hidayet rehberini (Kur'an'ı) işitince ona inandık. Kim Rabbine inanırsa, artık ne hakkının eksik verilmesinden, ne de haksızlığa uğramaktan korkar."

14. "Kuşkusuz içimizde müslüman olanlar da var, hak yoldan sapanlar da var. Kim müslüman olursa, işte onlar doğruyu arayıp bulmuşlardır."

15. "Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır."

16,17. Yine de ki: "Bana şöyle de vahyedildi: Eğer yolda dosdoğru olurlarsa mutlaka onlara bol yağmur yağdırırız ki bununla onları imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden (Kur'an'dan) yüz çevirirse, Rabbi onu gittikçe yükselen bir azaba sokar."

18. "Şüphesiz mescitler, Allah'ındır. O halde, Allah ile birlikte hiç kimseye kulluk etmeyin.

19. "Allah'ın kulu (Muhammed), O'na ibadet etmek için kalktığında cinler nerede ise (Kur'an'ı dinlemek için kalabalıktan) onun etrafında birbirlerine geçiyorlardı."

20. De ki: "Şüphesiz ben ancak Rabbime ibadet ederim ve O'na hiç kimseyi ortak koşmam."

21. De ki: "Şüphesiz ben, size ne zarar verebilir ne de fayda sağlayabilirim."

22. De ki: "Gerçekten beni Allah'a karşı hiç kimse asla koruyamaz ve yine asla O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam."

23. "Ancak Allah'tan gelenleri tebliğ edebilirim ve O'nun vahiylerini açıklayabilirim. Kim Allah'a ve Resülüne karşı gelirse, şüphesiz onlar için, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır."

24. Nihayet uyarıldıkları şeyi gördüklerinde kimin yardımcısı daha zayıf, kimin sayısı daha azmış, bilecekler.

25. De ki: "Sizin uyarıldığınız şey yakın mıdır, yoksa Rabbim ona uzun bir süre mi koyacaktır, bilemem."

26. O gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez.

27,28. Ancak seçtiği resüller başka. (Onlara bildirir.) Fakat O, Resülün önünde ve arkasında gözetleyici (melek)ler yürütür ki resüllerin, Rablerinin vahiylerini tebliğ ettiklerini bilsin. Allah onların her halini kuşatmış ve her şeyi inceden inceye sayıp dökmüştür.

9. halbuki onu[n gizlediği her sırrı] dinleyebileceğimiz [uygun] yerlere kurulmuştuk: (8) ve şimdi [veya başka zaman] onu dinlemeye çalışan herkes [aynı şekilde] kendisini bekleyen bir alev ile karşılaşacaktır! (9)

10. Ve [şimdi anladık ki] biz [yaratılmış varlıklar,] yeryüzünde yaşayanlar için kötü bir akibetin hazırlanıp hazırlanmadığını, yahut Rablerinin onları doğru ile eğriyi ayırd etme bilinciyle donatmak isteyip istemediğini (10) bilmiyoruz

11. tıpkı, içimizden bazıları [nasıl] dürüst ve erdemli olurken bazılarımızın da bunun [çok çok] aşağısında kaldı[ğını bilmediğimiz gibi]: biz her zaman birbirinden çok farklı yollar-yöntemler izledik.

12. Ve sonunda anladık ki yeryüzünde [hayat sürerken] Allah'a asla üstün gelemeyiz ve (yine anladık ki) [hayattan] kaçarak da O'nun hükmünden kurtulamayız.

13. Bu nedenle, [Allah'ın] rehberliği[ne çağrıyı] duyar duymaz ona inanmaya başladık: Rabbine inanan kimse hiçbir zaman ziyana veya haksızlığa uğrama korkusu duymaz.

14. Ama içimizde kendilerini Allah'a teslim edenler bulun[duğu doğrud]ur, tıpkı kendilerini zulme kaptıranlar bulunduğu gibi. Kendilerini Allah'a teslim edenler doğru ile eğriyi ayırd etme bilincine ulaşanlardır;

15. ama kendilerini zulme kaptıranlar yalnızca cehennem [ateşi] için yakıt oldular!'" (11)

16. ÖYLEYSE, [bilin ki] onlar, [çağrımızı duyanlar,] şaşmadan [doğru] yoldan gidecek olurlarsa kendilerine sınırsız nimetler (12) yağdıracağız,

17. ve onları bu yolla deneyeceğiz: çünkü Rabbini anmaktan uzaklaşanı Allah, en şiddetli azaba uğratır. (13)

18. Ve [bilin ki] kulluk (14) [yalnızca] Allah'a mahsustur: O halde Allah'ın yanısıra başka hiç kimseye yalvarıp yakarmayın!

19. Ama ne zaman Allah'ın bir kulu O'na ibadet etmek için ayağa kalksa, o [hakikati inkar ede]nler hep birlikte etrafını telaşla kuşatırlardı. (15)

20. De ki: "Ben yalnız Rabbime yalvarırım ve O'ndan başka hiç kimseye ilahlık yakıştırmam".

21. De ki: "Size zarar vermek yahut doğruyu eğriden ayırd etme bilinciyle sizi donatmak benim elimde değildir".

22. De ki: "Gerçek şu ki hiç kimse beni Allah'a karşı koruyamazdı ve O'ndan kaçıp saklanacak hiçbir yer bulamazdım,

23. eğer Allah'ın mesajlarını ve O'ndan [bana ulaşan ay-dınlığı dünyaya] duyurmamış olsaydım." (16) Allah'a ve Elçisi'ne isyan edenlere gelince, şüphe yok ki onları içinde sonsuza dek kalacakları cehennem ateşi beklemektedir. (17)

24. [Öyleyse bırak,] önceden uyarıldıkları [akibet]i görecekleri an (18) gelinceye kadar [beklesinler]: o zaman anlayacaklar kim, hangi [tür] insan daha çaresiz ve daha kimsesizdir! (19)

25. De ki: "Önceden uyarıldığınız bu [akibet]in yakın olup olmadığını yahut Rabbimin onun için uzun bir vade koyup koymadığını bilemem".

26. [Yalnız] O bilir yaratılmışların kavrayış sınırlarının ötesindekini ve hiç kimseye açmaz Kendi erişilmez derinlikteki sırlarını, (20)

27. seçmekten hoşnutluk duyduğu elçisi hariç: (21) o zaman Allah hem o'nun gözü önüne serilmiş olan her konuda, hem de aklının ermeyeceği her alanda (22) o'nu gözetlemek için [semavî güçler] gönderir;

28. böylece bu[elçi]lerin tebliğ ettikleri şeyin [yalnızca] Rablerinin mesajları olduğunu açıkça gösterir: çünkü onların [söyleyebilecekleri] her şeyi (23) [bilgisi ile] kuşatan O'dur; ve [mevcut olan] her şeyi bir bir hesaplayandır.

99. Nebe. (37-40) 6. YIL.

36,37,38. Bunlar kendilerine; Rabbinden, göklerin ve yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbinden, Rahmân'dan bir mükafat, yeterli bir ihsan olarak verilmiştir. Onlar, Ruh'un (Cebrail'in) ve meleklerin saf duracakları gün Allah'a hitap edemeyeceklerdir. Sadece Rahmân'ın izin vereceği ve doğru söyleyecek olan kimseler konuşabilecektir.

39. İşte bu, hak olan gündür. Artık dileyen kimse Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

40. Şüphesiz biz sizi, kişinin önceden elleriyle yaptıklarına bakacağı ve inkarcının, "Keşke toprak olaydım!"diyeceği günde gerçekleşecek olan yakın bir azaba karşı uyardık.

99. Nebe. (37-40) 6. YIL.

37. göklerin ve yerin ve ikisi arasındaki her şeyin Rabbi[nden], Rahmân[dan bir ödül]![Ve] hiç kimse O'na karşı sesini yükseltme gücüne sahip değildir,

38. bütün [insan] ruhların[ın] (18) ve bütün meleklerin saf saf sıralandıkları Gün: Rahmân'ın izin verdikleri dışında hiç kimse konuşmayacak ve [herkes, yalnız] doğruyu söyleyecek. (19)

39. Bu, Nihaî Hakikat Günü (20) olacaktır: o halde, dileyen Rabbine giden yolu tutsun!

40. Gerçek şu ki, Biz sizi yakındaki bir azaba karşı uyarmaktayız; insanın ilerisi için yapıp-ettiklerini [açıkça] göreceği ve hakikati inkar edenin: "Eyvah, keşke toprak olsaydım..!" diyeceği (21) Gün[ün azabına]!

100. Büruc. (8-11) 6. YIL.

8,9. Onlar mü'minlere ancak; göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan mutlak güç sahibi ve övülmeye layık Allah'a iman ettikleri için kızıyorlardı. Allah her şeye şahittir.

10. Şüphesiz mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence edip, sonra da tövbe etmeyenlere; cehennem azabı ve yangın azabı vardır.

11. İman edip salih ameller işleyenlere gelince; onlara içinden ırmaklar akan, cennetler vardır. İşte bu büyük başarıdır.

100. Büruc. (8-11) 6. YIL.

8. yalnızca Kudret Sahibi, bütün övgülere layık olan Allah'a inanmalarından dolayı nefret ediyorlardı o müminlerden,

9. O Allah ki göklerin ve yerin hükümranlığına sahiptir.O Allah ki her şeye tanıktır!

10. İnanan erkekler ile inanan kadınlara işkence edenlere ve sonra hiçbir pişmanlık duymayanlara gelince, onları cehennem azabı beklemektedir: evet, yakıcı azap (6) beklemektedir onları!

11. [Ama,] imana ermiş olup da doğru ve yararlı işler yapanlar, [öteki dünyada] içinden ırmaklar akan bahçeler bulacaklardır; bu, büyük bir kurtuluştur! (7)

101. Meryem. (1-15,17-34,42-58,60-75) 6. YIL.

1. Kâf Hâ Yâ Ayn Sâd.

2. Bu, Rabbinin, Zekeriya kuluna olan merhametinin anılmasıdır.

3. Hani o Rabbine gizli bir sesle yalvarmıştı.

101. Meryem. (1-15,17-34,42-58,60-75) 6. YIL.

1. Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd. (1)

2. KULU ZEKERİYA'ya Rabbinin bahşettiği rahmeti dile getiren bir anma(dır), bu: (2)

3. Hani o, tâ içinden (3)Rabbine seslenerek

4. O şöyle demişti: "Rabbim! Şüphesiz kemiklerim gevşedi. Saçım sakalım ağardı. Sana yaptığım dualarda (cevapsız bırakılarak) hiç mahrum olmadım."

5,6. "Gerçek şu ki ben, benden sonra gelecek akrabalarım(ın isyankâr olmaların)dan korkuyorum. karım ise kısırdır. Bana kendi tarafından; bana ve Yakub hanedanına varis olacak bir çocuk bağışla ve onu hoşnutluğuna ulaşmış bir kimse kıl!"

7. (Allah şöyle dedi:) "Ey Zekeriyya! Haberin olsun ki biz sana Yahya adlı bir oğul müjdeliyoruz. Daha önce onun adını kimseye vermedik."

8. Zekeriyya, "Rabbim!""Hanımım kısır ve ben de ihtiyarlığın son noktasına ulaşmış iken, benim nasıl çocuğum olur?"

9. (Vahiy meleği) dedi ki: "Evet, öyle. (Ancak) Rabbin diyor ki: "Bu bana göre kolaydır. Nitekim daha önce, hiçbir şey değil iken seni de yarattım."

10. Zekeriyya, "Rabbim, öyleyse bana (çocuğumun olacağına)bir işaret ver", dedi. Allah da, "Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde insanlarla (üç gün) üç gece konuşamamandır"dedi.

11. Derken Zekeriya ibadet yerinden halkının karşısına çıktı. (Konuşmak istedi, konuşamadı) ve onlara "Sabah akşam Allah'ı tespih edin"diye işaret etti.

12,13,14. (Yahya dünyaya gelip büyüyünce onu peygamber yaptık ve kendisine) "Ey Yahya kitaba sımsıkı sarıl"dedik. Biz ona daha çocuk iken hikmet ve katımızdan kalp yumuşaklığı ve ruh temizliği vermiştik. O, Allah'tan sakınan, anne babasına iyi davranan bir kimse idi. İsyancı bir zorba değildi.

15. Doğduğu gün, öleceği gün ve diriltileceği gün ona selam olsun!

16,17. (Ey Muhammed!) Kitapta (Kur'an'da) Meryem'i de an.Hani ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmiş ve (kendini onlardan uzak tutmak için) onlarla arasında bir perde germişti. Biz, ona Cebrail'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü.

18. Meryem, "Senden, Rahmân'a sığınırım. Eğer Allah'tan çekinen biri isen (bana kötülük etme)"dedi.

19. Cebrail, "Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim"dedi.

20. Meryem, "Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım halde, benim nasıl çocuğum olabilir?"dedi.

21. Cebrail, "Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir"dedi.

4. şöyle demişti: "Ey Rabbim! Doğrusu, artık kemiklerim gevşedi, saçlarım ağardı. Ama şimdiye kadar, ey Rabbim, Sana yönelttiğim duada cevapsız bırakıldığım hiç olmadı. (4)

5. Ve gerçek şu ki, ben göçüp gittikten sonra (5) yakınlarım[ın yapacakların]dan kaygı duyuyorum; çünkü karım baştan beri kısırdı. Öyleyse, bana katından, benim yerimi alacak bir yardımcı bahşet

6. ki bana ve Yakub'un Evi'ne mirasçı olsun; ve Sen ey Rabbim, o'nu hoşnut olacağın (bir ahlak)la donat!"

7. [Bunun üzerine melekler o'na seslendiler: (6)] "Ey Zekeriya, ismi Yahya olan bir oğul müjdeliyoruz sana. [Ve Allah şöyle buyuruyor:] Daha önce hiç kimseye bu ismi vermemiştik'". (7)

8. [Zekeriya:] "Ey Rabbim!" dedi, "Karım kısır olduğu halde ve ben de yaşlanarak bütünüyle güçsüz bir duruma düşmüşken, benim nasıl oğlum olabilir ki?"

9. [Melek:] "Orası öyle, [ama]," dedi, "Rabbin diyor ki: Bu Benim için kolaydır, tıpkı daha önce seni yoktan var ettiğim gibi'". (8)

10. [Zekeriya:] "Rabbim, öyleyse, bana bir işaret tayin et!" diye niyaz etti. [Melek:] "Senin işaretin, tam (üç gün) üç gece insanlarla konuşmaman olacak" (9) dedi.

11. Bunun üzerine [Zekeriya] mâbedden kavminin karşısına çıktı ve onlara "Sabah akşam [Rabbinizin] sınırsız kudret ve yüceliğini anın!" (10) diye işaret etti.

12. [Ve çocuk doğup büyüdüğünde o'na:] "Ey Yahyâ! İlahî mesaja sımsıkı sarıl!" [diye öğüt verdi]. Çünkü o daha küçük bir oğlanken Biz o'na doğru ve kuşatıcı düşünme yeteneği vermiştik,

13. ve katımızdan bir ruh inceliği (11) ve arınmışlık... Öyle ki, Bize karşı o [her zaman] bilinç ve duyarlık içinde idi;

14. ve ana-babasına karşı saygı ve gözetme tavrı içinde; asla zorba ya da dik başlı biri değildi.

15. Bunun içindir ki, doğduğu gün de, öldüğü gün de, [Allah'ın] selâmı o'nun üzerindeydi; ve diri olarak kaldırılacağı gün de [yine o'nun] üzerine olacaktır.

17. kendini onlardan uzak tutuyordu; (13) bu durumdayken kendisine vahiy meleğimizi gönderdik; [bu melek] ona eli yüzü düzgün bir beşer kılığında göründü. (14)

18. (Meryem onu görünce:) "Senden, O kuşatıcı rahmet ve esirgeme Sahibi'ne sığınırım!" dedi, "Eğer O'na karşı sorumluluk bilinci taşıyorsan [bana yaklaşma]!"

19. [Melek:] "Ben yalnızca Rabbinin bir elçisiyim" dedi, "[O Rab ki:] sana tertemiz bir oğul armağan edeceğim [diyor]."

20. [Meryem:] "Bana daha hiçbir erkek dokunmamışken, nasıl bir oğlum olabilir? Üstelik

22. Böylece Meryem çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.

23. Doğum sancısı onu bir hurma ağacına yöneltti. "Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!"dedi.

24. Bunun üzerine (Cebrail) ağacın altından ona şöyle seslendi: "Üzülme, Rabbin senin alt tarafında bir dere akıttı."

25. . "Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün."

26. "Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görecek olursan, "Şüphesiz ben Rahmân'a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım"de.

27. Kucağında çocuğu ile halkının yanına geldi. Onlar şöyle dediler: "Ey Meryem! Çok çirkin bir şey yaptın!"

28. "Ey Hârûn'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi."

29. Bunun üzerine (Meryem, çocukla konuşun diye) ona işaret etti. "Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?"dediler.

30. Bebek şöyle konuştu: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana kitabı (İncil'i) verdi ve beni bir peygamber yaptı."

31. "Nerede olursam olayım beni kutlu ve erdemli kıldı ve bana yaşadığım sürece namazı ve zekatı emretti."

32. "Beni anama saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı."

33. "Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm (esenlik verilmiştir)."

34. Hakkında şüpheye düştükleri hak söze göre Meryem oğlu İsa işte budur.

42. Hani babasına şöyle demişti: "Babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana bir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?"

43. "Babacığım! Doğrusu, sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Bana uy ki seni doğru yola ileteyim."

44. "Babacığım! Şeytana tapma! Çünkü şeytan Rahmân'a isyankâr olmuştur."

45. "Babacığım! Doğrusu ben, sana, çok esirgeyici Rahmân tarafından bir azabın dokunmasından, böylece şeytana bir dost olmandan korkuyorum."

46. Babası, "Ey İbrahim! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, mutlaka seni taşa tutarım. Uzun bir süre benden uzaklaş!"dedi.

47. İbrahim şöyle dedi: "Esen kal! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Şüphesiz O, beni nimetleriyle kuşatmıştır."

48. "Sizi ve Allah'tan başka taptıklarınızı terk ediyor ve Rabb'ime ibadet ediyorum. Rabbime ibadet etmekle de mutsuz olmayacağımı umuyorum."

ben iffetsiz bir kadın da değilim" dedi.

21. [Melek:] "Bu doğru" dedi, "[Ancak] Rabbin diyor ki: Bu Benim için kolay; (15) ve [böyle olduğu için de, senin bir oğlun olacak] ve Biz o'nu insanlar için katımızdan bir sembol ve aydınlatıcı bir bağış kılacağız!'" (16) Ve bu [Allah tarafından] önceden hükme bağlanmış bir şeydi:

22. bunun için de, [Meryem] o'na gebe kaldı ve o'nunla birlikte uzak bir yere çekildi.

23. Ve doğum sancısı onu bir hurma ağacının gövdesine sürükledi[ği (17) zaman]: "Keşke bu durum başıma gelmeden önce ölseydim de unutulup giden biri olsaydım!" diye yakındı.

24. Bunun üzerine, hurma ağacının alt yanından (18) [bir ses] ona şöyle seslendi: "Üzülme! Rabbin senin alt yanında ufak bir dere akıttı;

25. Şimdi hurmanın gövdesini kendine doğru silkele, taze hurma dökülsün.

26. Sonra da ye, iç: gözün aydın olsun! Ve eğer insanlardan birini görürsen ona de ki: (19) "Ben O sınırsız rahmet Sahibi için, (bir süre) konuşmaktan kaçınmaya ahdettim; bu yüzden bugün insanlardan kimseyle konuşmayacağım". (20)

27. Ve bir süre sonra, çocuğuyla beraber, kavmine döndü. (21) "Ey Meryem!" dediler, "Sen, gerçekten, tuhaf bir iş yaptın!

28. Ey Harun'un kız kardeşi! (22) Senin baban kötü bir adam değildi; ne de annen iffetsiz bir kadındı!"

29. Bunun üzerine [Meryem] çocuğa işaret etti. "Daha beşikteki bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz ki!" diye çıkıştılar.

30. [Fakat çocuk:] "Bakın," dedi, (23) "Allah'ın kuluyum ben. O bana ilahî mesaj bahşetti ve beni peygamber (24) yaptı,

31. ve nerede bulunursam bulunayım beni kutlu ve erdemli kıldı; yaşadığım sürece bana salâtı, arınmak için vermeyi emretti;

32. ve anamı saygıyla gözetmemi; ve beni merhametten yoksun bir zorba kılmadı.

33. "Bunun içindir ki, doğduğum gün selâm benim üzerimdeydi; öleceğim gün ve hayata [yeniden] döndürüleceğim gün [yine benim üzerimde o-lacaktır]!"

34. MERYEM OĞLU İsa hakkında, üzerinde öylesine derin bir anlaşmazlığa düştükleri (25) doğru açıklama işte budur.

42. Hani o babasına "Ey babacığım!" demişti, "Ne işiten, ne gören ve ne de sana bir yarar sağlayabilen şeylere niçin tapınıyorsun?"

43. "Ey babacığım, gerçek şu ki, senin hiç haberdar olmadığın bir bilgi ışığı (32) ulaştı bana; öyleyse bana uy ki seni dosdoğru bir yola çıkarayım.

44. "Ey babacığım! Gel, Şeytan'a kulluk etme; çünkü Şeytan O sınırsız rahmet Sahibi'ne baş kaldıran biridir! (33)

49. İbrahim, onları da onların taptıklarını da terk edince ona İshak ile Yakub'u bağışladık ve her birini peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Onlar için yüce bir doğruluk dili var ettik (güzel bir söz ile anılmalarını temin ettik).

51. Kitapta, Mûsâ'yı da an. Şüphesiz o seçkin bir insan idi. Bir resül, bir nebi idi.

52. Ona, Tûr dağının sağ tarafından seslendik ve kendisi ile gizlice konuşmak için kendimize yaklaştırdık.

53. Rahmetimiz sonucu kardeşi Hârûn'u bir nebi olarak kendisine bahşettik.

54. Kitap'ta İsmail'i de an. Şüphesiz o sözünde duran bir kimse idi. Bir resül, bir nebi idi.

55. Ailesine namaz ve zekatı emrederdi. Rabb'inin katında da hoşnutluğa ulaşmıştı.

56. Kitap'ta İdris'i de an. Şüphesiz o doğru sözlü bir kimse, bir nebi idi.

57. Onu yüce bir makama yükselttik.

58. İşte bunlar, Adem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrahim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebîlerdir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

60,61. Ancak tövbe edip inanan ve salih amel işleyenler başka. Onlar cennete, Rahmân'ın, kullarına gıyaben vaad ettiği "Adn"cennetlerine girecekler ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır. Şüphesiz onun va'di kesinlikle gerçekleşir.

62. Orada boş söz işitmezler. Yalnızca (meleklerin) "selam!"(deyişini) işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da vardır.

63. İşte bu, kullarımızdan Allah'a karşı gelmekten sakınanlara miras kılacağımız cennettir.

64. (Cebrail şöyle dedi:) "Biz ancak Rabbinin"emriyle ineriz. Önümüzdekiler, arkamızdakiler ve bunlar arasındakiler hep O'nundur. Rabbin unutkan değildir."

65. (Allah) göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir. Şu halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmede sabırlı ol. Hiç, O'nun adını taşıyan bir başkasını biliyor musun?

66. İnsan, "Öldüğümde gerçekten diri olarak (topraktan) çıkarılacak mıyım?"der.

67. İnsan, daha önce hiçbir şey değil iken kendisini yarattığımızı düşünmez mi?

68. Rabbine andolsun, onları şeytanlarla beraber mutlaka haşredeceğiz. Sonra onları kesinlikle cehennemin çevresinde diz üstü hazır edeceğiz.

69. Sonra her bir topluluktan, Rahman'a karşı en isyankâr olanları mutlaka çekip çıkaracağız.

70. Sonra, oraya girmeye en layık olanları muhakkak ki en iyi biz biliriz.

45. Ey babacığım, ben senin başına O sınırsız rahmet Sahibi'nin katından bir azabın çökmesinden korkuyorum; (öyle bir azap ki,) başına geldiği zaman Şeytan'ın dostu ol[duğunu hemen anlar]sın." (34)

46. [Babası:] "Ey İbrahim, sen benim tanrılarımdan hoşlanmıyor musun?" dedi, "Eğer bu tutumuna bir son vermezsen, seni mutlaka öldüresiye taşa tutarım! Haydi, şimdi bir süre benden uzak dur!"

47. [İbrahim:] "Sana selâm olsun!" diye cevap verdi, "Rabbimden seni bağışlamasını isteyeceğim: Çünkü O bana karşı hep lütufkar olmuştur.

48. Sizden ve sizin Allah'tan başka yalvarıp yakardığınız şeylerden uzak duracak ve [yalnızca] Rabbime yakaracağım: Böylece umulur ki, yakarışım Rabbim tarafından cevapsız bırakılmayacaktır." (35)

49. Ve böylece, onlardan ve onların Allah'ı bırakıp tapındıkları şeylerden uzaklaşınca, o'na İshâk'ı ve Yakub'u bahşettik ve bunların her ikisini de nebî yaptık;

50. ve o'nları rahmetimizle ödüllendirdik. Ve o'nlara doğru olanı [başkalarına] ulaştırmaları için üstün bir anlatım gücü (36) bahşettik.

51. VE BU KİTAPTA Musa'yı da an. Doğrusu, o da seçilmiş biriydi. [Allah'ın] haberci elçilerindendi. (37)

52. Hani o'na Sina Dağı'nın sağ yamacından (38) seslenmiş ve o'nu gizemsel bir konuşma için [kendimize] yaklaştırmıştık;

53. ve o'na bahşettiğimiz rahmetin bir devamı olarak, kardeşi Harun'u da [o'nunla beraber] haberci kılmıştık.

54. VE BU KİTAPTA İsmail'i (39) de an. Doğrusu, o da her zaman sözünde duran biriydi; bir elçi, bir nebiydi.

55. Ve halkına salâtı ve zekâtı emrederdi; (40) ve o da Rabbinin katında hoşnutluk kazanmıştı.

56. VE BU KİTAPTA İdris'i de an. (41) O da özü sözü doğru olan biriydi; bir nebiydi.

57. Ve Biz o'nu da yüce bir konuma yükseltmiştik. (42)

58. İŞTE BUNLAR Allah'ın kutlu, onurlandırıcı bağışlarda bulunduğu nebîlerden bazıları - Âdem'in soyundan, Nûh'la birlikte [o gemide] taşıdığımız kimselerin soyundan, İbrahim ve İsmail'in (43) soyundan gelen ve [hepsi de] doğru yolu gösterdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerden bazıları: Ne zaman kendilerine O sınırsız rahmet Sahibi'nin mesajları okunsa ağlayarak [O'nun huzurunda] yere kapanan kimseler. (44)

60. Ancak, pişman olup Allah'a yönelen, inanıp dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanlar bunun dışındadır; zaten hiçbir haksızlığa uğratılmadan (46) cennete girecek olanlar da işte böyleleridir;

71. (Ey insanlar!) Sizden cehenneme varmayacak hiç kimse yoktur. Rabbin için bu, kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir.

72. Sonra Allah'a karşı gelmekten sakınanları kurtarırız da zalimleri orada diz üstü çökmüş halde bırakırız.

73. Âyetlerimiz kendilerine apaçık bir şekilde okunduğu zaman, inkar edenler, inananlara, "İki topluluktan hangisinin bulunduğu yer daha hayırlı meclis ve mahfili daha güzeldir?"dediler.

74. Biz onlardan önce, mal-mülk ve görünümü daha güzel olan nice nesilleri helak ettik.

75. (Ey Muhammed!) De ki: "Kim sapıklık içinde ise Rahmân onlara, istenildiği kadar süre versin! Nihayet kendilerine vaad olunan azabı, ya da kıyameti gördüklerinde kimin yeri daha kötüymüş, kimin taraftarları daha zayıfmış bilecekler.

61. sınırsız bağış Sahibi'nin, kullarına, her türlü beşerî algı ve tasavvurun ötesinde (47) söz verdiği o âsûde hasbahçeler [onların olacaktır]; O'nun sözü elbette yerini bulacaktır!

62. Orada onlar asla boş ve yararsız bir söz işitmeyecekler; iç huzuru ve esenlik dileğinden başka hiçbir söz! (48) Ve orada sabah akşam (49) azıklandırılacaklar;

63. Bize karşı sorumluluk bilinci içinde olan kullarımıza bırakacağımız cennet işte budur.

64. VE [MELEKLER]: "Biz ancak Rabbinin buyruğuyla ineriz" derler, "gözümüzün önünde olan, bizden gizli tutulan ve bu ikisi arasında bulunan (50) her şey O'na aittir. Ve Rabbin asla [hiçbir şeyi] unutmaz.

65. Göklerin ve yerin Rabbi(dir O), ve bunların arasında var olan her şeyin! Öyleyse, yalnızca O'na kulluk et ve O'na kullukta devamlı ve sebatlı ol! Hiç, ismi O'nunla birlikte anılmaya değer bir başkasını tanıyor musun?"

66. BÜTÜN BUNLARA RAĞMEN, insan [yine de] kalkıp: "Ne yani," der, "Ben öldükten sonra, yeniden hayata mı döndürüleceğim?"

67. Peki, insan aklına getirmiyor mu ki, Biz onu daha önce yoktan (51)var etmiştik?

68. Öyleyse, Rabbine andolsun ki, Biz onları [Hesap Günü'nde, kendilerini hayattayken yönlendiren] şeytanî güçlerle (52) bir araya toplayacak ve sonra cehennemin çevresinde diz üstü bekleteceğiz;

69. Ve sonra her [günahkar] topluluktan O sınırsız rahmet Sahibi'ne kibir ve dik başlılıkta ileri gidenleri (53) ayırıp öne çıkaracağız;

70. çünkü cehennem ateşini en çok kimin hak ettiğini, (54) şüphesiz en iyi Biz biliriz.

71. Ve sizin her biriniz onu görebilecek bir noktaya varacaksınız: (55) Bu, Rabbin katında yerine getirilmesi gerekli bir hükümdür.

72. Bir kere daha (56) (hatırlatalım ki): Biz, Bize karşı sorumluluk bilinci taşıyanları [cehennemden] kurtaracağız; ama zalimleri onun içinde diz üstü bırakacağız. (57)

73. HAL BÖYLEYKEN, ne zaman ayetlerimiz bütün açıklığıyla kendilerine ulaştırılsa, hakkı inkara şartlanmış olan kimseler imana erişenlere: "(Bu) iki insan topluluğundan (58) konum olarak hangisi daha üstün ve güçlü, topluluk olarak hangisi dahi iyi/daha seçkindir?" (59) diye sorup dururlar.

74. Oysa, Biz onlardan önce gelip geçen nice kuşakları helak ettik; öyle ki, onlar dünyevî güç (60) ve dış görünüş olarak berikilerden daha üstündüler!

75. De ki: "Kim ki sapıklık içinde yaşıyorsa, sınırsız rahmet Sahibi onun ömrünü, yaşama imkanını çekip u-zatabilir!" (61) [Ve bırak ne söyleyeceklerse söylesinler, (62)] tâ ki, önceden uyarıldıkları [bu dünyadaki] azabı, ya da Son Saat[in gelip

çatmasını] görünceye kadar: Çünkü o zaman [bu iki insan topluluğundan] varılacak yer olarak hangisinin daha kötü, destek ve dayanak olarak (63) hangisinin daha zayıf olduğunu anlayacaklar.

102. Beyyine. (Tümü) 6. YIL.

1. Kitap ehlinden inkâr edenler ile Allah'a ortak koşanlar, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar (küfürden) ayrılacak değillerdi.
2. Bu delil, tertemiz sahifeleri okuyan, Allah tarafından gönderilen bir peygamberdir.
3. O sahifelerde dosdoğru hükümler vardır.
4. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.
5. Halbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir.
6. Şüphesiz, inkâr eden kitap ehli ile Allah'a ortak koşanlar, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratıkların en kötüsüdürler.
7. Şüphesiz, iman edip, salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdırlar.
8. Rableri katında onların mükafatı, içlerinden ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu mükafat Rablerine derin saygı duyanlara mahsustur.

102. Beyyine. (Tümü) 6. YIL.

1. HAKİKATİ inkara şartlanmış olanlar, -ister geçmiş vahyin mensuplarından isterse Allah'tan başkasına da ilahlık yakıştıranlardan [olsunlar]- (1) kendilerine hakikatin açık kanıtları gelmeden [O'nun tarafından] gözden çıkarılacak değillerdir:
2. [onlara] kutsanmış tertemiz vahiyler ileten Allah'tan bir elçi (gelmeden),
3. doğruluğu kesin ve açık hükümler (2) taşıyan (vahiyler ileten bir elçi).
4. Ama kendilerine daha önce vahiy verilenler (3) , hakikatin böyle bir kanıtı geldikten sonra [inanç] birlikteliklerini bozdular. (4)
5. Oysa kendilerine yalnızca Allah'a ibadet etmeleri, bütün içtenlikleriyle yalnız O'na iman ederek bâtıl olan her şeyden uzak durmaları; (5) namazlarında dikkatli ve devamlı olmaları; ve karşılıksız harcamada bulunmaları (6) emrolunmuştu: çünkü bu, doğruluğu kesin ve açık olan bir ahlakî değerler sistemidir. (7)
6. Gerçek şu ki, [bütün kanıtlara rağmen] hakikati (8) inkara şartlanmış olanlar, -ister geçmiş vahyin mensuplarından, isterse Allah'tan başkasına da ilahlık yakıştıranlardan [olsunlar]- kendilerini cehennem ateşinde kalıcı bulacaklar: onlar, bütün yaratıkların en şerlileridir.
7. [Ve] iman edip doğru ve yararlı işlerde bulunanlar, işte onlar, bütün yaratıkların en hayırlılarıdır.
8. Onların ödülleri Allah katında [kendilerini bekler:] içinden ırmaklar akan, sonsuza kadar kalacakları sınırsız nimet bahçeleri; Allah onlardan hoşnuttur ve onlar da Allah'tan: bütün bunlar Rablerini ürpertiyle hissedenler içindir!

103. Lokman. (1-10) 6. YIL.

1. Elif Lâm Mîm.
2,3. Bunlar, hikmet dolu Kitab'ın; iyilik yapanlara bir hidayet ve rahmet olarak indirilmiş âyetleridir.
4. Onlar; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren kimselerdir. Onlar ahirete de kesin olarak inanırlar.
5. İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
6. İnsanlardan öylesi vardır ki, bilgisizce Allah yolundan saptırmak ve o yolu eğlenceye almak için, eğlencelik asılsız ve faydasız sözleri satın alır. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.
7. Ona âyetlerimiz okunduğu zaman; onları hiç işitmemiş gibi, kulağında bir ağırlık var da

103. Lokman. (1-10) 6. YIL.

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)
2. BUNLAR, ilahî fermanın hikmet (2) dolu mesajlarıdır,
3. güzel işler yapanlar için rahmet ve hidayet kaynağı (olan mesajlar);
4. onlar ki namazlarında kararlılık gösterir ve karşılıksız yardımda bulunurlar: (3) çünkü onlar içlerinde öteki dünyaya kesin bir inanç besleyenlerdir.
5. İşte Rablerinin gösterdiği doğru yol üzerinde olan ve dolayısıyla nihaî mutluluğa erişecek olanlar bunlardır.
6. Ama insanlar arasında öyleleri var ki, bilgisi olmayanları Allah yolundan saptırmak ve onu gülünç duruma düşürmek için [yol gösterici

büyüklenerek arkasını döner. Ona, elem dolu bir azabı müjdele.

8,9. Şüphesiz, iman edip salih amel işleyenler için içlerinde ebedi kalacakları Naîm cennetleri vardır. Allah (bu konuda) gerçek bir vaadde bulunmuştur. O mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

10. Allah gökleri görebileceğiniz direkler olmaksızın yarattı. Yeryüzüne de, sizi sarsmasın diye sabit dağlar yerleştirdi ve orada her türlü canlıyı yaydı. Gökten de yağmur indirip orada her türden güzel ve faydalı bitki bitirdik.

mesajlar üzerinde] kelime oyunu yapmaya kalkışırlar: (4) böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor.

7. Böyle birine mesajlarımız aktarıldığında, sanki kulaklarında bir sağırlık varmış da onları hiç duymamış gibi, küstahça yüz çevirir: (5) işte ona [öteki dünyada] acıklı azabı haber ver!

8. [Buna karşılık] iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar mutluluk bahçelerine kavuşacaklar,

9. orada Allah'ın şaşmaz vaadine uygun olarak temelli kalacaklar: çünkü O, kudret ve hikmet Sahibidir. (6)

10. O, gökleri görünür destekler olmadan yarattı; (7) sizi sarsmasın diye (8) yeryüzünü sabit dağlar ile donattı ve orada her çeşit canlı varlığın çoğalmasını sağladı. Biz (9) gökyüzünden sular indirir ve bununla yeryüzünde (10) her türlü faydalı [canlı]nın yetişip büyümesini sağlarız.

1. Elif Lâm Mîm.

2,3,4,5. Rumlar, yakın bir yerde yenilgiye uğratıldılar. Onlar yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde galip geleceklerdir. Önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün Allah'ın (Rumlara) zafer vermesiyle mü'minler sevinecektir. Allah dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

6. Allah (onlara zafer konusunda) bir vaadde bulunmuştur. Allah vaadinden dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar dünya hayatının ancak dış yönünü bilirler. Ahiret konusunda ise tamamen gaflettedirler.

8. Onlar, kendi nefisleri(nin yaratılış incelikleri) hakkında hiç düşünmediler mi? Hem Allah gökler ile yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ve hikmete uygun olarak ve belirli bir süre için yaratmıştır. Şüphesiz insanların birçoğu Rablerine kavuşacaklarını inkar ediyorlar.

9. (Yine) onlar, yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler. Yeryüzünü sürüp işlemişler ve orayı kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi. Allah onlara asla zulmediyor değildi. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra, Allah'ın âyetlerini yalanladıkları ve onlarla alay etmekte oldukları için, kötülük işleyenin sonu daha da kötü oldu.

11. Allah, başlangıçta yaratmayı yapar, sonra onu tekrar eder. Sonra da yalnız ona döndürüleceksiniz.

12. Kıyametin kopacağı günde suçlular hayal kırıklığı içinde ümitsizliğe düşeceklerdir.

13. Onların, Allah'a koştukları ortaklardan kendileri için şefaatçılar da olmayacaktır. Artık onlar ortak

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)

2. BİZANSLILAR yenilgiye uğradı,

3. yakın bir yerde; ama bu yenilgiye rağmen (yeniden) üstünlük sağlayacaklar

4. birkaç yıl içinde: [çünkü] karar yetkisi, eninde sonunda (2) Allah'a aittir.İşte o gün inananlar sevineceklerdir

5. Allah'ın yardımına: (3) [çünkü] O, dilediğine yardım eder. O kudret ve merhamet Sahibidir.

6. Allah'ın vaadi[dir bu]. Allah vaadinden asla dönmez. Ama insanların çoğu [bunu] bilmezler:

7. Onlar bu dünya hayatının yalnız görünen yüzünü tanırlar, ebedî ve nihaî olandan (4) ise tamamen habersizdirler.

8. Onlar kendi içlerinde bir muhasebe yapmayı hiç bilmezler mi? (5) Allah, gökleri ve yeri ve ikisi arasında bulunan her şeyi [derunî] bir anlamdan ve [kendi belirlediği] bir zaman sınırından yoksun yaratmış olamaz: (6) fakat, çoğu kimse, sonunda Rablerine kavuşacaklarını hâlâ inatla reddeder!

9. Onlar, hiç yeryüzünü dolaşıp kendilerinden önce yaşamış olan [hakikati inkar edenler]in sonlarının ne olduğunu görmediler mi? Onlar ki daha kudretliydiler, yeryüzünde daha derin izler bırakmışlardı ve dünyayı daha iyi (7) imar etmişlerdi; onlara [da] peygamberleri hakikatin bütün kanıtlarıyla gelmişti; ama [hakikati reddettikleri ve sonuçta yok olup gittiklerinde] Allah onlara haksızlık yapmış değildi, ama onlar kendi kendilerine haksızlık yapmışlardı.

10. Ve bir kez daha (söyleyelim:) (8) Allah'ın mesajlarını yalanlayarak ve onları alaya alıp eğlenerek kötülük işleyenlerin sonu hüsran olacaktır.

11. [İNSANI] yoktan var eden Allah sonra ona yeniden can verecektir (9) ve sonunda hepiniz yine O'na döndürüleceksiniz.

koştukları şeyleri de inkar ederler.

14. Kıyametin kopacağı gün, işte o gün mü'minler ve kâfirler birbirinden ayrılacaklardır.

15. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, işte onlar cennet bahçelerinde sevindirililer

16. İnkar edip âyetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar azabın içine atılacaklardır.

17. Öyle ise akşama girdiğinizde, sabaha kavuştuğunuzda, Allah'ı tespih edin.

18. Göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur. Gündüzün sonunda ve öğle vaktine girdiğinizde Allah'ı tespih edin.

19. Allah, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü diriltir. Siz de (mezarlarınızdan) işte böyle çıkarılacaksınız.

20. Sizi topraktan yaratması, O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Sonra bir de gördünüz ki siz beşer olmuş (çoğalıp) yayılıyorsunuz.

21. Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır

23. Geceleyin uyumanız ve gündüzün onun lütfundan istemeniz de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.

24. Korku ve ümit kaynağı olarak şimşeği size göstermesi, gökten yağmur indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesi, onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için elbette ibretler vardır.

25. Emriyle göğün ve yerin (kendi düzenlerinde) durması da O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Sonra sizi yerden (kalkmaya) bir çağırdı mı, bir de bakarsınız ki (dirilmiş olarak) çıkıyorsunuz.

26. Göklerde ve yerde kim varsa yalnızca O'na âittir. Hepsi O'na boyun eğmektedirler.

12. Ve Son Saat gelip çattığında günaha saplanmış olanlar hayal kırıklığına uğrayacaklardır:

13. çünkü Allah'a ortak koştukları varlıkların hiç birinden bir şefaat göremeyecekler, (10) çünkü [o zaman] bizzat kendileri eski müşrikçe kuruntularını terk edeceklerdir. (11)

14. Ve Son Saat gelip çattığında o Gün [herkesin] ne olduğu ortaya çıkacaktır:

15. iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar bir mutluluk-esenlik bahçesinde ağırlanacaklardır;

16. Hakikati reddedip mesajlarımızı inkar edenlere -ve [böylece] öteki dünyanın varlığını yalanlayanlara- gelince, (12) onlar azabın içine atılıvereceklerdir.

17. ÖYLEYSE akşam vaktine girdiğinizde ve sabah kalktığınızda Allah'ın sınırsız şanını yüceltin;

18. Göklerde ve yerde her türlü övgünün O'na mahsus olduğunu [görerek] öğle vaktinde de sonrasında da [O'nu yüceltin]. (13)

19. O, ölüden diriyi meydana getiren[dir], diriden de ölüyü; ve toprağı öldükten sonra yeniden canlandıran O'dur: işte siz de [ölümden hayata] böylece döndürüleceksiniz.

20. Sizi balçıktan yaratması, O'nun mucizevî işaretlerinden biridir (14) ve (yaratıldıktan) sonra, baktınız ki, birbirinizden farklı insanlar olup çıkmışsınız!

21. O'nun işaretlerinden biri de, sizi cezbeden kendi cinsinizden (15) eşler yaratması ve aranıza sevgiyi ve şefkati yerleştirmesidir: bunda, kuşkusuz, düşünen insanlar için dersler vardır!

22. Göklerin ve yerin yaratılması, renklerinizin ve dillerinizin farklılaştırılması (da) O'nun alametlerindendir: bunda, kuşkusuz, [fıtrî] bilgiye (anlama ve kavrama yeteneğine) sahip insanlar için dersler vardır!

23. Hem gece hem de gündüz uyuyabilmeniz ve O'nun nimetlerinin ardından koşma [arzu ve yeteneğine sahip olma]nız da O'nun işaretlerinden biridir: bunda, kuşkusuz, dinley[ip anlamak istey]en kimseler için mesajlar vardır!

24. Gözünüzün önünde size korku ve ümit (16) veren şimşekler çaktırması ve gökten yağmur yağdırıp bununla ölü toprağa can vermesi [de] O'nun mucizevî işaretlerinden biridir: akıllarını kullananlar için bundan alınacak dersler vardır!

25. Göklerin ve yerin Allah'ın buyruğu altında sapasağlam durmaları da (17) O'nun mucizevî işaretlerindendir. [Bunları hatırlayıp düşünün: çünkü] sonunda O sizi bir tek seslenişle yerden kalkmaya çağırdığında, hepiniz [yargılanmak üzere] ortaya çıkacaksınız.

26. Göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir: hepsi O'nun iradesine tâbidir.

1. Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkân'ı indiren Allah'ın şanı yücedir.

2. O, göklerin ve yeryüzünün mülkü (hükümranlığı) kendisine ait olandır. Çocuk edinmemiştir. Mülkünde hiçbir ortağı da yoktur. O her şeyi yaratmış ve yarattığı O şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.

3. (İnkar edenler), Allah'ı bırakıp hiçbir şey yaratmayan ve zaten kendileri yaratılmış olan, üstelik kendilerine fayda ve zararları dokunmayan, öldürmeye, yaşatmaya ve ölüleri diriltip kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen ilahlar edindiler.

4. İnkar edenler, "Bu Kur'an, Muhammed'in uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir. Başka bir topluluk da bu konuda ona yardım etmiştir"dediler. Böylece onlar haksız ve asılsız bir söz uydurdular.

5. "(Bu Kur'an, başkalarından) yazıp aldığı öncekilere ait efsanelerdir. Bunlar ona sabah akşam okunmaktadır"dediler.

6. (Ey Muhammed!), De ki: "O kitabı göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, çok merhamet edendir."

7. Dediler ki: "Bu ne biçim peygamber ki yemek yer, çarşıda, pazarda dolaşır. Ona bir melek indirilseydi de bu onunla beraber bir uyarıcı olsaydı ya!"

8. "Yahut kendisine bir hazine verilseydi veya ürününden yiyeceği bir bahçesi olsaydı ya! "Zalimler (inananlara): "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz"dediler.

9. (Ey Muhammed!) Senin hakkında bak nasıl da temsiller getirdiler de (haktan) saptılar. Artık onlar doğru yolu bulamazlar.

10. Dilerse sana bundan daha güzelini, içinden ırmaklar akan cennetleri verebilecek olan, sana saraylar kurabilecek olan Allah'ın şanı yücedir.

11. Hayır, onlar Kıyameti de yalanladılar. Biz ise o Kıyameti yalanlayanlara çılgın bir cehennem ateşi hazırlamışızdır.

12. Bu ateş onları uzak bir mesafeden görünce onun müthiş kaynamasını ve uğultusunu işitirler.

13. Elleri boyunlarına bağlanmış, çatılmış olarak cehennemin daracık bir yerine atıldıkları zaman orada, yok olup gitmeyi isterler

14. (Kendilerine) "Bugün bir kere yok olmayı istemeyin, bir çok kere yok olmayı isteyin!"(denir.)

15. De ki: "Bu mu daha hayırlıdır, yoksa Allah'a karşı gelmekten sakınanlara vadedilen ebedilik cenneti mi?"Orası onlar için bir mükafaat ve varılacak bir yerdir.

16. Ebedi olarak kalacakları orada onlar için diledikleri her şey vardır. Bu Rabbinin uhdesine aldığı, (yerine getirilmesi) istenen bir va'didir.

105. Furkan. (1-30) 6. YIL.

1. BÜTÜN İNSANLIĞA bir uyarı olsun diye kuluna hakkı bâtıldan ayırıcı bir ölçü (1) indiren (Allah) ne yüce, ne cömerttir!

2. O ki, göklerin ve yerin egemenliği O'na aittir; soy-sop (2) edinmemiştir; egemenliğinde herhangi bir ortağı yoktur; çünkü her şeyi yaratan ve her şeyi belli bir yasalar örgüsüne göre düzene koyan (3) O'dur.

3. Hal böyleyken, yine de O'nu bırakıp, hiçbir şey yaratmayan, tersine kendileri yaratılmış bulunan; (4) ne kendilerinden bir darlığı uzaklaştıracak ne de kendilerine bir yarar sağlayacak güce sahip olmayan; ne ölüm üzerinde, ne hayat üzerinde, ne de ölümden sonra kalkış üzerinde herhangi bir etkisi bulunmayan birtakım düzmece tanrılara kulluk ediyorlar.

4. Üstelik, hakkı inkara şartlanmış olanlar: "Bu [Kur'an] doğruyu çarpıtıp yalanı ve sahteyi ortaya çıkaran başka bir topluluğun yardımıyla (5) o'nun [kendisinden] uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir" deyip duruyorlar. (6)

5. Ayrıca, "Onun, sabah akşam kendisine okunsunlar diye yazdırdığı (7) eskilerin masalları, efsaneleridir bu!" diyorlar.

6. De ki: "Göklerin ve yerin bütün sırlarını bilen (Allah) indirdi onu! Doğrusu O, çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır!"

7. Ama onlar yine de şöyle diyorlar: "Bu nasıl peygamber ki [diğer ölümlüler gibi] yiyip içiyor, çarşı-pazar dolaşıyor? Onunla beraber bir uyarıcı olarak [görünür] bir melek gönderilseydi ya!

8. Yahut kendisine [Allah tarafından] bir hazine verilseydi, yahut [zahmetsiz] yiyip içtiği (tılsımlı) bir bahçesi olsaydı ya!" (8) Ve bu zalimler [birbirlerine]: "Eğer [Muhammed'e] uyacak olsaydınız, büyülenmiş bir adamdan başkasına [uymuş, olmazdınız]!" diyorlar.

9. [Ey Rasûl,] seni benzettikleri şeye bak! Zaten onlar bir kere yoldan çıkmış bulunuyorlar, bir daha da [doğru] yolu bulamayacaklar!

10. Dilerse sana, [onların dile getirdiği] bu şeylerden daha hayırlısını -içlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçeler- verebilecek ve senin için köşkler, konaklar yapabilecek olan (Allah) ne yüce, ne cömerttir!

11. (O inkarcılara gelince;) onlar asıl Son Saat'in [geleceğini] yalanladılar!Oysa, Biz Son Saat gerçeğini yalanlayanlar için harlı bir ateş hazırlamışızdır:

12. O ateş uzaktan karşılarına çıkınca (9) onun öfkeli kükremesini ve uğultusunu işitecekler;

13. ve birbirlerine bağlı olarak daracık bir yerden onun içine atıldıkları zaman, orada o an yok olup gitmek için yakaracaklar! (10)

14. [Ama o zaman onlara denecek ki:] "Bugün bir defada yok olup gitmek için değil, defalarca yok

17. Rabbinin, onları ve Allah'ı bırakıp da taptıkları şeyleri bir araya getireceği ve (taptıklarına), "Siz mi saptırdınız benim şu kullarımı, yoksa onlar kendileri mi yoldan saptılar"diyeceği günü hatırla.

18. Onlar, "Seni eksikliklerden uzak tutarız. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz. Fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda seni anmayı unuttular ve helâke giden bir toplum oldular"derler.

19. (İlah edindikleriniz) söyledikleriniz konusunda sizi yalancı çıkardılar. Artık kendinizden azabı savmaya gücünüz yetmeyecek ve kendinize yardım da edemeyeceksiniz. Sizden kim de zulüm ve haksızlık ederse ona büyük bir azap tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de şüphesiz yemek yerler, çarşıda pazarda gezerlerdi. (Ey insanlar!) Sizi birbiriniz için imtihan aracı kıldık. (Bakalım) sabredecek misiniz? Rabbin hakkıyla görendir.

21. Bize kavuşacaklarını ummayanlar, "Bize melekler indirilseydi, yahut Rabbimizi görseydik ya!"dediler. Andolsun, onlar kendi benliklerinde büyüklük tasladılar ve büyük bir taşkınlık gösterdiler.

22. Fakat melekleri görecekleri gün, işte o gün suçlulara hiçbir müjde yoktur. "Eyvah! Biz Allah'ın rahmetinden tamamen uzaklaştırılmışız"diyecekler.

23. Onların yaptıkları bütün amellerine yöneldik ve onları dağılmış zerreciklere çevirdik.

24. O gün cennetliklerin kalacakları yer daha hayırlı, dinlenecekleri yer daha güzeldir.

25. O gün gök bulutlarla yarılıp parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir.

26. O gün gerçek hükümranlık Rahmân'ındır ve kafirlere zorlu bir gün olacaktır.

27. O gün zalim kimse, (çaresizlik içinde) ellerini ısırıp şöyle diyecektir: "Ne olurdu ben de peygamberle beraber aynı yolu tutsaydım!"

28. "Yazıklar olsun bana, keşke falanı dost edinmeseydim!"

29. "Andolsun, Kur'an bana geldikten sonra beni ondan o saptırdı. Zaten şeytan insanı yardımcısız bırakıverir."

30. Peygamber, "Ey Rabbim! Kavmim şu Kur'an'ı terkedilmiş bir şey haline getirdi"dedi.

olup gitmek için yakarın, bakalım!" (11)

15. De ki: "(Şimdi söyleyin,) bu mu daha hayırlı, yoksa Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlara bir mükafat ve yerleşme yeri olarak vaad edilen ebedî cennet mi?

16. O cennet ki, orada istedikleri her şeye ulaşırlar ve orada sonsuza kadar yaşayıp giderler; bu, Rabbinin [insan için her zaman] istenmeye değer bir vaadidir".

17. FAKAT [Rabbinin birliğini unutan kimselere gelince,] (12) o Gün (Rabbin) onları ve onların Allah yerine kul-köle oldukları varlıkları bir araya toplayacak ve [kendilerine tanrısal nitelikler yakıştırılan bu varlıklara]: (13) "Bu kullarımı siz mi yoldan çıkardınız, yoksa onların kendileri mi doğru yoldan ayrıldılar?" diye soracak.

18. Onlar: "Sınırsız kudret ve yüceliğinle Seni tenzîh ederiz!" diye cevap verecekler, "Senden başka dostlar, efendiler edinmek bize yakışmazdı! (14) Fakat, [bunlara gelince-] Sen bunlara ve babalarına dünya hayatının tadını çıkarmaları için fırsat verdin; öyle ki, onlar da sonunda (15) [Seni] anmayı büsbütün unuttular; çünkü bunlar her türlü iyilikten yoksun kimselerdi".

19. [Bunun üzerine, Allah da, müşriklere]: "İşte [sizin tanrı yerine koyduğunuz kimseler, geçmişte] ileri sürdüğünüz iddiaların yalan olduğunu ortaya koydular" diyecek, "artık ne [hak ettiğiniz azabı] savuşturabilirsiniz, ne de kendinize bir destek bulabilirsiniz! Çünkü içinizden her kim [böyle bir] kötülük işlemişse, ona büyük bir azap tattıracağız!"

20. [EY MUHAMMED,] Biz senden önce de yiyip içen, çarşıda pazarda dolaşan [ölümlü] insanların dışında kimseyi elçi olarak göndermedik. [Böyle yaparak, ey insanlar,] kiminizi kiminiz için bir imtihan vesilesi kıldık (16) [ki,] sabredecek misiniz, (17) (bunu kendiniz de göresiniz; yoksa,) Allah zaten her şeyi olduğu gibi görmektedir!

21. Fakat Bizim huzurumuza çıkarılacaklarını hiç beklemeyen kimseler: (18) "Bize niçin melekler gönderilmedi?", yahut "Neden Rabbimizi görmüyoruz?" diye sorup duruyorlar.Gerçek şu ki, onlar büyük bir küstahlıkla [Allah'ın mesajına karşı böylece] burunlarını dikerek kendilerini onulmaz bir büyüklük duygusuna kaptırmış bulunuyorlar!

22. [Oysa,] melekleri görecekleri Gün (19) (gelip çatınca), o Gün, günaha gömülüp gitmiş olanlar için asla iyi haberler olmayacak; ve (o Gün böyleleri:) "(Vah bize, meğer) dönüşü olmamacasına [Allah'ın rahmetinden] kovulmuşuz!" diyecekler.

23. Çünkü, Biz (o Gün) bütün o edip-eyledikleri işlerin üzerine varacak ve onları toza toprağa çevireceğiz;

24. [ama] o Gün, cennetliklere kalınacak yerlerin en iyisi, dinlenilecek yerlerin en güzeli, en rahatı

bahşedilecektir. (20)

25. O Gün ki, gök bulutlarla birlikte, bütün yüküyle parçalanacak ve birbiri ardından melekler indirilecektir;

26. o Gün ki, gerçek egemenliğin [yalnızca] Rahmân'a ait olduğu [bütün açıklığıyla ortaya çıkacaktır]; ve bunun içindir ki, (o Gün) hakkı inkara şartlanmış olanlar için çok zor bir Gün olacaktır;

27. o Gün ki, (vaktiyle) haksızlığı kendisine yol edinmiş olan kişi ellerini kemirip, "Ah, n'olurdu, Rasûl'ün gösterdiği yolu tutmuş olsaydım!" (21) diyecek,

28. "Vah bana, n'olurdu, falancayı kendime dost edinmemiş olsaydım!

29. Gerçekte, bana uyarıcı, hatırlatıcı mesaj geldikten sonra, beni [Allah'ı] hatırlamaktan o uzaklaştırdı!"Zaten, Şeytan [işte böyle] yalnız ve çaresiz bırakır insanı. (22)

30. VE [O GÜN] Rasûl: "Ey Rabbim!" diyecek, (23) "Kavmimden [bazıları] bu Kur'an'ı gözden çıkarılacak bir şey olarak gördü!" (24)

31. Biz, işte böyle, her peygamber için suçlulardan bir düşman yarattık. Yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeter.

32. İnkar edenler, "Kur'an ona bir defada toptan indirilseydi ya!"dediler. Biz Kur'an'la senin kalbini pekiştirmek için onu böyle kısım kısım indirdik ve onu ağır ağır okuduk.

33. Onlar sana hiçbir misal getirmezler ki (buna karşılık) sana gerçeği ve en güzel açıklamayı getirmiş olmayalım.

34. Yüzüstü cehenneme sürüklenecek olanlar var ya; işte onlar konumları itibariyle daha kötü, tuttukları yol itibariyle daha sapıktırlar.

35. Andolsun, Biz, Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik ve kardeşi Hârûn'u da ona yardımcı kıldık.

36. Onlara, "Âyetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin"dedik. Nihayet o kavmi yerle bir ettik.

37. Nûh kavmini de, Peygamberleri yalanladıkları vakit suda boğduk. Onları insanlara bir ibret yaptık ve zalimlere elem dolu bir azap hazırladık.

38. Âd ve Semûd kavimlerini, Ress halkını ve bunların arasında pek çok nesilleri de helak ettik.

39. Bunların herbirine misaller getirdik, (öğüt almadıkları için) hepsini kırıp geçirdik.

40. Andolsun, senin kavmin, bela yağmuruna tutularak yok edilen kente uğramışlardır. Yoksa onu görmüyorlar mıydı (ki ibret almadılar)? Hayır! (Görüyorlardı fakat) tekrar dirilmeyi ummuyorlardı.

41,42. Onlar seni görünce ancak eğlenceye alırlar. "Allah'ın peygamber olarak gönderdiği adam bu

106. Furkan. (31-77) 7. YIL.

31. İşte bu (senin çağında olduğu) gibi, biz her nebiye günaha gömülüp gitmiş kimseler içinden düşmanlar çıkardık; (25) bununla birlikte, sana yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. İmdi, hakkı inkara şartlanmış olan kimseler: "Kur'an ona bir bütün olarak bir kerede (26) indirilseydi ya!" diyorlar.Oysa, Biz onu [sana] böyle tutarlı bir bütün oluşturacak şekilde (27) belli bir düzen içinde ağır ağır vahyediyoruz ki onunla senin kalbini pekiştirelim.

33. Bunun içindir ki, hangi soruyla karşına çıkarlarsa çıksınlar, (28) Biz sana mutlaka asıl doğru olan neyse onu ve en güzel açıklamayı getirmekteyiz. (29)

34. [Öyleyse, hakkı inkara kalkışan o kimselere söyle ki] yüzleri üstüne (30) sürüler halinde cehenneme tıkılacak olanlar (var ya); [öte dünyadaki] yerleri en kötü olanlar ve halen [doğru] yoldan en fazla sapmış bulunanlar işte böyleleridir! (31)

35. GERÇEK ŞU Kİ, [Muhammed'den çok önce] Biz Musa'ya da kitap verdik ve kardeşi Harun'u görevinde o'na yardımcı kıldık; (32)

36. ve onlara: "Siz ikiniz mesajlarımızı yalanlayan (şu toplumu uyarmay)a gidin!" dedik. Ama sonunda, o [günahkar toplumun] insanlarını kırıp geçirdik.

37. Ve Nûh toplumunu da, rasûller[den birin]i yalanladıklarında sulara gömüverdik; böylece onları bütün insanlık için ibret yaptık; çünkü Biz bütün zalimler için çok can yakıcı bir azap hazırlamışızdır!

mu? Biz, ilahlarımıza sımsıkı sarılmasaydık
neredeyse bizi ilahlarımızdan uzaklaştıracaktı"
(derler.) Onlar yakında azabı gördükleri zaman
yolca kimin daha sapık olduğunu görecekler.

43. Kendi nefsinin arzusunu kendisine ilah edineni gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa sen onların çoğunun (söz) dinleyeceklerini yahut akıllarını kullanacaklarını mı sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, belki yolca onlardan daha da şaşkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmez misin? İsteseydi onu sabit kılardı. Sonra biz güneşi gölgeye delil kıldık.

46. Sonra onu kendimize yavaş yavaş çektik.

47. O, geceyi size bir örtü, uykuyu istirahat zamanı ve gündüzü de hareket ve çalışma vakti yapandır.

48,49. O, rahmetinin önünde rüzgarları müjdeci olarak gönderendir. Ölü toprağı canlandıralım, yarattıklarımızdan bir çok hayvanları ve insanları sulayalım diye gökten tertemiz bir su indirdik.

50. Andolsun, biz bunu insanlar arasında, düşünüp ibret alsınlar diye tekrar tekrar açıkladık. Fakat insanların çoğu nankörlükte direttiler.

51. Dileseydik her memlekete bir uyarıcı gönderirdik.

52. Öyle ise kafirlere itaat etme, onlara karşı bu Kur'an'la büyük bir mücadele ver.

53. O, birinin suyu lezzetli ve tatlı, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip aralarına da görünmez bir perde ve karışmalarını önleyici bir engel koyandır.

54. O, sudan bir insan yaratıp ondan soy sop ve hısımlık meydana getirendir. Rabbin her şeye hakkıyla gücü yetendir.

55. Onlar, Allah'ı bırakıp, kendilerine ne faydası ne de zararı dokunan şeylere kulluk ederler. Kâfir, Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır.

56. Biz seni ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben buna karşılık sizden dileyen kimsenin, Rabbine giden yolu tutmasından başka herhangi bir ücret istemiyorum."

58. Sen, o ölümsüz ve daima diri olana (Allah'a) tevekkül et. O'nu her türlü övgüyle yücelterek tesbih et. Kullarının günahlarından hakkıyla haberdar olarak O yeter!

59. Gökleri ve yeryüzünü ve ikisi arasındakileri altı gün içinde (altı evrede) yaratan sonra da Arş'a4 kurulan Rahmân'dır. Sen bunu haberdar olana sor!

60. Onlara, "Rahmân'a secdeye kapanın denildiğinde "Rahmân da nedir? Senin bize emrettiğine mi secde edeceğiz?"derler ve bu onların nefretini artırır.

61. Göğe burçlar yerleştiren, orada bir ışık kaynağı (güneş) ve aydınlatıcı bir ay yaratanın şanı çok

38. Ve Âd toplumunu, Semûd toplumunu, Ress (33) halkını ve bunların arasında (gelip geçen) daha nice [günahkar] nesilleri [topluca cezalandırdık];

39. oysa, her birine uyarıcı dersler (34)vermiştik; ama (bunlara aldırış etmeyince) hepsini yerle bir ettik.

40. Bu [Bizim mesajlarımızı inkar edenler] o cezalandırıcı yağmura tutulan şehri görmüş olmalılar; (35) peki orada olup biteni fark etmediler mi? Hayır, bunlar ölümden sonra kalkışı beklemiyorlar! (36)

41. Bunun içindir ki, [ey Muhammed,] ne zaman senden söz etseler, mutlaka, "Allah'ın bize rasûl olarak gönderdiği kişi bu mu?" diyerek, seni alay, eğlence konusu yapıyorlar.

42. "Eğer onlara sıkıca sarılmasaydık, bizi neredeyse tanrılarımızdan uzaklaştıracaktı!" (diyorlar.)Fakat [kendilerini bekleyen] azabı gördükleri zaman [doğru] yoldan uzaklaşan kişilerin kim olduğunu öğrenecekler!

43. Sen hiç kendi heva ve heveslerini tanrılaştıran [birin]i düşündün mü? İmdi, böyle birinden de sen mi sorumlu olacaksın?

44. yoksa sen onlardan çoğunun [senin ulaştırdığın mesajı] dinlediklerini ve akıllarını kullandıklarını mı sanıyorsun? Hayır hayır, koyun sürüsü gibidir onlar: doğru yoldan hiç mi hiç haberleri yok! (37)

45. GÖRMEZ MİSİN (ey insanoğlu), Rabbin gölgeyi [akşama doğru] nasıl uzatıyor; eğer dileseydi, hiç şüphesiz onu olduğu gibi bırakırdı; fakat sonra gölgeye güneşi yol gösterici kılmışızdır;

46. ve sonra da onu yavaş yavaş Kendimize çekmekteyiz. (38)

47. Sizin için geceyi bir örtü, uykuyu bir dinlenme hali kılan ve her [yeni] günün (sizin için, adeta) yeni bir diriliş olmasını sağlayan O'dur.

48. Rahmetinin önünden rüzgarları müjdeci olarak gönderen O'dur. Evet, böylece gökten tertemiz suyu Biz indiriyoruz,

49. ki onunla ölü toprağı yeşertip canlandıralım ve yine onunla, hayvan olsun, insan olsun, yarattığımız nice canlıyı suya kavuşturalım.

50. Gerçek şu ki, Biz bütün bunları insanların gözü önüne hep seregelmişizdir (39) ki, belki ders alıp akıllarında tutarlar; ama insanların çoğu, nankörlükte direnmektedir.

51. Eğer dileseydik, [önceki çağlarda olduğu gibi] her topluma [ayrı] bir uyarıcı gönderirdik; (40)

52. bunun içindir ki, sen hakkı inkara şartlanmış olan kimselere uyma; tersine, bu [ilahî mesajın] ışığında onlara karşı bütün gücünü ortaya koyarak büyük bir direnç ve çaba göster.

53. İKİ BÜYÜK su kütlesini (41) -ki bunlardan biri tatlı ve susuzluğu giderici, diğeri tuzlu ve acıdır- birbirine salıveren ve ikisinin arasına bir engel, karışmalarını önleyen bir perde koyan O'dur. (42)

yücedir.

62. O, öğüt almak isteyen ve çok şükredici olmayı dileyen kimseler için geceyi ve gündüzü birbiri ardınca getirendir.

63. Rahmân'ın kulları, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürüyen kimselerdir. Cahiller onlara laf attıkları zaman, "selâm!"der (geçer)ler.

64. Onlar, Rabblerine secde ederek ve kıyamda durarak geceleyenlerdir.

65. Onlar, şöyle diyenlerdir: "Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır, gerçekten onun azabı sürekli bir helaktir!"

66. "Şüphesiz, ne kötü bir durak ve ne kötü bir konaktır orası."

67. Onlar, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik edenlerdir. Onların harcamaları, bu ikisi arası dengeli bir harcamadır.

68. Onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha kulluk etmeyen, haksız yere, Allah'ın haram kıldığı cana kıymayan ve zina etmeyen kimselerdir. Kim bunları yaparsa ağır azaba uğrar.

69. Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedi kalır.

70. Ancak tövbe edip de inanan ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

71. Kim de tövbe eder ve salih amel işlerse işte o, Allah'a, tövbesi kabul edilmiş olarak döner.

72. Onlar, yalana şahitlik etmeyen, faydasız boş bir şeyle karşılaştıkları zaman, vakar ve hoşgörü ile geçip gidenlerdir.

73. Onlar, kendilerine Rabblerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler.

74. Onlar, "Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle"diyenlerdir.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükafatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanacaklardır.

76. Orada ebedi kalırlar. Orası ne güzel bir durak ve ne güzel bir konaktır!

77. (Ey Muhammed!) De ki: "Duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin! Siz yalanladınız. Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak."

54. Ve insanı [işte bu] sudan yaratan (43) ve onu soy-sop ve evlilik yoluyla kazanılan yakınlık, bağlılık [duygusuyla] donatan O'dur: (44) (evet,) çünkü Rabbin sınırsız kudret Sahibidir.

55. Ama yine de bazı insanlar, (45) Allah'ı bırakıp, kendilerine ne yarar ne de zarar ulaştırmaya gücü olmayan şeylere tapınıp duruyorlar; zaten (gerçek) kafir de, Rabbine sırtını dönen kişidir!

56. Bununla birlikte, [ey Peygamber,] Biz seni yalnızca bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Bunun için sizden, dileyen kimsenin Rabbine giden yolu bulmasından başka bir karşılık istemiyorum!"

58. Öyleyse, ebediyyen ölmeyecek olan o mutlak diri Varlığa güven ve O'nun sınırsız kudret ve yüceliğini övgülerle an, ki kimse kullarının günahlarından O'nun kadar haberdar değildir.

59. Gökleri, yeri ve bu ikisi arasında var olan her şeyi altı evrede yaratan ve kudret ve hükümranlık tahtına kurulan (46) O'dur, O: Rahmân!/sınırsız Bağış-Kayra Sahibi! O'nu (Kendisinden), O her şeyden Haberdar Olan'dan sor. (47)

60. Hal böyleyken, onlara "Rahmân önünde secdeye varın" denildiğinde, "Rahmân da neymiş [ya da kimmiş?] Şimdi biz senin buyurduğun şeyin önünde mi secdeye varalım yani?" derler; ve böylece [senin çağrın] onların nefretini artırır.

61. GÖĞE büyük takım yıldızları serpiştiren, ve yine oraya [parlak] bir ışık kaynağı ve ay (gibi) bir aydınlatıcı yerleştiren (Allah) ne yüce, ne cömerttir. (48)

62. Ve, hatırda tutmak isteyen, yani (49) şükretmek isteyen kimseler için [varlığına, birliğine işaret olmak üzere] geceyle gündüzün birbiri ardınca gelmesini sağlayan da O'dur.

63. Rahmân'ın has kulları ki, onlar yeryüzünde tevazu ve vekar içinde yürürler ve ne zaman kötü niyetli, dar kafalı kimseler kendilerine laf atacak olsa, (50) (sadece) selâm! derler.

64. Onlar ki, gecenin derinliklerinde secdeye vararak ve kıyama durarak, Rablerini anarlar.

65. Ve onlar ki, "Ey Rabbimiz!" derler, "Cehennem azabını bizden uzaklaştır; çünkü onun çektireceği azap, gerçekten, pek korkunç, pek yaralayıcı olacaktır;

66. gerçekten, o ne kötü bir yer, o ne kötü bir durak!"

67. Ve onlar ki, başkaları için harcadıkları (51) zaman, ne saçıp savururlar, ne de cimrilik yaparlar; bu ikisi arasında her zaman bir orta yol bulunduğunu [bilirler].

68. Ve onlar ki, Allah'la beraber, asla birtakım düzmece tanrılara yalvarıp yakarmazlar; ve hukukî bir gerekçe olmadıkça (52) Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymazlar ve zina etmezler.Çünkü [bilirler ki,] bunlardan herhangi birini işleyen

kimse, (53) bir kötülüğe bulaşmış olmakla [kalmayacak],

69. [fakat] Kıyamet Günü'nde böyle birinin çekeceği azap kat kat artacak ve o Gün aşağılık bir durumda kalakalacaktır.

70. Şu kadar ki, pişman olup doğru yola dönen, inanıp dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan kimseler bunun dışındadır; bundan ötürü, [önceki] kötü hallerini Allah'ın iyi hallere dönüştürdüğü kimseler işte böyleleridir; çünkü Allah çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

71. Zaten kim ki tevbe eder ve [sonra da] dürüstçe, erdemlice davranırsa, gereği üzere Allah'a yönelen işte odur.

72. Onlar ki, yalan ve asılsız olandan yana şehadet etmezler; (54) boş ve anlamsız şeylerle [uğraşan kimselere] rastladıkları zaman yanlarından vekarla geçip giderler.

73. Ve onlar ki, kendilerine Rablerinin mesajları hatırlatıldığı zaman, körler(in) ve sağırlar(ın yaptığı) [gibi] (düşünüp anlamadan) onların üzerine üşüşmezler. (55)

74. Ve onlar ki, "Ey Rabbimiz!" diye niyaz ederler, "Bize göz nûru olacak (56) eşler ve çocuklar bahşet; bizi Sana karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseler için örnek ve öncü yap!"

75. İşte bunlar, güçlüklere göğüs germelerinden ötürü [cennette] üstün bir makamla mükafatlandırılıp orada dirlik ve esenlik nidâlarıyla karşılanacak olan kimselerdir!

76. (ve onlar) orada sonsuza kadar yaşayıp gideceklerdir; bu ne güzel bir varış yeri, bu ne üstün bir makam!

77. [İNANANLARA] de ki: "Dua ve yönelişiniz O'na olan inancınız için değilse, (57) Rabbim size niçin değer versin?" [Ve inkarcılara da de ki:] "Gerçek şu ki, siz [Allah'ın mesajını] yalanladınız: artık bu [günah] yakanızı bırakmayacaktır!" (58)

107. Ta Ha. (55-135) 7. YIL.

55. (Ey insanlar!) Sizi topraktan yarattık, (ölümünüzle) sizi oraya döndüreceğiz ve sizi bir kere daha oradan çıkaracağız.

56. Andolsun, biz ona (Firavun'a) bütün mucizelerimizi gösterdik de o bunları yalanladı ve reddetti.

57. Şöyle dedi: "Ey Mûsâ! Sihrin ile bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin?"

58. "Biz de mutlaka sana karşı onun gibi bir sihir yapacağız. Bunun için seninle bizim aramızda; uygun bir yerde, senin de, bizim de caymayacağımız bir buluşma vakti belirle."

59. Mûsâ, "Buluşma vaktimiz, bayram günü, insanların toplandığı kuşluk vaktidir"dedi.

60. Bunun üzerine Firavun ayrılıp, hilesini kuracak sihirbazlarını topladı, sonra geldi.

107. Taha. (55-135) 7. YIL.

55. (şöyle ki:) sizi yerden yarattık; yine ona döndürecek ve sonra ondan tekrar diriltip çıkaracağız.(37)

56. GERÇEK ŞU Kİ, Biz Firavun'u mesajlarımızın hepsinden haberdar kıldık; (38) ama o bunları yalan saydı ve kabule yanaşmadı. (39)

57. [Firavun:] "Ey Musa!" dedi, "Sen sihrinle bizi yurdumuzdan çıkarmaya mı geldin? (40)

58. Madem öyle, biz de sana mutlaka bunun gibi bir sihirle karşılık vereceğiz! O halde şimdi, aramızda, uygun bir yerde -katılmaktan bizim de, senin de caymayacağımız- bir buluşma günü tayin et!"

59. Musa: "Bayram günü (41) olsun, buluşma gününüz; ve (o gün) kuşluk vaktinde ahali toplansın" diye cevap verdi.

61. Mûsâ onlara şöyle dedi: "Yazıklar olsun size! Allaha karşı yalan uydurmayın, yoksa sizi azap ile yok eder. Allah'a karşı yalan uyduran mutlaka hüsrana uğramıştır."

62. Sihirbazlar, işlerini kendi aralarında tartıştılar ve gizli gizli konuştular.

63. Şöyle dediler: "Şüphesiz bu ikisi, sihirleri ile sizi yurdunuzdan çıkarmak ve en üstün olan dininizi ortadan kaldırmak isteyen birer sihirbazdırlar."

64. "Öyleyse, hilelerinizi toplayın (birbirinize destek olun) sonra sıra halinde gelin. Bu gün üstün gelen muhakkak başarıya ulaşmıştır."

65. Sihirbazlar: "Ey Mûsâ! Ya önce atmayı tercih edersin, ya da ilk atan biz oluruz"dediler.

66. Mûsâ: "Yok, (önce) siz atın"dedi. Bir de ne görsün, onların ipleri ve değnekleri yaptıkları sihirden dolayı kendisine hızla sürünür gibi görünüyor.

67. Bunun üzerine Mûsâ içinde bir korku hissetti.

68. Şöyle dedik: "Korkma (ey Mûsâ!). Çünkü, sensin en üstün olan."

69. "Sağ elindekini (değneğini) at ki, onların yaptıklarını yutsun. Şüphesiz yaptıkları bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise nereye varsa kurtuluşa eremez."

70. (Mûsâ'nın değneği, sihirbazların ipleriyle değneklerini yutunca) sihirbazlar hemen secdeye kapandılar ve, "Hârûn ve Mûsâ'nın Rabbine inandık"dediler.

71. Firavun, "Demek, ben size izin vermeden önce ona (Mûsâ'ya) inandınız ha! Şüphe yok, o size sihiri öğreten büyüğünüzdür. Şimdi andolsun sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve mutlaka sizi hurma dallarına asacağım. Hangimizin azabı daha şiddetli ve daha kalıcıymış, mutlaka göreceksiniz."

72. Sihirbazlar şöyle dediler: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla tercih etmeyeceğiz. Artık sen vereceğin hükmü ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verirsin."

73. "Şüphesiz ki biz; günahlarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihri affetmesi için, Rabbimize inandık. Allah'ın vereceği mükafat daha hayırlı ve daha kalıcıdır."

74. Şüphesiz, kim Rabbine günahkâr olarak varırsa, kesinlikle ona cehennem vardır. Orada ne ölür, ne de (güzel bir hayat) yaşar.

75,76. Her kim de O'na salih ameller işlemiş bir mü'min olarak varırsa, işte onlar için en yüksek dereceler, içinden ırmaklar akan, içinde ebediyyen kalacakları Adn cennetleri vardır. İşte bu günahlardan temizlenenlerin mükafatıdır.

77. (Firavun'un imana yanaşmaması üzerine) Mûsâ'ya, "Kullarımı (İsrailoğullarını) geceleyin (Mısır'dan) yürütüp çıkar. Yakalanmaktan

60. Bunun üzerine Firavun [danışmanlarıyla görüşmek üzere] çekildi, kuracağı düzeni kurup tasarladı (42) ve günü gelince [buluşma yerinde] boy gösterdi.

61. Musa onlara: "Yazıklar olsun size!" dedi, "Allah'a karşı (böyle) yalan uydurmayın; (43) yoksa O müthiş bir azapla sizin kökünüzü kazır; zaten [böyle] bir yalan uyduran kimse baştan kaybetmiş demektir!"

62. [Firavun ve adamları] yapacakları şey konusunda aralarında tartıştılar, fakat konuşmalarını gizli tuttular;

63. şöyle diyorlardı [birbirlerine]: "Bu iki sihirbaz (44) sihir yoluyla sizi ülkenizden çıkarmak ve geleneksel yaşama tarzınızı ortadan kaldırmak istiyorlar. (45)

64. Bunun içindir ki, [ey Mısırlı sihirbazlar] düzenleyeceğiniz oyuna iyi karar verin ve tek bir güç olarak (46) boy gösterin; çünkü, bugün üstün gelen gerçekten başarmış olacaktır!" (47)

65. [Büyücüler] Musa'ya: "Ey Musa!" dediler, "[önce] sen mi atacaksın [asânı], yoksa ilk atan biz mi olalım?"

66. [Musa:] "Hayır, [önce] siz atın!" karşılığını verdi.Ve derken onların ipleri ve asâları, yaptıkları sihir marifetiyle, o'na hızla akıyorlarmış gibi göründü;

67. öyle ki, bu yüzden Musa'nın içinde bir korku belirdi. (48)

68. [Fakat o'na:] "Korkma!" dedik, "Sonunda üstün gelecek olan sensin!

69. [Şimdi] sağ elindeki [asâyı] at, bu [senin attığın] onların düzenlediği her şeyi yutacaktır: [çünkü] onların bütün yaptığı sihirden ibaret; ve zaten sihirbaz, hangi amacı güderse gütsün, (49) asla başarıya ulaşamaz!"

70. [Ve sonuç Musa'ya bildirdiğimiz gibi oldu, (50)] bunun üzerine büyücüler saygıyla hemen yere kapandılar; (51) ve "Biz artık Musa ile Harun'un Rabbine inanıyoruz!" diye çığrıştılar.

71. [Firavun:] "Ben size izin vermeden mi o'na (52) inandınız?" dedi, "Mutlaka size sihirbazlığı öğreten ustanız o olmalı! Ama bu ihanetinizden ötürü, hiç şüpheniz olmasın, çoğunuzun ellerini ayaklarını kesivereceğim; ve yine hiç şüpheniz olmasın ki, pek çoğunuzu (53) da hurma kütüğüne asacağım ki, böylece hangimizin (54) azapta daha zorlu ve daha sürekli olduğunu iyice anlayasınız!"

72. Berikiler: "Bize gelen hakkın apaçık belirtilerini ve bizi yaratan varlığı bırakıp asla seni tercih edecek değiliz! Artık (hakkımızda) nasıl bir yargıda bulunacaksan bulun: sen ancak bu dünya hayatında [geçerli] yargılarda bulunabilirsin! (55)

73. Bize gelince, açıkçası biz, hatalarımızı ve bize sihir alanında zorla yaptırdığın şeyleri bağışlaması umuduyla Rabbimize inandık: (56) çünkü Allah [umut bağlananların] en hayırlısı ve en kalıcısıdır".

korkmaksızın, endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç"diye vahyettik.

78. Bunun üzerine Firavun askerleriyle birlikte onların peşine düştü de, deniz onları görülmedik bir şekilde kuşatıp yuttu.

79. Firavun halkını saptırdı, onlara doğru yolu göstermedi.

80. (Allah şöyle dedi:) "Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık, size Tûr'un sağ yanını vadettik ve size kudret helvası ile bıldırcın indirdik."

81. "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temiz ve helal olanlarından yiyin. Bu konuda aşırı da gitmeyin, yoksa üzerinize gazabım iner. Gazabım da kimin üzerine inerse o muhakkak helak olmuş demektir."

82. "Şüphe yok ki ben, tövbe edip inanan ve salih ameller işleyen, sonra da doğru yol üzere devam eden kimse için son derece affediciyim."

83. (Mûsâ Tûr'a varınca): "Seni, acele ile kavminden uzaklaştıran nedir, ey Mûsâ?"(dedik.)

84. Mûsâ şöyle dedi: "Onlar, işte onlar hemen arkamdalar. Rabbim! Sen hoşnut olasın diye, acele ederek sana geldim."

85. Allah, "Şüphesiz, biz senden sonra halkını sınadık; Sâmirî onları saptırdı"dedi.

86. Bunun üzerine Mûsâ öfke dolu ve üzgün bir halde halkına döndü. "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? (Ayrılışımdan sonra) çok zaman mı geçti, yoksa üzerinize Rabbinizden bir gazap inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze uymadınız (ve buzağıya taptınız)?"dedi.

87. Şöyle dediler: "Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymış değiliz. Fakat biz Mısır halkının mücevheratından yüklü miktarlarda takınmıştık. İşte onları ateşe attık. Samirî de aynı şekilde attı."

88. Böylece (Samirî) onlar için böğürmesi olan bir buzağı heykeli ortaya çıkardı. (Samirî ve adamları) "Bu sizin de ilahınızdır, Mûsâ'nın da ilahıdır. Öyle iken Mûsâ, (İlahını burada) unuttu (da onu Tûr'da aramaya gitti)"dediler.

89. Onlar bu heykelin, sözlerine karşılık vermediğini, kendilerinden hiçbir zararı uzaklaştıramayacağını ve onlara hiçbir fayda sağlayamayacağını görmezler mi?

90. Andolsun, Hârûn onlara daha önce şöyle demişti: "Ey kavmim! Siz bununla yalnızca imtihan edildiniz. Doğrusu sizin Rabbiniz ancak Rahmân'dır. Öyleyse bana uyun ve emrime itaat edin."

91. Onlar da, "Mûsâ bize dönünceye kadar buzağıya ibadet etmeye devam edeceğiz"dediler.

92,93. Mûsâ: (Tûr'dan dönünce) şöyle dedi: "Ey Hârûn! Saptıklarını gördüğün zaman bana

(57)

74. KİM Kİ [Hesap Günü] Rabbinin huzuruna günahkarca davranışlar üzere çıkarsa, bilsin ki, onu cehennem beklemektedir: orada ne ölür, ne de hayata kavuşur. (58)

75. Oysa, [Rabbinin huzuruna] dürüst ve erdemli davranışlar (59) ile mümin olarak çıkan kimseye gelince, [öte dünyada] en yüksek makamlar işte böylelerinin olacaktır:

76. içlerinde sonsuza kadar yaşayacakları, vadilerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı âsûde hasbahçeler!.. İşte budur, kendini arındıranları bekleyen karşılık.

77. VE GERÇEK ŞU Kİ, [zamanı gelince (60)] Musa'ya: "Kullarımla beraber geceleyin yola çık ve onlara denizin ortasında kupkuru (güvenli) bir yol tutuver; arkanızdan yetişirler diye korkup kaygılanma" (61) diye vahyettik.

78. (Musa İsrailoğulları'yla beraber yola koyulunca) Firavun, ordularıyla onların peşine düştü, ama sonunda onları içine alıp boğması mukadder olan deniz onları yutuverdi. (62)

79. Çünkü Firavun halkını saptırmış ve [onlara] doğru yolu göstermemişti.

80. Ey İsrailoğulları! [Böylece] sizi düşmanınızın elinden kurtardık ve [sonra] Sina Dağı'nın sağ yamacında sizinle bir andlaşma yaptık; (63) ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik; (64)

81. [ve şöyle dedik:] "Size rızık olarak verdiğimiz temiz ve hoş şeylerden yiyin ama bunda ölçüyü aşmayın; (65) yoksa, gazabıma uğrarsınız; Benim gazabıma uğrayan kimse, bilin ki, gerçekten kendini bütünüyle yıkıma sürükleyen kimsedir!" (66)

82. Bununla birlikte, yine unutmayın ki, pişman olup doğru yola dönen, imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan ve bundan sonra da doğru yolda yürüyen kimse için gerçek bağışlayıcı Benim.

83. [VE ALLAH Musa'ya (67)] "Kavmini geride yalnız bırakacak kadar seni tez canlı kılan nedir, ey Musa?" dedi. (68)

84. [Musa:] "Ben Seni hoşnut etmek için, ey Rabbim, Sana varmakta tezlik gösterirken, onlar benim izimde yürüyorlar" (69) dedi.

85. [Allah:] "Öyleyse bil ki" dedi, "senin yokluğunda Biz kavmini sınadık; ve Sâmirî onları yoldan çıkardı." (70)

86. Bunun üzerine Musa öfke ve üzüntüyle dolu olarak kavminin yanına döndü [Ve onlara:] "Ey kavmim!" diye çıkıştı, "Rabbiniz size güzel bir söz vermemiş miydi? Peki, bu söz[ün gerçekleşmesi] size çok mu uzak göründü? (71) Yoksa, Rabbinizin gazabına uğramanıza mı karar verildi (72) ki bana verdiğiniz sözden böyle döndünüz?"

uymana ne engel oldu? Yoksa emrime karşı mı geldin?"

94. Hârûn: "Ey anam oğlu! Saçımı sakalımı çekme. Şüphesiz ben, İsrailoğullarının arasını açtın, sözüme uymadın demenden korktum"dedi.

95. Mûsâ, "Ya senin derdin neydi ey Samirî?"dedi.

96. Samirî şöyle dedi: "Ben onların görmediği şeyi gördüm. Elçinin izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Böyle yapmayı bana nefsim güzel gösterdi."

97. Mûsâ, "Çekil git! Artık sen hayatın boyunca (hastalanıp) "Bana dokunmak yok!"diyeceksin.9 Senin için, asla kaçamayacağın bir ceza daha var. Hele şu ibadet edip durduğun ilahına bak! Biz onu elbette yakacağız ve onu muhakkak denize savuracağız.

98. Sizin ilahınız ancak kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O ilmiyle her şeyi kuşatmıştır

99. (Ey Muhammed!) Sana geçmişin haberlerinden bir kısmını böylece anlatıyoruz. Şüphe yok ki sana katımızdan bir zikir (Kur'an) verdik.

100. Kim ondan yüz çevirirse şüphesiz ki o, kıyamet gününde ağır bir günah yükü yüklenecektir.

101. Onlar o günahın cezası içinde ebediyen kalacaklardır. Sûra üfürüleceği gün1 bu ağır yük onlar için ne kötü bir yüktür!

102. O gün günahkârları, (gözleri korkudan donup) gömgök kesilmiş olarak haşredeceğiz.

103,104. Aralarında birbirlerine "(Dünya'da) sadece on (gün) kaldınız"diye gizli gizli konuşacaklar. Onların, hakkında konuşacakları şeyi biz daha iyi biliriz.- O vakit içlerinden en aklı başında olanları, "Siz sadece bir gün kaldınız"diyecektir.

105. (Ey Muhammed!) Sana dağların (kıyamet günündeki) halini soruyorlar. De ki: "Rabbim onları toz edip savuracak."

106. "Onların yerlerini dümdüz, boş bir alan halinde bırakacaktır."

107. "Orada hiçbir çukur, hiçbir tümsek göremeyeceksin."

108. O gün kendisinden yan çizmek mümkün olmayan davetçiye (İsrâfil'e) uyarlar. Sesler, Rahmân'ın azametinden dolayı kısılmıştır. Artık sadece fısıltı işitebilirsin.

109. O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez.

110. O, önlerindekini ve arkalarındakini (dünyadaki ve ahiretteki durumlarını) bilir. Onların bilgisi ise Rahmân'ı kuşatamaz.

111. Bütün yüzler; diri, yaratıklarına hakim ve onları koruyup gözeten Allah'a boyun eğmiştir. Zulüm yüklenen mutlaka hüsrana uğramıştır.

112. Kim de inanmış olarak salih ameller işlerse o, ne zulme uğramaktan korkar, ne yoksun bırakılmaktan.

87. "Sana verdiğimiz sözden biz kendi isteğimizle dönmedik; fakat [Mısır] halkı[nın kirli] zinet yükleriyle yüklüydük; ve bu yüzden onları [ateşe] attık; (73) aynı şekilde Sâmirî de [kendininkini] attı."

88. Fakat sonra, [onların Musa'ya anlattıklarına göre, (74) Sâmirî] onlara [erimiş altından], böğüren bir buzağı heykeli (75) yapıp çıkardı; ve bunun üzerine onlar da [birbirlerine:] "İşte sizin tanrınız da, Musa'nın tanrısı da budur; ne var ki, o [geçmişini] unuttu!" (76) dediler.

89. Peki, görmüyorlar mıydı ki, [bu heykel] onlara cevap veremez; onlara ne zarar verebilir, ne de bir yarar sağlayabilir?

90. Oysa, [Musa daha dönmeden] önce Harun, onlara: "Ey kavmim!" demişti, "Bu [put]la çok kötü bir biçimde ayartılmaktasınız; çünkü, unutmayın, sizin Rabbiniz O sınırsız rahmet Sahibidir! Öyleyse, bana uyun ve emrime itaat edin!" (77)

91. [Ama] onlar: "Asla" dediler, "Musa bize dönünceye kadar o'na tapınmaktan vazgeçmeyeceğiz!"

92. [Ve Musa döndüğünde:] "Ey Harun!" dedi, "Bunların yoldan çıktığını gördüğün halde, seni tutan neydi?

93. [Neydi, onları terk edip] beni izlemekten [seni alıkoyan]? Yoksa, [bile bile] benim emrime karşı mı geldin?" (78)

94. [Harun:] "Ey anamın oğlu!" dedi, "Saçımdan sakalımdan tutma! (79) Gerçek şu ki, ben senin, Bak işte, İsrailoğulları'nın arasına ayrılık soktun; sözüme (80) riayet etmedin!' demenden korktum".

95. [Musa:] "Peki, ya senin amacın neydi, ey Sâmirî?" dedi.

96. "Ben onların göremediği bir şeyi gördüm; (81) ve bu yüzden, Elçi'nin öğretilerinden bir tutam aldım ve onu fırlatıp attım; içimde bir şey böyle [yapmaya] itti beni." (82)

97. [Musa:] "Git artık" dedi (ona), "ama şunu bil ki, bundan böyle hayat boyunca Bana dokunmayın!' (83) demekten ibaret olacaktır senin payına düşen! [Öte dünyada ise] hiç kuşkusuz, kaçıp kurtulamayacağın bir yazgı beklemektedir seni! (84) Şimdi bak, kendini her şeyinle adayarak tapındığın şu düzmece tanrına: onu nasıl yakacağız ve sonra toza toprağa çevirip nasıl denize savuracağız!

98. (Size gelince, ey İsrailoğulları!) Sizin biricik tanrınız, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır; sınırsız bilgisiyle her şeyi kuşatan O'dur!"

99. İŞTE sana geçmişte olup bitenlerin mahiyetinden de böyle (bir üslup içinde) bahsediyoruz; çünkü katımızdan hatırlatıcı bir öğreti bahşettik sana. (85)

100. Ondan yüz çeviren herkes, hiç şüphe edilmesin ki, Kıyamet Günü'nde sırtında [ağır] bir yük taşıyacaktır;

113. İşte böylece biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar, yahut onlara bir uyarı versin diye onda tehditleri teker teker sıraladık.

114. Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. Sana vahyedilmesi tamamlanmadan önce Kur'an'ı okumakta acele etme. "Rabbim! İlmimi arttır"de.

115. Andolsun, bundan önce biz Adem'e (cennetteki ağacın meyvesinden yeme diye) emrettik. O ise bunu unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık.

116. Hani meleklere, "Adem için saygı ile eğilin"demiştik de, İblis'ten başka melekler hemen saygı ile eğilmişler; İblis bundan kaçınmıştı.

117. Biz de şöyle dedik: "Ey Adem! Şüphesiz bu (İblis) sen ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra mutsuz olursun."

118. "Şüphesiz senin için orada aç kalmak, çıplak kalmak yoktur."

119. "Orada ne susuzluk çekersin, ne de güneş altında kalırsın."

120. Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: "Ey Adem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?"

121. Bunun üzerine onlar (Adem ve eşi Havva) o ağacın meyvesinden yediler. Bu sebeple ayıp yerleri kendilerine göründü ve cennet yaprağından üzerlerine örtmeye başladılar. Adem Rabbine isyan etti ve yolunu şaşırdı.

122. Sonra Rabbi onu seçti, tövbesini kabul etti ve ona doğru yolu gösterdi.

123. Allah şöyle dedi: "Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin. Eğer tarafımdan size bir yol gösterici (kitap) gelir de, kim benim yol göstericime uyarsa artık o, ne (dünyada) sapar ne de (ahirette) sıkıntı çeker."

124. "Her kim de benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz."

125. O da şöyle der: "Rabbim! Dünyada gören bir kimse olduğum halde, niçin beni kör olarak haşrettin?"

126. Allah "Evet, öyle. Âyetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun"der.

127. Haddi aşan ve Rabbi'nin âyetlerine inanmayanları işte böyle cezalandırırız. Şüphesiz ahiret azabı daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

128. Yurtlarında dolaşıp durdukları, kendilerinden önceki nice nesilleri helak etmiş olmamız, onları doğru yola iletmedi mi? Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ibretler vardır.

129. Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir hüküm ve belirlenmiş bir süre olmasaydı onlar da hemen cezalandırılırlardı.

130. O halde, onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini

101. ebediyyen bu yük altında kalacaktır böyleleri; (bir bilseler,) onlar için Kıyamet Günü'nde ne kötü bir yük olacak bu!

102. O Gün ki, sûra üflenir; o Gün ki, suçlu olanları, gözleri [korku ve şaşkınlıktan] donuklaşmış olarak (86) bir araya toplayacağız;

103. birbirleriyle fısıldaşarak: "[Dünyada] on [günden] fazla kalmadınız (değil mi)?" diye soracaklar. (87)

104. İçlerinden en kavrayışlısı: "[Orada] sadece bir tek gün kaldınız!" dediği zaman onların birbirlerine (şaşkınlıktan) neler diyeceklerini de, şüphesiz en iyi Biz biliriz. (88)

105. VE SANA [Kıyamet Günü'nde] dağları[n ne olacağını] soracaklar. O zaman (onlara) de ki: "Rabbim onları toza toprağa çevirip savuracak,

106. yeri dümdüz ve çıplak bir hale getirecek, (89)

107. [öyle ki] orada ne kıvrım ne de tümsek göreceksin". (90)

108. O Gün herkes, kendisinden kaçıp kurtulmak kabil olmayan bir davetçinin peşinden gider; (91) ve tüm sesler o sınırsız rahmet Sahibi'nin huzurunda saygıyla kısılır; öyle ki yalnızca cansız-baygın bir uğultu işitirsin.

109. O Gün, hakkında sınırsız rahmet Sahibi'nin izin verdiği, sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasına kayırmanın, arka çıkmanın bir yararı olmayacaktır. (92)

110. [Çünkü] O, insanların gözleri önünde olanı da, onlardan saklı tutulanı (93) da bütünüyle bilmektedir, ama onlar O'nu bilgice asla kuşatamazlar.

111. Ve var olan her şeyin kaynağı-dayanağı olan O kendine yeterli ebedî-diri varlık önünde [o Gün] yüzler saygı ve hicapla eğilir; ve zulmün yüküyle yüklü olanın (94) soluğu kesilir, gücü tükenir.

112. Buna karşılık, inanıp da dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan kimseye gelince: böyle birinin, haksızlığa uğramaktan ya da [hak ettiği karşılıktan] yoksun bırakılmaktan korkmasına hiçbir sebep yoktur. (95)

113. İŞTE BÖYLECE (96) bu [vahyî mesajı] Biz sana Arap diliyle (ifade edilmiş) bir hitabe olarak indirdik; (97) ve onda her türden uyarıyı apaçık dile getirdik ki, insanlar Bize karşı sorumluluk bilinci taşısınlar; yahut bu (kitap) onlarda yepyeni bir bilinç uyanıklığı meydana getirsin. (98)

114. Öyleyse, [bil ki] Allah, var olan her şeyin ötesindeki yüceler yücesidir; mutlak ve nihaî egemenlik sahibi, mutlak ve nihaî Gerçek'tir; (99) dolayısıyla, Kur'an'ın vahyi sana bütünüyle ulaştırılmadan önce onun hakkında (görüş bildirmekte) tezlik gösterme; (100) fakat [daima] "Ey Rabbim, benim ilmimi artır!" de. (101)

115. VE GERÇEK ŞU Kİ, biz Âdem'e önceden buyruğumuzu ulaştırmıştık; (102) ne var ki o bunu

hamd ile tespih et. Gece vakitlerinde ve gündüzün uçlarında da tespih et ki hoşnut olasın

131. Onlardan bazı kesimlere, kendilerini sınamak için dünya hayatının süsü olarak verdiğimiz şeylere gözünü dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namazı emret ve kendin de ona devam et. Senden rızık istemiyoruz. Sana da biz rızık veriyoruz. Güzel sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.

133. İnanmayanlar, "Doğru söylediğine dair bize Rabbinden açık bir delil (bir mucize) getirse ya!"dediler. Önceki kitaplarda olanların apaçık delili (olan Kur'an) onlara gelmedi mi?

134. Eğer biz onları o Kur'an'dan önce bir azap ile helâk etseydik mutlaka, "Ey Rabbimiz! Keşke bize bir peygamber gönderseydin de alçalıp rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık"derlerdi.

135. Ey Muhammed, de ki: "Herkes beklemektedir, siz de bekleyin. Yakında kimin düz yolun sahipleri olduğunu, kimin doğru yolu bulduğunu bileceksiniz!"

unuttu; o'nu, yaratılışındaki amaçta azimli ve gayretli bulmadık.

116. [Şöyle ki:] Biz meleklere, "Âdem'in önünde yere kapanın!" dediğimiz zaman, İblis'in dışında, onların hepsi yere kapandı; (İblis bunu yapmaya) yanaşmadı; (103)

117. ve bunun üzerine Âdem'e: "Ey Âdem!" dedik, "Gerçek şu ki, bu senin ve eşinin düşmanıdır; öyleyse, dikkat edin, sizi (bu) hasbahçeden çıkarıp da seni bedbaht kılmasın. (104)

118. (O hasbahçe ki,) orada acıkmaman ve kendini çıplak hissetmemen sağlanmıştır; (105)

119. keza, orada susamaman ve güneşin sıcaklığından etkilenmemen de sağlanmıştır".

120. Ne var ki, Şeytan o'na sinsice fısıldayarak: "Ey Âdem!" dedi, "Sana sonsuzluk ağacını ve (dolayısıyla) hiç çökmeyecek bir hükümranlığı(n yolunu) göstereyim mi?" (106)

121. Ve böylece her ikisi de o ağac[ın meyvesin]den yediler; bunun üzerine çıplaklıklarının farkına vardılar ve bahçeden topladıkları yapraklarla üzerlerini örtmeye çalıştılar. Ve [böylece] Âdem Rabbine karşı geldi ve dolayısıyla ciddî bir hataya düşmüş oldu. (107)

122. Ama sonra Rabbi [yine de] o'nu [Rahmetiyle] seçip ayırdı; o'nun tevbesini kabul etti ve o'na doğru yolu gösterdi;

123. [yani onlara şöyle] dedi: "Birbirinize düşman olarak hepiniz topluca (108) inin bu [safiyet/arınmışlık] makamından! Bununla birlikte, muhakkak ki, size Benden doğru-yol bilgisi gelecektir: kim ki Benim doğru-yol öğretimi izlerse yoldan sapmayacak ve bedbaht olmayacaktır.

124. Ama kim ki Beni anmaktan yüz çevirirse, bilsin ki, onun dar bir hayat alanı olacaktır; (109) ve Kıyamet Günü onu kör olarak kaldıracağız".

125. [Böyle biri, Kıyamet Günü'nde:] "Rabbim, ben gören biriyken beni niçin kör olarak kaldırdın?" diye soracak.

126. [Allah da ona:] "Şunun için," diye cevap verecek, "sana mesajlarımız gelmişti de sen onları gözardı etmiştin; ve bugün de aynen öyle gözardı edileceksin!"

127. Çünkü, kendi elindekileri boşa harcayan (110) ve Rabbinin mesajlarına inanmayan kimseleri Biz işte böyle cezalandıracağız; ve [böylelerinin] ahirette [çekeceği] azap, gerçekten de, (azapların) en zorlusu olacaktır!

128. PEKİ, bu [hakkı inkar eden] kimseler, yurtlarında gezip dolaştıkları kendilerinden önce gelip geçmiş kuşaklardan nicesini helak ettiğimizi görerek bundan kendileri için bir ders çıkarmadılar mı? (111) Oysa, bu olguda, akıl sahipleri için mutlaka çıkarılacak dersler vardır!

129. Rabbinin [her günahkara tevbe için tanınan] belirli süre (112) konusunda önceden verilmiş bir

kararı olmasaydı, [günah işleyenlerin derhal cezalandırılması] kaçınılmaz olurdu. (113)

130. Bunun içindir ki, [hakkı inkar eden]ler ne derlerse desinler, sabret; ve güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabbinin sınırsız kudret ve yüceliğini övgüyle an; ve gecenin bazı saatlerinde ve gündüzün belli vakitlerinde (114) yine Rabbinin kudret ve yüceliğini an ki hoşnutluğa, esenliğe erişesin.

131. Ve sakın, pek çoklarına, (115) (sadece) onları sınamak için, avunsunlar diye verdiğimiz dünya hayatına mahsus şu ya da bu parlaklığa, görkeme gözünü dikme; çünkü Rabbinin [sana] sağladığı rızık, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. (116)

132. Yakınlarına da salâtı emret ve sen de bunda devamlı, sebatlı ol. [Fakat unutma ki] Biz senden [Bizim için] rızık sağlamanı istemiyoruz; (117) (tersine,) senin rızkını veren Biziz. Ve gelecek, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimselerin (118) olacaktır.

133. YİNE DE [hakka karşı kör olanlar]: "[Muhammed] Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" (119) deyip duruyorlar. [Fakat] zaten onlara, eski yazılı belgelerde bulunması gereken konularda [bu ilahî mesajın doğruluğunu gösteren] açık bir delil gelme-di mi? (120)

134. Çünkü, eğer bu [ilahî mesajı vahyetmeden] önce onları (cezalandırıcı) bir azapla helak etseydik, [Hesap Günü'nde]: "Ey Rabbimiz, keşke bize bir elçi gönderseydin de [ahirette böyle] alçalıp gözden düşeceğimize Senin mesajlarına uysaydık!" demekte gerçekten de [haklı olurlardı]. (121)

135. De ki: "Herkes [geleceğin kendilerine getireceği şeyi] ümitle beklemektedir; (122) öyleyse siz de bekleyin, bakalım; çünkü kimlerin düz yolu seçtiğini ve kimlerin doğru yolu bulduğunu yakında göreceksiniz!"

108. Mülk. (Tümü) 7. YIL.

1. Hükümranlık elinde olan Allah, yücedir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

2. O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.

3. O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır. Rahmân'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir kere daha bak! Hiçbir çatlak (ve düzensizlik) görüyor musun?

4. Sonra tekrar tekrar bak; bakışların (aradığı çatlak ve düzensizliği bulamayıp) âciz ve bitkin halde sana dönecektir.

108. Mülk. (Tümü) 7. YIL.

1. HÜKÜMRANLIĞIN sahibi olan Allah kutludur, yücedir; O her dilediğini yapmaya kâdirdir:

2. O, hem ölümü, hem de hayatı yaratmıştır (1) ki sizi sınamaya tâbi tutsun [ve böylece] davranış yönünden hanginiz daha iyidir [onu göstersin] ve yalnız O[nun] kudret sahibi ve çok bağışlayıcı [olduğuna sizi inandırsın].

3. Yedi göğü birbiriyle tam bir uyum içinde (2) yaratan O, [ne yüce]dir: Rahmân'ın yaratışında hiçbir aksaklık göremezsin. Gözünü bir kez daha [ona] çevir: Hiç kusur görüyor musun?

5. Andolsun biz, en yakın göğü kandillerle donattık. Onları şeytanlara atılan taşlar yaptık ve (ahirette de) onlara alevli ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü varılacak yerdir orası!

7. Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı korkunç uğultuyu işitirler.

8. Neredeyse cehennem öfkeden çatlayacaktır! Oraya her bir topluluk atıldıkça oranın bekçileri onlara, "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?"diye sorarlar.

9. Onlar da şöyle derler: "Evet, bize bir uyarıcı gelmişti. Fakat biz onu yalanlamış ve Allah hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz' demiştik."

10. Yine şöyle derler: "Eğer kulak vermiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, şu alevli ateştekilerden olmazdık."

11. İşte böylece günahlarını itiraf ederler. Artık alevli ateştekiler Allah'ın rahmetinden uzak olsun!

12. Görmedikleri halde Rablerinden korkanlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

13. Sözünüzü gizleyin, yahut onu açığa vurun; (fark etmez). Şüphesiz Allah, sinelerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir.

14. Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

15. O, yeryüzünü sizin ayaklarınızın altına serendir. Haydi onun üzerinde yürüyün ve Allah'ın rızkından yiyin. Dönüş ancak onadır.

16. Göktekinin sizi yere geçirivermeyeceğinden emin mi oldunuz? (O zaman) bir de bakarsınız yer yüzü şiddetle çalkalanıyor.

17. Yahut göktekinin, üzerinize taş yağdıran rüzgar göndermeyeceğinden mi emin oldunuz? O zaman, uyarım nasılmış bileceksiniz!

18. Andolsun, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Beni inkar etmenin sonucu nasıl oldu!?

19. Üstlerinde kanat çırparak uçan kuşlara bakmazlar mı? Onları (havada) ancak Rahmân tutuyor. Şüphesiz O her şeyi hakkıyla görendir.

20. Yahut Rahmân'dan başka size yardım edecek şu ordunuz (taraftarlarınız) kimlerdir? İnkarcılar ancak bir aldanış içindedirler.

21. Peki, Allah rızkını keserse, kimdir size rızık verecek olan? Hayır, onlar azgınlık ve nefretle direnip durdular.

22. Şimdi, yüzüstü kapanarak düşe kalka yürüyen mi daha doğru gider, yoksa dosdoğru bir yolda dimdik yürüyen mi?

23. De ki: "O, sizi yaratan ve size kulaklar, gözler ve kalpler verendir. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "O, Sizi yeryüzünde yaratıp çoğaltandır. Ancak onun huzurunda toplanacaksınız."

4. Evet, gözünü tekrar tekrar [ona] çevir: [her seferinde] bakışın, şaşkın ve bezgin bir şekilde önüne geri dönecektir... (3)

5. Biz, yeryüzüne en yakın olan gökleri ışıklarla (4) süsledik ve onları [insanlar arasında bulunan] şeytan-ruhluların boş ve anlamsız spekülasyonlarına (5) konu yaptık: ve onlar için yakıcı alevden bir azap hazırladık;

6. çünkü, [bu şekilde] Rablerine karşı isyankar davranan (6) herkesi cehennem azabı beklemektedir: orası, ne kötü bir varış yeridir!

7. Onlar, [cehennem]e atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı sesi duyacaklar,

8. neredeyse öfke ile patlarcasına (çıkardığı sesi); [ve] her grup [günahkarın] oraya her atılışında, bekçiler onlara soracak: "Size hiç uyarıcı gelmemiş miydi?"

9. Onlar: "Evet" diyecekler, "aslında bize bir uyarıcı gelmişti, ama biz o'nu(n söylediklerini) yalanladık ve o'na: Allah [vahiy yoluyla] hiçbir şey indirmiş değildir! Siz [kendinizi uyarıcı olarak görenler] büyük bir yanılgı içindesiniz!' (7) dedik".

10. Ve onlar, "Eğer biz" diye ekleyecekler, "[bu uyarıları] dinlemiş olsaydık veya [en azından] kendi aklımızı kullansaydık, [şimdi] yakıcı ateşe müstehak olanlar arasında bulunmazdık!" (8)

11. Onlar böylece günahlarının farkına varacaklar: ama [o zaman] bütün güzellikler bu yakıcı ateşe mahkum olanlardan uzak bulunacak.

12. [Buna karşılık,] kendi kavrayışlarının ötesinde olsa da (9) Allah'tan korku ve ürperti duyanlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

13. [BİLİN Kİ ey insanlar,] inançlarınızı (10) ister gizleyin ister açığa vurun, O kalpler[iniz]de olan her şeyi bilir. (11)

14. [Her şeyi] yaratan O, nasıl olur da [her şeyi] bilmez? (12) Evet, yalnız O, [hikmetinde] erişilmez bir derinlik sahibidir, her şeyden haberdar olandır! (13)

15. O, yeryüzünü yaşanması kolay bir yer yapmıştır: (14) öyleyse onun her tarafını dolaşın ve Allah'ın verdiği rızıktan pay almaya çalışın: ama [hiçbir an aklınızdan çıkarmayın ki] yine O'na döneceksiniz.

16. O Gökteki'nin, (15) yeryüzünün bir gün gelip sarsılmaya başladığında sizi yutmasına izin vermeyeceğine emin olabilir misiniz?

17. Yahut, O Gökteki'nin, Benim uyarımın ne kadar [doğru] olduğunu size gösterecek olan ölümcül bir kasırgayı (16) üstünüze salmayacağından emin olabilir misiniz?

18. Doğrusu, daha önce (17) yaşamış olanlar[ın birçoğu] da [Benim uyarılarımı] yalanlamıştı: ve Benim [onları] yok sayıp dışlamam ne korkunçtu!

19. Onlar, üstlerinde kanat çırparak uçan kuşlara hiç bakmazlar mı? Onları havada tutan yalnızca

25. "Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?"diyorlar.

26. De ki: "O bilgi, ancak Allah katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

27. Onu (azabı) yakından gördükleri zaman inkar edenlerin yüzleri kötüleşir ve onlara, "İşte bu, (alaylı bir biçimde) isteyip durduğunuz şeydir"denir.

28. De ki: "Söyleyin bakalım: Diyelim ki Allah beni ve beraberimdekileri helak etti, yahut bize acıdı. Peki, ya inkarcıları elem dolu bir azaptan kim koruyacak?"

29. De ki: "O, Rahmân'dır. O'na iman ettik, yalnızca ona tevekkül ettik. Siz, kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz!"

30. De ki: "Söyleyin bakalım: Suyunuz çekiliverse, size kim temiz bir akar su getirir?"

Rahmân'dır: Gerçek şu ki O, her şeyi gözetiminde bulundurur.

20. Rahmân'dan başka size kalkan (18) olabilecek ve sizi [tehlikelere karşı] koruyabilecek kimse var mı? Bu hakikati inkar edenler, büyük bir yanılgı içindeler!

21. Yahut Allah geçim imkanlarınızı [elinizden] alacak olursa size rızık sağlayacak kimse var mı? Hayır, ama onlar, [bu hakikati inkar edenler, Allah'ın mesajlarını] küçümsemekte ve [O'ndan] körükörüne inatla kaçmaktalar!

22. Peki öyleyse, gözünü yere dikerek giden, (19) hedefe, doğru yolda dümdüz yürüyenden daha iyi mi ulaşır?

23. DE Kİ: "O, sizi hayata getiren, size kulaklar, gözler ve kalpler bağışlayandır: (20) [yine de] ne kadar az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde yaratıp çoğaltan O'dur; ve [yeniden dirildiğinizde] O'nun huzurunda toplanacaksınız".

25. Ama onlar [yalnızca şunu] soruyorlar: "Bu vaad ne zaman gerçekleşecek? [Buna cevap verin, ey inananlar,] eğer doğru sözlü insanlar iseniz!"

26. Onlara de ki [ey Peygamber]: "Onun bilgisi yalnız Allah katındadır; ben ise sadece bir uyarıcıyım".

27. Ama sonunda, bu [gerçekleşme]nin yakın olduğunu gördükleri zaman, hakikati inkar edenlerin yüzleri acı ile buruşacak ve onlara: "İşte [o kadar küçümseyerek] çağırıp durduğunuz şey budur!" denilecek.

28. DE Kİ [ey Peygamber]: "Ne sanıyorsunuz? Allah isterse beni ve bana tâbi olanları yok eder, isterse bize şefkatiyle rahmet eder. (21) Peki, [siz] hakikat inkarcılarını [öteki dünyada] şiddetli azaptan koruyabilecek kimse var mı?"

29. De ki: "O, Rahmân'dır: biz O'na iman ettik, ve O'na güvendik; kimin açık bir sapıklıkta olduğunu zamanı geldiğinde anlayacaksınız."

30. [Hakikati inkar edenlere] de ki: "Ne sanıyorsunuz? Âniden bütün suyunuz toprağın altında yok olup gitseydi [Allah'tan başka] kim size temiz kaynaklardan [yeni] su verebilirdi?" (22)

109. İbrahim. (43-52) 7. YIL.

43. O gün başlarını dikerek (çağırıldıkları yere doğru) koşarlar. Gözleri kendilerine bile dönmez, kalpleri de bomboştur.

44. (Ey Muhammed!) İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Zira o gün zalimler, "Ey Rabbimiz! Yakın bir süreye kadar bizi ertele de senin çağrına uyalım ve peygamberlerin izinden gidelim"diyecekler. Onlara şöyle denilecek: "Daha önce siz, sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmemiş miydiniz?"

109. İbrahim. (43-52) 7. YIL.

43. O Gün onlar, başları [bir medet ararcasına] yukarı kalkık, bakışları kendi hallerini göremeyecek kadar çarpılmış, (56) ve kalpleri bomboş, oradan oraya koşuşup dururlar.

44. Bunun içindir ki, insanları, azabın başlarına geleceği Gün için uyar; o Gün ki, zulmedenler: "Ey Rabbimiz!" derler, "Bize kısa bir süre daha ver ki Senin çağrına icabet edelim; Senin elçilerine uyup peşlerinden gidelim!" (57) [Fakat Allah da onlara:] "Siz bir vakitler kıyamet gibi, ceza gibi bir şeyin sizin için sözkonusu olmadığına (58) yemin edip durmuyor muydunuz?" [diye karşılık verecektir].

45. "Kendilerine zulmedenlerin yerlerinde oturdunuz. Onlara ne yaptığımız ise size belli olmuştu. Size misaller de vermiştik."

46. Onlar gerçekten tuzaklarını kurmuşlardı. Tuzakları yüzünden dağlar yerinden oynayacak olsa bile, tuzakları Allah katındadır (Allah onu bilir).

47. Sakın Allah'ın, peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.

48. O gün yer, başka bir yere, gökler de başka göklere dönüştürülür ve insanlar bir ve kahhar (her şeyin üzerinde yegâne hakim) olan Allah'ın huzuruna çıkarlar.

49. O gün, suçluları zincirlere vurulmuş olarak görürsün.

50. Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini de ateş bürüyecektir.

51. Allah herkese kazandığının karşılığını vermek için böyle yapar. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

52. Bu Kur'an; kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir.

45. "Üstelik, [sizden önce] kendilerine yazık edenlerin [bir vakitler] yaşamış oldukları yerlerde yaşıyordunuz (59) ve onlara neler yaptığımız da size açıklanmıştı; ve size [günahkarların başlarına gelenler hakkında, kıyamet ve ceza hakkında] pek çok misaller (60) de vermiştik".

46. [Hal böyleyken,] onlar yine de, çürük ve asılsız tasarımlara dayanan oyunlarını oynamaya devam etmekteler; (61) oysa, onların bütün oyunları, bütün düzenleri Allah'ın bilgisi içindedir. [Kafirler hakikat karşısında asla başarıya ulaşamazlar] velev ki bu oyunları dağları yerinden oynatacak kadar [yetkince kurgulanmış veyahut güçlü kuvvetli] olsun.

47. BUNUN içindir ki, sakın, Allah'ın, elçilerine verdiği sözden döneceğini sanma; (62) çünkü, mutlak öc alıcı kudreti elinde tutan en yüce iktidar sahibi elbette Allah'tır!

48. Yerin başka bir yere, göğün başka bir göğe dönüştürüleceği (63) ve [bütün insanların] var olan her şeyin üstünde hükümran olan O Tek İlah'ın, Allah'ın huzuruna çıkacakları Gün [O'nun sözü gerçekleşecektir].

49. O Gün, bütün suçluları zincirlerle, bukağılarla birbirlerine bağlanmış olarak göreceksin, (64)

50. giysileri katrandan olacak ve yüzlerini ateş bürüyecek. (65)

51. [Bütün bunlar,] Allah herkese [hayatta] elde ettiği şeyle karşılık vereceği için [böyle]dir. Gerçekten de, hesapta çabuk olan Allah'tır!

52. BÜTÜN insanlığa bir mesajdır bu. Öyleyse artık onunla uyarı bulsunlar; ve bilsinler ki, Tek İlah O'dur; ve sağduyu sahipleri de bunu akıllarında tutsunlar!

16,17. (Ey Muhammed!) Kitapta (Kur'an'da) Meryem'i de an.Hani ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmiş ve (kendini onlardan uzak tutmak için) onlarla arasında bir perde germişti. Biz, ona Cebrail'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü.

35. Allah'ın çocuk edinmesi düşünülemez. O bundan yücedir, uzaktır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol!"der ve o da oluverir.

36. Şüphesiz, Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse (yalnız) O'na kulluk edin. Bu, dosdoğru bir yoldur.

37. (Fakat hıristiyan) gruplar, aralarında ayrılığa düştüler. Büyük bir günü görüp yaşayacakları için vay kafirlerin haline!

38. Bize gelecekleri gün (gerçekleri) ne iyi işitip ne iyi görecekler! Ama zalimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

110. Meryem. (35-41,16,59) 7. YIL.

16. VE BU İLAHÎ mesajda (12) Meryem'i de an. Hani, o ailesinden ayrılıp doğu yönünde bir yere çekilmişti;

35. Bir oğul edinmek Allah'a asla yakıştırılamaz; sınırsız yüceliğiyle O böyle bir şeyin üstünde, ötesindedir! (26) O bir şeyin olmasına hükmettiği zaman, ona yalnızca "Ol!" der -ve o (şey hemen) oluverir!

36. Ve [İsa'nın her zaman söylediği gerçek şudur:] "Şüphesiz, benim Rabbim de, sizin Rabbiniz de Allah'tır; öyleyse [yalnızca] O'na kulluk edin: dosdoğru yol [yalnızca] budur!" (27)

37. Hal böyleyken [Kitâb-ı Mukaddes'e bağlı olduklarını iddia eden] hizipler yine de aralarında [İsa'nın doğası hakkında] çekişip duruyorlar! (28) Öyleyse, o büyük Gün bütün açıklığıyla gelip çattığı zaman (29) vay hallerine hakkı inkar edenlerin!

38. Bizim karşımıza çıkacakları o Gün, [gerçeği] nasıl da apaçık işitecek ve görecekler!Ne var ki, bu

39. Onları, gaflet içinde bulunup iman etmezlerken işin bitirileceği o pişmanlık günüyle uyar.

40. Şüphesiz yeryüzüne ve onun üzerindekilere biz varis olacağız, biz! Ancak bize döndürülecekler.

41. Kitapta İbrahim'i de an. Gerçekten o, son derece dürüst bir kimse, bir peygamber idi.

59. Onlardan sonra, namazı zayi eden, şehvet ve dünyevi tutkularının peşine düşen bir nesil geldi. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır.

zalimler o gün artık aşikar bir biçimde bir kere yoldan çıkmış bulunacaklar:

39. bunun içindir ki, her şeyin hükme bağlanmış olacağı o onmaz pişmanlıklar Günü['nün gelip çatması konusunda] onları uyar, çünkü onlar hâlâ umursamazlık gösteriyor ve [o Gün'ün geleceğine] inanmıyorlar.

40. Oysa, [o Gün er geç gelip çatacak ve] yeryüzü ve onun üzerinde yaşayanlar geçip gittikten sonra yalnızca Biz kalacağız; (30) ve [o zaman] onların hepsi Bize dönecekler.

41. BU KİTAPTA bir de İbrahim'i an. (31) Gerçek şu ki, o özü sözü doğru biriydi, (yani) bir nebiydi.

59. Onların ardından, salâtı boş veren ve yalnızca kendi şehvetlerinin, dünyevî tutkularının peşine düşen bir kuşak geldi; ve böyle yaptıkları için de, yakında tam bir düş kırıklığıyla karşılaşacaklar. (45)

1. Allah'ın emri gelecektir. Artık onun acele gelmesini istemeyin. Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır, yücedir.

2. Allah, "Benden başka ilah yoktur. Öyle ise bana karşı gelmekten sakının"diye (insanları) uyarmaları için emrini içeren vahiy ile melekleri kullarından dilediğine indirir.

3. Allah, gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yarattı. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden yücedir.

4. İnsanı nutfeden (bir damla sudan) yarattı. Böyle iken bakarsın ki o, Rabbine açık bir hasım kesilmiştir

5. Hayvanları da yarattı. Onlarda sizin için bir ısınma ve birçok faydalar vardır. Hem de onlardan yersiniz.

6. Onları akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken de sizin için bir güzellik (ve zevk) vardır.

7. Onlar ağırlıklarınızı, sizin ancak zorlukla varabileceğiniz beldelere taşırlar. Şüphesiz Rabbiniz çok esirgeyicidir, çok merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları ve merkepleri de yarattı. Bilemeyeceğiniz daha nice şeyleri de yaratır.

9. Doğru yolu göstermek Allah'a aittir. Yolun eğrisi de vardır. Allah dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

10. O, göklerden sizin için su indirendir. İçilecek su ondandır. Hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de onunla meydana gelir.

11. Allah o su ile size; ekin, zeytin, hurma ağaçları, üzümler ve her türlü meyvelerden bitirir. Elbette bunda düşünen bir kavim için bir ibret vardır.

111. Nahl. (1-34,43-66,100-107,121-128) 7. YIL.

1. ALLAH'IN buyruğu [mutlaka] yerine gelecektir: öyleyse artık onun tez gelmesini istemeyin! (1)O, sınırsız kudret ve kemaliyle, insanların tanrısal nitelikler yakıştırarak kendisine ortak koştukları her şeyden, herkesten üstündür, yücedir!

2. O (ki,) kullarından dilediğine: "[bütün insanları] uyarın ki, Benden başka tanrı yok, öyleyse Bana karşı kendinizi uyanık bir bilinç ve duyarlık içinde tutun!" buyruğunu ulaştırmaları için melekleri vahiyle (2) indirir.

3. O (ki,) gökleri ve yeri [içsel] bir gerçeklik, (şaşmaz bir düzen) üzere yaratmıştır; (3) insanların tanrısal nitelikler yakıştırarak kendisine ortak koştukları her şeyin, herkesin üstünde, ötesindedir O. (4)

4. O, insanı [sadece] bir sperm damlasından yarattı; ama yeri gelince, bu aynı yaratık, düşünme ve karşı çıkma gücüyle donatılmış olduğunu hemen ortaya koyuyor! (5)

5. Ve evcil hayvanları da yarattı O: o hayvanlar ki, kendilerinden, pek çok yararları yanında, sizi ısıtan giysiler, besleyen yiyecekler elde ediyorsunuz:

6. akşam eve getirirken, sabah otlağa çıkarırken onlarda bir güzellik bulursunuz.

7. Kendinizi büyük sıkıntılara sokmadan varamayacağınız nice yerlere yükünüzü onlar taşır.Rabbiniz gerçekten çok şefkatli, çok merhametlidir.

8. Ve binmeniz için atları, katırları, merkepleri, (hayatı süsleyen) nakışlar, bezekler olarak O yarattı; O, bilmediğiniz daha neler neler yaratmaktadır. (6)

9. Ve [sizin yaratıcınız O olduğu için] size yolun doğrusunu göstermek de Allah'a düşer; (7) çünkü o yoldan sapıp da yolunu kaybeden [çok insan]

12. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da O'nun emri ile sizin hizmetinize verilmiştir. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir millet için ibretler vardır.

13. Sizin için yeryüzünde çeşitli renk ve biçimlerle yarattığı şeyleri de sizin hizmetinize verdi. Öğüt alan bir toplum için bunda ibretler vardır.

14. O, taze et yemeniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarmanız için denizi sizin hizmetinize verendir. Gemilerin orada suyu yara yara gittiğini görürsün. (Bütün bunlar) onun lütfundan nasip aramanız ve şükretmeniz içindir.

15,16. Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağlar; yolunuzu bulmanız için de nehirler, yollar ve nice işaretler meydana getirirdi. İnsanlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.

17. Şu halde yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Artık siz düşünmez misiniz?

18. Halbuki Allah'ın nimetini saymaya kalksanız onu sayamazsınız. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

19. Allah gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilir.

20. Allah'ı bırakıp da taptıkları şeyler, yaratılmış olduklarına göre hiçbir şey yaratamazlar.

21. Onlar diri olmayan cansız varlıklardır! Ne zaman dirileceklerinin de şuuruna varamazlar.

22. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri bunu inkâr etmekte, kendileri de büyüklük taslamaktadırlar.

23. Şüphe yok ki Allah, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları hiç sevmez.

24. Onlara "Rabbiniz ne indirdi?"denildiği zaman, "Öncekilerin masalları"dediler.

25. Böylece kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak, bilgisizce saptırdıkları kimselerin günahlarının da bir kısmını yüklenirler. Dikkat et, yüklendikleri ne kötüdür.

26. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Allah'ın azabı binalarını, temelinden gelip yıktı da tavanları başlarına çöküverdi ve azap kendilerine fark edemedikleri yerden geldi.

27. Sonra kıyamet günü Allah onları rezil edecek ve diyecek ki: "Uğrunda mücadele ettiğiniz ortaklarım nerede?!"kendilerine ilim verilenler ise şöyle derler: "Şüphesiz bugün rezillik, aşağılık ve kötülük kafirlerin üzerinedir."

28. O kafirler, nefislerine zulmederlerken melekler onların canlarını alır da onlar teslim olup, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk"derler. (Melekler de şöyle diyecekler:) "Hayır! Allah sizin yapmakta olduklarınızı hakkıyla bilmektedir."

29. "Haydi, içinde ebedî kalacağınız cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!"

var. Oysa, Allah dileseydi sizin hepinizi doğru yola çıkarırdı. (8)

10. O'dur gökten suyu indiren; öyle ki, hem siz içersiniz o sudan, hem de, hayvanlarınızı otlattığınız çayır çimen;

11. onunla Allah sizin için ekin(ler), zeytin ve hurma ağaçları, üzümler ve her türden (daha) nice ürünler bitirmektedir: dikkat edin, bütün bunlarda, düşünen insanlar için mutlaka bir ders vardır!

12. Ve geceyi gündüzü sizin [yararlanmanız] için [koyduğu yasalara] boyun eğdirmiştir (9) O; güneş ve ay ve bütün yıldızlar, hepsi O'nun buyruğuna boyun eğmişlerdir: dikkat edin, bütün bunlarda, şüphesiz, aklını kullanan kimseler için çıkarılacak dersler vardır!

13. Ve sizin için yeryüzünde yarattığı bütün o rengarenk [güzel] şeyler: işte bunlarda da anıp da hatırda tutmasını bilen kimseler için elbette çıkarılacak bir ders/bir mesaj vardır!

14. Ve yemek için taze et, takınmak için değerli taşlar çıkarasınız diye denizi; ve denizin üstünde suları yararak yol aldığını gördüğünüz (10) gemileri, O'nun cömertliğinden belki bir pay ararsınız ve şükredersiniz diye [koyduğu tabii yasalara] bağlı kılan O'dur.

15. Ve sizi sarsmasın diye arza yerinden oynatılmaz dağlar; (11) ve yolunuzu bulasınız diye nehirler yollar yerleştirdi;

16. ve daha [nice] işaretler: (söz gelimi) yıldızlar (ki, onlar)la da insanlar yollarını bulmaktadırlar. (12)

17. O HALDE, (düşünün, bütün bunları) yaratan (Allah), hiçbir şey yaratamayan herhangi bir [varlıkla] kıyaslanabilir mi? Hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız?

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, asla böyle bir işin altından kalkamazsınız!Gerçek şu ki, çok acıyan çok esirgeyen gerçek bağışlayıcı elbette Allah'tır;

19. Çünkü neyi ki gizliyor ve neyi ki açığa vuruyorsanız, hepsini bilen Allah'tır.

20. Allah'tan başka o yalvarıp yakardıklarınıza (13) gelince -bunların kendileri yaratılmış varlıklar olduklarına göre- hiçbir şey yaratamazlar;

21. hayatı hiç tatmamış ölülerdir (14) onlar; ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22. Sizin tanrınız Tek Tanrıdır; ne var ki, ahirete inanmayanların kalpleri bu [gerçeği], boş bir kibir yüzünden, kabule yanaşmıyor. (15)

23. Hiç kuşkusuz, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da Allah tastamam bilmektedir: kesin olan şu ki O, kendini büyüklük duygusuna kaptıranları asla sevmez!

24. Böylelerine: "Rabbiniz ne indirdi!" diye sorulsa, "Eskilerin masallarını/efsanelerini!" (16) derler.

30. Allah'a karşı gelmekten sakınan kimselere, "Rabbiniz ne indirdi?"denildiğinde, "Hayır indirdi"derler. Bu dünyada iyilik yapanlara bir iyilik vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Allah'a karşı gelmekten sakınanların yurdu ne güzeldir.

31. İçinden nehirler akan Adn cennetlerine gireceklerdir. Kendileri için orada diledikleri her şey vardır. Allah kendine karşı gelmekten sakınanları böyle mükafatlandırır.

32. Melekler onların canlarını iyi kimseler olarak alırken, "Selâm size! Yapmış olduğunuz iyi işlere karşılık girin cennete"derler.

33. (O kafirler) kendilerine ancak meleklerin veya senin Rabbinin helâk emrinin gelmesini bekliyorlar. Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Bu sebeple işledikleri kötülüklerin cezası onlara ulaştı ve alay ettikleri şey kendilerini kuşattı.

43. Senden önce de ancak, kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

44. (O peygamberleri) apaçık belgeler ve kitaplarla gönderdik. İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman ve onların da (üzerinde) düşünmeleri için sana bu Kur'an'ı indirdik.

45. Kötü işler yapmak için tuzak kuranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmesinden veya (ansızın) bilemeyecekleri bir yerden kendilerine azap gelmesinden emin mi oldular?

46. Yahut onlar dönüp dolaşırken Allah'ın kendilerini yakalayıvermesinden emin mi oldular? Onlar Allah'ı aciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da, onları korku üzere iken yakalamayacağından güven içinde midirler? Şüphesiz Rabbiniz çok esirgeyicidir, çok merhametlidir.

48. Allah'ın yarattığı şeyleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri Allah'a secde ederek ve tevazu ile boyun eğerek sağa ve sola dönmektedir.

49. Göklerde ve yerde bulunan canlılar ve melekler büyüklük taslamadan Allah'a boyun eğerler.

50. Üzerlerinde hakim ve üstün olan Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyleri yaparlar.

51. Allah şöyle dedi: "İki ilah edinmeyin. O, ancak tek ilahtır. O halde yalnız benden korkun."

52. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. İtaat de daima O'na olmalıdır. Öyle iken siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Size ulaşan her nimet Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı ve zarar dokunduğu zaman yalnız ona yalvarır yakarırsınız.

54. Sonra sizden o sıkıntıyı giderince, bir de bakarsınız, içinizden bir kısmı Rablerine ortak koşar.

25. Böyle yapmakla, (17) Kıyamet Günü'nde kendi günahlarının yükünü bütünüyle, yoldan çıkardıkları bilgisiz kimselerin (18) yükünü de kısmen üzerlerine almış olurlar. Bir bilseniz, bu yüklendikleri ne kötü bir yüktür!

26. Onlardan önce gelip geçenler de birtakım zındıkça düzenler kurmuşlardı; (19) ama işte, Allah onların kurduğu yapıları (20) temellerinden çökertti; öyle ki, tavanları başlarına yıkıldı (21) ve nereden geldiğini daha anlamadan azap apansız yakalayıverdi onları.

27. Sonra Kıyamet Günü'nde [Allah], "Hani nerede, o uğruna [doğru yoldan] ayrı düştüğünüz (22) düzmece tanrılarınız!" (23) diyerek onları[n hepsini] rüsvây edecektir. (24)Kendilerine [dünya hayatında] bilgi verilmiş olanlar: (25) "Bugün" diyecekler, "rüsvâylık da, bedbahtlık da hakkı inkar edenler içindir;

28. onlar ki, kendi kendilerine zulüm hali içindeyken melekler canlarını almıştı!"Böyleleri nihayet [hesap vermeye çağırıldıklarında]: "Kötü bir şey yapma[k isteme]miştik biz!" (26) [diyerek] boyun eğme tavrı takınacaklar.[Fakat onlara;] "Hayır!" [diye karşılık verilecek,] "Muhakkak ki, yapıp-ettiğiniz her şeyi Allah eksiksiz biliyor! (27)

29. Haydi, girin kapılarından bakalım, içinde kalıp duracağınız cehennemin!" Gerçekten de, ne kötü olacak (o Gün), kendilerini boş yere büyüklük duygusuna kaptırmış olanların düştüğü durum!

30. Ama Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda, onlar: "Katıksız iyiliği!" diye cevap verirler.İyilikte devamlı olanlar bu dünyada iyilik (28) bulacaklardır; böylelerinin öte dünyada tutacakları yurt çok daha hayırlı olacaktır. Ne güzel bir yurt, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanların yurdu!

31. İçlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı ebedî mutluluk, esenlik bahçelerine girecekler ve orada gönüllerinin çektiği her şeyi bulabilecekler.Allah, Kendisine sorumluluk bilinciyle bağlananları işte böyle ödüllendirecektir.

32. Onlar ki, bir arınmışlık hali içindeyken melekler, "Size selâm olsun, [hayattayken] yaptıklarınızdan ötürü girin cennete!" diyerek canlarını alırlar.

33. [HAKKI inkar edenler] yalnızca meleklerin kendilerine görünmesini ya da Allah'ın nihaî yargısının gerçekleşmesini mi bekliyorlar? (29)Onlardan önce gelip geçen [günahkar] toplumlar da böyle yaptı; ve [helak edildikleri zaman] onlara zulmeden Allah değildi; tersine onlar kendi kendilerine zulmettiler:

34. Öyle ki, işledikleri kötülükler kendi başlarına yıkılmış, alay edip durdukları şey onları çepeçevre kuşatmıştı. (30)

43. [EY MUHAMMED,] Biz senden önceki çağlarda da, kendilerine vahyettiğimiz [ölümlü] adamlardan başka kimseyi [elçi olarak] göndermedik; (45) bu

55. Kendilerine verdiğimiz nimetlere karşı nankörlük etmek için böyle yaparlar. Bir süre daha faydalanın bakalım! Yakında bileceksiniz!

56. Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimizden (mahiyetini) bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, uydurmakta olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.

57. Onlar, kızları Allah'a nispet ediyorlar -ki O bundan uzaktır- kendilerine ise, canlarının istediğini.

58. Onlardan biri, kız ile müjdelendiği zaman içi öfke ile dolarak yüzü simsiyah kesilir!

59. Kendisine verilen kötü müjde (!) yüzünden halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılanmış olarak yanında tutacak mı, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, ne kötü hüküm veriyorlar!

60. Kötü sıfatlar ahirete inanmayanlara aittir. En yüce sıfatlar ise Allah'ındır. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

61. Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirli bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği zaman ise ne bir an geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler.

62. Hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a isnad ederler. En güzel sonuç kendilerininmiş diye dilleri de yalan uyduruyor. Hiç şüphe yok ki onlara cehennem vardır ve onlar oraya en önde sokulacaklardır.

63. Allah'a andolsun, senden önceki ümmetlere peygamberler gönderdik. Fakat şeytan onlara işlerini güzel gösterdi. O, bugün de onların dostudur ve onlar için elem dolu bir azap vardır.

64. Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklaman için ve iman eden bir topluma doğru yolu gösterici ve rahmet olarak indirdik.

65. Allah gökten su indirdi de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz bunda dinleyecek bir toplum için bir ibret vardır.

66. Şüphesiz (sağmal) hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (süzülen) içenlere halis ve içimi kolay süt içiriyoruz.

100. Şeytanın hakimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.

101. Biz bir âyeti değiştirip yerine başka bir âyet getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini gayet iyi bilir- onlar Peygamber'e, "Sen ancak uyduruyorsun"derler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. Ey Muhammed! De ki: "Kur'an'ı, Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) inananların inançlarını sağlamlaştırmak, müslümanlara doğru yolu göstermek ve onlara bir müjde olmak üzere hak olarak indirdi."

konuda yeterli bilgiye sahip değilseniz, vahyedilmiş önceki kitaplara (46) bağlı kimselere sorun,

44. [Onlar size, kendilerini] apaçık delillerle ve hikmet dolu ilahî kitaplarla (47) [desteklediğimiz peygamberlerin ölümlü adamlardan başka kimseler olmadığını söyleyeceklerdir].Ve biz sana da bu uyarıcı kitabı indirdik ki, insanlara, başından beri indirilegelen mesajın (48) aslını olanca açıklığıyla ulaştırasın ve onlar da böylece belki düşünürler.

45. Peki öyleyse, (şu) şer düzenleri geliştiren (49) kimseler, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğine (50) yahut azabın, nereden geldiğini bilemeyecekleri bir tarzda başlarında kopmayacağına dair tamamen güvenlik içinde mi görüyorlar kendilerini?

46. Yahut dönüp dururken (51) hiçbir şekilde engel olamayacakları (bir azapla O'nun) kendilerini [apansız] yakalamayacağına,

47. ya da onları içten içe çürütüp (sonunda) tepelemeyeceğine (52) dair?...Ama bilin ki, Rabbiniz gerçekten de çok şefkatli, çok merhametlidir! (53)

48. ÖYLEYSE, [hakkı inkar edenler] Allah'ın yarattığı nesneleri (54) görmüyorlar mı? Onların gölgeleri, [Allah'ın iradesine] bütünüyle boyun eğerek (55) bir sağa bir sola dönüp Allah için saygı ve tazimle [nasıl] yere kapanmaktadırlar.

49. Ayrıca göklerde ve yerde olan her şey-bütün canlılar/hayvanlar ve melekler- (56) kendilerini büyüklük duygusuna kaptırmadan Allah için saygı ve tazimle yere kapanmaktadırlar:

50. Üstlerinde (egemen) bulunan Rablerinden korkuyor ve kendilerine ne buyurmuşsa onu yapıyorlar. (57)

51. Ve hani, Allah: "İki [ya da daha fazla] tanrı edinmeyin!" (58) demişti, "Çünkü O'dur Tek ve Biricik Tanrı: bunun içindir ki, Benden, (59) yalnızca Benden korkun!"

52. Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi O'nundur; (o halde,) kulluk ve itaat de daima O'na olmalıdır: hal böyleyken, tutup yine de, Allah'tan başkasına mı saygı ve duyarlık göstereceksiniz?

53. Hem, payınıza düşen her nimet Allah'tandır; (nitekim) ne zaman başınıza darlık çökse, hemen O'na yakarırsınız, (60)

54. sonra, üzerinizden darlığı giderir gidermez, içinizden bazıları hemen Rablerinin uluhiyetinden başka güçlere de bir pay yakıştırır, (61)

55. [adeta] kendilerine bahşettiğimiz nimetler için nankörlüklerini gösterircesine![Bu geçici] dünya hayatıyla böylece avunun bakalım: nasıl olsa [gerçeği] er geç öğreneceksiniz!

56. Üstelik bir de, kendilerine verdiğimiz rızıktan, hakkında hiçbir şey bilmedikleri şeylere de bir pay ayırırlar. (62)Allah tanıktır ki, bütün o uydurup

103. Andolsunki biz onların, "Kur'an'ı ona bir insan öğretiyor"dediklerini biliyoruz. İma ettikleri kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır.5

104. Allah'ın âyetlerine inanmayanları Allah elbette doğru yola iletmez. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

105. Yalanı, ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur. İşte onlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlanan kimse hariç, inandıktan sonra Allah'ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara Allah'tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır.

107. Bu, onların dünya hayatını sevip ahirete tercih etmelerinden ve Allah'ın kâfirler topluluğunu asla doğru yola iletmeyeceğindendir.

121. Onun nimetlerine şükreden bir önderdi. Allah onu seçmiş ve doğru yola iletmişti.

122. Ona dünyada iyilik verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

123. Sonra da sana, "Hakka yönelen İbrahim'in dinine uy. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi"diye vahyettik.

124. Cumartesi gününe saygı, ancak onda görüş ayrılığına düşenlere farz kılındı. Şüphesiz Rabbin, ayrılığa düşmekte oldukları şeyler konusunda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

125. (Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Eğer ceza verecekseniz size yapılanın misliyle cezalandırın. Eğer sabrederseniz, elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan yana üzülme. Tuzak kurmalarından dolayı da sıkıntıya düşme.

128. Şüphesiz Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanlar ve iyilik yapanlarla beraberdir.

durduğunuz şeylerden ötürü mutlaka sorguya çekileceksiniz!

57. Ayrıca, kızları Allah'a yakıştırırken (63) -oysa O tüm beşerî bağlardan uzaktır, yücedir- kendileri için [sanki buna güçleri yetermiş gibi] hoşlarına gideni (64) [seçmek isterler]:

58. (O kadar ki,) ne zaman birine bir kız çocuğu olduğu müjdesi verilse (65) hemen yüzü kararır, içi öfkeyle dolar;

59. kendisine verilen bu kötü müjdeden ötürü -bu zillete/bu küçük düşmeye rağmen, şimdi onu acaba tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün [diye düşünerek]- kıyı bucak insanlardan kaçar. Yazıklar olsun, izledikleri düşünce tarzı ne kadar kötü! (66)

60. [Bunun içindir ki,] kötü niteleme(ler) ahirete inanmayanlara (67) yakışır; en yüce niteleme(ler) ise Allah'a. Çünkü, doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibi O'dur!

61. İmdi, eğer Allah, [bu dünyada] yaptıkları kötülüklerden ötürü, insanları [hemen] tepeleyecek olsaydı, yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları, belirlenmiş bir sürenin sonuna kadar (68) erteliyor. Süreleri dolduğu zaman, sonlarını bir an olsun (69) ne geciktirebilirler, ne de öne alabilirler.

62. Ve bir de, hoşlanmadıkları şeyi (70) (önce) Allah'a yakıştırırlar; sonra da kalkıp bunu dile getirirken, sanki en güzel, en erdemli olan neyse onu hak etmişler gibi, gerçek dışı, yalan açıklamalarda bulunurlar. (71)Aslında, onlar sadece ateşi hak etmektedirler ve şüphesiz kendileri [Allah'ın rahmetinden] uzak tutulacaklar! (72)

63. Allah tanıktır ki, [ey Peygamber,] senden önceki çağlarda da [muhtelif] toplumlara elçiler gönderdik: fakat Şeytan onlara (da) yapıp-ettiklerini güzel gösterdi[ği için hakkı inkara şartlanmış olanlar mesajlarımızı dinlemeyi hep reddettiler]; Şeytan [geçmişte olduğu gibi] bugün de onlarla sıkı fıkı; (73) bu yüzden de onları zorlu bir azap bekliyor.

64. Sana bu ilahî kelâmı yalnızca, üzerinde çekişip durdukları [dinî] sorunları onlara açıklayasın ve inanmaya eğilimli olan kimselere de onu doğru yol bilgisi ve rahmet olarak [ulaştırasın] diye indirdik.

65. GÖKTEN su indirip onunla, kuruyup katılaştıktan sonra toprağa yeniden hayat veren (74) Allah'tır. Şüphesiz bu olguda dinlemeye niyetli olanlar için bir ders vardır.

66. Ve muhakkak ki, sizin için (sağmal) hayvanlarda da (çıkarılacak) bir ders vardır: hayvanın karnında, [bedeninden] atılacak artıklarla kan arasından [salgılanan] ve içenlere lezzet ve ferahlık veren katıksız süt içiriyoruz size. (75)

100. Onun yalnızca kendisini izlemeye istekli olanlar (123) üzerinde ve bir de ona tanrısal nitelikler yakıştıranlar (124) üzerinde etkisi vardır.

101. Biz bir ayetin yerine bir başka ayeti getirdiğimizde (125) -ki Allah adım adım (126) ne indirdiğini bütünüyle bilmektedir- [hakkı inkar edenler], "Sen sadece uyduruyorsun!" derler. Oysa onların çoğu bilmeyen, anlamayan kimselerdir! (127)

102. Onun, apaçık bir gerçeklik ve sarsılmayan bir doğruluk keyfiyeti içinde, imana erişenleri(n durumunu) güçlendirmek ve Allah'a yürekten bağlanıp boyun eğenlere bir doğru yol bilgisi, bir müjde olmak üzre Rabbinden safha safha Kutsal İlham (128) yoluyla indirildiğini söyle.

103. Hiç kuşkusuz onların, "Ona (129) [bütün] bunları mutlaka bir insan öğretiyor!" dediklerini pekala biliyoruz. Oysa, onların karalamak amacıyla îma ettikleri kimsenin dili bütünüyle yabancı bir dil (130) olduğu halde, bu mesaj [hem kendisi] açık olan, [hem de gerçeğin özünü] apaçık gösteren Arapça bir söylemdir. (131)

104. Gerçek şu ki, Allah'ın mesajlarına inanmayanları Allah doğru yola yöneltmez; ve onların [öte dünyadaki] payları da zorlu bir azap olacaktır.

105. Yalnızca, Allah'ın ayetlerine inanmayacak olanlar bu yalanı uydurmaktadırlar; (132) işte asıl böyleleridir yalan söyleyen!

106. İmana eriştikten sonra Allah'ı inkar eden kimseye gelince -ki, bundan kasıt, kalbi imanla dolu olduğu halde baskı altında inkar etmiş görünen kimse (133) değil, (134) fakat kalbini bile isteye hakkın inkarına açan kimsedir- işte böylelerinin üzerine Allah katından bir hışım çökecek ve onların payına çok büyük bir azap düşecektir:

107. bütün bunlar, onların dünya hayatını ahirete yeğlemelerinden ve Allah'ın da hakkı inkar eden kimseleri doğru yola yöneltmemesinden ötürüdür.

121. [Çünkü] o, kendisini seçip doğru yola yönelmesini sağlayan (Allah'a), nimetlerinden ötürü her zaman şükranla doluydu.

122. Biz de bunun için o'na bu dünyada iyilik bahşettik; şüphesiz ahirette de o kendini dürüst ve erdemli kimselerin arasında bulacaktır.

123. Ve sonuç olarak (146) sana, "Yalan ve sahtelik taşıyan her şeyden sakınan ve hiçbir şekilde Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştırmayan İbrahim'in dinine uy!" diye vahyettik,

124. Sebt gününün gözetilmesi sadece, onun hakkında (147) uyuşmaz görüşler ileri sürüp çekişenlere emredilmişti; şüphe yok ki, bu çekişip durdukları konuda, Kıyamet Günü onların aralarında (148) elbette senin Rabbin hükmedecektir.

125. [BÜTÜN İNSANLIĞI] hikmetle ve güzel öğütle Rabbinin yoluna çağır; ve onlarla en güzel, en inandırı-cı yöntemlerle tartış; (149) şüphesiz,

O'nun yolundan kimin saptığını en iyi bilen senin Rabbindir; ve yine doğru yola erişenleri de en iyi bilen O'dur.

126. Bunun içindir ki, [tartışmada] zora başvurmanız gerekirse, ancak onların sizi zora koştukları kadar zora başvurun (.150) Fakat eğer kendinizi tutarsanız, bilin ki, güçlüklere göğüs germesini bilen kimseler için bu daha iyi, daha hayırlıdır.

127. Öyleyse, [hakkı inkar edenlerin söylediklerine karşı] sabır göster ve daima hatırla ki, sana güçlüklere göğüs germe gücünü veren yalnızca Allah'tır; (151) ve onlardan yana üzülme; hele onların o asılsız iddiaları (152) seni hiç sıkmasın:

128. Çünkü, Allah elbette, Kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıyanlarla beraberdir, yani iyi olan ve iyilikte devamlı olanlarla!

1. Hamd, kuluna Kitab'ı (Kur'an'ı) indiren ve onda hiçbir eğrilik yapmayan Allah'a mahsustur.

2,3,4. (Allah onu), katından gelecek şiddetli bir azap ile (inanmayanları) uyarmak, salih ameller işleyen mü'minleri, içlerinde ebedi olarak kalacakları güzel bir mükâfat (cennet) ile müjdelemek ve "Allah bir çocuk edindi"diyenleri de uyarmak için dosdoğru bir kitap kıldı.

5. Bu konuda ne kendilerinin, ne de atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ne büyük bir söz (bu) ağızlarından çıkan! Onlar ancak yalan söylüyorlar.

6. Demek sen, bu söze (Kur'an'a) inanmazlarsa, arkalarından üzülerek âdeta kendini tüketeceksin!

7. İnsanların hangisinin daha güzel amel yaptığını deneyelim diye şüphesiz biz yeryüzündeki şeyleri ona bir zinet yaptık.

59. İşte zulmettiklerinde yok ettiğimiz memleketler... Helak edilmeleri için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60. Hani Mûsâ beraberindeki gence şöyle demişti: "İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, ya da uzun zaman gideceğim."

61. Onlar iki denizin birleştiği yere varınca balıklarını unuttular. Balık denizde yolunu tutup kayıp gitti.

62. Oradan uzaklaştıklarında Mûsâ beraberindeki gence "Öğle yemeğimizi getir, bu yolculuğumuzdan dolayı çok yorgun düştük"dedi.

63. Genç, "Gördün mü! Kayaya sığındığımız sırada balığı unutmuşum. Doğrusu onu sana söylememi bana ancak şeytan unutturdu- Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti"dedi.

64. Mûsâ: "İşte aradığımız bu idi"dedi. Bunun üzerine tekrar izlerini takip ederek gerisin geri döndüler.

65. Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, kendisine

112. Kehf. (1-7,59-110) 7. YIL.

1. BÜTÜN ÖVGÜLER Allah'a yakışır; O [Allah] ki, kuluna bu ilahî kelâmı indirmiş ve onun anlaşılmasını güçleştirecek hiçbir çapraşıklığa yer vermemiştir: (1)

2. [Bu] tutarlı ve dosdoğru [kitap, inkarcıları] O'nun katından zorlu bir cezayla uyarmak ve dürüst, erdemli davranışlarda bulunan müminlere hak ettikleri güzel karşılığı müjdelemek içindir,

3. içinde sonsuza kadar kalacakları [bir mutluluk esenlik halini müjdelemek için].

4. Ayrıca, [bu ilahî kelâm,] "Allah kendine bir oğul edindi" iddiasında bulunanları uyarmak için[dir].

5. (Oysa,) O'nun (2) hakkında ne kendilerinin, ne de atalarının doğru bir bilgisi var: Ne ağır bir söz, bu ağızlarından çıkan! Yalandan başka bir şey söylemiyorlar!

6. Peki ama, onlar bu mesaja inanmak istemiyorlarsa, (inansınlar diye) (3) kendini mi paralayacaksın? (4)

7. Gerçek şu ki, yeryüzünde güzel olan ne varsa Biz hepsini, hangisinin daha iyi davrandığını ortaya koymak üzere, insanları sınamak için bir araç kıldık; (5)

59. tıpkı, zulüm üstüne zulüm işlediklerinde (66) yok ettiğimiz önceki toplumlar gibi: ki Biz onların ortadan kaldırılması için de bir süre belirlemiştik.

60. HANİ, (67) [gezginlik günlerinde] Mu-sa yardımcısına: (68) "İki denizin birleştiği yere kadar yoluma devam edeceğim" demişti, "[bu yolda] yıllar harcamam gerekse bile!"

61. Fakat iki [denizin] birleştiği yere vardıklarında balıkları bütünüyle akıllarından çıktı ve denize dalıp gözden kayboldu. (69)

62. Ve biraz uzaklaştıktan sonra [Musa] yardımcısına: "Öğlen azığımızı çıkar" dedi, "doğrusu, bu yolculuk bizi bir hayli yordu!"

tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Mûsâ ona, "Sana öğretilen bilgilerden bana, doğruya iletici bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı?"dedi.

67. Adam şöyle dedi: "Doğrusu sen benimle beraberliğe asla sabredemezsin."

68. "İç yüzünü kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredebilirsin?"

69. Mûsâ, "İnşaallah beni sabırlı bulacaksın. Hiçbir işte de sana karşı gelmeyeceğim"dedi.

70. O da şöyle dedi: "O halde eğer bana tabi olacaksan, ben sana söylemedikçe hiçbir şey hakkında bana soru sormayacaksın."

71. Derken yola koyuldular. Nihayet, bir gemiye bindiklerinde (adam) gemiyi deldi. Mûsâ, "Sen onu içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu, şaşılacak bir iş yaptın."dedi.

72. Adam, "Sen benimle beraberliğe asla sabredemezsin, demedim mi?"dedi.

73. Mûsâ, "Unuttuğum için bana çıkışma ve bu işimde bana güçlük çıkarma!"dedi.

74. Yine yola koyuldular. Nihayet bir erkek çocukla karşılaştıklarında adam (hemen) onu öldürdü. Mûsâ, "Bir cana karşılık olmaksızın suçsuz birini mi öldürdün? Andolsun çok kötü bir iş yaptın!"dedi.

75. Adam, "Sana, benimle beraberliğe asla sabredemezsin demedim mi?"dedi.

76. Mûsâ, "Eğer bundan sonra sana bir şey hakkında soru sorarsam, artık benimle arkadaşlık etme. Doğrusu, tarafımdan (dilenecek son) özre ulaştın (bu son özür dileyişim)"dedi.

77. Yine yola koyuldular. Nihayet bir şehir halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Halk onları konuk etmek istemedi. Derken orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar gördüler. Adam hemen o duvarı doğrulttu. Mûsâ, "İsteseydin bu iş için bir ücret alırdın"dedi.

78. Adam, "İşte bu birbirimizden ayrılmamız demektir"dedi. "Şimdi sana sabredemediğin şeylerin içyüzünü anlatacağım."

79. "O gemi, denizde çalışan bir takım yoksul kimselere ait idi. Onu yaralamak istedim, çünkü onların ilerisinde, her gemiyi zorla ele geçiren bir kral vardı."

80. "Çocuğa gelince, anası babası mü'min insanlardı. Onları azgınlığa ve küfre sürüklemesinden korktuk."

81. "Böylece, Rablerinin onlara, bu çocuğun yerine daha hayırlı ve daha merhametli bir çocuk vermesini diledik."

82. "Duvar ise şehirdeki iki yetim çocuğa ait idi. Altında onlara ait bir define vardı. Babaları da iyi bir insandı. Rabbin, onların olgunluk çağına ulaşmalarını ve Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarmalarını istedi. Bunları ben kendi

63. [Yardımcısı]: "Olacak şey mi, bu" (70) dedi, "O kayanın yanında dinlenmek için durduğumuzda, nasıl olduysa, balığı unutmuşum. Bunu olsa olsa bana Şeytan unutturmuş olacak! (71) Tuhaf şey, nasıl da yol bulup suya ulaştı!"

64. [Musa heyecanla]: "Demek, aradığımız yer orası[ydı]!" diye bağırdı. (72) Ve izleri üzerine hemen geri döndüler.

65. Ve orada kendisine katımızdan üstün bir bağışta bulunarak (özel) bir bilgiyle donattığımız kullarımızdan birine rastladılar. (73)

66. Musa ona: "Neyin doğru olduğu konusunda sana verilen bilgiden bana da öğretmen için senin peşinden gelebilir miyim?" dedi.

67. [Öteki;] "Sen benimle birlikte(yken olacak olanlara) katlanamazsın" dedi,

68. "çünkü tecrübe alanı içinde kavrayamayacağın şeye nasıl katlanabilirsin ki?" (74)

69. [Musa:] "Allah dilerse, beni sabırlı biri olarak bulacaksın" dedi, "ve ben hiçbir konuda sana uyumsuzluk göstermeyeceğim!"

70. [Bilge kişi:] "Pekala" dedi, "O halde, eğer benim peşimden geleceksen, [yapacağım] şeyler hakkında, bu hususta ben sana bir açıklamada bulununcaya kadar bana hiçbir şey sormayacaksın."

71. Bu ikisi böylece yola koyuldular; sonunda [bir kıyıya vardılar; ve onları karşı kıyıya taşıyan] tekneden inecekleri zaman, bilge kişi (75) teknede bir delik açtı, [Musa bunu görünce:] "İçindekileri boğmak için mi onu deldin? Doğrusu, çok vahim bir şey yaptın!" diye çıkıştı.

72. Beriki: "Ben sana, bana asla katlanamayacağını söylememiş miydim?" dedi.

73. [Musa:] "[Kendimi] kaybettim diye beni paylama ve beni yaptığım işten dolayı zora koşma!" dedi.

74. Böylece yeniden yola koyuldular; sonunda genç bir adama rastladılar: [bilge kişi] onu öldürdü, [Musa bunu görünce:] "Bir başka cana karşılık olmaksızın masum bir cana kıydın, öyle mi?" diye çıkıştı, "Gerçekten, çok korkunç bir iş yaptın sen!"

75. Beriki: "Ben sana, bana asla katlanamayacağını söylememiş miydim?" dedi.

76. [Musa:] "Bundan böyle sana soru soracak olursam benimle artık yoldaşlık yapmazsın: [çünkü artık] benden yana yeterince özür işittin" dedi.

77. Ve bunun üzerine yeniden yola koyuldular; derken, bir kasaba halkıyla karşılaştılar; onlardan (76) yiyecek bir şeyler istediler; ama bu ahali onlara konukseverce davranmaya hiç yanaşmadı. Ve bu [kasabada] yıkılmak üzere olan bir duvar gördüler; [bilge kişi] onu hemen onarıverdi; [Musa bunu görünce:] "Eğer dileseydin, [hiç değilse, yaptığın] bu iş için bir ücret alabilirdin" dedi.

görüşüme göre yapmadım. İşte senin, sabredemediğin şeylerin içyüzü budur."

83. (Ey Muhammed!) Bir de sana Zülkarneyn hakkında soru soruyorlar. De ki: "Size ondan bir anı okuyacağım."

84. Biz onu yeryüzünde kudret sahibi kıldık ve kendisine her konuda (amacına ulaşabileceği) bir yol verdik.

85. O da (Batı'ya gitmek istedi ve) bir yol tuttu.

86. Güneşin battığı yere varınca, onu siyah balçıklı bir su gözesinde batar (gibi) buldu. Orada (kâfir) bir kavim gördü. "Ey Zülkarneyn! Ya (onları) cezalandırırsın ya da haklarında iyilik yolunu tutarsın"dedik.

87. Zülkarneyn, "Her kim zulmederse, biz onu cezalandıracağız. Sonra o Rabbine döndürülür. O da kendisini görülmedik bir azaba uğratır"dedi.

88. "Her kim de iman eder ve salih amel işlerse ona mükafat olarak daha güzeli var. (Üstelik) ona emrimizden kolay olanı söyleyeceğiz."

89. Sonra yine (doğuya doğru) bir yol tuttu.

90. Güneşin doğduğu yere ulaşınca onu, kendileriyle güneş arasına örtü koymadığımız bir halk üzerine doğar buldu.

91. İşte böyle. Şüphesiz biz onun yanındakileri ilmimizle kuşatmışızdır.

92. Sonra yine bir yol tuttu.

93. İki dağ arasına ulaşınca, bunların önünde, neredeyse hiçbir sözü anlamayan bir halk buldu.

94. Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?"

95. Zülkarneyn, "Rabbimin bana verdiği (imkan ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım"dedi.

96. "Bana (yeterince) demir madeni getirin"dedi. İki yamacın arasındaki boşluğu (dağlarla) bir hizaya getirince "körükleyin!"dedi. Demiri eritip kor (gibi) yapınca da, "Bana erimiş bakır getirin, bunun üzerine boşaltayım"dedi.

97. Artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler.

98. Zülkarneyn, "Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi (kıyametin kopma vakti) gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir"dedi.

99. O gün biz onları bırakırız, dalga dalga birbirlerine karışırlar. Sonra sûra üfürülür de onları toptan bir araya getiririz.

100,101. O gün cehennemi; gözleri Zikr'ime (Kur'an'a) karşı perdeli olan ve onu dinleme zahmetine dahi katlanamayan kafirlerin karşısına (bütün dehşetiyle) dikeriz!

102. İnkar edenler, beni bırakıp da kullarımı dost edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi kâfirlere konak olarak hazırladık.

78. [Bilge:] "İşte böylece seninle yol ayrımına gelmiş olduk." dedi, "Şimdi sana, sabır göstermediğin [bütün o olayların] iç yüzünü açıklayacağım:

79. O tekne, geçimini denizden sağlayan yoksul insanlara aitti; ona hasar vermek istedim, (77) çünkü peşlerinde her (sağlam) tekneye zorla el koyan bir hükümdar oldu[ğunu biliyordum].

80. O genç adamda, ki anası-babası mümin kimselerdi, taşkınlıkları ve inkarcı eğilimleriyle onlara çok derin acılar vereceği yolunda kaygı verici belirtiler görmüştük; (78)

81. [onu öldürürken] Rablerinin o ana-babaya onun yerine ondan daha temiz seciyeli ve merhamette ondan daha ileri [başka bir çocuk] vermesini istedik."

82. Ve duvara gelince; duvar o kasabada yaşayan iki yetim oğlan çocuğuna aitti ve altında [hukuken] onların olan (79) bir hazine [gömülüydü]. Onların babası dürüst ve erdemli biriydi; bunun içindir ki, Rabbin onların erginlik çağına eriştiklerinde o hazineyi Rabbinden bir bağış olarak kazıp çıkarmalarını irade etti. (Dolayısıyla,) ben [bütün] bunları kendiliğimden yapmadım: (80) Senin sabır göstermediğin [olayların] iç yüzünün gerçek anlamı işte budur.

83. VE SANA Zulkarneyn hakkında soru soruyorlar; de ki: "onu hatırlatacak bir şey anlatayım".(81)

84. Ona yeryüzünde güvenli bir yer sağladık ve onu, [ulaşacağı] her şeye doğru araçlarla ulaşma [bilgisiyle] (82) donattık;

85. Ve bu sayede o da [yaptığı her işde] doğru ve meşru araçlara başvurdu. (83)

86. [Batıya doğru giderek] günün birinde güneşin battığı yere (84) vardı; (güneş) ona kopkoyu, bulanık bir suya (85) dalıyormuş gibi göründü. Ve orada [kötülüğün her çeşidine gömülüp gitmiş] bir kavme rastladı.Ona, "Sen ey Zulkarneyn!" dedik, ["Onlara] azap da edebilirsin, yüce gönüllü de davranabilirsin!" (86)

87. O şöyle cevap verdi: "[Başkalarına] zulmeden kimseye gelince, ona bundan böyle azap edeceğiz; (87) ve o kimse sonunda Rabbine döndürülecek; ve O da ona görülmemiş bir azap çektirecek. (88)

88. Ama inanıp dürüst ve erdemli davranışlarda bulunan kimseye gelince, böyle biri (yaptıklarının) karşılığı olarak [ahiret hayatının] nihaî güzelliğine, iyiliğine ulaşacaktır; ve Biz de onu [yalnızca] yerine getirilmesi kolay olanla yükümlü tutacağız". (89)

89. Ve [Zulkarneyn, doğru bir amaca varmak için, böylece] bir kere daha (90) doğru aracı seçti.

90. [Ve doğuya doğru yürüyerek] günün birinde güneşin doğduğu yere vardığında (91) onu, kendilerini güneşe karşı bir örtüyle örtmediğimiz bir kavmin üzerine doğar buldu:

91. [Biz onları] işte böyle [bir yaşama tarzı içinde, böyle bir düzeyde bırakmıştık ve o da onları

103,104. (Ey Muhammed!) De ki: "Amelce en çok ziyana uğrayan; iyi iş yaptıklarını sandıkları halde dünya hayatındaki çabaları kaybolup giden kimseleri size haber verelim mi?"

105. Onlar, Rab'lerinin âyetlerini ve O'na kavuşacaklarını inkar eden, böylece amelleri boşa çıkan, o yüzden de kıyamet gününde amelleri için bir terazi kurmayacağımız kimselerdir.

106. İşte böyle. İnkar etmeleri, âyetlerimi ve Peygamberlerimi alay konusu yapmaları yüzünden onların cezası cehennemdir.

107,108. Şüphesiz, inanıp yararlı işler yapanlara gelince onlar için, içlerinde ebedi kalacakları Firdevs cennetleri bir konaktır. Oradan ayrılmak istemezler.

109. De ki: "Rabbimin sözlerini yazmak için denizler mürekkep olsa ve bir o kadar da ilave etsek (denizlere deniz katsak); Rabbimin sözleri tükenmeden önce denizler tükenirdi."

110. De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım, (Ne var ki) bana, Sizin ilah'ınız ancak bir tek ilâhtır"diye vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa yararlı bir iş yapsın ve Rabbine ibadette kimseyi ortak koşmasın."

öylece kendi hallerine bıraktı; (92)] ve muhakkak ki sınırsız bilgimizle Biz onun zihninden geçenleri (93) kuşatmış bulunuyorduk.

92. Ve o [böylece, doğru bir amaca ulaşmak için] bir kere daha, doğru aracı seçmiş oldu.

93. Ve derken, iki set arasında (94) [bir yere] vardığında onların yamacında [yaşayan ve onun konuştuğu dilden] çok az şey anlayabilen bir kavme rastladı.

94. Bunlar [ona]: "Sen ey Zulkarneyn!" dediler, "Yecüc ve Mecüc (95) bu ülkede bozgunculuk yapıyor. Onlarla bizim aramızda bir set inşa etmen şartıyla sana bir bac verelim mi?"

95. [Zulkarneyn:] "Rabbimin bana sağladığı güvenli durum (96) [sizin bana verebileceğiniz her şeyden] daha hayırlıdır;" dedi, "bunun içindir ki, siz bana sadece iş gücünüzle yardımda bulunun ki sizinle onlar arasında bir set yapayım!

96. Bana demir külçeleri getirin!"Derken, demir (külçelerini) yığıp, iki yar arasındaki boşluğa doldurunca (onlara) "[Bir ocak kurun ve] körükleyin!" (97) dedi.Nihayet, [demir iyice] kor haline gelince, "Bana ergimiş bakır getirin bunun üzerine dökeyim" dedi.

97. Ve böylece [set inşa edilmiş oldu, öyle ki] artık onların düşmanları (98) ne onu aşabilirlerdi ne de onda gedik açabilirlerdi.

98. [Zulkarneyn:] "Rabbimden bir rahmettir bu!" dedi, "Bununla birlikte, Rabbimin belirlediği zaman (99) gelince bu [seddi] yerle bir edecektir; çünkü Rabbimin verdiği söz mutlaka gerçekleşir!" (100)

99. O GÜN (101) onları bırakırız, dalga dalga yürüyüp birbirlerine karışsınlar; ve sûra üflenir: Böylece hepsini bir araya toplarız.

100. Ve o Gün hakkı inkar edenlerin karşısına cehennemi çıkarırız.

101. O inkarcılar ki, [gerçeğin sesini] işitmeye katlanamadıklarından ötürü gözlerine Beni hatırlatıcı şeylere karşı perde çekilmişti.

102. Hakkı inkara şartlanmış olan bu kimseler, Benim kullarım[dan herhangi birini] Bana karşı (kendilerine) dost, koruyucu edinebileceklerini mi sandılar? (102) Hiç şüphe edilmesin ki Biz cehennemi hakkı (103) inkar edenler için bir konak yeri olarak hazırlamışızdır.

103. De ki: "Size, yapıp-ettiklerinde en büyük kayba uğrayan kimseleri haber vereyim mi?"

104. "Bunlar, güzel işler yaptıklarını zannettikleri halde, dünya hayatının peşinde tüm çaba ve koşuşturmaları eğri ve çarpık olan kimseler[dir]:

105. Rablerinin mesajlarını ve O'nun huzuruna çıkarılacakları gerçeğini inkar yolunu seçen kimseler işte böyleleridir.Bunun içindir ki, böylelerinin bütün yapıp-ettikleri boşa

gitmektedir: Çünkü Kıyamet Günü onlara hiç değer vermeyeceğiz. (104)

106. Hakkı inkar etmeleri, Benim mesajlarımı ve elçilerimi alaya almaları yüzünden, işte böylelerinin cezası cehennem olacaktır".

107. [Ama] imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanlara gelince; onları konak yeri olarak cennetin hasbahçeleri beklemektedir:

108. Böyleleri orada sonsuza kadar kalacak [ve] oradan hiç ayrılmak istemeyecekler.

109. DE Kİ: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için denizler mürekkep olsa ayrıca deniz üstüne deniz katsak (105) yine de Rabbimin sözleri bitmeden denizler tükenirdi".

110. De ki: "Ben de sizin gibi ölümlü bir insanım. Tanrınızın bir Tek Tanrı olduğu vahyolundu bana. Öyleyse, artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koysun ve Rabbine özgü kullukta hiç kimseyi, hiçbir şeyi [O'na] ortak koşmasın!"

1. Elif Lâm Mîm.

2. Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir.

3. Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar.

4. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete de kesin olarak inanırlar.

5. İşte onlar Rab'lerinden (gelen) bir doğru yol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

6. Küfre saplananlara gelince, onları uyarsan da, uyarmasan da, onlar için birdir, inanmazlar.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan, inanmadıkları halde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık"diyenler de vardır.

9. Bunlar Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir.

10. Kalplerinde münafıklıktan kaynaklanan bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara elem dolu bir azap vardır.

11. Bunlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın"denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz!"derler.

12. İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir.

13. Onlara, "İnsanların inandıkları gibi siz de inanın"denildiğinde ise, "Biz de akılsızlar gibi iman

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)

2. BU İLAHÎKELÂMki üzerinde hiçbir şüpheye yer yoktur Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlara (2) bir rehber [olarak indirilmiş]tir,

3. onlar ki, insan idrakini aşa[n olguların varlığı]na (3) inanırlar ve namazlarında dikkatli ve devamlıdırlar; kendilerine verdiğimiz rızıktan (4) başkaları için harcarlar;

4. ve onlar (ey Peygamber), sana indirilene de senden önce indirilmiş olana (5) da iman ederler: çünkü onlar, öteki dünyanın varlığından bütün kalpleriyle emindirler.

5. İşte Rablerinin gösterdiği yolda yürüyen kimseler onlardır, mutluluğa erişecek kimseler de onlardır!

6. UNUTMA Kİ hakikati inkara şartlanmış olanlar (6) için kendilerini uyarıp uyarmaman fark etmez: onlar inanmazlar.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir ve gözlerinin üzerinde de bir perde (7) vardır; dehşet verici bir azap beklemektedir onları.

8. Ve öyle kimseler var ki gerçekte inanmadıkları halde "Biz Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyoruz" derler.

9. (Aslında) onlar, (böylece) Allah'ı ve imana ermiş olanları kandırmak isterler. Halbuki kendilerinden başka kimseyi kandıramazlar; ve bunu da fark etmezler.

10. Kalpleri hastalıklıdır, Allah hastalıklarını daha da arttırmıştır ve ısrarlı yalanlarından dolayı (8) onları şiddetli bir azap beklemektedir.

mı edelim?"derler. İyi bilin ki, asıl akılsızlar kendileridir, fakat bilmezler.

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "İnandık"derler. Fakat şeytanlarıyla (münafık dostlarıyla) yalnız kaldıkları zaman, "Şüphesiz, biz sizinle beraberiz. Biz ancak onlarla alay ediyoruz"derler.

15. Gerçekte Allah onlarla alay eder (alaylarından dolayı onları cezalandırır); azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir.

16. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır.

17. Onların durumu, (geceleyin) ateş yakan kimsenin durumuna benzer: Ateş tam çevresini aydınlattığı sırada Allah ışıklarını yok ediverir de onları göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir.

18. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık (hakka) dönmezler.

11. Onlara "Yeryüzünde fesat yaymayın!" denildiğinde "Biz sadece ıslah edicileriz!" diye cevap verirler.

12. Gerçekte onlar fesat saçan kimselerdir, ama bunu (kendileri de) idrak etmezler. (9)

13. Onlara: "Diğer insanların inandığı gibi inanın!" denildiğinde, "(Şu) dar kafalıların inandığı gibi mi?" diye cevap verirler. Gerçekte onlardır dar kafalılar, ama bunu bilmezler!

14. Ve imana ermiş olanlarla karşılaştıklarında, "Biz de [sizin gibi] inanıyoruz!" derler; ama şeytanî dürtüleriyle (10) O başbaşa kaldıklarında, "Aslında biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece eğleniyoruz" derler.

15. Allah da bu alaycı tavırlarından dolayı onlara hak ettikleri karşılığı verecek (11) ve onları küstahlıkları ile başbaşa şaşkınca bocalamaya terk edecektir.

16. (Çünkü) onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlar, ama ne (bu) ticaretleri onlara fayda sağlamış, ne de [başka bir şekilde] hidayet bulmuşlardır.

17. Onların hali, ateş yakan öyle kimselerin haline benzer ki, o (ateş), çevrelerini aydınlatır aydınlatmaz Allah, göremesinler diye onların ışığını alıp onları zifiri karanlığa gömer;

18. onlar, sağır, dilsiz, kördürler; ve (artık) geriye dönemezler.

148. Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

149. (Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) Mescid-i Haram'a doğru dön. Bu elbette Rabbinden gelen gerçek bir emirdir. Allah, sizin işlediklerinizden asla habersiz değildir.

150. (Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. (Ey mü'minler!) Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü Mescid-i Haram'a doğru çevirin ki, zalimlerin dışındaki insanların elinde (size karşı) bir koz olmasın. Zalimlerden korkmayın, benden korkun. Böylece size nimetlerimi tamamlayayım ve doğru yolu bulasınız.

151. Nitekim kendi aranızdan, size âyetlerimizi okuyan, sizi her kötülükten arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik.

152. Öyleyse yalnız beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler"demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.

155. Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz.

114. Bakara. (148-152,154-158,200-205,245-246) 8. YIL.

148. Çünkü her topluluk, merkezinde O'nun, [Allah'ın] bulunduğu kendisine ait bir istikamete yönelir. (123) Öyleyse, iyi ve güzel işlerde birbirinizle yarışın. Nerede olursanız olun Allah sizi kendi katında toplayacaktır: çünkü, Allah her şeye kâdirdir.

149. Böylece, nereden gelirseniz gelin, [namazda] yüzünüzü Mescid-i Harâm'a doğru çevirin. Bilin ki bu [emir] Rabbinizden gelen bir hakikattir; ve Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. O halde, nereden gelirseniz gelin, [namazda] yüzünüzü Mescid-i Harâm'a çevirin ve nerede olursanız olun yüzünüzü ona çevirin ki, zulüm yapmaya şartlanmış olmadıkça (124) insanların size karşı hiçbir bahaneleri kalmasın. Onlardan korkmayın, Ben'den korkun. [Bana itaat edin] ki size olan nimetimi tamamlayayım ve böylece siz de doğru yolu bulabilesiniz.

151. Nitekim size, mesajlarımı iletmesi, sizi arındırması, vahiy ve hikmeti bildirmesi ve bilmediklerinizi öğretmesi için içinizden bir elçi gönderdik:

152. Öyleyse Beni anın ki Ben de sizi anayım; Bana şükredin ve Beni inkar etmeyin.

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölü" demeyin: Hayır, onlar yaşıyor, ama siz farkında değilsiniz.

Sabredenleri müjdele.
156. Onlar; başlarına bir musibet gelince, "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz"derler.
157. İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlaradır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır.
158. Şüphesiz, Safa ile Merve Allah'ın (dininin) nişanelerindendir. Onun için her kim hac ve umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret eder ve onları da tavaf ederse bunda bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse şüphesiz, Allah onu bilir, karşılığını verir.
200. Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan, "Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver"diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur.
201. Onlardan, "Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru"diyenler de vardır.
202. İşte onlara kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı pek çabuk görendir.
203. Sayılı günlerde Allah'ı anın (telbiye ve tekbir getirin). Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönerse, ona günah yoktur. Kim geri kalırsa, ona da günah yoktur. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar içindir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve onun huzurunda toplanacağınızı bilin.
204. İnsanlardan öylesi de vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider. Bir de kalbindekine (Sözünün özüne uyduğuna) Allah'ı şahit tutar. Halbuki o düşmanlıkta en amansız olandır.
205. O, (senin yanından) ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmağa, ekin ve nesli yok etmeğe çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez.
245. Kimdir Allah'a güzel bir borç verecek o kimse ki, Allah da o borcu kendisine kat kat ödesin. (Rızkı) Allah daraltır ve genişletir. Ancak ona döndürüleceksiniz.
246. Mûsâ'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi (ne yaptılar)? Hani, peygamberlerinden birine, "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım"demişlerdi. O, "Ya üzerinize savaş farz kılındığı halde, savaşmayacak olursanız?"demişti. Onlar, "Yurdumuzdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde Allah yolunda niye savaşmayalım"diye cevap vermişlerdi. Ama onlara savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

155. Muhakkak ki ölüm tehlikesiyle ve açlıkla, dünya malının, canın ve [alınteri] ürünlerinin kaybı ile (125) sizi sınayacağız. Ama zorluklara karşı sabredenlere iyi haberler müjdele;
156. ki, onların başına bir musibet gelince, "Doğrusu biz Allah'a aitiz ve muhakkak O'na döneceğiz!" derler.
157. İşte Rablerinin nimetleri ve lütfu onlar içindir ve doğru yol üzerinde olanlar işte onlardır!
158. [O halde,] unutmayın, Safâ ve Merve, Allah tarafından konulmuş sembollerdendir; (126) böylece, hac veya umre için Mâbede gelen birinin bu ikisi arasında gidip gelmesinde bir mahzur yoktur: (127) Zira, eğer kişi, yapması gerekenden daha çok iyilik yaparsa bilsin ki Allah, şükre bol karşılık verendir, her şeyi bilendir. (128)
200. İbadetlerinizi bitirdiğinizde, atalarınızı hatırladığınız gibi, hatta daha güçlü bir hatırlayışla Allah'ı hatırla[maya devam ed]in! (185) Çünkü öyle insanlar var ki, (sadece), "Ey Rabbimiz! Bize bu dünyada ver." diye dua ederler -böyleleri, ahiretin nimetlerinden nasib almayacaklardır.
201. Ama içlerinde öyleleri de var ki: "Ey Rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik ver, ahirette de ve bizi ateşin azabından koru!" diye dua ederler:
202. İşte bunlar, kazandıklarına karşılık [mutluluktan] nasip alacak olanlardır. Ve Allah hesabı çok çabuk görendir.
203. Ve Allah'ı tayin edilmiş belli günlerde (186) hatırlayın; her kim iki gün içinde acele ederse günaha girmez, kim daha uzun kalırsa o da Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde oldukça günaha girmemiş olur. O halde Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve sonunda O'nun huzurunda toplanacağınızı bilin
204. İNSANLARDAN öylesi var ki, (187) bu dünya hayatı hakkındaki görüşleri senin hoşuna gider; (dahası), kalbindekilere Allah'ı şahit tutar, üstelik tartışmada son derece ustadır. (188)
205. Ancak hakimiyeti eline alır almaz yeryüzünde fesat çıkarmaya, [insanın] ürünü[nü] ve nesli[ni] yok etmeye çalışır: (189) Allah fesadı sevmez.
245. Allah'ın kat kat fazlasıyla geriye ödeyeceği bir güzel borcu O'na verecek olan (234) kimdir? Allah alır ve kat kat fazlasıyla geri verir; ve hepiniz sonunda O'na döndürüleceksiniz.
246. Musa'dan sonra İsrailoğulları'nın önde gelenlerinin, peygamberlerinden birine: (235) "Bize bir kral tayin et ki Allah yolunda savaşalım!" dediklerini bilmez misin? O: "Ya savaşmanız emredilir de savaşmaktan kaçınırsanız?" diye sordu. Onlar: "Biz ve çocuklarımız yurtlarımızdan sürülmüşken Allah yolunda neden savaşmayalım?" diye cevap verdiler. (236) Halbuki savaşmak onlara emredilince, birkaçı dışında, uzak durdular; ama Allah zalimleri çok iyi biliyordu.

1. Elif Lâm Mîm.

2. Kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu Kitab'ın indirilişi, âlemlerin Rabbi tarafındandır.

3. Yoksa "Onu Muhammed uydurdu"mu diyorlar? Hayır o, kendilerine senden önce hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için, doğru yolu bulsunlar diye Rabbin tarafından indirilmiş gerçektir.

4. Allah, gökleri ve yeri, ikisi arasındakileri altı gün içinde (altı evrede) yaratan sonra da Arş'a kurulandır. Sizin için ondan başka hiçbir dost, hiçbir şefaatçi yoktur. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?

5. Gökten yere kadar bütün işleri Allah yürütür. Sonra bu işler, süresi sizin hesabınızla bin yıl olan bir günde ona yükselir.

6. İşte Allah gaybı da görünen âlemi de bilendir, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

7. O ki, yarattığı her şeyi güzel yaptı. İnsanı yaratmaya da çamurdan başladı.

8. Sonra onun neslini bir öz sudan, değersiz bir sudan yarattı.

9. Sonra onu şekillendirip ona ruhundan üfledi. Sizin için işitme, görme ve idrak duygularını yarattı. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

10. (Kâfirler dediler ki:) "Biz toprakta yok olduktan sonra mı, biz mi yeniden yaratılacakmışız? Hayır, onlar Rablerine kavuşmayı inkar etmektedirler.

11. De ki: "Sizin için görevlendirilen ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

12. Suçlular Rablerinin huzurunda boyunlarını büküp, "Rabbimiz! (Gerçeği) gördük ve işittik. Artık şimdi bizi (dünyaya) döndür ki, salih amel işleyelim. Biz artık kesin olarak inanmaktayız"dedikleri vakit, (onları) bir görsen!

13. Eğer dileseydik herkese hidayetini verirdik. Fakat benim, "Andolsun, cehennemi hem cinlerden hem de insanlardan dolduracağım"sözüm gerçekleşecektir.

14. (Onlara şöyle denilecek:) "O halde bu gününüze kavuşmayı unutmanıza karşılık azabı tadın. Biz de sizi unuttuk. Yapmakta olduklarınıza karşılık ebedi azabı tadın."

15. Bizim âyetlerimize ancak, kendilerine bu âyetlerle öğüt verildiği zaman secdeye kapanan, kibirlenmeksizin Rablerine hamd ederek tespih edenler inanırlar.

16. Onlar, korkarak ve ümid ederek Rablerine ibadet etmek için yataklarından kalkarlar. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden de Allah için harcarlar.

17. Hiç kimse, yapmakta olduklarına karşılık olarak, onlar için saklanan göz aydınlıklarını bilemez.

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)

2. BU KİTAB'IN indirilişi, hiç şüphe yok ki âlemlerin Rabbindendir:

3. Ama (2) onlar, [o hakkı inkar edenler,] "Onu [Muhammed] uydurdu!" diyorlar. Asla! O, Rabbinden gelen bir hakikat olup senden önce hiçbir uyarıcı ile karşılaşmamış olan [bu] halkı doğru yola gelsinler diye uyarabilmen içindir.

4. ALLAH'TIR gökleri ve yeri ve ikisinin arasında bulunan her şeyi altı devrede yaratan ve sonra Kudret ve Hakimiyet Tahtı'na (3) oturan; [Hesap Günü] ne sizi O'ndan koruyacak, ne de size şefaat edecek birini bulamazsınız: hâlâ düşünüp ders almaz mısınız?

5. Göklerden yere kadar bütün mevcudatı O düzenleyip yönetir; ve sonunda tümü, sizin hesabınızla bin yıl [kadar] süren (4) bir Gün'de [yargılanmak üzere] O'na yükselir.

6. Yaratılmışların kavrayış alanının ötesindeki şeyleri de, duyuları ve akıllarıyla kavrayabildiklerini de (5) bilen O'dur; O, Kudret Sahibidir, Rahmet Kaynağıdır.

7. O, yarattığı her şeyi en mükemmel şekilde yapandır. (6) Nitekim Allah, insanın yaratılışını balçıktan başlatır; (7)

8. sonra basit bir sıvı özünden soyunu sürdürür; (8)

9. sonra ona [yaratılış] amacına uygun bir şekil verip Kendi ruhundan üfler; (9) ve [böylece, ey insanoğlu,] sizi hem işitme ve görme [melekeleri] hem de düşünce ve duygularla (10) donatır: [Buna rağmen] ne kadar da az şükrediyorsunuz!

10. Nitekim [çoğu] insanlar, "Ne! Biz [ölüp] toprağın altında kaybolduktan sonra yeni bir yaratılış eylemi sonucunda [hayata yeniden döndürülmüş] mü olacağız?" derler. Hayır, ama [böyle söyleyerek] Rablerine kavuşacakları gerçeğini inkar ederler! (11)

11. De ki: "Sizin için görevlendirilmiş olan ölüm meleği [bir gün] sizi toplayacak ve sonra (hep birlikte) Rabbinize döndürüleceksiniz".

12. Keşke, günaha batmış olanların [Hesap Günü] Rablerinin huzurunda başlarını öne eğerek, "Ey Rabbimiz! [Şimdi] görmüş ve duymuş olduk. Öyleyse bizi [yeryüzündeki hayatımıza] geri döndür ki doğru ve yararlı işler yapalım: çünkü [artık hakikate] kanî olduk!" dedikleri zaman[ki hallerini] bir görsen!

13. Eğer dileseydik her insanı doğru yola ulaştırırdık: (12) fakat [böyle olmasını dilemedik - ve sonuçta] şu vaadim doğru çıkacak: "Cehennemi mutlaka görünmeyen varlıklar ve insanlarla dolduracağım!" (13)

14. [Ve Allah, günahkarlara şöyle seslenecek:] "O halde, bu [Hesap] Günü'nün gelip çatacağını

18. Hiç mü'min fasık gibi olur mu? Bunlar (elbette) eşit olmazlar.

19. İman edip salih amel işleyenlere gelince, onlar için, yapmakta olduklarına karşılık bir mükafat olarak Me'vâ cennetleri vardır.

20. Fasıklık edenlere gelince, onların barınağı ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya döndürülürler ve onlara, "Yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın"denir.

21. Andolsun, dönsünler diye biz onlara (ahiretteki) en büyük azaptan önce (dünyadaki) yakın azabı elbette tattıracağız.

22. Kim, Rabbinin âyetleri kendisine hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalimdir? Şüphesiz ki biz suçlulardan intikam alıcıyız.

23. Andolsun, biz Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) vermiştik. Sen de kitaba (Kur'an'a) kavuşma konusunda sakın şüphe içinde olma. Onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık

24. Sabredip âyetlerimize kesin olarak inandıkları zaman içlerinden emrimizle doğru yola ileten önderler çıkardık.

25. Şüphesiz Rabbin kıyamet günü, üzerinde ayrılığa düşmekte oldukları şeyler konusunda onlar arasında hüküm verecektir.

26. Yurtlarında gezip dolaştıkları nice nesilleri helak etmiş olmamız onlar için yol gösterici olmadı mı? Şüphesiz bunda ibretler vardır. Hâlâ duymayacaklar mı?

27. Görmediler mi ki, biz yağmuru kupkuru yere gönderip onunla hayvanlarının ve kendilerinin yiyeceği ekinler çıkarırız. Hâlâ görmeyecekler mi?

28. "Eğer doğru söyleyenler iseniz şu fetih ne zamanmış?"diyorlar.

29. De ki, "Fetih (Kıyamet) günü, inkar edenlere iman etmeleri fayda vermeyecektir. Onlara göz de açtırılmayacaktır."

30. Şimdi sen onlardan yüz çevir ve bekle. Şüphesiz onlar da bekliyorlar.

umursamamanın [cezasını] çekin bakalım şimdi! [Artık] Biz de sizi bıraktık: öyleyse, yapmış olduğunuz [her türlü kötülük]ten dolayı [bu] ebedî azabı tadın!"

15. BİZİM mesajlarımıza [gerçekten] inananlar, ancak, kendilerine tebliğ edildiği zaman önünde derin bir hayranlık ve saygıyla eğilenlerdir; [onlar,] Rablerinin sınırsız ihtişamını hamd ile yüceltenler ve asla büyüklük taslamayanlardır;

16. [onlar,] yataklarından [geceleri] kalkarak (14) korku ve ümit içinde Rablerine yalvaranlardır ve kendilerine geçinmeleri için verdiğimizden başkalarına harcayanlardır.

17. [Böyle davranan müminlere gelince,] yaptıklarından dolayı mükafat olarak [öteki dünyada] onları şimdiye dek gizli kalan hangi mutlulukların (15) beklediğini kimse tahayyül edemez.

18. Zaten, [bu dünyada] iman etmiş olan kimse, yoldan çıkmış biriyle hiç mukayese edilebilir mi? Bunlar [elbette] bir olamazlar!

19. İman edip doğru ve yararlı işler yapanlara gelince: yaptıklarına karşılık [Allah'tan] bir mükafat olarak onları dinlenip huzur bulacakları bahçeler beklemektedir.

20. Sapmışların varacakları yer ise ateştir: ondan kurtulmak için her çırpınışlarında yeniden içine atılırlar ve kendilerine, "Yalanlamış olduğunuz ateşin azabını [şimdi] tadın bakalım!" denir.

21. Fakat o şiddetli azab[a onları mahkum etme]den önce belki [pişman olup] yollarını düzeltirler diye (16) hemen yanı başlarındaki azabı tattıracağız. (17)

22. Kendisine Rabbinin mesajları aktarıldığında onlara sırtını dönenden daha zalim kim olabilir? [Bu şekilde] günaha batmış olanlardan öcümüzü mutlaka alacağız!

23. GERÇEK ŞU Kİ [ey Muhammed,] Biz vahyi Musa'ya [da] tevdî etmiştik: öyleyse [sana ilettiğimiz vahiyde] aynı [hakikat] ile karşılaşacağından kuşkuya düşme! (18) Ve [nasıl ki] o [önceki vahy]i İsrailoğulları için bir rehber kıldık,

24. ve [nasıl ki] sabredip mesajlarımıza tereddütsüz inandıkları zaman, onların içinden, buyruklarımız doğrultusunda (19) [kavimlerini] hidayete ulaştıran önderler çıkardık, [işte böylece, ey Muhammed, sana vahyedilmiş olan ilahî kelâm için de aynı şey geçerli olacak.] (20)

25. ŞÜPHE YOK Kİ Allah, ihtilaf ettikleri bütün konularda (21) Kıyamet Günü insanlar arasında (22) bir hüküm verecektir.

26. [Fakat] onlar, [o hakikati inkar edenler,] kendilerinden önce gelip geçmiş kaç nesli (23) - bugün yurtlarında dolaşıp durdukları [kaç toplumu]- yok ettiğimizi görüp ders almazlar mı?

Bunda elbette açık dersler vardır: hâlâ dinlemezler mi?

27. Üzerinde ot bitmeyen kuru topraklara yağmur indirip kendilerinin ve hayvanlarının yiyeceği bitkileri Bizim yeşerttiğimizi görmezler mi?

28. Ama onlar: "Eğer söylediğiniz doğru ise, bu nihaî karar ne zaman verilecek?" diye soruyorlar. (24)

29. De ki: "Nihaî Karar Günü, [hayatları boyunca] hakikati inkar etmiş olanlara ne [yeni fark ettikleri] imanları bir fayda sağlayacak, ne de kendilerine bir mühlet verilecektir".

30. Artık onları kendi hallerine bırak ve onların beklediği gibi sen de [hakikatin ortaya çıkmasını] bekle.

116. Müddessir. (31-34) 8. YIL.

31. Biz, cehennemin görevlilerini ancak meleklerden kıldık. Onların sayısını inkar edenler için bir imtihan vesilesi yaptık ki kendilerine kitap verilenler kesin olarak bilsinler, iman edenlerin imanı artsın, kendilerine kitap verilenler ve mü'minler şüpheye düşmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ile kâfirler, "Allah örnek olarak bununla neyi anlatmak istedi"desinler. İşte böyle. Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola iletir. Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir. Bu, insanlar için ancak bir uyarıdır.

32,33,34,35,36,37. Hayır, (öğüt almazlar.) Aya, çekilip gittiğinde geceye, aydınlandığında sabaha andolsun ki o (cehennem) insan için; içinizden ileri geçmek yahut geri kalmak isteyenler için uyarıcı olarak elbette en büyük bir şeydir.

116. Müddessir. (31-34) 8. YIL.

31. Çünkü yalnızca melekî güçleri [cehennem] ateşinin gözcüleri (16) kıldık; ve onların sayısını hakikati inkara şartlanmış olanlar için bir sınama (aracı) yaptık; (17) ki böylece daha önce vahye muhatab olanlar [bu ilahî kelâmın doğruluğuna] kanî olsunlar; (18) ve [ona] iman etmiş olanların imanları daha da güçlensin; ve geçmiş vahiylere muhatab olanlar ile [bu vahye] iman edenler bütün şüphelerden kurtulsunlar; ve kalplerinde hastalık olanlar (19) ile hakikati tamamen reddedenler: "[Sizin] Allah[ınız] bu temsîl ile ne demek istiyor?" (20) diye sorsunlar. Böylece Allah, [yoldan çıkmak] isteyeni saptırır, [doğruya ulaşmak] isteyeni ise doğru yola ulaştırır. (21) Ve Rabbinin güçlerini Kendisinden başka kimse bilemez: bütün bunlar (22) ölümlü insan için yalnızca bir uyarıdır.

32. EVET, hilali düşün! (23)

33. Geçip gitmekte olan geceyi düşün,

34. ve ağaran sabahı!

117. İsra. (9-54,63-67,73-83,103-111) 8. YIL.

9,10. Gerçekten bu Kur'an en doğru olan yola götürür ve iyi işler yapan mü'minler için büyük bir mükafat olduğunu ve ahirete inanmayanlar için elem dolu bir azap hazırladığımızı müjdeler.

11. İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir.

12. Biz geceyi ve gündüzü (kudretimizi gösteren) iki alâmet yaptık. Rabbinizden lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabını bilesiniz diye gece alametini giderip gündüz alametini aydınlatıcı kıldık. İşte biz her şeyi açıkça anlattık.

13. Her insanın amelini boynuna yükledik. Kıyamet günü kendisine, açılmış olarak karşılaşacağı bir kitap çıkaracağız.

14. "Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter"denilecektir.

15. Kim doğru yolu bulmuşsa, ancak kendisi için bulmuştur; kim de sapıtmışsa kendi aleyhine

117. İsra. (9-54,63-67,73-83,103-111) 8. YIL.

9. GERÇEK ŞU Kİ, bu Kur'an o dosdoğru olan (10) yolu göstermekte; dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan müminlere, ödüllerinin çok büyük olacağını müjdelemektedir;

10. ve ahirete inanmayanlara da kendileri için çok can yakıcı bir azap hazırladığımızı [haber vermektedir].

11. Hal böyleyken, (11) insan yine de [çoğu zaman] iyilik için dua ediyormuşcasına (tutkuyla) kötülük için dua eder; (12) çünkü insan [yargılarında] tez canlıdır.

12. Oysa, Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık; (13) öyle ki, gece ayetini gideriyoruz ve peşinden [onun yerine] ışık saçan gündüz ayetini (14) getiriyoruz ki Rabbinizin cömertliğinden (payınıza düşeni) arayasınız ve bir de gelip geçen yılların (15) ve [gelmesi kaçınılmaz olan] hesabın farkına

sapıtmıştır. Hiçbir günahkâr, başka bir günahkârın günah yükünü yüklenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz.

16. Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz.

17. Nûh'tan sonra da nice nesilleri helak ettik. Kullarının günahlarını hakkıyla bilici ve görücü olarak Rabbin yeter.

18. Kim bu geçici dünyayı isterse orada ona, (evet) dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadar hemen veririz. Sonra da cehennemi ona mekan yaparız. O, buraya kınanmış ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş olarak girer.

19. Kim de mü'min olarak ahireti ister ve ona ulaşmak için gereği gibi çalışırsa, işte bunların çalışmalarının karşılığı verilir.

20. Rabbinin lütfundan her birine; onlara da, bunlara da veririz. Rabbinin lütfu (hiç kimseye) yasaklanmış değildir.

21. Bak nasıl, onların kimini kimine üstün kıldık. Elbette ahiretteki dereceler daha büyüktür, üstünlükler daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte başka bir tanrı edinme, yoksa kınanmış ve yalnızlığa itilmiş olarak kalırsın.

23. Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!"bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.

24. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: "Rabbim!, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı."

25. Rabbiniz içinizde olanı en iyi bilendir. Eğer siz iyi kişiler olursanız, şunu bilin ki Allah tövbeye yönelenleri çok bağışlayandır.

26. Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma.

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir.

28. Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti istemek için onlardan yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumuşak bir söz söyle.

29. Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve çaresiz kalırsın.

30. Şüphesiz Rabbin, dilediğine rızkı bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Çünkü O, gerçekten kullarından haberdardır ve onları görmektedir.

31. Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da, sizi de biz rızıklandırırız. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahtır.

varabilesiniz. Ve böylece, her şeyi (16) açık açık ortaya koyduk!

13. Öte yandan, Biz her insanın kaderini (kendi) boynuna dolamışızdır; (17) öyle ki, Kıyamet Günü onun önüne, her şeyi açık açık kaydedilmiş bulacağı bir sicil çıkaracağız;

14. [Ve o Gün ona:] "(Şimdi) oku sicilini!" [denecek,] "(çünkü) bugün kendi hesabını kendin çıkaracak durumdasın!" (18)

15. Her kim ki doğru yolu izlemeyi seçerse, bunu kendi iyiliği için yapmış olacaktır. Ve her kim ki yoldan saparsa, bu kendi kötülüğüne olacaktır; kimse kimsenin yükünü taşıyacak değildir. (19)Ayrıca, Biz, [kendilerine] bir elçi göndermeden (20) [yaptığı haksızlıklardan ötürü hiçbir topluma] azap etmeyiz.

16. Ama bir toplumu yok etmeyi irade ettiğimiz zaman o toplumun refaha gömülmüş (21) seçkinlerine son uyarı(ları)mızı (22) iletiriz; ve [eğer] onlar günahkarca yaşamaya devam ederler[se], cezalandırıcı yargı artık o toplum için kaçınılmaz olur; ve Biz de onu darmadağın ederiz.

17. Nûh'tan bu yana Biz böyle nicelerini yok ettik! Çünkü kullarının günahlarını bütünüyle görüp haberdar olmakta senin Rabbin gibisi yoktur.

18. Kim ki, bu geçici hayatın [hazları] peşinde koşmak isterse, bu istediğinden dilediğimiz kadar, gerekli gördüğümüz kimseye hemen veririz; ama sonra onun payını cehennem kılarız (23) ki oraya kınanmış ve kovulmuş olarak katlanmak zorunda kalacaktır!

19. Fakat ahiret hayatını[n güzelliğini] isteyen ve bunun için gösterilmesi gereken çabayı gösterenlere gelince, [gerçek] müminler bunlardır; (24) çabalarına [Allah katında] değer verilen kimseler de işte böyleleridir!

20. Hepsine -bunlara da, ötekilere de- Rabbinin lütfundan ulaştırmaktayız; çünkü senin Rabbinin lütfu [insanların bir kısmıyla] sınırlı değildir.

21. Onların bazılarına [yeryüzünde] diğerlerine göre nasıl cömert davrandığımıza bir bak: fakat (unutma ki,) ahiret, paye olarak daha yüksek, erdem ve (manevî) zenginlik bakımından daha yücedir. (25)

22. (EY İNSANOĞLU,) Allah'la beraber bir başka tanrı edinme ki kendini kınanmış ve bir başına bırakılmış olarak bulmayasın:

23. çünkü Rabbin, başkasına değil, yalnızca O'na kulluk etmenizi ve ana-babaya iyi davranmanızı (26) buyurmuştur. Eğer onlardan biri ya da her ikisi senin yanında kocarsa, onlara sakın "Öf!" (27) demeyesin; onları azarlamayasın; onlara saygılı, yüceltici sözler söyleyesin,

24. ve onlara alçak gönüllüce ve acıyıp-esirgeyerek kol-kanat geresin; (28) ve "Ey Rabbim!" diyesin, "Onların beni küçükken sevgi ve şefkatle besleyip büyüttükleri gibi, Sen de onlara merhamet eyle!"

32. Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur.

33. Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın, öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, biz onun velisine yetki vermişizdir. Ancak o da (kısas yoluyla) öldürmede meşru ölçüleri aşmasın. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.

34. Rüştüne erişinceye kadar, yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın, verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü söz (veren sözünden) sorumludur.

35. Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlı, sonuç bakımından daha güzeldir.

36. Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur

37. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, boyca da dağlara asla erişemezsin.

38. Bütün bu sayılanların kötü olanları Rabbinin katında sevimsiz şeylerdir.

39. Bunlar, Rabbinin sana vahyettiği bazı hikmetlerdir. Allah ile birlikte başka ilah edinme. Sonra kınanmış ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

40. Rabbiniz erkek çocukları size seçip-ayırdı da kendisine meleklerden kız çocukları mı edindi? Gerçekten çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Andolsun biz, onlar düşünüp öğüt alsınlar diye (gerçekleri) bu Kur'an'da değişik biçimlerde açıkladık. Fakat bu onların ancak kaçışlarını artırıyor.

42. De ki: "Eğer onların iddia ettiği gibi, Allah'la beraber (başka) ilahlar olsaydı, o zaman o ilahlar da arşın sahibine ulaşmak için elbette bir yol ararlardı.

43. Allah, her türlü eksiklikten uzaktır, onların söylediklerinin ötesindedir, yücedir.

44. Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar Allah'ı tespih ederler. Her şey O'nu hamd ile tespih eder. Ancak, siz onların tespihlerini anlamazsınız. O, halîm'dir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir), çok bağışlayandır.

45. Kur'an okuduğunda, seninle ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde çekeriz.

46. Kur'an'ı anlamamaları için kalpleri üzerine perdeler, kulaklarına da ağırlık koyarız. Kur'an'da (ibadete layık ilah olarak) sadece Rabbini andığın zaman arkalarına dönüp kaçarlar.

47. Onlar seni dinlerlerken hangi maksatla dinlediklerini, kendi aralarında konuşurlarken de o zalimlerin, "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz"dediklerini çok iyi biliyoruz.

48. Bak senin için ne türlü benzetmeler yaptılar da saptılar. Artık (doğru) yolu bulamazlar.

25. İçinizde olanı en iyi Rabbiniz bilmektedir. Eğer dürüst ve erdemli kimseler iseniz, [hatalarınızı bağışlayacaktır]: (29) hem, bilin ki, (günahtan) dönüp Allah'a yönelenler için (gerçek) bağışlayıcı O'dur.

26. Ve (ey insanoğlu,) yakın(ların)a (30) hak(lar)ını ver; düşküne de, yolda kalmışa (31) da; ama sakın [elindekini] anlamsız, amaçsız bir biçimde (32) saçıp savurma.

27. Çünkü, bil ki, saçıp savuranlar Şeytan'ın türdeşleridir; Şeytan da zaten Rabbine karşı gerçekten çok büyük bir nankörlük sergilemiştir. (33)

28. Ve eğer sen (kendin) de Rabbinin katından ihtiyaç duyduğun bir lütfu/bir rahmeti arama çabası içinde olduğun için (34) [ihtiyaç sahiplerine] ilgisiz kalmak zorunda isen, o zaman, hiç değilse, onlara yumuşak/yatıştırıcı bir söz söyle.

29. Ve ne ellerini boynuna bağlayıp kilitli tut, (35) ne de sonuna kadar aç[ıp varını yoğunu ortaya dök]; böyle yaparsan, [yükümlü olduğun kimselerce] kınanan, yapayalnız ve yoksul biri olup çıkarsın.

30. Şüphesiz dilediğine rızkı bolca, dilediğine de ölçülü-idareli veren senin Rabbin'dir. Ve kullarının durumunu bütün açıklığıyla görerek haberdar olan da O'dur.

31. Öyleyse artık, yoksulluk kaygısıyla çocuklarınızı öldürmeyin; (36) onları da, sizi de doyuran/rızıklandıran Biziz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

32. Ve sakın zinaya yaklaşmayın; (37) çünkü bu son derece yüz kızartıcı, azgınca bir davranış ve çok kötü bir yoldur.

33. Ve yine sakın, haklı bir gerekçeye dayanmaksızın, (38) Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın. Bu konuda, haksız yere öldürülen kimsenin velisine [adil bir karşılıkta bulunma] yetkisi (39) tanımışızdır; ama hal böyle de olsa, bu kişi [karşılıkta] bire bir sınırını sakın aşmasın. (40) [Maktule gelince,] o, şüphesiz, [Allah tarafından] yardıma layık görülmüştür! (41)

34. Yetimin malına, kendisi erginlik çağına varıncaya kadar, onu değerlendirmek amacı dışında sakın yaklaşmayın. (42)Verdiğiniz her sözü yerine getirin, çünkü verdiğiniz sözden [Hesap Günü'nde] mutlaka sorguya çekileceksiniz! (43)

35. Ve ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun; tartıyı da doğru (44) teraziyle yapın: böylesi [sizin için] daha iyi, daha yararlı ve sonuç olarak da daha güzel olacaktır.

36. Bilmediğin şeyin ardına düşme; (45) çünkü, işitme duyusu, görme duyusu ve kalp, bunların hepsi [Hesap Günü'nde] bundan sorguya çekilecektir!

37. Ve yeryüzünde kurumlanarak dolaşma; çünkü (böyle yapmakla) sen ne yeri yarabilir ne de boyca

49. Dediler ki: "Biz bir yığın kemik, bir yığın ufantı olduğumuz zaman mı yeniden bir yaratılışla diriltilecekmişiz, biz mi?"

50. De ki: "(Şüphe mi var?) İster taş olun ister demir!"

51. "Yahut aklınızca, diriltilmesi daha da imkansız olan başka bir varlık olun, (yine de diriltileceksiniz.)"Diyecekler ki: "Peki bizi hayata tekrar kim döndürecek?"De ki: "Sizi ilk defa yaratan". Bunun üzerine başlarını sana (alaylı bir tarzda) sallayacaklar ve "Ne zamanmış o?"diyecekler. De ki: "Yakın olsa gerek!"

52. Allah'ın sizi (kabirlerinizden) çağıracağı, sizin de O'na hamd ederek emrine hemen uyacağınız ve (kabirlerinizde) pek az kaldığınızı sanacağınız günü hatırla!

53. . Kullarıma söyle: (İnsanlara karşı) en güzel sözü söylesinler. Çünkü şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir. (Durumunuza göre) dilerse size merhamet eder, dilerse azap eder. Seni de onlara vekil olarak göndermedik.

63. Allah şöyle dedi: "Çekil, git". Onlardan kim sana uyarsa kuşkusuz cehennem tam bir karşılık olarak hepinizin cezası olacaktır."

64. "(Haydi) onlardan gücünün yettiğinin ayağını çağrınla kaydır. Atlıların ve yayalarınla onların üzerine yürü. Onların mallarına ve evlatlarına ortak ol. Onlara vaadlerde bulun."Halbuki şeytan onlara aldatmadan başka bir şey va'detmez.

65. "Şüphesiz, (gerçek) kullarım üzerinde senin hiçbir hakimiyetin olmayacaktır. Vekil olarak Rabbin yeter!"

66. Rabbiniz, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütendir. Şüphesiz O, size karşı çok merhametlidir.

67. Denizde size bir sıkıntı dokunduğunda bütün taptıklarınız (sizi yüzüstü bırakıp) kaybolur, yalnız Allah kalır. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

73. Onlar, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurman için az kalsın seni ondan şaşırtacaklardı. (Eğer böyle yapabilselerdi) işte o zaman seni dost edinirlerdi.

74. Eğer biz sana sebat vermiş olmasaydık az kalsın onlara biraz meyledecektin.

75. İşte o zaman sana, hayatın da, ölümün de katmerli acılarını tattırırdık. Sonra bize karşı kendine hiçbir yardımcı bulamazdın.

76. Seni o yerden (Mekke'den) sürüp çıkarmak için neredeyse seni sıkıştıracaklardı. Bunu yapabilselerdi senin ardından orada pek az kalırlardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimiz hakkındaki kanun böyledir. Bizim kanunumuzda hiçbir değişme bulamazsın.

dağlara ulaşabilirsin!

38. Bütün bunların kötülüğü, Rabbinin katında asla hoş karşılanmayan (şeyler olmalarıdır). (46)

39. Bu (söylenenler) doğru ile eğrinin ne olduğuna dair Rabbinin sana ulaştırdığı bilginin bir parçasıdır. (47)Öyleyse, artık (ey insanoğlu,) Allah'la beraber sakın bir başka tanrı edinme: (48) yoksa, [kendince] kınanmış ve [O'nun tarafından] kovulmuş olarak cehenneme atılırsın!

40. ŞİMDİ [SÖYLEYİN,] Rabbiniz oğullar (vererek) sizi seçip akladı da, kendisine melek görüntüsü altında kızlar mı edindi? (49) Doğrusu, çok ağır bir söz sarfediyorsunuz!

41. Gerçek şu ki, bu Kur'an'da Biz (gerçeği) pek çok yönden açık açık ortaya koyduk ki [onu inkar edenler] iyice içlerine sindirebilsinler: ne var ki, bu sadece onların nefretini artırdı.

42. De ki: "Eğer -onların iddia ettikleri gibi- O'nunla beraber [başka] tanrılar olmuş olsaydı, o zaman bunlar topyekün egemenliği elinde tutan (Allah')la kavgaya tutuşmak için fırsat kollarlardı". (50)

43. Kudret ve egemenliğinde eksiksiz ve kusursuzdur O; ve yücelikte, ululukta onların söyleyegeldiklerinden sonsuza kadar ötede, sonsuza kadar aşkındır! (51)

44. Yedi gök (52) ile yer ve onların içinde yer alan her şey O'nun sınırsız kudret ve yüceliğini anmaktadır; O'nun yüceliğini, aşkınlığını övgüyle yankılamayan bir tek nesne yoktur: ne var ki siz onların yücelemelerini anlayamıyor, kavrayamıyorsunuz! (53)Yine de, hem çok bağışlayıcı, hem de halîm olan O'dur!

45. Ve (54) (gerçeği anlamaya niyetli olmamalarından ötürü, onlara) Kur'an okuduğun zamanlar, seninle ahirete inanmayacak olanların arasına görünmeyen bir perde çekeriz:

46. ve kalplerine, onu kavramalarına engel olan bir örtü koyarız ve kulaklarına bir tıkaç. (55) Ve bu yüzden, Kur'an okurken ne zaman Rabbinden Tek Tanrı olarak söz etsen (56) nefretle sırtlarını dönüp giderler.

47. Seni dinledikleri zaman, Biz onların aslında neye kulak kesildiklerini (57) ve kendi aralarında görüştükleri zaman, bu zalimlerin [birbirlerine]: "[Eğer Muhammed'e uyarsanız,] düpedüz büyülenmiş bir adama uymuş olacaksınız!" dediklerini çok iyi biliyoruz.

48. Seni benzettikleri şeye bak [ey Peygamber!] Bir kere yoldan çıkmış bunlar ve bu yüzden [hakka çıkan] bir yol da bulacak durumda değiller artık!

49. Ve onlar [bir de şöyle] diyorlar: "Demek biz kemiğe, toza toprağa dönüştükten sonra, gerçekten yepyeni bir yaratma eylemiyle diriltileceğiz, öyle mi?"

50. De ki: "İster taşa dönüşün, ister demire;

78. Güneşin zevalinden (öğle vaktinde Batı'ya kaymasından) gecenin karanlığına kadar (belli vakitlerde) namazı kıl. Bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazı şahitlidir.

79. Gecenin bir kısmında da uyanarak sana mahsus fazla bir ibadet olmak üzere teheccüd namazı kıl ki, Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a ulaştırsın.

80. Deki: "Rabbim! (Gireceğim yere) doğruluk ve esenlik içinde girmemi sağla. (Çıkacağım yerden de) beni doğruluk ve esenlik içinde çıkar. Katından bana yardımcı bir kuvvet ver."

81. De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkumdur."

82. Biz Kur'an'dan, mü'minler için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Zalimlerin ise Kur'an, ancak zararını artırır.

83. İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine şer dokununca da umutsuzluğa düşer.

103. Bunun üzerine Firavun (işkence etmek ve öldürmek suretiyle) o yerden onların kökünü kazımak istedi. Biz de onu ve beraberindekileri hep birden suda boğduk.

104. Bunun ardından İsrailoğullarına şöyle dedik: "Bu topraklarda oturun, ahiret va'di (kıyamet) gelince hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz."

105. Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o da hak ile indi. Seni de ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Biz Kur'an'ı, insanlara dura dura okuyasın diye âyet âyet ayırdık ve onu peyderpey indirdik.

107. De ki: "Ona ister inanın, ister inanmayın. Şüphesiz, daha önce kendilerine ilim verilenler, Kur'an kendilerine okunduğunda derhal yüzüstü secdeye kapanırlar."

108. "Rabbimizin şanı yücedir. Rabbimizin va'di mutlaka gerçekleşecektir"derler.

109. Onlar ağlayarak yüzüstü yere kapanırlar. Bu da onların derin saygısını artırır.

110. De ki: "(Rabbinizi) ister Allah diye çağırın, ister Rahman diye çağırın. Hangisiyle çağırırsanız çağırın, nihayet en güzel isimler O'nundur."Namazında sesini pek yükseltme, çok da kısma. İkisi ortası bir yol tut.

111. "Hamd, çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan, zillet ve acizliğin gerektirdiği bir yardımcıya ihtiyacı bulunmayan Allah'a mahsustur"de ve O'nu tekbir ile yücelt.

51. hatta isterseniz aklınıza gelebilecek [hayata, dirime] daha uzak [başka] bir unsura dönüşün (58) [yine de ölümden sonra diriltileceksiniz].Ve bunun üzerine [eğer], "Bizi kim [hayata] geri döndürecek?" diye soracak [olur]lar [sa], de ki: "Peki, sizi ilk defa var eden kimdi?"Ve sonra sana [inanmamış bir tavırla] başlarını sallayıp, "Bu ne zaman olacak?" diye sorarlar[sa], [onlara] de ki: "Belki, çok yakında!",

52. "Sizi çağıracağı ve sizin de onu överek (bu çağrıya) cevap vereceğiniz, ve kendinizi [yeryüzünde] çok kısa bir süre oyalanmış gibi hissedeceğiniz bir Gün'de." (59)

53. YİNE DE Sen kullarıma söyle, [inançlarını paylaşmayan kimselerle] (60) en güzel bir biçimde konuşsunlar; çünkü, Şeytan insanların aralarını açmak için her zaman fırsat kollamaktadır. (61) Şeytan gerçekten de insanın açık düşmanıdır!

54. Rabbiniz ne olduğunuzu, [neye layık olduğunuzu] tam olarak bilmektedir: dilerse size acıyıp esirgeme gösterir, dilerse cezalandırır sizi.Bunun içindir ki [ey Peygamber,] seni [insanların] yazgılarına karar verme yetkisiyle göndermedik; (62)

63. [Allah] "Haydi, [seçtiğin yolda elinden geleni ardına koymamak üzere] git! Ancak, haberin olsun ki, onlardan sana uyanlar(la beraber) hepinizi bekleyen ceza, yaptıklarınızın tam karşılığı olmak üzere, cehennem olacaktır!

64. Haydi, şimdi onlardan gücünün yettiğini sesinle ayart; atlarınla ve adamlarınla (77) onların üzerine yüklen ve (böylece) onların, mallarıyla çocuklarıyla (78) [ilgili olarak işleyecekleri günahlara] ortak ol; onlara vaadlerde bulun; çünkü [onlar bilmezler ki] Şeytan'ın vaad ettiği her şey sadece akıl çelmek içindir. (79)

65. [Bununla birlikte yine de] bil ki, [Bana güven bağlayan] kullarım üzerinde senin bir etkin olmayacaktır; (80) çünkü kimse Rabbin kadar güvene layık değildir."

66. RABBİNİZDİR, bolluğundan, bereketinden (payınızı) arayasınız diye sizin için denizde gemileri yüzdüren; O'dur size gerçekten acıyan, sahip çıkan.

67. Denizde bir tehlikeyle karşılaştığınız zaman, O'ndan başka bütün o yalvarıp yakardığınız şeyler sizi yüzüstü bırakır; ama ne zamanki sizi sağ salim karaya çıkarır, hemen yüz çevirip [unutuverirsiniz O'nu]; çünkü, insanoğlu gerçekten çok nankördür!

73. O [YOLUNU şaşırmış] kimseler, Bizim adımıza, vahyettiğimizden başka bir şey ortaya atasın diye seni ayartarak, seni vahyettiğimiz [gerçeklerden] uzaklaştırmaya çalışmaktalar; öyle ki, bunu başarabilselerdi seni hemen kendilerine dost edinirlerdi! (88)

74. Eğer seni[n imanını] berkitmemiş olsaydık, belki de onlara biraz olsun eğilim gösterecektin. (89)

75. O zaman sana hayatta da, ölümden sonra da kat kat [azap] tattırırdık; (90) ve Bize karşı sana yardım edecek kimseyi de bulamazdın!

76. Ve [seni ikna edemediklerini görünce, bu sefer] aralarından büsbütün çıkarıp atmak için [doğduğun] toprakta seni tedirgin etmeye çalışıyorlar. (91) Ama, sen ayrıldıktan sonra, (92) onların kendileri de pek fazla kalamayacaklar. (93)

77. Elçilerimizden senden önce gönderdiklerimiz için de [izlediğimiz] yol buydu; (94) Bizim (çizdiğimiz) yolda bir değişme göremezsin.

78. GÜNEŞİN doruğu aşmasından gecenin çöküşüne kadar(ki süre içinde) namazı[nı] gereği üzere yerine getir; sabah [namazı] okumasını (95) da [tam bir dikkat ve duyarlık içinde gerçekleştir]; çünkü sabah okuması(nda insan) gerçekten de [ulvî olan her şeye] açıktır. (96)

79. Ve gecenin bir vaktinde kalkıp, kendi isteğinle yaptığın ilave bir eylem olarak namaz kıl: (97) ki böylece Rabbin seni belki [ahirette] övgüye değer bir konuma yükseltir.

80. Ve [dua ederken] de ki: "Ey Rabbim, [girişeceğim her işe] doğruluk ve içtenlik üzere girmemi; [bırakacağım her işten de] doğruluk ve içtenlik göstererek çıkmamı sağla; ve bana katından destekleyici bir güç, bir tutamak bahşet!"

81. Ve yine de ki: "Değişmeyen gerçek geldi, sahte ve tutarsız olan yıkılıp gitti; zaten sahte ve tutarsız olan er geç yıkılıp gitmek zorundadır!"

82. BİZ, işte böyle böyle, Kur'an'dan müminler için [ruhen] sağaltıcı, rahmet bahşedici olan ve zalimlerin de yalnızca yıkımını artıran (98) şeyler indiriyoruz:

83. çünkü, Biz insana ne zaman nimet bahşetsek yüz çevirir, [Bizi düşünmekten] küstahça yan çizer; ve kendisine bir kötülük, bir darlık dokunsa hemen mutsuzluğa düşer. (99)

103. Ve sonunda Firavun onları yeryüzünden söküp atmaya karar verdi; bunun üzerine Biz de onu ve onunla beraber olan herkesi [denizde] boğduk. (124)

104. Ve sonra İsrailoğulları'na: "Şimdi artık yeryüzünde güvenlik içinde yerleşin" dedik, "fakat, [unutmayın ki,] Son Gün'e ilişkin söz gerçekleştiği zaman, karışık bir bütün[ün parçaları] olarak hepinizi bir araya getireceğiz!" (125)

105. VE BİZ bu [vahyi] değişmeyen gerçeğe işaret olarak (126) indirdik ve o da [sana, ey Peygamber] hak olarak ulaştı; (127) çünkü Biz seni yalnızca bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik;

106. ve ayrıca onu, insanlara yavaş yavaş okuyasın diye bir Kur'an, temel bir okuma metni olarak bölüm bölüm açıkladık, (128) ayet ayet indirdik. (129)

107. De ki: "Ona ister inanın, ister inanmayın".Kendilerine önceden (130) doğru bilgi ve kavrayış yeteneği verilmiş olanlara bu (ilahî

metin) okunduğu zaman, hemen yüzleri üzerine yere kapanır,

108. ve şöyle derler: "Sınırsız kudretiyle ne yücedir Rabbimiz! İşte Rabbimizin vaadi apaçık gerçekleşti!" (131)

109. İşte [böyle deyip] ağlayarak yüzüstü yere kapanırlar ve [Allah'tan yana gösterdikleri] bu [bilinç ve duyarlık] onların saygı ve sakınmasını artırır.

110. De ki: "İster Allah diye çağırın, ister Rahmân diye: O'nu hangi isimle çağırırsanız çağırın, [O hep Birdir; ve] bütün güzel ve üstün nitelikler O'nundur". (132) [O'na dua et, ama] duanda sesini fazla yükseltme, çok fazla alçaltma da, ikisinin ortası bir yol tut;

111. Ve de ki: "Bütün övgüler, döl edinmeyen, (133) egemenliğinde ortağı bulunmayan, güçsüzlükten, düşkünlükten ötürü herhangi bir yardıma-yardımcıya gereksinme duymayan (134) Allah'a yakışır". İşte, O'nu [hep böyle] yücelterek an.

1. Hâ Mîm.

2,3. Bu kitabın indirilmesi, mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen, günahı bağışlayan, tövbeyi kabul eden, azabı ağır olan, lütuf sahibi Allah tarafındandır. O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş ancak O'nadır.

4. Allah'ın âyetleri hakkında inkâr edenlerden başkası tartışmaya girişmez. Onların şehirlerde gezip dolaşmaları seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nûh'un kavmi ve onlardan sonra gelen topluluklar da yalanlamıştı. Her ümmet kendi peygamberini yakalayıp cezalandırmaya azmetmişti. Hakkı yok etmek için batıl şeyler ileri sürerek tartışmışlardı. Bu yüzden onları kıskıvrak yakaladım. Benim cezalandırmam nasılmış, (gördüler)!

6. Böylece Rabbinin, inkâr edenler hakkındaki, "Onlar cehennemliklerdir"sözü gerçekleşmiş oldu.

53,54. Andolsun, biz Mûsâ'ya hidayet verdik. İsrailoğulları'na da, akıl sahipleri için bir öğüt ve doğruluk rehberi olarak o kitabı (Tevrat'ı) miras bıraktık.

55. Ey Muhammed! Sabret. Allah'ın va'di şüphesiz gerçektir. Günahının bağışlanmasını iste. Akşam-sabah Rabbini hamd ederek tespih et.

56. Allah'ın âyetleri hakkında, kendilerine gelmiş bir delilleri olmaksızın tartışanlar var ya, onların kalplerinde ancak bir büyüklük taslama vardır. Onlar, tasladıkları büyüklüğe asla ulaşmazlar. Sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

1. â-Mîm. (1)

2. BU İLAHÎ kelâmın indirilişi, her şeyi bilen, Kudret Sahibi Allah'tandır,

3. günahları bağışlayan, tevbeleri kabul eden, intikamı çetin, lütfu sınırsız olan [Allah'tan].Ondan başka ilah yoktur: varış O'nadır.

4. YALNIZCA hakikati inkara şartlanmış olanlar Allah'ın mesajlarını sorgulamaya yeltenirler. Fakat onların yeryüzünde keyiflerince dolaşmaları seni yanıltmasın:

5. Onlardan önce Nûh kavmi, sonra da [Allah'ın elçilerine karşı] birleşen [öteki kavim]lerin tümü (2) hakikati yalanladılar; bu toplulukların her biri kendilerine gönderilen elçileri yakalayıp ortadan kaldırmak için onlara karşı tuzaklar kurdular; (3) ve hakikati etkisiz hale getirmek için [elçilerin getirdikleri mesaja] yanlış ve yanıltıcı delillerle karşı koydular; bu yüzden onları hesaba çektim: ne çetindir Benim intikamım!

6. Böylece hakikati inkara şartlanmış olanlar hakkındaki Rabbinin sözü gerçekleşecektir: Onlar kendilerini [cehennem] ateşinde bulacaklardır.

54. akıl-izân sahipleri için bir uyarı ve bir rehberlik [aracı] olarak: (37)

55. o halde sıkıntılara karşı sabırlı ol; çünkü, Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir, günahların için bağışlanma dile ve Rabbinin şanını sabah akşam yücelt. (38)

56. Allah'ın mesajlarını hiçbir delilleri olmadan sorgulayanlara (39) gelince: onların içinde hiçbir zaman tatmin edemeyecekleri (40) küstahça bir kendini beğenmişlik (duygusun)dan başka bir şey yoktur; öyleyse sen Allah'a sığın; çünkü her şeyi işiten, her şeyi gören yalnız O'dur!

58. Kör ile gören, îman edip salih ameller işleyenler ile kötülük yapan bir değildir. Siz pek az düşünüyorsunuz.

59. Kıyamet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar.

60. Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, duânıza cevap vereyim. Bana kulluk etmeyi kibirlerine yediremeyenler aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir."

61. Allah, içinde rahat edesiniz diye geceyi ve (her şeyi) gösterici (aydınlık) olarak da gündüzü yaratandır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı sonsuz iyilik sahibidir, fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah! Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Durum bu iken nasıl oluyor da (haktan) döndürülüyorsunuz?

57. Göklerin ve yerin (41) yaratılması elbette insanın yaratılmasından daha büyük [bir olay]dır: ama insanların çoğu [bunun ne anlama geldiğini] bilmezler.

58. [Öyleyse,] gören ile görmeyen bir olmaz; iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar ile kötülük işleyenler de bir değildir. Bundan ne kadar da az ders çıkarıyorsunuz?

59. Son Saat mutlaka gelecektir: buna hiç şüphe yok; fakat hâlâ insanların çoğu buna inanmaz. (42)

60. Ama Rabbiniz buyurur ki: "Bana dua edin, duanızı kabul edeyim! (43) Bana kulluk etmeye tenezzül etmeyenler, mutlaka aşağılanmış olarak cehenneme gireceklerdir!"

61. GECEYİ dinlenmeniz ve gündüzü de görmeniz için yaratan (44) Allah'tır. Allah insanlara karşı sonsuz derecede lütufkardır; ama çoğu insan (bunu görmeyecek kadar) nankördür.

62. İşte her şeyin Yaratıcı'sı olan Rabbiniz Allah budur! O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl olur da zihinleriniz hâlâ (bu gerçekten) sapıp durmaktadır! (45)

1. Ta-Sîn. Bunlar Kur'an'ın, apaçık bir kitabın âyetleridir.

2,3. Kur'an, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahirete de kesin olarak inanan mü'minler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.

4. Şüphesiz, ahiret hayatına inanmayanların işlerini biz kendilerine güzel göstermişizdir de o yüzden bocalayıp dururlar.

5. Onlar, azabın en kötüsü kendilerine has olan kimselerdir. Onlar ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.

6. Şüphesiz bu Kur'an sana, hüküm ve hikmet sahibi, hakkıyla bilen Allah tarafından verilmektedir.

7. Hani Mûsâ ailesine, "Ben bir ateş gördüm, ondan size bir haber, yahut ısınasınız diye bir kor ateş getireceğim"demişti.

8. (Mûsâ) Ateşe varınca ona şöyle seslenildi: "Ateşin başındaki de çevresindekiler de kutlu olsun! Âlemlerin Rabbi olan Allah eksikliklerden uzaktır."

9. "Ey Mûsâ! Gerçek şu ki, ben mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım."

10. "Değneğini at."(Mûsâ değneğini attı) Onu yılanmış gibi hareket eder görünce, dönüp ardına bakmadan kaçtı. (Allah şöyle dedi): "Ey Mûsâ korkma! Benim katımda peygamberler korkmazlar."

11. "Ancak kim zulmeder de sonra (yaptığı) kötülüğün yerine iyilik yaparsa bilsin ki şüphesiz ben çok bağışlayıcıyım, çok merhamet edenim."

119. Neml. (Tümü) 8. YIL.

1. Tâ-Sîn. (1) BUNLAR Kur'an'ın, özünde açık olan ve gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan ilahî kitabın mesajlarıdır: (2)

2. O kitap ki, inananlar için bir yol gösterici ve bir müjdedir;

3. o inananlar ki, salâtta devamlı ve duyarlıdırlar, arınmak için verirler (3) ve ahirete de yürekten inanırlar!

4. Ahirete inanmayanlara gelince, onlara yapıp-ettiklerini güzel göstermişizdir; bu yüzden, körcesine bocalayıp durmaktadırlar. (4)

5. Azabın en kötüsüne uğrayacak olanlar işte böyleleridir; ahirette en büyük kayba uğrayacak olanlar da böyleleri..!

6. Fakat [sana gelince, ey inanan kişi,] sen bu Kur'an'ı her şeyin aslını bilen (ve dolayısıyla) her konuda doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen (Allah) katından almaktasın. (5)

7. HANİ, [Çölde yolunu kaybeden] (6) Musa ailesine: "[Uzakta] bir ateş görüyorum; size oradan [tutacağımız yol hakkında] belki bir haber getiririm, yahut ısınmanız için biraz közlenmiş odun getiririm" demişti.

8. Fakat oraya varınca, o'na şöyle seslenildi: "Bu ateşin [erişme alanı] içinde olan herkes ve çevresindeki herkes kutlu kılınmıştır! (7) Sınırsız kudretiyle yüceler yücesidir Allah, âlemlerin Rabbi!"

9. [Ve Allah Musa'ya:] "Ey Musa!" [dedi,] "Her zaman doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen O yüceler yücesi Allah Benim!"

12. "Elini koynuna sok; Firavun'a ve onun kavmine gönderilen dokuz mucizeden biri olarak, kusursuz bembeyaz olarak çıksın. Çünkü onlar fasık bir kavimdir."

13. Nitekim âyetlerimiz kendilerine gerçeği gösterecek biçimde gelince, "Bu apaçık bir sihirdir"dediler.

14. Kendileri de bunların hak olduklarını kesin olarak bildikleri halde sırf zalimliklerinden ve büyüklük taslamalarından ötürü onları inkar ettiler. Ama bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

15. Andolsun! Biz Dâvûd'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar, "Hamd, bizi mü'min kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a mahsustur"dediler.

16. Süleyman, Dâvûd'a varis oldu ve, "Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur"dedi.

17. Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen orduları onun önünde toplandı. Hep birlikte düzenli olarak sevk ediliyorlardı.

18. Nihayet karınca vadisine geldikleri vakit bir karınca, "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesinler"dedi.

19. Süleyman, onun bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: "Ey Rabbim! Beni; bana ve ana-babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!"

20. Süleyman kuşlara göz atıp yokladı ve şöyle dedi: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. "Bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirmedikçe kesinlikle onu ağır bir şekilde cezalandıracağım, ya da kafasını keseceğim."

22. Derken Hüdhüd çok beklemedi, çıkageldi ve (Süleyman'a) şöyle dedi: "Senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sebe'den sana sağlam bir haber getirdim."

23. "Ben, onlara (Sebe halkına) hükümdarlık eden, kendisine her şeyden bolca verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadın gördüm."

24. "Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe taptıklarını gördüm. Şeytan onlara yaptıklarını süslü göstermiş ve böylece onları yoldan çıkarmış. Bu yüzden de onlar doğru yolu bulamıyorlar."

25. "Göklerde ve yerde gizli olanı ortaya çıkaran, sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilen Allah'a secde etmesinler diye (şeytan onları yoldan çıkarmış.)"

26. Allah kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. Büyük Arş'ın Rabbidir.

27. Süleyman, Hüdhüd'e şöyle dedi: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın,

10. "Şimdi asânı yere bırak!" (8) Fakat [Musa] asâsının yılan gibi hızla hareket ettiğini görünce [korkuyla] arkasına bakmadan dönüp kaçtı. (9) "Ey Musa, korkma!" [dedi, Allah,] "Çünkü, Benim Katımda mesaj taşıyıcılar için korku yok!

11. Bir haksızlık yapıp da sonra kötülüğü iyiliğe çeviren (10) kimse için de (11) (korku yok)! Çünkü, çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcı Benim, Ben!"

12. "Şimdi elini koynuna sok; her türlü lekeden arınmış olarak bembeyaz, ışıl ışıl çıkacaktır!" (12) "[Ve şimdi de] dokuz mesaj[ımız]la Firavun ve onun toplumuna [git]; (13) çünkü onlar gerçekten yoldan çıkmış bir toplum haline geldiler!"

13. Fakat onlara gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan mesajlarımız gelince: "Bu apaçık bir büyü!" dediler; (14)

14. ve zihnen onların doğruluğuna kanî oldukları halde, sırf zulmü kendilerine yol edinmiş olmalarından ve kendilerini büyüklük duygusuna kaptırmış olmalarından ötürü mesajlarımıza karşı çıktılar; bak işte bozguncuların sonu nasıl oldu!

15. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Davud'a da, Süleyman'a da ilim (15) verdik; bunun için, o'nların ikisi de "Bütün övgüler, bizi inanan kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a aittir!" derlerdi.

16. Ve [bu bakımdan] Süleyman Davud'un [gerçek] varisi idi; öyle ki, o şöyle derdi: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi; [güzel ve iyi] şeylerin hepsinden [cömertçe] bahşedildi; bu [bize Allah'ın] apaçık bir lütfudur!"

17. İşte [bir gün] görünmeyen varlıklardan, (16) insanlardan ve kuşlardan oluşan ordusu Süleyman'ın önünde bir araya getirilmiş ve sonra düzenli sıralar halinde yola çıkarılmıştı;

18. (Nitekim,) karınca[larla dolu bir] vadiye geldiklerinde, karıncalardan biri: "Ey karıncalar!" diye bağırdı, "Hemen yuvalarınıza girin ki Süleyman ve ordusu, farkında olmadan sizi e-zip geçmesin!"

19. [Süleyman temsildeki karıncanın] bu sözüne neşeyle güldü ve "Ey Rabbim!" dedi, "İçimde öyle düşünceler uyandır ki, bana ve ana-babama bahşettiğin nimetler için sana hep şükreden biri olayım; (17) ve hep Senin hoşnut olacağın dürüst ve erdemli işler yapıyor olayım; ve beni, rahmetinle, dürüst ve erdemli kulların arasına sok!"

20. Ve [bir gün] kuşlar arasında göz gezdirirken: "Hüthütü niçin göremiyorum?" dedi, "Yoksa kayıplara mı karıştı?

21. [Eğer böyleyse,] karşıma inandırıcı bir mazeretle (18) çıkmadığı takdirde, onu ya şiddetli bir cezayla cezalandıracağım ya da boynunu uçuracağım!"

22. Fakat hüthüt çok sürmeden çıkageldi ve: "Ben senin henüz bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana

göreceğiz."

28. "Benim şu mektubumu götür onlara at, sonra da yanlarından ayrıl ve ne sonuca varacaklarına bak."

29. Sebe kraliçesi Belkıs dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup atıldı."

30,31. "Mektup Süleyman'dan gelmiştir. O, "Bismillahirrahmânirrahîm"diye başlamakta ve içinde 'Bana karşı büyüklük taslamayın ve teslimiyet göstererek bana gelin' denilmektedir."

32. "Ey ileri gelenler! Durumum hakkında bana görüş bildirin. Sizler yanımda bulunmadıkça hiçbir işe kesin olarak karar vermem."

33. Dediler ki: "Biz güçlü kimseleriz ve çetin savaşçılarız. Emir senin. Ne emredeceğini düşün."

34. (Kraliçe Belkıs) şöyle dedi: "Krallar bir memlekete girdi mi, orayı harap ederler ve halkının ileri gelenlerini zelil hale getirirler. İşte onlar böyle yaparlar."

35. "Ben onlara bir hediye gönderip elçilerin ne haber ile döneceklerine bakacağım."

36. (Elçilerin sözcüsü) Süleyman'ın huzuruna gelince, Süleyman ona şöyle dedi: "Siz beni mal ile desteklemek (ve böylece etkilemek) mi istiyorsunuz? Oysa Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır. Fakat hediyenizle ancak siz sevinirsiniz."

37. "Sen onlara dön. Andolsun, biz onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız."

38. Süleyman, "Ey ileri gelenler! Onlar bana teslim olmadan önce hanginiz bana onun (kraliçenin) tahtını getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit,"Sen yerinden kalkmadan ben onu sana getiririm ve şüphesiz ben, buna güç yetirecek güvenilir biriyim"dedi.

40. Kitaptan bilgisi olan biri, "Ben onu, gözünü kapayıp açmadan önce sana getiririm"dedi. Süleyman tahtı yanında yerleşmiş halde görünce şöyle dedi: "Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfudur. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse (bilsin ki) Rabbim her bakımdan sınırsız zengindir, cömerttir."

41. Süleyman, "Tahtını tanınmaz hale getirin. Bakalım tanıyacak mı, yoksa tanımayacaklardan mı olacak?"dedi.

42. Belkıs gelince, "Senin tahtın böyle mi?"denildi. O da, "Sanki o! Fakat zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz teslimiyet göstermiştik"dedi.

43. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler ona engel olmuştu. Çünkü o inkâr eden bir kavimden idi.

44. Ona "köşke gir"denildi. Köşkü görünce onu(zeminini) derin bir su sandı ve eteklerini

Sebe hakkında doğru bir haber (19) getirdim" dedi.

23. "Oranın halkına bir kadının hükmettiğini gördüm; (öyle bir kadın ki,) kendisine [iyi ve güzel] şeylerin hepsinden [cömertçe] verilmiş; güçlü de bir yönetimi var.

24. (Ne var ki,) onu da, halkını da, Allah'ı bırakıp güneşe tapındıklarını gördüm; Şeytan onlara bu yaptıklarını güzel ve iyi gösterip kendilerini Allah'ın yolundan çevirmiş ve onlar da bu yüzden doğru yolu bulamıyorlar:

25. Allah'ın huzurunda yere kapanmaktan kaçınmaları gerek[tiğine inanıyorlar]; (20) (oysa, fark etmiş olmaları gerekirdi ki) göklerde ve yerde saklı olan ne varsa ortaya çıkaran; (21) gizli tuttuğunuzu da, açığa vurduğunuzu da bütün gerçeğiyle bilen O'dur;

26. (Ve) en yüce hükümranlığın, arşın Sahibi olan Allah'tan başka tanrı yoktur. (22)

27. [Süleyman]: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan biri misin, bunu göreceğiz!" dedi,

28. "Al bu mektubumu onlara götür; sonra bir kenara çekilip onları kendi hallerine bırak ve bak bakalım, nasıl bir sonuca varacaklar".

29. [Sebe Melikesi Süleyman'ın mektubunu alınca,] "Siz ey soylular!" dedi, "Bana çok önemli bir mektup gönderildi.

30. Mektup Süleyman'dan geliyor ve çok acıyıp esirgeyen sınırsız rahmet sahibi Allah adına yazılmış.

31. [Mektupta Allah şöyle diyor:] "Sakın Bana karşı büyüklük taslamayın; kendi isteğinizle boyun eğerek Bana gelin!" (23)

32. "Siz ey soylular!" diye ekledi, "Yüzyüze geldiğim bu meselede (24) görüşünüz nedir, bana söyleyin; siz görüşlerinizi bana açıklamadan benim [kesin] bir karara varmam mümkün değil".

33. (Seçkinler:) "Güçlü olduğumuza ve savaşta yıldırıcı bir cesaret ve maharet sahibi olduğumuza (güven), emir senindir; öyleyse artık vereceğin emri sen düşün" diye cevap verdiler.

34. (Melike:) "Gerçek şu ki, krallar bir ülkeye girdiklerinde orayı târümâr ederler; (25) oranın soylu ve onurlu insanlarını aşağılarlar. İstilacıların davranış tarzı [her zaman] böyledir. (26)

35. Bunun içindir ki, bu [mektup sahiplerine] bir hediye gönderecek ve elçilerin nasıl bir tepkiyle döneceklerini bekleyeceğim."

36. [Sebe Melikesi'nin elçileri] Süleyman'a geldiklerinde [Süleyman:] "Benim servetime servet mi katmak istiyorsunuz? Oysa, Allah'ın bana bahşettiği şey (27) size bahşettiği her şeyden çok daha hayırlıdır! Öyleyse, sizin bu hediyeniz [ancak] sizi[n gibi insanları] (28) sevindirir.

37. "[Şimdi seni gönderenlere] dön! Çünkü, [Allah diyor ki:] Şüphesiz, karşı duramayacakları güçlerle

topladı. Süleyman ona "Bu, (zemini) billurdan döşenmiş bir köşktür"dedi. Belkıs, "Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum"dedi.

45. Andolsun biz, "Allah'a kulluk edin"diye (uyarması için) Semûd kavmine, kardeşleri Salih'i peygamber olarak göndermiştik. Bir de ne görsün, onlar birbiriyle çekişen iki grup olmuşlar.

46. Salih onlara, "Ey kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorsunuz? Merhamet edilmeniz için Allah'tan bağışlanma dileseniz ya!"

47. Onlar, "Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık"dediler. Salih, "Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah katında(yazılı)dır. Aslında siz imtihan edilmekte olan bir kavimsiniz"dedi.

48. Şehirde dokuz kişilik bir çete vardı. Bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar ve ıslaha çalışmıyorlardı.

49. Aralarında Allah adına and içerek şöyle dediler: "Mutlaka onu ve ailesini geceleyin öldüreceğiz sonra da velisine; 'Biz onun ailesinin öldürülüşüne şahit olmadık. Biz kesinlikle doğru söyleyenleriz', diyeceğiz."

50. Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir tuzak kurdu.

51. Bak onların tuzaklarının sonucu nasıl oldu: Biz onları ve kavimlerini topyekün helak ettik.

52. İşte zulümleri yüzünden harabeye dönmüş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir kavim için bir ibret vardır.

53. İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık.

54. Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o kavmine şöyle demişti: "Göz göre göre o çirkin işi mi yapıyorsunuz?"

55. "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığını bilmez bir toplumsunuz."

56. Bunun üzerine kavminin cevabı ancak şöyle demek oldu: "Lût'un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış(!)"

57. Biz de onu ve ailesini kurtardık. Ancak karısı başka. Onun geride kalıp helak olmasını takdir ettik.

58. Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kötüydü!

59. (Ey Muhammed!) De ki: "Hamd Allah'a mahsustur. Selam onun seçtiği kullarına."Allah mı daha hayırlıdır yoksa onların ortak koştukları mı?

60. Yahut gökleri ve yeri yaratan ve size gökten yağmur indirip, onunla, ağaçlarını sizin

onların üzerine yürüyecek ve onları, küçük düşürülmüş olarak (29) [o ülkeden] mutlaka çıkaracağız!"

38. [OLAYLARIN gidişi içinde Süleyman Sebe Melikesi'nin kendisine geleceğini (30) öğrenince, çevresindekilere:] "Siz ey seçkin görevliler!" dedi, "Hanginiz bana [Sebe Melikesi'nin] tahtını, daha o ve ona bağlı olanlar Allah'a yürekten boyun eğmiş kimseler olarak bana çıkıp gelmeden önce (31) buraya getirebilir?"

39. [Süleyman'a bağlı] görünmeyen varlıklar içinden gözüpek biri: "Daha oturduğun yerden kalkmadan onu sana getirebilirim, çünkü ben bu konuda gerçekten güvenilir bir güce sahibim!" dedi.

40. (Buna karşılık) vahiyle bilgilendirilmiş (32) olan kişi: "Bana kalırsa" dedi, "ben onu, göz açıp kapayıncaya kadar sana getireceğim!" (33) Ve onu gerçekten önünde görünce, (34) "Benim şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü göstereceğim konusunda beni denemek üzere (35) Rabbimin bahşettiği lütf[un bir belirtisi,] bu! Bununla birlikte [Allah'a] şükreden kişi, yalnızca kendi iyiliği için şükretmiş olur; nankörlük yapan kişi ise, [bilsin ki,] Rabbim hem sınırsız cömert hem de mutlak manada kendine yeterlidir!"

41. [Ve] sözlerine şöyle devam etti: "(Şimdi) onun tahtını tanınmaz hale sokun; bakalım, kendi başına doğru yolu bulacak mı, yoksa doğru yolu bulamayan kimselerden mi olacak." (36)

42. Ve böylece, [Süleyman'ın yanına gelince] ona: "Senin tahtın böyle miydi?" diye soruldu. [Sebe Melikesi:] "Sanki bunun gibiydi!" (37) dedi. [Süleyman, bunun üzerine, yanındakilere:] "[İlahî] bilgi ondan önce bize verilmiş olduğu ve bizim de [başından beri] Allah'a yürekten boyun eğen kimseler olduğumuz halde, [Melike'nin, bizim kendisine bu yolda herhangi bir yardımımız olmadan, kendiliğinden hakka ulaştığını] (38)

43. [ve daha önce] Allah'ı bırakıp da tapınageldiği şeylerin (39) kendisini [doğru yoldan] uzaklaştırmış olduğu, üstelik, hakkı inkar eden bir toplumun üyesi (40) olduğu halde, [sonunda doğru yolu bulduğunu görüyoruz]" dedi.

44. [Az sonra] ona: "Girin bu saraya!" dendi. Fakat sarayı görünce, (önünde) engin-duru bir su (var) sandı ve eteğini yukarı çekti. (41) [Süleyman:] "Bu, zemini camla döşenmiş bir saraydır!" (42) dedi. [Sebe Melikesi:] "Rabbim!" dedi, "[Senden başkasına kulluk etmekle] ben kendime yazık etmişim; fakat [şimdi] Süleyman'la beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a yürekten boyun eğiyorum!"

45. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz kavmine: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" desin diye Semûd toplumuna [da] kardeşleri Salih'i göndermiştik; (43) onlar, bunun

yetiştiremeyeceğiniz gönül alıcı güzel bahçeler meydana getiren mi? Allah ile birlikte başka ilah mı var!? Hayır onlar (Allah'a) eş tutan bir kavimdir.

61. Yahut yeryüzünü karar kılma yeri yapan, içinde nehirler akıtan, onun için oturaklı dağlar yapan ve iki denizin arasına bir engel koyan mı? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var!? Hayır onların çoğu bilmiyor!

62. Yahut kendisine dua ettiği zaman zorda kalmışa cevap veren ve başa gelen kötülüğü kaldıran, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte başka ilah mı var!? Ne kadar az düşünüyorsunuz!

63. Yahut karanın ve denizin karanlıklarında size yolunuzu gösteren ve rahmetinin önünden rüzgarları bir müjdeci olarak gönderen mi? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var!? Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

64. Yoksa, başlangıçta yaratmayı yapan, sonra onu tekrarlayan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var!? De ki, "Eğer doğru söyleyenler iseniz kesin delilinizi getirin."

65. De ki: "Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler."

66. Ahiret (gününün gerçekleşeceği) hakkında bilgi (peygamberler aracılığı ile)onlara peşpeşe gelmiştir. Fakat onlar bu konuda şüphe içindedirler. Daha doğrusu onlar ahiretten yana kördürler.

67. İnkar edenler dediler ki: "Biz ve babalarımız toprak olmuş iken mi, gerçekten bizler mi (diriltilip) çıkarılacağız?"

68. "Andolsun, bizler de bizden önce babalarımız da bununla tehdit edilmiştik. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir."

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın."

70. Onlardan yana üzülme. Kurdukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.

71. Onlar, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?"diyorlar.

72. De ki: "Belki de acele gelmesini istediğiniz şeyin bir kısmı size çok yaklaşmıştır."

73. Şüphesiz senin Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Ancak onların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz senin Rabbin onların kalplerinin gizlediği şeyleri de, açığa çıkardıklarını da mutlaka bilir.

75. Gökte ve yerde gâib (gizli) hiçbir şey yoktur ki apaçık bir Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın.

76. Şüphesiz bu Kur'an İsrailoğullarına üzerinde ayrılığa düştükleri şeylerin çoğunu açıklıyor.

üzerine, hemen birbirleriyle çekişen iki hizbe ayrıldılar.

46. [Salih ilahî mesaja karşı çıkanlara:] "Ey kavmim!" dedi, "İyiliği ummak yerine, neden kötülüğün çarçabuk sizi bulmasını istiyorsunuz? (44) Belki acınıp-esirgeniriz diye niçin Allah'tan günahlarınızı bağışlamasını istemiyorsunuz?"

47. "Biz sende ve seninle beraber olanlarda uğursuzluk görüyoruz!" (45) diye karşılık verdiler. [Salih:] "Uğurumuz ya da uğursuzluğumuz Allah'ın elindedir!" (46) dedi, "İşin gerçeği, sizler sınanan bir toplumsunuz!"

48. İmdi, o şehirde bozgunculuk yapıp düzen ve uyumdan yana olmayan dokuz kişi (47) vardı;

49. bunlar Allah adına yemin ederek (48) aralarında andlaşıp "Ona ve ailesine geceleyin baskın yapalım [ve onların hepsini öldürelim]; sonra da o'na arka çıkacak olan kimseye, rahatlıkla, Onun ailesinin uğradığı kıyıma biz katılmadık; çünkü biz haktan yana kimseleriz!' diyelim" dediler.

50. Ve böylece bir tuzak kurdular; fakat, onların hiç fark edemeyecekleri biçimde, biz de bir tuzak kurduk.

51. Ve sonra, bak onların kurduğu bütün tuzakların sonu ne oldu: onları ve onların peşinden giden toplumu, hepsini yerle bir ettik;

52. ve işte onların yaşadığı yerler, işledikleri haksızlıklardan ötürü [şimdi] bomboş! Bu [olayda], bilmek, öğrenmek isteyen insanlar için mutlaka bir ders vardır;

53. ve inanıp Bize karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseleri kurtarmış olmamızda da!

54. VE LÛT'U da [böyle kurtarmıştık]; hani o kavmine (49) "Bu çirkin eylemi, [insanın yapı ve yaratılışına aykırı olduğunu] (50) göre göre, nasıl işliyorsunuz?" demişti,

55. "Gerçekten, kadınları bırakıp da, şehvetle erkeklere mi yöneliyorsunuz? Hayır, işin gerçeği, siz [hakka karşı körlüğü,] bilinçsizliği seçmiş bir toplumsunuz!"

56. Fakat halkının o'na verdiği cevap: "[Lût'u] ve Lût'un yandaşlarını şehrinizden çıkarın! Çünkü bunlar kendilerini temize çıkarmaya çalışan insanlar!" demekten başka bir şey olmadı. (51)

57. Ve bunun üzerine Biz de o'nu ve ailesini kurtardık -yalnızca karısının geride kalanlar arasında olmasını gerekli gördük. (52)

58. Ve ötekilerin üzerine [yok edici] bir yağmur yağdırdık; uyarıl[dıkları halde aldırmay]anların uğradığı bu yağmur ne korkunç bir yağmurdur! (53)

59. DE Kİ: "Bütün övgüler (gerçekte) Allah'a yaraşır. Selâm olsun, O'nun [rasûl olarak] seçtiği kullara!" Zaten Allah, insanların tanrısal nitelikler yakıştırdıkları her şeyden daha üstün, daha hayırlı değil mi? (54)

77. Şüphesiz o, elbette mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir.

78. Şüphesiz senin Rabbin onların arasında hükmünü verecektir. O, mutlak güç sahibidir, hakkıyla bilendir.

79. Öyle ise Allah'a tevekkül et. Çünkü sen apaçık bir hak üzere bulunuyorsun.

80. Şüphesiz sen ölülere duyuramazsın. Arkalarına dönüp kaçarlarken sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.

81. Körleri sapıklıklarından vazgeçirip doğru yola getiremezsin. Ancak âyetlerimize inanıp da müslüman olmuş olanlara duyurabilirsin.

82. (Kıyametin kopacağına dair) o söz başlarına gelince onlar için yerden kendilerine bir dâbbe (canlı bir yaratık) çıkarırız. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.

83. Her ümmetten âyetlerimizi yalanlayanlarından bir grubu toplayacağımız ve bunların (topluca hesap yerine) sevk edilecekleri günü hatırla.

84. Hesap yerine geldiklerinde Allah şöyle der: "Siz benim âyetlerimi, onları ilmen kavramamışken yalanladınız öyle mi? Yoksa ne yapıyordunuz ki?!"

85. Zulümlerinden dolayı sözü edilen azap tepelerine iner de artık konuşamazlar.

86. Onlar görmüyorlar mı ki biz geceyi içinde rahat etsinler diye, gündüzü de (her şeyi) gösterici (aydınlık) olarak yarattık. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için elbette (Allah varlığını gösteren) deliller vardır.

87. Sûr'a üfürüleceği ve Allah'ın dilediği kimselerden başka göklerdeki herkesin, yerdeki herkesin korkuya kapılacağı günü hatırla. Hepsi de boyunlarını bükerek O'na gelirler.

88. Dağları görürsün, onları hareketsiz sanırsın. Halbuki onlar bulutların geçişi gibi hareket ederler. Bunu, her şeyi sağlam ve yerli yerince yapan Allah yapmıştır. Şüphesiz O yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

89. Her kim iyi amel getirirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan emindirler.

90. Kimler de kötü amel getirirse, yüzüstü ateşe atılırlar. (Onlara), "Ancak yaptıklarınızın karşılığını görüyorsunuz"(denir.)

91,92. De ki: "Bana ancak, bu beldenin (Mekke'nin); onu mukaddes kılan ve her şey kendisine ait olan Rabbine kulluk yapmam emredildi. Yine bana, müslümanlardan olmam ve Kur'an'ı okumam emredildi."Artık kim doğru yola girerse yalnız kendisi için girer. Kim de doğru yoldan saparsa de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım."

93. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur. O âyetlerini size gösterecek ve siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir."

60. Peki kimdir, gökleri ve yeri yaratan ve sizin için gökten su indiren? Öyle bir su ki, onunla, sizin bir tek ağacını bile yetiştiremeyeceğiniz görkemli bağlar, bahçeler yeşertiyoruz!Allah'la beraber başka bir tanrı, öyle mi? Hayır, hayır, [böyle düşünenler] yoldan çıkmış kimselerdir!

61. Peki kimdir, yeryüzünü [yerleşmeye] uygun bir yer (55) haline getiren ve vadilerden dereler, ırmaklar akıtan; ve onun üzerine sağlam dağlar yerleştiren; ve iki büyük su kütlesi arasına bir engel koyan? (56) Allah'la beraber başka bir tanrı, öyle mi? Hayır hayır, [böyle düşünenlerin] çoğu [ne söylediklerini] bilmiyorlar!

62. Peki kimdir, kendisine başvurduğunda darda kalmış olanın darına yetişen, kötülüğü gideren ve sizi yeryüzüne mirasçı kılan? (57) Allah'la beraber başka bir tanrı, öyle mi? Aklınızda ne kadar az tutuyorsunuz [bütün bu gerçekleri]!

63. Peki kimdir karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulmanızı sağlayan (58) ve rüzgarları rahmetinin önünden müjdeci olarak gönderen? (59) Allah'la beraber başka bir tanrı, öyle mi? Allah, insanların tanrısal nitelikler yakıştırabileceği her şeyin ötesinde, her şeyden yücedir!

64. Peki, yaratılışı ilk defa başlatan ve sonra da onu aralıksız devam ettirip, yenileyen (60) kimdir? Ve kimdir, sizi gökten ve yerden rızıklandıran? (61) Allah'la beraber başka bir tanrı, öyle mi?De ki: "Eğer ileri sürdüğünüz iddiaya gerçekten inanıyorsanız (62) getirin o zaman delilinizi!"

65. De ki: "Göklerde ve yerde olan hiç kimse, [yani] Allah'tan başka [hiç kimse,] yaratılmışların duyu ve tasavvur alanı dışında kalan gerçekleri bilemez". (63) [Yaratılmış olanlar] öldükten sonra ne zaman diriltileceklerini de bilemezler;

66. Hayır, onların ahiret konusundaki bilgileri gerçeğin berisinde kalmaktadır; (64) zaten [çoğu zaman] onun gerçekliğinden yana şüphe içindedirler; hayır, ondan yana kördürler. (65)

67. Bunun içindir ki, hakkı inkara şartlanmış olan kimseler: "Nasıl yani, biz ve atalarımız toz toprak olduktan sonra [topraktan yeniden] çıkarılacağız, öyle mi?" diyorlar.

68. "Gerçek şu ki, bu bize ve atalarımıza daha önce de vaad edilmişti; eskilerin masallarından, efsanelerinden başka bir şey değil bu!"

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da [böyle diyerek] günaha gömülüp gitmiş olanların sonunu görün!" (66)

70. Fakat sen yine de onlar için kaygılanma; [Allah'ın mesajlarına karşı] ileri sürdükleri asılsız iddialardan (67) ötürü de canını sıkma.

71. Ve "Eğer doğru sözlü kimselerseniz, [söyleyin siz ey inananlar,] bu [ölümden sonra diriliş] vaadi ne zaman gerçekleşecek?" diye sordukları [zaman],

72. de ki: "O çarçabuk gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı (68) belki de peşinize düşmüştür bile..."

73. İmdi, gerçek şu ki, senin Rabbin insanlara karşı sınırsız lütuf sahibidir; ne var ki onlardan çoğu şükretmez.

74. Ve yine senin Rabbin onların kalplerinin gizlediği şeyleri de, açığa vurduğu şeyleri de bütünüyle bilmektedir;

75. göklerde ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki [O'nun yarattığı âlem için koyduğu] yasalar ve ilkeler örgüsünde yeri olmasın.

76. BU KUR'AN'IN, İsrailoğulları'nın üzerinde anlaşmazlığa düştükleri pek çok meseleyi (69) açıklığa kavuşturduğu (70) ortadadır.

77. Çünkü o inanmak isteyenler için gerçek bir yol gösterici ve bir rahmettir.

78. Gerçek şu ki, [ey inanan kişi], senin Rabbin onların arasında kendi yasalarıyla hükmedecektir; çünkü her şeyin aslını bilen en yüce iktidar sahibi O'dur.

79. Öyleyse, [yalnızca] Allah'a güven; çünkü inandığın şey, doğruluğu besbelli gerçeğin tâ kendisidir. (71)

80. Gerçek şu ki, sen ölülere de işittiremezsin, sırt çevirip uzaklaşan sağırlara da işittiremezsin bu çağrıyı;

81. ve (yine) sen [kalben] kör olanları saptıkları yoldan çevirip doğru yola yöneltemezsin; sen (sesini) ancak mesajlarımıza inan[maya istekli ol]anlara işittirebilirsin, ki onlar da zaten bize yürekten boyun eğecek olan kimselerdir. (72)

82. Ve [o kalben sağır ve kör olanlara gelince: Haktan yana kendilerine söylenen] söz bütün açıklığıyla gerçekleştiği zaman, (73) onların karşısına yerden, kendilerine insanlığın mesajlarımıza gerçek bir imanla inanmadığını söyleyen bir yaratık çıkaracağız. (74)

83. Ve o Gün her ümmetin içinden mesajlarımızı yalanlayanları ayrı bir bölük olarak toplayacağız; ve böylece, onlar [günahlarının derecesine göre] sınıflandırılacaklar;

84. öyle ki, [yargı önüne] çıktıkları zaman, Allah, onlara: "(Doğru düşünce ve) bilgi yoluyla üstesinden gelemeyince (75) tutup mesajlarımızı yalanlamaya kalktınız, öyle mi? Peki, bu yaptığınız neydi öyleyse?" diyecek.

85. Ve (böylece, onlara vaktiyle söylenen) söz, onların tüm karalamalarına rağmen, olanca gerçekliğiyle karşılarına çıkacak (76) ve onlar da buna karşılık artık diyecek söz bulamayacaklar;

86. öyle ya: geceyi, içinde sükûn bulsunlar diye (derin ve kuşatıcı); gündüzü de, (olup biteni) görsünler diye (aydınlık) yaptığımızın farkında değiller miydi? (77) üphesiz, bunda, inanmak isteyen insanlar için çıkarılacak dersler vardır!

87. Ve o Gün sûra üflenecek ve böylece Allah'ın istediği kimseler dışında, göklerde ve yerde var olan herkes (tarifsiz bir) korkuya kapılacak; ve başları önlerine düşmüş olarak herkes O'nun huzuruna çıkacak.

88. Ve o kadar yerinden oynatılmaz sandığın dağların, [o Gün] bulutlar gibi geçip gittiğini görürsün: her şeyi şaşmaz bir düzene bağlayan (78) Allah'ın işidir bu! İşin doğrusu, O edip-eylediğiniz her şeyden haberdardır!

89. Her kim ki [O'nun huzuruna] iyi eylemlerle çıkarsa, buna karşılık [daha] hayırlısını elde edecektir; (79) ve böyleleri o Gün'ün korkusundan emin olacaklardır.

90. Ama kimler ki kötü eylemlerle çıkıp gelirse, (80) böyleleri yüzüstü ateşe atılacaklar; [ve kendilerine:] "Yapıp-ettiklerinize göre hak etmediğiniz bir ceza mı bu?" (81) [diye sorulacaktır].

91. [EY MUHAMMED, de ki:] "Ben, yalnızca, kutlu kıldığı bu şehrin (82) ve var olan her şeyin Rabbine kulluk etmekle emrolundum; yani, O'na yürekten boyun eğen kimselerden olmakla emrolundum;

92. bir de, bu Kur'an'ı [insanlara] okuyup ulaştırmakla." Bundan sonra artık kim ki, doğru yolu tutarsa, o yolu kendi iyiliği için tutmuş olacaktır; ve kim de yoldan saparsa, [böylelerine] de ki: "Ben yalnızca bir uyarıcıyım!"

93. Ve yine, de ki: "Övgüler olsun Allah'a! Alametleri[nin gerçek olduğunu] size gösterdiğinde [ne iseler] onları tanıyacaksınız". Ve Rabbin yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

120. Zümer. (30-38,54-66) 8. YIL.

30. (Ey Muhammed!) Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da öleceklerdir.

31. Sonra şüphesiz siz kıyamet günü Rabbinizin huzurunda muhakeme edileceksiniz

32. Kim, Allah'a karşı yalan uyduran ve kendisine geldiğinde, doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zalimdir? Cehennemde kafirler için kalacak bir yer mi yok!?

33. Dosdoğru Kur'an'ı getiren ile onu tasdik edenler var ya, işte onlar Allah'a karşı gelmekten sakınanlardır.

34. Onlar için Rableri katında diledikleri her şey vardır. İşte bu, iyilik yapanların mükafatıdır.

35. (Allah,) işledikleri kötülükleri örtmek ve onlara yaptıklarının en güzeli ile karşılık vermek için (onları böyle mükafatlandırdı).

36. Allah kuluna yetmez mi? Seni O'ndan (Allah'tan) başkalarıyla korkutmaya çalışıyorlar. Allah kimi saptırırsa artık onun için bir yol gösterici yoktur.

37. Allah kimi de doğru yola iletirse artık onu saptıracak hiç kimse yoktur. Allah mutlak güç sahibi, intikam sahibi değil midir?

120. Zümer. (30-38,54-66) 8. YIL.

30. [Ey Muhammed,] şüphesiz sen ölümü tadacaksın ve şüphesiz onlar da ölüp gidecek:

31. ve sonra Kıyamet Günü hepiniz anlaşmazlıklarınızı Allah'ın önüne koyacaksınız.

32. Allah hakkında yalan uydurandan (37) ve önüne konulan gerçeği yalanlayandan daha zalim kim vardır? Cehennem, hakikati inkar edenler için [en uygun] yer değil midir? (38)

33. Ama hakikati getiren ve onu bütün kalpleriyle tasdik edenler; işte onlar Allah'a karşı sorumluluklarının [tam] bilincinde olanlardır!

34. Özledikleri her şey onları Rablerinin katında beklemektedir: Bu, iyilik yapanlar için bir mükafat olacaktır.

35. Bu amaçla Allah, işledikleri kötülükleri siler ve onları [hayatta iken] yaptıkları en güzel şeylere göre ödüllendirir.

36. ALLAH kuluna kafî değil mi? Ama seni, O'ndan başka (39) [kulluk yaptıkları hayali ilah]ları ile korkutuyorlar! Allah kimi saptırırsa artık onu yola getiren bulunmaz,

38. Andolsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?"diye sorsan elbette, "Allah", derler. De ki: "Peki söyleyin bakalım? Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz var ya; eğer Allah bana herhangi bir zarar dokundurmak isterse, onlar Allah'ın dokundurduğu zararı kaldırabilirler mi? Yahut Allah bana bir rahmet dilese, onlar onun rahmetini engelleyebilirler mi?"De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler ancak O'na tevekkül ederler."

54. Azap size gelmeden önce Rabbinize dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

55,56. Farkında olmadan azap size ansızın gelmeden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ki, kişi, "Allah'ın yanında, işlediğim kusurlardan dolayı vay halime! Gerçekten ben alay edenlerden idim"demesin.

57. Yahut, "Allah beni doğru yola iletseydi elbette O'na karşı gelmekten sakınanlardan olurdum"demesin.

58. Yahut azabı gördüğünde, "Keşke benim için dünyaya bir dönüş daha olsa da iyilik yapanlardan olsam"demesin.

59. (Allah şöyle diyecek:) "Hayır, öyle değil! Âyetlerim sana geldi de sen onları yalanladın, büyüklük tasladın ve inkarcılardan oldun."

60. Kıyamet günü Allah'a karşı yalan söyleyenleri görürsün, yüzleri kapkara kesilmiştir. Büyüklük taslayanlar için cehennemde bir yer mi yok!?

61. Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanları başarıları sebebiyle kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz. Onlar üzülmezler de.

62. Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şeye vekildir.

63. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkar edenler var ya, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

64. De ki: "Ey cahiller! Siz bana Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz?"

65. Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: "Eğer Allah'a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun."

66. Hayır, yalnız Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol.

37. Allah kimi doğru yola yöneltirse de onu saptıran olmaz. Allah kudret Sahibi ve kötülüklerin hesabını gören değil midir?

38. Ve işte böyledir [çoğu insanlar]: Eğer (40) onlara "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorarsan hiç tereddütsüz "Allah'tır!" derler. (41) De ki: "Allah'ı bırakıp taptıklarınızın ne olduğunu hiç düşündünüz mü? Eğer Allah bana bir zarar vermek istese, bu [hayalî güçler] O'nun vereceği zararı önleyebilirler mi? Yahut bana rahmet dilese O'nun rahmetini [benden] esirgeyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter! [O'nun varlığına] emin olanlar, [yalnızca] O'na güven duyarlar".

54. Öyleyse [yalnız] Rabbinize yönelin ve [ölümün ve yeniden dirilmenin] azabı başınıza gelmeden önce O'na teslim olun, sonra hiç kimse sizi koruyamaz. (59)

55. Bu azap, siz farkında olmadan, âniden başınıza gelmeden önce Rabbiniz tarafından size indirilmiş olan en güzel [öğretiye] uyun,

56. ki hiçbir insan (60) [Kıyamet Günü] "Allah'a karşı umursamaz davrandığım ve [hakikati] küçümseyenlerden biri olduğum için yazıklar olsun bana!" demesin;

57. yahut, "Eğer Allah beni doğru yola iletseydi mutlaka O'na karşı sorumluluk bilinci duyanlardan biri olurdum!" demesin diye,

58. yahut, [kendisini bekleyen] azabın farkına vardığında "Keşke [hayatta] bana bir şans daha verilse de iyilik yapanlar arasına girsem!" (61) demesin diye.

59. [O zaman Allah şu cevabı verecektir:] "Tabii, elbette! Mesajlarım sana ulaştı(ğı halde) sen onları yalanladın, yersiz bir gurura kapıldın ve hakikati inkar edenler arasına girdin!"

60. İşte [böyle,] Kıyamet Günü Allah hakkında yalan uyduranların yüzlerinin [acıdan ve mahcubiyetten dolayı] kapkara kesildiğini görürsün. (62) Yersiz gurura kapılanlar için cehennem, [uygun] bir yer değil mi? (63)

61. Ama Allah, kendisine karşı sorumluluk bilinci duyanları koruyacak ve [iç dünyalarında] ulaştıkları üstün mertebelerden dolayı [onlara mutluluk bağışlayacaktır]; ne bir kötülük dokunacak onlara, ne de üzüntüye kapılacaklar.

62. ALLAH her şeyin yaratıcısıdır ve yalnız O'dur her şeyin yönünü ve sonucunu belirleme gücüne Sahip olan. (64)

63. Göklerin ve yerin [sırlarının] anahtarları O'ndadır: Allah'ın mesajlarını inkara şartlanmış olanlara gelince, kaybedenler işte onlardır!

64. De ki: "Siz ey [doğru ile eğriden] habersiz olanlar! Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi teklif ediyorsunuz?"

65. Halbuki, [ey insanoğlu,] sana ve senden önce yaşamış olanlara vahyedilmiştir ki (65) Allah'tan başkasına ilahî sıfatlar yakıştırırsan bütün

çabaların kesinlikle boşa gidecektir: çünkü [öteki dünyada] mutlaka ziyana uğrayanlardan olacaksın.

66. Hayır, [yalnız] Allah'a kulluk etmeli ve [O'na] şükredenlerden olmalısın!

1. Hâ Mîm.

2. Kitab'ın indirilişi, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

3. Şüphesiz, göklerde ve yerde, inananlar için (Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren) nice deliller vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve Allah'ın (yeryüzüne) yaydığı her bir canlıda da kesin olarak inanan bir toplum için elbette nice deliller vardır.

5. Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten rızık (sebebi olarak yağmur) indirip, onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, rüzgarları evirip çevirmesinde aklını kullanan bir toplum için deliller vardır.

6. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana gerçek olarak okuyoruz. Artık Allah'tan ve O'nun âyetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7. Her günahkâr yalancının vay haline!

8. Kendisine Allah'ın âyetlerinin okunduğunu işitir de, sonra büyüklük taslayarak sanki onları hiç duymamış gibi direnir. İşte onu elem dolu bir azap ile müjdele!

9. Âyetlerimizden bir şey öğrenince onu alaya alır. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır!

10. Arkalarında da cehennem vardır. Dünyada kazandıkları ve Allah'tan başka edindikleri dostlar onlara hiçbir fayda vermez. Onlar için elbette büyük bir azap vardır.

11. İşte bu (Kur'an) bir hidayettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise elem dolu çok kötü bir azap vardır.

12. Allah, içinde gemilerin, emriyle akıp gitmesi, onun lütfunu aramanız ve şükretmeniz için denizi sizin hizmetinize verendir.

13. Göklerdeki ve yerdeki her şeyi kendi katından (bir nimet olarak) sizin hizmetinize verendir. Elbette bunda düşünen bir toplum için deliller vardır.

14. İnananlara söyle, Allah'ın (ceza) günlerinin geleceğini ummayanları (şimdilik) bağışlasınlar ki Allah herhangi bir topluma (kendi) kazandığının karşılığını versin.

15. Kim salih bir amel işlerse kendi lehine işlemiş olur. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhine yapmış olur. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Andolsun biz, İsrailoğullarına kitap, hükümranlık ve peygamberlik verdik. Onları güzel ve temiz yiyeceklerle rızıklandırdık ve onları (dönemlerinde) âlemlere üstün kıldık.

121. Casiye. (Tümü) 8. YIL.

1. Hâ-Mîm. (1)

2. BU İLAHÎ kelâm, Kudret ve Hikmet Sahibi olan Allah'tan gelmektedir.

3. Bakın, göklerde ve yerde inan[mak istey]enler için (ibret dolu) mesajlar vardır. (2)

4. Kendi yaratılışınızda ve O'nun [yeryüzüne] serpiştirdiği hayvan (tür)ler(in)de bütün kalpleriyle inananlar için mesajlar vardır. (3)

5. Gece ile gündüzün birbirini izlemesinde ve Allah'ın göklerden indirip onunla cansız toprağa hayat verdiği rızık imkanlarında (4) ve rüzgarların değişmesinde, [bütün bunlarda] akıllarını kullanan insanlar için mesajlar vardır.

6. Hakikati ortaya koyan Allah'ın bu mesajlarını sana aktarıyoruz. Eğer Allah'ın (bu ibret dolu) mesajlarına değilse başka hangi habere (5) inanacaklar?

7. Vay haline kendi kendini aldatan (6) günahkarın,

8. o ki, kendisine iletilen Allah'ın mesajlarını duyar ama sanki onları duymamış gibi küstahça umursamazlığında devam eder! Bu sebeple ona acıklı bir azabı haber ver!

9. Çünkü o, mesajlarımızdan birinin farkına vardığında onu hemen küçümseyip alaya alır. Böylelerini alçaltıcı bir azap beklemektedir.

10. Cehennem önlerindedir; ve ne [bu dünyada] kazanabilecekleri şeyler, ne de Allah'ın yerine dost ve koruyucu edindikleri, (7) onlara hiçbir fayda sağlamaz: çünkü onları korkunç bir azap beklemektedir.

11. [Allah'ın işaretlerine ve mesajlarına dikkatlice kulak vermek: işte] rehberliğ[in anlamı] budur; diğer taraftan, (8) Rablerinin mesajlarını inkara şartlanmış olanları, [yaptıkları] çirkinliklerin (9) bir karşılığı olarak acı bir azap beklemektedir.

12. DENİZİ [kendi kanunları doğrultusunda faydalanmanız için] sizin emrinize veren Allah'tır (10) -böylece gemiler O'nun emriyle denizin üstünde yüzebilsinler ve siz O'nun lütfundan [ihtiyaç duyduğunuz şeyleri] elde edebilesiniz ve şükredenlerden olasınız diye..

13. O, göklerde ve yerde olan her şeyi, Kendinden [bir bağış olarak] emrinize vermiştir: (11) bunda düşünen bir topluluk için mesajlar vardır!

14. İman etmiş olan herkese söyle: Allah'ın Günleri'nin geleceğine inanmayanları (12) affetsinler, [çünkü] insanlara hak ettiklerinin karşılığını vermek [yalnız] O'na özgüdür.

17. Onlara din işi konusunda açık deliller verdik. Ama onlar ancak kendilerine bilgi geldikten sonra, aralarındaki hasetten dolayı ayrılığa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ayrılığa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü, aralarında hüküm verecektir.

18. Sonra da seni din işi konusunda açık bir yola koyduk. Sen ona uy, bilmeyenlerin heva ve heveslerine uyma.

19. Çünkü onlar, Allah'a karşı sana asla bir fayda sağlayamazlar. Şüphesiz zalimler birbirinin dostlarıdır. Allah ise kendisine karşı gelmekten sakınanların dostudur.

20. Bu Kur'an, insanlar için kalp gözleri (konumundaki bir nur), kesin olarak inanan bir toplum için de bir hidayet ve bir rahmettir.

21. Yoksa kötülük işleyenler, kendilerini, inanıp salih amel işleyenler gibi kılacağımızı; hayatlarının ve ölümlerinin bir olacağını mı sanıyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

22. Allah, gökleri ve yeri, hak ve hikmete uygun olarak, herkese kazandığının karşılığı verilsin diye yaratmıştır. Onlara zulm edilmez.

23. Nefsinin arzusunu ilah edinen, Allah'ın; (halini) bildiği için saptırdığı ve kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?

24. Dediler ki: "Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman yok eder."Bu hususta onların bir bilgisi yoktur. Onlar sadece zanda bulunuyorlar.

25. Onlara âyetlerimiz açıkça okunduğu zaman onların delilleri ancak, "Doğru söyleyenler iseniz babalarımızı getirin"demek oldu.

26. De ki: "Allah sizi yaşatıyor. Sonra sizi öldürecek, sonra da kendisinde şüphe olmayan Kıyamet gününde sizi bir araya getirecek, ama insanların çoğu bilmezler."

27. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Kıyamet kopacağı gün, işte o gün bâtıla sapanlar hüsrana uğrayacaklardır.

28. O gün her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağrılır. (Onlara şöyle denilir:) "Bugün (yalnızca) yaptıklarınızın karşılığı verilecektir."

29. İşte kitabımız, size karşı gerçeği söylüyor. Çünkü biz yapmakta olduklarınızı kaydediyorduk.

30. İnanıp salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları rahmetine sokacaktır. İşte bu apaçık başarıdır.

31. İnkâr edenlere gelince onlara şöyle denir: "Âyetlerim size okunmuştu da sizler büyüklük taslamış ve günahkâr bir kavim olmuş değil miydiniz?"

15. Her kim doğru ve uygun bir şey yaparsa kendi iyiliği için yapmış olur; kim de kötülük işlerse kendi aleyhine işlemiş olur; ve sonunda hepiniz Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. DOĞRUSU Biz İsrailoğulları'na [da] vahiy, hikmet ve peygamberlik verdik; (13) onları hayatın güzel nimetleriyle rızıklandırdık ve onları [dönemlerinin] bütün diğer topluluklarına üstün kıldık. (14)

17. Ve onlara [imanın] amacı (15) konusunda açık işaretler verdik; onlar, bütün bu bilgilerin kendilerine tevdî edilmesinden sonradır ki, aralarındaki kıskançlıktan dolayı farklı görüşlere sarıldılar: (16) [ama] ihtilafa düştükleri her konuda Kıyamet Günü Rabbin onlar arasında bir hüküm verecektir.

18. Ve son olarak (17) [ey Muhammed,] seni [imanın] hedefini gerçekleştireceğin bir yola (18) koyduk: O halde bu [yolu] izle ve [hakikati] bilmeyenlerin (19) boş arzu ve heveslerine uyma. .

19. Bak, eğer Allah'ın iradesine karşı (20) gelmiş olsaydın, onların sana hiçbir faydası dokunmazdı, çünkü bu zalimler sadece birbirlerinin dostları ve koruyucularıdır; halbuki Allah, O'nun bilincinde olan herkesin koruyucusudur.

20. [İşte] bu [vahiy,] (21) insanlık için bir kavrayış aracıdır; tereddütsüz bir inanca ve emniyete ulaşanlar için de bir rahmet ve hidayettir.

21. Kötülük işleyenlere gelince: onlar kendilerini hayatlarında ve ölümlerinde, iman edip doğru ve yararlı işler yapanlarla aynı yere koyacağımızı mı sanırlar? (22) Onların yargıları ne kadar da kötü:

22. Çünkü Allah, gökleri ve yeri [derunî bir] hakikate göre (23) yarattı ve [bu sebeple diledi ki] her insan kazandığının karşılığını görsün ve hiç kimseye haksızlık yapılmasın.

23. KENDİ arzu ve özlemlerini tanrı edinen ve [bunun üzerine] Allah'ın, [zihninin hidayete kapalı olduğunu] bilerek (24) saptırdığı, kulaklarını ve kalbini mühürlediği ve gözlerinin üzerine bir perde (25) çektiği [insan]ı, hiç düşündün mü? Allah[ın onu terk etmesin]den sonra kim ona doğru yolu gösterebilir? O halde, hiç düşünüp ders çıkarmaz mısınız?

24. Onlar hâlâ: "Bu dünyadaki hayatımızdan başka bir şey yok!" derler, "Dünyaya geldiğimiz gibi ölürüz (26) ve bizi ancak zaman yok eder". Fakat onların bu konuda hiçbir bilgileri yok: onlar sadece zannederler.

25. Ve [böylece,] ne zaman mesajlarımız bütün açıklığıyla onlara tebliğ edildiyse tek cevapları şu olmuştur: (27) "Atalarımızı [şahit olarak] getirin, eğer iddianızda haklı iseniz!" (28)

26. De ki: "Size hayat veren ve sonra sizi öldüren, Allah'tır; ve sonunda O, hepinizi Kıyamet Günü bir araya toplayacaktır, ki o [Gün'ün gelip çatacağı,]

32. "Şüphesiz, Allah'ın va'di gerçektir, kıyamet hakkında hiçbir şüphe yoktur"dendiği zaman ise; "Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz, sadece zannediyoruz. Biz bu konuda kesin kanaat sahibi değiliz"demiştiniz.

33. Yaptıklarının kötülükleri karşılarına dikilmiş ve alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatıvermiştir.

34. Onlara şöyle denir: "Bugüne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi, bu gün biz de sizi unutuyoruz. Barınağınız ateştir. Yardımcılarınız da yoktur."

35. "Bunun sebebi, Allah'ın âyetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatmasıdır."Artık bugün ateşten çıkarılmazlar ve Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işleme istekleri kabul edilmez.

36. Hamd, göklerin Rabbi ve yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

37. Göklerde ve yerde ululuk O'na aittir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

her türlü şüphenin üstündedir ama insanların çoğu bunu anlamaz".

27. Çünkü, göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır ve Son Saat'in gelip çattığı gün -o Gün, [hayatlarında anlayamadıkları her şeyi] (29) geçersiz kılmaya çalışanlar ziyana uğrayacaklardır.

28. Ve [o Gün] bütün insanları [zillet içinde] diz çökmüş görürsün; herkes kendi sicili ile [yüzleşmeye] çağrılır: "Bugün, yaptığınız her şeyin karşılığını göreceksiniz!

29. Bu bizim kayıtlarımız, sizinle ilgili her şeyi bütün gerçekliğiyle anlatır: çünkü yaptığınız her şeyi kayda geçirtmiştik!"

30. İman edip doğru ve yararlı işler yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine kabul edecektir: işte bu [onların] bariz üstünlükleri olacaktır!

31. Hakikati inkar edenlere ise [şöyle denecek:] "Mesajlarımız size iletilmedi mi? Aslında (iletildi, ama) siz küstahça büyüklük tasladınız ve böylece günaha saplanmış bir toplum oldunuz:

32. Çünkü Bakın, Allah'ın vaadi her zaman gerçekleşir ve Son Saat[in gelişi] hakkında hiçbir şüphe olamaz' denildiğinde siz şu cevabı verirdiniz: Son Saat'in ne olduğunu bilmiyoruz: onun boş bir zandan başka bir şey olmadığını düşünüyoruz, ve [sonuçta] ona kani olmuş değiliz!'"

33. [O Gün] yaptıkları kötülükler onlara apaçık görünecek ve alay edip durdukları şey onları alt edecektir. (30)

34. Ve onlara "Siz," denilecek, "bu [hesap] gününün geleceğine aldırmadığınız gibi Biz de bu Gün size aldırmayacağız; sonuçta varacağınız yer ateştir ve size yardım edecek bir kimse de bulamayacaksınız;

35. böyle olacaktır, çünkü siz Allah'ın mesajlarını küçümseyip alaya aldınız ve bu dünya hayatının sizi ayartmasına izin verdiniz!" (31) Bundan dolayı o Gün, onlar ne ateşten çıkarılacaklar, (32) ne de bir değişiklik yapmalarına izin verilecek.

36. HAMD, göklerin Rabbi ve yerin Rabbine mahsustur: bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a!

37. Göklerde ve yerde bütün azamet yalnız O'nundur; ve yalnız O, kudret ve hikmet sahibidir!

122. Tegabun. (1-7) 8. YIL.

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih eder. Mülk yalnızca O'nundur, hamd de O'na mahsustur. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

2. O, sizi yaratandır. Böyle iken kiminiz kâfir, kiminiz mü'mindir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

3. Gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş yalnız O'nadır.

122. Tegabun. (1-7) 8. YIL.

1. GÖKLERDE ve yerde olan her şey, Allah'ın sınırsız şanını yüceltir: bütün otorite O'nundur ve bütün övgüler O'na mahsustur; O dilediğini yapmaya kâdirdir.

2. Sizi yaratan O'dur: içinizden kimi hakikati inkar eder, kimi de [ona] inanır. (1) Ve Allah her yaptığınızı görür.

3. O, gökleri ve yeri [derunî bir] anlam ve amaç üzere (2) yaratmış ve size (belli bir) şekil vermiştir;

4. Göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

5. Daha önce inkar edip de inkarlarının cezasını tadanların haberi size gelmedi mi? Onlar için elem dolu bir azap da vardır.

6. Bu, peygamberlerinin, onlara apaçık mucizeler getirmeleri ve onların da, "(Bizim gibi) insanlar mı bizi doğru yola iletecekmiş?"deyip de inkar etmeleri ve yüz çevirmeleri sebebiyledir. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını göstermiştir. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye layıktır.

7. İnkar edenler, kesinlikle, öldükten sonra diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hiç de öyle değil, Rabbime and olsun, mutlaka diriltileceksiniz, sonra da yaptıklarınız size elbette haber verilecektir. Bu, Allah'a kolaydır."

hem de öyle güzel bir şekil ki: (3) yolculuğunuzun varışı O'nadır.

4. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir; ve O, sakladıklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilmektedir: çünkü Allah, [insanların] kalpler[in]de olanın her türlü bilgisine sahiptir.

5. GEÇMİŞTE hakikati kabule yanaşmayanların kıssasından haberin yok mu? [Onlar hakikati inkar ettiler] ve böylece yaptıklarının sonucuna katlanmak zorunda kaldılar, (4) [öteki dünyada da] onları bekleyen şiddetli bir azap [vardır]:

6. böyledir, çünkü onlara elçileri hakikatin bütün kanıtları ile defalarca geldiler,(5) ancak onlar [her defasında]: "Yalnızca ölümlü insanlar mı bizim rehberimiz olacak?" (6) şeklinde cevap verdiler. Böylece hakikati inkar ettiler ve ondan uzaklaştılar. Ama Allah [onlara] muhtaç değildi: çünkü Allah Kendine yeterlidir, övgüye layık olandır.

7. Hakikati inkara şartlanmış olanlar, tekrar diriltilmeyeceklerini iddia ediyorlar! (7) De ki: "Evet, Rabbime andolsun! Siz kesinlikle diriltileceksiniz ve o zaman, [hayatta iken] yaptıklarınız size mutlaka gösterilecektir! Bu, Allah için kolay bir şeydir!"

123. Tegabun. (8-18) 9. YIL.

8. Artık siz Allah'a, peygamberine ve indirdiğimiz nûra (Kur'an'a) iman edin. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9. Toplanma vakti için Allah'ın sizi toplayacağı günü düşün. O gün aldanışın ortaya çıkacağı gündür. Kim Allah'a inanır ve salih amel işlerse, Allah onun kötülüklerini örter ve onu içinden ırmaklar akan, ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte bu büyük başarıdır.

10. İnkar eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar, içinde ebedi kalmak üzere cehennemliklerdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

11. Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah'a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya iletir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

12. Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki elçimize düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

13. Allah, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14. Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabilecekler vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Mallarınız ve çocuklarınız ancak birer imtihandır; Allah katında ise büyük bir mükafat vardır.

123. Tegabun. (8-18) 9. YIL.

8. Öyleyse, [ey insanlar,] Allah'a ve Elçisine ve [size] bahşettiğimiz [vahiy] aydınlığına inanın! Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9. O'nun sizi [Nihaî] Toplanma Günü bir araya toplayacağı zaman[ı düşünün (8)], o Kayıp ve Kazanç Gününü! Kim, Allah'a inanıp iyi ve doğru işler yaparsa, [o Gün] Allah onun kötü fiillerini silecek ve onu içinden ırmaklar akan, sonsuza kadar kalacağı bahçelere koyacaktır: bu, büyük bir kurtuluş olacak!

10. Hakikati inkara ve mesajlarımızı yalanlamaya şartlanmış olanlara gelince, işte onlar ateşi hak edenlerdir, orada kalıp dururlar: ne kötü bir son!

11. ALLAH'IN izni olmadıkça [insanın] başına hiçbir musibet gelmez: o halde, kim Allah'a inanırsa kendi kalbini [bu hakikate] (9) açmış olur; ve Allah her şeyi bilendir.

12. Öyleyse Allah'a ve Elçi'ye itaat edin: eğer yüz çevirip uzaklaşırsanız [bilin ki] Elçimiz'in görevi, yalnızca bu mesajı açık bir şekilde iletmektir:

13. Allah, O'ndan başka ilah yoktur! (10) Öyleyse, inananlar yalnız Allah'a güvensinler.

14. SİZ EY imana ermiş olanlar! Bakın, eşlerinizden ve çocuklarınızdan bazısı (11) size düşmandır: öyleyse onlara karşı dikkatli olun! (12) Ama [hatalarını] hoş görür, tahammül eder ve affederseniz, bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır.

15. Sizin malınız mülkünüz ve çocuklarınız, sadece bir sınama ve bir ayartma aracıdır, (13) halbuki

16. O halde, gücünüz yettiği kadar Allah'a karşı gelmekten sakının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

17. Eğer siz Allah'a güzel bir borç verirseniz Allah onu size, kat kat öder ve sizi bağışlar. Allah şükrün karşılığını verendir, Halîmdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).

18. O, gaybı da, görünen âlemi de bilendir, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Allah katında muhteşem bir ödül vardır.

16. O halde, elinizden geldiği kadar Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, [O'nu] dinleyin ve itaat edin. Ve kendi iyiliğiniz için karşılıksız harcamada bulunun: böylece açgözlülüklerinden kurtulmuş olanlar, işte onlardır mutluluğa ulaşacak olanlar! (14)

17. Eğer Allah'a güzel bir borç verirseniz, O bunu fazlasıyla size geri ödeyecek ve günahlarınızı bağışlayacaktır: çünkü Allah, şükrün karşılığını her zaman verendir, halîmdir;

18. yaratılmışların kavrayış alanının ötesindeki şeyleri de, insanların duyguları ve akılları ile görüp gözleyebildiklerini de (15) bilir; Kudretlidir, Hikmet Sahibidir!

124. Hud. (Tümü) 9. YIL.

1,2. Elif Lâm Râ. Bu Kur'an; âyetleri, hüküm ve hikmet sahibi (bulunan ve her şeyden) hakkıyla haberdar olan Allah tarafından muhkem (eksiksiz, sağlam ve açık) kılınmış, sonra da Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz diye ayrı ayrı açıklanmış bir kitaptır. (De ki:) "Şüphesiz ben size O'nun tarafından gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

3. Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra da O'na tövbe edin ki sizi belirlenmiş bir süreye (ömrünüzün sonuna) kadar güzel bir şekilde yararlandırsın ve her fazilet sahibine faziletinin karşılığını versin. Eğer yüz çevirirseniz, ben sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum.

4. Dönüşünüz ancak Allah'adır. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

5. İyi bilin ki onlar, O'ndan gizlenmek için, kalplerindeki düşmanlığı gizliyorlar. Yine iyi bilin ki, elbiselerine büründükleri zaman bile, Allah onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

6. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a âit olmasın. Her birinin (dünyada) duracakları yeri de, (öldükten sonra) emaneten konulacakları yeri de o bilir. Bunların hepsi açık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı) dır.

7. O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı konusunda sizi imtihan için, henüz Arş'ı su üstünde iken gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratandır. Böyle iken "Ölümden sonra şüphesiz diriltileceksiniz"desen, inkarcılar "Mutlaka bu apaçık bir büyüdür"derler.

8. Andolsun, biz onlardan azabı belirli bir süreye kadar geciktirsek, o zaman da mutlaka "Onu ne alıkoyuyor?"derler. İyi bilin ki, azap onlara geleceği gün, kendilerinden bir daha uzaklaştırılmaz ve alay etmekte oldukları şey, kendilerini çepeçevre kuşatmış olur.

124. Hud. (Tümü) 9. YIL.

1. Elif-Lâm-Râ. (1) [BU] İLAHÎBİRKİTAPTIR ki, ayetleri her şeyden bütünüyle haberdar olan hikmet sahibi [Allah] tarafından kendi içlerinde açık ve anlaşılır kılınmış, birbirleriyle açıklanmış ve ayrıca (2) birbirleriyle bağlantılı olarak etraflı bir biçimde dile getirilmiştir

2. ki, Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz.[Ey Peygamber, de ki:] "Bakın ben size O'nun tarafından bir uyarıcı ve müjdeci [olarak] görevlendirildim (3) :

3. Rabbinizden günahlarınız için bağışlanma dileyin ve sonra tevbe ve pişmanlık tavrı içinde O'na yönelin ki, O da sizi [bu dünya] hayatında [O'nun belirlediği] bir süre doluncaya kadar güzel bir geçimle geçindirsin; (4) ve [öte dünyada da] erdem sahibi herkese erdemliliğinin karşılığını [fazlasıyla] versin. (5) Fakat eğer (doğru yoldan) dönerseniz, o zaman, doğrusu o zorlu Gün [gelip çattığında] azabın (6)izin başınıza gelmesinden korkarım!

4. Hepinizin dönüşü Allah'adır; ve O her şeyi edip-eylemeye yeten sınırsız bir kudrete sahiptir".

5. Bakın hele, [kitabın doğruluğunu inkara şartlanmış olanlar] kendilerini O'nun gözetiminden gizlemek için (7) kalplerini (nasıl) kat kat örtülerle örtüyorlar. Bilin ki, [hakikati görmemek ya da duymamak için kat kat] giysiler içine girdikleri zaman [bile] (8) O, onların gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bütünüyle bilmektedir; çünkü, O, kalplerde olan hakkında mutlak ve eksiksiz bilgi sahibidir.

6. Ve yeryüzünde yaşayan hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allah'a bağlı olmasın; ayrıca O, her canlının [yeryüzünde] yaşama süresini de, [ölümden sonra] yerleşip kalacağı yeri de bilmektedir: (9) Bütün bunlar apaçık bir kitapta yer almış bulunmaktadır.

7. O'dur, gökleri ve yeri altı evrede yaratan; Ve [hayatı yarattığı sürece] O'nun kudret tahtı suyun

9. Eğer insana tarafımızdan bir rahmet (nimet) tattırır da, sonra bunu ondan çekip alırsak, şüphesiz o ümitsiz ve nankör oluverir.

10. Ama kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet tattırırsak mutlaka, "Kötülükler benden gitti"diyecektir. Çünkü o şımarık ve böbürlenen biridir.

11. Ancak sabredip salih amel işleyenler böyle değildir. İşte onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

12. (Ey Muhammed!) Belki de sen, (müşriklerin) "Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!"demelerinden dolayı sana vahyolunanlardan bir kısmını gözardı edeceksin ve o yüzden göğsün daralacak. Fakat sen, ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeye vekildir.

13. Yoksa "onu (Kur'an'ı) uydurdu"mu diyorlar? De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Allah'tan başka gücünüzün yettiklerini de (yardıma) çağırıp, siz de onun gibi uydurma on sûre getirin."

14. Eğer size (bu konuda) cevap veremedilerse, bilin ki o (Kur'an) ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Artık müslüman oluyor musunuz?

15. Kim yalnız dünya hayatını ve onun zinetini isterse, biz onlara yaptıklarının karşılığını orada tastamam öderiz. Orada onlar bir eksikliğe uğratılmazlar.

16. İşte onlar, kendileri için âhirette ateşten başka bir şey olmayan kimselerdir. (Dünyada) yaptıkları şeyler, orada boşa gitmiştir. Zaten bütün yapmakta oldukları da boş şeylerdir.

17. Rabbi katından açık bir delile dayanan kimse, yalnız dünyalık isteyen kimse gibi midir? Kaldı ki, bu delili Rabbinden bir şahit (Kur'an) ve bir de ondan (Kur'an'dan) önce bir önder ve bir rahmet olarak (indirilmiş olan) Mûsâ'nın kitabı (Tevrat) desteklemektedir. İşte bunlar ona (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan her kim onu inkar ederse, ateş onun varacağı yerdir. Ondan hiç şüphen olmasın. Şüphesiz o, Rabbin tarafından (bildirilmiş) gerçektir. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

18. Kim Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimdir? İşte bunlar, Rablerine arz edilecekler ve şâhitler de, "Rablerine karşı yalan söyleyenler işte bunlardır"diyeceklerdir. Biliniz ki, Allah'ın lâneti zalimler üzerinedir.

19. Onlar (halkı) Allah yolundan alıkoyan ve onu eğri ve çelişkili göstermek isteyen kimselerdir. Hem de onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

20. Onlar yeryüzünde (Allah'ı) âciz bırakabilecek değillerdir. Onların Allah'tan başka sığınabilecekleri bir yardımcıları da yoktur. Azap onlar için kat kat artırılacaktır. Çünkü onlar üstündeydi. (10) [Allah size böylece O'na olan bağımlılığınızı hatırlatıyor] ki sizi sınayıp hanginizin eylem ve davranışça iyi olduğunu ortaya koysun. Şöyle ki: eğer (sen, ey Peygamber,) [insanlara:] "Unutmayın ki, ölümden sonra diriltileceksiniz!" (11) desen, hakkı inkara şartlanmış olanlar hemen,"Açıkçası, bu büyüleyici bir vehimden başka bir şey değil!" (12) diye karşılık verirler.

8. Ve ayrıca, onların (hak ettiği) azabı [tarafımızdan] belirlenmiş bir vakte kadar ertelesek (13) hemen şöyle derler: "Onun [hemen gerçekleşmesini] önleyen ne?" (14) Bilin ki, o Gün (o sözü geçen azap) onların başına geldiği zaman, onu kendilerinden uzak tutacak hiçbir güç olmayacak; ve alay edip durdukları şey onları kuşatıp bunaltacaktır. (15)

9. Bunun gibi, insana katımızdan bir rahmet tattırsak, (16) sonra da onu kendisinden çekip alsak, hemen [önceki lütfumuzu] nankörce unutup umutsuzluğa düşer. (17)

10. Yine, başına gelen bir darlıktan, sıkıntıdan sonra bir bolluk, bir genişlik (18) tattıracak olsak hemen "Musibetler yakamı bıraktı!" di-yerek, kendinden bilir, kurumlu boş bir sevince kaptırır kendini. (19)

11. [İnsanların çoğu böyledir; pek tabii] güçlüklere göğüs geren, dürüst ve erdemli davranan kimseler bunun dışında; işte bu sonrakiler ki, onları günahlarından ötürü arınma, bağışlanma ve büyük bir mükafat beklemektedir.

12. O HALDE, [ey Peygamber, sırf inkarcılar hoşlanmıyor diye ve] onların "Niçin o'na (gökten) bir hazine inmedi" ya da, "[niçin] o'nunla [gözle görülebilen] bir melek gelmedi?" diye söylenmelerinden ötürü yüreğin daralıyor diye (20) sana vahyedilen mesajın bir kısmını gözardı etmen hiç doğru olur mu? (21) [Unutma ki,] sen sadece bir uyarıcısın; Allah ise her şeyin üzerinde gözetici olarak bulunuyor, (22)

13. ve bunun içindir ki: "Onu [Kur'an'ı] [Muhammed'in kendisi] uydurdu!" (23) diyorlarsa, [onlara] de ki: "Madem öyle, doğru sözlü kimselerdenseniz, (24) o zaman, onunkilerle aynı değerde insan zihninden çıkma on sure getirin (de görelim); hem [bu iş için] Allah'tan başka kimi [yardıma] çağırabilirseniz çağırın.

14. Ve eğer [bu yardıma çağırdıklarınız] size yardım edemiyorlarsa (25) o zaman bilin ki, [bu Kur'an] ancak ve ancak Allah'ın ilminden (26) indirilmiştir, (ve yine bilin ki) O'ndan başka ilah yoktur. O halde, şimdi artık O'na teslim olacak mısınız?"

15. DÜNYA HAYATINI ve onun görkemini, zenginliğini isteyenlere gelince, onlara bu [hayatta] yapıp-ettiklerinin karşılığını tam olarak ödeyeceğiz ve onlar orada hak ettiklerinden asla yoksun bırakılmayacaklar:

(gerçekleri) işitmeğe tahammül edemiyorlar, hem de görmüyorlardı.

21. İşte bunlar, kendilerini ziyana uğratan kimselerdir. Uydurmakta oldukları şeyler de kendilerini yüz üstü bırakıp kaybolup gitmiştir.

22. Şüphesiz bunlar ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.

23. İman edip, salih ameller işleyen ve Rablerine gönülden bağlananlara gelince, işte onlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

24. Bu iki zümrenin durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz?

25. Andolsun, biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Onlara şöyle dedi: "Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına ibadet ve kulluk etmeyin. Doğrusu ben sizin adınıza elem dolu bir günün azabından korkuyorum."

27. Kavminin inkâr eden ileri gelenleri, "Biz, senin ancak bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. İlk bakışta sana uyanların da ancak en aşağılıklarımızdan ibaret olduğunu görüyoruz. Sizin bize karşı herhangi bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine sizin yalancı kimseler olduğunuzu sanıyoruz"dediler.

28. Nûh dedi ki: "Ey Kavmim! Söyleyin bakalım; şâyet ben Rabbimden gelen apaçık bir delil üzerinde isem ve O kendi katından bana bir rahmet vermiş de, siz ona karşı kör kalmışsanız, onu istemediğiniz halde, biz sizi ona zorlayacak mıyız?"

29. "Ey kavmim! Buna karşı ben sizden herhangi bir mal da istemiyorum. Benim mükâfatım ancak Allah'a âittir. Ben o iman edenleri (teklifinize uyarak) kovacak da değilim. Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizin bilgisizce davranan bir toplum olduğunuzu görüyorum."

30. "Ey kavmim! Eğer ben onları kovarsam, beni Allah'tan kim koruyabilir? Hiç düşünmüyor musunuz?"

31. Size ben, "Allah'ın hazineleri yanımdadır", demiyorum; gaybı da bilmem. "Ben bir meleğim"de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, "Allah onlara asla hiçbir hayır vermez"de diyemem. Allah onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem o zaman ben gerçekten zâlimlerden olurum.

32. Dediler ki: "Ey Nûh! Bizimle tartıştın ve tartışmayı uzattın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi kendisiyle bizi tehdit ettiğin azabı getir."

33. Nûh dedi ki: "Onu size, dilerse ancak Allah getirir ve siz (Allah'ı) âciz bırakamazsınız."

16. İşte bunlar, ahirette paylarına ateşten başka bir şey düşmeyen kimselerdir- çünkü onların bu [dünyada] yapıp-ettikleri hep boşa gidecektir; yapıp-ettikleri değersizdi zaten. (27)

17. O halde, [hiç dünya hayatından ötesini umursamayan biriyle (28)] Rabbinin katından apaçık bir kanıta dayanan kimse bir tutulabilir mi? O kanıt ki, O'nun katından olan [bu] tanıklık belgesiyle (29) ulaştırılmaktadır, hem de ondan önce [bir tanıklık belgesi], bir rehber ve rahmet olarak Musa'ya vahyedilen kitap da ortada iken. Onlar, [bu mesajı anlayan kimseler, işte yalnız onlar] o mesaja inanırlar; (30) ama [düşmanlık için] örgütlenmiş (31) inkarcılarınsa [ahirette] varacakları yer ateştir. Bunun içindir ki, (32) bu [vahyin gerçekliğinden] asla bir şüphen olmasın: o elbette Rabbinden (gelen) bir ger-çektir, insanların çoğu ona inanmasa da. (33)

18. Kendi yalanlarını Allah'a yakıştıran kimselerden daha zalim kim olabilir? (34) [Hesap Günü'nde] böyleleri Rablerinin huzuruna çıkarıldıklarında [kendilerine karşı] tanıklığa çağırılanlar (35) (onlar için): "Rableri hakkında (36) yalan söyleyen kimseler işte bunlardı!" diyecekler.Unutmayın, Allah'ın lâneti (37) zalimlere yönelmiştir,

19. o zalimler ki, başkalarını Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve o yolu eğri bir yol olarak göstermeye çalışırlar; öte dünya hayatını yok sayan zaten onlardır! (38)

20. Böyleleri, yeryüzünde [yaptıkları yanlarına kalsa bile, nihaî hesaptan] yakalarını asla kurtaramayacak, (39) kendilerini Allah'a karşı koruyacak bir dost da bulamayacaklar. (Hakkı) işitme yetilerini kullanmadıklarından ve görmek, fark etmek istemediklerinden ötürü (40) [öte dünyada] azap kat kat (41) artırılacaktır onlar için.

21. İşte kendi kendilerine (kendi güçlerine, yeteneklerine) yazık edenler böyleleridir; onların o yalana dayalı çürük tezlerinin (42) kendilerine [Hesap Günü'nde] bir yararı olmayacak:

22. Ve hiç şüphe yok ki, öte dünyada kaybedecek olan da onlar olacak!

23. (Buna karşılık,) gerçek imana erişen, dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan ve Rablerine alçak gönüllülükle boyun eğen kimseler; cennetlik olanlar, orada yerleşip sonsuza kadar yaşayacak olanlar işte böyleleridir.

24. Bu iki bölük insanın (43) kıyaslanması, kör ve sağır olan kimseyle gören ve işiten kimsenin kıyaslanması gibidir: bu ikisi yapı olarak (44) hiç bir tutulabilir mi?Hiç değilse, bunu aklınızda tutmayacak mısınız?

25. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Nûh'u [da aynı mesajla] kavmine gönderdik: (45) "Bilin ki, ben size açık, yalın bir uyarıyla geldim

26. ki Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz, çünkü sizin için çok acıklı bir Gün'ün azabından

34. Ben size öğüt vermek istesem de, eğer Allah sizi azdırmak istemişse, öğüdüm size fayda vermez. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz.

35. (Ey Muhammed!) Yoksa "Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu"mu diyorlar? De ki: "Eğer onu uydurmuşsam, suçum bana âittir. Ben de sizin işlemekte olduğunuz suçlardan uzağım."

36. Nûh'a vahyolundu ki: "Kavminden daha önce iman etmiş olanlardan başka, artık hiç kimse iman etmeyecek. O halde, onların yapmakta oldukları şeylerden dolayı üzülme."

37. "Gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap. Zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır."

38. (Nûh) gemiyi yapıyordu. Kavminden ileri gelenler her ne zaman yanına uğrasalar, onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Bizimle alay ediyorsanız, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz."

39. Artık, geldiği kimseyi rezil eden azabın kime geleceğini, kimin üzerine sürekli bir azabın ineceğini ileride anlayacaksınız.

40. Nihayet emrimiz gelip, tandır kaynamaya başlayınca (sular coşup taşınca) Nûh'a dedik ki: "Her cins canlıdan (erkekli dişili) birer çift, bir de kendileri hakkında daha önce hüküm verilmiş olanlar dışındaki âilen ile iman edenleri ona yükle."Ama, onunla beraber sadece pek az kimse iman etmişti.

41. (Nûh), "Binin ona. Onun yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."dedi.

42. Gemi, dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu. Nûh, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna, "Yavrucuğum, bizimle beraber sen de bin, inkârcılarla birlikte olma"diye seslendi.

43. O, "Ben, kendimi sudan koruyacak bir dağa sığınacağım"dedi. Nûh, "Bugün Allah'ın rahmet ettikleri hariç, onun azabından korunacak hiç kimse yoktur"dedi. Derken aralarına dalga giriverdi de oğlu boğulanlardan oldu.

44. "Ey yeryüzü! Yut suyunu. Ey gök! Tut suyunu"denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cûdî'ye oturdu ve "Zalimler topluluğu Allah'ın rahmetinden uzak olsun!"denildi.

45. Nûh Rabbine seslenip şöyle dedi: "Rabbim! Şüphesiz oğlum da âilemdendir. Senin va'din elbette gerçektir. Sen de hükmedenlerin en iyi hükmedenisin."

46. Allah, "Ey Nûh! O asla senin âilenden değildir. Onun yaptığı, iyi olmayan bir iştir. O halde hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi benden isteme. Ben sana cahillerden olmamanı öğütlerim"dedi.

47. Nûh, "Rabbim! Şüphesiz ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan,

korkuyorum!" (46)

27. Kavminden hakkı kabule yanaşmayanların ileri gelenleri: "Biz senin kişiliğinde bizim gibi ölümlü bir insandan başka bir şey görmüyoruz" dediler, "üstelik, hemen ilk bakışta, içimizde, aşağı tabakadan birtakım (dar görüşlü) insanların dışında kimsenin seni izlediğini de görmüyoruz; (47) dolayısıyla, bize karşı bir üstünlüğünüz olduğu görüşünde değiliz; (48) tersine, yalancı kimseler olduğunuzu sanıyoruz!"

28. [Nûh:] "Ey kavmim!" dedi, "Ne dersiniz, ya benim, Rabbimin katından apaçık bir kanıta dayandığım; O'nun katından bana (aydınlatıcı) bir rahmetin, [bir vahyin] bahşedildiği doğruysa ve siz de buna karşı kör kalmışsanız, söyleyin, hoşunuza gitmediği halde onu görüp fark etmeniz için sizi zorlayabilir miyiz? (49)

29. "Ey kavmim; üstelik bu mesaj[ı size ulaştırdığım] için sizden bir çıkar da ummuyorum; benim (çabalarımın) karşılığı ancak Allah katındadır. Ayrıca, ben imana erişenleri[n hiç birini] yanımdan kovmayacağım. (50) Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklar[ını biliyorlar]; ama size gelince, sizin [doğrudan eğriden habersiz, yol yordam] bilmez bir topluluk olduğunuzu görüyorum!

30. Hem, ey kavmim, eğer onları yanımdan kovarsam, söyleyin, Allah'a karşı kim korur, kim savunur beni? Bunu hiç aklınıza getirmiyor musunuz?

31. "Öte yandan, size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, (51) insanın duyu ve algı alanının ötesini bilirim de [demiyorum], bir melek olduğumu da söylemiyorum; sizin o hor gördüğünüz kimselere (52) Allah'ın bir hayır ulaştırmayacağını ise zaten söyleyemem, çünkü onların kalplerinde olanı (53) Allah daha iyi bilir. [Ve eğer bu kabil şeyler söyleyecek olsaydım] kuşkusuz, zalimlerden biri olurdum."

32. [İnkarcıların ileri gelenleri:] "Ey Nûh, bizimle çok tartıştın, tartışmayı [gereksiz yere] fazla uzattın" (54) dediler, "eğer doğru sözlü kimselerdensen artık getir şu bizi tehdit edip durduğun şeyi!" (55)

33. "Eğer dilerse" dedi, "onu size ancak Allah getirebilir ve siz de yakanızı kurtaramazsınız:

34. çünkü size öğüt vermek istesem de, eğer Allah sizin azgınlık içinde kalmanızı (56) dilemişse, benim öğüdümün size hiçbir yararı olmaz. Rabbiniz O'dur ve hepiniz er geç O'na döneceksiniz."

35. "[MUHAMMED] kendisi bu [kıssayı] (57) uydurdu" diyorlar, öyle mi? [Ey Peygamber] de ki: "Eğer onu ben uydurduysam bu günahımdan ben sorumlu olayım; ama (hiç değilse) sizin işlediğiniz günahtan uzağım". (58)

36. VE NÛH'A: "Senin kavminden, şimdiye kadar inanmış olanların dışında kimse inanmayacak"

şüphesiz ziyana uğrayanlardan olurum"dedi.

48. Ona denildi ki: "Ey Nûh! Sana ve seninle birlikte bulunanlardan birçok ümmete bizden esenlik ve bereketlerle (gemiden) in. Daha bir takım ümmetler de olacak ki, biz onları (dünyada) yararlandıracağız. Sonra da bizden kendilerine elem dolu bir azap dokunacak."

49. İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü (iyi) sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanların olacaktır.

50. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u gönderdik. Hûd şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Ondan başka sizin hiçbir ilahınız yoktur. Siz, sadece iftira ediyorsunuz."

51. "Ey kavmim! Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak beni yaratana âittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

52. "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra ona tövbe edin ki, üzerinize bol bol yağmur göndersin ve gücünüze güç katsın. Günahkârlar olarak yüz çevirmeyin."

53. Dediler ki: "Ey Hûd! Sen bize açık bir mucize getirmedin. Biz de senin sözünle ilahlarımızı bırakacak değiliz. Biz sana iman edecek de değiliz."

54,55. Biz sadece şunu söyleriz: "Seni, ilahlarımızdan biri fena çarpmış."Hûd dedi ki: "İşte ben Allah'ı şâhit tutuyorum. Siz de şâhit olun ki, ben sizin Allah'ı bırakıp da O'na ortak koştuğunuz şeylerden uzağım. Haydi hepiniz toptan bana tuzak kurun, sonra da bana göz açtırmayın."

56. "İşte ben, hem benim, hem sizin Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Yer-yüzünde bulunan hiçbir canlı yoktur ki, Allah, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir."

57. "Eğer yüz çevirirseniz; bilin ki ben, benimle gönderileni size tebliğ ettim. Rabbim (dilerse) sizden başka bir kavmi sizin yerinize getirir ve siz ona bir zarar veremezsiniz. Şüphesiz Rabbim, her şeyi koruyup gözetendir."

58. Helâk emrimiz gelince, Hûd'u ve beraberindeki iman etmiş olanları, tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd kavmi! Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler. Onun peygamberlerine karşı geldiler ve inatçı her zorbanın emrine uydular!

60. Onlar, hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lanete uğratıldılar. Biliniz ki Âd kavmi, Rablerini inkâr etti. (Yine) biliniz ki Hûd'un kavmi Âd Allah'ın rahmetinden uzaklaştı.

61. Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i peygamber gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka hiçbir ilahınız yok. O sizi yeryüzünden (topraktan) yarattı

diye vahyettik, "Bu yüzden, onların yapabilecekleri şeylerden ötürü sakın tasalanma,

37. Bizim gözetimimizde (59) ve vahyettiğimiz biçimde [seni ve seninle beraber olanları kurtaracak olan] tekneyi (60) inşa et ve haksızlığa sapanlar için bana başvurma, çünkü onlar boğulacaklar!"

38. Ve böylece [Nûh] gemiyi yapmaya başladı; (o bu işle uğraşırken) kavminin ileri gelenleri her ne zaman yanından geçseler onunla alay eder eğlenirlerdi; o da onlara: "Siz bizimle alay ediyorsanız, bilin ki, sizin alay ettiğiniz gibi biz de [yaklaşan azaptan yana bilgisizliğinizden ötürü] (61) sizinle alay ediyoruz" derdi.

39. "Çünkü, yakında siz de öğreneceksiniz, [dünya hayatında] alçaltıcı azabın kimin başına geleceğini ve [öte dünyadaki] sürekli azabın da kimin başına konacağını!"

40. [Bu böylece devam etti] tâ ki, hükmümüz vaki olup da yeryüzünde sular taşkınlar halinde kaynayıp coşuncaya (62) kadar. [Nûh'a]: "Her cins [hayvandan] birer çift (63) ve haklarında hüküm verilmiş olanları değil, (64) yalnız aileni ve imana erişenleri gemiye bindir!" dedik, çünkü o'nun inancını paylaşanlar zaten küçük bir topluluktu.

41. Böylece [kendisini izleyenlere Nûh]: "Haydi, binin artık," dedi, "yürümesi de, demir atması da Allah adıyla olan bu gemiye! Doğrusu, benim Rabbim gerçekten bağışlayıcıdır, esirgeyicidir!"

42. Ve derken, onları götüren gemi dağ gibi dalgaların arasında seyre ko-yuldu. Ve o an kıyıda kalan oğluna [Nûh]: "Oğulcuğum" (65) diye bağırdı, "gel bin bizimle gemiye, o inkarcıların yanında kalma!"

43. [Fakat oğlu:] "Ben, beni sulara karşı koruyacak bir dağa sığınacağım" dedi. [Nûh:] "Bugün, [Allah'ın] acımasını, esirgemesini hak etmiş olanların dışında, kimse için Allah'ın hükmünden kurtuluş yoktur!" Ve tam o anda aralarında bir dalga yükseldi ve [oğul] boğulup gidenlerin arasına karıştı.

44. Ve derken, "Ey yer, suyunu yut!" denildi; "Ey gök, [yağmurunu] durdur!" Ve böylece sular çekildi, [Allah'ın] hükmü yerine geldi, gemi Cûdî Dağı'na oturdu. (66) Ve böylece, zulmeden bu halk için "uzak olsunlar!" sözü söylenmiş oldu.

45. Bu arada Nûh Rabbine yakarıp "Rabbim!" dedi, "O benim kendi oğlumdu, ailemden biriydi; (67) demek ki, Senin vaadin (herkes için) geçerli ve Sen hüküm verenlerin en adili, en söz geçirenisin!"

46. [Allah:] "Ey Nûh!" dedi, "O senin ailenden sayılmazdı; çünkü iyi ve doğru olmayan bir şey yaptı o. (68) Ayrıca hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şey isteme Benden: (69) böylece, sana cahillerden olmamanı öğütlüyorum". (70)

47. "Ey Rabbim!" dedi [Nûh], "Senden, hakkında bilgi sahibi olmadığım herhangi bir şey istemekten

ve sizi oranın imarında görevli (ve buna donanımlı) kıldı.Öyle ise ondan bağışlanma dileyin; sonra da ona tövbe edin. Şüphesiz Rabbim yakındır ve dualara cevap verendir.

62. Onlar şöyle dediler: "Ey Salih! Bundan önce sen, aramızda ümit beslenen bir kimseydin. Şimdi babalarımızın taptıklarına tapmamızı bize yasaklıyor musun? Şüphesiz, biz senin bizi çağırdığın şeyden derin bir şüphe içindeyiz."

63. Salih dedi ki: "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbim tarafından apaçık bir delil üzerinde isem ve bana tarafından bir rahmet (peygamberlik) vermişse ona karşı geldiğim takdirde beni Allah'dan kim koruyabilir? Demek ki zarara uğratmaktan başka bana katkınız olmaz."

64. "Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah'ın dişi bir devesi. Bırakın onu, Allah'ın arzında yayılıp otlasın. Ona kötülük dokundurmayın, yoksa sizi yakın bir azap yakalar."

65. Derken onu kestiler. Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın. (Sonra helak olacaksınız.) İşte bu, yalanlanamayacak bir tehdittir."

66. (Helâk) emrimiz geldiğinde Salih'i ve beraberindeki iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle helaktan ve o günün rezilliğinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

67. Zulmedenleri o korkunç uğultulu ses yakaladı da yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Biliniz ki Semûd kavmi Rablerini inkâr etti. (Yine) biliniz ki Semûd kavmi Allah'ın rahmetinden uzaklaştı.

69. Andolsun, elçilerimiz (melekler), İbrahim'e müjde getirip "Selâm sana!"dediler. O, "Size de selâm"dedi ve kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi.

70. Ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, onları yadırgadı ve onlardan dolayı içinde bir korku duydu. Dediler ki: "Korkma, çünkü biz Lût kavmine gönderildik."

71. İbrahim'in karısı ayakta idi. (Bu sözleri duyunca) güldü. Ona da İshak'ı müjdeledik; İshak'ın arkasından da Yakûb'u.

72. Karısı, "Vay başıma gelenler! Ben bir kocakarı ve bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Gerçekten bu çok şaşılacak bir şey!"dedi.

73. Melekler, "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketi size olsun ey (peygamber ocağının) ev halkı! Şüphesiz O övülmeye layıktır, şanı yücedir."dediler.

74. İbrahim'in korkusu gidip, kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizim (elçilerimiz)le tartışmaya başladı.

75. Çünkü İbrahim çok içli ve Allah'a yönelen bir kimseydi.

Sana sığınırım! Çünkü, beni bağışlamaz, beni acıyıp esirgemezsen, şüphesiz, kaybedenlerden olurum!"

48. Bunun üzerine [Nûh'a] "Ey Nûh!" denildi, "Sana ve seninle beraber [olanlara; senin ve] onlar(ın soyun)dan gelecek olan [iyi] insanlara katımızdan bir barış ve güvenlik, (71) bir bolluk bereket (vaadi) ile gemiden in. Fakat [senin ve onların soyundan gelecek olan zalim ve inkarcı] insanlara gelince, (72) Biz onların [bu dünyada belli bir süre] tutunup geçinmelerine fırsat verecek, sonra da başlarına katımızdan bir azap saracağız."

49. BÜTÜN BUNLAR [ey Muhammed,] sana vahyettiğimiz bilinmedik haberlerdendir ki onları ne sen ne de soydaşların bundan önce [bu haliyle ve tam olarak] bilmiyordunuz. (73) Öyleyse, sen de artık [Nûh gibi] sabırlı ol. Çünkü, unutma ki, gelecek, mutlaka, Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olanlardan yana olacaktır!

50. ÂD TOPLUMUNA da soydaşları Hûd'u gönderdik. (74) O (da onlara): "Ey kavmim! [Yalnızca] Allah'a kulluk edin!" dedi, (çünkü) sizin O'ndan başka tanrınız yok. [Bu halinizle] aslı olmayan şeyler uyduran kimselersiniz sadece! (75)

51. "Ey kavmim! Bu [uyarılar] için sizden bir karşılık da bekliyor değilim; benim (çabalarımın) karşılığı beni yaratan (Allah'tan) başkasına düşmez. Öyleyse, artık aklınızı kullanmayacak mısınız?"

52. "Ey kavmim! Haydi artık günahlarınız için Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra da tevbe ve pişmanlık içinde O'na yönelin ki, size gökten bolca rahmet ve bereket yağdırsın; (76) gücünüze güç katsın ve iflah bulmaz suçlular olarak [benden] yüz çevirmeyin!"

53. (Soydaşları:) "Ey Hûd!" dediler, "Bize [peygamber olduğunu kanıtlayan] açık bir delil, bir belge getirmedin; bu yüzden, senin bir tek sözünle tanrılarımızı bir kenara atıp sana inanacak değiliz.

54. Seni tanrılarımızdan biri fena çarpmış (77) demekten başka sözümüz yok sana!" [Hûd:] "Allah'ı tanık tutarım, ve siz de tanık olun ki, kesinlikle uzağım ben, sizin yaptığınız gibi tanrılar edinmekten; (78)

55. yani, O'ndan başkalarını! Haydi, bana karşı topunuz [istediğiniz kadar] tuzak kurun, elinizden geleni ardınıza komayın! (79)

56. Ama unutmayın ki, ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a güvenip dayanıyorum; çünkü hiçbir canlı yoktur ki ipini O tutuyor olmasın. (80) Rabbimin yolu elbette (yolların) dosdoğru olanıdır! (81)

57. (Bu yoldan) dönüp gitmeyi seçerseniz, o zaman, [bilin ki] ben, size ulaştırmakla görevlendirildiğim mesajı size duyurdum; (artık bundan sonra, dilerse) Rabbim başka bir kavmi sizin yerinize (82) getirir; bu konuda O'na hiçbir şekilde engel

76. Elçilerimiz, "Ey İbrahim bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri kesin olarak gelmiştir. Şüphesiz onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir"dediler.

77. Elçilerimiz Lût'a gelince onların yüzünden üzüldü, göğsü daraldı ve "Bu çok zor bir gün"dedi.

78. Kavmi, (konuklarıyla çirkin ilişkide bulunmak üzere) ona doğru koşa koşa geldiler. Zaten onlar önceden de bu tür çirkin işleri yapıyorlardı. Lût dedi ki: "Ey Kavmim! İşte kızlarım. Onlar(la nikahlanmanız) sizin için daha temizdir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve konuklarıma karşı beni rezil etmeyin. İçinizde hiç aklı başında bir adam yok mu?"

79. Onlar, "İyi biliyorsun ki kızlarında bizim gözümüz yok. Sen bizim ne istediğimizi çok iyi biliyorsun"dediler.

80. (Lût da:) "Keşke size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı, ya da sağlam bir desteğe dayanabilseydim"dedi.

81. Konukları şöyle dedi: "Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azabla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir?!"

82,83. (Azap) emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerine de Rabbinin katında işaretlenmiş pişirilmiş balçıktan taşlar yağdırdık. Bunlar zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen halkına da kardeşleri Şu'ayb'ı peygamber gönderdik. O şöyle dedi: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin ondan başka hiçbir ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Ben sizi bolluk içinde görüyorum. Ben sizin adınıza kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum."

85. "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. İnsanların eşyalarını (mallarını ve haklarını) eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."

86. "Eğer inanan kimselerseniz Allah'ın bıraktığı helâl kazanç sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin başınızda bir bekçi değilim."

87. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Babalarımızın taptığını, yahut mallarımız hakkında dilediğimizi yapmayı terk etmemizi sana namazın mı emrediyor. Oysa sen gerçekten yumuşak huylu ve aklı başında bir adamsın."

88. Şu'ayb şöyle dedi: "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, ya ben Rabbimden gelen açık bir delil üzere isem ve katından bana güzel bir rızık vermişse!... Ben size yasakladığımı kendim yapmak istemiyorum. Ben sadece gücüm yettiğince (sizi) düzeltmek istiyorum. Başarım

olamazsınız. Çünkü, muhakkak ki her şeyin gözetimi O'nun elindedir!"

58. Ve böylece, hükmümüz vaki olunca, (83) Hûd'u ve o'nunla aynı inancı paylaşanları katımızdan bir koruma lütfuyla kurtardık; kendilerini [ahiretteki] ağır ve zorlu azaptan (da) kurtardık. (84)

59. İşte, Rablerinin ayetlerini reddeden, O'nun elçilerine baş kaldıran ve hak-hakikat düşmanı her inatçı zorbanın (85) koyduğu yasaya boyun eğen Âd toplumu[nun sonu] böyle (oldu).

60. Bu dünyada da [Allah'ın] lâneti kovaladı durdu onları, ölümden sonra kalkış gününde de [sonuç olarak yine onunla kuşatılacaklar]. (86) Bakın, işte Rablerini böyle yok saymıştı Âd [toplumu]! Bakın, işte böyle yok olup gitti Hûd'un kavmi Âd.

61. SEMÛD [toplumuna da] soydaşları Salih'i gönderdik. (87) (Salih onlara:) "Ey kavmim! [Yalnızca] Allah'a kulluk edin!" dedi, "(Çünkü) sizin O'ndan başka tanrınız yok. Sizi topraktan yaratıp geliştiren, (88) orayı bayındır kılmanızı sağlayan O'dur. (89) Bunun içindir ki, artık günahlarınızdan ötürü Rabbinizden bağışlanma dileyin ve sonra da tevbe ve pişmanlık içinde O'na yönelin, çünkü, benim Rabbim, [Kendisine yönelen herkese] her zaman yakınlık gösterir, [dualara] cevap verir!" (90)

62. "Ey Salih!" diye karşılık verdiler, "Sen bundan önce aramızda büyük umutlar beslenen biriydin! (91) (Şimdi) bizi atalarımızın kulluk edegeldiği şeylere kulluk etmekten mi alıkoyacaksın? Doğrusu şu ki, bizi çağırdığın (dâvâ) hakkında son derece ciddî bir şüphe ve kaygı içindeyiz!" (92)

63. "Ey kavmim!" diye karşılık verdi (Salih), "Ne dersiniz, ya ben, katından bana bir rahmet bahşeden Rabbimden apaçık bir kanıt üzerindeysem, (söyleyin), O'na tutup baş kaldırırsam o zaman kim Allah'a karşı kol kanat gerer bana? (93) Bu durumda, sizin önerdiğiniz şey yıkımımı artırmaktan öteye gitmez!" (94)

64. Ve "Ey kavmim!" diye, devam etti, "Bu, Allah'a ait olan dişi deve sizin için bir işaret olacaktır; bunun için, onu bırakın Allah'ın arzında otlasın; ona bir kötülük yapmayın, yoksa beklenmedik bir azaba dûçâr olursunuz!" (95)

65. Bu (uyarıya) rağmen, hunharca boğazladılar onu. (96) Bunun üzerine [Salih]: "Artık [sadece] üç gün(ünüz) kaldı, barınaklarınızda eyleşecek" dedi, "bu (söylediğim) yalanlanamayacak bir yargıdır!" (97)

66. Ve derken, hükmümüz vaki olunca, katımızdan bir esirgemeyle Salih'i ve o'nunla aynı inancı paylaşanları kurtardık; ve [onları] o [kıyamet] Gün[ü Bizim lânetimize uğramanın vereceği] alçalmadan [da kurtardık]. Doğrusu, senin Rabbin, gerçekten sınırsız kuvvet ve kudret sahibi O yüceler yücesidir.

ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben sadece ona tevekkül ettim ve sadece ona yöneliyorum."

89. "Ey Kavmim! Bana karşı olan düşmanlığınız, Nûh kavminin veya Hûd kavminin, yahut Salih kavminin başına gelenin benzeri gibi bir felaketi sakın sizin de başınıza getirmesin. (Ve unutmayın ki) Lût kavmi sizden uzak değildir."

90. "Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra ona tövbe edin. Şüphesiz Rabbim çok merhametlidir, çok sevendir."

91. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Dediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Hem biz seni aramızda zayıf görüyoruz. Eğer kabilen olmasaydı seni taşa tutardık. Zaten sen bizce itibarlı biri değilsin."

92. Şu'ayb şöyle dedi: "Ey kavmim! Benim kabilem sizce Allah'tan daha itibarlı mı ki, O'na sırt çevirdiniz. Şüphesiz Rabbim sizin yaptıklarınızı kuşatmıştır."

93. "Ey Kavmim! Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de (elimden geleni) yapacağım. Rezil edici azabın kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu yakında bileceksiniz. Gözleyin. Şüphesiz ben de sizinle beraber gözlüyorum."

94. (Azap) emrimiz gelince, Şu'ayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri, katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise o korkunç (uğultulu) ses yakaladı da yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

95. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Biliniz ki Semûd kavmi Allah'ın rahmetinden uzaklaştığı gibi Medyen halkı da uzaklaştı.

96,97. Andolsun, biz Mûsâ'yı âyetlerimizle ve apaçık bir mucize ile Firavun'a ve onun ileri gelen adamlarına peygamber gönderdik de ileri gelenler Firavun'un emrine uydular. Halbuki Firavun'un emri doğru değildi.

98. Firavun, kıyamet gününde kavminin önüne geçecek ve onları ateşe götürecektir. Ne kötü varış yeridir orası!

99. Onlar, hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lanete uğratıldılar. Ne kötü destektir onlara verilen destek!

100. (Ey Muhammed!) Bunlar o memleketlerin haberlerinden bazılarıdır. Onları sana anlatıyoruz. Onlardan ayakta duranlar da var, yıkılıp gidenler de.

101. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin azap emri gelince Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahları kendilerine hiçbir fayda sağlamadı. İlahları onların sadece ziyanlarını artırdı.

102. Zulme sapmış memleketlerin halkını yakaladığında, Rabbinin yakalaması işte böyledir! Şüphesiz onun yakalaması can yakıcı ve şiddetlidir.

103. Şüphesiz, ahiret azabından korkanlar için bunda bir ibret vardır. Bu, insanların (hesap ve

67. O zulmedenlere gelince, onları [Allah katından cezalandırıcı] bir sayha yakalayıverdi de kendi evlerinde cansız olarak yere yığılıp kaldılar; (98)

68. sanki (daha önce) orada hiç yaşamamışlar gibi. Bakın, işte Rablerini böyle yok saydı Semûdlular! Bakın, işte böyle yok olup gitti Semûd!

69. VE GERÇEK ŞU Kİ, İbrahim'e [semavî] elçilerimiz müjdeyle geldiler, (99) (ve) "Selâm olsun!" dediler; o da (onlara): "[Size de] selâm olsun!" diye karşılık verdi ve sonra da onların önüne kızarmış bir buzağıyı getirip koymakta gecikmedi. (100)

70. Fakat ellerinin yemeğe gitmediğini görünce onların bu davranışı tuhafına gitti; onlardan yana içine bir korku düştü. (101) [Ama] onlar: "Korkma! Biz Lût kavmine gönderildik" dediler. (102)

71. Ve (yanlarında) ayaküstü bekleyen karısı, orada öyle [sevinçle] gülümsüyordu; (103) işte bu haldeyken o'na İshâk'ı[n doğumunu] müjdeledik ve İshâk'ın ardından da [o'nun oğlu] Yakub[un doğumunu].

72. "Vah bana!" (104) dedi, "Ben yaşlı bir kadın, kocam da yaşlı bir adam iken, hâlâ çocuk mu doğuracağım? Doğrusu, yadırganacak bir şey bu!"

73. "Allah'ın dilediğini gerçekleştirmesini mi yadırgıyorsun?" (105) dediler, "Allah'ın rahmet ve bereketi sizin üzerinize olsun ey bu evin insanları, (hemen hatırlayın ki,) her zaman her övgüye layık olan O'dur; şanı çok yüce olan O!"

74. Böylece İbrahim'in korkusu geçtikten ve kendisine (sözü geçen) müjde verildikten sonra Lût kavmi hakkında Bize yakarmaya başladı; (106)

75. çünkü, İbrahim ince ruhlu, yumuşak başlı, çok içli, merhametli ve dönüp dönüp Rabbine yönelmek, O'na yakın olmak isteyen biriydi.

76. [Elçiler:] "Ey İbrahim, vazgeç bu yakarıdan!" dediler, "Rabbinin hükmü bir kere gelmiş bulunuyor: artık onlara geri çevrilmez bir azap vaki olacak!"

77. VE ELÇİLERİMİZ Lût'a geldiğinde, kendilerini koruyacak gücü olmadığını görerek onlar hesabına derin bir kaygı duydu (107) ve "Zor bir gün, bu!" diye belirtti, (kaygısını).

78. Ve [çirkin arzularla] eve doğru (108) sürüklenen kavmi seğirterek ona geldiler; bunlar, daha önce de hep [buna benzer] çirkin işler işleyip durmuşlardı. (Lût): "Kavmim! İşte kızlarım!" dedi, "Onlar [erkeklerden] daha uygun olur sizler için! (109) Allah'tan korkun da konuklarıma [saldırarak] beni rüsvay etmeyin! Aranızda hiç mi aklı başında kimse yok?

79. "Sen de biliyorsun ki senin kızlarında gözümüz yok" (110) dediler, "Sen, aslında bizim neyin peşinde olduğumuzu çok iyi bilirsin!"

80. "N'olurdu, size karşı koyabilecek gücüm olsaydı!" diye hayıflandı, "ya da sırtımı dayayabileceğim bir dayanak!" (111)

ceza için) toplanacakları bir gündür. Bu, herkesin toplanıp bir araya geleceği bir gündür.

104. Biz onu ancak belirli bir zamana kadar erteliyoruz.

105. O gün geldiği zaman Allah'ın izni olmadan hiçbir kimse konuşamaz. Onlardan mutsuz (cehennemlik) olanlar da vardır, mutlu (cennetlik) olanlar da.

106. Mutsuz olanlara gelince; cehennemdedirler. Onların orada şiddetli bir soluyuşları vardır.

107. Onlar, gökler ve yerler durdukça orada ebedi olarak kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilemesi başka. Şüphesiz Rabbin istediğini yapandır.

108. Mutlu olanlara gelince, gökler ve yerler durdukça içinde ebedi kalmak üzere cennettedirler. Ancak Rabbinin dilemesi başka. Bu onlara ardı kesilmez bir lütuf olarak verilmiştir.

109. (Ey Muhammed!) Şunların taptıkları şeylerin batıl olduğu konusunda şüpheye düşme. Onlar sadece, daha önce babalarının taptığı gibi tapıyorlar. Şüphesiz biz onlara (azaptan) paylarını eksiksiz olarak tastamam vereceğiz.

110. Andolsun, biz Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) vermiştik de onun hakkında ayrılığa düşülmüştü. Eğer daha önce Rabbinin bir sözü geçmemiş olsaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Onlar da (müşrikler de) o Kur'an hakkında derin bir şüphe içindedirler.

111. Şüphesiz Rabbin onların her birine, yaptıklarının karşılığını tastamam verecektir. Şüphesiz Rabbin onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

112. Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tövbe edenler de dosdoğru olsunlar. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O yaptıklarınızı hakkıyla görür.

113. Zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez.

114. (Ey Muhammed!) Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın vakitlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlar için bir öğüttür.9

115. Sabret! Çünkü Allah iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez.

116. Sizden önceki nesillerden aklı başında kimseler (insanları) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktan alıkoysalardı ya! Ancak içlerinden kendilerini kurtardığımız pek az kimse bunu yapmıştı. Zulmedenler ise içinde şımartıldıkları refahın ardına düştüler ve günahkâr kimseler oldular.

117. Rabbin, halkları salih ve ıslah edici kimseler iken memleketleri zulmederek helak etmez.

118,119. Rabbin dileseydi insanları (aynı inanca bağlı) tek bir ümmet yapardı. Fakat Rabbinin merhamet ettikleri müstesna, onlar ihtilafa devam

81. [Bunun üzerine melekler:] "Ey Lût, bak, biz senin Rabbinin elçileriyiz! (Korkma,) [düşmanların] sana asla ilişemeyecekler! Artık, ailenle beraber gecenin bir vaktinde yola çık; aranızdan kimse arkasına bakmasın, (112) karının dışında [ailenden kimse arkada kalmasın]: çünkü, bil ki, onların başına gelecek olan onun da başına gelecek. (113) Onlar için belirlenmiş vakit tam da (bu) sabah; eh, sabah da zaten yaklaşmadı mı?

82. Ve böylece hükmümüz vaki olunca bu [günahkar şehirlerin] altını üstüne getirdik; ve önceden yazılmış bir cezanın infazı için üzerlerine birbiri ardından püskürtü halinde sert taşlar yağdırdık. (114)

83. O taşlar ki, [günaha gömülüp gitmiş böyle toplumları tepelemek için] Rabbinin katında hazırlanmış, işaretlenmiştir. O taşlar ki, zalimlerin başından hiç eksik olmaz! (115)

84. VE MEDYEN halkına da kardeşleri Şuayb'ı [gönderdik. (116) onlara:] "Ey kavmim! [yalnızca] Allah'a kulluk edin!" dedi, "(Çünkü) sizin O'ndan başka tanrınız yok. Ve [birbirinizle olan alış verişinizde] ölçüyü tartıyı eksik tutmayın. (117) Gerçi [şimdi] sizi refah ve zenginlik içinde görüyorum; ama, doğrusu sizin için, [dehşetiyle] kuşatacak bir Gün'ün azabından korkuyorum!

85. Bunun içindir ki, ey kavmim, ölçüyle tartıyla yaptığınız alış verişte dürüst ve duyarlı olun; insanları kendi hakları olan şeylerden yoksun bırakmayın; (118) ve kötülüğü yayarak yeryüzünde karışıklık çıkarmayın.

86. Eğer [O'na] inanıyorsanız, Allah'ın bıraktığı şey (119) sizin için en hayırlısıdır! (Bütün bu sınırları kendiniz gözetin,) ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim".

87. "Ey Şuayb!" dediler, "(Şu) senin dua [alışkanlığın] mı, atalarımızın tapınageldiği şeyleri bırakmamız ve malımız mülkümüz üzerine keyfî tasarruflarda (120) bulunmamamız yönünde bizi uyarmanı zorunlu kılıyor? (121) Çünkü, [biz] sen[i] aslında yumuşak başlı, aklı başında biri [olarak biliriz].

88. (Şuayb:) "Ey kavmim!" diye karşılık verdi, "Ne dersiniz, ya ben Rabbimden apaçık bir kanıta dayanıyorsam, ya beni kendi katından güzel bir rızıkla rızıklandırmışsa, [söyleyin, o zaman, başka nasıl davranabilirim?] (122) Hem ben, sizden yapmamanızı istediğim şeyi, sizin hilafınıza yapmak istiyor da değilim. (123) Ben sadece gücümün elverdiği kadar ıslah etmek istiyorum; ama (bunda ne kadar) başarı göstereceğim bütünüyle Allah'a bağlıdır. Ben O'na güvenip dayanıyor ve her zaman, her konuda O'na yöneliyorum!"

89. "Ey kavmim! Benimle ayrı yol tutmanız sakın sizi günaha sürüklemesin; yoksa Nûh halkının, Hûd halkının, halkının başına gelen sizin de

edeceklerdir. Zaten onları bunun için yarattı. Rabbinin, "Andolsun ki cehennemi hem cinlerden, hem insanlardan (suçlularla) dolduracağım"sözü kesinleşti.

120. (Ey Muhammed!) Peygamberlerin haberlerinden, kendileriyle senin kalbini pekiştirdiğimiz her bir haberi sana aktarıyoruz. Bunlarda, sana hak, mü'minlere de bir öğüt ve hatırlatma gelmiştir.

121. İman etmeyenlere de ki: "Elinizden geleni yapın, biz de yapacağız."

122. "Bekleyin, biz de bekleyeceğiz."

123. Göklerin ve yerin gaybını bilmek Allah'a mahsustur. Bütün işler ona döndürülür. Öyle ise ona kulluk et ve ona tevekkül et. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

başınıza gelir; ve [hatırlayın ki,] Lût kavmi sizden fazla uzak değil! (124)

90. Öyleyse günahlarınız için Rabbinizden bağışlanma dileyin ve sonra da tevbe ve pişmanlık içinde O'na yönelin! Çünkü O acıyıp-esirgeyenlerin en yücesi, sevginin kaynağı, gö-zesidir!"

91. [Fakat soydaşları o'na:] "Ey Şuayb! Söylediklerinden pek bir şey anlamıyoruz" (125) dediler, "ayrıca aramızda ne kadar zayıf olduğunun da açıkça farkındayız; (126) eğer ailen olmasaydı seni mutlaka öldüresiye taşlardık! Öyle ya, bizim üstümüzde bir gücün, bir nüfûzun yok ki!"

92. (Şuayb:) "Ey kavmim! Aileme olan saygınız Allah'a olandan daha mı fazla? Ki O'nu, arkanıza atıp unutabileceğiniz bir şey gibi görüyorsunuz! (127) Muhakkak ki, benim Rabbim [sınırsız bilgi ve kudretiyle] yapıp-ettiğiniz her şeyi biliyor-kuşatıyor!" dedi.

93. "Bunun içindir ki, ey kavmim, artık [bana karşı] gücünüz neye yetiyorsa onu yapın; çünkü, bilin ki, ben [Allah yolunda] eyleme devam edeceğim: zamanı gelince, alçaltıcı, rüsvay edici bir azabın [aramızdan] kimin payına düşeceğini ve [aramızdan] kimin yalancı olduğunu öğreneceksiniz! Gözleyin öyleyse, [olacak olanı]; ve bilin ki, ben de sizinle birlikte gözlüyorum!"

94. Ve derken, hükmümüz vaki olunca, katımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve o'nunla aynı inancı paylaşanları kurtardık; zulüm ve haksızlık içinde olanları ise bir sayha, bir gürlemeyle tepeledik; öyle ki, kendi evlerinde cansız yere yığılıp kaldılar, (128)

95. sanki daha önce hiç orada yaşamamışlar gibi.İşte böyle silinip gitti Medyen [halkı], tıpkı Semûd [halkının] silinip gittiği gibi.

96. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir yetkiyle

97. Firavun ve onun seçkinler çevresine gönderdik. Ama berikiler, Firavun'un hükmüne boyun eğdiler oysa, Firavun'un hükmü hiçbir şekilde sağduyu ürünü değildi. (129)

98. [Ve bu yüzden de] Kıyamet Günü halkının önüne düşüp, (bu dünyadaki bâtıl yönetimin bir) sonuc(u) olarak onları ateşe sürükleyecek; ne kötü bir menzil bu sürüklendikleri!

99. Öyle ya; burada [bu dünyada, Allah'ın] lâneti kovaladı durdu onları, Kıyamet Günü'nde de [onunla tepelenecekler:] (130) ne kötü bir pay, bu paylarına düşen!

100. [İNSANLIĞA BİR ders olsun diye] (131) bu sana anlattıklarımız (132) [gelip gitmiş] kasaba [halk]ları[nı]n başından geçenlerdir ki, bu [kasaba]ların bazıları hâlâ yerinde duruyor, bazılarıysa biçilmiş tarlalar gibi [silinip gitmişler]:

101. Pek tabii, onlara Biz zulmetmedik; tersine onlar kendi kendilerine zulmettiler. Ve Rablerinin

hükmü vaki olduğunda, Allah'ı bırakıp yalvarıp yakardıkları o (düzmece) tanrıları hiçbir işe yaramadı, yok olup gitmelerini hızlandırmaktan başka!

102. İşte senin Rabbin, tepelediği zaman böyle tepeler; halkı zalim olan kasabaları gerçekten de O'nun tepelemesi çok acı verici, çok zorludur!

103. Aşikar olan şu ki, bütün bu [anlatıla]nlarda, o Son Gün başa gelebilecek azaptan korkanlar için apaçık bir ders, bir uyarı vardır; o Gün ki, bütün insanlık için bir toplanma, bir araya gelme Gün'ü olacaktır; o Gün ki, her şeyin apaçık ortaya serildiği Gün olacaktır.

104. Ve o Gün'ü Biz, belli bir sürenin dışında artık ertelemeyeceğiz. (133)

105. O Gün gelince, O'nun izni olmadıkça kimse konuşamayacak; ve [bir araya getirilenlerden] kimileri bedbaht, kimileri de bahtiyar olacak.

106. Bedbaht olanlar [dünyadayken yaptıklarından ötürü] ateşte [yaşayacak] ve orada ah çekip inleyecekler.

107. (Ve) Rabbin aksini dilemedikçe, gökler ve yer yerinde durduğu sürece orada kalacaklar: (134) çünkü, dilediğini yapan (Allah')tır, senin Rabbin.

108. Bahtiyar olanlara gelince, onlar [da dünyada yaptıklarından ötürü] cennette [yaşayacak] ve Rabbin bunun aksini dilemedikçe, (135) gökler ve yer yerinde durduğu sürece -bitmeyen bir lütfun sonucu olarak- orada kalacaklar.

109. BUNUN İÇİNDİR Kİ, [ey Peygamber], o [eğri yolda olan] insanların tapınıp durdukları şeylerin ne idüğü hakkında en küçük bir şüphen olmasın: (136) onların [ahmakça] tapınıp durduğu şeyler, atalarının da vaktiyle tapındığı şeylerdir. Onlara [iyi ya da kötü, her ne ki kazanmışlarsa] paylarına düşeni elbette eksiksiz vereceğiz. (137)

110. Ve gerçek şu ki, Biz Musa'ya da [öz olarak aynı ilkeleri içine alan bir] kitap verdik, insanların bir kısmı ona karşı (da) kendi görüşleriyle karşı çıktılar. (138) Eğer Rabbin tarafından önceden takdir edilmiş bir karar olmasaydı, şüphesiz, aralarında [hemen, o safhada] yargı gerçekleştirilir (ve işleri bitirilir)di: (139) çünkü, onlar da (sana karşı çıkan kimseler gibi) [kendilerini Allah'a çağıran] kişi hakkında ciddî bir şüphe ve güvensizlik göstermişlerdi. (140)

111. Şüphesiz, Rabbin onların her birine edip-eyledikleri her şeyin karşılığını tam olarak ödeyecektir: çünkü O, onların edip-eylediği her şeyin mutlaka farkındadır!

112. Öyleyse, artık emredildiğin yönde, yanında yer alanlarla birlikte, doğru yolu tutun ve sizden hiç biriniz gurura kapılıp da çizgiyi aşmasın: (141) çünkü, unutmayın, yaptığınız her şeyi O görüyor.

113. Ve asla zulümde ısrar edenlerden yana eğilim göstermeyin. (142) Yoksa, [ahirette] ateş size de dokunur; ve Allah'tan başka koruyucunuz

olmadığına göre, o zaman [O'nun tarafından da] yardım edilmez size! (143)

114. Ve gündüzün başında ve sonunda, (144) bir de gecenin erken saatlerinde (145) salâtta devamlı ol; çünkü muhakkak ki iyi eylemler kötü eylemleri giderir; [Allah'ı] hatırında tutanlar için bir öğüt, bir hatırlatmadır bu.

115. Ve sabret, sonuna kadar dayan: çünkü Allah iyilik yapanların hak ettiği karşılığı hiçbir şekilde zayi etmez!

116. FAKAT, NE YAZIK Kİ, [yok ettiğimiz] sizden önceki kuşaklar arasından, yeryüzünde yozlaşmaya karşı çıkan -[doğru yolu izledikleri için] kendilerini kurtardığımız küçük toplulukların dışında- akıl/izân ve erdem sahibi kimseler çıkmadı. (146) Ve zulme eğilim gösteren çoğunluk yalnızca kendilerini yozlaştıran hazların peşine düşüp (147) günaha gömülüp gittiler.

117. Yoksa, senin Rabbin, halkı [birbirlerine karşı] dürüst davrandıkları sürece, bir toplumu (148) [sırf] [çarpık inançları] yüzünden asla helak etmez. (149)

118. Hem, Rabbin dileseydi, bütün insanlığı bir tek ümmet yapardı; fakat [O, yollarını seçmekte kendilerini özgür bıraktı diye] hâlâ farklı görüşler benimsemekteler; (150)

119. pek tabii, Rabbinin (aydınlatıcı, yol gösterici) lütfunu bahşettiği kimseler başka. (151) Oysa, (işte) bu (lütfa erişmeleri) için yarattı (152) [hepsini.]Fakat, [bu ilahî yol gösterme lütfunu tepenler için] Rabbinin, "Muhakkak ki Ben cehennemi hep, görünmeyen varlıklarla ve insanlarla dolduracağım" sözü yerini bulmuş olacak. (153)

120. VE BÖYLECE, elçilerin haberlerinden senin yüreğini güçlendirecek her şeyi sana anlatıyoruz. (154) Öyle ki, bu kıssalarla hak ulaşıyor sana ve ayrıca müminlere de bir öğüt, bir hatırlatma.

121. Ve inanmayanlara gelince, onlara şöyle de: "Artık elinizden ne geliyorsa yapın; ama bilin ki, biz de [Allah yolunda elimizden geleni] yapacağız;

122. Ve [olacak olanı] bekleyin bakalım; doğrusu, biz de bekleyeceğiz!"

123. Göklerin ve yerin bilinmeyen, görülüp gözlenemeyen yüzü Allah'ın elindedir; (155) ve var olan her şey [çıktığı kaynak olarak] hep O'na döndürülmektedir. Öyleyse, O'na kulluk et; O'na güven/O'na dayan; çünkü Rabbin yapıp-ettiklerinizden asla habersiz değildir.

125. Fussilet. (8-36) 9. YIL.

8. Şüphesiz iman edip salih ameller işleyenler için ise kesintisiz bir mükâfât vardır.

9. De ki: "Siz mi yeri iki günde (iki evrede) yaratanı inkâr ediyor ve O'na ortaklar koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir."

125. Fussilet. (8-36) 9. YIL.

8. [Ama,] imana erip doğru ve yararlı işler yapanlar kesintisiz bir mükafat kazanacaklardır!

9. DE Kİ: "Siz, arzı iki evrede (7) yaratmış olan Allah'ı gerçekten inkar mı ediyorsunuz? Ve O'na, âlemlerin Rabbine rakip güçlerin bulunduğunu mu iddia ediyorsunuz?" (8)

10. O, dört gün içinde (dört evrede), yeryüzünde yükselen sabit dağlar yarattı, orada bolluk ve bereket meydana getirdi ve orada rızık arayanların ihtiyaçlarına uygun olarak rızıklar takdir etti.

11. Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi; ona ve yeryüzüne, "İsteyerek veya istemeyerek gelin"dedi. İkisi de, "İsteyerek geldik"dediler.

12. Böylece onları, iki günde (iki evrede) yedi gök olarak yarattı ve her göğe kendi işini bildirdi. En yakın göğü kandillerle süsledik ve onu koruduk. İşte bu, mutlak güç sahibi ve hakkıyla bilen Allah'ın takdiridir.

13. Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki, "Ben sizi Âd ve Semûd kavimlerini çarpan yıldırım gibi bir yıldırıma karşı uyardım."

14. Hani onlara peygamberler önlerinden ve arkalarından3 gelmiş, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin"demişler, onlar da, "Eğer Rabbimiz dileseydi (Peygamber olarak) melekler indirirdi. Bu sebeple biz sizinle gönderilenleri inkar ediyoruz"demişlerdi.

15. Âd kavmi ise yeryüzünde haksız olarak büyüklük taslamış, "Bizden daha güçlü kim var?"demişlerdi. Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın onlardan daha güçlü olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o mutsuz kara günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azâbı elbette daha rezil edicidir. Onlara yardım da edilmez.

17. Semûd kavmine gelince biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih etmişler ve yaptıklarına karşılık, alçaltıcı azap yıldırımı onları çarpmıştı.

18. İnananları ve Allah'a karşı gelmekten sakınanları kurtardık.

19. Allah'ın düşmanlarının, toplanıp yığın yığın cehenneme sevk edilecekleri günü hatırla!

20. Nihâyet cehenneme vardıklarında, kulakları, gözleri ve derileri, yapmış oldukları işler hakkında, kendileri aleyhine şahitlik ederler.

21. Onlar derilerine, "Niçin aleyhimize şâhitlik ettiniz?"derler. Derileri, "Bizi her şeyi konuşturan Allah konuşturdu. İlk defa sizi O yaratmıştı ve yine yalnızca ona döndürülüyorsunuz?"

22. "Siz (günahları işlerken) kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin, aleyhinize şâhitlik etmesinden sakınmıyordunuz. Lakin, yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz."

23. "İşte bu sizin, Rabbiniz hakkında beslediğiniz zannınızdır. O sizi mahvetti de ziyâna uğrayanlardan oldunuz."

10. O, [arzı yarattıktan sonra,] üzerine [kuleler gibi] sarsılmaz dağlar yerleştirdi, ona [sayısız] nimetler bağışladı ve oradaki geçim araçlarını onları arayanlar arasında eşit şekilde paylaştırdı: (9) [ve bütün bunları] dört evrede (10) [yarattı]. ***10** - Hemen hemen bütün klasik müfessirler, bu "dört evre"nin önceki ayette zikredilen "iki"yi de kapsadığında hemfikirdirler: "ve bütün bunları yarattı" şeklindeki parantez içi ifadelerin sebebi budur. 12. ayetteki "iki evre" ile birlikte toplam temsîlî sayı altıya yükselir.*

11. Ve (11) O, [sadece] duman halinde (12) olan göklere şekil verdi; onlara ve arza, "İkiniz de isteyerek yahut istemeden [varlık alanına] gelin!" diye buyurdu. İkisi birden: "Peki, boyun eğerek geliriz!" dediler. (13) ***13** - Bu pasaj ile ilgili açıklamasında Zemahşerî şunları söyler: "Allah'ın göklere ve yere gelmeleri'ni emretmesi ve onların da [bu emre] boyun eğmelerinin anlamı şudur: Allah, onların varlık alemine çıkmalarını istedi, onlar da, Allah'ın iradesine uygun şekilde var oldular... ve bu, temsîl (allegory) olarak adlandırılan bir mecâz türüdür... O halde [bu pasajın] maksadı, sadece, Allah'ın, [O'nun tarafından] var edilmiş bütün varlıklar üzerindeki sonsuz kudretinin sonuçlarını tasvir etmekten ibarettir" (Anlaşılıyor ki, Zemahşerî'nin açıklaması çok sık tekrarlanmış olan şu Kur'ânî ifadeye dayanmaktadır: "Allah bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece Ol!' der -ve o şey oluverir." Zemahşerî, yukarıdaki pasajın yorumunu şöyle sürdürür: "İsteyerek veya istemeden'[sözlerinin] anlamı bana sorulsaydı, onun, Allah'ın iradesinin kaçınılmaz bir şekilde tecellî edeceğini gösteren mecazî bir ifade (mesel) olduğunu söylerdim.")*

12. Ve onları iki evrede yedi gök (14) olarak yarattı, her göğe kendi işlevini yükledi. Biz, yere en yakın olan gökleri ışıklarla süsledik. Ve onları emniyetli kıldık: (15) İşte bu, Kudret Sahibi ve Her şeyi Bilen'in takdiridir.

13. [BÜTÜN bu kozmik gerçeklere rağmen] onlar yine de yüz çevirirlerse (16) de ki: "Sizi, Âd ve Semûd (17) [kabilelerinin başına düşen] yıldırımlara benzer bir yıldırıma (18) karşı uyarıyorum!" ***16** - Bu, yukarıdaki 9. ayetin ilk cümlesi ile bağlantılıdır: "siz yaratmış olan Allah'ı gerçekten inkar mı ediyorsunuz".*

14. Hani, onlara [Allah'ın] elçileri gelmişti ve önlerine serilmiş olanla [halen] bilgi ve kavrayış alanlarının dışında tutulan (19) hakkında konuşmuşlardı, [ve onlara]: "Yalnız Allah'a kulluk edin!" [diye çağrıda bulunmuşlardı]. Onlar, "Eğer" demişlerdi, "Rabbimiz [sizin söylediklerinize inanmamızı] dileseydi, [mesajının tebliğcisi olarak] melekler gönderirdi. (20) Bakın işte biz, getirdiğiniz[i iddia ettiğiniz] şeyde bir gerçek payı bulunduğunu inkar e-diyoruz!"

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse artık cehennem onların yeridir! Eğer Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işlemeye izin isteseler onlara izin verilmez.

25. Biz onların başına birtakım arkadaşlar sardık da bu arkadaşlar onlara geçmişlerini ve geleceklerini süslü gösterdiler. Böylece kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan toplulukları ile ilgili o söz (azap), onlar için de gerçekleşti. Çünkü onlar ziyana uğrayanlardı.

26. İnkâr edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin. Baskın çıkmak için o okunurken yaygara koparın."

27. İnkâr edenlere mutlaka şiddetli bir azabı tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsü ile cezalandıracağız.

28. İşte böyle, Allah düşmanlarının cezası ateştir. Âyetlerimizi inkar etmelerinin cezası olarak orada onlar için ebedilik yurdu vardır.

29. (Ateşe giren) inkârcılar şöyle derler: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım ki en aşağılıklardan olsunlar."

30. Şüphesiz "Rabbimiz Allah'tır"deyip de, sonra dosdoğru olanlar var ya, onların üzerine akın akın melekler iner ve derler ki: "Korkmayın, üzülmeyin, size (dünyada iken) vadedilmekte olan cennetle sevinin!"

31,32. "Biz dünya hayatında da âhirette de sizin dostlarınızız. Çok bağışlayan ve çok merhametli olan Allah'dan bir ağırlama olarak, orada canlarınızın çektiği her şey var, istediğiniz her şey orada sizin için var."

33. Allah'a çağıran, salih amel işleyen ve "Kuşkusuz ben müslümanlardanım"diyenden daha güzel sözlü kimdir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

35. Bu güzel davranışa ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak (hayırdan ve olgunluktan) büyük payı olanlar kavuşturulur.

36. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

15. Âd [kavmine] gelince, onlar, doğru olan her şeye karşı [çıkarak] yeryüzünde küstahça dolaştılar ve "Bizden daha güçlü kim varmış?" diye böbürlendiler. Hayret! Onları yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu görmediler mi? Ama onlar mesajlarımızı reddetmeye devam ettiler;

16. bunun üzerine, bu dünya hayatında aşağılanmanın azabını tattırmak için o bahtsız günlerde (21) üzerlerine dondurucu bir rüzgar gönderdik: onların öteki dünyadaki azap[lar]ı ise daha da aşağılayıcı olacak ve bir yardımcı da bulamayacaklar.

17. Semûd [kavmine] gelince, onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler: ve böylece, yaptıkları [kötülükler]in bir karşılığı olarak onların üzerine alçaltıcı bir azap yıldırımı düştü:

18. Biz, [yalnızca] imana ermiş olan ve Bize karşı sorumluluk bilinci duyanları kurtardık.

19. Bu nedenle, [bütün insanları,] Allah düşmanlarının ateşin başında toplanacakları ve sonra içine atılacakları Gün[e karşı uyar],

20. ve onlar (ateşe) yaklaştıklarında, kulakları, gözleri ve derileri onlara karşı tanıklık yapacak ve onların [yeryüzünde] yaptıklarını anlatacaklar.

21. Derilerine soracaklar: "Neden aleyhimize tanıklık yaptınız?" Onlar da: "Her şeye konuşma imkanı veren Allah, bize [de] vermiştir: Sizi yoktan var eden O'dur, [şimdi] yine O'na döndürülüyorsunuz.

22. Ve kulaklarınız, gözleriniz yahut deriniz size karşı tanıklık yapmasın diye [günahlarınızı] gizlemeye çalışanlardan olmadınız: üstelik, Allah'ın yaptıklarınız hakkında fazla bir şey bilmediğini sandınız.

23. Ve Rabbiniz hakkında taşıdığınız bu düşünce sizi helake uğrattı, böylece kendinizi hüsrana uğrayanlar arasında buldunuz!"

24. [Başlarına gelene] sabırla katlansalar [bile,] onların mekanı, yine ateş olacak: (22) ve kendilerini düzeltmelerine izin verilmesi için yalvarsalar da buna izin verilmeyecek; (23)

25. ve [Bize karşı isyankar olduklarından,] onlara [şeytanî dürtülerini] öteki kişilikleri (24) [olarak] musallat ettik; ve bunlar, önlerine serilmiş olan ile, bilgi alanlarının dışında kalanı (25) kendilerine güzel gösterdi. Ve böylece, kendilerinden önce gelip geçmiş olan diğer [günahkar] insan ve görünmeyen varlık (26) toplulukları için geçerli olan [ceza] vaadi onlar için de geçerli olacak: kuşkusuz onlar[ın hepsi] hüsrana uğrayacaktır!

26. HAKİKATİ inkar edenler [birbirlerine]: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, ve onun hakkında saçma, anlamsız şeyler uydurun ki onu(n gücünü) bastırasınız!" (27) derler.

27. Fakat hakikati [böylece] inkar edenlere kesinlikle şiddetli bir azabı tattıracak ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız!

28. O Allah düşmanlarının cezası, [öteki dünyadaki] ateş olacaktır: Onlar, mesajlarımızı bilerek reddetmelerinin karşılığı olarak içinde sonsuza kadar kalacakları bir yere mahkum olacaklardır. (28)

29. Ve [yeryüzündeki hayatlarında] hakikati inkar etmiş olanlar [bunun üzerine] feryad edecekler: "Ey Rabbimiz! Bizi saptıran şu insanları ve görünmeyen varlıkları göster bize: (29) onları ayaklarımızın altına al(ıp çiğneyel)im ki hepimizin en alçağı olsunlar!" (30)

30. [Fakat,] "Rabbimiz Allah'tır!" diyen ve sebatla doğru yolu izleyenlere gelince, onların üzerine sık sık melekler iner [ve şöyle derler:] "Korkmayın ve üzülmeyin, işte alın size vaad edilmiş olan cennet müjdesini!

31. Biz bu dünya hayatında sizin dostunuzuz ve öteki dünyada [da dostunuz olacağız]: orada canınızın çektiği her şeye sahip olacak ve istediğiniz her şeye kavuşacaksınız,

32. bağışlayıcı ve rahmet kaynağı olan Allah'tan bir karşılama [olarak]!"

33. [İnsanları] Allah'a çağıran, doğru ve adil olanı yapan ve "Şüphesiz ben Allah'a teslim olanlardanım!" diyenden daha güzel sözlü kim vardır?

34. (Madem ki) İyilik ile kötülük bir değil, sen [kötülüğü] daha güzel olan ile sav; (31) bak, o zaman seninle arasında düşmanlık olan kimse, [eski bir] dostun, gerçek bir arkadaşınmış gibi davranır!

35. Ama [bu mazhariyet] sadece sıkıntıya karşı sabredenlere verilmiştir; yalnızca (faziletten) en büyük payı almış olanlara verilmiştir.

36. Bu nedenle, eğer Şeytandan gelen bir vesvese seni [anlamsız, sebepsiz bir öfkeye] sürükleyecek olursa, hemen Allah'a sığın: şüphesiz yalnız O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir! (32)

27. O, başlangıçta yaratmayı yapan, sonra onu tekrarlayacak olandır. Bu O'na göre (ilk yaratmadan) daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce ve eşsiz sıfatlar O'nundur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

28. Allah size kendinizden şöyle bir örnek getirdi: Kölelerinizden, verdiğimiz rızıklarda sizinle eşit haklara sahip olan ve birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekindiğiniz ortaklarınız var mı? Düşünen bir topluluk için âyetleri böyle ayrı ayrı açıklıyoruz.

29. Fakat, zulmedenler bilgisizce nefislerinin arzularına uydular. Allah'ın (bu şekilde) saptırdığı

126. Rum. (27-60) 9. YIL.

27. [Bütün hayatı] yoktan var eden, sonra onu yeniden vücuda getiren O'dur (18): Bu O'nun için pek kolaydır; çünkü O, göklerde ve yerde mevcut olan bütün yüceliklerin özü ve esasıdır (19) ve yalnız O kudret ve hikmet sahibidir.

28. O size kendi hayatınızdan örnek getirir: (20) Sağ elinizin sahip olduğu kimseleri (21) size verdiğimiz rızık üzerinde [tam yetki sahibi] ortaklarınız olarak görmeye ve böylece [onlarla] bu hakkı eşit olarak paylaşmaya razı olur musunuz? Ve [daha güçlü olan] emsallerinizden (22) korktuğunuz gibi onlar[a danışmadan o hakkı kullanmak]tan korkar mısınız? İşte akıllarını kullanan insanlara mesajlarımızı böylece açıklarız.

kimseleri kim doğru yola iletir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur.

30. Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtrata5 sımsıkı tutun. Allah'ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur.6 İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31,32. Allah'a yönelmiş kimseler olarak yüzünüzü hak dine çevirin, O'na karşı gelmekten sakının, namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden; dinlerini darmadağınık edip grup grup olan kimselerden olmayın. (Ki onlardan) her bir grup kendi katındaki (dinî anlayış) ile sevinip böbürlenmektedir.

33. İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, Rablerine yönelerek ona dua ederler. Sonra Allah onlara kendinden bir rahmet tattırınca da, bir bakarsın ki içlerinden bir grup, Rablerine ortak koşuyorlar.

34. Kendilerine verdiğimiz nimetleri inkar etsinler bakalım! Haydi (şimdilik) yararlanın, ama yakında bileceksiniz.

35. Yoksa biz kendilerine bir delil mi indirdik de o, Allah'a ortak koşmaları konusunda (isabetli olduklarını) söylüyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinirler. Eğer kendi işledikleri şeyler sebebiyle başlarına bir kötülük gelirse, bir de bakarsın ki ümitsizliğe düşerler.

37. Allah'ın, rızkı dilediğine bol verdiğini ve (dilediğine) kıstığını görmediler mi? Bunda inanan bir toplum için elbette ibretler vardır.

38. Öyle ise akrabaya, yoksula, ve yolcuya hakkını ver. Bu, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.

39. İnsanların malları içinde artsın diye faizle her ne verirseniz, Allah katında artmaz. Ama Allah'ın hoşnutluğunu isteyerek her ne zekat verirseniz; işte bunu yapanlar sevaplarını kat kat arttıranlardır.

40. Allah, sizi yaratan, sonra size rızık veren, sonra sizi öldürecek ve daha sonra da diriltecek olandır. Allah'a koştuğunuz ortaklardan, bunlardan herhangi bir şeyi yapabilen var mı? O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir.

41. İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattıracaktır.

42. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da önceki milletlerin sonlarının nasıl olduğuna bakın."Onların çoğu Allah'a ortak koşan kimselerdi.

43. Allah tarafından, geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden önce yüzünü dosdoğru dine çevir. O gün insanlar bölük bölük ayrılacaklardır.

29. Ne var ki, zulüm işlemeye şartlanmış olanlar bir [hakikat] bilgisine dayanmadan kendi arzu ve heveslerinin peşinde giderler. (23) Allah'ın [bu şekilde] saptırdıklarını kim doğru yola sevk edebilir ve [bu işde] kim onlara yardım edebilir? (24)

30. BÖYLECE SEN, bâtıl olan her şeyden uzaklaşarak (25) yüzünü kararlı bir şekilde [hak olan] dine çevir (26) ve Allah'ın insan bünyesine nakşettiği fıtrata uygun davran: (27) [ki,] Allah'ın yarattığında bir bozulma ve çürümeye meydan verilmesin: (28) bu, sahih [bir] din[in gayesi]dir; ama çoğu insanlar onu bilmezler.

31. [O halde bâtıl olan her şeyden yüz çevirerek yalnızca] O'na yönel; ve O'na karşı sorumluluğunun bilincinde ol; namazını devamlı ve dikkatli şekilde ifa et ve O'ndan başkasına ilahlık yakıştıranlar arasına girme;

32. [yahut] inançlarının bütünlüğünü bozarak parçalara bölünen ve her grubun yalnız kendi sahip olduğu [ilkelerle] övündüğü kimselerden olma! (29)

33. ŞİMDİ [vaki olduğu üzere:] insanlar sıkıntıya uğradıklarında Rablerine dönerek [yardım için] O'na yalvarıp yakarırlar; fakat rahmetine nail olunca da bir kısmı, başka güçleri Rablerinin ilahlığına ortak koş[maya başl]arlar, (30)

34. [sanki] kendilerine bahşettiğimiz (nimetler)e karşı nankörlüklerini göstermek istiyorlar. Madem böyle (düşünüyorsunuz,) bu [kısa] ömrünüzün tadını çıkarın: a-ma zamanı geldiğinde [gerçeği] göreceksiniz!

35. Biz onlara, Bizden başkasına kulluk yapmalarını (31) söyleyen bir ilahî vahiy mi (32) gönderdik?

36. [Her zaman olduğu gibi,] insanlara rahmetimizi tattırdığımız zaman buna sevinirler; fakat kendi yapıp-ettikleri (33) sonucunda başlarına bir bela gelince de bütün ümitlerini yitirirler!

37. Onlar, Allah'ın rızkı dilediğine bol ihsan ettiğini, dilediğine ölçülü ve idareli verdiğini görmezler mi? Bunda, kuşkusuz inanan insanlar için dersler vardır!

38. Öyleyse yakınlarınıza, muhtaçlara ve yolculara (34) haklarını verin; bu, Allah'ın rızasını kazanmak isteyenler için en doğrusudur: çünkü, mutluluğa erecekler onlardır!

39. Ve [unutmayın: Başka] insanların malvarlığı sayesinde, artsın diye faizle verdikleriniz [size] Allah katında bir artış sağlamaz. (35) Oysa, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için karşılıksız verdikleriniz [O'nun tarafından bereketlendirilir: (36)] işte onlar, [bu şekilde Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak isteyenler,] ödüllerini kat kat artıranlardır!

40. SİZİ YARATAN, sonra geçinmeniz için gerekli vasıtaları sağlayan, ardından sizi ölüme götüren ve en sonunda tekrar hayata döndürecek olan,

44. Kim inkâr ederse, inkarı kendi aleyhinedir. Kimler de salih amel işlerse, ancak kendileri için (cennette yer) hazırlarlar.

45. Bu hazırlığı Allah'ın; iman edip salih amel işleyenleri kendi lütfundan mükafatlandırması için yaparlar. Şüphesiz o inkâr edenleri sevmez.

46. Rüzgarları, yağmurun müjdecileri olarak göndermesi, Allah'ın (varlık ve kudretinin) delillerindendir. O bunu, size rahmetinden tattırmak, emriyle gemilerin yol alması, onun lütfundan rızkınızı aramanız ve şükretmeniz için yapar.

47. Andolsun, senden önce biz nice peygamberleri kendi kavimlerine gönderdik. Peygamberler onlara apaçık mucizeler getirdiler. Biz de suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek ise üzerimizde bir haktır.

48. Allah rüzgarları gönderendir. Onlar da bulutları harekete geçirir. Allah onları dilediği gibi, (bazen) yayar ve (bazen) yoğunlaştırır. Nihayet yağmurun onların arasından çıktığını görürsün. Onu kullarından dilediklerine uğrattığı zaman bir de bakarsın sevinirler.

49. Oysa onlar daha önce kendilerine yağmur yağdırılmadan evvel kesin bir ümitsizliğe kapılmışlardı.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphe yok ki, o ölüleri de elbette diriltecektir. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

51. Andolsun, eğer (ekinlerine zararlı) bir rüzgar göndersek de o ekini sararmış görseler, ardından mutlaka nankörlük etmeye başlarlar.

52. Şüphesiz, sen ölülere işittiremezsin. Dönüp gittikleri zaman çağrıyı sağırlara da işittiremezsin.

53. Sen körleri sapkınlıklarından çıkarıp doğru yola iletemezsin. Sen çağrını ancak, âyetlerimize inanıp müslüman olan kimselere işittirebilirsin.

54. Allah, sizi güçsüz olarak yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından bir güç veren, sonra gücün ardından bir güçsüzlük ve yaşlılık verendir. O dilediğini yaratır. O hakkıyla bilendir, hakkıyla kudret sahibidir.

55. Kıyametin kopacağı gün suçlular, (dünyada) bir andan fazla kalmadıklarına yemin ederler. Onlar (dünyada haktan) işte böyle döndürülüyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilmiş olanlar ise onlara şöyle diyeceklerdir: "Andolsun, siz, Allah'ın yazısına göre, yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu yeniden dirilme günüdür. Fakat siz bilmiyordunuz."

57. O gün zulmedenlere mazeretleri fayda sağlamaz, Allah'ı razı edecek amelleri işleme istekleri de kabul edilmez.

58. Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türlü misali verdik. Andolsun, eğer sen onlara bir âyet

Allah'tır. O'nun ilahlığına ortak koştuğunuz güçler veya varlıklar (37) bu işlerden birini yapabilirler mi? (Hayır!) O, ihtişamında sınırsızdır ve insanların kendisine eş koştuklarından çok yücedir!

41. [Allah'ın buyruklarını umursamaz hale gelen şu] insanların kendi elleriyle yapıp-ettikleri sonucunda karada ve denizlerde çürüme ve bozulma başladı: Bu şekilde (38) [Allah], belki [doğru yola] geri dönerler diye yaptıklarının bazı [kötü] sonuçlarını onlara tattıracaktır. (39)

42. De ki: "Yeryüzünü dolaşın ve [sizden] önce yaşamış olan [günahkar]ların sonlarının ne olduğunu görün: onların çoğu Allah'tan başka varlıklara veya güçlere ilahî sıfatlar yakıştırmışlardı." (40)

43. Öyleyse, Allah katından, önüne geçilemez bir Gün, [bir Hesap Günü] gelmeden yüzünü kararlı bir şekilde bu sahih dine çevir. (41) O Gün herkesin yeri belli olacak:

44. hakikati inkar eden, inkarı[nın sorumluluğu]na katlanacak, doğru ve adil işler yapanlar ise kendileri için iyi bir hazırlık yapmış olacaklar,

45. O, inanıp doğru işler yapanları kendi lütfuyla ödüllendirecektir. Şüphesiz Allah, hakikati kabule yanaşmayanları sevmez.

46. Çünkü O, mucizevî işaretlerden biri olarak güzel haberler yüklü rüzgarlar [gönderir gibi mesajlarını] göndermektedir ki (42) [hayat veren yağmurlar yoluyla] rahmetini üzerinize yağdırsın, gemiler Kendi buyrukları doğrultusunda hareket edebilsin ve böylece O'nun nimetlerinden pay almak için çaba gösterenlerden ve şükredenlerden olasınız.

47. [Ey Muhammed,] senden önceki toplumlara da kendi içlerinden peygamberler göndermiştik (43) ve onlar hakikatin her türlü kanıtını getirmişlerdi: ve sonra [müminleri zafere ulaştırmak suretiyle,] [kasden] kötülük işleyenlerden öcümüzü almıştık: zaten inananlara yardım etmeyi üstümüzde bir sorumluluk olarak görmüştük.

48. Bulutları yükseğe kaldırsın diye [umut] rüzgarlarını (44) estiren O'dur! O, bulutları göklerin üzerine dilediği gibi yayar ve onları yarıp parçalar, böylece bulutların içinden yağmurların boşaldığını görürsün: ve kullarından dilediğinin üzerine yağdırıp onları sevince boğar,

49. oysa [tam da] yağmurun yağdırılmasından kısa bir süre önce, (neredeyse) bütün umutlarını yitirmişlerdi!

50. İşte [ey insanoğlu,] bunlar Allah'ın rahmetinin işaretleridir; (bak,) ölü toprağa nasıl can veriyor! İşte ölüye tekrar can veren de [Allah]tır: zaten O, her şeyi yapmaya kâdirdir!

51. İşte böyle: şayet (45) [topraklarını kavuran] bir rüzgar göndersek ve ekinlerinin sararmaya başladığını görseler, [kısa süre önceki

getirsen, inkâr edenler mutlaka, "Siz ancak asılsız şeyler uyduranlarsınız"derler.

59. Allah, bilmeyenlerin kalplerini işte böyle mühürler.

60. Sabret. Şüphesiz, Allah'ın va'di gerçektir. Kesin imana sahip olmayanlar sakın seni gevşekliğe (ve tedirginliğe) sürüklemesinler.

sevinçlerinden] vazgeçip [kudretimizi ve rahmetimizi] inkar etmeye kalkışırlar! (46)

52. Elbette sen ölülere asla duyuramazsın: ve sırtlarını [sana] dönüp uzaklaşan [kalbi] sağırlara [da]!

53. Ve yine, [kalpleri] kör olanları sapıklıklarından döndürüp doğru yola iletemezsin: Sen [davetini] ancak mesajlarımıza inan[mak istey]enlere ve böylece kendilerini Bize teslim edenlere duyurabilirsin. (47)

54. SİZİ ZAYIF [bir halde] yaratan, zayıflığınızdan sonra [size] güç veren ve güc[ünüzü gösterdiğiniz bir dönem]den sonra [yaşlılığın getirdiği] zayıflığa sizi dûçâr eden ve saçlarınıza aklar düşüren O'dur! (48) O, dilediğini var eder; O her şeyi bilendir ve sınırsız güç Sahibidir!

55. [Size ölümü veren ve zamanı geldiğinde yeniden diriltecek olan O'dur!] (49) Ve Son Saat gelip çattığında, günaha saplanmış olanlar, [yeryüzünde] bir saatten fazla kalmadıklarına yemin edeceklerdir: onlar kendilerini böylece [hayat boyu] kandırırlar! (50)

56. Fakat [hayattayken] kendilerini bilgi (51) ve inanç ile donattıklarımız: "Siz, gerçekte, Allah'ın vahyettiğin[i doğru kabul etme]de geciktiniz (52) [ve] Kıyamet Günü'ne kadar [beklediniz]: işte bugün Kıyamet Günü'dür: ama siz bunu anlamamakta direndiniz!" (53) diyeceklerdir.

57. Fakat o Gün, zulme şartlanmış olanların ne mazeretlerinin bir faydası olacak, ne de kendilerini düzeltmelerine izin verilecektir.

58. BİZ bu Kur'an'da insanların önüne her türlü örnek olayı koyduk. (54) Ama onlara [böyle] bir mesajla yaklaşırsan, hakikati inkara şartlanmış olanlar, mutlaka, "Siz düzmece iddialarda bulunmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz!" derler.

59. Allah bu şekilde, [hakikati] kabul etme[k isteme]yenlerin kalplerini mühürler. (55)

60. O halde sıkıntılara göğüs ger: Allah'ın [Kıyamet Günü ile ilgili] vaadi kesinlikle doğrudur. Öyleyse, tam bir iç tatminine ulaşamayanların senin zihnine şüphe tohumları ekmelerine izin verme!

127. İsra. (1-8,84-102) 9. YIL.

1. Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz o, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

2. Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik ve onu, "Benden başkasını vekil edinmeyin"diyerek, İsrailoğullarına bir rehber yaptık.

3. Ey kendilerini Nûh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin çocukları! Gerçek şu ki, o çok şükreden bir kuldu.

127. İsra. (1-8,84-102) 9. YIL.

1. YÜCELİĞİNDE sınır olmayan O [Allah] ki kulunu geceleyin, kendisine bazı alametlerimizi (1) göstermek için [Mekke'deki] Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götürdü. (2) Çünkü, gerçekten her şeyi işiten, her şeyi gören O'dur.

2. Ve Biz [aynı şekilde] Musa'ya (3) [da] kitap vermiştik ve onu İsrailoğulları için bir doğru yol rehberi kılmış [ve onlara şöyle demiştik:] "Kaderinizi belirleme gücünü Benden başkasında aramaya kalkmayın. (4)

4. Biz, Kitap'ta (Tevrat'ta) İsrailoğullarına, "Yeryüzünde muhakkak iki defa bozgunculuk yapacaksınız ve büyük bir kibre kapılarak böbürleneceksiniz"diye hükmettik.

5. Nihayet bu iki bozgunculuktan ilkinin zamanı gelince (sizi cezalandırmak için) üzerinize, pek güçlü olan birtakım kullarımızı gönderdik. Onlar evlerinizin arasına kadar sokuldular. Bu, herhâlde yerine gelmesi gereken bir va'd idi.

6. Sonra onlara karşı size tekrar egemenlik verdik. Mallar ve çocuklarla sizi güçlendirdik; sayınızı daha da çoğalttık.

7. İyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz, kötülük yaparsanız yine kendinize yapmış olursunuz. İkinci bozgunculuğun zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine mescide (Beyt-i Makdis'e) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi yerle bir etsinler diye (üzerinize yine düşmanlarınızı gönderdik.)

8. Umulur ki Rabbiniz size merhamet eder. Eğer yine eski duruma dönerseniz, biz de (cezaya) döneriz. Biz cehennemi kafirlere bir zindan yapmışızdır.

84. De ki: "Herkes kendi yapısına uygun işler görür. Rabbiniz, en doğru yolda olanı daha iyi bilir."

85. Ve sana ruh hakkında soru soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbimin bileceği bir şeydir. Size pek az ilim verilmiştir."

86. Andolsun, dileseydik biz sana vahyettiğimizi tamamen ortadan kaldırırdık; sonra bu konuda bize karşı kendine hiçbir yardımcı da bulamazdın.

87. Ancak Rabbin'den bir rahmet olarak böyle yapmadık. Çünkü O'nun sana olan lütfu büyüktür.

88. De ki: "Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine onun benzerini getiremezler."

89. Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Yine de insanların çoğu ancak inkarda direttiler.

90,91,92,93. Dediler ki: "Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça, yahut senin hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olup, aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmadıkça, yahut iddia ettiğin gibi, gökyüzünü üzerimize parça parça düşürmedikçe, yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmedikçe, yahut altından bir evin olmadıkça, ya da göğe çıkmadıkça sana asla inanmayacağız. Bize gökten okuyacağımız bir kitap indirmedikçe göğe çıktığına da inanacak değiliz."De ki: "Rabbimi tenzih ederim. Ben ancak resul olarak gönderilen bir beşerim."

94. İnsanlara hidayet (Kur'an) geldikten sonra onların iman etmelerine ancak, "Allah bir beşeri mi peygamber olarak gönderdi?"demeleri engel olmuştur.

3. Siz ey Nûh'la birlikte [gemide] taşıdığımız insanların soyundan gelenler! O (Nûh ki,) gerçekten de çok şükreden bir kuldu".

4. Ve İsrailoğulları'na vahiy yoluyla (5) [şunu] bildirdik: "Muhakkak ki siz yeryüzünde iki defa (6) bozgunculuk çıkaracak ve küstahça büyüklenip duracaksınız!"

5. Bu yüzden bunlardan ilki hakkında yapılan ön-uyarı(nın günü) gelip çattığında kavgada çok çetin kullarımızdan saldık üzerinize, öyle ki bunlar ülkede kıyı-bucak girmedik yer bırakmadılar; ve ön-uyarının gereği böylece bütünüyle yerine gelmiş oldu. (7)

6. Bir süre sonra onlara yeniden üstün gelmenizi sağladık; (8) ve sizi malca ve evlatça destekleyip sayınızı artırdık.

7. [Ve dedik ki:] "Eğer iyilikte sebat ederseniz, iyiliği yalnızca kendiniz için yapmış olursunuz; eğer kötülük yapmaya kalkışırsanız bunu da kendiniz için yapmış olursunuz".Ve böylece, ön-uyarılardan diğeri(nin günü) gelip çattığında, onurunuzu bütünüyle alaşağı eden, (9) önceki[ler] gibi Mâbed'e (davetsiz) giren ve ele geçirdikleri her yeri yerle bir eden [başka düşmanlar gönderdik üzerinize].

8. Rabbinizin size acıyıp-esirgemesi elbette umulabilir; ama eğer siz [günaha] geri dönerseniz, Biz de [azaba] geri döneriz. Ve [unutmayın ki,] Biz cehennemi hakkı inkar edenleri kuşatacak (bir hisar) kılmışızdır.

84. De ki: "Herkes kendi yapısına göre davranmaktadır; ve bunun içindir ki Rabbiniz kimin en iyi yolu seçtiğini (100) çok iyi bilmektedir".

85. BİR DE, sana ilahî esinlenme (101) [nin mahiyeti] hakkında soru soruyorlar. De ki: "Bu esinlenme Rabbimin buyruğuyla [cereyan etmekte]dir; ve [ey insanlar, siz bunun mahiyetini anlıyamazsınız, çünkü] bu konuda size pek az bilgi verilmiştir".

86. Ve eğer dileseydik, sana ne ki vahyettiysek (hepsini) giderirdik; ve o zaman sen de seni Bize karşı kayıracak kimse bulamazdın. (102)

87. [Böyle bir şey olmuyorsa bu] yalnızca Rabbinden bir rahmet nedeniyledir: gerçekten de O'nun senin üzerindeki lütfu çok büyüktür!

88. De ki: "Bütün insanlar ve görünmeyen varlıklar (103) bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak için bir araya gelselerdi ve, birbirlerine (bu konuda) destek olmak için ellerinden gelen her şeyi yapsalardı, yine de onun benzerini ortaya koyamazlardı!

89. Çünkü, gerçekten de Biz bu Kur'an'da her konuyu insanlığın [yararı için] değişik açılardan örneklerle açıklamış bulunuyoruz! (104) Hal böyleyken, yine de insanların çoğu inkarcı bir

95. De ki: "Eğer yeryüzünde, (insanlar yerine), yerleşip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten bir melek peygamber indirirdik."

96. De ki: "Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O kullarından hakkıyla haberdardır, onları hakkıyla görendir."

97. Allah kimi doğru yola iletirse işte o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüzüstü haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir. Cehennemin ateşi dindikçe, onlara çılgın ateşi artırırız.

98. Bu, onların cezasıdır. Çünkü onlar âyetlerimizi inkar ettiler ve, "Biz bir yığın kemik, bir yığın ufantı olduktan sonra mı yeniden bir yaratılışla diriltilecekmişiz, biz mi?"dediler.

99. Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allah'ın kendileri gibilerini yaratmaya kadir olduğunu görmediler mi? Allah onlar için, hakkında hiçbir şüphe bulunmayan bir ecel belirlemiştir. Fakat zalimler ancak inkarda direttiler.

100. De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman da tükenir korkusuyla cimrilik ederdiniz. Zaten insan çok cimridir."

101. Andolsun, biz Mûsâ'ya apaçık dokuz mucize verdik. İsrailoğullarına sor (sana anlatsınlar): Hani Mûsâ onlara gelmiş ve Firavun da ona, "Ben senin kesinlikle büyülendiğini zannediyorum ey Mûsâ!"demişti.

102. Mûsâ ise, "İyi biliyorsun ki, bunları ancak, göklerin ve yerin Rabbi apaçık deliller olarak indirmiştir. Ey Firavun, ben de seni kesinlikle helak olmuş bir kişi olarak görüyorum"demişti.

tavırdan başkasını benimsemekten inatla kaçınmaktadır. (105)

90. Nitekim, "Ey Muhammed, bize yerden gözeler fışkırtmadıkça (106) sana inanmayacağız" diyorlar,

91. "yahut hurma ağaçlarıyla, asmalarla dolu bir bahçen olmadıkça; ve onların arasında çağıl çağıl dereler akıtmadıkça; (107)

92. yahut, tehdit edip durduğun gibi, (108) göğü parça parça üzerimize düşürmedikçe; yahut Allah'ı ve melekleri bizimle yüzyüze getirmedikçe;

93. yahut altından [yapılmış] bir evin olmadıkça; yahut göğe yükselmedikçe -kaldı ki göğe yükselmene dahî, bize (oradan, kendi gözlerimizle) okuyabileceğimiz bir kitap getirmedikçe inanmayız ya!" (109) [Ey peygamber] de ki: "Kudret ve yüceliğinde sınırsız olan Rabbimdir! (110) Ben ölümlü bir elçiden başka biri miyim ki?"

94. (İşte bunun gibi,) insanlara [bir peygamber eliyle] doğru yol bilgisi geldiği zaman onları [ona] inanmaktan alıkoyan, onların: "Allah ölümlü bir insanı mı elçi olarak gönderdi?" diye itiraz etmelerinden başka bir şey değildir. (111)

95. Onlara (şu sözümüzü) ilet: "Eğer yeryüzünde yurt tutup dolaşan melekler olsaydı, o zaman onlara elçi olarak şüphesiz gökten bir melek indirirdik!"

96. De ki: "Benimle sizin aranızda Allah'tan başkası tanıklık edemez; kullarından [onların kalplerinde olanı bütün açıklığıyla] görerek haberdar olan O'dur".

97. Allah'ın yol gösterdiği kimsedir doğru yola erişen; O'nun saptırdığı kimselere gelince, böylelerini O'na karşı koruyacak kimse bulamazsın: Biz onları Kıyamet Günü, varacakları yer cehennem olmak üzere, yüzleri yerde, körler, dilsizler ve sağırlar olarak toplayacağız; [ve] ne zaman [ateş] yatışır gibi olsa, [onu hemen] harlı alevlerle onlar için canlandıracağız. (112)

98. Bu, onların mesajlarımızı inkar ederek ve "Demek, biz kemiğe, toza-toprağa dönüştükten sonra gerçekten yepyeni bir yaratma eylemiyle diriltileceğiz, öyle mi?" (113) diyerek hak ettikleri bir karşılık olacak.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onları kendi eşkalleri üzere yeniden yaratacak (114) güce sahip olduğunu ve onları yeniden diriltmek için, sonu geleceğinden şüphe olmayan bir süre (115) belirlemiş bulunduğunu kavrayamıyorlar mı? Ama şu var ki, zalimler küfürden başka her şeye karşı çekimser davranırlar! (116)

100. De ki: "Rabbimin bağış ve bolluk (117) hazinelerine eğer siz sahip olsaydınız, o zaman [onlara], harcayıp tüketme korkusuyla, mutlaka sımsıkı sarılırdınız: çünkü insan gerçekten çok tamahkardır, [sınırsız cömert olan ise sadece Allah'tır]". (118)

101. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz Musa'ya dokuz açık mesaj verdik. (119)Nitekim, sor İsrailoğulları'na, (120) [Musa] onlara geldiğinde [ve Firavun'a başvurduğunda (121) neler olduğunu sana anlatsınlar]. Firavun ona: "Ey Musa!" demişti, "Gerçek şu ki, ben senin büyüyle donanmış olduğunu düşünüyorum!" (122)

102. [Musa] da ona: "Bu [mucizevî olguları, sana] uyarıcı-aydınlatıcı belirtiler olarak (123) göklerin ve yerin (gerçek) sahibinden başkasının indiremeyeceğini pekala biliyorsun!" diye karşılık verdi, "Ve ey Firavun, [onları doğru değerlendirme yolunu seçmediğin için] ben de senin bütünüyle ziyan içinde olduğunu düşünüyorum!"

57. O, rüzgarları rahmetinin önünde müjde olarak gönderendir. Nihayet rüzgarlar ağır bulutları yüklendiği vakit, onları ölü bir belde (yi diriltmek) için sevk ederiz de oraya suyu indiririz. Derken onunla türlü türlü meyveleri çıkarırız. İşte ölüleri de öyle çıkaracağız. Ola ki ibretle düşünürsünüz.

58. (Toprağı) iyi ve elverişli beldenin bitkisi, Rabbinin izniyle bol ve bereketli çıkar. (Toprağı) kötü ve elverişsiz olandan ise, faydasız bitkiden başkası çıkmaz. Şükredecek bir toplum için biz âyetleri işte böyle değişik biçimlerde açıklıyoruz.

59. Andolsun, Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik de, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Şüphesiz ben sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum"dedi.

60. Kavminin ileri gelenleri, "Biz seni açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz"dediler.

61. (Nûh onlara) şöyle dedi: "Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yok. Aksine ben, Âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

62. "Ben size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ediyorum ve size nasihat ediyorum. Sizin bilmediğiniz şeyleri de Allah tarafından gelen vahiy ile biliyorum."

63. Sizi uyarması ve sizin de Allah'a karşı gelmekten sakınıp rahmete ulaşmanız için, içinizden bir adam aracılığı ile Rabbinizden size bir zikir (vahiy ve öğüt) gelmesine şaştınız mı?

64. Derken kavmi onu yalanladı. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar (vicdanları hakka kapalı) kör bir kavim idiler.

65. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u peygamber olarak gönderdik. Onlara, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka hiçbir ilah yoktur. Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"dedi.

66. Kavminin ileri gelenlerinden inkar edenler dediler ki: "Şüphesiz, biz seni akıl kıtlığı içinde

57. Yaklaşan rahmetinin önünde müjdeci olarak rüzgarları gönderen O'dur; yağmur yüklü bulutlar toplandıklarında, onları çorak bölgeye doğru sürükleyip bu yolla su indirelim ve böylece her türlü ürünün yeşerip boy vermesini sağlayalım diye. Ölüleri de işte böyle dirilteceğiz; belki düşünür ders alırsınız. (44)

58. Bereketli toprak (gibi) ki, onun ekini, Rabbinin izniyle [bolluk içinde] fışkırır; oysa kötü toprağınki ancak cılız bir ekin verir. Şükreden bir topluluk[un yararlanması] için ayetlerimizi işte böyle çok yönlü olarak dile getiriyoruz!

59. GERÇEK ŞU Kİ, Biz Nûh'u kendi toplumuna (45) gönderdik: "Ey kavmim!" dedi, "yalnızca Allah'a kulluk edin: O'ndan başka tanrınız yok çünkü. Doğrusu, dehşet ve azabıyla büyük bir Gün'ün gelip sizi bulmasından korkuyorum ben!" (46)

60. Kavmi içinden önde gelenler: "Doğrusu, biz senin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu görüyoruz!" diye karşılık verdiler.

61. [Nûh]: "Ey kavmim" dedi, "Bende bir eğrilik/bir sapıklık yok; ne var ki, ben âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.

62. Rabbimin haberlerini bildiriyor, öğütler veriyorum size: çünkü ben, Allah'ın bana [vahiyle] bildirmesi sayesinde sizin bilmediğinizi biliyorum.

63. Sizi uyarabilsin ve siz de Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyup O'nun rahmetiyle onurlanasınız diye sizin kendi içinizden birinin eliyle Rabbinizden size bir haber gelmesini niçin yadırgıyorsunuz?"

64. Ve [Bu uyarıya rağmen] o'nu yalanladılar! Ve bunun üzerine Biz de o'nu ve gemide o'nunla beraber olanları kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanları ise (suda) boğduk; gerçekten kör bir topluluktu onlar! (47)

65. VE ÂD [toplumuna da] kardeşleri Hûd'u [gönderdik]. (48) "Ey kavmim!" dedi (onlara), "yalnızca Allaha kulluk edin: O'ndan başka tanrınız yok. Hal böyleyken yine de O'na karşı sorumluluk bilinci duymayacak mısınız?"

görüyoruz. Biz senin mutlaka yalancılardan biri olduğuna inanıyoruz."

67. Hûd şöyle dedi: "Ey kavmim! Bende akıl kıtlığı yok. Aksine ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

68. "Rabbimin vahyettiklerini size tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir nasihatçıyım."

69. "Sizi uyarması için içinizden bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikir (vahy ve öğüt) gelmesine şaştınız mı? Hatırlayın ki, Allah sizi Nûh kavminden sonra onların yerine getirdi ve sizi yaratılış itibariyle daha güçlü kıldı. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz."

70. Onlar, "Sen bize tek Allah'a ibadet edelim, atalarımızın ibadet edegeldiklerini bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bizi tehdit ettiğin azabı bize getir"dediler.

71. Hûd, "Artık size Rabbinizden bir azap ve öfke inmiştir. Allah'ın, haklarında hiçbir delil indirmediği, yalnızca sizin ve babalarınızın uydurduğu bir takım isimler (düzmece tanrılar) hakkında mı benimle tartışıyorsunuz? Öyleyse (başınıza geleceği) bekleyin! Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"dedi.

72. Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayan ve iman etmemiş olanların ise kökünü kestik.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i Peygamber olarak gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka bir ilah yoktur. Gerçekten size Rabbinizden (benim peygamber olduğumu gösterecek) açık bir delil geldi. İşte size bir mucize olarak Allah'ın şu devesi... Bırakın onu da Allah'ın mülkünde yesin, içsin. Sakın ona bir kötülük etmeyin. Yoksa sizi elem dolu bir azap yakalar."

74. "Hatırlayın ki Allah Âd kavminden sonra, sizi onların yerine getirdi ve sizi yeryüzünde yerleştirdi. Yerin ovalarında köşkler kuruyor, dağları oyup evler yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."

75. Kavminin büyüklük taslayan ileri gelenleri, küçük görülüp ezilen inanmışlara, "Siz, Salih'in, Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu (sahiden) biliyor musunuz?"dediler. Onlar da, "Biz şüphesiz onunla gönderilene inananlarız"dediler.

76. Büyüklük taslayanlar, "Şüphesiz biz sizin inandığınız şeyi inkar edenleriz."dediler.

77. Nihayet deveyi kestiler, Rablerinin emrine karşı geldiler ve "Ey Salih! Sen eğer (dediğin gibi) peygamberlerden isen, haydi bizi tehdit ettiğin azabı getir"dediler.

78. Derken, onları o kuvvetli sarsıntı yakaladı da yurtlarında yüzüstü hareketsiz çöke kaldılar.

66. Kavmi arasından gerçeği tanımaya yanaşmayanların önde gelenleri: "Doğrusu, biz seni aklı kıt biri olarak görüyoruz ve üstelik yalancının biri olduğunu sanıyoruz!" (49)

67. [Hûd:] "Ey kavmim" dedi, ben aklı kıt biri değil, âlemlerin Rabbinden bir elçiyim.

68. Rabbimin haberlerini bildiriyor ve size dürüst ve güvenilir öğütler veriyorum. (50)

69. Sizi uyarabilsin diye kendi içinizden birinin eliyle; Rabbinizden size bir haber gelmesini yadırgıyor musunuz, niçin? Hiç değilse, sizi nasıl Nûh toplumunun yerine getirdi ve sizi maddî varlık olarak nasıl kat kat üstün güçlerle donattı, (51) bunu hatırlayın. Ve artık anın Allah'ın nimetlerini ki kurtuluşa erebilesiniz!"

70. Şöyle cevap verdiler: "Bir tek Allah'a kulluk edelim de atalarımızın kulluk edegeldiği bütün öteki tanrıları bırakalım diye mi geldin bize? Eğer doğru sözlü biriysen, haydi getir (de görelim) bizi tehdit edip durduğun azabı!"

71. [Hûd]: "Rabbinizin müstehak gördüğü ürkütücü bir bela (52) ve gazapla kuşatılmış durumdasınız zaten!" dedi. "Şimdi, Allah'ın haklarında hiçbir delil indirmediği, yalnızca sizin ve atalarınızın uydurduğu o [boş] isimler (53) hakkında mı benimle çekişiyorsunuz? [O kaçınılmaz olanı] bekleyin öyleyse; doğrusu ben de sizinle bekleyeceğim!" (54)

72. Ve böylece, o'nu ve o'nunla beraber olanları kuşatıcı rahmetimizle kurtardık; beri yandan, ayetlerimizi yalanlayıp inanmayanlarıysa son kalıntısına kadar silip attık. (55))

73. VE SEMÛD [toplumuna da] kardeşleri Salih'i [gönderdik]. (56) "Ey kavmim!" dedi, "Yalnızca Allah'a kulluk edin; O'ndan başka tanrınız yok. Rabbinizden işte apaçık bir kanıt geldi size: "Allah'a ait olan bu dişi deve bir nişanedir sizin için: öyleyse bırakın onu Allah'ın arzında otlasın ve sakın dokunmayın ona; yoksa çok can yakan bir azap yakalar sizi. (57

74. "Ve hatırlayın, sizi nasıl Âd [toplumunun] yerine getirdi O; (58) ve ovalarında kendinize konaklar yükseltip dağlarını yontarak evler yapabilesiniz diye yeryüzünde sizi nasıl sağlamca yerleştirdi. (59) Öyleyse, anın Allah'ın nimetini de yeryüzünde bozgunculuk yapıp karışıklığa yol açmayın."

75. Güçsüz görülenlere karşı küstahça büyüklük taslayan toplumun ileri gelenleri inananlara: "Siz Salih'in [gerçekten] Rabbinin katından gönderildiğinden emin misiniz?" dediler.Onlar da: "Elbette inanıyoruz o'nun getirdiği habere" (60) diye cevap verdiler.

76. Büyüklük peşinde olanlarsa: "Bakın" dediler, "sizin o kadar emin olduğunuz şeyi biz asla doğru bulmuyoruz!"

77. Ve böyle (diyerek) dişi deveyi yatırıp hunharca kestiler, (61) Rablerinin buyruğuna burun kıvırıp

79. Artık Salih onlardan yüz çevirdi ve "Andolsun, ben size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ettim ve size nasihatta bulundum. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz"dedi.

80. Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?"

sırt çevirdiler. Ve (bununla da kalmayıp): "Ey Salih," dediler, "eğer gerçekten Allah'ın elçilerinden biriysen, haydi getir şu bizi korkutup durduğun azabı!"

78. Derken bir deprem ansızın yakalayıverdi onları ve kendi evlerinde cansız seriliverdiler. (62)

79. Ve [Salih] onlardan yüz çevirdi: "Ey kavmim!" dedi, "gerçek şu ki, ben Rabbimin mesajlarını ilettim ve güzelce öğüt verdim size; (ama) siz güzel öğüt verenleri sevmediniz."

80. VE LÛT[u (63) hatırlayın ki, hani o] kavmine şöyle demişti: "Dünyada sizden önce hiç kimsenin yapmadığı kötülükler mi işleyeceksiniz?

81. "Hakikaten siz kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir toplumsunuz."

82. Kavminin cevabı ise sadece, "Çıkarın bunları memleketinizden! Güya onlar kendilerini fazla temiz tutan insanlar!..."demek oldu.

83. Bunun üzerine biz de onu ve karısı dışında aile fertlerini kurtardık. Karısı ise azab içinde kalanlardan oldu.

84. Onların üstüne bir azap yağmuru yağdırdık."Bak, suçluların akıbeti nasıl oldu.

85. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka hiçbir ilah yoktur. Rabbinizden size açık bir delil gelmiştir. Artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların mallarını eksiltmeyin. Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. İnananlar iseniz bunlar sizin için hayırlıdır."

86. "Bir de, tehdit ederek Allah'ın yolundan O'na iman edenleri çevirmek, Allah'ın yolunu eğri ve çelişkili göstermek üzere her yol üstüne oturmayın. Hatırlayın ki, siz az (ve güçsüz) idiniz de o sizi çoğalttı. Bakın, bozguncuların sonu nasıl oldu!?"

87. . "Eğer içinizden bir kısmı benimle gönderilen gerçeğe inanmış, bir kısmı da inanmamışsa, artık Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

88. Şuayb'ın kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: "Ey Şuayb! Andolsun, ya kesinlikle bizim dinimize dönersiniz ya da mutlaka seni ve seninle birlikte inananları memleketimizden çıkarırız."Şuayb, "İstemesek de mi?"dedi.

89. "Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer ona dönersek mutlaka Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah'ın dilemesi olmadıkça sizin dininize dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle

129. Araf. (81-154,176-206) 10. YIL.

81. Kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz: Yoo, siz gerçekten ölçüyü aşan bir topluluksunuz!"

82. Fakat kavminin cevabı yalnızca şu oldu: (64) "Sürün ülkenizden onları! Besbelli, kendilerini temize çıkaran insanlar, bunlar!" (65)

83. Bunun üzerine o'nu ve geride kalanlar (66) arasında bulunan karısı dışında yandaşlarını kurtardık.

84. Bu arada, [helak edici] bir yağmur yağdırdık berikilerin üzerine: İşte görün, günaha gömülüp gidenlerin başına geleni!

85. VE MEDYEN [halkına] kardeşleri Şuayb'ı (67) [gönderdik], "Ey kavmim!" dedi, "Yalnız Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka tanrınız yok! Rabbinizden işte apaçık bir duyuru geldi size. Öyleyse [bütün işlerinizde] ölçüyü tartıyı tam olarak gözetin, hukuken onların olan şeyden insanları yoksun bırakmayın; (68) ve iyi bir düzene kavuşturulduktan sonra kalkıp yeryüzünde bozgunculuk yapmayın: [bütün] bunlar sizin iyiliğiniz için; tabii, eğer inanırsanız.

86. Bir de, inanan herkesi tehditle Allah'ın yolundan dönmeye zorlayarak ve onu eğri göstermeye çalışarak [doğruya götüren] her yolun kıyısında pusuya yatmayın. Ve O'nun sizi azlıkken [nasıl] çoğalttığını hatırlayın: Ve bakın, sonu ne oldu fesat saçanların! (69)

87. "Madem ki, aranızda, getirdiğim habere inanan bir topluluk yanında bir de inanmayan bir topluluk var, öyleyse bu içinden çıkılması zor durumda sabredin, tâ ki aramızda Allah hükmedinceye kadar: çünkü O, hükmedenlerin en hayırlısıdır".

88. Kavmi içinde ileri gelen, kendini beğenmiş o kurumlu kimseler: "Ey Şuayb!" dediler, "Hiç şüphen olmasın ki, seni ve inanan yoldaşlarını ülkemizden sürgün edeceğiz, meğer ki, kesin bir biçimde bizim yolumuza dönesiniz!" [Şuayb]: "Peki, ya bunu yürekten istemiyorsak?" dedi,

89. "Çünkü, bakın, kalkıp yeniden sizin yolunuza dönecek olsaydık -hem de Allah bizi ondan

kuşatmıştır. Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında gerçekle hükmet. Çünkü sen hükmedenlerin en hayırlısısın."

90. Şuayb'ın kavminden inkar eden ileri gelenler dediler ki: "(Ey ahali!) Andolsun ki eğer Şuayb'a uyarsanız o takdirde mutlaka siz zarar edenler olursunuz."

91. Derken, onları o korkunç sarsıntı yakaladı da yurtlarında yüzüstü hareketsiz çöke kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç yaşamamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, asıl ziyana uğrayanlar onlar oldu.

93. (Şuayb) onlardan yüzçevirdi ve dedi ki: "Ey kavmim! Andolsun, ben size Rabbimin vahyettiklerini ulaştırdım. Size nasihat de ettim. Şimdi ben, inkarcı bir topluluğa nasıl üzülürüm?"

94. Biz hiçbir memlekete bir peygamber göndermedik ki (karşı çıkmaktan vazgeçip) yalvarıp yakarsınlar diye ora halkını yoksulluk ve sıkıntıya uğratmış olmayalım.

95. Sonra kötülüğün (sıkıntı ve darlığın) yerine iyiliği (bolluk ve genişliği) getirdik. Nihayet çoğaldılar ve (nankörlük edip): "Atalarımız da darlığa uğramış ve bolluğa kavuşmuşlardı"dediler. Biz de, farkında değillerken onları ansızın yakaladık.

96. Eğer, o memleketlerin halkları iman etseler ve Allah'a karşı gelmekten sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereketler (in kapılarını) açardık. Fakat onlar yalanladılar, biz de kendilerini işledikleri günahlarından dolayı yakalayıverdik.

97. Memleketlerin halkları geceleyin uyurken kendilerine azabımızın gelmesinden emin mi oldular?

98. Ya da o memleketlerin halkları kuşluk vakti gülüp oynarken kendilerine azabımızın gelmesinden emin mi oldular?

99. Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ziyana uğrayan kavimden başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz.

100. Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara şu gerçek apaçık belli olmadı mı ki, biz dileseydik onları da (öncekiler gibi) günahları yüzünden cezalandırırdık. Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar hakkı işitmezler.

101. İşte memleketler! Onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun, peygamberleri onlara apaçık deliller getirmişti. Fakat onlar daha önce yalanladıklarına inanacak değillerdi. Allah kafirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102. Biz onların çoğunda, sözünde durma diye bir şey bulmadık. Ama gerçekten onların çoklarını yoldan çıkmış kimseler bulduk.

103. Sonra onların ardından Mûsâ'yı, apaçık mucizelerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen

kurtardıktan sonra- o zaman, Allah'a düpedüz yalan yakıştırmış olurduk. (70) Rabbimiz Allah bunu bizden istemediği sürece, (71) bizim sizin yolunuza dönmemiz asla doğru olmaz. Rabbimiz sınırsız bilgisiyle her şeyi kuşatmıştır; biz de güvenimizi Allah'a bağlamışız. Ey Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında hak neyse, ortaya çıkar; çünkü hakkı ortaya çıkaranların en hayırlısı Sensin!" (72)

90. Ne var ki, kavimleri arasından, hakkı inkara şartlanmış olan elebaşları, [Şuayb'ın yandaşlarına:] "Doğrusu, eğer Şuayb'a uyarsanız, bilin ki, kaybedenlerden olacaksınız!" dediler.

91. Derken, bir deprem onların işini bitirdi: kendi evlerinde cansız olarak yere serilip kaldılar. (73)

92. Onlar ki Şuayb'ı yalancı çıkarmak isteyen kimselerdi: Sanki orada hiç yaşamamış gibi oldular. Onlar ki, Şuayb'ı yalancı çıkarmak isteyen kimselerdi: Kendileri kaybeden kimseler oldular!

93. Ve sonunda Şuayb, onların yanından dönüp giderken: "Ey kavmim!" dedi, "gerçek şu ki, ben size Rabbimin buyruklarını tebliğ ettim ve güzelce öğüt verdim: artık ben nasıl (sizin gibi) hakkı inkar eden bir topluluk için yas tutup kederleneyim?"

94. BİZ hiçbir topluma peygamber göndermemişizdir ki belki kibirlerinden sıyrılırlar diye onları darlıkla, sıkıntıyla denemiş olmayalım.

95. Sonra o darlığı genişliğe çevirmişizdir (74) ki refahı tatsınlar da [kendi kendilerine]: "Atalarımız da darlık ve sıkıntıya düşmüşlerdi" (75) desinler, işte ancak bundan sonradır ki, kendileri daha [ne olup bittiğinin] farkına varmadan, onları kıskıvrak yakaladık. (76)

96. Oysa bu toplumların insanları imana erip de Bize karşı sorumluluk bilinci taşıyor olsalardı onların önünde göğün ve yerin bolluklarını açardık: ama gerçeği yalanlamaya kalktılar ve Biz de [kendi] yapıp-ettiklerinden ötürü onları kıskıvrak yakaladık. (77)

97. O halde, artık hangi toplumun insanları, azabımızın, geceleyin daha onlar uykudayken ansızın başlarına kopmayacağından emin olabilirler?

98. Yahut, artık hangi toplumun insanları, azabımızın, güpegündüz onlar [dünyayla] oyalanıp dururken başlarına kopmayacağından emin olabilirler? (78)

99. Kim güvenlik içinde görebilir kendini, Allah'ın önceden kestirilemeyen ince tertibine karşı? Hayır, zaten tükenip gitmiş (79) insanlardan başka kimse Allah'ın ince tertibine karşı güvenlik içinde göremez kendini!

100. Öyleyse, önceki kuşakların izinden (80) yeryüzüne varis olanlar için (şu gerçek) hâlâ ortaya çıkmadı mı, eğer dileseydik kendi günahları yüzünden onları [da] pekala çarpabilirdik; hem de

adamlarına peygamber olarak gönderdik de onları (mucizeleri) inkar ettiler. Bak, bozguncuların sonu nasıl oldu.

104. Mûsâ dedi ki: "Ey Firavun! Şüphesiz ki ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

105. Bana, Allah'a karşı sadece gerçeği söylemem yaraşır. Ben size Rabbinizden açık bir delil (mucize) getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder.

106. Firavun, "Eğer açık bir delil getirdiysen haydi göster onu bakalım, şayet doğru söyleyenlerden isen"dedi.

107. Bunun üzerine Mûsâ asasını yere attı. Bir de ne görsünler, apaçık bir ejderha.

108. Elini (koynundan) çıkardı. Bir de ne görsünler o, bakanlar için, bembeyaz olmuş.

109. Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: "Şüphesiz bu adam usta bir sihirbazdır."

110. "Sizi yerinizden çıkarmak istiyor."Firavun ileri gelenlere, "Öyle ise siz ne düşünüyorsunuz?"dedi.

111. Onlar şöyle dediler: "Mûsâ'yı ve kardeşini (bir süre) beklet (haklarında bir işlem yapma) ve şehirlere toplayıcılar yolla."

112. "Bütün usta sihirbazları (toplayıp) sana getirsinler."

113. Sihirbazlar Firavun'a geldiler. "Galip gelenler biz olursak mutlaka bize bir mükafat vardır, değil mi?"dediler.

114. Firavun, "Evet. Üstelik siz (ücretle de kalmayacaksınız) mutlaka benim en yakınlarımdan olacaksınız"dedi.

115. (Sihirbazlar), "Ey Mûsâ!"Ya önce sen at, ya da önce atanlar biz olalım"dediler.

116. (Mûsâ), "Siz atın"dedi. Bunun üzerine onlar (ellerindekini) atınca insanların gözlerini büyülediler ve onlara korku saldılar. Büyük bir sihir yaptılar.

117. Biz de Mûsâ'ya, "Elindeki değneğini at"diye vahyettik. Bir de ne görsünler o, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.

118. Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boşa çıktı.

119. Artık orada yenilmişler ve küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar ise secdeye kapandılar.

121. "Âlemlerin Rabbine iman ettik"dediler.

122. "Mûsâ ve Hârûn'un Rabbine."

123. Firavun, "Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha!"dedi. "Şüphesiz bu halkını oradan çıkarmak için şehirde kurduğunuz bir tuzaktır. Göreceksiniz!"

124. "Mutlaka sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da (ibret olsun diye) sizin tümünüzü elbette asacağım."

125. Dediler ki: "Biz mutlaka Rabbimize döneceğiz."

[hakikati] işitmesinler diye kalplerine mühür basarak! (81)

101. Sana içlerinden bazılarının kıssalarını anlattığımız bu [önceki] toplumlara kendi içlerinden çıkan elçiler, gerçekten de hakkın ne olduğu yolunda apaçık belgeler, burhanlar getirmişlerdi; ama onlar, bir kere yalan saydıkları şeye (82) [bir daha] inanmak istemediler. İşte bunun içindir ki, Allah, hakikati inkar edenlerin kalplerine mühür vuruyor:

102. Ve Biz onların çoğunda doğru olan şeylere (83) karşı [içsel] bir bağlılık bulmadık -tersine, onların çoğunu onmaz günahkarlar olarak bulduk.

103. VE BU [önceki toplumlardan] sonra Firavun ve onun soylular çevresine Musa'yı ayetlerimizle gönderdik; onları inatla reddettiler (84) ve bak, nasıl oldu sonu bu bozguncuların!

104. Musa: "Ey Firavun!" dedi, "gerçek şu ki, ben âlemlerin Rabbinden bir elçiyim;

105. bana düşen, Allah hakkında gerçekten başka bir şey söylememektir. İşte size Rabbinizden apaçık burhanlarla çıkıp geldim: Öyleyse bırak artık, İsrailoğulları benimle gelsinler!"

106. [Firavun]: "Bir işaret, bir alamet getirdiysen, göster bakalım; tabii, doğru sözlü biriysen!" dedi.

107. Bunun üzerine [Musa], asâsını yere bıraktı: Oo! [bir de ne görsünler!] düpedüz bir yılandı, bu;

108. Ve (sonra) elini yukarı kaldırdı: Oo! Bir de baktılar, bembeyaz, ışıl ışıl! (85)

109. Firavun'un uyrukları arasında ileri gelenler "Doğrusu, çok şey bilen usta bir sihirbazmış bu" dediler,

110. "sizi yerinizden etmek isteyen biri!" (86) [Firavun:] "Peki, ne öneriyorsunuz?" diye sordu.

111. Şöyle cevap verdiler: "Onu ve kardeşini (87) bir süre alıkoy ve şehirlere davetçiler gönder,

112. bütün usta ve bilgin sihirbazları senin huzuruna toplayıp getirsinler."

113. Ve sihirbazlar Firavun'a gelip: "Eğer üstün gelen biz olursak" dediler "o zaman büyük bir ödül (88) hak etmiş oluruz".

114. [Firavun]: "Elbette" diye karşılık verdi, "üstelik, o zaman gözdelerimizin arasına katılmış olacaksınız."

115. Sihirbazlar [Musa'ya]: "Ey Musa!" dediler, "Önce sen mi atacaksın [asânı] yoksa biz mi atalım?"

116. [Musa]: "[Önce] siz atın!" dedi. Ve onlar [asâlarını] yere attıkları zaman, insanların gözlerini büyüyle bağladılar ve onları korkuyla şaşkına çevirdiler.

117. Ve [o zaman] Biz de Musa'ya: "Asânı yere at!" diye vahyettik. Oo! (bir de ne görsünler) bu, onların bütün o aldatıcı düzeneklerini yutmasın mı! (89)

126. "Sen sırf, Rabbimizin âyetleri bize geldiğinde iman ettiğimiz için bize hınç duyuyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve müslüman olarak bizim canımızı al."

127. Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: "Sen (sihirbazları cezalandıracaksın da) Mûsâ'yı ve kavmini, bu ülkede fesat çıkarsınlar, seni ve ilahlarını terk etsinler diye bırakacak mısın?"Firavun, "Biz onların oğullarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Biz onların üzerinde ezici bir güce sahibiz?"dedi.

128. Mûsâ kavmine, "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır"dedi.

129. Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de bize işkence edildi, geldikten sonra da."Mûsâ, "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizi bu yerde (Mısır'da) egemen kılıp, nasıl davranacağınıza bakacaktır"dedi.

130. Andolsun biz, Firavun ailesini, öğüt alsınlar diye yıllarca süren kıtlık ve ürün eksikliği ile cezalandırdık.

131. Fakat onlara iyilik geldiği zaman, "Bu bizimdir, (biz çalışıp kazandık)"derler. Eğer başlarına bir kötülük gelirse Mûsâ ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. İyi bilin ki onların uğursuzluk sebebi ancak Allah katında (yazılı)dır. Fakat çokları bilmezler.

132. Dediler ki: "Bizi büyülemek için her ne getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz."

133. Biz de, her biri ayrı ayrı birer mucize olmak üzere başlarına tufan, çekirge, ürün güvesi (haşerât), kurbağalar ve kan gönderdik. (Hiçbirinden ders almadılar.) Büyüklük tasladılar ve suçlu bir kavim oldular.

134. Üzerlerine azap çökünce, "Ey Mûsâ! Rabbinin sana verdiği söz uyarınca bizim için dua et. Eğer azabı üzerimizden kaldırırsan, mutlaka sana inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte elbette göndereceğiz"dediler.

135. Fakat erişecekleri bir süreye kadar biz azabı üzerlerinden kaldırınca hemen yeminlerini bozarlar.

136. Bu yüzden onlardan intikam aldık. Âyetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamamaları sebebiyle kendilerini denizde boğduk.

137. Hor görülüp ezilmekte olan kavmi (İsrailoğullarını), toprağına bolluk ve bereket verdiğimiz yerin doğu ve batı taraflarına mirasçı kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz, onların sabretmeleri karşılığında gerçekleşti. Firavun ve kavminin yaptıklarını ve (özenle kurup) yükselttiklerini yerle bir ettik.

138. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Derken, kendilerine ait putlara tapan bir kavme rastladılar. İsrailoğulları, "Ey Mûsâ! Onların kendilerine ait

118. Böylece gerçek kendini göstermiş, berikilerin bütün o yapıp becerdiklerinin boş olduğu ortaya çıkmış oldu.

119. Ve (yine) böylece onlar yenilmiş, adamakıllı küçük düşmüş oldular.

120. Sihirbazlar [hemen] diz çöküp yere kapanarak: (90)

121. "Biz (artık) inandık âlemlerin Rabbine,

122. Musa ve Harun'un Rabbine!" dediler.

123. Firavun: "Ben size izin vermeden ona (91) inandınız, öyle mi?" dedi, "Bakın, bu sizin yaptığınız sinsice hazırlanmış bir tuzak; hem de bu [benim kendi] şehrimde, böylelikle ahalisini çekip götürmek için Ama (bekleyin) yakında göreceksiniz:

124. bu dönekliğiniz yüzünden, mutlaka, (içinizden) pek çoğunun ellerini ayaklarını budayacağım; ve yine mutlaka (içinizden) pek çoğunu topluca asacağım!" (92)

125. [Berikiler:] "(Bundan ne çıkar), biz de Rabbimize döneriz!" dediler,

126. "Çünkü, yalnızca, bize ulaşır ulaşmaz Rabbimizin ayetlerine inandık diye bize hınç duyuyorsun. Ey Rabbimiz, dar zamanda bize sabır ihsan et ve yürekten sana bağlanan kimseler olarak canımızı al!"

127. Ve Firavun uyrukları arasından önde gelenler: "Peki," dediler, "Musa ve halkının ülkede karışıklık çıkarıp [uyruklarını] senden ve senin topraklarından uzaklaş[tır]malarına göz mü yumacaksın?" [Firavun]: "Onların çocuklarından çoğunu öldürecek ve [yalnız] kadınlarını sağ bırakacağız: Çünkü, gerçekten onların üzerinde ezici bir gücümüz var!" dedi.

128. [ve] Musa kendi halkına: "Yardım için Allah'a sığının ve [dar günde] sabırlı olun" dedi, "Bilin ki, bütün bir yeryüzü Allah'a aittir: onu, kullarından kimi dilerse ona miras bırakır; ve gelecek Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olanlarındır!"

129. [Fakat İsrailoğulları:] "Biz, sen gelmeden önce de çok eziyet çektik, geldikten sonra da!" (93) dediler. [Musa cevaben]: "Belki de, Rabbiniz düşmanınızı yok edip yeryüzüne sizi varis kılacak: Ve sonra sizin nasıl (ve neler) yaptığınıza bakacak!" (94)

130. Gerçekten de Firavun'un halkını kuraklık ve ürün kıtlığıyla kıskıvrak yakaladık ki akıllarını başlarına toplar da ders alırlar.

131. Fakat onlar, kendilerine ne zaman bir iyilik erişse "Bu (zaten) bizim hakkımızdı!" derler, ne zaman da başları dara düşse bunu Musa ve o'nun yandaşlarının uğursuzluğuna verirlerdi. (95) Yoo! Şüphesiz, onların uğur[suzluk]ları Allah tarafından öngörülmüştür; ne var ki, çoğu (bunu) bilmez. (96)

132. [Musa'ya] şöyle dediler: "Bizi büyülemek için her ne işaret ortaya koyarsan koy, sana

ilahları (putları) olduğu gibi sen de bize ait bir ilah yapsana"dediler. Mûsa şöyle dedi: "Şüphesiz siz cahillik eden bir kavimsiniz."

139. Şüphesiz bunların (din diye) içinde bulundukları şey yok olmaya mahkumdur. Yapmakta olduklarının hepsi batıldır."

140. "Sizi âlemlere üstün kılmış iken, Allah'tan başka ilah mı araştırayım size?"

141. Hani sizi Firavun ailesinden kurtarmıştık. Onlar size en kötü işkenceyi uyguluyorlardı. Oğullarınızı öldürüyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

142. Mûsâ'ya otuz gece süre belirledik, buna on (gece) daha kattık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı. Mûsâ kardeşi Hârûn'a, "Kavmim arasında benim yerime geç ve yapıcı ol. Sakın bozguncuların yoluna uyma"dedi.

143. Mûsa, belirlediğimiz yere (Tûr'a) gelip Rabbi de ona konuşunca, “Rabbim! Bana (kendini) göster, sana bakayım” dedi. Allah da, “Beni (dünyada) katiyen göremezsin. Fakat (şu) dağa bak, eğer o yerinde durursa sen de beni görebilirsin.” dedi. Rabbi dağa tecelli edince onu darmadağın ediverdi. Mûsâ da baygın düştü. Ayılınca, “Seni eksikliklerden uzak tutarım Allah'ım! Sana tövbe ettim. Ben inananların ilkiyim” dedi.

144. (Allah) "Ey Mûsâ! Vahiylerim ve konuşmamla seni insanlar üzerine seçkin kıldım. Öyleyse sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol"dedi.

145. Mûsâ için, Tevrat levhalarında her şeye dair bir öğüt ve her şeyin bir açıklamasını yazdık ve ona şöyle dedik: "Şimdi onları kuvvetle tut, kavmine de emret. Onları en güzeliyle alsınlar (uygulasınlar). Yakında size fasıkların yurdunu göstereceğim."

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları âyetlerimden uzaklaştıracağım. (Onlar) her âyeti görseler de ona iman etmezler. Doğru yolu görseler onu yol edinmezler. Ama sapıklık yolunu görseler onu (hemen)yol edinirler. Bu, onların, âyetlerimizi yalanlamaları ve onlardan hep gafil olmaları sebebiyledir.

147. Âyetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar ancak yapmakta olduklarının cezasını çekerler.

148. Mûsâ'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara hiçbir yol göstermediğini görmediler mi? (Böyle iken) onu (ilah) edindiler de zalim kimseler oldular.

149. İsrailoğulları (yaptıklarına) pişman olup, gerçekten sapmış olduklarını görünce, "Eğer Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, mutlaka ziyana uğrayanlardan oluruz"dediler.

150. Mûsâ, kavmine kızgın ve üzgün olarak döndüğünde, "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yaptınız! Rabbinizin emrini beklemeyip acele

inanmayacağız!"

133. Bunun üzerine, Biz de onlara selleri, çekirge [baskınlarını], haşereleri, kurbağaları ve kan[a dönüşen suyu] musallat ettik;96 [hepsi de] apaçık ayetler/alametlerdi (onlar için): ama burunlarını dikip kurumlandılar; çünkü günaha gömülüp gitmiş bir topluluktu onlar.

134. Ve başlarına ne zaman bir bela/bir musibet gelse, "Ey Musa" derlerdi, "Seninle yaptığı [peygamberlik] ahdine dayanarak bizim için Rabbine dua et! Eğer bu musibeti bizden uzaklaştırırsan sana inanacağız ve İsrailoğulları'nın seninle gitmesine izin vereceğiz!"

135. Ama ne zaman ki sözlerini gereğince yerine getirmeleri için kendilerine süre verip de (97) bu musibeti üzerlerinden kaldırsak, (hemen) sözlerinden geri dönerlerdi.

136. Ve işte bu yüzden Biz de bunun acı karşılığını onlardan çıkardık: ayetlerimizi yalan-layıp ilgisiz kaldıkları için denizde boğduk onları;

137. [Vaktiyle] hor görülen/güçsüz bırakılan insanları ise kutlu kıldığımız ülkenin doğu ve batı taraflarına mirasçı kıldık. (98) Ve Rabbinizin İsrailoğulları'na verdiği söz, onların darlıkta gösterdikleri sabrın bir karşılığı olarak (işte böylece) gerçekleşmiş oldu; (99) Firavun ve halkının özenle işlediklerini, yapıp yükselttiklerini ise, hepsini, hepsini yerle bir ettik. (100)

138. VE İSRAİLOĞULLARI'NI denizden geçirdik; derken, birtakım putlara tapınıp duran bir toplulukla karşılaştılar. (101) [İsrailoğulları]: "Ey Musa," dediler, "Bize de onların tanrıları gibi bir tanrı yapıver!" (Musa): "gerçekten de siz [eğri doğru nedir] bilmeyen bir toplumsunuz!" dedi,

139. "Bunlara gelince; şüphe yok ki yaşama tarzları onları kaçınılmaz bir biçimde yok oluşa götürecek; çünkü yaptıkları her şey boş ve değersiz!"

140. [Ve] şöyle ekledi: "Sizin için Allah'tan başka bir tanrı arayayım, öyle mi; hem de O sizi diğer bütün insanlara üstün çıkardığı halde?" (102)

141. Ve "Hani, size dayanılmaz acılar çektiren; kadınlarınızı sağ bırakıp bölük bölük oğullarınızı katleden Firavun toplumunun elinden kurtarmıştık sizi! -bu, Rabbinizin büyük bir sınamasıydı size" [diyerek Allah'ın sözlerini hatırlattı onlara]. (103)

142. VE [Sonra] Musa için [Sina Dağı'nda] otuz gecelik bir süre belirledik; ve buna bir on gece daha ekledik, ki böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. (104) Ve Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Halkımın arasında benim yerimi al; dürüst (ve erdemli) davran; bozguncuların yolunu tutma."

143. Ve Musa belirlediğimiz vakitte, belirlediğimiz yere (Sina Dağı'na) varınca, Rabbi onunla konuştu. [Musa da:] "Ey Rabbim" dedi, "göster bana [Kendini] ki Seni göreyim!" [Allah]: "Beni asla

mi ettiniz?"dedi. (Öfkesinden) levhaları attı ve kardeşinin saçından tuttu, onu kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi) "Ey anamoğlu"dedi, "Kavim beni güçsüz buldu. Az kalsın beni öldürüyorlardı. Sen de bana böyle davranarak düşmanları sevindirme. Beni o zalimler topluluğu ile bir tutma."

151. (Mûsâ), "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Bizi kendi rahmetine sok. Sen merhametlilerin en merhametlisisin"dedi.

152. Buzağıyı ilah edinenlere mutlaka (ahirette) Rablerinden bir gazab, dünya hayatında ise bir zillet erişecektir. İşte biz iftiracıları böyle cezalandırırız.

153. Kötülükleri işleyip de sonra ardından tövbe edenler ile iman (larında sebat) edenlere gelince şüphe yok ki, Rabbin ondan (tövbeden) sonra elbette çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

154. Mûsâ'nın öfkesi dinince (attığı) levhaları aldı. Onların yazısında Rableri için korku duyanlara bir hidayet ve bir rahmet vardı.

176. Dileseydik o âyetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, âyetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler.

177. Âyetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!

178. Allah kimi doğru yola iletirse, odur doğru yolu bulan. Kimleri de saptırırsa, işte onlar, ziyana uğrayanların ta kendileridir.

179. Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir.

180. En güzel isimler Allah'ındır. O'na o güzel isimleriyle dua edin ve O'nun isimleri hakkında gerçeği çarpıtanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasına çarptırılacaklardır.

181. Yarattıklarımızdan, hakka sarılarak doğru yolu gösteren ve hak ile adaleti gerçekleştiren bir topluluk vardır.

182. Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, biz onları bilemeyecekleri bir yerden yavaş yavaş felakete götüreceğiz.

183. Ben onlara mühlet veririm. Şüphesiz benim tuzağım çetindir.

184. Onlar düşünmediler mi ki (çok iyi tanıdıkları, kendileriyle içiçe yaşamış olan) arkadaşlarında (Peygamber'de) delilikten eser yoktur. O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

göremezsin. Ama yine de [istersen] şu dağa bir bak; eğer o öylece yerinde kalırsa, o zaman, ancak o zaman, Beni görebilirsin!" (105) Ve Rabbi şavkını dağa gösterir göstermez, onu toza toprağa çevirdi; ve Musa da bayılıp düştü; uyanıp kendine geldiği zaman: "Ne sınırsız bir yücelik seninki! Pişmanlık içinde sana sığınıyorum; ve [bundan böyle daima] inananların ilki olacağım!" (106)

144. [Allah]: "Ey Musa" dedi, "[sana] ayetler vahyederek (107) ve [seninle] konuşarak sana insanların arasında üstün bir yer ayırdım; sana bahşettiklerime sıkı sıkı sarıl öyleyse; ve şükreden kimselerden ol!"

145. Ve levhalara o'nun için her konuda öğüt ve her şey hakkında yeterli açıklamalar yazdık. (108) Ve [o'na:] "Onlara kuvvetle sarıl ve halkına emret ellerinden gelen en güzel bir biçimde onlar da sıkıca sarılsınlar!" [dedik].Size günaha batmış kimselerin gittiği yolu (da) göstereceğim. (109)

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım: çünkü, onlar [hakikatin] her türlü belirtisini görseler de ona inanmazlar; ve (yine) onlar doğruluğa götüren yolu pekala görüyor olsalar bile, onu izlenecek yol olarak seçmezler; tersine, eğri yolu görseler onu hemen kendilerine yol edinirler. Ayetlerimizi yalanlamalarından ve onlara karşı ilgisiz kalmalarındandır bu. (110)

147. Öyle ya, ayetlerimizi ve ahiret gerçeğini (111) yalanlayanlar; böylece ya-pıp-ettikleri boşa gidenler- bu yaptıklarından başka bir şeyle mi ödüllendirileceklerdi? (112)

148. VE MUSA'NIN halkı, o'nun yokluğunda, süs eşyalarından (yaptıkları), içinden boğuk bir ses çıkaran (113) bir buzağı heykeline tapmaya başladılar. Bunun kendileriyle ne konuşabileceğini ne de onlara hiçbir biçimde yol gösteremiyeceğini görmüyorlar mıydı sanki? [Öyleyken yine de] ona tapmaya devam ettiler, çünkü zalim kimselerdi onlar:

149. [sonradan] yoldan çıktıklarını fark ederek pişmanlık içinde ellerini dizlerine vurup da, (114) "Doğrusu, Rabbimiz acıyıp da bağışlamazsa, biz gerçekten ziya-na uğramış kimselerden olacağız!" (115) deseler bile.

150. Ve Musa, halkına döndüğünde, öfke ve üzüntü içinde onlara, "Benim yokluğumda ne kötü bir yol tutmuşsunuz böyle!" dedi, "Rabbinizin buyruğunu bir kenara attınız, öyle mi?" (116) Ve [Kanun] levhalarını yere attı, kardeşinin başından yakalayıp kendine doğru çekti. Harun: "Ey anamın oğlu" diye sızlandı, "halk beni güçsüz gördü (117) ve neredeyse öldüreceklerdi beni: bunun için benim acımla düşmanlarımı sevindirme ve beni zalimler topluluğuyla bir tutma!"

151. [Musa]: "Ey Rabbim! dedi, "Beni ve kardeşimi bağışla (118) ve bizi rahmetine kabul et: çünkü sen

185. Onlar göklerdeki ve yerdeki sınırsız hükümranlık ve nizama, Allah'ın yarattığı her şeye, ecellerinin yaklaşmış olabileceğine hiç bakmadılar mı? Peki bundan sonra artık hangi söze inanacaklar?

186. Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek kimse yoktur. Allah onları azgınlıkları içinde bırakır, bocalayıp dururlar.

187. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır. Onu vaktinde ancak O (Allah) ortaya çıkaracaktır. O göklere de, yere de ağır basmıştır. O size ancak ansızın gelecektir."Sanki senin ondan haberin varmış gibi sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmiyorlar."

188. De ki: "Allah dilemedikçe ben kendime bir zarar verme ve bir fayda sağlama gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı biliyor olsaydım daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana kötülük dokunmazdı. Ben inanan bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim."

189. Allah sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun diye eşini de ondan var edendir. (İnsan) eşiyle birleşince eşi hafif bir yük yüklenir (gebe kalır) ve (bir müddet) onu taşır. Gebeliği ağırlaşınca her ikisi de Rableri Allah'a, “Eğer bize iyi ve sağlıklı bir çocuk verirsen, elbette şükredenlerden olacağız” diye dua ederler.

190. Fakat Allah onlara iyi ve sağlıklı bir çocuk verince de, Allah'ın kendilerine verdiği çocuk konusunda ona ortaklar koşarlar. Allah onların ortak koştukları şeylerden yücedir.

191. Hiçbir şeyi yaratamayan, kendileri yaratılan şeyleri Allah'a ortak mı koşuyorlar?

192. Halbuki onlar (edindikleri ilahlar) ne onlara yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım edebilirler.

193. Onları doğru yola çağırsanız size uymazlar. Onları çağırsanız da, sussanız da sizin için birdir (sonuç alamazsınız).

194. Allah'ı bırakıp tapındıklarınızın hepsi sizin gibi(yaratılmış) kullardır. Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi hemen onları çağırın da size cevap versinler (duanıza icabet etsinler).

195. Onların yürüyecek ayakları mı var? Yahut tutacak elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var, ya da işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi, çağırın ortaklarınızı, sonra bana tuzak kurun da bana göz açtırmayın bakalım!"

196. Çünkü benim velim, Kitab'ı (Kur'an'ı) indiren Allah'dır. O, bütün salihlere velilik eder.

197. Allah'tan başka taptıklarınızın ise size yardım etmeğe güçleri yetmez. Onlar kendilerine de yardım edemezler.

198. Eğer onları, doğru yola çağırırsanız işitmezler. Sen onların sana baktıklarını görürsün, halbuki

merhametlilerin en merhametlisisin!"

152. [Harun'a şöyle dedi:] "[Altın] buzağıya tapınanlara gelince, hiç şüphe edilmesin ki, Rablerinin gazabı onları bulacak ve dünya hayatında da alçaklık [olacak onların payı]!"Biz işte böyle cezalandırırız düzmece [şeyler] uyduranları. (119)

153. Ancak, kötü işler yapan ve sonra pişmanlık duyup [hakka] inananlara gelince -doğ-rusu, böyle bir tevbeden sonra (120) şüphesiz senin Rabbin çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır!

154. Ve öfkesi yatışınca, Musa, üzerinde Rablerinden korkanlar için yol gösterici, rahmet vaad eden öğretiler yazılı levhaları yerden kaldırdı. (121)

176. İmdi, Biz eğer dileseydik, onu ayetlerimizle yüceltir, üstün kılardık: fakat o hep dünyaya sarıldı ve yalnızca kendi arzu ve heveslerinin peşinden gitti. Bu bakımdan, böyle birinin durumu [kışkırtılan] bir köpeğin durumu gibidir: öyle ki, onun üzerine korkutarak varsan da dilini sarkıtıp hırlar, kendi haline bıraksan da. (142) Bizim ayetlerimizi yalanlamaya kalkan kimselerin hali işte böyledir. Öyleyse, bu kıssayı anlat, ki belki derin derin düşünürler.

177. Ayetlerimizi yalanlamaya kalkan toplumun hali ne kötüdür: çünkü işledikleri haksızlıklar (sadece) kendilerini yıkıma götürür.

178. Allah kime yol gösterirse, gerçekten doğru yola erişen işte odur: O'nun sapıklık içinde bıraktığı kimselere gelince, büyük kayıp içinde olanlar da işte böyleleridir!

179. Gerçek şu ki, Biz, cehennem için, kalpleri olup da gerçeği kavrayamayan, gözleri olup da göremeyen, kulakları olup da işitemeyen görünmez varlıklardan (143) ve insanlardan çok canlar ayırmışızdır. Hayvan sürüsü gibidir bunlar; hayır hayır, doğru yolu kavramakta onlardan da aşağı: (144) Körcesine dalıp gitmiş olanlar işte böyleleridir.

180. YETKİNLİK ve kusursuzluğa dair nitelikler (145) [yalnızca] Allah'a aittir. Öyleyse, bu niteliklerle artık yalnız Allah'ı çağırın. Ve O'nun niteliklerinin anlamını eğip büken kimselerden uzak durun: (146) Böyleleri yapıp-ettiklerinden ötürü er geç cezalandırılacaklardır!

181. Yarattıklarımız arasında [başkalarına] doğru yolu gösteren ve onun ışığında adaletle davranan insanlar da vardır. (147)

182. Ama ayetlerimizi yalanlamaya kalkışan kimselere gelince; onları, ne olup bittiğinden haberleri olmadan (148) adım adım alçaltacağız:

183. çünkü onları bir süre kendi hallerine bıraksam bile, bilin ki Benim ince tertibim çok sağlamdır!

184. Peki (çocukluğundan beri tanıdıkları) [bu] arkadaşlarında cinnetten eser olmadığı hiç mi

onlar görmezler.

199. Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir.

200. Eğer şeytandan bir kışkırtma seni dürterse, hemen Allah'a sığın. Şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

201. Şüphe yok ki Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese dokunduğu zaman iyice düşünürler (derhal Allah'ı hatırlarlar da) sonra hemen gözlerini açarlar.

202. Şeytanlara kardeş olanlara gelince, şeytanlar onları azgınlığın içine çekerler, sonra da bundan hiç geri durmazlar.

203. (Ey Muhammed!) Onlara (istedikleri) bir âyet getirmediğin zaman (alay ederek) derler ki: "Onu (da) bir yerlerden derleyip toplasaydın ya."De ki: "Ben ancak Rabbimden bana vahyedilene uymaktayım. Bu (Kur'an âyetleri) Rabbinizden gelen basiretlerdir (Gönül gözlerini aydınlatan nurlardır.) İman edecek bir topluluk için bir hidayet kaynağı ve bir rahmettir."

204. Kur'an okunduğu zaman ona kulak verip dinleyin ve susun ki size merhamet edilsin.

205. Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam zikret ve gafillerden olma.

206. Şüphesiz Rabbin katındaki (melek)ler O'na ibadet etmekten büyüklenmezler. O'nu tespih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

akıllarına gelmiyor. (149) Oysa, o sadece açıktan açığa uyaran biri. (150)

185. Peki, [Allah'ın] göklerdeki ve yerdeki mutlak egemenliğini, yarattığı bütün o nesneleri hiç gözönüne almıyorlar mı? Ve [sormuyorlar mı kendilerine] ya vakt erişip ecelleri gelmişse? Artık bundan sonra, başka hangi habere inanacaklar? (151)

186. Allah'ın sapıklık içinde bıraktığı kimseler için yol gösterici yoktur. Allah, onları körcesine sağa sola sendeleyip dururken o kurumlu azgınlıkları içinde bırakacaktır. (152)

187. [EY PEYGAMBER], sana Son Saat'ten soracaklar, "ne zaman gelip çatacak?" diye.De ki: "Doğrusu, buna dair gerçek bilgi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başka açığa vuracak kimse de yoktur. [O Saat] göklere ve yere bütün ağırlığıyla çökecek ve sizi mutlaka umulmadık bir anda yakalayacak." Sana sanki bu [sırr]ın ısrarla peşine düşmekle belli-bellirsiz içsel bir bilgi elde etmiş olman mümkünmüş gibi soracaklar. (153) De ki: "Ona dair gerçek bilgi ancak Allah katındadır; ne var ki, insanların çoğu [bundan] habersizdir."

188. [Ey Peygamber] de ki: "Allah dilemedikçe, kendime bir yarar sağlamak ya da kendimden bir zararı uzaklaştırmak benim elimde değil. Eğer insan kavrayışının ötesinde olanı bilseydim, muhakkak ki, bahtiyarlık adına ne varsa ondan payıma daha çoğu düşerdi ve kötülük asla yaklaşamazdı bana. (Ama) ben sadece bir uyarıcıyım ve inanan bir topluma iyi haberler getiren bir müjdeci". (154)

189. SİZİ [hepinizi] bir tek candan yaratan, Ve [sevgiyle] kadına meyletsin diye (155) ona kendi özünden eş var edip çıkaran O'dur. Öyle ki, o eşini kucaklayınca, eşi [ilkin] hafif bir yük yüklenir ve bir süre taşır o yükü. Sonra [kadın] gün gelip [çocuğun yüküyle] iyice ağırlaşınca, her ikisi birden Allah'a, Rablerine yalvarırlar: "Bize gerçekten kusursuz bir [çocuk] bahşedersen, muhakkak ki sana şükreden kimselerden olacağız!"

190. Ama ne zaman ki O, kendilerine kusursuz bir [çocuk] bahşeder, hemen tutup O'nun bahşettiği şeyin dünyaya gelmesinde O'ndan başka güçlere de bir paye yakıştırmaya kalkarlar! (156) Oysa, Allah, uluhiyetinde O'na ortak koştukları her şeyden, herkesten çok yücedir.

191. Peki, bunlar hiçbir şey yaratmayan, (157) tersine kendileri yaratılmış bulunan varlıklara mı Allah'la birlikte tanrılık yakıştırıyorlar?

192. Ne onlara ne de kendi kendilerine bir yardımda bulunamayacak olan varlıklara mı?

193. Yol göstermeleri için yakarsanız size cevap verecek durumda olmayan (158) varlıklara mı? Onlara ister yakarın, ister karşılarında susun, sizin için fark eden bir şey olmaz.

194. Allah'tan başka çağırıp, sığındığınız şeylerin hepsi, hiç şüphe yok ki tıpkı sizler gibi yaratılmış varlıklardır: (159) eğer doğru sözlü kimselerseniz, haydi onları çağırın da dualarınıza icabet etsinler!

195. Yürüyecek ayakları mı var peki onların? Tutacak elleri mi? Görecek gözleri, işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi, Allah'a ortak olarak gördüğünüz bütün o varlıkları çağırın, (160) bana karşı elinizden geleni ardınıza komayın ve böylece bana göz açtırmayın!

196. Doğrusu, benim koruyucum bu kitabı indiren Allah'tır; çünkü O'dur dürüst olanların koruyucusu.

197. Beri yandan, O'nun yerine sığınıp çağırdığınız bütün o varlıklar ne size yardım ulaştıracak güçtedirler ne de kendi kendilerine yardım edecek güçte;

198. onlara yol göstermeleri için yalvarsanız, işitmezler; sana baktıklarını sanırsın, (161) oysa görmezler."

199. SEN, insan fıtratının kabule yatkın olduğu yolu tut; (162) iyi olanı emret; bilgisiz kalmayı seçenleri (163) kendi hallerine bırak.

200. Ve eğer Şeytan'dan (güç alan] bir kışkırtı seni [gözü kara bir öfkeye] (164) sürükleyecek olursa (hemen) Allah'a sığın ve bil ki O her şeyi işiten, her şeyi künhüyle bilendir.

201. Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olan kimseler, içlerinde Şeytan'ın esinlediği karanlık bir kuruntu (165) uyanacak olsa [O'nu anıp] akıllarını başlarına toplarlar ve hemen [olup biteni] açık bir biçimde kavramaya başlarlar,

202. kendi [inançsız] kardeşleri onları sapıklığa sürüklemek isteseler bile. (166) Sonra [doğru olan neyse, onu yapmaktan] geri kalmazlar.

203. Ve sen [ey Peygamber,] onlara bir mucize getirmediğin zaman, bazı [kimseler]: "Onu [Allah'tan] elde etmeye çalışsan ya!" derler. (167) De ki: "Ben sadece Rabbim tarafından bana vahyolunan her neyse, ona uyarım: bu [vahiy], inanmak isteyen bir toplum için Rabbinizin katından bahşedilmiş bir kavrama yöntemi, bir yol gösterici ve bir rahmettir.

204. Bunun içindir ki, Kur'an okunduğu zaman ona kulak verin, sesinizi kesip dinleyin onu, ki [Allah'ın] esirgemesiyle kuşatılasınız!"

205. Ve sen, (ey Peygamber), gönül alçaltarak, korku ve duyarlık içinde, sesini yükseltmeden sabah akşam Rabbini an ve sakın umursamaz kimselerden olma.

206. Bil ki, Rabbine yakın olanlar (168) O'na kulluk yapmaktan asla kibre kapılmazlar; ve O'nun sınırsız yüceliğini övgüyle anar ve [yalnızca] O'nun önünde yere kapanırlar.

130. Nur. (45-56) 10. YIL.

45. Allah bütün canlıları sudan yarattı. İşte bunlardan bir kısmı karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayak üzerinde yürür, kimisi dört ayak üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

46. Andolsun, biz açıklayıcı âyetler indirdik. Allah dilediği kimseyi doğru yola iletir.

47. (Münâfıklar), "Allah'a ve peygambere inandık ve itaat ettik"derler. Sonra da onların bir kısmı bunun ardından yüz çevirirler. Halbuki onlar inanmış değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kur'an'a) ve peygambere çağırıldıkları zaman, bir de bakarsın ki içlerinden bir grup yüz çevirmektedir.

49. Ama gerçek (verilen hüküm) kendi lehlerinde ise, boyun eğerek ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var, yoksa şüphe ve tereddüde mi düştüler? Yoksa Allah ve Resûlünün kendilerine karşı zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, işte onlar asıl zalimlerdir.

51. Aralarında hüküm vermek için Allah'a (Kur'an'a) ve Resülüne davet edildiklerinde, mü'minlerin söyleyeceği söz ancak, "işittik ve iman ettik"demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

52. Kim Allah'a ve Resülüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'na karşı gelmekten sakınırsa, işte onlar başarıyı elde edenlerin ta kendileridir.

53. Münâfıklar sen kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka savaşa çıkacaklarına dair en ağır bir şekilde Allah'a yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin. Sizden istenen güzelce itaat etmektir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

54. "Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin"de. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygambere düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

55. Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaadde bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

56. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Resüle itaat edin ki size merhamet edilsin.

45. Ve bütün canlıları sudan yaratan Allah'tır; (63) öyle ki, kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayağı, kimi de dört ayağı üzerinde yürür.Allah dilediğini yaratır; çünkü O, gerçekten de her şeye kâdirdir.

46. GERÇEK ŞU Kİ, Biz gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan mesajlar indirdik; fakat, yine de Allah [doğru yola gerçekten ulaştırılmak] isteyen kimseyi doğru yola eriştirir. (64)

47. Çünkü, [niceleri] "Allah'a ve Rasûl'e inandık, itaat ettik!" derler de, sonra onlardan bir kısmı, bu [sözlerine] rağmen, (doğru yoldan) geri dönerler; işte böyleleri hiçbir zaman [gerçek] müminler değillerdir.

48. Ve (böyleleri) aralarında [ilahî kitap hüküm versin diye Allah'a ve O'nun Rasûl'üne çağırıldıklarında, (65) onlardan bir kısmı hemen yüz çevirir;

49. ama (bu yüz çevirenler) bir de hüküm kendilerinden yana gözükmeye görsün, hemen boyun eğerek kabul ederler! (66)

50. Bunların kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa [bunun ilahî mesaj olduğundan] şüphe mi ediyorlar? Yahut Allah'ın ve Elçisi'nin kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? (67)Hayır, [kendilerine] haksızlık yapan onların (yine) kendileridir!

51. Aralarında [ilahî kitap] hüküm versin diye Allah'a ve O'nun Elçisi'ne çağırıldıkları zaman müminlerin söyleyeceği tek söz: "İşittik ve itaat ettik!" sözü olmalıdır; (68) kurtuluşa, esenliğe ulaşan kimseler de işte böyleleridir:

52. Çünkü, Allah'a ve O'nun Rasûlü'ne itaat edenler, Allah'tan korkup O'na karşı sorumluluk duyanlar; işte bunlardır, [nihaî] zafere erişecek olanlar!

53. [İki yüzlü kimselere gelince,] böyleleri, kendilerine emredersen, [savaş için] mutlaka çıkacaklarına [ve kendilerini bu işe adayacaklarına] var gücüyle yemin ederler. (69) De ki: "Yemin etmeyin! [Sizden bütün istenen, Allah'ın mesajına] güzelce boyun eğmektir. (70) Şüphesiz, Allah yaptıklarınızdan bütünüyle haberdardır!"

54. De ki: "Allah'a itaat edin ve Rasûl'e itaat edin".Ve eğer [Rasûl'den] yüz çevirirseniz [bilin ki] o yalnız kendi yükümlülüklerinden sorumlu tutulacak, siz de yalnız kendi yükümlülüklerinizden sorumlu tutulacaksınız; ama eğer o'na itaat ederseniz doğru yola erişirsiniz. Ayrıca, Rasûl'e düşen yalnızca [kendisine indirilen mesajı] açıkça duyurmaktır.

55. Allah, imana erişip dürüst ve erdemli davranışlarda bulunanlara, tıpkı kendilerinden önce gelip geçen [bazı toplumları] egemen kıldığı gibi, onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına; (71) onları üzerinde görmekten hoşnut olduğu dini onlar için kuvvetle kökleştireceğine (72) ve çektikleri korkulardan, kaygılardan sonra

onları mutlaka güvenli bir duruma kavuşturacağına (73) dair söz vermiştir; çünkü (böyleleri yalnız) Bana kulluk eder, Benden başkasına tanrısal güçler ve nitelikler yakıştırmazlar. (74)Artık [bütün] bu [açıklamalardan] sonra da hakkı inkar yolunu seçenler, günaha gömülüp gitmiş olanların tâ kendileridir!

56. Öyleyse, [ey inananlar,] salâtta devamlı ve duyarlı olun; arınmak için verilmesi gerekeni verin (75) ve Rasûl'e itaat edin ki esirgenip korunasınız.

18. Görmedin mi ki şüphesiz, göklerde ve yerde olanlar, güneş ay, yıldızlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde etmektedir. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi alçaltırsa ona saygınlık kazandıracak hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz, Allah dilediğini yapar.

19. İşte iki hasım taraf ki, Rableri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Bunlardan inkar edenler için ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür.

20. Onunla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır.

22. Her ne zaman cehennemden, o ızdıraptan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara, "Tadın yangın azabını"denilir.

23. Şüphesiz, Allah iman edip salih ameller işleyenleri içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir. Oradaki giysileri ise ipektir.

24. Onlar hem sözün hoş olanına ulaştırılmışlar, hem de övgüye layık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25. İnkar edenler ile Allah'ın yolundan ve içinde, yerli, misafir bütün insanları eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar (azabı hak etmişlerdir.) Kim de orada zulmederek haktan sapmak isterse biz ona elem dolu bir azaptan tattıracağız.

26. Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle"diye belirlemiştik.

27. İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.

28. Gelsinler ki, kendilerine ait bir takım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde5 (onları kurban ederken) Allah'ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiyin, yoksula fakire de yedirin.

29. Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atik'i (Kâbe'yi) tavaf etsinler.

131. Hac. (18-30,43-68) 10. YIL.

18. [EY İNSANOĞLU,] göklerde ve yerde var olan her şeyin, -güneşin, ayın, yıldızların, dağların, ağaçların ve hayvanların- Allah'ın (kudret ve yüceliği) önünde yere kapandığını görmüyor musun?(21)Ve insanlardan bir nicesi [Allah'a bilinçli olarak baş eğmektedir]; (22) ama niceleri de [O'na karşı geldikleri için öte dünyada] kaçınılmaz biçimde azabı hak edecekler; (23) ve Allah'ın [Kıyamet Günü'nde] alçalttığı kimseyi de onurlandırabilecek kimse yoktur; çünkü, Allah dilediği her şeyi mutlaka yapar.

19. Birbirine karşıt bu iki taraf (24) Rableri hakkında (her zaman) birbiriyle çatışma, tartışma içinde olmuşlardır:[Onlardan] hakkı inkara kalkışanlar (25) için [öte dünyada] ateşten giysiler biçilecek ve başlarının üstünden yakıcı umutsuzluk (26) boca edilecektir;

20. ve bununla onların içlerinde olan her şey ve deriler(i) eriyip gidecek; (27)

21. ve onlar demir kıskaçlarla [bağlanmışçasına hep bu durumda] tutulacaklar; (28)

22. ve kendi boğuntuları içinde (kıvranıp dururken) bu durumdan ne zaman kurtulmaya çalışsalar her seferinde yeniden (aynı boğuntuya) sokulacaklar ve [onlara:] "Tadın (bu) yakıcı azabı [sonuna kadar]!" [denecek].

23. [Buna karşılık,] imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar orta koyanları Allah, içlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçelere sokacaktır; orada onlar altın bilezikler ve inciler takınacaklar ve onların giyim-kuşamları da ipekten olacak; (29)

24. çünkü böyleleri sözün en iyisine, en tutarlısına (30) yönelmek [arzusunu göster]diler ve böylece O bütün övgülere layık olan'a götüren yola yöneltildiler.

25. BİLİN Kİ, hakkı inkara şartlanmış olanlara, [başkalarını] Allah'ın yolundan (31) çevirmeye, (keza) hem orada yaşayan, hem de dışarıdan gelen bütün insanlar için tayin ettiğimiz Mescid-i Harâm'dan [alıkoymaya] çalışanlara ve (bile bile) haksızlık yaparak oranın saygınlığına gölge düşürmeye (32) kalkışanlara [öte dünyada] çok can yakıcı bir azap tattıracağız. (33)

30. Bu böyle. Kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse bu Rabbi katında kendisi için bir hayırdır. Haramlığı size okunanların (bildirilenlerin) dışında6 bütün hayvanlar size helal kılındı. Artık putlara tapma pisliğinden kaçının, yalan sözden kaçının.

43,44. İbrahim'in kavmi ile Lût'un kavmi ve Medyen halkı da (yalanlamışlardı). Mûsâ da yalanlandı ve nihayet o inkarcılara mühlet verdim, sonra da onları yakalayıverdim. Beni inkar etmek nasılmış, (gördüler).

45. Halkı zulmetmekteyken helak ettiğimiz, böylece duvarları, çökmüş çatılarının üzerine yıkılmış nice memleketler, nice kullanılmaz kuyular, nice muhteşem saraylar vardır!

46. Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun? (Dolaştılar, ama ibret almadılar). Çünkü gerçekte gözler değil, göğüslerdeki kalpler (kalp gözleri) kör olur.

47. Bir de senden acele azap istiyorlar. Halbuki Allah asla va'dinden caymaz. Şüphesiz Rabbinin nezdinde bir gün, sizin saydığınız bin yıl gibidir.

48. Zalim oldukları halde, mühlet verdiğim, sonra da kendilerini azabımla yakaladığım nice memleket halkları vardır. Dönüş yalnız banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."

50. Artık iman edip salih ameller işleyenler var ya, işte onlar için bir bağışlama, güzel bir nimet (cennet) vardır.

51. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için çaba gösterenler var ya, işte onlar cehennemliklerdir.

52. Senden önce hiçbir resül ve nebi göndermedik ki, bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun bu temennisine dair vesvese vermiş olmasın. Ama Allah şeytanın vesvesesini giderir. Sonra Allah âyetlerini sağlamlaştırır. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

53. Allah şeytanın verdiği bu vesveseyi, kalplerinde hastalık bulunanlar ile kalpleri katı olanlara bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Hiç şüphesiz ki o zalimler derin bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar onun, Rabbinden gelen hak olduğunu bilsinler, böylece ona iman etsinler ve sonuçta da kalpleri ona saygı duysun diye Allah böyle yapar. Hiç şüphe yok ki Allah iman edenleri doğru yola iletir.

55. İnkar edenler, kendilerine kıyamet ansızın gelinceye, yahut da onlara kısır bir günün8 azabı gelip çatıncaya dek o Kur'an'dan bir şüphe içinde kalırlar.

56. İşte o gün mülk (hükümranlık) Allah'ındır. O, insanların arasında hükmünü verir. Artık iman edip salih ameller işlemiş olanlar Naîm Cennetleri'ndedirler.

26. Çünkü, İbrahim'e bu İbadet Evi'nin (34) kurulacağı yeri gösterdiğimiz zaman [o'na demiştik ki:] "Bana kimseyi ortak koşma! (35) Ve Benim Mâbedimi, onu tavaf edecek olanlar için, onun önünde [Rablerini tazim ve tefekkür ederek] dikilip duranlar için, saygıyla eğilenler ve yere kapananlar için temiz tut!" (36)

27. Bunun içindir ki, [ey Muhammed,] bütün insanları hacca çağır: (37) yaya olarak ve hızlı yürüyen her [türlü] binek (38) üstünde, [dünyanın] en uzak köşelerinden sana gelsinler

28. de (bunun) kendilerine sağlayacağı yararları görsünler; (39) ve (kurban için) belirlenen günlerde, [bu amaçla] O'nun kendilerine rızık olarak sağladığı hayvanlar üzerine Allah'ın ismini ansınlar; (40) ve böylece siz de bunlardan yiyin ve darlık içindeki yoksulu da doyurun. (41)

29. Bundan sonra, uymak zorunda oldukları belli birtakım kısıtlamalara son versinler; (42) [varsa] adaklarını yerine getirsinler ve (Dünyanın) bu en eski Mâbedini [bir kere daha] tavaf etsinler. (43)

30. Bütün bunlar [Allah tarafından öngörülmüştür;] dolayısıyla, kişi eğer Allah'ın (bu) yasaklayıcı buyruklarını saygıyla gözetirse, bu Rabbinin katında kendi iyiliğine sonuç verecektir.[Yasak oldukları] size bildirilenlerin dışında, [kurban etmek ve etinden yemek üzere] bütün hayvanlar size helal kılınmıştır. (44) Öyleyse artık, [Allah'ın yasaklamış bulunduğu her şeyden, ve en çok da] inanç ve uygulama olarak puta taparlığın her türlü bayağılığından uzak durun; (45) asılsız her türlü sözden kaçının,

43. tıpkı, İbrahim toplumunun, Lût toplumunun,

44. Medyen halkının [yaptığı gibi]; ayrıca, Musa da [Firavun ve yandaşlarınca] (60) yalanlanmıştı.[Her seferinde] hakkı inkar edenlere belirli bir süre için fırsat verdim, ama günü gelince onları kıskıvrak yakaladım ki böylece, Benim onları hiçe saymam nasıl olurmuş, görsünler!

45. Ve zulüm ve haksızlıkta onmaz düzeylere vardıkları için nice şehirleri yok ettik, öyle ki, şimdi hepsinin yerinde yeller esiyor; çatıları çökmüş, kuyuları kurumuş, [bir zamanlar göğe doğru] yükselen sarayları (şimdi yerle bir olmuş)!

46. Peki, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, orada olup biteni kalpleri kavrasın ve kulakları işitsin? (61) Ne var ki, onlarda kör olan gözler değil; kör olan, göğüslerdeki kalpler!

47. Ve bir de [ey Muhammed,] (gelecekse gelsin diyerek) onlar azap konusunda sana meydan okuyorlar: (62) fakat (bilmelidirler ki) Allah vaadinden asla cayacak değildir ve bilin ki, Rabbinin ölçüsüyle bir gün, sizin hesap ettiğiniz bin yıl gibidir. (63)

48. Ve onmaz zulüm ve haksızlıklara dalıp gitmiş nice toplumlara bir süre için fırsat vermiştim! Ama

57. İnkar edip âyetlerimizi yalanlamış olanlara gelince, onlar için de alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince, Allah onlara muhakkak güzel bir rızık verecektir. Şüphe yok ki Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Elbette onları hoşnut olacakları bir yere sokacaktır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).

60. Bu böyle. Bir de kim kendisine verilen eziyetin dengiyle karşılık verir de sonra yine kendisine zulmedilirse, elbette Allah ona yardım eder. Hiç şüphesiz ki Allah çok affedendir, çok bağışlayandır.

61. Bu böyle. Çünkü Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Şüphesiz ki Allah hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

62. Bu böyle. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O'nu bırakıp da taptıkları ise batılın ta kendisidir. Şüphesiz ki Allah yücedir, büyüktür.

63. Allah'ın gökten yağmur indirdiği, böylece yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmedin mi? Şüphesiz, Allah çok lütufkârdır, hakkıyla haberdardır.

64. . Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. Şüphesiz ki Allah elbette zengindir, elbette övgüye layıktır.

65. Görmüyor musun ki, Allah bütün yerdekileri ve emri uyarınca denizde akıp gitmekte olan gemileri sizin hizmetinize vermiştir. İzni olmaksızın yerin üzerine düşmesin diye göğü O tutuyor. Şüphesiz ki Allah insanlara karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

66. O, size hayat veren, sonra sizi öldürecek, daha sonra da diriltecek olandır. Şüphesiz, insan çok nankördür.

67. Biz her ümmet için uygulayacağı bir ibadet yolu verdik. O halde din işinde seninle asla çekişmesinler. Sen Rabbine davet et. Çünkü sen hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer seninle mücadele ederlerse, de ki: "Allah yapmakta olduğunuzu daha iyi bilmektedir."

günü gelince onları kıskıvrak yakalayıverdim: çünkü bütün yolculukların sonu Banadır!

49. [EY MUHAMMED,] de ki: "Ey insanlar! Ben, yalnızca, size [Allah tarafından gönderilen] apaçık bir uyarıcıyım!"

50. Ve [bilin ki,] imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanları bağışlanma ve çok üstün, çok büyük bir rızık beklemektedir; (64)

51. ama mesajlarımıza karşı, onları amaçlarında zaafa uğratma niyetiyle, düşmanca çabalara girişenlere gelince: harlı ateşe girecek olanlar işte böyleleridir.

52. Bununla birlikte, senden önce her ne zaman bir elçi ya da haberci göndersek ve bu (elçi ya da haberci) ne zaman [uyarılarına olumlu tepkiler almayı] umut etse (65), Şeytan mutlaka o'nun güttüğü nihaî amaca gölge düşürmeye kalkışmıştır; (66) ama Allah Şeytan'ın düşürmeye çalıştığı gölgeyi giderir ve mesajlarını kendi içlerinde açık ve anlaşılır kılar ve birbirleriyle açıklar; (67) çünkü Allah doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen, mutlak ve sınırsız bilgi Sahibidir.

53. [Yine de, Allah'ın bu tür şüphelere fırsat vermesi,] Şeytan'ın [peygamberlerin niyeti konusunda gönüllere] düşürmeye çalıştığı gölgeyi kalplerinde bir eğrilik, bir hastalık (68) bulunan, kalpleri katılaşmış olan kimseler için bir sınama aracı kılmasındandır; çünkü, [bu tür şüphelere kapılarak kendilerine] yazık eden kimseler, (69) doğrusu, çok derin bir yanılgı içindedir.

54. Ve [yine, Allah'ın Şeytan'ın bu çabalarını boşa çıkarması,] doğru bilgiden nasibi olanların bu ilahî mesajın senin Rabbinden ulaşan katıksız gerçek olduğunu kavramaları, O'na inanmaları ve bütün kalpleriyle O'na bağlanıp boyun eğmeleri içindir.Çünkü gerçekten de, Allah imana erişenleri dosdoğru bir yola yöneltir.

55. Hakkı inkara şartlanmış olanlar ise, Son Saat kendilerini apansız yakalayıncaya ve bütün ümitlerin boş olduğu o Gün'ün azabı başlarına çökünceye kadar (70) O'nun hakkında kapıldıkları şüpheden sıyrılmayacaklardır.

56. O Gün, tüm egemenlik [herkesin görebileceği biçimde] yalnızca Allah'ın elinde olacaktır. O, [bütün insanları] yargılayacak [ve] aralarında[ki farkı ortaya koyacaktır]: buna göre, imana erişip de dürüst ve erdemli işler yapan kimseler kendilerini nimetlerle dolu hasbahçelerde bulacaklar;

57. ama hakkı inkara, mesajlarımızı yalanlamaya kalkışanlara gelince, işte böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor olacaktır.

58. ÖTE YANDAN, zulüm diyarını terk eden (71) [ve] Allah yolunda [kavgaya girişip] ölen ya da öldürülen kimselere gelince: muhakkak ki, Allah onları [öte dünyada] güzel bir rızıkla

rızıklandıracaktır; çünkü, rızık verenlerin en iyisi, şüphesiz Allah'tır;

59. [ve dolayısıyla,] onları, mutlaka, son derece hoşnut kalacakları bir [varoluş] konumuna eriştirecektir; (72) çünkü Allah, mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir, halîmdir.

60. Bu şu demektir: Kim ki kendisine yapılan saldırıya denk bir tepkiyle karşılık verdiği halde (73) [yeniden] acımasızca kendisine saldırılırsa, Allah böyle birine mutlaka arka çıkacaktır; çünkü, Allah çok bağışlayan ve böylece kullarını günahtan arındıran gerçek bağışlayıcıdır. (74)

61. Bu böyledir, çünkü Allah [öylesine sınırsız kudret Sahibidir ki,] (75) gündüzü kısaltarak geceyi uzatan, geceyi kısaltarak gündüzü uzatan O'dur; çünkü Allah olup biten her şeyi görücü, işiticidir. (76)

62. Bu böyledir, çünkü nihaî gerçek, şüphesiz, Allah'tır; (77) apaçık sahte ve düzmece olan ise, onların O'ndan başka yalvarıp yakardıkları varlıklardır; ve çünkü Allah ulular ulusu, yüceler yücesidir!

63. Görmüyor musun, gökten su indiren Allah'tır; ki onunla yeryüzü yeşeriyor? Doğrusu, Allah her şeyden haberdar olan, [bilgi ve gözetimiyle] her şeye nüfûz eden ama kendisine asla nüfûz edilemeyen aşkın Varlık'tır. (78)

64. Göklerde ve yerde var olan her şey O'na aittir; ve Allah'tır, Yalnız O'dur, bütün övgülere layık ve kendine yeterli olan.

65. Yeryüzünde var olan her şeyi ve koyduğu (fizikî) yasalara uyarak denizde seyreden gemileri size boyun eğdirenin (79) Allah olduğunu görmüyor musun? Ve gök cisimlerini, (80) kendi izni olmadıkça (81) yeryüzüne düşmemeleri için, yerlerinde, yörüngelerinde tutan[ın O olduğunu görmüyor musun?]Gerçekten de Allah insanlara karşı çok acıyıp esirgeyen, çok şefkat gösterendir.

66. Nitekim, size hayat veren, sonra sizi öldüren ve en sonunda sizi yeniden hayata döndürecek olan O'dur; [bütün bu gerçeklere rağmen, yine de] insan, gerçekten, çok nankördür.

67. BİZ her ümmete, kulluklarını göstermeleri için [ayrı] bir ibadet tarzı (82) tayin ettik. Bunun içindir ki, [ey inanan kişi, seninkinden başka yollar tutan] kimseler bu konuda seni tartışmaya sürüklemesinler; (83) sen yalnızca [onların hepsini] Rabbine çağır: çünkü, sen gerçekten dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Ama eğer seninle tartışmaya [çalışırlarsa, onlara sadece] de ki: "yapıp-ettiklerinizi en iyi bilen Allah'tır". (84)

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Böyle iken

1. HER TÜRLÜ övgü, gökleri ve yeri yaratan, derin karanlığı ve (parlak) aydınlığı var eden Allah'a

inkar edenler başka şeyleri Rablerine denk tutuyorlar.	özgüdür: (1) Ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, başka güçleri Rableri ile eş tutarlar!
2. O öyle bir Rab'dır ki, sizi çamurdan yaratmış, sonra (her birinize) bir ecel tayin etmiştir. (Kıyametin kopması için) belirlenmiş bir ecel de onun katındadır. Siz ise hâlâ şüphe ediyorsunuz.	2. O'dur sizi balçıktan yaratan ve sonra [sizin için] bir ömür tayin eden, [yalnızca] O'nun bildiği bir ömür. (2) Ama hâlâ şüphe edip durursunuz,
3. Halbuki O, göklerde de Allah'tır, yerde de. Sizin gizlinizi de bilir, açığa vurduğunuzu da. Sizin daha ne kazanacağınızı da bilir.	3. oysa O, göklerin ve yerin Allah'ı, gizlediğiniz ve açıktan yaptığınız her şeyi ve hak ettiklerinizi bilir.
4. Onlara Rablerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmez ki ondan yüz çevirmesinler.	4. Ama ne zaman onlara Rablerinden bir mesaj gelse, o [hakikati inkar ede]nler ona sırt çevirirler: (3)
5. Nitekim hak (Kur'an) kendilerine gelince onu yalanladılar. Fakat alay ettikleri şeyin haberleri kendilerine ilerde gelecektir.	5. ve böylece şimdi kendilerine gelmiş olan bu hakikati yalanlarlar. Ama, zaman içinde, o alay ettikleri şeyi anlayacaklardır. (4)
6. Onlardan önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Yeryüzünde size vermediğimiz imkan ve iktidarı onlara vermiştik. Onlara bol bol yağmur yağdırmıştık. Topraklarından nehirler akıttık. Sonra da günahları sebebiyle onları helak ettik ve arkalarından başka bir nesil var ettik.	6. Onlardan önce nice nesilleri yok ettiğimizi görmezler mi? Yeryüzünde benzerini görmediğiniz [verimli] topraklardan bir toprak verdiğimiz ve üstlerine bolca semavî nimetler yağdırdığımız ve ayaklarının altından ırmaklar akıttığımız [o toplumları]? Biz onları günahlarından dolayı yok etmiş ve yerlerine başka insanlar geçirmiştik. (5)
7. (Ey Muhammed!) Eğer sana kağıda yazılı bir kitap indirseydik, onlar da elleriyle ona dokunsalardı, yine o inkar edenler, "Bu apaçık büyüden başka bir şey değildir"diyeceklerdi.	7. Ama Biz, sana, [ey peygamber,] yazılı bir metin göndermiş olsaydık ve ona kendi elleriyle dokunmuş olsalardı bile hakikati inkara şartlanmış olanlar, kesinlikle, "Bu açıkça, aldatmacadan başka bir şey değil!" derlerdi.
8. Bir de dediler ki: "Ona (açıktan göreceğimiz) bir melek indirilse ya!"Eğer (öyle) bir melek indirseydik artık iş bitirilmiş olurdu, sonra da kendilerine göz açtırılmazdı. (Hemen helak edilirlerdi)	8. Onlar, ayrıca, "Neden o'na [alenen] bir melek gönderilmiş değil?" derler. Ama bir melek göndermiş olsaydık, muhakkak ki, her şeyin hükmü verilip bitmiş olurdu (6) ve onlara [pişmanlık için] başka bir fırsat tanınmazdı.
9. Eğer onu (Peygamberi) bir melek kılsaydık yine onu bir adam (suretinde) yapardık ve onları yine içinde bulundukları karmaşaya düşürmüş olurduk.	9. Ve Biz, bir meleği elçimiz olarak tayin etmiş olsaydık [bile], (7) onun kesinlikle bir insan olarak [görünmesini] sağlardık ve böylece onları, şimdi içinde bulundukları şaşkınlığa yine düşürürdük. (8)
10. (Ey Muhammed!) Andolsun, senden önce de birçok peygamber alaya alınmıştı da onlarla alay edenleri, alay ettikleri şey kuşatıp mahvetmişti.	10. Gerçekte, senden önce [de] peygamberler alaya alındılar, ama onları küçümseyip alay edenler, [sonunda] alay ettikleri şey tarafından kuşatılıp mahvedildiler. (9)
11. De ki: "Yeryüzünde gezin dolaşın da (Peygamberleri) yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir görün."	11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın ve hakikati yalanlayanların sonlarının ne olduğunu görün!"
12. De ki: "Şu göklerdekiler ve yerdekiler kimindir?""Allah'ındır"de. O merhamet etmeyi kendine gerekli kıldı. Andolsun sizi mutlaka kıyamet gününe toplayacak. Bunda hiç şüphe yok. Kendilerini ziyana uğratanlar var ya, işte onlar inanmazlar.	12. De ki: "Kime aittir göklerde ve yerde olan her şey?" De ki: "Rahmeti ve şefkati kendisine ilke edinen Allah'a". (10) O, [varlığı] her türlü şüphenin üstünde olan Kıyamet Günü hepinizi bir araya mutlaka toplayacaktır: ama kendilerine yazık edenler (var ya), işte [O'na] inanmayı reddedenler onlardır;
13. Gece ve gündüzde barınan her şey onundur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.	13. halbuki, gecenin ve gündüzün barındırdığı her şey O'nundur; ve yalnızca O'dur her şeyi duyan, her şeyi bilen.
14. De ki: "Göklerin ve yerin yaratıcısı olan, beslediği halde beslenmeye ihtiyacı olmayan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim."De ki: "Bana, (Allah'a) teslim olanların ilki olmam emredildi ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma (denildi)."	14. De ki: "Hayat veren ve hiçbir şeye muhtaç olmayan O dururken (11) göklerin ve yerin yaratıcısı olan Allah'tan başka birini mi dost edineceğim?" De ki: "Ben, Allah'a teslim olanların öncüsü olmakla emrolundum, Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıranlar arasında bulunmakla değil". (12)
15. De ki: "Ben Rabbime isyan edersem gerçekten, büyük bir günün (kıyamet gününün) azabından korkarım."	

16. (O günün azabı) kimden savuşturulursa gerçekten (Allah) ona acımıştır. İşte bu apaçık kurtuluştur.

17. Şayet Allah sana bir zarar dokundursa bunu O'ndan başka giderecek yoktur. Fakat sana bir hayır dokunduracak olsa onu da kimse gideremez. Bil ki O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

18. O, kullarının üstünde mutlak hakimiyet sahibidir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

19. De ki: "Şahitlik bakımından hangi şey daha büyüktür?"De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. İşte bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu. Gerçekten siz mi Allah ile beraber başka ilahlar olduğuna şahitlik ediyorsunuz?"De ki: "Ben şahitlik etmem. O, ancak tek bir ilahtır ve şüphesiz ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."

20. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (Peygamberi) kendi öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini ziyana sokanlar var ya, işte onlar inanmazlar.

21. Kim Allah'a karşı yalan uydurandan, ya da onun âyetlerini yalanlayandan daha zalimdir? Şüphesiz ki, zalimler kurtuluşa eremez.

22. Onları tümüyle (mahşere) toplayıp da Allah'a ortak koşanlara, "Nerede, ilah olduklarını iddia ettiğiniz ortaklarınız?"diyeceğimiz günü hatırla.

23. Sonunda onların manevraları, "Rabbimiz Allah'a andolsun ki biz (ona) ortak koşanlar değildik"demelerinden başka bir şey olmayacaktır.

24. Bak kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve iftira edip durdukları şeyler (uydurma ilahları) onları nasıl yüzüstü bırakıp kayboluverdi?

25. İçlerinden, (Kur'an okurken) seni dinleyenler de var. Onu anlamamaları için kalpleri üzerine perdeler (gereriz), kulaklarına ağırlık koyarız. Her türlü mucizeyi görseler de onlara inanmazlar. Hatta tartışmak üzere sana geldiklerinde inkâr edenler, "Bu (Kur'an) evvelkilerin masallarından başka bir şey değil"derler.

26. Onlar başkalarını ondan (Kur'an'dan) alıkoyarlar, hem de kendileri ondan uzak kalırlar. Onlar farkına varmaksızın, ancak kendilerini helak ediyorlar.

27. Ateşin karşısında durdurulup da, "Ah, keşke dünyaya geri döndürülsek de Rabbimizin âyetlerini yalanlamasak ve mü'minlerden olsak"dedikleri vakit (hallerini) bir görsen!

28. Hayır, (bu yakınmaları) daha önce gizlemekte oldukları şeyler onlara göründü (de ondan). Eğer çevrilselerdi elbette kendilerine yasaklanan şeylere yine döneceklerdi. Şüphesiz onlar yalancıdırlar.

29. Derler ki: "Hayat ancak dünya hayatımızdır. Artık biz bir daha diriltilecek de değiliz."

15. De ki: "Bakın, [bu şekilde] Rabbime isyan etseydim, o çetin [Hesap] Gün[ün]de [başıma gelecek olan] azaptan korkardım".

16. O Gün kim esirgenirse Allah ona rahmetini bağışlamış olur: bu da apaçık bir kurtuluş olacaktır.

17. Ve eğer Allah sana bir zarar vermek isterse Kendisinden başka kimse onu gideremez; ve eğer sana iyilikte bulunursa da unutma ki O, dilediğini yapmaya kâdirdir:

18. Zira yalnız O, yarattıkları üzerinde otorite sahibidir ve yalnız O'dur gerçekten hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan.

19. De ki: "Hakikatin en güvenilir şahidi kimdir?" De ki: "Allah benim ile sizin aranızda şahittir; ve bu Kur'an bana vahyedildi ki ona dayanarak sizi ve onun ulaşabileceği herkesi uyarabileyim". Siz, Allah'tan başka ilahların olduğuna gerçekten şahitlik yapabilir misiniz? De ki: "Ben [böyle] bir şahitlik yapmam!" De ki: "O, tek Allah'tır; ve bakın, sizin yaptığınız gibi, Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştırmak benden uzak olsun!" (13)

20. Daha önce vahiy verdiklerimiz, bunu, (14) kendi çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar; ama [onlar arasından] kendilerine yazık edenler (var ya), işte onlardır inanmayı reddedenler.

21. Kendi uydurduğu yalanları Allah'a yakıştırandan veya O'nun mesajlarını yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, böyle zalimler mutluluğa asla ulaşamazlar:

22. Bir gün onların hepsini bir araya toplayacağız ve o zaman, Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştıranlara: "Allah'ın uluhiyetine ortak olduklarını tahayyül ettiğiniz o varlıklar (15) neredeler şimdi?" diye soracağız.

23. Bunun üzerine, çaresiz bir şaşkınlık içinde, ancak, "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki O'ndan başka bir şeye ilahlık izafe et[mek iste]medik!" (16) diye(bile)ceklerdir.

24. Bakın, onlar kendi kendilerine nasıl yalan söylemişler (17) ve mesnedsiz hayalleri onları nasıl yüzüstü bırakmış!

25. Onlar arasında öyleleri var ki [ey Peygamber] seni dinler [görünür]ler: Ama kalplerinin üstüne, onları hakikati kavramaktan alıkoyan perdeler yerleştirdik, kulaklarına da sağırlık. (18) Ve [hakikatin] bütün işaretleri[ni] görselerdi yine de ona inanmazlardı; o kadar ki, onlar tartışmak için sana geldiklerinde, hakikati inkara şartlanmış olanlar, "Bu, eski zamanların masallarından başka bir şey değil!" derler.

26. Diğerlerini ondan alıkoyar ve kendileri de ondan uzaklaşırlar: Ama [bu şekilde] yalnız kendilerini mahvederler ve (üstelik) bunu da idrak etmezler.

27. Ateşin önünde bekletilecekleri ve "Ah, keşke [hayata] geri döndürülseydik: O zaman

30. Rab'lerinin huzurunda durduruldukları vakit (hallerini) bir görsen! (Allah) diyecek ki: "Nasıl, şu (dirilmek) gerçek değil miymiş?"Onlar, "Evet, Rabbimiz'e andolsun ki, gerçekmiş"diyecekler. (Allah), "Öyleyse inkar etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı!"diyecek.

74. Hani İbrahim babası Âzer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum"demişti.

75. İşte böylece İbrahim'e göklerdeki ve yerdeki hükümranlığı ve nizamı gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun.

76. Üzerine gece karanlığı basınca bir yıldız gördü. "İşte Rabbim!"dedi. Yıldız batınca da, "Ben öyle batanları sevmem"dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce de, "İşte Rabbim!"dedi. Ay da batınca, "Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse mutlaka ben de sapıklardan olurum"dedi.

78. Güneşi doğarken görünce de, "İşte benim Rabbim! Bu daha büyük"dedi. O da batınca (kavmine dönüp), "Ey kavmim!"Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım"dedi.

79. "Ben hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Ben Allah'a ortak koşanlardan değilim."

80. Kavmi onunla tartışmaya girişti. Dedi ki: "Beni doğru yola iletmişken Allah hakkında benimle tartışmaya mı kalkışıyorsunuz? Hem sizin ona ortak koştuklarınızdan ben korkmam; ancak Rabbim'in bir şey dilemiş olması başka. Rabbim'in ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?"

81. "Allah'ın, size, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri ona ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden ne diye korkayım? Öyle ise iki taraftan hangisi güvende olmaya daha layıktır? Eğer biliyorsanız söyleyin."

82. İman edip de imanlarına zulmü (şirki) bulaştırmayanlar var ya; işte güven onların hakkıdır. Doğru yolu bulmuş olanlar da onlardır.

105. Onlar, "Sen iyi ders almışsın"desinler diye ve bir de bilen bir toplum için onu (Kur'an'ı) açıklayalım diye âyetleri değişik biçimlerde işte böylece açıklıyoruz.

106. Ey Muhammed! Sen, Rabbinden sana vahyedilene uy. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Allah'a ortak koşanlardan yüz çevir.

107. Allah dileseydi ortak koşmazlardı. Biz seni onların başına bir bekçi yapmadık. Sen onlara vekil (onlardan sorumlu) da değilsin.

108. Onların, Allah'ı bırakıp tapındıklarına sövmeyin, sonra onlar da haddi aşarak, bilgisizce Allah'a söverler. Böylece her ümmete yaptıklarını süslü gösterdik. Sonra dönüşleri ancak Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını kendilerine bildirecektir.

Rabbimizin mesajlarını yalanlamaz ve müminler arasında olurduk!" diyecekleri zaman [onları] görseydin.

28. Ama hayır -[böyle demeleri] geçmişte [kendilerinden] gizlemiş oldukları hakikat onlara açık şekilde görünecek [olmasındandır]; ve eğer [hayata] geri döndürülmüş olsalardı kendilerine yasaklanmış olan şeye yine dönerlerdi: Unutma ki onlar gerçek yalancılardır! (19)

29. Ve bazı [inançsız]lar, "Bu dünyadaki hayatımızın ötesinde başka bir şey yoktur ve öldükten sonra dirilmeyeceğiz!" derler.

30. Ama sen [onları] Rablerinin huzuruna çıkarılacakları [ve] O'nun, "Bu, hakikat değil mi?" diye soracağı zaman görsen. Onlar, "Evet, Rabbimiz hakkı için öyle!" diye cevap verecekler. [Bunun üzerine,] Allah, "Tadın öyleyse" diyecek, "hakikati reddetmenizden doğan bu azabı!" (20)

74. VE BİR ZAMAN İbrahim babası Âzer'e [şöyle] demişti: (66) "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Görüyorum ki sen ve halkın açık bir sapıklık içindesiniz!"

75. Böylece Biz İbrahim'e, [Allah'ın] gökler ve yer üzerindeki güçlü hükümranlığı ile ilgili [ilk] kavrayışı kazandırdık, ki kalben mutmain olan kimselerden olsun.

76. Sonra, gecenin karanlığı bastırdığı zaman [gökte] bir yıldız gördü [ve] haykırdı: "İşte bu (mu) benim Rabbim!" Ama yıldız kaybolunca, "Ben batan şeyleri sevmem!" diye söylendi.

77. Sonra, ayın doğduğunu görünce, "Benim Rabbim bu!" dedi. Ama ay da batınca, "Gerçekten, eğer Rabbim beni doğru yola iletmezse ben kesinlikle sapıklığa düşmüş kimselerden olurum!" dedi.

78. Sonra, güneşin doğduğunu görünce, "İşte benim Rabbim bu! Bu [hepsinin] en büyüğü!" diye haykırdı. Ama o [da] kaybolunca: "Ey halkım!" diye seslendi, "Bakın, sizin yaptığınız gibi, Allah'tan başkasına ilahlık yakıştırmak benden uzak olsun!

79. Bakın, ben bâtıl olan her şeyden uzak durarak yüzümü gökleri ve yeri var eden Allah'a çevirmekteyim; ve ben O'ndan başkasına ilahlık yakıştıranlardan değilim!"

80. Ve [sonra] halkı o'nunla tartışmaya girdi. [Bunun üzerine] onlara: "Beni doğru yola ileten O iken benimle Allah hakkında hâlâ tartışıyor musunuz? Ama O'ndan başka ilahlık yakıştırdığınız hiçbir şeyden korkmuyorum, [zira hiçbir kötülük bana dokunmaz] Rabbim dilemedikçe. (67) Rabbim her şeyi bilgisi ile kuşatır; peki bunu hiç düşünmüyor musunuz?

81. Allah'tan başka taptıklarınızdan neden korkayım, Allah size yüce katından hakkında hiçbir şey indirmemişken O'ndan başka varlıklara ilahlık yakıştırmaktan korkmuyorsanız? O halde [söyleyin

109. Eğer kendilerine (başka) bir mucize gelirse mutlaka ona inanacaklarına dair en güçlü yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır. O mucizeler geldiği vakit de inanmayacaklarını siz ne bileceksiniz?"

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini ters döndürürüz de ilkin ona iman etmedikleri gibi (mucize geldikten sonra da inanmazlar) ve yine onları azgınlıkları içinde bırakırız da bocalar dururlar.

111. Biz onlara melekleri de indirseydik, kendileriyle ölüler de konuşsaydı ve her şeyi karşılarında (hakikatın şahidleri olarak) toplasaydık Allah dilemedikçe yine de iman edecek değillerdi. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

112. İşte böylece biz her Peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı laflar fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları iftiralarıyla baş başa bırak.

113. Bir de (şeytanlar), ahirete inanmayanların gönülleri bu yaldızlı sözlere meyletsin, onlardan hoşlansınlar ve işleyecekleri günahları işlesinler diye (bu fısıldamayı yaparlar).

114. "Size Kitab'ı (Kur'an'ı) hak olarak indiren O iken ben Allah'tan başka bir hakem mi arayacağım?" (de). Kendilerine kitap verdiklerimiz de onun, Rabbin katından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. O halde sakın şüphecilerden olma.

115. Rabbinin kelimesi (Kur'an) doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

116. Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.

117. Şüphesiz senin Rabbin, yolundan sapanı çok iyi bilir ve yine O doğru yolu bulanları en iyi bilendir.

bana,] eğer [cevabını] biliyorsanız: İki taraftan hangisi kendini daha emin hissedebilir?

82. İmana ermiş olan ve zulüm işleyerek imanlarını karartmayanlar, işte onlardır güven içinde olacak olanlar, çünkü doğru yolu bulanlar onlardır!" dedi.

105. Böylece Biz mesajlarımızı çok yönlü olarak dile getiriyoruz ki "Sen [bütün bunlardan] iyi ders almışsın!" (90) diyebilsinler ve mesajları, onları kavrama yeteneğine sahip insanlara açıklayabilelim.

106. Sen Rabbinden sana vahyedilmiş olana uy -ki O'ndan başka ilah yoktur- ve O'nunla birlikte başkasına ilahlık yakıştıranların tümüne sırtını dön.

107. Eğer Allah dilemiş olsaydı onlar başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmazlardı; (91) Biz seni onların bekçisi yapmadık ve sen onların yaptıklarından da sorumlu değilsin.

108. Onların Allah'tan başka yalvarıp sığındıkları [varlıklar]a sövmeyin (92) ki onlar da kin ve cehaletten dolayı Allah'a sövmesinler: zira Biz her topluma kendi yaptıklarını güzel gösterdik. (93) [Ama] zamanı geldiğinde onlar Rablerine döneceklerdir: O zaman Allah onlara bütün yaptıklarını [en doğru şekilde] anlatacaktır.

109. Şimdi en emin ve kararlı şekilde Allah'a yemin ediyorlar ki eğer kendilerine bir mucize gösterilmiş olsaydı bu [ilahî kelâm]a gerçekten inanmış olacaklardı. De ki: "Mucizeler yalnız Allah'ın elindedir!" (94) Ve hepinizin bildiği gibi, onlara bir mucize gösterilmiş olsaydı bile ona inanmazlardı

110. kalplerini ve gözlerini [hakikatten] ayırdığımız sürece, (95) tıpkı ona ilk başta inanmadıkları gibi: ve [böylece] Biz, körce ileri geri yalpalayıp dursunlar diye onları küstahça kibirleri ile başbaşa bırakırız.

111. Biz onlara melekler göndermiş olsaydık ve ölüler kendileriyle konuşmuş olsaydı, (96) ve [hakikati kanıtlayabilecek] her şeyi karşılarına çıkarıp önlerinde bir araya toplamış olsaydık [bile], Allah dilemediği sürece yine inanmazlardı. (97) Ama onların çoğu [bundan] tamamen habersizdir.

112. VE İŞTE böylece, Biz, hem insanlar hem de görünmez varlıklar içinden zihin çelmeyi amaçlayan yaldızlı/parlak yarı-hakikatleri (98) birbirlerine fısıldayan şeytanî güçleri her peygambere düşman kıldık. Ama Rabbin dilemedikçe onlar bunu yapamazlardı: o halde, onlardan ve onların mesnedsiz hayallerinden uzak durun!

113. Yine de, ahirete inanmayanların kalpleri O'na yönelebilsin ve O'nda tatmin bulabilsinler diye, ayrıca ulaşabilecekleri [fazilet derecesi]ne ulaşabilsinler diye,

114. sen onlara [de ki:] "Hakikati apaçık ortaya koyan (99) bu ilahî kelâmı size indiren O iken,

[neyin doğru neyin yanlış olduğu konusundaki] hüküm için O'ndan başkasını mı arayacağım?" (100) Ve kendilerine daha önce vahiy bahşettiklerimiz bilirler ki bu [vahiy] de Rabbin tarafından safha safha indirilmiştir. (101) Öyleyse şüphe edenlerden olmayın,

115. zira, Rabbinin vaadi doğruluk ve adaletle yerine getirilmiştir. (102) O'nun vaadlerini[n gerçekleşmesini] engelleyebilecek hiçbir güç yoktur: ve yalnızca O'dur her şeyi duyan, her şeyi bilen.

116. Şimdi, eğer yeryüzünde [yaşamakta] olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar: onlar ancak [başkalarının] zanlarına tâbi olurlar ve kendileri hiçbir şey yapmayıp sadece tahmin yürütürler. (103)

117. Şüphe yok ki Allah, kimin O'nun yolundan saptığını ve kimin doğru yolda olduğunu en iyi bilendir.

133. Ankebut. (1-43) 10. YIL.

1. Elif Lâm Mîm.
2. İnsanlar, "İnandık"demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler.
3. Andolsun, biz onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Allah doğru söyleyenleri de mutlaka bilir, yalancıları da mutlaka bilir.
4. Yoksa kötülük yapanlar, bizden kaçıp kurtulacaklarını mı sandılar. Ne kötü hükmediyorlar!
5. Her kim Allah'a kavuşmayı umarsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbette gelecektir. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
6. Her kim cihad ederse, ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah âlemlere muhtaç değildir.
7. İman edip salih amel işleyenlerin kötülüklerini elbette örteceğiz. Onları işlediklerinin daha güzeliyle mükafatlandıracağız.
8. Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini emrettik. Şâyet onlar seni, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa, bu takdirde onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak bana olacaktır ve ben yapmakta olduklarınızı size haber vereceğim.
9. İman edip de salih amel işleyenler var ya, biz onları mutlaka salihler (iyiler) arasına sokacağız.
10. İnsanlardan öyleleri vardır ki, "Allah'a inandık"derler. Ama Allah uğrunda bir ezaya uğratılınca insanlardan gördükleri baskı ve işkenceyi Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun, Rabbinden bir yardım gelecek olsa mutlaka, "Biz de sizinle beraberdik"derler. Allah, herkesin kalbinde olanı en iyi bilen değil midir?
11. Allah, elbette kendisine iman edenleri de bilir ve elbette münafıkları da bilir.

133. Ankebut. (1-43) 10. YIL.

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)
2. İNSANLAR, [sadece] "İnandık!" demeleriyle bırakılacaklarını ve sınava çekilmeyeceklerini mi sanıyorlar?
3. Evet, andolsun ki, Biz kendilerinden öncekileri de sınadık; o halde [bugün yaşayanlar da sınanacak ve] elbette Allah, doğru davrananları ortaya çıkaracak ve yalancıların (2) da kimler olduğunu gösterecektir.
4. Yoksa onlar -[inandıklarını iddia ettikleri halde] kötülük işleyenler- Bizden kurtulabileceklerini mi sanırlar? Ne tuhaf bir düşünce bu!
5. Kim [Kıyamet Günü] Allah'a kavuşmayı [ümit ve korku ile] beklerse [o Gün'e hazırlıklı olsun]: çünkü Allah'ın [her insan ömrü için] takdir ettiği vade mutlaka gelip çatacaktır -ve O her şeyi bilen, her şeyi işitendir!
6. O halde, kim [Allah yolunda] üstün gayret gösterirse bunu yalnız kendi iyiliği için yapmış olur: çünkü Allah, her türlü ihtiyaçtan uzaktır!
7. İman edip doğru ve yararlı işler yapanlara gelince, Biz onların [önceki] kötülüklerini mutlaka sileriz ve onları yaptıkları iyiliklere göre ödüllendiririz.
8. Biz insana, [yapacağı en hayırlı işlerden biri olarak] anne ve babasına iyi davranmasını emrettik; (3) ama [buna rağmen,] eğer onlar [ilah olarak] kabul edemeyeceğin herhangi bir şeyi (4) Bana ortak koşmanı isterlerse onlara uyma: [çünkü] hepiniz [sonunda] dönüp Bana geleceksiniz; o zaman [hayatta iken] yapmış olduğunuz her şeyi [iyi ve kötü yönleriyle] gözünüzün önüne sereceğim.
9. İman edip doğru ve yararlı işler yapmış olanlara gelince, onları [öteki dünyada da] mutlaka dürüst ve erdemlilerin arasına sokacağız.

12. İnkar edenler iman edenlere, "Yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim"derler. Halbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır.

13. Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir. Uydurmakta oldukları şeylerden de kıyamet günü şüphesiz, sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun, biz Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik. O da dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı. Neticede onlar zulümlerini sürdürürlerken tûfan kendilerini yakalayıverdi.

15. Biz de onu (Nûh'u) ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret kıldık.

16. İbrahim'i de peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."

17. "Siz Allah'ı bırakarak ancak putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakarak taptıklarınızın size hiçbir rızık vermeye güçleri yetmez. Öyle ise rızkı Allah'ın katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz."

18. "Eğer siz yalanlarsanız bilin ki, sizden önce geçen birtakım ümmetler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir."

19. Onlar, Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığını, sonra onu nasıl tekrarladığını görmüyorlar mı? Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır.2

20. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığına bakın. Sonra Allah (aynı şekilde) sonraki yaratmayı da yapacaktır. (Kıyametten sonra her şeyi tekrar yaratacaktır) Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."

21. O dilediğine azap eder, dilediğine de merhamet eder. Ancak O'na döndürüleceksiniz

22. Siz, yerde de gökte de (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'tan başka ne bir dostunuz, ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler var ya; işte onlar benim rahmetimden ümit kesmişlerdir. İşte onlar için elem dolu bir azap vardır.

24. (İbrahim'in) kavminin cevabı, "Onu öldürün veya yakın"demekten ibaret oldu. Allah da onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

25. İbrahim onlara dedi ki: "Sırf aranızda dünya hayatına mahsus bir sevgi (ve çıkar) uğruna Allah'ı bırakıp bir takım putlar edindiniz. Sonra kıyamet gününde kiminiz kiminizi inkar edip tanımayacak; kiminiz kiminize lanet edecektir. Barınağınız

10. İNSANLAR arasında öyleleri var ki, [kendileri ve kendi gibileri adına] "Biz, Allah'a inanıyoruz!" derler; ama Allah yolunda sıkıntıya düşünce insanlardan çektikleri eziyeti Allah'tan gelen ceza (5) gibi, [hatta ondan daha korkutucu] görürler; Rabbinden [gerçek inanç sahiplerine] bir yardım gelince de, (6) "Aslında biz her zaman sizinle beraberiz!" derler. Allah, bütün yaratılmışların kalplerinden geçenleri en iyi bilen değil midir?

11. [Evet!] Allah, [gerçekten] imana erenlerin de, ikiyüzlülerin de kimler olduğunu mutlaka gösterecektir. (7)

12. Ve [O, şunu da bilir ki,] hakkı inkar edenler, [her zaman olduğu gibi,] inananlara: "(Gelin) bizim [hayat] tarzımıza uyun, günahlarınız bizim boynumuza!" derler. (8) Halbuki onlar, [bu şekilde yanılttıkları kimselerin] hiçbir günahını yüklenmezler: (9) Dikkat edin, onlar yalancıdırlar!

13. Onlar, mutlaka, kendi yükleri ile birlikte başka yükleri de taşımak zorunda kalacaklardır; (10) ve bütün temelsiz iddialarından dolayı Kıyamet Günü mutlaka hesaba çekileceklerdir!

14. BİZ [çok zaman önce] Nûh'u kendi kavmine göndermiştik, (11) ve Nûh onlar arasında dokuzyüzelli yıl geçirmişti; (12) sonra onlar hâlâ zulüm batağında yaşamaya devam ederlerken bir tufana yakalanmışlardı:

15. fakat Nûh'u ve o'nunla birlikte gemide bulunanların tümünü kurtardık ve bunu, [hatırlayıp ders almaları için] bütün insanların önüne [rahmetimizin] bir işareti olarak koyduk.

16. VE İBRAHİM [de, Bizden aldığı ilhamla] kavmine dönerek: "Allah'a kulluk edin ve O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: Bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır!" diye seslendi.

17. [Ve devamla] "Siz Allah'ı bırakıp [cansız] putlara tapıyorsunuz ve böylece bir yalandan örnekler veriyorsunuz! (13) Kuşkusuz, Allah'ı bırakıp taptığınız [o şeyler ve varlıklar] size rızkınızı verebilme gücüne sahip değildirler: O halde bütün rızkınızı Allah katında arayın, [yalnız] O'na kulluk edin ve O'na hamd edin: çünkü sonunda yine O'na döndürüleceksiniz!"

18. "Ve Eğer [beni] yalanlarsanız [bilin ki, başka] toplumlar da sizden önce [Allah'ın peygamberlerini] yalanladılar: Bir elçiye düşen, sadece [kendisine emanet edilen] mesajı dosdoğru bir şekilde iletmektir."

19. PEKİ, o [hakkı inkar edenler,] Allah'ın [hayatı] ilkin nasıl yoktan var ettiğini, sonra onu nasıl tekrar yenilediğini anlamazlar mı? (14) Kuşkusuz bu, Allah için kolay bir iştir!

20. De ki: "Yeryüzünü dolaşın ve Allah'ın [insanı] nasıl [harikulade bir şekilde] yoktan var ettiğini görün! (15) Allah işte bu şekilde ikinci hayatınızı da var edecektir; çünkü Allah her şeye kâdirdir!"

cehennem olacaktır. Yardımcılarınız da olmayacaktır."

26. Bunun üzerine Lût, ona (İbrahim'e) iman etti. İbrahim, "Ben, Rabbime (gitmemi emrettiği yere) hicret edeceğim. Şüphesiz o mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir"dedi.

27. O'na (İbrahim'e) İshak'ı ve Yakub'u bahşettik. Onun soyundan gelenlere peygamberlik ve kitab verdik. Ayrıca ona dünyada mükafatını da verdik. Şüphesiz o, ahirette de salih kimselerdendir.

28. Lût'u da peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Gerçekten siz, sizden önce dünyada hiçbir toplumun yapmadığı bir hayasızlığı işliyorsunuz."

29. "Siz hâlâ erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?"Kavminin cevabı, "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize"demeden ibaret oldu.

30. (Lût) "Ey Rabbim! Şu bozguncu kavme karşı bana yardım et"dedi.

31. Elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde, "Biz bu memleket halkını helak edeceğiz, çünkü oranın ahalisi zalim kimselerdir"dediler.

32. İbrahim, "Ama orada Lût var"dedi. Onlar, "Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Biz onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Ancak karısı başka. O geri kalıp helak edilenlerden olacaktır."

33. Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, Lût, onlar yüzünden tasalandı, onlar hakkında çaresizlik içine düştü. Elçiler ona, "Korkma, üzülme. Biz seni ve aileni kurtaracağız. Ancak karın başka. O geride kalıp helak edilenlerden olacaktır."

34. Şüphesiz biz, bu memleket halkı üzerine, fasıklık ettiklerinden dolayı gökten bir azap indireceğiz.

35. Andolsun biz, aklını kullanacak bir kavm için o memleketten ibret alınacak apaçık bir delil bıraktık.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. Şuayb, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Ahiret gününe ümit besleyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın"dedi.

37. Kavmi, onu yalanladı. Bunun üzerine kendilerini o malum sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü çökekaldılar

38. Ad ve Semûd kavimlerini de helak ettik. Bu, onların (harap olmuş) yurtlarından size besbelli olmuştur. Şeytan onlara işlerini süslemiş ve onları doğru yoldan alıkoymuştur. Halbuki onlar gözü açık kimselerdi.

39. Kârûn'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da helak ettik. Andolsun, Mûsâ kendilerine apaçık mucizeler

21. "Dilediğine azap verir, dilediğine merhamet eder; hepiniz O'na döndürüleceksiniz:

22. Ne yeryüzünde ne de gökte Allah'ı başınızdan savamazsınız, [bunu hiç beklemeyin;] Sizi ne Allah'ın elinden alabilecek, ne de size yardım edebilecek kimse bulamazsınız."

23. Allah'ın ayetlerini ve [sonunda] O'na kavuşacaklarını inkar edenler, benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır; ve onları [öteki dünyada] acıklı bir azap beklemektedir. (16)

24. İMDİ [İbrahim'e gelince,] kavminin o'na tek cevabı şu oldu: (17) "Onu öldürün, veya yakın!" Ama Allah o'nu ateşten korudu. (18) Bakın, bu [kıssa]da inanacak kimseler için dersler vardır!

25. Ve [İbrahim] onlara dedi ki: "Siz Allah'ı bırakıp putlara taptınız. Tek sebep, bu dünyada kendinize [ve atalarınıza] karşı duyduğunuz sevgiye (19) esir olmanızdı: (20) Ama sonra, Kıyamet Günü birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve birbirinize lânet yağdıracaksınız; hepinizin varacağı yer ateştir ve (orada) size yardım edecek bir kimse bulamayacaksınız".

26. Bunun üzerine [kardeşinin oğlu] Lût o'na inandı ve "Ben [de] zulüm ve kötülük diyarını terk ederek Rabbime [döneceğim]: (21) Şüphesiz O kudret ve hikmet sahibidir!" dedi.

27. [İbrahim'e gelince,] o'na İshâk'ı ve [İshâk'ın oğlu] Yakub'u bahşettik (22) ve soyundan gelenler arasında peygamberliği ve vahyi devam ettirdik. Onu bu dünyada mükafatlandırdık; (23) o, öteki dünyada [da] mutlaka dürüst ve erdemliler arasında yer alacaktır.

28. LÛT [da Bizden aldığı ilhamla] kavmine şöyle seslenmişti: "Siz, kesinlikle, dünyada daha önce hiç kimsenin yapmadığı iğrenç şeyler yapıyorsunuz!

29. Siz, erkeklere [azgın bir şehvetle] yaklaşıp [cinsler arasında tabii olan] yolu kapatmıyor musunuz? (24) Ve bu utanç verici suçları [açık] toplantılarınızda işlemiyor musunuz?" Ama kavmi, "Peki," diye cevap verdi, "eğer doğruları söyleyenlerden isen, başımıza Allah'ın azabını getir bakalım!"

30. [Bunun üzerine Lût] "Ey Rabbim!" diye yalvardı, "Bozgunculuğa ve yozlaşmaya yol açan bu insanlara karşı bana yardım et!"

31. Derken [semavî] elçilerimiz İbrahim'e [İshâk'ın doğumu] müjdesini getirdiklerinde (25) [aynı zamanda]: "Biz bu yörenin halkını yok edeceğiz, (26) çünkü onlar gerçek zalimlerdir!" dediler.

32. [Fakat İbrahim] "Ama Lût da onlar arasında yaşıyor!" diye haykırdı[ğı zaman] şu cevabı verdiler: "Kimin orada olduğunu iyi biliyoruz; o'nu ve karısı dışındaki bütün aile efradını kesinlikle koruyacağız: karısı ise geride bırakılanlar arasında yer alacak." (27)

getirmişti de yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Oysa bizi geçip (azabımızdan) kurtulamazlardı.

40. Bunların her birini kendi günahları yüzünden yakaladık. Onlardan taş yağmuruna tuttuklarımız var. Onlardan o korkunç sesin yakaladığı kimseler var. Onlardan yerin dibine geçirdiklerimiz var. Onlardan suda boğduklarımız var. Allah onlara zulmediyor değildi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başkalarını dost edinenlerin durumu, kendine bir ev edinen örümceğin durumu gibidir. Evlerin en dayanıksızı ise şüphesiz örümcek evidir. Keşke bilselerdi!

42. Şüphesiz Allah, onların, kendini bırakıp da başka ne tür şeylere taptıklarını biliyor. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

43. İşte bu temsilleri biz insanlar için getiriyoruz. Onları ancak bilginler düşünüp anlarlar.

33. Elçilerimiz kendisine geldiklerinde Lût onlar adına üzüntüye kapıldı, çünkü onları koruyamayacağını gördü; (28) ama onlar Lût'a: "Korkma ve üzülme! Biz seni ve karın dışında bütün aileni koruyacağız; karın ise geride bırakılanlar arasında yer alacak.

34. Bu yörenin halkına, işledikleri bütün kötülüklerin karşılığı olarak gökten mutlaka bir bela indireceğiz!" dediler.

35. [Sonunda dediğimiz oldu;] ve ondan geriye, aklını kullananlar için açık işaretler bıraktık. (29)

36. MEDYEN [halkına] da kardeşleri Şuayb[ı gönderdik]. (30) O, "Ey halkım!" diye seslendi, " [Yalnız] Allah'a kulluk edin, Ahiret Günü'nü bekleyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak kötülük işlemeyin!"

37. Fakat, halkı o'nu yalanladı. Bu yüzden bir yer sarsıntısına maruz kaldılar: ve yurtlarında cansız bir şekilde yere serildiler. (31)

38. MESKEN ve barınakların[ın kalıntıların]dan açıkça görüleceği gibi, Âd ve Semûd (32) [kavimlerini de yok ettik]. (33) [Onlar yıkılıp gittiler.] Çünkü Şeytan onlara işledikleri [günahları] güzel gösterdi ve böylece onları, hakikati kavrama yeteneğine sahip oldukları halde, [Allah'ın] yol(un)dan alıkoydu. (34)

39. Kârûn'u, Firavun'u ve Hâmân'ı [da böyle cezalandırdık]: (35) Musa onlara hakikatin bütün kanıtlarını getirmişti, ama onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar [ve o'nu reddettiler]; halbuki onlar [elimizden] kaçıp kurtulamazlardı.

40. Çünkü onların her birini günahlarından dolayı hesaba çektik: Kiminin tepesinde ölümcül fırtınalar estirdik; kimini [âni] bir kasırga yok etti; (36) kimisini yerin dibine geçirdik ve kimisi de suda boğulup gitti. Onlara haksızlık yapan Allah değildi, fakat onlar kendi kendilerine haksızlık yapıyorlardı.

41. ALLAH'TAN başka [varlıkları ve güçleri] sığınak kabul edenlerin durumu, kendisine ağ ören örümceğin durumuna benzer: çünkü barınakların en zayıfı örümcek ağıdır. Keşke bunu anlasalardı!

42. Kuşkusuz Allah, insanların Kendisini bırakıp da yalvardıkları şeylerin ne olduğunu çok iyi bilir; (37) yalnız O'dur kudret sahibi, hikmet sahibi.

43. İşte Biz insanın önüne bu temsîlleri koyuyoruz: ama onların gerçek anlamını ancak [Bizi] tanıyanlar kavrayabilir, (38)

44. Allah gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yaratmıştır. İşte bunda inananlar için bir ibret vardır.

45. (Ey Muhammed!) Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayasızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı anmak

134. Ankebut. (44-69) 11. YIL.

44. [ve kesin olan şu ki:] Allah gökleri ve yeri [derunî] bir hakikat üzere yarattı; (39) unutmayın ki bu [yaratılışta] [O'na] inananların tümü için alınacak dersler vardır.

45. SANA vahyedilen bu ilahî kelâmı [başka insanlara] ilet, (40) ve namazında dikkatli ve devamlı ol: çünkü namaz [insanı] çirkin fiillerden

(olan namaz) elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı biliyor.

46. İçlerinden zulmedenler hariç, Kitap ehli ile ancak en güzel bir yolla mücadele edin ve (onlara) şöyle deyin: "Biz, bize indirilene de, size indirilene de inandık. Bizim ilahımız ve sizin ilahınız birdir (aynı ilahtır). Biz sadece ona teslim olmuş kimseleriz."

47. İşte böylece biz sana kitabı indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar. Şunlar (Kitap ehlinden çağdaşın olanlar) dan da ona inananlar vardır. Bizim âyetlerimizi ancak kâfirler inkâr ederler.

48. Sen şu Kur'an'dan önce hiçbir kitap okumuyor ve onu sağ elinle yazmıyordun. (Okuyup yazsaydın) o takdirde batıl peşinde koşanlar, şüpheye düşerlerdi.

49. Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin kalplerindeki apaçık âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi ancak zalimler inkâr eder.

50. Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!"De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır ve ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

51. Kendilerine okunan kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmedi mi?3 Şüphesiz bunda inanan bir kavim için bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkar edenler var ya; işte onlar asıl ziyana uğrayanlardır."

53. Senden azabın çabucak gelmesini istiyorlar. (Hikmet gereği) belirlenmiş bir süre olmasaydı azap onlara mutlaka gelirdi. Onlar farkında değillerken kendilerine ansızın elbette gelecektir.

54,55. Senden azabın çabucak gelmesini istiyorlar. Oysa azap kâfirleri üstlerinden ve ayaklarının altından bürüyeceği gün, şüphesiz cehennem onları mutlaka kuşatmış olacaktır. Allah onlara, "Yapmakta olduklarınızın cezasını tadın"diyecektir.

56. Ey iman eden kullarım! Şüphesiz ki benim arzım (yeryüzü) geniştir. O halde ancak bana kulluk edin.

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

58. İman edip salih amel işleyenler var ya, onları içinden ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennet köşklerine yerleştireceğiz. Çalışanların mükafatı ne güzeldir!

59. Onlar, sabreden ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

60. Nice canlılar vardır ki, rızıklarını taşımazlar (yiyecek biriktirmezler). Onları da sizi de Allah rızıklandırır. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

61. Andolsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı hizmetinize kim verdi?"diye

ve akla ve sağduyuya aykırı olan her türlü şeyden (41) alıkoyar; Allah'ı anmak gerçekten en büyük [erdem ve iyilik]tir. Allah bütün yaptıklarınızı bilir.

46. Geçmiş vahyin mensupları ile zulüm ve haksızlıktan uzak durdukları sürece (42) en güzel şekilde tartışın ve deyin ki: "Bize indirilene inandığımız gibi size indirilmiş olana da inanıyoruz: çünkü bizim ilahımız ile sizin ilahınız tek ve aynıdır ve biz [hepimiz] O'na teslim olmuşuzdur".

47. [Ey Muhammed!] Bu ilahî kelâmı sana işte bu şekilde (43) indirdik. Ve bu ilahî kelâmı bahşettiklerimiz (44) ona inanırlar; şu [geçmiş vahiylerin takipçi]leri arasında da ona inananlar vardır. Mesajlarımızı, [apaçık bir] hakikati inkar edenler dışında, hiç kimse bile bile reddetmez: (45)

48. çünkü, [ey Muhammed,] sen bu [vahyin gelmesi]nden önce herhangi bir ilahî kelâmı okumuş ya da onu kendi ellerinle (46) yazmış değildin; öyle olsaydı, [sana vahyetmiş olduğumuz] hakikati çürütmeye çalışanlar, (47) insanları [onun hakkında] kuşkuya sevk edebilirlerdi.

49. Hayır, ama bu [ilahî kelâm], doğru bilgi ile (anlayıp kavrama yeteneği ile) donatılmış insanların kalplerine kolayca nüfûz eden (48) mesajlardan oluşur; [kendilerine] zulmedenler dışında hiç kimse mesajlarımızı bile bile reddetmez.

50. Onlar, hâlâ, "Neden o'na Rabbinden hiç mucizevî işaretler indirilmiyor?" diye sorarlar. De ki: "Mucize (göstermek) yalnız Allah'ın kudretindedir; (49) ben ise sadece bir uyarıcıyım".

51. Hayret! Bu ilahî kelâmı, kendilerine iletmen için sana göndermiş olmamız onlara yetmez mi? (50) Kuşkusuz onda rahmet[imizin tezahürü] ve iman edecek kimseler için bir uyarı vardır.

52. [İman etmeyecek olanlara] De ki: "Benim ile sizin aranızda şahit olarak Allah yeter! O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Geçersiz ve uydurma şeylere inananlara ve bu suretle Allah'ı inkara şartlanmış olanlara gelince; işte ziyanda olanlar onlardır!"

53. Şimdi onlar, [Allah'ın] azabını çabuklaştırman için sana meydan okuyorlar; (51) eğer [bunun için Allah tarafından] belli bir vade konulmuş olmasaydı azap elbette başlarına hemen gelirdi! Ama o âniden kopup gelecek ve hiçbiri de farkında olmayacak.

54. Onlar [Allah'ın] azabını çabuklaştırman için sana meydan okuyorlar: halbuki cehennem, hakikati inkar edenlerin tümünü kuşatacaktır;

55. azabın onları hem tepelerinden, hem de ayaklarının altından (52) saracağı Gün [kuşatacaktır]. O Gün Allah: "İşte şimdi yaptıklarınızı[n meyvelerini] tadın!" diyecektir.

soracak olsan mutlaka, "Allah"diyeceklerdir. O halde nasıl(haktan) döndürülüyorlar?

62. Allah kullarından dilediğine bol verir ve (dilediğine) kısar. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

63. Andolsun, eğer onlara, "Gökten yağmuru kim indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti?"diye soracak olsan, mutlaka, "Allah"diyeceklerdir. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur."Fakat onların çoğu akıllarını kullanmazlar.

64. Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keşke bilselerdi!

65. Gemiye bindikleri zaman dini Allah'a has kılarak O'na dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman ise bir de bakarsın ki, Allah'a ortak koşuyorlar.

66. Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük etsinler ve bir süre daha faydalansınlar bakalım! İleride bilecekler.

67. Çevrelerindeki insanlar kapılıp götürülürken, bizim, onların yurtlarını saygın ve güvenlikli bir yer kıldığımızı görmediler mi? Onlar hâlâ batıla inanıyorlar da Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran, yahut kendisine geldiğinde, gerçeği yalanlayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kâfirler için bir yer mi yok?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenler var ya, biz onları mutlaka yollarımıza ileteceğiz. Şüphesiz Allah mutlaka iyilik yapanlarla beraberdir.

56. EY İMANA ermiş olan kullarım! Benim arzım alabildiğine geniştir: o halde Bana, yalnız Bana kulluk edin! (53)

57. Her can ölümü tadacaktır, [ve] sonunda herkes dönüp Bize gelecektir:

58. İman edip doğru ve yararlı işler yapanları, mesken olarak, altlarından ırmaklar akan cennetteki köşklere koyacağız: ne güzel, emek sarfedenlere verilen ödül!

59. Sıkıntılara karşı sabırlı olanlara ve yalnız Rablerine güvenenlere!

60. Nice canlı var ki hiçbir geçim endişesi taşımaz, (54) [ama] sizinki[ni sağladığı] gibi onların rızkını da Allah sağlar; çünkü yalnız O'dur her şeyi bilen, her şeyi duyan.

61. [Çoğu insana] olduğu gibi, şayet (55) onlara da "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı [kendi koyduğu yasalara] tâbi kılan kimdir?" diye soracak olursan, hiç tereddütsüz "Allah'tır!" derler. O halde zihinleri nasıl da tersyüz oluyor! (56)

62. Allah, kullarından dilediğine bol rızık bağışlar, dilediğine ise ölçülü ve idareli: zira unutmayın, Allah her şeyi hakkıyla bilir. (57)

63. Ve hep olduğu gibi, şayet onlara da: "Gökten yağmuru boşaltıp ölü toprağa tekrar hayat veren kimdir?" diye sorarsan, hiç tereddüt etmeden, "Allah'tır!" derler. De ki: "[O halde] Hamd [yalnız] Allah'a mahsustur!" Fakat onların çoğu akıllarını kullanmazlar:

64. Çünkü [akıllarını kullansalardı bilirlerdi ki] bu dünya hayatı geçici bir zevk ve eğlenceden başka bir şey değildir; oysa sonraki hayat, tek [gerçek] hayattır: keşke bunu bilselerdi!

65. Bir gemiye bindikleri zaman [ve kendilerini tehlikede gördükleri sırada] [işte o anda] içten bir inançla yalnız Allah'a yalvarıp yakarırlar; sağ salim karaya çıkar çıkmaz da bazı hayalî güçleri (tekrar) O'na ortak koş[maya başl]arlar:

66. böylece (58) kendilerine bahşettiğimiz her türlü (nimete) karşı nankörlük yapar ve dünyadaki hayatlarından [ahmakça] zevk almaya devam ederler; fakat, fünü gelince [gerçeği] öğrenecekler.

67. Görmezler mi ki çevrelerindeki insanlar [korku ve ümitsizlik içinde] paniğe kapılmışken [Bize inananlar için] güvenli bir sığınak oluşturmuşuz? (59) Yoksa hâlâ geçersiz ve anlamsız şeylere inan[maya devam ed]ip Allah'ın nimetini inkar mı edecekler?

68. Kendi uydurduğu yalanları Allah'a isnad edenden (60) yahut o'na [vahiyle] gelen hakikati yalanlayandan daha zalim kim olabilir? [Bu şekilde] hakikati inkar edenler için cehennem [en uygun] yer değil mi?

69. Ama dâvâmız uğrunda üstün gayret gösterenleri, Bize varan yollara (61) mutlaka yöneltiriz: Allah, kuşkusuz, iyilik yapanlarla beraberdir.

10,11. Andolsun, Davud'a tarafımızdan bir lütuf verdik. "Ey dağlar! Kuşların eşliğinde onunla birlikte tespih edin"dedik ve "(Bütün vücudu örtecek) zırhlar yap, işçilikte de ölçüyü tuttur diye demiri ona yumuşattık. "Salih amel işleyin. Çünkü ben sizin yaptıklarınızı görürüm"diye vahyettik.

12. Süleyman'ın emrine de, sabah esişi bir ay, akşam esişi de bir ay(lık yol) olan rüzgarı verdik. Erimiş bakır ocağını da ona sel gibi akıttık. Cinlerden de Rabbinin izniyle onun önünde çalışanlar vardı. İçlerinden kim bizim emrimizden çıkarsa ona alevli ateş azabını tattırırız.

13. Cinler Süleyman için dilediği biçimde kaleler, heykeller, havuz gibi çanaklar ve sabit kazanlar yapıyorlardı. Ey Davûd ailesi şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun ölümünü onlara ancak değneğini yemekte olan bir kurt gösterdi. Süleyman'ın cesedi yıkılınca cinler anladılar ki, eğer gaybı bilmiş olsalardı aşağılayıcı azap içinde kalmamış olacaklardı.

15. Andolsun, Sebe' halkı için kendi yurtlarında bir ibret vardı: Biri sağda biri solda iki bahçe bulunuyordu. Onlara şöyle denilmişti: "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Beldeniz güzel bir belde, Rabbiniz de çok bağışlayıcı bir Rabdir."

16. Fakat onlar yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim1 selini gönderdik. Onların bahçelerini ekşi meyveli ağaçlar, acı ılgın ve biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. Nimetlere karşı nankörlük etmeleri sebebiyle onları işte böyle cezalandırdık. Biz (bu şekilde) ancak nankörleri cezalandırırız.

18. Sebe' halkı ile bereketlendirdiğimiz kentler arasına (her biri diğerinden) görülen kentler oluşturduk. Oralarda gidiş-gelişi belirledik (seyahati kolaylaştırdık) ve onlara da şöyle dedik: "Oralarda gece gündüz güvenlik içinde dolaşın."

19. Onlar ise, "Ey Rabbimiz! Yolculuğumuzun konakları arasını uzaklaştır"dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları ibret kıssalarına çevirdik ve kendilerini darmadağın ettik. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

20. Şeytan onlar hakkındaki zannını doğru çıkardı. İnananlardan bir grup dışında hepsi ona uydular.

21. Oysa şeytanın onlar üzerinde hiçbir hakimiyeti yoktu. Ancak ahirete inananları, onun hakkında şüphe içinde bulunanlardan ayırt edelim diye (ona bu fırsatı verdik). Senin Rabbin her şey üzerinde hakiki bir koruyucudur.

10. VE [böylece] Biz Davud'u lütfumuzla onurlandırdık: (10) "Siz ey dağlar! Onunla birlik olup Allah'ın yüceliğini terennüm edin! Ve [siz de] ey kuşlar!" (11) Biz o'ndaki bütün sertliği ve katılığı yumuşattık (12)

11. [ve o'na şu telkinde bulunduk:] "Güzel işleri çokça, hiçbir sınır gözetmeden yap ve onların düzenli akışına derin bir anlam kazandır". (13) Ve [böylece ey müminler, hepiniz] doğru ve yararlı işler yapınız: çünkü Ben bütün yaptıklarınızı görürüm!

12. BİZ rüzgarı Süleyman[ın emrin]e verdik: sabahki hareketi bir aylık yolculuk [mesafesinde], akşamki hareketi de bir aylık [mesafede tamamlanan] rüzgarı. (14) Ve erimiş bakır menbaını o'nun buyruğu altında (15) akıttık; görünmeyen varlıklardan bir kısmı [da] Rablerinin izniyle o'nun için (16) çalış[maya mecbur kılın]dılar; ve hangisi emrimizden çıktıysa ona yakıcı ateşin azabını tattırırdık:

13. o'nun için isteğine göre mâbedler, heykeller, büyük tekneler kadar [geniş] havuzlar ve sağlamca tesbit edilmiş (17) kazanlar yaptılar. [Ve dedik ki:] "Ey Davud kavmi, [Bana karşı] şükür (duygusu) içinde çalışın; (18) ve [unutmayın ki] kullarım arasında [bile] (19) hakkıyla şükredenler çok azdır!"

14. [Süleyman da ölümü elbet tadacaktı; fakat] Biz o'nun ölümüne hükmettiğimiz zaman, asâsını kemiren kurttan başka öldüğünü gösteren bir işaret yoktu. (20) Ve Süleyman devrilince açıkça ortaya çıktı ki, [o'nun emrindeki] görünmeyen varlıklar, kavrayışlarının ötesindeki gerçekliği (21) bilmiş olsalardı o aşağılayıcı [hizmetçilik] azabı içinde [sıkıntıyla] yaşamaya devam etmezlerdi. (22)

15. SEBE' halkı, [çekici güzellikler içindeki] yurtlarında [Allah'ın rahmetinin] bir işaretine sahiptiler; (23) sağa ve sola doğru uzanan iki [geniş] bahçe, [onlara sanki şu çağrıyı yapıyordu:] "Rabbinizin size bahşettiği rızıktan yiyin ve O'na şükredin: ne güzel topraklar ve ne bağışlayıcı bir Rab!"

16. Ama onlar [Bizden] yüz çevirip uzaklaştılar ve bu yüzden barajlarını yıkıp geçen, (24) sahip oldukları [son derece verimli] iki bahçeyi sadece böğürtlen, ılgın ve birkaç tane [yabani] sedir ağacından ibaret (virane) bir bahçeye çeviren bir sel gönderdik:.

17. hakikati inkar etmelerinden dolayı onları işte böyle cezalandırdık. Biz, nankörlük yapanlardan başkasını hiç cezalandırır mıyız? (25)

22. (Ey Muhammed!) De ki: "Allah'ı bırakıp da ilah olduklarını iddia ettiklerinizi çağırın. Göklerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip değillerdir. Onların yerde ve gökte hiçbir ortaklıkları yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.

23. Allah katında, onun izin verdiği kimseden başkasının şefaati yarar sağlamaz. (Şefaat için izin verilip de) kalplerinden korku giderilince birbirlerine, "Rabbiniz ne söyledi?"diye sorarlar. Onlar da "Gerçeği"diye cevap verirler. O yücedir, büyüktür.

24. De ki: "Size göklerden ve yerden kim rızık verir?"De ki: "Allah. O halde ya biz hidayet veya apaçık bir sapıklık üzereyiz, ya da siz!"

25. De ki: "Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu tutulmazsınız. Sizin işlediklerinizden de biz sorumlu tutulmayız."

26. De ki: "Rabbimiz hepimizi kıyamet günü bir araya toplayacak, sonra da aramızda hak ile hüküm verecektir. O gerçeği apaçık ortaya koyan,2 hakkıyla bilendir."

27. De ki: "Allah'a ortak tuttuklarınızı bana gösterin! Hayır! (Hiçbir şey Allah'a ortak olamaz.) Aksine O, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tır."

28. Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. "Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek"diyorlar.

30. De ki: "Sizin için belirlenen bir gün vardır ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz."

31. İnkar edenler, "Biz bu Kur'an'a da ondan önceki kitaplara da asla inanmayız"dediler. Zalimler Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman hallerini bir görsen! Birbirlerine laf çevirip dururlar. Zayıf ve güçsüz görülenler, büyüklük taslayanlara, "Siz olmasaydınız biz mutlaka iman eden kimseler olurduk"derler.

32. Büyüklük taslayanlar zayıf ve güçsüz görülenlere, "Size hidayet geldikten sonra, biz mi sizi ondan alıkoyduk? Hayır, suçlu olanlar sizlerdiniz"derler.

33. Zayıf ve güçsüz görülenler, büyüklük taslayanlara, "Hayır, bizi hidayetten saptıran gece ve gündüz kurduğunuz tuzaklardır. Çünkü siz bize Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz"derler. Azabı görünce de içten içe pişmanlık duyarlar. Biz de inkar edenlerin boyunlarına demir halkalar geçiririz. Onlar ancak yapmakta olduklarının cezasını göreceklerdir.

34. Biz hangi memlekete bir uyarıcı göndermişsek oranın şımarık zenginleri, "Biz, sizinle gönderileni inkar ediyoruz"demişlerdir.

35. Yine, "Bizim mallarımız ve çocuklarımız daha çoktur. Bize azap edilmeyecektir"demişlerdi.

18. Biz, [o toplumun çöküşünden önce,] kutsadığımız şehirler (26) ile onlar arasına birbirlerinin görüş mesafesinde bulunan [birçok] kasaba yerleştirdik; ve böylece [onlar için] seyahati kolaylaştırdık, [ve adeta] "Bu [topraklarda] hem geceleri hem de gündüzleri güven içinde seyahat edin!" [dedik].

19. Buna rağmen onlar, "Rabbimiz seyahat menzillerimiz arasındaki mesafeyi uzattı!" dediler. (27) Ve böylece kendi kendilerine zulmetmiş oldular. Biz de bunun üzerine onları [geçmişin] efsane[lerinden biri]si haline döndürdük ve darmadağın ettik. (28) Kuşkusuz bunda, sıkıntılara göğüs geren ve [Allah'a] gönülden şükredenler için alınacak dersler vardır.

20. Doğrusu İblis, onlar hakkında doğru söylemişti: (29) çünkü [içlerindeki] bazı müminler hariç, tümü o[nun çağrısı]na uydular.

21. Halbuki (İblis'in) onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktu: (30) [zaten İblis'e insanları baştan çıkarma izni vermişsek,] ahiretin varlığına [gerçekten] inananları ona şüphe ile bakanlardan kesin bir şekilde ayırd etmek için [vermişizdir]: (31) çünkü Rabbin her şeyi görüp gözetendir.

22. DE Kİ: "Allah'tan başka [ilahî güçlere sahip olduğunu] zannettiğiniz [varlıkları] çağırın: (aslında) onların ne yerde ne gökte zerre kadar güçleri yoktur, ne buralar[ın yönetimin]de bir pay sahibidirler, ne de Allah kendisine onlar arasından bir yardımcı [seçmiştir]". (32)

23. Allah katında, kendisinin izin verdikleri dışında hiç kimsenin şefaati (33) fayda vermez: kalplerinden [Son Saat'in] korkusu atılınca onlar, [o yeniden dirilenler, birbirlerine dönüp] soracaklar: "Rabbiniz [sizin için] neye karar verdi?" Ötekiler, "Doğru ve hak edilmiş olana; (34) O, yücedir ve büyüktür!" diye cevap verecekler.

24. De ki: "Göklerden ve yerden geçiminizi sağlayan kimdir?" (35) De ki: "Allah'tır! O halde, ya biz [Allah'a inananlar]dan yahut siz [O'nun birliğini inkar edenler]den biri doğru yolda, (diğeri ise) açık bir sapıklık içindedir!"

25. De ki: "Ne siz bizim işlediğimiz suçtan dolayı hesaba çekileceksiniz, ne de biz sizin işlediklerinizden dolayı".

26. De ki: "Rabbimiz [Hesap Günü] hepimizi bir araya toplayacak ve sonra aramızda adaletle hüküm verecektir; O, hakikati apaçık ortaya koyan, her şeyi hakkıyla bilendir!"

27. De ki: "[Zihninizde] O'na ortak koştuğunuz [varlıklar]ı bana gösterin! Hayır hayır, [yalnız] O'dur kudret ve hikmet Sahibi!"

28. [EY MUHAMMED, sana gelince,] Biz seni insanlığa ancak bir müjdeci ve uyarıcı olman için gönderdik; fakat insanların çoğu [bunu] anlamazlar,

36. Ey Muhammed, de ki: "Şüphesiz, Rabbim rızkı dilediğine bol verir ve (dilediğine) kısar. Fakat insanların çoğu bilmezler."

37. Ne mallarınız ne de çocuklarınız, sizi bizim katımıza daha çok yaklaştıran şeylerdir! Ancak iman edip salih amel işleyenler başka. İşte onlar için işlediklerine karşılık kat kat mükafat vardır. Onlar cennet köşklerinde güven içindedirler.

38. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için yarışanlar var ya, işte onlar azap için hazır bulundurulacaklar.

39. De ki: "Şüphesiz, Rabbim rızkı kullarından dilediğine bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Allah yolunda her ne harcarsanız Allah onun yerine başkasını verir. O rızık verenlerin en hayırlısıdır."

40. Allah'ın, onları hep birden toplayacağı, sonra da meleklere, "Bunlar mı size ibadet ediyorlardı?"diyeceği günü bir hatırla!

41. (Melekler) derler ki: "Seni eksikliklerden uzak tutarız. Onlar değil, sen bizim dostumuzsun. Hayır, onlar cinlere ibadet ediyorlardı. Onların çoğu cinlere inanıyordu."

42. İşte bugün birbirinize ne fayda ne de zarar verebilirsiniz. Zulmedenlere, "Yalanlamakta olduğunuz cehennem azabını tadın"deriz.

43. Âyetlerimiz apaçık bir şekilde onlara okunduğunda, "Bu sadece, atalarınızın tapmakta olduğu şeylerden sizi alıkoymak isteyen bir adamdır"dediler. Bir de, "Bu (Kur'an), uydurulmuş bir yalandır"dediler. Yine hak kendilerine geldiğinde onu inkar edenler, "Bu ancak apaçık bir büyüdür"dediler.

44. Oysa biz onlara okuyup inceleyecekleri kitaplar vermedik. Onlara senden önce hiçbir uyarıcı da göndermedik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Halbuki bunlar onlara verdiğimiz şeylerin onda birine bile ulaşamamışlardır. Elçilerimi yalanladılar. Peki, beni inkar etmenin sonucu nasıl oldu!

46. (Ey Muhammed!) De ki: "Ben size ancak bir tek şeyi, Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkıp düşünmenizi öğütlüyorum. Arkadaşınız Muhammed'de cinnetten eser yoktur. O şiddetli bir azaptan önce sizin için ancak bir uyarıcıdır."

47. De ki: "Sizden herhangi bir ücret istemişsem o sizin olsun. Benim ücretim ancak Allah'a aittir. O her şeye hakkıyla şahittir."

48. De ki: "Şüphesiz Rabbim gerçeği ortaya koyar. O gaybleri hakkıyla bilendir."

49. De ki: "Hak geldi. Artık batıl yeni bir şey ortaya çıkaramaz, eskiyi de geri getiremez."

50. De ki: "Ben eğer sapmışsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ermişsem bu da Rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Şüphesiz O hakkıyla işitendir, kuluna çok yakındır."

29. ve bu sebeple sorarlar: "Bu [yeniden dirilme ve yargılanma] vaadi ne zaman gerçekleşecek? Eğer doğruyu söylüyorsanız [ey müminler, buna cevap verin!]" (36)

30. De ki: "Sizin için belli bir gün tayin edilmiştir, ondan tek bir an ne geri kalabilirsiniz, ne de onu geçebilirsiniz". (37)

31. [Ama] hakikati inkara şartlanmış olanlar, "Biz ne bu Kur'an'a inanırız, ne de önceki vahiylerden bugüne kalanlara!" dediler. (38) Sen [Hesap Günü] Rablerinin huzurunda suçu birbirlerinin üzerine atıp durdukları zaman bu zalimleri[n halini] bir görseydin! [Yeryüzünde] güçsüz olanlar küstahça böbürlenenlere: (39) "Siz olmasaydınız kesinlikle inanmışlardan olurduk!" diyeceklerdir.

32. Küstahça böbürlenenler ise güçsüzlere: "Nasıl olur? Doğru yol size açıkça gösterildikten sonra biz mi sizi [zorla] ondan alıkoyduk? (40) Hayır, suçlu olan sizdiniz!" diyeceklerdir.

33. Ama güçsüzler, küstahça büyüklük taslayanlara: "Hayır!" diyecekler. "[Bizi ondan alıkoyan, sizin] gece gündüz (41) [Allah'ın mesajlarına karşı] yanlış ve yanıltıcı itirazlar geliştirmenizdi; [tıpkı] Allah'ı tanımamaya ve O'na rakip güçler bulunduğuna (42) bizi ikna ettiğiniz (gibi)!" diyeceklerdir. Ve onlar [kendilerini bekleyen] azabı görünce [derin] pişmanlıklarını ifade etmeye (43) imkan bulamayacaklar: çün-kü biz hakikati inkara şartlanmış olanların boyunlarına halkalar geçireceğiz. (44) Bu, yaptıklarının [adil] bir karşılığı değil midir?

34. Nitekim, ne zaman bir topluma uyarıcı gönderdiysek, toplumun sefahata dalmış olan kesimi, (45) "[Sahip olduğunuzu iddia ettiğiniz] mesajınızın hak olduğunu inkar ediyoruz!" derler;

35. ve sonra eklerler, "Servet ve soy olarak biz [sizden daha] güçlüyüz, ve [bu gücümüz sayesinde] azaba uğratılmayacağız!" (46)

36. De ki: "Rabbim dilediğine bol rızık verir, [dilediğine] az: fakat insanların çoğu [Allah'ın yol ve yöntemlerini] anlamazlar". (47)

37. Sizi Bize yaklaştıracak olan, ne zenginliğiniz, ne de çocuklarınızdır: yalnızca iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar [Bize yakın olabilirler]; bu [gibi]leri, yaptıklarından dolayı çeşit çeşit ödüller beklemektedir ve onlar [cennet] köşkler[in]de (huzur ve) güven içinde yaşayacaklardır;

38. mesajlarımızı etkisiz kılmak için çaba gösterenler ise azapla yüzyüze geleceklerdir.

39. De ki: "Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir, dilediğine az; (48) ve başkaları için ne harcarsanız yerini [daima] doldurur: (49) çünkü O, rızık verenlerin en hayırlısıdır".

40. [Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince,] Allah bir gün onların hepsini toplayacak ve meleklere soracaktır: "Bunların ibadet ettikleri siz miydiniz?" (50)

51. Sen onları, dehşetli bir korkuya kapılıp da kaçıp kurtulamayacakları ve yakın bir yerden yakalanacakları zaman bir görsen!

52. (Azabı görünce), "ona inandık derler"ama onlar için, artık uzak bir yerden (dünyadan)3 iman elde etmek nasıl mümkün olur?

53. Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi ve uzak bir yerden gayb hakkında atıp tutuyorlardı.

54. Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzuladıkları arasına bir engel konmuştur. Çünkü onlar derin bir şüphe içindeydiler.

41. Melekler: "Sen, kudret ve egemenliğinde eksiksiz ve kusursuzsun!" derler, "Bize yakın olan [yalnız] Sensin, onlar değil! (51) Hayır, onlar [bize ibadet ettiklerini zannettikleri zaman, aslında] duyuları ile kavrayamadıkları güçlere [körcesine] tapıyorlardı; çoğu onlara inanmıştı".(52)

42. Ve [o Gün Allah şöyle seslenecektir]: "Siz [yaratılmışlar]dan hiç biri bugün bir başkasına fayda veya zarar verecek güce sahip değildir!" Ve [o Gün] haksızlık yapanlara: "Yalanladığınız ateşin azabını [şimdi] tadın bakalım!" diyeceğiz.

43. Mesajlarımız onlara bütün açıklığıyla aktarıldığında, [hakikati inkara şartlanmış olanlar birbirlerine,] "Bu [Muhammed] sizi atalarınızın taptıklarından vazgeçirmeye çalışan biridir sadece!" derler. Ve "Bu [Kur'an, insan tarafından] uydurulmuş bir safsatadan başka bir şey değildir!" d(iye ekl)erler. Ve [son olarak,] hakikati inkara kalkışanlar, hakikat kendilerine ulaştığında, onun için, "Bu, büyüleyici güzel bir sözden (53) başka bir şey değil!" derler.

44. Oysa [ey Muhammed,] Biz onlara ne başvuracakları (54) vahiyler göndermişizdir, ne de senden önce bir uyarıcı.

45. Onlardan önce yaşamış olanlar[ın çoğu] da, böylece hakikati yalanlamışlardı; bu [eski toplumlar], [kendilerinden sonraki kuşaklara] tevdî ettiğimiz [hakikatin kanıtlarının] onda birine bile sahip olmadıkları halde yine de elçilerimizi yalanladıklarında, Benim onları yok saymam ne korkunç oldu! (55)

46. De ki: "Size bir tek öğüdüm var: ister başkalarıyla birlikte iken ister yalnız, (56) Allah'ın huzurunda [bulunduğunuzun bilincinde] olun ve sonra kendi kendinize, [bu elçi olarak görevlendirilen] arkadaşınızda (57) bir delilik olmadığını düşünün: O, yaşayacağınız şiddetli azaba karşı sizi uyarmaktan başka bir şey yapmıyor."

47. De ki: "Sizden herhangi bir kar-şılık istemiş değilim: (58) Benim [hak ettiğim] karşılığı ancak Allah verir ve O her şeye şahittir!"

48. De ki: "Rabbim, kuşkusuz, [yalan ve sahte olana karşı] değişmez gerçeği ortaya koyacaktır; (59) O, yaratılmışların kavramaktan aciz oldukları her şeyi hakkıyla bilir!"

49. De ki: "Değişmez gerçek, şimdi [bütün açıklığıyla] ortaya çıkmıştır, [yalan ve sahte olan ise sönüp gitmeye mahkumdur (60)], çünkü sahte ve yalan, ne yeni bir şey getirebilir, ne de [geçip gitmiş olanı] geri döndürebilir". (61)

50. De ki: "Eğer sapkınlığa düşmüş olsaydım [kendi yüzümden ve] kendi aleyhime sapmış olurdum; (62) ama eğer doğru yoldaysam, yalnızca Rabbimin bana vahyi sayesindedir: kuşkusuz O, en yakın olan, her şeyi işitendir!"

51. SEN, [Kıyamet Günü, hakikati inkar edenlerin,] -can damarlarından (63) yakalandıkları için- kaçacak bir yer bulamayıp korkuyla büzüldükleri [anki halleri]ni bir görsen;

52. ve [görsen, nasıl] "Biz [şimdi] ona inandık!" diye yalvarırlar!" Fakat nasıl bu kadar uzaktan (64) [kurtuluşa] ere[ceklerini ümit ede]bilirler?

53. Halbuki önceleri hakikati inkara kalkışmışlar ve insan kavrayışının ötesindeki bazı şeylere uzaktan dil uzatmışlardı. (65)

54. Böylece, kendileri ile istek ve özlemleri arasına bir set çekilecektir, (66) tıpkı onlardan önce yaşayıp gitmiş olanlara yapıldığı gibi: çünkü ötekiler [de] şüpheye (67) varan bir tereddüt içinde boğulup gitmişlerdi.

72. Eğer yüz çeviriyorsanız, sizden zaten hiçbir ücret istemedim. Benim ücretim, ancak Allah'a aittir. Bana müslümanlardan olmam emredildi."

73. Onu yine de yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve onları ötekilerin yerine geçirdik. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Bak, uyarılan (fakat söz anlamayan)ların sonu nasıl oldu!

74. Sonra, onun ardından birçok peygamberi kendi toplumlarına gönderdik. Onlara apaçık mucizeler getirdiler. Fakat onlar önceden yalanlamakta oldukları şeye inanacak değillerdi. İşte biz haddi aşanların kalplerini böylece mühürleriz.

75. Sonra bunların ardından Firavun ile ileri gelenlerine de Mûsâ ve Hârûn'u mucizelerimizle gönderdik. Ama büyüklük tasladılar ve suçlu bir toplum oldular.

76. Katımızdan kendilerine hak (mucize) gelince, "Şüphesiz bu, apaçık bir sihirdir"dediler.

77. Mûsâ: "Size hak gelince, onun hakkında böyle mi diyorsunuz? Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar, iflah olmazlar!"dedi.

78. Dediler ki: "Bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan döndüresin de yeryüzünde hakimiyet (devlet) ikinizin eline geçsin diye mi bize geldin? Biz ikinize de inanmıyoruz."

79. Firavun, "Bütün usta sihirbazları bana getirin"dedi.

80. Sihirbazlar gelince Mûsâ onlara, "Atacağınızı atın (hünerinizi ortaya koyun)"dedi.

81. Sihirbazlar atacaklarını atınca Mûsâ dedi ki: "Sizin bu yaptığınız sihirdir. Allah onu elbette boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez.

82. Suçluların hoşuna gitmese de, Allah hakkı sözleriyle gerçekleştirecektir."

83. Firavun ve ileri gelenlerinin kötülük yapmaları korkusu ile kavminin küçük bir bölümünden başkası Mûsâ'ya iman etmedi. Çünkü Firavun o

72. Beri yandan, eğer [size ulaştırdığım mesajdan] yüz çevirirseniz, [hatırlayın ki,] ben sizden bir karşılık beklemiş değilim; benim ücretim(i ödemek) Allah'tan başkasına düşmez; çünkü ben kendini O'na teslim edenlerden biri olmakla emrolundum".

73. (Bütün bu uyarılara rağmen) o'nu yalanlamaya kalkıştılar! Ve Biz de o'nu ve gemide o'nunla birlikte olanların hepsini kurtarıp (yeryüzüne) mirasçı kıldık; (94) ayetlerimizi yalanlamaya kalkışanları ise suda boğduk: (95) İmdi, bir bak, uyarıldıkları halde uymayan insanların sonu nasıl olurmuş!

74. VE SONRA, o'nun ardından -her birini kendi toplumlarına olmak üzere- (96) [başka] elçiler gönderdik; öyle ki o'nlar da hakkın apaçık delillerini ortaya koydular; fakat onlar bir kere yalanlamış bulundukları şeye (sonradan) bir türlü inanmak istemediler: (97) haddi aşanların kalplerini Biz işte böyle mühürleriz. (98)

75. Bu [ilk peygamberlerden] sonra Musa ve Harun'u ayetlerimizle Firavun ve onun seçkinler çevresine gönderdik: ne var ki onlar, günaha gömülüp gitmiş bir topluluk oldukları için, büyüklük tasladılar,

76. Öyle ki, kendilerine katımızdan hak geldiği zaman, "Bakın, bu düpedüz bir büyü!" (99) dediler.

77. Musa: "Size hak geldiğinde hakkında böyle mi konuşursunuz?" dedi, hiç büyü olabilir mi, bu? Hem de, büyücülerin mutlu sona asla ulaşamayacakları ortadayken!" (100)

78. [Seçkinler:] "Bizi atalarımızı inanç ve uygulama olarak izler bulduğumuz yoldan çevirmeye ve böylece ikinizin bu ülkede söz sahibi kimseler olmanızı sağlamaya mı geldin? Her ne hal ise, size, ikinize (101) inanmıyoruz!" dediler.

79. Ve Firavun "En usta sihirbazları bana getirin!" diye emretti.

80. Sihirbazlar gelince Musa onlara: "Haydi atın atmak [istediğinizi]!" dedi.

yerde zorba bir kişi idi. O gerçekten aşırı gidenlerdendi.

84. Mûsâ, "Ey kavmim! Eğer siz gerçekten Allah'a iman etmişseniz, eğer O'na teslim olmuş kimseler iseniz, artık sadece O'na tevekkül edin"dedi.

85. Onlar da şöyle dediler: "Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz, bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma!"

86. Bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar.

87. Mûsâ'ya ve kardeşine, "Kavminiz için Mısır'da (sığınak olarak) evler hazırlayın ve evlerinizi namaz kılınacak yerler yapın. Namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri müjdele"diye vahyettik.

88. Mûsâ şöyle dedi: "Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun'a ve onun ileri gelenlerine dünya hayatında nice zinet ve mallar verdin. Ey Rabbimiz, yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz, sen onların mallarını silip süpür ve kalplerine darlık ver, çünkü onlar elem dolu azabı görünceye kadar iman etmezler."

89. Allah da, "Her ikinizin de duası kabul edildi. Öyleyse dürüst olmakta devam edin ve sakın bilmeyenlerin yolunda gitmeyin"dedi.

90. İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun da, askerleriyle birlikte zulmetmek ve saldırmak üzere, derhal onları takibe koyuldu. Nihayet boğulmak üzere iken, "İsrailoğulları'nın iman ettiğinden başka hiçbir ilah olmadığına inandım. Ben de müslümanlardanım"dedi.

91. Şimdi mi?! Oysa daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.

92. Biz de bugün bedenini, arkandan geleceklere ibret olman için, kurtaracağız. Çünkü insanlardan birçoğu âyetlerimizden gerçekten habersizdir.

93. Andolsun, biz İsrailoğullarını çok güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara temiz rızıklar verdik. Kendilerine bilgi gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz ki, ayrılığa düşmüş oldukları şeyler hakkında Rabbin kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

94. Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. O halde sakın şüphe edenlerden olma!

95. Sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan da olma! Yoksa zarara uğrayanlardan olursun.

96,97. Şüphesiz, haklarında Rabbinin sözü (hükmü) gerçekleşmiş olanlar kendilerine bütün mucizeler gelse bile, elem dolu azabı görünceye kadar inanmazlar.

98. Yûnus'un kavminden başka, keşke (azabı görmeden) iman edip, imanı kendisine fayda veren bir tek memleket halkı olsaydı! (Yûnus'un kavmi) iman edince, dünya hayatında (sürüklenebilecekleri) rezillik azabını onlardan

81. Böylece onlar [asâlarını] atıp [gözbağcılık yoluyla izleyenleri etkileyince] (102) Musa onlara: "Bu yaptığınız sihirden başka bir şey değil; Allah bunu mutlaka boşa çıkaracaktır! Gerçek şu ki, Allah bozgunculuk yapanların işini asla ileri götürmez.

82. Tersine, kelimeleriyle (103) ancak hakkın ortaya çıkmasını sağlar; günaha gömülüp giden insanlar bundan hoşnut olmasalar da!"

83. Firavun ve onun seçkinler çevresi kendilerine zulmeder korkusuyla (104) [başkaları geri dururken] kavminden ancak birkaç kişi Musa'ya olan inançlarını açıkladılar: (105) çünkü Firavun ülkede gerçekten de nüfûz ve iktidar sahibiydi, ve üstelik ölçüsüz, acımasız biriydi.

84. Musa: "Eğer Allah'a inanıyorsanız" dedi, "eğer gerçekten O'na bağlanıp kendinizi O'na teslim etmişseniz, öyleyse artık güvenin O'na!"

85. Bunun üzerine onlar da: "Biz güvenimizi Allah'a bağlamışız! Ey Rabbimiz, bizi zalim bir topluluğun elinde rüsvay etme!" (106) dediler.

86. "Hakkı inkar eden bu toplumun elinden lütfunla kurtar bizi".

87. Biz de Musa ile kardeşine: "Şehirde halkınız için bazı evleri sığınak edinin" diye vahyettik, "ve [onlara deyin ki] Evlerinizi ibadet yerine (107) dönüştürün; ve namazda devamlı ve kararlı olun!' Ve [sen ey Musa!] inananları [Allah'ın yardımıyla] müjdele!"

88. Ve Musa: "Ey Rabbim!" dedi, "gerçek şu ki, Sen Firavun ve onun seçkinler çevresine dünya hayatında görkem ve zenginlik verdin; öyle ki, bunun sonucu olarak onlar da, ey Rabbim, [başkalarını] Senin yolundan çeviriyorlar! (108) Ey Rabbimiz, öyleyse artık onların zenginliklerini silip yok et, (ve böylece) kalplerini katılaştır; çünkü çetin azabı görmedikçe inanmayacaklar!"

89. [Allah:] "Bu dileğiniz kabul olundu" (109) dedi, "öyleyse, siz ikiniz dosdoğru yolda sabır ve sebatla devam edin ve [doğru nedir, eğri nedir] bilmeyenlerin yolunu izlemeyin!"

90. Derken İsrailoğulları'nı denizin öte yakasına geçirdik; bunun üzerine Firavun ve ordusu hışımla onların ardına düştü, [denizin dalgaları onları örtüp de Firavun] boğulmak üzereyken: "Elhak, inandım," (110) dedi, "İsrailoğulları'nın inandığı Tanrı'dan başka tanrı yok! Ve ben de artık kendini yürekten O'na teslim eden kimselerdenim!"

91. [Ona]: "Ancak şimdi mi?" (111) denildi, "Oysa, bu güne kadar [Bize] hep başkaldırmış ve bozguncular arasında yer almıştın!

92. [İmdi,] bugün senin sadece bedenini kurtaracağız (112) ki, senden sonra gelecek olanlar için [uyarıcı] bir işaret olsun; çünkü, gerçek şu ki, insanların çoğu ayetlerimize karşı umursamazlık gösteriyor!"

uzaklaştırmış ve onları belli bir zamana kadar yararlandırmıştık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi elbette topyekün iman ederlerdi. Böyle iken sen mi mü'min olsunlar diye, insanları zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir kimse iman edemez. Allah, azabı akıllarını (güzelce) kullanmayanlara verir.

101. De ki: "Göklerde ve yerde neler var, bir baksanıza."Fakat âyetler ve uyarılar inanmayan bir topluma hiçbir fayda sağlamaz.

102. Onlar sadece, kendilerinden önce gelip geçenlerin başlarına gelen (azap dolu) günlerin benzerini mi bekliyorlar? De ki: "Bekleyin bakalım, ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

103. Sonra resûllerimizi ve iman edenleri kurtarırız. (Ey Muhammed!) Aynı şekilde üzerimize bir hak olarak, inananları da kurtaracağız.

104. De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden herhangi bir şüphede iseniz, bilin ki ben, Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Bana mü'minlerden olmam emrolundu."

105,106. Yine bana şöyle emredildi: "Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Sakın Allah'a ortak koşanlardan olma. Allah'ı bırakıp da sana ne fayda ve ne de zarar verebilecek olan şeylere yalvarma. Eğer böyle yaparsan, şüphesiz ki sen zâlimlerden olursun."

107. Eğer Allah sana herhangi bir zarar verecek olursa, bil ki onu, O'ndan başka giderebilecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu engelleyebilecek de yoktur. O bunu kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

108. De ki: "Ey insanlar, size Rabbinizden gerçek (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola girerse ancak kendisi için girer. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar. Ben sizden sorumlu değilim."

109. (Ey Muhammed!) Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

93. Derken, İsrailoğulları'na son derece güzel, emin bir yurt tayin ettik (113) ve kendilerini temiz ve hoş rızıklarla rızıklandırdık. Ama, ne zaman ki [vahiy yoluyla] kendilerine (hakikat) bilgi(si) geldi, ancak o zaman aralarında çekişmeye, farklı görüşler benimsemeye başladılar: Allah, çekişmeye düştükleri her konuda Kıyamet Günü aralarında elbette hüküm verecektir. (114)

94. BÜTÜN bunlardan sonra, [ey insanoğlu], sana indirdiğimiz şey[in doğruluğun]dan hâlâ şüphede isen, (115) önceki çağlarda vahyedilmiş metin-(leri) okuyan kimselere sor: (116) [O zaman anlayacaksın ki] Rabbinden sana gelen haktır. O halde, artık şüphecilerden olma.

95. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kimselerden olma ki, kendini kaybedenler arasında bulmayasın.

96. Gerçek şu ki, haklarında Rablerinin sözü [yargısı] gerçekleşmiş olanlar (117) imana erişemeyeceklerdir.

97. Kendilerine her türlü kanıtlayıcı belge gelse bile, tâ ki [öte dünyada kendilerini bekleyen] o çok can yakıcı azabı gözleriyle görünceye kadar... (118)

98. Çünkü, ne yazık ki, (119) Yunus toplumundan başka, [bütün bireyleriyle topyekun] imana erişen ve böylece imanının (vereceği huzur ve güvenliği) tadan herhangi bir cemaat çıkmadı henüz. (120) (Yunus'un soydaşları) inandıkları zaman, dünya hayatında [sürüklenebilecekleri] alçalmanın, bayağılaşmanın yol açacağı acıyı ve sıkıntıyı onlardan uzaklaştırdık ve belli bir süre varlıklarını sürdürmeleri için kendilerine fırsat verdik. (121)

99. [İşte bunun gibi] Rabbin eğer öyle olmasını dileseydi, yeryüzünde yaşayan herkes topyekun imana erişirdi: (122) Hal böyleyken, insanları inanıncaya kadar zorlayabileceğini mi sanıyorsun,

100. hem de, hiç kimsenin, Allah'ın izni olmadıkça (123) asla imana erişemeyeceği ve aklını kullanmayanlara alçaltıcı, bayağılaştırıcı [inançsız]lığı musallat edenin O olduğu (gerçeği) ortadayken? (124)

101. De ki: "Göklerde ve yerde var olanlara bakın da düşünün!" Ne var ki, inanmayacak olan bir topluma ne ayetlerin, ne de uyarmaların bir yararı dokunabilir!

102. O halde, kendilerinden önce gelip geçen [inkarcıların yaşadığı felaket] günlerinden başka günler mi bekliyorlar? De ki: "Öyleyse, [olacak olanı] bekleyin bakalım; doğrusu ben de sizinle beraber bekleyeceğim!"

103. [Çünkü bu konudaki değişmeyen uygulama şudur: hakkı inkar edip ayetlerimizi yalanlamaya kalkışanların felaketlerini hazırlarız;] ve buna karşılık elçilerimizi ve imana erişenleri kurtarırız. (125) İşte bize hak olan, böylece inananları kurtarmamızdır. (126)

104. [EY PEYGAMBER,] de ki: "Ey insanlar, eğer benim imanımdan şüphede iseniz, [bilin ki,] kulluk

etmem, sizin Allah'tan başka kulluk ettiğiniz varlıklara; (127) ben yalnızca, sizi[n hepinizi] öldürecek olan Allah'a kulluk ederim: (128) çünkü ben [yalnız O'na] inanan kimselerden biri olmakla emrolundum".

105. [Ey İnsanoğlu,] işte böyle (sen de) yüzünü, yalancı, aldatıcı şeylerden bütünüyle arınmış olarak, (129) sebat ve samimiyetle [gerçek] inanca çevir; Allah'tan başkasına tanrılık yakıştıranlardan olma.

106. Sana ne bir yarar, ne de bir zarar verebilecek durumda olmayan varlıkları Allah'la beraber anıp onlara yalvarıp yakarma: çünkü, eğer böyle yaparsan muhakkak ki zalimlerden olursun!

107. Ve [bil ki,] eğer senin başına Allah bir darlık, bir sıkıntı saracak olsa, O'ndan başka onu giderecek yoktur: Ve eğer hakkında iyilik, genişlik diliyorsa, O'nun lütuf ve cömertliğini engelleyebilecek kimse de yoktur; O lütuf ve cömertliğini kullarından dilediğine nasip eder. Çünkü çok acıyan-esirgeyen gerçek bağışlayıcı O'dur.

108. [EY PEYGAMBER,] de ki: "Ey insanlar, şimdi size Rabbinizden hakikat (bilgisi) gelmiş bulunuyor artık. Bundan böyle her kim ki doğru yolu izlemeyi seçerse, bunu kendi lehine seçmiş olacaktır; ve her kim ki sapıklığı seçerse, yine bunu kendi aleyhine seçmiş olacaktır. Sizin davranışınızdan sorumlu değilim ben".

109. [Sana gelince, Ey Muhammed, sen de] yalnızca sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret: çünkü hükmedenlerin en iyisi O'dur.

1. Elif Lâm Râ. Bunlar, apaçık Kitabın âyetleridir.

2. Biz onu, akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3. Sana bu Kur'an'ı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Halbuki daha önce sen bunlardan habersiz idin.

4. Hani Yûsuf babasına, "Babacığım! Gerçekten ben (rüyada) on bir yıldız, güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki onlar bana boyun eğiyorlardı"demişti.

5. Babası, şöyle dedi: "Yavrucuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma. Yoksa, sana tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır."

6. "İşte Rabbin seni böylece seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a nimetlerini tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da tamamlayacaktır. Şüphesiz Rabbin hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

7. Andolsun, Yûsuf ve kardeşlerinde (hakikati arayıp) soranlar için ibretler vardır.

8. Kardeşleri dediler ki: "Biz güçlü bir topluluk olduğumuz halde Yûsuf ve kardeşi (Bünyamin)

137. Yusuf. (Tümü) 11. YIL.

1. Elif-Lâm-Râ. (1) BUNLAR, doğruyu/gerçeği apaçık gösteren, kendisi de açık olan kitabın mesajlarıdır: (2)

2. Biz onu Arapça bir metin olarak indirdik ki, aklınızı kullanarak belki onu kavrayıp özümlersiniz. (3)

3. Biz bu Kur'an'ı sana vahyettikçe, (4) [ey Peygamber,] bundan önce senin de [vahyin ne olduğundan] habersiz kimselerden olduğunu bilerek (5) onu sana mümkün olan en iyi, en güzel üslupla (6) açıklıyoruz.

4. BİR VAKİT Yusuf babasına şöyle demişti: "Babacığım! Ben [rüyamda] onbir yıldız, güneş ve ayı gördüm: benim önümde saygıyla yere kapanmışlardı!"(7)

5. [Yakub:] "Ey oğulcuğum!" (8) dedi, (bu) rüyanı kardeşlerine anlatayım deme, yoksa [hasetlerinden] sana karşı bir tuzak hazırlarlar; doğrusu Şeytan insan için apaçık bir düşmandır! (9)

6. Çünkü, [rüyanda sana gösterilene bakılacak olursa] demek ki Rabbin seni de seçecek; sana olayların (10) iç yüzünü görüp yorumlamayı öğretecek; ve tıpkı ataların İbrahim ve İshâk'a olan

babamıza bizden daha sevgilidir. Doğrusu babamız açık bir yanılgı içindedir."

9. "Yûsuf'u öldürün veya onu bir yere atın ki babanız sadece size yönelsin. Ondan sonra (tövbe edip) salih kimseler olursunuz."

10. Onlardan bir sözcü, "Yûsuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun dibine bırakın ki geçen kervanlardan biri onu bulup alsın. Eğer yapacaksanız böyle yapın"dedi.

11. Babalarına şöyle dediler: "Ey babamız! Yûsuf hakkında bize neden güvenmiyorsun? Halbuki biz onun iyiliğini isteyen kişileriz."

12. "Yarın onu bizimle beraber gönder de gezip oynasın. Şüphesiz biz onu koruruz."

13. Babaları "Doğrusu onu götürmeniz beni üzer, siz ondan habersiz iken onu kurt yer diye korkuyorum."

14. Onlar da, "Andolsun biz kuvvetli bir topluluk iken onu kurt yerse (o takdirde) biz gerçekten hüsrana uğramış oluruz"dediler.

15. Yûsuf'u götürüp kuyunun dibine bırakmaya karar verdikleri zaman biz de O'na, "Andolsun, (senin Yûsuf olduğunun) farkında değillerken onların bu işlerini sen kendilerine haber vereceksin"diye vahyettik.

16. (Yûsuf'u kuyuya bırakıp) akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. "Ey babamız! Biz yarışa girmiştik. Yûsuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık. (Bir de ne görelim) O'nu kurt yemiş. Her ne kadar doğru söylesek de sen bize inanmazsın"dediler.

18. Bir de üzerine, sahte bir kan bulaştırılmış gömleğini getirdiler. Yakub dedi ki: "Hayır! Nefisleriniz sizi aldatıp böyle bir işe sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Anlattıklarınıza karşı yardımı istenilecek de ancak Allah'tır."

19. Bir kervan gelmiş sucularını suya göndermişlerdi. Sucu kovasını kuyuya salınca "Müjde! Müjde, İşte bir oğlan!"dedi. O'nu alıp bir ticaret malı olarak sakladılar. Oysa Allah, onların yaptıklarını biliyordu.

20. O'nu ucuz bir fiyata, birkaç dirheme sattılar. Zaten ona değer vermiyorlardı.

21. O'nu satın alan Mısırlı kişi hanımına dedi ki: "Ona iyi bak. Belki bize yararı dokunur veya onu evlat edininiz."İşte böylece biz Yûsuf'u o yere (Mısır'a) yerleştirdik ve ona (rüyadaki) olayların yorumunu öğretelim diye böyle yaptık. Allah işinde galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

22. Olgunluk çağına erişince O'na hikmet ve ilim verdik. İşte biz, iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.

23. Evinde bulunduğu kadın (gönlünü ona kaptırıp) ondan arzuladığı şeyi elde etmek istedi ve kapıları

nimetini her bakımdan tam ve yeterli kıldığı gibi sana ve Yakub'un soyuna verdiği nimeti de her bakımdan tam ve yeterli kılacak. Doğrusu, senin Rabbin doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

7. Gerçek şu ki, Yusuf ve kardeşlerin[in kıssasında]da [hakikati] arayanlar için (11) (çıkarılacak nice) dersler vardır.

8. BİR VAKİT [Yusuf'un kardeşleri kendi aralarında şöyle] konuşuyorlardı: "Sayımız bu kadar çok olduğu (12) halde bile, Yusuf ve kardeşi [Bünyamin] babamızın gözünde daha değerli/daha sevgili; gerçek şu ki, babamız açık bir yanılgı içerisinde!" (13)

9. [İçlerinden biri:] "Yusuf'u öldürün" dedi, "yahut o'nu [uzak] bir yere götürüp bırakın ki böylece babanız sevgi ve alakasıyla yalnızca size kalsın ve siz de bundan sonra [artık tevbe edip] iyi insanlar ol[arak yaşamak için serbest ol]asınız!" (14)

10. Bir diğeri: "Hayır, Yusuf'u öldürmeyin!" diye söze karıştı, "Eğer mutlaka bir şey yapmanız gerekiyorsa, o'nu bir kuyunun dibine atın; (nasıl olsa) o'nu [orada] bir kervan bulup yanına alır." (15)

11. [Bu görüşte birleştiler ve bunun üzerine babalarına:] "Ey babamız!" dediler, "Biz Yusuf'un iyiliğini isteyen kimseler olduğumuz halde, neden o'nun hakkında bize güvenmiyorsun?

12. Bırak o'nu yarın bizimle gelsin, gezip oynasın; o'na göz kulak olacağımızdan en küçük bir şüphen olmasın!"

13. "Doğrusu, o'nu götürmeniz beni kaygılandırıyor" diye karşılık verdi [Yakub], "gözden uzak tuttuğunuz bir anda o'nu kurdun kapmasından korkuyorum!"

14. "Bu kadar insanın arasında, yine de o'nu kurt kapacaksa, o zaman, biz ölmüşüz demektir!" dediler.

15. Ve böylece, o'nu kuyunun dibine atmaya karar verip yanlarında götürürlerken, kendisine "Gün gelecek [senin kim olduğunu] kavrayamayacakları bir anda bu yaptıklarını kendilerine hatırlatacaksın!" diye vahyettik. (16)

16. Ve akşam olunca babalarının karşısına ağlayarak çıkıp geldiler,

17. "Ey babamız!" dediler, "Yarış yapmak için bulunduğumuz yerden (biraz) uzaklaşmış ve Yusuf'u azıklarımızın yanında bırakmıştık... Meğer kurt kapmış o'nu! Ama [biliyoruz ki,] biz böylece doğruyu söylüyor olsak da sen bize inanmayacaksın!"

18. (Böyle diyerek) üzerinde yalancı bir kan lekesi bulunan (Yusuf'un) gömleğini çıkarıp gösterdiler. [Yakub:] "Yoo" dedi, "sizi kendi hayal gücünüz bu kötü oyuna sürükledi! (17) Artık [bana düşen] güzelce sabretmektir. Ve bu anlattığınız bahtsızlığa karşı bana dayanma gücü bahşetmesi

kilitleyerek "Haydi gelsene!"dedi. O ise, "Allah'a sığınırım, çünkü o (kocan) benim efendimdir, bana iyi baktı. Şüphesiz zalimler kurtuluşa eremezler"dedi.

24. Andolsun kadın ona (göz koyup) istek duymuştu. Eğer Rabbinin delilini görmemiş olsaydı Yûsuf da ona istek duyacaktı. Biz ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştırmak için işte böyle yaptık. Çünkü o, ihlâsa erdirilmiş kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya koştular. Kadın Yûsuf'un gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında hanımın efendisine rastladılar. Kadın dedi ki: "Senin ailene kötülük yapmak isteyenin cezası, ancak zindana atılmak veya can yakıcı bir azaptır."

26. Yûsuf, "O benden arzusunu elde etmek istedi"dedi. Kadının ailesinden bir şahit de şöyle şahitlik etti: "Eğer onun gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiştir, O (Yûsuf) yalancılardandır."

27. "Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir. O (Yûsuf) ise, doğru söyleyenlerdendir."

28. Kadının kocası Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce dedi ki: "Şüphesiz bu, siz kadınların tuzağıdır. Şüphesiz sizin tuzağınız çok büyüktür."

29. "Ey Yûsuf! Sen bundan sakın kimseye bahsetme. (Ey Kadın,) sen de günahının bağışlanmasını dile. Çünkü sen günah işleyenlerdensin."

30. Şehirde bir takım kadınlar, "Aziz'in karısı, (hizmetçisi olan) delikanlısından murad almak istemiş. Ona olan aşkı yüreğine işlemiş. Şüphesiz biz onu açık bir sapıklık içinde görüyoruz"dediler.

31. Kadın, bunların dedikodularını işitince haber gönderip onları çağırdı. (ziyafet düzenleyip) onlar için oturup yaslanacakları yer hazırladı. Her birine birer de bıçak verdi ve Yûsuf'a, "Çık karşılarına"dedi. Kadınlar Yûsuf'u görünce onu pek büyüttüler ve şaşkınlıkla ellerini kestiler. "Haşa! Allah için, bu bir insan değil, ancak şerefli bir melektir"dediler.

32. Bunun üzerine kadın onlara dedi ki: "İşte bu, beni hakkında kınadığınız kimsedir. Andolsun, ben ondan murad almak istedim. Fakat o iffetinden dolayı bundan kaçındı. Andolsun, eğer emrettiğimi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve zillete uğrayanlardan olacak."

33. Yûsuf, "Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni dâvet ettiği şeyden daha sevimlidir. Onların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum"dedi.

34. Rabbi onun duasını kabul etti ve kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Şüphesiz ki o, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

35. Sonra onlar, Yûsuf'un suçsuzluğunu ortaya koyan delilleri gördükten sonra yine de mutlaka

için kendisine yönelebileceğim (yegane) hâmî Allah'tır." (18)

19. VE BİR KERVAN çıkageldi; (19) (kervancılar) sucularını (su kuyusuna) gönderdiler; onlardan biri kovasını kuyuya salıyordu ki [orada Yusuf'u gördü] ve: "Ne kısmet!" (20) diye bağırdı, "Bir oğlan çocuğu bu!" Ve böylece kervancılar o'nu, satmak niyetiyle yanlarına aldılar. Oysa, Allah yaptıklarını (adım adım izliyor ve) biliyordu.

20. Ve sonunda önemsiz bir paha -sadece birkaç gümüş dirhem- karşılığında o'nu sattılar; o kadar az değer biçmişlerdi o'na.

21. Ve o'nu satın alan Mısırlı adam, (21) karısına: "Ona iyi bak;" dedi, "belki bize yararı olur; kaldı ki, evlatlık da edinebiliriz o'nu". Böylece, Yusuf'a o ülkede iyi bir yer sağladık; [bunu yaptık]ki, o'na olayların iç yüzüne, gerçek anlamına dair bir kavrayış öğretelim. (22) İşte, Allah edip-eylediği işlerde böyle galiptir; ne var ki, insanların çoğu bunu bilmez.

22. Derken, ergenlik çağını aştığı zaman [eğriyi doğruyu ayırmaya yetecek] keskin bir muhakeme gücü ve [derin] bir kavrayış yeteneği bahşettik o'na: iyilik yapanları Biz işte böyle ödüllendiririz.

23. Ve [olacak bu ya,] barındığı evin kadını [kendini o'na karşı duyduğu arzuya kaptırıp] o'nun gönlünü çelmek istiyordu; ve (bu niyetle bir gün) kapıları sımsıkı kapatıp o'na: "Haydi, gelsene!" dedi. [Ama Yusuf:] "(Böyle bir şey yapmaktan) Allah'a sığınırım!" diye karşılık verdi, "Hem, efendim [bu evde] bana iyi baktı! Doğrusu, zalimler asla güvenliğe, esenliğe erişemezler!"

24. Gerçek şu ki, kadın o'na karşı arzu doluydu; o da kadını arzuluyordu; öyle ki, [bu ayartma karşısında] eğer Rabbinin burhanı o'nun içine doğmamış olsaydı [bu arzuya yeniliverecekti]; (23) İşte bu, her türlü kötülüğü, çirkin ve taşkın halleri o'ndan uzak tutmak istediğimiz için böyle oldu, çünkü o gerçekten bizim (seçilmiş) kullarımızdan biriydi. (24)

25. (Derken,) bunların her ikisi kapıya koştular; kadın arkadan [asılıp] o'nun gömleğini yırttı; ve [o an] kapıda kadının efendisini karşılarında buldular! Kadın: "Karın için kötülük düşünen birinin cezası, hapisten ya da en ağır ceza (neyse, on)dan başka ne olabilir?" diye üste çıktı.

26. [Yusuf:] "Benim gönlümü çelmek isteyen asıl o!" diye (kendini savundu). O an kadının yakınlarından duruma tanık olan biri: "Eğer gömleği önden yırtılmışsa," diyerek görüşünü bildirdi, "kadın doğru, beriki yalan söylüyor demektir;

27. yok, eğer gömleği sırtından yırtılmışsa, o zaman kadın yalan, beriki doğru söylüyor demektir". (25)

28. Böylece [kadının kocası Yusuf'un] gömleğinin sırtından yırtılmış olduğunu görünce: "Belli ki, bu

onu bir süre zindana atmayı uygun buldular.

36. Onunla beraber zindana iki delikanlı daha girdi. Biri, "Ben rüyamda şaraplık üzüm sıktığımı gördüm"dedi. Diğeri, "Ben de rüyamda başımın üzerinde, kuşların yediği bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bize bunun yorumunu haber ver. Şüphesiz biz seni iyilik yapanlardan görüyoruz"dedi.

37. Yûsuf dedi ki: "Sizin yiyeceğiniz yemek size gelmeden önce onun ne olduğunu bildiririm. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden bir milletin dinini bıraktım."

38. "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler."

39. "Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı ilahlar mı daha iyidir, yoksa mutlak hakimiyet sahibi olan tek Allah mı?"

40. "Siz Allah'ı bırakıp; sadece sizin ve atalarınızın taktığı bir takım isimlere (düzmece ilahlara) tapıyorsunuz. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'a aittir. O, kendisinden başka hiçbir şeye tapmamanızı emretmiştir. İşte en doğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler."

41. "Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanızın yorumuna gelince,) biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak ve kuşlar başından yiyecektir. Yorumunu sorduğunuz iş böylece kesinleşmiştir."

42. Yûsuf, onlardan kurtulacağını düşündüğü kişiye, "Efendinin yanında beni an", dedi. Fakat şeytan O'nu efendisine hatırlatmayı unutturdu da bu yüzden o, birkaç yıl daha zindanda kaldı.

43. Kral, "Ben rüyamda yedi semiz ineği, yedi zayıf ineğin yediğini; ayrıca yedi yeşil başak ve yedi de kuru başak görüyorum. Ey ileri gelenler! Eğer rüya yorumluyorsanız, rüyamı bana yorumlayın"dedi.

44. Dediler ki: "Bunlar karma karışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilmiyoruz."

45. Zindandaki iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zamandan sonra (Yûsuf'u) hatırladı ve, "Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin"dedi.

46. (Zindana varınca), "Yûsuf! Ey doğru sözlü! Rüyada yedi semiz ineği yedi zayıf ineğin yemesi, bir de yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak hakkında bize yorum yap. Ümid ederim ki (vereceğin bilgi ile) insanlara dönerim de onlar da (senin değerini) bilirler"dedi.

47. Yûsuf dedi ki: "Yedi yıl âdetiniz üzere ekin ekeceksiniz. Yiyeceğiniz az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında bırakın."

48. "Sonra bunun ardından yedi kurak yıl gelecek, saklayacağınız az bir miktar hariç bu yıllar için

(yine) sizin oyunlarınızdan biri, ey kadınlar taifesi! Doğrusu, sizin oyunlarınız/tuzaklarınız korkunçtur!

29. Yusuf! Sen bu olayın üstünde durma! (26) Ve (kadın!) sen de işlediğin günahtan ötürü bağışlanma dile, çünkü sen gerçekten hatası (büyük) olan birisin!"

30. VE ŞEHİRDE kadınlar [birbirleriyle]: "Falan kişizadenin karısı genç kölesinin gönlünü çelmeye kalkmış!" diye dedikodu etmeye başladılar, "Tutkudan yüreği paralanmış kadının; doğrusu, açıkça yoldan çıkmış biri olarak görüyoruz onu!" (27)

31. Kadınların bu kötü konuşmaları kulağına değince, kişizadenin karısı, onları davet edip kendileri için mükellef bir ziyafet hazırladı, (28) ve her birinin eline bir bıçak tutuşturdu. Sonra [Yusuf'a]: "Çık [şimdi] onların karşısına!" dedi. Kadınlar o'nu görünce güzelliği karşısında şaşırıp kaldılar (29) ve şaşkınlıklarından ellerini kestiler: "Aman Allahım!" dediler, "Bu ölümlü biri olamaz; olsa olsa gözde bir melek bu!"

32. [Kişizadenin karısı:] "İşte hakkında beni kınayıp yerdiğiniz kimse bu!" dedi, "Evet, gerçekten de o'nun gönlünü çelmek istedim, ama o kendini (bundan) sakındı. Ne var ki eğer bundan sonra da istediğim şeyi yapmazsa mutlaka hapsedilecek ve kendini aşağılanmış kimselerin arasında bulacak!" (30)

33. [Yusuf:] "Ey Rabbim!" dedi, "Benim için hapis, bu kadınların isteklerine boyun eğmekten daha iyidir. Çünkü, Sen onların oyunlarını-tuzaklarını benden uzak tutmazsan, ben o zaman onların ayartmalarına kapılır (31) ve [doğru nedir, eğri nedir] seçemeyen şaşkın kimselerden olurum".

34. Ve Rabbi o'nun bu duasını olumlayıp o'nu o kadınların tuzaklarına karşı korudu: (32) çünkü O gerçekten her şeyi işiten, her şeyi olduğu gibi bilendir.

35. Sonra, o kişizade ve ev halkı bütün delilleri[n Yusuf'un lehinde olduğunu] gördükten sonra bile (33) o'nu bir süre için hapsetmeyi uygun gördüler. (34)

36. ONUNLA beraber iki genç daha girmişti hapse. (35) İşte bu iki gençten biri (bir gün): "Rüyamda kendimi şaraplık üzüm sıkarken gördüm" dedi. Öteki: "Ben de kendimi başımın üzerinde ekmek taşıyor gördüm, öyle ki kuşlar ondan (koparıp koparıp) yiyorlardı". [Bu iki genç:] [Yusuf'tan] "Bu (rüyaların) gerçek anlamını haber ver bize!" diye rica ettiler, "Çünkü, görüyoruz ki, sen, [rüyaların nasıl yorumlanacağını] iyi [bilen] kimselerdensin". (36)

37. [Yusuf:] "Daha yiyeceğiniz günlük azığınız önünüze konmadan rüyalarınızın gerçek anlamını (37) size haber vereceğim, [ki başınıza gelecek olanı] vuku bulmadan önce [bilesiniz]; çünkü bu bana Rabbimin öğrettiği şeylerdendir. (Önce) bilin

biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek."

49. "Sonra bunun ardından insanların yağmura kavuşacağı bir yıl gelecek. O zaman (bol rızka kavuşup) şıra ve yağ sıkacaklar."

50. Kral, "Onu bana getirin"dedi. Elçi Yûsuf'a gelince (Yûsuf) dedi ki: "Efendine dön de ellerini kesen o kadınların derdi ne idi, diye sor. Şüphesiz Rabbim onların hilesini hakkıyla bilendir."

51. Kral kadınlara, "Yûsuf'tan murad almak istediğiniz zaman derdiniz ne idi?"dedi. Kadınlar, "Haşa! Allah için, biz onun bir kötülüğünü bilmiyoruz"dediler. Aziz'in karısı ise, "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ondan ben murad almak istedim. Şüphesiz Yûsuf doğru söyleyenlerdendir"dedi.

52. (Yûsuf), "Benim böyle yapmam, Aziz'in; yokluğunda, benim kendisine hainlik etmediğimi ve Allah'ın, hainlerin tuzaklarını başarıya ulaştırmayacağını bilmesi içindi"dedi.

53. "Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir"dedi.

54. Kral, "Onu bana getirin, onu özel olarak yanıma alayım", dedi. Onunla konuşunca dedi ki: "Şüphesiz bugün sen yanımızda yüksek makam sahibi ve güvenilir bir kişisin."

55. Yûsuf, "Beni ülkenin hazinelerine bakmakla görevlendir. Çünkü ben iyi koruyucu ve bilgili bir kişiyim"dedi.

56. Böylece Yûsuf'a, dilediği yerde oturmak üzere ülkede imkan ve iktidar verdik. Biz rahmetimizi istediğimize veririz ve iyi davrananların mükâfatını zayi etmeyiz.

57. Elbette ki, ahiret mükâfatı, inananlar ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir.

58. (Derken) Yûsuf'un kardeşleri çıkageldiler ve yanına girdiler. Yûsuf onları tanıdı, onlar ise Yûsuf'u tanımıyorlardı.

59. Yûsuf onların yüklerini hazırlatınca dedi ki: "Sizin baba bir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz, ölçeği tam dolduruyorum ve ben misafir ağırlayanların en iyisiyim."

60. "Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size verilecek tek ölçek (zahire) bile yoktur ve bir daha da bana yaklaşmayın."

61. Dediler ki: "Onu babasından isteyeceğiz ve muhakkak bunu yaparız."

62. Yûsuf adamlarına dedi ki: "Onların ödedikleri zahire bedellerini yüklerinin içine koyun. Umulur ki ailelerine varınca onu anlarlar da belki yine dönüp gelirler."

63. Onlar, babalarına döndüklerinde, "Ey babamız! Bize artık zahire verilmeyecek. Kardeşimizi (Bünyamin'i) bizimle gönder ki zahire alalım. Onu biz elbette koruruz"dediler.

ki, ben, Allah'a inanmayan, (38) ve ahiret gerçeğini tanımaktan ısrarla kaçınan bir toplumun izlediği yolu terk ettim;

38. ve atalarım İbrahim, İshâk ve Yakub'un yolunu tuttum. (Çünkü) tanrısal nitelikleri Allah'tan başka herhangi bir varlığa yakıştırmak bizlere yakışmaz: Allah'ın bize ve bütün insanlığa bahşettiği lütfun bir [sonucudur] bu, (39) ama insanların çoğu bu (lütfun) değerini bilmez.

39. Ey mahpus arkadaşlarım! Hangisi daha iyidir: (40) birbirinden ayrı pek çok rab[bın varlığına inanmak] mı, yoksa bütün varlıklara egemen bir tek Allah[a inanmak] mı? (41)

40. Allah'ı bırakıp tapındığınız her şey gerçekte sizin ve atalarınızın kendi muhayyilenizden çıkardığınız [anlamsız] isimlerden öteye geçmemektedir; çünkü bunlar hakkında hiçbir kanıt indirmemiştir Allah. (42) [Neyin doğru, neyin eğri olduğu konusunda] hüküm yalnızca Allah'a aittir. Ve O da kendisinden başkasına kulluk etmemenizi buyuruyor. İşte dosdoğru olan [tek] din budur; ama insanların çoğu bunu bilmez. (43)

41. [İmdi,] ey mahpus arkadaşlarım, [rüyalarınızın yorumuna gelince,] biriniz efendisine [Kral'a] içki sofrasında sâkîlik yapacak; ve biriniz, biriniz de asılacak; ve et yiyici kuşlar onun başını didikleyecek. [Ama geleceğiniz ne olursa olsun,] benden yorumlamamı istediğiniz şey [Allah tarafından] karara bağlanmış bulunuyor".

42. Ve [bunun üzerine Yusuf,] iki mahpustan kurtulacağını düşündüğü kimseye: "[Buradan çıkacağın zaman] efendine benden söz et!" dedi. Ne var ki Şeytan berikine efendisinin yanında [Yusuf'tan] söz etmeyi unutturdu. Ve Yusuf bu yüzden hapiste birkaç yıl [daha] kaldı.

43. VE [bir gün] Kral: (44) "Rüyamda" dedi, "yedi çelimsiz ineğin yediği yedi semiz inek, yedi yeşil başak ve bir o kadar da kurumuş başak gördüm. Ey soylular! Eğer rüya yorumlamasını biliyorsanız bu rüyamı bana yorumlayın bakalım!"

44. "Anlaşılması zor, karmaşık rüyalardan biri bu" (45) dediler, "hem, rüyaların işaret ettiği gerçek anlama dair derin ve sağlam bir bilgiden de biz yoksunuz".

45. İşte ancak o zaman, aradan geçen bunca vakitten (46) sonra, hapisten kurtulan o iki kişiden biri [Yusuf'u] hatırladı ve: "Bu (rüyanın) işaret ettiği gerçek anlamı ben öğrenip ulaştırabilirim size" dedi, "ama bunun için gitmeme izin verin". (47)

46. [Ve böylece Yusuf'u hapishanede görmeye gitti ve o'na:] "Ey Yusuf, ey özü-sözü doğru adam!" dedi, "[Rüyada görülen] yedi çelimsiz ineğin yediği yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla (yedi) kurumuş başak ne anlama gelir, bunu bana yorumla ki [senin açıklamanla saraydaki] insanların yanına döneyim ve onlar da [böylece senin nasıl biri olduğunu] öğrensinler!"

64. Yakub onlara, "Onun hakkında size ancak, daha önce kardeşi hakkında güvendiğim kadar güvenebilirim! Allah en iyi koruyandır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir"dedi.

65. Yüklerini açıp zahire bedellerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. "Ey babamız! Daha ne isteriz? İşte ödediğimiz bedeller de bize geri verilmiş. Onunla yine ailemize yiyecek getirir, kardeşimizi korur ve bir deve yükü zahire de fazladan alırız. Çünkü bu getirdiğimiz az bir zahiredir"dediler.

66. Babaları, "Kuşatılıp çaresiz durumda kalmanız hariç, onu bana geri getireceğinize dair Allah adına sağlam bir söz vermedikçe, onu sizinle göndermeyeceğim"dedi. Ona güvencelerini verdiklerinde, "Allah söylediklerimize vekildir"dedi.

67. Sonra da, "Ey oğullarım! Bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden uzaklaştıramam. Hüküm ancak Allah'ındır. Ben ona tevekkül ettim.5 Tevekkül edenler de yalnız ona tevekkül etsinler"dedi.

68. Babalarının emrettiği şekilde (ayrı kapılardan) girdiklerinde (bile) bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıracak değildi. Sadece Yakub içindeki bir dileği ortaya koymuş oldu. Şüphesiz o, biz kendisine öğrettiğimiz için bilgi sahibidir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; o, kardeşi Bünyamin'i yanına bağrına bastı ve (gizlice) "Haberin olsun ben senin kardeşinim, artık onların yaptıklarına üzülme"dedi.

70. Yûsuf onların yüklerini hazırlatırken su kabını kardeşinin yüküne koydurdu. Sonra da bir çağırıcı şöyle seslendi: "Ey kervancılar! Siz hırsızsınız."

71. Yûsuf'un kardeşleri onlara dönerek, "Ne yitirdiniz?"dediler.

72. Onlar, "Hükümdar'ın su kabını yitirdik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Ben buna kefilim"dediler.

73. Dediler ki: "Allah'a andolsun, siz de biliyorsunuz ki biz bu ülkede fesat çıkarmaya gelmedik, hırsız da değiliz."

74. Onlar, "Eğer yalancı iseniz, hırsızlığın cezası nedir?"dediler.

75. Onlar da: "Cezası, su kabı kimin yükünde bulunursa o kimsenin kendisi(nin alıkonması) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız"dediler.

76. Bunun üzerine Yûsuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başladı. Sonra su kabını kardeşinin yükünden çıkardı. İşte biz Yûsuf'a böyle bir plan öğrettik. Yoksa kralın kanunlarına göre kardeşini alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

47. [Yusuf şöyle] cevapladı: "Yedi yıl boyunca her zamanki gibi ekip biçin ama hasad ettiğiniz ekini, yemek için ayıracağınız az bir miktar dışında, öylece başağında bırakın;

48. çünkü, [yedi yıl sürecek olan] bu [bolluk zamanı]ndan sonra yedi yıllık bir kıtlık dönemi gelecek ve sizin bu dönem için hazırladığınız her şeyi, sakladığınız az bir miktarın dışında, silip süpürecek.

49. Ve bundan sonra, halkın bütün bu kıtlıktan, darlıktan kurtulacağı bir yıl olacak, (48) ve o yıl insanlar [eskiden olduğu gibi bol bol zeytin ve üzüm] sıkacaklar".

50. Ve [Yusuf'un yorumu kendisine ulaşır ulaşmaz] Kral: "Onu bana getirin!" dedi. Ama elçiler kendisine geldiğinde [Yusuf:] "Efendinize gidin ve ondan [önce] ellerini kesen kadınlar hakkındaki gerçeği [ortaya çıkarmasını] isteyin; çünkü, Rabbim onların oyunlarını/tuzaklarını bütün gerçeğiyle bilmektedir!"

51. [Bunun üzerine Kral o kadınları çağırtıp kendilerine:] "Yusuf'un gönlünü çelmek isterken ne sağlayacağınızı umuyordunuz?" (49) diye sordu. Kadınlar: "Allah korusun, biz o'ndan en küçük bir kötülük görmedik!" dediler. [Ve] Yusuf'un ilk efendisinin hanımı: (50) "Artık gerçek ortaya çıktı!" diye atıldı, "Onun gönlünü çelmek isteyen bendim; o ise hep özü-sözü doğru olan kimselerdendi!"

52. [Yusuf olup biteni öğrendiğinde: (51) "Amacım [eski efendimin,] arkasında (52) kendisine ihanet etmediğimi ve Allah'ın hainlerin hazırladığı tuzakları asla başarıya ulaştırmadığını bilmesini sağlamaktı" dedi,

53. "yine de ben kendimi bütünüyle temize çıkarmaya çalışmıyorum; çünkü Rabbimin acıyıp esirgediği (53) kimseler hariç, insanın kendi benliği [de onu] kötülüğe sürükle(yebili)r; (54) gerçekten de benim Rabbim çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır!"

54. Ve Kral: "Onu bana getirin," dedi, "ki, kendime dost edineyim". Ve o'nunla konuşunca, [Kral:] "Bundan böyle yanımızda kendisine güven duyulan biri olarak" dedi, "yüksek bir yerin olacaktır!"

55. [Yusuf:] "Beni ülkenin hazineleri üzerinde görevlendir(in)" dedi, "güvenilir, bilgili bir gözcü, bir koruyucu olacağımdan emin olabilirsin(iz)". (55)

56. İşte böyle emin bir yer sağladık Yusuf'a (o) ülkede; öyle ki, dilediği yerde konaklayabilir/dilediği şeyi yapabilirdi. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz, ama iyilik yapanların hak ettiği karşılığı vermekten de geri durmayız. (56)

57. Ama imana erişenlerin ve Bize karşı sorumluluk bilinci taşıyanların gözünde ahiret mükafatı [bu

77. Dediler ki: "Eğer o çalmışsa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı."Yûsuf bunu içinde sakladı ve onlara belli etmedi. İçinden, "Siz kötü bir durumdasınız; anlattığınızı Allah çok daha iyi biliyor"dedi.

78. Onlar, Yûsuf'a: "Ey güçlü vezir! Bunun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Şüphesiz biz senin iyilik edenlerden olduğunu görüyoruz"dediler.

79. Yûsuf, "Malımızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını tutmaktan Allah'a sığınırız. Şüphesiz biz o takdirde zulmetmiş oluruz"dedi.

80. Ondan ümitlerini kesince, kendi aralarında konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın Allah adına sizden söz aldığını, daha önce de Yûsuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah, hakkımda hükmedinceye kadar buradan asla ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

81. "Siz babanıza dönün ve deyin ki: "Ey babamız! Şüphesiz oğlun hırsızlık etti, biz ancak bildiğimize şahitlik ettik. (Sana söz verdiğimiz zaman) gaybı (oğlunun hırsızlık edeceğini) bilemezdik."

82. "Bulunduğumuz kent halkına ve aralarında olduğumuz kervana da sor. Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz."

83. Yakup, "Nefisleriniz sizi bir iş yapmağa sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir"dedi.

84. Onlardan yüz çevirdi ve, "Vah! Yûsuf'a vah!"dedi ve üzüntüden iki gözüne ak düştü. O artık acısını içinde saklıyordu.

85. Oğulları, "Allah'a yemin ederiz ki, sen hâlâ Yusuf'u anıp duruyorsun. Sonunda üzüntüden eriyip gideceksin veya helâk olacaksın"dediler.

86. Yakub, "Ben tasa ve üzüntümü ancak Allah'a arz ederim. Ben Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim"dedi.

87. "Ey oğullarım! Gidin Yûsuf'u ve kardeşini araştırın. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez."

88. Bunun üzerine (Mısır'a dönüp) Yûsuf'un yanına girdiklerinde, "Ey güçlü vezir! Bize ve ailemize darlık ve sıkıntı dokundu. Değersiz bir sermaye ile geldik. Zahiremizi tam ölç, ayrıca bize sadaka ver. Şüphesiz Allah sadaka verenleri mükafatlandırır"dediler.

89. Yûsuf dedi ki: "Siz (henüz) cahil kimseler iken Yûsuf ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?"

90. Kardeşleri, "Yoksa sen, sen Yûsuf musun?"dediler. O da, "Ben Yûsuf'um, bu da kardeşim. Allah bize iyilikte bulundu. Çünkü, kim

dünyada elde edilebilecek karşılıklardan] daha değerli/daha yararlıdır. (57)

58. [YILLAR SONRA] Yusuf'un kardeşleri [Mısır'a] geldiler (58) ve o'nun huzuruna çıktılar; o hemen tanıdı onları; ama berikiler o'nu tanımadılar.

59. Ve onların yüklerini yüklettikten sonra, kendilerine: "[Bir dahaki gelişinizde] o baba-bir kardeşinizi de (59) getirin bana. Görmüyor musunuz, tartıyı tam tuttum ve (size karşı) son derece iyi bir konukseverlik gösterdim.

60. Ama eğer kardeşinizi bana getirmezseniz o zaman benden ne bir ölçek olsun [zahire] bekleyin, ne de yanıma yaklaşın!"

61. "Onu getirmek için babasını razı etmeye çalışacağız," diye karşılık verdiler, "ve herhalde, bunu ne yapıp yapıp başaracağız!"

62. [Bu arada Yusuf] hizmetçilerine: "Onların bedel olarak getirdiklerini (60) de denklerine yerleştirin ki, evlerine vardıklarında bunu fark eder de belki daha istekli olarak dönerler" (61) dedi.

63. Ve böylece babalarının yanına döndüklerinde, [Yusuf'un kardeşleri,] "Ey babamız!" dediler, " [Bünyamin'i yanımızda götürmedikçe] artık bize bir ölçek bile zahire (62) verilmeyecek; bunun için kardeşimizi bizimle gönder ki (bize yetecek) tartıda [zahire] alabilelim; bu arada onu elbette koruyup gözeteceğiz!"

64. [Yakub:] "Daha önce kardeşinizi nasıl size emanet ettiysem onu da aynı şekilde (63) size emanet edeyim, öyle mi? Oysa, Allah koruyup gözetici olarak [sizden] elbette daha iyi/daha üstündür; çünkü O acıyıp-esirgeyenlerin en üstünü, en yücesidir!"

65. Ve neden sonra, denkleri çözdüklerinde, (takas için götürdükleri) malların kendilerine iade edilmiş olduğunu gördüler; "Ey babamız!" dediler, "Başka ne isteyebiliriz? İşte kendi mallarımız, olduğu gibi bize bırakılmış! [Eğer Bünyamin'in bizimle gelmesine izin verirsen] bu mallarla ailemize [yeniden] erzak getirebilir, kardeşimizi de [iyi] koruyup gözetir ve (böylece) birer deve yükü zahire fazladan elde etmiş oluruz. (64) Zaten bu [ilk seferde getirdiğimiz] tartıca pek az sayılır".

66. [Yakub,] "Hepiniz [ölümle] kuşatılıp-kıstırılmadıkça" dedi, "onu bana geri getireceğinize dair bana Allah huzurunda yeminle söz verinceye kadar onu sizinle göndermeyeceğim!" Ve yeminle söz verdiklerinde de, "(Bu) konuştuklarımıza Allah şahittir!" dedi.

67. Ve "Oğullarım!" diye ekledi, "[Şehre] hepiniz tek bir kapıdan girmeyin; her biriniz ayrı ayrı kapılardan girin. (65) Bununla beraber [eğer başınıza yine de bir hal gelirse, bilin ki] Allah'a karşı sizin için elimden bir şey gelmez: çünkü hüküm yalnızca Allah'a aittir. Ben O'na güven duyuyorum. Ve [O'nun varlığına] inananlar da yalnız O'na güvensinler!"

kötülükten sakınır ve sabrederse şüphesiz Allah iyilik yapanların mükafatını zayi etmez"dedi.

91. Dediler ki: "Allah'a andolsun, gerçekten Allah seni bize üstün kıldı. Gerçekten biz suç işlemiştik."

92. Yûsuf dedi ki: "Bugün size kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir.

93. Bu gömleğimi götürün de babamın yüzüne koyun ki, gözleri açılsın ve bütün ailenizi bana getirin"dedi.

94. Kervan (Mısır'dan) ayrılınca babaları, "Bana bunak demezseniz, şüphesiz ben Yûsuf'un kokusunu alıyorum"dedi.

95. Onlar da, "Allah'a yemin ederiz ki sen hâlâ eski şaşkınlığındasın"dediler.

96. Müjdeci gelip gömleği Yakub'un yüzüne koyunca gözleri açılıverdi. Yakup, "Ben size, Allah tarafından, sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim demedim mi?"dedi.

97. Oğulları, "Ey babamız! Allah'tan suçlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten suçlu idik"dediler.

98. Yakub, "Rabbimden sizin bağışlanmanızı dileyeceğim. Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir"dedi.

99. (Mısır'a gidip) Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; Yûsuf ana babasını bağrına bastı ve "Allah'ın iradesi ile güven içinde Mısır'a girin"dedi.

100. Ana babasını tahtın üzerine çıkardı. Hepsi ona (Yûsuf'a) saygı ile eğildiler. Yûsuf dedi ki: "Babacığım! İşte bu, daha önce gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra; Rabbim beni zindandan çıkararak ve sizi çölden getirerek bana çok iyilikte bulundu. Şüphesiz Rabbim, dilediği şeyde nice incelikler sergileyendir. Şüphesiz O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

101. "Rabbim! Gerçekten bana mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve ahirette sen benim velimsin. Benim canımı müslüman olarak al ve beni iyilere kat."

102. İşte bu (kıssa), gayb haberlerindendir. Onu sana biz vahiy yolu ile bildiriyoruz. Yoksa onlar tuzak kurarak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin.

103. Sen ne kadar şiddetle arzu etsen de insanların çoğu inanacak değillerdir.

104. Halbuki sen buna karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an) âlemler içinde ancak bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki yanlarına uğrarlar da onlardan yüzlerini çevirerek geçerler.

106. Onların çoğu Allah'a ancak ortak koşarak inanırlar.

68. Ama onlar [Yusuf'un bulunduğu şehre] her ne kadar babalarının talimatına uygun olarak girdilerse de, (66) bunun Allah'ın takdirine karşı onlara bir yararı olmadı; (67) yalnızca, Yakub'un, [oğullarını korumak yönünde] duyduğu arzunun bir ifadesiydi bu. (68) Çünkü, o kendisine öğrettiklerimiz sayesinde, [her zaman Allah'ın hükmünün geçerli olduğuna dair] yeterli bir bilgiye sahipti; (69) ama insanların çoğu (bunu böyle) bilmezler.

69. VE YUSUF'un yanına vardıklarında, [Yusuf] kardeşi [Bünyamin]i bağrına bastı ve ona [gizlice]: "Ben senin kardeşinim, artık onların geçmişte yaptıklarına üzülme!" (70) dedi.

70. Ve [sonra] onların yüklerini yükletirken [Kral'ın] su kabını (küçük) kardeşinin denkleri arasına koydurttu. Ve [böylece onlar, bundan habersiz, şehirden ayrılırken] bir çığırtkan: (71) "Ey kervancılar!" diye bağırdı, "Meğer ne hırsızlarmışsınız siz!" (72)

71. Çığırtkana ve onunla beraber olanlara dönerek: (73) "Nedir kaybettiğiniz?" diye sordular.

72. "Kral'ın su-kupasını kaybettik" diye karşılık verdiler, "Onu kim bulursa, [ödül olarak] kendisine bir deve yükü [zahire] verilecek!" "Buna ben kefilim!" diye ekledi [çığırtkan].

73. [Kardeşleri] "Allah şahittir, siz de çok iyi biliyorsunuz ki" dediler, "bu ülkeye kötü işler yapıp bozgunculuk çıkarmak için gelmedik biz; hırsızlık yapmış da değiliz!"

74. [Mısırlılar:] "Peki, eğer yalan söylüyorsanız, bu [yaptığınızın] cezası nedir?" dediler.

75. "Bunun cezası": diye cevap verdi [Yakub'un oğulları], "[kupa] kimin denkleri arasından çıkarsa [yaptığının] ceza(sı) olarak tutsak edilir! [Bu suçu işleyen] zalimleri biz işte böyle cezalandırırız". (74)

76. Bunun üzerine [kovuşturma için Yusuf'un yanına getirildiler,] Yusuf, arama işine küçük kardeşi [Bünyamin]in yükünden önce üvey kardeşlerinin yüklerinden (75) başladı; ve sonunda kupayı (76) (küçük) kardeşinin yükünde bulup çıkardı. Yusuf[un dileğine erişmesi] için Biz olayları işte böyle düzenledik; Allah (böyle) dilemeseydi, Kral'ın yasalarına göre, [Yusuf] kardeşini [başka türlü] alıkoyamazdı. Biz dilediğimiz kimseyi (bilgice) yüksek düzeylere çıkarırız, fakat her bilgi sahibinin üstünde her şeyi bilen (Allah) var-dır. (77)

77. [Kral'ın kupası Bünyamın'in denginden çıkar çıkmaz öteki kardeşler:] "Eğer o çaldıysa ne âlâ, çünkü bir zamanlar onun kardeşi de hırsızlık yapardı!" (78) Bu durum karşısında Yusuf, düşüncelerini onlara belli etmeksizin, kendi kendine: (79) "Sizin durumunuz çok kötü; Allah ne söylediğinizi (80) olduğu gibi biliyor" dedi.

78. "Ey soylu kişi!" dediler, "onun çok yaşlı bir babası var; bu yüzden onun yerine bizden birini

107. Yoksa Allah tarafından kendilerini kuşatacak bir azabın gelmeyeceğinden veya onlar farkında olmadan kıyametin ansızın gelip çatmayacağından emin mi oldular?

108. De ki: "İşte bu benim yolumdur. Ben ve bana uyanlar bilerek Allah'a çağırırız. Allah'ın şanı yücedir. Ben Allah'a ortak koşanlardan değilim."

109. Biz senden önce de, memleketler halkından ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Elbette ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

110. Nihayet peygamberler ümitlerini kesecek hale gelip yalanlandıklarını düşündükleri sırada, onlara yardımımız geldi de, böylece dilediğimiz kimseler kurtuluşa erdirildi. Azabımız ise, suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

111. Andolsun ki, onların kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi ayrı ayrı açıklayan ve inanan bir toplum için de bir yol gösterici ve bir rahmettir.

yanında alıkoy. Doğrusu sen, görüyoruz ki, iyilik sever birisin!"

79. "Yitiğimizi yanında bulduğumuz kişiden başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız; çünkü o zaman, şüphesiz, zalimlerden olurduk!" diye cevap verdi.

80. Böylece, ondan ümitlerini kesince, (aralarında konuyu) görüşmek üzere bir kenara çekildiler. En büyükleri: "Babanızın sizden, Allah'ı şahit tutarak söz aldığını ve ayrıca bundan önce Yusuf konusunda nasıl güven kırıcı davrandığınızı hatırlamıyor musunuz?" (81) dedi, "Bunun için ben artık, babam bana izin verinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım; yahut Allah lehimde bir hüküm verinceye kadar. (82) Çünkü O hükmedenlerin en iyisidir.

81. [Size gelince] siz babanıza dönüp gidin ve ona "Ey babamız!" deyin, "Oğlun hırsızlık yaptı; fakat biz bildiğimizden, gördüğümüzden başkasına şahit değiliz; (83) ve [sana söz vermiş olsak da onu] bizim göremeyeceğimiz [gizli] (tehlikelere) karşı da koruyamazdık. (84)

82. [Olay sırasında] bulunduğumuz şehir halkına, birlikte yolculuk yaptığımız kervancılara sor istersen: [göreceksin ki] biz gerçekten doğru söylüyoruz!"

83. [VE BABALARININ yanına dönüp, olup biteni o'na anlattıkları zaman Yakub;] "Yoo; yine kendi muhayyilenizdir olmayacak bir işi size olağan gösteren; [bana gelince] artık sabır en iyisidir; belki de Allah onların hepsini birden bana [geri] getirecektir; (85) gerçek şu ki, Allah doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen, mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir!"

84. Ve başını onlardan öteye çevirip: "Vah bana, Yusuf için vah bana!" dedi; ve içini dolduran hüzünden gözleri bulutlandı. (86)

85. "Allah şahittir ki" dediler, "(bu) Yusuf'un anısı seni iyice çökertmeden ya da öldürmeden peşini bırakmayacak!"

86. "Ben" dedi, "tasamı ve üzüntümü yalnızca Allah'a havale ediyorum; çünkü Allah katından sizin bilmediğinizi (87) biliyorum ben.

87. Ey oğullarım, (şimdi) gidin ve Yusuf ile kardeşi hakkında bir haber almaya çalışın; ve Allah'ın rahmetinden (88) ümit kesmeyin; bilin ki, hakkı inkar eden insanlardan başkası Allah'ın hayat bahşedici rahmetinden ümit kesmez".

88. [YAKUB'un oğulları Mısır'a geri dönüp Yusuf'un] huzuruna çıktıklarında, "Ey soylu kişi!" dediler, "Biz ve ailemiz (yine) darlık ve sıkıntıya düştük ve pek değersiz bir şeyle (89) çıkıp geldik; sen yine de bizim için tartıyı tam tut ve bize karşı cömert ol; çünkü Allah cömertçe verenleri ödüllendirir!"

89. [Yusuf:] "Hatırlıyor musunuz" (90) diye karşılık verdi, "[doğrudan, eğriden] henüz habersiz

olduğunuz zaman Yusuf'a ve o'nun kardeşine (91) neler yapmıştınız?"

90. "Ne? Yoksa sen Yusuf musun?" diye haykırdılar. "Ben Yusuf'um" dedi, "ve bu da benim kardeşim. Allah bize lütfetti. Gerçek şu ki, kişi (92) Allah'a karşı duyarlı ve bilinçli olmaya çalışıyor ve güçlüklere göğüs geriyorsa, bilsin ki, Allah iyilikte bulunanların emeklerini boşa çıkarmaz!"

91. "Allah şahittir ki" dediler, "gerçekten Allah seni kesin bir biçimde bizim üstümüze çıkardı ve biz gerçekten günahkar kimselerdik!"

92. [Yusuf:] "Bugün ayıbınız yüzünüze vurulmayacak. Allah günahlarınızı bağışlayabilir: çünkü O acıyıp bağışlayanların en yücesidir!

93. [Şimdi artık] gidin ve bu benim gömleğimi de yanınıza alın; onu babamın yüzüne sürün; (o zaman) yeniden ışığa kavuşacaktır. (93) Ve sonra hepiniz ailenizle birlikte bana gelin."

94. [YAKUB'un oğullarına ait olan] kervan yola koyulduğu sıralarda (94) babaları [yanında bulunan kimselere]: "Bunak olduğuma yormazsanız [derim ki] Yusuf'un kokusunu alıyorum!"

95. "Allah şahittir ki, sen yine eski şaşkınlığında devam ediyorsun!" diye karşılık verdi yanındakiler.

96. Fakat ne zaman ki müjdeci çıkagelip [Yusuf'un gömleğini] o'nun yüzüne sürdü ve o'nun gözleri ışığına kavuştu, "Ben size, ben Allah katından sizin bilmediğinizi biliyorum' dememiş miydim?" (95) diye haykırdı.

97. [Oğulları:] "Ey babamız!" dediler, "Bizim için Allah'tan günahlarımızı bağışlamasını dile; çünkü biz gerçekten günahkar kimseler olmuştuk".

98. "Rabbimden sizi bağışlamasını dileyeceğim; çünkü çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcı O'dur!" dedi.

99. VE SONRA [hep birlikte Mısır'a varıp] Yusuf'un yanına çıktıklarında (Yusuf): "Allah'ın izniyle Mısır'a güvenlik ve huzur içinde girip yerleşin!" diyerek ana-babasını bağrına bastı. (96)

100. Ve ana-babasını en yüksek onur katına (97) çıkardı; ve onlar[ın hepsi] O'nun önünde hürmet ve tazimle yere kapandılar. (98) Bunun üzerine [Yusuf:] "Ey babacığım!" dedi, "Vaktiyle gördüğüm rüyanın gerçek anlamı buydu demek; ve Rabbim onu gerçekleştirdi. (99) O beni hapisten çıkarmakla ve Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra sizi[n hepinizi] çölden çıkar[arak bana ulaştır]makla bana lütfetti. Gerçek şu ki, benim Rabbim, olmasını istediği şeyi akıl-sır yetmez (100) yollarla gerçekleştirir. Çünkü O doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

101. "Ey Rabbim! Bana nüfûz ve iktidar bahşettin; (101) olayların altında yatan gerçekleri kavrayıp açıklama bilgisi verdin. (102) (Ey) göklerin ve yerin yaratıcısı! Dünyada ve ahirette benim yanımda

yakınımda olan/beni koruyup destekleyen Sensin: canımı, bütün varlığıyla kendini Sana adamış biri olarak al ve beni dürüst ve erdemli insanların arasına kat!"

102. [EY PEYGAMBER!] sana böylece vahyettiklerimiz senin önceden bilmediğin haberlerdendir; çünkü yapacak oldukları işe karar verdikleri ve tuzaklarını kurdukları zaman sen Yusuf'un kardeşlerinin yanında (103) değildin.

103. Yine de -bunu ne kadar yürekten istersen iste- insanların çoğu [bu vahye] inanmayacaklar.

104. Oysa sen onlardan herhangi bir karşılık da beklemiyorsun; bu, [Allah'ın] bütün insanlığa bir hatırlatmasıdır sadece.

105. Kaldı ki, göklerde ve yerde nice ayetler, işaretler var ki, onlar [üzerinde düşünmeden] sırtlarını çevirerek yanlarından geçip gidiyorlar!

106. Ve onların çoğu başka varlıklara da tanrısal nitelikler yakıştırmaksızın Allah'a inanmazlar.

107. Peki, bunlar Allah'ın cezalandırıcı azabı olarak kuşatıcı bir örtünün kendilerini sarmasından ve Son Saat'in onlar [yaklaştığının] farkında değilken ansızın gelip çatmasından büsbütün güvencede mi görüyorlar kendilerini?

108. De ki: "Budur benim yolum: akla uygun, bilinç ve duyarlıkla donanmış bir kavrayışa dayanarak [hepinizi] Allah'a çağırıyorum, (104) ben ve bana uyanlar (aynı çağrıyı yapıyoruz)".Ve [yine de ki:] "Allah kudret ve azametiyle her türlü eksikliğin üstündedir, ötesindedir. Ve ben O'ndan başka varlıklara tanrılık yakıştıran kimselerden değilim!"

109. Ve Biz senden önce de [elçilerimiz olarak] her topluma [kendi içlerinden, onlara mesajlarımızı ulaştırmak üzere] kendilerine vahyettiğimiz [ölümlü] adamlardan başkasını göndermedik. (105) Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden önce gelip geçen [inkarcı]ların sonlarının nasıl olduğunu görmüyorlar mı? Ve [bilmiyorlar mı ki,] Allah'a karşı sorumululuk bilinci taşıyan kimseler için ahiret yurdu [bu dünyadan] daha tercihe şayandır? Öyleyse artık akıllarını kullanmayacaklar mı?

110. [Önceki elçilerimizin hepsi uzun süre zulüm ve baskıya uğramışlardır;] nihayet (106) bu elçiler neredeyse bütün ümitlerini kaybettikleri ve büsbütün yalancılıkla damgalandıklarını gördükleri (107) bir sırada Bizim yardımımız kendilerine ulaşmıştır; ve böylece dilediğimizi kurtarmışızdır [hakkı inkar edenleri ise yok etmişizdir]: çünkü azabımız günaha gömülüp gitmiş insanlardan asla geri çevrilemez.

111. Gerçek şu ki, bu insanların kıssalarında (108) kendilerine kavrayış yeteneği verilmiş kimseler için mutlaka çıkarılacak bir ders vardır.[Vahye gelince,] (109) o hiçbir şekilde [insan tarafından] uydurulmuş bir söz olamaz: tersine, (110) o, kendisinden önceki vahiylerden doğru ve gerçek

adına ne kalmışsa doğrulayan ve inanmak isteyen insanlara her şeyi (111) açık seçik bir biçimde dile getiren, hidayet ve rahmet [bahşeden ilahî bir metin]dir.

1. Tâ-Sîn-Mîm.

2. Bunlar apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3. İman eden bir kavm için Mûsâ ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana gerçek olarak anlatacağız.

4. Şüphe yok ki, Firavun yeryüzünde (ülkesinde) büyüklük taslamış ve ora halkını sınıflara ayırmıştı. Onlardan bir kesimi eziyor, oğullarını boğazlıyor, kadınlarını ise sağ bırakıyordu. Şüphesiz o bozguncelardandı.

5. Biz ise, istiyorduk ki yeryüzünde ezilmekte olanlara lütufta bulunalım, onları önderler yapalım ve onları varisler kılalım.

6. Yeryüzünde onları kudret sahibi kılalım ve onların eliyle Firavun'a, Hâmân'a ve ordularına, çekinegeldikleri şeyleri gösterelim.

7. Mûsâ'nın annesine, "Onu emzir, başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman onu denize (Nil'e) bırak, korkma, üzülme. Çünkü biz onu sana döndüreceğiz ve onu peygamberlerden kılacağız"diye ilham ettik.

8. Nihayet Firavun ailesi kendilerine düşman ve üzüntü kaynağı olacak olan o çocuğu bulup aldı. Şüphesiz Firavun, (veziri) Hâmân ve onların askerleri hata yapıyorlardı.

9. Firavun'un karısı şöyle dedi: "Bana da, sana da göz aydınlığı (bir çocuk)! Sakın onu öldürmeyin. Belki bize faydası dokunur, ya da onu evlat ediniriz."Oysaki onlar (olacak şeylerin) farkında değillerdi.

10. Mûsâ'nın anasının kalbi bomboş kaldı. Eğer biz (çocuğu ile ilgili sözümüze) inancını koruması için kalbine güç vermeseydik, neredeyse bunu açıklayacaktı.

11. Annesi, Mûsâ'nın kız kardeşine, "Onu takip et"dedi. O da Mûsâ'yı, onlar farkına varmadan uzaktan gözledi.

12. Biz, daha önce onun, süt analarının sütünü emmemesini sağladık. Kız kardeşi, "Size onun bakımını, sizin adınıza üslenecek ve ona içtenlik ve şefkatle davranacak bir aile göstereyim mi?"dedi.

13. Böylece biz, anasının gözü aydın olsun ve üzülmesin, Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilsin diye onu anasına geri döndürdük. Fakat onların pek çoğu bunu bilmezler.

14. Mûsâ olgunluk çağına ulaşıp gelişimini tamamlayınca biz ona ilim ve hikmet verdik. Biz iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

15. Mûsâ halkın habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada biri kendi tarafından, diğeri düşmanı

138. Kasas. (1-17) 11. YIL.

1. Tâ-Sîn-Mîm. (1)

2. BUNLAR, özünde açık olan ve gerçeği bütün açıklığıyla ortaya koyan ilahî kitabın mesajlarıdır. (2)

3. Sana Firavun'la Musa arasında geçen olayların bir bölümünü inanmaya eğilimli insanlar için bütün gerçeğiyle anlatacağız.

4. O ülkede Firavun kendini büyüklük duygusuna kaptırmış ve ülke halkını kastlara, (3) sınıflara ayırmıştı. (Öyle ki,) onlardan bir kısmını iyice hor ve güçsüz görmek istiyor (ve bunun için de) erkek çocuklarını öldürüyor, [yalnız] kadınlarını sağ bırakıyordu: (4) çünkü o, gerçekten de, [yeryüzünde] bozgunculuk çıkarmak isteyen kimselerdendi.

5. Fakat Biz istiyorduk ki, yeryüzünde hor ve güçsüz görülen kimselerden yana çıkalım, onların dinde öncüler (5) olmasını sağlayalım, onları [Firavun'un şeref ve itibarına] varis kılalım.

6. ve onları güvenlik içinde yeryüzünde yerleştirelim; Firavun'u, Hâmân'ı (6) ve onların ordularını da onların [İsrailoğulları'nın] eliyle korktukları şeye uğratalım. (7)

7. Ve bunun içindir ki, [Musa doğduğu zaman,] annesine: "Onu [bir süre] emzir" diye ilham ettik, "ama o'nun başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman o'nu nehrin sularına bırak; (8) ve (o'nun için) korkma, üzülme; çünkü Biz o'nu sana geri getireceğiz ve kendisini elçilerimizden bir elçi yapacağız!"

8. Ve (sonunda) Firavun ailesi[nden biri] (9) o'nu buldu [ve kurtardı]: çünkü [Biz] o'nun ileride, Firavun'un, Hâmân'ın ve onların maiyetindekilerin gerçekten yanlış yolda olduklarını görerek karşılarına bir düşman ve bir üzüntü [kaynağı] olarak çıkmasını [dilemiştik]!

9. Ve Firavun'un karısı, (Firavun'a): "[Bu çocuk] hem benim hem de senin için neşe kaynağı [olabilir]!" dedi, "Onu öldürmeyin; belki bize faydası dokunur; yahut o'nu evlat edinebiliriz!" Ve [pek tabii, bunları konuşurken, olacak olanlardan] haberleri yoktu.

10. Bu arada, Musa'nın annesi yüreği acıyla dolup taşarak sabahı etti; öyle ki, eğer [sözümüze olan] inancını sonuna kadar canlı tutması için (10) yüreğini iyice güçlendirmemiş olsaydık o'nun kim olduğunu az kalsın açığa vuracaktı. (11)

11. İşte bu haldeyken (Musa'nın) kız kardeşine: "Onu izle!" dedi. Ve [kız da], [Firavun ailesinden] kimseye fark ettirmeden o'nu uzaktan gözetledi.

tarafından; kavga eden iki adam gördü. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Mûsâ da ona bir yumruk indirip onu öldürdü. Mûsâ, "Bu şeytanın işidir. O gerçekten apaçık bir saptırıcı düşmandır"dedi.

16. Mûsâ, "Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmettim. Beni affet"dedi. Allah da onu affetti. Şüphesiz o, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

17. "Rabbim! Bana verdiğin nimetle asla suçlulara arka çıkmayacağım"dedi.

12. Ve Biz daha ilk günden o'nun [Mısırlı] süt annelerin memesini yadırgamasını sağladık; ve [kız kardeşi bu durumu öğrenince, onlara:] "Size o'nun bakımını sizin adınıza üzerine alabilecek ve o'nu güzelce eğitip yetiştirecek bir aile göstereyim mi?" dedi.

13. İşte böylece, o'nu annesine kavuşturduk ki gözü gönlü aydınlansın, artık üzülmesin ve onların çoğu bunu bilmeseler bile o, Allah'ın verdiği sözün mutlaka gerçekleşeceğini bilsin!

14. DERKEN, [Musa] erginlik çağına ulaşıp [zihnen] iyice olgunlaşınca, kendisine [doğruyla eğriyi birbirinden ayırmaya yarayan] güçlü bir muhakeme yeteneği ve ilim verdik; (12) iyiliğe yatkın olanları Biz işte böyle mükafatlandırırız.

15. Ve (Musa), halkının [şehirde olup bitenden] habersiz [evlerinde oturdukları bir gün] (13) şehre indi; ve biri kendi halkından, (14) ötekisi düşmanlarından olan iki adamın birbiriyle kavga ettiğini gördü. Kendi halkından olan kişi düşman tarafından olan kişiye karşı o'nu yardıma çağırdı; bunun üzerine Musa onu yumrukla devirip işini bitirdi. [Ama hemen sonra kendi kendine:] "Bu düpedüz Şeytan'ın işi!" dedi, "Doğrusu o [insanı] yoldan çıkaran apaçık bir düşmandır!" (15)

16. [Ve] "Ey Rabbim!" diye dua etti, "Ben kendime yazık ettim! Beni ba-ğışla." Ve [Allah] da o'nu bağışladı. Çünkü O çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

17. "Ey Rabbim!" dedi (Musa,) "Bana bahşettiğin nimetler hakkı için bir daha asla suçlulara arka çıkmayacağım!" (16)

18. Korkarak, etrafı gözetleyerek şehirde sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen yine feryat ederek ondan yardım istiyordu. Mûsâ da ona, "Belli ki sen azgın bir kimsesin"dedi.

19. Mûsâ, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince adam, "Ey Mûsâ! Dün birini öldürdüğün gibi, beni de öldürmek mi istiyorsun. Sen ancak yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun, arabuluculardan olmak istemiyorsun"dedi.

20. Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi. "Ey Mûsâ! İleri gelenler seni öldürmek için aralarında senin durumunu görüşüyorlar. Şehirden hemen çık. Şüphesiz ben sana öğüt verenlerdenim"dedi.

21. Mûsâ korku içinde etrafı gözetleyerek şehirden çıktı ve "Ey Rabbim! Beni bu zalim kavimden kurtar"dedi.

22. (Şehirden çıkıp) Medyen'e doğru yöneldiğinde, "Umarım Rabbim beni doğru yola iletir"dedi.

23. Medyen suyuna varınca, suyun başında (hayvanlarını) sulamakta olan bazı insanlar gördü. Bunların yanında da koyunlarını suya salmamak için uğraşan iki kız gördü. Mûsâ onlara, "

139. Kasas. (18-46,85-88) 12. YIL.

18. Böylece, ertesi sabah, korku içinde çevresini gözetleyerek yine şehirde dolaşıyordu; bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen adam [yine] o'nu [yardımına] çağırmıyor mu! (17) Musa, [bu sefer] ona: "Sen gerçekten apaçık bir azgınmışsın!" (18) dedi.

19. Bununla birlikte, yine de ikisinin de [ortak] düşmanı durumundaki kişiyi (19) tam yakalamak üzereyken, bu sonraki: "Ey Musa!" dedi, "Dün öldürdüğün adam gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Senin tek amacın, haksızlıkları düzelten biri olmak değil, ülkenin başına zorba kesilmek!"

20. Tam o sırada şehrin öteki ucundan bir adam koşarak geldi ve "Ey Musa!" dedi, "[Ülkenin] ileri gelenleri seni öldürmek üzere hakkında görüşüyorlar; hemen çık git; şüphesiz ben senin iyiliğini isteyen kimselerdenim!"

21. Bunun üzerine [Musa] korku içinde çevresine bakınarak ve "Ey Rabbim, zalimlere karşı beni koru!" diye dua ederek oradan uzaklaştı.

22. Ve Medyen'e doğru yola çıkarken [kendi kendine]: "Umarım, Rabbim beni [böylece] doğru yola yöneltir!" (20) dedi.

(Koyunlarınızı burada tutmaktaki) maksadınız ne?"dedi. Onlar, "Çobanlar sulayıp çekilinceye kadar biz koyunlarımızı sulayamayız. Babamız ise çok yaşlı bir adamdır"dediler.

24. Bunun üzerine Mûsâ onların koyunlarını suladı. Sonra gölgeye çekilip, "Rabbim! Bana göndereceğin her hayra muhtacım"dedi.

25. Nihayet kızlardan biri utana utana yürüyerek ona gelip, "Bizim için koyunlarımızı sulamanın ücretini vermek üzere babam seni çağırıyor"dedi. Mûsâ onun (Şuayb'ın) yanına gelip başından geçenleri ona anlatınca Şuayb, "Korkma o zalim kavimden kurtuldun"dedi.

26. Kızlardan biri, "Babacığım, onu ücretle tut. Her hâlde ücretle tuttuklarının en hayırlısı, güçlü ve güvenilir olan bu adam olacaktır"dedi.

27. Şuayb, "Ben, sekiz yıl bana çalışmana karşılık şu iki kızımdan birisini sana nikahlamak istiyorum. Eğer sen bunu on yıla tamamlarsan o da senden olur. Ben seni zora koşmak da istemiyorum. İnşaallah beni salih kimselerden bulacaksın"dedi.

28. Mûsâ şöyle dedi: "Bu seninle benim aramda bir iş. İki süreden hangisini tamamlarsam bana bir husûmet yok. Allah söylediklerimize vekildir."

29. Mûsâ süreyi tamamlayıp ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafında bir ateş görmüş ve ailesine, "Siz burada kalın, ben bir ateş gördüm, (oraya gidiyorum). Umarım oradan size bir haber ya da ısınmanız için ateşten bir kor getiririm"dedi.

30. Mûsâ, ateşin yanına gelince o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslenildi: "Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, evet, ben âlemlerin Rabbi olan Allah'ım."

31. "Değneğini (yere) at."(Mûsâ değneğini attı). Onu bir yılanmış gibi süratle hareket eder görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı. (Bu sefer şöyle seslenildi:) "Ey Mûsâ! Beri gel, korkma. Çünkü sen güvenlikte olanlardansın."

32. "Elini koynuna sok. (Alaca hastalığı gibi) bir hastalık sebebiyle olmaksızın bembeyaz bir hâlde çıksın. Korkudan açılan kolunu kendine çek (toparlan). İşte bunlar, Firavun ve ileri gelen adamlarına (göstermen için) Rabbin tarafından (sana verilen) iki delildir. Çünkü onlar fasık bir kavimdirler."

33. Mûsâ, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Şüphesiz ben onlardan birisini öldürdüm. Onların da beni öldürmelerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Hârûn'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da benimle birlikte, beni doğrulayan bir yardımcı olarak gönder. Çünkü ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum."

35. Allah, "Kardeşinle seni destekleyeceğiz ve size bir iktidar vereceğiz de âyetlerimiz sayesinde size (kötü bir amaçla) ulaşamayacaklar. Siz ve size uyanlar galip gelecek olanlardır"dedi.

23. DERKEN, Medyen'in su kuyularına (21) vardı ve orada [hayvanlarını] suvaran kalabalık bir grup insanla karşılaştı; ve onlardan biraz ötede kendi hayvanlarını uzakta tutmaya çalışan iki kadın gördü. [Onlara:] "Arzunuz nedir?" diye sordu. "Bu çobanlar işlerini bitirip uzaklaşmadıkça biz [hayvanlarımızı] suvaramıyoruz; çünkü [biz kadınız ve] babamız da pek yaşlı" diye cevap verdiler.

24. Bunun üzerine, [Musa] onların [hayvanlarını] suvardı; sonra gölgeye çekilip, "Ey Rabbim, bana bahşedeceğin her hayra öylesine muhtacım ki!" diye niyazda bulundu.

25. Az sonra o iki [kız]dan biri, utana sıkıla çıkageldi ve "[Hayvanlarımızı] sulamana karşılık ücret ödemek için babam seni çağırıyor" dedi. [Musa] onun yanına varınca, başından geçenleri ona anlattı. Beriki: "Korkma!" dedi, "Artık o zalim halkın elinden kurtulmuş bulunuyorsun!"

26. O iki [kız]dan biri: "Babacığım," dedi, "o'nu ücretli olarak yanında tut; çünkü ücretli olarak yanında tutabileceğin en güçlü ve güvenilir kişi bu olacak!"

27. [Bir süre sonra, kızların babası, Musa'ya:] "Bak," dedi, "seni, sekiz yıl yanımda çalışmana karşılık bu iki kızımdan biriyle evlendirmek istiyorum; bu süreyi on [yıl]a tamamlarsan artık bu senin bileceğin bir iş; sana fazladan yük yüklemek istemem; [tersine], eğer Allah dilerse, beni hep dürüst davranan (22) biri olarak bulacaksın."

28. [Musa:] "Bu seninle benim aramızda kalsın" dedi, "artık hangi süreyi doldurursam doldurayım bana karşı bir husumet olmasın. Bu söylediklerimize Allah da şahit olsun!"

29. VE MUSA, sonunda, bu süreyi doldurup da ailesiyle birlikte [çölde] yola çıktığında Sina Dağı'nın yamacında bir ateş gördü; (23) [ve] yanındakilere: "Siz durun," dedi, "ben [orada] bir ateş gördüm; size oradan belki bir haber, (24) yahut [en azından] ısınmanız için (bir tutam) tutuşmuş odun getiririm".

30. Fakat oraya yaklaşınca, o kutlu yerde, vadinin sağ yamacındaki [yanan] ağaç yönünden kendisine: (25) "Ey Musa, Benim Ben, Allah: Âlemlerin Rabbi!" diye seslendi.

31. Ve [sonra Allah, o'na:] "Asânı yere bırak!" [dedi].Fakat, Musa, asâsının yılan gibi hızla hareket ettiğini görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı. (26) [Ve Allah, o'na:] "Ey Musa!" [dedi,] "[Geri dön], yaklaş, korkma! Çünkü sen [bu dünyada da, öte dünyada da] güvenlik içinde olan kimselerdensin!" (27)

32. "[Ve şimdi] elini koynuna sok; lekesiz olarak bembeyaz [ışıl ışıl] çıksın! (28) Ve bütün korkulardan sıyrılmış olarak [artık] kolunu kanadını indir! (29) Bu iki şey, senin, Rabbin tarafından Firavun ve onun seçkinler çevresine [gönderilen bir elçi] olduğunu gösteren

36. Mûsâ onlara delillerimizi apaçık olarak getirince onlar, "Bu ancak uydurulmuş bir sihirdir. Biz geçmiş atalarımızın zamanında böyle bir şeyin varlığını duymadık"dediler.

37. Mûsâ, "Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun (güzel) sonucunun kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Doğrusu zalimler kurtuluşa eremezler"dedi.

38. Firavun, "Ey ileri gelenler! Sizin benden başka bir ilahınız olduğunu bilmiyorum. Ey Hâmân! Benim için bir ateş yakıp tuğla pişir de bana bir kule yap! Belki Mûsâ'nın ilahına çıkar bakarım(!) Şüphesiz ben onun mutlaka yalancılardan olduğunu sanıyorum"dedi.

39. O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve onları denize attık (Orada boğuldular). Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bak!

41. Biz onları, ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü de kendilerine yardım edilmeyecektir.

42. Bu dünyada onları lanete uğrattık. Kıyamet gününde de onlar iğrenç kılınmış kimselerden olacaklardır.

43. Andolsun, ilk nesilleri yok ettikten sonra Mûsâ'ya -düşünüp ibret alsınlar diye- insanların kalp gözünü açan deliller ve bir hidayet rehberi, bir rahmet olarak Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik.

44. Ey Muhammed! Mûsâ'ya o emri verdiğimiz zaman sen (vadinin) batı tarafında değildin. (O olayı) görenlerden de değildin.

45. Fakat biz (Mûsâ'dan sonra) birçok nesiller meydana getirdik. Üzerlerinden uzun çağlar geçti. Sen Medyen halkı arasında yaşıyor değildin, âyetlerimizi onlardan okuyup öğreniyor da değildin. Fakat biz (bu haberi) göndereniz.

46. Yine biz (Mûsâ'ya) seslendiğimiz zaman Tûr'un yan tarafında da değildin. Fakat Rabbinden bir rahmet olarak, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmeyen bir kavmi, düşünüp öğüt alsınlar diye uyarman için (o haberleri) sana bildiriyoruz.

85. Kur'an'ı sana farz kılan Allah, şüphesiz seni dönülecek bir yere döndürecektir. De ki: "Rabbim hidayetle geleni ve apaçık bir sapıklık içinde olanı daha iyi bilir."

86. Sen, bu kitabın sana verileceğini ummuyordun. Ancak o Rabbinden bir rahmet olarak sana verildi. Öyle ise kafirlere sakın arka çıkma.

87. Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, sakın seni onlardan çevirmesinler. Rabbin'e çağır ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!

88. Sen Allah ile beraber başka bir ilaha ibadet etme. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Onun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm

alametlerdir. (30) Çünkü onlar yoldan çıkmış, yozlaşmış bir topluluk haline gelmiş bulunuyorlar."

33. [Musa:] "Ey Rabbim!" dedi, "Ben onlardan birini öldürdüm ve bu yüzden onların da beni öldürmelerinden korkuyorum..." (31)

34. Ayrıca, kardeşim Harun'un konuşma tarzı benimkinden daha açık, daha düzgündür; (32) öyleyse benim söylediklerimi [daha akıcı bir şekilde] doğrulayan bir yardımcı olarak o'nu da benimle birlikte gönder; çünkü, gerçek şu ki, beni yalanlayacaklarından korkuyorum".

35. [Allah:] "Senin pazunu kardeşinle güçlendireceğiz ve ikinize öyle bir güç ve nüfûz vereceğiz ki size dokunamayacaklar (33) ve mesajlarımız sayesinde siz ikiniz ve sizi izleyenler üstün gelecekler!" dedi.

36. FAKAT Musa apaçık mesajlarımızla [Firavun'un ve onun seçkinler çevresinin] karşısına çıkınca, berikiler hemen: "Bu [bir ölümlü beşer tarafından] uydurulmuş parlak bir büyüden (34) başka bir şey değil; biz atalarımızdan böyle bir şey işitmemiştik!" dediler. not.

37. [Musa:] "Kimin O'nun katından bahşedilmiş doğru yol bilgisiyle geldiğini, bu (geçici dünya) yurdu(nu)n sonunda kime kalacağını en iyi bilen benim Rabbimdir. (35) Muhakkak olan şu ki, zalimler asla kurtuluşa, esenliğe erişemezler!" diye karşılık verdi.

38. Bunun üzerine Firavun: "Soylular!" dedi, "Ben sizin için benden başka tanrı tanımıyorum! (36) Bunun içindir ki, sen ey Hâmân, benim için [tuğla] ocağını tutuştur, balçığı pişir ve bana öyle yüksek bir kule yap ki, çıkıp Musa'nın şu tanrısını bir göreyim! (37) Çünkü ben o'nun şu onmaz yalancılardan biri olduğunu sanıyorum!"

39. İşte böylece, o ve onun buyruğunda olanlar, hiçbir haklılık kaygısı taşımaksızın (38) [yargı için] Bize dönmeyeceklerinden eminmişçesine (39) yeryüzünde büyüklük tasladılar!

40. Ve bu yüzden onu ve onun buyruğunda olanları kıskıvrak yakalayıp denize gömdüm. Bak işte, zalimlerin sonu nasıl oldu!

41. [Yeryüzünde onların işini bitirdik] ve böylece kendilerini [cehennem] ateşinin yolunu gösteren [kötülüğün] sembol tipleri (40) olarak [insanlığın karşısına] çıkardık; öyle ki, Kıyamet Günü'nde böylelerine asla yardım edilmeyecektir;

42. çünkü Biz bu dünyada bir horlanma, aşağılanma taktık onların peşine; (41) Kıyamet Günü'nde ise onlar iyice küçük düşmüş, bayağılaşmış kişiler arasında yer alacaklardır. (42)

43. Ve gerçek şu [ki], daha önceki [günahkar] nesilleri ortadan kaldırdıktan sonra, insanlar için bir aydınlanma kaynağı, bir doğru yol bilgisi ve bir rahmet olarak Musa'ya (vahyedilmiş) kitabı (43) verdik ki, [Bizi] anıp düşünsünler.

yalnızca O'nundur ve kesinlikle O'na döndürüleceksiniz.

44. İMDİ, [sana gelince, ey Muhammed,] Biz Musa'ya Yasamızı bildirirken sen o kutlu vadinin batı yamacında değildin; [o'nun devrinde olup bitenlere] şahit olan kimseler arasında da bulunmuyordun; (44)

45. tersine, Biz [onlarla senin aranda] nice nesiller yarattık ve onlardan sonra nice çağlar geçip gitti.Ve Sen, mesajlarımızı kendilerine okuyup açıklamak üzere, Medyen halkı arasında da yaşamadın; (45) fakat Biz [elçilerimizi insanlara her zaman] gönderiyoruz.

46. Evet, Biz [Musa'ya] seslendiğimiz zaman sen Sina Dağı'nın yamacında değildin; (46) fakat [sen de, öteki elçiler gibi,] senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarasın diye Rabbinden bir rahmet aracı olarak [gönderildin] ki böylece belki (geçmişte olup bitenleri) düşünür [de Bizi] anarlar.

85. [EY İNANAN KİŞİ,] apaçık bir üslupla bu Kur'an'ı sana vazeden (95) [Allah], şüphe yok ki, seni [ölümden sonra] yeni bir hayata döndürecektir. (96) [Hakkı kabule yanaşmayanlara] de ki: "Kimin doğru yolda yürüdüğünü (97) ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilen Rabbimdir!"

86. Ve [sen ey inanan kişi,] bu kitabın sana ulaşacağını ummazdın; (98) fakat işte Rabbinden bir rahmet olarak [sana ulaştı]. Öyleyse, artık hakkı inkara kalkışan kimselere asla arka çıkma;

87. ve bir kere Allah'ın ayetleri sana indirilmiş olduğuna göre, bundan sonra artık sakın seni onlardan alıkoymalarına fırsat verme; tersine, (99) (insanları) Rabbine çağır. Ve sakın, Allah'tan başka varlıklara tanrısal güçler ve nitelikler yakıştıran kimselerden olma:

88. Yani, Allah'la beraber tutup başka bir tanrıya yalvarmaya kalkma! (Çünkü) O'ndan başka tanrı yok; (çünkü) O'nun [ebedî] Zâtı'ndan başka her şey, herkes, yok olmaya mahkumdur; (100) hüküm bütünüyle O'nun elindedir ve sonunda O'na döndürüleceksiniz.

140. Müzzemmil. (20) 12. YIL.

20. (Ey Muhammed!) Şüphesiz Rabbin, senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini biliyor. Beraberinde bulunanlardan bir topluluk da böyle yapıyor. Allah gece ve gündüzü düzenleyip takdir eder. Sizin buna (gecenin tümünde yahut çoğunda ibadete) gücünüzün yetmeyeceğini bildi de sizi bağışladı (yükünüzü hafifletti.) Artık Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah, içinizde hastaların bulunacağını, bir kısmınızın Allah'ın lütfundan rızık aramak üzere yeryüzünde dolaşacağını, diğer bir kısmınızın ise Allah yolunda çarpışacağını bilmektedir. O halde, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin,

140. Müzzemmil. (20) 12. YIL.

20. [EY PEYGAMBER!] Rabbin, senin ve beraberindekilerin (11) gecenin üçte ikisini, yahut yarısını, yahut üçte birini [namaz için] uyanık geçirdiğini bilir. Gecenin ve gündüzün ölçüsünü koyan Allah, sizin onu küçümsemeyeceğinizi (12) bilir: ve bu sebeple O rahmetiyle size yaklaşır. O halde Kur'an'ın kolayca okuyabileceğiniz kadarını okuyun. Allah, zaman zaman içinizde hastalar, Allah'ın lütfunu aramak için yola koyulanlar ve Allah yolunda savaşa çıkanlar (13) olacağını bilir. Öyleyse ondan [yalnızca] kolayca okuyabileceğiniz kadarını okuyun, namazınızda devamlı ve dikkatli olun ve karşılıksız harcamada bulunun (14) ve [böylece] Allah'a güzel bir borç verin: çünkü kendi

Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için önceden ne iyilik gönderirseniz onu Allah katında daha üstün bir iyilik ve daha büyük mükafat olarak bulursunuz. Allah'tan bağışlama dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

adınıza güzel ne iş yaparsanız karşılığını aynen Allah katında görürsünüz; evet, daha iyi ve daha zengin bir ödül olarak. Ve [daima] Allah'ın bağışlayıcılığını arayın: kuşkusuz Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır!

7. Arş'ı taşıyanlar ve onun çevresinde bulunanlar (melekler) Rablerini hamd ederek tespih ederler, O'na inanırlar ve inananlar için (şöyle diyerek) bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tövbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azâbından koru."

8. "Ey Rabbimiz! Onları da, onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da, kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."

9. "Onları kötülüklerden koru. Sen o gün kimi kötülüklerden korursan, ona rahmet etmiş olursun. İşte bu büyük başarıdır."

10. İnkar edenler var ya, muhakkak onlara: "Allah'ın (size) gazabı, sizin kendinize olan gazabınızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana çağırılırdınız da inkar ederdiniz"diye seslenilir.

11. Onlar da şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa da diriltin.2 Günahlarımızı kabulleniyoruz. Şimdi (bu ateşten) bir çıkış yolu var mı?"

12. "Bu, sizin tevhid çerçevesinde Allah'a çağrıldığında inkar etmeniz, O'na ortak koşulduğunda ise inanmanız sebebiyledir. Artık hüküm yüce ve büyük Allah'a aittir."

13. O, size âyetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indirendir. Ancak O'na yönelen, düşünüp ibret alır.

14. O halde, kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin.

15. O, dereceleri hakkıyla yükseltendir, Arş'ın sahibidir. Buluşma günü hakkında (insanları) uyarmak için, irâdesiyle ilgili vahyi kullarından dilediğine, kendi indirir.

16. O gün onlar ortaya çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmaz. Bugün mülk (hükümranlık) kimindir? Tek olan, her şeyi kudret ve hâkimiyeti altında tutan Allah'ındır

17. Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün asla zulüm yoktur. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

18. Yaklaşmakta olan gün konusunda onları uyar. O gün yürekler gam ve tasa ile dolu, (sanki) gırtlaklara dayanmıştır. Zalimlerin ne sıcak bir dostu, ne de sözü dinlenir bir şefaatçisi vardır.

19. Allah, gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.

141. Mümin. (7-53,63-85) 12. YIL.

7. [ALLAH'IN] kudret tahtını[n bilgisini içlerinde] taşıyanlar ve ona yakın olanlar, (4) Rablerinin sınırsız ihtişamını hamd ile yüceltirler, O'na iman ederler ve [öteki] müminler için bağışlanma dilerler:"Rabbimiz! Sen her şeyi ilmin ve rahmetinle kuşatırsın: tevbe edip yoluna uyanları bağışla ve yakıcı ateşin azabından onları koru!"

8. "Rabbimiz! Onları ve atalarından, eşlerinden ve çocuklarından dürüst ve erdemli olanları vaad ettiğin sonsuz esenlik bahçelerine (5) koy - şüphesiz, kudret ve hikmet Sahibi olan yalnız Sensin-

9. ve onları kötü fiiller [işlemek]ten koru: o [Hesap] Gün[ü] kötü fiiller[in lekesin]den kimi korursan onu rahmetinle onurlandırmış olursun: bu büyük bir kurtuluştur!"

10. Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince, [o Gün] bir ses onlara şöyle diyecektir: (6) "İmana çağrıldığınız halde hakikati inkara devam ettiğiniz [zaman] Allah'ın size karşı öfkesi, (7) sizin kendinize karşı duyduğunuz [şu anki] öfkenizden (8) daha büyüktür!"

11. [Bunun üzerine] "Ey Rabbimiz!" diye feryad edecekler: "Sen bizi iki defa öldürdün, iki defa diriltin! (9) Peki, günahlarımızı itiraf ettiğimiz şu anda [bu ikinci ölümden] bir kurtuluş yolu yok mudur?"

12. [Ve onlara şöyle denilecektir:] "Bu [başınıza geldi], çünkü Tek Allah'a her çağrıldığınızda bu hakikati inkar ettiniz; ama O'na ortak koşulunca [hemen] inandınız! Artık hüküm, Büyük ve Yüce Allah'ındır!" (10)

13. SİZE [her türlü] işaretlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur: Ama Allah'a yönelmiş olanlardan başkası [bundan] bir ders çıkarmaz.

14. Hakikati inkar edenleri ne kadar öfkelendirse de içten bir inançla yalnız Allah'a bağlanarak O'na dua edin!

15. O, bütün [varlık] derecelerinin en yücesi olarak kudret tahtına kurulmuştur. (11) O, Kendi iradesiyle kullarından dilediğine vahiy indirir ki [bütün insanları] O'na kavuşacakları Gün[ün (12) gelip çatacağı] konusunda uyarsın;

16. ki o Gün Allah'tan gizli saklı hiçbir şeyleri olmadan [öldükleri yerden] meydana çıkacaklardır. O Gün hükümranlık kimin olacak? Elbette bütün varlıklar üzerinde mutlak otorite Sahibi olan Tek Allah'ın [olacak]!

17. O Gün her insan kazandığının karşılığını görür: O Gün hiçbir haksızlık [yapılmaz]. Şüphesiz Allah,

20. Allah hak ve adâletle hükmeder. Allah'tan başka taptıkları ise hiçbir hükümde bulunamazlar. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

21. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlü ve yeryüzündeki eserleri daha üstündü. Böyle iken Allah, günahları sebebiyle onları yakaladı. Onları Allah'ın azabından koruyacak hiç kimse olmadı.

22. Bunun sebebi şu idi: Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getiriyorlardı da onlar inkar ediyorlardı. Bu yüzden Allah da onları yakalayıverdi. Şüphesiz O güçlüdür, cezası da çok şiddetlidir.

23,24. Andolsun ki biz Mûsâ'yı mucizelerimizle ve apaçık bir delille Firavun'a, Hâmân'a ve Kârûn'a3 gönderdik. Onlar ise; "Bu çok yalancı bir sihirbazdır"dediler.

25. Mûsâ onlara tarafımızdan gerçeği getirince, "Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın"dediler. Fakat kâfirlerin tuzağı hep boşa çıkmıştır.

26. Firavun dedi ki: "Bırakın beni Mûsâ'yı öldüreyim. (Faydası olacaksa) Rabbini yardıma çağırsın! Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden, yahut yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağından korkuyorum."

27. Mûsâ da, "Ben hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım"dedi.

28. Firavun ailesinden, imanını gizlemekte olan mü'min bir adam şöyle dedi: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürecek misiniz? Halbuki o, size Rabbinizden apaçık mucizeler getirdi. Eğer yalancı ise, yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru söylüyorsa, sizi tehdit ettiği şeylerin bir kısmı başınıza gelecektir. Şüphesiz Allah, aşırı giden, yalancılık eden kimseyi doğru yola eriştirmez."

29. "Ey kavmim! Bugün yeryüzüne hâkim kimseler olarak iktidar ve saltanat sizindir. Ama başımıza geldiğinde bizi, Allah'ın azabından kim kurtarır?"Firavun, "Ben size ancak kendi görüşümü bildiriyorum ve sizi ancak doğru yola götürüyorum"dedi.

30,31. İman etmiş olan adam dedi ki: "Ey kavmim! Şüphesiz ben, Nûh kavmi, Âd kavmi, Semûd kavmi ve onlardan sonra gelen toplulukların başına gelen olayların sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum. Allah kullarına asla zulmetmek istemez."

32,33. "Ey kavmim! Gerçekten sizin için, o bağrışıp çağrışma gününden, arkanıza dönüp kaçmaya çalışacağınız ve sizi Allah'(ın azabından) kurtaracak kimsenin olmayacağı o Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek de yoktur."

hesabı çabuk görendir!

18. Bu sebeple, onları yüreklerin boğulurcasına gırtlağa dayanacağı o yaklaşan Gün'e karşı uyar: (o Gün) zalimler ne bir dost bulacaklar, ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi: (13)

19. [çünkü] O, art niyetli bakışların ve yüreklerin gizlediği şeylerin farkındadır. (14)

20. Allah hakikate ve adalete göre hükmeder; O'nu bırakıp yalvardıkları şu [varlık]lar (15) ise hiçbir hüküm veremezler: çünkü, yalnız Allah'tır her şeyi işiten, her şeyi gören.

21. Onlar hiç yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce yaşamış olan [inkarcı]ların sonunun ne olduğunu görmezler mi? Onlar, (kendilerinden) daha güçlüydüler ve yeryüzünde daha derin izler bırakmışlardı: ama Allah onları günahlarından dolayı hesaba çekti ve (o zaman) kendilerini Allah'a karşı koruyacak bir kimse bulamadılar:

22. Çünkü onlar, elçileri kendilerine hakikatin bütün kanıtlarıyla gelmiş olmalarına rağmen onu reddetmişlerdi: bu yüzden Allah onları hesaba çekti; çünkü Allah güçlüdür, intikamında şiddetlidir.

23. BİZ, Musa'yı mesajlarımızla ve [Bizden aldığı] açık bir yetki ile göndermiştik

24. Firavun'a, Hâmân'a ve Kârûn'a; (16) ama onlar [yalnızca], "O, bir büyücüdür, bir yalancıdır!" demişlerdi.

25. [Firavun'a, ve tebaasına gelince,] Musa onlara Bizden [aldığı] hakikati getirdiğinde "Onun inançlarını benimseyenlerin (17) kadınlarını sağ bırakıp oğullarını öldürün!" dediler. Fakat inkarcıların hilesi hep boşa çıktı.

26. Ve Firavun "Bırakın" dedi, "Musa'yı ben öldüreyim ve bırakın o'nu, [var olduğunu iddia ettiği] Rabbine yalvarıp dursun! (18) Dikkat edin, ben o'nun dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum!"

27. Buna karşılık Musa: "Kibre kapılarak Hesap Günü'nü reddedenlerden, sizin de Rabbiniz, benim de Rabbim [olan Allah'a] sığınırım!" dedi.

28. O anda, inancını [o güne kadar] gizlemiş olan (19) Firavun ailesinden bir mümin [şöyle] haykırdı: "Rabbim Allah'tır' dediği için adam mı öldüreceksiniz? Oysa o, size Rabbinizden kanıtlar getirmiştir. Eğer o, bir yalancı ise yalanı kendi aleyhine dönecektir; ama gerçeği söylüyorsa, sizi uyardığı [azabın] bir kısmı başınıza gelecek: çünkü Allah, [kendileri hakkında] yalan söyleyerek (20) kendi kişiliklerini harcayanları doğru yola ulaştırmaz.

29. Ey kavmim! Bugün hükümranlık sizindir; [ve] yeryüzünün en güçlüsü sizlersiniz: fakat, Allah'ın cezası başımıza gelirse, bizi ondan kim kurtaracak? Firavun Ben' dedi, size yalnız kendi gördüğümü gösteriyorum; (21) ve sizi yalnız doğruluk yoluna çağırıyorum!'"

34. Andolsun, daha önce Yûsuf da size apaçık delliler getirmişti de, onun size getirdikleri hakkında şüphe edip durmuştunuz. Daha sonra o ölünce de, "Allah ondan sonra aslâ peygamber göndermez"demiştiniz. İşte Allah aşırı giden şüpheci kimseleri böyle saptırır.

35. Onlar kendilerine gelmiş hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında tartışan kimselerdir. Bu ise Allah katında ve iman edenler katında büyük öfke ve gazap gerektiren bir iştir. Allah, her kibirli zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36,37. Firavun dedi ki: "Ey Hâmân! Bana yüksek bir kule yap, belki yollara, göklerin yollarına erişirim de Mûsâ'nın ilâhını görürüm(!) Çünkü ben, onun yalancı olduğuna inanıyorum."Böylece Firavun'a yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve doğru yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı, tamamen sonuçsuz kaldı.

38. O inanan kimse dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun ki, sizi doğru yola ileteyim."

39. "Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı ancak (geçici) bir yararlanmadır. Ahiret ise ebedi olarak kalınacak yerdir."

40. "Kim bir kötülük yaparsa, ancak onun kadar ceza görür. Kadın veya erkek, kim, mü'min olarak salih bir amel işlerse işte onlar cennete girecek ve orada hesapsız olarak rızıklandırılacaklardır."

41. "Ey kavmim! Bu ne hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz."

42. "Siz beni Allah'ı inkâr etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyleri ona ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi mutlak güç sahibine, çok bağışlayana (Allah'a) çağırıyorum."

43. "Şüphe yok ki sizin beni tapmaya çağırdığınız şeyin ne dünya ne de ahiret konusunda hiçbir çağrısı yoktur. Kuşkusuz dönüşümüz Allah'adır. Şüphesiz, aşırı gidenler cehennemliklerin ta kendileridir."

44. "Size söylediklerimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah kullarını hakkıyla görendir."

45. Allah onu, onların hilelerinin kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini, azâbın en kötüsü kuşattı.

46. (Öyle bir) ateş ki, onlar sabah-akşam ona sunulurlar. Kıyametin kopacağı günde de, "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun"denilecektir.

47. Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara, "Biz size uymuş kimselerdik. Şimdi şu ateşin bir kısmını üzerimizden kaldırabilir misiniz?"derler.

48. Büyüklük taslayanlar ise şöyle derler: "Biz hepimiz ateşin içindeyiz. Şüphesiz Allah kullar arasında (böyle) hüküm vermiştir."

49. Ateşte olanlar cehennem bekçilerine, "Rabbinize yalvarın da (hiç değilse) bir gün bizden azabı hafifletsin"derler.

30. Bunun üzerine, imana ermiş olan adam: "Ey kavmim!" diye haykırdı, "[İlahî hakikate karşı] birleşmiş olan şu diğerlerinin başına vaktiyle gelmiş olan durumun sizin başınıza da gelmesinden korkuyorum.

31. Nûh kavminin, Âd ve Semûd [kavimlerinin] ve onlardan sonrakilerin başına gelmiş olana benzer (bir durumun!) Ve unutmayın Allah, kulları için hiçbir haksızlık istemez. (22)

32. Ey kavmim! Sizin için, [sıkıntıyla] birbirinizi çağıracağınız Gün[ün, Hesap Günü'nün gelmesin]den korkuyorum;

33. ki o Gün sizi Allah[ın elin]den kurtaracak kimse bulamayacak ve arkanızı dönüp kaç[mak istey]eceksiniz: çünkü Allah kimi şaşırtırsa artık ona yol gösteren olmaz. (23)

34. Ve [hatırlayın:] Yusuf da size daha önce hakikatin bütün kanıtlarıyla gelmişti; ama size getirdiği [mesajların tümü]ne karşı şüphe duymaktan kaçınmadınız, sonunda Yusuf ölünce de, Allah o'ndan sonra hiçbir elçi göndermeyecek!' dediniz. (24) Allah, [vahyettiklerine karşı] şüpheye kapılarak kendi kendilerine yazık edenleri işte böyle saptırır.

35. Hiçbir delilleri olmadan (25) Allah'ın mesajlarını sorgulayanları [da]: hem Allah'ın, hem de iman etmiş olanların gözünde son derece çirkin [bir günah]. Allah, bütün kibirli zorbaların kalbini işte böyle mühürler." (26)

36. Firavun: "Ey Hâmân!" diye seslendi, "Bana haşmetli bir kule inşa et, belki böylece [uygun] araçlara sahip olabilirim;

37. göklere yaklaşmanın araçlarına ve belki [bu yolla] Musa'nın tanrısını görebilirim: (27) zaten o'nun bir yalancı olduğuna kesinlikle eminim!" İşte böyle, yaptığı kötülükler Firavun'a güzel göründü ve bu nedenle [doğru] yoldan alıkondu: Firavun'un tuzağı hüsrandan başka bir şeye yaramadı.

38. İmana ermiş olan adam [şöyle] devam etti: "Ey kavmim! Bana uyun: (uyun ki) sizi doğruluk ve dürüstlük yoluna yönelteyim!

39. Ey kavmim! Bu dünya hayatı gelip geçici bir eğlenceden başka bir şey değildir, halbuki öteki dünya kalıcı bir yurttur.

40. [Orada,] kim bir kötülük yapmışsa sadece yaptığı kadarıyla cezalandırılacaktır; kim de, ister erkek ister kadın olsun, iman edip doğru ve yararlı işler yapmışsa cennete girecek ve orada kendisine hesapsız nimetler (28) verilecektir!

41. Ey kavmim! Nasıl olur da (29) ben sizi kurtuluşa çağırdığım halde siz beni ateşe çağırırsınız?

42. Siz beni Allah'ı[n birliğini] inkara ve hakkında [belki de] hiçbir bilgim olmayan (30) şeyleri Allah'ın uluhiyetine ortak koşmaya çağırıyorsunuz; ben ise sizi, O Kudret Sahibi ve Çok Bağışlayıcı olan[ı tanımay]a çağırıyorum!

50. (Cehennem bekçileri) derler ki: "Size peygamberleriniz açık mucizeler getirmemiş miydi?"Onlar, "Evet, getirmişti"derler. (Bekçiler), "Öyleyse kendiniz yalvarın"derler. Şüphesiz kâfirlerin duası boşunadır.

51. Şüphesiz ki, peygamberlerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.

52. O gün zalimlere, mazeretleri fayda vermez. Lânet de onlaradır, kötü yurt da onlaradır.

53,54. Andolsun, biz Mûsâ'ya hidayet verdik. İsrailoğulları'na da, akıl sahipleri için bir öğüt ve doğruluk rehberi olarak o kitabı (Tevrat'ı) miras bıraktık.

63. Allah'ın âyetlerini inkâr etmekte olanlar, işte böyle döndürülürler.

64. Allah, yeryüzünü sizin için karar kılma yeri, göğü de binâ yapan; size şekil verip de şekillerinizi güzel kılan ve sizi temiz şeylerle rızıklandırandır. İşte Rabbiniz Allah! Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!

65. O diridir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde sadece Allah'a itaat ederek (samimi olarak) O'na ibadet edin. Hamd, âlemlerin Rabbine mahsustur.

66. De ki: "Rabbimden bana apaçık deliller gelince, Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza tapmam bana yasaklandı ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi."

67. O, sizi (önce) topraktan, sonra az bir sudan (meniden), sonra "alaka"dan4 yaratan, sonra sizi (ana rahminden) çocuk olarak çıkaran, sonra olgunluk çağına ulaşmanız, sonra da ihtiyarlamanız için sizi yaşatandır. İçinizden önceden ölenler de vardır. Allah bunları, belli bir zamana erişmeniz ve düşünüp akıl erdirmeniz için yapar.

68. O, yaşatan ve öldürendir. Bir şeye karar verdiğinde ona sadece "ol"der, o da oluverir.

69. Allah'ın âyetleri hakkında tartışanları görmedin mi? Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Onlar, kitabı (Kur'an'ı) ve elçilerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Onlar bilecekler

71,72. O zaman onlar, boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde kaynar suda sürüklenecekler, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73,74. Sonra onlara, "Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarınız nerede?"denilir. Onlar da, "(Yüzüstü bırakıp) bizden uzaklaştılar. Hayır, demek ki, biz önceleri hiçbir şeye tapmıyormuşuz. (taptıklarımız bir hiçmiş)"derler. İşte Allah inkârcıları böyle saptırır.

75. Bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanızdan ve böbürlenmenizden ötürüdür.

43. Sizin beni çağırdığınız şey, açıkçası, ne bu dünyada ne de öteki dünyada çağrılmaya layık bir şey değil, [şüphesiz] dönüşünüz Allah'adır ve kendi kişiliklerini harcayıp tüketenler ateşe gireceklerdir:

44. ve işte o zaman [şimdi] söylediklerimi [ister istemez] hatırlayacaksınız. [Bana gelince,] ben kendimi Allah'a adıyorum: çünkü Allah, kullarının [kalbinde olan] her şeyi mutlaka görür."

45. Allah onu (kavminin) şeytanî tuzaklarından korudu, Firavun'un ailesi ise şiddetli bir azabın pençesine düştü:

46. [öteki dünyadaki] ateş[in, ki o ateş]e sabah akşam [rastgele] sokulacaklar: (31) Nitekim Son Saat'in gelip çattığı Gün [Allah], "Firavun ailesini en şiddetli azabın içine atın!" [buyuracaktır].

47. ONLAR, [hayatta iken hakikati inkar etmiş olanlar, içine atıldıkları öteki dünyanın] ateşi ortasında birbirleriyle tartışacaklar; ve zayıf olanlar küstahça böbürlenenlere: "Doğrusu biz sadece size uymuştuk: o halde, şu ateşten [bize düşen] payı hafifletebilir misiniz?" (32) diyeceklerdir.

48. Büyüklük taslayanlar ise, "Biz hepimiz onun içindeyiz! Allah, (artık) kulları arasında hüküm vermiş bulunmaktadır!" diye cevap verecekler.

49. Ve ateşin içinde olanlar cehennemin bekçilerine,(33) "Ne olur Rabbinize yalvarın da bir gün [bile olsa] bu azabımızı hafifletsin!"diyecekler.

50. [Cehennemin bekçileri]: "Elçileriniz size hakikatin bütün kanıtlarını getirmiş değiller miydi?" diye soracaklar. O [ateşdeki]ler, "Evet, öyleydi!" diyecekler. [Ve cehennemin bekçileri,] "Madem öyle yalvarıp durun!" diye cevap verecekler; (34) çünkü inkar edenlerin yalvarması, avunmadan başka bir anlam taşımaz.

51. BAKIN, Biz, elçilerimizi ve imana ermiş olanları [hem] bu dünya hayatında, hem de bütün şahitlerin hazır bulunacağı (35) Gün'de koruyacağız.

52. O Gün zalimlere mazeretlerinin hiçbir faydası olmayacak, onların payına her türlü iyilikten yoksun bırakılma ve korkunç bir son düşecektir. (36)

53. Gerçek şu ki Biz, daha önce Musa'ya hidayetimizi ihsan etmiş ve [böylece] İsrailoğulları'nı [o'na vahyedilmiş olan] ilahî kelâmın mirasçısı kılmıştık,

63. İşte böyle, Allah'ın mesajlarını bile bile reddedenlerin zihinleri çarpılmıştır. (46)

64. Yeryüzünü sizin için bir dinlenme yurdu ve göğü de bir kubbe yapan, size şekil veren -çok da güzel bir şekil veren- (47) ve sizi hayatın tertemiz nimetleri ile rızıklandıran Allah'tır. İşte Rabbiniz Allah budur: Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

76. Onlara, "Ebedî kalmak üzere cehennem kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!"(denir).

77. Sen sabret! Şüphesiz Allah'ın verdiği söz gerçektir. Onları tehdit ettiğimiz azâbın bir kısmını sana göstersek de (ya da göstermeden önce) seni vefât ettirsek de, sonunda onlar bize döndürüleceklerdir.

78. Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir peygamber Allah'ın izni olmadan bir mûcize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar.

79. Allah, bir kısmına binesiniz, bir kısmını da yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratandır.

80. Onlarda sizin için daha birçok faydalar da vardır. Gönüllerinizdeki ihtiyaçlara kendileri üzerinden ulaşasınız diye onları yaratmıştır. Onlarla ve gemilerle taşınırsınız.

81. Allah size âyetlerini gösteriyor. Allah'ın hangi âyetlerini inkâr edersiniz?

82. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar kendilerinden daha çok, daha güçlü ve onların yeryüzündeki eserleri daha üstündü. Fakat kazanmakta oldukları şeyler onlara bir fayda vermemişti.

83. Peygamberleri onlara apaçık deliller getirince, sahip oldukları bilgi ile şımardılar (ve onları alaya aldılar). Sonunda alaya almakta oldukları şey kendilerini sarıverdi.

84. Azabımızı gördükleri zaman, "Yalnız Allah'a inandık; O'na ortak koşmakta olduğumuz şeyleri inkâr ettik"dediler.

85. Fakat, azâbımızı gördükleri zaman inanmaları, kendilerine fayda vermedi. Bu, Allah'ın kulları hakkında eskiden beri yürürlükte olan kanunudur. İşte orada inkârcılar hüsrana uğradılar.

65. O, hep Diri'dir; O'ndan başka ilah yoktur: öyleyse, içten bir inançla yalnız O'na bağlanarak O'na yalvarın. Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur!

66. De ki: "Rabbimden bana hakikatin bütün kanıtları verildiği için, Allah'ı bırakıp da yalvardığınız varlıklar[dan hiç birine] kulluk yapamam; ben âlemlerin Rabbine kendimi teslim etmekle emrolunmuşum".

67. Sizi topraktan, (48) sonra bir sperm damlasından ve sonra bir döllenmiş hücreden yaratan O'dur; ve sonra O, sizi çocuklar olarak hayata getirir; ve sonra olgunluk çağına erişmenizi ve ardından yaşlanmanız[ı emreder] -ama bir kısmınız için daha erken ölüm [verir]-: ve [bütün bunları takdir eder ki O'nun] belirl[ediğ]i vadeye (49) erişeseniz ve aklınızı kullan[mayı öğren]esiniz.

68. Hayat veren ve ölüm dağıtan O'dur; bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece "Ol!" der -ve o (şey hemen) oluverir.

69. GÖRMEZ MİSİN, Allah'ın mesajlarını sorgulayanlar hakikati nasıl da görmezden geliyorlar? (50)

70. (Şunlar,) bu ilahî kelâmı ve [aynı şekilde, geçmişteki] elçilerimizle göndermiş olduğumuz bütün [mesajları] yalanlayanlar? (51) Ama onlar zamanı gelince [ne kadar kör olduklarını] göreceklerdir, [Hesap Günü bunu görecekler],

71. ki o Gün boyunlarında [kendi elleriyle yaptıkları] zincirleri ve halkaları (52) taşımak zorunda kalacaklar ve sürüklenecekler

72. yakıcı bir ümitsizliğe; ve sonunda [cehennem] ateşi için yakıt olacaklar. (53)

73. Sonra onlara sorulacak: "Şimdi neredeler sizin ilahlık yakıştırdığınız [güçler]?

74. Allah'ın yanısıra (ilahlık yakıştırdıklarınız)?" [Şöyle] cevap verecekler: "Onlar bizi yüzüstü bıraktılar; daha doğrusu, geçmişte yalvarıp sığındıklarımız, aslında hiç yoklardı!" (54) [Ve onlara:] "İşte Allah hakikati inkar edenleri böyle şaşırtır; (55) [denilecektir,]

75. bu durum, sizin yeryüzünde hiçbir doğru[luk endişesi] taşımadan küstahça böbürlenmenizin ve kendinizi beğenmişliğinizin bir ürünüdür!

76. [Şimdi] içinde yaşayıp kalacağınız cehennemin kapılarından girin içeri: yersiz gurura kapılanlar için orası ne dehşetli bir yerdir!"

77. SEN, sıkıntılara karşı sabırlı ol, çünkü Allah'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir. Ve şu [hakikati inkar ede]nler için hazırladıklarımızı sana ister [bu dünyada] gösterelim, ister [bunların gerçekleşmesinden önce] seni ölüme götürelim, [unutma ki, sonunda,] onlar Bize döndürüleceklerdir. (56)

78. Gerçek şu ki [ey Muhammed,] senden önce elçiler göndermiştik: onların kiminden sana bahsettik, (57) kimi hakkında da sana bir bilgi

vermedik. Ve (gönderdiğimiz) hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir mucize ortaya koyamaz. (58) Allah'ın iradesi açığa çıktığı zaman (59) hüküm [çoktan] adaletle yerini bulmuş olacak, [anlayamadıkları her şeyi] (60) yok etmeye çalışanların tümü o zaman ve orada, hüsrana uğramış olacaklar.

79. Allah [her zaman sizin için harikalar yaratandır: (61) böylece, O] sizin için [her türlü] hayvanı var etmiştir, ki onların bir kısmına binersiniz ve bir kısmından da yiyeceklerinizi elde edersiniz.

80. Onlardan [başka] faydalar da (62) sağlarsınız; ve [birçok] önemli ihtiyacınızı (63) karşılarsınız; onların ü-zerinde de, gemilerin içinde olduğu gibi, [hayatınızı] sürdürürsünüz.

81. Ve O, yarattığı harikaları [işte böyle] önünüze koyuyor: öyleyse Allah'ın harikalarından hangisini inkar edebilirsiniz?

82. ONLAR hiç yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce yaşamış olan [hakikat inkarcı]larının sonunun ne olduğuna bakmazlar mı? Onlar kendilerinden daha kalabalık ve daha güçlüydüler ve yeryüzünde daha derin izler bırakmışlardı: fakat başarılarının kendilerine hiçbir faydası olmamıştı.

83. Çünkü elçileri onlara, hakikatin bütün kanıtlarıyla geldiklerinde, [halen] sahip oldukları bilgiye yaslanarak küstahça böbürlendiler: (64) ve [böylece, sonunda,] küçümsedikleri şey (65) tarafından sarılıp kuşatıldılar.

84. Ve sonra, verdiğimiz cezayı (66) [apaçık] görünce de: "Tek Allah'a artık inandık ve Allah'a ortak koştuğumuz şeylere inancımızı terk ettik!" (67) dediler.

85. Fakat cezamızın farkına vardıktan sonra iman etmiş olmaları kendilerine bir fayda sağlamayacaktır. (68) Allah'ın kulları için her zaman uyguladığı yol yöntem budur: (69) İşte, hakikati inkar etmiş olanlar, o zaman ve orada, ziyana uğramış olacaklardır.

26. Göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri; ancak Allah'ın izniyle, dilediği ve hoşnut olduğu kimselere yarar sağlar.

27. Şüphesiz ahirete iman etmeyenler, meleklere dişi isimleri veriyorlar.

28. Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanna uyuyorlar. Şüphesiz zan, hakikat namına hiçbir şey ifade etmez.

29. Öyle ise bizim zikrimizden (Kur'an'dan) yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselerden yüz çevir.

30. İşte onların ilimden ulaşabildikleri nokta! Şüphesiz senin Rabbin, yolundan sapanı daha iyi

142. Necm. (26-33) 12. YIL.

26. Çünkü, göklerde ne kadar çok melek olsa da, onların şefaati [hiç kimseye] en ufak bir fayda sağlamayacaktır; meğer ki Allah dilediği ve razı olduğu kimse için [şefaat] izni vermiş olsun. (19)

27. Bakın, [ancak] öteki dünyaya [samimiyetle] inanmayanlar, melekleri dişi varlıklar olarak görürler; (20)

28. ve onların bu konuda hiçbir bilgileri olmadığından (21) yalnızca zannın ardından giderler: ama zan, hiçbir zaman gerçeğin yerini tutmaz.

29. O halde, Bizi anmaktan uzak duran ve bu dünya hayatından başka bir şeye önem vermeyenlere mani ol,

bilir. O, hidayete ereni de daha iyi bilir.

31. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. (Bu) kötülük edenleri yaptıklarıyla cezalandırması, iyilik edenleri de daha güzeliyle mükafatlandırması için (böyle)dir.

32. Onlar, ufak tefek kusurları dışında, büyük günahlardan ve çirkin işlerden uzak duran kimselerdir. Şüphesiz Rabbin, bağışlaması çok geniş olandır. Sizi, topraktan yarattığında da ve analarınızın karnında ceninler iken de, en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, Allah'a karşı gelmekten sakınanları en iyi bilendir.

33,34. Şimdi yüz çevireni; pek az verip de kaskatı cimrileşeni gördün mü?

30. ki bu onlar için bilinmeye değer tek şeydir. (22) Şüphe yok ki Rabbin, kimin O'nun yolundan saptığını ve kimin O'nun rehberliğine uyduğunu hakkıyla bilir.

31. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'a aittir: O, kötülük yapanlara yaptıklarının karşılığını verecek ve iyilik yapanları da katıksız iyilikle ödüllendirecektir. (23)

32. Büyük günahlardan ve çirkin fiillerden kaçınanlara gelince, onlar arada bir hataya düşseler de (24) (bilsinler ki) Rabbin bağışlamada cömerttir. O, sizi toz-topraktan (25) var ederken de, annelerinizin rahminde saklı bulunduğunuzda da sizinle ilgili her bilgiye sahiptir: (26) o halde kendinizi saf ve temiz görmeyin; [çünkü] O, kimin Kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıdığını en iyi bilendir. (27)

33. PEKİ, hiç düşündün mü [Bizi hatırlamaktan] uzak duranı [ve bu dünya hayatından başka şeye değer vermeyeni],

143. Sad. (25-28) 12. YIL.

25. Biz de bunu ona bağışladık. Şüphesiz katımızda onun için bir yakınlık ve dönüp geleceği güzel bir yer vardır.

26. Ona dedik ki: "Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."

27. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu (yaratılanların boş yere yaratıldığı iddiası) inkar edenlerin zannıdır. Cehennem ateşinden dolayı vay inkar edenlerin haline!

28. Yoksa biz iman edip salih ameller işleyenleri, yeryüzünde fesat çıkaranlar gibi mi tutacağız? Yoksa Allah'a karşı gelmekten sakınanları yoldan çıkan arsızlar gibi mi tutacağız?

143. Sad. (25-28) 12. YIL.

25. Biz de bu [günahı]nı bağışladık: [öteki dünyada] o'nu Bizim yakınlığımız ve menzillerin en güzeli beklemektedir.

26. [Ve şöyle dedik:] "Ey Davud! Seni [bir Peygamber ve böylece] yeryüzündeki halifemiz kıldık: öyleyse insanlar arasında adaletle hükmet, boş arzu ve heveslere uyma, sonra onlar seni Allah yolundan saptırır: Allah yolundan sapanları ise, Hesap Günü'nü unuttuklarından dolayı şiddetli bir azap bekler!"

27. VE BİZ, hakikati inkar edenlerin sandığı gibi, göğü ve yeri ve ikisi arasındaki şeyleri bir amaç ve anlamdan yoksun yaratmadık: (25) Vay hallerine [cehennem] ateşindeki o inkarcıların! (26)

28. [Yoksa,] inanıp doğru ve yararlı işler yapanları yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir mi tutsaydık? Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanları yoldan sapmışlarla bir mi tutsaydık? (27)

144. Kehf. (28-58) 12. YIL.

28. Sabah akşam Rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte ol. Dünya hayatının zînetini arzu edip de gözlerini onlardan ayırma. Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, boş arzularına uymuş ve işi hep aşırılık olmuş kimselere boyun eğme.

29. De ki: "Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin."Biz zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, onun alevden duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) feryat edip yardım dilediklerinde, maden eriyiği gibi, yüzleri yakıp kavuran bir su ile kendilerine

144. Kehf. (28-58) 12. YIL.

28. Ve Rablerinin hoşnutluğunu umarak sabah akşam O'na yalvarıp yakaranlarla birlikte sen de sabret; ve dünya hayatının cazibesine kapılıp da sakın gözlerini onların üzerinden ayırma; (36) Ve iyi ve güzel olan ne varsa hepsini terk edip (37) [yalnızca] bencil arzularının peşine düştüğü için kalbini zikrimize karşı duyarsız kıldığımız (38) kimseye aldırma.

29. Ve de ki: "(Bu) hak, Rabbinizden [gelmiş]tir: Artık ona dileyen inansın, dileyen reddetsin".Gerçek şu ki, Biz, [sunduğumuz hakikati teperek kendi kendilerine] yazık edenler

yardım edilir. O ne kötü bir içecektir! Cehennem ne korkunç bir yaslanacak yerdir.

30. Gerçek şu ki iman edip iyi işler yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini zayi etmeyiz.

31. İşte onlar için içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada tahtlar üzerine kurularak altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyeceklerdir. O ne güzel karşılıktır! Cennet de ne güzel bir yaslanacak yerdir!

32. Onlara şu iki adamı örnek ver: Onlardan birine iki üzüm bağı vermiş, bağların çevresini hurmalarla donatmış, ikisinin arasına da bir ekinlik koymuştuk.

33. Her iki bağ da meyvelerini vermiş ve ürünlerinden hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Bu iki bağın arasından bir de nehir fışkırtmıştık.

34. Derken onun büyük bir serveti oldu. Arkadaşıyla konuşurken ona dedi ki: "Benim malım seninkinden daha çok. Adamlardan yana da senden daha üstünüm."

35. Derken kendine zulmederek bağına girdi. Şöyle dedi: "Bunun sonsuza değin yok olacağını sanmıyorum."

36. "Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülsem bile andolsun bundan daha iyi bir sonuç bulurum."

37. Arkadaşı ona cevap vererek dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla döl suyundan yaratan, sonra da seni (eksiksiz) bir insan şeklinde düzenleyen Allah'ı inkâr mı ediyorsun?"

38. "Fakat O Allah benim Rabbimdir. Ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam."

39,40. "Bağına girdiğinde Mâşaallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır' deseydin ya!.. Eğer benim malımı ve çocuklarımı kendininkilerden daha az görüyorsan, belki Rabbim bana, senin bağından daha iyisini verir. Seninkinin üzerine de gökten bir afet indirir de bağ kupkuru ve yalçın bir toprak haline geliverir."

41. "Ya da suyu çekiliverir de (bırak bir daha bulmayı) artık onu arayamazsın bile."

42. Derken bütün serveti helak edildi. (Yıkılmış) çardakları üzerine çökmüş haldeki bağına yaptığı harcamalar karşısında ellerini oğuşturuyor ve şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiçbir kimseyi ortak koşmasaydım..."

43. Onun, Allah'tan başka kendisine yardım edebilecek kimseleri yoktu. Kendi kendini kurtaracak güçte de değildi.

44. İşte bu durumda velayet (himaye ve koruyuculuk) yalnızca hak olan Allah'a mahsustur. Onun mükâfatı da daha hayırlıdır, vereceği sonuç da daha hayırlıdır.

(39) için dalga dalga yükselen alev katmanlarıyla (40) onları çepeçevre kuşatacak bir ateş hazırladık; öyle ki, onlar su istediklerinde ergimiş kurşunu andıran ve yüzlerini kavuran bir su verilecek onlara: ne korkunç bir sudur o ve ne kötü bir duraktır orası!

30. [Ama] imana erip de dürüst ve erdemli davrananlara gelince: iyi ve güzel olanı yapmakta sebat gösterenlerin emeğini elbette zayi etmeyiz:

31. İçlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı ebedî mutluluk-esenlik bahçeleri işte böylelerinin olacaktır; orada onlara altın bilezikler takılacak; yeşil ipekli ve işlemeli giysiler giyinecekler ve orada (yumuşak) divanlarda yaslanıp oturacaklar: (41) Bu ne güzel bir karşılık, bu ne güzel bir dinlenme yeri!

32. ONLARA şu iki adam örneğini ver, ki onlardan birine iki üzüm bağı bahşetmiş, onların çevresini hurmalıklarla çevirmiş ve aralarına da ekili bir alan yerleştirmiştik. (42)

33. Bu her iki bahçe de beklenen ürünü veriyor, verimlerinde herhangi bir eksilme göstermiyorlardı; çünkü Biz her birinin içinden bir dere akıtmıştık.

34. Böylece [bu bahçenin sahibi] bolluk içinde ürün kaldırıyordu. Ama [bir gün] bu adam komşusuyla tartışırken söz arasında ona: "Benim malım mülküm senden çok; nüfusça da senden daha güçlü, daha ilerdeyim!" dedi.

35. [İşte] kendi kendine [böylece] yazık eden bu adam: "Bu bahçenin bir gün yok olacağını asla düşünemiyorum!" diyerek bahçesine girdi;

36. ve "Son Saat'in (bir gün) gelip çatacağını da düşünemiyorum" (diye ekledi,) "hem, [o saat gelse ve] ben Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam bile, (43) sonuç olarak, her halde bundan daha iyisini karşımda bulacağım!"

37. Kendisiyle tartışmaya girdiği komşusu ona: "Seni tozdan topraktan, (44) sonra bir damla döl suyundan yaratıp da [eksiksiz] bir insan şekline sokan Allah'a karşı nankörlük mü yapıyorsun?" dedi.

38. "Bana gelince, [biliyorum ki] benim Rabbim Allah'tır ve ben tanrısal nitelikleri O'ndan başka kimseye yakıştıramam". (45)

39. Ve [devamla,] "Yazık, (46) keşke bahçene girerken Allah'ın dilediği [olur, çünkü] yaratıcı güç ancak Allah'ın elindedir' deseydin! Mal ve evlatça, gördüğün gibi, senden daha güçsüz isem de

40. Rabbim bana senin bağından bahçenden pekala daha hayırlısını verebileceği gibi, [senin] bu [bahçe]ne gökten bir afet gönderir de [bahçen o zaman] yerle bir olabilir;

41. yahut bir daha asla bulup çıkaramayacağın biçimde onun suyu çekilebilir!"

42. Ve [gerçekten de böyle oldu:] ürünlerle dolup taşan bahçeleri çepeçevre târümâr edildi; ve o

45. Onlara dünya hayatının örneğini ver: (Dünya hayatı), gökten indirdiğimiz yağmur gibidir ki, onun sebebiyle yeryüzünün bitkileri boy verip birbirine karışırlar. Fakat bütün bu canlılık sonunda rüzgarın savurduğu kuru bir çer çöpe döner. Allah, her şey üzerinde kudret sahibidir.

46. Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.

47. Dağları yürüteceğimiz ve senin yeryüzünü çırılçıplak göreceğin günü bir hatırla. Biz onları mahşerde toplarız da içlerinden hiçbirini bırakmayız.

48. Hepsi saf saf Rabbinin huzuruna çıkarılırlar. Onlara, "Andolsun, sizi ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz. Oysa siz, sizin için hesaba çekileceğiniz bir zaman belirlemediğimizi sanmıştınız"denir.

49. Kitap ortaya konur. Suçluları, kitabın içindekilerden korkuya kapılmış görürsün. "Eyvah bize! Bu nasıl bir kitaptır ki küçük, büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıp dökmüş!"derler. Onlar bütün yaptıklarını karşılarında bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50. Hani biz meleklere, "Adem için saygı ile eğilin"demiştik de İblis'ten başka hepsi saygı ile eğilmişlerdi. İblis ise cinlerdendi de Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis'i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Halbuki onlar sizin için birer düşmandırlar. Bu, zalimler için ne kötü bir bedeldir!

51. Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına şahit tuttum. Saptıranları da hiçbir zaman yardımcı edinmiş değilim.

52. (Ey Muhammed!) Allah'ın, "Ortağım olduklarını iddia ettiklerinizi çağırın"diyeceği, onların da çağıracakları, fakat kendilerine (çağırdıklarının) cevap vermeyecekleri ve bizim de aralarına bir uçurum koyacağımız günü hatırla!

53. Suçlular (o gün) ateşi görünce onun içine düşeceklerini iyice anlayacaklar ve ondan kurtuluş yolu da bulamayacaklardır.

54. Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Fakat insan tartışmaya her şeyden daha çok düşkündür.

55. İnsanlara hidayet geldikten sonra onların inanmalarına ve Rab'lerinden mağfiret dilemelerine, ancak, öncekilerin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesi, ya da kendilerine azabın göz göre göre gelmesi (yönündeki beklentileri) engel olmuştur.

56. Biz, peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. İnkar edenler ise, hakkı batılla çürütmek için mücadele ederler. Âyetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıları alaya alırlar.

[bahçenin] târümâr olmuş çitleri, çardakları karşısında, boşa giden emeğine yanarak ellerini oğuştura oğuştura: "Ah, n'olurdu, Rabbimden başkasına tanrısal nitelikler yakıştırmamış olsaydım!" demekten başka söyleyecek bir şey bulamadı.

43. Çünkü şimdi artık onun ne Allah yerine kendisine yardım ulaştıracak kimsesi vardı, (47) ne de kendi başının çaresine bakabilecek durumdaydı.

44. İşte bunun içindir ki, koruyucu-kayırıcı güç bütünüyle, Tek ve Gerçek Tanrı olan Allah'a aittir. Hak edilen karşılığı vermekte de, sonucun ne olacağını belirlemekte de en iyi olan (48) O'dur.

45. DÜNYA hayatının gökten indirdiğimiz suya benzediğini onlara anlat: Öyle ki, yerin bitkileri onu emerek zengin bir çeşitlilik içinde boy verip birbirine karışırlar; ama bütün bu canlılık, çeşitlilik sonunda rüzgarın savurup götürdüğü çer çöpe döner. İşte (bunun gibi,) her şeye karar veren [yalnız] Allah'tır.

46. Mal mülk ve çocuklar dünya hayatının süsleridir; ama ürünü kalıcı olan dürüst ve erdemli davranışlar ise, karşılığı bakımından, Rabbinin katında daha değerli ve bir ümit kaynağı olarak daha verimlidir. (49)

47. Çünkü, dağları ortadan kaldıracağımız o Gün yeryüzünü boş ve çıplak görürsün; [o Gün] kimseyi bırakmaksızın herkesi [diriltip] bir araya toplayacağız.

48. Ve dizi dizi Rablerinin huzuruna çıkarıldıklarında [Rableri onlara şöyle diyecek: (50)] "İşte, sizi ilk kez yarattığımız günkü gibi [bütünüyle yapayalnız ve boyun eğmiş olarak] huzurumuza geldiniz; (51) oysa, sizin için böyle bir buluşmayı gerçekleştirmeyeceğimizi sanıyordunuz hep!"

49. Ve [o Gün, herkesin dünyada yapıp-ettiklerine dair] sicil(ler) önlerine konduğunda, suçluların orada (yazılı) olanlardan irkildiklerini görürsün; "Vah bize! Nasıl bir sicilmiş bu! Küçük, büyük hiçbir şey bırakmamış, her şeyi hesaba geçirmiş!" derler.Ve yapıp-ettikleri her şeyi (kaydedilmiş olarak) önlerinde bulurlar; ve Rabbinin kimseye haksızlık yapmadığını [anlarlar].

50. VE [HATIRLA Kİ] Biz meleklere "Âdem'in önünde yere kapanın!" (52) dediğimiz zaman, İblis dışında, onların hepsi yere kapanmıştı. [İblis] görünmeyen varlıklardan (53) biriydi; ve böylece Rabbinin buyruğu dışına çıktı. Peki, yine de onu ve avanesini (54) kendinize dostlar/sırdaşlar edinecek misiniz, hem de onlar sizin düşmanlarınız olduğu halde? Zalimler adına (55) bu ne kötü bir mübadeledir!

51. Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına tanık kıldım; ne de kendilerinin yaratılışına; (56) ayrıca,

57. Kim, kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren ve elleriyle yaptığını unutandan daha zalimdir? Şüphesiz biz, onu anlamamaları için, kalplerine perdeler gerdik, kulaklarına da ağırlıklar koyduk. Sen onları hidayete çağırsan da artık ebediyen hidayet bulamazlar.

58. Rabbin, çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir. Eğer yaptıkları yüzünden onları (dünyada) cezaya çarptırsaydı, elbette azaplarını çarçabuk verirdi. Hayır, onlar için belirlenmiş bir gün vardır ki (o gün gelince) hiçbir kurtuluş çaresi bulamazlar.

[insanları] yoldan çıkaran bu [varlıkları] kendime hiçbir şekilde yardımcı edinmiş de değilim. (57)

52. Nitekim, o Gün [Allah]: "[Şimdi] çağırın bakalım, benim ortaklarım olduğunu sandığınız varlıkları!" (58) diyecek. Bunun üzerine onları çağıracaklar, ama berikiler onlara bir karşılık vermeyecek: çünkü onlarla ötekiler arasına aşılmaz bir uçurum (59) koyacağız.

53. Ve günaha gömülüp gitmiş olanlar o zaman ateşi görecek ve oraya girmek zorunda olduklarını anlayacaklar ama ondan kaçmak kurtulmak için bir yol bulamayacaklar.

54. İŞTE BUNUN GİBİ, Biz bu Kur'an'da insanlar[ın yararlanması] için çeşitli açılardan türlü türlü dersler (60) ortaya koyduk. Bununla birlikte, insan her şeyden çok tartışmaya düşkündür:

55. Nitekim, kendilerine doğru yol rehberi gelmişken insanları imana erişmekten ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan yegane tutum, [onların] önceki [günahkar] toplumlara uygulanan sürecin kendilerine de uygulanmasını ya da [nihaî] azabın öte dünyada başlarına gelmesini (61) beklemeleri değil de, nedir?

56. Fakat Biz, mesaj-taşıyıcılarını yalnızca müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz; hakkı inkara şartlanmış olanlarsa [onlara karşı] asılsız iddialarla, güya hakkı çürütmek, hükümsüz kılmak için tartışır, mesajlarımızı ve uyarılarımızı alay konusu yaparlar.

57. Rabbinin mesajları kendisine ulaştırıldığı halde, kendi eliyle işlediği bütün [kötü] işleri de unutup, (62) onlara yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Bakın, Biz böylelerinin kalplerine, hakkı kavramalarına engel olan bir örtü ve kulaklarına da bir ağırlık yerleştirmişizdir; dolayısıyla, onları doğru yola (63) çağırsan da asla doğru yola girecek değillerdir.

58. [Bununla birlikte,] yine de senin Rabbin sınırsız rahmet sahibi, gerçek bağışlayıcıdır. Yoksa, işledikleri [kötülükler] için onları hemen paylayacak olsaydı, kuşkusuz, hak ettikleri azabı çarçabuk başlarına salardı. (64) Ama işte, onlar için, aşıp ötesine geçemeyecekleri bir süre belirlenmiştir; (65)

11. İşte Allah'ın yarattıkları! Haydi, Allah'ı bırakıp da taptıklarınızın yarattığını bana gösterin! Hayır, zalimler açık bir sapıklık içindedirler.

12. Andolsun, biz Lokmân'a "Allah'a şükret"diye hikmet verdik. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye lâyıktır.

145. Lokman. (11-34) 12. YIL.

11. Bunlar[ın tümü] Allah'ın hilkatidir: Peki, gösterin bana, O'ndan başkası ne yaratabilmiş! Hayır, [gösteremezsiniz,] zalimler (11) açık bir sapıklık içindedirler!

12. BİZ, Lokman'a (12) şu hikmeti bağışladık: "Allah'a şükret; çünkü [O'na] şükreden kendi iyiliği için şükretmiş olur; nankörlük etmeyi tercih eden

13. Hani Lokmân oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Yavrum! Allah'a ortak koşma! Çünkü ortak koşmak elbette büyük bir zulümdür."

14. İnsana da, anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: "Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır."

15. "Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim."

16. (Lokmân öğütlerine şöyle devam etti:) "Yavrum! Şüphesiz yapılan iş bir hardal tanesi ağırlığında olsa ve bir kayanın içinde, yahut göklerde ya da yerin içinde bile olsa, Allah onu çıkarır getirir. Çünkü Allah en gizli şeyleri bilendir, (herşeyden) hakkıyla haberdar olandır."

17. "Yavrum! Namazı dosdoğru kıl. İyiliği emret. Kötülükten alıkoy. Başına gelen musibetlere karşı sabırlı ol. Çünkü bunlar kesin olarak emredilmiş işlerdendir."

18. "Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah hiçbir kibirleneni, övüngeni sevmez."

19. "Yürüyüşünde tabii ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini herhalde eşeklerin sesidir!"

20. Göklerde, yerde ne varsa hepsini Allah'ın sizin hizmetinize verdiğini ve açıkça yahut gizlice üzerinizdeki nimetlerini tamamladığını görmediniz mi? Yine de insanlar arasında, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allah hakkında tartışıp duranlar vardır.

21. Kendilerine, "Allah'ın indirdiğine uyun"denildiği zaman, "Hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız"derler. Şeytan kendilerini cehennem azabına çağırıyor olsa da mı?

22. Kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse, şüphesiz en sağlam kulpa tutunmuştur. İşlerin sonu ancak Allah'a varır.

23. Kim inkar ederse, onun inkarı seni üzmesin. Onların dönüşleri ancak bizedir. Biz de onlara yaptıklarını haber veririz. Allah göğüslerin içindekini (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

24. Biz onları (dünyada) biraz yararlandırırız. Sonra da onları ağır bir azaba sürükleriz.

25. Andolsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?"diye sorsan, mutlaka "Allah"derler. De ki, "Hamd Allah'a mahsustur."Fakat onların çoğu bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz Allah her bakımdan sınırsız zengin olandır, övülmeye layık olandır.

ise [bilsin ki], Allah, kesinlikle hiçbir şeye muhtaç değildir ve her zaman hamde layıktır".

13. Lokman, oğluna öğüt verirken şöyle konuştu: "Ey Benim sevgili oğlum! (13) Allah'tan başkasına ilahî sıfatlar yakıştırma! Bil ki, böyle [düzmece] ortaklık yakıştırmalar, gerçekten büyük bir zulümdür!

14. [Allah diyor ki:] Biz, insana, anne babasına karşı iyi davranmasını emrettik: annesi onu nice acılara katlanarak karnında taşıdı ve çocuğun annesine bağımlılığı iki yıl sürdü; (14) [öyleyse, ey insanoğlu,] Bana ve anne babana şükret, [unutma ki] bütün yollar sonunda Bana ulaşır'. (15)

15. [Allah diyor ki:] [Anne babana saygılı ol;] ama eğer senin aklının [ilahlık] yakıştıramayacağı (16) bir şeye Benimle birlikte ilahlık yakıştırman için zorlarlarsa onlara uyma; [o durumda bile] onlara bu dünyada iyilikle davran ve Bana yönelenlerin yolundan git. Sonunda hepiniz Bana döneceksiniz; ve o zaman [hayatta iken] yapmış olduğunuz her şeyi [gerçek şekliyle] size göstereceğim'".

16. [Lokman,] "Ey yavrucuğum!" [diye devam etti] "Ortada yalnızca hardal tanesi kadar bir şey de olsa, [yaptıklarınız] bir kayanın içinde [saklı] da bulunsa, yahut gökler[in tepesin]de ve yer[in derinliklerin]de de olsa Allah onu aydınlığa çıkarır: çünkü Allah, kuşkusuz, akıl-sır ermez bir [hikmet Sahibi]dir (17) ve her şeyden haberdardır.

17. Ey yavrucuğum! Namazında kararlılık göster, doğru ve yararlı olanı emret, kötü ve eğriden vazgeçir, başına gelebilecek her [belaya] sabırla katlan: bu, azim ve kararlılık gösterilmeye değer bir şeydir!

18. "[Yersiz] bir gurura kapılarak insanlara üstünlük taslama ve yeryüzünde küstahça gezip durma: unutma ki Allah, böbürlenerek küstahlık yapanları sevmez.

19. "Davranışlarında ölçülü ve dengeli ol, sesini yükseltme: çünkü, unutma ki, seslerin en çirkini eşeğin anırmasıdır..."

20. ALLAH'IN göklerdeki ve yerdeki her şeyi emrinize verdiğini, (18) nimetlerini açıkça veya gizlice önünüze alabildiğine serdiğini (19) görmez misiniz? Yine de insanlar arasında öylesi var ki, [Allah hakkında] hiçbir bilgisi, bir rehberi ve aydınlatıcı bir vahiy olmadan O'nunla ilgili tartışmalara girer;

21. ve böyle [insanlara] Allah'ın bahşettiğine tâbi olmaları söylendiğinde, "Hayır, biz, atalarımızdan gördüğümüz [inanç ve eylem biçimlerin]e uyarız!" derler. Öyle mi, ya Şeytan onları yakıcı ateşin azabına çağırmışsa? (20)

22. Kim bütün benliğiyle Allah'a teslim olursa (21) ve aynı zamanda doğru ve yararlı işlerde bulunursa, hiç sarsılmayan [sağlam] bir dayanak elde etmiş olur: çünkü her şeyin akibeti Allah'ın elindedir.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, Allah'ın sözleri (yazmakla) yine de tükenmez. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

28. (Ey insanlar!) Sizin yaratılmanız ve öldükten sonra tekrar diriltilmeniz ancak bir tek insanı yaratmak ve diriltmek gibidir. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

29. Görmedin mi ki Allah geceyi gündüzün içine ve gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneşi ve ayı da koyduğu kanunlara boyun eğdirmiştir. Her biri (kendi yörüngesinde) belli bir zamana kadar akar gider. Şüphesiz Allah işlediklerinizden hakkıyla haberdardır.

30. Bu böyledir. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir, onu bırakıp da taptıkları ise bâtıldır. Şüphesiz Allah yücedir, büyüktür.

31. Görmedin mi ki, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir. Allah bunu âyetlerinden bir kısmını size göstermek için yapmaktadır. Şüphesiz ki bunda hakkıyla sabreden, hakkıyla şükreden herkes için ibretler vardır.

32. Onları (denizde,) bir dalga gölgelikler gibi kapladığında, dini Allah'a has kılarak ona yalvarırlar. Allah onları kurtarıp karaya çıkarınca, onlardan bir kısmı orta yolu tutar. Bizim âyetlerimizi ise ancak son derece kaypak, son derece nankör olanlar inkar eder.

33. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Hiçbir babanın çocuğuna hiçbir yarar sağlayamayacağı, hiçbir çocuğun da babasına hiçbir yarar sağlayamayacağı günden korkun! Şüphesiz Allah'ın va'di gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. O aldatıcı şeytan da Allah hakkında sizi aldatmasın.

34. Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi şüphesiz yalnızca Allah katındadır. O, yağmuru indirir, rahimlerdekini bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, (herşeyden) hakkıyla haberdar olandır.

23. Hakikati inkara şartlanmış olana gelince, onun inkarı seni üzmesin: onlar sonunda Bize dönecekler ve o zaman, [hayatta iken] yaptıklarının [gerçekte] ne olduğunu onlara göstereceğiz: çünkü Allah, [insanların] kalplerindekini en iyi bilendir.

24. Onlara kısa bir süre hayatın zevkini yaşatır, ama sonunda şiddetli bir azaba sürükleriz.

25. [ÇOĞU İNSAN] gibi, şayetb (22) onlara, "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan, hiç tereddüt etmeden "Allah'tır!" derler. De ki: "[O halde bilin ki] bütün övgüler yalnız Allah'a mahsustur!" Fakat onların çoğu [bunun ne demek olduğunu] bilmez. (23)

26. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Şüphesiz yalnız Allah, kendi kendine yeterlidir, bütün övgüler yalnız O'na mahsustur!

27. Yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem olsaydı, denizler de mürekkep, sonra (24) yedi deniz [daha] eklenseydi, Allah'ın sözleri yine de tükenmezdi: çünkü Allah, kudret ve hikmet Sahibidir. (25)

28. Hepinizin yaratılması ve yeniden diriltilmesi, [O'nun için] tek bir can[lının yaratılması ve diriltilmesi] gibidir: (26) Şüphe yok ki Allah, her şeyi işiten, her şeyi görendir.

29. Bilmez misin gündüzü kısaltarak geceyi uzatan ve geceyi kısaltarak gündüzü uzatan Allah'tır; O, her biri belirlenmiş bir vade içinde hareketini sürdüren güneşi ve ayı [kendi yasalarına] tâbi kılmıştır; (27) ve bütün yaptıklarınızdan haberdardır?

30. Gerçek budur: yalnızca Allah, Mutlak Hakikattir, (28) ve insanların O'ndan başka çağırdıkları her şey tamamiyle değersiz ve geçersizdir; çünkü yalnız Allah yüce ve gerçekten uludur!

31. Görmez misin, gemiler Allah'ın lütfu ile denizlerde nasıl yol alıyorlar ve böylece Allah kendi varlığının bazı işaretlerini önünüze nasıl koyuyor? Kuşkusuz bunda, sıkıntılara sonuna kadar göğüs geren ve [Allah'a karşı] derin bir şükran duygusu taşıyanlar için mesajlar vardır.

32. Nitekim, dalgalar onları [ölümün] gölgeleri gibi kuşattığında, [o anda] bütün içtenlikleriyle yalnız ve sadece Allah'a bağlanarak O'na sığınırlar: fakat Allah onları sağ salim kıyıya ulaştırdığında da bir kısmı yolun ortasında [inanmak ile inkar etmek arasında] kalıverirler. (29) Ama hiç kimse, haince bir nankörlüğe kapılmadıkça mesajlarımızı bile bile reddetmez.

33. EY İNSANLAR! Rabbinize karşı sorumluluğunuzu unutmayın; ve ne hiçbir anne babanın çocuğuna herhangi bir faydasının erişebileceği, ne de hiçbir çocuğun anne babasına en ufak bir fayda sağlayamayacağı Gün'den korkun! Unutmayın, Allah'ın [yeniden diriltme] vaadi gerçektir: öyleyse, bu dünyanın sizi

ayartmasına izin vermeyin, ve Allah hakkındaki müfsitçe düşüncelerinizin sahte cazibesine kapılmayın! (30)

34. Son Saat'in ne zaman geleceğini yalnız Allah bilir; yağmuru yağdıran O'dur; rahimlerde yer alanı [yalnız] O bilir: (31) Halbuki kimse yarın ne kazanacağını ve hangi topraklarda öleceğini bilmez.[Yalnız] Allah, her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır.

1,2. Elif Lâm Râ. Bu Kur'an, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve övgüye layık, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisine ait olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Şiddetli azaptan dolayı vay kafirlerin haline.

3. Dünya hayatını ahirete tercih edenler, (insanları) Allah yolundan çevirip onu eğri ve çelişkili göstermek isteyenler var ya, işte onlar derin bir sapıklık içindedirler.

4. Biz her peygamberi, ancak kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (Allah'ın emirlerini) iyice açıklasın. Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. O mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

5. Andolsun, Mûsâ'yı da, "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın (geçmiş milletleri cezalandırdığı) günlerini hatırlat"diye âyetlerimizle gönderdik. Şüphesiz bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

7. Hani Rabbiniz şöyle duyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir."

8. Mûsâ şöyle dedi: "Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz de gerçek şu ki, Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övgüye layık olandır."

9. Sizden önceki Nûh, Âd, ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin ki onları Allah'tan başkası bilmez- haberi size gelmedi mi? Onlara peygamberleri mucizeler getirdiler de onlar (öfkeden parmaklarını ısırmak için) ellerini ağızlarına götürüp, "Biz sizinle gönderileni inkar ediyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de derin bir şüphe içindeyiz"dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? (Halbuki) O, günahlarınızı bağışlamak ve sizi belli bir zamana kadar ertelemek için sizi (imana) çağırıyor. Onlar, "Siz de bizim gibi sadece birer insansınız. Bizi babalarımızın taptıklarından alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil getirin"dediler.

11. Peygamberleri onlara dedi ki: "Biz ancak sizin gibi birer insanız. Fakat Allah kullarından

146. İbrahim. (1-5,7-35,37-40) 12. YIL.

1. Elif-Lâm-Râ. (1) BU, RABLERİNİN izniyle bütün insanlığı kopkoyu karanlıklardan aydınlığa, O yüceler yücesinin, O her övgüye layık olanın yoluna çıkarasın diye sana indirdiğimiz [bir vahiy,] bir ilahî kelâmdır.

2. O Allah(ın yoluna) ki, göklerde ve yerde ne varsa, hepsi O'nundur. Kendilerini bekleyen o çok zorlu azaptan ötürü, hakkı inkar edenlerin vay haline!

3. Onlar ki, dünya hayatını biricik sevgi nesnesi olarak seçip (2) onu ahiret [düşüncesine bütünüyle] yeğ tutarlar; ve başkalarını Allah'ın yolundan çevirip onu eğri ve dolambaçlı göstermeye çalışırlar. İşte çok derin, onulmaz bir sapıklık içinde olan, böyleleridir.

4. BİZ HER ELÇİYİ, mutlaka kendi halkının diliyle [vahyedilmiş bir mesajla] gönderdik ki, [hakkı] onlara açık (ve dolaysız) bir biçimde ulaştırabilsin; (3) artık bundan sonra Allah [sapmayı] dileyeni sapıklık içinde bırakır, [doğru yolu tutmayı] dileyeni de doğru yola yöneltir, (4) çünkü doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibi O'dur.

5. Ve nitekim, Musa'ya ayetlerimizi gönderip kendisine: "Halkını kopkoyu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın Günleri'ni (5) hatırlat!" diye [emrettik]. Çünkü bu [hatırlatmada], darlığa sonuna kadar göğüs germesini ve [Allah'a] yürekten şükretmesini bilen herkes için mutlaka çıkarılacak dersler vardır.

7. Ve [yine hatırlayın ki] Rabbiniz size (şöyle) bildirmişti: "[Bana] şükrederseniz, muhakkak ki size kat kat fazla veririm; (8) yok, eğer nankörlük ederseniz, bilin ki Benim azabım gerçekten çok çetindir!"

8. Ve Musa (şöyle) ekledi: "Siz ve (sizinle birlikte) yeryüzünde yaşayan başka kim varsa, hepiniz hakkı inkar etseniz dahi, [bilin ki] Allah, yine de her türlü övgüye layık ve mutlak anlamda Kendine yeterli (Biricik Tanrı)dır.

9. SİZDEN ÖNCE gelip geçen [inkarcı toplum]ların başına gelenlerden hiç haberiniz olmadı mı; Nûh kavminin, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra gelip geçen daha nicelerinin? Onlar(ın başına gelenleri) Allah'tan başka kimse bilmez. (9) Onlara da kendileri için görevlendirilmiş olan

dilediğine (peygamberlik) nimetini bahşeder. Allah'ın izni olmadıkça bizim size bir delil getirmemiz haddimize değil. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler."

12. "Allah bize yollarımızı dosdoğru göstermişken, biz ne diye ona tevekkül etmeyelim? Bize yaptığınız eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

13. İnkar edenler peygamberlerine, "Andolsun, ya sizi yurdumuzdan çıkaracağız, ya da bizim dinimize dönersiniz"dediler. Rableri de onlara şöyle vahyetti: "Biz zalimleri mutlaka yok edeceğiz."

14. "Onlardan sonra sizi elbette o yere yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkan ve tehdidimden sakınan kimseler içindir."

15. Peygamberler Allah'tan yardım istediler ve her inatçı zorba hüsrana uğradı.

16. Hüsranın ardından da cehennem vardır. Orada kendisine irinli su içirilecektir.

17. Onu yudumlamaya çalışacak fakat boğazından geçiremeyecektir. Ona her yönden ölüm gelecek fakat ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azap gelecektir.

18. Rablerini inkar edenlerin durumu şudur: Onların işleri, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer. (Dünyada) kazandıkları hiçbir şeyin (ahirette) yararını görmezler. İşte bu derin sapıklıktır.

19. Allah'ın gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi giderir ve yeni bir halk getirir.

20. Bu Allah'a hiç de güç gelmez.

21. İnsanların hepsi Allah'ın huzuruna çıkacak ve güçsüzler büyüklük taslayanlara diyecek ki: "Şüphesiz bizler size uymuştuk, şimdi siz az bir şey olsun Allah'ın azabından bizi koruyabilecek misiniz?"Onlar da, "Eğer Allah bizi doğru yola eriştirseydi biz de sizi doğru yola eriştirirdik. Şimdi sızlansak da, sabretsek de bizim için birdir. Artık bizim için hiçbir kurtuluş yoktur"derler.

22. İş bitirilince şeytan da diyecek ki: "Şüphesiz Allah size gerçek olanı söz verdi. Ben de size söz verdim ama yalancı çıktım. Zaten benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi çağırdım, siz de hemen bana geliverdiniz. O halde beni kınamayın, kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Şüphesiz ben, daha önce sizin, beni Allah'a ortak koşmanızı kabul etmemiştim. Şüphesiz, zalimlere elem dolu bir azap vardır."

23. İnanan ve salih ameller işleyenler, Rablerinin izniyle, ebedi kalacakları ve içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokulacaklardır. Oradaki esenlik dilekleri "selam"dır.

24. Görmedin mi Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? (Güzel bir söz), kökü sağlam, dalları göğe

elçiler, hakkı bütün açıklığıyla gösteren delillerle gelmişlerdi; fakat onlar, ellerini şaşkınlıkla ağızlarına götürüp (10) "Biz, sizinle gönderildiğini iddia ettiğiniz mesajın hak olduğuna inanmıyoruz" dediler, "ve doğrusu bizi çağırdığınız şey[in mahiyetin]den yana ciddî bir şüphe ve şaşkınlık içindeyiz". (11)

10. Bu toplumlara gönderilen elçiler: (12) "Hiç, göklerin ve yerin yaratıcısı olan Allah[ın varlığından, birliğinden] şüphe edilebilir mi?" dediler, "Sizi [geçmişteki] günahlarınızdan ötürü bağışlamak ve size [belirlediği] bir süre [bitince]ye kadar (13) mühlet vermek üzere (doğru yola) çağıran O'dur! [Ama] onlar: "Sizler bizim gibi ölümlü insanlardan başka kimseler değilsiniz!" diye cevap verdiler, "Bizi, atalarımızın tapınageldiği şeylerden uzaklaştırmak istiyorsunuz; madem öyle, o zaman [Allah'ın elçileri olduğunuza dair] açık bir delil getirin bize!"

11. Elçileri onlara: "Doğru, biz de sizler gibi sadece ölümlü kimseleriz" diye cevap verdiler, "ama işte Allah nimetini kullarından dilediğine bahşeder. Ayrıca, Allah'ın izni olmadıkça, [görevimiz hakkında] bir delil getirmek bizim harcımız değildir. Bu hususta inananlar yalnızca Allah'a güvenmelidirler. (14)

12. Hem, izlediğimiz yolu bize gösteren (15) Allah olduğuna göre, artık nasıl güvenmeyebiliriz ki O'na? "Bunun içindir ki, bize çektirdiklerinize mutlaka göğüs gereceğiz; çünkü bir kere Allah'a güven bağlamış olanlar sonuna kadar O'na güvenmekte devam edeceklerdir!"

13. Ama hakkı inkar eden toplumlar, elçilerine şöyle dediler: "Ya bizim yolumuza dönersiniz, ya da kesinlikle sizi ülkemizden sürüp çıkarırız!" (16) Bunun üzerine Rableri elçilerine: (17) "Biz bu zalimleri mutlaka tepeleyeceğiz!" diye vahyetti,

14. "Ve onlar yok olup gittikten sonra (18) yeryüzüne elbette sizi yerleştireceğiz: bu [vaad] Benim makamıma karşı saygı ve sakınma gösteren ve tehdidimden korkan kimseler içindir!" (19)

15. Ve (elçiler) hakkın zafere ulaşması için [Allah'a] niyaz ettiler. (20) Ve [böylece] hakkın o inatçı ve zorba düşmanlarının hepsi [sonunda] yok olup gittiler.

16. Bunlardan her birini cehennem beklemektedir; (21) ve orada her birine azapla ağulanmış sudan (22) içirilecek;

17. onu (içecek olan) yutkunacak, yutkunacak ama bir türlü yutamayacaktır. (23) Ve orada insanı ölüm her yandan kuşatacak, ama insan, kendisini daha zorlu bir azap beklediğinden, bir türlü ölemeyecek.

18. Rablerini inkara şartlanmış olanların yapıp-ettikleri, (24) fırtınalı bir günde rüzgarın hışımla saçıp savurduğu küle benzemektedir; böyleleri

yükselen bir ağaç gibidir.

25. Bu ağaç Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

26. Kötü bir sözün durumu da; yerden koparılmış, ayakta durma imkanı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.

27. Allah, iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sabit bir sözle sağlamlaştırır2, zalimleri ise saptırır. Ve Allah dilediğini yapar.

28,29. Allah'ın nimetini küfre değişenleri ve kavimlerini helak yurduna, yaslanacakları cehenneme sürükleyenleri görmedin mi? O ne kötü duraktır!

30. Allah'ın yolundan saptırmak için ona ortaklar koştular. De ki: "Bir süre daha faydalanın. Çünkü varışınız ateşedir."

31. İnanan kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılsınlar, hiçbir alışveriş ve dostluğun bulunmadığı bir gün gelmeden önce kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda gizlice ve açıktan harcasınlar.

32. Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökten yağmur indiren ve onunla size rızık olarak türlü meyveler çıkaran, emri gereğince denizde yüzmek üzere gemileri emrinize veren, nehirleri de hizmetinize sunandır.

33. O, âdetleri üzere hareket eden güneşi ve ayı sizin hizmetinize sunan, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verendir.

34. O, İstediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız sayamazsınız. Şüphesiz insan çok zalimdir, çok nankördür.

35. Hani İbrahim demişti ki: "Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut."

37. "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bazısını, senin kutsal evinin (Kâbe'nin) yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için (böyle yaptım). Sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir, onları ürünlerden rızıklandır, umulur ki şükrederler."

38. "Rabbimiz! Şüphesiz sen, gizlediğimizi de, açığa vurduğumuzu da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz."

39. "Hamd, iyice yaşlanmış iken bana İsmail'i ve İshak'ı veren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbim duayı işitendir."

40. "Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler yarat. Rabbimiz! Duamı kabul eyle."

kazandıkları [iyi] şeylerden [de ahirette] hiçbir yarar sağlayamazlar: çünkü [Allah'a karşı sergiledikleri] bu [inkarcı tutum] sapıklıkların en kötüsüdür. (25)

19. GÖRMÜYOR MUSUN(UZ), gökleri ve yeri belli bir [içsel] gerçekliğe göre yaratan Allah'tır? (26) Dilerse sizi ortadan kaldırır ve [yerinize] yeni bir yaratılmışlar topluluğu getirir: (27)

20. ve bu Allah için zor da değildir.

21. Ve [o Yargı Günü'nde insanların] hepsi Allah'ın huzuruna çıkacaklar; işte o zaman, zayıf olanlar (28) bir vakitler büyüklük taslamış olanlara: "Bakın, bizler sizin izleyicilerinizdik" diyecekler, "o halde şimdi bizden Allah'ın azabını biraz olsun savabilecek güçte misiniz?" [Ötekiler buna şöyle] cevap verecekler: "Eğer Allah bize [kurtuluş] yolu[nu] gösterirse, şüphesiz, biz sizi de peşimizden sürükleriz; (29) fakat, görebildiğimiz kadarıyla, şimdi artık sızlansak da, [hak ettiğimiz azaba] katlansak da, hepsi bir: bizim için artık kurtuluş yok!"

22. Ve her şey olup bittikten, hüküm yerine geldikten sonra Şeytan: "Gerçek şu ki, Allah size gerçekleşmesi kaçınılmaz bir söz vermişti! (30) Bense [her fırsatta] size birtakım sözler verdim ama sizi hep yüzüstü bıraktım. Yine de benim sizin üzerinizde gerçekte bir nüfûzum yoktu: Sizi sadece çağırıyordum; siz de (bu çağrıya) icabet ediyordunuz. Bunun içindir ki, beni suçlamayın, yalnızca kendinizi suçlayın. (31) Ne ben sizin imdadınıza yetişecek durumdayım; ne de siz benim imdadıma yetişebilecek kimselersiniz; (32) çünkü, bakın ben, sizin vaktiyle beni [Allah'a] ortak koşmanızda bir doğruluk payı olduğunu her zaman reddetmişimdir". (33) Doğrusu, tüm zalimleri (34) çok can yakıcı bir azap beklemektedir.

23. Ama imana erişip doğru ve yararlı işler yapanlar, içinde derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçelere sokulacaklar; ve orada Rablerinin izniyle, "Selâm!" ile karşılanıp (35) yaşıyacaklar.

24. ALLAH'IN, güzel-doğru bir söz için nasıl bir misal verdiğini görmüyor musun(uz)? (36) Kökü sapasağlam, dalları göğe doğru uzanan güzel-diri bir ağaç gibi[dir o];

25. ki, Rabbinin izniyle her mevsim meyvesini verip durur. Allah insanlara [işte böyle] misaller veriyor ki, [değişmeyen gerçeği] düşünüp kendilerine ders çıkarsınlar. (37)

26. Ve çirkin bir sözün durumu ise, kökü toprağın üstüne çıkarılmış, bütünüyle kararsız, dayanıksız (38) çürük bir ağacın durumuna benzer.

27. Allah, imana erişenlerin durumunu sapasağlam ve dosdoğru (39) bir sözle, hem dünya hayatında ve hem de ahirette sağlamlaştırır; haksızlık yapanları ise, Allah sapıklık içinde bırakır; (40) çünkü Allah dilediğini yapar.

28. HAKKI inkar tavrını Allah'ın nimetine yeğ tutup (41) [bu tutumlarıyla] kavimlerinin önünde o yıkım yurdunun yolunu açan kimseleri görmüyor mu(sunuz)? (42)

29. (O yıkım yeri,) katlanmak zorunda kalacakları cehennemdir: Ne kötü bir konaklama yeridir orası!

30. Çünkü, onlar Allah'a rekabet edebilecek güçlerin var olduğunu vehmettiler (43) ve sonuç olarak O'nun yolundan saptılar. De ki: "[Bu dünyada] avunup durun bakalım, nasıl olsa yolunuzun sonu ateş olacak!"

31. [Ve] imana erişen kullarıma da söyle, hiçbir pazarlığın, dostluğun-arkadaşlığın olmayacağı (44) o Gün gelip çatmadan önce, salâtta devamlı ve duyarlı olsunlar; kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden [Bizim yolumuzda] gizli açık harcasınlar. (45)

32. [Ve hatırlayın ki] Allah'tır gökleri ve yeri yoktan var eden; gökten su indirip onunla size rızık olsun diye ürünler çıkaran; bağlı kıldığı yasalar uyarınca denizde seyretmek üzere gemileri hizmetinize veren; ve sizi nehirlerden yararlandıran;

33. ve her ikisi de kendi yörüngelerinde seyreden güneşi ve ayı sizin [yararlanmanız] için [koyduğu yasalara] bağlı kılan; ve gece ile gündüzü [yine] sizin [yararlanmanız] için [koyduğu yasalara] bağlı tutan. (46)

34. Ve size kendisinden isteyebileceğiniz her türlü şeyden [bazısını] (47) veren O'dur; (öyle ki) Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız sayamazsınız. [Yine de] insanoğlu zulmünde pek ısrarlı, nankörlüğünde pek inatçıdır!

35. HANİ, İbrahim: "Ey Rabbim!" demişti, (48) "Bu beldeyi emin kıl; (49) beni ve çocuklarımı putlara (50) tapmaktan ebediyyen uzak tut!

37. "Ey Rabbimiz! Soyumdan bazılarını ekilebilir toprağı olmayan bir vadiye, (52) Senin kutsal evinin yakınına yerleştirdim ki, ey Rabbimiz, salâtı devamlılık ve duyarlılık içinde yerine getirsinler; öyleyse, insanların kalplerini onlara doğru meylettir; (53) ve onlara verimli, bereketli rızıklar bahşet ki şükretsinler.

38. "Ey Rabbimiz! Şüphesiz, gizlediğimizi de, açığa vurduğumuzu da bilen Sensin: Çünkü yerde ve gökte olan hiçbir şey Allah'tan gizli kalmaz."

39. "En içten övgüler, kocamış halimle bana İsmail ile İshâk'ı armağan eden Allah'a özgüdür! Duaları, yakarışları işiten elbette benim Rabbimdir:

40. [O halde] Ey Rabbim, beni ve soyumdan gelen insanları salâtta devamlı ve duyarlı kıl! (54)"Ve, ey Rabbimiz, bu duamı kabul buyur:

41. "Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, ana-babamı ve inananları bağışla."

42. Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah onları ancak, gözlerin dehşetle

147. İbrahim. (41-42) 13. YIL.

41. Rabbimiz! Hesabın görüleceği Gün, beni, anamı-babamı ve bütün müminleri bağışla!"

42. SAKIN, Allah'ı zalimlerin edip-eylediği şeylerden habersiz sanma; O sadece, onlara, gözlerin

bakakalacağı bir güne erteliyor.

dehşetle bakakalacağı Gün'e kadar zaman tanımaktadır. (55)

148. Şura. (Tümü) 13. YIL.

1. Hâ Mîm.
2. Ayn Sîn Kâf
3. (Ey Muhammed!) Mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyeder.
4. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O, yücedir, büyüktür.
5. Neredeyse gökler (onun azametinden) üstlerinden çatlayacaklar. Melekler ise, Rablerini hamd ile tespih ederler ve yeryüzündekiler için bağışlanma dilerler. İyi bilin ki Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
6. Allah'tan başka dostlar edinenlere gelince, Allah onları daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil değilsin.
7. Böylece biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, şehirlerin anası olan Mekke'de ve çevresinde bulunanları uyarasın. Hakkında asla şüphe olmayan toplanma günüyle onları uyarasın. Bir grup cennette, bir grup ise cehennemdedir.
8. Allah dileseydi onları (aynı dine mensup) bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine sokar. Zalimlerin ise bir dost ve yardımcısı yoktur.
9. Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Halbuki gerçek dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.
10. Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim Allah'tır. Yalnız O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yöneliyorum.
11. O, gökleri ve yeri yaratandır. Size kendinizden eşler, hayvanlardan da (kendilerine) eşler yaratmıştır. Bu sûretle sizi üretiyor. Onun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.
12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkı bol verir ve (dilediğine) kısar. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla bilendir.
13. "Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!"diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslam dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır.
14. Onlar, kendilerine bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer (azabın) belli bir süreye kadar (ertelenmesi ile ilgili olarak) Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında hemen hüküm verilirdi. Onlardan sonra Kitab'a mirasçı kılınanlar da, onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

148. Sura. (Tümü) 13. YIL.

1. Hâ-Mîm.
2. Ayn-Sîn-Kâf. (1)
3. KUDRET ve hikmet Sahibi olan Allah, [ey Muhammed,] sana ve senden öncekilere [hakikati] şöyle vahyetti: (2)
4. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur; O, yücedir, uludur.
5. En üstteki gökler [O'nun korkusundan] neredeyse parçalanır; melekler Rablerinin sonsuz ihtişamını hamd ile yüceltir ve yeryüzündekiler (3) için bağışlanma dilerler. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.
6. ALLAH'TAN başkasını koruyucu edinenlere gelince; Allah onları görüp gözetlemektedir ve sen onların yaptıklarından sorumlu değilsin.
7. [Sana sadece Bizim mesajımız emanet edilmiştir:] işte Biz sana Arap dilinde (4) bir hitabe gönderdik ki, bütün kentlerin atasını ve çevresinde oturanları (5) uyarabilesin; yani, [varlığı] her türlü şüphenin üstünde olan Toplanma Günü'ne karşı [onları] uyarasın: [O Gün] bazısı cennete girecek, bazısı da yakıcı ateşe.
8. Eğer Allah dileseydi onları tek bir ümmet yapardı: (6) bununla birlikte O, [kavuşturulmayı] dileyeni rahmetine kavuşturur; (7) halbuki [Hesap Günü] zalimler ne kendilerini koruyacak bir kimse, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.
9. Yoksa onlar, Allah'tan başka koruyucular edi[nebileceklerini mi sa]nıyorlar? Hayır, yalnız Allah'tır [bütün varlıkların] koruyucusu; çünkü yalnız O'dur ölüye can veren ve yalnız O'dur her şeye kâdir olan.
10. ÖYLEYSE [ey müminler biliniz ki,] ayrılığa düştüğünüz her konuda hüküm Allah'a aittir. (8) [De ki:] "İşte Allah! Benim Rabbim budur: O'na dayanıp güvendim ve her zaman O'na yönelirim!"
11. [O'dur] gökleri ve yeri yoktan var eden. O, nasıl ki hayvanlar arasında eşler [bulunmasını] irade etmişse size de kendi cinsinizden (9) eşler vermiştir ve sizi böylece çoğaltıp durmaktadır: [ama] hiçbir şey O'na benzemez ve yalnız O'dur, her şeyi işiten, her şeyi gören. (10)
12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur; O, dilediğine bol rızık verir, dilediğine az: çünkü O her şeyi bilendir. (11)
13. O, itikadî konularda, (12) Nûh'a emrettiğini -ve sana [ey Muhammed,] vahiy aracılığıyla öğrettiğimizi (13) ve aynı zamanda İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğimizi- sizin için uygun gördü: [sahih] itikada sağlam bir şekilde sarılın ve o konuda bütünlüğünüzü bozmayın. (14) Onları çağırdığın bu [itikad bütünlüğü] başka varlıkları veya güçleri Allah'a ortak koşanlara ağır gelse

15. (Ey Muhammed!) Bundan dolayı sen çağrıya devam et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heva ve heveslerine uyma ve şöyle de: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz sizedir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplayacaktır. Dönüş de ancak O'nadır."

16. Allah'ın çağrısına uyulduktan sonra O'nun hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında bâtıldır. Onlara bir gazap vardır. Onlar için çetin bir azap vardır.

17. Allah, hak olarak Kitab'ı ve mizanı3 indirendir. Sen nereden bileceksin belki de o saat (kıyamet) yakındır.

18. Kıyamete inanmayanlar, onun çabuk kopmasını isterler. İnananlar ise, ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, Kıyamet günü hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah kullarına çok lütufkârdır, dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

20. Kim âhiret kazancını isterse, onun kazancını artırırız. Kim de dünya kazancını isterse, ona da istediğinden veririz, fakat onun ahirette hiçbir payı yoktur.

21. Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine tutulacak yol kılan ortakları mı var? Eğer (cezaların ertelenmesine dair) kesin hükmü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz, zâlimler için elem dolu bir azap vardır.

22. Sen zalimlerin yaptıkları şeyler tepelerine inerken bu yüzden korku ile titrediklerini göreceksin. İnanıp yararlı işler yapanlar da cennet bahçelerindedirler. Onlar için Rableri katında diledikleri her şey vardır. İşte bu büyük lütuftur.

23. İşte bu Allah'ın, inanıp salih ameller işleyen kullarına müjdelediği şeydir. De ki: "Ben buna (yaptığım tebliğ görevine) karşılık sizden, akrabalıktan doğan sevgiden başka bir ücret istemiyorum."Kim güzel bir iş yaparsa, onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa "Yalan uydurup Allah'a iftira etti"mi diyorlar. Eğer Allah dilerse senin kalbini mühürler. Allah bâtılı yok eder, hakkı sözleriyle gerçekleştirir. Şüphesiz O, göğüslerin özünü (kalplerde olanları) hakkıyla bilendir.

25. O, kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.

26. Allah, iman edip salih ameller işleyenlerin dualarına karşılık verir; lütfundan onlara fazlasını da verir. Kafirler için ise çetin bir azap vardır.

27. Allah kullarına (tümüne birden) rızkı bol bol verseydi, yeryüzünde mutlaka azgınlık ederlerdi. Fakat O, rızkı dilediği ölçüde indirir. Şüphesiz O,

[bile], Allah dileyen herkesi Kendine çeker ve O'na yönelenleri doğru yola ulaştırır.

14. [Geçmiş vahiylerin mensuplarına gelince,] onlar [hakikati] tanıyıp öğrendikten sonra, aralarındaki kıskançlık ve çekişmelerden dolayı bütünlükten uzaklaştılar; (15) ve Rabbinden [O'nun koyduğu] belli bir vadeye kadar [bütün hükümleri iptal eden] bir hüküm gelmemiş olsaydı, onlar arasında [baştan] her şey karara bağlanmış olurdu. (16) İşte bakın, öncekilerden ilahî kelâmı devralanlar (17) [şimdi] onun öğretileri hakkında (18) şüpheye varan büyük bir tereddüt içindeler.

15. İşte bunun için (19) sen [bütün insanlığa] çağrıda bulun ve [Allah tarafından] emrolunduğun gibi dosdoğru ol; onların heva ve heveslerine uyma ve de ki: "Ben, Allah'ın bütün vahyettiklerine inanırım: sizin değişik görüşleriniz arasında (20) adaleti gözetmekle emrolundum. Allah benim de, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımızın hesabı bize çıkacaktır, sizin yaptıklarınız da size. Bizimle sizin aranızda bir çekişme olmamalı: Allah hepimizi bir araya toplayacaktır; çünkü varış O'nadır."

16. O'nu(n çağrısını) kabul ettikten sonra Allah hakkında (21) [hâlâ] tartışanlara gelince: onların bütün itirazları Rableri katında geçersizdir, boştur. [O'nun] gazabı üzerlerine çökecektir; ve onları şiddetli bir azap beklemektedir:

17. çünkü indirdiği vahiy ile hakikati ortaya koyan ve [böylece insana, doğru ile eğriyi tartacağı] bir terazi veren O'dur. (22) Senin bütün bildiğin ise, Son Saat'in yakın olduğudur.

18. O (Kıyamet Saati)ne inanmayanlar, [alay edercesine] onun çabucak gelmesini isterler, (23) halbuki imana ermiş olanlar ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. Gerçek şu ki, Son Saat'i tartışanlar, tam bir sapıklık içindeler!

19. ALLAH kullarına çok lütufkardır: dilediğine rızık verir, çünkü yalnız O güçlüdür, yücedir!

20. Kim öteki dünyada kazanç elde etmeyi isterse onun kazancında bir artış sağlarız: bu dünyada bir kazanç isteyene ise ondan bir şeyler ver[ebil]iriz fakat böyle biri, öteki dünya[nın nimetlerin]den hiçbir pay alamayacaktır. (24)

21. Yoksa onlar, [bu dünyadan başka bir şeyi önemsemeyenler,] Allah'ın asla izin vermediği şeyleri kendileri için (hukukî ve) ahlakî bir yükümlülük haline sokan (25) sözde uluhiyet ortağı güçlere mi inanırlar? (26) Nihaî hüküm ile ilgili [Allah'ın] bir kararı (27) bulunmasaydı, onlar arasında her şey [bu dünyada] hükme bağlanmış olurdu: (28) ama zalimleri [öteki dünyada] acı bir azap beklemektedir.

22. Zalimlerin [öteki dünyada] kazandıkları şey[i düşünmek]ten korktuklarını göreceksin: zaten korktukları başlarına mutlaka gelecektir. İmana erip doğru ve yararlı işler yapanları ise [cennetin]

kullarından hakkıyla haberdardır ve onları hakkıyla görendir.

28. O, insanlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren, rahmetini her tarafa yayandır. O, dost olandır, övülmeye lâyık olandır.

29. Gökleri, yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması, O'nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman, onları bir araya getirmeye de gücü yetendir.

30. Başınıza her ne musibet gelirse kendi yaptıklarınız yüzündendir. O, yine de çoğunu affeder.

31. Yeryüzünde O'nu âciz bırakamazsınız. Sizin için Allah'tan başka hiçbir dost ve yardımcı yoktur.

32. Denizde dağlar gibi yüzen gemiler, O'nun varlığının delillerindendir.

33. O, dilerse rüzgârı durdurur da onlar denizin üstünde durakalırlar. Elbette bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

34. Yahut (içlerindekilerin) yaptıklarından dolayı onları helak eder, birçoğunu da affeder.

35. Allah böyle yapar ki, âyetlerimiz hakkında tartışanlar, kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

36,37,38,39. (Dünyalık olarak) size her ne verilmişse, bu dünya hayatının geçimliğidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise daha hayırlı ve kalıcıdır. Bu mükafat, inananlar ve Rablerine tevekkül edenler, büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınanlar, öfkelendikleri zaman bağışlayanlar, Rablerinin çağrısına cevap verenler ve namazı dosdoğru kılanlar; işleri, aralarında şûrâ (danışma) ile olanlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcayanlar, bir saldırıya uğradıkları zaman, aralarında yardımlaşanlar içindir.

40. Bir kötülüğün karşılığı, onun gibi bir kötülüktür (ona denk bir cezadır). Ama kim affeder ve arayı düzeltirse onun mükafatı Allah'a aittir. Şüphesiz O, zâlimleri sevmez.

41. Zulme uğradıktan sonra, kendini savunup hakkını alan kimseye (ceza vermek için) bir yol yoktur.

42. Ceza yolu ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenler içindir. İşte onlar için elem dolu bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder ve bağışlarsa, işte bu elbette azmedilecek işlerdendir.

44. Allah kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde zâlimlerin, "Dünyaya dönmek için bir yol var mı?"dediklerini görürsün.

45. Ateşe sunulurken onların zilletten başlarını öne eğmiş, göz ucuyla gizli gizli baktıklarını görürsün. İnananlar da, "İşte asıl ziyana uğrayanlar, kıyamet günü kendilerini ve ailelerini ziyana

çiçek dolu bahçelerinde [bulacaksın]; onlar Rablerinin katında diledikleri her şeye sahip olacaklardır: [ve] bu, büyük bir lütuftur, ki

23. Allah onu iman edip doğru ve yararlı işler yapan kullarına bir müjde olarak vermektedir. De ki, [ey Muhammed]: "Bu [mesaj] karşılığında sizden yol arkadaşlarınızı sevmenizden (29) başka bir şey beklemiyorum". Kim güzel bir iş yap[ma erdemine ulaşır]sa ona daha büyük güzellikler bağışlarız: ve gerçek şu ki Allah, çok bağışlayıcıdır, şükrün karşılığını verendir.

24. YOKSA onlar, "[Muhammed] kendi yalanlarını Allah'a isnad etmektedir" mi diyorlar? Eğer Allah dileseydi, senin kalbini [ebediyyen] mühürlerdi: nitekim Allah bâtılı silip süpürür ve hakkı sözleriyle ortaya koyar. (30) Gerçek şu ki O, [insanların] kalplerinde olanı tümüyle bilir;

25. ve O'dur kullarının tevbelerini kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptığınız her şeyi bilen,

26. inanıp doğru ve yararlı işler yapanların dileklerini kabul eden; ve [O'dur öteki dünyada] lütfuyla onlara [hak ettiklerinden] fazlasını verecek olan. Hakikati inkar edenleri [yalnızca] çetin bir azap beklemektedir.

27. Eğer Allah [bu dünyada] kullarına bol rızık vermiş olsaydı, yeryüzünde küstahça davranırlardı: (31) halbuki O, [rahmetini] gereği kadar dilediğince ihsan etmektedir: çünkü O, kullarının [ihtiyaçlarından] tamamiyle haberdardır ve onları görmektedir.

28. O, [insanlar] bütün ümitlerini yitirdikten sonra yağmuru indiren ve [bu suretle] rahmetini sergileyendir: (32) çünkü [insanların] koruyucusu yalnız O'dur, hamd O'na mahsustur.

29. Gökleri ve yeri ve bunların içinde (33) üretip çoğalttığı bütün canlı varlıkları yaratması, O'nun işaretlerindendir: [bunları yaratan] Allah, dilediği zaman onları [kendi katında] toplama gücüne de sahiptir.

30. [Hesap Günü] başınıza gelecek her felaket kendi ellerinizle yapıp-ettiklerinizin bir ürünü olacaktır; (34) bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır;

31. ve siz O'nu yeryüzünde bertaraf edemezsiniz, [öteki dünyada da] sizi Allah(ın cezasın)dan koruyacak ve size yardım edecek kimse bulamazsınız.

32. Denizler üzerinde, dağlar[ın salınıp durması] gibi akıp giden gemiler de O'nun işaretlerindendir: (35)

33. dilerse rüzgarı dindirir, o zaman denizin üstünde hareketsiz kalıverirler; bunda, şüphesiz, sıkıntılara göğüs geren ve [Allah'a] gönülden şükreden herkes için mesajlar vardır;

34. ya da yapıp-ettiklerinden dolayı (36) onları yok eder: [her şeye rağmen] Allah çok bağışlayıcıdır.

sokanlardır"diyecekler. İyi bilin ki zâlimler, sürekli bir azâp içindedirler.

46. Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek dostları da yoktur. Allah kimi saptırırsa artık onun için hiçbir çıkar yol yoktur.

47. Allah'tan, geri çevrilmesi imkansız olan bir gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrısına uyun. O gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır ne de (günahlarınızı), inkar edebilirsiniz!

48. Eğer yüz çevirirlerse (bilesin ki), biz seni onlara bekçi göndermedik. Sana düşen, sadece tebliğdir. Gerçekten biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımızda ona sevinir; ama elleriyle yaptıkları işler yüzünden onlara bir kötülük dokunursa o zaman da insan pek nankördür.

49. Göklerin ve yerin mülkü (hükümranlığı) Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine erkek çocukları verir.

50. Yahut o çocukları erkekler, dişiler olmak üzere çift verir, dilediği kimseyi de kısır yapar. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla bilendir, hakkıyla gücü yetendir.

51. Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla, yahut perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip, izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz O yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.

52,53. İşte sana da, emrimizle, bir ruh (kalpleri dirilten bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola eriştireceğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz ki sen doğru bir yola iletiyorsun; göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna. İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner.

35. Ve bilsinler ki, mesajlarımızı sorgulayanlar (37) için kurtuluş yoktur.

36. [UNUTMAYIN Kİ,] size ne verildiyse bu dünya hayatından [geçici] bir zevk almanız içindir. Allah katında olan ise daha iyi ve daha kalıcıdır. [Bu ödül,] iman eden ve Rablerine güvenenler [içindir];

37. bağışlanmaz günahlardan ve hayasızlıktan kaçınanlar ve öfke bastığında da kolayca affedenler [için];

38. Rablerinin [çağrısına] karşılık verenler ve namazlarında dikkatli ve devamlı olanlar [için]; ve [bütün ortak meselelerini] aralarında danışma ile karara bağlayanlar [için]; (38) ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden başkalarına harcayanlar (39) [için];

39. ve bir zorbalık ile karşılaştıkları zaman kendilerini savunanlar [için].

40. Ama [unutma ki,] kötülüğü cezalandırma [teşebbüsü] de, bizâtihî bir kötülük olabilir; (40) o halde, kim [düşmanını] affeder ve barış yaparsa mükafatı Allah katındadır, çünkü O, zalimleri sevmez. (41)

41. Zulme uğradıklarında kendilerini savunanlara gelince; onlara hiçbir suç isnad edilemez:

42. ancak [başka] insanları baskı altına alan ve yeryüzünde gaddarca davranarak her türlü haksızlığı yapanlar suç işlemişlerdir: onları şiddetli bir azap beklemektedir.

43. Ama bilin ki, kim sıkıntıya göğüs gerer ve affederse işte bu, gönülden istenen bir şeydir. (42)

44. İŞTE [böyle:] Allah kimi saptırırsa (43) artık onun hiçbir koruyucusu olmaz; böylece sen bu zalimlerin (44) [Kıyamet Günü kendilerini bekleyen] azabı görür görmez, "[Eyvah!] Bunun dönüşü yok mu?" (45) diye feryad ettiklerini görecek [ve duyacak]sın.

45. Ve sen onları, zavallı şekilde boyunlarını bükerek [çevrelerine] göz ucuyla bakarken o [akibet]e atladıklarını göreceksin; o zaman iman edenler, "[Bu] Kıyamet Günü hüsrana uğrayanlar, kendilerini ve arkalarından gidenleri mahvedenlerdir!" (46) diyecekler. Gerçek şu ki zalimler, ebedî azaba mahkum olacaklar,

46. ve Allah'a karşı kendilerine yardım edecek bir koruyucu bulamayacaklar: çünkü Allah'ın saptırdığı için [kurtuluş] yolu yoktur.

47. [O halde, ey insanlar,] Allah'ın buyruğu ile (47) geri dönüşün imkansız olduğu Gün gelmeden önce Rabbiniz[in daveti]ne uyun: [çünkü] o Gün ne sığınacağınız bir yer bulabilirsiniz, ne de [yaptığınız hataları] inkar edebilirsiniz.

48. AMA onlar, [ey Peygamber, senden] yüz çevirip uzaklaşırlarsa [bil ki] Biz seni onların bekçisi olarak göndermedik: sana düşen, yalnız [emanet edilen] mesajı iletmektir. Ve bakın, [Bizim mesajlarımıza yüz çevirmek, insan tabiatının zayıflığı ve

kaypaklığından kaynaklanır; (48) böylece,] Biz insana rahmetimizi tattırdığımız zaman onunla övünç duyar, (49) ama kendi eliyle yaptıklarının sonucu olarak başına bir bela gelirse, o zaman, şükürden ne kadar uzak olduğunu gösterir. (50)

49. Göklerin ve yerin hakimiyeti yalnız Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır: dilediğine kız çocukları bağışlar, dilediğine erkek;

50. yahut [dilediğine] hem erkek hem kız (çocuklar) verir ve dilediğini de kısır yapar: çünkü O, her şeyi bilendir, sınırsız güç Sahibidir. (51)

51. Allah, insanla, ancak apansız gelen bir ilham (52) aracılığıyla yahut bir perde arkasından [seslenerek,] yahut [vahyedilmesini] dilediği şeyi kendi izniyle vahyeden (53) bir elçi göndermek suretiyle konuşur: O, şüphesiz yücedir, hikmet Sahibidir.

52. İşte sana da (54) [ey Muhammed,] kendi buyruğumuz altında hayat veren bir mesaj (55) vahyettik. [Bu mesaj sana gelmeden önce,] sen vahiy nedir, iman [nedir] bilmezdin: (56) ama [şimdi] bu [mesajı] bir ışık yaptık ki onunla kullarımızdan dilediğimizi doğru yola ulaştıralım: şüphesiz sen de [insanları onunla] doğru yola ulaştıracaksın,

53. göklerde ve yerdeki her şeyin maliki olan Allah'a götüren yola. Gerçek şu ki, her şeyin başı ve sonu Allah'tadır. (57)

28. Siz cansız (henüz yok) iken sizi dirilten (dünyaya getiren) Allah'ı nasıl inkar ediyorsunuz? Sonra sizleri öldürecek, sonra yine diriltecektir. En sonunda ona döndürüleceksiniz.

29. O, yeryüzünde olanların hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip onları yedi gök halinde düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

30. Hani, Rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım"demişti. Onlar, "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz."demişler, Allah da, "Ben sizin bilmediğinizi bilirim"demişti.

31. Allah Adem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklere göstererek, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin"dedi.

32. Melekler, "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin"dediler.

149. Bakara. (28-37,186-191) 14. YIL.

28. Cansız iken size hayat veren ve sizi ölüme götüren, sonra tekrar hayata kavuşturan ve (sonunda) Kendisine döndürüleceğiniz Allah'ı nasıl inkar edersiniz?

29. Ve dünya üzerinde ne varsa sizin için yaratan, plan ve tasarımını göklere uygulayıp onları yedi gök (20) şeklinde düzenleyen O'dur; ve yalnızca O'dur her şeyin tam bilgisine sahip olan.

30. İŞTE O ZAMAN (21) Rabbin meleklere: "Bakın, Ben yeryüzünde ona sahip çıkacak birini yaratacağım!" (22) demişti. Onlar: "Seni övgüyle yüceltip takdîs eden bizler dururken, orada, bozgunculuğa ve yozlaşmaya yol açacak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın?" dediler. [Allah:] "Sizin bilmediğiniz (çok şey var, onları) Ben bilirim!" diye cevapladı.

31. Ve O, Âdem'e her şeyin ismini (23) öğretti, sonra onları meleklerin önüne koydu ve "Dedikleriniz doğruysa (24) haydi bu [şey]lerin isimlerini bana söyleyin bakalım!" dedi.

32. Onlar: "Sen kudret ve egemenlikte kusursuz ve eksiksizsin! Senin bize bildirdiğin dışında bir

33. Allah şöyle dedi: "Ey Adem! Onlara bunların isimlerini söyle."Adem, meleklere onların isimlerini bildirince Allah, "Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?"dedi.

34. Hani meleklere, "Adem için saygı ile eğilin"demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.

35. Dedik ki: "Ey Adem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

36. Derken, şeytan ayaklarını oradan kaydırdı. Onları içinde bulundukları konumdan çıkardı. Bunun üzerine biz de, "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde belli bir süre barınak ve yararlanma vardır"dedik.

37. Derken, Adem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabb'ine yalvardı. O da) bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz o, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.

186. Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.

187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz. Allah (Ramazan gecelerinde hanımlarınıza yaklaşarak) kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye (tan yeri ağarıncaya) kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikafta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insanlara böylece açıklar.

188. Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hakimlere (rüşvet olarak) vermeyin.

189. Sana, hilalleri soruyorlar. De ki: "Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir. Ama iyi davranış, takva sahibi (Allah'a karşı gelmekten sakınan) insanın davranışıdır. Evlere kapılarından girin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

190. Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı

bilgimiz yoktur. Doğrusu yalnız Sensin her şeyi bilen, gerçek hikmet Sahibi!" diye cevap verdiler.

33. O: "Ey Âdem, bu [şey]lerin isimlerini onlara bildir!" buyurdu.[Âdem] isimleri onlara bildirince [Allah]: "Size, göklerin ve yerin gizli gerçekliğini, açıkladıklarınızın ve gizlediklerinizin tümünü yalnız Ben bilirim' dememiş miydim?" dedi.

34. Sonra Meleklere "(Haydi!) Â-dem'in önünde yere kapanın!" dediğimizde (25) İblis dışında hepsi yere kapandı, o ise reddetti ve (üstelik) küstahça böbürlendi: böylece hakkı inkar edenlerden oldu. (26)

35. Ve (sonra,) "Ey Âdem," dedik: "Sen ve eşin bu bahçeye (27) yerleşin ve orada dilediğinizden serbestçe yiyin; ancak bir tek şu ağaca (28) yaklaşmayın ki zalimlerden olmayasınız".

36. Ama Şeytan orada ikisini de yoldan çıkardı ve böylece sahip oldukları konumu yitirmelerine sebep oldu. (29) Bu yüzden Biz: "Buradan çıkıp gidin, (bundan sonra) birbirinize düşman olarak yaşayın ve yeryüzünü bir müddet için mesken edinip orada geçiminizi sağlayın!" (30) dedik.

37. Derken Âdem Rabbinden [yol gösterici] sözler aldı. Ve (Allah) o'nun tevbesini kabul etti: çünkü yalnız O'dur tevbeleri kabul eden, rahmet dağıtan.

186. EĞER kullarım sana Benim hakkımda sorular sorarlarsa -(bilsinler ki) Ben çok yakınım; dua edenin yakarışına her zaman karşılık veririm: Öyleyse onlar da Bana karşılık versinler ve Bana inansınlar ki doğru yolu bulabilsinler.

187. [GÜNDÜZ] tutulan oruçtan sonraki gece boyunca kadınlarınıza yaklaşmanız helaldir: onlar sizin için bir elbise gibidirler ve siz de onlar için bir elbise gibisiniz. Allah bu konuda kendinizi sıkıntıya sokacağınızı (159) bilir; bu yüzden O size mağfireti ile yönelmiş ve bu zorluğu üzerinizden kaldırmıştır. Şimdi öyleyse onlara yaklaşabilir ve Allah'ın sizin için uygun gördüğünden yararlanabilirsiniz (160) ve gecenin karanlığından tanyerinin aydınlığı fark edilinceye kadar (161) yiyip içebilirsiniz. Sonra gece çökünceye kadar oruca devam edersiniz. Ama mescidlerde itikafta iken kadınlara yaklaşmayın. (162) Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır: O halde bu sınırları ihlal etmeyin; [İşte] böylece Allah mesajlarını insanlara açıklıyor ki O'na karşı sorumluluklarının bilincinde olabilsinler.

188. BİRBİRİNİZİN mallarını haksız şekilde yiyip tüketmeyin ve başkalarına ait meşru mallardan hiçbirini (163) bilerek haksızlıkla tüketmek için hukukî hilelere başvurmayın. (164)

189. SANA ayın evrelerini soruyorlar. De ki: "Onlar, haccın ve insanların [öteki faaliyetlerinin] vaktini gösterir." (165)Öte yandan erdemlilik, [zannedildiği gibi] evlere arkalarından girmeniz değildir; ama gerçek erdem sahibi, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyandır. (166) O halde evlere

gidenleri sevmez.

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın. Zulüm ve baskı adam öldürmekten daha ağırdır. Yalnız, Mescid-i Haram yanında, onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa (siz de onlarla savaşın) onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.

kapılarından girin ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ki gerçek mutluluğa erişebilesiniz.

190. SİZE savaş açanlara karşı Allah yolunda savaşın, ama (amacınızı aşıp) saldırganlık yapmayın; doğrusu Allah saldırganları sevmez. (167)

191. Onları karşılaştığınız her yerde öldürün ve sizi sürdükleri yerden siz de onları sürün; zaten zulüm ve baskı, öldürmekten daha kötüdür. (168) Onlar size savaş açmadıkça Mescid-i Harâm civarında onlarla savaşmayın; (169) ama eğer sizinle savaşırlarsa onları öldürün; hakikati inkar edenlerin cezası böyle verilecektir.

4. (Ey Muhammed!) Eğer seni yalancı sayıyorlarsa bil ki, senden önce de nice peygamberler yalancı sayılmıştır. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın çok aldatıcı (Şeytan) Allah hakkında sizi aldatmasın.

6. Şüphesiz şeytan sizin için bir düşmandır. Öyle ise (siz de) onu düşman tanıyın. O, kendi taraftarlarını ancak alevli ateşe girecek kimselerden olmaya çağırır.

7. İnkar edenler için çetin bir azap vardır. İman edip salih ameller işleyenler için ise bir bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

8. Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse, ameli iyi olan kimse gibi mi olacaktır? Şüphesiz Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. (Ey Muhammed!) Onlar için duyduğun üzüntüler yüzünden kendini helak etme! Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla bilendir.

10. Her kim şan ve şeref istiyorsa bilsin ki, şan ve şeref bütünüyle Allah'a aittir. Güzel sözler ancak ona yükselir. Salih ameli de güzel sözler yükseltir. Kötülükleri tuzak yapanlar var ya, onlar için çetin bir azap vardır. İşte onların tuzağı boşa çıkar.

11. Allah sizi önce topraktan, sonra da az bir sudan (meniden) yarattı. Sonra sizi (erkekli dişili) eşler yaptı. Allah'ın ilmine dayanmadan hiçbir dişi ne hamile kalır ne de doğurur. Herhangi bir kimseye uzun ömür verilmez, yahut ömrü kısaltılmaz ki bu bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a kolaydır.

13. Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneşi ve Ay'ı da koyduğu kanunlara boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir vakte kadar akıp gitmektedir. İşte bu Allah'tır, Rabbinizdir. Mülk yalnızca O'nundur. Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz, bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.

14. Eğer onları çağırsanız, çağrınızı duymazlar. Duysalar bile çağrınıza karşılık veremezler.

150. Fatır. (4-8,10-11,13-18,20-45) 14. YIL.

4. Ama eğer onlar, [zihinleri bu apaçık hakikatten sapanlar,] seni yalanlarlarsa [aldırma, ey Muhammed!] [Unutma ki] senden önce [öteki] peygamberler de yalanlanmıştır: Çünkü [inanmayanlar], her şeyin, sonunda [asıl kaynağı olan] Allah'a döneceğ[ini asla kabul etmezler].

5. EY İNSANLAR! Allah'ın [yeniden diriltme] vaadi gerçektir: sakın, bu dünya hayatının sizi ayartmasına ve Allah hakkındaki [kendi] çarpık düşüncelerinizin sizi saptırmasına izin vermeyin! (5)

6. Şeytan, sizin apaçık düşmanınızdır: öyleyse siz de ona düşman olarak muamele edin. O, kendisine tâbi olanları, ancak, yakıcı ateşe mahkum olanlar arasında yer alacakları bir âkibete çağırır.

7. [Çünkü,] hakikati inkara şartlanmış olanlar için çetin bir azap vardır, iman edip doğru ve yararlı işler yapanları da mağfiret ve büyük bir mükafat bekler.

8. O halde, işlediği kötü, çirkin fiillerin cazibesine kapılıp [sonunda] onları güzel gören biri [Şeytan'ın adamlarından başkası] olur mu? Kuşkusuz Allah, [doğru yoldan sapmak] isteyenin sapmasına izin verir, [aydınlığa ulaşmak] isteyeni de aydınlığa ulaştırır. (6) O halde [ey müminler,] onlara üzülerek kendinizi perişan etmeyin: Allah, onların yaptıklarını çok iyi bilir!

10. Kudret ve ihtişam arayan kimse [bilsin ki] gerçek kudret ve ihtişam [yalnız] Allah'a aittir. Bütün güzel sözler O'na yükselir; bütün doğru ve yararlı işleri O yüceltir. Sinsi şekilde kötü fiiller tasarlayanlara gelince, onları şiddetli bir azap beklemektedir; ve onların bütün tertipleri de yok olup gitmeye mahkumdur. (7)

11. Ve [hatırlayın:] Allah sizi[n her birinizi] topraktan yaratır, (8) sonra da bir damla spermden; ve sonra sizi iki cinsten biri şekline sokar. (9) Hiçbir dişi O'nun bilgisi olmadan ne hamile kalabilir, ne de doğum yapabilir; ve [Allah'ın] fermanında öngörülmedikçe hiç kimse

Kıyamet günü de sizin ortak koştuğunuzu inkar ederler. Bunları sana hiç kimse, hakkıyla haberdar olan (Allah) gibi haber veremez.

15. Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise her bakımdan sınırsız zengin olandır, övülmeye hakkıyla layık olandır.

16. Eğer Allah dilerse sizi giderir ve yeni bir halk getirir.

17. Bu Allah'a göre zor bir şey değildir.

18. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez. Günah yükü ağır olan kimse, (bir başkasını), günahını yüklenmeye çağırırsa, ondan hiçbir şey yüklenilmez, çağırdığı kimse yakını da olsa. Sen ancak, görmedikleri halde Rablerinden için için korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Kim arınırsa ancak kendisi için arınmış olur. Dönüş ancak Allah'adır.

20. Karanlıklar ile aydınlık bir olmaz.

21. Gölge ile sıcaklık bir olmaz.

22. Diriler ile ölüler de bir olmaz. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirde bulunanlara işittirecek değilsin.

23. Sen ancak bir uyarıcısın.

24. Şüphesiz biz seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, aralarında bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın.

25. (Ey Muhammed!) Eğer seni yalanlıyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de peygamberlerini yalanlamışlardı. Oysa peygamberleri onlara apaçık delilleri, sahifeleri ve aydınlatıcı kitabı getirmişlerdi.

26. Sonra ben inkar edenleri yakaladım. Beni inkar etmenin sonucu nasıl oldu!

27. Görmüyor musun ki Allah gökten su indirdi. Biz onunla türlü türlü ürünler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı (birbirinden farklı) çeşitli renklerde yollar (katmanlar) var, simsiyah taşlar da var.

28. İnsanlardan, (yeryüzünde) hareket eden (diğer) canlılardan ve hayvanlardan yine böyle çeşitli renklerde olanlar vardır. Allah'a karşı ancak; kulları içinden âlim olanlar derin saygı duyarlar. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.

29. Şüphesiz, Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden, gizlice ve açıktan Allah yolunda harcayanlar, asla zarar etmeyecek bir ticaret umabilirler.

30. Allah kendilerine mükafatlarını tam olarak versin ve kendi lütfundan daha da artırsın diye (böyle yaparlar). Şüphesiz O, çok bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.

31. (Ey Muhammed!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an), kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır. Şüphesiz Allah (kullarından) hakkıyla haberdardır. Onları hakkıyla görür.

ömrünü uzatamaz ve hiç kimse de onu kısaltamaz; ama bunlar, kuşkusuz, Allah için kolaydır.

13. O, gündüzü kısaltarak geceyi uzatır ve geceyi kısaltarak gündüzü uzatır. O, güneşi ve ayı [kendi kanunlarına] tâbi kılmıştır, her biri [O'nun] belirlediği bir zaman içinde akıp gider. (12) İşte Rabbiniz Allah budur: mülk O'nundur; O'ndan başka yalvarıp durduklarınız ise bir hurma çekirdeğinin zarı kadar bile bir şeye sahip değillerdir!

14. Onlara yalvarırsanız çağrınızı duymazlar; duyabilseler bile size cevap ver[e]mezler. Ve [üstelik] Kıyamet Günü onları Allah ile eş tutmanızı kabul etmezler. (13) Hiç kimse her şeyi Bilen kadar size [gerçeği] göstermez.

15. Ey İnsanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz, ama O, hiçbir şeye muhtaç değildir ve hamd O'na mahsustur.

16. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve [yerinize] yeni bir yaratılmışlar topluluğu getirir: (14)

17. bu Allah için zor da değildir.

18. KİMSE kimsenin yükünü taşıyacak değildir; (15) kendi yükü ağır gelen kimse onu taşımak için [başkasını] yardıma çağırırsa, yakını da olsa, [bu kimse] o yükün hiçbir parçasını taşıyamaz. (16) O halde [gerçekten] sen, ancak kavrayışlarının ötesinde olduğu halde (17) Rablerinden korku duyanları ve namazlarında dikkatli ve devamlı olanları uyarabilirsin; ve [şunu bil ki,] kim arınırsa yalnız kendisi için arınmış olur ve bütün yollar yalnız Allah'a varır.

20. ne de aydınlık ile zifiri karanlık;

21. ne [serinletici] gölge ile yakıcı sıcak;

22. ve ne de yaşayan ile [kalben] ölmüş bulunan.Şüphen olmasın ki [ey Muhammed,] Allah dilediğine işittirir, halbuki sen mezarlardaki [ölüler gibi kalben ölmüş]lere işittiremezsin:

23. sen sadece bir uyarıcısın.

24. Biz seni hakikat ehli bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik: çünkü hiçbir topluluk yoktur ki içlerinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun. (18)

25. Ve eğer seni yalanladı(klarını görürsen aldırma), onlardan önce yaşamış olanlar[ın çoğu] da, elçileri kendilerine hakikatin bütün kanıtlarıyla ve ilahî hikmet yüklü kitaplarla ve aydınlatıcı vahiyle geldiklerinde hakikati yalanlamışlardı;

26. [fakat] sonunda hakikati inkara şartlanmış olanların tümünün hesabını gördüm: Benim (birini) gözden çıkarmam ne korkunç olur!

27. GÖRMÜYOR MUSUN, Allah, göklerden su indirmekte ve onunla türlü renklere (ve tadlara) sahip meyveler yetiştirmekteyiz; nasıl ki dağlarda kırmızı ve beyaz renkte ve simsiyah çizgiler var,

28. ve [nasıl ki] insanlar, sürüngenler ve hayvanlar türlü türlü renkler taşıyor! (19) Kulları arasından

32. Sonra biz o kitabı kullarımızdan seçtiğimiz kimselere (Muhammed'in ümmetine) miras olarak verdik. Onlardan kendine zulmedenler vardır. Onlardan ortada olanlar vardır. Yine onlardan Allah'ın izniyle hayırlı işlerde öne geçenler vardır. İşte bu büyük lütuftur.

33. Onlar, Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Oradaki elbiseleri de ipektir.

34. Şöyle derler: "Hamd, bizden hüznü gideren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbimiz çok bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir."

35. "O, lütfuyla bizi kalınacak yurda yerleştirendir. Bize orada bir yorgunluk dokunmaz. Bize orada usanç da gelmez."

36. İnkar edenler için ise cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler. Kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez. İşte biz her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Onlar cehennemde, "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar ki dünyada iken işlemekte olduğumuzdan başka ameller, salih ameller işleyelim"diye bağrışırlar. (Onlara şöyle denilir:) "Sizi, düşünüp öğüt alacak kimsenin düşünüp öğüt alabileceği kadar yaşatmadık mı? Size uyarıcı da gelmişti. Öyle ise tadın azabı. Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

38. Şüphesiz Allah göklerin ve yerin gaybını bilendir. Şüphesiz o, gögüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

39. O, sizi yeryüzünde halifeler kılandır. Artık kim inkar ederse inkarı kendi aleyhinedir. İnkarcıların inkarı, Rableri katında ancak uğrayacakları gazabı artırır. İnkarcıların inkarı, ancak ziyanlarını arttırır.

40. De ki: "Allah'ı bırakıp da taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, onlar yerden ne yaratmışlardır?"Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Yoksa kendilerine bir kitap verdik de, o kitaptan, açık bir delile mi sahip bulunuyorlar? Hayır, zalimler birbirlerine aldatmadan başka hiçbir şey vaadetmezler.

41. Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diye (kurduğu düzende) tutuyor. Andolsun, eğer onlar (yörüngelerinden sapıp) yok olur giderlerse, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz O, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir), çok bağışlayandır.

42. Müşrikler, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, ümmetlerden herhangi birinden daha çok doğru yol üzere olacaklarına dair en güçlü şekilde Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara bir uyarıcı gelince, bu ancak onların nefretlerini artırdı.

43. Yeryüzünde büyüklük taslamak ve kötü tuzak kurmak için (böyle davranıyorlardı). Oysa kötü tuzak, ancak sahibini kuşatır. Onlar ancak öncekilere uygulanan kanunu bekliyorlar. Sen

yalnız anlama ve kavrama yeteneğine (20) sahip olanlar Allah'tan [hakkıyla] korkarlar: [çünkü yalnız onlar bilir ki] Allah kudret Sahibidir, çok bağışlayıcıdır.

29. Allah'ın vahyine [şeksiz şüphesiz] uyanlar, namazlarında dikkatli ve devamlı olanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli-açık başkaları için harcayanlar: işte ancak bunlar hiç kesintiye uğramayacak bir kazanç umabilirler;

30. Allah, onların hak ettiği karşılığı eksiksiz verir ve onu lütfuyla daha da arttırır: Allah, şüphesiz çok bağışlayıcıdır ve şükrün karşılığını anında verendir.

31. Ve [şunu bil ki,] sana vahyettiğimiz ilahî kelâm, geçmiş vahiylerden bugüne kalmış ne varsa tümünü (21) tasdik eden bir hakikattir; şüphesiz Allah kulları[nın ihtiyaçları]ndan tamamen haberdardır ve her şeyi gö-rendir.

32. Biz, bu ilahî vahyi kullarımızdan seçtiklerimize miras olarak bahşettik: onlardan bazısı kendilerine zulmeder; bazısı [doğru ile eğri arasında] ara yolu tercih eder, (22) bir kısmı da Allah'ın izniyle iyilikte başı çekenlerden olur: bu [ise] en büyük fazilettir!

33. [İşte] bunlar sonsuz mutluluk bahçelerine girerler, orada altın bilezikler ve inciler takınırlar ve ipekten elbiseler giyerler; (23)

34. ve şöyle derler: "Bütün övgüler bize acı ve üzüntü tattırmayan Allah'a mahsustur: Rabbimiz gerçekten çok bağışlayıcıdır, şükrün karşılığını anında verendir;

35. O, lütfuyla bu konak yerine bizi yerleştirdi: orada bize ne bir çatışma ve gerginlik bulaşır, ne de yorgunluk ya da bıkkınlık!"

36. Hakkı inkara şartlanmış olanlara gelince; onları bir cehennem ateşi beklemektedir; (orada) ne hayatlarına son verilip öldürülürler, ne de içine atıldıkları o [ateşin] azabı hafifletilir. İşte biz şükürden uzak duranları böyle cezalandırırız.

37. Onlar orada, [cehennemde,]: "Rabbimiz! Bizi bu [azap]tan kurtar! Bundan sonra artık [eskiden] yaptıklarımızdan farklı iyi şeyler yapacağız!" diye feryad ederler. [O zaman onlara şöyle cevap vereceğiz:] "Size (orada,) düşünmek isteyen herkesin düşünebileceği kadar uzun bir ömür vermedik mi? Ve [üstelik] size bir uyarıcı da gelmişti. Öyleyse, [yaptığınız kötülüklerin meyvelerini] şimdi tadın bakalım: zalimler hiçbir yardımcı bulamayacaklardır!"

38. ŞÜPHESİZ, Allah göklerin ve yerin gizli gerçekliğini bilir: [ve] doğrusu O, [insanların] kalplerindekini de tam bilendir.

39. Sizleri yeryüzüne varis kılan O'dur. (24) O halde, [Allah'ın birliği ve benzersizliği] gerçeği[ni] inkara kalkışan kişi [şunu bilsin ki], onun bu inkarı kendi aleyhinedir: çünkü, onların bu gerçeği [inatla] inkar etmeleri, yalnızca Rablerinin katındaki çirkinliklerini arttırır; ve bu gerçeği inkar etmeleri

Allah'ın kanununda hiçbir değişiklik bulamazsın. Sen Allah'ın kanununda hiçbir sapma bulamazsın.

44. Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmadılar mı? Oysa onlar kendilerinden daha da kuvvetli idiler. Ne göklerde ve ne de yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey vardır. Şüphesiz O, hakkıyla bilendir, hakkıyla kudret sahibidir.

45. Eğer Allah insanları, kazandıkları yüzünden hemen cezalandıracak olsaydı, yerkürenin sırtında hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Nihayet süreleri gelince, (gerekeni yapar). Çünkü Allah, kullarını hakkıyla görmektedir.

inkarcıların ziyanını artırmaktan başka bir işe yaramaz.

40. De ki: "Allah'a ortak koştuğunuz varlıkları ve güçleri (25) [ve] Allah'tan başka yalvarıp yakardıklarınızı [gerçekten] hiç düşündünüz mü? Bana onların yeryüzünde ne yarattıklarını gösterin; yoksa onların gökler[in yönetimin]de bir katkıları mı var [sanıyorsunuz]?" Onlara (26) [görüşlerini destekleyici] bir kanıt olarak kullanabilecekleri bir ilahî vahiy mi gönderdik? (27) Hayır! Zalimlerin birbirleri hakkında besledikleri [ümitler], hayalden öteye geçmez. (28)

41. Gerçek şu ki, semavî varlıkları (29) ve yeri [yörüngelerinden] sapmamaları için tutan [yalnızca] Allah'tır. Bir kere sapınca da, O'nun müdahale etmemesi halinde (30) başka hiçbir güç onları tutamaz. [Fakat] Allah halîmdir, çok bağışlayıcıdır! (31)

42. Onlar, [hakikate her fırsatta muhalefet edenler,] eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, o'nun rehberliğine, [kendilerine gönderilen uyarıcıya tâbi olan eski] toplumlardan daha çok bağlanacaklarına bütün güçleriyle yemin ederler: (32) İşte şimdi onlara bir uyarıcı geldi, ama [o'nun çağrısı] onların sadece muhalefetlerini artırdı,

43. yeryüzünde böbürlenmelerini artırdı, [Allah'ın mesajlarına karşı] şeytanî itirazlar (33) geliştirme [çaba]larını...Halbuki, bütün şeytanî tuzaklar [sonunda] sadece sahiplerini yutar; yoksa onlar, önceki [günahkar]ların [sürüklendikleri] yoldan (34) başka bir şey mi bekliyorlar? Sen Allah'ın tuttuğu yol ve yöntemde hiçbir değişiklik göremezsin; evet sen, Allah'ın yolunda ve yönteminde bir sapma göremezsin!

44. Onlar hiç yeryüzünde dolaşıp kendilerinden daha güçlü önceki [hakikat inkarcı]larının uğradıkları âkibeti görmezler mi? Ve [görmezler mi] göklerde ve yerdeki hiçbir şey Allah'ın [iradesine] karşı gelemez, çünkü O, her şeyi bilendir ve gücünde sınırsızdır.

45. Eğer Allah, insanları [hayatta] işledikleri [kötülükler]den dolayı [hemen] hesaba çekseydi, yer üzerinde tek bir canlı varlık bırakmazdı. Ama Allah, onlara [Kendisi tarafından] belirlenmiş bir vadeye (35) kadar mühlet tanır: vadeleri dolunca da [anlarlar ki] Allah kulların[ın kalplerindekin]i görmektedir.

151. Zümer. (1-29,39-53) 14. YIL.

1. Kitab'ın indirilmesi mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

2. (Ey Muhammed!) Şüphesiz biz o Kitab'ı sana hak olarak indirdik. Öyle ise sen de dini Allah'a has kılarak O'na kulluk et.

3. İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. Onu bırakıp da başka dostlar edinenler, "Biz onlara sadece, bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye

151. Zümer. (1-29,39-53) 14. YIL.

1. BU ilahî kelâmın indirilişi, güç ve hikmet Sahibi olan Allah'tandır:

2. hakikati ortaya koyan bu vahyi sana indiren Biziz: öyleyse içten bir inançla Allah'a bağlanarak yalnız O'na kulluk et!

3. Halis inancın yalnız Allah'a yönelmesi gerekmez mi? O'ndan başkasını dost ve koruyucu edinenler, "Biz bunlara sırf bizi Allah'a daha çok

ibadet ediyoruz"diyorlar. Şüphesiz Allah ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez.

4. Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O bundan uzaktır, yücedir. O bir ve her şey üzerinde mutlak otorite sahibi olan Allah'tır.

5. Gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine örtüyor. Güneşi ve ayı da koyduğu kanunlara boyun eğdirmiştir. Bunların her biri belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. İyi bilin ki, o mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.

6. O, sizi bir tek nefisten yarattı. Sonra ondan eşini var etti. Sizin için hayvanlardan (erkek ve dişi olarak) sekiz eş yarattı.2 Sizi annelerinizin karnında bir yaratılıştan öbürüne geçirerek üç (kat) karanlık içinde oluşturuyor. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk (mutlak hakimiyet) yalnız onundur. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O halde nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz?

7. Eğer inkar ederseniz şüphesiz ki Allah sizin iman etmenize muhtaç değildir. Ama kullarının inkar etmesine razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O da size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir.

8. İnsana bir zarar dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra kendi tarafından ona bir nimet verdiği zaman daha önce ona yalvardığını unutur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. De ki: "Küfrünle az bir süre yaşayıp geçin! Şüphesiz sen cehennemliklerdensin."

9. (Böyle bir kimse mi Allah katında makbuldür,) yoksa gece vakitlerinde, secde halinde ve ayakta, ahiretten korkarak ve Rabbinin rahmetini umarak itaat ve kulluk eden mi? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?"Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar.

10. (Ey Muhammed! Bizim adımıza de ki, "Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlar için (ahirette) bir iyilik vardır. Allah'ın yeryüzü geniştir. Sabredenlere mükafatları elbette hesapsız olarak verilir."

11. De ki: "Şüphesiz bana, dini Allah'a has kılarak O'na ibadet etmem emredildi."

12. "Bana, müslümanların ilki olmam da emredildi."

13. De ki: "Eğer ben Rabbime isyan edersem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben dinimi Allah'a has kılarak sadece O'na ibadet ediyorum."

yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz!" [derler]. (1)Şüphesiz Allah, [Kıyamet Günü] onlar arasında (2) [hakikatten saptıkları] her konuda mutlaka hüküm verecektir: çünkü Allah, [kendi kendine] yalan söyleyen (3) ve inatla nankörlük yapan hiç kimseyi rahmetiyle doğru yola ulaştırmaz!

4. Eğer Allah bir evlat edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediği herhangi birini seçebilirdi; [fakat] O, kudret ve ihtişamında sınırsızdır! (4) O, Tek Allah'tır: bütün mevcudat üzerinde mutlak otorite Sahibi!

5. O, gökleri ve yeri [derunî bir] hakikate (5) göre yaratmıştır. O gecenin gündüze sızıp onu örtmesini ve gündüzün de geceye sızıp örtmesini sağlar; O, güneşi ve ayı [kendi kanunlarına] tâbi tutmuştur, her biri [O'nun tarafından] belirlenen bir süre içinde akıp gitmektedir. (6)O, güçlü ve bağışlayıcı değil midir?

6. O, sizi, [hepinizi] bir tek candan yaratmıştır ve ondan da eşini var etmiştir; (7) ve size dişi-erkek evcil hayvanlardan dört tür (8) bağışlamıştır; O, sizi annelerinizin rahimlerinde, üç katman karanlığın içinde, peşpeşe yaratılış safhalarından geçirerek (9) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz Allah budur: hükümranlık O'nundur; O'ndan başka ilah yoktur: Buna rağmen hakikati nasıl gözardı edersiniz? (10)

7. Eğer nankörlük yaparsanız (11) bilin ki Allah size, hiç birinize muhtaç değildir; fakat O, yine de kullarının nankörlüğüne razı olmaz: ama eğer şükrederseniz size rıza gösterir. Hiç kimse kimsenin yükünü taşıyacak değildir. (12) Sonra tümünüz Rabbinize döneceksiniz ve o zaman [hayatta iken] yaptıklarınız[ın anlamın]ı size gösterecektir: çünkü O, [insanların] kalplerinde olan her şeye hakkıyla vakıftır.

8. İŞTE [böyle:] insanın başına bir bela geldi mi Rabbine yönelerek [yardım için] O'na yalvarır; (13) fakat O'nun rahmetiyle bir nimete kavuşunca da önceden yalvarıp yakardığını unutarak başka güçleri Allah'a rakip çıkarır; (14) ve böylece [başkalarını] O'nun yolundan saptırır. [Bu şekilde günah işleyenlere] de ki: "Bu inkarınızla kısa bir müddet keyif sürün bakalım; [ama sonunda] ateşi hak edenlerden olacaksınız!

9. Yoksa siz, gece boyunca [namazda] secde ederek yahut ayakta durarak kendini [Allah'a] ibadete adayan, öteki dünyayı gözeten ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse [ile kendinizi bir mi tutuyor]sunuz?" (15) De ki: "Hiç bilenler ile bilmeyenler bir olur mu?"[Ancak] yalnızca akıl-izân sahipleri bunun farkındadır!

10. De ki: "[Allah şöyle buyuruyor: (16)] Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun! Bu dünyada iyi şeyler için gayret edenleri güzel bir son beklemektedir. [Unutmayın ki] Allah'ın arzı geniştir, (17) [ve] elbette sıkıntılara

15. "Siz de Allah'tan başka dilediğiniz şeylere ibadet edin!"De ki: "Şüphesiz hüsrana uğrayanlar kıyamet gününde kendilerini ve ailelerini hüsrana sokanlardır. İyi bilin ki bu apaçık hüsranın ta kendisidir."

16. Onlar için üstlerinde ateşten katmanlar, altlarında (ateşten) katmanlar vardır. İşte Allah kullarını bununla korkutur. Ey kullarım bana karşı gelmekten sakının.

17. Tağut'tan3, ona kulluk etmekten kaçınan ve içtenlikle Allah'a yönelenler için müjde vardır. O halde kullarımı müjdele!

18. Sözü dinleyip de onun en güzeline uyanlar var ya, işte onlar Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. İşte onlar akıl sahiplerinin ta kendileridir.

19. Hakkında azap sözü (hükmü) gerçekleşenler, hiç onlar gibi olur mu? Cehennemlikleri sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat Rabbine karşı gelmekten sakınanlar için (cennette) üst üste yapılmış ve altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Allah gerçek bir vaadde bulunmuştur. Allah vadinden dönmez.

21. Görmedin mi, Allah gökten su indirdi de onu yeryüzündeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla renkleri çeşit çeşit ekinler çıkarıyor. Sonra ekinler kuruyor da onları sapsarı kesilmiş görüyorsun. Sonra da Allah onları kurumuş çer çöp haline getirir. Şüphesiz ki bunda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22. Allah'ın, göğsünü İslâm'a açtığı, böylece Rabbinden bir nur üzere bulunan kimse, kalbi imana kapalı kimse gibi midir? Allah'ın zikrine karşı kalpleri katı olanların vay haline! İşte onlar açık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah sözün en güzelini; âyetleri, (güzellikte) birbirine benzeyen ve (hükümleri, öğütleri, kıssaları) tekrarlanan bir kitap olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların derileri (vücutları) ondan dolayı gerginleşir. Sonra derileri de (vücutları da) kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar. İşte bu Kur'an Allah'ın hidayet rehberidir. Onunla dilediğini doğru yola iletir. Allah kimi saptırırsa artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur.

24. Kıyamet günü kötü azaba karşı yüzüyle korunan kimse, (o gün) azaptan emin olan kimse gibi midir? Zalimlere, "Kazandıklarınızı tadın"denir.

25. Onlardan öncekiler de yalanladılar ve azap kendilerine farkına varamadıkları bir yerden geldi.

26. Böylece Allah dünya hayatında onlara zilleti tattırdı. Elbette ki ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

27. Andolsun, öğüt alsınlar diye biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali verdik.

28. Biz onu, Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar diye hiçbir eğriliği bulunmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

göğüs gerenlere mükafatları hesapsız verilecektir!'"

11. De ki [ey Muhammed]: "İçten bir inançla Allah'a bağlanarak yalnız O'na kulluk etmekle emrolundum;

12. ve Allah'a teslim olanların öncüsü olmakla".

13. De ki: "Rabbime isyan etseydim, o müthiş [Hesap] Günü'nde [başıma gelecek] azaptan dehşete kapılırdım".

14. De ki: "İçten bir inançla yalnız O'na bağlanarak O'na kulluk ederim.

15. [Siz de, ey günahkarlar,] O'nun dışında dilediğinize kulluk ed[ip etmemeniz kendi elinizdedir]!" De ki: "[Gerçekten] hüsrana uğrayanlar, Kıyamet Günü hem kendilerini, hem de dost ve akrabalarını kaybedecek olanlardır: (18) bu [ap]açık bir kayıp değil midir?

16. Onların üstünde ateş bulutları toplanacak ve altlarında da [benzer ateş] tabakaları bulunacaktır..."Allah kulların(ın kalbin)e işte bu yolla korku salar. (19) Ey kullarım! Öyleyse, Bana karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun;

17. şeytanî güçlere kulluk yapma [eğilimin]den kaçınanlara (20) ve Allah'a yönelenlere [öteki dünya için mutluluk] müjdeleri vardır. (21) Öyleyse bu müjdeyi kullarıma ver;

18. [şu] söylenen her sözü [dikkatle] dinleyen ve onların en güzeline uyan [kullarım]a: (22) [çünkü] Allah'ın hidayetine mazhar olanlar onlardır ve onlar [gerçek] akıl-izân sahipleridir!

19. Peki, ya (23) [Allah'ın] azabına çarpılmış olan kimse[yi insanlar kurtarabilir] mi? Ateşi hak eden kimseyi sen kurtarabilir misin? (24)

20. Buna karşılık, (25) Rablerine karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar, [öteki dünyada] üst üste bina edilmiş altından ırmaklar akan yüksek köşklere sahip olacaklardır: [Bu,] Allah'ın vaadi[dir]; [ve] Allah vaadinden asla dönmez.

21. GÖRMEZLER Mİ göklerden yağmur indiren ve onu su kaynakları şeklinde yeryüzünde akıtıp duran Allah'tır. Ve sonra onunla çeşitli renklerde ekinler yetiştiren, sonra da onları kurutan O'dur. O zaman sen ekinlerin sarardığını görürsün; ve sonunda Allah onları toz haline getirir. (26) Şüphesiz bunlarda akıl-izân sahipleri için gerçek bir ders vardır!

22. Öyleyse Rabbinden [gelen] bir ışıkla aydınlansın diye, Allah'ın, kalbini kendisine tam teslimiyet arzusuyla genişlettiği kimse [kalbi kör ve sağır olanla bir] olur mu? Kalpleri Allah'ı anmaya karşı katılaşmış olanların vay haline! Onlar apaçık bir sapıklık içindedirler!

23. Allah, bütün öğretilerin en güzelini, kendi içinde tutarlı, [gerçeğin] her türlü ifadesini çeşitli biçimlerde tekrarlayan (27) bir ilahî kelâm şeklinde indirir; (28) [bir ilahî kelâm ki] Rablerinden

29. Allah, birbiriyle çekişen ortak sahipleri bulunan bir (köle) adam ile, yalnızca bir kişiye ait olan bir (köle) adamı örnek verdi. Bu iki adamın durumu hiç bir olur mu? Hamd Allah'a mahsustur. Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

39,40. De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!"

41. (Ey Muhammed!) Biz sana Kitab'ı (Kur'an'ı) insanlar için, hak olarak indirdik. Kim doğru yola girerse, kendisi için girmiş olur. Kim de saparsa, ancak kendi aleyhine sapar. Sen onlara vekil değilsin.

42. Allah (ölen) insanların ruhlarını öldüklerinde, ölmeyenlerinkini de uykularında alır. Ölümüne hükmettiklerinin ruhlarını tutar, diğerlerini belli bir süreye (ömürlerinin sonuna) kadar bırakır. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

43. Yoksa Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Hiçbir şeye güçleri yetmese ve düşünemiyor olsalar da mı?"

44. De ki: "Şefaat tümüyle Allah'a aittir. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra yalnız O'na döndürüleceksiniz."

45. Allah bir tek (ilah) olarak anıldığında ahirete inanmayanların kalpleri daralır. Allah'tan başkaları (ilahları) anıldığında bakarsın sevinirler.

46. De ki: "Ey göklerin ve yerin yaratıcısı olan, gaybı da, görünen âlemi de bilen Allah'ım! Ayrılığa düştükleri şeyler konusunda kulların arasında sen hükmedersin."

47. Eğer yeryüzünde bulunan her şey tümüyle ve onlarla beraber bir o kadarı da zulmedenlerin olsa, kıyamet günü kötü azaptan kurtulmak için elbette onları verirlerdi. Artık, hiç hesap etmedikleri şeyler Allah tarafından karşılarına çıkmıştır.

48. (Dünyada) kazandıkları şeylerin kötülükleri karşılarına çıkmış, alay etmekte oldukları şey onları kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğunda bize yalvarır. Sonra ona tarafımızdan bir nimet verdiğimizde, "Bu, bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir"der. Hayır, o bir imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

50. Bunu kendilerinden öncekiler de söylemişti ama kazandıkları şeyler onlara hiçbir yarar sağlamamıştı.

51. Nihayet kazandıkları şeylerin kötülükleri onlara isabet etmişti. Onlardan zulmedenler var ya, kazandıkları şeylerin kötülükleri onlara isabet edecektir. Onlar Allah'ı aciz bırakacak değillerdir.

52. Bilmediler mi ki, Allah rızkı dilediğine bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Şüphesiz bunda inanan

korkanların ondan tüyleri ürperir: [fakat] sonunda Allahı[n rahmetini] hatırlayınca kalpleri ve tenleri yumuşar, sakinleşir. İşte Allah'ın rehberliği böyledir: [Doğruya yönelmek] isteyeni bu şekilde doğru yola eriştirir; (29) Allah'ın saptırdığı [kişi] ise, hiçbir yol gösterici bulamaz. (30)

24. Kıyamet Günü, [çıplak] bir yüzden başka, [başına gelecek] korkunç azaptan kendisini koruyacak bir şeyi olmayan (31) kimse [Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan kimse gibi] olur mu? [O Gün] zalimlere: "[Hayatta iken] kazandıklarınızı [şimdi] tadın bakalım!" denilecektir.

25. Onlardan öncekiler [de] hakikati yalanlamışlardı; bunun üzerine başlarına nereden geldiğini anlamadıkları bir bela gelmişti:

26. Ve Allah böylece onlara bu dünyada [da] rezilliği ve perişanlığı tattırmıştı. (32) Ama [günahkarların] öteki dünyadaki azapları daha büyük olacaktır; [şimdi hakikati inkar edenler] keşke bunu bilseler!

27. İŞTE Biz, bu Kur'an'da üzerinde düşünsünler diye insanların önüne her türlü örnek olayı (33) koyduk;

28. ve onu bütün çapraşıklık ve eğriliklerden uzak (34) Arapça bir hitabe olarak [vahyettik ki,] Allah'a karşı sorumluluklarının bilincine varsınlar.

29. [Bu amaçla,] Allah size bir örnek olay anlatmaktadır: tümü birbiriyle ihtilaflı birçok ortağı olan (35) kimsenin emrindeki adam ile tamamen bir kişiye bağlı bulunan adam[ın hikayesi]: içinde bulundukları şartlar açısından bu iki adam eşit olabilir mi? (36) [Hayır,] bütün övgüler [yalnız] Allah'a mahsustur; fakat çoğu bunu anlamaz.

39. De ki: "Ey [hakikati inkar eden] kavmim! Elinizden gelen her şeyi yapın, ben de [Allah yolunda] gayret göster[meye devam ed]eceğim: yakında göreceksiniz,

40. kimi [bu dünyada] utanıp rezil olacağı bir azaba (42) dûçâr olacak ve kimi de [öteki dünyada] kesintisiz bir azabın ortasına düşecek!"

41. BİZ, insanlığ[ın kurtuluşu] için hakikati ortaya koyan bu ilahî kelâmı indirdik sana. Kim [buna sarılarak] doğru yola ulaşmayı seçerse bu kendi lehinedir ve kim de (yoldan) saparsa yine kendi aleyhine sapmış olur: sen onların seçimlerini belirleme gücüne sahip değilsin. (43)

42. Bütün insanların, [bedenen] öldüklerinde canlarını alan ve henüz ölmemiş olanları da uyku halinde [ölü gibi yapan] Allah'tır; [yalnız O'dur bu güce sahip olan]: (44) O, böylece ölümlerine hükmettiklerini [hayattan] koparır, diğerlerini de [kendisinin koyduğu] bir mühlet için salıverir. [Bütün] bunlarda gerçekten düşünenler için mesajlar vardır!

bir toplum için elbette ibretler vardır.

53. De ki: "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

43. Ama (45) onlar, Allah'ın yanısıra [hayalî] şefaatçiler[e (46) de kulluk yapmayı] tercih ederler.De ki: "Nasıl olur? Onların hiçbir şeye güçleri yetmese de ve akılları (hakikati) kavramıyor olsa da mı?" (47)

44. De ki: "Şefaat [hakkını verme yetkisi] yalnız Allah'a aittir: (48) Gökler ve yer üzerindeki hakimiyet [yalnız] O'nundur ve sonunda yalnız O'na döndürüleceksiniz".

45. Ve Allah ne zaman tek başına anılsa, öteki dünyaya inanmayanların kalpleri keskin bir nefretle dolar. Halbuki O'nun yanısıra başka [hayalî] güçler de anıldığı zaman hemen (yüzleri güler,) neşelenirler! (49)

46. De ki: "Ey Allahım! Ey gökleri ve yeri yaratan! Ey yaratılmış varlıkların kavrayış alanı dışındaki şeyleri de, yaratılmışların akıl ve duyularıyla görüp gözleyebildiklerini de bilen! (50) Kullarının ayrılığa düştükleri her konuda [Kıyamet Günü] aralarında hüküm verecek olan Sensin!"

47. Fakat eğer o zalimler yeryüzündeki her şeye ve (hatta) iki misli fazlasına (51) sahip olsalardı, onu Kıyamet Günü [başlarına gelecek] korkunç bela için fidye olarak teklif ederlerdi; (52) çünkü daha önce hiç hesaba almadıkları şey [o zaman] Allah tarafından karşılarına çıkarılacak: (53)

48. ve [hayatta iken] yaptıkları kötülükler açığa vurulacaktır: ve böylece alaya alıp durdukları hakikat onları sarıp kuşatacaktır. (54)

49. İŞTE [böyle:] İnsanın başına bir bela geldiğinde bize yardım için yalvarır; fakat ona katımızdan bir iyilikte bulunduğumuz zaman, [kendi kendine,] "[Bütün] bunlar bana [benim kendi] hikmetimden (55) dolayı verilmiştir!" der. Hayır! Bu [rahmetin verilmesi] bir imtihandır, ama çoğu onu anlamaz.

50. Onlardan önce yaşamış olanlar[ın çoğu da kendi kendilerine] aynı şeyi söylemişlerdi; ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi:

51. çünkü işledikleri her kötülük, onlara [geri] döner. Ve bugün zulmeden insanlar[ın (56) başlarına da aynı şey gelecektir]: işledikleri her kötü fiil [tekrar] kendilerine dönecek ve onlar [Allah'ı] asla aldatamayacaklardır!

52. Bilmezler mi Allah dilediğine bol rızık verir, dilediğine az? Doğrusu, bunda inanan insanlar için dersler vardır!

53. DE Kİ: "[Allah şöyle buyuruyor: (57)] Ey kendilerine karşı haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin: Allah bütün günahları bağışlar; (58) çünkü yalnız O, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır!'"

1. İnkar edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar var ya; İşte Allah onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.

152. Muhammed. (Tümü) 14. YIL.

1. HAKİKATİ inkara şartlanmış olan ve [başkalarını] Allah yolundan alıkoymaya kalkışanlar; Allah, işte onların bütün [güzel ve iyi] işlerini değersiz kılacaktır: (1)

2. İnanıp salih ameller işleyenlerin ve Muhammed'e indirilene -ki o Rablerinden gelen haktır- inananların ise Allah günahlarını örtmüş ve hallerini düzeltmiştir.

3. Bu, inkâr edenlerin bâtıla uymaları ve inananların Rablerinden gelen gerçeğe uymalarından dolayıdır. İşte Allah, onların örnek teşkil edecek durumlarını insanlara böyle anlatır.

4. (Savaşta) inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları çökertip etkisiz hale getirdiğinizde bağı sıkı bağlayın (sağ kalanlarını esir alın). Artık bundan sonra (esirleri) ya karşılıksız ya da fidye karşılığı salıverin. Savaş sona erinceye kadar hüküm budur. Eğer Allah dileseydi onlardan öc alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek için böyle yapıyor. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacaktır.

5. Onları doğruya ve güzele erdirecek ve durumlarını düzeltecektir.

6. Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyacaktır.

7. Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

8. İnkâr edenlere gelince, yıkım onlara! Allah, onların işlerini boşa çıkarmıştır.

9. Bu, Allah'ın indirdiğini beğenmemeleri, bu sebeple de Allah'ın onların amellerini boşa çıkarmasındandır.

10. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmadılar mı? Allah, onları yerle bir etmiştir. İnkâr edenlere de bu akıbetin benzerleri vardır.

11. Bu, Allah'ın inananların yardımcısı olması, inkâr edenlerin ise, hiçbir yardımcısı bulunmamasından dolayıdır.

12. Şüphesiz Allah, inanıp salih ameller işleyenleri, içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise (dünya zevklerinden) yararlanırlar ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların kalacakları yer ateştir.

13. (Ey Muhammed!) Seni çıkaran kendi memleket halkından daha güçlü nice memleket halkları vardı ki, biz onları helak ettik. Onların hiçbir yardımcısı da olmadı.

14. Rabbinin katından açık bir belgesi olan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilen ve nefislerinin arzularına uyan kimseler gibi midir?

15. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara söz verilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan su ırmakları, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları vardır. Orada onlar için meyvelerin her çeşidi vardır. Rablerinden de bağışlama vardır. Bu cennetliklerin durumu, ateşte temelli kalacak olan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

2. İman edip doğru ve yararlı işler yapan ve Rableri tarafından Muhammed'e indirilen hakikate inanmış olanlar ise [Allah'ın rahmetine erişeceklerdir:] Allah onların [geçmişte işledikleri] kötü fiillerini silecek ve kalplerini sükûna kavuşturacaktır. (2)

3. Bu böyledir, çünkü hakikati inkara şartlanmış olanlar, sahte ve yalanın arkasından gittikleri halde iman edenler [yalnızca] Rablerinden [gelen] hakikate uyarlar. Allah, onların gerçek durumu ile ilgili örnek olayları (3) insanlara bu şekilde anlatmaktadır.

4. İMDİ, [savaşta] hakikati inkara şartlanmış olanlar (4) ile karşılaştığınız zaman onları alt edinceye kadar boyunlarını vurun ve sonra iplerini sıklaştırın; (5) ama sonra ya bir lütuf olarak yahut fidye karşılığı [onları serbest bırakın] ki savaşın izleri tamamiyle silinebilsin: (6) [yapmanız gereken] budur. Ve [bilin ki] Allah dilemiş olsaydı onları [bizzat kendisi] cezalandırabilirdi; ama [O, mücadele etmenizi istiyor ki] sizi birbiriniz aracılığıyla sınasın. (7) Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını zayi etmeyecektir:

5. Onlara [öteki dünyada da] rehberlik yapacak ve kalplerini sükûna kavuşturacaktır,

6. ve onları kendilerine vaad ettiği cennete koyacaktır.

7. Siz ey imana ermiş olanlar! Eğer Allah[ın dâvâsın]a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve adımlarınızı sağlamlaştırır;

8. hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince, onları kötü bir akibet beklemektedir; çünkü [Allah], onların bütün [iyi] işlerini değersiz kılacaktır:

9. bu, onların Allah'ın indirdiğine (8) nefret duymaları [yüzü]nden olacaktır; bu sebeple, Allah, onların bütün yapıp-ettiklerini değersiz hale getirecektir! (9)

10. Onlar hiç yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce yaşamış olan [bilinçli günahkar]ların sonlarının ne olduğunu görmediler mi? Allah onları kökten yok etti: hakikati inkar edenlerin tümünü buna benzer (bir akibet) beklemektedir. (10)

11. Böyle [olacaktır,] çünkü Allah iman edenlerin koruyucusudur, hakikati inkar edenlerin ise bir koruyucusu yoktur.

12. Gerçek şu ki, Allah, iman edip yararlı ve doğru işler yapanları içinden ırmakların geçtiği bahçelere koyacaktır; hakikati inkara şartlanmış olanlar ise, [bu dünyadaki] hayatlarından zevk alıp hayvanlar gibi yiyip içseler de [öteki dünyada] yerleri ateş olacaktır.

13. [Ey Muhammed,] Seni (yurdundan) kovan bu toplumdan daha güçlü nice toplumları (11) yok ettik de onlara bir yardım eden çıkmadı!

16. Onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat senin yanından çıktıkları zaman (alay ederek), kendilerine bilgi verilmiş olanlara, "Az önce ne söyledi?"derler. İşte bunlar, Allah'ın, kalplerini mühürlediği ve nefislerinin arzularına uyan kimselerdir.

17. Hidayete erenlere gelince, Allah onların hidayetini artırır. Onların Allah'a karşı gelmekten sakınmalarını sağlar.

18. Onlar kıyametin kendilerine ansızın gelmesinden başka bir şey beklemiyorlar. Muhakkak onun alametleri gelmiştir (ama öğüt almıyorlar). Kıyamet kendilerine gelip çatınca öğüt almaları kendilerine ne fayda verecek?

19. Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem kendinin, hem de inanmış erkek ve kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah gezip dolaştığınız yeri de, içinde kalacağınız yeri de bilir.

20. İnananlar, "Keşke bir sûre indirilse!"derler. Fakat hükmü apaçık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edilince; kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığına girmiş kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.

21. İtaat ve güzel bir söz onlar için daha hayırlıdır. İş ciddileşince Allah'a verdikleri söze bağlı kalsalardı, elbette kendileri için daha iyi olurdu.

22. Demek, yüz çevirdiğinizde2 yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve akrabalık bağlarını koparacaksınız, öyle mi?

23. İşte bunlar, Allah'ın lânetleyip, kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?

25. Kendileri için hidayet yolu belli olduktan sonra gerisin geri dönenleri, şeytan aldatıp peşinden sürüklemiş, ve kendilerini boş ümitlere düşürmüştür.

26. Bu, münafıkların, Allah'ın indirdiğini beğenmeyen kimselere, "Bazı işlerde size itaat edeceğiz"demelerindendir. Allah onların gizlice konuşmalarını bilir.

27. Melekler, onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken halleri nasıl olacak?

28. Bu, Allah'ı gazaplandıran şeylere uydukları ve onun hoşnut olduğu şeyleri beğenmedikleri içindir. Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa, kalplerinde hastalık olanlar Allah'ın, kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Biz dileseydik, onları sana gösterirdik de, sen onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun, sen onları, konuşma tarzlarından da tanırsın. Allah yaptıklarınızı bilir.

31. Andolsun, içinizden, cihad edenleri ve sabredenleri belirleyinceye ve durumlarınızı

14. RABBİNDEN [aldığı] açık bir kanıta göre davranan kimse, yaptığı kötülükleri [her zaman] kendisine güzel görünen ve yalnızca kendi keyfine göre hareket eden kimse ile bir olur mu? (12)

15. Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlara vaad edilmiş olan cennet örneği (13) -[bir cennet ki] içinde zamanın bozamadığı sudan ırmaklar, tadı hiç değişmeyen sütten ırmaklar, içene lezzet veren şaraptan ırmaklar (14) ve saf süzme baldan ırmaklar var ve içinde [yaptıkları güzel işlerin] bütün meyvelerini ve Rablerinin mağfiretini tadabilme (15) (imkanı) var: işte bu [cennet], ateşi mesken edinenlerin ve bağırsaklarını parçalaması için yakıcı ümitsizlik sularını (16) içmeye mahkum edilenlerin [hak ettikleri karşılık (17)] ile bir olur mu?

16. Şimdi bu çaresiz günahkar]lar arasında seni [ey Muhammed] dinliy[or görün]enler var, (18) ama yanından ayrıldıktan sonra [senin mesajını] anlamış olanlara (19) [küçümseyici bir edayla] "O şimdi ne anlattı bakalım?" diye sorarlar. Böyleleri, kalpleri Allah tarafından mühürlenmiş olanlardır, çünkü onlar [her zaman] sadece kendi tutku ve ihtiraslarına uymuşlardır. (20)

17. Doğru yola ulaş[mak istey]enlere gelince, Allah, onların [kendi] rehberliği[ne uyma arzu ve yetenekleri]ni çoğaltır ve Allah'a karşı sorumluluk bilinçlerinin derinleşmesini sağlar. (21)

18. Öyleyse onlar, [kalpleri mühürlenmiş olanlar,] Son Saati mi bekliyorlar, onun ansızın gelmesini mi? Şüphesiz o(nun geleceği) şimdiden haber verilmiştir! (22) O bir kez başlarına geldikten sonra, [geçmiş günahlarını] hatırlamalarının onlara ne faydası olacak? (23)

19. O halde, [ey insanoğlu,] bil ki Allah'tan başka ilah yoktur, ve [hâlâ vakit varken] kendi günahlarının ve öteki bütün mümin erkek ve kadınların [günahlarının] bağışlanmasını dile: çünkü Allah bütün geliş-gidişlerinizi ve [dinlenmek için] bütün kalışlarınızı bilir. (24)

20. İMANA ermiş olanlar: "[Bize mücadele izni veren] bir vahiy indirilmeli değil miydi?" (25) derler. Ama, şimdi savaştan bahseden açık ve kesin hükümlü bir vahiy (26) indirildiğinde kalpleri hastalıklı olanların, sana [ey Muhammed,] ölüm korkusundan bayılmaktaymış gibi baktıklarını görürsün! Ve fakat onlar için en iyisi,

21. [Allah'ın çağrısına] uymak ve [O'nun] rızasını kazanabilecek bir söz (söylemek)tir: (27) konu [O'nun indirdiği vahiy tarafından] çözümlendiği için Allah'a karşı sadık olmak onların kendi iyiliği içindir.

22. [Onlara sor:] "Siz, [Allah'ın buyruğundan] uzaklaştıktan sonra, [kendi eski yollarınıza dönmeyi tercih ederek] yeryüzünde bozgunculuk yapar ve [bir kez daha] akrabalık bağlarınızı koparır mıydınız?" (28)

ortaya koyuncaya kadar sizi deneyeceğiz.

32. İnkâr edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet yolu belli olduktan sonra Peygamber'e karşı gelenler hiçbir şekilde Allah'a zarar veremezler. Allah, onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin. Amellerinizi boşa çıkarmayın.

34. İnkâr eden, Allah yolundan alıkoyan, sonra da inkarcılar olarak ölenler var ya, Allah onları asla bağışlamayacaktır.

35. Sakın za'f göstermeyin. Üstün olduğunuz halde barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. Sizin amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

36. Şüphesiz dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Eğer inanır ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, size mükafatınızı verir ve sizden mallarınızı (tamamen sarf etmenizi) istemez.

37. Eğer onları sizden isteyip de sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz, O da kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

38. İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz. Ama içinizden cimrilik yapanlar var. Kim cimrilik yaparsa ancak kendi zararına cimrilik yapmış olur. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer ondan yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar.

23. Böyleleri, Allah'ın gözden çıkardığı, [hakikatin sesine karşı] sağırlaştırdığı ve [ışığa karşı] gözlerini körleştirdiği kimselerdir! (29)

24. Öyleyse, onlar bu Kur'an üzerinde hiç düşünmezler mi? Yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?

25. GERÇEK ŞU Kİ, kendilerine doğru yol apaçık gösterildikten sonra sırtlarını [bu mesaja] dönenler [böyle yaparlar, çünkü] Şeytan onların hayallerini süsleyip bezemiş ve onları sahte ve düzmece ümitlerle doldurmuştur:

26. [evet, sırtlarını ona dönerler,] çünkü (30) onlar, Allah'ın vahyettiği her şeyden nefret edenlere, "Bazı konularda (31) sizin görüşlerinizle uyuşuyoruz" derler. Ama Allah onların gizledikleri düşüncelerini bilir:

27. Peki, melekler onları öldükten sonra bir araya toplayıp yüzlerine ve sırtlarına vururken ne olacak halleri? (32)

28. Böyle olacaktır, çünkü onlar Allah'ın kınadığı şeylere uydular ve O'nun hoşnutluk[la karşılayacağı her şey]den (33) nefret ettiler: böylece Allah, onların bütün [güzel] fiillerini değersiz kılmıştır.

29. Yoksa, kalplerinde hastalık olanlar zannederler mi ki Allah onların ahlakî zaaflarını açığa çıkarmayacak? (34)

30. Eğer dileseydik onları sana açıkça gösterirdik ki görünür/dış işaretlerine bakıp (35) onları kesin olarak teşhis edebilesin: ama [öyle olsa bile,] sen onları seslerinin tonundan (36) mutlaka tanırsın.Ve Allah yaptığınız her şeyi bilir [ey insanlar:]

31. ve hepinizi mutlaka sınayacağız ki [Bizim yolumuzda] üstün gayret gösterenleri ve sıkıntılara göğüs gerenleri (diğerlerinden) ayırabilelim: (37) çünkü biz, bütün iddialarınızı[n (38) doğruluğunu] deneyeceğiz.

32. Gerçek şu ki, hakikati inkara şartlanmış olan ve [başkalarını] Allah yolundan alıkoyanlar ve doğru yol rehberliği kendilerine tevdî edildikten sonra [bu şekilde] kendilerini (Allah'ın) Elçisi'nden koparanlar (39) hiçbir şekilde Allah'a bir zarar veremezler; ama Allah, bunların bütün fiillerini değersiz kılacak, boşa çıkaracaktır.

33. Siz ey imana erenler! Allah'a ve Elçi'ye itaat edin, ve [iyi/güzel] fiillerinizi heder etmeyin!

34. Hakikati inkara şartlanmış olan ve [başkalarını] Allah yolundan alıkoyan ve sonra hakikat inkarcıları olarak ölenlere gelince; Allah onlara mağfiretini bağışlamayacaktır!

35. BÖYLECE, [adil bir dâvâ uğrunda mücadele ettiğinizde,] korkup gevşemeyin ve barış için yalvarıp yakarmayın: Allah sizinle beraber olduğuna göre [sonunda] mutlaka siz üstün geleceksiniz (40) ve O, sizin [iyi ve güzel] fiillerinizi zayi etmeyecektir.

36. Bu dünya hayatı, bir oyundan ve geçici bir eğlenceden ibarettir: ama eğer [Allah'a] inanır ve O'na karşı sorumluluk bilinci duyarsanız size (hak ettiğiniz) her türlü ödülü bağışlayacaktır.Dikkat edin! O sizden sahip olduğunuz bütün varlıkları [kendi dâvâsı uğrunda feda etmenizi] istemez: (41)

37. [çünkü,] O her şeyinizi isteseydi ve sizi zorlasaydı (42) [onlara] cimrice sarılırdınız ve böylece sizin ahlakî zaaflarınızı (43) ortaya çıkarmış olurdu.

38. Bakın, [ey müminler,] sizler Allah yolunda sınırsızca harcama yapmaya çağrılıyorsunuz: ama sizin aranızda [bile] cimrice davrananlar var! Ve kim [Allah yolunda] cimrice davranırsa, sadece kendisine karşı cimrilik yapmış olur: Çünkü Allah kendi-kendine yeterlidir, halbuki siz [O'na] muhtaçsınız; ve şayet [O'ndan] yüz çevirirseniz, başka toplumları sizin yerinize geçirir ve onlar sizin gibi yapmazlar!

153. Enfal. (1-44) 14. YIL.

1. (Ey Muhammed!) Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: "Ganimetler Allah'a ve Resûlüne aittir. O halde, eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlüne itaat edin."

2. Mü'minler ancak o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. Onun âyetleri kendilerine okunduğu zaman (bu) onların imanlarını artırır. Onlar sadece Rablerine tevekkül ederler.

3. Onlar namazı dosdoğru kılan, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayan kimselerdir.

4. İşte onlar gerçekten mü'minlerdir. Onlara, Rableri katında yüksek mertebeler, bağışlanma ve cömertçe verilmiş rızık vardır.

5. Nasıl ki, Rabbin seni hak uğruna (savaşmak üzere) evinden çıkarmıştı. Mü'minlerden bir grup ise bu konuda kesinlikle isteksizlerdi.

6. Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra, sanki göz göre göre ölüme sürülüyorlarmış gibi seninle o konuda tartışıyorlardı.

7. Hani Allah size iki taifeden birini, o sizindir diye va'dediyordu. Siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleriyle hakkı meydana çıkarmak ve kafirlerin ardını kesmek istiyordu.

8. Bu, suçlular hoşlanmasa da Allah'ın hakkı ortaya çıkarması ve batılı ortadan kaldırması içindi

9. Hani Rabbinizden yardım istiyor, yalvarıyordunuz. O da, "Ben size ard arda bin melekle yardım ediyorum"diye cevap vermişti.

10. Allah bunu, sadece bir müjde olsun ve onunla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa yardım ancak Allah katındandır. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

153. Enfal. (1-44) 14. YIL.

1. SANA ganimetler hakkında soracaklar. De ki: "Bütün ganimetler Allah'a ve O'nun Elçisi'ne aittir" (1) Öyleyse, Allah'tan yana bilinç ve duyarlık içinde olun; aranızda kardeşlik bağlarınızı canlı tutun; (2) Allah'a ve O'nun Elçisi'ne karşı duyarlık gösterin, eğer [gerçekten] inanan kimselerseniz!

2. İnananlar ancak o kimselerdir ki, her ne zaman Allah'tan söz edilse kalpleri korkuyla titrer; ve kendilerine her ne zaman O'nun ayetleri ulaştırılsa inançları güçlenir; (3) ve Rablerine güven beslerler.

3. Onlar ki, namazlarında devamlı ve kararlıdırlar; kendilerine rızık olarak bahşettiğimiz şeylerden başkalarının yararına harcarlar: (4)

4. İşte böyleleridir, gerçekten inanmış olanlar! Rablerinin katında büyük onur, bağışlanma ve çok değerli bir rızık olacaktır onların payı. (5)

5. SANKİ Rabbin seni, inananlardan bazıları buna karşı oldukları halde, hak yolunda [savaşmak üzere] evinden çıkarmış gibi, (6)

6. [bu yüzden,] hem de hak ortaya çıktıktan sonra, seninle neredeyse tartışacaklardı; sanki ölüme doğru sürüklenmişler de onu kendi gözleriyle görmüşler gibi.

7. İmdi, (hatırlayın) Allah, (bu) iki [düşman] topluluğundan birinin sizin elinize düşeceği konusunda size söz vermişti; sizlerse güçsüz olanın elinize düşmesini arzu ediyordunuz; (7) oysa Allah'ın muradı, sözleriyle tam bir uyum içinde, hakkın hak olduğunu göstermek ve hakkı inkar edenlerin son kalıntılarını da silip-atmak yönündeydi. (8)

8. Böylece O, hakkın (her zaman) hak olduğunu, bâtılın da bâtıl olduğunu gösterecekti; bu, günaha gömülüp gitmiş olanların hoşuna gitmese de. (9)

9. Hani, yardım için Rabbinize yakarıyordunuz; ve O da bunun üzerine size şöyle cevap vermişti:

11. Hani (Allah) kendi tarafından bir güvenlik olarak sizi hafif bir uykuya daldırıyor; sizi temizlemek, sizden şeytanın vesvesesini gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu.

12. Hani Rabbin meleklere, "Ben sizinle beraberim. İman edenlere sebat verin. Ben kafirlerin kalplerine korku salacağım. Şimdi vurun boyunlarının üstüne. Vurun, onların bütün parmaklarına"diye vahyediyordu.

13. Bu, onların Allah'a ve Resûlüne karşı gelmelerindendir. Her kim de Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse bilsin ki Allah'ın cezası şiddetlidir.

14. İşte şimdi siz tadın onu! Kafirlere bir de cehennem azabı vardır.

15. Ey iman edenler. Savaş düzeninde iken kafirlerle karşılaştığınız zaman sakın onlara arkanızı dönmeyin (savaştan kaçmayın).

16. Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme, ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç- böyle bir günde her kim onlara arkasını dönerse mutlaka o, Allah'ın gazabına uğramış olur. Onun varacağı yer de cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası.

17. (Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah onları öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Mü'minleri, tarafından güzel bir imtihanla denemek için Allah öyle yaptı. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

18. İşte durum bu: (Allah mü'minleri güzel bir şekilde dener), bir de Allah kafirlerin tuzağını zayıf düşürendir.

19. (Ey inkarcılar!) Eğer fetih istiyorsanız işte size fetih geldi. Eğer (peygambere karşı gelmekten) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlı olur. Eğer dönerseniz biz de döneriz. Çok olsa bile topluluğunuz size hiç fayda vermez. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Resûlüne itaat edin ve (Kur'an'ı) dinlediğiniz halde ondan yüz çevirmeyin.

21. İşitmedikleri halde, "işittik"diyenler gibi de olmayın.

22. Şüphesiz, yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, akıllarını kullanmayan (gerçeği görmeyen) sağırlar, dilsizlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır (hakka yöneliş) olduğunu bilseydi, elbette onlara işittirirdi. Onlara işittirseydi dahi mutlaka yine yüz çevirerek dönüp giderlerdi.

24. Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Resûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki, Allah kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, onun huzurunda toplanacaksınız.

25. Sadece içinizden zulmedenlere erişmekle kalmayacak olan bir azaptan sakının ve bilin ki

"Size birbiri ardından inen bin melekle yardım edeceğim!"

10. Ve Allah bunu yalnızca bir müjde olsun diye ve Allah'tan başka kimsenin katından yardım umulamayacağına göre- bununla kalpleriniz huzur, itminan bulsun diye böyle takdir etti: gerçekten de, Allah, hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibidir. (10)

11. [Hatırlayın nasıl olmuştu] hani, katından bir güvence olarak, sizi bir iç huzurunun kuşatmasını sağlamış (11) ve gökten üzerinize su indirmişti ki onunla sizi arındırsın, Şeytan'ın kirli vesveselerinden kurtarsın; (12) kalplerinizi güçlendirip adımlarınızı sağlamlaştırsın.

12. Hani, Rabbin [inananlara ulaştırılmak üzere] meleklere: "Mutlaka sizinle beraberim!" (13) [mesajını] vahyetmişti. [Ve meleklere]: "İmana erenleri [benim şu sözlerimle] yüreklendirin: (14) Hakkı inkara kalkanların kalplerine korku salacağım; öyleyse [ey inananlar] onların boyunlarını vurun, parmaklarını kırın!'" (15)

13. Onların kendilerini Allah'tan ve O'nun Elçisi'nden koparmış olmaları yüzündendir (16) bu; ve kim ki kendisini Allah'tan ve O'nun Elçisi'nden koparırsa, bilsin ki Allah azabında çok zorludur.

14. Bu [sizin için, ey Allah'ın düşmanları]! Haydi, öyleyse tadın onu; ve [bilin ki] hakkı inkar edenleri ateşli bir azap beklemektedir!

15. SİZ EY imana erişenler! Savaşta, o hakikati inkara şartlanmış olan topluluğu büyük bir kuvvetle karşınızda bulduğunuz zaman sakın arkanızı dönmeyin: (17)

16. çünkü o gün -bir savaş taktiği gözetmeksizin ya da bir başka [müminler] grubuyla birleşme amacı gütmeksizin- her kim ki arkasını onlara dönüp kaçarsa, (bilsin ki) mutlaka Allah'ın gazabını üzerine çekmiş olacak ve varacağı yer de cehennem olacaktır: ne kötü bir varış yeridir orası!

17. Ve (şunu da bilin ki) [ey müminler,] düşmanı öldüren siz değildiniz (18), Allah'tı onları öldüren, ve (korku) saldığın zaman sen değildin [ey Peygamber, onların içine korku] salan, fakat Allah'tı (korkuyu) salan: (19) Ve [O bütün bunları] Kendi belirlediği (20) güzel bir sınavla müminleri sınamak için yaptı. Muhakkak ki Allah her şeyi işiten, her şeyi hakkıyla bilendir!

18. İşte bu [sınamaydı, Allah'ın muradı]; ve keza, Allah[ın], hakkı inkar edenlerin düzenlerini hep boşa çıkardı[ğını göstermekti, Allah'ın muradı].

19. [Ey inananlar!] Zafer mi istiyordunuz; işte ulaştı size zafer. Şimdi eğer [günahtan] kaçınmak istiyorsanız, bu sizin kendi iyiliğinize olacaktır; yok, eğer [günaha geri] dönerseniz, Biz de [yardım vaadimizden] geri döneriz; ve (bu durumda) topluluğunuzun size bir yararı olmaz, velev ki

Allah azabı çetin olandır.

26. O vakti hatırlayın ki siz yeryüzünde güçsüz ve zayıf idiniz. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Derken Allah sizi barındırdı, yardımıyla destekledi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin. Bile bile kendi (aranızdaki) emanetlerinize de hainlik etmeyin.

28. Bilin ki mallarınız ve çoluk çocuğunuz birer deneme aracıdır. Allah katında ise büyük bir mükafat vardır.

29. Ey iman edenler! Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız o size iyiyi kötüden ayırt edecek bir anlayış verir ve sizin kötülüklerinizi örter, sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.

30. Hani kafirler seni tutuklamak veya öldürmek, ya da (Mekke'den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31. Onlara karşı âyetlerimiz okunduğu zaman, "Duyduk, istesek biz de bunun benzerini elbette söyleriz. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir"dediler.

32. Hani onlar, "Ey Allah'ım, eğer şu (Kur'an) senin katından inmiş hak (kitap) ise hemen üzerimize gökten taş yağdır veya bize elem dolu bir azap getir"demişlerdi.

33. Oysa sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildi. Bağışlanma dilerlerken de Allah onlara azap edecek değildir.

34. Onlar Mescid-i Haram'dan (mü'minleri) alıkoyarken ve oranın bakımına ehil de değillerken, Allah onlara ne diye azap etmesin? Oranın bakımına ehil olanlar ancak Allah'a karşı gelmekten sakınanlardır. Fakat onların çoğu bilmez.

35. Onların, Kâ'be'nin yanında duaları ıslık çalıp el çırpmaktan ibarettir. Öyle ise (ey müşrikler) inkar etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı.

36. Şüphe yok ki, inkar edenler mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklardır. Sonra bu mallar onlara bir iç acısı olacak, sonra da yenilgiye uğrayacaklardır. İnkar edenler toplanıp cehenneme sürüleceklerdir.

37. Allah, pis olanı temizden ayırmak, pis olanların hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koymak için böyle yapar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

38. Ey Muhammed! İnkar edenlere söyle: Eğer (iman edip, düşmanlık ve savaştan) vazgeçerlerse, geçmiş günahları bağışlanır. Eğer (düşmanlık ve savaşa) dönerlerse, öncekilere uygulanan ilahi kanun devam etmiş olacaktır.

sayıca çok da olsanız. Çünkü, bilin ki Allah [ancak] inananlarla beraberdir. (21)

20. [Bunun içindir ki] ey imana erişenler, Allah'a ve O'nun Elçisi'ne karşı duyarlık, bağlılık gösterin; ve artık [O'nun mesajını] işitmiş bulunduğunuz halde O'ndan yüz çevirmeyin.

21. Ve (böylece) dinleyip kulak asmadıkları halde, "İşittik" diyenler gibi olmayın. (22)

22. Gerçek şu ki, Allah katında yaratıkların (23) en bayağısı aklını kullanmayan sağırlar ve dilsizlerdir.

23. Çünkü, Allah eğer onlarda iyi bir hal görseydi onların mutlaka duyup işitmelerini sağlardı; kaldı ki, onların (hakkı) duyup işitmelerini sağlasaydı, onlar o dikbaşlı tavırları içinde kuşkusuz yine yüz çevirirlerdi.

24. Siz ey imana erişenler! Her ne zaman sizi, size hayat verecek bir işe çağırırsa, Allah'ın ve (dolayısıyla) Elçi'nin bu çağrısına icabet edin; ve bilin ki, Allah insanla kalbinin [meyilleri] arasına (24) müdahale etmektedir; ve sonunda O'nun katında bir araya getirileceksiniz.

25. Ve kötülük yönündeki öyle bir ayartıya karşı uyanık ve duyarlı olun ki o, ötekileri dışta tutarak yalnızca hakkı inkara kalkışanlara musallat olmaz; (25) ve bilin ki Allah azapta çok çetindir:

26. Ve yeryüzünde azınlıkta ve çaresiz olduğunuz; insanların sizi kapıp götürmesinden korktuğunuz günleri hatırlayın (26) ki, derken O sizi himaye etti, yardımıyla güç verip destekledi ve geçiminiz için temiz ve hoş rızıklardan bahşetti size, ki sonunda şükredesiniz.

27. [O halde,] siz ey imana erişenler, Allah'a ve Elçi'ye karşı haince davranmayın; size tevdî edilen emanete bilerek ihanet etmeyin! (27)

28. Ve bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sadece bir sınav ve bir ayartmadır ve (yine bilin ki,) Allah'tır, katında en büyük ecir bulunan! (28)

29. Siz ey imana erişenler! Eğer Allah'a karşı sorumluluk bilinci içinde olursanız O size, hakkı bâtıldan ayırmaya yarayan bir ölçü (29) bahşedecek ve kötü işlerinizi silip örtecek, sizi bağışlayacaktır: Çünkü Allah, bağış ve cömertliğinde sınır olmayandır.

30. VE [HATIRLA, ey Peygamber,] hakikati inkara şartlanmış olanlar seni [tebliğden alıkoyup] durdurmak, öldürmek yahut sürgün etmek için sana karşı nasıl ince tuzaklar kuruyorlardı: onlar [hep] böyle tertipler peşinde koşarlarken (30) Allah onların bu tertiplerini boşa çıkarttı, çünkü Allah bütün o tuzak kuranların üstündedir.

31. Ve kendilerine her ne zaman ayetlerimiz ulaştırılsa, "Biz [bütün bunları] önceden de işitmiştik," derlerdi, "istesek, şüphesiz, biz [kendimiz] de bu tür sözler düzebiliriz: eski zamanlara dair masallardan başka bir şey değil, bunlar!" (31)

39. Baskı ve şiddet kalmayıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

40. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki Allah sizin dostunuzdur. O ne güzel dosttur, O ne güzel yardımcıdır!

41. Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a, Peygamber'e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Eğer Allah'a; hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, (yani) iki ordunun (Bedir'de) karşılaştığı gün kulumuza indirdiklerimize inandıysanız (bunu böyle bilin). Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

42. Hani siz vadinin (Medine'ye) yakın tarafında; onlar uzak tarafında, kervansa sizin aşağınızdaydı. (Onlar sayıca sizden öylesine fazla idi ki), şâyet buluşmak üzere sözleşmiş olsaydınız (durumu fark edince) sözleşmenizde ayrılığa düşerdiniz (Savaşa yanaşmazdınız). Fakat Allah, olacak bir işi (mü'minlerin zaferini) gerçekleştirmek için böyle yaptı ki, ölen açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın. Şüphesiz Allah, elbette hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

43. Hani Allah sana onları uykunda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi elbette gevşerdiniz ve o iş hakkında birbirinizle çekişirdiniz. Fakat Allah (sizi bunlardan) kurtardı. Çünkü o, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

44. Hani karşılaştığınız zaman onları gözlerinize az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu ki Allah, olacak bir işi gerçekleştirsin. Bütün işler Allah'a döndürülür.

32. Ve bir de şöyle derlerdi: "Ey Allah'ımız, eğer bu gerçekten Senin katından (indirilen) hakkın kendisi ise, o zaman gökten taş yağdır başımıza, yahut [daha] can yakıcı bir azap çıkar karşımıza!" (32)

33. Ne var ki, Allah, [ey Peygamber] sen henüz onların arasında bulunurken, onları bu şekilde cezalandırmak istemedi; (33) ayrıca Allah onları, [hâlâ] af dileyebilecekleri bir safhada cezalandıracak da değildi.

34. Fakat [şimdi], kendileri oranın [gerçek] sahipleri olmadıkları halde saldırmazlık örfü altında bulunan o Mescid-i Harâm'dan [inananları] alıkoymaları yüzünden Allah'ın onları cezalandırmaması için ne gibi güvenceleri var ellerinde? (34) Allah'a karşı sorumluluk bilinci içinde olanlardan başkası o evin bakıcısı olamaz: ne var ki, onların çoğu bunun farkında değil;

35. ve (bu yüzden de) Mâbed önünde onların tapınmaları yalnızca ıslık çalmak, el çırpmaktan öteye gitmemektedir. (35)Azabı tadın öyleyse, [Siz ey inanmayanlar], hakkı inatla inkar etmenizin bir karşılığı olarak! (36)

36. Bakın, hakkı inkara şartlanmış olanlar insanları Allah'ın yolundan çevirmek için (nasıl da) harcıyorlar mallarını; ve (daha da) harcayacaklar, tâ ki bu harcadıkları kendileri için derin bir ızdırab ve yerinme [kaynağı] oluncaya kadar; ve sonra haklarından gelinecek! Ve [ölünceye kadar] hakkı inkarda direnen bu kimseler topluca cehenneme tıkılacaklar,

37. ki böylece Allah kötü ve bayağı olanı iyi ve temiz olandan ayırsın da, kötü ve bayağı olanı kendi türünden olanla yan yana getirip [hükmü altında] hepsini bir araya toplasın ve (nihayet) onları topluca cehenneme yerleştirsin. İşte her bakımdan aldanmış olacak olanlar böyleleridir.

38. O hakkı inkara şartlanmış olanlara anlat ki, eğer direnmeyi bırakırlarsa, (37) geçmişte olup bitenlerden ötürü kendileri bağışlanacaklar; ama eğer [geçmişteki hatalı tutumlarına] dönecek olurlarsa, o zaman, geçmişte kendileri gibi olanların başına gelenleri (38) hatırlat onlara.

39. Ve artık zulüm ve baskı kalmayıncaya, ve [insanların] kulca yönelişleri bütünüyle ve yalnızca Allah'a adanıncaya kadar onlarla savaşın. (39) Ama eğer direnmeyi bırakırlarsa bilin ki, Allah onların edip-eylediği her şeyi görmektedir; (40)

40. ve bütün bunlara rağmen onlar yine de [hakça olandan] yüz çevirirlerse, artık bilin ki, Allah sizin yüceler yücesi Efendinizdir; ne yüce, ne üstün bir Efendidir O, ve ne güzel, ne eşsiz bir Yardımcıdır!

41. BİLESİNİZ Kİ, [savaşta] ganimet olarak her ne ki ele geçirdiyseniz onun beşte biri Allah'a ve Rasûl'e; ve yakın akrabaya, yetimlere, ihtiyaç içinde olanlara ve yolda kalmışlara aittir. (41) [Gözetmeniz gereken ölçü budur] eğer Allah'a ve o hakkın bâtıldan ayrıldığı, iki topluluğun savaşta

karşı karşıya geldiği gün kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız. (Ki işte o gün tanık olduğunuz gibi) Allah'ın her zaman, her şeyi irade etmeye gücü yeter. (42)

42. Sizin [Bedir] vadisinin bir ucunda, onların da tâ öteki ucunda ve kervanın sizden aşağılarda (43) olduğu o gün[ü hatırlayın]. Ve (düşünün ki,) eğer bir savaşın patlak vereceğini bilseydiniz, muhakkak ki, böyle bir meydan okumayı göğüslemekten kaçınırdınız: (44) Ama [her şeye rağmen] Allah, yapılması[nı irade buyurduğu] (45) işi gerçekleştirsin de yok olup gidecek olan, hakkın açık tecellisiyle yok olup gitsin, kalıp yaşayacak olan da (yine) hakkın açık tecellisiyle yaşasın diye [savaş böylece olup bitiverdi]. (46)

43. Allah onların sayısını rüyanda sana azmış gibi göstermişti: (47) çünkü eğer çok gösterseydi, muhakkak ki yılgınlık duyacak ve yapılacak iş (tutulacak yol) hakkında (48) birbirinizle anlaşmazlığa düşecektiniz. Ama işte, Allah [böyle bir duruma düşmekten sizi] kurtardı: (çünkü) O, [insanların] kalplerinde ne varsa, onun hakkında tam ve mutlak bilgi sahibidir.

44. İşte böylece, kavgada karşı karşıya geldiğiniz zaman, onları gözünüze az gibi gösterdi -tıpkı sizi de onların gözünde azalttığı gibi- ki Allah, [yapılmasını irade buyurduğu] işi gerçekleştirsin: (49) çünkü bütün olay ve oluşumların gidişi, [başlangıç ve sonuç olarak] gelip Allah'a dayanır.

45. Ey iman edenler! (Savaş için) bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

46. Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Şımarıp böbürlenmek, insanlara gösteriş yapmak ve (halkı) Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (Mekke müşrikleri) gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını kuşatıcıdır.

48. Hani şeytan onlara yaptıklarını süslemiş ve, "Bu gün artık insanlardan size galip gelecek (kimse) yok, mutlaka ben de size yardımcıyım."demişti. Fakat iki taraf (savaş alanında) yüz yüze gelince (şeytan), gerisin geriye dönüp, "Ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğiniz şeyler (melekler) görüyorum. Ben Allah'tan korkarım. Allah, cezası çetin olandır"demişti.

49. Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler, "Bunları dinleri aldatmış"diyorlardı. Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse hiç şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

154. Enfal. (45-75) 15. YIL.

45. [O halde] siz ey imana erişenler, savaş durumunda bir toplulukla karşı karşıya geldiğinizde sıkı durun ve aralıksız Allah'ı anın ki kurtuluşa erişesiniz!

46. Ve Allah'la O'nun Elçisi'ne duyarlık ve bağlılık gösterin; ve sakın birbirinizle çekişmeye girmeyin, yoksa yılgınlığa düşersiniz; cesaretiniz sönüverir. (50) Ve zor durumlarda sabır gösterin: çünkü Allah, gerçekten, zorluğa göğüs gerenlerle beraberdir.

47. İnsanların gözlerini kamaştıran bir gösteriş içinde ve kurum satarak yurtlarından çıkıp gelen [o inanmayan] kimseler gibi olmayın: (51) Çünkü onlar başkalarını Allah'ın yolundan çevirmeye çabalıyorlardı. Oysa Allah onların edip-eylediği herşeyi [sınırsız kudretiyle] kuşatmış bulunuyordu.

48. Güya Şeytan, tüm yapıp-ettiklerini onlara güzel ve yerinde gösterip: "Bugün kimse sizinle baş edemez; çünkü ben de sizin arkanızdayım!" (52) demişti. Fakat daha iki topluluk birbirlerinin görüş alanına girer girmez, tabanları üzerinde geri dönüp: "Yoo" dedi, "ben sizden sorumlu değilim; çünkü, bakın, sizin görmediğiniz bir şeyi görüyorum ben ve doğrusu Allah'tan korkuyorum;

50. Melekler, kafirlerin yüzlerine ve artlarına vura vura ve "haydi tadın yangın azabını"diyerek canlarını alırken bir görseydin.

51. (Ey kafirler!) Bu, sizin ellerinizin önceden yaptığının karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına zulmedici değildir.

52. Bunların durumu tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini inkar etmişler, Allah da kendilerini günahları sebebiyle hemen yakalamıştı. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, azabı çetin olandır.

53. Bunun sebebi şudur: Bir toplum kendilerinde bulunan (iyi davranışlar)ı değiştirmedikçe Allah onlara verdiği bir nimeti değiştirmez ve şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

54. Bunların durumu, tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar Rablerinin âyetlerini yalanlamışlar, biz de onları günahları sebebiyle helak etmiştik ve Firavun ailesini de suda boğmuştuk. Hepsi de zalim kimselerdi.

55. Şüphesiz Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü, inkar edenlerdir. Artık onlar iman etmezler.

56. Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra da her defasında antlaşmalarını hiç çekinmeden bozan kimselerdir.

57. Eğer onları savaşta yakalarsan, bunlar(a vereceğin ceza) ile arkalarındakileri de dağıt ki ibret alsınlar.

58. (Antlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik etmesinden korkarsan, sen de antlaşmayı bozduğunu aynı şekilde onlara bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. İnkar edenler, asla yakayı kurtardıklarını zannetmesinler. Çünkü onlar (sizi) aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü o hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

62,63. Eğer seni aldatmak isterlerse bilmiş ol ki sana yetecek Allah'tır. O, seni bizzat kendi yardımıyla ve mü'minlerle destekleyen ve onların kalplerini uzlaştırandır.Şayet yeryüzündeki şeyleri tümüyle harcasaydın sen onların kalplerini uzlaştıramazdın. Fakat Allah onların arasını uzlaştırdı. Şüphesiz o mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

64. Ey Peygamber! Sana ve sana tabi olan mü'minlere Allah yeter.

çünkü Allah, gerçekten, azabında çok çetin, çok şiddetlidir." (53)

49. Bu arada, ikiyüzlüler ve kalplerinde eğrilik bulunanlar: "Bu adamları dinleri yanlış yola götürüyor!" (54) diyorlardı. Ama Allah'a güvenip dayanan kişiye gelince, [o bilir ki], Allah mutlaka doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibidir.

50. O, HAKKI inkara şartlanmış olanları ölüme sürüklediği zaman, (55) [nasıl olacak] bir görebilseydin: Melekler onların yüzlerine, sırtlarına vurarak: "Yakıp kavuran azabı tadın, bakalım!" [diyecekler],

51. "kendi ellerinizle işleyegeldiğiniz [günahların] karşılığıdır bu; yoksa Allah asla kullarına haksızlık yapmaz!"

52. Firavun yandaşlarının ve onlardan önce yaşayıp gidenlerin başlarına gelen şey [bunların da başına gelecek]: Onlar Allah'ın ayetlerinin gerçek olduğunu inkara kalkıştılar ve Allah da (bu) günahlarından ötürü onları kıskıvrak yakaladı. Elbet yakalar, (çünkü) Allah çepeçevre kuşatan sınırsız gücün sahibidir, (hak edene karşı) cezada çetin ve yıldırıcıdır.

53. Bu böyledir, çünkü Allah, bir topluma bahşettiği nimeti ve esenliği, o toplum kendi gidişini değiştirmedikçe (56) asla değiştirmez; (57) ve [bilin ki] Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

54. Firavun yandaşlarının ve onlardan önce yaşayıp gidenlerin başlarına ne geldiyse [bunların da başına benzeri gelecek]: Onlar Rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı; ve bu yüzden, Biz de onları (bu) günahlarına karşılık helak ettik; boğuverdik o Firavun yandaşlarını; onların hepsi zalim kimselerdi çünkü.

55. Gerçek şu ki, Allah katında yaratıkların en bayağısı, hakkı inkara kalkışan ve sonuç olarak, inanmayan kimselerdir. (58)

56. KENDİLERİYLE bir andlaşma yapmış olduğun halde, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşımaksızın, fütursuzca her fırsatta sözlerinden dönen kimselere gelince, (59)

57. onları savaşta karşında bulursan, arkalarından gelenler için öyle yıldırıcı bir ders ver ki, (60) belki berikiler akıllarında tutarlar;

58. beri yandan, eğer [kendisiyle andlaşma yapmış bulunduğun] bir topluluğun ihanet etmesinden kaygı duyman için ortada makul sebepler varsa, (61) sen de buna bir karşılık olarak onlarla yaptığın andlaşmayı boz: (62) çünkü, Allah asla hainleri sevmez!

59. (Bunun için) o hakkı inkara şartlanmış olanlar, [Allah'tan] kaçıp kurtulacaklarını sanmasınlar: (63) [O'nun murad ettiği şeyin gerçekleşmesine] asla engel olamayacaklar.

60. O halde, onlara karşı toplayabildiğiniz kadar kuvvet ve binek hayvanı (64) hazır edin ki bununla

65. Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) yüz kişi bulunursa, inkar edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir kavimdir.

66. Şimdi ise Allah yükünüzü hafifletti ve sizde muhakkak bir zaaf olduğunu bildi. Eğer içinizde sabırlı yüz kişi olursa iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Yeryüzünde düşmanı tamamıyla sindirip hakim duruma gelmedikçe hiçbir peygambere esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfeatini istiyorsunuz, halbuki Allah ahireti (kazanmanızı) istiyor. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yiyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

70. Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere söyle: Eğer Allah kalplerinizde (iman, ihlas, iyi niyet gibi) bir hayır (olduğunu) bilirse sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

71. Eğer sana hainlik etmek isterlerse (bil ki) onlar daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de Allah onlara karşı (sana) imkan vermişti. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

72. İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velileridir. İman edip hicret etmeyenlere gelince, hicret edinceye kadar, onların velayetleri size ait değildir. Eğer din konusunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavme karşı olmadıkça, yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73. İnkar edenler de birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunların gereğini yapmazsanız yeryüzünde bir karışıklık ve büyük bir bozulma olur.

74. İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya; işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

75. Daha sonra iman edip hicret eden ve sizinle birlikte cihad edenlere gelince, işte onlar da sizdendir. Allah'ın kitabınca, kan akrabaları birbirlerine (varis olmaya) daha layıktırlar. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

hem Allah'ın, hem sizin düşmanınız (65) olan bu insanları, hem de sizin bilmediğiniz ama Allah'ın bildiği başkalarını yıldırıp caydırabilesiniz; (ve bilin ki), Allah yolunda her ne sarf ederseniz (66) size bütünüyle ödenecek ve size haksızlık yapılmayacaktır.

61. Ama eğer onlar barıştan yana eğilim gösterirlerse, sen de barıştan yana ol ve Allah'a güven: çünkü O, gerçekten her şeyi işiten, her şeyin aslını bilendir!

62. [Ama barış yanlısı gözükmekle] niyetleri sadece seni aldatmaksa, (o zaman) bil ki, Allah sana yeter! (67) O'dur seni, yardımıyla ve inanmış yandaşlarla (68) güçlendiren;

63. (O inanmış kimseler ki,) kalplerini O bağdaştırdı, kaynaştırdı: (O inanmış kimseler ki,) uğrunda yeryüzündeki her şeyi toptan harcasaydın onların kalplerini birbirine ısındırıp kaynaştıramazdın; ama işte Allah onları bir araya getirdi. Gerçekten de Allah hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibidir.

64. Ey Peygamber! Allah sana da yeter, sana uyan inanmış kişilere de!

65. Ey Peygamber! İnananları, kavgada ölüm korkusunu alt etmeleri yönünde (şöylece) yüreklendir: (69) Sizden zor durumlara göğüs germesini bilen yirmi kişi çıkarsa, bunlar ikiyüz kişiyi tepele[yebil]melidir; sizden böyle yüz kişi çıkarsa, hakkı inkara kalkışanlardan bin kişiyi tepele[yebil]melidir; çünkü onlar bunu kavrayamayan bir güruhturlar. (70)

66. [Ama yine de] Allah, şimdilik yükünüzü hafifletmiş bulunuyor, çünkü zayıf olduğunuzu biliyor: Şöyle ki: Sizden eğer zor durumlarda sabretmesini bilen yüz kişi çıkarsa, bunlar ikiyüz kişiyi tepeleye[bile]cektir; ve sizden böyle bin kişi çıkarsa, Allah'ın izniyle ikibin kişiyi tepeleye[bile]cektir; çünkü Allah zor durumlara göğüs germesini bilenlerle beraberdir. (71)

67. KIYASIYA girdiği zorlu bir meydan savaşı sonucu değilse, (72) esir almak bir peygamber için yakışık almaz. Siz bu dünyanın geçici kazançlarına talip olabiliyorsunuz, ama Allah [sizin için] sonraki hayatın [güzel/iyi olmasını] murad ediyor: çünkü, Allah doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen en yüce iktidar sahibidir.

68. Allah tarafından önceden buyurulmuş böyle bir ilke olmasaydı aldığınız bütün bu [tutsaklar] yüzünden başınıza mutlaka büyük bir azap çökerdi. (73)

69. O halde, savaşta ele geçirdiğiniz şeyler içinden (yalnız) helal olanları kullanın ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyın: (hem de şu gerçeği hep akılda tutarak) Allah çok esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

70. [Öyleyse] ey Peygamber, elindeki esirlere de ki: "Allah yüreklerinizde bir güzellik bulursa, bütün o

sizden alınan şeylerden daha güzelini bahşedecektir size: Çünkü Allah, çok esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır. (74)

71. Ve eğer sana ihanet etmeye yeltenirlerse, (75) (unutmasınlar ki) daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi de bu yüzden Allah [inananları] onlara baskın çıkarmıştı. (76) Çünkü Allah doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

72. ÖTE YANDAN imana erişen, zulmün egemen olduğu diyardan göç eden, (77) Allah yolunda mallarıyla canlarıyla çaba gösterip duran kimselere ve [onlara] kol kanat açıp, yardım edenlere gelince; (78) işte bunlar [sahiden] birbirlerinin dostu ve hâmîleridir. Fakat inanmış oldukları halde [sizin beldenize] göç etmemiş olan kimselere (79) gelince; onların korunup gözetilmesinden hiçbir bakımdan siz sorumlu değilsiniz, tâ ki [sizin yanınıza] göç edecekleri vakte kadar. Yine de, dinsel baskılara karşı sizden yardım isterlerse, (80) [onlara] yardım elinizi uzatmaktır size düşen; yeter ki (bu yardım) kendileriyle aranızda andlaşma bulunan bir topluluğa karşı olmasın; (81) çünkü Allah yaptığınız her şeyi görmektedir.

73. Bütün bunlarla birlikte, [unutmayın ki] hakkı inkara şartlanmış olanlar birbirleriyle müttefiktirler; (82) siz de (birbirinizle) öyle olmadıkça yeryüzünde fitne ve büyük bir karışıklık baş gösterecektir.

74. Ve o imana erişen, zulmün hüküm sürdüğü diyardan göç eden ve Allah yolunda elinden gelen her türlü çabayı gösteren kimselerle [onlara] kol kanat gerip yardım eden kimseler; işte bunlardır, gerçekten inanan kimseler! Günahlarından bağışlanma ve çok kutlu bir rızık beklemektedir onları. (83)

75. Ve bundan sonra inanıp (84) da zulmün egemen olduğu diyardan göç edecek ve [Allah yolunda] sizinle birlikte çaba sarf edecek olanlara gelince, bunlar [da] sizdendirler;85 [işte böyle] sıkıca birbirine bağlanıp yakınlık kazananlar, Allah'ın koyduğu düstura göre birbirleri üzerinde temelden hak sahibidirler. (86) Gerçek şu ki, Allah'tır her şeyin aslını bilen.

155. Saf. (Tümü) 15. YIL.

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

2. Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir.

155. Saf. (Tümü) 15. YIL.

1. GÖKLERDE ve yerde ne varsa tümü Allah'ın sınırsız şanını yüceltir: çünkü yalnız O'dur kudret ve hikmet sahibi!

2. SİZ EY imana ermiş olanlar! Niçin bir türlü söylüyor, başka türlü yapıyorsunuz; (1)

3. yapmayacağınız şeyi söylemeniz Allah nazarında en tiksinti verici şeydir!

4. Hiç şüphe yok ki Allah, kendi yolunda, duvarları birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. Hani Mûsâ kavmine, "Ey kavmim! Allah'ın size gönderdiği peygamberi olduğumu bilip durduğunuz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?"demişti. Onlar yoldan sapınca, Allah ta kalplerini (doğru yoldan) saptırdı. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

6. Hani, Meryem oğlu İsa, "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim"demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, "Bu, apaçık bir sihirdir"dediler.

7. Kim, İslam'a davet olunduğu halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimdir? Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

8. Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.

9. O, kendisine ortak koşanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir.

10. Ey iman edenler! Sizi elem dolu bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi size?

11. Allah'a ve peygamberine inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.

12. (Bunu yapınız ki) Allah, günahlarınızı bağışlasın, sizi içinden ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koysun. İşte bu büyük başarıdır.

13. Seveceğiniz başka bir kazanç daha var: Allah'tan bir yardım ve yakın bir fetih (Mekke'nin fethi). (Ey Muhammed!) Mü'minleri müjdele!

14. Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun.Nasıl ki Meryem oğlu İsa da havarilere, "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kimdir?"demişti. Havariler de, "Biz Allah'ın yardımcılarıyız"demişlerdi. Bunun üzerine İsrailoğullarından bir kesim inanmış, bir kesim de inkar etmişti. Nihayet biz inananları, düşmanlarına karşı destekledik. Böylece üstün geldiler.

4. Gerçek şu ki Allah [yalnızca] kendi dâvâsı uğrunda, sağlam ve yekpare bir bina gibi, kenetlenmiş saflar halinde (2) savaşanları sever.

5. Vaktiyle Musa, kavmine: "Size Allah tarafından gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde neden beni üzüyorsunuz?" (3) dedi[ğinde kasdettiği şey işte bu gerçekti]. Böylece onlar doğru yoldan saptıklarında Allah da kalplerinin hakikatten sapmasına izin verdi: (4) çünkü Allah günaha gömülüp gitmiş bir toplumu doğru yola çıkarmaz.

6. Ve vaktiyle Meryem oğlu İsa: "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz, ben, Tevrat'tan geriye kalmış (5) hakikat adına ne varsa hepsini doğrulamak ve benden sonra gelecek olan Ahmed adındaki bir elçiyi müjdelemek (6) için size gönderilmiş olan Allah'ın elçisiyim" dedi[ğinde de aynı şey geçerliydi.] Ama, [gelişini İsa'nın önceden haber verdiği] elçi hakikatin bütün kanıtlarıyla onlara (7) geldiğinde: "Bu [doğruluğunu iddia ettiğin mesaj], göz boyayan bir büyü[den başka bir şey değil]!" (8) demişlerdi.

7. [Yalnızca] Allah'a teslim olması istendiği halde Allah[ın mesajı] hakkında [böyle] yalanlar uydurandan daha zalim kim olabilir? Ama Allah zalim halka rehberliğini bağışlamaz.

8. Onlar Allah'ın nurunu boş laflarıyla (9) söndürmek isterler: ama Allah, hakikati inkar edenler ne kadar öfkelenseler de, nurunu bütün parlaklığıyla yaymaya devam edecektir.

9. Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştıranlar ne kadar öfkelense de, elçisini, bütün [bâtıl] dinlere (10) üstün kılmak üzere rehberliği ve hakikat dinini yaymak [görevi] ile gönderen O'dur.

10. SİZ EY imana ermiş olanlar! [Hem bu dünyada hem de öteki dünyada] şiddetli bir azaptan sizi koruyacak bir alışveriş göstereyim mi size? (11)

11. Allah'a ve Peygamberi'ne inanır ve Allah yolunda malınız ve canınızla gayret gösterirsiniz: bu sizin kendi iyiliğinizedir; keşke bilseydiniz.

12. [Eğer böyle yaparsanız,] Allah günahlarınızı bağışlayacak ve sizi [öteki dünyada] içinden ırmaklar akan bahçelere ve bu sonsuz mutluluk bahçelerindeki (12) güzel köşklere koyacaktır: bu büyük bir mazhariyettir!

13. Ve [bakın, Allah size] gönülden seveceğiniz başka bir şey daha [bağışlayacak]: [bu dünyada] Allah'ın yardımı ve yakında gerçekleşecek bir zafer; (13) [ey Peygamber, bunu] bütün inananlara müjdele.

14. SİZ EY imana ermiş olanlar! Meryem oğlu İsa gibi, siz de Allah'ın [dâvâsının] hizmetçileri olun! Hani o, beyaz giysililere, (14) "Kim Allah[ın dâvâsı] uğrunda benim yardımcılarım olacak?" diye sormuştu. Bunun üzerine beyaz giysili [havarî]ler "Allah [yolunda] yardımcılar[ın] biz olacağız!" diye cevap vermişlerdi. Ve böylece İsrailoğulları'ndan

bir kısmı [İsa'nın peygamberliğine] i-nanmaya başladı, diğerleri ise hakikati inkar ettiler. (15) Ama [şimdi] Biz, [gerçekten] imana kavuşmuş olanları (16) düşmanlarına karşı koruyup destekledik; ve onlar üstün gelenlerden oldular.

156. Fussilet. (37-54) 15. YIL.

37. Gece, gündüz, güneş ve ay Allah'ın varlığının delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eğer gerçekten Allah'a kulluk ediyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Eğer onlar büyüklük taslarlarsa, bilsinler ki Rabbinin yanında bulunanlar (melekler), gece gündüz hiç usanmadan onu tespih ederler.

39. Allah'ın varlığının delillerinden biri de şudur: Sen yeryüzünü boynu bükük (kupkuru) görürsün. Onun üzerine yağmuru indirdiğimiz zaman kıpırdar kabarır. Şüphesiz ki, onu dirilten, elbette ölüleri de diriltir. Şüphesiz o, her şeye gücü hakkıyla yetendir.

40. Âyetlerimiz konusunda (yalanlama amacıyla) doğruluktan sapanlar bize gizli kalmaz. O halde kıyamet gününde ateşe atılan mı, yoksa güven içinde gelen kimse mi daha iyidir? Dilediğinizi yapın. Şüphesiz o, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

41. Kur'an kendilerine geldiğinde onu inkâr edenler mutlaka cezalarını göreceklerdir. Şüphesiz o çok değerli ve sağlam bir kitaptır.

42. Ona ne önünden ne de ardından batıl gelemez. O hüküm ve hikmet sahibi, övülmeye layık olan Allah tarafından indirilmiştir.

43. Sana ancak, senden önceki peygamberlere söylenenler söylenmektedir. Hiç şüphesiz senin Rabbin hem bağışlama sahibidir, hem de elem dolu bir azap sahibidir.

44. Eğer biz onu başka dilde bir Kur'an yapsaydık onlar mutlaka, "Onun âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Başka dilde bir kitap ve Arap bir peygamber öyle mi?"derlerdi. De ki: "O, inananlar için bir hidayet ve şifâdır. İnanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalı ve anlaşılmaz gelir. (Sanki) onlara uzak bir yerden sesleniliyor (da anlamıyorlar)."

45. Andolsun! Biz Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) vermiştik de, onda ayrılığa düşmüşlerdi. Eğer (azabın ertelenmesi ile ilgili olarak ezelde) Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında derhal hüküm verilirdi. Şüphesiz onlar Kur'an hakkında derin bir şüphe içindedirler.

46. Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin kullara (zerre kadar) zulmedici değildir.

47. Kıyametin ne zaman kopacağına ilişkin bilgi O'na havale edilir. Meyveler tomurcuklarından ancak O'nun bilgisi altında çıkar, dişi ancak O'nun bilgisi altında hamile kalır ve doğurur. Allah

156. Fussilet. (37-54) 15. YIL.

37. Gece ile gündüz, güneş ile ay O'nun işaretlerindendir: [o halde,] güneşe ve aya secde etmeyin, ama onları yaratmış olan Allah'a secde edin; eğer [gerçekten] O'na kulluk etmek istiyorsanız. (33)

38. Bazısı [bu çağrıya kulak kapatacak kadar] büyüklük tasladığı halde [içlerinden] Rableri ile birlikte olanlar gece gündüz hiç bıkmadan, usanmadan O'nun sınırsız şanını yüceltirler.

39. O'nun işaretlerinden biri de şudur: Sen toprağı çorak görürsün ama üzerine yağmur yağdırdığımızda hemen harekete geçer ve [hayata] uyanıverir! Ona hayat veren, şüphesiz, ölü [kalbe de] hayat verir: çünkü O, her şeye kâdirdir. (34)

40. MESAJLARIMIZIN anlamını saptıranlar Bizden gizlenemezler: öyleyse [şu iki kişiden] hangisi daha iyidir: ateşe atıl[maya mahkum edil]en mi, yoksa Kıyamet Günü [huzurumuza] güvenle gelecek olan mı? Dilediğinizi yapın: O, yaptığınız her şeyi görür.

41. Gerçek şu ki, kendilerine gelen bu uyarıyı inkar edenler [var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlardır]; çünkü o yüce bir ilahî kelâmdır:

42. Hiçbir boşluk ve anlamsızlık ona ne açıkça yaklaşabilir, ne de gizlice: (35) [çünkü o] hikmet Sahibi ve övgüye layık olan tarafından indirilmiştir.

43. [Sana gelince, ey Muhammed,] senin için söylenenler, senden önceki [Allah'ın] elçiler[i] için söylenenlerden başka bir şey değildir. (36) Bak, senin Rabbin bağışlayıcıdır, ama aynı zamanda en şiddetli şekilde cezalandırmaya da kâdirdir!

44. Eğer bu [ilahî kelâmın] Arapça dışında bir dilde [indirilmiş] bir hitabe olmasını dileseydik, onlar, [şimdi onu reddedenler,] bu defa, "Neden onun mesajları anlaşılır bir şekilde (37) ifade edilmemiş? Hayret! Arapça dışında bir dil[de indirilmiş bir mesaj bu] ve (tebliğ eden de) bir Arap [elçi]?" diyeceklerdi. De ki: "Bu [ilahî kelâm,] iman edenler için bir rehber ve bir şifa kaynağıdır; ona inanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir sağırlık var ve bundan dolayı [Kur'an] onlara kapalı, anlaşılmaz gelir: onlar çok uzaklardan (38) seslenilen [insanlar gibi]ler".

45. Biz Musa'ya da daha önce vahiy indirmiştik, sonra onun üzerinde ihtilaflar başlamıştı. (39) Ve [o zaman, şimdiki gibi,] Rabbinden gelen bir buyruk bulunmamış olsaydı, her şey onlar arasında [başından] kararlaştırılmış olurdu. (40) Aslında onlar, [bu ilahî kelâma inanmayanlar,]

onlara, "Nerede bana ortak koştuklarınız?"diye seslendiği gün şöyle derler: "Sana arz ederiz ki, içimizden onları gören hiçbir kimse yok."

48. Daha önce yalvardıkları (tanrılar) onları yüzüstü bırakıp uzaklaşmıştır. Kendileri için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, hayır (mal, mülk, genişlik) istemekten usanmaz. Fakat başına bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer, yıkılır.

50. Andolsun! Başına gelen bir zarardan sonra kendisine tarafımızdan bir rahmet tattırsak mutlaka "Bu benim hakkımdır, Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Andolsun, Rabbime döndürülürsem, şüphesiz O'nun yanında benim için daha güzel şeyler vardır"der. Andolsun, biz inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve andolsun, onlara mutlaka ağır azâptan tattıracağız.

51. İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de yalvarmaya koyulur.

52. De ki: "Ne dersiniz? Eğer o (Kur'an) Allah katından olup da siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman derin bir ayrılık içinde bulunan kimseden daha sapık kim olabilir?"

53. Varlığımızın delillerini, (kainattaki uçsuz bucaksız) ufuklarda ve kendi nefislerinde onlara göstereceğiz ki, o Kur'an'ın gerçek olduğu onlara iyice belli olsun. Rabbinin, her şeye şâhit olması yetmez mi?

54. İyi bilin ki, onlar Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. İyi bilin ki, O, her şeyi kuşatandır.

onun uyarı ve öğütleri hakkında (41) şüpheye varan büyük bir tereddüt içindedirler.

46. KİM doğru ve yararlı bir iş yaparsa, kendi iyiliği için yapmış olur; ve kim de kötülük işlerse kendi aleyhine işlemiş olur: Allah hiçbir zaman kullarına haksızlık yapmaz.

47. Son Saat'in ne zaman geleceği bilgisi yalnız O'nun katındadır. O'nun bilgisi olmadan ne meyveler kabuklarını çatlatır, ne de bir dişi gebe kalır veya doğurur. O Gün Allah, onlara: "Benim şu [sözde] ortaklarım neredeler şimdi?" diye seslendiğinde [hiç tereddütsüz] cevap verecekler: "İtiraf ederiz ki hiç birimiz [başkasının senin ilahlığına ortak olduğuna] tanık olmuş değiliz!"

48. Böylece, onların önceden yalvarıp durdukları bütün güçler, kendilerini terk etmiş olacak: ve kendileri için bir kaçış imkanı olmadığını kesinlikle öğreneceklerdir.

49. İNSAN, [hayatın] güzel [şeyler]ini isteyip aramaktan asla bıkmaz: kötü bir olayla karşılaşınca da endişeye kapılarak bütün ümitlerini kaybeder. (42)

50. Ama başına bir bela geldikten sonra kendisine rahmetimizden tattırırsak, emin bir şekilde "Bu zaten benim hakkımdır!" der; ve devam eder, "Son Saat'in geleceğini de sanmıyorum: (43) ama eğer [gelirse ve] ben Rabbime döndürülürsem, O'nun katında beni mutlak bir güzellik bekler!" (44) Fakat hakikati (45) inkara şartlanmış olanlara [Hesap Günü] yaptıkları her şeyi apaçık gösterecek ve onlara [bu şekilde] şiddetli bir azap tattıracağız. (46)

51. Ne zaman insana nimetlerimizi bağışlasak yan çizer ve [Bizi anmaktan] uzaklaşır, başına bir kötülük gelince de hemen dualar okumaya başlar! (47)

52. DEKİ: Ya inkar ettiğiniz bu [vahiy], gerçekten Allah'tan ise [halinizin ne olacağını] hiç düşündünüz mü? Kendisini kötülüğe ve eğriliğe [bu kadar] çok kaptırandan daha sapık kim olabilir?" (48)

53. Zamanı geldiğinde insana mesajlarımızı [evrenin] uçsuz bucaksız ufuklarında ve kendi öz benliklerinde [bulduklarıyla] (49) tam olarak anlatacağız (50) ki bu [vahy]in tartışılmaz bir gerçek olduğu, apaçık ortaya çıksın. Rabbinin her şeye tanık olduğu[nu bilmeleri onlara] hâlâ yetmez mi? (51)

54. Gerçek şu ki onlar, [Hesap Günü] Rableri ile karşılaşıp karşılaşmayacaklarından tam emin değiller! Şüphesiz O, her şeyi kuşatır!

157. İsra. (55-62,68-72) 15. YIL.

55. Hem Rabbin göklerde ve yerde kim varsa daha iyi bilir. Andolsun, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Dâvûd'a da Zebûr'u verdik.

157. İsra. (55-62,68-72) 15. YIL.

55. çünkü, göklerde ve yerde bulunan her varlığı her bakımdan bilen senin Rabbindir. Fakat şu da bir gerçektir ki, Biz bazı nebîlere diğerlerine göre daha büyük bir yücelik tevdî etmişizdir; (63) tıpkı

56. De ki: "Onu bırakıp da ilah diye ileri sürdüklerinizi çağırın. Onlar, başınızdaki sıkıntıyı ne kaldırabilirler ne de değiştirebilirler."

57. Onların yalvardıkları bu varlıklar, "hangimiz daha yakın olacağız"diye Rablerine vesile ararlar. Onun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkunçtur.

58. Ne kadar memleket varsa hepsini kıyamet gününden önce ya helak edeceğiz, ya da şiddetli bir azapla cezalandıracağız. İşte bu, Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış bulunuyor.

59. Bizi, (Kureyş'in istediği) mucizeleri göndermekten, ancak, öncekilerin onları yalanlamış olması alıkoydu. (Nitekim) Semûd kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik de onlar bu yüzden zalim oldular. Oysa biz mucizeleri sırf korkutmak için göndeririz.

60. Hani sana, "Muhakkak Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır"demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da, Kur'an'da lanetlenmiş bulunan o ağacı da sırf insanları sınamak için vesile yaptık. Biz onları korkutuyoruz. Fakat bu, sadece onların büyük azgınlıklarını (daha da) artırdı.

61. Hani meleklere, "Adem için saygı ile eğilin"demiştik, onlar da saygı ile eğilmişlerdi. Yalnız İblis saygı ile eğilmemiş, "Hiç ben, çamur halinde yarattığın kimse için saygı ile eğilir miyim?"demişti.

62. Yine demişti ki: "Benden üstün tuttuğun kişi bu mu, söyler misin? Andolsun eğer beni kıyamete kadar ertelersen, onun soyunu, pek azı hariç, (azdırarak) kontrolüm altına alacağım."

68. Peki, karada sizi yere geçirmesinden, yahut üzerinize taşlar savuran kasırga göndermesinden, sonra da kendinize bir vekil bulamamaktan güvende misiniz?

69. Yahut sizi tekrar denize döndürüp üstünüze, kasıp kavuran bir fırtına yollayarak nankörlüğünüz sebebiyle sizi boğmasından, sonra da bize karşı kendiniz için arka çıkacak bir yardımcı bulamama (durumun) dan güvende misiniz?

70. Andolsun, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerini en güzel ve temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık.

71. Bütün insanları kendi önderleriyle birlikte çağıracağımız günü hatırla. (O gün) her kime kitabı sağından verilirse işte onlar kitaplarını okurlar ve kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

72. Kim bu dünyada körlük ettiyse ahirette de kördür, yolunu daha da şaşırmıştır.

Davud'a [rahmetimizin bir belirtisi olarak] ilahî hikmetle dolu bir kitap verdiğimiz gibi. (64)

56. DE Kİ: (65) "O'nunla beraber [tanrısal güçlere sahip olduğunu] zannettiğiniz [varlıkları] (66) çağırın bakalım; sizden bir darlığı gidermeye ya da onu [başka bir yere] yansıtmaya (67) güçlerinin olmadığını [göreceksiniz"].

57. Aslında, onların bu yalvarıp yakardıkları [ve böylece azizleştirdikleri, tanrılaştırdıkları şahsiyetlerin] kendileri -içlerinden O'na en yakın olanları [bile]- (68) Rablerinin yakınlığını kazanmaya çalışırlar(dı); hem de, O'-nun rahmetini umup azabından korkarak: çünkü onun azabı gerçekten sakınılması gereken bir şeydir!

58. Ve [unutmayın ki], Kıyamet Günü'nden önce ortadan kaldırmayacağımız ya da [günahkarca gidişinden ötürü] zorlu bir azapla azaplandırmayacağımız bir toplum yoktur; (69) bu (olacakların) hepsi kitabımızda (70) yazılıdır.

59. Bizi [öncekiler gibi, bu mesajı da] mucizevî belirtilerle birlikte göndermekten alıkoyan tek sebep, önceki toplumların onları hep yalanlamış olmalarıdır; (71) nitekim, Semûd kavmine uyarıcı-aydınlatıcı bir belirti olarak o dişi deveyi verdik, ama onlar bunu kâle almadılar. (72)Oysa biz bu kabil belirtileri yalnızca korkutup uyarmak amacıyla göndermişizdir.

60. Hani, sana [ey Peygamber,] "Rabbin [sınırsız kudret ve ilmiyle] insanları kuşatmıştır; bu sana gösterdiğimiz görüntü (73) de, Kur'an'da lânetlenen [cehennem] ağacı da insanlar için yalnızca bir sınama olacaktır. (74) Şimdi [cehennemden bahsederek] insanlara korku veren bir uyarıda bulunuyoruz, ama [hakkı inkara niyetli oldukları sürece] bu [uyarı] onların sadece büyüklük taslayarak küstahça azgınlık, taşkınlık yapmalarını artırıyor" demiştik.

61. HANİ, meleklere, "Âdem'in önünde yere kapanın" demiştik ve bunun üzerine İblis'in dışında onların hepsi yere kapanmışlardı. (75) [İblis]: "Balçıktan yarattığın (bu) yaratığın mı önünde eğileceğim?" demiş,

62. ve "Benden üstün tuttuğun [şu aptal] şeye bak! Eğer bana Kıyamet Günü'ne kadar zaman verirsen, çok azı dışında, onun soyundan gelenleri mutlaka peşime takacağım" (76) diye ekledi.

68. Peki, O'nun sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden yahut üzerinize taşı toprağı kaldıran can alıcı bir rüzgar (81) göndermeyeceğinden çok mu eminsiniz? (Hayır, o zaman) kendinize asla bir koruyucu bulamazsınız.

69. Yahut, sizi tekrar denize (82) döndürüp, üzerinize ortalığı kasıp kavuran bir fırtına göndermeyeceğinden ve böylece, nankörlüğünüze karşılık sizi boğmayacağından çok mu eminsiniz? (Hayır,) o zaman bizim karşımızda size arka çıkacak kimse bulamazsınız.

70. GERÇEK ŞU Kİ, Biz Âdemoğullarını üstün ve onurlu kıldık; (83) karada ve denizde onların ulaşımını sağladık; temiz besinlerle onları rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın pek çoğundan üstün tuttuk:

71. [ama] gün gelecek, bütün insanları huzurumuza çağıracağız [ve onları, yaşarken] davranışlarına yön veren bilinçli eğilimlerine, seciyelerine göre [yargılayacağız]: (84) sicilleri sağ ellerine verilecek olanlar, (85) işte bunlar, tutanaklarını [sevinçle] okuyacak olanlardır. Bununla birlikte kimseye kıl kadar haksızlık yapılmayacaktır: (86)

72. Ve bu [dünyada kalbi] kör olan, ahirette de kör olacak ve [doğru yoldan] daha da sapmış bulunacaktır. (87)

1. Hâ Mîm.

2. Kitab'ın indirilişi, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

3. Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları hak ve hikmete uygun olarak ve belirli bir süre için yarattık. İnkar edenler ise, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4. De ki: "Allah'ı bırakıp da taptıklarınızı gördünüz mü? Bana gösterin, yeryüzünden neyi yaratmışlardır? Yoksa göklerin yaratılışında onların bir ortaklığı mı var? Eğer doğru söyleyenler iseniz bundan önceki bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı olsun getirin bana!"

5. Kim, Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere tapandan daha sapıktır? Oysa onlar, bunların tapınmalarından habersizdirler.

6. İnsanlar (kıyamet günü) toplandığında, o taptıkları kendilerine düşman oluverir, onların ibâdetlerini de inkâr ederler.

7. Âyetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman, o küfredenler kendilerine geldiğinde Hak (kitap Kur'an) için, düşünmeden "Bu, apaçık bir büyüdür"dediler.

8. Yoksa, "Onu uydurdu"mu diyorlar? De ki: "Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah'tan gelecek olana (cezaya) karşı siz benim için hiçbir şey yapamazsınız. O, sizin, hakkında (düşüncesizce) yaygara kopardığınız şeyi daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şâhit olarak O yeter! O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

9. De ki: "Ben türedi bir peygamber değilim.2 Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sâdece bana vahyedilene uyarım. Ben sâdece apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Ne dersiniz? Şâyet bu, Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, İsrailoğullarından bir şâhit de bunun benzerini (Tevrat'ta görerek) şahitlik edip inandığı halde, siz yine de büyüklük

1. Hâ-Mîm. (1)

2. BU İLAHÎ kelâmın indirilişi, Kudret ve Hikmet Sahibi olan Allah'tandır.

3. Biz, gökleri, yeri ve onlar arasındaki her şeyi ancak [derunî bir] anlam ve amaç üzere ve [Bizim tarafımızdan] konulmuş bir süre için yarattık: (2) ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, kendilerine tebliğ edilen uyarıdan (3) yüz çevirirler.

4. De ki: "Siz, Allah'ı bırakıp yalvardığınız şeylerin [gerçekten] ne olduklarını hiç düşündünüz mü? Gösterin bana: bu [varlıklar veya güç]ler yeryüzünün hangi parçasında bir şey yarattılar! Yoksa, onlar gök[lerin yaratılmasın]da pay sahibi midirler? [Eğer öyleyse,] bundan önceki herhangi bir ilahî kelâmı, yahut [başka] bir bilgi kalıntısını (4) getirin bana, eğer iddianızda haklı iseniz!"

5. Allah'ı bırakıp onlara ne şimdi, ne de Kıyamet Günü cevap veremeyecek olan (5) ve kendilerine yalvarıldığının bile farkında olmayanlara yalvarıp yakarandan daha sapık kim olabilir?

6. Bütün insanlar [yargılanmak için] toplandıkları zaman, [tapındıkları güçler,] onlara [tapınanlara] düşman kesilecekler ve onların tapınmalarını şiddetle reddedecekler! (6)

7. Ama mesajlarımız ne zaman onlara bütün açıklığıyla iletildiyse, hakikati inkara şartlanmış olanlar, hakikat kendilerine iletilir iletilmez onun hakkında, "Bu, göz boyayan bir büyüden (7) başka bir şey değil!" diye konuşurlar.

8. Yoksa, "Bütün bunları o uydurdu" mu diyorlar? De ki [ey Muhammed]: "Eğer onu ben uydursaydım Allah'a karşı bana hiçbir faydanız dokunmazdı. (8) O, düşüncesizce bulaştığınız bu [iftira]nın tamamen farkındadır: benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter! Ve yalnız O, gerçek bağışlayıcıdır, gerçek bir rahmet kaynağıdır". (9)

9. De ki: "Ben [Allah'ın] elçilerin[in] ilki değilim; (10) ve [onların tümü gibi] ben de, bana ve size ne

taslamışsanız (haksızlık etmiş olmaz mısınız?). Şüphesiz Allah zâlimler topluluğunu doğru yola iletmez."

11. İnkâr edenler, inananlar için, "Eğer o Kur'an iyi bir şey olsaydı, onlar onu kabulde, bizi geçemezlerdi"dediler. Onunla doğru yolu bulamadıkları için; "Bu eski bir uydurmadır"diyecekler.

12. Bundan önce bir rehber ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın kitabı da vardı. Bu ise, onu doğrulayan ve zulmedenleri uyarmak, iyilik yapanlara müjde olmak üzere Arap diliyle indirilmiş bir kitaptır.

13. "Şüphesiz Rabbimiz Allah'tır"deyip sonra da dosdoğru olanlara hiçbir korku yoktur, onlar üzülmeyecekler de.

26. Andolsun, size vermediğimiz imkân ve iktidarı onlara vermiştik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. Alaya aldıkları şey onları kuşattı.

27. Andolsun, biz çevrenizdeki memleketleri de yok ettik. (Doğru yola) dönsünler diye âyetleri tekrar tekrar açıkladık.

olacağını bilemem, (11) sadece bana vahyoluna-na uyuyorum: çünkü ben sadece açık bir uyarıcıyım".

10. De ki: "Eğer bu gerçekten Allah'tan [gelen bir vahiy] ise ve buna rağmen onun gerçekliğini inkar ediyorsanız [halinizin ne olacağını] hiç düşündünüz mü? Hatta, İsrailoğullarından bir şahit, kendisi gibi birisi[nin (12) ortaya çıkması]na şahitlik yaparken ve [o'na] inanırken bile sizin küstahça büyüklük taslamanız [ve o'nun mesajını reddetmeniz] halinde? Allah, [böyle] zalim bir toplumu doğru yola eriştirmez!"

11. Fakat hakikati inkara şartlanmış olanlar, iman edenlere şöyle derler: "Eğer bu [mesaj]da bir hayır olsaydı, bu [insanlar] onu kabul etmekte (13) bizim önümüze geçmezlerdi!" Ve onlar, bu [mesaj] sayesinde hidayete ulaşmayı reddettiklerinden, her zaman, "Bu (14) [yalnızca] eski bir yalandır!" diyecekler.

12. Ama bundan önce de, bir rehber ve [Allah'ın] rahmet[inin bir işareti] olarak Musa'nın kitabı vardı; ve bu [Kur'an], zulmedenleri uyarmak ve iyilik yapanlara bir müjdeli haber [getirmek] için [Tevrat'taki (15)] hakikati tasdik etmek üzere Arap dilinde indirilmiş ilahî bir kelâmdır:

13. artık "Rabbimiz Allah'tır" diyen ve ondan sonra [inançlarında] sağlam duranlar ne bir korkuya kapılırlar, ne de üzüntüye:

26. Ama [ey sonraki dönemin insanları;] (29) Biz size sağlamadığımız bir emniyet içinde onları yerleştirmiş ve kendilerine kulaklar, gözler ve [kavrayan] kalpler (30) bahşetmiştik; ama Allah'ın mesajlarını reddetmeye devam ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de kalpleri onlara bir fayda sağlamadı; ve [sonunda] alay ettikleri şey tarafından kuşatılıp alt edildiler. (31)

27. Çevrenizde yaşayan (32) birçok [günahkar] topluluğu bu şekilde yok ettik; ama [onları yok etmeden önce] belki [eğri yollarından] dönerler diye [uyarıcı] mesajlar[ımız]ı çok yönlü şekilde dile getirdik.

35. Allah'a ortak koşanlar dediler ki: "Allah dileseydi ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık, O'nun emri olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık."Kendilerinden öncekiler de böyle yapmıştı. Peygamberlere düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

36. Andolsun biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin, tâğûttan kaçının"diye peygamber gönderdik. Allah onlardan kimini doğru yola iletti, onlardan kimine de (kendi iradeleri sebebiyle) sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün.

37. Sen onların doğru yola erişmelerine aşırı istek göstersen de şüphesiz Allah saptırdığı kimseyi doğru yola iletmez. Onların yardımcıları da yoktur.

159. Nahl. (35-42,67-90,108-120) 15. YIL.

35. Allah'tan başkalarına tanrısal nitelikler yakıştıran kimseler: "Eğer Allah dileseydi," diyorlar, "ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye kulluk etmez, O'nun buyruğu hilafına (31) hiçbir şeyi yasaklamazdık."Onlardan önce gelip geçen [inkarcılar] da tıpkı böyle demişlerdi; peki, bu durumda elçilere, [kendilerine indirilen mesajı] açık açık bildirmekten başka ne düşer? (32)

36. Gerçek şu ki, Biz her toplumun içinden, (33) "Allah'a kulluk edin, şer güçlerden kaçının!" (34) [mesajıyla gönderdiğimiz] bir elçi çıkardık.O [geçmiş nesil]lerden bir kısmını Allah hidayetiyle doğru yola yöneltti; (35) bir kısmı da sapıklık içinde bırakılmaya müstehak oldular: (36) O halde, şimdi,

38. Onlar, "Allah ölen bir kimseyi diriltmez."diye var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır diriltecek! Bu, yerine getirilmesini Allah'ın üzerine aldığı bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

39. (Diriltecek ki) ayrılığa düştükleri şeyi onlara anlatsın ve kâfir olanlar da kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler!

40. Biz bir şeyin olmasını istediğimiz zaman sözümüz sadece, ona, "ol"dememizdir. O da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, elbette onları dünyada güzel bir şekilde yerleştiririz. Ahiret mükafatı ise daha büyüktür. Keşke bilselerdi...

42. Onlar, sabreden ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

67. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden hem içki, hem de güzel bir rızık edinirsiniz. Elbette bunda aklını kullanan bir toplum için bir ibret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle ilham etti: "Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan (kovanlardan) kendine evler edin."

69. "Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin sana kolaylaştırdığı (yaylım) yollarına gir."Onların karınlarından çeşitli renklerde bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir (toplum) için bir ibret vardır.

70. Allah sizi yarattı. Sonra sizi öldürecek. İçinizden kimileri de, bilgili olduktan sonra hiçbir şeyi bilmesin diye ömrünün en düşkün çağına ulaştırılır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, (her şeye) hakkıyla gücü yetendir.

71. Allah rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar rızıklarını ellerinin altındakilere vermezler ki rızıkta hep eşit olsunlar. Şimdi Allah'ın nimetini mi inkar ediyorlar?

72. Allah size kendi cinsinizden eşler var etti. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. Öyleyken onlar batıla inanıyorlar da Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

73. Allah'ı bırakıp da, kendilerine göklerden ve yerden hiçbir rızık sağlayamayan ve buna gücü de yetmeyen şeylere tapıyorlar.

74. Artık Allah'a (şanına uymayan) benzetmeler yapmaya kalkmayın. Çünkü Allah bilir siz bilmezsiniz.

75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile, kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak Allah yolunda harcayan kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'a mahsustur, fakat onların çoğu bilmezler.

76. Allah (şöyle) iki adamı da misal verdi: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez, efendisine sadece bir yüktür. Nereye gönderse olumlu bir

yeryüzünde dolaşın ve hakkı yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün!

37. İmdi, sen [o hakkı inkarda ısrarlı olanların] doğru yola erişmelerini tutkuyla istesen de, [bil ki,] Allah, sapıklık içinde kalmalarına hükmettiği kimseleri doğru yola eriştirmez; (37) ve böyleleri [Kıyamet Günü'nde] kendilerine yardımcı da bulamayacaklardır.

38. Üstelik, (38) bunlar en ciddî yeminlerle, Allah'ın ismini anarak, "Allah ölüyü asla diriltmeyecektir!" (39) diye and içiyorlar. Hayır, gerçekten bu O'nun, gerçekleşmesini kendi üzerine aldığı bir vaaddir; ne var ki, insanların çoğu bunu bilmez.

39. [Oysa, Allah ölüleri diriltecektir] ki, üzerinde ayrılığa düştükleri gerçeği (40) onlara bütün açıklığıyla göstersin ve o hakkı inkara kalkışanlar da kendilerinin yalancı olduklarını görüp de anlayabilsinler.

40. Biz, ne zaman bir şeyin olmasını istesek, ona sadece "Ol!" deriz -ve o (şey hemen) oluverir.

41. İMDİ, [benimsediği dinden ötürü] zulme uğradıktan sonra Allah yolunda zulüm diyarını (41) terk edenlere gelince; Biz onları, şüphesiz, bu dünyada güzel bir yere yerleştireceğiz; (42) ama onların ahirette hak ettikleri ödül daha da büyük olacaktır. [Hakkı inkar edenler böylece] bir anlayabilselerdi, (43)

42. güçlüklere göğüs gerip, yalnızca Rablerine güven bağlayan kimseleri (bekleyen bu bahtiyarlığı)!... (44)

67. Ve hurma ağaçlarının ve asmaların ürününden hem sarhoş edici içkiler, hem de güzel, temiz rızıklar elde edersiniz: işte bunda da, aklını kullanan kimseler için bir ders vardır! (76)

68. Ve bir de, Rabbinin arıya: "Dağlarda, ağaçlarda ve [insanların] hazırladıkları kovanlarda kendine yuva edin" diye vahyetti[ğini] (77)

69. ve [ona] "sonra her türlü üründen ye; ve Rabbinin senin için öngördüğü yolları (78) mutlak bir boyun eğmişlikle izle" [diye buyurduğunu düşünün!][İşte bunun içindir ki,] onların karınlarından, içinde insan sağlığına yarayışlı unsurlar bulunan değişik renklerde/tadlarda bir sıvı çıkar.Şüphesiz bunda da, düşünen kimseler için mutlaka bir ders vardır!

70. VE SİZİ Allah yarattı, günü gelince de öldürecek; ve içinizden kimileri, ömrün o en düşkün çağına, (insanın) bildiği şeyi de bilmez olduğu yaşa kadar alıkonulurlar. (79) Gerçek şu ki Allah, her zaman kudretli olan yegane ilim sahibidir!

71. Rızık konusunda, kiminize kiminizden fazla veren Allah'tır: hal böyleyken, kendisine fazla verilmiş olanlar, rızıklarını -bu bakımdan aralarında eşitlik olsun diye- (80) sağ ellerinin malik olduğu kimselerle paylaşmakta isteksiz davranıyorlar. Peki, (böyle yapmakla) Allah'ın nimetini (bile bile) inkara mı kalkışıyorlar?

sonuç alamaz. Bu, adaletle emreden ve doğru yol üzere olan kimse ile eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyamet'in kopması bir göz kırpması gibi veya daha az bir zamandır. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

78. Allah sizi, analarınızın karnından siz hiçbir şey bilmez durumda iken çıkardı. Şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.

79. Gökyüzünde Allah'ın emrine boyun eğerek uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları gökte ancak Allah tutar. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

80. Allah, size evlerinizi huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek göç gününüzde, gerek ikamet gününüzde kolayca taşıyacağınız evler; onların yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar yararlanacağınız ev eşyası ve geçimlikler meydana getirdi.

81. Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı ve dağlarda da sizin için barınaklar var etti. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar verdi. Böylece Allah, müslüman olasınız diye üzerinizde olan nimetini tamamlıyor.

82. Ey Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse, artık sana düşen açık bir tebliğden ibarettir.

83. Onlar, Allah'ın nimetini bilirler, sonra da inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir.

84. Kıyamet günü her ümmetten bir şahit göndereceğiz; sonra inkar edenlere ne (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne de Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işleme istekleri kabul edilecek.

85. O zalimler, azabı gördükleri zaman artık onlardan azap hafifletilmez ve kendilerine mühlet de verilmez.

86. Allah'a ortak koşanlar ortaklarını gördüklerinde diyecekler ki: "Rabbimiz! Bunlar, seni bırakıp kendilerine tapmış olduğumuz ortaklarımızdır."Koştukları ortaklar da onlara: "Siz elbette yalancılarsınız"diye laf atacaklar.

87. Onlar o gün Allah'a teslim olurlar ve uydurdukları şeyler de onları yüzüstü bırakıp kaybolur.

88. İnkâr eden ve insanları Allah'ın yolundan alıkoyanların, yapmakta oldukları bozgunculuklarına karşılık azaplarının üstüne azap ekleriz.

89. (Ey Muhammed!) Her ümmetin kendi içinden üzerlerine bir şahit göndereceğimiz, seni de onların üzerine bir şahit olarak getireceğimiz günü düşün. Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.

72. Size kendi cinsinizden eşler (81) takdir eden; eşlerinizden de size çocuklar, torunlar veren; ve sizi(n hepinizi) temiz ve hoş şeylerle rızıklandıran Allah'tır. Hal böyleyken, insanlar (82) kalkıp yine de asılsız, boş şeylere inanıp, Allah'ın nimetine karşı nankörlük mü yapacaklar?

73. Allah'ı bırakıp, onlar için göklerden veya yerden herhangi bir rızık (83) sağlayamayan ve zaten buna gücü de olmayan şeylere mi tapınıp duracaklar?

74. Öyleyse, sakın Allah'la (başkaları arasında) herhangi bir benzerlik kurmaya kalkmayın! (84) Çünkü, Allah [her şeyin aslını] biliyor, ama siz bilmiyorsunuz.

75. Allah [işte size iki insan] örneği veriyor: [biri] hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasına bağımlı bir köle; [diğeri de] kendisine katımızdan [bir armağan olarak] güzel bir rızık bahşettiğimiz [özgür] bir insan ki, o rızıktan gizli-açık [gönlünce, doğru yolda] harcamalar yapıyor. İmdi, (düşünün), bu iki insan hiç bir tutulabilir mi? (85)Bütün övgüler Allah'a yakışır: ama onların çoğu bunu bilmezler.

76. Ve yine Allah [size başka] iki insan örneği veriyor: Onlardan biri, hiçbir iş elinden gelmeyen bir dilsiz (86) ki, efendisinin sırtında gerçek bir yük; öyle ki, beriki onu hangi işe koşsa (87) olumlu bir sonuç alamıyor. Peki, işte böyle biri, doğru ve hakça olanın yapılmasını emreden ve kendisi de dosdoğru bir yolda yürüyen [bilge bir] kimseyle (88) hiç bir tutulabilir mi?

77. Ve (bilin ki) (89) göklerin ve yerin bilinmeyen gerçekleri (90) [yalnızca] Allah'a aittir. Ve o Son Saat'in gelip çatması ancak bir göz kırpması kadar yahut bundan da kısa [bir an içinde] olup bitecektir. (91) Çünkü, şüphe yok, Allah'ın her şeye gücü yeter.

78. Ve sizi analarınızın karnından, hiçbir şey bilmez bir halde çıkarıp size, şükredesiniz diye işitme duyusu, görme duyusu, duyma-düşünme yetisi bahşeden Allah'tır.

79. Peki, [hakkı inkar edenler], göğün ortasında, (92) boşlukta, [Allah'ın yarattığı yasalara uyarak] uçup duran kuşlara bakıp düşünmüyorlar mı hiç? Elbette, Allah'tan başka kimse yok, onları yukarıda tutan. Şüphesiz bunda inanmaya eğilim duyanlar için çıkarılacak dersler var!

80. Ve size, dinlenme yeri olarak kendinize ev [yapma imkan ve yeteneğini] veren; size, hayvanların derilerinden, konup göçerken kolayca taşıyabileceğiniz barınaklar; (93) [kaba] yünlerinden, ince-yumuşak yünlerinden (94) ve kıllarından dayanıklı ev eşyası ve daha kısa süreli kullanımlar için başka eşyalar [yapma imkan ve becerisini] bahşeden de Allah'tır.

81. Ve yarattığı bütün öteki şeyler arasında, (95) size [çeşit çeşit] gölgelikler-sığınaklar (96) ayıran;

90. Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

108. İşte onlar, Allah'ın; kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.

109. Hiç şüphesiz onlar, ahirette ziyana uğrayanların da ta kendileridir.

110. Sonra şüphesiz ki Rabbin, eziyete uğratıldıktan sonra hicret eden, sonra Allah yolunda cihad edip sabreden kimselerin yanındadır. Şüphesiz Rabbin bundan sonra da çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

111. Herkesin nefsi için mücadele ederek geleceği, kendilerine zulmedilmeksizin herkese yaptığının karşılığının eksiksiz ödeneceği günü düşün.

112. Allah şöyle bir memleketi misal verdi: Orası güven ve huzur içinde idi. Oraya her taraftan bolca rızık gelirdi. Fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler; bu yüzden yaptıklarına karşılık Allah onlara şiddetli açlık ve korku ızdırabını tattırdı.

113. Andolsun, onlara içlerinden bir peygamber geldi de onu yalanladılar. Böylece zulmederlerken azap onları yakalayıverdi.

114. Artık Allah'ın size helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yiyin. Eğer yalnız ona ibadet ediyorsanız, Allah'ın nimetine şükredin.

115. Allah size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa şüphesiz ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

116. Dilleriniz yalana alışageldiğinden dolayı, Allah'a karşı yalan uydurmak için, "Şu helâldir", "Şu haramdır"demeyin. Şüphesiz, Allah'a karşı yalan uyduranlar, kurtuluşa eremezler.

117. (Dünyada elde ettikleri) az bir yararlanmadır. Halbuki (ahirette) onlara acıklı bir azap vardır.

118. Daha önce sana anlattıklarımızı yahudi olanlara da haram kılmıştık. Biz (bununla) onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra, şüphesiz ki Rabbin; cahillik sebebiyle kötülük yapan, sonra bunun ardından tövbe eden ve durumunu düzeltenlerden yanadır. Şüphesiz Rabbin bundan sonra da elbette çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

120. Şüphesiz İbrahim, Allah'a itaat eden, hakka yönelen bir önder idi. Allah'a ortak koşanlardan değildi.

dağlarda gizlenme-saklanma yerleri bahşeden, ve sizi sıcağa [ve soğuğa] (97) karşı koruyacak elbiseler; [karşılıklı] saldırılarınıza (98) karşı koruyacak (savaş) giysileri [yapma imkan ve becerisini] veren (de) Allah'tır.O size bahşettiği nimeti işte böyle her yönden tam tutmaktadır ki belki O'na boyun eğer de kurtulursunuz.

82. FAKAT, [ey Peygamber, eğer senden] yüz çevirirlerse, unutma ki, senin görevin sadece, [sana vahyolunan] mesajı açıkça duyurmaktan ibarettir.

83. Aslında Allah'ın nimetinin pekala farkındalar ama, yine de onu tanıyıp doğrulamaya yanaşmıyorlar; çünkü onların çoğu onmaz biçimde küfre batmış bulunuyor. (99)

84. Ama Biz gün gelecek her ümmetten (100) bir tanık çıkaracağız: o Gün, hakkı inkara şartlanmış olanlardan [bilgisizlik gibi] bir (101) mazeret kabul edilmeyecek, af dilemeleri de asla kâle alınmayacaktır.

85. Ve kötülüğe-haksızlığa şartlanmış olanlar [o Gün kendilerini bekleyen] azabı karşılarında bulduklarında, o azabın kendileri için [hiçbir mazeretle] hafifletilmeye[ceğini] ve kendilerine artık zaman da verilmeyeceğini [hemen anlayacaklar].

86. Ve Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlar, [Hesap Günü] bu tanrı yerine koydukları (düzmece) varlıkları (102) karşılarında bulduklarında, "Ey Rabbimiz!" diyecekler, "(Evet) bunlar bizim sana ortak tanrılar olarak gördüğümüz ve seni bırakıp kendilerine yalvarıp yakardığımız varlıklardır!" (103) -Bunun üzerine [o varlıklar, onların hak ettikleri] sözü yüzlerine çarparlar: "Sizler [bu konuda birbirine] düpedüz yalan söyleyen kimselerdiniz!" (104)

87. Ve [işte bu günahı işlemiş olan kimseler] o Gün [iş işten geçtikten sonra] Allah'a teslimiyetlerini bildirirler; ve uydurdukları (düzmece tanrılar) da yüzüstü bırakır onları.

88. Hakkı inkara kalkışan ve başkalarını Allah'ın yolundan çeviren kimselerin üzerine, çıkardıkları bozgunculuktan ötürü, azap üstüne azap yığacağız.

89. Ve gün gelecek her toplum içinden kendi aleyhlerine bir şahit çıkaracağız. (105)Ve seni de [ey Peygamber, mesajının ulaşabileceği] (106) kimseler üzerinde şahit kıldık; nitekim sana adım adım her şeyi olduğu gibi açıklayan, (107)bir doğru yol bilgisi, bir rahmet ve Allah'a yürekten boyun eğenlere müjde olarak bu ilahî kelâmı indirdik.

90. GERÇEK ŞU Kİ, Allah adaleti ve iyilik yapmayı, yakınlara karşı cömert olmayı (108) emredip utanç verici ve arsızca olanı, akıl ve sağduyuya aykırı olanı (109) ve azgınlığı, taşkınlığı yasaklıyor; ve size [böyle tekrar tekrar] öğüt veriyor ki, böylece [bütün bunları] belki aklınızda tutarsınız.

108. İşte, Allah'ın kalplerini, işitme ve görme duyularını mühürlediği kimseler bunlardır; işte, umursamazlık içinde (135) dalıp giden kimseler bunlardır!

109. Hiç şüphe yok, ahirette kaybedecek olanlar da bunlardır!

110. Ve yine bil ki, Rabbin, kötülüğün ayartısını (136) gördükten sonra onun hüküm sürdüğü bölgeyi terk edenlerin ve o günden bu yana [Allah yolunda] üstün çabalar gösterip güçlüklere göğüs gerenlerin yanındadır; işte böyle bir dönüşümden sonra çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcı elbette senin Rabbindir!

111. [Öyleyse, haberiniz olsun,] o Gün herkes kendi başının çaresini aramaya çabalayacak ve herkese yapıp-ettiğinin karşılığı tam olarak ödenecek; kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

112. İŞTE, ALLAH [size] bir örnek veriyor: güvenlik ve refah içinde bir şehir [düşünün ki] oraya [ahalisinin] rızkı her yandan bolca akıp duruyordu; ama ahalisi tutup Allah'ın nimetine karşı yakışmaz bir biçimde nankörlük etti ve bunun üzerine Allah da onlara, inatla yapageldikleri [kötülüklerden] ötürü kuşatıcı bir açlık ve korku felaketi (137) tattırdı. (138)

113. Kaldı ki, onlara aralarından bir elçi de gelmişti; ama onlar o'nu yalanladılar. Ve onlar böylece zulüm ve haksızlıklarına devam edip giderken azap kendilerini kıskıvrak yakaladı.

114. BUNUN içindir ki, Allah'ın size rızık olarak bahşettiği temiz ve meşru şeylerden payınızı alın ve eğer yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, o zaman nimetinden ötürü Allah'a şükrünüzü gösterin. (139)

115. Allah size sadece leşi, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasının adı anıla(rak boğazlanan hayva)nı yasaklamıştır; fakat zorunluluk durumuna düşen kimse, aşırı gidip ihtiyacının ötesine geçmemek şartıyla bu yasaklamanın dışındadır; çünkü Allah, şüphesiz çok acıyan-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır. (140)

116. Buna göre, artık, kendi yalanınızı (adeta) Allah'a isnad ederek öyle dilinize geldiği gibi yalan-yanlış "bu helaldir, şu haramdır" demeyin; (141) çünkü, haberiniz olsun, Allah'a yalan isnad edenler asla kurtuluşa erişemezler!

117. [Onlarınki bu dünyada] kısa bir avuntudan ibarettir; [öte dünyada ise] kendilerini can yakıcı bir azap beklemektedir!

118. Ve [yalnız] Yahudi inancına bağlı olanlara sana daha önce sözünü ettiğimiz şeyleri (142) yasakladık; çünkü onlara Biz haksızlık yapmadık; tam tersine, onlar kendi kendilerine haksızlık yaptılar.

119. Bir kez daha (belirtelim), (143) muhakkak ki senin Rabbin, bilmezlik yüzünden kötülük işleyen sonra da tevbe eden ve artık düzgün yaşayan

kimselerden yanadır; işte böyle [bir tevbeden] sonra çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcı elbette senin Rab-bindir.

120. GERÇEK ŞU Kİ, İbrahim insana yakışan bütün erdemleri kendinde toplamasını bilen, (144) yalan ve sahtelik taşıyan her şeyden yüz çevirerek Allah'ın iradesine yürekten bağlanıp boyun eğen (145) biriydi; Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıran kimselerden değildi:

10. İnkar edip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya; işte onlar cehennemliklerdir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya (tecavüze) kalkışmıştı da Allah (buna engel olmuş) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'a karşı gelmekten sakının. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

12. Andolsun, Allah İsrailoğullarından sağlam söz almıştı. Onlardan on iki temsilci -başkan- seçmiştik. Allah şöyle demişti: "Sizinle beraberim. Andolsun eğer namazı kılar, zekatı verir ve elçilerime inanır, onları desteklerseniz, (fakirlere gönülden yardımda bulunarak) Allah'a güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim ve andolsun sizi, içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama bundan sonra sizden kim inkar ederse, mutlaka o, dümdüz yoldan sapmıştır."

13. İşte, verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki onları lanetledik, kalplerini de kaskatı kıldık. Kelimeleri yerlerinden kaydırarak (tahrif edip) değiştiriyorlar. Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını da unuttular. (Ey Muhammed!) İçlerinden pek azı hariç, onların daima bir hainliğini görüyorsun. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Çünkü Allah iyilik yapanları sever.

14. "Biz hıristiyanız"diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdik. Allah ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!

23. Korkanların içinden Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam şöyle demişti: "Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girdiniz mi artık siz kuşkusuz galiplersiniz. Eğer mü'minler iseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin."

24. Dediler ki: "Ey Mûsa! Onlar orada bulundukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin onlarla savaşın. Biz burada oturacağız."

25. Mûsa, "Ey Rabbim! Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebilirim. Artık bizimle, o yoldan çıkmışların arasını ayır"dedi.

160. Maide. (10-14,23-29,37-44) 15. YIL.

10. ama, hakikati inkara şartlanmış olanlar ve mesajlarımızı yalanlayanlar var ya; işte onlar yakıcı ateşe mahkum olanlardır.

11. Siz ey imana ermiş olanlar! Hatırlayın [düşman] toplumun sizi altetmek üzere olduğu (20) ve Allah'ın sizi onların elinden kurtardığı zaman bahşettiği nimeti. O halde Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: ve iman edenler yalnız Allah'a güvensinler.

12. VE GERÇEK ŞU Kİ, liderlerinden onikisini [casus olarak Kenan'a] gönderdiğimiz zaman, (21) Allah İsrailoğulları'ndan [benzer] bir kesin taahhüt (22) almıştı. Ve Allah demişti: "Bilin ki sizinle beraber olacağım! Eğer namazlarınızda dikkatli ve daim olur ve karşılıksız yardımda bulunursanız; Benim Peygamberlerime inanır ve onlara yardım ederseniz ve Allah'a büyük bir borç verirseniz (23) kötü fiillerinizi mutlaka silerim ve sizi içinden ırmakların aktığı hasbahçelere koyarım. Ama bundan sonra içinizden kim, hakikati inkar ederse, doğru yoldan kesinlikle sapmış olacaktır!"

13. Daha sonra, kesin taahhütlerinden caydıkları için (24) onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık; [öyle ki, şimdi] onlar, [vahyedilmiş] sözleri, asıl bağlamlarından koparak çarpıtıyorlar; (25) ve onlar, akıllarından çıkarmamaları emredilen şeylerin çoğunu unutmuşlar; birkaçı dışında onların hepsinden daima ihanet göreceksin. Ama onları bağışla ve (yaptıklarına) katlan: şüphe yok ki Allah iyilik yapanları sever.

14. Ve [aynı şekilde], "Biz Hristiyanız!" (26) diyenlerden kesin bir taahhüt almıştık; ama onlar da, akıllarından çıkarmamaları emredilen şeylerin çoğunu unutmuşlardır; bu nedenle, onlar arasında Mahşer Günü'ne kadar [sürecek] düşmanlık ve kini arttırdık: (27) ve zamanı geldiğinde Allah onlara neler işlediklerini gösterecektir.

23. [Bunun üzerine] Allah'ın nimetine mazhar olan ve [O'ndan] korkanlar arasından iki kişi: "Onların üzerine kapıdan gidin!" (34) dediler, "Çünkü, unutmayın, siz oraya girerseniz galip geleceksiniz! Ve eğer [gerçek] müminler iseniz Allah'a güven duymalısınız!"

26. Allah şöyle dedi: "O halde orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar. Artık böyle yoldan çıkmış kavme üzülme."

27. (Ey Muhammed!) Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak oku. Hani ikisi de birer kurban sunmuşlardı da, birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, "Andolsun seni mutlaka öldüreceğim"demişti. Öteki, "Allah ancak kendisine karşı gelmekten sakınanlardan kabul eder"demişti.

28. "Andolsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da, kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. İşte bu zalimlerin cezasıdır."

37. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkabilecek değillerdir. Onlara sürekli bir azap vardır.

38. Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

39. Her kim de işlediği zulmünün arkasından tövbe edip durumunu düzeltirse kuşkusuz, Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. O dilediğine azap eder, dilediğini de bağışlar. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

41. Ey Peygamber! Kalpten inanmadıkları halde ağızlarıyla "İnandık"diyenler (münafıklar) ile Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, (Yahudiler) yalan uydurmak için (seni) dinlerler, sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler. Kelimelerin (ifade içindeki) yerlerini bildikten sonra yerlerini değiştirir ve şöyle derler: "Eğer size şu hüküm verilirse onu tutun. O verilmezse sakının."Allah kimin azaba uğramasını istemişse artık sen onun için asla Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizlemeyi istemediği kimselerdir.Onlara dünyada bir rüsvaylık, ahirette ise yine onlara büyük bir azap vardır.

42. Onlar, yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan sana asla hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, âdil davrananları sever.

43. Yanlarında içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyorlar, sonra bunun ardından verdiğin

24. [Ama] onlar: "Ey Musa!" dediler, "Ötekiler orada oldukça biz o [topraklar]a asla girmeyeceğiz. O halde sen ve Rabbin gidin ve birlikte savaşın! Biz burada kalacağız!"

25. [Musa,] "Ey Rabbim! Benim sadece kendime ve kardeşim [Harun]a sözüm geçiyor! O zaman, bizimle bu sapkın halk arasına bir çizgi çek!" diye yalvardı.

26. "Öyleyse, bu [topraklar] onlara kırk yıl boyunca yasaklanmıştır, bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşsınlar; sen artık bu sapkın halk için kendini üzme!" diye cevap verdi Allah.

27. VE ONLARA gerçeği göstermek için Âdem'in iki oğlunun kıssasını (35) anlat; nasıl ikisinin birer kurban sunduklarını ve birinden kabul edildiği halde diğerinden kabul edilmediğini. [Onlardan biri, Kâbil,] "Seni mutlaka öldüreceğim!" demişti. [Kardeşi Hâbil] cevap vermişti: "Unutma ki Allah, yalnız O'na karşı sorumluluk bilinci duyanların [kurbanı]nı kabul eder.

28. Beni öldürmek için el uzatsan bile, ben öldürmek için sana el uzatmayacağım: Ben bütün âlemlerin Rabbi Allah'tan korkarım.

29. (Beni öldürürsen,) dilerim, hem kendi günahlarını, hem de benim günahlarımı[n yükünü] yüklenir (36) ve böylece cehennemin yolunu tutarsın! Çünkü zalimlerin cezası budur".

37. Onlar ateşten kurtulmak isterler, ama kurtulamazlar; uzun sürecek bir azap bekler onları.

38. HIRSIZLIK eden erkeğe ve hırsızlık eden kadına gelince, işlemiş oldukları fiillere karşılık, Allah'tan (gelen) caydırıcı bir müeyyide olarak her ikisinin ellerini kesin: (48) zira Allah kudretlidir, hikmet sahibidir.

39. Bu suçu işledikten sonra tevbe edip kendisini ıslah edene (49) gelince, kuşkusuz Allah onun tevbesini kabul eder: Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

40. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır? O, dilediğini cezalandırır, dilediğini bağışlar: Zira Allah her şeye kâdirdir.

41. EY PEYGAMBER! Hakikati inkarda birbirleriyle yarışanlardan dolayı üzülme: şu, ağızlarıyla "Biz inanıyoruz!" diyen, halbuki kalben inanmayanlardan (50) ve her türlü yalanı can kulağıyla dinleyen ve [aydınlanmak için] sana gelmek yerine (51) başka insanlara kulak veren Yahudilerden. Onlar, [vahyedilen] sözleri asıl bağlamlarından kopararak anlamlarını çarpıtırlar ve "Eğer size şöyle şöyle [bir öğreti] verilirse onu kabul edin; ama verilmezse uzak durun!" (52) derler. [Onlara bakıp üzülme,] çünkü Allah, bir kişinin kötülüğe meyletmesini dilemişse Allah'ın onun hakkındaki iradesine hiçbir şekilde mani olamazsın. (53) İşte onlar kalplerini Allah'ın

hükümden yüz çeviriyorlar? İşte onlar (kendi kitaplarına da, sana da) inanmış değillerdir.

44. Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebiler onunla yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adamış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu halde siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir.

temizlemek istemedikleridir. Onları bu dünyada zillet, öteki dünyada da korkunç bir azap bekler;

42. onlar, her türlü yalanı can kulağıyla dinleyenler, kötü olan her şeyi aç gözlülükle yutanlardır! (54) Öyleyse [bir karar vermen için] sana gelirlerse (55) ister onlar arasında karar verirsin, ister kendi hallerine bırakırsın: Çünkü eğer onları kendi hallerine bırakırsan sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Ama eğer bir karar verirsen, onlar arasında adaletle karar ver: (56) Allah adil davrananları bilir.

43. Onlar Allah'ın buyruklarını ihtiva eden Tevrat'a sahip oldukları halde nasıl senden bir hüküm vermeni isterler ve ondan sonra da [senin verdiğin hükümden] yüz çevirirler? O halde böyleleri [gerçek] müminler değildir. (57)

44. Şüphe yok ki, içinde rehberlik ve aydınlık bulunan Tevrat'ı indiren Biziz. Kendilerini Allah'a teslim eden peygamberler, ona dayanarak yahudi itikadına uyanlar hakkında hüküm verirlerdi; (58) [eski] din adamları ve hahamları da öyle yaptılar, çünkü Allah'ın kelâmının bir kısmı onların himayesine emanet edilmişti; (59) ve hepsi onun doğruluğuna şahitlik yaptılar. Bu nedenle, [ey İsrailoğulları,] insanlardan korku duymayın, yalnız Benden korkun; ve Benim mesajlarımı önemsiz bir kazanç karşılığı değiştirmeyin: (60) Çünkü Allah'ın indirdiklerine göre hüküm vermeyenler, gerçekten hakikati inkar edenlerdir!

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey, mülkün sahibi, mukaddes, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ı tespih eder.

2. O, ümmîlere, içlerinden, kendilerine âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderendir. Halbuki onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. (Allah o peygamberi) onlardan henüz kendilerine katılmayan başkalarına da göndermiştir. O mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4. İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

5. Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini inkar eden topluluğun hali ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

6. De ki: "Ey Yahudi akidesini benimseyenler! Bütün insanlar değil de, yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu iddia ediyorsanız, (bunda da) samimi iseniz haydi ölümü isteyin!"

7. Ama onlar, daha evvel yaptıklarından dolayı asla ölümü istemezler. Allah zalimleri hakkıyla

161. Cuma. (Tümü) 15. YIL.

1. GÖKLERDE ve yerde olan her şey, Mülkün Sahibi, Mukaddes, Kudret ve Hikmet Sahibi Allah'ın sınırsız şanını yüceltmektedir.

2. O, Kitap ile ilgisiz bir topluma, kendi içlerinden (1) kendilerine Allah'ın mesajlarını aktaran, onları arındıran, ilahî kelâmı ve hikmeti öğreten bir elçi göndermiştir ki, o'ndan önce, açık bir sapıklık içindeydiler;

3. ve başka toplumlarla temasa geçmeleri sonucunda, kendilerinden diğerlerine [bu mesajın yayılmasını sağlamıştır]: (2) çünkü yalnız O, güç ve hikmet Sahibidir.

4. Bu, Allah'ın lütfudur: Allah, onu, [elde etmek] isteyen herkese bağışlar: (3) çünkü Allah lütfunda sınırsızdır.

5. TEVRAT'IN yükü ile onurlandırılmış iken bu yükü taşıyamamış olanların durumu, (4) sırtına kitaplar yüklenmiş [ama onlardan habersiz bulunan] merkebin durumuna benzer. Allah'ın mesajlarını yalanlamaya şartlanmış olanların durumu ne acıdır, çünkü Allah rehberliğini böyle zalim bir halka ihsan etmez!

6. De ki: "Siz ey Yahudi akîdesine mensup olanlar! (5) Eğer, [yalnız] kendinizin Allah'a yakın olduğunu iddia eder ve diğer bütün insanları dışlarsanız, o

bilir.
8. De ki: "Sizin kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm var ya, o mutlaka size ulaşacaktır. Sonra gaybı da, görünen âlemi de bilen Allah'a döndürüleceksiniz de, o size yapmakta olduklarınızı haber verecektir."
9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.
10. Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz.
11. (Durum böyle iken) onlar bir ticaret veya bir oyun eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona koştular ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın yanında bulunan, eğlence ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

zaman ölümü özlüyorsunuz demektir; eğer söylediğinizde samimî iseniz!" (6)
7. Ama aslında onu hiçbir zaman özlemezler, çünkü bu dünyada kendi elleriyle yapıp-ettiklerini[n farkındadırlar]; (7) ve Allah zalimleri hakkıyla bilendir.
8. De ki: "Bakın, kendisinden kaçtığınız ölüm, (8) eninde sonunda sizi yakalayacaktır; o zaman, hem yaratılmışların zihinsel kavrayışlarının ötesinde olanları, hem de duyular yoluyla yahut akıl ile kavranabilen şeyleri (9) bilen Allah'a döndürüleceksiniz; ve O, orada size [hayatta iken] yaptıklarınızın tümünü gösterecektir.
9. SİZ EY imana ermiş olanlar! Cuma günü (10) namaz için çağrıldığınızda her türlü dünyevî alış verişi bırakıp Allah'ı anmaya koşun: eğer bilseniz, bu sizin yararınızadır.
10. Ve namaz bittiğinde yeryüzüne serbestçe dağılın (11) ve Allah'ın lütfundan [rızkınızı] aramaya devam edin; mutluluğa ulaşabilmek için de Allah'ı sıkça anın!
11. Ama insanlar, (12) dünyevî bir kazanç (13) [fırsatı] veya geçici bir eğlence gördükleri zaman ona doğru koşup seni ayakta [ve konuşur durumda] bırakıverirler. (14) De ki: "Allah katında olan, bütün geçici eğlencelerden ve bütün kazançlardan çok daha hayırlıdır! Ve Allah rızık verenlerin en iyisidir!"

162. Al. (30-78) 15. YIL.

30. Herkesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır bulacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Allah kullarını çok esirgeyicidir.
31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."
32. De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin."Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kafirleri sevmez.
33,34. Şüphesiz, Allah, Adem'i, Nûh'u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu) birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı.Allah her şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.
35. Hani, İmran'ın karısı, "Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin"demişti.
36. Onu doğurunca, "Rabbim!"dedi, "Onu kız doğurdum."-Oysa Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilir-7 "Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum."

162. Ali İmran. (30-78) 15. YIL.

30. Her insanın yaptığı bütün iyilikleri de kötülükleri de karşısında bulacağı o Gün'ü düşünün; [pek çok insan,] o [Gün]ün kendisinden çok uzakta olmasını diler. O halde Allah, O'na karşı dikkatli olmanızı ihtar eder; ama Allah, yarattıklarına karşı çok şefkatlidir.
31. De ki [ey Peygamber]: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı affetsin; zira Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır."
32. De ki: "Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin." Eğer (bundan) yüz çevirirlerse, bilsinler ki Allah hakikati inkar edenleri sevmez.
33. GERÇEK ŞU Kİ Allah, Âdem'i ve Nûh'u, İbrahim Soyunu ve İmrân Soyunu bütün insanlığın üzerinde bir konuma çıkardı,
34. tek bir soy zinciri halinde. (22) Allah, her şeyi işiten, her şeyi bilendir. (23)
35. Bir vakit İmran ailesinden bir kadın, "Ey Rabbim! Rahmimdeki [çocuğumu] Senin hizmetine adayacağıma söz veriyorum. Benden bunu kabul et: Doğrusu, yalnız Sen, her şeyi duyan, her şeyi bilensin!" diye (Rabbine) seslenmişti.
36. Fakat, çocuğu (24) doğurunca, "Ey Rabbim!" dedi, "Bak, bir kız çocuk doğurdum." Halbuki Allah, neyi doğuracağını ve [onun istediği] erkek

37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya'yı8 da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. "Meryem, Bu sana nereden geldi?"derdi. O da "Bu, Allah katından"diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

38. Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana katından temiz bir nesil bahşet. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin"dedi.

39. Zekeriya mabedde namaz kılarken melekler ona, "Allah sana, kendisinden gelen bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayıcı, efendi, nefsine hakim ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler"diye seslendiler.

40. Zekeriya, "Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmış iken ve karım da kısır iken benim nasıl çocuğum olabilir?"dedi. Allah, "Öyledir, ama Allah dilediğini yapar"dedi.

41. Zekeriya, "Rabbim! (çocuğum olacağına dair) bana bir alâmet ver"dedi. Allah da şöyle dedi: "Senin için alâmet, insanlarla üç gün konuşamaman, ancak işaretleşebilmendir. Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et."

42. Hani melekler, "Ey Meryem! Allah seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı."

43. "Ey Meryem! Rabbine divan dur. Secde et ve (onun huzurunda) rükû edenlerle beraber rükû et"demişlerdi.

44. (Ey Muhammed!) Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin. (Bu konuda) tartışırlarken de yanlarında değildin.

45. Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryemoğlu İsa Mesih'dir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır."

46. "O, beşikte de, yetişkin çağında da insanlarla konuşacak, salihlerden olacaktır."

47. (Meryem), "Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?"dedi. Allah, "Öyle ama, Allah dilediğini yaratır. O bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece "ol"der, o da hemen oluverir"dedi.

48. Ve Allah ona kitabı, hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretecek.

49. Allah onu İsrailoğullarına bir Peygamber olarak gönderecek (ve o da onlara şöyle diyecek): "Şüphesiz ben size Rabbinizden bir mucize getirdim. Ben çamurdan kuş şeklinde bir şey yapar, ona üflerim. O da Allah'ın izniyle hemen kuş oluverir. Körü ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah'ın izniyle ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyip

çocuğun hiçbir zaman bu kız gibi olamayacağını (25) bilmekteydi; "ve ona Meryem ismini verdim. Lânetlenmiş Şeytana karşı onu ve soyunu korumanı diliyorum."

37. Bunun üzerine Rabbi, kız çocuğunu hoşnutlukla kabul etti, onu güzelce büyüttü ve Zekeriya'nın himayesine verdi. (26) Zekeriya, ne zaman onu mâbedde ziyaret ettiyse yanında yiyeceklerle görür ve sorardı: "Ey Meryem, bunlar sana nereden geliyor?" Meryem: "Bunlar Allah'tandır; Allah, dilediğine hesapsız rızık bağışlar!" diye cevap verirdi. (27)

38. Aynı yerde Zekeriya Rabbine yalvardı: "Ey Rabbim! Rahmetinle bana güzel bir zürriyet bağışla; zira Sen, her yakarışı duyarsın."

39. Bunun üzerine, mâbedde dua ederken, melekler ona: "Allah sana, Kendi katından bir sözün gerçekliğini doğrulayacak, (28) insanlar arasında seçkin (bir yere sahip olacak), tam bir iffet sahibi, dürüst ve erdemli bir peygamber olacak olan Yahya[nın doğumun]u müjdeliyor" diye seslendiler.

40. [Zekeriya] şaşkınlıkla: "Ey Rabbim!" dedi, "Yaşlılık beni yakalamışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" [Ona]: "Pekala olabilir!" denildi, "Allah dilediğini yapar."

41. [Zekeriya] yalvardı: "Ey Rabbim! Bana bir işaret göster!" "İşaretin şudur ki," denildi, "üç gün boyunca yüz işaretleri dışında insanlarla konuşma! (29) Rabbini hiç durmadan an ve gece gündüz O'nun sınırsız şanını yücelt!"

42. VE O ZAMAN melekler "Ey Meryem!" dediler, "Allah seni seçti ve tertemiz kıldı; seni bütün dünya kadınlarının üstünde (bir konuma) çıkardı.

43. Ey Meryem! Rabbine huşû ile bağlan, secdeye kapan ve [O'nun önünde] eğilenlerle birlikte eğil."

44. Sana [şimdi] vahyettiğimiz şey, senin idrakini aşan bir hususla ilgilidir: (30) zira, hangisinin Meryem'in hâmisi olacağını kur'a ile belirlediklerinde sen onlarla birlikte değildin, (31) ve [o konuda] birbirleriyle çekiştiklerinde yanlarında yoktun.

45. O zaman melekler, "Ey Meryem!" demişlerdi, "Allah, Kendisinden bir söz ile sana, Meryem oğlu İsa Mesih adıyla bilinecek, (32) bu dünyada ve öteki dünyada büyük şeref sahibi ve Allah'ın en yakınlarından olacak [bir oğul] müjdeliyor.

46. Ve o, (çocuk,) insanlarla hem beşikte iken, hem de yetişkin bir adam olarak konuşacak; (33) dürüst ve erdemli kişilerden olacak."

47. Meryem, "Ey Rabbim!" dedi, "Bana hiçbir erkek dokunmadığı halde nasıl oğul sahibi olabilirim?" [Melek] cevap verdi: "İşte öyle! Allah dilediğini yaratır; (34) bir şeyin olmasını istediğinde sadece Ol!' der -ve o (şey hemen) oluverir.

48. O, senin oğluna (35) (hem) vahyi ve hikmeti öğretecek, (hem de) Tevrat'ı ve İncil'i;

ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer mü'minler iseniz bunda sizin için elbette bir ibret vardır."

50. "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve Rabbiniz tarafından size bir mucize de getirdim. Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

51. "Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse ona ibadet edin. İşte bu, doğru yoldur."

52. İsa onların inkarlarını sezince, "Allah yolunda yardımcılarım kim?"dedi. Havariler, "Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız"dediler.

53. "Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Peygamber'e uyduk.Artık bizi (hakikate) şahitlik edenlerle beraber yaz."

54. Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55. Hani Allah şöyle buyurmuştu: "Ey İsa! Şüphesiz, senin hayatına ben son vereceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni inkar edenlerden kurtararak temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar küfre sapanların üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim."

56. "İnkar edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de şiddetli bir şekilde azab edeceğim. Onların hiç yardımcıları da olmayacaktır."

57. "İman edip salih ameller işleyenlere gelince, Allah onların mükafatlarını tastamam verecektir. Allah zalimleri sevmez."

58. (Ey Muhammed!) Bunu (bildirdiklerimizi) biz sana âyetlerden ve hikmet dolu Kur'an'dan okuyoruz.

59. Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona "ol"dedi. O da hemen oluverdi.

60. Hak Rabbindendir. O halde sakın şüphe edenlerden olma.

61. Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım. Biz de siz de toplanalım. Sonra gönülden dua edelim de, Allah'ın lanetini (aramızdan) yalan söyleyenlerin üstüne atalım."

62. Şüphesiz bu (İsa hakkındaki) gerçek kıssadır. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah fesat çıkaranları çok iyi bilir.

64. De ki: "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da

49. ve o'nu İsrailoğulları'na elçi [yapacak]". (36) "BEN size Rabbinizden bir mesaj getirdim. Sizin için çamurdan, adeta kaderinizin suretini yapacağım ve sonra ona üfleyeceğim ki Allah'ın izniyle [sizin] kaderiniz olsun; (37) körleri ve cüzamlıları iyileştireceğim ve Allah'ın izniyle ölüleri yeniden hayata döndüreceğim: (38) neleri yiyebileceğinizi ve evlerinizde neleri saklayabileceğinizi size bildireceğim. (39) Şüphesiz, eğer [gerçekten] inanıyorsanız, bütün bunlarda sizin için bir mesaj vardır. "

50. "[Ben], Tevrat'tan günümüze kalanın (40) doğruluğunu tasdik etmek ve [önceden] size yasak edilen şeylerin bazısını helal kılmak için [geldim]. Ve size Rabbinizden bir mesaj getirdim; öyleyse Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varın ve bana tâbi olun."

51. "Kuşkusuz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; öyleyse [yalnız] O'na kulluk edin: Bu, dosdoğru bir yoldur."

52. İsa, onların hakikati reddettiklerinin farkına varınca (41) sordu: "Kim Allah yolunda benim yardımcılarım olacak?" Beyazlara bürünmüş olanlar (42) cevap verdi: "Biz, [Allah yolunda] senin yardımcıların olacağız! Biz Allah'a inanırız: Sen de şahit ol, biz O'na teslim olmuşuz!

53. Ey Rabbimiz! Bize yücelerden indirdiğine inanıyor ve bu Elçi'ye tâbi oluyoruz; o halde bizi [hakikate] şahitlik yapanlarla bir tut!" (43)

54. İnanmayanlar İsa'ya tuzak kurdular; (44) ama Allah onların tuzaklarını boşa çıkardı: çünkü Allah, tuzak kuranların tümünün üstündedir.

55. O zaman Allah: "Ey İsa!" demişti, "Seni ölüme yollayacağım ve Katıma yücelteceğim ve seni hakikati inkara şartlanmış olanlar[ın arasın]dan çekip arındıracağım; sana tâbi olanları, Kıyamet Günü, hakikati inkara şartlanmış olanların (kat kat) üstüne çıkaracağım. Sonunda hepiniz Bana döneceksiniz ve aranızda anlaşmazlığa düştüğünüz her konuda Ben hüküm vereceğim." (45)

56. "Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince, onlara bu dünyada ve ahirette şiddetli bir azap çektireceğim ve onlar kendilerine yardım edecek kimse bulamayacaklar;

57. ama iman edip doğru ve yararlı işler yapanlara Allah mükafatlarını tam olarak verecektir: Zira O, zalimleri sevmez."

58. BU BİLDİRDİKLERİMİZ, sana ilettiğimiz mesajlardan ve hikmet yüklü haberlerdendir. (46)

59. Allah katında İsa'nın durumu Âdem'in durumu gibidir, ki Allah onu topraktan yarattı ve sonra "Ol!" dedi; işte (insanoğlu böylece) oluverir. (47)

60. [Bu], Rabbinden bir hakikat[tir]; öyleyse, şüphecilerden olma!

61. Sana gelen asıl bilgiden sonra, kim seninle bu [hakikat] hakkında tartışırsa de ki: "Gelin!

kimimiz kimimizi ilah edinmesin."Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun, biz müslümanlarız."

65. Ey kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz. Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmüyor musunuz?

66. İşte siz böyle kimselersiniz! Diyelim ki biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız. Ya hiç bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyan. Fakat o, hanif (Allah'ı bir tanıyan, hakka yönelen) bir müslümandı. Allah'a ortak koşanlardan da değildi.

68. Şüphesiz, insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona uyanlar, bir de bu peygamber (Muhammed) ve mü'minlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.

69. Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmeyi çok arzu etti. Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar, fakat farkına varmıyorlar.

70. Ey Kitap ehli! (Gerçeğe) şahit olduğunuz halde, niçin Allah'ın âyetlerini inkar ediyorsunuz?

71. Ey Kitap ehli! Niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

72. Kitap ehlinden bir grup, "Mü'minlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkar edin, belki onlar (size bakarak) dönerler"dedi.

73. "Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın" (dediler). De ki: "Şüphesiz hidayet, Allah'ın hidayetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rabbinizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü (böyle söylüyorsunuz)?"De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."

74. O, rahmetini dilediğine has kılar. Allah büyük lütuf sahibidir.

75. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana (eksiksiz) iade eder. Fakat onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez. Bu da onların, "Ümmîlere karşı (yaptıklarımızdan) bize vebal yoktur"demelerinden dolayıdır. Onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

76. Hayır! (Gerçek, onların dediği değil.) Kim sözünü yerine getirir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsa şüphesiz Allah da sakınanları sever.

77. Şüphesiz, Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya, işte onların ahirette bir payı yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

78. Onlardan (Kitap ehlinden) bir grup var ki, Kitab'dan olmadığı halde Kitab'dan sanasınız diye

Oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, bizim yandaşlarımızı ve sizin yandaşlarınızı çağıralım; sonra [birlikte] tevazu içinde ve gönülden yalvaralım ve Allah'ın lânetinin [aramızdan] yalan söyleyenlerin (48) üzerine olmasını dileyelim."

62. İşte işin hakikati budur ve Allah'tan başka bir ilah yoktur; şüphe yok ki Allah -yalnızca O- kudret ve gerçek hikmet sahibidir.

63. Ve eğer [bu hakikatten] yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah ifsad edicilerden tamamiyle haberdardır.

64. De ki: "Ey geçmiş vahyin izleyicileri! Sizinle bizim aramızdaki şu ortak ilkeye (49) gelin: Allah'tan başka kimseye kulluk etmeyeceğiz, O'ndan başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayacağız ve Allah ile birlikte insanları rab edinmeyeceğiz." (50) Ve eğer yüz çevirirlerse de ki: "Şahit olun ki biz kendimizi O'na teslim etmişiz!"

65. EY GEÇMİŞ vahyin izleyicileri! Tevrat ve İncil'in kendisinden [uzun zaman] sonra vahyedildiğini gördüğünüz halde İbrahim hakkında neden tartışıyorsunuz? (51) Aklınızı kullanmıyor musunuz?

66. Siz, bilginiz olan şeyler hakkında tartışırdınız, ama hiç bilmediğiniz şey hakkında (52) neden tartışıyorsunuz? Halbuki Allah [onu] bilir, ama siz bilmezsiniz:

67. İbrahim, ne bir "Yahudi", ne de "Hristiyan" idi, ama kendini Allah'a teslim ederek her türlü bâtıldan yüz çevirmiş biriydi; ve O'ndan başka bir şeye ilahlık yakıştıranlardan değildi.

68. Gerçekte İbrahim'e en yakın olanlar, muhakkak ki -bu Peygamber'in ve [o'na] inanan herkesin yaptığı gibi- o'na tâbi olanlardır; Allah da inananlara yakındır.

69. Geçmiş vahyin izleyicilerinden bazıları sizi saptırmak isterler: Ama onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar; üstelik bunu fark etmezler de.

70. Ey geçmiş vahyin izleyicileri! Bizzat kendinizin şahit olduğu (53) Allah'ın mesajlarını neden inkar edersiniz?

71. Ey geçmiş vahyin izleyicileri! Neden hakkı bâtıl ile saklayıp örter ve [pekala] farkında olduğunuz hakikati gizlersiniz?

72. Geçmiş vahyin izleyicilerinden bazısı [birbirlerine] şöyle der: "[Muhammed'e] inananlara günün başında vahyedilene inandığınızı söyleyin, daha sonra geleni ise inkar edin (54) ki [inançlarından] belki geri dönerler;

73. ama sizin inancınıza uymayan hiç kimseye [gerçekten] inanmayın." De ki: "Tek [gerçek] rehberlik, Allah'ın rehberliğidir; size verilen [vahy]in benzerinin başka birine de verilmesi şeklinde ifa edilen [bir rehberlik]" . (55) Yoksa onlar, Rabbiniz'in huzurunda size muhalefet mi edeceklerdi?De ki: "Lütuf ve ihsan, Allah'ın

(okudukları) Kitap'tanmış gibi dillerini eğip bükerler ve, "Bu, Allah katındandır"derler. Halbuki o, Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

elindedir; onu dilediğine bağışlar: (56) çünkü Allah (rahmet ve cömertliğinde) sınırsızdır, her şeyi bilendir,

74. dilediğine rahmetini bağışlar; ve Allah, lütfunda sınırsızdır."

75. GEÇMİŞ vahyin izleyicileri arasında öylesi var ki, kendisine bir hazine emanet etsen sana [sadakatle] iade eder; ve öylesi de var ki ona ufak bir altın sikke emanet etsen, başında dikilmedikçe sana geri vermez; bu, onların, "Kitap ile ilgisi olmayan bu halk[a yaptığımız hiçbir şey]den dolayı bize bir suç yüklenemez" şeklindeki iddialarının bir sonucudur: (57) [Böylece] onlar, [bile bile] Allah hakkında yalan söylerler. (58)

76. Ama [Allah,] Kendisine karşı taahhütlerine sadık kalanlar[ın] (59) ve Kendisine karşı sorumluluk bilinci duyanlar[ın farkındadır]: ve Allah, Kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıyanları sever.

77. Allah'a karşı taahhütlerini ve yeminlerini ufak bir kazanç karşılığında değiştirenler var ya; onlar, öteki dünyanın nimetlerinden asla nasiplenemeyeceklerdir; Allah, Kıyamet Günü, onlarla ne konuşacak, ne yüzlerine bakacak, ne de onları günahlarından arındıracaktır; ve onları acıklı bir azap beklemektedir.

78. Onlardan öylesi de var ki, [söyledikleri] Kitâb-ı Mukaddes'den olmadığı halde ondan olduğunu düşünesiniz diye dilleriyle Kitâb-ı Mukaddes'i çarpıtırlar ve Allah'tan olmadığı halde, "Bu, Allah'tandır!" derler; böylece bile bile Allah hakkında yalanlar uydururlar.(60)

163. Al. (79-176) 16. YIL.

79. Allah'ın, kendisine Kitab'ı, hükmü (hikmeti) ve peygamberliği verdiği hiçbir insanın, "Allah'ı bırakıp bana kullar olun"demesi düşünülemez. Fakat (şöyle öğüt verir:) "Öğretmekte ve derinlemesine incelemekte olduğunuz Kitap uyarınca rabbânîler (Allah'ın istediği örnek ve dindar kullar) olun."

80. Onun size, "Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin."diye emretmesi de düşünülemez. Siz müslüman olduktan sonra, o size hiç inkârı emreder mi?

81. Hani, Allah peygamberlerden, "Andolsun, size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz"diye söz almış ve, "Bunu kabul ettiniz mi; verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?"demişti. Onlar, "Kabul ettik"demişlerdi. Allah da, "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım"demişti.

82. Artık bundan sonra kim yüz çevirirse işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

83. Göklerdeki ve yerdeki herkes ister istemez ona boyun eğmişken ve ona döndürülüp

163. Ali İmran. (79-176) 16. YIL.

79. Allah'ın vahiy, sağlam muhakeme ve peygamberlik bağışladığı hiç kimsenin bundan sonra halkına, "Allah'ın yanısıra bana da kulluk edin!" demesi düşünülemez; (61) aksine, [onlara şöyle öğüt verir]: "ilahî kelâmın bilgisini yayarak ve kendiniz [onu] derinlemesine inceleyerek Allah adamları (62) olun!"

80. O, melekleri ve peygamberleri tanrı edinmenizi emretmez: (63) [zaten] kendinizi Allah'a tam teslim ettikten sonra hiç O sizi hakikati inkara davet eder mi?

81. ALLAH, [geçmiş vahiylerin izleyicilerinden] peygamberler vasıtasıyla şu taahhüdü talep etti: (64) "Eğer, vahyi ve hikmeti size bahşettikten sonra, halen sahip olduğunuz hakikati tasdik eden bir elçi size gelirse o'na inanmalı ve yardım etmelisiniz. Bu şarta dayalı ahdimi kabul ve tasdik eder misiniz?" Onlar: "Kabul ederiz!" dediler. Allah: "Öyleyse [buna] şahit olun, Ben de sizin şahidiniz olacağım. (65)

82. O halde, kimler [bu taahhütten] dönerse; işte onlar, gerçek fasıklardır!"

83. Onlar Allah'a imandan başka bir itikat mı (66) arıyorlar? Halbuki göklerde ve yeryüzünde olan

götürülecekken onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar?

84. De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ona teslim olanlarız."

85. Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.

86. İman ettikten, Peygamberin hak olduğuna şahitlik ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra inkar eden bir toplumu Allah nasıl doğru yola eriştirir? Allah zalim toplumu doğru yola iletmez.

87. İşte onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerine olmasıdır.

88. Onun (lanetin) içinde ebedi kalacaklardır. Onların azabı hafifletilmez, onlara göz açtırılmaz.

89. Ancak bundan sonra tövbe edip kendilerini düzeltenler müstesnadır. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

90. Şüphesiz iman ettikten sonra inkar eden, sonra da inkarda ileri gidenlerin tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.

91. Şüphesiz inkar edip kafir olarak ölenler var ya, dünya dolusu altını fidye verseler bile bu, hiçbirisinden asla kabul edilmeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helâl idi. De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun."

94. Artık bundan sonra Allah'a karşı kim yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyle ise hakka yönelen İbrahim'in dinine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

96. Şüphesiz, insanlar için kurulan ilk ibadet evi elbette Mekke'de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâ'be'dir.

97. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey ona muhtaçtır.)

98. De ki: "Ey kitab ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken Allah'ın âyetlerini niçin inkâr

her şey isteyerek veya istemeyerek O'na boyun eğer, çünkü her şey (sonunda) O'na dönecektir. (67)

84. De ki: "Biz, Allah'a; bize indirilene; İbrahim'e, İsmail'e, İshâk'a, Yakub'a ve o'nun neslinden gelenlere indirilene; Rableri tarafından Musa'ya, İsa'ya ve [diğer] tüm peygamberlere bahşedilene inanırız; onlar arasında hiçbir ayrım yapmayız. (68) Ve kendimizi O'na teslim ederiz."

85. Kim Allah'a teslimiyetten başka bir din ararsa, bu kendisinden asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette kaybedenlerden olacaktır.

86. İman edip bu Elçi'nin hak olduğuna şahit olduktan ve hakikatin bütün kanıtları kendilerine geldikten sonra hakikati inkar etmeyi seçen bir halkı Allah nasıl doğru yola ulaştırır? (69) Allah, böyle bir zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

87. Onların karşılığı, Allah'ın, meleklerin ve bütün [dürüst ve erdemli] insanların lânetine uğramak olacaktır.

88. Onlar bu halde kalacaklar; [ve] ne azapları hafifletilecek, ne de onlara bir mühlet tanınacak.

89. Ama daha sonra tevbe edip kendilerini düzeltenler hariç tutulacaktır: Zira Allah, çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

90. İmana erdikten sonra hakikati inkara kalkışanlara ve sonra hakikati reddetmede [daha büyük bir inatla] ısrar edenlere gelince, şüphesiz, onların [diğer günahlardan dolayı] tevbeleri kabul edilmeyecektir; (70) işte onlar gerçek sapkınlardır.

91. Hakikati inkara şartlanmış olanlara ve hakikat inkarcısı olarak ölenlere gelince, yeryüzünün bütün altınları [bile] onların fidyelerini karşılayamaz. (71) İşte onlar için acıklı bir azap vardır ve kendilerine yardım edecek hiç kimse bulamayacaklardır.

92. [Size gelince ey müminler,] kendiniz için özenle ayırdığınız şeylerden başkaları için harcamadıkça gerçek erdeme ulaşmış olamazsınız; ve her ne harcarsanız kuşkusuz, Allah ondan tamamiyle haberdardır. (72)

93. TEVRAT indirilmeden önce, İsrailoğulları'nın [günah diyerek] kendine yasakladığı şeyler dışında bütün yiyecekler onlara helal idi. (73) De ki: "Eğer söylediklerinizde samimi iseniz Tevrat'ı getirin de onu okuyun!"

94. Ve artık bundan sonra kim Allah hakkında yalan uydurursa işte onlar zalimlerdir! (74)

95. De ki: "Allah doğruyu söylemektedir: O halde, bâtıl olan her şeyden yüz çeviren ve Allah'ın yanısıra hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayan İbrahim'in inanç sistemine uyun."

96. Unutmayın, insanlık için inşa edilen ilk mâbed, Mekke'dekiydi: (75) bereketli ve bütün âlemler için bir rehber[lik kaynağı],

ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey Kitab ehli! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri ve çelişkili göstermeğe yeltenerek inananları Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

101. Size Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın Resûlü de aranızda iken dönüp nasıl inkar edersiniz? Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, kesinlikle o, doğru yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa öylece sakının ve siz ancak müslümanlar olarak ölün.

103. Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de o, kalplerinizi birleştirmişti. İşte onun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de o sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz.

104. Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara, "İmanınızdan sonra inkar ettiniz, öyle mi? Öyle ise inkar etmenize karşılık azabı tadın"denilir.

107. Yüzleri ağaranlar ise Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

108. İşte bunlar Allah'ın, sana hak olarak okuduğumuz âyetlerdir. Allah, âlemlere hiç zulüm etmek istemez.

109. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

110. Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir.

111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşmaya kalkışsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ve (mü'min) insanların güvencesine sığınmadıkça kendilerini zillet kaplamıştır. Onlar Allah'ın gazabına uğradılar ve yoksulluk onları kapladı. Bunun sebebi onların; Allah'ın âyetlerini

97. apaçık işaretlerle dopdolu. (76) [Orası] bir zamanlar İbrahim'in durduğu yer[dir]; kim içine girerse huzur bulur. (77) Bundan dolayı, mâbedi haccetmek, gücü yeten bütün insanların Allah'a karşı yerine getirmek zorunda oldukları bir görevdir. Hakikati inkar edenlere gelince, bilsinler ki, Allah, yarattığı âlemlerden bağımsızdır, her bakımdan Kendine yeterlidir.

98. DE Kİ: "Ey geçmiş vahyin izleyicileri! Allah, yaptığınız her şeye şahit iken neden O'nun mesajını kabul etmekten kaçınıyorsunuz?"

99. De ki: "Ey geçmiş vahyin izleyicileri! [Doğru olduğuna] bizzat kendiniz şahit olduğunuz halde (78) onu eğri göstermeye çalışarak, [bu ilahî kelâma] iman edenleri neden Allah yolundan alıko[ymaya çabalı]yorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

100. Siz ey imana ermiş olanlar! Önceki çağlarda kendilerine vahiy verilenlerden bir fırkaya uyarsanız, iman ettikten sonra yeniden hakikati reddetmenize sebep olabilirler.

101. Allah'ın mesajları size iletildiği halde ve Elçisi aranızda yaşarken hakikati nasıl inkar edebilirsiniz? Ama Allah'a sımsıkı tutunan, dosdoğru yola ulaştırılmıştır.

102. Siz ey imana ermiş olanlar! Derin bir duyarlıkla Allah'a karşı sorumluluğunuzun hakkıyla bilincinde olun ve O'na kendinizi yürekten teslim etmeden önce ölümün sizi alt etmesine izin vermeyin.

103. Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun ve birbirinizden kopmayın. Ve Allah'ın size verdiği nimetleri hatırlayın: Siz birbirinize düşman iken kalplerinizi nasıl uzlaştırdı da O'nun lütfu ile kardeş oldunuz; ve ateşli bir uçurumun (79) kenarında [iken] sizi ondan [nasıl] korudu. Bu şekilde Allah mesajlarını size açıklar ki hidayet bulasınız,

104. ve belki içinizden iyi ve yararlı olana davet eden, doğru olanı emreden, eğri ve yanlıştan alıkoyan bir topluluk çıkar: nihaî kurtuluşa erişecek kimseler, işte bunlar olacak.

105. Hakikatin bütün kanıtları kendilerine geldikten sonra karşıt görüşlere kapılıp parçalananlar gibi (80) olmayın; işte bunlar için feci bir azap vardır,

106. bazı yüzlerin [mutluluktan] parladığı ve bazı yüzlerin [acıyla] karardığı o [Hesap] Günü'nde yüzleri kararanlara: "İmana erdikten sonra hakikati inkar mı ettiniz? O halde hakikati inkar ettiğiniz için tadın bu azabı!" [denilecek].

107. Nur yüzlülere gelince, onlar Allah'ın rahmet dairesi içinde olacaklar, orayı mesken edineceklerdir.

108. Bunlar Allah'ın mesajlarıdır: Hakikati bildiren bu [mesaj]ları sana iletiyoruz; zira Allah, yarattıklarının (81) haksızlığa uğramasını dilemez.

inkar ediyor ve peygamberleri haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise, isyan etmekte ve (Allah'ın koyduğu) sınırları çiğnemekte oluşları idi.

113. Onların (Kitap ehlinin) hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde, gece saatlerinde ayakta duran, secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okuyan bir topluluk da vardır.

114. Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar. İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler, hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar salihlerdendir.

115. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanları bilir.

116. İnkar edenlerin ne malları ne evlatları, onlara Allah'a karşı bir yarar sağlar. İşte onlar cehennemliktirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

117. Onların bu dünya hayatında harcadıkları malların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgarın durumu gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlar.

118. Ey iman edenler! Sizden olmayanlardan hiçbir sırdaş edinmeyin. Onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar. Hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların kinleri konuşmalarından apaçık ortaya çıkmıştır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz size âyetleri açıkladık.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, onlar ise, bütün kitaplara iman ettiğiniz halde sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman "inandık"derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında, size karşı kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden ölün!"Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.

120. Size bir iyilik dokunursa, bu onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse, ona sevinirler. Eğer siz sabırlı olur, Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah onların işlediklerini kuşatmıştır.

121. Hani sen mü'minleri (Uhud'da) savaş mevzilerine yerleştirmek için, sabah erken ailenden (evinden) ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

122. Hani sizden iki takım (paniğe kapılarak) çözülmeye yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. Mü'minler, yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

123. Andolsun, siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız.

109. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'a aittir ve hepsi [asıl kaynağı olan] Allah'a döner.

110. SİZ, insanlığ[ın iyiliği] için çıkarılmış hayırlı bir topluluksunuz; doğru olanı emreder, eğri olandan alıkoyarsınız ve Allah'a inanırsınız. Eğer geçmiş vahyin mensupları, [bu tür bir] inanca ermiş olsalardı, bu, kendi iyiliklerine olacaktı; [ama] içlerinden pek az inanan bulunsa da onların çoğu fasıktır:

111. [Fakat] bunlar size gelip geçici ezadan başka bir zarar veremezler ve eğer size karşı savaşa girseler bile hemen arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.(82)

112. Onlar, Allah'a ve insanlara karşı taahhütlerine [sadakatle] bağlanmadıkları sürece, (83) nerede bulunurlarsa bulunsunlar zillete dûçâr olurlar; çünkü Allah'ın gazabına uğramış ve aşağılanmaya mahkum edilmişlerdir. Bütün bunlar [başlarına geldi,] çünkü Allah'ın mesajlarını inkarda ve peygamberleri haksız yere öldürmekte ısrar ettiler; bütün bunlar [vaki oldu], çünkü [Allah'a] isyanda bulundular ve hakkın sınırlarını inatla ihlal ettiler. (84)

113. [Ama] onların hepsi aynı değil: Geçmiş vahyin izleyicileri arasında, gece boyunca Allah'ın ayetlerini okuyan ve [O'nun huzurunda] secdeye kapanan dosdoğru insanlar da (85) vardır.

114. Onlar, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanırlar; doğru olanı emreder, eğri olandan alıkoyarlar ve hayırlı işlerde birbirleriyle yarışırlar: işte bunlar dürüst ve erdemli kimselerdendir.

115. Onların yaptığı hiçbir iyilik karşılıksız bırakılmayacaktır: çünkü Allah, Kendisine karşı sorumluluklarının bilincinde olanları iyi bilir.

116. Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince; onları ne dünya malları ne de evlatları Allah'a karşı koruyabilir. İşte onlar içinde yaşayıp kalacakları ateşe mahkum edilmişlerdir.

117. Onların bu dünya hayatı için harcadıkları, kendi kendilerine zulmeden bir halkın ekinlerine musallat olan ve onu mahveden dondurucu bir rüzgara benzer: Onlara haksızlık yapan Allah değildir, fakat onlar kendi kendilerine haksızlık yapıyorlar. (86)

118. SİZ EY imana ermiş olanlar! Sizden olmayan kişileri (87) dost edinmeyin. Onlar sizi yoldan çıkarmak için ellerinden gelen hiçbir çabayı esirgemezler ve sizi sıkıntıda görmekten hoşlanırlar. (88) Şiddetli öfke ağızlarından taşmaktadır; kalplerinde sakladıkları ise daha da kötüdür. Biz [bununla ilgili] işaretleri sizin için [işte böylesine] açık ve anlaşılır kıldık, eğer aklınızı kullanırsanız.

119. Siz onları sev[meye haz]ırsınız, ama onlar, bütün vahiylere (89) inansanız bile sizi sevmeyecekler. Ve sizinle karşılaştıklarında, "Biz [sizin inandığınız gibi] inanıyoruz!" derler: ama

124. Hani sen mü'minlere, "Rabbinizin, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi size yetmez mi?"diyordun.

125. Evet, sabrettiğiniz ve Allah'a karşı gelmekten sakındığınız takdirde; onlar ansızın üzerinize gelseler bile Rabbiniz nişanlı beş bin melekle size yardım eder.

126. Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yardım ve zafer ancak mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah katındadır.

127. Bir de Allah bunu, inkar edenlerden bir kısmını helak etsin veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler diye yaptı.

128. Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur. Allah, ya tövbelerini kabul edip onları affeder, ya da zalim olduklarından dolayı onlara azap eder.

129. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey Allah'ındır. O dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

130. Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.2

131. Kafirler için hazırlanmış ateşten sakının.

132. Allah'a ve Peygambere itaat edin ki size merhamet edilsin.

133. Rabbinizin bağışına, ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun.

134. Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever.

135. Yine onlar, çirkin bir iş yaptıkları, yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenler -ki Allah'tan başka günahları kim bağışlar- ve bile bile, işledikleri (günah) üzerinde ısrar etmeyenlerdir.

136. İşte onların mükafatı Rab'leri tarafından bağışlanma ve içinden ırmaklar akan cennetlerdir ki orada ebedi kalacaklardır. (Allah yolunda) çalışanların mükafatı ne güzeldir!

137. Sizden önce(ki milletlerin başından) nice olaylar gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu bir görün.

138. Bu (Kur'an), insanlar için bir açıklama, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir hidayet ve bir öğüttür.

139. Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz.

140. Eğer siz (Uhud'da) bir yara aldıysanız, şüphesiz o topluluk da (Müşrikler de Bedir'de) benzeri bir yara almıştı. İşte (iyi veya kötü) günleri insanlar arasında (böyle) döndürür dururuz. (Bazen bir

kendi başlarına kalınca size karşı öfkelerinden parmaklarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizle kahrolun! Unutmayın, Allah [insanların] kalplerinde ne varsa hepsini bilir!"

120. Eğer bir iyilikle karşılaşırsanız bu onları üzer; ve başınıza bir kötülük gelince de memnun olurlar. Ama eğer zorluklara karşı sabreder ve Allah'a karşı sorumluluklarınızın bilincinde olursanız, onların hileleri size hiçbir zarar veremez. Zira Allah, onların tüm yaptıklarını [Kudretiyle] kuşatır.

121. VE [hatırla o günü ey Peygamber], inananları savaş düzenine sokmak için sabah erkenden evinden çıkmıştın. (90) Allah her şeyi işitiyor, her şeyi biliyordu,

122. içinizden iki grubun (91) paniğe kapıldığını [da]; halbuki Allah onlara yakındı ve müminler yalnız Allah'a güven duymalıydılar:

123. zira, siz son derece zayıfken (92) Allah, Bedir'de size yardım etmişti. O halde Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyun ki şükredenlerden olasınız.

124. [Ve hatırla, o zamanı ki] müminlere [şöyle] demiştin: "Rabbinizin [yukarıdan] gönderilmiş üçbin melek ile size yardım edeceği[ni bilmeniz] sizin için yeterli değil mi?

125. Hayır! Ama eğer sıkıntıya göğüs gerer ve O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olursanız, düşman âniden size saldırdığında, Rabbiniz akın akın gelen beşbin melekle size yardım edecektir!" (93)

126. Allah, sadece size bir müjde olsun ve böylece kalpleriniz rahatlasın diye bunu[n Elçisi tarafından (94) bildirilmesini] emretti -çünkü, her şeye kâdir, gerçek hikmet sahibi olan Allah'tan başka kimseden yardım gelmez-

127. [ve] O, hakikati inkara şartlanmış olanlardan bazısını [sizin vasıtanızla] mahvetsin, diğerlerini de öylesine alçaltsın ki (95) ümitsizliğe kapılıp geri çekilsinler diye [bunu emretti]. **95** - *Lafzen, " bazısını mahvetsin yahut onları [öyle] alçaltsın ki". Ev ("yahut") edatının bu bağlamda bir alternatifi değil, tersine bir çeşitlemeyi (tenvî) gösterdiği açıktır -tıpkı "on kişi öldürüldü veya yaralandı" ibaresinde olduğu gibi: ki, bazısının öldürüldüğü, bazısının da yaralandığı anlamına gelmektedir.*

128. Allah'ın onların tevbelerini kabul etmesine yahut onları cezalandırmasına karar vermek senin işin değildir [ey Peygamber,] çünkü onlar zalimlerin tâ kendileridir,

129. oysa göklerdeki ve yeryüzündeki her şey Allah'a aittir: O, dilediğini affeder, dilediğini cezalandırır; ve Allah, çok affedicidir, rahmet kaynağıdır. (96)

130. SİZ EY imana ermiş olanlar! Ribâyı kat kat arttırarak boğazınıza geçirmeyin; (97) ama Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ki mutluluğa erebilesiniz;

topluma iyi ya da kötü günler gösteririz, bazen öbürüne.) Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez.

141. Bir de Allah, iman edenleri arındırmak ve küfre sapanları mahvetmek için böyle yapar.

142. Yoksa siz; Allah, içinizden cihad edenleri (sınayıp) ayırt etmeden ve yine sabredenleri (sınayıp) ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun, siz ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.

145. Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez. Ölüm belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükafatını isterse, ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.

146. Nice peygamberler var ki, kendileriyle beraber birçok Allah dostu çarpıştı da bunlar Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmadılar, zaafa düşmediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

147. Onların sözleri ancak, "Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı sağlam tut. Kâfir topluma karşı bize yardım et"demekten ibaretti.

148. Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiretin güzel mükafatını verdi. Allah güzel davrananları sever.

149. Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız sizi gerisin geriye (küfre) çevirirler de büsbütün hüsrana uğrarsınız.

150. Hayır! Yalnız Allah yardımcınızdır. O, yardımcıların en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koştuklarından dolayı; inkâr edenlerin kalplerine korku salacağız. Barınakları da cehennemdir. Zalimlerin kalacakları yer ne kötüdür.

152. Andolsun, Allah, izniyle, onları (müşrikleri) kırıp geçirdiğiniz sırada size olan vadini gerçekleştirdi. Nihayet sevdiğiniz şeyi (zaferi) size gösterdikten sonra, za'f gösterdiniz. (Peygamber'in verdiği) emir konusunda tartıştınız ve emre karşı geldiniz. İçinizden dünyayı isteyenler de vardı, ahireti isteyenler de. Sonra sizi denemek için onlardan yüzünüzü çevirdi. (Kaçıp hezimete uğradınız. Buna rağmen) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı çok lütufkârdır.

131. ve hakikati inkar edenleri bekleyen ateşten sakının!

132. Allah'a ve Elçisi'ne tâbi olun ki rahmete nail olabilesiniz.

133. Rabbinizin affına mazhar olmak ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar için hazırlanmış gökler ile yer kadar geniş bir cennete ulaşmak için birbirinizle yarışın;

134. onlar ki hem bolluk hem de darlık zamanında [Allah yolunda] harcarlar, öfkelerini kontrol altında tutarlar ve insanları affederler, çünkü Allah iyilik yapanları sever;

135. ve onlar, utanç verici bir iş yaptıkları veya kendi kendilerine [başka türlü] bir zulüm işledikleri zaman, Allah'ı anar ve günahlarının affı için yalvarırlar zaten Allah'tan başka kim günahları affedebilir? ve her ne [zulüm] işlemişlerse onda bilerek ısrar etmezler.

136. İşte bunlar, mükafat olarak Rablerinden bağışlanma ve mesken olarak içinden ırmaklar akan hasbahçeler bulacaklar: gayret gösterenler için ne güzel bir mükafat!

137. SİZDEN önce [nice] hayat tarzları gelip geçti. (98) Öyleyse, yeryüzünde dolaşın ve hakikati yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün:

138. Bu, bütün insanlara açık bir ders ve Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar için bir rehber ve bir öğüt [olsun].

139. Öyleyse, cesaretinizi yitirmeyin ve üzülmeyin: (99) Eğer [gerçekten] inanıyorsanız mutlaka (insanların) en üstünü olursunuz.

140. Eğer başınıza bir bela (100) gelirse, [bilin ki,] benzer bir belaya [başka] insanlar da uğramıştır; zira böyle [iyi ve kötü] günleri insanlara sırayla paylaştırırız: [Bu,] Allah'ın, imana erenleri seçip ayırması ve aranızdan hakikate [hayatları ile] şahitlik yapanları seçmesi içindir (101) -çünkü Allah, zalimleri asla sevmez-

141. ve [aynı zamanda] Allah'ın imana erenleri her türlü boş ve yararsız şeylerden arındırması ve hakikati inkar edenleri etkisiz hale getirmesi için.

142. Allah, [kendi yolunda] üstün çaba gösterdiğinizi ve zorluklara karşı sabırlı olduğunuzu görmedikçe cennete girebileceğinizi mi sanıyorsunuz? (102)

143. Nitekim siz, ölümle yüzyüze gelmeden önce, [Allah yolunda] ölmeyi arzuladınız: işte şimdi kendi gözlerinizle onu görmektesiniz! (103)

144. MUHAMMED yalnızca bir elçidir; ondan önce de [başka] elçiler gelip geçtiler: Öyleyse, o ölür yahut öldürülürse, topuklarınız üzerinde gerisin geri mi döneceksiniz? (104) Ama, topukları üzerinde gerisin geri dönen kişi hiçbir şekilde Allah'a zarar veremez -halbuki Allah, [Kendisine] şükreden herkesin karşılığını verecektir.

145. Hiç kimse, tayin edilmiş belli bir vadeden önce, Allah'ın izni olmadan ölmez. Ve kim bu dünyanın

153. Peygamber, arkanızdan sizi çağırırken siz durmadan dağa yukarı kaçıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bundan dolayı Allah, size keder üstüne keder verdi ki, (bu durumlara alışasınız ve daha sonra) elinizden gidene, ve başınıza gelene üzülmeyesiniz. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

154. Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah'a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; "Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok"diyorlardı. De ki: "Bütün iş, Allah'ındır."Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: "Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı burada öldürülmezdik."De ki: "Evlerinizde dahi olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir."

155. İki topluluğun karşılaştığı gün, içinizden yüz çevirip kaçanları, şeytan ancak yaptıkları bazı hatalardan dolayı yoldan kaydırmak istemişti. Ama yine de Allah onları affetti. Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).

156. Ey iman edenler! Kardeşleri sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında, "Onlar bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi"diyen inkarcılar gibi olmayın. Allah bunu (bu düşünceyi) onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu. Allah yaşatır ve öldürür. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

157. Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıkları (dünyalıkları)ndan daha hayırlıdır.

158. Andolsun, ölseniz de öldürülseniz de, Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etsinler.

161. Hiçbir peygamberin emanete hıyanet etmesi düşünülemez. Kim hıyanet ederse, kıyamet günü, hıyanet ettiği şeyle birlikte gelir. Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığının karşılığı tastamam ödenir.

nimetlerini arzularsa kendisine ondan vereceğiz; kim de ahiretin nimetlerini arzularsa ona da bunu vereceğiz; ve [Bize] şükredenleri mükafatlandıracağız.

146. Nice peygamber, arkasında Allah'a râm olmuş birçok insanla birlikte [O'nun yolunda] savaşmak zorunda kaldı: Onlar, Allah yolunda çektikleri sıkıntılardan dolayı ne korkuya kapıldılar, ne zayıf düştüler ve ne de kendilerini [düşman önünde] küçük düşürdüler, zira Allah sıkıntılara göğüs gerenleri sever;

147. Onların tek söyledikleri şuydu: "Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıkları bağışla! Adımlarımızı sağlamlaştır ve hakikati inkar edenlere karşı bize yardım et!"

148. Bunun üzerine Allah, onlara, hem bu dünya nimetlerini, hem de ahiretin en güzel nimetlerini bağışladı: Zira Allah, iyilik yapanları sever.

149. SİZ EY imana ermiş olanlar! Hakikati inkara şartlanmış olanlara tâbi olursanız sizi topuklarınızın üzerinde gerisin geri döndürürler ve kaybedenlerden olursunuz.

150. Hayır, yalnız Allah'tır sizin Mevlanız ve O'dur en iyi yardımcı. (105)

151. Allah'tan başka varlıklara -O'nun hiçbir zaman yetki tanımadığı (106) şeylere- ilahlık yakıştırdıklarından dolayı, hakikati inkara şartlanmış olanların kalplerine korku salacağız; onların son durağı ateştir, ne kötüdür zalimlerin meskeni!

152. ALLAH elbette size verdiği sözü tuttu; O'nun izniyle düşmanlarınızı yok etmek üzereydiniz; (107) ne var ki Allah size arzuladığınız [zaferi] gösterdikten sonra gevşediniz, [Peygamber'den gelen] emre aykırı davrandınız (108) ve itaatsizlik ettiniz. Aranızda [sadece] bu dünyaya ilgi duyan kimseler olduğu gibi, ahirete gönül verenler de mevcuttu: (109) Bunun üzerine Allah, sizi sınamak için düşmanlarınızı yenmenize mani oldu. (110) Ama O, şimdi günahlarınızı bağışladı, zira Allah'ın inananlara lütfu sınırsızdır.

153. [Hatırlayın o ânı, ki] Elçim arkanızdan size seslendiği halde, kimseye bakmadan kaçtınız; bu yüzden O, [Elçi'nin] kederine karşılık, elinizden kaçanın ve başınıza gelenin üzüntüsünü unutturacak bir üzüntü verdi size: Zira Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır. (111)

154. Sonra O, bu kederin ardından, size bir emniyet duygusu, bazılarınızı sarıp kuşatan bir iç sükûneti bağışladı; (112) oysa sadece kendilerini düşünen ötekiler, Allah hakkında yanlış fikirlere -putperest cahiliyye düşüncelerine- kapıldılar ve "[Bu konuda]) o zaman bir karar yetkisine sahip miydik?" diye (kendi kendilerine) sordular. (113) De ki: "Bütün karar yetkisi, yalnızca Allah'a aittir!" (114) [Onlara gelince,] onlar, "Eğer bir karar yetkimiz olsaydı, ardımızda bu kadar çok ölü

162. Allah'ın rızasına uyan kimse, Allah'ın gazabına uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir? O ne kötü varılacak yerdir!

163. Onlar (insanlar) Allah'ın katında derece derecedirler. Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun, Allah, mü'minlere kendi içlerinden; onlara âyetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara kitab ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165. Onların (müşriklerin) başına (Bedir'de) iki mislini getirdiğiniz bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza geldiğinde, "Bu nereden başımıza geldi?"dediniz, öyle mi? De ki: "O (musibet), kendinizdendir."Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

166,167. İki topluluğun (ordunun) karşılaştığı günde başınıza gelen musibet Allah'ın izniyledir. Bu da mü'minleri ortaya çıkarması ve münafıklık yapanları belli etmesi içindi.Onlara (münafıklara), "Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunmaya geçin"denildi de onlar, "Eğer savaşmayı bilseydik, arkanızdan gelirdik"dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakın idiler. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Oysa Allah, içlerinde gizledikleri şeyi çok iyi bilmektedir.

168. (Onlar), kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için, "Eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi"diyen kimselerdir. De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz kendinizden ölümü savın."

169,170. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Bilakis onlar diridirler,Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler.

171. (Şehitler) Allah'ın nimetine, keremine ve Allah'ın, mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceğine sevinirler.

172. Onlar yaralandıktan sonra Allah'ın ve Peygamberinin davetine uyan kimselerdir. Onlardan güzel davranıp iyilik edenlere ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara büyük bir mükafat vardır.

173. Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine, "İnsanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun"dediklerinde, bu söz onların imanını artırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!"dediler.

174. Bundan dolayı Allah'tan bir nimet ve lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük lütuf sahibidir.

bırakmazdık" (115) diyerek [ey Peygamber,] sana göstermeyecekleri o [iman zayıflığı]nı içlerinde saklamaya çalışıyorlar. [Onlara] de ki: "Evlerinizde de kalmış olsaydınız, [içinizden] ölümü takdir edilmiş olanlar, devrilecekleri yere mutlaka çıkıp giderlerdi." Ve bu [başınıza gelenlerin tümü], Allah'ın göğüslerinizde barındırdığınız her şeyi sınaması ve kalplerinizin içini (116) her türlü boş ve yararsız şeylerden arındırması içindir: Zira Allah, [insanların] kalplerindeki her şeyi bilir.

155. İki ordunun savaş alanında karşılaştığı gün [görevlerinden] kaçanlara gelince; Şeytan, onları [bizzat] kendi yaptıklarıyla tökezletti. (117) Ama şimdi, Allah onların günahlarını sildi. Doğrusu Allah çok affedicidir, halîmdir.

156. Siz ey imana ermiş olanlar! Uzak yerlere seyahate çık[tıkt]an (118) veya savaşa katıl[dıktan sonra öl]en kardeşleri hakkında, "Bizimle kalmış olsalardı ölmeyeceklerdi," veya "öldürülmemiş olacaklardı" diyen, hakikati inkara şartlanmış kimseler gibi olmayın; zira Allah, bu tür düşünceleri onların kalplerinde acı bir pişmanlık kaynağı yapacaktır, (119) çünkü hayat bağışlayan ve ölüme hükmeden yalnız Allah'tır. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

157. Ve eğer gerçekten Allah yolunda ölür veya öldürülürseniz, [unutmayın ki] Allah'ın mağfireti ve rahmeti, kişinin (120) [bu dünyada] yığabileceği her şeyden daha iyidir:

158. Çünkü ölseniz de, öldürülseniz de sonunda Allah katında toplanacaksınız.

159. Ve [ey Peygamber,] senin izleyicilerine (121) yumuşak davranman, Allah'ın rahmetinin bir eseriydi. Zira, eğer onlara karşı kırıcı ve sert olsaydın, doğrusu senden koparlardı. Artık onları bağışla ve affedilmeleri için dua et.Ve toplumu ilgilendiren her konuda onlarla müşavere et; sonra bir hareket tarzına karar verince de Allah'a güven: Zira Allah, O'na güven duyanları sever. (122)

160. Allah size yardım ederse, hiç kimse sizinle baş edemez; ama ya O sizi terk ederse, kim size yardım edebilir? O halde müminler Allah'a güvensinler!

161. BİR PEYGAMBERİN hile yapması olacak şey değil; (123) çünkü kim hile yaparsa, herkesin yaptıklarının tam karşılığını alacağı ve hiç kimseye haksızlık yapılmayacağı Kıyamet Günü'nde hilesi yüzüne vurulacaktır.

162. Öyleyse, Allah'ın rızasını kazanmak isteyen kişi, (124) Allah'ın lânetine uğramış (125) ve varış yeri cehennem olan kişi ile bir midir? Ne kötü bir duraktır o!

163. Onlar Allah katında [tamamen] farklı derecelere sahiptirler; zira Allah, yaptıkları her şeyi görür.

175. O şeytan sizi ancak kendi dostlarından korkutuyor. Onlardan korkmayın, eğer mü'min iseniz, benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah, onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlar için büyük azap vardır.

164. Allah, mesajlarını onlara iletmek, onları arındırmak ve onlara ilahî kelâmı ve hikmeti öğretmek için içlerinden kendileri gibi (beşerden) bir elçi çıkararak müminlere lütufda bulunmuştur; halbuki daha önce apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorlardı.

165. [DÜŞMANLARINIZI] iki misli musibete uğrattıktan sonra (126) şimdi aynı musibet sizin başınıza geldi diye, kendi kendinize "Bu nasıl oldu?" diye soruyorsunuz, öyle mi? De ki: "O, sizin kendi eserinizdir." (127) Doğrusu, Allah dilediği her şeyi yapmaya kâdirdir:

166. iki ordunun harpte karşılaştığı gün başınıza gelenler Allah'ın izni ile gerçekleşti. Bu, Allah'ın [gerçek] müminleri belirlemesi içindi;

167. [ve yine,] ikiyüzlülük yapmış olanları ve kendilerine: "Gelin, Allah yolunda savaşın" yahut, "kendinizi savunun!" (128) denildiğinde, "E-ğer savaş[la sonuçlanacağın]ı bilseydik elbette arkanızdan gelirdik" diye cevap verenleri ortaya çıkarması i-çindi. Onlar, o gün, kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söyleyerek imandan çok irtidada yaklaştılar. (129) Halbuki Allah, gizlemeye çalıştıklarını çok iyi bilmektedir:

168. kendilerini [savaştan] geri tutanlar, [öldürülen] kardeşleri hakkında, [sonradan,] "Bizi dinleselerdi öldürülmüş olmayacaklardı" dediler. De ki: "Peki, sözünüzde samimi iseniz ölümü başınızdan savın bakalım!"

169. Fakat, Allah yolunda öldürülenleri ölü saymayın. Hayır, onlar diridir! Rızıkları, Rableri katındadır;

170. Allah'ın lütfuyla kendilerine bağışladığı [şehitlikten] övünç duyarlar. Ve arkada kalıp henüz kendilerine katılmamış olan [kardeş]lerine, bir korku ve üzüntü duymayacakları müjdesinde bulunmaktan zevk alırlar:

171. Onlar, Allah katından ulaşan bir lütfu, bir nimeti ve Allah'ın inananların hak ettiği ödülü zayi etmeyeceği [vaadini] müjdelemek isterler.

172. O inananlar ki başlarına gelen beladan sonra (130) Allah'ın ve Elçisi'nin çağrısına uydular.İyilik yapmada sebat edenleri ve Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanları muhteşem bir karşılık bekliyor:

173. O inananlar ki başka insanlar tarafından, "Bakın, size karşı bir ordu toplanmış, onlardan kendinizi koruyun!" şeklinde uyarılmışlardı, (131) ama bu, onların sadece imanını arttırdı ve "Allah bize kafidir; O, ne mükemmel bir koruyucudur!" diye cevap verdiler;

174. ve Allah'ın lütfu ve nimeti ile [savaştan] bir zarara uğramadan (132) döndüler: Çünkü onlar, Allah'ın rızası için çabalıyorlardı; ve Allah, yüceliğinde ve lütfunda sınırsızdır.

175. Kendi dostlarından (133) korkmayı [içinize] yerleştiren Şeytandan başkası değildir: Öyleyse

onlardan değil, yalnızca Benden korkun, eğer gerçek müminler iseniz!

176. Hakikati inkarda birbirleriyle yarışanlardan dolayı üzülme: Onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onların ahiret[in nimetlerin]den hiç pay alamamaları (134) Allah'ın muradıdır ve onları şiddetli bir azap beklemektedir.

1. (Ey Muhammed!) Münafıklar sana geldiklerinde, "Senin, elbette Allah'ın peygamberi olduğuna şahitlik ederiz"derler. Allah senin, elbette kendisinin peygamberi olduğunu biliyor. (Fakat) Allah o münafıkların hiç şüphesiz yalancılar olduklarına elbette şahitlik eder.

2. Yeminlerini kalkan yaptılar da insanları Allah'ın yolundan çevirdiler. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

3. Bu, onların önce iman edip sonra inkar etmeleri, bu yüzden de kalplerine mühür vurulması sebebiyledir. Artık onlar anlamazlar.

4. Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar!

5. O münafıklara, "Gelin, Allah'ın Resülü sizin için bağışlama dilesin"denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

6. Onlara bağışlama dilesen de, dilemesen de onlar için birdir. Allah onları asla bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, fasıklar topluluğunu doğru yola iletmez.

7. Onlar, "Allah Resûlü'nün yanında bulunanlara (muhacirlere) bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler"diyenlerdir. Halbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar (bunu) anlamazlar.

8. Onlar, "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, üstün olan, zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır"diyorlardı. Halbuki asıl üstünlük, ancak Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir. Fakat münafıklar (bunu) bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah'ı zikretmekten alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

10. Herhangi birinize ölüm gelip de, "Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!"demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın.

11. Allah, eceli geldiğinde hiçbir kimseyi asla ertelemez. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

1. İKİYÜZLÜLER sana geldiklerinde: "Senin gerçekten Allah'ın Elçisi olduğuna tanıklık ederiz!" derler. Ama Allah, senin Kendi Elçisi olduğunu bilir; ve Allah, ikiyüzlülerin [inandık demelerinde] asla samimî olmadıklarına tanıklık eder.

2. Onlar yeminlerini [yalan ve sahtekarlıklarına] kalkan yapmakta ve böylece başkalarını Allah yolundan (1) saptırmaktadırlar. Yaptıkları, gerçekten çok çirkindir:

3. böyledir, çünkü onlar imana erdi[klerini iddia eder]ler, halbuki (2) [içlerinde] hakikati inkar ederler ve böylece, kalplerine bir mühür vurulmuştur, artık [neyin doğru, neyin yanlış olduğunu] anlayamazlar. (3)

4. Şimdi sen onları gördüğünde dış görünüşleri hoşuna gider; ve konuştuklarında ne söylediklerine kulak vermek istersin. (4) Onlar, yere [sağlam şekilde] dikilmiş kütükler gibi [olduklarına emin görünseler de] her çığlığı kendilerine [yönelik] sanırlar. Onlar [bütün inançlara] düşmandırlar, öyleyse onlara karşı dikkatli ol. [Ve bedduayı hak ederler:] "Allah onları kahretsin!" (5) Akılları nasıl da (hakikatten) sapıyor! (6)

5. Çünkü onlara: "Gelin, Allah'ın Elçisi bağışlanmanız için [Allah'a] dua edecek!" dendiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların sahte bir kibirle nasıl çekip gittiklerini görürsün.

6. Onlar için bağışlanma dilemen ile dilememen aynıdır: Allah onları bağışlamayacaktır, çünkü Allah, böyle sapkın bir halka rehberliğini bahşetmez. (7)

7. Onlar, [hemşehrilerine (8)]: "Allah'ın Elçisi ile birlikte olanlara hiçbir şey vermeyin ki belki o'nu terk et[mek zorunda kal]ırlar" derler. (9) Göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır: ama bu gerçeği ikiyüzlüler kavrayamaz.

8. [Ve] onlar: "Kente (10) döndüğümüzde şan şeref sahibi olan [biz]ler, zavallı bîçâreleri oradan sürüp atacaktır!" derler. Ama asıl şeref, Allah'a, O'nun Elçisi'ne ve inananlara aittir: ama ikiyüzlüler bunun farkında değiller. (11)

9. SİZ EY imana ermiş olanlar! Malınızın mülkünüzün veya çocuklarınızın sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasına izin vermeyin: çünkü böyle davranan herkes ziyana uğrayanlardan olur!

10. Birinize ölüm yaklaştığı ve "Ey Rabbim! Bana bir mühlet (12) tanısan da karşılıksız yardımda

bulunup iyiler arasına girsem!" diye (yalvara)cağı zaman gelip çatmadan önce size rızık olarak verdiğimizden (13) harcayın.

11. Ama, vakti geldiğinde Allah hiçbir insana mühlet tanımaz; ve Allah bütün yaptıklarınızı tam olarak bilir

165. Hac. (1-17,31-42,69-78) 16. YIL.

1. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Çünkü kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın emzirmekte olduğu çocuğundan geçer ve her hamile kadın da karnındaki çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş görürsün; halbuki onlar sarhoş değillerdir. Ne var ki Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimi vardır ki, hiçbir bilgisi olmadığı halde Allah hakkında tartışmaya girer ve her azgın şeytanın ardına düşer.

4. Şeytan hakkında, "Her kim onu dost edinirse mutlaka o kimseyi saptırır ve onu cehennem azabına sürükler"diye yazılmıştır.

5. Ey insanlar! Ölümden sonra diriliş konusunda herhangi bir şüphe içindeyseniz (düşünün ki) hiç şüphesiz biz sizi topraktan, sonra az bir sudan (meniden), sonra bir "alaka"dan, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir "mudga"dan3 yarattık ki size (kudretimizi) apaçık anlatalım. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde durduruyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyor, sonra da (akıl, temyiz ve kuvvette) tam gücünüze ulaşmanız için (sizi kemale erdiriyoruz.) İçinizden ölenler olur. Yine içinizden bir kısmı da ömrün en düşkün çağına ulaştırılır ki, bilirken hiçbir şey bilmez hale gelsin. Yeryüzünü de ölü, kupkuru görürsün. Biz onun üzerine yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabarır ve her türden iç açıcı çift çift bitkiler bitirir.

6. Bu böyle. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. Şüphesiz O ölüleri diriltir ve O her şeye hakkıyla kadirdir.

7. Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onda hiçbir şüphe yoktur ve şüphesiz Allah kabirdeki kimseleri diriltecektir.

8,9. İnsanlardan öylesi de vardır ki, ne bir ilmi, ne bir yol göstericisi, ne de aydınlatıcı bir kitabı olduğu halde kibirlenerek insanları Allah'ın yolundan saptırmak için, Allah hakkında tartışmaya kalkar. Ona dünyada bir rezillik vardır. Ona kıyamet gününde de yangın azabını tattıracağız.

10. (Ona), "İşte bu kendi ellerinin önceden işledikleri yüzündendir. Allah kesinlikle kullara zulmedici değildir"(denir.)

11. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'a kıyıdan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa gönlü onunla hoş olur. Şâyet başına bir kötülük gelirse gerisin geri (küfre) dönüverir. O

165. Hac. (1-17,31-42,69-78) 16. YIL.

1. EY İNSANLAR! Rabbinize karşı sorumluluk bilinci taşıyın; çünkü, Son Saat'in sarsıntısı, gerçekten korkunç olacak!

2. O (saate) ulaştığınız Gün, emziren her kadın emzirdiği çocuğu unutur gider; her gebe kadın [vaktinden önce] yükünü bırakır; ve insanlar sarhoş olmadıkları halde sana sarhoşlarmış gibi gözükürler; (1) ama yine de, Allah'ın azabı[nı gördükleri zaman duyacakları dehşet çok daha] zorlu olacaktır. (2)

3. Hal böyleyken, yine de, nice insan, herhangi bir bilgiye sahip olmaksızın Allah hakkında tartışmakta ve (bu yolda,) baş kaldıran her türlü şeytanî gücün (3) peşine takılmaktadır;

4. o şeytanî güçler ki, kendilerine yönelen kimseleri yoldan çıkarmaya ve onları kavurucu azaba sürüklemeye memur edilmişlerdir.

5. EY İNSANLAR! Ölümden sonra kalkış [olgusun]dan şüphedeyseniz, o zaman, [hatırlayın ki,] Biz, gerçekten de sizi[n her birinizi] topraktan, sonra bir döl suyu damlasından, sonra döllenmiş hücreden, sonra (temel unsurları ve istidatlarıyla) tamamlanmış ama (bütün ögeleriyle) henüz tamamlanmamış bir ceninden (4) yarattık ki, size [menşeinizi böylece] açıklayalım.Ve [doğmasını] dilediğimizin, [annesinin] rahminde [Bizce] belirlenmiş bir süre için kalmasını sağlarız; sonra sizi çocuk olarak dünyaya getirir ve [yaşamanıza imkan veririz]; böylece [bazılarınız] olgunluk çağına erişir; öyle ki, kiminize [daha çocukluk çağında] ölüm tattırılırken, kiminiz de yaşlılığın öyle düşkün çağlarına eriştirilir ki, bildiğini bilmez olur. (5) Ve [sen, ey insanoğlu, ölümden sonra kalkıştan şüphe ediyorsan, düşün ki:] bir bakıyorsun yeryüzü kupkuru; ama ona su indirdiğimizde, (bir de bakıyorsun) canlanıp kabarmış ve her türden güzel ekinler ortaya koymuş!

6. Bütün bunlar [böylece vuku bulmaktadır,] çünkü Allah Nihaî Gerçek'tir (6) ve çünkü O, ölü olanı dirilten ve her şeye gücü yetendir.

7. Ve [bil ki, ey insanoğlu,] Son Saat, şüphe götürmez bir biçimde gelip çatacaktır ve Allah mezarlarda yatan herkesi kaldıracaktır.

8. Hal böyleyken, yine de insanların içinde niceleri vardır ki, herhangi bir bilgiye, herhangi bir doğru yol öğretisine ve ışık saçan bir ilahî kitaba sahip olmaksızın Allah hakkında tartışmakta;

dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.

12. O, Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne de fayda veren şeylere tapar. Bu da derin sapıklığın ta kendisidir.

13. Zararı faydasından daha yakın olana tapar. O (taptığı) ne kötü yardımcı, ne fena yoldaştır!

14. Muhakkak ki Allah iman edip salih ameller işleyenleri içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

15. Her kim ona (Muhammed'e) Allah'ın dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa hemen tavana bir ip çeksin, sonra kendini assın da bir baksın; başvurduğu (bu yöntem), öfkelendiği şeyi giderecek mi?

16. Böylece biz Kur'an'ı apaçık âyetler halinde indirdik. Şüphesiz Allah dilediğini doğru yola iletir.

17. Şüphesiz, iman edenler, Yahudiler, Sabiîler, Hıristiyanlar, Mecûsiler ve Allah'a ortak koşanlar var ya, Allah kıyamet günü onların aralarında mutlaka hüküm verecektir. Çünkü Allah her şeye şahittir.

31. Allah'a yönelen, ona ortak koşmayan kimseler (olun). Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgar onu uzak bir yere sürüklüyor gibidir

32. Bu böyle. Her kim de Allah'ın nişanelerini (kurbanlıklarını) yüceltirse şüphesiz ki bu kalplerin takvasından (Allah'a karşı gelmekten sakınmasından)dır.

33. Sizin için onlarda belli bir zamana kadar bir takım yararlar vardır. Sonra da kurbanlık olarak varacakları yer Beyt-i Atik (Kâbe)'dir.

34. Her ümmet için, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine ismini ansınlar diye kurban kesmeyi meşru kıldık. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır. Şu halde yalnız ona teslim olun. Alçak gönüllüleri müjdele!

35. Onlar, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, başlarına gelen musibetlere sabreden, namazı dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayan kimselerdir.

36. Kurbanlık büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın dininin nişanelerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar saf saf sıralanmış dururken (kurban edeceğinizde) üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları üzerlerine düşüp canları çıkınca onlardan siz de yiyin, istemeyen fakire de istemek zorunda kalan fakire de yedirin. Şükredesiniz diye onları böylece sizin hizmetinize verdik.

37. Onların etleri ve kanları asla Allah'a ulaşmaz. Fakat ona sizin takvanız (Allah'a karşı gelmekten sakınmanız) ulaşır. Böylece onları sizin hizmetinize verdi ki, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız. İyilik edenleri müjdele.

9. [başkalarını] Allah yolundan saptırmak için [hakka] sırt çevirmektedir.Böyle birinin bu dünyadaki payı [manen] gözden düşmedir; (7) Kıyamet Günü'nde ise ona yakıcı azabı tattıracağız;

10. [Ve ona] (o Gün:) "bu senin kendi elinle önceden kazandığın şey; çünkü Allah kullarına asla en küçük bir haksızlık yapmaz!" [denecek].

11. Ve insanlardan kimi de vardır ki, Allah'a [imanla küfrün] sınır[ın]da (8) kulluk eder; öyle ki, başına bir iyilik gelse, O'ndan hoşnut olur; ama başına sınayıcı bir güçlük gelse hemen bütünüyle yüz çevirir, (9) ve böylece dünyayı da, ahireti de kaybeder; zaten, hiçbir şeyle kıyaslanamayan kayıp da gerçekte budur! (10)

12. [Böyle yaparken,] Allah yerine, kendisine ne zarar ne de yarar sağlayabilen şeylere yalvarıp yakarır; (11) düşülebilecek en vahim sapıklık da zaten budur. (12)

13. [Ve bazan da] kendisine zararı yararından çok olacak olan kimseye, [bir başka insana] yalvarıp yakarır: gerçekten de, bu ne kötü efendi ve bu ne kötü uyruk! (13)

14. GERÇEK ŞU Kİ, Allah imana erişip dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyanları, içlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçelere kabul edecektir; çünkü Allah dilediğini yapar.

15. Kim ki Allah'ın kendisine bu dünyada da, ahirette de yardım etmeyeceğini (14) düşünüyorsa, göğe başka bir yolla ulaşmayı denesin de yol katetsin; (15) ve böylece görsün, bakalım, bu hilesi onu sıkıntısından (16) kurtaracak mı?

16. Bu [ilahî öğretiyi] Biz işte böyle apaçık mesajlar şeklinde indirdik; artık (bundan böyle) Allah, [doğru yola ulaşmayı] isteyen kimseyi doğru yola yöneltecektir. (17)

17. Gerçek şu ki, [bu ilahî öğretiye] inananlar, Yahudi inancına bağlı olanlar ve Sâbiîler, (18) Hristiyanlar ve Mecusîler (19) ve bir de, Allah'tan başka varlıklara tanrısal nitelikler yakıştıranlar (20) arasındaki hükmü Kıyamet Günü Allah verecektir: çünkü Allah her şeye tanıktır.

31. (ve bunu,) O'ndan başka kimseye-hiçbir şeye tanrısal nitelikler yakıştırmaksızın [ve] sahte ve düzmece olan her şeyden yüz çevirip yalnızca Allah'a yönelerek (46) [yapın]: çünkü, bilin ki, Allah'tan başkasına tanrılık yakıştıran kimse, gökten savrulup düşen, kuşların didikleyip kapıştığı, yahut rüzgarın uzak, ıssız bir yere savurduğu kimseye benzer.

32. İşte bu [akılda tutulmalıdır,] Allah tarafından konulan simgeleri (47) saygıyla gözeten kimse [bilsin ki,] bu [simgeler gerçek anlamını inananların] kalpler[in]de Allah'a karşı taşıdıkları sorumluluk bilincinde bulmaktadırlar.

33. Bu [simgeleri gözetmekte gösterilen bilinç ve duyarlığın] size [O'nun tarafından] belirlenmiş bir

38. Şüphesiz, Allah inananları savunur. Doğrusu Allah hiçbir haini, nankörü sevmez.

39. Kendilerine savaş açılan müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah'ın onlara yardım etmeğe gücü yeter.

40. Onlar, haksız yere, sırf, "Rabbimiz Allah'tır"demelerinden dolayı yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler muhakkak yerle bir edilirdi. Şüphesiz ki Allah kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

41. Onlar öyle kimselerdir ki, şâyet kendilerine yeryüzünde imkan ve iktidar versek, namazı dosdoğru kılar, zekatı verir, iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklarlar. Bütün işlerin âkıbeti Allah'a aittir.

42. Ey Muhammed! Eğer seni yalanlarlarsa bil ki, onlardan önce Nûh, Âd ve Semûd kavimleri de (peygamberlerini) yalanlamışlardı.

69. Hakkında ayrılığa düşüp durduğunuz şeyler konusunda kıyamet günü Allah aranızda hüküm verecektir.

70. Bilmez misin ki kuşkusuz Allah gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Kuşkusuz bunların hepsi bir kitapta (Levh-i mahfuz'da)dır. Şüphesiz bu Allah'a göre çok kolaydır.

71. Onlar, Allah'ı bırakıp, hakkında Allah'ın hiçbir delil indirmediği, kendilerinin de hakkında hiçbir bilgilerinin bulunmadığı şeylere kulluk ederler. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Kendilerine âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman o kafirlerin yüz ifadelerinden inkarlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara hışımla saldıracaklar. De ki: "Şimdi size bu durumdan daha beterini haber vereyim mi: Ateş... Allah onu kafirlere vaad etti. Ne kötü varış yeridir orası!"

73. Ey insanlar! Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin. Sizin Allah'tan başka taptıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar, hepsi bunun için toplansalar bile. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa bunu ondan kurtaramazlar. İsteyen de âciz, istenen de.

74. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

75. Allah meleklerden de resüller seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

76. Onların önlerindekini de (yaptıklarını da), arkalarındakini de (yapacaklarını da) bilir. Bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler, rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin ve hayır işleyin ki kurtuluşa

süreye kadar (48) yararları olacaktır; sonra bunda güdülen amacın ve varılan sonucun [tevhid inancını simgeleyen] En Eski Mescid [olduğunu anlayacaksınız]. (49)

34. Bunun gibi, [Bize inanan] her ümmet için kurban kesmeyi bir kulluk eylemi olarak öngördük ki, [bu amaçla,] (50) kendilerine rızık olarak sağladığımız hayvanları keserken Allah'ın ismini ansınlar. Ve [her zaman akıllarında tutsunlar ki:] Sizin tanrınız Tek bir Tanrı'dır; öyleyse bütün varlığınızla kendinizi O'na teslim edin.Ve sen de [ey Peygamber,] tüm iyi yürekli, alçak gönüllü kimseleri [Allah'ın hoşnutluğuyla] müjdele.

35. Onlar ki, ne zaman Allah'tan söz edilse kalpleri saygı ve sakınmayla titrer; (onlar ki) başlarına gelen her türlü darlığa, sıkıntıya göğüs gererler; salâtta devamlı ve duyarlıdırlar; ve kendilerine verdiğimiz rızıktan başkalarına da harcarlar. (51)

36. Hayvanların kurban edilmesine gelince, Biz bunu sizin için Allah tarafından konulmuş simgelerden (52) biri olarak öngördük ki bunda sizin için [nice] yararlar vardır. Öyleyse artık, [kurban edilmek üzere] sıraya dizildiklerinde onların üzerinde Allah'ın ismini anın; ve cansız olarak yere serildiklerinde onların etinden (53) kendiniz de yiyin; kendi nasibiyle yetinip istemeyen kimseyi de, istemek zorunda kalan kimseyi de (onunla) doyurun. Biz, işte bu amaçla (54) onları (55) sizin yararınıza sunuyoruz ki şükredesiniz.

37. [Fakat unutmayın ki,] onların ne etleri Allah'a ulaşır, ne de kanları; lakin O'na ulaşan, yalnızca sizin O'na karşı gösterdiğiniz bilinç ve duyarlıktır. İşte bu amaçla, onları sizin yararınıza sunuyoruz ki, size ulaşma yolunu, yordamını gösterdiği (her türlü rahmet) için O'nun yüceliğini saygıyla anasınız.Öyleyse, o iyilik yapanları müjdele

38. ki, Allah inananları [bütün kötülüklere karşı] mutlaka koruyacaktır; çünkü, Allah, hangi türden olursa olsun, hainleri ve nankörleri asla sevmez. (56)

39. KENDİLERİNE haksız yere saldırılan (57) kimselere [savaşma] izni verilmiştir -ve şüphesiz Allah onlara yardım ulaştıracak güçtedir.

40. onlar ki, sadece "Bizim Rabbimiz Allah'tır!" dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarıldılar.Çünkü, Allah insanları birbirlerine karşı savunmasız bıraksaydı, (58) şüphesiz o zaman, içlerinde Allah'ın isminin çokça anıldığı manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler [çoktan] yıkılıp gitmiş olurdu. (59)Ve muhakkak ki Allah, O'nun dâvâsına arka çıkanlara yardım edecektir: çünkü, Allah (her şeyi hükmü altında tutan) en yüce iktidar Sahibidir.

41. [O yardıma layık olanlar ki,] kendilerini yeryüzünde egemen kılsak [dahî] salâta devam ederler, arınmak için verilmesi gerekeni verirler,

eresiniz.

78. Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi. Babanız İbrahim'in dinine uyun. Allah sizi hem daha önce hem de bu Kur'an'da müslüman diye isimlendirdi ki, Peygamber size şahit (ve örnek) olsun, siz de insanlara şahitt (ve örnek) olasınız. Artık namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip, ne güzel yardımcıdır!

yapılması iyi ve doğru olanı emreder, yanlış ve kötü olanı yasaklarlar; ama yine de, olup biten her şeyin sonucu Allah'a kalmıştır.

42. İMDİ, o [hakkı inkara şartlanmış olan] kimseler seni yalanlıyorlarsa, [ey Muhammed, unutma ki,] onlardan çok önce, Nûh toplumu, Âd ve Semûd toplumu da [kendilerine gönderilen elçileri] yalanlamışlardı;

69. [Çünkü] üzerinde ayrılığa düşegeldiğiniz tüm konularda Kıyamet Günü aranızda hüküm verecek olan Allah'tır. (85)

70. Allah'ın göklerde ve yerde olup biten her şeyi, bütün içeriğiyle bildiğini bilmiyor musun? Bütün bunlar [Allah'ın koyduğu] evrensel yasalar dizgesinde kayıtlıdır; (dolayısıyla,) bütün bunlar[ı bilmek], gerçekten Allah için çok kolaydır.

71. Yine de, (86) [yeri gelince O'na inandıklarını söyleyen] kimseler, Allah'ı bırakıp, O'nun haklarında hiçbir delil indirmediği (87) ve gerçekte kendilerinin de haklarında pek bir şey bilemeyecekleri (88) başka varlıklara, başka güçlere kulluk edip duruyorlar; [Hesap Günü'nde, işte bu] zalimler kendilerine asla yardımcı bulamayacaklardır.

72. Kendilerine apaçık mesajlarımız okunduğu zaman, hakkı inkara şartlanmış olanların yüzündeki inkarcı tavrı hemen fark edebilirsin; kendilerine mesajlarımızı okuyanlara neredeyse saldıracak gibidirler!De ki: "Peki, size şimdi hissettiklerinizden daha vahim olanı (89) haber vereyim mi? Bu [Ahiret Günü'nün] ateşidir ki Allah onu hakkı inkara şartlanmış olanlara vaad etmiştir; varılacak ne kötü bir sondur o!"

73. EY İNSANLAR! (İşte) size bir misal veriliyor; onu dinleyin şimdi: sizin Allah'tan başka yalvarıp-yakardığınız bütün o (düzmece) varlıklar, hepsi bir araya gelseler dahî, bir sinek bile yaratamazlar (değil mi?); hatta bir sinek onlardan bir şey kapacak olsa, onu bile geri alamazlar! Başvurup isteyen de, başvurulan ve istenen de ne kadar güçsüz!...

74. Bu [konuda hataya düşe]nler Allah'ın gücünü gereği gibi kavrayıp değerlendiremiyorlar; çünkü Allah, her şeyi hükmü altında tutan en yüce iktidar Sahibidir.

75. [Sınırsız kudret ve nüfûzuyla] Allah meleklerden de, insanlardan da elçiler seçer. Ama yine de her şeyi gören, her şeyi işiten Allah'tır: (90)

76. [bu elçilerin bildikleri sınırlıyken,] O onların gözleri önünde olanları da, onlardan gizli tutulanları (91) da bütünüyle bilmektedir; çünkü her şey, tüm olaylar ve olgular [mebde' ve meâd olarak] Allah'a dönmektedir.

77. SİZ EY imana erişenler! [Allah'ın huzurunda] eğilin, yere kapanın ve [yalnızca] Rabbinize kulluk edin; ve iyi işler yapın ki, kurtuluşa, esenliğe erişesiniz!

78. Ve Allah'ın dâvâsı için, O'nun yolunda gösterilmesi gereken en zorlu, en üstün çabalara girişin; [mesajına muhatap ve taşıyıcı olarak] sizi seçen ve din konusunda üzerinize bir zorluk, bir güçlük yüklemeyen O'dur: (92) [ve size] atanız İbrahim'in inancını [izlemeyi öneren de O]. (93) Elçi'nin sizin önünüzde ve sizin de tüm insanlığın önünde gerçeğe tanık olmanız için geçmiş çağlarda da, bu ilahî mesajda da, sizi "kendilerini yürekten Allaha teslim edenler" (94) diye isimlendiren O'dur.Öyleyse, salâtta devamlı ve duyarlı olun, arınmak için verilmesi gerekeni verin ve sımsıkı Allah'a bağlanın. Sizin gerçek Efendiniz O'dur; ne üstün, ne yüce Efendi; ne üstün, ne yüce Yardımcı!

1. Elif Lâm Mîm.

2. Allah, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır. Diridir, kayyumdur.

3,4. O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti.Furkan'ı da indirdi. Şüphesiz, Allah'ın âyetlerini inkar edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.

5. Şüphesiz yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.

6. O, sizi rahimlerde, dilediği gibi şekillendirendir. Ondan başka ilâh yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

7. O, sana Kitab'ı indirendir. Onun (Kur'an'ın) bazı âyetleri muhkemdir, onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihdir. Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler. Oysa onun gerçek manasını ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır"derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar.

8. (Onlar şöyle yakarırlar): "Rabbimiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize katından bir rahmet bahşet. Şüphesiz sen çok bahşedensin."

9. "Rabbimiz! Şüphesiz sen, hakkında şüphe olmayan bir günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz Allah va'dinden dönmez.

10. Şüphesiz, inkar edenlere, ne malları, ne de evlatları Allah'a karşı hiçbir fayda sağlar. Onlar ateşin yakıtıdırlar.

11. (Bunların durumu) Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibidir: Âyetlerimizi yalanladılar. Allah da onları günahlarıyla yakaladı. Allah azabı çok şiddetli olandır.

12. İnkar edenlere de ki: "Siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme

1. Elif-Lâm-Mîm. (1)

2. ALLAH, Kendisinden başka ilah olmayan, Sonsuza Kadar Diri, Hayatın ve Varlığın Kaynağı ve Dayanağı olan, Her şeyi Hükmüne, İradesine Bağlı Kılan Yaratıcı!

3. [Geçmişte vahyedilenlerden] bugüne ulaşan doğru haberleri(2) tasdik eden bu ilahî kelâmı sana safha safha indiren O'dur. (3) Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmişti;

4. geçmişte insanlığa yol gösterici olarak; yine O indirmişti, doğruyla eğriyi birbirinden ayırd etmeye yarayan gerçeklik bilgisini... (4) Allah'ın mesajlarını inkara şartlanmış olanlara gelince; onları acı bir azap beklemektedir: Zira Allah kudret sahibidir, kötülüğü cezalandırandır.

5. Göklerde ve yerde hiçbir şey Allah'tan saklı değildir.

6. Rahimlerde size istediği şekli veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur, O Kudret Sahibi, Hikmet Sahibidir.

7. İlahî kelâmın özü olan açık ve kesin hükümlü mesajlar ile müteşabihleri kapsayan bu ilahî kelâmı sana bahşeden O'dur. (5) Kalpleri hakikatten sapmaya meyilli olanlar, sırf kafaları karıştır[acak şeyler bul]mak (6) için ve ona [keyfî] anlamlar yüklemek amacıyla ilahî kelâmın müteşabih olarak ifade edilen kısmına (7) uyarlar; oysa Allah'tan başka kimse onun kesin anlamını bilemez. (8) Bu yüzden bilgide derinleşenler şöyle derler: "Biz ona inanırız: [ilahî kelâmın] tümü Rabbimizdendir; derin kavrayış sahipleri dışında kimse bundan ders almasa da.

8. "Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi hakikatten (bir daha) saptırma ve bize rahmetini bağışla: Sensin (hakikî) Lütuf Sahibi."

9. "Ey Rabbimiz! [Geleceğine] hiç şüphe olmayan o Gün'ü görüp yaşamaları için mutlaka insanlığı bir araya toplayacaksın: Allah vaadini yerine getirmekten asla kaçınmaz."

doldurulacaksınız. Orası ne fena yataktır!"

13. Şüphesiz, karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Bir topluluk Allah yolunda çarpışıyordu. Öteki ise kâfirdi. (Onları) göz bakışıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da dilediğini yardımıyla destekliyordu. Basireti olanlar için bunda elbette ibret vardır.

14. Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçimliğidir. Oysa asıl varılacak güzel yer ancak Allah'ın katındadır.

15. De ki: "Size, onlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında, içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır."Allah, kullarını hakkıyla görendir.

16,17. (Bunlar), "Rabbimiz, biz iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla. Bizi ateş azabından koru"diyenler,Sabredenler, doğru olanlar, huzurunda gönülden boyun büküp divan duranlar, Allah yolunda harcayanlar ve seherlerde (Allah'tan) bağışlanma dileyenlerdir.

18. Allah, melekler ve ilim sahipleri, ondan başka ilah olmadığına adaletle şâhitlik ettiler. Ondan başka ilah yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

19. Şüphesiz Allah katında din İslam'dır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra sırf, aralarındaki ihtiras ve aşırılık yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın âyetlerini inkar ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görendir.

20. Seninle tartışmaya girişirlerse, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim ettim."Kendilerine kitap verilenlere ve ümmîlere6 de ki: "Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?"Eğer İslâm'a girerlerse hidayete ermiş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse sana düşen şey ancak tebliğ etmektir. Allah kullarını hakkıyla görendir.

21. Allah'ın âyetlerini inkar edenler, Peygamberleri haksız yere öldürenler, insanlardan adaleti emredenleri öldürenler var ya, onları elem dolu bir azap ile müjdele.

22. Onlar, amelleri, dünyada da, ahirette de boşa gitmiş kimselerdir. Onların hiç yardımcıları da yoktur.

23. Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmüyor musun ki, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın Kitabına çağrılıyorlar da sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Bunun sebebi, onların, "Bize, ateş sadece sayılı günlerde dokunacaktır."demeleridir. Uydurageldikleri şeyler dinleri konusunda kendilerini aldatmıştır.

25. Bakalım, kendilerini o geleceğinde hiç şüphe olmayan gün için bir araya topladığımız ve hiç

10. HAKİKATİ inkara şartlanmış olanlara gelince, ne dünya malları ne de çocukları Allah'a karşı onlara en ufak bir fayda sağlamaz: İşte onlardır ateşin yakıtı olanlar!

11. Firavun halkının ve onlardan önce yaşayanların başına gelenlerin aynısı [onların başına da gelecek]: Onlar mesajlarımızı yalanladılar ve Allah günahlarından dolayı onları hesaba çekti: çünkü Allah karşılık vermede şedittir.

12. Hakikati inkara şartlanmış olanlara de ki: "Siz (teslim olup) boyun eğecek ve cehenneme toplanacaksınız, ne kötü bir mesken(dir o)!"

13. Savaşta karşı karşıya gelen iki orduda sizin için bir işaret vardı: bir ordu Allah için savaşırken diğeri O'nu inkar ediyordu. [Öncekiler,] kendi gözleriyle diğer tarafı kendilerinin iki misli (kalabalık) gördüler: Ama Allah, dilediğini yardımıyla güçlendirir. Bakın, bunda görecek gözleri olan herkes için muhakkak bir ders vardır. (9)

14. KADINLARA, çocuklara, altın ve gümüş (cinsin)den birikmiş hazinelere, soylu atlara, sığırlara ve arazilere yönelik dünyevî zevkler insanoğlu için çekici kılınmıştır. Bütün bu zevkler bu dünya hayatında tadılabilir, ama hedeflerin en güzeli Allah katında olanıdır.

15. De ki: "Size o [dünyevî zevkler]den daha hayırlı olan şeyleri haber vereyim mi? Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar için Rableri katında, mesken olarak içinden ırmaklar geçen hasbahçeler, temiz eşler ve Allah'ın güzel kabulü vardır." Ve Allah, kulların[ın kalplerin]deki her şeyi görür.

16. "Ey Rabbimiz! [Sana] inanıyoruz, bizi affet, günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından emin kıl" diyenlerin:

17. Zorluklara sabredenlerin ve sözlerini tutanların, (Rablerine) yürekten bağlı olanların, [servetlerini Allah yolunda] harcayanların ve bütün kalpleriyle af dileyenlerin. (10)

18. ALLAH, [bizâtihî Kendisi] ile melekler ve hak ve adaleti gözeten ilim sahipleri O'ndan başka tanrı olmadığına şahittir: (11) O'ndan başka tanrı yoktur, Kudret ve Hikmet Sahibi(dir).

19. Allah nezdinde tek [hak] din, [insanın] O'na teslimiyetidir; daha önce vahiy verilenler, (12) kıskançlıklarından dolayı, kendilerine [hakikat] bilgi[si] geldikten sonra [bu konuda] farklı görüşlere sarıldılar. (13) Allah'ın mesajlarının doğruluğunu inkar edenlere gelince; unutma, Allah hesap görmede hızlıdır.

20. O halde [ey Peygamber,] seninle tartışanlara de ki: "Ben tüm benliğimi Allah'a teslim ettim ve bana tâbi olan herkes [de öyle yaptı]!" Daha önce vahiy verilmiş olanlara ve kitap ile ilgisi olmayanlara (14) sor: "Siz [de] kendinizi O'na teslim ettiniz mi?" Ve eğer O'na teslim olurlarsa muhakkak doğru yol

kimseye haksızlık edilmeden herkese kazandığı tamamen ödendiği vakit, halleri nice olacaktır.

26. De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetensin."

27. "Geceyi gündüze sokarsın, gündüzü geceye sokarsın. Ölüden diriyi çıkarırsın, diriden ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

28. Mü'minler, mü'minleri bırakıp inkarcıları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişiği kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır.

29. De ki: "İçinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi, yerdeki her şeyi de bilir. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."

177. İman karşılığında küfrü satın alanlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elem verici bir azap vardır.

178. İnkar edenler, kendilerine vermiş olduğumuz mühletin, sakın kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz onlara ancak günahları artsın diye mühlet veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, pisi temizden ayırıncaya kadar mü'minleri içinde bulunduğunuz şu durumda bırakacak değildir. Allah size gaybı bildirecek de değildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçer (gaybı ona bildirir). O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız sizin için büyük bir mükafat vardır.

180. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır! O kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

181. Allah; "Şüphesiz, Allah fakirdir, biz zenginiz"diyenlerin sözünü elbette duydu. Onların dediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve, "Tadın yangın azabını!"diyeceğiz.

182. "Bu, kendi ellerinizin (önceden yapıp) gönderdiklerinin karşılığıdır."Allah, kullara asla zulmedici değildir.

183. Onlar, "Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir peygambere inanmamamızı emretti"dediler. De ki: "Benden önce size nice peygamberler açık belgeleri ve sizin dediğiniz şeyi getirdi. Eğer doğru söyleyenler iseniz, niçin onları öldürdünüz?"

üzerindedirler; ama yüz çevirirlerse, unutma ki senin görevin sadece mesajı iletmektir: zira Allah, yarattıklarını[n kalplerindeki her şeyi] görür.

21. Allah'ın mesajlarını inkar edenlere, peygamberleri haksız yere öldürenlere ve adaleti emreden (15) insanların canına kıyanlara gelince, onlara acıklı azabı bildir.

22. İşte onlardır bu dünyada da, öteki dünyada da yaptıkları boşa çıkacak olanlar ve onlardır hiçbir yardımcı bulamayacak olanlar.

23. [Daha önce] vahiyden kendilerine pay verilenleri bilmez misin? Onlara aralarında hüküm verirken Allah'ın kelâmına başvurmaları yolunda (16) çağrı yapılmıştır; ama bazısı, inatla [ondan] yüz çevirir;

24. çünkü onlar, "Ateş bize birkaç günden fazla dokunmayacak" diye iddia ederler: (17) böylece, uydurdukları bâtıl inançlar, onların [zamanla] itikatlarına ihanet etmelerine yol açmıştır. (18)

25. O halde, [geleceği] şüphesiz olan Gün'e tanıklık etmeleri için hepsini bir araya topladığımız, her insana yaptıklarının karşılığının tamamen ödeneceği ve kimseye haksızlık yapılmayacağı zaman ne olacak [onların hali]?

26. DE Kİ: "Ey mutlak egemenlik sahibi Allahım! Sen egemenliği dilediğine verirsin, dilediğinden alırsın; dilediğini yüceltirsin, dilediğini alçaltırsın. Bütün iyilikler Senin elindedir. Doğrusu, Sen istediğini yapmaya kâdirsin".

27. "Gündüzü kısaltarak geceyi uzatır ve geceyi kısaltarak gündüzü uzatırsın. Ölüden diri ve diriden ölü çıkarırsın. Ve dilediğine her türlü hesabın üstünde rızık bağışlarsın."

28. MÜMİNLER, müminleri bırakıp hakikati inkara şartlanmış olanları dost edinmesinler (19) -çünkü bunu yapan, Allah ile bütün bağını koparmış olur- kendinizi onlardan korumak için bu yola başvurmanız hariç. (20) Ancak Allah, Kendisine karşı dikkatli olmanızı ihtar eder, çünkü bütün yollar Allah'a varır.

29. De ki: "Kalplerinizdekini (21) gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Zira O, göklerdeki ve yeryüzündeki her şeyi bilir; ve Allah her şeye kâdirdir."

177. İman karşılığında inkarı satın alanlar hiçbir surette Allah'a zarar veremezler, tersine onları şiddetli bir azap beklemektedir.

178. Ve onlar -ha-kikati inkara şartlanmış olanlar- sanmasınlar ki kendilerine mühlet vermemiz onların hayrınadır, onlara mühlet verdik ki günahkarlıkları artsın; sonuçta onları utanç verici bir azap beklemektedir. (135)

179. [Ey hakikati inkar edenler!] Müminlerin sizin hayat tarzınıza uymalarına göz yummak, Allah'ın istediği bir şey değildir: (136) Sonunda Allah iyiyi kötüden ayıracaktır. Ve Allah, insan idrakini aşan şeyleri kavrama gücünü size verecek değildir:

184. Eğer seni yalanladılarsa, senden önce açık delilleri, hikmetli sayfaları ve aydınlatıcı kitabı getiren peygamberler de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Ancak kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete sokulursa gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir.

186. Andolsun, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan üzücü birçok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız bilin ki, bunlar (yapmaya değer) azmi gerektiren işlerdendir.

187. Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu (Kitabı) mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz"diye sağlam söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü, arkalarına atıp onu az bir karşılığa değiştiler. Yaptıkları bu alış veriş ne kadar kötüdür.

188. Ettiklerine sevinen ve yapmadıkları şeylerle övülmeyi seven kimselerin, sakın azaptan kurtulacaklarını sanma. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır.

191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru"derler.

192. "Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateşine sokarsan onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur."

193. "Rabbimiz! Biz, Rabbinize iman edin' diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al."

194. "Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile bize vadettiklerini ver bize. Kıyamet günü bizi rezil etme. Şüphesiz sen, vadinden dönmezsin."

195. Rableri onlara şu karşılığı verdi: "Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalışanın amelini zayi etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet görenler, savaşanlar ve öldürülenlerin de andolsun, günahlarını elbette örteceğim. Allah katından bir mükafat olmak üzere, onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Mükafatın en güzeli Allah katındadır."

196. Kafirlerin refah içinde diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

[Bunun için] Allah, elçileri arasından dilediğini seçer. (137) Öyleyse Allah'a ve elçilerine inanın; zira eğer O'na inanır ve O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olursanız o zaman bilin ki, sizi muhteşem bir karşılık beklemektedir.

180. ONLAR, -Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiklerine cimrice sarılanlar- bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar: Aksine, bu onlar için kötüdür. (138) [Bu kadar] cimrice sarıldıkları şey, Kıyamet Günü boyunlarına asılacaktır: Zira, göklerin ve yerin mirası [yalnız] Allah'a aittir: Ve Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.

181. "Allah fakirdir, ama biz zenginiz!" diyenlerin (139) sözlerini Allah duymuştur. Onların hem söylediklerini, hem de peygamberleri haksız yere öldürdüklerini (140) kaydedeceğiz ve [Hesap Günü onlara] diyeceğiz: "Tadın bakalım ateşin azabını

182. ellerinizle işlediklerinizin karşılığı olarak; zira Allah, kullarına en ufak bir haksızlık yapmaz!"

183. "Allah, yakılarak sunulan bir kurban (141) getirmedikçe, hiçbir elçiye inanmamamızı bize emretmiştir" iddiasında bulunanlara gelince, [Ey Peygamber, onlara] de ki: "Benden önce de peygamberler size hakikatin tüm kanıtlarını ve o hakkında konuştuğunuzu getirmişlerdi: Peki, söylediğinizde samimi idiyseniz neden onları katlettiniz?" (142)

184. Ve şayet seni yalanlıyorlarsa (bil ki) aynı şekilde, senden önce hakikatin tüm kanıtlarını, ilahî hikmet yüklü kitapları ve aydınlık saçan vahyi getiren [diğer] peygamberler de yalanlanmış bulunuyorlar.

185. Her can ölümü tadacaktır: Böy-lece Kıyamet Günü [yapıp-ettiklerinizin] kar-şılığı size tam olarak ödenecektir; orada ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulacak olanlar, gerçek bir zafer kazanmış olacaklardır: Zira bu dünya hayatı(na düşkünlük), kendi kendini aldatma zevkinden başka bir şey değildir.

186. Mallarınızla ve canlarınızla mutlaka sınanacaksınız: Ve doğrusu, hem sizden önce vahiy verilenlerden hem de Allah'tan başka varlıklara ilahlık yakıştıranlardan birçok incitici söz işiteceksiniz. Ama eğer zorluklara sabırla katlanır ve O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olursanız; bilin ki bu, azimle sarılınacak bir iştir.

187. ALLAH, geçmişte kendilerine vahiy verilenlere, "Bunu insanlara açıklayın ve ondan hiçbir şeyi gizlemeyin!" [buyurduğunda, bunu yapacaklarına] dair onlardan güçlü bir taahhüt almıştı. (143) Ama onlar bu taahhütlerini kulak ar-kasına attılar ve küçük bir kazançla değiştirdiler: Ne kötü bir alışverişti bu! (144)

188. Sanma ki bu şekilde başardıklarıyla övünen ve yapmadıkları (145) ile övülmekten hoşlananlar azaptan kurtulabilecekler. Onları [ahirette] şiddetli bir azap beklemektedir.

197. (Onların bu refahı) az bir yararlanmadır. Sonra onların barınağı cehennemdir. Ne kötü bir yataktır orası.

198. Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah katından bir konaklama yeri olarak, içinde ebedi kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır.

199. Kitap ehlinden öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene, Allah'a derinden saygı duyarak inanırlar. Allah'ın âyetlerini az bir değere satmazlar. Onlar var ya, işte onların, Rableri katında mükafatları vardır. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin. Sabır yarışında düşmanlarınızı geçin. (Cihat için) hazırlıklı ve uyanık olun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

189. GÖKLERDE ve yeryüzünde hükümranlık Allah'a aittir: ve Allah, her şeyi yapmaya kâdirdir.

190. Kuşkusuz, göklerin ve yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün birbirini izlemesinde derin kavrayış sahipleri için alınacak dersler vardır,

191. Onlar ki ayakta dururken, otururken ve uyumak için uzandıklarında (146) Allah'ı anar, [ve] göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde inceden inceye düşünürler: "Ey Rabbimiz! Sen bunları[n hiç birini] anlamsız ve amaçsız (147) yaratmadın. Sen yücelikte sınırsızsın! Bizi ateşin azabından koru!"

192. "Ey Rabbimiz! Kimi ateşe mahkum edersen, kuşkusuz, onu [bu dünyada] alçaltmış olursun: (148) Ve bu zalimler, hiçbir yardımcı da bulamazlar."

193. "Ey Rabbimiz! [Bizi] imana çağıran bir ses (149) duyduk; Rabbinize iman edin!' Ve böylece imana geldik. Ey Rabbimiz! Günahlarımızdan ötürü bizi affet ve kötülüklerimizi sil; ve gerçek erdem sahipleri olarak canımızı al!"

194. "Ey Rabbimiz! Elçilerin vasıtasıyla vaad ettiğin şeyi bize bahşet ve Kıyamet Günü bizi mahcup etme! Şüphesiz, sen sözünden asla caymazsın!"

195. Ve Rableri onların dualarını şöyle cevaplar: "İster erkek, ister kadın olsun, [Benim yolumda] çaba gösterenlerden hiç kimsenin çabasını boşa çıkarmayacağım: [çünkü] hepiniz birbirinizin soyundan gelirsiniz. (150) Zulüm ve kötülük diyarından kaçanlara, (151) yurtlarından sürülenlere, Benim yolumda eziyet çekenlere ve [bu yolda] savaşıp öldürülenlere gelince; onların kötülüklerini mutlaka sileceğim ve onları, Allah'tan bir mükafat olarak, içinden ırmaklar akan hasbahçelere sokacağım: Zira mükafatların en güzeli, Allah katında olanıdır."

196. HAKİKATİ inkara şartlanmış olanların yeryüzünde dilediklerini yapabilir görünmeleri, seni yanıltmasın:

197. o, gelip geçici bir tatmin[den ibaret]tir, ama sonunda varacakları yer cehennemdir -o, ne kötü bir meskendir!-

198. Ama Rablerine karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar, içinden ırmaklar akan hasbahçelere kavuşacaklardır: Allah'tan ne güzel bir karşılama! Ve Allah katında olan, gerçek erdem sahipleri için en hayırlı olandır.

199. Doğrusu, geçmiş vahyin mensupları arasında [gerçekten] Allah'a iman edenler ve hem size hem de kendilerine indirilene inananlar vardır. Böyleleri, Allah'tan korkarlar, O'nun mesajlarını ufak bir kazanç için değiştirmezler. Onların mükafatı, Rableri katındadır; çünkü Allah, hesap görmede hızlıdır!

200. Siz ey imana ermiş olanlar! Zorluklara sabırla katlanın ve birbirinizle sabırda yarışın, [doğru olanı yapmaya] her zaman hazır olun ve Allah'a

karşı sorumluluk bilinci duyun ki mutluluğa erebilesiniz!

167. Araf. (1-22) 16. YIL.

1. Elif Lâm Mîm Sâd.

2. Bu, sana, kendisiyle (insanları) uyarman için ve mü'minlere öğüt olarak indirilmiş bir kitaptır. Artık ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilene uyun. Onu bırakıp başka dostlara uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!

4. Nice memleketleri helak ettik. Onlara azabımız gece uykusuna dalmışken, yahut gündüz istirahat halinde iken gelmişti.

5. Azabımız kendilerine geldiğinde, "(Biz bunu hak ettik.) Gerçekten biz zalimler olmuştuk"demekten başka söyleyecekleri kalmamıştı.

6. Kendilerine peygamber gönderilenlere mutlaka soracağız.Peygamberlere de elbette soracağız.

7. Andolsun, onlara (yaptıklarını) tam bir bilgi ile anlatacağız. Çünkü biz onlardan uzak değiliz.

8. O gün amellerin tartılması da haktır. Kimlerin sevabı ağır basarsa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9. Ama kimlerin sevabı da hafif gelirse işte onlar âyetlerimize haksızlık etmiş olmaları sebebiyle kendilerini ziyana sokanlardır.

10. Andolsun, size yeryüzünde imkan ve iktidar verdik. Sizin için orada birçok geçim imkanları da yarattık. Ama siz ne kadar az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun, sizi yarattık. Sonra size şekil verdik. Sonra da meleklere, "Adem için saygı ile eğilin"dedik. İblisten başka hepsi saygı ile eğildiler. O, saygı ile eğilenlerden olmadı.

12. Allah, "Sana emrettiğim zaman seni saygı ile eğilmekten ne alıkoydu?"dedi. (O da) "Ben ondan hayırlıyım. Çünkü beni ateşten yarattın. Onu ise çamurdan yarattın"dedi.

13. Allah, "Şimdi in aşağı oradan. Çünkü senin orada büyüklük taslamak haddine değil! Hemen çık! Çünkü sen aşağılıklardansın"dedi.

14. Şeytan dedi ki: "(Öyle ise) bana insanların tekrar diriltilecekleri güne kadar süre ver."

15. Allah da, "Sen süre verilenlerdensin"dedi.

16. Şeytan dedi ki: "(Öyle ise) beni azdırmana karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için senin dosdoğru yolunun üzerinde elbette oturacağım."

17. "Sonra (pusu kurup) onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoğunu şükreden (kimse)ler bulamayacaksın."

18. Allah dedi ki: "Yerilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan. Andolsun, onlardan sana kim uyarsa sizin, hepinizi cehenneme doldururum."

19. "Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın. Dilediğiniz yerden yiyin. Fakat şu ağaca

167. Araf. (1-22) 16. YIL.

1. Elif-Lâm-Mîm-Sâd. (1)

2. [YÜCELERDEN] bir ilahî kelâm indirildi sana - artık gönlünde bu konuda herhangi bir şüpheye yer verme- ki, onunla, [yoldan sapanları] uyarabilesin ve inananlara da [şu] öğüdü verebilesin: (2)

3. "Rabbinizin katından size indirilene uyun; O'ndan başka önderlerin ardından gitmeyin. (3) Ne kadar az tutuyorsunuz aklınızda, bu (öğüdü).

4. Biz [baş kaldıran] topluluklardan nicesini, gece vakti ya da güpegündüz dinlenirken ansızın gelip çatan cezamızla yok etmişizdir. (4)

5. Ve cezamız başlarında koptuğu zaman, kendi kendilerine, "vah bize! Biz gerçekten zalim kimselerdik!" demekten başka söyleyecek sözleri olmamıştır. (5)

6. Ve bu yüzden, kendilerine [ilahî] bir mesaj gönderilen herkesi, hiç şüphesiz, [Yargı Günü'nde] hesaba çekeceğiz. Ve yine hiç şüphesiz mesajla gönderilenleri[n kendilerini] de hesaba çekeceğiz. (6)

7. Ve sonra kendilerine mutlaka [yapıp-ettikleri hakkındaki şaşmaz] bilgimizi açacağız: (7) çünkü hiçbir zaman [onlardan] uzak değildik.

8. Ve ölçme-tartma işi o Gün dosdoğru gerçekleşecek; ve tartıda [doğru ve yararlı davranışlarının] yükü ağır gelenler; işte böyleleridir mutluluğa erişecek olanlar;

9. Oysa, tartıda yükü hafif çekenler; işte, mesajlarımıza inatla karşı çıkmaları yüzünden (8) kendilerini bedbahtlığa sürükleyecek olanlar da bunlardır.

10. EVET, [ey insanlar], sizi yeryüzüne gerçekten [bolluk içinde] yerleştirdik ve size orada geçiminizi sağlayacak şeyler verdik: [Hal böyleyken] ne kadar az şükrediyorsunuz!

11. Evet, gerçekten de sizi yarattık, sonra size biçim verdik; (9) ve sonra meleklere: "Âdem'in önünde secde edin!" dedik. Bunun üzerine, İblis'in dışında, onlar[ın hepsi] secde ettiler; (bir tek) o secde edenlerin arasında yer almadı. (10)

12. [Ve Allah]: "Sana emrettiğim zaman" dedi, "seni secde etmekten alıkoyan neydi?" "Ben ondan üstünüm", diye cevap verdi [İblis], "(çünkü) beni ateşten yarattın, onu balçıktan."

13. [Allah]: "Madem öyle, haydi in o bulunduğun [konum]dan; çünkü orada (o bulunduğun konumda) büyüklük taslaman yakışık almaz! Çık git artık; gerçekten, aşağılanmış kimselerden oldun sen!"

14. [İblis]: "Bana, herkesin ölümden kaldırılacağı Gün'e kadar zaman ver" dedi.

yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz."

20. Derken şeytan, kendilerinden gizlenmiş olan avret yerlerini onlara açmak için kendilerine vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbiniz size bu ağacı ancak, melek olmayasınız, ya da (cennette) ebedi kalacaklardan olmayasınız diye yasakladı."

21. "Şüphesiz ben size öğüt verenlerdenim"diye de onlara yemin etti.

22. Bu sûretle onları kandırarak yasağa sürükledi. Ağaçtan tattıklarında kendilerine avret yerleri göründü. Derhal üzerlerini cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri onlara, "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi?"diye seslendi.

15. [Ve Allah]: "Tamam, sen artık mühlet verilen kimselerden oldun" diye buyurdu.

16. [Bunun üzerine İblis]: "Madem ki, benim yoldan çıkmamı istedin" (11) dedi, "ben de, gidip senin doğru yolunun üzerinde onlar için pusuya yatacağım, **11** - *Yahut: " hataya düşmeme, sapmama izin verdin", Eğvâhu ifadesi "yoldan çıkmasına, sapmasına sebep oldu [ya da izin verdi]" anlamına geldiği gibi, "umutsuzluğa sürükledi", ya da "istediği, arzuladığı şeye ulaşmasını önledi" anlamına da geliyor. (Karş. Lane VI, 2304 vd.) İblis'in sözleri, onun melekler arasındaki eski konumunu kaybetmesini de îma ettiğine göre, bu durumda bizim benimsediğimiz karşılık en uygunu gibi görünüyor.*

17. ve hem açıktan açığa, hem de akıllarının ermediği yol ve yöntemlerle, (12) sağlarından sollarından sokulacağım onlara: Ve sen onlardan çoğunu nankör kimseler olarak bulacaksın." **12** - *Lafzen, "ellerinin arasından ve arkalarından" şeklindedir. Bu deyimsel ifade ve bizim verdiğimiz karşılık için bkz. 2:255'deki benzer cümle. "O, insanların apaçık önlerinde olanı da bilir, onlardan gizli tutulanı da." -Hemen sonra gelen "Onların sağlarından ve sollarından " ifadesi "her yönden ve mümkün olan her vesileyle, her vasıtayla" anlamına gelir.*

18. [Ve Allah]: "Defol, (bulunduğun) o yerden, gözden düşmüş ve kovulmuş olarak! [Ve] onlardan sana uyacak olanlara gelince hiç şüpheniz olmasın, cehennemi topluca sizinle dolduracağım!

19. Ve [Sana gelince] Ey Âdem, sen ve eşin, yerleşin bu bahçede; ve yiyin, neyi gönlünüz çekerse; ama sakın şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalim kimselerden olursunuz!" (13)

20. Bunun üzerine, Şeytan, onlara, [o ana kadar] farkında olmadıkları çıplaklıklarını göstermek amacıyla (14) fısıldayıp: "Rabbinizin sizi bu ağaçtan uzak tutması, yalnızca, siz ikiniz melekler [gibi] olmayasınız ya da sonsuza kadar yaşamayasınız diyedir" (15) dedi.**15** - *Lafzen, "ya da ebedî olan kimselerden olmayasınız diye": bu sözlerle Şeytan, onların içine sonsuza kadar yaşamak ve bu anlamda Tanrı gibi olmak tutkusunu sokmak istiyor. (Bkz. 20:120 ile ilgili 106. not.)*

21. Ve onlara: "Ben gerçekten sizin iyiliğinizi isteyen biriyim" diye de and verdi.

22. Ve böylece onları yanıltıcı düşüncelerle yönlendirdi. Fakat o ikisi, sözü geçen ağacın meyvesinden tadar tadmaz birden çıplaklıklarının farkına vardılar; ve bahçeden topladıkları yapraklarla üzerlerini örtmeye koyuldular. Bunun üzerine Rableri onlara (şöyle) seslendi: "Ben sizi o ağaçtan menedip de, Şeytan sizin gerçekten apaçık düşmanınızdır' dememiş miydim?".

23. Dediler ki: "Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz."

24. Allah dedi ki: "Birbirinizin düşmanı olarak inin (oradan). Size yeryüzünde bir zamana kadar yerleşme ve yararlanma vardır."

25. Allah dedi ki: "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan (mahşere) çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik. Takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır. Bu (giysiler), Allah'ın rahmetinin alametlerindendir. Belki öğüt alırlar (diye onları insanlara verdik).

27. Ey Âdemoğulları! Avret yerlerini kendilerine açmak için, elbiselerini soyarak ana babanızı cennetten çıkardığı gibi, şeytan sizi de saptırmasın. Çünkü o ve kabilesi, onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları, iman etmeyenlerin dostları kılmışızdır.

28. Çirkin bir iş işledikleri vakit, "Biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk, Allah da bize bunu emretti"derler. De ki: "Şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez. Siz bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi (ona) doğrultun. Dini Allah'a has kılarak ona ibadet edin. Sizi başlangıçta yarattığı gibi (yine ona) döneceksiniz."

30. Allah bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık layık oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı.

31. Ey Ademoğulları! Her mescitde ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın, kulları için yarattığı zîneti ve temiz rızkı kim haram kılmış?"De ki: "Bunlar, dünya hayatında mü'minler içindir. Kıyamet gününde ise yalnız onlara özgüdür. İşte bilen bir topluluk için âyetleri, ayrı ayrı açıklıyoruz."

33. De ki: "Rabbim ancak, açık ve gizli çirkin işleri, günahı, haksız saldırıyı, hakkında hiçbir delil indirmediği herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34. Her milletin belli bir eceli vardır. Onların eceli geldi mi, ne bir an geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler.

35. Ey Âdemoğulları! İçinizden size benim âyetlerimi anlatan Peygamberler gelir de her kim Allah'a karşı gelmekten sakınır ve halini düzeltirse, artık onlara korku yoktur. Onlar üzülecek de değillerdir.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara uymayı kibirlerine yediremeyenlere gelince işte onlar

168. Araf. (23-56,155-175) 17. YIL.

23. O ikisi: "Ey Rabbimiz! Biz kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, hiç şüphesiz, kaybedenlerden olacağız!" dediler.

24. [Allah]: "İnin, (16) [bundan böyle] birbirinize düşman olarak!" dedi, "yeryüzünde bir süre için konacak bir yurt ve geçiminizi sağlayan şeyler bulacaksınız:

25. Orada yaşayacak ve öleceksiniz" diye ekledi, "ve [Kıyamet Günü] oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız!"

26. EY ÂDEMOĞULLARI! Size yücelerden, hem çıplaklığınızı örtesiniz diye, hem de bir görkem-güzellik nesnesi (17) olarak giyim-kuşam [yapma bilgisini] bahşettik; ama Allah'a karşı sorumluluk bilincinin (sağladığı) örtü her şeyin üstündedir. İşte bunda (da) Allah'ın ayetlerinden biri var ki, insanoğlu belki ders alır. (18)

27. Ey Âdemoğulları! Tıpkı atalarınızın cennetten çıkarılmalarına yol açtığı gibi, Şeytan'ın sizi de ayartmasına izin vermeyin: çıplaklıklarının farkına varsınlar diye, onları [Allah'a karşı sorumluluk bilincinin bezediği] örtülerinden yoksun bırakmıştı o. Muhakkak ki o ve avenesi, onları hiç fark edemeyeceğiniz yerde ve biçimde sizi (de) pusuda bekliyor! (19) Gerçek şu ki Biz, [içtenlikle ve doğru bir biçimde] inanmayanların (20) yanına-yakınına [her türden] şeytanî güçler ve kuvvetler yerleştirdik;

28. Ve [bunun içindir ki] ne zaman utanç verici bir iş işleseler, "biz atalarımızı da bu işi yapar bulduk; hem, Allah emretmiştir bunu bize" derler hemen. De ki: "Bakın, Allah asla utanç ve tiksinti veren işleri emretmez. Siz, yoksa hakkında hiçbir şey bilmediğiniz bir şeyi mi Allah'a yakıştırıyorsunuz?"

29. De ki: "Benim Rabbim [yalnızca] doğru olanın yapılmasını emretmiştir; ve [O sizden] kulluğunuzu göstermek üzere giriştiğiniz her türlü eylemde bütün varlığınızı ortaya koymanızı (21) ve içten bir inançla yalnız ve sadece O'na bağlanarak Kendisine yalvarıp yakarmanızı [ister]. Başlangıçta nasıl sizi yaratan O'ysa, döneceğiniz kimse de O'dur:

30. O, [sizden] bazılarını doğru yola yönelterek onurlandıracak; ama bazıları[nız] için de doğru yoldan sapmak kaçınılmaz olacak: (22) Çünkü, bakın, onlar Allah'ı bırakıp [kendi] kötü dürtülerini kendilerine dost edinecekler, hem de böylelikle doğru yolu bulmuş olduklarını sanarak!"

31. EY ÂDEMOĞULLARI! (Allah'a) kulluk olsun diye yapıp-ettiğiniz her işte kendinize çekidüzen verin (23) ; [serbestçe] yiyin için, fakat saçıp savurmayın: (çünkü) kuşku yok ki, O savurganları sevmez!

32. De ki: "Allah'ın kulları için yarattığı güzelliği, rızkın iyisini, temizini yasaklayan kim?"De ki: "Bunlar dünya hayatında imana erenler için [meşru]durlar; Kıyamet Günü'nde ise yalnızca onlara özgü olacaklardır." (24) Anlama-kavrama

cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

37. Kim, Allah'a karşı yalan uyduran veya onun âyetlerini yalanlayanlardan daha zalimdir? İşte onlara kitaptan (kendileri için yazılmış ömür ve rızıklardan) payları erişir. Sonunda kendilerine melek elçilerimiz, canlarını almak için geldiğinde, "Hani Allah'ı bırakıp tapınmakta olduğunuz şeyler nerede?"derler. Onlar da, "Bizi yüzüstü bırakıp kayboldular"derler ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ederler.

38. Allah şöyle der: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları ile birlikte ateşe girin."Her topluluk (arkasından gidip sapıklığa düştüğü) yoldaşına lanet eder. Nihayet hepsi orada toplandığı zaman peşlerinden gidenler, kendilerine öncülük edenler için, "Ey Rabbimiz! Şunlar bizi saptırdılar. Onlara bir kat daha ateş azabı ver"derler. Allah der ki: "Her biriniz için bir kat daha fazla azap vardır. Fakat bilmiyorsunuz."

39. Öncekiler sonrakilere, "Sizin bize karşı bir üstünlüğünüz yoktur. Artık kazanmış olduğunuz şeylere karşılık, azabı tadın"derler.

40. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve o âyetlere uymayı kibirlerine yediremeyenler var ya, onlara göklerin kapıları açılmaz. Onlar, deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete de giremezler! Biz suçluları işte böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennem ateşinden döşek, üstlerinde de cehennem ateşinden örtüler var. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman edip salih ameller işleyenlere gelince -ki biz kişiye ancak gücünün yettiğini yükleriz- işte onlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

43. Biz onların kalplerinde kin namına ne varsa söküp attık. Altlarından da ırmaklar akar. "Hamd, bizi buna eriştiren Allah'a mahsustur. Eğer Allah'ın bizi eriştirmesi olmasaydı, biz hidayete ermiş olamazdık. Andolsun Rabbimizin peygamberleri bize hakkı getirmişler"derler. Onlara, "İşte yaptığınız (iyi işler) sayesinde kendisine varis kılındığınız cennet!"diye seslenilir.

44. Cennetlikler cehennemliklere, "Rabbimizin bize va'dettiğini biz gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin va'd ettiğini gerçek buldunuz mu?"diye seslenirler. Onlar, "Evet"derler. O zaman aralarında bir duyurucu, "Allah'ın laneti zalimlere!"diye seslenir.

45. Onlar Allah yolundan alıkoyan ve onu, eğri ve çelişkili göstermek isteyenlerdir. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.

46. İkisi (cennet ve cehennem) arasında bir sur A'râf üzerinde de bir takım adamlar vardır. Cennet ve cehennemliklerin hepsini simalarından tanımaktadırlar. Cennetliklere, "Selam olsun size!"diye seslenirler. Onlar henüz cennete girmemişlerdir, ama bunu ummaktadırlar.

yeteneği olan insanlar için bu mesajları Biz işte böyle açık açık dile getiriyoruz!

33. De ki: "Doğrusu, Rabbim, yalnızca, açık ya da gizli, utanç verici davranışları, günahı[n her çeşidini], [başkasının elindekine] haksız yere göz dikmeyi, Allah'tan başkasına -hakkında hiçbir delil indirmediği halde- tanrısal nitelikler yakıştırmanızı ve bilmediğiniz şeyi Allah'a izafe etmenizi yasaklamıştır."

34. Ve her toplum için bir vade belirlenmiştir: (25) Öyle ki, vadeleri dolduğunda onu bir tek an olsun, (26) ne geciktirebilirler ne de öne alabilirler.

35. EY ÂDEMOĞULLARI! Size kendi aranızdan benim mesajlarımı ileten elçiler geldiğinde, kimler ki Bana karşı sorumluluk bilinci duyar ve kendilerini düzeltirlerse, işte onlar için korku yok; onlar üzülmeyecekler de;

36. ama ayetlerimizi yalanlamaya kalkanlar ve onlara kibirle tepeden bakanlar, işte orada kalmak üzere, ateşe girecek olanlar böyleleridir!

37. Kendi asılsız uydurmalarını Allah'a yakıştıran ya da Allah'ın ayetlerini yalanlamaya kalkışan kimselerden daha zalim kim olabilir? Onlara [hayatta] nasip olarak her ne ki yazılmışsa kendilerini bulacaktır; (27) tâ ki, canlarını almak için elçilerimiz gelip [de] onlara: "Hani, nerde Allah'tan başka çağırıp durduğunuz varlıklar?" deyinceye kadar.Ve [günahkarlar]: "Bizi yüzüstü bıraktılar!" diye karşılık verecekler; ve [böylece], hakkı inkar eden kimseler oldukları konusunda kendi aleyhlerine tanıklık etmiş olacaklar.

38. [Bunun üzerine Allah]: "Katılın öyleyse, ateşe sizden önce gömülüp giden görünmeyen varlıklar ve insanlar güruhuna!" [Ve] bir güruh [ateşe] girerken her seferinde kendi yandaşlarına lânet edecek; o kadar ki, onların hepsi, birbiri ardından oraya doluştuklarında, sonrakiler önden gidenler (28) için [şöyle] diyecek: "Ey Rabbimiz! Bizi yoldan çıkaran işte bunlardı: öyleyse, onlara ateşle iki kat azap ver!" Allah: "Her biriniz iki kat azaba müstehaksınız (29) ama bunu bilmiyorsunuz" diye cevap verecek buna.

39. Ve öncekiler, sonrakilere şöyle diyecek: "Demek ki, hiçbir bakımdan bizden üstün kimseler değilmişsiniz! (30) Öyleyse, yaptığınız bütün o kötülükler için, tadın bu azabı!"

40. GERÇEK ŞU Kİ, Ayetlerimizi yalanlamaya kalkışan ve onlara tepeden bakan kimselere göğün kapıları açılmayacaktır; (31) ve onlar, halatın iğne deliğinden geçebilmesinden daha kolay (32) giremeyecekler cennete. Günaha gömülüp gidenleri Biz işte böyle cezalandırırız.

41. Cehennem onların hem dinlenme yeri hem de örtüleri olacak; (33) zalimleri Biz işte böyle cezalandırırız.

42. Ama imana erişen, doğru ve yararlı işler yapan kimseler -[ki] şüphesiz, Biz kimseye taşıyabileceği

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman, "Ey Rabbimiz! Bizi zalim toplumla beraber kılma"derler.

48. A'râftakiler simalarından tanıdıkları bir takım adamlara da seslenir ve şöyle derler: "Ne çokluğunuz, ne de taslamakta olduğunuz kibir size bir yarar sağladı!"

49. "Sizin, Allah bunları rahmete erdirmez' diye yemin ettikleriniz şunlar mı?"(Sonra cennetliklere dönerek) "Haydi, girin cennete. Size korku yok. Siz üzülecek de değilsiniz"derler.

50. Cehennemlikler de cennetliklere, "Ne olur, sudan veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bizim üzerimize akıtın"diye çağrışırlar. Onlar, "Şüphesiz, Allah bunları kafirlere haram kılmıştır"derler.

51. Onlar dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da kendilerini aldatmıştı. İşte onlar bu günlerine kavuşacaklarını nasıl unuttular ve âyetlerimizi nasıl inkar edip durdularsa biz de onları bugün öyle unuturuz.

52. Andolsun biz onlara, bilerek açıkladığımız bir kitabı, inanan bir toplum için bir yol gösterici ve rahmet olarak getirdik.

53. Onlar ise ancak, ("Görelim bakalım!"diyerek) Kur'an'ın bildirdiği sonucu (te'vilini) bekliyorlar. Onun bildirdiği sonuç gelip çattığı gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: "Gerçekten Rabbimizin peygamberleri hakkı getirmişler. Şimdi bizim için şefaatçılar var mı ki bize şefaat etseler veya (dünyaya) döndürülsek de yaptıklarımızdan başkasını yapsak?"Gerçekten onlar kendilerine yazık etmişlerdir. (İlah diye) uydurdukları (putlar) da onları yüzüstü bırakarak uzaklaşıp kaybolmuşlardır.

54. Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş'a1 kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah'tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir.

55. Rabbinize alçak gönüllüce ve için için dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez.

56. Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a (azabından) korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Şüphesiz, Allah'ın rahmeti iyilik edenlere çok yakındır.

155. Mûsâ, kavminden, belirlediğimiz yere gitmek için yetmiş adam seçti. Onları sarsıntı yakalayınca (bayıldılar). Mûsâ, "Ey Rabbim! Dileseydin onları da beni de bundan önce helak ederdin. Şimdi içimizden bir takım beyinsizlerin işledikleri günah sebebiyle bizi helak mı edeceksin? Bu sırf senin bir imtihanındır. Onunla dilediğin kimseyi saptırırsın, dilediğini de doğruya iletirsin. Sen bizim

yükten fazlasını yüklemeyiz- işte, ebediyyen kalmak üzere cennete girecek olan bunlardır;

43. [ki, oraya girmeden önce] onların içlerinde [takılıp kalmış] olabilecek düşünce ya da duygu türünden uygunsuz ne varsa silip atacağız; orada önlerinde (34) dereler-ırmaklar çağıldayacak; ve onlar: "Bütün övgüler, bizi bu [bahtiyarlığa] eriştiren Allah'a yakışır; çünkü eğer O bize yol göstermeseydi biz asla doğru yolu bulamazdık! Ve Rabbimizin elçileri bize gerçekten de doğruyu söylemişler!" diyecekler.Ve [bir ses]: "işte geçmişte edip-eyledikleriniz sayesinde kazandığınız cennet, bu!" diye yankılanacak.

44. Ve cennetlikler, ateştekilere, "Rabbimiz bize ne söz verdiyse, bütünüyle gerçekleşmiş bulduk; ya siz, siz de Rabbinizin size vaad ettiği şeyi gerçekleşmiş buldunuz mu?" diye seslenecekler. [Berikiler]: "Ah, evet!" diye karşılık verecekler. Bunun üzerine içlerinden bir ses (35) haykıracak: "Allah'ın lâneti, zalimlere elverir,

45. onlar ki, başkalarını Allah'ın yolundan çevirirler ve onu eğri, dolanbaçlı göstermeye çalışırlar; ve onlar ki ahiret hayatının gerçek olduğunu kabule yanaşmazlar!"

46. Bu iki taraf arasında bir engel bulunacaktır. (36) Ve orada, [hayattayken] kendilerine [eğri ile doğruyu] ayırd edebilme yetisi bahşedilmiş, onların her birini taşıdığı belirtiden tanıyan kimseler olacak. (37) Ve [girmek için] can attıkları halde cennete (henüz) girmemiş olan bu kimseler cennetliklere: "Size selâm olsun" diye seslenecekler.

47. Ve bakışlar ateş yolcularına doğru çevrilince: "Ey Rabbimiz, bizi şu zalim insanların arasına katma!" diyecekler.

48. Ve [hayattayken] bu ayırd etme yetisine sahip olanlar, görünüşlerinden [günahkar olduklarını] çıkardıkları kimselere: "Ne sağladı size" diye seslenecekler, "maldan, [mülkten] biriktirmeniz; geçmişinizle o boş kurumlanmanız?

49. Bir vakit haklarında, Allah rahmetini asla böylelerine ulaştırmaz!' (38) diye kestirip attığınız kimseler, işte bunlar, [bu onurlandırılmış kimseler] mi? [Oysa, bakın, şimdi onlara:] "girin cennete; size korku yok, hüzün de duymayacaksınız!' [diye sesleniliyor]".

50. Ve ateşin yarenleri, cennetliklere: "Üzerimize biraz su dökün, yahut Allah'ın size bahşettiği [cennet] azıklar(ın)dan (atın bize)!" diye seslenecekler. [Berikiler:] "Doğrusu, Allah, gerçeği inkar edenleri her ikisinden de yoksun kılmıştır;

51. o kimseler ki, dünya hayatına kapılıp dinlerini oyuna eğlenceye çevirmişlerdi." (39) diye karşılık verecekler. [Ve Allah:] "Onlar bu [Hesap] Günü'nün gelip çatacağını nasıl gözardı edip unuttular ve ayetlerimizi nasıl inkar ettilerse Biz de Bugün onları öyle gözardı edeceğiz" diyecek,

velimizsin. Artık bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en hayırlısısın"dedi.

156. "Bizim için bu dünyada da bir iyilik yaz, ahirette de. Çünkü biz sana varan doğru yola yöneldik."Allah şöyle dedi: "Azabım var ya, dilediğim kimseyi ona uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kapsamıştır. Onu, bana karşı gelmekten sakınanlara, zekatı verenlere ve âyetlerimize inananlara yazacağım."

157. Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûle, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helal, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

158. (Ey Muhammed!) De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ben, yer ve göklerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O, diriltir ve öldürür. O halde Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Resûlüne, o ümmî peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız."

159. Mûsâ'nın kavminden (insanları) hak ile doğru yola ileten ve onunla adaletli davranan bir topluluk da vardı.

160. Biz onları on iki kabile halinde topluluklara ayırdık. (Tîh sahrasında susuzluktan sıkılan) kavmi Mûsâ'dan su istediğinde biz ona, "Asânı taşa vur"diye vahyettik. (Vurunca) taştan on iki pınar fışkırdı. Herkes (kendi) su içeceği yeri bildi. Üzerlerine bulutu da gölgelik yaptık ve onlara kudret helvası ve bıldırcın indirdik. "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyi ve temiz olanlarından yiyin"(dedik). Onlar bize zulmetmediler, fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. O zaman onlara denilmişti ki: "Şu memlekete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi yiyin ve Hıtta (Ya Rabbi, bizi affet)' deyin. Kentin kapısından eğilerek tevazu ile girin ki biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere daha da fazlasını vereceğiz."

162. Onlardan zulmedenler hemen sözü, kendilerine söylenenden başka şekle soktular. Biz de zulmetmelerine karşılık üzerlerine gökten bir azab gönderdik.

163. Ey Muhammed ! Onlara, deniz kıyısında bulunan kent halkının durumunu sor. Hani onlar Cumartesi (yasağı) konusunda haddi aşıyorlardı. Zira tatil yaptıkları Cumartesi günü balıklar onlara akın akın geliyor, tatil yapmadıkları (diğer) günlerde ise gelmiyorlardı. İşte onları yoldan çıkmaları sebebiyle böyle imtihan ediyorduk.

164. Hani onlardan bir topluluk demişti ki: "Siz Allah'ın helak edeceği veya şiddetli bir azaba

52. "çünkü Biz, gerçekten de onlara, inanacak bir toplum için bir doğru yol, içinde bilgiye dayalı (40) ayrıntılı açıklamalarda bulunduğumuz bir kitap ulaştırmıştık".

53. (İmdi), [inanmayanlar] o [Hesap Günü'nün] nihaî anlamının açıklanmasından başka bir şey mi bekliyorlar? (41) [Ne var ki], onun kesin anlamının açıklandığı Gün, onu vaktiyle umursamayan kimseler: "İşin doğrusu, Rabbimizin elçileri bize gerçeği söylemişlerdi! Şimdi, bizden yana aracılık yapacak kayırıcılarımız yok mu bizim? Yahut, mümkün mü, [hayata] geri gönderilsek de edip-eylediklerimizden başka türlü davransak?" (42) diyecekler. Gerçek şu ki, onlar (böyle diyerek yalnızca) kendilerini aldatmış olacaklar ve onların bütün (bu) boş hayalleri yıkılıp kendilerini yüzüstü bırakacak.

54. ŞÜPHESİZ, Allah'tır sizin Rabbiniz; gökleri ve yeri altı çağda yaratan; ve arşa, o sınırsız kudret ve iktidar makamına (43) kurulan. Gündüze, kendisini ivedilikle kovalayan geceyi sarıp sarmalayan O; koyduğu yasalara boyun eğen güneşiyle, ayıyla, yıldızlarıyla her şey O'nun: bütün bir yaratılış ve tüm buyurma, yasama kudreti. Ne yücedir Allah, ne uludur âlemlerin Rabbi!

55. Rabbinize alçak gönüllüce ve yüreğinizin ta derinlerinden seslenin. Doğrusu O, çizgiyi aşanları sevmez:

56. bunun içindir ki, iyi bir düzene sokulmuşken yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Ve korkuyla ve umarak yalvarın O'na; çünkü Allah'ın rahmeti her zaman iyilik yapanlarla beraberdir!

155. Sonra Bizim belirlediğimiz bir vakit (ve yere) gelmek [ve bağışlanma için dua etmek üzere] halkı içinden yetmiş kişi seçti. Ve işte o zaman onları bir sarsıntı (122) yakaladığında, "Ey Rabbim!" diye duada bulundu, "Eğer dileseydin, daha önce de onları yok ederdin ve [onlarla beraber] beni de. İçimizden birtakım dar kafalıların yaptıklarından ötürü bizi yok edecek misin [şimdi]? [Bütün] bunlar Senin bir sınamandan başka birşey değil; ki onunla dilediğinin sapmasına fırsat verir, dilediğini de doğru yola sokarsın. Bizim velîmiz/yakınımız sensin: öyleyse bizi bağışla, bize acı, çünkü bağışlayanların en hayırlısı sensin!

156. Bizim için bu dünyada da, ahirette de iyi ve güzel olanı yaz. Bak işte, pişmanlık içinde Sana yöneldik!"[Allah] şöyle karşılık verdi: "Azabıma dilediğim kimseyi uğratabilirim, ama rahmetim her şeyi kuşatır, (123) bunun içindir ki onu Bana karşı sorumluluk bilincine sahip olan, arınmak için verilmesi gerekeni veren ve ayetlerimize inanan kimselere pay olarak ayıracağım;

157. onlar ki, ellerindeki Tevrat'ta ve [daha sonra da] İncil'de tanımlanmış bulacakları (124) Elçi'nin, okuması yazması olmayan Haberci'nin izinden gidecekler; [ve o Elçi ki] onlara yapılması doğru

uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?"Onlar da, "Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)"demişlerdi.

165. Onlar kendilerine hatırlatılanı unutunca biz de kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtardık. Zulmedenleri yoldan çıkmaları sebebiyle, şiddetli bir azapla yakaladık.

166. Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara "aşağılık maymunlar olun"dedik.

167. Hani Rabbin, elbette kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü tattıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti. Şüphesiz Rabbin, elbette cezayı çabuk verendir. Şüphesiz O çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

168. Biz onları yeryüzünde parça parça topluluklara ayırdık. Onlardan iyi kimseler vardır. İçlerinden öyle olmayanları da vardı. Belki dönüş yaparlar diye de onları güzellikler ve kötülükler ile sınadık.

169. Derken, onların ardından yerlerine Kitab'a (Tevrat'a) varis olan (kötü) bir nesil geldi. Şu geçici dünyanın değersiz malını alır ve "(nasıl olsa) biz bağışlanacağız"derlerdi. Kendilerine benzeri bir mal gelse onu da alırlar. Allah hakkında, gerçek dışında bir şey söylemeyeceklerine dair onlardan Kitap'ta söz alınmamış mıydı? Onun içindekileri okumamışlar mıydı? Halbuki Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hiç düşünmüyor musunuz?

170. Kitaba sımsıkı sarılanlara ve namazı dosdoğru kılanlara gelince, şüphesiz biz, iyiliğe çalışan (erdemli) kimselerin mükafatını zayi etmeyiz.

171. Hani dağı sanki bir gölgelikmiş gibi onların üstüne kaldırmıştık da üzerlerine düşecek sanmışlardı. (Onlara:) "Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın ve onun içindekileri hatırlayın ki, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız"demiştik.

172. Hani Rabbin (ezelde) Ademoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?"demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)"demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik"dememeniz içindir.

173. Yahut, "Bizden önce babalarımız Allah'a ortak koşmuşlar. Biz onlardan sonra gelen bir nesiliz. Şimdi bâtılcıların işlediği yüzünden bizi helak mı edeceksin?"dememeniz içindir.

174. Hakka dönsünler diye işte âyetleri böylece ayrı ayrı açıklıyoruz.

175. Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat.

olanı buyurup yapılması yanlış olanı yasaklayacak; yine onlara temiz ve hoş şeyleri helal, kötü ve çirkin şeyleri haram kılacak; onların sırtlarına vurulmuş yükü indirip boyunlarına geçirilmiş zincirleri çözecek. (125) Ve sonuç olarak, o'na inanan, o'nu yüce tutup destekleyen ve yücelerden bahşedilen ışığın ardına o'nunla birlikte düşenler; işte böyleleri, nihaî kurtuluşa, esenliğe erişen kimseler olacak".

158. De ki [ey Muhammed]: "Ey insanlar, şüphesiz, ben Allah'ın hepinize gönderdiği bir elçiyim; O (Allah) ki, göklerin ve yerin egemenliği O'na aittir! O'ndan başka tanrı yoktur; hayatı ve ölümü bahşeden O'dur!" (126) Öyleyse artık inanın Allah'a ve O'nun Elçisi'ne! Okuması-yazması olmayan, Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Haberci'ye. Ona uyun ki doğru yolu bulasınız!

159. MUSA'NIN (görevlendirildiği) halk içinde [ötekilere] doğru yolu gösteren ve onun ışığı altında adaletle davranan insanlar vardı. (127)

160. Derken Biz İsrailoğulları'nı oniki boya, [ya da] oymağa ayırdık. Ve halkı Musa'dan su istediğinde, o'na, "Asânla taşa vur!" diye vahyettik. Ve o [taş]tan oniki göze fışkırdı, ki her topluluk kendi su içeceği yeri bilsin. Ve onları bulutlarla gölgelendirdik; üzerlerine kudret helvası ve bıldırcın indirdik [ve onlara]: "Size sağladığımız rızıkların temiz ve hoş olanlarından yararlanın!" dedik. Ve [bütün o günahkar davranışlarıyla] Bize bir zarar vermiyorlar, ama [yalnızca] kendilerine yazık etmiş oluyorlardı.

161. Hani, size şöyle dendiği zaman[ı hatırlayın]: "Bu ülkede yerleşin ve oranın ürünlerinden dilediğiniz gibi yararlanın; ve (bunu yaparken) "Bizden günahlarımızın yükünü kaldır!" diye niyaz edin. Ve alçak gönüllülükle (şehrin) kapı(sın)dan girin; [ki, böylece] sizin günahlarınızı bağışlayalım [ve] iyilik yapanları kat kat ödüllendirelim!"

162. Ama (ne yazık ki), onlardan kötülüğe eğilimli olanlar kendilerine söylenen sözü başka bir sözle değiştirdiler: ve bu yüzden Biz de, yaptıkları bütün kötülüklerin karşılığı olarak onların üzerine gökten bir bela, bir afet gönderdik. (128)

163. (Sözgelimi,) onlara denizin kıyısındaki o kasaba hakkında sor; ahalisi, (av için gözledikleri) balıkların (nedense) hep vecibelerine uymaları gereken Sebt günü suları yararak çıkageldiklerini görünce, Sebt günü dışında (129) ortaya çıkmıyorlar bahanesiyle tutup, Sebt gününün örfünü nasıl çiğnerlerdi! Biz onları işledikleri kötülükler sebebiyle işte böyle deniyorduk.

164. Ve ne zaman onların içinden bazıları, (130) [Sebt günü bozguncularını durdurmaya çalışan kimselere]: "Allah'ın zaten ortadan kaldırmak yahut [en azından] zorlu bir azapla cezalandırmak üzere olduğu bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?" diye sorduklarında, bu erdemli

kişiler (131) şöyle cevap verdiler: "Rabbinizin katında sorumlu olmayalım diye; ve [bir de, bu bozguncular] belki böylece Allah'a karşı sorumluluk bilincine erişirler diye!"

165. Ve böylece, o [günahkarlar] kendilerine yapılan bütün uyarıları bir kenara atınca, Biz de, kötü eylemleri önlemeye çalışan (bu) kimseleri (132) kurtardık; kötülük yapmaya eğilimli olanları yaptıkları bütün o uygunsuz işlerden ötürü çok ağır bir azapla tepeledik;

166. ve sonra da, kendilerine yasak edilen şeyleri yapmakta küstahça direttikleri zaman onlara: "Aşağılık maymunlar gibi olun!" (133) dedik.

167. Ve Rabbin, tâ Kıyamet Günü'ne kadar, onların üzerine mutlaka kendilerini çetin bir azaba koşacak kimseler salacağını da bildirmişti: doğrusu, senin Rabbin ceza vermekte çabuktur, ama O aynı zamanda çok esirgeyen, gerçek bağışlayıcıdır.

168. Ve onları [ayrı] topluluklar halinde yeryüzüne dağıttık; onlardan bazıları dürüst ve erdemli kimselerdi; bazılarıysa böyle değildi: bu sonrakileri hem bağış ve bolluk ile hem de darlık ve sıkıntı ile sınadık, ki belki doğru yola dönerler. (134)

169. Ve ardından -ilahî kitabın mirasçısı [oldukları halde]- bu değersiz dünyanın geçici tadlarına sarılan [yeni] kuşaklar aldı onların yerini; ve "Nasıl olsa sonunda affedileceğiz" (135) diyerek karşılarına çıkan bu kabil geçici şeylere sarılan [günahkar] kimseler olup çıktılar. (Oysa), onlardan Allah'a yalnızca doğru ve gerçek olanı isnat edeceklerine dair ilahî kitap üzerine söz alınmamış mıydı? (136) Onda (yazılı) olanı tekrar tekrar okumamışlar mıydı?Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan herkes için [iki hayattan] en iyisi, en üstünü ahiret hayatı olduğuna göre artık aklınızı kullanmayacak mısınız?

170. Ve kitaba o sımsıkı sarılanlarla namazı dosdoğru ve devamlı yerine getirenler[i elbette ödüllendireceğiz]; dürüst ve erdemli olmayı benimseyen ve bunu öğütleyen kimselerin hakkını elbette ziyan etmeyeceğiz!

171. Ve Sina Dağı'nı, adeta bir gölge gibi İsrailoğulları'nın tepesinde salladığımız ve onların da dağın üzerlerine yıkılacağını düşündükleri zaman (137) [onlara dememiş miydik:] "Size bahşettiğimiz kitaba sıkıca sarılın ve onun içindekileri aklınızda iyi tutun, ki Allah'a karşı sorumluluk bilincine erişesiniz"? (138)

172. VE SENİN RABBİN, her ne zaman Âdemoğulları'nın sulblerinden onların soylarını çıkaracak olsa, onları kendileri hakkında tanıklık etmeye çağırır: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Onlar, cevaben: "Elbette!" derler, "Buna tanıklık ederiz!" (139) [Bunu, böylece hatırlatıyoruz ki] Kıyamet Günü'nde, "Doğrusu, bizim bundan haberimiz yoktu" demeyesiniz,

173. yahut: "Aslında, önce (biz değil,) atalarımızdı Allah'tan başkasına tanrısal nitelikler yakıştıranlar; biz sadece onların izinden yürüyen bir kuşağız; öyleyse, bâtılı ihdas edenlerin işlediklerinden dolayı bizi mi helak edeceksin?" demeyesiniz.

174. İşte Biz de bu ayetleri böyle açık açık dile getiriyoruz ki [günah işlemiş olanlar] belki [Bizden yana] dönerler.

175. Ve kendisine mesajlarımızı lütfettiğimiz halde onları bir kenara atan kimsenin başına gelecek olanı anlat onlara: (140) Şeytan yetişip yakalar onu ve o da, başka niceleri gibi, vahim bir sapışla sapıp gider. (141)

169. Haşr. (Tümü) 17. YIL.

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih etmektedir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

2. O, kitap ehlinden inkar edenleri ilk toplu sürgünde yurtlarından çıkarandır. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allahın emri onlara ummadıkları yerden geldi. O, yüreklerine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini hem kendi elleriyle, hem de mü'minlerin elleriyle yıkıyorlardı. Ey basiret sahipleri ibret alın.

3. Eğer Allah, onlar hakkında sürülmeye hükmetmemiş olsaydı, muhakkak kendilerine dünyada azap edecekti. Ahirette ise, onlar için cehennem azabı vardır.

4. Bu, onların Allah'a ve Resülüne karşı gelmeleri sebebiyledir. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

5. (Savaş gereği,) hurma ağaçlarından her neyi kestiniz, yahut (kesmeyip) kökleri üzerinde dikili bıraktınızsa hep Allah'ın izniyledir. Bu da fasıkları rezil etmesi içindir.

6. Onların mallarından Allah'ın, savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar için siz, at ya da deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah, peygamberlerini, dilediği kimselerin üzerine salıp onlara üstün kılar. Allah'ın her şeye hakkıyla gücü yeter.

7. Allah'ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah'a, peygambere, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) haline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir). Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir.

8. Bu mallar özellikle, Allah'tan bir lütuf ve hoşnudluk ararken ve Allah'ın dinine ve peygamberine yardım ederken yurtlarından ve

169. Hasr. (Tümü) 17. YIL.

1. GÖKLERDE ve yerde olan her şey Allah'ın sınırsız şanını yüceltir: çünkü yalnız O'dur izzet ve hikmet sahibi.

2. Hakikati inkara şartlanmış olan geçmiş vahyin mensuplarını [savaş için] ilk toplanmalarında yurtlarından çıkaran O'dur. (1) Siz [ey müminler,] onların [hiçbir direnme göstermeden] bırakıp gideceklerini düşünmediniz; onlar da kalelerinin kendilerini Allah'a karşı koruyacağını sandılar: ama Allah onlara hiç beklemedikleri bir tarzda vurdu (2) ve kalplerine korku saldı; onlar [böylece] yurtlarını kendi elleriyle ve müminlerin eliyle yok ettiler. (3) Öyleyse bundan ders alın siz ey derin kavrayış sahipleri!

3. Allah onlar için sürülmeyi takdir etmemiş olsaydı, bu dünyada onları [daha büyük] bir azaba çarptırırdı; öteki dünyada ise onları ateşin azabı beklemektedir:

4. bu, Allah ve Elçisi ile bağlarını koparmalarından dolayıdır; (4) Allah ve Elçisi ile (böylece) bağını koparana gelince; şüphesiz Allah'ın misillemesi çetindir!

5. [Onların] hurma ağaçlarından her ne kestiyseniz [ey müminler,] veya kökleri üzerinde her ne bıraktıysanız, hepsi Allah'ın izniyle [olmuştu] (5) ve O'nun yoldan çıkanları cezalandırması içindi.

6. Yine [hatırlayın:] düşmandan (6) [ganimet olarak] ne alındıysa Allah hepsini Elçisi'ne devretti, onu (elde etmek) için at veya deve sevk etmek zorunda kalmadınız: (7) ama Allah elçilerini kimi dilediyse onlara üstün kılar; Allah dilediğini yapmaya kâdirdir.

7. Bu beldelerin halkından [ganimet olarak] ne alındıysa Allah, hepsini Elçisi'ne devretti, [ganimetin tümü,] Allah'a ve Elçisi'ne, (8) [ölen müminlerin] yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir; (9) (böyle yapıldı) ki o, içinizden [zaten] zengin olanlar arasında dolaşıp duran [bir servet] haline gelmesin. Bu nedenle, Elçi (10) size [ondan] ne kadar verirse [gönülden] kabul edin ve size vermediği şey[i istemek]ten kaçının; ve Allah'a

mallarından uzaklaştırılan fakir muhacirlerindir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.

9. Onlardan (muhacirlerden) önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar, hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden, hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

10. Onlardan sonra gelenler ise şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin."

11. Kitap ehlinden O inkar eden kardeşlerine, "Yemin ederiz ki, siz (Medine'den) çıkarılırsanız, muhakkak biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin hakkınızda asla kimseye boyun eğmeyiz. Eğer size karşı savaşılırsa size mutlaka yardım ederiz"diyerek münafıklık yapanlara bakmaz mısın? Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.

12. Andolsun, eğer (kardeşleri Medine'den) çıkarılırsa, onlarla beraber çıkmazlar. Kendilerine karşı savaşılırsa, onlara yardım etmezler. Yardım edecek olsalar bile, andolsun mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar, sonra kendilerine de yardım edilmez.

13. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku, Allah'a karşı duydukları korkudan daha baskındır. Bu onların anlamaz bir toplum olmaları sebebiyledir.

14. Onlar müstahkem kaleler içinde veya duvarlar arkasında olmadan sizinle toplu halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın. Halbuki kalpleri darmadağınıktır. Bu, onların akılları ermez bir topluluk olmalarındandır.

15. Onların durumu, kendilerinden az öncekilerin (Mekkeli müşriklerin) durumu gibidir. Onlar (Bedir'de) yaptıklarının cezasını tatmışlardır. Onlara (Ahirette de) elem dolu bir azap vardır.

16. Münafıkların durumu ise tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana, "İnkar et"der; insan inkar edince de, "Şüphesiz ben senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım"der.

17. Nihayet ikisinin de (azdıranın da azanın da) akıbeti, ebediyen ateşte kalmaları olmuştur. İşte zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: çünkü Allah misillemesinde çetindir.

8. [Böylece, bu ganimetlerin bir kısmı] zulüm ve kötülük diyarını terk etmiş olanlar (11) arasındaki yoksullar[a verilecektir:] yurtlarından ve mülklerinden sürülmüş, Allah'ın lütfunu ve rızasını arayan ve Allah'a ve Elçisi[nin dâvâsı]na yardım edenler: sözlerinde duranlar işte onlardır!

9. Onlardan önce (12) bu yöreyi yurt edinmiş ve (gönüllerine) imanı yerleştirmiş olanlar [arasındaki yoksullara da ganimetin bir kısmı verilecektir], bir sığınak arayışı içinde kendilerine gelenlerin hepsini seven ve başkasına verilmiş olanlara karşı kalplerinde hiçbir haset olmayan, aksine kendileri yoksulluk içinde bulunsalar bile diğerlerini kendilerine tercih edenler: (13) işte böyleleri, açgözlülükten korunanlardır, onlardır mutluluğa ulaşacak olanlar! (14)

10. Onlardan sonra gelenler, (15) "Ey Rabbimiz!" diye yalvarırlar, "Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve imana ermiş olan[lardan hiçbiri]ne karşı kalplerimizde yersiz ve uygunsuz düşünce veya duygulara yer bırakma. Ey Rabbimiz! Sen şefkat Sahibisin, rahmet kaynağısın!"

11. [GERÇEK duygularını] her zaman gizleyenlerin, (16) geçmiş vahiylerin mensupları arasındaki inkarcı yandaşlarına, (17) "Eğer buradan sürülürseniz biz de kesinlikle sizinle geleceğiz ve size karşı olan hiç kimseye kulak vermeyeceğiz; ve size savaş açılırsa mutlaka yardımınıza geleceğiz" dediklerinden haberin yok mu? Ama Allah, onların göz göre göre yalan söylediklerine şahitlik yapar:

12. [çünkü] eğer [kendilerine karşı taahhüt altına girdikleri] o kimseler gerçekten sürülürlerse onlarla birlikte gitmezler; ve onlara savaş açıldığında yardımlarına gelmezler; yardım et[meye çalış]salar bile sonra arkalarını dön[üp kaç]arlar ve sonunda [kendileri de] bir yardım görmezler.

13. Evet, [ey müminler,] siz onların kalplerine Allah [korkusun]dan da daha şiddetli bir korku salarsınız: çünkü onlar hakikati kavramaktan aciz bir topluluktur. (18)

14. Onlar ittifak içinde oldukları zaman [bile], ancak sağlam kaleler içinden veya surlar arkasından savaşırlar. (19) Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir; sen onları birlik sanırsın, halbuki [aslında] kalpleri [birbirlerine] karşı soğuktur: çünkü onlar akıllarını kullanmayan bir topluluktur. (20)

15. [Ey müminler, düşmanlarınızın her ikisinin akibeti de (21)] onlardan kısa bir süre önce, kendi yaptıklarından doğan felaketi tatmış olanlar(ınki) (22) gibi [olacak]tır, ve onları [öteki dünyada daha şiddetli] bir azap beklemektedir:

19. Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da kendilerine kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar fasık kimselerin ta kendileridir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir olmaz. Cennetlikler kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

21. Eğer biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte misaller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, kendisinden başka hiçbir ilah olmayan Allah'tır. Gaybı da, görünen âlemi de bilendir. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir.

23. O, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

24. O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

16. tıpkı Şeytanın insana: "Hakikati inkar et!" deyip [insan da] inkar edince, "Bak, ben senden, (senin yaptıklarından) sorumlu değilim: ben bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!" (23) dediği zaman[ki] gibi.

17. Böylece, sonunda ikisi de, [hem hakikati inkar edenler, hem de ikiyüzlüler,] (24) kendilerini yerleşip kalacakları bir ateşte bulacaklar: çünkü zalimlerin cezası budur.

18. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun; herkes yarın için ne hazırladığına baksın! Ve [bir kez daha:] Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, çünkü Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır;

19. ve Allah'tan habersiz olan, bu nedenle Allah'ın da kendileri [için neyin iyi olduğu]ndan habersiz bıraktıkları gibi olmayın: [çünkü] onlar gerçekten sapmış olanlardır! (25)

20. Ateşe mahkum edilmiş olanlar ile cenneti hak etmiş olanlar bir olamaz: cenneti hak etmiş olanlar, [Hesap Günü] kurtuluşa erecek olanlardır!

21. BU KUR'AN'I bir dağa indirmiş olsaydık, dağın ezilip büzülerek Allah korkusuyla paramparça olduğunu görürdün. (26) Ve işte [bütün] bu temsîlleri, belki düşün[meyi öğrenebil]irler diye insanların önüne koyuyoruz.

22. ALLAH O'dur ki O'ndan başka ilah yoktur: O, yaratılmışların kavrayış alanı dışındaki şeyleri de, duyuları yahut akıllarıyla kavrayabildiklerini (27) de tek bilendir: O, Rahmân ve Rahîm.

23. Allah O'dur ki O'ndan başka ilah yoktur: Mutlak Hakim, Kutsal, Kurtuluşun Tek Kaynağı, (28) İman Bağışlayan, Doğru ile Yanlışın Tek Belirleyicisi, (29) Üstün, Eğriyi Düzeltip Doğruyu İhya Eden, (30) Bütün İhtişamın Sahibi! Şanı yüce olan Allah, insanların ilahlık yakıştırdıkları her şeyden münezzehtir.

24. O, Allah'tır, Yaratıcı, bütün özlere ve görüntülere şekil veren Yapıcı! (31)

67. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Yeryüzü kıyamet gününde bütünüyle O'nun elindedir. Gökler de O'nun kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir.

68. Sûr'a üflenir ve Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerdeki herkes ve yerdeki herkes ölür. Sonra ona bir daha üflenir, bir de bakarsın onlar kalkmış bekliyorlar.

69. Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir.

70. Herkese yaptığının karşılığı tam olarak verilir. Allah onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. İnkar edenler grup grup cehenneme sevk edilirler. Cehenneme vardıklarında oranın kapıları

170. Zümer. (67-75) 17. YIL.

67. Onlar, [O'ndan başkasına kulluk edenler,] Allah hakkında doğru bir anlayışa sahip değiller; çünkü bütün yeryüzü, Kıyamet Günü O'nun için avuç içi kadar bir şey olacaktır, gökler de O'nun sağ elinde dürülmüş hale gelecek: (66) O kudret ve egemenliğinde sınırsızdır, ve onların ortak koştukları her şeyin kat kat üstündedir!

68. [O Gün hesap] sûru üflenecek; ve yerde, gökte ne varsa hepsi, Allah'ın [hariç tutmak] istedikleri dışında, düşüp bayılacaklar. (67) Sonra sûr yeniden üflenecek; işte o zaman [yargı kürsüsü önünde] duranlar [hakikati] görmeye başlayacaklar! (68)

69. Ve yeryüzü Rabbinin nuru ile (69) aydınlanacak. [Herkesin işlediğinin] hesabı ortaya dökülecek; (70) bütün peygamberler ile [öteki] bütün şahitler

açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: "Size içinizden, Rabbinizin âyetlerini size okuyan ve bu gününüze kavuşacağınıza dair sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?"Onlar da, "Evet geldi"derler. Fakat inkarcılar hakkında azap sözü gerçekleşmiştir.

72. Onlara şöyle denir: "İçinde ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların kalacağı yer ne kötüdür!"

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar da grup grup cennete sevk edilirler. Cennete vardıklarında oranın kapıları açılır ve cennet bekçileri onlara şöyle der: "Size selam olsun! Tertemiz oldunuz. Haydi ebedi kalmak üzere buraya girin."

74. Onlar şöyle derler: "Hamd, bize olan vaadini gerçekleştiren ve bizi cennetten dilediğimiz yere konmak üzere bu yurda varis kılan Allah'a mahsustur. Salih amel işleyenlerin mükafatı ne güzelmiş!"

75. Melekleri de, Rablerini hamd ile tesbih edip yücelterek Arş'ın etrafını kuşatmış halde görürsün. Artık kulların arasında adaletle hüküm verilmiş ve "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur"denilmiştir.

(71) huzura çağrılacak ve kendilerine adaletle hükmedilecektir. Ve onlara asla haksızlık yapılmayacak,

70. çünkü herkes, yapmış olduğu [iyi veya kötü] her şeyin karşılığını tam olarak görecektir: (72) Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. Hakikati inkara şartlanmış olanlar, bölük bölük cehenneme sürüleceklerdir; oraya vardıklarında kapılar açılacak ve muhafızlar onlara, "Aranızdan, size Rabbinizden mesajlar getiren ve sizi bu [Hesap] Günü'ne karşı uyaran elçiler gelmedi mi?" diye soracaklar. Onlar, "Elbette geldiler!" diye cevap verecekler. Ama hakikati inkar edenler için azap [hükmü] çoktan verilmiş olacaktır; (73)

72. [ve] onlara: "Artık oturup kalacağınız cehennemin kapılarından girin içeri!" denilecektir.Büyüklük taslayanlar (74) için ne dehşetli bir mekandır orası!

73. Rablerine karşı sorumluluk bilinci duyanlar da bölük bölük cennete gönderileceklerdir; oraya vardıklarında kapılarının ardına kadar açık olduğunu görecekler; (75) ve muhafızlar onlara, "Selâm size! Hoş geldiniz! İşte buyrun, içinde temelli kalacağınız bu [cennete] girin!" diyecekler.

74. Onlar da: "Bize verdiği sözü yerine getiren ve bu [esenlik] alanını yaptıklarımızın karşılığı olarak bize bağışlayan, (76) böylece cennette dilediğimiz şekilde yerleşmemizi sağlayan Allah'a hamdolsun!" diyeceklerdir. Ve [Allah yolunda] çaba sarf edenlerin mükafatı ne yüce, ne üstün olacaktır.

75. Ve meleklerin [Allah'ın] kudret tahtının (77) çevresinde toplanıp Rablerinin yüceliğini hamd ile andıklarını göreceksin. [Ölen] herkes hakkında adaletle hükmedilecek ve (şu) sözler telaffuz edilecektir: (78) "Bütün övgüler âlemlerin Rabbi olan Allah içindir!"

171. Sebe. (1-9) 17. YIL.

1. Hamd, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisinin olan Allah'a mahsustur. Hamd ahirette de O'na mahsustur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

2. Allah, yere gireni, yerden çıkanı; gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O, çok merhamet edicidir, çok bağışlayıcıdır.

3. İnkar edenler, "Kıyamet bize gelmeyecektir"dediler. De ki: "Hayır, öyle değil, gaybı bilen Rabbime andolsun ki, Kıyamet size mutlaka gelecektir. Ne göklerde ve ne de yerde zerre ağırlığında bir şey bile ondan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır."

4. Allah'ın, iman edip salih amel işleyenleri mükâfatlandırması için (her şey o kitapta tespit edilmiştir.) İşte onlar için bir bağışlanma ve bereketli bir rızık vardır.

171. Sebe. (1-9) 17. YIL.

1. HAMD, göklerde ve yerde ne varsa tümünün gerçek maliki olan Allah'a mahsustur; ahirette de hamd O'na mahsus olacaktır. Yalnız O'dur hikmet Sahibi, her şeyden haberdar olan:

2. O, toprağa giren ve ondan çıkan her şeyi, gökten inen ve ona yükselen her şeyi bilir. (1) O, tek başına, rahmet kaynağıdır, mağfiret sahibidir.

3. Ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, "Kıyamet Saati bizi asla bulmaz!" diye düşünürler. (2) De ki: "Hayır, insan kavrayışının ötesindeki her şeyi bilen Rabbimin hakkı için o mutlaka sizi bulacaktır!" Göklerde ve yerde zerre kadar bir şey bile O'nun bilgisinden kaçamaz; ve bundan daha küçük veya daha büyük bir şey yoktur ki [O'nun] apaçık fermanında yer almasın;

4. O, böylece, inanan ve iyi işler yapanları ödüllendirir: onlar için mağfiret ve muhteşem bir rızık vardır; (3)

5. Âyetlerimizi geçersiz kılmak için yarışırcasına çaba harcayanlar var ya; işte onlar için elem dolu, çok kötü bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilen Kur'an'ın gerçek olduğunu ve onun, mutlak güç sahibi ve övgüye layık Allah'ın yoluna ilettiğini görürler.

7. Yine inkar edenler şöyle dediler: "Çürüyüp ufalandıktan sonra sizin yeniden diriltileceğinizi söyleyen bir adamı size gösterelim mi?

8. "Allah'a karşı yalan mı uydurdu, yoksa onda delilik mi var?"Hayır öyle değil! Ahirete inanmayanlar azap ve derin sapıklık içindedirler.

9. Onlar, önlerindeki ve arkalarındaki (kendilerini dört bir yandan kuşatan) göğe ve yere bakmadılar mı? Eğer dilersek onları yere geçirir veya gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Bunda, Rabbine yönelen her kul için bir ibret vardır.

5. mesajlarımıza karşı mücadele ederek onların amacını geçersiz kılmaya çalışanlara gelince, [yaptıkları] çirkinliklerin bir sonucu olarak (4) onlar için acıklı bir azap vardır.

6. BİLGİ ve kavrayış yeteneği ile donatılmış olanlar, Rabbinden sana indirilen her şeyin hak olduğunu ve kudret Sahibi'nin, her türlü övgüye layık Olan'ın yoluna ilettiğini bilirler.

7. Buna karşılık, hakikati inkara şartlanmış olanlar, [kendileri ile aynı zihniyette olanlara] şöyle derler: "[Ölüp] sayısız parçalara dağıldıktan sonra yeni bir yaratılışla -evet, dikkat edin, (yeni bir yaratılışla)- [hayata dönmüş] olacağınızı iddia eden bir adam gösterelim mi size?

8. O, [bile bile] kendi uydurmalarını mı Allah'a isnad ediyor; yoksa bir deli mi?" Asla! [Peygamber'de hiçbir delilik yoktur;] ama ahirete inanmayanlar azaba gark olacak ve büyük bir sapkınlık içinde (5) bulunacaklardır.

9. Göğün ve yerin ne kadar az kısmının önlerine serildiğini, ne kadarının da gizlendiğini anlamazlar mı? (6) [Yine anlamazlar mı ki] Biz dileseydik onları yerin dibine batırır, (7) yahut göğü başlarına geçirirdik? (8) Bütün bunlarda, [pişmanlık duyarak] O'na yönelen her [Allah'ın] kul[u] için bir ders vardır. (9)

38. Ey iman edenler! Ne oldunuz ki, size "Allah yolunda sefere çıkın"denilince, yere çakılıp kaldınız.Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatını mı seçtiniz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı, pek az bir şeydir.

39. Eğer Allah yolunda sefere çıkmazsanız, sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum getirir. Siz ise ona hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

40. Eğer siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, (biliyorsunuz ki) inkar edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, "Üzülme, çünkü Allah bizimle berâber"diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin kendilerini görmediğiniz bir takım ordularla onu desteklemiş, böylece inkar edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

41. Gerek yaya olarak, gerek binek üzerinde Allah yolunda sefere çıkın. Mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer yakın bir dünya menfaati ve kolay bir yolculuk olsaydı, (sefere katılmayan münafıklar da) mutlaka sana uyarlardı. Fakat meşakkatli yol, onlara uzak geldi. Gerçi onlar, "Eğer gücümüz

38. SİZ EY imana erişenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın" diye çağrıldığınız zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? (59) Sonraki hayatı[n iyiliklerini] gözden çıkarıp bu dünyadaki hayat[ın rahatlıklarıy]la mı kendinize doyum sağlama peşindesiniz? Fakat bu dünyadaki hayatın verdiği haz ve doyum sonraki hayatın vereceği yanında değersiz bir şeyden başka nedir ki!

39. (Bakın) eğer [Allah yolunda] savaşa çıkmazsanız, sizi çok çetin bir azapla cezalandırıp yerinize başka bir topluluk getirir; ki böyle yapmasında O'na hiçbir şekilde engel olamazsınız: çünkü Allah'ın, her şeyi irade ve takdir etmeye gücü yeter.

40. Eğer siz Elçi'ye (60) yardım etmezseniz, o zaman [bilin ki] o'na [yine] Allah [yardım edecektir, tıpkı,] o hakkı inkara şartlanmış olan kimseler o'nu yurdundan sürüp çıkardıkları zaman yardım etti[ği gibi]; (ki o gün o yalnızca) iki kişiden biriydi (61) ve bu iki kişi [saklandıkları] mağaradayken Elçi arkadaşına: "Üzülme" dedi, "Allah bizimle beraberdir". (62) Ve derken Allah o'na katından bir sükûnet/bir güven duygusu (63) bahşetti, o'nu sizin göremeyeceğiniz güçlerle destekledi ve (böylece,) hakkı inkara şartlanmış olanların dâvâsını bütünüyle yere düşürdü, Allah'ın dâvâsı ise (böylece her zamanki gibi) üstün ve yüce kaldı: (64) çünkü Allah, kudretçe en üstün, hüküm ve hikmetçe en uludur.

yetseydi, elbette sizinle beraber çıkardık"diye Allah'a yemin edeceklerdir. Onlar kendilerini helâke sürüklüyorlar. Allah biliyor ki onlar kesinlikle yalancıdırlar.

43. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalancıları bilinceye kadar beklemeden niçin onlara izin verdin?

44. Allah'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten geri kalmak için senden izin istemezler. Allah kendine karşı gelmekten sakınanları çok iyi bilendir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp kendileri de o şüphelerinin içinde bocalayan kimseler senden izin isterler.

46. Onlar eğer savaşa çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların harekete geçmelerini istemedi de onları geri bıraktı ve onlara, "Oturun oturan acizlerle beraber"denildi.

47. Eğer onlar da sizin içinizde (sefere) çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacak ve sizi fitneye düşürmek için aranızda koşuşturacaklardı. Aranızda onları dinleyecek kişiler de vardı. Allah zalimleri hakkıyla bilendir.

48. Andolsun bunlar daha önce de fitne çıkarmak istemişler ve sana karşı türlü türlü işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde Allah'ın dini galip geldi.

49. Onlardan "Bana izin ver, beni fitneye (isyana) sevketme"diyen de vardır. Bilesiniz ki onlar (böyle diyerek) fitnenin ta içine düştüler. Şüphesiz ki cehennem kâfirleri elbette kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik gelirse, bu onları üzer. Eğer başına bir musîbet gelirse, "Biz tedbirimizi önceden almıştık"derler ve sevinerek dönüp giderler.

51. De ki: "Bizim başımıza ancak, Allah'ın bizim için yazdığı şeyler gelir. O bizim yardımcımızdır. Öyleyse mü'minler, yalnız Allah'a güvensinler."

52. De ki: "Bizim için siz, (şehitlik veya zafer olmak üzere) ancak iki güzellikten birini bekleyebilirsiniz. Biz de, Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size ulaştıracağı bir azabı bekliyoruz. Haydi bekleyedurun. Şüphesiz biz de sizinle birlikte beklemekteyiz."

53. Yine de ki: "İster gönüllü, ister gönülsüz olarak harcayın, sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz fasık bir topluluksunuz."

54. Harcamalarının kabul edilmesine, yalnızca, Allah'ı ve Rasûlünü inkar etmeleri, namaza ancak üşene üşene gelmeleri ve ancak gönülsüzce harcamaları engel olmuştur.

55. Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah bununla ancak onlara dünya hayatında azap etmeyi ve canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor.

41. [Sizin için] bu kolay da olsa zor da olsa, (65) savaşa çıkın; ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda yürekten çaba gösterin; (çünkü) eğer bilirseniz, bu sizin kendi iyiliğiniz içindir!

42. Ortada umulmadık türden bir kazanç ve kolay bir sefer [umudu] olsaydı, [ey Peygamber] kuşkusuz, arkandan gelirlerdi; fakat çıkılacak yol onlara çok uzun geldi. (66) (Bu yetmiyormuş gibi), bir de [ey inananlar, sizin dönüşünüzden sonra] o (sefere katılmayan) kimseler, Allah'a yemin edip [bu yeminle] kendilerini tehlikeye sokarak: "Gücümüz olsaydı, mutlaka sizinle beraber çıkardık" diyecekler: Oysa Allah, Onların düpedüz yalan söylediklerini elbette biliyor!

43. Allah seni affetsin [ey Peygamber]! (67) Daha kimin doğru söylediği senin için (iyice) ortaya çıkmadan ve sen [kimler] yalancı (iyice) tanımadan, niçin [evde kalmaları yolunda] onlara izin verdin?

44. Allah'a ve Ahiret Günü'ne [yürekten] inananlar kendilerini [Allah yolunda] mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten bağışık tutmanı senden istemezler. Ve zaten kendisine karşı kimin sorumluluk bilincine sahip olduğu konusunda Allah mutlak bilgi sahibidir: (68)

45. Yalnızca, Allah'a ve Ahiret Günü'ne [yürekten] inanmayanlar senden bağışıklık isterler; ve bir de kendilerini şüphe ve tereddüdün eline kaptırıp da kararsızlık içinde bir o yana bir bu yana gidip gelenler.

46. Çünkü, [gerçekten seninle sefere] çıkmak isteselerdi, elbette, bunun için bir hazırlık yaparlardı: zaten Allah onların kalkış tarzlarını beğenmedi ve bu yüzden onları (seferden) alıkoydu; Ve kendilerine: "Peki, [sizler de] evlerinizde oturun bakalım, [öteki] oturanlarla (69) beraber" denildi.

47. Bu [münafıklar] sizinle beraber (siz ey inananlar) sefere çıksalar da, aranıza nifak sokmaktan başka bir şey yapmayacaklar ve içinizde kendilerine kulak verenler olduğunu görüp aranıza fitne sokmak amacıyla saflarınıza sokulacaklardı; ne var ki, Allah kötülük peşinde olanlar hakkında eksiksiz bilgi sahibidir.

48. Aslında onlar bundan önce (70) de fitne çıkarmaya çalışmışlar ve sana karşı [ey Peygamber] türlü türlü düzenler kuragelmişlerdi, tâ ki onların hiç hoşuna gitmese de hak vahyedilip Allah'ın yargı ve iradesi kendini gösterinceye kadar.

49. Ve onların arasında, (71) "[Evde kalmam için] bana izin ver; beni böylesine çetin bir sınava sokma!" diyen niceleri vardı. Ama işte [tam da böyle bir istekte bulunmakla sınavı zaten başından kaybetmiş ve] kötülüğün ayartısına yenik düşmüş oldular: (72) ve (bunun bir sonucu

56. Kesinlikle sizden olduklarına dâir Allah'a yemin ederler. Oysa onlar sizden değillerdir. Fakat onlar korkudan ödleri patlayan bir topluluktur.

57. Eğer sığınacak bir yer veya (gizlenecek) mağaralar yahut girilecek bir delik bulsalardı, hemen koşarak oraya kaçarlardı.

58. İçlerinden sadakalar konusunda sana dil uzatanlar da var. Kendilerine ondan bir pay verilirse, hoşnut olurlar; eğer kendilerine ondan bir pay verilmezse, hemen kızarlar.

59. Eğer onlar Allah ve Resûlünün kendilerine verdiğine razı olup, "Bize Allah yeter. Lütuf ve ihsanıyla Allah ve Resûlü ileride bize yine verir. Biz yalnız Allah'a rağbet eder (onun ihsanını ister)iz"deselerdi, kendileri için daha hayırlı olurdu.

60. Sadakalar (zekatlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

61. Yine onlardan peygamberi inciten ve "O (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır"diyen kimseler de vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır ki Allah'a inanır, mü'minlere inanır (güvenir). İçinizden inanan kimseler için bir rahmettir. Allah'ın Resûlünü incitenler için ise elem dolu bir azap vardır."

62. Sizi razı etmek için, Allah'a yemin ederler. Eğer gerçekten mü'min iseler (bilsinler ki), Allah ve Resûlü'nü razı etmeleri daha önceliklidir.

63. Allah'a ve Resûlüne karşı gelen kimseye, içinde ebedî kalacağı cehennem ateşinin olduğunu bilmediler mi? İşte bu, büyük bir rezilliktir.

64. Münafıklar, kalplerinde olan şeyleri, yüzlerine karşı açıkça haber verecek bir sûrenin üzerlerine indirilmesinden çekinirler. De ki: "Siz alay ede durun! Allah, çekindiğiniz o şeyi ortaya çıkaracaktır."

65. Şâyet kendilerine (niçin alay ettiklerini) sorsan, "Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk", derler. De ki: "Allah'la, onun âyetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz?"

66. Boşuna özür dilemeyin! Çünkü siz, (sözde) iman ettikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden (tövbe eden) bir zümreyi affetsek bile, suçlarında ısrar etmeleri sebebiyle, diğer bir zümreye azap edeceğiz.

67. Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir (birbirlerinin benzeridir). Kötülüğü emredip, iyiliği yasaklarlar, ellerini de sıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; Allah da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar, fasıkların ta kendileridir.

olarak da) bilin ki, cehennem, hakkı tanımaktan kaçınanların hepsini er geç kuşatacaktır.

50. Senin başına iyi bir hal gelse, (73) (ey Peygamber), bu onları eseflendirir; ama başına bir musibet gelse, [kendi kendilerine]: "Biz önceden bizim (için gerekli) tedbirleri almıştık!" derler; ve sevinç içinde dönüp giderler.

51. De ki: "Bizim başımıza, asla Allah'ın bizim için yazdığından başka bir şey gelmez! O bizim yüceler yücesi Efendimizdir; o halde, inananlar (yalnızca) Allah'a güvensin!"

52. De ki: "Bize [olması mümkün] iyiler iyisi iki şeyden birisi değil de, ille de [kötü] bir şey olmasını mı umup gözlüyorsunuz? (74) Fakat, bilin ki, sizin kadar biz de gözlüyoruz, Allah'ın [ya] kendi katından (75) ya da bizim elimizle sizi bir azaba uğratmasını! O halde, umutla gözleyin; bilin ki, biz de sizinle birlikte gözleyeceğiz!"

53. De ki: "[Allah uğruna olduğu görüntüsü altında] ister gönüllü olarak harcayın, ister gönülsüzce: bu sizden asla kabul edilmeyecektir; (76) çünkü, siz kötülüğe gömülüp gitmeye niyetli bir topluluksunuz!"

54. Onların yaptığı harcamaların kendilerinden [bir iyilik olarak] kabul edilmesinde biricik engel, (77) onların Allah'ı ve O'nun Elçisi'ni tanımaktan kaçınır bir eğilim göstermeleri, (dolayısıyla) namaza ancak üşene üşene katılmaları (78) ve [iyi amaçlar için] ancak gönülsüzce harcamalarıdır.

55. Öyleyse, onların geçici servetleri yahut çocukları[nın çokluğundan duydukları doyum] sakın seni imrendirmesin: Allah bütün bunlarla dünya hayatında onlara sadece azap vermek ve canlarının hakkı [hâlâ] inkar edip dururlarken çıkmasını istemektedir. (79)

56. Sizden olmadıkları, fakat [sadece] korkunun yönlendirdiği bir topluluk oldukları halde Allah'a yeminle sizden olduklarını söylerler:

57. (oysa) sığınacak bir yer yahut bir mağara, bir kovuk bulabilselerdi önünü ardını düşünmeden panik içinde dönüp oraya başlarını sokarlardı. (80)

58. Ve onların arasında [ey Peygamber,] Allah için sunulan şeylerin [dağıtımında] sana dil uzatanlar var: (81) onlardan kendilerine verilmediğini görseler, işte o zaman öfkeden neredeyse deliye dönerler.

59. Oysa, Allah'ın kendilerine verdiği ve O'nun Elçisi'nin de verilmesini [sağladığı] (82) şeylerle yetinip hoşnut olsalardı ve "Allah bize yeter! Allah, bolluk ve bereketinden bize [dilediğini] verecektir; O'nun Elçisi ise bize verilmesini [sağlayacaktır]; doğrusu, biz umutla ve yürekten Allaha yönelmişiz," deselerdi, [bu onlar için elbette daha iyi olurdu].

60. Allah için (83) sunulan şeyler, yalnızca yoksul ve düşkünler, bu konuyla ilgilenen görevliler, (84) kalpleri kazanılacak olan kimseler içindir; ve

68. Allah erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kafirlere, içinde ebedî kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. O, onlara yeter. Allah onlara lanet etmiştir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

69. (Ey münafıklar!), siz de tıpkı, sizden öncekiler gibisiniz: Onlar sizden daha güçlü, malları ve çocukları daha fazlaydı. Onlar paylarına düşenden faydalanmışlardı. Sizden öncekilerin, paylarına düşenden faydalandığı gibi siz de payınıza düşenden öylece faydalandınız ve onların daldığı gibi, siz de (dünya zevkine) daldınız. İşte onların dünyada da ahirette de amelleri boşa gitmiştir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

70. Onlara kendilerinden öncekilerin; Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin; İbrahim'in kavminin; Medyen halkının ve yerle bir olan şehirlerin haberleri ulaşmadı mı? Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getirmişti. (Ama inanmadılar Allah da onları cezalandırdı.) Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

71. Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah'a ve Resûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

insanları boyunduruklarından kurtarmak için; ve borçlarını ödeyemeyecek durumda olanlar için; ve Allah uğruna girişilebilecek her türlü çaba için ve yolda kalmış kimseler için: bu, Allah'tan (uyulması zorunlu) bir yönergedir; çünkü Allah, doğru hüküm ve hikmetle yön gösteren mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir. (85)

61. [HAKKIN düşmanları] arasında "O her söze kulak veriyor" (86) diyerek Peygamber'i yerip kınayanlar var.De ki: "[Evet,] o, hakkınızda hayırlı olanı (87) [duyup dinlemek için] kulaklarını açık tutuyor. Allah'a inanıp müminlere güveniyor; (çünkü) içinizden imana erişenler için [Allah'ın] rahmeti[nin bir tecellisi]dir o. Ve Allah'ın Elçisi'ni yerip kınayan o kimselere gelince, [öte dünyada] pek çetin bir azap bekliyor böylelerini".

62. [O ikiyüzlüler] sizi hoşnut bırakmak için [iyi niyetle edip-eyledikleri konusunda] yüzünüze karşı Allah'a yemin ederler. Oysa, eğer gerçekten inanmış olsalardı, başka herkesten önce Allah'ı ve O'nun Elçisi'ni hoşnut etmeye çalışmaları gerekirdi! (88)

63. Hem bilmiyorlar mı ki, Allah'a ve O'nun Elçisi'ne karşı koyan kimseyi, içinde ebediyyen kalacağı cehennem ateşi beklemektedir? En vahim alçalma da budur zaten.

64. Münafıklar[dan bazıları], kendilerine karşı [bir delil olmak üzere], kalplerinde gizleyip durdukları [gerçek] niyeti açığa vuracak [yeni] bir surenin indirilmesinden tasalanıyorlar. (89) De ki: "Siz alay ededurun bakalım! Nasıl olsa Allah, tasalandığınız asıl şeyi (90) er geç açığa vuracak!"

65. Yine de, onlara soracak olsan mutlaka şöyle cevap verirler: "Yarenliğe kaptırmıştık kendimizi, [kelime] oyun[u] yapıyorduk, hepsi bu". (91) De ki: "Allah'la, O'nun ayetleriyle, O'nun Elçisi'yle mi alay edip eğleniyordunuz siz?

66. [Boşuna anlamsız] mazeretler ileri sürmeyin! Böylece sizler düpedüz hakkı inkar etmiş oldunuz, (92) hem de [ondan yana] inancınız[ı açıkladık]dan sonra!" (Bu olayla ilgi derecesine göre) içinizden bir kısmınızın günahını bağışlasak bile, suça gömülüp gitmelerinden ötürü, ötekileri azaba uğratacağız. (93)

67. İkiyüzlülerin, erkek-kadın, hepsi aynı türden, aynı yapıda kimselerdir: kötü/eğri olanın yapılmasını öğütler, iyi/doğru olanın yapılmasını önlerler. (94) ve [iyi olanı yapmaya] asla yanaşmazlar. Allah'a karşı umursamazdırlar; bu yüzden Allah da onları gözden çıkarır. Gerçekten günaha gömülüp gitmiş olanlar da işte bunlar, bu ikiyüzlü kimselerdir! (95)

68. Hem erkek ve kadın münafıklara, hem de hakkı açıktan açığa inkar edenlere Allah, içinde yerleşip kalacakları cehennem ateşini vaad etmiştir; onların payına düşecek olan budur. Çünkü Allah

onları lânetlemiştir; ve sürüp gidecek bir azap beklemektedir onları.

69. [Onlara de ki: "sizler de] sizden önce yaşayıp gitmiş [münafık] kimseler gibisiniz. (96) Onlar kuvvetçe sizden daha güçlü, servetçe daha zengin ve sayıca daha kalabalıktılar; onlar [bu dünyadan] kendi paylarını aldılar; siz de kendi payınızı alıp yararlandınız; tıpkı sizden öncekilerin kendi paylarını aldıkları gibi: Ve işte siz de, tıpkı onlar gibi, çürük ve asılsız dâvâlara dalıp gittiniz. (Geçmişte de, gelecekte de) işte bu tür kimselerdir, yapıp-ettikleri bu dünya hayatında da öte dünyada da boşa gitmiş olanlar; ve işte böyleleridir, kaybedenler!" (97)

70. O halde, hiç gözönüne almazlar mı, kendilerinden öncekilerin başına gelenleri? Nûh toplumunun [başına gelenleri], Âd ve Semûd toplumlarının, İbrahim toplumunun, Medyen halkının ve yıkılıp giden bütün o şehirlerin [başına gelenleri]? (98) Bunların hepsine, kendi [içlerinden çıkarılan] elçiler, hakkı ortaya koyan apaçık delillerle gelmişlerdi, [fakat bu toplumlar onlara karşı çıktılar:] dolayısıyla, Allah değildi [azabıyla] onlara zulmeden; onların bizzat kendileriydi kendilerine zulmeden.

71. ERKEK ve kadın müminlere gelince, onlar birbirlerinin yakınlarıdırlar: (99) [hep] iyi ve doğru olanın yapılmasını özendirir, kötü ve zararlı
yapılmasına engel olurlar; ve onlar namazla
kararlı ve devamlıdırlar, arındırıcı yükümlül
yerine getirir, Allah'a ve O'nun Elçisi'ne yürekten bağlılık gösterirler. İşte bunlardır, Allah'ın rahmetiyle kuşatacağı kimseler: muhakkak ki, doğru hüküm ve hikmetle yargılayan en yüce iktidar sahibidir Allah!

DUR
-
+
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar hikmet dolu Kitab'ın âyetleridir.

2. İçlerinden bir adama, insanları uyar ve iman edenlere, Rableri katında kendileri için bir doğruluk makamı bulunduğunu müjdele diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki o kâfirler, "Bu elbette apaçık bir sihirbazdır"dediler?

3. Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan, sonra da Arş'a kurulup işleri yerli yerince düzene koyan Allah'tır. O'nun izni olmaksızın, hiç kimse şefaatçı olamaz. İşte o, Rabbiniz Allah'tır. O halde O'na kulluk edin. Hâlâ düşünmüyor musunuz?

4. Hepinizin dönüşü ancak onadır. Allah bunu bir gerçek olarak vadetmiştir. Şüphesiz o başlangıçta yaratmayı yapar sonra, iman edip salih ameller işleyenleri adaletle mükafatlandırmak için onu (yaratmayı) tekrar eder. Kafirlere gelince, inkar etmekte olduklarından dolayı, onlar için kaynar sudan bir içki ve elem dolu bir azap vardır.

1. Elif-Lâm-Râ. (1) BUNLAR hikmetle (2) dolu olan ilahî kitabın ayetleridir.

2. Kendi içlerinden birine, (3) "Bütün insanlığı uyar; imana erişenlere, her bakımdan içtenlikli ve dürüst olmakla Rablerinin katında öteki herkesten ileri geçtiklerini (4) müjdele" diye vahyetmemiz insanların tuhafına mı gitti? [Yalnızca] hakkı inkar edenler, "Bakın, bu (adam) düpedüz bir büyücü!" (5) derler.

3. GERÇEK ŞU Kİ, sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı evrede yaratan, sonra da kudret ve egemenlik makamına geçip varlığı yöneten Allah'tır. (6) O'nun izni olmadıkça, araya girip kayıracak kimse yoktur. (7) İşte böyledir sizin Rabbiniz: öyleyse [yalnızca] O'na kulluk edin: artık bunu (iyice) aklınızda tutmayacak mısınız?

4. Hepiniz topluca O'na döneceksiniz: bu Allah'ın, gerçekleşmesi kaçınılmaz olan sözüdür, çünkü O [insanı] bir kere yarattıktan sonra buna sonuna kadar devam ediyor (8) ki, imana erişip iyi ve yararlı işler, eylemler ortaya koyanları adaletle

5. O, güneşi bir ışık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller takdir edendir. Allah bunları (boş yere değil) ancak gerçek ile (hikmeti gereğince) yaratmıştır. O, âyetlerini, bilen bir topluma ayrı ayrı açıklamaktadır.

6. Şüphesiz gece ve gündüzün ardarda değişmesinde, Allah'ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde, Allah'a karşı gelmekten sakınan bir toplum için pek çok deliller vardır

7,8. Şüphesiz bize kavuşacağını ummayan ve dünya hayatına razı olup onunla yetinerek tatmin olan kimseler ile âyetlerimizden gafil olanlar var ya işte onların kazanmakta oldukları günahlar yüzünden, varacakları yer ateştir.

9. (Fakat) iman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları imanları sebebiyle, hidayete erdirir. Nimetlerle dolu cennetlerde altlarından ırmaklar akar.

10. Bunların oradaki duaları, "Seni eksikliklerden uzak tutarız Allah'ım!", aralarındaki esenlik dilekleri, "selâm"; dualarının sonu ise, "Hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur"sözleridir.

11. Eğer Allah insanlara, onların hemen hayra kavuşmayı istedikleri gibi, şerri de acele verseydi, elbette onların ecellerine hükmolunurdu. İşte biz, bize kavuşmayı ummayanları, kendi azgınlıkları içinde bocalar halde bırakırız.

12. İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken (her halinde bu sıkıntıdan kurtulmak için) bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş)tir.

13. Andolsun, sizden önceki nice nesilleri peygamberleri, kendilerine apaçık deliller getirdikleri halde (yalanlayıp) zulmettikleri vakit helâk ettik. Onlar zaten inanacak değillerdi. İşte biz suçlu toplumu böyle cezalandırırız.

14. Sonra, nasıl davranacağınızı görelim diye, onların ardından yeryüzünde sizi onların yerine getirdik.

15. Âyetlerimiz kendilerine apaçık birer delil olarak okunduğunda, (öldükten sonra) bize kavuşmayı ummayanlar, "Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir"dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer Allah dileseydi, ben size onu okumazdım, Allah da size onu bildirmezdi. Ben sizin aranızda bundan (Kur'an'ın inişinden) önce (kırk yıllık) bir ömür yaşadım. Hiç düşünmüyor musunuz?"

ödüllendirsin. Hakkı inkara yeltenenleri ise, hakkı inat ve ısrarla reddetmelerinden ötürü yakıcı bir umutsuzluk içkisi (9) ve can yakıcı bir azap beklemektedir.

5. Güneşi parlak bir ışık [kaynağı] ve ayı aydınlık kılan, (10) ve yılların sayısını bilesiniz, [zamanı] ölçebilesiniz diye ona evreler koyan O'dur. Bunların hiç birini Allah bir anlam ve amaçtan yoksun yaratmış değildir. (11) (Allah), bilmek isteyen bir topluluk için ayetlerini ayrıntılı olarak (işte böyle) açıklıyor:

6. Çünkü, gerçekten de, geceyle gündüzün ardarda gelmesinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı her şeyde, O'na karşı sorumluluk bilinci taşıyan bir toplum için mutlaka işaretler vardır!

7. Beri yandan, er geç Bizim karşımıza çıkacaklarına inanmayıp (12) kendilerini bu dünya hayatıyla hoşnut kılmaya çalışanlara, onun ötesini gözetmeyenlere (13) ve (böylece) Bizim ayetlerimizi umursamayanlara gelince:

8. yapageldikleri [bütün o kötülüklerden] ötürü onların varacağı yer ateştir.

9. [Ama], doğrusu, imana erişip doğru ve yararlı işler yapanlara gelince, Rableri imanlarından dolayı onları doğru yola eriştirmektedir. [Ah... nimetlerle dolu hasbahçelerde onların ayak... altında (14) dereler, ırmaklar çağıldayacaktır;

10. orada [o mutluluk makamında] onlar "Ey... Allahım! sınırsız kudret ve izzetinle ne yüce... diye çığrışırlar; (15) ve onlara, "Size selâm o... diye karşılık verilir; (16) bunun üzerine onlar da son söz olarak: "Bütün övgüler, âlemlerin Rabbi olan Allah'a özgüdür!" derler.

11. [İMDİ], eğer, onların iyilik [olarak gördükleri şeyin kendilerine] ulaşmasını aceleyle istedikleri gibi, Allah da insanlara [günahları yüzünden hak ettikleri] şerri tezelden verseydi, onların sonu çarçabuk gelmiş olurdu! (17) Ama Biz, Bizimle ergeç karşılaşacaklarına inanmayanları (18) o kurumlu azgınlıkları içinde körcesine bocalayıp dururlarken kendi hallerine bırakırız.

12. Zaten, insanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de (19) Bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, başına gelen sıkıntıdan kendisini kurtaralım diye sanki Bize hiç yalvarıp yakarmamış gibi (20) [nankörce] davranmaya devam eder! Kendi güçlerini boşa harcayan (budala)lara, (21) yapıp-ettikleri işte böyle güzel görünür.

13. Ve gerçek şu ki, sizden önce, kendilerine gönderilen peygamberler onlara hakkın apaçık delillerini getirdikleri halde [inat ve ısrarla] zulüm (ve kötülük) yapmaya devam ettikleri zaman, nice nesilleri yok ettik; çünkü onlar [bu delillere ya da peygamberlere] inanmayı reddettiler. Biz işte böyle cezalandırırız, günaha gömülüp giden toplumları. (22)

17. Artık, Allah'a karşı yalan uydurandan veya O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir? Şüphe yok ki (böyle) suçlular asla kurtuluşa ermezler.

18. Allah'ı bırakıp, kendilerine ne zarar, ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve "İşte bunlar Allah katında bizim şefaatçılarımızdır"diyorlar. De ki: "Siz, Allah'a göklerde ve yerde onun bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz!? O, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır, yücedir."

19. İnsanlar (başlangıçta tevhit inancına bağlı) tek bir ümmet idiler; sonra ayrılığa düştüler. Eğer (azabın ertelenmesiyle ilgili olarak ezelde) Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, ayrılığa düştükleri hususlarda aralarında derhal hüküm verilir (işleri bitirilir)di.

20. "Ona (peygambere) Rabbinden bir mucize indirilse ya!"diyorlar. De ki: "Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin, şüphesiz ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim!"

21. Kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, insanlara bir rahmet (ferahlık ve mutluluk) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzakları (birtakım tertipleri ve asılsız iddiaları) vardır. De ki: "Allah daha çabuk tuzak kurar."Şüphesiz elçilerimiz (melekler) kurmakta olduğunuz tuzakları yazıyorlar.

22. O, sizi karada ve denizde gezdirip dolaştırandır. Öyle ki gemilerle denize açıldığınız ve gemilerinizin içindekilerle birlikte uygun bir rüzgarla seyrettiği, yolcuların da bununla sevindikleri bir sırada ona şiddetli bir fırtına gelip çatar ve her taraftan dalgalar onlara hücum eder de çepeçevre kuşatıldıklarını (batıp boğulacaklarını) anlayınca dini Allah'a has kılarak "Andolsun, eğer bizi bundan kurtarırsan, mutlaka şükredenlerden olacağız"diye Allah'a yalvarırlar.

23. Fakat onları kurtarınca, bir de bakarsın ki yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapıyorlar. Ey İnsanlar! Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. (Bununla) sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz bizedir. (Biz de) bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

24. Dünya hayatının hâli, ancak gökten indirdiğimiz bir yağmurun hali gibidir ki, insanların ve hayvanların yedikleri yeryüzü bitkileri onunla yetişip birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü (o bitkilerle) bütün zinet ve güzelliklerini alıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerine (her türlü tasarrufa) kadir olduklarını sandıkları bir sırada, geceleyin veya güpegündüz ansızın ona emrimiz (afetimiz) geliverir de, bunları, sanki dün yerinde hiç yokmuş gibi, kökünden yolunmuş bir hâle getiririz. İşte düşünen bir toplum için, âyetleri böyle ayrı ayrı açıklıyoruz.

25. Allah esenlik yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola iletir.

14. Ve derken sizi yeryüzünde onların ardılları kıldık ki nasıl davranacağınıza bakıp değerlendirelim.

15. VE [hal böyleyken:] ne zaman ayetlerimiz bütün açıklığıyla kendilerine okunup ulaştırılsa, o Bizim huzurumuza çıkacaklarına inanası gelmeyen kimseler, "Bize bundan başka bir söylem/bir öğreti getir; ya da bunu değiştir" (23) diyecek olurlar. [Ey Peygamber] de ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem olacak şey değil; ben ancak bana vahyedilene uyarım. Bakın, [bu konuda] Rabbime baş kaldıracak olursam, dehşet veren o [Büyük] Gün (gelip çattığında) azabın [beni bulmasın]dan korkarım!"

16. De ki: "Allah [başka türlüsünü] dileseydi, size bu [ilahî kelâmı] okuyup duyurmazdım; O da size ulaştırmazdı onu. Gerçek şu ki, bu [vahiy bana gelmezden] önce bir ömür boyu aranızda bulundum: öyleyse, yine de aklınızı kullanmayacak mısınız?" (24)

17. Hem, kendi uydurduğu yalanları Allah'a yakıştıran ya da O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Doğrusu, (böyle yaparak) günaha gömülüp giden kimseler kurtuluşa asla erişemeyeceklerdir; (25)

18. ve [ne de] Allah'la beraber, kendilerine ne yarar ne de zarar verebilecek durumda olmayan şeylere veya varlıklara kulluk edip [kendi kendilerine], "Bunlar bizim Allah katındaki kayırıcılarımızdır" (26) diyen [kimse]ler!.. De "Göklerde ve yerde Allah'ın bilmediği bir şey mi O'na haber verebileceğinizi sanıyorsunuz? (27) (Yoo,) kudret ve egemenliğinde sınırsız olan O'dur, ve insanların O'na, ilahlığında ortak yakıştırdıkları her şeyden sonsuzcasına yücedir.

19. VE [bil ki,] bütün insanlık sadece bir tek topluluk halindeydi, ama sonradan ayrı görüşleri benimsemeye başladılar. (28) Şayet (bu konuda) Rabbinin katında önceden belirlenmiş bir karar olmasaydı düştükleri bütün bu ayrılıklar [daha başlangıçta] çözümlenmiş olurdu. (29)

20. İMDİ [hakkı inkar edenler]: "Ona niçin Rabbinin katından mucizevî bir alamet indirilmiyor?" deyip duruyorlar. (30) O halde, (onlara) de ki: "İnsanoğlunun görüp algılayamayacağı şeylerin bilgisi ancak Allah'a özgüdür. (31) Öyleyse, bekleyin [O'nun iradesi tecelli edinceye kadar:] hem, ben de sizinle bekleyeceğim!"

21. Ve [işte bunun gibi:] ne zaman kendilerine (bir) darlık dokunup geçtikten sonra [bu tür] insanlara (32) rahmet[imizden biraz] tattırsak, hemen ayetlerimiz hakkında asılsız iddialar tasarlamaya başlarlar. (33) De ki: "İnce tasarımda Allah [sizden çok] daha tezdir!"Dikkat edin! Bizim [görünmeyen] habercilerimiz tasarlayıp durduğunuz her şeyi (inceden inceye) kaydedi-yorlar!

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

26. Güzel iş yapanlara (karşılık olarak) daha güzeli ve bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de bir zillet. İşte onlar cennetliklerdir ve orada ebedî kalacaklardır.

27. Kötü işler yapmış olanlara gelince, bir kötülüğün cezası misliyledir ve onları bir zillet kaplayacaktır. Onları Allah(ın azabın)dan koruyacak hiçbir kimse de yoktur. Sanki yüzleri, karanlık geceden parçalarla örtülmüştür. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

28. Onların hepsini bir araya toplayacağımız, sonra da Allah'a ortak koşanlara, "Siz de, ortaklarınız da yerinizde bekleyin"diyeceğimiz günü düşün. Artık onların (ortak koştuklarıyla) aralarını tamamen ayırırız ve ortak koştukları derler ki: "Siz bize ibadet etmiyordunuz."

29. "Şimdi ise sizin bize tapınmanızdan habersiz olduğumuza dair sizinle bizim aramızda şâhit olarak Allah yeter."

30. Orada herkes daha önce yaptığı şeyleri yoklayacak (ve kendi akıbetini öğrenecek), hepsi de gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülecekler ve (ilah diye) uydurdukları şeyler (onları yüzüstü bırakıp) kendilerinden kaybolup gidecektir.

31. De ki: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya da işitme ve görme yetisi üzerinde kim mutlak hakimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? İşleri kim yürütüyor?""Allah"diyecekler. De ki: "O halde Allah'a karşı gelmekten sakınmayacak mısınız?"

32. İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Hak'tan sonra sadece sapıklık vardır. O halde nasıl oluyor da (Hak'tan) döndürülüyorsunuz?

33. Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki, "Onlar artık imana gelmezler"sözü, işte böylece gerçekleşmiştir.

34. De ki: "Allah'a koştuğunuz ortaklarınızdan, başlangıçta yaratmayı yapacak, sonra onu tekrarlayacak kimse var mı?"De ki: "Allah başlangıçta yaratmayı yapar, sonra onu tekrar eder. O halde nasıl oluyor da (haktan) çevriliyorsunuz?"

35. De ki: "Allah'a koştuğunuz ortaklarınızdan hakka iletecek olan bir kimse var mı?"De ki: "Hakka Allah iletir."Öyle ise, hakka ileten mi uyulmaya daha layıktır, yoksa iletilmedikçe doğru yolu bulamayan kimse mi? Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Onların çoğu ancak zannın ardından gider. Oysa zan, hak namına hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz Allah onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilendir.

37. Bu Kur'an, Allah'tan (indirilmiş olup) başkası tarafından uydurulmamıştır. Fakat o kendinden öncekileri doğrulayıcı ve Kitabı (Allah'ın levh-i mahfuzdaki yazısını) açıklayıcı olarak, indirilmiştir.

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Öyle ki, gemilerle denize açıldığınızda, (34) gemilerin elverişli bir rüzgarın önünde yolcuları alıp götürdüğü zaman [olanları düşünün,] gemidekiler sevinç ve güvenlik içinde hissederler kendilerini; derken bir fırtına yakalar gemiyi ve dalgalar her yandan kuşatır onları, öyle ki, [ölümün] kendilerini çepeçevre sardığını düşünürler de [o zaman] dinlerine sıkı sıkı sarılıp yalnızca Allah'a yönelerek: "Bizi bu (felaketten) kurtarırsan, andolsun ki şükreden kimselerden olacağız!" diye yalvarıp yakarırlar O'na.

23. Ne var ki, Allah onları bu [felaketten] kurtarır kurtarmaz, hemen yeryüzünde haksız yere azgınlık yapmaya koyulurlar! (35) Ey insanlar! Yaptığınız bütün taşkınlıklar döne dolaşa yine kendinizi bulacaktır! (36) [Yalnızca] bu dünya hayatının (geçici) doyumları[nı] gözetiyorsunuz: fakat [hatırlayın ki,] sonunda Bize döneceksiniz ve o zaman [hayatta] yapıp-ettiğiniz her şeyi size (eksiksiz) haber vereceğiz.

24. Bu dünyadaki hayatın örnekçesi gökten indirdiğimiz yağmurunki gibidir ki onu, insanların ve hayvanların beslendiği yeryüzü bitkileri er (37) tâ ki yeryüzü gözalıcı görkemine kavuşu süslenip bezendiği ve sakinleri onun üzerin bütünüyle egemen olduklarına inandıkları zaman, (38) bir gece vakti yahut güpegündüz (kıskıvrak yakalayan) hükmümüz iner ona; ve böylece kökünden biçilmişe çeviririz, sanki dün de y gibi! (39) Düşünen insanlar için işte Biz böyle açık açık ve ayrıntılı olarak dile getiriyoruz ayetlerimizi!

214

Getir

DUR

- +

fontsize: 14

25. (BÖYLE yapmakla) [bilin ki] Allah, [insanı] huzur ve güvenlik ortamına çağırmakta ve dileyeni dosdoğru bir yola yöneltmektedir. (40)

26. İyi ve yararlı işler yapmakta sebatlı olanları (karşılık olarak) daha iyisi ve ondan da fazlası (41) beklemektedir. [Kıyamet Günü'nde] onların yüzlerini ne bir kararma, ne de bir aşağılanma gölgelemeyecektir: İşte bunlardır cennetlikler; orada ebedî kalacak olanlar.

27. Ama kötü işler yapmış olanlara gelince; kötülüğün karşılığı kendisi kadar olacaktır; (42) ve Allah'a karşı kendilerini savunacak kimseleri olmayacağına göre- (utanç) ve aşağılanma onları, sanki yüzlerini kopkoyu bir gecenin karanlığı bürümüş gibi, gölgeleyecek: (43) İşte bunlardır cehennemlikler; orada yerleşip kalacak olanlar...

28. Çünkü, bir gün onların hepsini bir araya toplayacağız ve [hayattayken] Allah'tan başkalarına ilahlık yakıştıranlara: "Siz ve Allah'a ortak koştuğunuz o şeyler, [o varlıklar ve güçler, hepiniz] (44) olduğunuz yerde kalın!" diyecek ve böylece onları birbirinden ayıracağız. (45) Ve (o zaman) Allah'a ortak koştukları kimseler, [vaktiyle kendilerine kul-köle olmuş olanlara]: "Sizin tapınıp durduğunuz biz değildik; (46)

Bunda hiçbir şüphe yoktur. (O) âlemlerin Rabbi tarafındandır.

38. Yoksa onu (Muhammed kendisi) uydurdu mu diyorlar? De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi siz de onun benzeri bir sûre getirin ve Allah'tan başka, çağırabileceğiniz kim varsa onları da yardıma çağırın.

39. Hayır öyle değil. Onlar, ilmini kavrayamadıkları ve kendilerine yorumu gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Kendilerinden öncekiler de (peygamberleri ve onlara indirilen kitapları) böyle yalanlamışlardı. Bak, o zalimlerin sonu nasıl oldu.

40. İçlerinden öylesi var ki ona (Kur'an'a) inanır; yine onlardan öylesi de var ki ona inanmaz. Rabbin bozguncuları daha iyi bilendir.

41. Eğer onlar seni yalanlarlarsa, de ki: "Benim işim bana aittir; sizin işiniz de size. Siz benim yaptığımdan uzaksınız; ben de sizin yapmakta olduğunuz şeylerden uzağım (sorumlu değilim)."

42. Onlardan sana kulak verenler de vardır. Fakat sağırlara, hele akılları da ermiyorsa, sen mi işittireceksin?

43. İçlerinden sana bakanlar da vardır. Fakat körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa, sen mi doğru yolu göstereceksin?

44. Şüphesiz Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez; fakat insanlar kendilerine zulmederler.

45. Onları yeniden diriltip hepsini bir araya toplayacağı gün, sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar (yeni ayrılmışlar) gibi, aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar ziyana uğramış ve doğru yolu bulamamışlardır.

46. Onları tehdit ettiğimiz şeylerin bir kısmını sana göstersek de, (göstermeden) seni vefat ettirsek de sonunda onların dönüşü bizedir. Sonra, Allah onların yapmakta olduklarına da şahittir.

47. Her ümmetin bir peygamberi vardır. Onların peygamberi geldiği (tebliğini yaptığı) zaman, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.

48. "Eğer doğru söyleyenler iseniz, (söyleyin) bu tehdit ne zaman (gerçekleşecek)?"diyorlar.

49. De ki: "Allah dilemedikçe, ben kendime bile ne bir zarar, ne de fayda verme gücüne sahibim. Her milletin bir eceli vardır. Onların eceli geldi mi, ne bir an geri kalabilirler ne de öne geçebilirler."

50. De ki: "Söyleyin bakalım, onun azabı size geceleyin veya gündüzün (ansızın) gelecek olsa, suçlular bunun hangisini acele isterler?!"(Bunların hiçbiri istenecek bir şey değildir).

51. (Onlara) "Azap gerçekleştikten sonra mı ona iman ettiniz? Şimdi mi!? Oysa siz onu acele istiyordunuz"(denilecek).

29. bizimle sizin aranızda hiç kimse Allah'ın yaptığı gibi şahitlik yapamaz: gerçek şu ki, [bize] tapındığınızın farkında bile değildik". (47)

30. O an ve işte orada herkes geçmişte yapıp-ettiğiyle sorgulanacak; herkes Allah'a, O yüceler yücesi gerçek sahibine döndürülecek; (48) onların boş hayalleri kendilerini yüzüstü bırakacaktır.

31. DE Kİ: "Sizi göğün ve yerin ürünleriyle rızıklandıran kimdir? (49) Yahut kimdir, işitme ve görme yetisi üzerinde mutlak egemen olan? Kimdir, ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkaran? Ve (yine) kimdir var olan her şeyi çekip çeviren?"Şüphesiz, diyecekler ki: "(Elbette) Allah!" (50) Öyleyse, de ki: "Peki, O'na karşı artık gereken duyarlığı göstermeyecek misiniz?

32. (Hem de) O'nun, sizin Rabbiniz Allah olduğunu, Mutlak ve Nihaî Hakikat olduğunu bildiğiniz halde! (51) Çünkü, hakikat [terk edildik]ten sonra, geriye sapıklıktan başka ne kalır? Öyleyse, hakikati nasıl gözden kaçırabilirsiniz?" (52)

33. Böylece günahkarca davranmaya eğilimli olanlar hakkında Rabbinin sözünün hak olduğu ortaya çıkmış oldu: "Onlar inanmayacaklar". (53)

34. De ki: "O sizin tanrılaştırdığınız varlıklar arasında [hayatı] yoktan var edip de sonra onu tekrar tekrar yaratan var mı?" (54) De ki: "[A Allah'tır, [bütün karmaşıklığıyla hayatı] yoktan var eden ve sonra tekrar tekrar yaratan. Hal böyleyken, nasıl oluyor da, yanlış hükmediyorsunuz!" (55)

35. De ki: "O sizin tanrılaştırdığınız varlıklardan hiç sizi hakka eriştiren var mı?" De ki: "[Yalnızca] Allah'tır, hakka eriştiren. Öyleyse, hakka eriştiren mi izlenmeye layıktır, yoksa kendisine yol gösterilmedikçe bir başına doğru yolu bulamayacak durumda olan mı? (56) Peki, ne oluyor size ve muhakemenize!" (57)

36. Onların çoğu sadece zanna uymaktadırlar. Oysa, zan hiçbir şekilde hakkın yerini tutamaz. (58) Gerçek şu ki, Allah onların yaptıklarını bütünüyle bilmektedir.

37. İmdi, bu Kur'an, asla Allah'tan başkası tarafından tasarlanmış, uydurulmuş olamaz; üstelik (59) o, önceki vahiylerden hakikat adına bugüne kalmış ne varsa onu doğrulayıp, âlemlerin Rabbinden [geldiğinden] şüphe olmayan vahyi özlü bir biçimde açıklıyor. (60)

38. (Buna rağmen) yine de, (61) [hakkı inkara şartlanmış olanlar], "Onu [Muhammed] uydurdu!" diyorlar. [Onlara] de ki: "Eğer doğru sözlü kimselerdenseniz, o zaman, onunkilere eş değer bir sure getirin; hem [bu iş için] Allah'tan başka kimi yardıma çağırabilirseniz çağırın!" (62)

39. Hayır hayır, aslında onlar özünü, hikmetini kavrayamadıkları ve önceden kendilerine açıklanmamış her şeyi yalanlamaya eğilimliler. (63) Onlardan önce gelip geçenler de işte böyle gerçeği

52. Sonra da zulmedenlere, "Ebedî azabı tadın! Siz ancak vaktiyle kazanmakta olduğunuzun cezasına çarptırılıyorsunuz"denilecektir.

53. "O (azap) gerçek midir?"diye senden haber soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki o elbette gerçektir. Siz (bu konuda Allah'ı) âciz kılacak değilsiniz."

54. (O gün) zulmetmiş olan herkes, eğer yeryüzündeki her şeye sahip olsa, kendini kurtarmak için onu fidye verir. Azabı gördüklerinde, için için derin bir pişmanlık duyarlar. Onlara zulmedilmeksizin aralarında adaletle hükmedilir.

55. Bilesiniz ki, göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Yine bilesiniz ki, Allah'ın va'di haktır. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

56. O diriltir ve öldürür; ancak ona döndürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi.

58. De ki: "Ancak Allah'ın lütuf ve rahmetiyle, yalnız bunlarla sevinsinler. Bu, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır."

59. De ki: "Allah'ın size indirdiği; sizin de, bir kısmını helâl, bir kısmını haram kıldığınız rızıklar hakkında ne dersiniz?"De ki: "Bunun için Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a karşı yalan uyduranların, kıyamet günü hakkındaki zanları nedir? Şüphesiz Allah insanlara karşı çok lütufkârdır, fakat onların çoğu (O'nun nimetlerine) şükretmezler.

61. (Ey Muhammed!) Sen hangi işte bulunursan bulun, ona dair Kur'an'dan ne okursan oku ve (ey insanlar, sizler de) hangi şeyi yaparsanız yapın, siz ona daldığınızda biz sizi mutlaka görürüz. Ne yerde, ne de gökte, zerre ağırlığınca, (hatta) bu zerreden daha küçük veya daha büyük olsun, hiçbir şey Rabbinden uzak (ve gizli) olmaz; hepsi muhakkak apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı) dır.

62. Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.

63. Onlar iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır.

64. Dünya hayatında da, ahirette de onlar için müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte bu büyük başarıdır.

65. Onların (inkarcıların) sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün güç Allah'ındır. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

66. Bilesiniz ki göklerde kim var, yerde kim varsa, hep Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar (gerçekte) Allah'a koştukları ortaklara tâbi olmuyorlar. Şüphesiz onlar ancak zanna uyuyorlar ve sadece yalan söylüyorlar.

yalanlamaya yeltenmişlerdi. (Ger-çeği görmek istiyorsan) zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

40. Onların içinde bu [ilahî vahye] hemen inanacak olanlar olduğu gibi, sonuna kadar inanmayacak olanlar da var; (64) (ne olursa olsun) senin Rabbin bozgunculuk yapanları çok iyi bilmektedir.

41. Bunun içindir ki, [ey Peygamber] seni yalanlamaya kalkışırlarsa o zaman (onlara) de ki: "Benim yapıp-ettiklerim bana [yazılacak], sizin yapıp-ettikleriniz de size: ne siz benim yaptıklarımdan sorumlusunuz, ne de ben sizin yaptıklarınızdan sorumluyum".

42. Ve, onların aralarında sana kulak verir gibi yapanlar var; ama, eğer akıllarını kullanmıyorlarsa, sen sesini hiç sağırlara işittirebilir misin?

43. Ve yine onların aralarında sana bakıyormuş gibi yapanlar var; ama, eğer göremiyorlarsa, sen hiç körlere doğru yolu gösterebilir misin?

44. Gerçek şu ki, Allah (hiçbir konuda) insanlara en küçük bir haksızlık yapmaz; fakat insanların yine kendileridir kendilerine haksızlık yapan.

45. Ve o Gün Allah onları [huzuruna] topladığı
zaman [onlara öyle gelecek ki yeryüzünde] s
sadece tanışmalarına yetecek kadar (kısa bi
sadece gündüzün bir saati kadar kalmışlar;
(vaktiyle) Allah'ın huzuruna çıkarılacakları uyarısını
yalanlayan ve [bu yüzden] doğru yolu tutma
geri duranlar (o Gün) bütün bütün yanılmış
kaybetmiş olacaklar.

46. Ve (bu söylediklerimiz doğrultusunda) onlara [hakkı inkar edenlere] hazırladığımız şeylerden (66) bazılarını sana ya [bu dünyada] gösteririz ya da [ceza gerçekleşmeden önce] senin canını alırız; [ama bil ki,] onların dönüşü er geç Bizedir; ve Allah, onların bütün edip-eylediklerine tanıktır. (67)

47. HER ümmet için mutlaka bir elçi olagelmiştir: ancak (her ümmetin) elçisi geldikten [ve tebliğini yaptıktan] sonra onlar hakkında bütünüyle adaletle yargıda bulunulur; (68) ve onlara asla haksızlık yapılmaz.

48. Buna rağmen yine de [hakkı inkar edenler:] "[kıyamet ve (nihaî) yargı hakkındaki] bu söz ne zaman gerçekleşecek? Eğer doğru sözlü kimselerseniz [buna cevap verin, ey siz inananlar]!" diye sorup duruyorlar.

49. [Ey Peygamber] de ki: "Allah dilemedikçe, ben kendim ne bir zararı önleyecek ne de kendime bir yarar sağlayabilecek güçteyim. (69) Her ümmet için bir süre belirlenmiştir: süreleri son bulunca, onu ne bir an geciktirebilirler, ne de çabuklaştırabilirler". (70)

50. De ki: "Ya bir gece vakti, ya da güpegündüz, eğer O'nun azabı başınızda koparsa, [neler hissedebileceğinizi] hiç düşündünüz mü? Günaha gömülüp gitmiş bir toplumun bunu tezlikle

67. O, içinde dinlenesiniz diye geceyi sizin için (karanlık); gündüzü ise aydınlık kılandır. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.

68. "Allah bir çocuk edindi"dediler. O, bundan uzaktır. O her bakımdan sınırsız zengindir. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey onundur. Bu konuda elinizde hiçbir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler."

70. Onlar için dünyada (geçici) bir yararlanma vardır. Sonra dönüşleri bizedir. Sonra da, inkâr etmekte olduklarına karşılık onlara şiddetli azabı tattıracağız.

71. Nûh'un haberini onlara oku. Hani o bir vakit kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Eğer benim konumum ve Allah'ın âyetleriyle öğüt vermem size ağır geliyorsa, (biliniz ki) ben sadece Allah'a dayanıp güvenmişim. Artık siz de (bana) ne yapacağınızı ortaklarınızla beraber kararlaştırın ki işiniz size dert olmasın! Bundan sonra bana hükmünüzü uygulayın; bana mühlet de vermeyin!

istemesini gerektirecek nasıl bir umudu olabilir ki? (71)

51. Peki, gelmesinde [meydan okurcasına] tezlik gösterdiğiniz (ve) şimdi [size, Ona inanıyor musunuz?' diye sorulacağı o Gün] (72) gelip çattıktan sonra mı, ancak o zaman mı, ona inanacaksınız?

52. O Gün ki, [dünya hayatında] haksızlık yapmaya eğilim gösterenlere, Tadın bitmeyen azabı' denecek, yapageldiğiniz işlerin karşılığından başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz sanki?" (73)

53. Bazıları (74) da sana, "Bütün bunlar gerçek mi?" diye soruyorlar. De ki: "Elbette! Rabbim hakkı için, katıksız gerçek bu; ve sizler de [büyük sorgulamadan] asla kaçamayacaksınız!"

54. Haksızlık yapan (75) herkes, dünyadaki her şey onun olsa, [o Gün] onu kurtulmak için fidye olarak verirdi. (76) Ve [o zalimler kendilerini bekleyen] azabı görünce pişmanlıklarını gösterecek gücü (bile) kendilerinde bulamayacaklar. (77) Yine de onlar hakkında adaletle yargıda bulunulacak; kendilerine zulmedilmeyecektir.

55. Dikkat edin! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır! Dikkat edin! Allah'ın vaadi, başa gelmesinden şüphe edilmeyecek bir gerçektir; ne var ki, onların çoğu bunu bilmez!

56. Hayatı bahşeden ve ölümü takdir eden O'dur; ve sonunda hepiniz O'na dönmek zorundasınız. (78)

57. EY İNSANLAR! İşte Rabbinizden size bir öğüt, kalplerde olabilecek her türlü [darlık ve hastalık] için bir şifa (79) ve [O'na] inanan herkes için hidayet ve rahmet gelmiş bulunuyor.

58. Söyle (onlara), Allah'ın bu cömertliği ve rahmetiyle işte böylece sevinsinler: (sevinsinler ki,) bu onların toplayıp biriktirdiği her şeyden daha üstün, daha iyidir! (80)

59. De ki: "Hiç Allah'ın sizin için rızık olarak indirdiği şeyler üzerinde düşündünüz mü? O rızıklar ki, bir kısmını yasaklıyor, bir kısmını da meşru görüyorsunuz". (81)De ki: "[Böyle yapmanız konusunda] size Allah mı izin verdi; yoksa (düpedüz) kendi tahminlerinizi mi Allah'a yakıştırıyorsunuz?"

60. Peki, bu kendi yalanlarını Allah'a yakıştıranlar, Kıyamet Günü [başlarına gelecek olan] hakkında acaba ne düşünüyorlar? Gerçek şu ki, Allah insanlara karşı sınırsız cömertlik göstermektedir; ama (ne yazık ki) onların çoğu şükrünü bilmez.

61. VE [SEN, ey Peygamber] hangi koşullarda olursan ol, bu [ilahî kitaptan] okunacak hangi konuyu (82) dile getirirsen getir ve [siz ey insanlar] hangi işi yaparsanız yapın, [unutmayın ki] siz bu işlere giriştiğiniz an[dan itibaren] Biz üzerinizde gözlemci bulunuyoruz: (83) çünkü ne yerde, ne de gökte tartıya gelmeyecek kadar küçük şeyler bile senin Rabbinin bilgisinden kaçamaz; ne bundan

daha da küçüğü, ne de bundan büyüğü yoktur ki [O'nun] apaçık takdirinde kaydedilmiş olmasın.

62. Unutmayın ki, Allah'a yakın olanların (84) korkmaları için bir sebep yoktur; onlar acı ve üzüntü çekmeyecekler.

63. Onlar, imana erişip Allah'a karşı hep bilinçli ve duyarlı kalmaya çalışan kimselerdir.

64. Onlar için hem bu dünya hayatında (85) hem de sonraki hayatta müjdeler var. Ve Allah'ın vaadlerinde asla bir değişme olmayacak [olduğuna göre], işte budur en büyük zafer, en büyük başarı!

65. Bu itibarla, [hakkı inkar edenlerin] sözleri sana acı ve sıkıntı vermesin. Çünkü kudret ve üstünlük bütünüyle Allah'a özgüdür: (86) her şeyi işiten O'dur, her şeyi özüyle bilen O.

66. UNUTMAYIN Kİ, göklerde ve yerde kim varsa hepsi ister istemez Allah'a aittir; hal böyleyken, peki, Allah dışında tanrısal nitelikler yakıştırılan varlıklara (87) yalvarıp yakaran kimseler (böyle yapmakla) neye uyuyorlar? Sadece zanna uyuyorlar; yalnızca tahmine dayanıyorlar.

67. [Oysa,] bağrında dinlenesiniz diye geceyi ve [işlerinizi] görüp gözetesiniz diye gündüzü va[illegible] eden O'dur; (88) işte bunda, dinleyip [ders a[illegible] isteyen insanlar için ayetler vardır.

214

Getir

68. (Bütün bu açıklamalardan sonra [yine de]) "Allah kendine bir oğul edindi!" diyorlar. O y[illegible] yücesi, kendisine yakışmayacak niteliklerde[illegible] kesinlikle uzaktır! (89) Her bakımdan mutla[illegible] olarak kendine yeterlidir: göklerde ve yerde var olan her şey O'na aittir! Sizinse elinizde bu [tür iddialarınızı] destekleyecek hiçbir deliliniz yoktur! Hal böyleyken, bilemeyeceğiniz şeyi mi Allah'a yakıştırıyorsunuz?

DUR

- +

fontsize: 14

69. De ki: "Kendi uydurdukları yalanı Allah'a yakıştıranlar asla esenliğe erişemeyeceklerdir!"

70. [Kısa süren] bir tutunmadır bu dünyadaki; ve sonra onların dönüşü er geç Bize olacak: Ve Biz de, hakkı inat ve ısrarla inkar etmelerinin karşılığı olarak onlara o çok yoğun, çok şiddetli acıyı tattıracağız.

71. (ŞİMDİ artık) onlara Nûh'un başından geçenleri anlat; hani o, kavmine: "Soydaşlarım!" demişti, "eğer benim [aranızdaki] konumum ve Allah'ın ayetlerini size bildirmem zorunuza gidiyorsa, (90) bilin ki, ben Allah'a güveniyorum. Öyleyse, artık [bana] yapacağınızı yapmak için (91) hem kendi gücünüzü hem de Allah'tan başka tanrılık yakıştırdığınız yardımcılarınızı (92) bir araya toplayın; bir kere ne yapacağınıza karar verdikten sonra da artık girişeceğiniz eylem sizi tasalandırmasın; (93) [neye ki karar verdiyseniz] bana karşı artık elinizden geleni ardınıza komayın; hem de bana hiç soluk aldırmadan!

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

174. Hadıd. (Tümü) 18. YIL.

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih etmektedir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

2. Göklerin ve yerin hükümranlığı yalnızca O'nundur. Diriltir, öldürür. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

3. O, ilk ve sondur. Zâhir ve Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

4. O, gökleri ve yeri altı günde (altı evrede) yaratan, sonra Arş'a kurulandır. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız, O sizinle beraberdir. Allah bütün yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

5. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler ancak ona döndürülür.

6. Geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye sokar. O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

7. Allah'a ve Resülüne iman edin ve sizi üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı maldan, (Allah yolunda) harcayın. İçinizden iman edip de (Allah yolunda) harcayanlar var ya; onlar için büyük bir mükafat vardır.

8. Peygamber, sizi, Rabbinize iman etmeniz için davet edip dururken size ne oluyor da Allah'a iman etmiyorsunuz? Halbuki (Allah ezelde) sizden sağlam bir söz de almıştı. Eğer inanacak kimselerseniz (bu çağrıya uyun).

9. O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kulu Muhammed'e apaçık âyetler indirendir. Şüphesiz Allah, size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Size ne oluyor da, Allah yolunda harcama yapmıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten (Mekke fethinden) önce harcayanlar ve savaşanlar, (diğerleri ile) bir değildir. Onların derecesi, sonradan harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı (cenneti) vadetmiştir. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

11. Kim Allah'a güzel bir borç verecek ki, Allah da onu kendisine kat kat ödesin. Ona çok değerli bir mükafat da vardır.

12. Mü'min erkeklerle mü'min kadınların nurlarının, önlerinde ve sağlarında koştuğunu göreceğin gün kendilerine şöyle denir: "Bugün size müjdelenen şey içlerinden ırmaklar akan, ebedi olarak kalacağınız cennetlerdir."İşte bu büyük başarıdır.

13. Münafık erkeklerle münafık kadınların, iman edenlere, "Bize bakın ki sizin ışığınızdan biz de aydınlanalım"diyecekleri gün kendilerine, "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir ışık arayın"denilecektir. Derken aralarına kapısı olan bir sur çekilir. Bunun iç tarafında rahmet, onlar

1. GÖKLERDE ve yerde olan her şey Allah'ın sınırsız kudretini yüceltir: çünkü yalnız O'dur güç sahibi, hikmet sahibi!

2. O'nundur göklerin ve yerin mülkü; O'dur öldüren ve yaşatan; ve O'dur dilediğini yapmaya muktedir olan!

3. O, İlk ve Sondur; (1) hem Dış Görüntüdür hem İç Gerçeklik: (2) ve O, her şeyin bilgisine Sahiptir.

4. O, gökleri ve yeri altı çağda yaratmış ve kudret ve egemenlik tahtına oturmuştur. (3) O, hem toprağa giren ve ondan çıkan her şeyi, hem de gökten inen ve ona yükselenleri bilir. (4) Nerede olursanız olun O sizinle beraberdir; ve Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.

5. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; ve bütün işler, [asıl kaynağı olan] Allah'a döndürülür.

6. O, gündüzü kısaltarak geceyi uzatır, ve geceyi kısaltarak gündüzü uzatır; ve O, [insanların] kalpler[in]de olanı eksiksiz bilir.

7. ALLAH'A ve Elçisi'ne inanın ve O'nun size emanet olarak tevdî ettiği şeylerden başkaları için harcayın; (5) çünkü sizden imana eren ve [Allah yolunda] sınırsızca harcayanlar büyük bir mükafat göreceklerdir.

8. Elçi, sizi Rabbiniz [olan Allah]a inanmaya çağırdığı ve O sizden bir taahhüt almış bulu... (6) halde neden Allah'a inanmazsınız? [Herhangi bir şeye] inanabildiğiniz halde (7) [O'na ned... inanmıyorsunuz]?

9. [Bu] kuluna, sizi koyu karanlıktan aydınlığa çıkarmak için apaçık mesajlar indiren O'dur: çünkü Allah size karşı sonsuz şefkat sahibidir, rahmet kaynağıdır.

10. Göklerin ve yerin mirasının [tek başına] Allah'a ait olduğunu (8) gördüğünüz halde neden Allah yolunda sınırsızca harcamazsınız? İçinizden Fetih'ten önce (9) [Allah yolunda] harcayan ve savaşanlar [bundan kaçınanlar ile] eşit olmazlar: bu (önceki)lerin derecesi [Fetih'ten] sonra harcamaya ve savaşmaya başlayanların derecesinin üstündedir, halbuki Allah [kendi yolunda çaba sarf edecek] herkese en güzeli vaad etmiştir. (10) Ve Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

11. KİMDİR Allah'a güzel, bereketli bir borç verip onu kat kat fazlasıyla geri alacak olan? (11)Böyle [yapan]lar değerli ve anlamlı bir mükafat görecekler,

12. bütün mümin erkekleri ve mümin kadınları önlerinde ve sağ taraflarında hızla yayılan ışık dalgalarıyla (12) göreceğin Gün, [o Gün onlar şu hitapla karşılanacaklar:] "Bugün size bir müjde (var): içinden ırmaklar akan, mesken edineceğiniz bahçeler! Bu, en büyük mazhariyettir!"

13. O Gün ikiyüzlü erkekler ve kadınlar (13) imana ermiş olanlara: "Bizi bekleyin!" diyecekler, "Sizin nurunuzdan bir [parça] ışık alalım!" [Ama] onlara:

(münafıklar) tarafındaki dış cihetinde ise azap vardır.

14. (Münafıklar) mü'minlere şöyle seslenirler: "Biz de (dünyada) sizinle beraber değil miydik?" (Mü'minler de) derler ki: "Evet, fakat siz kendinizi yaktınız. Başımıza musibetler gelmesini gözlediniz, şüphe ettiniz. Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. O çok aldatıcı (şeytan) Allah hakkında da sizi aldattı."

15. Bugün artık ne sizden, ne de inkar edenlerden bir fidye alınır. Barınağınız ateştir. Size yaraşan odur. Orası gidilecek ne kötü yerdir!

16. İman edenlerin Allah'ı zikretmekten ve inen haktan dolayı kalplerinin saygı ile ürpermesinin zamanı gelmedi mi? Daha önce kendilerine kitap verilip de, üzerinden uzun zaman geçen, böylece kalpleri katılaşanlar gibi olmasınlar. Onlardan bir çoğu fasık kimselerdir.

17. Bilin ki Allah, yeryüzünü ölümünden sonra diriltmektedir. Düşünesiniz diye gerçekten, size âyetleri açıkladık.

18. Şüphesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler var ya, (verdikleri) onlara kat kat ödenir. Ayrıca onlara çok değerli bir mükafat da vardır.

19. Allah'a ve Peygamberlerine iman edenler var ya, işte onlar sıddîklar (sözü özü doğru kimseler) ve Allah katında şahitlerdir. Onların mükafatları ve nurları vardır. İnkar edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince; işte onlar cehennemliklerdir.

20. Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. (Nihayet hepsi yok olur gider). Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise (dünyadaki amele göre ya) çetin bir azap ve(ya) Allah'ın mağfiret ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldanış metaından başka bir şey değildir.

21. Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni, gökle yerin genişliği kadar olan, Allah'a ve Resûlüne inananlar için hazırlanan cennete yarışırcasına koşun. İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

23. Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmayasınız diye (böyle yaptık.) Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.

24. Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emreden kimselerdir. Kim yüz çevirirse bilsin ki

"Geriye dönüp gidin ve [kendinize ait] bir ışık arayın!" (14) denilecek. Bunun üzerine onlar[la müminler] arasına kapısı olan bir duvar çekilecek: içinde rahmet ve şefkat bulunacak, dışında ise azap. (15)

14. O[nun dışında kala]nlar, şu [içindeki]lere, "Sizinle değil miydik?" diye seslenecekler. Berikiler, "Evet öyleydi!" diye cevap verecekler, "Ama siz kendi kendinizi ayarttınız, (16) [inancınızda] tereddüt gösterdiniz; (17) [yeniden dirilme konusunda] şüpheye kapıldınız ve Allah'ın buyruğu ulaşıncaya kadar (18) kuruntunuz sizi yoldan çıkardı: çünkü, Allah hakkındaki ayartıcı düşünceler[iniz] sizi yanılgıya sürükledi! (19)

15. "Ve böylece, bugün ne sizden, ne de hakikati [açıkça] inkar etmiş olanlardan hiçbir fidye (20) kabul edilmeyecek. Sizin varacağınız yer ateştir: o sizin [tek] sığınağınızdır; (21) ve ne kötü bir varış yeridir!"

16. İMANA ermiş olanların kalplerinin Allah'ı ve [kendilerine] indirilen hakikati anarken acizliklerini fark etmelerinin zamanı gelmedi mi? (22) (Ve vakti gelmedi mi) kendilerine daha önce vahiy indirilmiş olanlara (23) ve zamanın geçmesiyle kalpleri katılaşarak çoğu [bugün] yoldan sapmış olanlara (24) benzememelerinin.

17. [Ama] bilin ki Allah cansız hale gelen toprağa yeniden hayat verir! (25) Ve aklınızı kullanabilesiniz diye mesajlarımızı sizin için anlaşılır kıldık.

18. Hakikati tasdik eden (26) kadınlara ve erkeklere ve [böylece] Allah'a güzel bir borç verenlere gelince, onlara kat kat fazlası geri ödenecek, (27) ve [öteki dünyada] değerli bir mükafat kazanacaklar.

19. Allah'a ve Elçisi'ne inananlar, işte onlardır hakikate sahip çıkan ve Allah'ın huzurunda [ona] tanıklık edenler: (28) [böylece] onlar ödüllerini ve nurlarını elde edecekler! Hakikati inkara ve mesajlarımızı yalanlamaya şartlanmış olanlara gelince, onlar yakıcı ateşe mahkum olanlardır!

20. BİLİN Kİ [ey insanlar,] bu dünya hayatı, sadece bir oyundan, geçici bir eğlence ve güzel bir gösteriden, birbirinizle büyüklük yarışı[na girişmenizden] ve daha çok servet ve çocuk sahibi olma hırsın[ız]dan ibarettir. (29) Bu (dünya)nın durumu, [hayat getiren] yağmurun hikayesine benzer: (30) yağmurun yeşerttiği bitki, toprağı ekenlere (31) sevinç verir; ama sonra kurur ve sen onun sarardığını görürsün; sonunda toprak haline gelir. Ama öteki dünyada [insanın durumu ile ilgili ebedî hakikat açıkça ortaya çıkacaktır]: [ya] şiddetli azap, yahut (32) Allah'ın bağışlayıcılığı ve hoşnutluğu; çünkü bu dünya hayatı, kendini kandırmanın zevkin(i tatmak)tan başka bir şey değildir.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
214
Getir
DUR
-
+
fontsize: 14

şüphesiz Allah ganîdir, zengindir, övülmeye lâyıktır.

25. Andolsun, biz elçilerimizi açık mucizelerle gönderdik ve beraberlerinde kitabı ve mizanı (ölçüyü) indirdik ki, insanlar adaleti yerine getirsinler. Kendisinde müthiş bir güç ve insanlar için birçok faydalar bulunan demiri yarattık (ki insanlar ondan yararlansınlar). Allah da kendisine ve Resüllerine gayba inanarak yardım edecekleri bilsin. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. Andolsun, biz Nûh'u ve İbrahim'i peygamber olarak gönderdik. Peygamberliği ve kitabı onların soylarına da verdik. Onlardan kimi doğru yola ermiştir, ama içlerinden birçoğu da fasık kimselerdir.

27. Sonra bunların peşinden ardarda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. (Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere mükafatlarını verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimselerdir.

28. Ey iman edenler; Allah'a karşı gelmekten sakının ve peygamberine iman edin ki, size rahmetinden iki kat pay versin, size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

29. Bunları açıkladık ki, kitap ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi kendilerine has kılmaya güçlerinin yetmeyeceğini ve lütfun, Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediği kimseye vereceğini bilsinler. Allah büyük lütuf sahibidir.

21. [Bu nedenle,] Rabbinizin bağışlayıcılığına nail olmak (33) ve [böylece] Allah'a ve Elçisine iman edenler için (34) hazırlanmış bulunan, gökler ve yer ka-dar geniş bir cenneti elde etmek yolunda birbirinizle yarışın: bu, Allah'ın dilediğine bağışladığı bir lütfudur; çünkü Allah sonsuz lütuf sahibidir.

22. HİÇBİR musibet, daha önce buyruğumuzda [öngörülmüş] olmadıkça ne yeryüzünün ne de sizin başınıza (35) gelmez: şüphesiz bu (36) Allah için kolay (bir iş)tir.

23. [Bunu bilin ki,] elinizden kaçan [iyi ve güzel] şeylere üzülmeyesiniz ve elinize geçen [iyi ve güzel] şeylerle de [boş yere] şımarmayasınız: (37) çünkü Allah, kendini beğenip küstahça davrananları (38) sevmez,

24. ki onlar [Allah'ın nimetleri üzerinde] cimrilik edip başkalarına da cimrice davranmayı tavsiye ederler! (39) Ve sırtını [bu hakikate] çevirenler (40) [bilsin ki] Allah kendi-kendine yeterlidir, bütün övgülere layıktır!

25. Doğrusu, [daha önce de] elçilerimizi [bu] hakikatin bütün kanıtları ile gönderdik; ve onlar aracılığıyla (41) vahyi bağışladık [ve böylece, ile eğriyi tartabilmeniz için size] bir terazi [ve ki insanlar adaletle davranabilsinler; ve [siz içinde müthiş bir güç ve insanlar için birçok faydalar bulunan demiri (42) [kullanma yete bağışladık: [bütün bunlar size verildi ki] Alla O'nun ve Elçisi'nin yolunda yürüyenleri (43) ayırabilsin, [Kendisi] insan kavrayışının ötesinde olsa bile.44 Şüphesiz Allah güçlüdür, kudret sahibidir.

26. Gerçekten, [aynı amaçla (45)] Nûh'u ve İbrahim'i [elçilerimiz olarak] gönderdik ve soylarından gelenlere peygamberlik ve vahiy verdik; onların bir kısmı doğru yoldaydı, ama çoğu da yoldan sapmıştı.

27. Ve sonra onların ardından öteki elçilerimizi gönderdik; ve [zaman içinde] arkalarından kendisine İncil verdiğimiz (46) Meryem oğlu İsa'yı gönderdik; o'na [sadık bir şekilde] uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Ruhbanca riyazete gelince, (47) Biz onlara bunu emretmedik: Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla onu kendileri uydurdu. (48) Ama sonra ona, [her zaman,] gerektiği gibi (49) uymadılar: böylece Biz, [gerçekten] iman etmiş olanlara karşılığını verdik, ama onların çoğu yoldan çıkmışlardı. (50)

28. SİZ EY imana ermiş olanlar! (51) Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varın ve O'nun Elçisi'ne inanın, ki O, size rahmetinden iki kat versin ve sizin için (aydınlığında) yürüyeceğiniz bir ışık yaksın ve [geçmiş günahlarınızı] bağışlasın: çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

29. Ve geçmiş vahiylerin mensupları bilsinler ki (52) Allah'ın lütfu üzerinde hiçbir güçleri yoktur; (53)

bütün lütuf [yalnızca] Allah'ın elindedir: onu dilediğine verir; Allah sonsuz lütuf sahibidir.

91. Antlaşma yaptığınız zaman, Allah'a karşı verdiğiniz sözü yerine getirin. Allah'ı kendinize kefil kılarak pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı bilir.

92. Bir topluluk diğer bir topluluktan daha (güçlü ve) çoktur diye yeminlerinizi aranızda bir hile ve fesat sebebi yaparak, ipliğini iyice eğirip büktükten sonra (tekrar) çözüp bozan kadın gibi olmayın. Allah bununla sizi ancak imtihan eder. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size elbette açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yapmakta olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.

94. Yeminlerinizi aranızda hile ve fesat sebebi yapmayın. Sonra sağlamca bastıktan sonra ayak(larınız) kayar da Allah yolundan sapmanız sebebiyle kötü azabı tadarsınız. (Ahirette de) sizin için büyük bir azap vardır.

95. Allah'a verdiğiniz sözü az bir karşılığa değişmeyin. Eğer bilirseniz, şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki tükenir, Allah katında olan ise kalıcıdır. Elbette sabredenlere, yapmakta olduklarının en güzeliyle mükafatlarını vereceğiz.

97. Erkek veya kadın, kim mü'min olarak iyi iş işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz.

98. Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

99. Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hakimiyeti yoktur.

175. Nahl. (91-99) 18. YIL.

91. Bir de, bir sözleşme yaparak bağlanma içine girdiğinizde Allah'la olan sözleşmenize sadakat gösterin; (110) ve yeminlerinizi, iyi niyetinize Allah'ı tanık tutarak (111) iyice pekiştirdikten sonra bozmayın; (112) unutmayın ki, yaptığınız her şeyi Allah mutlaka biliyor.

92. Ve sakın yeminlerinizi, sırf içinizden bir grubun diğerinden daha güçlü olmasına dayanarak (113) aranızda bir aldatma aracı olarak ele alıp da (114) ipliğini iyice büküp berkittikten sonra onu çözüp koparan kadın gibi olmayın.Allah bütün bunlarla sizi sadece sınavdan geçiriyor ki, üzerinde çekişip durduğunuz her şeyi Kıyamet Günü'nde bütün açıklığıyla karşınıza koysun. (115)

93. Çünkü, Allah dileseydi şüphesiz hepinizi bir tek ümmet yapardı; (116) ama [sapmak] isteyeni saptırıp, [doğru yola ulaşmak] isteyeni de doğru yola yöneltiyor; (117) Ve şüphesiz, yaptığınız her şeyden ötürü sorguya çekileceksiniz! (118)

94. (Bunun içindir ki,) yeminlerinizi aranızda b
aldatma aracı olarak kullanmayın; yoksa
ayağ[ınız], sağlamca basmış olduğunuz hal
kayar (119) ve böylece Allah yolundan dönüp
uzaklaşmanızın kötü [sonuçlarını] tatmak zo
kalırsınız; (120) ayrıca bu takdirde sizi [öte
dünyada da] çok büyük bir azap bekliyecek

95. Öyleyse, Allah'la yaptığınız sözleşmeyi az bir pahayla değişmeyin! Bir bilseniz, Allah katında (bulacağınız paha) sizin için elbette en iyisidir:

96. (Çünkü) sizin katınızdaki tükenir gider, ama Allah katındaki kalıcıdır.Ve kesin olan şu ki: güçlüklere göğüs gerenleri yaptıkları en iyi şey neyse ona göre ödüllendireceğiz.

97. Erkek ya da kadın, inanmış olması yanında bir de dürüst ve erdemli davranan kimseye hiç şüphesiz arı-duru, hoş bir hayat tattıracağız; (121) ve yine şüphesiz böylelerini, yapageldikleri en güzel şey neyse ona göre ödüllendireceğiz.

98. İMDİ, Kur'an okuyacağın zaman, hemen o kovulmuş şeytana karşı Allah'a sığın. (122)

99. Gerçekte, onun, imana erişenlerin ve Rablerine güven bağlamış olanların üzerinde bir nüfûzu/etkisi yoktur:

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

1. Bu, bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir. Düşünüp öğüt almanız için onda apaçık âyetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara

176. Nur. (1-34) 18. YIL.

1. YÜCELERDEN indirdiğimiz, açık ve kesin hükümlerle (1) vazettiğimiz bir suredir bu; bu (sure)de (de) apaçık mesajlar indirdik ki belki ders alır da aklınızda tutarsınız.

2. İMDİ, zina eden (2) kadın ve erkeğin her birine yüz değnek vurun ve eğer Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorsanız, onlara karşı duyduğunuz acıma, sizi Allah'ın bu yasasını uygulamaktan

YIL
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun.

3. Zina eden erkek ancak, zina eden veya Allah'a ortak koşan bir kadınla evlenir. Zina eden bir kadınla da ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir erkek evlenir. Bu mü'minlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara zina isnat edip sonra da dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun. Artık onların şahitliğini asla kabul etmeyin. İşte bunlar fâsık kimselerdir.

5. Ancak tövbe edip bundan sonra ıslah olanlar müstesna. Çünkü Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6,7. Eşlerine zina isnat edip de kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği; kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair, Allah adına dört defa yemin ederek şahitlik etmesi, beşinci defada da; eğer yalancılardan ise, Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını ifade etmesiyle yerine gelir.

8,9. Kocasının yalancılardan olduğuna dair Allah'ı dört defa şahit getirmesi (Allah adına yemin etmesi), beşinci defada da eğer kocası doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi, kadından cezayı kaldırır.

10. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı ve Allah tövbeleri kabul eden, hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı haliniz nice olurdu?

11. O ağır iftirayı uyduranlar, sizin içinizden bir güruhtur. Bu iftirayı kendiniz için kötü bir şey sanmayın. Aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her biri için, işledikleri günahın cezası vardır. İçlerinden (elebaşılık ederek) o günahın büyüğünü üstlenen için ise ağır bir azap vardır.

12. Bu iftirayı işittiğiniz zaman, iman eden erkek ve kadınlar, kendi (din kardeş)leri hakkında iyi zan besleyip de, "Bu apaçık bir iftiradır"deselerdi ya!

13. Onlar (iftiracılar) bu iddialarına dair dört şahit getirselerdi ya! Madem ki şahit getirmediler; işte onlar Allah yanında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer size dünya ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu!

15. Hani o iftirayı dilden dile dolaştırıyor; hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyleri ağzınıza alıp söylüyor ve bunu önemsiz bir iş sanıyordunuz. Halbuki bu, Allah katında büyük bir günahtır.

16. Bu iftirayı işittiğiniz vakit, "Böyle sözleri ağzımıza almamız bize yaraşmaz. Seni eksikliklerden uzak tutarız Allah'ım! Bu çok büyük bir iftiradır"deseydiniz ya!

17. Eğer inanıyorsanız, bu gibi şeylere bir daha ebediyyen dönmemeniz için Allah size öğüt veriyor.

alıkoymasın; ve inananlardan bir topluluk da onların cezalandırılmalarına şahit olsun. (3)

3. [Onların her ikisi de eşit derecede suçludur:] zina yapan erkek ancak zina yapan bir kadınla - yani, [kendi cinsel arzularını] tanrılaştıran bir kadınla- (4) birleşir; zina yapan kadın da ancak zina yapan bir erkekle -yani, [kendi cinsel arzularını] tanrılaştıran erkekle- birleşir: bu (birleşme) müminlere yasak edilmiştir. (5)

4. İffetli kadınları [zinayla] suçlayıp sonra da [bu suçlamayı doğrulayıcı yönde] dört şahit getiremeyen kimselere gelince, (6) böylelerine seksen değnek vurun; bundan böyle hiçbir zaman onların şahitliğini kabul etmeyin; çünkü bunlar gerçekten yoldan çıkmış kimselerdir! (7)

5. Ancak, bundan sonra (yaptığından ötürü) tevbe edip kendini düzeltenler (8) [bu kısıtlamanın dışındadır]; çünkü Allah çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

6. Kendi zevcelerini zinayla suçlayan, fakat kendilerinden başka şahitleri olmayan kimselere gelince; bu (suçlamayı yapanların) her biri doğru söylediklerine dair dört kere Allah'ı şahit tutsunlar, (9)

7. ve beşincisinde de, (bu suçlamayı yapan [illegible] eğer yalancılardansa, Allah'ın lânetine razı olduğunu (ifade etsin).

8. Ve [suçlanan kadına gelince,] onun, koca[illegible] yalan söylediğine dair Allah'ı dört defa şahi[illegible] tutması (bu suça verilecek) cezayı ondan gi[illegible]

9. ve beşincisinde, kocası doğruyu söylüyorsa, Allah'ın gazabına razı olduğunu (ifade etmesidir). (10)

10. YA ALLAH'IN üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı! (Ya) Allah hikmet ve adaletle hükmeden bir tevbe kabul edicisi olmasaydı..! (11)

11. Başkalarını yalan yere iffetsizlikle suçlayanlar içinizden bir güruhtur; (12) [fakat, siz, bu haksız suçlamaya maruz kalanlar,] bunu kendiniz için kötü bir şey sanmayın; tersine bu sizin için hayırdır! (13) [İftiracılara gelince,] onların her biri (böyle yaparak) işledikleri günahın yükünü taşıyacaklardır; ve onlardan bu [günahın] işlenmesinde başı çekenleri (14) vahim bir azap beklemek-tedir!

12. Böyle bir [söylenti] işittiğiniz zaman, (15) (siz) inanan erkek ve kadınların, birbirleri hakkında iyi zan besleyip de, "Bu düpedüz bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13. [Bu asılsız isnadı ileri sürenlerden (16)] iddialarını doğrulamak için (17) dört şahit getirmeleri[ni istemeniz] gerekmez miydi? Çünkü, bu şehadeti sağlamadıkları sürece, Allah katında yalancı olanlar işte böyleleridir!

14. Eğer bu dünyada da, ahirette de Allah'ın fazlı ve rahmeti üzerinizde olmasaydı bulaştığınız bu

18. Allah size âyetleri açıklıyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

19. İnananlar arasında hayasızlığın yayılmasını arzu eden kimseler var ya; onlar için dünya ve ahirette elem dolu bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Allah'ın lütfu ve rahmeti sizin üzerinize olmasaydı ve Allah çok esirgeyici ve çok merhametli olmasaydı haliniz nice olurdu?

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, bilsin ki o hayasızlığı ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Fakat Allah, dilediği kimseyi tertemiz kılar. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

22. İçinizden varlık ve servet sahibi kimseler yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere (kendi mallarından bir şey) vermeyeceklerine yemin etmesinler. Onlar affetsinler, vazgeçip iyi muamelede bulunsunlar. Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

23,24. İffetli ve (haklarında uydurulan kötülüklerden) habersiz mü'min kadınlara zina isnat edenler, gerçekten dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. İşlemiş oldukları günahtan dolayı dillerinin, ellerinin ve ayaklarının kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri günde onlara çok büyük bir azap vardır.

25. O gün Allah onlara kesinleşmiş cezalarını tastamam verecek ve onlar Allah'ın apaçık bir gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler de kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara layıktır. O temiz olanlar iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlanma ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere, geldiğinizi hissettirip (izin alıp) ev sahiplerine selam vermeden girmeyin. Bu davranış sizin için daha hayırlıdır. Düşünüp anlayasınız diye size böyle öğüt veriliyor.

28. Eğer evde kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, "Geri dönün"denirse hemen dönün. Çünkü bu sizin için daha nezih bir davranıştır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

29. İçinde size ait bir eşya olan, oturanı bulunmayan evlere girmenizde herhangi bir günah yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

30. Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihtir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

[iftiradan] ötürü size (18) gerçekten büyük bir azap dokunurdu;

15. hem de, onu tam dilinize doladığınız ve doğru bilgi sahibi olmadığınız konuda, bu Allah katında son derece önemli olduğu halde, hafife alıp ileri geri konuştuğunuz zaman!

16. Ve [bir kez daha]: Böyle bir [söylentiyi] işittiğiniz zaman "Bu konuda konuşmak bize düşmez; kudret ve yüceliğinde sınırsız olan Sensin; şüphesiz bu çok kötü bir iftiradır!" demeniz gerekmez miydi? (19)

17. Eğer mümin kimselerseniz, Allah size böyle bir [günaha] bir daha asla bulaşmamanızı öğütler;

18. çünkü Allah mesajlarını size apaçık bildiriyor; çünkü Allah, doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen mutlak ve sınırsız bilgi Sahibidir!

19. Müminler arasında çirkin söylentilerin (20) yayılmasından hoşlananları bu dünyada da, ahirette de can yakıcı bir azap beklemektedir; (21) çünkü [her şeyin önünü sonunu] Allah biliyor, ama siz bilmiyorsunuz. (22)

20. Ya Allah'ın fazlı ve rahmeti üzerinizde olmasaydı; (ya) Allah çok acıyıp esirgeyen gerçek şefkat Sahibi olmasaydı..! (23)

21. SİZ EY imana erişenler! Şeytan'ın adımla izlemeyin; çünkü, kim ki Şeytan'ın adımların izlerse, bilsin ki, o yalnızca çirkin ve iffetsiz olanı akla ve sağduyuya aykırı olanı emreder. (24 Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasa sizden hiç biriniz asla saffetini koruyamaz, arınamazdı. Ama [gerçek şudur ki,] dilediği kimseyi arındıran, temize çıkaran Allah'tır. Çünkü Allah hem her şeyi bilen, hem de her şeyi işitendir.

22. Bunun içindir ki, [haksız iftiralara uğramış olsalar bile,] içinizden [Allah'ın] bolluk ve genişlik bahşetmiş olduğu kimseler yakınlarına, düşkünlere ve kötülük diyarından Allah için göç eden kimselere (25) yardımdan el çekmesinler; (26) onları affedip geçsinler. (Öyle ya,) Allah'ın da sizi bağışlamasını istemez misiniz; (hem de) Allah'ın çok acıyıp esirgeyen gerçek bağışlayıcı olduğunu [gördüğünüz halde]? (27)

23. Fakat, gerçek şu ki, dalgınlık ya da dikkatsizlik göstermiş olsalar da iffetli ve inanmış olan kadınlara (28) asılsız isnadlarda bulunan [ve günahlarından ötürü tevbe etmeyen] (29) kimseler bu dünyada da, ahirette de [Allah'ın bağış ve kayrasından] uzak tutulacaklardır; ve can yakıcı bir azap beklemektedir böylelerini,

24. o Gün ki, kendi dilleri, elleri ve ayakları bütün [bu] yaptıklarını [açığa vurarak] onların aleyhine şahitlik edecektir!

25. O Gün Allah, onlara hak ettikleri karşılığı tam olarak ödeyecek ve onlar da [yapılıp edilenlerin gerçek mahiyetini] açığa vuran apaçık (30) ve Nihaî Gerçek'in yalnızca Allah olduğunu (böylece) öğrenecekler.

31. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar. Zinetlerini, kocalarından, yahut babalarından, yahut, kocalarının babalarından yahut oğullarından, yahut üvey oğullarından, yahut erkek kardeşlerinden, yahut erkek kardeşlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut müslüman kadınlardan, yahut sahip oldukları kölelerden, yahut erkekliği kalmamış hizmetçilerden, yahut da henüz kadınların mahrem yerlerine vakıf olmayan erkek çocuklardan başkalarına göstermesinler. Gizledikleri zinetler bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey mü'minler, hep birlikte tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!

32. Sizden bekar olanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden durumu uygun olanları evlendirin. Eğer bunlar yoksul iseler, Allah onları lütfuyla zenginleştirir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

33. Evlenmeye güçleri yetmeyenler de, Allah kendilerini lütfuyla zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Sahip olduğunuz kölelerden "mükâtebe"yapmak isteyenlere gelince, eğer onlarda bir hayır görürseniz onlarla mükâtebe yapın. Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde etmek için iffetli olmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları buna zorlarsa bilinmelidir ki hiç şüphesiz onların zorlanmasından sonra Allah (onları) çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

34. Andolsun, biz size açıklayıcı âyetler, sizden önce gelip geçenlerden bir misal ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir öğüt indirdik.

26. [Kural olarak,] yozlaşmış kadınlar yozlaşmış erkeklere; yozlaşmış erkekler de yozlaşmış kadınlara yaraşır. Tıpkı lekesiz kadınların lekesiz erkeklere; lekesiz erkeklerin de lekesiz kadınlara yakıştığı gibi. [Allah, bu sonrakilerin,] haklarında çıkarılan kötü söylentilerin hepsinden masum ve uzak olduklarını [bildiğine göre], (31) günahlarından ötürü bağışlanma ve büyük/üstün bir rızık onların hakkıdır! (32)

27. SİZ EY imana erişenler! Kendi evlerinizden başka evlere sakinlerinden izin almadan, onlara selâm vermeden girmeyin. Eğer [karşılıklı haklarınızı] dikkate alacak olursanız bu (öğüt) sizin kendi iyiliğiniz içindir. (33)

28. Öyleyse, [evde] kimseyi bulamadığınız takdirde, size izin verilinceye kadar (34) içeri girmeyin ve size "dönün" denirse dönün. Bu sizin (töhmet altına girmemeniz) için en uygun davranış tarzıdır; çünkü, Allah edip-eylediğiniz her şeyi bilir.

29. [Öte yandan,] içinde oturulmayan ama kamusal amaçlarla kullanılan evlere (35) girmenizde bir sakınca yoktur; fakat [yine de aklınızdan çıkarmayın ki,] Allah, açıkça yaptıklarınızı da, gizlediklerinizi de bütünüyle bilmektedir.

30. İNANAN erkeklere söyle, gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler ve iffetlerini koru (36) temiz ve erdemli kalmaları bakımından en uygun davranış tarzı budur. [Ve] Şüphesiz A onların (iyi ya da kötü) işledikleri her şeyder haberdardır.

31. İnanan kadınlara söyle, onlar da gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler; iffetlerini korusunlar; [örfen] görünmesinde sakınca olmayan yerleri (37) dışında, cazibe ve güzelliklerini açığa vurmasınlar; ve bunun için, başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar. (38) Cazibe ve güzelliklerini kocalarından, babalarından, kayınpederlerinden, oğullarından, üvey oğullarından, kardeşlerinden, erkek kardeşlerinin ya da kız kardeşlerinin oğullarından, kendi evlerindeki kadınlardan, yahut yasal olarak sahip oldukları kimselerden, yahut kendilerine bağlı olup cinsel isteklerden yoksun bulunan erkeklerden, (39) ya da kadınların mahrem yerlerinin henüz farkında olmayan çocuklardan başka kimsenin önünde açığa vurmasınlar; ve [yürürken] gizli görkem ve güzelliklerini belli edecek şekilde (40) ayaklarını yere vurmasınlar.Ve siz, ey müminler, hepiniz topluca, günahkarca davranışlardan dönüp Allah'a yönelin ki kurtuluşa, esenliğe erişesiniz! (41)

32. VE İÇİNİZDEN bekar olanları (42) ve kadın ya da erkek kölelerinizden [evlenmesi] uygun olacak olanları (43) evlendirin.[Evlenmeye niyeti olanlar] yoksul iseler, [bu sizi kaygılandırmasın,] Allah onları lütfuyla destekleyecektir. Çünkü, Allah her şeyin aslını eksiksiz bilmekte (ve bu itibarla herkesi bağış ve kayrasıyla) kuşatmaktadır.

33. Evlenmeye imkan bulamayanlar, (44) Allah kendilerine lütfuyla bu imkanı verinceye kadar iffetli davransınlar.Yasal olarak sahip bulunduğunuz kimselerden (45) azatlık sözleşmesi yap-mak isteyen olursa, kendilerinde iyi niyet görüyorsanız bu sözleşmeyi onlar için yazın; (46) ve Allah'ın size bahşettiği kendi zenginliğinden onlara [paylarını] verin. (47)Ve eğer evlenerek iffetlerini korumak istiyorlarsa, (48) sakın, dünya hayatının geçici hazları peşine düşerek (49), [hürriyeti sizin elinizde bulunan] cariyelerinizi fuhşa zorlamayın; kim onları buna zorlarsa, bilsin ki, maruz kaldıkları bu zorlanmadan ötürü, Allah (onları) acıyıp esirgeyecek ve bağışlayacaktır!

34. VE GERÇEK ŞU Kİ, Biz size gerçeği bütün açıklığıyla gösteren mesajlar, sizden önce geçip gitmiş toplumlar[ın başına gelenler]den bir [nice] ders ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimseler için bir [nice] öğüt indirdik.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

38. "İnin oradan (cennetten) hepiniz. Tarafımdan size bir yol gösterici (peygamber) gelir de kim ona uyarsa, onlar için herhangi bir korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir"dedik.

39. İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar cehennemliktir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları !6 Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız benden korkun.

41. Elinizdeki Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın. Âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin ve bana karşı gelmekten sakının.

42. Hakkı bâtılla karıştırıp da bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı kılın, zekatı verin. Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

44. Siz Kitabı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz halde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Yaptığınızın çirkinliğini) anlamıyor musunuz?

45. Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

46. Onlar, Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten ona döneceklerini çok iyi bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Öyle bir günden sakının ki o gün hiç kimse bir başkası adına bir şey ödeyemez. Hiçbir kimseden herhangi bir şefaat kabul olunmaz, fidye alınmaz.8 Onlara yardım da edilmez.

177. Bakara. (38-147) 18. YIL.

38. Biz, "Hepiniz buradan çıkıp gidin!" dedikse de size yol göstericiliğimiz devam edecektir: ve Benim yol gösterici mesajlarıma uyanlar için artık n korku vardır, ne de üzüntü;

214

Getir

39. ama hakikati inkara şartlanmış olanlara mesajlarımızı yalanlayanlara gelince -işte o içinde yaşayıp kalmak üzere, ateşe mahkum kimselerdir.

DUR

- +

fontsize: 14

40. EY İSRAİLOĞULLARI! (31) Size bağışladığı nimetleri hatırlayın ve Bana verdiğiniz sözü tutun (ki) Ben de sözümü tutayım; ve Benden, yalnız Benden sakının!

41. Bunun için de, size geçmişte bildirilmiş olan haberleri doğrulayıcı nitelikte indirdiğim bu vahye inanın; onun gerçekliğini inkar edenlerin öncüsü olmayın; mesajlarımı küçük bir kazanca (32) değişmeyin; ve Bana, yalnızca Bana karşı sorumluluk bilinci taşıyın!

42. Hakkı bâtıl ile örtüp bile bile gizlemeyin. (33)

43. Namazda dikkatli ve devamlı olun, karşılıksız yardımda (34) bulunun ve namazda rükû edenlerle birlikte rükû edin.

44. Siz kendinizi unutarak diğer insanlara erdemli olmayı mı öğütlüyorsunuz- hem de ilahî kelâmı okuyup durduğunuz halde? Siz hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

45. (Ey müminler!) Sabır ve namazla yardım dileyin: Bu, tam bir sığınma duygusu içinde yürekten Allah'a yönelenler dışında herkes için zor bir iştir,

46. onlar ise (sonunda) Rablerine kavuşacaklarını ve O'na döneceklerini kesinlikle bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size bağışladığım nimetleri ve sizin diğer kavimlere karşı üstün gelmenizi sağladığım günleri hatırlasanıza!

48. Ve hiçbir insanın ötekine en ufak bir yararının dokunamayacağı, hiç kimseden şefaatin kabul

49. Hani, sizi azabın en kötüsüne uğratan, kadınlarınızı sağ bırakıp, oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden kurtarmıştık. Bunda, size Rabbinizden (gelen) büyük bir imtihan vardı.

50. Hani, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış, gözlerinizin önünde Firavun ailesini suda boğmuştuk.

51. Hani, biz Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından (kendinize) zulmederek bir buzağıyı tanrı edinmiştiniz.

52. Sonra bunun ardından şükredesiniz diye sizi affetmiştik.

53. Hani, doğru yolu tutasınız diye Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) ve Furkan'ı vermiştik.

54. Mûsâ kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Sizler, buzağıyı ilah edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin yaratıcınıza tövbe edin de nefislerinizi öldürün (kendinizi düzeltin). Bu, Yaratıcınız katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü o, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir."

55. Hani siz, "Ey Mûsâ! Biz Allah'ı açıktan açığa görmedikçe sana asla inanmayız"demiştiniz. Bunun üzerine siz bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra, şükredesiniz diye ölümünüzün ardından sizi tekrar dirilttik.

57. Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, kudret helvası ile bıldırcın indirdik. "Verdiğimiz rızıkların iyi ve güzel olanlarından yiyin"(dedik). Onlar (verdiğimiz nimetlere nankörlük etmekle) bize zulmetmediler fakat, kendilerine zulmediyorlardı.

58. Hani, "Şu memlekete girin. Orada dilediğiniz gibi, bol bol yiyin. Kapısından eğilerek tevazu ile girin ve "hıtta!"(Ya Rabbi, bizi affet) deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ise daha da fazlasını vereceğiz"demiştik.

59. Derken, onların içindeki zalimler, sözü kendilerine söylenenden başka şekle soktular. Biz de haktan ayrılmaları sebebiyle o zalimlere gökten bir azap indirdik.

60. Hani, Mûsâ kavmi için su dilemişti. Biz de, "Asanı kayaya vur"demiştik, böylece kayadan on iki pınar fışkırmış, her boy kendi su alacağı pınarı bilmişti. "Allah'ın rızkından yiyin, için. Yalnız, yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat çıkarmayın"demiştik.

61. Hani, "Ey Mûsâ! Biz bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O halde, bizim için Rabbine yalvar da, o bize yerden biten sebze, kabak, sarımsak, mercimek, soğan versin"demiştiniz. O da size, "İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstedikleriniz orada var"demişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi, onların; Allah'ın âyetlerini inkâr ediyor, peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları

edilmeyeceği, kimseden fidye alınmayacağı (35) ve hiç kimsenin yardım görmeyeceği Gün[ün mutlaka gelip çatacağı] bilinciyle yaşasanıza!

49. Ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakarak sizi azapların en kötüsüne uğratan (36) Firavun hanedanının elinden sizi kurtardığımız günleri [hatırlayın]- (o günler) ki Rabbinizden büyük bir imtihan vardı sizin için.

50. Ve önünüzdeki denizi yarıp sizi (nasıl) kurtardığımız, gözlerinizin önünde Firavun'un adamlarını (nasıl) boğduğumuz,

51. (ve nasıl) Musa'yı [Sina Dağı'nda] kırk gece tuttuğumuz ve o'nun yokluğunda [altın] buzağıya tapmaya başladığınız ve böylece zalimlerden olduğunuz,

52. dahası, (bütün) bunlardan sonra, belki şükredenlerden olursunuz diye bu günahınızı affettiğimiz günleri (hatırlayın). (37)

53. Ve [hatırlayın,] Musa'ya ilahî kelâmı -[böylece] doğruyu yanlıştan ayırd etmek için [kullanacağı] ölçüyü (38) - vermiştik ki doğruya yönelesiniz;

54. Ve Musa, halkına (dönüp) "Ey halkım!" demişti, "Doğrusu buzağıya taparak kendinize karşı s
işlediniz, o halde tevbe ederek (tekrar) Yarat
yönelin ve nefsinizi yok edin; (39) bu, sizin i
Yaratıcınızın katında en hayırlısı olacaktır."
üzerine O, tevbenizi kabul etmişti: Çünkü yalnız
O'dur tevbeleri kabul eden, Rahmet Dağıtan

55. Ve [hatırlayın] (hani,) "Ey Musa, doğrusu
kendi gözümüzle görmedikçe sana asla
inanmayacağız!" dediğinizde, (işte o an) siz daha
(ne oluyor diye) çevrenize bakınıp dururken ceza yıldırımı (40) sizi yakalamıştı.

56. Ama ölü (bir toplum) haline geldikten sonra (41) belki şükredenlerden olursunuz diye sizi tekrar dirilttik.

57. Ve bulutların sizi gölgeleri ile ferahlatmasını sağladık, ayrıca "Size rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yararlanın" [diyerek] kudret helvası ve bıldırcın gönderdik. O soydaşlarınız [işledikleri bu günahlarla] bize hiçbir zarar vermediler, fakat [sadece] kendilerine zulmettiler.

58. Ve yine [hatırlayın o günleri,] Biz, "Bu beldeye (42) girin ve yiyeceklerinden dilediğiniz kadar bol bol yiyin; fakat kapıdan (tevazu içinde,) boyun eğerek girin ve Günahlarımızın yükünü üzerimizden kaldır!' (43) deyin ki günahlarınızı bağışlayayım ve iyilik yapanlara sınırsız mükafat vereyim" demiştik.

59. Ama o zulmetmeye şartlanmış olanlar kendilerine tevdî edilmiş olan (söz)ü başka bir sözle değiştirdiler (44) : Bunun üzerine Biz de yoldan çıkmalarından ötürü o zalimlerin üzerine gökten bir bela indirdik.

60. Ve yine bir keresinde Musa, kavminin su ihtiyacı için (Bize) yalvarmıştı ve Biz de kendisine: "Asânla kayaya vur" demiştik. Bunun üzerine

idi. Bütün bunların sebebi ise, isyan etmek ve aşırı gitmekte oluşlarıydı.

62. Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîlerden (her bir grubun kendi şeriatında) "Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için Rableri katında mükafat vardır; onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır" (diye hükmedilmiştir).

63. Hani, (Tevrat ile amel edeceğinize dair) sizden sağlam bir söz almış, Tûr dağını da tepenize dikmiş ve "Sakınasınız diye, size verdiğimiz Kitab'ı sıkı tutun, onun içindekileri düşünün (gafil olmayın)"demiştik.

64. Bundan sonra yine yüz çevirdiniz. Allah'ın bol nimeti ve merhameti olmasaydı herhalde ziyana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Şüphesiz siz, içinizden Cumartesi yasağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara, "Aşağılık maymunlar olun"demiştik.

66. Biz bunu, hem onu görenlere, hem de sonra geleceklere bir ibret ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara da bir öğüt kıldık.

67. Hani Mûsâ kavmine, "Allah size bir sığır kesmenizi emrediyor"demişti. Onlar da, "Sen bizimle eğleniyor musun?"demişlerdi. Mûsâ, "Kendini bilmez cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım"demişti.

68. "Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın."dediler. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki: O, ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir sığırdır. Haydi emrolunduğunuz işi yapın."

69. Onlar, "Bizim için Rabbine dua et de, rengi neymiş? açıklasın"dediler. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki, o, sapsarı; rengi, bakanların içini açan bir sığırdır"dedi.

70. "Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın. Çünkü sığırlar, bizce, birbirlerine benzemektedir. Ama Allah dilerse elbet buluruz"dediler.

71. Mûsâ şöyle dedi: "Rabbim diyor ki, o; çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan bir sığırdır". Onlar, "İşte, şimdi tam doğrusunu bildirdin"dediler. Nihayet o sığırı kestiler. Neredeyse bunu yapmayacaklardı.

72. Hani, bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız. Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.

73. "Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun"dedik. (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.) İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini de size böyle gösterir.

74. Sonra bunun ardından kalpleriniz yine katılaştı, taş gibi; hatta daha katı oldu. Çünkü taş vardır ki, içinden ırmaklar fışkırır. Taş vardır ki yarılır da

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

oradan oniki kaynak (birden) fışkırmıştı ki halkın tümü nereden (hangi kaynaktan) içeceğini bilsin. (45) [Ve Musa demişti:] "Allah tarafından verilen rızıktan yiyip için, ama yeryüzünün yozlaşmasına ve çürümesine yol açarak bozgunculuk yapmayın."

61. Ve bir zamanlar yine siz: "Ey Musa, doğrusu biz bir tek çeşit yiyecekle yetinemeyiz, öyleyse Rabbine dua et de bize topraktan yetişen ürünler, sebze, salatalık, sarımsak, mercimek, soğan (gibi ürünler) çıkarsın" demiştiniz. [Musa]: "Daha hayırlı [ve onurlu] olan durumu daha aşağılık olanla mı değiştirmek istiyorsunuz? (46) O halde utanç içinde Mısır'a dönün; (47) orada istediğiniz şeylere kavuşabilirsiniz!" demişti. Böylece, onlara yoksulluk, düşkünlük damgası vuruldu ve Allah'ın gazabına uğradılar. Bütün bunlar, Allah'ın mesajının gerçekliğini inkar etmedeki ısrarları ve haksız şekilde Peygamberleri öldürmeleri yüzündendir: Bütün bunlar, [Allah'a] isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını ihlal etmedeki ısrarlarından dolayıdır. (48)

62. KUŞKUSUZ, [bu ilahî kelâma] i-man edenler ile Yahudi inancının takipçilerinden, Hristiyanla ve Sâbiîlerden (49) Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmış, doğru ve yararlı işler yapmış olanl tümü Rablerinden hak ettikleri mükafatları alacaklardır; ve onlar ne korkacak, ne de üzüleceklerdir. (50)

63. İŞTE O ZAMAN, Sina Dağı'nı üzerinize yükselterek (51) ciddî ve samimî (görünen) taahhüdünüzü kabul etmiş ve "Size bahşettiğimiz şeye [bütün] gücünüzle sımsıkı sarılın ki Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varasınız!" [demiştik].

64. Ama siz ondan sonra sözünüzden döndünüz! Eğer Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı kendinizi muhakkak ziyana uğrayanlar arasında bulurdunuz;

65. nitekim, içinizde Sebt Günü'nün kutsallığını ihlal edenleri biliyorsunuz; bu davranışlarından ötürü onlara: "Aşağılık maymunlar gibi olun!" dedik;

66. ve onları hem kendi zamanları, hem de bütün gelecek zamanlar için uyarıcı bir örnek kıldık, Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlara da ibret alınacak bir ders. (52)

67. HANİ, O ZAMAN Musa, halkına: "Dinleyin! Allah bir sığır kurban etmenizi emrediyor" (53) demişti. Onlar: "Sen bizimle alay mı ediyorsun?" dediler. O: "Bu kadar cahil olmaktan (54) Allah'a sığınırım!" diye cevap verdi.

68. Onlar: "(Madem öyle,) Rabbine bizim için dua et de bunun nasıl bir kurban olacağını bize açıklasın" dediler. [Musa] "Bakın!" dedi, "O, ne yaşlı ne körpe, ama ikisi arasında orta yaşta bir sığır olmasını istiyor. O halde size verilen emri yerine getirin!"

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

içinden sular çıkar. Taş da vardır ki, Allah korkusuyla (yerinden kopup) düşer. Allah yaptıklarınızdan hiçbir zaman habersiz değildir.

75. Şimdi, bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa içlerinden bir takımı, Allah'ın kelamını dinler, iyice anladıktan sonra, onu bile bile tahrif ederlerdi.

76. Onlar iman edenlerle karşılaşınca, "İman ettik"derler. Birbirleriyle baş başa kaldıklarında da şöyle derler: "Rabbinizin huzurunda delil olarak kullanıp sizi sustursunlar diye mi, Allah'ın (Tevrat'ta) size bildirdiklerini onlara söylüyorsunuz? (Bu kadarcık şeye) akıl erdiremiyor musunuz?"

77. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli tuttuklarını da bilir, açığa vurduklarını da.

78. Bunların bir de ümmî takımı vardır; Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır. Onlar sadece zanda bulunurlar.

79. Vay o kimselere ki, elleriyle Kitab'ı yazarlar, sonra da onu az bir karşılığa değişmek için, "Bu, Allah'ın katındandır"derler. Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların haline! Vay kazandıklarından dolayı onların haline!

80. Bir de dediler ki: "Bize ateş, sayılı birkaç günden başka asla dokunmayacaktır."Sen onlara de ki: "Siz bunun için Allah'tan söz mü aldınız? -Eğer böyle ise, Allah verdiği sözden dönmez-. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet, kötülük işleyip suçu benliğini kaplamış (ve böylece şirke düşmüş) olan kimseler var ya, işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

82. İman edip salih ameller işleyenler ise cennetliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

83. Hani, biz İsrailoğulları'ndan, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, anne babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz, herkese güzel sözler söyleyeceksiniz, namazı kılacaksınız, zekatı vereceksiniz"diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, yüz çevirerek sözünüzden döndünüz.

84. Hani, "Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız"diye de sizden kesin söz almıştık. Sonra bunu böylece kabul etmiştiniz. Kendiniz de buna hâlâ şahitlik etmektesiniz.

85. Ama siz, birbirinizi öldüren, içinizden bir kesime karşı kötülük ve zulümde yardımlaşarak; size haram olduğu halde onları yurtlarından çıkaran, size esir olarak geldiklerinde ise, fidye verip kendilerini kurtaran kimselersiniz. Yoksa siz Kitab'ın (Tevrat'ın) bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka bir

69. Onlar: "Rabbine bizim için dua et de onun renginin nasıl olacağını bize açıklasın" dediler. [Musa'nın] cevabı şu oldu: "O, kurbanın sarı renkte, parlak tonda, görenlere zevk veren bir sığır olmasını istiyor".

70. Onlar: "Rabbine bizim için dua et de onun nasıl olacağını bize (daha açık) bildirsin, (çünkü) bize göre tüm sığırlar birbirlerine benzer; ve sonra, Allah arzu ederse biz elbette doğru yola yöneliriz!" dediler.

71. [Musa'nın] cevabı şu oldu: "O, bu kurbanın ekinleri sulamak veya toprağı sürmek için hiç koşulmamış, kusursuz, alacasız bir sığır olmasını istiyor". Onlar: "İşte, sonunda gerçeği bildirdin!" dediler; ve hemen (onu) kurban ettiler, halbuki neredeyse hiçbir şey yapmadan kalacaklardı. (55)

72. Çünkü ey İsrailoğulları, siz bir adam öldürmüştünüz ve sonra da bu [suç]un sorumluluğunu birbirinizin üstüne atmıştınız. Oysa Allah, sizin örtbas ettiğiniz her şeyi (56) açığa çıkarmaya kâdirdir.

73. Biz dedik ki: "Bu [prensib]i bu gibi [çözümlenmemiş cinayet olay]larının bazılarına da uygulayın: (57) Bu yolla Allah canları ölümde korur ve kendi iradesini size gösterir (58) ki görüp) muhakemenizi kullan[mayı öğren]ebilesiniz."

74. Ama, bütün bunlardan sonra kalpleriniz katılaştı; kaya gibi hatta daha da sert oldu: unutmayın, öyle kayalar var ki içinden ırma fışkırır; ve öylesi de var ki yarıldığında içinden su çıkar; bazısı da Allah korkusuyla (yerinden kopup) aşağı yuvarlanır. (59) Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir!

75. ŞİMDİ, onların tebliğ ettiğiniz şeye inanacaklarını bekliyor musunuz? (60) Aksine, birçoğu Allah'ın kelâmını dinler ama onu anladıktan sonra bile bile çarpıtırlar. (61)

76. Nitekim, imana ermiş olanlarla buluştuklarında, "[Sizin inandığınız gibi] inanıyoruz!" derler; ama birbirleriyle başbaşa kaldıklarında, "Rabbinizin kelâmını (62) size karşı koz olarak kullansınlar diye mi Allah'ın size açıkladığı şeyleri onlara haber veriyorsunuz? Aklınızı başınıza toplamayacak mısınız?" derler.

77. Bilmezler mi ki Allah, açığa vurdukları şeylerden de, gizlediklerinden de haberdardır?

78. Onlar arasında ilahî kelâmın (63) gerçek bilgisine sahip olmayan, kitap ile ilgisiz insanlar var; [ki bunlar] sadece birtakım kuruntular[a tâbi olurlar] ve zanna dayanırlar.

79. O halde, yazıklar olsun onlara ki, kendi elleriyle, ilahî kelâm[dan olduğunu iddia ettikleri hususlar]ı kaydettikten sonra, az bir kazanç elde etmek için, "Bu Allah'tandır!" derler. (Böyle diyerek) kendi elleriyle kaydettiklerinden ötürü yazıklar olsan

şey değildir. Kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Çünkü Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. Onlar, ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir. Artık bunlardan azap hiç hafifletilmez. Onlara yardım da edilmez.

87. Andolsun, Mûsâ'ya Kitabı (Tevrat'ı) verdik. Ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size herhangi bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şey getirdikçe, kibirlenip (onların) bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?

88. "Kalplerimiz muhafazalıdır"dediler. Öyle değil. İnkarları sebebiyle Allah onları lânetlemiştir. Bu yüzden pek az iman ederler.

89. Kendilerine ellerindekini (Tevrat'ı) tasdik eden bir kitap (Kur'an) gelince onu inkar ettiler. Oysa, daha önce (bu kitabı getirecek peygamber ile) inkarcılara (Arap müşriklerine) karşı yardım istiyorlardı. (Tevrat'tan) tanıyıp bildikleri (bu peygamber) kendilerine gelince ise onu inkar ettiler. Allah'ın lâneti inkarcıların üzerine olsun.

90. Karşılığında nefislerini sattıkları şeyi kıskançlıkları sebebiyle Allah'ın, kullarından dilediğine lütfuyla indirdiği vahyi inkar etmeleri ne kötüdür! Bu yüzden gazap üstüne gazaba uğradılar. İnkâr edenlere alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin"denilince, "Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız"deyip, ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ederler. Halbuki o ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden hak bir kitaptır. De ki, "Eğer inanan kimseler idiyseniz daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun, Mûsâ size açık mucizeler getirmişti de, arkasından sizler nefislerinize zulüm ederek buzağıyı ilah edinmiştiniz.

93. Hani, Tûr'u tepenize dikerek sizden söz almıştık, "Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın; ona kulak verin"demiştik. Onlar, "Dinledik, karşı geldik"demişlerdi. İnkârları yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine sindirilmişti. Onlara de ki (Tevrat'a beslediğinizi iddia ettiğiniz) imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür, eğer inanan kimselerseniz!

94. De ki: "Eğer (iddia ettiğiniz gibi) Allah katındaki ahiret yurdu (cennet) diğer insanlar için değil de, yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!"

95. Fakat kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni edemezler. Allah o zalimleri hakkıyla bilendir.

96. Andolsun, sen onların, yaşamaya, bütün insanlardan; hatta Allah'a ortak koşanlardan bile daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Halbuki uzun yaşamak

onlara! Ve yine bütün o kazandıklarından ötürü yazıklar olsun böylelerine! (64)

80. Ve onlar: "Ateş, bize birkaç günden fazla dokunmaz" derler. (65) De ki [onlara]: "Allah'tan bir söz mü aldınız -çünkü Allah hiçbir zaman sözünden caymaz- yoksa asla bilemeyeceğiniz bir şeyi mi Allah'a isnad ediyorsunuz?"

81. Evet! işte [böylesine] büyük bir kötülük işleyen ve [bunun] günahıyla çepeçevre kuşatılan kimseler var ya, işte böyleleridir içinde kalmak üzere ateşe mahkum olanlar!

82. İmana ermiş olup doğru ve yararlı işler yapanlara gelince, sürekli içinde kalmak üzere cenneti hak edenler de işte bunlardır.

83. VE BİR ZAMAN, [ey] İsrailoğulları, [sizden] şu (konularda) kesin taahhüt almıştık: (66) "Allah'tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz; akraba ve ebeveyninize, yetimlere ve fakirlere iyilik yapacaksınız; bütün insanlarla güzellikle konuşacaksınız; namazlarınızda dikkatli ve devamlı olacaksınız ve karşılıksız yardımda bulunacaksınız." (67) Ama, birkaçınız dışında bu sözünüzden döndünüz: zaten siz, inatçı, isyankar bir toplumsunuz! (68)

84. O zaman, birbirinizin kanını dökmeyeceğinize birbirinizi yurtlarınızdan sürmeyeceğinize d[...] kesin söz almıştık sizden, siz de kabul etmiştiniz; ve [şimdi de] buna şahitlik yapıyorsunuz.

85. Buna rağmen yine sizlersiniz birbirinizi katleden ve -kesinlikle yasaklanmış olduğu kendi halkınızdan bir kısmını yurtlarından sürerek, onlara karşı günahkarlık ve nefrette yarışıp yardımlaşan ve esir olarak elinize düştüklerinde onları ancak fidye alarak bırakan! (69) Böyle yaparak, ilahî kelâmın bir kısmına inanıyor, diğer kısmını inkar mı ediyorsunuz? Öyleyse bilin ki, içinizden böyle yapanların karşılığı, bu dünya hayatında zilletten ve Kıyamet Günü en acıklı azaba uğratılmaktan başka bir şey olmayacaktır. Zira Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

86. Ahiret hayatı karşılığında bu dünya hayatını satın alanlar var ya, işte böylelerinin azabı hafifletilmeyecek ve onlara yardım edilmeyecektir.

87. Biz Musa'ya ilahî kelâmı bahşettik ve birbiri ardınca o'nu izleyen elçiler gönderdik: (70) Meryem oğlu İsa'ya da hakikatin tüm kanıtlarını vahyettik ve o'nu kutsal ilham (71) ile güçlendirdik. [Ama] ne zaman bir elçi hoşunuza gitmeyen bir şey getirdiyse küstahlıkta haddi aşarak bir kısmını öldürdüğünüz (72) ve diğerlerini yalanladığınız doğru değil mi?

88. Ama onlar: "Kalplerimiz zaten bilgi ile dolu!" (73) derler. Hayır, bilakis Allah, onları hakikati kabullenmeyi reddettikleri için gözden çıkarmıştır: Zira onlar, sadece basmakalıp birkaç şeye inanırlar. (74)

onları azaptan kurtaracak değildir. Allah onların bütün işlediklerini görür.

97. De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise, bilsin ki o, Allah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, mü'minler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir."

98. Her kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mîkâil'e düşman olursa bilsin ki, Allah da inkar edenlerin düşmanıdır.

99. Andolsun, biz sana apaçık âyetler indirdik. Bunları ancak fasıklar inkâr eder.

100. Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa içlerinden bir takımı o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez.

101. Onlara, Allah katından ellerinde bulunan Kitabı (Tevrat'ı) doğrulayıcı bir peygamber gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabı'nı (Tevrat'ı) arkalarına attılar.

102. Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların (ve şeytan tıynetli insanların) uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman (büyü yaparak) küfre girmedi. Fakat şeytanlar, insanlara sihri ve (özellikle de) Babil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe ilham edilen (sihr)i öğretmek suretiyle küfre girdiler. Halbuki o iki melek, "Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz. (Sihri caiz görüp de) sakın küfre girme"demedikçe, kimseye (sihir) öğretmiyorlardı. Böylece (insanlar) onlardan kişi ile karısını birbirinden ayıracakları sihri öğreniyorlardı. Halbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. (Onlar böyle yaparak) kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi.

103. Eğer onlar iman edip Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınmış olsalardı, Allah katında kazanacakları sevap kendileri için daha hayırlı olacaktı. Keşke bilselerdi.

104. Ey iman edenler! "Râinâ"(bizi gözet) demeyin, "unzurnâ"(bize bak) deyin ve dinleyin. Kafirler için acıklı bir azap vardır.22

105. Ne Kitab ehlinden inkâr edenler ve ne de Allah'a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir iyilik gelmesini isterler. Oysa Allah rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

106. Biz herhangi bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturur (ya da ertelersek), yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz. Allah'ın gücünün her şeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?

107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost,

89. Ve ne zaman Allah katından onlara, halen sahip oldukları hakikati tasdik eden bir [yeni] vahiy geldiyse, daha önce, hakikati inkara şartlanmış olanlara karşı üstün gelmek için yalvarıp yakardı[klarını çarçabuk unutarak] daha önce tanıdıkları [hakikati] bu defa inkara kalkıştılar. Ve Allah'ın lâneti, hakikati inkar eden herkesin üzerinedir.

90. Allah'ın lütfunu dilediği kuluna bahşetmesini kıskanarak (75) Allah'ın indirdiği hakikati inkar etmeleri ve böylece kendilerini kaptırdıkları şu [boş gurur] ne kötü! Onlar böylece Allah'ın gazabını tekrar tekrar hak ettiler. Ve o hakikati inkar edenler için hazırlanmış utanç verici bir azap vardır.

91. Nitekim onlara: "Allah'ın indirdiğine inanın!" denildiğinde, "Biz [yalnızca] bize indirilene inanırız!" diye cevap verirler; ve zaten bildikleri bir gerçeği tasdik ve teyid eden bir hakikat bile olsa, sonra gelen her haberi inkar ederler. De ki: "Madem [gerçek] müminler idiniz de neden Allah'ın önceki peygamberlerini öldürdünüz?" (76)

92. Gerçekten Musa size hakikatin tüm kanıtları ile gelmişti (ama) o'nun yokluğunda hemen [alt buzağıya tapmaya başlamış ve böylece hainc davranış içine girmiştiniz.

93. Biz o zaman, Sina Dağı'nı üzerinize kaldırıp, "Size emanet ettiğimiz şeye [bütün] gücünü sarılın ve ona kulak verin!" [diyerek] sizden bir taahhüt almıştık.[Bütün bu hatırlatmala rağmen] onlar: "Dinledik, ama itaat etmiyoruz!" derler. (77) Zira, hakikati reddetmeleri yüzünden bunların kalplerini [altın] buzağı sevgisi kaplamıştır. (78) De ki: "Ne kötü (şu) inancınızın sizi yönelttiği [şey]! Eğer gerçekten bir şeylere inanıyorsanız."

94. De ki: "Eğer Allah katındaki ahiret hayatı, başka hiç kimseye değil de yalnız size mahsus ise (79) ve bu kanaatinizde samimi iseniz o zaman ölümü arzulamanız gerekmez mi?"

95. Ama kendi elleriyle yapıp-ettikleri ortadayken bunu hiçbir zaman temenni etmeyecekler: Allah zalimleri her halleriyle bilmektedir.

96. Ve sen onları başkalarından daha ihtirasla hayata sarılmış göreceksin, hatta Allah'tan başkasına ilahlık yakıştırmaya şartlanmış olanlardan bile daha çok: onların her biri binlerce yıl yaşamak ister; halbuki uzun yaşaması, böyle birini [ahirette] azaptan kurtarmaz: zira Allah onun bütün yapıp-ettiklerini görmektedir.

97. [EY PEYGAMBER, onlara] şunu anlat: Kim ki, Allah'ın izniyle senin kalbine, önceki çağlarda indirilenleri doğrulayan, inananlara bir muştu ve rehber olan bu [ilahî kelâm]ı indirdiği için Cebrail'e düşmanlık besliyorsa;

98. kim ki Allah'a, O'nun meleklerine, Cebrail ve Mikail de dahil O'nun elçilerine düşmanlık

ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa, daha önce Mûsâ'nın sorguya çekildiği gibi, siz de peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse, o artık doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden bir çoğu, hak kendilerine belirdikten sonra dahi, içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi, imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler. Siz şimdilik, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedin, hoşgörün. Şüphesiz Allah, gücü her şeye hakkıyla yetendir.

110. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Kendiniz için her ne iyilik işlemiş olursanız, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızı görür.

111. Bir de; "Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası Cennet'e girmeyecek"dediler. Bu, onların kuruntuları! De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin."

112. Hayır, öyle değil! Kim "ihsan"derecesine yükselerek özünü Allah'a teslim ederse, onun mükâfatı Rabbinin katındadır. Artık onlara korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

113. Yahudiler, "Hıristiyanlar bir temel üzerinde değiller"dediler. Hıristiyanlar da, "Yahudiler bir temel üzerinde değiller"dediler. Oysa hepsi Kitab'ı okuyorlar.(Kitab'ı) bilmeyenler de tıpkı bunların söyledikleri gibi demişti. Artık onların aralarında uyuşamadıkları davada, hükmü Allah verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde onun adının anılmasını yasak eden ve onların yıkılması için çalışandan kim daha zalimdir. Böyleleri oralara (eğer girerlerse) ancak korka korka girebilmelidirler. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da, Batı da (tüm yeryüzü) Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü işte oradadır. Şüphesiz Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

116. "Allah, çocuk edindi"dediler. O, bundan uzaktır. Hayır! Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ındır. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmetti mi ona sadece "ol"der, o da hemen oluverir.

118. Bilmeyenler, "Allah bizimle konuşsa, ya da bize bir mucize gelse ya!"derler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişti. Onların kalpleri (anlayışları) birbirine benziyor. Biz âyetleri, kesin olarak inanacak bir toplum için açıkladık.

119. Şüphesiz biz seni hak ile; müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemlik olanlardan sorumlu tutulacak değilsin.

120. Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur."Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine

besliyorsa, bilsin ki Allah da hakikati inkar eden herkese düşmanlık beslemektedir. (80)

99. Gerçekten Biz sana apaçık mesajlar indirdik ve onların gerçekliğini yoldan çıkmış olanlardan başkası inkar etmez.

100. Ne zaman [Allah'a] söz verdilerse bazıları sözlerini (çiğneyip) bir kenara atmadı mı? Gerçek şu ki, aslında onların çoğu inanmıyor.

101. Ve [şimdi bile], ne zaman Allah'tan onlara halen sahip oldukları hakikati tasdik eden bir elçi gelse, kendilerini önceki çağlarda vahyedilen kelâma bağlı sayanlardan bazısı, [o'nun dediklerinin] farkında değilmiş gibi ilahî kelâma arkalarını dönerler, (81)

102. ve [onun yerine] Süleyman'ın hükümdarlığı sırasında şeytanca niyetler taşıyan kimselerin telkin edegeldiklerine uyarlar. Hakikati inkar eden Süleyman değildi, ama o şeytanca niyetler taşıyan kişiler halka sihir öğreterek hakikati inkar ettiler; (82) -ve onlar, Babil'deki iki melek Hârût ve Mârût vasıtasıyla ihdas edilene [uyarlar]- gerçi bu ikili, öncelikle, "Biz sadece ayartıcılarız: sakın [Allah'ın vahyettiği] hakikati inkara yeltenmeyin!" şeklinde uyarıda bulunmadan (83) hiç kimseye onu öğretmediler. Ve onlar, bu ikiliden, karı koca arasında nasıl huzursuzluk çıkarılacağını öğreniyorlardı; ancak Allah'ın izni olmadan onunla hiç kimseye zarar veremedikleri gibi sadece kendilerine zarar veren ve hiçbir faydası olm[...] bir bilgi ediniyorlardı; oysa onlar, bu [bilgiyi] edinenin ahiret hayatının güzelliğinden nasipsiz kalacağını iyi biliyorlardı. (84) Doğrusu, karşılığında ruhlarını elden çıkardıkları o [sanat] ne kötüdür, keşke bunu bilselerdi!

103. Eğer inansalar ve O'na karşı sorumluluklarının bilincinde olsalardı, doğrusu, Allah'ın mükafatı onlara iyilik getirecekti; keşke bunu bilselerdi!

104. SİZ EY imana ermiş olanlar! [Peygamber'e] "Bizi dinle!" demeyin; onun yerine, "Bize karşı tahammüllü ol!" demeyi tercih edin. Ve [o'na] kulak verin. Çünkü, hakikati inkar edenleri şiddetli azap bekliyor. (85)

105. Ne önceki vahyin takipçilerinden hakikati inkara yeltenenler, ne de Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştıranlar, Rabbin tarafından sana indirilen bir hayrı (86) görmekten hoşlanırlar; ancak Allah dilediğini rahmetine ulaştırır; zira Allah, sınırsız lütuf Sahibidir.

106. Biz yürürlükten kaldırdığımız veya unutturduğumuz herhangi bir mesajı mutlaka daha iyisi veya benzeri ile değiştiririz. (87) Allah'ın her şeye kâdir olduğunu bilmez misin?

107. Bilmez misin ki göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır ve Allah'tan başka sizi koruyacak ve yardım edecek hiç kimse yoktur?

108. Yoksa, size gönderilmiş olan Elçi'den, daha önce Musa'dan istenilenleri mi istiyorsunuz? Ama

uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır.

121. Kendilerine kitab verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okurlar. İşte bunlar ona inanırlar. Onu inkar edenlere gelince, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi cümle âleme üstün tuttuğumu hatırlayın.

123. Kimsenin kimse namına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı, kimseye şefaatin (aracılığın) yarar sağlamayacağı ve hiç kimsenin hiçbir taraftan yardım göremeyeceği günden sakının.

124. Bir zaman Rabbi İbrahim'i bir takım emirlerle sınamış, İbrahim onların hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: "Ben seni insanlara önder yapacağım."İbrahim de, "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)"demişti. Bunun üzerine Rabbi, "Benim ahdim (verdiğim söz) zalimleri kapsamaz"demişti.

125. Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rukû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi) tertemiz tutun."

126. Hani İbrahim, "Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır"demişti. Allah da, "İnkâr edeni bile az bir süre, (bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır; sonra onu cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!"demişti.

127. Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin"diyorlardı.

128. "Rabbimiz! Bizi sana teslim olmuş kimseler kıl. Soyumuzdan da sana teslim olmuş bir ümmet kıl. Bize ibadet yerlerini ve ilkelerini göster. Tövbemizi kabul et. Çünkü sen, tövbeleri çok kabul edensin, çok merhametli olansın."

129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın. Şüphesiz, sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."

130. Kendini bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona "Teslim ol"dediğinde "Âlemlerin Rabbine teslim oldum"demişti.

132. İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini

her kim, hakikate inanmak yerine onu inkar etmeyi tercih ederse (88) doğru yoldan sapmış olur.

109. Kendilerini önceki vahye bağlı sayanların çoğu, kıskançlıklarından dolayı, sizi, iman ettikten sonra yeniden hakikati inkara döndürmek isterler; [hatta] hakikat kendileri için apaçık ortaya çıktıktan sonra bile. Buna karşılık, siz (ey imana erişenler) Allah'ın iradesini ortaya koyacağı vakte kadar onları hoşgörün ve dayanın: Unutmayın, Allah her şeye kâdirdir.

110. Namazınızda dikkatli ve devamlı olun, arındırıcı (malî) yükümlülüğünüzü yerine getirin, çünkü kendiniz için önceden yaptığınız her iyiliği Allah katında mutlaka bulacaksınız: Unutmayın, Allah bütün yaptıklarınızı görür.

111. ONLAR: "Yahudi veya Hristiyan olmadıkça hiç kimse cennete giremez!" diye iddia ederler. (89) Bu onların kuruntusudur! De ki: "Eğer söylediklerinizde samimi iseniz, iddianızı kanıtlayın!" (90)

112. Evet, gerçekten her kim tüm benliğini Allah'a teslim eder (91) ve iyilik yapanlardan olursa, Rabbi katında mükafatını görecektir; ve böyleleri n korkacak, ne de üzülecekler. (92)

113. Ayrıca Yahudiler, "Hristiyanlar geçerli, tu inanç temelinden yoksunlar" iddiasında bulunurken Hristiyanlar da (aynı şekilde,) "Yahudiler, geçerli, tutarlı bir inanca sahip değiller" diye iddia ederler; ve her iki taraf (iddialarında) ilahî kelâma atıfta bulunurlar! Hatta bilgiden yoksun bulunanlar, onların söylediklerini aynen tekrarlayıp dururlar; (93) ama anlaşamadıkları şeyler konusunda Kıyamet Günü aralarında hüküm verecek olan Allah'tır. (94)

114. Allah'ın adının O'nun mescidlerinde anılmasına mani olan ve onları tahrip etmek için çalışan kimseden daha zalim kim olabilir? İşte böylelerinin bu yerlere [Allah] korkusu dışında bir sâikle girmeye hakları yoktur? (95) Onlar için bu dünyada zillet, ahirette ise korkunç bir azap vardır.

115. Doğu da Batı da Allah'ındır: Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yönü orasıdır. Unutmayın ki Allah rahmet ve kudretinde sınırsızdır, her şeyi bilendir.

116. Bir kısım insanlar da, "Allah kendine bir oğul edindi!" iddiasında bulunurlar. (Asla!) O, yaratılmışlara özgü böyle vasıflardan kesinlikle uzaktır. (96) Göklerde ve yerde ne varsa yalnız O'nundur; her şey bütün varlığıyla O'nun iradesine tâbidir.

117. Göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur: bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece "Ol!" der -ve o (şey hemen) oluverir.

118. [YALNIZ] bilgiden yoksun olanlar: "Allah neden bizimle konuşmaz ve neden bize [mucizevî] bir işaret göstermez?" derler. Onlardan önce yaşamış olanlar da (97) tıpkı onların dedikleri gibi

(İslâm'ı) seçti. Siz de ancak müslümanlar olarak ölün"dedi.

133. Yoksa siz Yakub'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına, "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?"dediği, onların da, "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz; bizler ona boyun eğmiş müslümanlarız."dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. (Yahudiler) "Yahudi olun"ve (Hıristiyanlar da) "Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız"dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

136. Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."

137. Eğer onlar böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse gerçekten doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Allah onlara karşı seni koruyacaktır. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

138. "Biz Allah'ın boyasıyla boyanmışızdır. Boyası Allah'ınkinden daha güzel olan kimdir? Biz ona ibadet edenleriz"(deyin).28

139. Onlara de ki: "Allah hakkında mı bizimle tartışıp duruyorsunuz? Halbuki O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz size aittir. Biz ona gönülden bağlanmış kimseleriz."

140. Yoksa siz, "İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler"mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?"Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

141. Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. Bir takım kendini bilmez insanlar, "Onları (müslümanları) yönelmekte oldukları kıbleden çeviren nedir?"diyecekler. De ki: "Doğu da, Batı da Allah'ındır. Allah dilediği kimseyi doğru yola iletir."

143. Böylece, sizler insanlara birer şahit (ve örnek) olasınız ve Peygamber de size bir şahit (ve örnek) olsun diye sizi orta bir ümmet yaptık. Her ne kadar Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselerden başkasına ağır gelse de biz, yönelmekte olduğun

demişlerdi: kalpleri hep birbirine benziyor. Gerçekte Biz, bütün işaretleri, yürekten inanıp tasdik etmeye niyetli olanlar için açık ve anlaşılır kıldık.

119. Doğrusu Biz seni [ey Peygamber,] hakikat ile gönderdik: bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak; yakıcı ateşe mahkum olanlardan sen sorumlu değilsin.

120. Sen onların inanç sistemine uymadıkça ne Yahudiler ne de Hristiyanlar senden memnun olmayacaklar. De ki: "Dinleyin! Allah'ın rehberliği tek doğru rehberliktir". Ve doğrusu, sana ilim geldikten sonra onların sapık görüşlerini takip etmeye devam edersen ne seni Allah'ın elinden alacak bir kimse bulursun, ne de bir yardımcı.

121. Kendilerine ilahî kelâmı emanet ettiklerimiz [ve] ona gereği gibi uyanlar; (98) işte onlardır [gerçekten] iman edenler; hakikati inkara kalkışanlara gelince, onlar, asıl kaybedenlerdir!

122. EY İSRAİLOĞULLARI! Size lütfettiğim o nimetleri ve sizin diğer kavimlere üstün gelmenizi sağladığım günleri hatırlayın;

123. ve hiçbir insanın diğerine bir yararının olmayacağı, hiç birinden fidye kabul edilmeyeceği; şefaatin fayda etmeyeceği ve hiç kimseye ya edilmeyeceği bir Gün'ü[n gelip çatacağını] aklınızdan çıkarmayın. (99)

124. Ve [şunu hatırlayın:] Rabbi, İbrahim'i buyrukları ile sınadığında ve İbrahim de bunları yerine getirdiğinde (100) ona "Seni insanlara önde yapacağım!" demişti. İbrahim de sormuştu: "Benim neslimden de mi [önderler çıkaracaksın]?" [Allah] cevap vermişti: "Benim ahdim zalimleri kapsamaz."(101)

125. O ZAMAN Biz Mâbed'i insanların tekrar tekrar yöneleceği bir hedef ve bir kutsal sığınak yapmıştık: (102) Öyleyse İbrahim için vaktiyle belirlenen yeri ibadet mahalli edinin. (103) Nitekim Biz, İbrahim ve İsmail'e emrettik: "Mâbedimi, onu tavaf edecekler için, (104) onun yakınında tefekküre dalacaklar için ve [namazda] rukû ve secde edecekler için temiz tutun."

126. Ve İbrahim "Ey Rabbim!" diye yalvardı, "Burayı emin bir bölge yap ve halkından Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenlere bereketli rızıklar bağışla." [Allah]: "Her kim hakikati inkar ederse, onun kısa bir süre zevk içinde yaşamasına izin veririm -ama sonunda onu ateşin azabına sürerim; ne kötü bir duraktır o!" diye cevap verdi.

127. İbrahim ve İsmail Mâbed'in temellerini yükseltirken yalvardılar: "Ey Rabbimiz! Bunu kabul et; Sensin her şeyi bilen, her şeyi duyan!"

128. "Ey Rabbimiz, bizi Sana teslim olanlardan kıl ve bizim soyumuzdan (105) Sana teslim olacak bir topluluk çıkar, bize ibadet yollarını göster ve tevbemizi kabul et: şüphesiz yalnız Sensin tevbeleri kabul eden, rahmet dağıtan!"

ciheti ancak; Resûl'e tabi olanlarla, gerisin geriye dönecekleri ayırd edelim diye kıble yaptık. Allah imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

144. (Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz. (Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) hep o yöne dönün. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler, bunun Rabblerinden (gelen) bir gerçek olduğunu elbette bilirler. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Andolsun, sen kendilerine kitap verilenlere her türlü mucizeyi getirsen de, onlar yine senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, o takdirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (Peygamberi) oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Böyle iken içlerinden bir takımı bile bile gerçeği gizlerler.

147. Hak (ancak) Rabbindendir. Artık, sakın şüpheye düşenlerden olma!

129. "Ey Rabbimiz! Soyumuz içinden (106) onlara Senin mesajlarını iletecek, vahyi ve hikmeti öğretecek ve onları arındırıp tertemiz kılacak bir elçi çıkar: Çünkü yalnız Sensin kudret ve hikmet sahibi!"

130. Ve düşünme melekeleri dumura uğramış olanlar dışında kim, bu dünyada gerçekten yücelttiğimiz ve şüphesiz ahirette de dürüst ve erdemliler arasında yer alacak olan İbrahim'in inanç sistemini terk etmek ister?

131. Rabbi o'na "Bana teslim ol!" dediğinde; "[Sana], bütün âlemlerin Rabbine teslim oldum!" diye cevap verdi.

132. Yakup gibi İbrahim de çocuklarına şu vasiyette bulundu: "Evlatlarım! Bakın, Allah size en saf ve temiz inancı bahşetti; öyleyse O'na teslim olmadan ölümün sizi alt etmesine izin vermeyin."

133. Evet, siz, [ey İsrailoğulları,] Yakub'un, son nefesini vermeye yaklaşırken oğullarına: "Ben gittikten sonra siz kime kulluk edeceksiniz?" diye seslendiğine şahitsiniz. (107) Onlar: "Senin tanrına, ataların İbrahim, İsmail ve İshâk'ın tanrısına, (108) o Tek Tanrı'ya kulluk edecek ve O'na teslim olacağız!" diye cevap verdiler.

134. Şimdi o toplumlar geçip gittiler; onların kazandıkları kendilerine yazılacak, sizin kazandıklarınız ise size; ve siz, onların yaptıklarından ötürü yargılanacak değilsiniz

135. ONLAR: "Yahudi veya Hristiyan olun ki d yolu bulasınız" derler. De ki: "Hayır, [bizimk olan her şeyden yüz çeviren (110) ve Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıranlardan olmayan İbrahim'in inanç sistemi(dir)."

136. Deyin ki: "Biz Allah'a inanırız; ve bize indirilene; ve İbrahim'e, İsmail'e, İshâk'a, Yakub'a ve onların soyundan gelenlere (111) indirilene; ve Musa'ya, İsa'ya ve Rableri tarafından [diğer] tüm peygamberlere tevdî edilmiş olana [inanırız]; onların arasında hiçbir ayrım yapmayız. (112) Ve biz O'na teslim olanlarız."

137. Eğer [ötekiler de] sizin inandığınız gibi inanırlarsa şüphesiz doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse de derin bir çıkmaza saplanmış olurlar, ama Allah seni bundan korumaktadır. Zira yalnız O'dur her şeyi işiten, her şeyi bilen.

138. [De ki: "Hayatımız] Allah'ın rengi [ile renklenir]! Kim [hayata] Allah'tan daha güzel renk verebilir, eğer gerçekten O'na kulluk ediyorsak?"

139. [Yahudi ve Hristiyanlara] de ki: "Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? (113) Nasıl olur? O, bizim gibi sizin de Rabbinizdir; bizim işimiz bize, sizin işiniz de size aittir; ve biz kendimizi yalnızca O'na adamışızdır."

140. "İbrahim'in, İsmail'in, İshâk'ın, Yakub'un ve onların soyundan gelenlerin Yahudi' yahut Hristiyan' olduklarını mı iddia ediyorsunuz?" (114) De ki: "Allah'tan iyi mi biliyorsunuz? Allah

tarafından kendisine verilen bir delili örtbas edenden daha zalim kim olabilir? (115) Ama Allah yaptıklarınızdan gafil değildir."

141. "Şimdi o toplumlar gelip geçtiler; onların kazandıkları onlara yazılacak, sizin kazandıklarınız ise size. Ve siz onların yaptıklarından ötürü yargılanacak değilsiniz."

142. İNSANLAR arasındaki dar kafalı düşüncesizler, "Şimdiye kadar uydukları kıbleden onları vazgeçiren nedir?" (116) diyecekler. De ki: "Doğu da Batı da Allah'ındır; O, dilediğini dosdoğru yola iletir." (117)

143. Ve böylece sizin dengeli ve ölçülü bir toplum (118) olmanızı istedik ki [hayatınızla] tüm insanlığın huzurunda hakikatin şahitleri olasınız ve Elçi de sizin huzurunuzda ona şahitlik yapsın. (119) Ve Elçi'ye uyanlar ile ökçeleri üzerinde gerisingeri dönenler arasında açık bir ayrım yapabilmek amacıyla senin, [ey Peygamber,] daha önce yöneldiğin hedefi [bu topluluk için] kıble olarak tayin ettik: Şüphesiz bu, Allah'ın doğru yola ulaştırdığı kişilerden (120) başka herkes için zor bir sınavdı. Allah sizin inancınızı kesinlikle gözardı etmeyecektir; zira, unutmayın ki Allah insana en şefkatli olandır, rahmet kaynağıdır.

144. Biz, [ey Peygamber,] senin sık sık yüzünü [kılavuz arayışı içinde] göğe çevirdiğini görüyoruz: ve şimdi seni tam tatmin edecek bir kıbleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Harâm'a çevir; ve siz, hepiniz, nerede olursanız olun, yüzünüzü [namaz esnasında] o yöne döndürün. Doğrusu, daha önce kendilerine vahiy tevdî edilmiş olanlar, bu emrin Rablerinden gelen bir hakikat olduğunu çok iyi bilirler; ve Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Ama daha önce kendilerine vahiy tevdî edilmiş olanların önüne bütün delilleri (121) koymuş olsaydın bile senin kıblene yönelmezlerdi; ne sen onların kıblelerine yönelirsin, ne de onlar birbirlerinin kıblelerine yönelirler. Ve eğer sana ilim geldikten sonra onların asılsız görüşlerine uysaydın muhakkak ki zalimlerden olurdun.

146. Daha önce kendilerine vahiy verdiklerimiz, onu kendi çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar: Ancak bilin ki, onların bazısı hakikati bile bile örtbas eder;

147. Rablerinden gelen hakikati! (122) O halde sen, şüphe edenlerden olma:

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

4. Allah, hiçbir adamın içine iki kalp koymamıştır. Kendilerine zıhâr yaptığınız eşlerinizi de anneleriniz yapmamıştır. Yine evlatlıklarınızı da öz çocuklarınız (gibi) kılmamıştır. Bu sizin ağızlarınızla söylediğiniz (fakat gerçekliği olmayan) sözünüzdür. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola iletir.

178. Ahzab. (4-6) 18. YIL.

4. ALLAH hiç kimseye tek bedende (2) iki kalp vermemiştir: ve [aynı şekilde,] "kendiniz için annelerinizin bedeni kadar haram" saydığınız eşlerinizi hiçbir zaman sizin [gerçek] anneleriniz kılmamış (3) ve evlatlıklarınızı da [gerçek] çocuklarınız (4) saymamıştır: bunlar ağzınıza doladığınız boş laflar[ın işaretlerin]den başka bir

5. Onları babalarına nispet ederek çağırın. Bu Allah katında daha (doğru ve) adaletlidir. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Peygamber, mü'minlere kendi canlarından daha önce gelir. Onun eşleri de mü'minlerin analarıdır. Aralarında akrabalık bağı olanlar, Allah'ın Kitabına göre, (miras konusunda) birbirleri için (diğer) mü'minlerden ve muhacirlerden daha öncelikldirler. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız başka. Bu (hüküm) Kitap'ta yazılıdır.

şey değildir; halbuki Allah [mutlak] doğruyu söyler: (5) ve [size] doğru yolu ancak O gösterir.

5. [Evlatlık aldığınız çocuklara gelince,] onları [gerçek] babalarının isimleri ile çağırın: bu, Allah nezdinde daha adaletli [bir davranış]tır; eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, onları din kardeşleriniz ve arkadaşlarınız [olarak görün]. (6) Ama bu konuda yanılırsanız (7) bir günah işlemiş olmazsınız: [asıl önemli olan] kalplerinizden geçendir, çünkü Allah gerçekten çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır!

6. Peygamber, müminler üzerinde, onlar[ın kendileri üzerinde sahip olduğun]dan daha büyük hak sahibidir, ve [o'nu bir baba gibi gördüklerinden] Peygamber'in eşleri onların anneleridir: (8) [bu şekilde] yakın olanlar, Allah'ın buyruğu gereğince, birbirleri üzerinde [Yesrib'deki] müminlerden ve [Allah rızası için oraya] göç etmiş olanlardan daha fazla hak sahibidirler. (9) Ancak [öteki] yakın dostlarınıza karşı da (10) en güzel şekilde davranmalısınız: bu [da] Allah'ın buyruğu gereğidir.

9. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani (düşman) ordular üzerinize gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgar ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

10. Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada mü'minler denendiler ve şiddetli bir şekilde sarsıldılar.

12. Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar, "Allah ve Resülü bize, ancak aldatmak için vaadde bulunmuşlar"diyorlardı.

13. Hani onlardan bir grup, "Ey Yesrib (Medine) halkı! Sizin burada durmak imkanınız yok. Haydi geri dönün"demişti. Onlardan bir başka grup da, "Evlerimiz açık (korumasız)"diyerek Peygamberden izin istiyorlardı. Oysa evleri açık (korumasız) değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer Medine'nin her tarafından üzerlerine gelinse ve orada karışıklık çıkarmaları istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.

15. Andolsun ki, onlar, daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz ise sorumluluğu gerektirir.

16. De ki: "Eğer siz ölümden ya da öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermeyecektir. O takdirde bile (hayatın zevklerinden) pek az yararlandırılırsınız."

9. SİZ EY imana ermiş olanlar! [Düşman] ord
üzerinize geldiğinde Allah'ın size bahşettiği
nimetleri hatırlayın, ki o zaman üzerlerine bi
kasırga ve göremediğiniz [semavî] ordular
göndermiştik: (13) ama Allah yaptığınız her
görmekteydi.

10. Onlar yukarıdan ve aşağıdan üzerinize geldiklerinde (14) ve gözler[inizin] feri kaybolup yürekler[iniz] ağzınıza geldiğinde ve Allah hakkında en çelişik düşünceler aklınızdan (bir bir) geçtiğinde (15) [neler hissettiğinizi hatırlayın]:

11. [İşte] orada ve o anda müminler sınandı ve şiddetli bir şok ile sarsıldılar.

12. Ve ikiyüzlüler ile kalpleri hastalıklı olanların (16) [birbirlerine], "Allah ve Elçisi bize sadece boş vaadlerde bulunmaktalar" dedikleri zaman[ki durumu hatırla!] (17)

13. Ve [hatırla] içlerinden bazısı şöyle demişti: "Ey Yesrib halkı! Burada [düşmana] karşı koyamazsınız: (18) [evlerinize] geri dönün!" O arada içlerinden bir grup da, "Evlerimiz [saldırılara] açık durumda!" diyerek Peygamber'den izin istemişti- halbuki evleri [aslında saldırıya] açık değildi: tek amaçları kaytarmaktı

14. Eğer şehirleri saldırıya uğrasaydı (19) ve [düşman tarafından] fitne çıkarmaları istenseydi, [ikiyüzlüler] hiç tereddüt etmeden bunu hemen yaparlardı; (20)

15. halbuki daha önce [mesajına] sırt çevirmeyeceklerine dair Allah'ın huzurunda söz vermişlerdi: Allah'a verilen söz[ün hesabı] mutlaka sorulacaktır.

17. De ki: "Eğer Allah size bir kötülük dilese, sizi Allah'tan koruyacak kimdir? Yahut size bir rahmet dilese buna engel olacak kimdir?"Onlar kendilerine Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir yardımcı bulamazlar.

18,19. Şüphesiz Allah içinizden, savaştan alıkoyanları ve kardeşlerine, "Bize gelin"diyenleri biliyor. Size katkıda cimri davranarak savaşa pek az gelirler. Korku geldiğinde ise, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de ganimete karşı aşırı düşkünlük göstererek sizi keskin dillerle incitirler. İşte onlar iman etmediler. Allah da onların amellerini boşa çıkardı. Bu Allah'a kolaydır.

20. Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Düşman birlikleri (bir daha) gelecek olsa, isterler ki, (çölde) bedevilerin arasında bulunsunlar da size dair haberleri (gidip gelenlerden) sorsunlar. İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı.

21. Andolsun, Allah'ın Resülünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.

22. Mü'minler düşman birliklerini görünce, "İşte bu Allah'ın ve Resülünün bize vaad ettiği şeydir. Allah ve Resülü doğru söylemişlerdir"dediler. Bu onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır.

23. Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.

24. Bunun böyle olması Allah'ın, doğruları, doğrulukları sebebiyle mükafatlandırması, dilerse münafıklara azap etmesi yahut onların tövbesini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

25. Allah inkar edenleri, hiçbir hayra ulaşmaksızın kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah, savaşta mü'minlere kâfi geldi. Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. Allah kitap ehlinden olup müşriklere yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine büyük bir korku saldı. Siz onların bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir ediyordunuz.

27. Allah sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara varis kıldı. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

28. Ey Peygamber! Hanımlarına de ki, "Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, gelin size mut'a vereyim ve sizi güzelce bırakayım."

29. "Eğer Allah'ı, Resülünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah içinizden iyilik yapanlara büyük bir mükafat hazırlamıştır."

30. Ey Peygamber'in hanımları! İçinizden kim apaçık bir çirkinlik yaparsa onun cezası iki kat verilir. Bu Allah'a göre kolaydır.

16. De ki: "[Tabii bir ölümle] ölmekten yahut [savaşta] öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size bir fayda vermez; çünkü başarsanız bile (21) hayatın zevkini ancak çok kısa bir süre tadarsınız!"

17. De ki: "Allah size bir zarar vermek istese, sizi O'ndan kim koruyabilir? Yahut rahmetini bağışlamak istese (kim mani olabilir?)" Allah'tan başka bir yardımcı ve koruyucu bulamayacaklar[ını bilmezler mi?]

18. Allah, içinizden başkalarını [O'-nun yolunda savaşmaktan] alıkoyanları da; kendileri savaşa pek az katıldıkları halde kardeşlerine, "Bizimle gelin [ve düşmana karşı koyun]!" diyenleri de iyi bilir,

19. ve (böyleleri) size yapılan yardımı kıskanırlar. Ama sonra bir tehlike ile karşılaşınca da, ölümün gölgesinde yaşayan biri gibi, [korkuyla] gözleri dönmüş bir şekilde, [ey peygamber, yardım dilemek için] sana baktıklarını görürsün: tehlike geçince de iyiliğinizi çekemeyip siz [müminleri] sivri dilleri ile incitirler! Bu [gibi] insanlar, iman etmiş değillerdir, bu yüzden Allah onların yaptıklarını boşa çıkarır: bu Allah için kolaydır.

20. Onlar Müttefiklerin [gerçekten] çekilmediklerini zannediyorlardı; (22) ve Müttefikler geri dön olsalar, bunlar, [bu iki yüzlüler,] çölde bedev arasında kalıp sizin hakkınızda [ey müminle uzaktan] haber almayı tercih ederlerdi; aranızda bulunsalar bile, [sizin yanınızda] savaşır görünmekten başka bir şey yapmazlardı. (2

21. GERÇEK ŞU Kİ, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü ve umutla bekleyen] ve O'nu her daim anan kimseler için Allah'ın Elçisi güzel bir örnek teşkil eder. (24)

22. [İşte böyle,] Müttefikleri[n kendilerine doğru ilerlediklerini] görünce, müminler "Bu, Allah'ın ve Rasûlü'nün bize vaad ettiğidir!" ve "(Demek ki) Allah ve Rasûlü doğru söylemiş!" dediler (25) ve bu, onların sadece imanlarını ve Allah'a teslimiyetlerini arttırdı.

23. Müminler arasında öylesi var ki Allah'ın huzurunda verdiği sözü [her zaman] yerine getirir; (26) kimi [ölüme gitmek suretiyle] ahitlerini yerine getirmiştir, kimi de [kararlarından] vazgeçmeden [ahitlerini yerine getirmeyi] beklemektedir.

24. [İnsan bu tür sınamalara tâbi tutulmaktadır ki] Allah, sadakat gösterenleri sözlerini tutmalarından dolayı ödüllendirsin, iki yüzlüleri de -dilerse- azaba çarptırsın yahut [pişmanlık duyarlarsa] tevbelerini kabul etsin; (27) Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, rahmet Sahibidir!

25. Allah, böylece, hakikati inkara şartlanmış olanları (28) bütün öfke ve hiddetleri içinde yüzüstü bıraktı; onlar hiçbir fayda elde edemediler, çünkü savaşta müminler[i korumay]a Allah'ın yardımı yetti, gördüler ki Allah güçlüdür ve kudret Sahibidir;

31. İçinizden kim Allah'a ve Resülüne itaat eder ve salih bir amel işlerse, ona mükafatını iki kat veririz. Biz ona bereketli bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamber'in hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınıyorsanız (erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın. Güzel (ve doğru) söz söyleyin.

33. Evlerinizde oturun. Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekatı verin. Allah'a ve Resülüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Siz evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah en gizli şeyi bilendir, hakkıyla haberdardır.

35. Şüphesiz müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, mü'min erkeklerle mü'min kadınlar, itaatkar erkeklerle itaatkar kadınlar, doğru erkeklerle doğru kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, Allah'a derinden saygı duyan erkekler, Allah'a derinden saygı duyan kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, namuslarını koruyan erkeklerle namuslarını koruyan kadınlar, Allah'ı çokça anan erkeklerle çokça anan kadınlar var ya, işte onlar için Allah bağışlanma ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

36. Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü'min erkek ve hiçbir mü'min kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Resülüne karşı gelirse şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır.

37. Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği, senin de (azat etmek suretiyle) iyilikte bulunduğun kimseye, "Eşini nikahında tut (onu boşama) ve Allah'tan sakın"diyordun. İçinde, Allah'ın ortaya çıkaracağı bir şeyi gizliyor ve insanlardan çekiniyordun. Oysa kendisinden çekinmene Allah daha layıktı. Zeyd eşinden yana isteğini yerine getirince (eşini boşayınca), onu seninle evlendirdik ki, eşlerinden yana isteklerini yerine getirdiklerinde (onları boşadıklarında), evlatlıklarının eşleriyle evlenmeleri konusunda mü'minlere bir zorluk olmasın. Allah'ın emri mutlaka yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın, kendisine farz kıldığı şeyleri yerine getirmesi konusunda peygambere bir darlık yoktur. Daha önce gelip geçen peygamberler hakkında da Allah'ın kanunu böyledir. Allah'ın emri kesinleşmiş bir hükümdür.

39. Daha önce gelip geçen o peygamberler, Allah'ın vahiylerini tebliğ eden, Allah'tan korkan, başka hiç

26. (ve gördüler ki) saldırganlara (29) yardım eden geçmiş vahiylerin mensuplarını kalelerinden çekip çıkardı ve kalplerine korku saldı: böylece bir kısmını öldürdünüz, bir kısmını da esir aldınız;

27. O, sizi onların topraklarına, evlerine ve mallarına mirasçı yaptı; ve henüz ayak basmadığınız topraklarını [size vaad etti]: (30) Allah her şeye kâdirdir.

28. EY PEYGAMBER! Eşlerine söyle: "Eğer siz [yalnız] bu dünya hayatını ve onun cazibesini istiyorsanız, gelin size istediğinizi vereyim ve (sonra da) sizi uygun bir şekilde salayım. (31)

29. Yok eğer Allah'ı, Elçisi'ni ve ahiret hayatının [güzelliklerini] istiyorsanız, [bilin ki] Allah, içinizden güzel işler yapanlar için büyük bir ödül hazırlamıştır!" (32)

30. Ey Peygamber eşleri! Sizden kim açık bir hayasızlıkta (33) bulunmuş olursa, onun [öteki dünyadaki] azabı, [başka günahkarların azabının] iki katı olur: bu Allah için kolaydır.

31. Öte yandan, hanginiz Allah'a ve Elçisi'ne samimiyetle itaat eder ve doğru, yararlı işler yaparsa onu iki kat ödüllendiririz: onun için [öteki dünyada] en muhteşem rızıkları hazırlayacağ (34)

32. Ey Peygamber eşleri! Siz [öteki] kadınlar değilsiniz, eğer Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine [hakkıyla] sahip olursanız! (35) O h edalı bir şekilde konuşmayın ki kalplerinde olanlar [size karşı] bir arzuya kapılmasın: d yerinde ve uygun şekilde konuşun.

33. Evlerinizde sessizce oturun, eski cahiliye günlerindeki (36) gibi cazibenizi sergilemeyin; namazlarınızda dikkatli ve devamlı olun, arındırıcı yükümlülüklerinizi ifa edin, Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin: ey [Peygamber'in] ev halkı, Allah sizden yalnızca çirkinlikleri gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Evlerinizde okunan Allah'ın mesajlarını ve [O'nun] hikmetini hatırlayın: şüphesiz Allah [hikmetinde] akıl-sır ermez bir derinlik sahibidir, her şeyden haberdardır. (37)

35. GERÇEK ŞU Kİ, Allah'a teslim olmuş bütün erkekler ve kadınlar, inanan bütün erkekler ve kadınlar, kendilerini adamış bütün erkekler ve kadınlar, sözlerine sadık bütün erkekler ve kadınlar, sıkıntılara göğüs geren bütün erkekler ve kadınlar, [Allah'ın karşısında] güçsüzlüğünü anlayan bütün erkekler ve kadınlar, karşılıksız yardımda bulunan bütün erkekler ve kadınlar, nefislerini kontrol eden bütün erkekler ve kadınlar, (38) iffetleri üzerine titreyen bütün erkekler ve kadınlar (39) ve Allah'ı durmaksızın anan bütün erkekler ve kadınlar için, (evet,) bunlar[ın tümü] için Allah, mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

kimseden korkmayan kimselerdir. Allah hesap görücü olarak yeter.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resülü ve nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Onların eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikahlayıp, sonra onlara dokunmadan (cinsel ilişkide bulunmadan) kendilerini boşadığınızda, onlar üzerinde sizin sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Bu durumda onlara mut'a verin ve kendilerini güzel bir şekilde bırakın.

50. Ey Peygamber! Biz sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunan kadınları; seninle beraber hicret eden, amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını ve teyzelerinin kızlarını sana helal kıldık. Ayrıca, diğer mü'minlere değil de, sana has olmak üzere, mehirsiz olarak kendini Peygamber'e bağışlayan, Peygamber'in de kendisini nikahlamak istediği herhangi bir mü'min kadını da (sana helal kıldık.) Mü'minlere eşleri ve sahip oldukları cariyeleri hakkında farz kıldığımız şeyleri elbette bilmekteyiz. Bütün bunlar, sana herhangi bir zorluk olmaması içindir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

51. Ey Muhammed! Bunlardan (hanımlarından) dilediğini geri bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Uzak durduklarından diledikleri yanına almanda da sana bir günah yoktur. Bu onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve hepsinin de kendilerine verdiğine razı olmaları için daha uygundur. Allah kalplerinizdekini bilir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

52. Bundan sonra, güzellikleri hoşuna gitse bile, başka kadınlarla evlenmek, eşlerini boşayıp başka eşler almak sana helal değildir. Ancak sahip olduğun cariyeler başka. Şüphesiz Allah her şeyi gözetleyendir.

56. Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.

57. Şüphesiz Allah ve Resülünü incitenlere, Allah dünya ve ahirette lanet etmiş ve onlara aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.9

58. Mümin erkekleri ve mümin kadınları işlemedikleri şeyler yüzünden incitenler, bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, bedenlerini örtecek elbiselerini giysinler. Bu onların tanınıp

36. Allah ve Elçisi bir konuda hüküm verdikten sonra (40) artık inanmış bir erkek ve kadının kendileriyle ilgili konularda tercih serbestisi (41) yoktur: [bu, hakkı kendinde görerek] Allah'a ve Elçisi'ne isyan eden kimse, apaçık bir sapkınlığa düşmüş olur.

37. VE BİR ZAMAN, (42) [ey Muhammed,] Allah'ın lütufta bulunduğu ve senin de iyilik ettiğin kişiye, (43) "Eşini terk etme ve Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol!" demiştin. Ve [böylece] Allah'ın yakında aydınlığa çıkaracağı şeyi (44) içinde gizlemiştin; çünkü insanlar[ın ne düşünecekleri]den çekiniyordun, oysa çekinmen gereken yalnız Allah olmalıydı! (45) [Fakat] sonra Zeyd o kadınla beraberliğini sona erdirdiğinde (46) onu seninle evlendirdik ki [gelecekte] evlatlıkları eşleriyle ilgilerini kestiklerinde onlar[la evlendikleri] için müminler suçlanmasın. (47) Ve Allah'ın buyruğu [böylece] yerine getirilmiş oldu.

38. [O halde,] Allah'ın kendisi için takdir ettiği şeyi (48) [yapmasından dolayı] Peygamber'e hiçbir suç isnad edilemez. [Gerçekte, bu] sizden önce gelip geçenler için de Allah'ın bir uygulamasıydı; (49) ve [şunu unutma ki] Allah'ın iradesi mutlaka tec eder.

39. [Ve bu,] Allah'ın mesajlarını [dünyaya] te edenler, O'ndan korkanlar ve O'ndan başka kimseden korku duymayanlar [için de geçer Allah'ın âdetidir]: hiç kimse, Allah kadar, [insanların yaptıkları için] hesap sorucu değ

40. [Ve bilin ki, ey müminler,] Muhammed siz erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir, (50) fakat o, Allah'ın Elçisi ve bütün Peygamberler'in Sonuncusu'dur. (51) Ve Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

48. hakikati inkar edenler ve ikiyüzlüler[in değerlerin]e uyma ve onların incitici sözlerine aldırma! (54) (Yalnız) Allah'a güven: hiç kimse Allah kadar güven verici olamaz.

49. SİZ EY imana ermiş olanlar! Mümin kadınlarla evlenir ve fakat onlara dokunmadan boşarsanız, onlar adına bir iddet dönemi hesaplamaya ve (onlardan bunu) beklemeye hakkınız yoktur; (55) o halde [hemen] ihtiyaçlarını karşılayın ve en güzel şekilde bırakın. (56)

50. EY PEYGAMBER! Mehirlerini (57) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana bahşettiği savaş esirleri arasından sağ elinin altında bulunanları (58) sana helal kıldık. Ve seninle birlikte [Yesrib'e] göç etmiş olan amcalarının ve halalarının kızlarını, dayılarının ve teyzelerinin kızlarını; (59) ve kendilerini Peygamber'e özgür iradeleriyle teklif eden, Peygamber'in de almak istediği (60) mümin kadınları [da sana helal kıldık]: [bu sonuncusu] yalnız sana özgü bir imtiyazdır, öteki müminler için değil, [zaten] onlara eşleri ve sağ ellerinin altında bulunanlar konusunda yapmaları gerekeni

incitilmemelerine de daha uygundur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

60,61. Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve Medine'de kötü haberler yayıp ortalığı karıştıranlar (tuttukları yoldan) vazgeçmezlerse, elbette seni onların üzerine gitmeye teşvik edeceğiz. Onlar da (bundan sonra) orada lanete uğramış kimseler olarak seninle pek az süre komşu kalacaklardır. Nerede bulunurlarsa, yakalanırlar ve yaman bir şekilde öldürülürler.

62. Daha önce gelip geçenler hakkında da Allah'ın kanunu böyledir. Allah'ın kanununda asla değişme bulamazsın.

69. Ey iman edenler! Siz Mûsâ'ya eziyet eden kimseler gibi olmayın. Nihayet Allah onu onların dediklerinden temize çıkarmıştı. Mûsâ Allah katında itibarlı bir kimse idi.

70,71. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğru söz söyleyin ki Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resülüne itaat ederse, muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır.

72. Şüphesiz biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. Onu insan yüklendi. Çünkü o çok zalimdir, çok cahildir.

73. Allah, münafık erkeklere ve münafık kadınlara, Allah'a ortak koşan erkeklere ve Allah'a ortak koşan kadınlara azap etmek; mümin erkeklerin ve mümin kadınların da tövbelerini kabul etmek için insana emaneti yüklemiştir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

bildirdik. (61) [Ve] artık sen [gereksiz] bir endişeye kapılmamalısın, şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

51. [Şunu bil ki,] onlardan dilediğini bir süre yanından uzaklaştırabilirsin ve dilediğini de yanına alabilirsin; ve [bir süre] uzaklaştırdıklarından birini yeniden istemende bir vebal yoktur: (62) bu, [seni her gördüklerinde] gözlerinin parlamasını (63) ve [gözden çıkarıldıkları zaman] üzülmemelerini ve onlara vermek zorunda olduğun her şeyden hoşnutluk duymalarını sağlar: çünkü [yalnız] Allah kalplerinizden geçeni bilir; ve Allah her şeyi bilendir, halîmdir. (64)

52. Bundan sonra [başka] hiçbir kadın sana helal değildir (65) -onları[n hiç birini] başka kadınlarla, güzellikleri seni fazlasıyla cezbetse de, değiştirme[ne izin verilmemiştir]- (66) [halen] sahip oldukların (67) dışında [hiç biri sana helal değildir]. Allah her şeyi görüp gözetendir.

56. Allah ve melekleri, şüphesiz, Peygamberi kutsarlar: [o halde] ey iman etmiş olanlar, siz de o'nu kutsayın ve kendinizi [o'nun rehberliğine] tam bir teslimiyetle terk edin!

57. Allah'ı ve Rasûlü'nü [bilerek] incitenlere ge Allah onları bu dünyada ve ahirette (rahmeti yoksun (73) bırakacak ve onlar için alçaltıcı azap hazırlayacaktır.

58. Mümin erkekleri ve mümin kadınları yapmadıkları bir fiilden dolayı suçlayanlara gelince, onlar iftira atma suçu işlemiş ve bö açık bir günaha girmiş olurlar.

59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve [öteki] bütün mümin kadınlara [toplum içine çıktıklarında] dış kıyafetlerini üzerlerine almalarını söyle: bu, onların [temiz kadınlar olarak] tanınmalarını ve rahatsız edilmemelerini temin eder. (74) Ama [unutma ki] Allah, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır! (75)

60. İŞTE BÖYLE, eğer (76) ikiyüzlüler, kalplerinde hastalık olanlar (77) ve yalan haberler yayarak [Peygamber'in] kent[in]de huzursuzluk çıkaranlar (78) [düşmanca hareketlerinden] vazgeçmezlerse [ey Muhammed,] onlar üzerinde üstünlük kurmanı sağlarız, o zaman bu [kentte] sana çok az bir süre komşu kalacaklardır: (79)

61. ve onlar, Allah'ın rahmetinden yoksun olduklarından görüldükleri yerde yakalanacaklar ve teker teker ortadan kaldırılacaklardır. (80)

62. Daha önce gelip geçen [bu tür günahkar]lar için Allah'ın tatbik ettiği yol budur; ve sen Allah'ın tatbikatında bir değişiklik göremezsin! (81)

69. SİZ EY imana ermiş olanlar! Musa'ya eziyet eden [İsrailoğulları] gibi olmayın; [unutmayın ki] Allah, [o'nu kendisine karşı veya kendisi hakkında] ileri sürdükleri iddialardan temize çıkardı: (85) çünkü o, Allah katında büyük şeref ve itibar sahibiydi.

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
214 Getir DUR - + fontsize: 14

70. Siz ey iman etmiş olanlar! Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve [her zaman] hakkı ve doğruyu konuşun; (86)

71. [o zaman,] Allah işlerinizi değerli kılar ve günahlarınızı affeder. Ve [bilin ki] kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse büyük bir zafere erişmiş olur.

72. Gerçek şu ki, Biz [akıl ve irade] emaneti[ni] göklere, yere ve dağlara sunmuştuk; (87) ama (sorumluluğundan) korktukları için onu yüklenmeyi reddettiler. O (emanet)i insan üstlendi; (88) zaten o, daima haksızlığa ve akılsızlığa son derece meyyal biridir.

73. [İşte böylece] Allah, ikiyüzlü erkek ve kadınlara ve kendisine eş koşan erkek ve kadınlara (89) azab edecektir. Ve mümin erkeklere ve mümin kadınlara rahmetiyle yönelecek olan [da] Allah'tır: Allah gerçekten çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır!

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Bir takım yüzleri silip de tersine çevirmeden, yahut Cumartesi halkını lanetlediğimiz gibi onları lanetlemeden, yanınızda bulunanı (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz bu kitaba (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan (günah) ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.

49. Kendilerini temize çıkaranları görmedin mi? Hayır! Allah dilediğini temize çıkarır ve kendilerine kıl kadar zulmedilmez.

50. Bak Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter.

51. Kendilerine Kitap'tan bir nasip verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar "cibt"e ve "tâğut"a inanıyorlar. İnkar edenler için de, "Bunlar, iman edenlerden daha doğru yoldadır"diyorlar.

52. Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Allah kime lanet ederse, artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların hükümranlıkta bir payı mı var? Öyle olsa, insanlara bir zerre bile vermezler.

54. Yoksa, insanları; Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şey dolayısıyla kıskanıyorlar mı? Şüphesiz biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmet vermişizdir. Onlara büyük bir hükümranlık da vermiştik.

55. Böylece onlardan kimi ona iman etti, kimi de sırt çevirdi. (O iman etmeyenlere) çılgın ateş olarak cehennem yeter.

56. Şüphesiz âyetlerimizi inkar edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz.

180. Nisa. (47-60,130-173) 19. YIL.

47. Siz ey [geçmişte] kendilerine vahiy bahşedilmiş olanlar! [Şimdi,] sahip olduğunuz [hakikati] tasdik edici olarak indirdiğimiz vahye inanın ki ümitlerinizi boşa çıkarmayalım ve onları son... erdirmeyelim, (62) tıpkı Sebt'i ihlal eden o toplumu lânetlediğimiz gibi; zira Allah'ın irade ettiği şey mutlaka icra edilir. (63)

48. ŞÜPHESİZ Allah, dilediği kimselerin daha... günahlarını (64) bağışladığı halde, Kendisin... koşulmasını asla bağışlamaz: zira Allah'a ortak koşanlar, gerçekten korkunç bir günah işlemiş olurlar. (65)

49. Kendilerini tertemiz sayanların (66) farkında değil misin? Hayır, aksine Allah dilediğini temize çıkarır ve kimseye kıl kadar haksızlık yapılmaz . (67)

50. Bakın, kendi uydurduklarını nasıl da Allah'a isnad ediyorlar? Bundan daha açık bir günah olamaz. (68)

51. Kendilerine ilahî kelâmdan bir pay verildiği halde [şimdi] asılsız muammalara ve şeytanî güçlere inananların (69) ve hakikati inkara şartlanmış olanların, müminlerden daha doğru yolda olduklarını iddia edenleri görmüyor musun?

52. Allah'ın lânetledikleri işte bunlardır: ve Allah'ın lânetine uğrayan kişi de kendisine yardım edecek kimse bulamaz.

53. Yoksa onlar [Allah'ın] hükümranlığına ortak mıdırlar? (70) Ama [eğer öyle olsaydı], onlar başkasına bir hurma çekirdeği[ni dolduracak] kadar bile bir şey vermezlerdi!

54. Yoksa onlar, Allah'ın zenginlik ve cömertliğinden başkalarına bahşettiği nimetler dolayısıyla onları kıskanıyorlar mı? (71) Oysa Biz İbrahim ailesine vahiy ve hikmet bahşetmiş ve onlara güçlü bir hükümranlık vermiştik.

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
214 Getir DUR - + fontsize: 14

Şüphesiz, Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

57. İman edip salih ameller işleyenleri ise, içinden ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetlere koyacağız. Onlara orada tertemiz eşler vardır. Onları, koyu gölgeler altında bulunduracağız.

58. Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resûlüne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir.

60. (Ey Muhammed!) Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tâğût'u tanımamaları kendilerine emrolunduğu halde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.

130. Eğer ayrılırlarsa, Allah bol lütuf ve nimetiyle onların her birini zengin kılar (başkalarına muhtaç bırakmaz). Allah lütfu geniş olandır. O hüküm ve hikmet sahibidir.

131. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere de, size de "Allah'a karşı gelmekten sakının"diye tavsiye ettik. Eğer inkar ederseniz, (bilin ki) göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Allah zengindir, övülmeye layıktır.

132. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Allah dilerse sizi yok eder ve başkalarını getirir. Allah buna hakkıyla gücü yetendir.

134. Kim dünya sevabı (nimeti) istiyorsa (bilsin ki), dünya sevabı da, ahiret sevabı da Allah katındadır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

135. Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini,

55. Aralarında o'na (72) [gerçekten] inananlar da vardı, o'ndan yüz çevirenler de... Ve hiçbir şey cehennem [ateşi] kadar yakıcı olamaz!

56. Mesajlarımızın doğruluğunu inkara şartlanmış olanları zamanı geldiğinde ateşe mahkum edeceğiz; [ve] derileri her yanıp döküldüğünde onları yeni derilerle değiştireceğiz ki azabı [tam olarak] tadabilsinler. (73) Şüphe yok ki Allah kudret ve hikmet sahibidir.

57. Buna mukabil, iman edip doğru ve yararlı işlerde bulunanları içlerinden ırmaklar akan hasbahçelere koyacağız, orada sonsuza kadar kalacaklar; ve orada tertemiz eşlere sahip olacaklar; (böylece) onları sonsuz mutluluğa eriştireceğiz. (74)

58. ALLAH, size emanet edilen (şey)leri ehil olanlara tevdî etmenizi ve her ne zaman insanlar arasında hüküm verecek olursanız adaletle hükmetmenizi emreder. (75) Allah'ın size yapılmasını tavsiye ettiği [şey], mutlaka en güzel [şey]dir: Allah, kesinlikle her şeyi işitendir, her şeyi görendir.

59. Siz ey imana ermiş olanlar! Al-lah'a, Peygamber'e ve aranızdan (76) kendilerine otorite emanet edilmiş olanlara itaat edin; ve herha konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Peygamber'e götürün, (77) eğer Allah'a ve A Günü'ne [gerçekten] inanıyorsanız. Bu [sizin için] en hayırlısıdır ve sonuç olarak da en iyisidir.

60. SEN [ey Peygamber], sana ve senden öncekilere indirilene inandıklarını iddia ede [ama öte yandan] şeytanî güçlerin hakimiyetine teslim olmakta beis görmeyenlerin (79) farkında değil misin? Halbuki, Şeytan'ın kendilerini derin bir sapıklığa yöneltmek istediğini görerek onu inkar etmekle emrolunmuşlardı.

130. Eğer eşler (149) ayrılırlarsa, Allah her birini lütfu ile besleyip geçindirir. Çünkü Allah (lütfunda) sınırsızdır, hikmet sahibidir,

131. ve göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir. BİZ, hem sizden önce vahiy verilenlere, hem de size Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olmanızı emretmişizdir. Eğer O'nu inkar ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve Allah Kendi kendine yeterlidir, övülmeye layık olandır.

132. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve hiç kimse Allah kadar güvene layık olamaz.

133. O, eğer dilerse, ey insanlar, sizi yok edip [yerinize] başka varlıklar geçirebilir: Çünkü Allah bunu yapmaya gerçekten muktedirdir.

134. Kim bu dünyanın nimetlerini isterse, [ona hatırlat ki] hem bu dünyanın hem de ahiretin nimetleri Allah katındadır ve Allah gerçekten her şeyi duyan, her şeyi görendir.

135. SİZ EY imana ermiş olanlar! Sizin, ebeveyninizin ve akrabalarınızın aleyhine de olsa, Allah rızası için hakikate şahitlik yaparak adaleti gözetmeye

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse derin bir sapıklığa düşmüş olur.

137. İman edip sonra inkâr eden, sonra inanıp tekrar inkar eden, sonra da inkarlarında ileri gidenler var ya; Allah onları bağışlayacak da değildir, doğru yola iletecek de değildir.

138. Münafıklara, kendileri için elem dolu bir azap olduğunu müjdele.

139. Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dost edinen kimselerdir. Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Halbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir.

140. Oysa Allah size Kitapta (Kur'an'da) "Allah'ın âyetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, onlarla oturmayın, aksi halde siz de onlar gibi olursunuz"diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.

141. Onlar sizi gözetleyip duran kimselerdir. Eğer Allah tarafından size bir fetih (zafer) nasip olursa, "Biz sizinle beraber değil miydik?"derler. Şayet kâfirlerin (zaferden) bir payı olursa, "Size üstünlük sağlayıp sizi mü'minlerden korumadık mı?"derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Allah, mü'minlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir.

142. Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar.

143. Onlar küfür ile iman arasında bocalayıp dururlar. Ne bunlara (mü'minlere) ne de şunlara (kafirlere) bağlanırlar. Allah kimi saptırırsa ona asla bir çıkar yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

145. Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın.

146. Ancak tövbe edenler, durumlarını düzeltenler, Allah'ın kitabına sarılanlar ve dinlerini Allah'a has kılanlar müstesnadır. Bunlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir mükafat verecektir.

147. Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah size niye azab etsin ki? Allah şükrün karşılığını verendir, hakkıyla bilendir.

148. Allah, zulme uğrayanın dile getirmesi dışında, çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Şüphesiz Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz, yahut bir kötülüğü affederseniz (bilin ki), Allah da çok affedicidir, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

azmedin. O kişi zengin de olsa fakir de olsa, Allah'ın hakkı onların her birinin [hakkının] önüne geçer. (150) Öyleyse, kendi boş arzu ve heveslerinize uymayın ki adaletten uzaklaşmayasınız. Çünkü, eğer [hakikati] çarpıtırsanız, bilin ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Siz ey imana ermiş olanlar! Sımsıkı sarılın Allah'a ve Peygamber'e olan inancınıza ve O'nun Peygamberi'ne safha safha indirdiği ilahî kelâma ve daha önce indirdiği vahye: (151) Zira Allah'ı, meleklerini, vahiyleri, peygamberleri ve Ahiret Günü'nü inkar eden, gerçekten şiddetli bir sapıklığa düşmüştür. (152)

137. İman edip sonra hakikati inkar eden ve tekrar iman edip yeniden hakikati inkar eden ve sonra hakikati inkar etmedeki inatlarına boyun eğenlere (153) gelince, Allah onları bağışlamayacak ve hiçbir şekilde doğru yola eriştirmeyecektir.

138. Böyle ikiyüzlülere kendilerini şiddetli bir azabın beklediğini duyur.

139. Müminleri bırakıp hakikati inkar edenleri dost edinenlere gelince, onlarla şeref kazanacaklarını mı umuyorlar? Unutmayın ki asıl şeref [yalnı
Allah'a aittir. (154)

140. Allah bu ilahî kelâmda size buyurmuştu
zaman Allah'ın mesajlarının inkar edildiğini ve
onların hafife alındığını duyarsanız, başka ş
konuşmaya başlayıncaya kadar bunu yapar
yanından ayrılmalısınız, (155) yoksa kesinlik
onlar gibi olursunuz. Bakın, Allah, ikiyüzlüler
hakikati inkar edenlerle birlikte cehennemde toplayacaktır,

141. onlar ki, sadece başınıza gelecekleri görmeyi beklerler: Böylece, eğer Allah'tan size bir zafer ihsan edilirse, "Sizin yanınızda değil miydik?" derler; hakikati inkar edenlerin şanslarının yaver gittiğini görünce de [onlara dönüp]: "Şu müminlere karşı sizi savunarak sevginizi hak etmedik mi?" derler. (156) Ama Allah, Kıyamet Günü aranızda hükmünü verecek; ve hakikati inkar edenlerin müminlere zarar vermelerine asla izin vermeyecektir. (157)

142. Bakın, bu ikiyüzlüler, Allah'ı kandırmaya çalışıyorlar; halbuki Allah onların [kendi kendilerini] kandırmalarını sağlıyor. (158) Onlar namaz için kalktıklarında, gönülsüzce, sadece insanlar görüp takdir etsinler diye kalkarlar; Allah'ı da nadiren anarlar;

143. bu taraftakilerle diğerleri arasında bocalayıp dururlar, ne o tarafa ne de bu tarafa [sadık] kalırlar. Allah'ın saptırdıkları için asla bir çıkış yolu bulamazsın.

144. Siz ey imana ermiş olanlar! Müminleri bırakıp hakikati inkar edenleri dost edinmeyin! Suçluluğunuz konusunda Allah'ın önüne açık bir kanıt mı (159) koymak istiyorsunuz?

150,151. Şüphesiz, Allah'ı ve peygamberlerini inkar edenler, Allah'a inanıp peygamberlerine inanmayarak ayrım yapmak isteyenler, " (Peygamberlerin) kimine inanırız, kimini inkar ederiz"diyenler ve böylece bu ikisinin (imanla küfrün) arasında bir yol tutmak isteyenler var ya;işte onlar gerçekten kafirlerdir. Biz de kafirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır

152. Allah'a ve peygamberlerine iman edenler ve onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara gelince, işte onlara Allah mükafatlarını verecektir. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

153. Kitap ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. (Buna şaşma!) Mûsâ'dan, bundan daha büyüğünü istemişler ve "Allah'ı bize açıkça göster"demişlerdi. Böylece zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra kendilerine apaçık deliller gelmesinin ardından (tuttular) buzağıyı tanrı edindiler. Biz bunu da affettik ve Mûsâ'ya apaçık bir güç ve yetki verdik.

154. Verdikleri sağlam söz(ü yerine getirmemeleri) sebebiyle "Tûr"u üzerlerine kaldırdık ve onlara, "Tevazu ile kapıdan girin"dedik. Yine onlara, "Cumartesi (yasakları) konusunda haddi aşmayın"dedik ve onlardan sağlam bir söz aldık.

155. Verdikleri sağlam sözü bozmalarından, Allah'ın âyetlerini inkar etmelerinden, peygamberleri haksız yere öldürmelerinden ve "kalplerimiz muhafazalıdır"demelerinden dolayı (başlarına türlü belalar verdik. Onların kalpleri muhafazalı değildir), tam aksine inkarları sebebiyle Allah onların kalplerini mühürlemiştir. Artık onlar inanmazlar.

156,157. Bir de inkarlarından ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından ve "Biz Allah'ın peygamberi Meryemoğlu İsa Mesih'i öldürdük"demelerinden dolayı kalplerini mühürledik. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bu konuda kesin bir şüphe içindedirler. O hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesin olarak öldürmediler.

158. Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

159. Kitab ehlinden hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa'ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.

160,161. Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kimseyi Allah yolundan alıkoymaları, kendilerine yasaklanmış olduğu halde faiz almaları, insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle önceden kendilerine helal kılınmış temiz ve hoş şeyleri onlara haram kıldık.İçlerinden inkar edenlere de acı bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar ve mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler. O namazı kılanlar, zekatı

145. Şüphe yok ki, ikiyüzlüler ateşin en dibine atılacaklar ve sen onlara yardım edebilecek birini bulamayacaksın.

146. Ancak tevbe edenler, dürüst ve erdemlice yaşayanlar, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve yalnız O'na yürekten inanıp bağlananlar hariç: Zira bunlar müminlerle birlikte olacaklardır ve zamanı geldiğinde Allah bütün müminlere büyük bir mükafat bahşedecektir.

147. Eğer şükreder ve imana ererseniz neden Allah [geçmiş günahlarınızdan dolayı] sizi azaba uğratsın? Bilirsiniz ki Allah şükredenlere karşılığını her zaman veren ve her şeyi bilendir. (160)

148. Allah, bir kötülüğün, [ondan] zarar gören tarafından söylenmesi dışında, açıkça zikredilmesini sevmez. (161) Allah gerçekten her şeyi duyan, her şeyi bilendir;

149. sizin, açıktan ya da gizli, iyilik yapıp yapmadığınızı yahut [size yapılmış olan] bir kötülükten dolayı affediciliğinizi gösterip göstermediğinizi [bilir]: u-nutmayın ki Allah, günahları bağışlayandır, kudret ve egemenliğinde sınırsızdır.

150. ALLAH[a inanmak] ile elçileri[ne inanmak] arasında ayrım yapmaya çalışarak, "Birine i... ama diğerini inkar ederiz!" (162) demek su... Allah'ı ve elçilerini inkar edenler, (böylece de) arada bir yol tutturanlar (var ya);

151. işte bunlar hakikati gerçekten inkar ede... ve Biz hakikati inkar edenler için aşağılayıcı azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine inanan ve onlar arasında hiçbir ayrım yapmayanlara (163) gelince, zamanı geldiğinde Allah, onlara mükafatlarını [tam olarak] bahşedecektir. Ve Allah, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

153. TEVRAT'IN izleyicileri, (164) [ey Peygamber,] gökten kendilerine bir vahiy indirmeni isterler. (165) Onlar Musa'dan bunun daha büyüğünü istemişler ve "Bizi Allah ile yüzyüze getir" demişlerdi de bu çarpıklıkları yüzünden onları bir ceza yıldırımı çarpmıştı. (166) Daha sonra [altın] buzağıya tapmaya başlamışlardı, ve hakikatin bütün kanıtları kendilerine geldikten sonra yapmışlardı bunu! Yine de bu [günahları]nı silmiş ve Musa'ya [hakikatin] açık kanıtını bahşetmiştik;

154. ve Sina Dağı'nı verdikleri sözün delili olarak üzerlerine yükseltmiştik. Onlara "Kapıdan tevazu içinde girin" demiş (167) ve "Sebt Kanunu'nu ihlal etmeyin!" diye uyarmıştık ve kendilerinden sağlam bir taahhüt almıştık.

155. Böylece, taahhütlerini çiğnedikleri, Allah'ın mesajlarını reddettikleri, peygamberleri haksız yere öldürdükleri ve "Kalplerimiz zaten bilgi ile doludur" diye böbürlendikleri için [onları cezalandırdık (168)], hayır, aslında Allah, hakikati inkar etmelerinden dolayı onların kalplerini

verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya, işte onlara büyük bir mükâfat vereceğiz.

163. Biz Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Davûd'a da Zebûr vermiştik.

164. Daha önce kıssalarını sana anlattığımız peygamberler gönderdik. Anlatmadığımız (nice) peygamberler de gönderdik. Allah Mûsa ile de doğrudan konuştu.

165. Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

166. Fakat Allah sana indirdiğini kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik eder. Şahit olarak Allah yeter.

167. Şüphesiz inkar edenler, insanları Allah yolundan alıkoyanlar derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Şüphesiz inkar edenler ve zulmedenler (var ya) Allah onları asla bağışlayacak ve doğru yola iletecek değildir.

169. (Allah onları) ancak içinde ebedi kalacakları cehennemin yoluna iletir. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

170. Ey insanlar! Peygamber size Rabbinizden hakkı (gerçeği) getirdi. O halde kendi iyiliğiniz için iman edin. Eğer inkar ederseniz bilin ki, göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

171. Ey Kitab ehli! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryemoğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve kendisinden bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve peygamberlerine iman edin, "(Allah) üçtür"demeyin.Kendi iyiliğiniz için buna son verin. Allah ancak bir tek ilahtır. O çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey onundur. Vekil olarak Allah yeter.

172. Mesih de, Allah'a yakın melekler de, Allah'a kul olmaktan asla çekinmezler. Kim Allah'a kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa, bilsin ki, O, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

173. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, (Allah) onların mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lütfundan onlara daha da fazlasını verecektir. Allah'a kulluk etmekten çekinenlere ve büyüklük taslayanlara gelince; (Allah) onları elem dolu bir azaba uğratacaktır ve onlar kendilerine Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamayacaklardır.

mühürlemiştir ve [şimdi] artık çok az şeye inanırlar; (169)

156. ve hakikati inkar ettikleri ve Meryem'e korkunç bir iftira attıkları için (170)

157. ve "Bakın, biz, Allah'ın Elçisi [olduğunu iddia eden] Meryem'in oğlu İsa Mesih'i öldürdük!" diye böbürlendikleri için. Aslında o'nu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler, sadece onlara öyle [olmuş gibi] göründü; (171) ve o konuda farklı görüşler taşıyanlar da gerçekten şaşkındılar, o'nunla ilgili [gerçek] bir bilgileri yoktu ve sadece bir zanna uymuşlardı. Kesin olan şu ki o'nu öldürmediler:

158. Hayır, Allah o'nu Kendi katına yüceltti. (172) Allah gerçekten kudret ve hikmet sahibidir.

159. Nitekim geçmiş vahyin izleyicilerinden hiç kimse yoktur ki, ölümü anında, İsa ile ilgili hakikati kavramamış olsun; (173) ve Kıyamet Günü İsa, [bizzat] onlar aleyhine hakikate şahitlik yapacaktır.

160. Böylece, o zaman, Yahudi itikadına mensup olanlar tarafından işlenen zulümden dolayı, [daha önce] tattırdığımız hayatın bazı nimetlerinden onları yoksun bıraktık; (174) [böyle yaptık], çünkü Allah yolundan her an sapmaktaydılar, (175)

161. yasaklandığı halde faiz alıyorlardı ve başkalarının malını haksız yere harcıyorlard (Böylece,) onlar arasından hakikati inkar [et devam] edenler için şiddetli bir azap hazırladık.

162. İçlerinden bilgide derinleşmiş olanlara, (sana ve senden öncekilere indirilmiş olana edenlere, [özellikle] namazlarında dikkatli v devamlı olanlara, (177) karşılık beklemeden harcayanlara, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inananlara gelince; işte Biz, bunlara büyük bir mükafat bahşedeceğiz.

163. BAK, [ey Peygamber,] Biz Nûh'a ve o'ndan sonraki bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik: tıpkı İbrahim'e, İsmail'e, İshâk'a, Yakub'a ve İsa, Eyyub, Yunus, Harun ve Süleyman dahil onların torunlarına vahyettiğimiz gibi; ve Davud'a bir ilahî hikmet kitabı (178) bağışladığımız gibi;

164. ve hem daha önce (179) sana bildirdiğimiz [öteki] elçilere, hem de bahsetmediğimiz elçiler[e vahyettiğimiz] gibi; ve Allah'ın Musa'ya sözünü söylediği gibi:

165. [Bütün bu] elçileri güzel haberlerin müjdecileri ve uyarıcılar olarak [gönderdik] ki onlar[ın gelişin]den sonra insanın Allah karşısında bir mazereti kalmasın: Allah gerçekten güç ve hikmet sahibidir.

166. Ama Allah, sana bahşettiği hakikate [Bizzat Kendisi] şahitlik yapar: onu kendi hikmetinin bir ürünü olarak bahşetmiş ve melekleri de ona şahit tutmuştur; oysa hiç kimse Allah'ın şahitliği gibi şahitlik yapamaz.

167. Hakikati inkar etmeye ve başkalarını Allah yolundan saptırmaya şartlanmış olanlar, derin bir

sapıklık içindedirler.

168. Hakikati inkar etmeye ve zulüm işlemeye şartlanmış olanları, Allah asla affetmeyecek ve onlara bir yol göstermeyecektir;

169. cehennem yolundan başka, orada sonsuza kadar kalacaklardır: Bu, Allah için çok kolaydır.

170. Ey insanoğlu! Elçi size Rabbinizden hakikati getirdi: o halde kendi iyiliğiniz için inanın! Ve eğer hakikati inkar ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir!

171. EY İNCİL'in izleyicileri! Dininiz[in temeli olan hakikat]in sınırlarını aşmayın (180) ve Allah hakkında yalnız hakikati söyleyin! Meryem oğlu İsa Mesih sadece Allah'ın Elçisi O'nun Meryem'e ulaştırdığı vaadi-[nin tahakkuku] ve O'nun yarattığı bir can idi. (181) O halde Allah'a ve peygamberlerine inanın ve "[Tanrı bir] üçlüdür!" demeyin. Kendi iyiliğiniz için [bu iddiadan] vazgeçin. Allah, Tek İlah'tır; çocuk sahibi olmaktan münezzehtir: göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir ve hiç kimse Allah kadar güvene layık değildir.

172. Ne İsa, Allah'ın kulu olmaktan kaçınacak k gurura kapıldı, ne de O'na yakın olan melekl O'na kulluk yapmaktan vazgeçecek kadar g kapılanlar ve küstahça böbürlenenler [bilsinler ki Hesap Günü] Allah hepsini Kendi katında toplayacaktır:

173. orada, iman edip doğru ve yararlı işler yapanlara bütün mükafatlarını bağışlayacak ve lütfuyla fazlasını da verecektir; gururlanan ve küstahça böbürlenenleri ise şiddetli bir azap ile cezalandıracaktır: onlar kendilerini ne Allah'tan koruyacak ve ne de yardım edecek birini bulabileceklerdir.

214 Getir DUR - + fontsize: 14

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

31. Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar gerçekten ziyana uğramıştır. Nihayet onlara ansızın o saat (kıyamet) gelip çatınca bütün günahlarını sırtlarına yüklenerek, "Hayatta yaptığımız kusurlardan ötürü vay halimize!"diyecekler. Dikkat edin, yüklendikleri günah yükü ne kötüdür!

32. Dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Elbette ki ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33. Ey Muhammed! Biz çok iyi biliyoruz ki söyledikleri elbette seni incitiyor. Onlar gerçekte seni yalanlamıyorlar; fakat o zalimler Allah'ın âyetlerini inadına inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce de bir çok Peygamberler yalanlanmıştı da onlar yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı

31. Kıyamet Saati ansızın gelip çatıncaya [ve] "Yazıklar olsun bize ki onu gözardı etmişiz!" diye ağlayıp dövününceye kadar Allah'a varacaklarını inkar edenler gerçekten hüsrana uğrayanlardır, çünkü omuzlarında günahlarının yükünü (21) taşıyacaklardır: Ah, o yüklenecekleri [ağırlık] ne kötüdür!

32. Bu dünya hayatı, bir oyundan-eğlenceden ve geçici bir zevkten başka bir şey değildir; ama ahiret hayatı Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar için çok daha güzeldir. Öyleyse aklınızı kullanmaz mısınız?

33. Bu insanların söylediklerinin (22) seni gerçekten üzdüğünü pekala biliyoruz: Ama, unutma ki, onların yalanladığı sen değilsin; bu zalimlerin inkar ettiği, aslında Allah'ın mesajlarıdır.

34. Gerçek şu ki, senden önce [de] peygamberler yalanlanmıştır; ama onlar, Bizden yardım

sabretmişler ve nihayet kendilerine yardımımız yetişmişti. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek bir güç de yoktur. Andolsun peygamberler ile ilgili haberlerin bir kısmı sana gelmiş bulunuyor.

35. Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse; bir delik açıp yerin dibine inerek, yahut bir merdiven kurup göğe çıkarak onlara bir mucize getirmeye gücün yetiyorsa durma, yap! Eğer Allah dileseydi elbette onları hidayet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma.

36. (Davete), ancak (bütün kalpleriyle) kulak verenler uyar. (Kalben) ölüleri ise (yalnızca) Allah diriltir. Sonra da hepsi ona döndürülürler.

37. Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilse ya!"(Ey Muhammed!) De ki: "Şüphesiz Allah'ın, bir mucize indirmeğe gücü yeter. Fakat onların çoğu bilmiyor."

38. Yeryüzünde gezen her türlü canlı ve (gökte) iki kanadıyla uçan her tür kuş, sizin gibi birer topluluktan başka bir şey değildir. Biz Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonunda hepsi Rablerinin huzuruna toplanıp getirilecekler.

39. Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki bir takım sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu şaşırtır. Kimi de dilerse onu dosdoğru yol üzere kılar.

40. (Ey Muhammed!) De ki: "Söyleyin bakalım. Acaba size Allah'ın azabı gelse veya size kıyamet saati gelip çatsa (böyle bir durumda) siz Allah'tan başkasını mı çağırırsınız? Eğer (putların size yararı dokunduğu iddianızda) doğru söyleyenlerseniz (haydi onları yardıma çağırın).

41. Hayır! (Bu durumda) yalnız ona dua edersiniz, o da dilerse (kurtulmak için) dua ettiğiniz sıkıntıyı giderir ve siz o an Allah'a ortak koştuklarınızı unutursunuz."

42. Andolsun, senden önce bir takım ümmetlere de peygamberler gönderdik. (Peygamberlerini dinlemediler.) Sonunda, yalvarsınlar da tövbe etsinler diye onları şiddetli yoksulluk ve darlıklarla yakaladık.

43. Hiç olmazsa onlara azabımız geldiği zaman yakarıp tövbe etselerdi ya... Fakat (onu yapmadılar) kalpleri katılaştı. Şeytan da yapmakta olduklarını zaten onlara süslü göstermişti.

44. Derken onlar kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, (önce) üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Sonra kendilerine verilenle sevinip şımardıkları sırada onları ansızın yakaladık da bir anda tüm ümitlerini kaybedip yıkıldılar.

45. Böylece zulmeden o toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

46. De ki: "Ne dersiniz, eğer Allah sizin kulağınızı ve gözlerinizi alır, kalplerinizi de mühürlerse, Allah'tan başka onu size (geri) getirecek ilah kimmiş?"Bak, biz âyetleri değişik biçimlerde nasıl açıklıyoruz, sonra onlar nasıl yüz çeviriyorlar?

gelinceye kadar bütün düzmece ithamlara ve kendilerine yapılan bütün eziyetlere sabırla katlandılar: Çünkü hiçbir güç Allah'ın vaadlerini[n sonucunu] değiştiremez. Ve o peygamberlerin tarihleri hakkında şu anda sen de bilgi sahibisin. (23)

35. Eğer hakikati inkar edenlerin (24) sana sırtlarını dönmeleri seni sıkıntıya sokuyorsa ve o nedenle onlara [daha ikna edici] bir mesaj getirmek için yerin dibine inebilecek yahut merdivenle göğe yükselebilecek durumda isen, (25) [durma yap;] ama [unutma ki] eğer Allah dileseydi onların tümünü [Kendi] rehberliği altında toplardı. O halde, sakın [Allah'ın yollarını] görmezden gelmeye çalışma. (26)

36. Unutma ki, yalnızca [bütün kalpleriyle] kulak verenler, bir çağrıya cevap verebilirler; [kalben] ölmüş olanlara gelince, [yalnız] Allah onları diriltebilir, sonra da hepsi O'na döneceklerdir. (27)

37. Ve onlar: "Neden o'na (28) Rabbi tarafından hiçbir mucizevî işaret bahşedilmedi?" diye sorarlar. De ki: "Allah, katından her türlü işareti indirmeye kâdirdir". Ama insanların çoğu bundan habersizdir, (29)

38. halbuki yeryüzünde yürüyen hiçbir hayva[illegible] iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki sizin [Allah'ın] mahluku (30) olmasın: Biz, buyruğumuzda tek bir şeyi bile ihmal etme[illegible] bir kez daha (belirtelim): (31) onlar[ın tümü[illegible] Rableri huzurunda toplanacaklardır.

39. Mesajlarımızı yalanlayanlar, zifiri karanlığa gömülmüş sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu saptırır; ve dilediğini de dosdoğru yola yöneltir. (32)

40. De ki: "[Bu dünyada] Allah'ın azabına çarptırıldığınız zaman yahut Son Saat gelip çattığında Allah'tan başkasına yalvardığınızı düşünebilir misiniz? [Söyleyin bana,] eğer doğru sözlü insanlar iseniz!

41. Hayır, aksine yalvarışınız yalnız O'nadır, bu durumda O, eğer dilerse sizi Kendisine yalvarmaya yönelten o [bela]yı giderir; ve [o zaman] Allah'tan başka ilahlık yakıştırdığınız her şeyi unutmuş olursunuz".

42. Biz, senden önceki toplumlara da mesajlarımızı gönderdik [ey Peygamber,] ve onları sıkıntı ve zorluklara uğrattık ki tevazu ile boyun eğsinler.

43. Ama tarafımızdan takdir edilen bir sıkıntıya uğratıldıkları zaman tevazu göstermediler, tersine kalplerinin katılığı arttı, çünkü Şeytan bütün yaptıklarını onlara güzel gösterdi.

44. Sonra, kendilerine yapılan uyarıları gözardı ettiklerinde bütün [güzel] şeylerin kapılarını onlara ardına kadar açtık (33) ve kendilerine bağışlanan şeylerden zevk alarak yararlanmaya devam ederlerken onları apansız yakaladık: işte o anda bütün ümitlerini kaybettiler; (34)

47. De ki: "Ne dersiniz, Allah'ın azabı size beklenmedik bir anda veya açıktan açığa gelse, zalimler toplumundan başkası mı helak edilecek?"

48. Biz peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

49. Âyetlerimizi yalanlayanlara ise, yapmakta oldukları fasıklık sebebiyle azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır' demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size Ben bir meleğim' de demiyorum. Ben sadece, bana gönderilen vahye uyuyorum."De ki: "Görmeyenle gören bir olur mu? Siz hiç düşünmez misiniz?"

51. Kendileri için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir şefaatçi bulunmaksızın, Rab'lerinin huzurunda toplanmaktan korkanları, Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar diye, onunla (Kur'an ile) uyar.

52. Rab'lerinin rızasını isteyerek sabah akşam ona dua edenleri yanından kovma. Onların hesabından sana bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki onları kovasın. Eğer kovarsan zalimlerden olursun.

53. Böylece insanların bazısını bazısı ile denedik ki, "Allah aramızdan şu adamları mı iman nimetine layık gördü?"desinler. Allah şükreden kullarını daha iyi bilen değil mi?

54. Âyetlerimize iman edenler sana geldikleri zaman de ki: "Selam olsun size! Rabbiniz kendi üzerine rahmeti (merhameti) yazdı. Şöyle ki: Sizden kim cahillikle bir kabahat işler de sonra peşinden tövbe eder, kendini düzeltirse (bilmiş olun ki) O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

55. Suçluların yolu da açığa çıksın diye âyetleri işte böyle ayrı ayrı açıklarız.

56. De ki: "Sizin, Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeylere ibadet etmem bana kesinlikle yasaklandı. Ben sizin arzularınıza uymam. (Uyarsam) o takdirde sapmış olurum, hidayete erenlerden olmam."

57. De ki: "Şüphesiz ben, Rabbimden (gelen) kesin bir belge üzereyim. Siz ise onu yalanladınız. Sizin acele istediğiniz azap benim elimde değil. Hüküm yalnızca Allah'a aittir. O, hakkı anlatır. O, hakkı batıldan ayırt edenlerin en hayırlısıdır."

58. De ki: "Sizin acele istediğiniz azap şayet benim elimde olsaydı benimle sizin aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu."Allah zalimleri daha iyi bilir.

59. Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah'ın bilgisi dahilinde, Levh-i Mahfuz'da) olmasın.

45. ve [sonunda], zulüm işlemeye şartlanmış olan o toplumların son kalıntıları da yok olup gitti. (35)Bütün övgüler yalnız Allah'a mahsustur, bütün âlemlerin Rabbine.

46. De ki: "Ne sanıyorsunuz? Eğer Allah işitme ve görme duyularınızı elinizden alır ve kalplerinizi mühürlerse onları size Allah'tan başka hangi ilah geri verebilir?" Bakın mesajlarımızı nasıl çok yönlü dile getiriyoruz, ama hâlâ küçümseyerek yüz çeviriyorlar!

47. De ki: "Allah'ın azabı âniden veya [yavaşça] hissedilir şekilde başınıza gelse durumunuz ne olur, söyler misiniz? (36) [O zaman hiç] zalim halktan başkası yok edilir mi? (37)

48. Biz, elçileri[mizi] yalnızca müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz: bu nedenle, iman edip doğru ve yararlı işler yapanlar ne korkacak ne de üzüleceklerdir;

49. mesajlarımızı yalanlayanlara gelince, onlar işledikleri bütün günahkarca fiillerden dolayı azaba çarptırılacaklardır.

50. De ki [ey Peygamber:] "Ben size Allah'ın hazineleri bendedir!' demiyorum; ne insan idrakini aşan şeyleri bildiğimi söylüyorum ve ne de s Ben bir meleğim!' diyorum: Ben sadece ban vahyedileni yerine getiriyorum". (38) De ki: gören ile görmeyen bir olur mu? (39) Siz düşünmez misiniz?"

51. Kendilerini Allah'a karşı koruyacak veya nezdinde şefaat edecek birisi olmadan Alla huzurunda toplanmaktan korkanları böylece uyar ki O'na karşı sorumluluklarının bilincine [tam olarak] varabilsinler. (40)

52. O halde, Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na yalvaranları[n hiç birini] yanından kovma. (41) Sen onlardan hiçbir şekilde sorumlu değilsin -tıpkı onların da hiçbir şekilde senden sorumlu olmadıkları gibi- (42) bu nedenle onları kovma hakkına sahip değilsin: yoksa zalimlerden olurdun. (43)

53. İşte bu şekilde (44) insanları birbirleri aracılığıyla sınarız, ki sonunda, "Acaba Allah bizim yerimize onlara mı lütufta bulundu?" (45) diye sorsunlar. Kimin [kendisine] şükrettiğini en iyi bilen Allah değil mi?

54. Mesajlarımıza inananlar sana geldiklerinde de ki: "Size selâm olsun! Rabbiniz rahmet ve merhameti kendisine ilke edinmiştir, (46) böylece sizden biri bilgisizlikten dolayı kötü bir fiil işler ve sonra tevbe edip dürüst ve erdemlice bir hayat yaşarsa O[nun] çok affedici ve rahmet kaynağı [olduğunu görecek]tir".

55. Böylece mesajlarımızı açık şekilde anlatıyoruz ki günaha batmış olanların yolu [dürüst ve erdemlilerinkinden] ayırd edilebilsin.

56. [HAKİKATİ inkar edenlere] de ki: "Allah'ı bırakıp yalvardığınız [varlıklar]a tapmaktan men

60. O, geceleyin sizi ölü gibi kendinizden geçirip alan (uyutan) ve gündüzün kazandıklarınızı bilen, sonra da belirlenmiş eceliniz tamamlanıncaya kadar gündüzleri sizi tekrar diriltendir. (uyandırandır). Sonra dönüşünüz yalnız O'nadır. Sonra O, işlemekte olduklarınızı size haber verecektir.

61. O, kullarının üstünde mutlak hakimiyet sahibidir. Üzerinize de koruyucu melekler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği vakit (görevli) elçilerimiz onun canını alır ve onlar görevlerinde asla kusur etmezler.

62. Sonra hepsi, gerçek sahipleri Allah'a döndürülürler. İyi bilin ki hüküm yalnız O'nundur. O, hesap görenlerin en çabuğudur.

63. De ki: "Sizler, açıktan ve gizlice ona Eğer bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız' diye dua ederken, sizi karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) kim kurtarır?"

64. De ki: "Onlardan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarır. Ama siz yine de ona ortak koşuyorsunuz."

65. De ki: "O size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeğe, ya da sizi grup grup birbirinize düşürmeğe ve kiminizin şiddetini kiminize tattırmaya gücü yetendir."Bak, anlasınlar diye, âyetleri değişik biçimlerde nasıl açıklıyoruz.

66. O (Kur'an) hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. De ki: "Ben size vekil (sizden sorumlu) değilim."

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır. İleride bileceksiniz.

68. Âyetlerimiz hakkında dedikoduya dalanları gördüğün vakit başka bir söze dalıncaya kadar onlardan yüz çevir, uzaklaş. Şayet şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra (kalk), o zalimler grubu ile beraber oturma.

69. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara, onların hesabından bir şey (sorumluluk) yoktur. Fakat üzerlerine düşen bir hatırlatmadır. Belki sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinenleri ve dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak. Hiç kimsenin kazandığı yüzünden mahrumiyete sürüklenmemesi için Kur'an ile öğüt ver. Yoksa ona Allah'tan başka ne bir dost vardır, ne de bir şefaatçi. (Kurtuluşu için) her türlü fidyeyi verse de bu ondan kabul edilmez. İşte onlar kazandıkları yüzünden helake sürüklenmiş kimselerdir. Küfre saplanıp kalmalarından dolayı onlara çılgınca kaynamış bir içecek ve elem dolu bir azap vardır.

71. De ki: "Allah'ı bırakıp da bize faydası olmayan, zararı da dokunmayan şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete kavuşturduktan sonra gerisin geri (şirke) mi döndürülelim? Arkadaşları bize gel!' diye doğru yola çağırdıkları halde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşıp şeytanların ayarttığı kimse gibi mi

olundum". De ki: "Ben sizin mesnedsiz görüşlerinize uymam, yoksa sapkınlığa düşerdim ve doğru yolu bulanlar arasında olmazdım".

57. De ki: "Bakın, ben Rabbimden gelen açık bir kanıta dayanmaktayım; ve [bu şekilde] siz O'nu yalanlamış oluyorsunuz! [Bilgisizliğiniz yüzünden] bu kadar şiddetle arzuladığınız şey benim elimde değil: (47) Hüküm ancak Allah'a aittir. O hakikati ilan edecektir, çünkü [hak ile bâtıl arasında] en iyi hüküm veren O'dur".

58. De ki: "Eğer bu kadar şiddetle arzuladığınız şey benim elimde olsaydı, benimle sizin aranızda (verilmesi beklenen) hüküm verilmiş olurdu. (48) Ama kimin zulüm işlediğini en iyi Allah bilir".

59. Çünkü, yaratılmış varlıkların idrakini aşan şeylerin anahtarları O'nun katındadır: onları Allah'tan başka kimse bilemez. O, karada ve denizde olan her şeyi bilir; bir yaprak düşmez ki O bundan haberdar olmasın; ve ne yeryüzünün derin karanlığında bir habbe, ne de canlı veya ölü (49) hiçbir şey yoktur ki [O'nun] apaçık fermanında kaydedilmiş olmasın.

60. O'dur sizi geceleyin ölü [gibi] yapan (50) ve gündüzün ne yaptığınızı bilen. O, sizi [Kendis tarafından] tesbit edilen ömrü tamamlamak her gün (51) hayata geri döndürür. En sonu O'na döndürüleceksiniz: ve o zaman [hayatta] yaptığınız bütün şeyleri size gösterecektir.

61. Yalnız O'dur kulları üzerinde hüküm sahi olan. Ve O, birinize ölüm yaklaştığında elçile onun canını alıncaya kadar sizi gözetlemek için semavî güçler gönderir: (52) ve bu güçler [hiç kimseyi] atlamazlar.

62. O [ölmüş ola]nlar, bunun üzerine Allah'ın, gerçek Yüce Efendilerinin huzuruna getirilirler. (53) Doğrusu, nihai hüküm yalnız O'nundur: ve O, hesap görenlerin en hızlısıdır!

63. De ki: "Siz, boynunuzu bükerek ve içinizden, Eğer O bizi bu [sıkıntı]dan kurtarırsa kesinlikle şükredenlerden olacağız!' diye Allah'a yalvardığınızda karanın ve denizin kapkara tehlikelerinden (54) sizi koruyacak olan kimdir?"

64. De ki: "[Yalnızca] Allah, sizi bundan ve başka her türlü sıkıntıdan kurtarabilir, ama siz hâlâ O'nun yanısıra başka güçlere ilahlık yakıştırıyorsunuz!"

65. De ki: "Yalnız O'dur sizi tepenizden ve ayaklarınızın altından (55) azapla kuşatma kudretinde olan; sizi birbirine muhalif topluluklar haline getirip birbirinizin üzerine salan". (56) Bak, iyice anlasınlar diye, mesajları nasıl her yönüyle açıklıyoruz!

66. Oysa senin hitab ettiğin toplum, (57) bütün bunların hakikat olduğu ortadayken, yine de bunları yalanlıyor. [O zaman] de ki, "Ben sizin davranışınızdan sorumlu değilim.

(olalım)?"De ki: "Hiç şüphesiz asıl doğru yol Allah'ın yoludur. Bize âlemlerin Rabbine boyun eğmek emrolundu."

72. Bir de, bize, "Namazı dosdoğru kılın ve Allah'a karşı gelmekten sakının"diye emrolundu. O, huzurunda toplanacağınız Allah'tır.

73. O, gökleri ve yeri, hak ve hikmete uygun olarak yaratandır. Allah'ın "ol"deyip de her şeyin oluvereceği günü hatırla. O'nun sözü gerçektir. Sûra üflendiği gün de mülk (hükümranlık) onundur. Gaybı da, görülen âlemi de bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

83. İşte kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimiz... Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

84. Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik. Hepsini hidayete erdirdik. Daha önce Nûh'u da hidayete erdirmiştik. Zürriyetinden Dâvud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yûsuf'u, Mûsâ'yı ve Hârûn'u da. İyilik yapanları işte böyle mükafatlandırırız.

85. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı, İlyas'ı doğru yola erdirmiştik. Bunların hepsi salih kimselerden idi.

86. İsmail'i, Elyasa'ı, Yûnus'u ve Lût'u da hidayete erdirmiştik. Her birini âlemlere üstün kılmıştık.

87. Babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bir kısmını da. Bütün bunları seçtik ve bunları dosdoğru bir yola ilettik.

88. İşte bu, Allah'ın hidayetidir ki, kullarından dilediğini buna iletip yöneltir. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı bütün yaptıkları boşa gitmişti.

89. Onlar kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Eğer şunlar (inanmayanlar) bunları tanımayıp inkar ederlerse, biz onları inkar etmeyecek olan bir kavmi, onlara vekil kılmışızdır.

90. İşte, o peygamberler, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. (Ey Muhammed!) Sen de onların tuttuğu yola uy. De ki: "Bu tebliğe karşı sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), bütün âlemler için ancak bir uyarıdır."

91. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Çünkü, "Allah hiç kimseye hiçbir şey indirmedi"dediler. De ki: "Mûsâ'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği, parça parça kağıtlar haline koyup ortaya çıkardığınız, pek çoğunu ise gizlediğiniz; (kendisiyle) ne sizin, ne babalarınızın bilmediği şeylerin size öğretildiği Kitab'ı kim indirdi?"(Ey Muhammed!) "Allah"(indirdi) de, sonra bırak onları, içine daldıkları batakta oynayadursunlar.

92. İşte bu (Kur'an) da, bereket kaynağı, kendinden öncekileri (ilahi kitapları) tasdik eden ve şehirler anasını (Mekke'yi) ve bütün çevresini (tüm insanlığı) uyarasın diye indirdiğimiz bir kitaptır.Ahirete iman edenler, ona da inanırlar.Onlar namazlarını vaktinde kılarlar.

67. [Allah'tan gelen] her haber belli bir süreç içinde gerçekleşir: ve siz zaman içinde [hakikati] anlayacaksınız".

68. İMDİ, mesajlarımız hakkında ileri geri konuşan kimselere rastladığın zaman, bu kimseler başka konulara geçinceye kadar (58) onlardan uzak dur; ve eğer Şeytan sana [yapman gerekeni] unutturursa, hiç değilse, hatırladıktan sonra, artık açıkça zulmeden böyle bir topluluğun içinde yer alma;

69. çünkü Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar onlardan hiçbir şekilde mesul değildirler. Böyleleri sadece [günahkarlara] nasihatte bulunmakla yükümlüdürler, (59) belki böylece berikiler Allah'a karşı sorumluluklarının bilincine varırlar.

70. Bu dünya hayatının rahatına dalarak eğlenceyi ve geçici zevkleri din haline getiren kimseleri kendi haline bırak; (60) ama bu durumda [onlara] hatırlat ki [ahirette] her insan yaptığı yanlışlardan (ve haksızlıklardan) dolayı rehin tutulacak ve kendisini ne Allah'a karşı koruyacak, ne de kayırıp kollayacak bir kimse bulamayacaktır. Ve düşünülebilecek her türlü fidyeyi vermek iste[...] bile (61) bu kendisinden kabul edilmeyecekti[...] yaptıkları yanlışlardan dolayı rehin tutulaca[...] olanlar bu [gibi insan]lardır; onlar için [ahirette] yakıcı bir ümitsizlik iksiri vardır (62) ve onlar[...] hakikati inatla inkar ettikleri için şiddetli bir [...] beklemektedir.

71. DE Kİ: "Biz, Allah'ın yerine bize ne faydası[...] dokunan ne de zarar verebilen şeylere mi yalvaralım? Ve Allah bizi doğru yola ilettikten sonra topuklarımızın üzerinde gerisin geri mi dönelim? Tıpkı kendisini doğru yola çağıran arkadaşları [uzaktan] "Bizimle gel!" diye seslendikleri halde şeytanların ayartmasına kapılıp dünyevî zevkler peşinde körü körüne koşturan kimse (63) gibi (mi olalım?)" De ki: "Şüphe yok ki Allah'ın rehberliği, yegâne rehberliktir; ve biz, kendimizi bütün âlemlerin Rabbine teslim etmekle emrolunduk,

72. namazlarımızda dikkatli ve devamlı olmakla ve kendimizi O'na karşı sorumluluk bilinci içinde tutmakla: Çünkü hepimiz sonunda O'nun huzurunda toplanacağız".

73. O'dur gökleri ve yeri [derunî] bir hakikate (64) göre yaratmış olan. O ne zaman "Ol!" dese emri derhal yerine gelir; ve [mahşer] borusu çalındığı Gün hükümranlık yine O'nun olacaktır.O, yaratılmışların idraklerini aşan şeyleri de, onların duyuları veya akılları ile kavrayabileceklerini de (65) bilir: yalnızca O'dur gerçek hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan.

83. İşte bu, halkına karşı [kullanmak üzere] İbrahim'e verdiğimiz muhakeme tarzımızdı: (68) [çünkü] dilediğimiz kimseyi derecelerle yüceltiriz.

93. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendine bir şey vahyedilmemişken, "Bana vahyolundu"diyen, ya da "Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indireceğim"diye laf eden kimseden daha zalim kimdir? Zalimlerin şiddetli ölüm sancıları içinde çırpındığı; meleklerin, ellerini uzatmış, "Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı doğru olmayanı söylediğiniz, ve onun âyetlerinden kibirlenerek yüz çevirdiğiniz için bugün aşağılayıcı azap ile cezalandırılacaksınız"diyecekleri zaman hallerini bir görsen!

94. Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi teker teker bize geldiniz. Size verdiğimiz dünyalık nimetleri de arkanızda bıraktınız. Hani hakkınızda Allah'ın ortakları olduğunu zannettiğiniz şefaatçilerinizi de yanınızda görmüyoruz? Artık aranızdaki bağlar tamamen kopmuş ve (Allah'ın ortağı olduklarını) iddia ettikleriniz sizi yüzüstü bırakıp kaybolmuşlardır.

95. Şüphesiz Allah, taneyi ve çekirdeği yarıp filizlendirendir. Ölüden diriyi çıkarır. Diriden de ölüyü çıkarandır. İşte budur Allah! Peki (ondan) nasıl çevriliyorsunuz?

96. O, karanlığı yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da ince birer hesap ölçüsü kıldı. Bütün bunlar mutlak güç sahibinin, hakkıyla bilenin takdiridir (ölçüp biçmesidir).

97. O, sayelerinde, kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratandır. Bilen bir toplum için âyetleri ayrı ayrı açıkladık.

98. O, sizi bir tek candan yaratandır. Sizin bir karar kılma yeriniz, bir de emanet bırakılma yeriniz var. Biz anlayan bir toplum için âyetleri ayrı ayrı açıklamışızdır.

99. O gökten su indirendir. İşte biz onunla her türlü bitkiyi çıkarıp onlardan yeşillik meydana getirir ve o yeşil bitkilerden, üst üste binmiş taneler, -hurma ağacının tomurcuğunda da aşağıya sarkmış salkımlar- üzüm bahçeleri, zeytin ve nar çıkarırız: (Herbiri) birbirine benzer ve (her biri) birbirinden farklı. Bunların meyvesine, bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaştığı zaman bakın. Şüphesiz bunda inanan bir topluluk için (Allah'ın varlığını gösteren) ibretler vardır.

100. Bir de cinleri Allah'a bir takım ortaklar yaptılar. Oysa onları o yarattı. Bilgisizce Allah'a oğullar ve kızlar da uydurdular. O, onların niteledikleri şeylerden uzaktır, yücedir.

101. O, gökleri ve yeri örnekleri yokken yaratandır. O'nun bir eşi olmadığı halde nasıl bir çocuğu olabilir? Halbuki her şeyi O yarattı. O her şeyi hakkıyla bilendir.

102. İşte sizin Rabbiniz Allah. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na

(69) Şüphe yok ki Rabbiniz hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

84. Biz o'na İshâk'ı ve Yakub'u bağışladık; ve her birini, daha önce Nûh'u ilettiğimiz gibi doğru yola ilettik. Onun neslinden Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun[a peygamberlik bağışladık]: işte iyilik yapanları böyle ödüllendiririz;

85. ve Zekeriya'ya, Yahya'ya, İsa'ya ve İlyas[a da]: onların hepsi dürüst ve erdemli kimselerdi;

86. ve İsmail'e, Elyesa'ya, Yunus'a ve Lût[a da]. (70) Ve Biz onlardan her birini diğer insanlara üstün kıldık;

87. onların atalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bazısı[nı da aynı şekilde yücelttik]: onları[n hepsini] seçtik ve dosdoğru bir yola yönelttik.

88. Bu, Allah'ın rehberliğidir: O, bununla kullarından kimi dilerse onu doğru yola ulaştırır. Onlar, Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştırmış olsalardı, o âna kadar yaptıkları bütün [iyi] şeyler gerçekten boşa gitmiş olurdu:

89. [Ama] Biz, onlara vahyi, sağlam muhakemeyi ve peygamberliği bahşettik. Ve şimdi inançsızla hakikatleri inkar etmeyi tercih edebilirler, (7 [ama bilin ki] Biz onları, asla reddetmeyece insanlara bahşetmekteyiz;

90. Allah'ın doğru yola ulaştırdığı insanlara. Öyleyse onların rehberliğine uy [ve] de ki: " bu [hakikat bilgisi] için hiçbir karşılık istemi Unutmayın ki o bütün insanlığa bir öğütten ibarettir!"

91. Nitekim onlar, "Allah insana hiçbir şey vahyetmemiştir!" derken Allah'ı gereği gibi kavramadıklarını göstermişlerdir. De ki: "Kim indirdi Musa'nın insanlara bir ışık ve rehber olarak getirdiği ve sizin [sırf] kağıt parçaları olarak gördüğünüzü, (72) [o kadar] çok gizlediğiniz halde bir gösteri aracı yaptığınız o ilahî kelâmı? Halbuki [onunla] size ne sizin ne de atalarınızın bilmediği şeyler öğretilmişti." (73) "Allah [o ilahî kelâmı vahyetmiştir]!" de; ve sonra da bırak, onlar boş laflarla oyalanıp dursunlar.

92. [Ve] bu da, bütün kentlerin atasını ve çevresinde oturan herkesi (74) uyarman için yücelerden indirdiğimiz bir ilahî kelâmdır, kutlu, [geçmiş vahiylerden] bugüne kalmış (doğru adına) ne varsa tümünü doğrulayan. (75) Öteki dünyanın varlığına inananlar bu [uyarıya] da inanırlar; namazlarında dikkatli ve devamlı olanlar da işte onlardır.

93. Allah hakkında yalan uyduran, (76) yahut kendisine hiçbir şey indirilmediği halde "Bu bana indirilmiştir!" diyenden daha çarpık zihniyetli kim vardır? Yahut, "Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indirebilirim!" diyenden? (77) Keşke görseydin [onların halini], bu zalimler kendilerini ölüm

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14
YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

kulluk edin. O her şeye vekil (her şeyi yöneten, görüp gözeten)dir.

103. Gözler onu idrak edemez ama O, gözleri idrak eder."O, en gizli şeyleri bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır.

104. Rabbinizden size gerçekleri gösteren deliller geldi. Artık kim gözünü açar hakkı idrak ederse kendi yararına, kim de (hakkın karşısında) körlük ederse kendi zararınadır. Ben başınızda bekçi değilim.

118. Artık, âyetlerine inanan kimseler iseniz üzerine Allah'ın ismi anılarak kesilmiş hayvanlardan yiyin.

119. Allah, yemek zorunda kaldıklarınız dışında size neleri haram kıldığını tek tek açıklamışken, üzerine adının anıldığı hayvanları yememenizin sebebi nedir. Gerçekten birçokları nefislerinin arzularına uyarak bilmeden (halkı) saptırıyorlar. Şüphesiz senin Rabbin, haddi aşanları çok iyi bilir.

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Çünkü günah kazananlar yaptıkları karşılığında cezalandırılacaklardır.

121. Üzerine Allah adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin. Çünkü bu şekilde davranış fasıklıktır. Bir de şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka fısıldarlar. Onlara boyun eğerseniz şüphesiz siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz.25

122. Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine, insanlar arasında yürüyeceği bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, hiç, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamamış kimsenin durumu gibi olur mu? İşte kafirlere, işlemekte oldukları çirkinlikler böyle süslü gösterilmiştir.

123. İşte böyle, her memlekette günahkârları oranın ileri gelenleri kıldık ki oralarda hilekârlık etsinler. Halbuki onlar hilekârlığı ancak kendilerine yaparlar. Ama farkında olmuyorlar.

124. Onlara bir âyet geldiği zaman, "Allah elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilinceye kadar asla inanmayacağız"derler. Allah elçilik görevini kime vereceğini çok iyi bilir. Suç işleyenlere Allah katından bir aşağılık ve yapmakta oldukları hilekârlık sebebiyle çetin bir azap erişecektir.

125. Allah her kimi doğruya erdirmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun da göğsünü göğe çıkıyormuşçasına daraltır, sıkar. Allah inanmayanlara azap (ve sıkıntıyı) işte böyle verir.

126. Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Şüphesiz düşünüp öğüt alacak bir toplum için âyetleri ayrı ayrı açıkladık.

127. Rableri katında selam yurdu (cennet) onlarındır. Allah, yapmakta oldukları şeylerden dolayı onların dostudur.

128. Onların hepsini bir araya toplayacağı gün şöyle diyecektir: "Ey cin topluluğu! İnsanlardan pek çoğunu saptırıp aranıza kattınız."Onların

sancıları içinde bulduklarında ve melekler ellerini uzatarak, "Ruhlarınızı teslim edin! Allah'a doğru olmayan şeyler izafe ettiğiniz ve kibre kapılarak O'nun mesajlarını inatla küçümsediğiniz için bugün aşağılanma cezası ile cezalandırılacaksınız!" diye seslendiklerinde

94. [Ve Allah şöyle diyecektir]: "İşte şimdi Bize yapayalnız geldiniz, tıpkı sizi ilk yarattığımız gibi; ve [hayatta iken] size bahşettiğimiz her şeyi arkanızda bıraktınız. Kendinizle ilgili olarak Allah'a ortak koştuğunuz (78) o şefaatçilerinizi yanınızda görmüyoruz! Gerçek şu ki, sizin [dünyadaki hayatınız ile] aranızdaki bütün bağlar artık kesilmiştir ve bütün eski dostlarınız sizi terk etmiştir!" (79)

95. KUŞKUSUZ Allah, tohumu ve meyve çekirdeğini çatlatarak ölüden diriyi meydana getirendir ve diriden de ölüyü çıkaran. İşte budur Allah: ve akıllarınız hâlâ nasıl da tersyüz oluyor! (80)

96. Tan yerini ağartan[dır O]; geceyi sükûnet[in kaynağı] yapan ve güneş ile ayı tesbit edilen yörüngelerinde hareket ettiren (81) [O'dur]: Bu[nların tümü] Her şeyi Bilen Sonsuz Kudret Sahibinin iradesi ile tayin edilmiştir.

97. Karanın ve denizin zifiri karanlığında onla[illegible] bakıp yolunuzu bulabilesiniz diye yıldızları [illegible] için var eden O'dur: Gerçek şu ki, Biz bu mesajları kavrama yeteneği olan insanlara açık ve an[illegible] kılıyoruz!

98. Bir canlıdan sizi[n hepinizi] var eden (82) [illegible] ve O [sizin her biriniz için yeryüzünde] bir vade ve [ölümden sonra] bir dinlenme yeri [tayin etmiştir]: (83) Biz bu mesajları hakikati kavrayabilecek insanlar için açık ve anlaşılır kılmaktayız!

99. O, gökten suları yağdırandır; işte Biz bu yolla her türlü canlı bitkiyi yetiştirdik ve bundan çimenleri yeşerttik. (84) Yine bundan birbirine yapışık büyüyen tahıl tanelerini yetiştiririz; ve hurma ağacının tomurcuğundan sık salkımlı hurmalar; asma bahçeleri ve zeytin ağacı ve nar: [hepsi] birbirine çok benzeyen ve (hepsi) birbirinden çok farklı! (85) Mahsul verdiği ve olgunlaştığı zaman onların meyvesine bakın! Şüphesiz bütün bunlarda inanacak insanlar için mesajlar vardır!

100. Ama bazıları bütün görünmez varlık türlerine (86) Allah'ın yanında (O'na denk) bir yer yakıştırmaya başladılar, halbuki onları[n tümünü] yaratan O'dur; ve cehaletleri yüzünden O'na oğullar ve kızlar isnad ettiler! (87)O, sonsuz ihtişam sahibidir ve insanların her türlü tasavvur ve tahayyülünü aşan bir yüceliğe sahiptir: (88)

101. Göklerin ve yerin yaratıcısı[dır]! O'nun hiçbir zaman bir eşi olmadığı halde nasıl olur da çocuk sahibi olabilir, ki her şeyi yaratan O iken ve yalnız O her şeyi bilirken?

insanlardan olan dostları, "Ey Rabbimiz! Bizler birbirimizden yararlandık ve bize belirlediğin süremizin sonuna ulaştık"diyecekler. Allah da diyecek ki: "Allah'ın diledikleri (affettikleri) hariç, içinde ebedi kalmak üzere duracağınız yer ateştir."Ey Muhammed! Şüphesiz senin Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

129. İşte biz, kazanmakta oldukları günahlar sebebiyle zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına böyle musallat ederiz.

130. (O gün Allah şöyle diyecektir:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağı hakkında sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?"Onlar şöyle diyecekler: "Biz kendi aleyhimize şahitlik ederiz."Dünya hayatı onları aldattı ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

131. Bu (peygamberlerin gönderilmesi), Allah'ın, halkları habersizken ülkeleri haksız yere helâk etmeyeceği içindir.

132. Herkesin amellerine göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

133. Rabbin her bakımdan sınırsız zengindir, rahmet sahibidir. Sizi başka bir kavmin soyundan getirdiği gibi, dilerse sizi giderir (yok eder) ve sizden sonra da yerinize dilediğini getirir.

134. Şüphesiz size va'd edilen şeyler mutlaka gelecektir. Siz bunun önüne geçemezsiniz.

155. Bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz bereket kaynağı bir kitaptır. Artık ona uyun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.

156,157. Kitap, yalnız bizden önceki iki topluluğa (yahudilere ve hıristiyanlara) indirildi. Biz onların okumalarından habersiz idik"demeyesiniz, yahut, "Eğer bize kitap indirilseydi biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk"demeyesiniz, diye bu Kur'an'ı indirdik. İşte size Rabbinizden açıkça bir delil, bir hidayet ve bir rahmet geldi. Artık Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve (insanları) onlardan çeviren kimseden daha zalim kimdir!? İnsanları âyetlerimizden alıkoymaya kalkışanları, yapmakta oldukları engellemeden dolayı azabın en kötüsü ile cezalandıracağız.

158. (Ey Muhammed!) Onlar (iman etmek için) ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbi'nin gelmesini ya da Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi gözlüyorlar? Rabbi'nin âyetlerinden bazısı geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan bir kimseye (o günki) imanı fayda vermez. De ki: "Siz bekleyin. Şüphesiz biz de bekliyoruz."

159. Şu dinlerini parça parça edenler ve kendileri de grup grup ayrılmış olanlar var ya, (senin) onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra (O), yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir.

102. İşte Rabbiniz Allah budur: O'ndan başka ilah yoktur, O her şeyin Yaratıcısı[dır]: Öyleyse yalnız O'na kulluk edin, zira O'dur her şeyi görüp gözeten.

103. Hiçbir beşerî görüş ve tasavvur O'nu kuşatamaz, halbuki O her türlü beşerî görüş ve tasavvuru çevreleyip kuşatır: zira yalnız O'dur (hikmetine) tam nüfûz edilemez olan, her şeyden haberdar bulunan.(89)

104. Şimdi Rabbinizden size [bu ilahî kelâm yoluyla] anlama ve kavrama araçları verilmiştir. O halde, kim görmek isterse kendi lehine, ve kim de körlüğü tercih ederse kendi aleyhine davranmış olur. Ve [kalbi katılaşmış olanlara de ki]: "Ben sizin bekçiniz değilim!"

118. ÖYLEYSE, üzerinde Allah'ın adının anıldığı şeylerden yiyin, eğer O'nun mesajlarına gerçekten inanıyorsanız. (104)

119. Ve Allah mecbur kaldığınız durumlar dışında (yemenizi) yasakladığı şeyleri size ayrıntılı olarak açıklamışken üzerinde O'nun adının anıldığı şeyleri neden yemiyorsunuz? Ama bakın, [bu tür konularda] birçok insan diğerlerini [hiçbir gerçek] bilgiye dayanmaksızın, kendi temelsiz görüşl saptırmaktadır. Şüphe yok ki senin Rabbin ha ve adalet sınırlarını aşanlardan tam olarak haberdardır.

120. Ama, ister açık ister gizli, günah işlemekt kaçının. (105) Zira unutmayın ki, günah işle kazandıkları yüzünden ceza göreceklerdir.

121. Bu nedenle, üzerinde Allah'ın adı anılmayan şeylerden yemeyin, zira bu gerçekten günahkarca bir davranış olur. Ve [insanların kalplerindeki] şeytanî dürtüler, sahiplerine, (106) sizi [neyin günah olduğu ve neyin olmadığı konusunda] tartışmaya çekmelerini fısıldarlar; ve eğer onlara uyarsan bil ki sen, Allah'tan başka varlıklara veya güçlere ilahlık yakıştıranlar [gibi] olursun. (107)

122. [RUHEN] ölü iken hayata kavuşturduğumuz ve insanlar arasında yolunu bulması için (108) kendisine ışık tuttuğumuz kimse, hiç içinden çıkamayacağı derin karanlığın içine [gömülüp kalmış] biri gibi olur mu? [Ama] böyle: hakikati inkar edenlere yaptıkları güzel görünür.

123. Ve işte böylece her ülkenin önde gelenlerini, hile ve entrika peşinde koşan suçlular durumuna sokarız: (109) ama çevirdikleri entrikalar yalnız kendi aleyhlerine olur; ve onu da anlamazlar.

124. Ne zaman onlara bir [ilahî] mesaj gelse, "Allah'ın peygamberlerine verdiklerinin benzeri (110) bize verilmedikçe inanmayız!" derler. [Ama] mesajını kime tevdî edeceğini en iyi Allah bilir. Suç işleyenler, Allah katında aşağılanmaya ve entrikacı eğilimlerinden dolayı şiddetli bir azaba uğratılacaklardır.

125. Allah kimi doğru yola ulaştırmak isterse, kalbini [O'na] teslim olma arzusuyla genişletir; kimin de

160. Kim bir iyilik yaparsa ona on katı vardır. Kim de bir kötülük yaparsa o da sadece o kötülüğün misliyle cezalandırılır ve onlara zulmedilmez.

161. De ki:"Şüphesiz Rabbim beni doğru bir yola, dosdoğru bir dine, Hakk'a yönelen İbrahim'in dinine iletti. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

162. Ey Muhammed! De ki: "Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir."

163. "O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben müslümanların ilkiyim."

164. De ki: "Her şeyin Rabbi o iken ben başka bir Rab mı arayayım? Herkes günahı yalnız kendi aleyhine kazanır. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın günah yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, ihtilaf etmekte olduğunuz şeyleri haber verecektir.

sapmasına izin verirse onun kalbini daraltır ve sıkıştırır, adeta göklere tırmanıyormuş gibi: böylece Allah, inanmayanları dehşete düşürür.

126. İşte bu şaşmaz [çizgi], Rabbinin yoludur. (111) Gerçekten bu mesajlarımızı, onlardan ders al[mak istey]en insanlara açık şekilde anlatıyoruz!

127. Rableri katında barış ve esenlik yurdu onların olacak; ve yapmakta olduklarından dolayı Allah onlara yakın bulunacak.

128. ALLAH, onları[n tümünü] bir araya topladığı o Gün, "Ey görünmez [şeytanî] varlıklar ile yakınlık içinde olanlar! Siz [diğer] birçok insanı tuzağa düşürdünüz!" [diyecektir]. (112) Onlara yakın olan (113) insanlar [ise,] "Ey Rabbimiz! Biz [hayatta] birbirimizin arkadaşlığından yararlandık; ama [artık] süremizin sonuna geldik -Senin bizim için tayin ettiğin sürenin- [ve artık yolumuzun yanlışlığını görüyoruz!]" diyecekler. [Ama] O, "Sizin kalıcı-yurdunuz ateş olacak, Allah aksini dilemedikçe!" (114) diyecektir. Şüphe yok ki Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

129. Ve bu şekilde, zalimlerin, [kötü] fiilleri ile birbirlerini ayartıp baştan çıkarmalarını (115) sağlarız.

130. [Ve Allah şöyle devam edecek:] "Ey görün
[şeytanî] varlıklar ve [benzer zihniyetteki] ir
ile yakınlık içinde bulunan sizler! İçinizden
mesajlarımı size ileten ve bu [Hesap] Günü'
geleceği konusunda sizi uyaran peygamber
gelmedi mi?"Onlar: "Biz kendi aleyhimize şa
yaparız!" diyecekler. Zira bu dünya hayatı onları
ayartmıştır: ve böylece onlar, hakikati inkar
ettiklerine dair kendi aleyhlerine şahitlik
yapacaklardır.

131. Gerçek şu ki, bir toplumun fertleri [doğru ile eğrinin anlamından] habersiz olduğu sürece Rabbin o toplumu (116) yaptığı yanlışlıklardan dolayı asla yok etmez:

132. zira herkes, ancak [kasıtlı] eylemlerinden dolayı yargılanacaktır; (117) ve Rabbin, onların yaptıklarından habersiz değildir.

133. Ve yalnızca Rabbindir Kendi kendine yeterli, sınırsız merhamet sahibi. O, dilerse siz[in varlığınız]a son verebilir ve daha sonra dilediğini sizin yerinize geçirebilir, tıpkı sizi başka insanların soyundan var ettiği gibi.

134. Şüphe yok ki size vaad edilen o [hesaplaşma] mutlaka gelecektir ve siz ondan kaçamayacaksınız!

155. Ve bu da yücelerden indirdiğimiz bereketli bir ilahî kelâmdır: Öyleyse ona tâbi olun ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varın ki O'nun rahmetine layık olabilesiniz.

156. [Bu kitap, size verildi] ki, "Yalnızca bizden önce yaşamış iki grup insana (157) ilahî kelâm bahşedilmişti ve biz onların öğretilerinden habersizdik!" demeyesiniz;

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14
YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

157. yahut da, "Eğer bize de bir ilahî kelâm indirilmiş olsaydı onun rehberliğine kesinlikle onlardan daha sıkı uyardık" (158) (demeyesiniz).İşte, şimdi size Rabbinizden hakikatin açık bir kanıtı ve bir rehberlik, bir rahmet geldi. Öyleyse, Allah'ın mesajlarını yalanlayandan ve onlardan küçümseyerek yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Mesajlarımızdan küçümseyerek yüz çevirenleri bundan dolayı şiddetli bir azapla cezalandıracağız!

158. Yoksa onlar, meleklerin kendilerine görünmesini mi bekliyorlar yahut [bizzat] Rabbinin veya O'ndan bazı [kesin] işaretlerin? (159) [Ama] Rabbinin [kesin] işaretlerinin ortaya çıkacağı Gün iman etmenin, daha önce inanmamış yahut inandığı halde bir hayır yapmamış olan (160) kimseye hiçbir yararı olmaz. De ki: "Bekleyin [öyleyse Ahiret Gününü, ey inançsızlar:] bakın, biz [mümin]ler de bekliyoruz!"

159. İNANÇLARININ bütünlüğünü bozarak gruplara, fırkalara ayrılanlara gelince: onlar için yapabileceğin bir şey yoktur. (161) Unutma, onların işi Allah'a kalmıştır: ve zamanı geldiğinde Allah onlara vaktiyle yaptıklarını gösterecekt

160. Kim [Allah'ın huzuruna] iyi bir iş ve davran çıkarsa bu yaptığının on katını kazanacaktır kim de kötü bir fiil ile çıkarsa onun aynı-sıyla cezalandırılacaktır; ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır. (162)

161. DE Kİ: "Bakın, Rabbim beni düzgün ve sa itikad aracılığıyla dosdoğru bir yola yöneltti; her türlü bâtıldan uzak durarak Allah'tan başka şeye ilahlık yakıştıranlardan olmayan İbrahim'in yoluna".

162. De ki: "Bakın, benim namazım, [bütün] ibadetlerim, hayatım ve ölümüm [yalnızca] bütün âlemlerin Rabbi olan Allah içindir,

163. ki O'nun uluhiyetinde hiç kimse pay sahibi değildir: Ben böyle emrolundum; ve ben benliklerini Allah'a teslim edenlerin [daima] öncüsü olacağım".

164. De ki: "Öyleyse, O her şeyin Rabbi iken Allah'tan başka bir Rab mı arayacağım?" İnsanların işlediği [kötü] fiiller yalnızca kendilerini ilgilendirir; ve sorumluluk taşıyan hiç kimseye başkasının sorumluluğu yüklenmez. (163) Zamanı geldiğinde hepiniz Rabbinize döneceksiniz: ve o zaman üzerinde ihtilafa düştüğünüz her şeyi size [gerçek haliyle] gösterecektir. (164)

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1. Elif Lâm Mîm Râ. İşte bunlar Kitabın âyetleridir. Sana Rabbinden indirilen gerçektir, fakat insanların çoğu inanmazlar.

2. Allah, gökleri gördüğünüz herhangi bir direk olmadan yükselten, sonra Arş'a kurulan, güneşi ve ayı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir

182. Rad. (1-5) 19. YIL.

1. Elif-Lâm-Mîm-Râ. (1) BUNLAR sana vahiyle bildirilen mesajlardır; (2) ve sana Rabbin katından indirilenler hakkın tâ kendisidir; ama yine de insanların çoğu [buna] inanmayacaklar. (3)

2. Gökleri, görülebilir herhangi bir destek, dayanak olmadan yükselten ve sonra da kudret ve

zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler, yürütür, âyetleri ayrı ayrı açıklar ki Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız.

3. O, yeri yayıp döşeyen, orada dağlar, nehirler meydana getiren, orada her türlü meyveden (erkekli-dişili) iki eş yaratandır. O geceyi gündüze bürüyor. Şüphesiz bunlarda, düşünen bir kavim için (Allah'ın varlığını gösteren) deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, ekinler; bir kökten çıkan çok gövdeli ve tek gövdeli hurma ağaçları vardır ki hepsi aynı su ile sulanır. Ama biz ürünleri konusunda bir kısmını bir kısmına üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir kavim için (Allah'ın varlığını gösteren) deliller vardır.

5. Eğer şaşacaksan, asıl şaşılacak olan onların, "Biz toprak olunca yeniden mi yaratılacakmışız?"demeleridir. İşte bunlar Rablerini inkar edenlerdir. İşte onlar boyunlarına demir halkalar vurulanlardır ve işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

hükümranlık tahtına (4) kurulan Allah'tır; her biri - [O'nun tarafından] belirlenmiş bir süre için (5) - kendi seyrini sürdüren güneşi ve ayı [koyduğu yasalara] tâbi tutan O'dur; var olan her şeyi (yöneten), çekip çeviren de O. Bütün bu mesajları açık açık dile getiriyor ki, [Yargı Günü'nde] Rabbinizin huzuruna çıkacağınıza yürekten kesin bir biçimde inanasınız. (6)

3. Yeryüzünü yayıp genişleten ve onun üzerine yerinden oynatılmaz dağlar yerleştirip vadilerinden nehirler akıtan ve orada her tür bitkiden iki cins yaratan (7) ve gündüzü geceyle örtüp bürüyen O'dur. Doğrusu, bütün bunlarda, düşünen insanlar için mutlaka (çıkarılacak) dersler vardır!

4. Ve yeryüzünde birbirine komşu [ama yine de yapı olarak birbirinden ayrı (8) nice] kara parçaları, üzüm bağları, hububat ekili tarlalar, bir kökten sürgün verip küme halinde ya da tek başına (9) boy veren hurma ağaçları vardır ki hepsi de aynı suyla sulanırlar: hal böyleyken yine de [insanlara ve hayvanlara sağladıkları] ürünler bakımından Biz onların bazılarını bazılarına üstün kılıyoruz. (10)Doğrusu, bütün bunlarda aklını kullanan insanlar için mutlaka (çıkarılacak) dersler var

5. FAKAT eğer [Allah'ın yarattığı bu harikala şaşıyorsanız inkarcıların şu sözlerine de şaşın. "Nasıl yani! Biz toza toprağa karıştıktan son [yeniden hayata dönmek üzre] bir kez daha yaratılacağız?" (11) İşte (bunu söyleyenler) Rablerini inkara kalkışan kimselerdir;(12) işte böyleleri boyunlarında [kendi davranışlarının bir sonucu olarak] bukağılar taşıyan kimselerdir; (13) ve işte böyleleri, yerleşip kalmak üzere ateşe girecek olan kimselerdir.

6. Bir de senden, iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorlar. Oysa onlardan önce ibret alınacak birçok azap gelip geçmiştir. Şüphesiz Rabbin, insanların zulümlerine rağmen bağışlama sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı pek şiddetlidir.

7. İnkâr edenler, "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!"diyorlar. Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavim için de bir yol gösteren vardır.

8. Allah, her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin artırdığı şeyi ve eksilttiği şeyi bilir. Her şey onun katında bir ölçü iledir.

9. O, gaybı da, görülen âlemi de bilendir. Çok büyüktür, çok yücedir.

10. (O'na göre) içinizden sözü gizleyen ile açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüz ortaya çıkan eşittir.

11. İnsanı önünden ve ardından takip eden melekler vardır. Allah'ın emriyle onu korurlar. Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu

183. Rad. (6-43) 20. YIL.

6. [Ey Peygamber, hakkı inkara şartlanmış olmakla bunlar, demek ki] iyilik [ummak] yerine, kötülüğün ivedi olarak kendilerini gelip bulması yönünde sana (küstahça) meydan okuyorlar; (14) hem de, [o alay edip durdukları türden] nice ibret verici felaketin kendilerinden önce(ki toplumların) başına geldiğini [bildikleri] halde. Bununla birlikte, muhakkak ki senin Rabbin, işledikleri zulümlere rağmen insanlara karşı (esasta hep) bağışlayıcıdır; (15) ama, unutma ki, [aynı zamanda] cezasında da gerçekten çok şiddetlidir.

7. Bütün bunlara rağmen, hakkı inkara şartlanmış olanlar yine de [inanmaktan kaçınıyor ve] "Niçin o'na Rabbinden mucizevî bir alamet indirilmiyor?" (16) diyorlar. [Fakat, (onlar ne derlerse desinler)] sen sadece bir uyarıcısın ve bütün toplumlar için (asıl) yol gösterici [Allah'tır]. (17)

8. O, yaratılmışların duyu ve tasavvurlarının ötesinde olanları da, onların görüp gözleyebildikleri şeyleri de tam olarak bilmektedir. (20) Büyük olan O'dur; var olan veya olması

değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah, bir kavme kötülük diledi mi, artık o geri çevrilemez. Onlar için Allah'tan başka hiçbir yardımcı da yoktur.

12. O, korku ve ümit vermek için size şimşeği gösterendir, yağmur yüklü bulutları meydana getirendir.

13. Gök gürlemesi O'na hamd ederek tespih eder. Melekler de O'nun korkusundan tespih ederler. O yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar. Halbuki O, azabı çok şiddetli olandır.

14. Gerçek dua ancak O'nadır. O'ndan başka yalvardıkları ise onların isteklerine ancak, ağzına ulaşmayacağı halde, ulaşsın diye avuçlarını suya uzatan kimsenin isteğine suyun cevap verdiği kadar cevap verirler. Kâfirlerin duası daima boşa çıkar.

15. Göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a boyun eğer.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?""Allah'tır"de. De ki, "O'nu bırakıp da kendilerine (bile) bir faydası ve zararı olmayan dostlar (mabutlar) mı edindiniz?"De ki, "Kör ile gören bir olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma ile Allah'ın yaratması onlara göre birbirine mi benzedi?"De ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O, birdir, mutlak hakimiyet sahibidir."

17. O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misaller verir.

18. Rablerinin emrine uyanlar için mükâfâtın en güzeli vardır. Ona uymayanlar ise, yeryüzünde olan her şey ve onun yanında bir katı daha kendilerinin olsa, kurtulmak için hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte hesabın kötüsü bunlar içindir. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yataktır!

19. Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, (onu bilemeyen) kör gibi olur mu? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren ve sözleşmeyi bozmayanlardır

21. Onlar, Allah'ın riâyet edilmesini emrettiği haklara riâyet eden, Rablerine saygı besleyen ve kötü hesaptan korkanlardır.

22. Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için

mümkün her şeyin/herkesin üstünde ve ötesinde (21) olan O.

9. 0 O'nun için sizden birinin düşüncesini (22) saklamasıyla açığa vurması ya da [kötülüklerini] gecenin örtüsü altında gizlemesiyle bu kişinin gün ışığında [cüretle ortalıkta] dolaşması (23) arasında bir fark yoktur.

10. [Böyle biri sanıyor mu ki] kendisini önünden ve ardından izleyen (24) (ve) onu Allah her ne ki takdir etmişse (25) ona karşı koruyup gözeten refakatçileri vardır. Gerçek şu ki, insanlar kendi iç dünyalarını (26) değiştirmeden Allah onların durumunu değiştirmez; ve Allah insanlara [kendi kötülüklerinin bir sonucu olarak] bir felaket tattıracağı zaman hiçbir şey bunun önünde duramaz: çünkü onların, kendilerini O'na karşı koruyabilecek kimseleri yoktur.

11. [HEM] KORKUYU, [hem de] umudu (27) tattırmak için size şimşeği gösterip (yağmur) yüklü bulutları çağıran O'dur;

12. gök gürlemesi O'nun sınırsız kudret ve yüceliğini övgüyle anmakta; melekler de korku ve sakınma içinde bunu yapmaktalar. Ve O yıldırımları gönderip onlarla dilediğini çarpmaktadır. (Hal böyleyken) onlar yine de Allah hakkında tartışıp duruyorlar; (28) hem de O'nun kavranamaz ince ve derin planını gerçekleştirmek için sınırsız bir kudrete sahip olduğu ortada olduğu halde! (29)

13. Nihaî Gerçek'e varmak amacıyla yapılan dualar, bütün çağrı ve arayışlar ancak O'na yöneltilmelidir; (30) çünkü insanların O'nu bırakıp (31) da yakardıkları [öteki varlıklar ve güçler] bu yakarışlarına hiçbir şekilde karşılık veremezler. Öyle ki, [onlara, yakarıp duran kimsenin durumu] ellerini (32) suya doğru uzatıp, suyun kendisine ulaşmasını bekleyen birinin durumuna benzer; oysa bu durumda su asla ona ulaşmayacaktır. Bunun içindir ki, hakkı inkar edenlerin yakarması kendilerini sapıklık içinde tüketmekten başka bir sonuç getirmez.

14. Göklerde ve yerde var olan her şey ve herkes isteyerek yahut zorunlu olarak Allah'ın önünde eğilmektedirler; (33) onların gölgeleri de sabah akşam bunu yapmaktadır. (34)

15. "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" diye sor (onlara). Ve de ki "Allah[tır]! (Ve yine) de ki: "Peki, öyleyse [niçin] Allah'ı bırakıp, kendileri için bile ne bir yarar sağlayabilecek ne de bir zararı giderebilecek güçte olmayan şeyleri kendinize koruyucular, kayırıcılar olarak görüyorsunuz?" Sor (onlara): "Hiç kör olan kimseyle gören kimse bir olur mu? Yahut kopkoyu karanlıkla aydınlık bir tutulabilir mi?" Yoksa onlar Allah'la beraber, O'nun yarattığına benzer (şeyler) yaratan başka tanrısal güçlerin var olduğuna [gerçekten] inanıyorlar (35) da bu (sözde) yaratma eylemi onların gözünde

harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır.

23. Bu sonuç da Adn cennetleridir. Atalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler. Melekler de her bir kapıdan yanlarına girerler (ve şöyle derler):

24. "Sabretmenize karşılık selam sizlere. Dünya yurdunun sonucu (olan cennet) ne güzeldir!"

25. Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar, Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) koparanlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet onlara, yurdun kötüsü (cehennem) de onlaradır.

26. Allah rızkı dilediğine bol verir, (dilediğine de) kısar. Onlar ise dünya hayatı ile sevinmektedirler. Halbuki dünya hayatı, ahiretin yanında çok az bir yararlanmadan ibarettir.

27. İnkar edenler diyorlar ki: "Ona (Muhammed'e) Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!"De ki: "Şüphesiz Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de doğru yola eriştirir."

28. Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

29. İnanan ve salih amel işleyenler için, mutluluk ve güzel bir dönüş yeri vardır.

30. (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin geçmiş olduğu bir ümmete gönderdik ki, onlar Rahmân'ı inkar ederken sana vahyettiğimizi kendilerine okuyasın. De ki: "O, benim Rabbimdir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Ben yalnız O'na tevekkül ettim, dönüşüm de yalnız O'nadır."

31. Kendisiyle dağların yürütüleceği veya yeryüzünün parçalanacağı, ya da ölülerin konuşturulacağı bir Kur'an olacak olsaydı (o yine bu kitap olurdu). Fakat bütün emir yalnız Allah'ındır. İman edenler anlamadılar mı ki, Allah dileseydi bütün insanları doğru yola eriştirirdi. Allah'ın sözü yerine gelinceye kadar, inkâr edenlere yaptıkları işler sebebiyle devamlı olarak, ya büyük bir felaket gelecek veya o felaket yurtlarının yakınına inecektir. Şüphesiz Allah verdiği sözden dönmez.

32. Andolsun, senden önce de nice peygamberler alaya alındı da ben inkar edenlere bir süre (mühlet) verdim, sonra da onları yakalayıverdim. Benim cezalandırmam nasılmış!

33. Herkesin kazandığını görüp gözeten Allah inkâr edilir mi? Halbuki onlar, Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Onların isimlerini açıklayın. Yoksa siz (bununla) O'na yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber vermiş olacaksınız, yoksa boş söz mü etmiş olacaksınız?"Hayır inkâr edenlere hileleri güzel gösterildi ve onlar doğru yoldan saptırıldılar. Allah

[O'nun yaratma eylemine] benzer mi görünüyor? (36) De ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır; ve O'dur, var olan her şeyin üstünde mutlak hükümranlık sahibi Biricik (Yaratıcı)!"

16. r>

17. O gökten su indirdiğinde ve [kurumuş] nehir yatakları[ndan her biri] kendi hacimlerine göre dolup taştıklarında, (37) akıntı yüzeydeki çerçöpü, tortuyu alır götürür (38) tıpkı süs eşyası ya da alet yapmak için ateşte eritilen [madenlerin], yüzeyinde açığa çıkan köpüklü tortudan arındırılması gibidir bu.Hak ile bâtılı Allah işte böyle bir benzetmeyle gözönüne koyuyor: çünkü, gerçekten de, tortuysa, çerçöpse sözkonusu olan, bu, [bütün] köpüksü şeyler gibi akar gider; ama insanlara yararlı olan şeye gelince, o her (zaman olduğu) yerde, sapasağlam ayakta kalır. Allah işte böyle benzetmelerle ortaya koyuyor,

18. Rableri(nin daveti)ne güzel bir karşılık verenlerle O'na hiç karşılık vermeyenlerin (39) durumlarını. [Bu sonrakiler], yeryüzünde ne varsa, hepsi onların olsa -hatta bunun iki katı- (40) [Hesap Günü'nde] kurtulmak için hiç şüphesiz bunların hepsini gözden çıkarırlardı: (41) İşte hesapların en kötüsü böylelerini bekliyor; böylelerinin sonunda varacakları yer de cehennem olacak: o ne kötü bir dinlenme yeri!

19. HEM, sana Rabbinden her ne ki indirilmiş hak olduğunu gören kimseyle (bunu görem kadar) kör olan kimse bir midir?Bu gerçeği yalnızca akıl ve sağduyu sahipleri hatırdan çıkarmazlar;

20. onlar ki Allah'la olan bağlantılarına sadakat gösterir, andlaşmalarını asla bozmazlar; (42)

21. ve onlar ki, Allah'ın sıkı tutulmasını buyurduğu (bağları) sıkı tutarlar; (43) Rablerine karşı son derece saygılı ve duyarlı davranır, [O'nun çağrısına sağır kalanları bekleyen] o pek kötü hesaptan korkarlar;

22. ve onlar ki, Rablerinin teveccühünü umarak güçlüklere göğüs gerip, namazda kararlılık gösterirler; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli-açık başkaları için harcarlar, kötülüğü iyilikle savarlar. (44) İşte, ahirette erişilecek olan nihaî huzur böylelerine özgüdür; (45)

23. (orada) onların, atalarından, eşlerinden (46) ve çocuklarından doğru yolu tutan kimselerle birlikte gireceği, huzurla dolup taşan ebedî hasbahçeler vardır ki, her kapısından melekler onların yanına varıp

24. "Size selâm olsun! Çünkü siz (iyilikte) sebat ettiniz!" [diyecekler].(Hal) böyleyse, ahirette erişilecek olan bu mutlu son ne hoş ve ne güzel!

25. Fakat [yaratılışlarının gereği olan doğal bir] andlaşmaya dayanıyor olmasına rağmen (47) Allah'la olan bağlantılarını bozup Allah'ın sıkı

kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha ağırdır ve onları Allah'ın azabından koruyacak kimse de yoktur.

35. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara va'dolunan cennetin durumu şudur: Onun içinden ırmaklar akar, yemişleri ve gölgeleri devamlıdır. İşte bu Allah'a karşı gelmekten sakınanların sonudur. İnkar edenlerin sonu ise ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilen Kur'an ile sevinirler. Fakat (senin aleyhinde olan) gruplardan onun bir kısmını inkar edenler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüşüm de yalnız O'nadır."

37. Böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Sana gelen bu ilimden sonra eğer sen onların heva ve heveslerine uyarsan, Allah tarafından senin için ne bir dost vardır, ne de bir koruyucu.

38. Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır.

39. Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit kılıp bırakır. Ana kitap (Levh-i Mahfûz) O'nun yanındadır.

40. Onlara vadettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de, (göstermeden) senin ruhunu alsak da senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise bize aittir.

41. Onlar, bizim yeryüzüne (kudretimizle) gelip onu etrafından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah hükmeder. Onun hükmünü bozacak hiçbir kimse yoktur. O, hesabı çabuk görendir.

42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Bütün tuzaklar Allah'a aittir. O, her nefsin kazandığını bilir. İnkar edenler de dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu bileceklerdir.

43. İnkar edenler, "Sen peygamber değilsin"diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve bir de yanında kitap (Kur'an) bilgisi bulunanlar yeter."

tutulmasını emrettiği (bağları) kesen ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran kimselere gelince; işte, [Allah'ın] lâneti böylelerine yönelmiştir; (48) ve [öte dünyada] varılacak yerlerin en kötüsü de onlara ayrılmıştır.

26. RIZKI dilediğine bolca, dilediğine sınırlı ölçüde veren Allah'tır. Hal böyleyken, [bol rızık verilenler] dünya hayatıyla sevinirler; oysa, ahiret hayatı yanında dünya hayatı yalnızca geçici bir doyumdan, bir avuntudan ibarettir.

27. İMDİ, [Peygamber'in getirdiği mesajın] doğruluğunu inkar edenler, "Ona Rabbinden mucizevî bir alamet indirilmeli değil miydi?" (49) diyorlar. Sen de şöyle de: "Bilin ki, [sapmayı] dileyeni saptıran (50) da, O'na yöneleni Kendisine yaklaştıran da, şüphesiz Allah'tır;

28. onlar ki, inanmışlar ve Allah'ı anmakla kalpleri huzur ve doyum bulmuştur; çünkü bilin ki, kalpler gerçekten de ancak Allah'ı anarak huzura erişir.

29. (Evet,) imana erişen ve dürüst ve erdemli davranan o kimseler ki, kendileri için [bu dünyada] huzurlu bir hayat, [ahirette de] varılacak yerlerin en güzeli ayırılmıştır!"

30. İşte böylece (51) [ey Muhammed] seni, kendisinden önce nice toplumların gelip ge... [inanmayanlar] toplumu içinden (52) Elçi ol... çıkardık ki, sana vahyettiklerimizi onlara okuyup açıklayasın; çünkü [bilmezlikleri yüzünden] Rahmân'ı inkar ediyor onlar. (53) De ki: "O'... benim Rabbim. O'ndan başka tanrı yoktur. O'na güven bağlamış bulunuyorum ve O'na dönüktür yönüm".

31. [Onlar] kendisiyle dağların yürütüldüğü, yeryüzünün yarılıp açıldığı, ölülerin konuşturulduğu [ilahî] bir metin [dinlemiş olsalardı ona da inanmazlardı]! (54) Oysa, olacak olan her şeye karar verme gücü yalnızca Allah'a aittir. (55) Peki, inananlar hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah öyle olmasını dileseydi bütün insanlığı doğru yola yöneltirdi? (56) Fakat, o hakkı inkara şartlanmış olanlara gelince, işledikleri kötülüklerden ötürü, böylelerinin başlarına her an beklenmedik bir felaket çullanmaktan ya da yurtlarının yanına-yakınına inmekten geri kalmaz, (57) tâ ki Allah'ın verdiği söz yerine gelinceye kadar; gerçek şu ki, Allah verdiği sözü yerine getirmekten asla geri durmaz!

32. Gerçek şu ki, senden önceki elçilerle de alay edilmişti; buna rağmen, Biz o hakkı inkara şartlanmış kimseleri bir süre kendi hallerine bıraktık; ama sonunda kıskıvrak yakaladık. Ve (böylece) Benim cezalandırmam nasıl olurmuş, (gördüler)!

33. PEKİ, kimdir -elbette O!- yaşayan her varlığı, (58) hak ettiği şeye (59) bakarak görüp gözeten? Yine de Allah'a ortak koşuyorlar (öyle mi?). De ki: "Onlara [istediğiniz] ismi verin: (60) sanki O'na

yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber verdiğinizi sanıyorsunuz? Yoksa sadece sözcüklerle mi oynuyorsunuz?" (61) Hayır, tersine, hakkı inkara şartlanmış olanların çarpık tasavvurları (62) kendilerine güzel gösteriliyor; ve böylece [doğru] yoldan döndürülüveriyorlar: ve zaten Allah'ın sapıklık içinde bıraktığı kimseye yol gösteren bulunmaz. (63)

34. Böyleleri için dünya hayatında zaten bir azap vardır; (64) ahiretteki azapsa daha da çetin olacak. Ve onlar Allah'a karşı kendilerini koruyacak kimse de bulamayacaklar.

35. ALLAH'A karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimselere söz verilen cennet, içinde ırmakların çağıldadığı [bahçeler] gibidir; (65) [fakat dünyadaki bahçelerden fazla olarak] onun ürünleri ebedîdir; gölgelikleri (66) de [öyle]. Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimselerin varacağı yer işte böyle olacaktır; hakkı inkar edenlerin varacağı yerse ateş olacak. (67)

36. Bunun içindir ki, kendilerine bu vahyi bahşettiğimiz kimseler (68) [ey Peygamber,] sana indirdiklerimizden ötürü sevinir, hoşnut olurlar; (69) fakat başka inançların bağlıları arasında bir kısmının geçerliliğini inkar edenler var. (7[illegible] Peygamber, onlara] de ki: "Ben yalnızca Alla[illegible] kulluk etmekle ve O'ndan başkasına tanrısal güçler, tanrısal nitelikler yakıştırmamakla emrolundum: (71) [bütün insanlığı] O'na çağırıyorum ve dönüşüm de O'nadır!"

37. Biz bu [ilahî kelâmı] işte böyle Arap dilinde, bir hüküm ve hikmet (kaynağı) olarak indirdik. (72) Ve gerçek şu ki, eğer sana [vahyî] bilgi geldikten sonra kalkıp insanların gelgeç isteklerine uyarsan, (73) (bil ki) Allah'a karşı ne bir koruyucu ne de bir yardımcı bulabilirsin!

38. Hiç şüphesiz, senden önce de elçiler gönderdik ve onlara da eşler ve çocuklar verdik; (74) Allah'ın izni olmadıkça (75) hiçbir peygamberin bir mucize göstermesi düşünülemez. Her çağa özgü vahyî bir mesaj (76) vardır:

39. Allah [önceki mesajlarından] dilediğini yürürlükten kaldırır, dilediğini bırakır, pekiştirir, çünkü vahyin kaynağı O'nun katındadır. (77)

40. İMDİ, onlara vaad ettiğimiz [azabın] (78) bir kısmının [başlarına geldiğini] ister sana [sağlığında] gösterelim, ister [bundan önce] seni öldürelim, her iki durumda da sana düşen ancak mesajı tebliğ etmek, duyurmaktır; hesabı görmek ise Bize aittir.

41. Peki, görmüyorlar mı, yeryüzünü, sahip olduğu en iyi şeylerden her gün biraz daha yoksun bırakarak (79) [cezalandırıcı müdahalelerimizle] nasıl yokluyoruz? (80) (Bilmiyorlar mı ki,) Allah hüküm verdiği [zaman] O'nun hükmünün önüne geçecek kimse yoktur; (ve yine bilmiyorlar mı ki) O hesabı pek çabuk olandır!

42. Bunlardan önce yaşayan [günahkar toplum]lar da zındıkça düzenler tasarladılar; (81) fakat en ince ve mahirane düzen, bütünüyle, herkesin neyi hak ettiğini (82) bilen Allah'a aittir; nitekim, inkarcılar geleceğin kime ait olduğunu yakında görüp öğrenecekler. (83)

43. Ve hakkı inkara şartlanmış olan o kimseler, [ey Peygamber, sana]: "Sen [Allah tarafından] gönderilmiş değilsin!" diyorlar; de ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter; bir de bu ilahî kelâmı gerçekten anlayan kimse(ler)!" (84)

72. Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, ebedi olarak kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde çok güzel köşkler vadetti. Allah'ın rızası ise, bunların hepsinden daha büyüktür. İşte bu büyük başarıdır.

73. Ey peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı çetin ol. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir varış yeridir orası!

74. Bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü söylediler ve (sözde) müslüman olduktan sonra inkar ettiler. Ayrıca başaramadıkları şeye (peygamberi öldürmeye) de yeltendiler. Sırf, Allah ve Resûlü kendi lütfu ile onları zengin kıldığı için intikam almaya kalktılar. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Şayet yüz çevirirlerse Allah onları dünyada ve ahirette elem dolu bir azaba çarptıracaktır. Artık onlar için yeryüzünde ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

75. İçlerinden, "Eğer Allah bize lütuf ve kereminden verirse mutlaka bol bol sadaka veririz ve mutlaka salihlerden oluruz"diye Allah'a söz verenler de vardır.

76. Fakat Allah lütuf ve kereminden onlara verince, onda cimrilik ettiler ve yüz çevirerek dönüp gittiler.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söyledikleri için o da kalplerine, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar (sürecek) bir nifak soktu.

78. Allah'ın, içlerinde gizlediklerini ve fısıltılarını bildiğini ve Allah'ın gaybleri çok iyi bilen olduğunu bilmediler mi?

79. Sadakalar hususunda gönüllü bağışta bulunan mü'minlerle, güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip onlarla alay edenler var ya; işte Allah asıl onları maskaraya çevirmiştir. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

80. Onlar için ister bağışlanma dile ister dileme (farketmez.) Onlar için yetmiş kez bağışlanma dilesen de, Allah onları asla affetmeyecektir. Bu, onların Allah ve Resûlünü inkâr etmiş olmaları

184. Tevbe. (72-129) 20. YIL.

72. İnanan erkeklere ve kadınlara, içinde yerleşip kalacakları, içlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçeler vaad etmiştir O; ve o esenlik dolu ebedî bahçelerde güzel ve ferah evler: (100) Ve hepsinden daha üstünü de: Allah'ın hoşnutluğu, hoşça kabulü, işte budur, en büyük/en yüce bahtiyarlık!

73. EY PEYGAMBER! Hakkı inkar edenlerle ve münafıklarla yılmadan savaş; ve onlara karşı kararlı ve ödünsüz davran, (101) ki [pişman olup tevbe etmezlerse] varacakları yer cehennem ne kötü bir duraktır orası!

74. [İkiyüzlüler, kötü] bir şey söylemedikleri konusunda Allah'a yemin ediyorlar; oysa, onların hakkı inkara varan bir söz (102) sarf etmiş oldukları ve (böylece,) önce Allah'a teslimiye ifade edip sonra da hakkı inkar etmiş olduk bilinen bir şey: böyle yaparken onlar, ulaşamayacakları bir amaç peşindeydiler. (103) Allah'ın, ve O'nun lütuf ve cömertliği sayesinde Elçisi'nin kendilerini (ruhen ve manevî olarak) zengin ve yetkin kılmasından (104) başka bir hata (ya da eksiklik) bulamazlardı [dinde]. Bundan sonra, eğer pişman olup tevbe ederlerse, bu onların kendi iyiliklerine olacaktır; ama yüz çevirirlerse, Allah onları hem bu dünyada hem de öte dünyada pek çetin bir azaba uğratacak; ve onlar da bu dünyada kendilerine ne bir koruyucu ne de bir yardımcı bulabileceklerdir.

75. Ve onların arasında, "Doğrusu, eğer Allah bize cömertliğinden [bir şeyler] bahşederse, kuşkusuz biz de hayır için harcar (sadaka verir) ve hiç kuşkusuz dürüst ve erdemli kimselerden oluruz!" diye Allah'a yemin edenler var.

76. Fakat böyleleri, daha Allah cömertliğiyle kendilerine [bir şey] verir vermez, hemen ona hasisçe sarılır, [ettikleri bütün o yeminlerden] inatla geri dönerler.

77. Bunun üzerine Allah da, Kendisiyle karşılaşacakları Gün'e kadar içlerinde taşıyacakları bir nifakı sokar onların yüreklerine. (105) Bu, onların, Allah'a verdikleri sözü yerine getirmekten geri durmaları ve yalan söylemeyi alışkanlık haline getirmeleri yüzündendir. (106)

214 Getir DUR - + fontsize: 14
YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

sebebiyledir. Allah fasık topluluğu doğru yola iletmez.

81. Allah'ın Resûlüne karşı gelerek (sefere çıkmayıp) geri bırakılanlar, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad etmek hoşlarına gitmedi ve "Bu sıcakta sefere çıkmayın"dediler. De ki: "Cehennemin ateşi daha sıcaktır."Keşke anlasalardı.

82. Artık kazandıklarının karşılığı olarak, az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Eğer (bundan böyle) Allah seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de, onlar (sefere) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Artık siz benimle birlikte ebediyyen çıkmayacak ve benimle birlikte hiçbir düşmanla asla savaşmayacaksınız. Çünkü siz baştan yerinizde oturup kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri kalan (kadın ve çocuk)larla birlikte oturun."

84. Onlardan ölen hiçbirine asla namaz kılma ve kabrinin başında durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Resûlünü inkâr ettiler ve fasık olarak öldüler.

85. Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin. Allah bunlarla ancak, dünyada kendilerine azap etmeyi ve canlarının kafir olarak çıkmasını istiyor.

86. "Allah'a iman edin ve Resûlü ile birlikte cihat edin"diye bir sûre indirildiğinde, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve "Bizi bırak da oturup kalanlarla birlikte olalım"dediler.

87. Onlar geride kalan (kadın ve çocuk)larla birlikte olmaya razı oldular ve kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

88. Fakat peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyla, canlarıyla cihat ettiler. Bütün hayırlar işte bunlarındır. İşte bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah onlara, içinde ebedî kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.

90. Bedevîlerden mazeret ileri sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resûlüne yalan söyleyenler ise (mazeret bile belirtmeden) oturup kaldılar. Onlardan kâfir olanlara elem dolu bir azap isabet edecektir.

91. Allah'a ve Resûlüne karşı sadık ve samimi oldukları takdirde, güçsüzlere, hastalara ve (seferde) harcayacakları bir şey bulamayanlara (sefere katılmadıkları için) bir günah yoktur. İyilikte bulunan kimselerin (kınanması) için de bir sebep yoktur. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

92. Kendilerini bindirip (cepheye) sevk edesin diye sana geldikleri zaman, senin, "Sizi bindirebileceğim bir şey bulamıyorum"dediğin; bu uğurda harcayacakları bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş döke döke geri dönen kimselere de bir sorumluluk yoktur.

78. Bilmiyorlar mı ki, onların [bütün o] sırlarından, [bütün o] gizli görüşmelerinden Allah'ın haberi var? (Ve yine bilmiyorlar mı ki,) Allah, insan idrakini aşan şeyler hakkında eksiksiz bilgi sahibidir?

79. [Bu münafıklar] Allah yolunda (107) hem vermekle yükümlü olduğundan fazlasını veren müminlere, hem de (mevcut) güçlerinin elverdiği [mütevazi şeylerin] dışında verecek şey bulamayan müminlere dil uzatan ve onlarla alay eden kimselerdir. (108) Allah onların bu alay ve küçümsemelerini onlara geri çevirecektir; (109) nitekim, pek çetin bir azap beklemektedir onları.

80. (İmdi,) onların bağışlanmaları için [Allah'a] ister dua et, ister etme, [hiçbir şey fark etmeyecektir; çünkü] onlar için istersen yetmiş kez (110) af dile, Allah'ı ve O'nun Elçisi'ni inkara yeltenmelerinden ötürü Allah onları bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, böylesine kötülüğe batmış bir topluluğu doğru yola çıkarmaz. (111)

81. GERİDE bırakılan bu [münafık] kimseler, Allah Elçisi'nin [sefer için ayrılmasının] ardından kendilerinin savaştan uzak kalmalarına sevindiler; (112) çünkü, Allah yolunda mallarıyla, canlar savaşmak düşüncesi bunların hoşuna gitmiy [hatta birbirlerine] "Bu sıcakta savaşa çıkm diyorlardı.De ki: "Cehennem ateşi çok daha sıcaktır!" Tabii, eğer bu gerçeği kavrayabilirl

82. Bundan böyle artık az gülsün onlar, çünk kazandıklarından ötürü çok ağlayacaklar. (1

83. Bundan sonra Allah seni olur ki onlardan bazılarıyla yüz yüze getirirse (114) ve onlar da [seninle birlikte savaşa] çıkmak için iznini isterlerse, (onlara) de ki: "Bundan böyle benimle asla (sefere) çıkmayacak ve benimle hiçbir düşmana karşı savaşmayacaksınız! Ma-dem, bir kere evde oturup kalmayı yeğlediniz, öyleyse artık oturup kalmaya devam edin, geride kal[mak zorunda ol]anlarla beraber!" (115)

84. Ve onlardan ölen kimsenin asla namazını kılma; mezarı başında da durma sakın: (116) çünkü onlar Allah'ı ve O'nun Elçisi'ni inkara yeltendiler ve bu günah içinde öldüler. (117)

85. (O halde) onların dünyevî zenginlikleri ve çocukları[nın çokluğundan umdukları bahtiyarlık] seni imrendirmesin: Allah bütün bunlarla bu dünya [hayatın]da onlara azap etmek ve canlarının hakkı inkar tutumu içinde çıkmasını [sağlamak] istiyor. (118)

86. [Gerçekten de hakkı inkar ediyor onlar:] çünkü, vahiy yoluyla: "Allah'a inanın ve O'nun Elçisi'yle beraber [O'nun yolunda] savaşın" diye çağrıldıklarında, (119) onlardan [savaşa katılmaya] pekala güç yetirebilecek durumda olanlar [bile], "bizi bırak, evde kalanlarla birlikte kalalım" diyerek senden izin istediler. (120)

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Bunlar, geri kalan (kadınlarla) birlikte olmaya razı oldular. Allah ta kalplerini mühürledi. Artık onlar bilmezler.

94. Onlara döndüğünüzde, size mazeret beyan edeceklerdir. De ki: "Mazeret beyan etmeyin. Size kesinlikle inanmayız. Çünkü Allah bize sizin durumunuzu bildirdi. Bundan böyle davranışlarınızı Allah da Resûlü de görecek. Sonra hepiniz, gaybı da görülen âlemi de bilene döndürüleceksiniz de yapmakta olduğunuz şeyleri size haber verecek."

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerini rahat bırakmanız için size Allah adıyla yemin edeceklerdir. Artık onların peşini bırakın. Çünkü onlar pistir. Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer de cehennemdir.

96. Kendilerinden razı olasınız diye, size yemin edeceklerdir. Siz onlardan razı olsanız bile, Allah o fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

97. Bedevîler inkâr ve nifak bakımından daha ileri ve Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

98. Bedevîlerden öyleleri vardır ki, (Allah yolunda) harcayacakları şeyi bir zarar sayar ve (bundan kurtulmak için) size belalar gelmesini beklerler. Kötü belâlar kendi başlarına olsun. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

99. Bedevîlerden kimileri de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa ve Peygamberin dualarını almağa vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu, (Allah katında) onlar için yakınlıktır. Allah onları rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

100. İslâm'ı ilk önce kabul eden muhâcirler ve ensar ile, iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş; onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Allah onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.

101. Çevrenizdeki bedevîlerden birtakım münafıklar vardır. Medine halkından da münafıklıkta direnenler var ki sen onları bilmezsin. Biz onları biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da büyük bir azaba itileceklerdir.

102. Diğer bir kısmı ise, günahlarını itiraf ettiler. Bunlar salih amelle kötü ameli birbirine karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

103. Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekat) al ve onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için sükûnettir (Onların kalplerini yatıştırır.) Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

87. Geride kalanlarla birlikte olmayı yeğlediler ve bu yüzden de onların kalpleri mühürlendi; (121) öyle ki, artık hakkı kavrayamazlar.

88. Oysa, Elçi ve o'nunla aynı inancı paylaşan herkes [Allah yolunda] mallarıyla, canlarıyla zorlu çabalar ortaya koymaktadır; işte [öte dünyada] en üstün armağanlara kavuşacak olan kimseler böyleleridir; sonu gelmez bir mutluluğa erişecek kimseler de bunlardır!

89. Allah, içlerinde derelerin, ırmakların çağıldadığı, yerleşip sonsuza kadar yaşayacakları hasbahçeler hazırlamıştır onlar için; işte en büyük bahtiyarlık budur!

90. VE BU ARADA savaştan bağışık tutulmaları (122) yönünde arzedilecek birtakım özürleri olan bedevîler [Elçi'ye] geldiler; Allah'ı ve O'nun Elçisi'ni yalanlamaya kalkışanlarsa [sadece] evde kalmakla yetindiler. (123) Hakkı inkara yeltenen böylelerine pek çetin bir azap gelip çatacak.

91. Zayıflar, (124) hastalar ve [kendilerine savaş için donanım sağlama] imkanına sahip olmayanlar, (125) Allah'a ve O'nun Elçisi'ne karşı içtenlik sahibi oldukları sürece, sorumlu tutulmayacaklardır; iyilik yapanları sorumlu tutmak için bir sebep yoktur; çünkü Allah çok acıyıp esirgeyen gerçek ba-ğışlayıcıdır.

92. Ve sana, kendilerine binek sağlaman için başvurduklarında, "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin zaman, bu yolda harcayacak imkanları olmadığı için üzüntüden gözleri yaşararak dönüp gidenler de sorumlu tutulmayacaktır.

93. Yalnızca, [savaşa katılmak için] her bakımdan müsait ve varlıklı oldukları halde senden [katılmamak yönünde] izin isteyenler (126) haklı olarak kınanıp sorumlu tutulabilir. Böyleleri evde kalanlarla birlikte oturmayı yeğlediler; Allah da bu yüzden onların kalplerini mühürledi; öyle ki, artık [ne yaptıklarını] bilmiyorlar.

94. [Ve] onlar, [seferden] döndüğünüzde de size bahaneler arzedecekler! De ki: "[Asılsız] özürler ileri sürmeyin, [çünkü] size inanmıyoruz: Allah bize hakkınızda gerekli bilgiyi vermiş bulunuyor zaten. [Bundan sonraki] yapıp-ettiklerinize bakacak Allah; ve O'nun Elçisi [de öyle]; ve sonunda, yaratıkların görüş ve algı alanı dışında kalan şeyleri de, onların duyu ve tasavvur yoluyla tanıklık edebilecekleri şeyleri de (127) bütün gerçeğiyle bilen O'nun karşısına çıkarılacaksınız; (128) Ve O sizin [hayatta] ne yapıp-ettiğinizi tam olarak kavramanızı sağlayacak".

95. [Ey inananlar,] onlara döndüğünüzde, kendilerini rahat bırakasınız diye, (129) sizi temin etmek için Allah'a yemin edecekler. O halde, bırakın peşlerini, çünkü tiksinti veren kimselerdir onlar; ve yapageldiklerinden ötürü varacakları yer cehennemdir onların.

96. Sizi hoşnut etmek için yemin edeceklerdir; ama siz onlardan hoşnut olsanız [bile] (bilin ki), Allah günahkar bir topluluktan asla hoşnut kalmayacaktır.

97. Bedevîler [arasındaki ikiyüzlüler] (130) hakkı tanımaktan kaçınma tavırlarında ve ikiyüzlü davranışlarında [yerleşik insanlardan] daha ısrarlıdırlar; ve Allah'ın, Elçisi'ne indirdiği öğretinin sınırlarını görmezden gelmek, [başkalarına göre] onlardan daha çok beklenen bir haldir. (131) (Allah böyle diyorsa, bu böyledir) çünkü Allah her hükmünde ince-derin bir gerçeğe işaret eden mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

98. Ve (yine) bedevîler arasında [Allah yolunda] harcadığı her şeye kayıp gözüyle bakan ve [ey inananlar,] sizin darlık ve sıkıntıya düşmenizi bekleyenler var: [fakat] darlığa, sıkıntıya düşecek olan onlardır; çünkü Allah her şeyin özünü, iç yüzünü bilen, olup biten her şeyi işitendir.

99. Ama bedevîler arasında, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan, [Allah yolunda] harcadıklarını, kendilerini Allah'a yaklaştıran ve Elçi'nin dualarında anılmalarını sağlayan vesileler olarak görenler de var. Bakın işte bu, [Allah'ın onlar
yakınlık [göstermesi] için gerçek bir vesile olacaktır; [çünkü] Allah onları rahmetiyle kuşatacaktır: gerçek şu ki, Allah çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır!

100. Zulüm ve kötülüğün egemen olduğu diy
göç edenler ile Din'e sahip çıkan ve koruyar
(132) ilklerine, önde gelenlerine ve bir de iyilik/doğruluk [yolun]da onları izleyenlere gelince, Allah onlardan hoşnuttur; onlar da Allah'tan. Ve O, onlar için içlerinde yerleşip sonsuza kadar yaşayacakları, derelerin, ırmakların çağıldadığı hasbahçeler hazırlamıştır: İşte en büyük bahtiyarlık budur!

101. Ne var ki, bedevîler arasında ikiyüzlüler ve [Peygamber'in] şehrinde (133) yaşayanlar arasında da ikiyüzlülüğünü küstahlığa vardıranlar var. Sen onları [her zaman] tanımıyorsun. Ama Biz onları biliyoruz. Onlara [bu dünyada] iki kat azap vereceğiz; (134) [öte dünyada ise] onlar çok (daha) zorlu bir azaba terk edilecekler.

102. Bir de, iyi davranışlarını kötü olanlarla karıştırdıktan sonra günahlarının farkında olan (135) başkaları (136) [var]: Allah'ın onların tevbelerini kabul etmesi umulabilir. Çünkü Allah, hiç şüphesiz, çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır.

103. Bunun içindir ki, [ey Peygamber, bundan sonra artık] onların mallarından Allah için sundukları şeyleri kabul et, (137) ki belki bunu yapmakla onların salah bulmalarına, arınmalarına önayak olursun. Ve onlar için dua et; çünkü senin duan onlar için bir huzur [vesilesi] olacaktır. (Ve bütün bunların da üstünde bil ki,) Allah her şeyin-

104. Onlar, kullarının tövbesini kabul edenin ve sadakaları alanın Allah olduğunu; tövbeyi çok kabul edenin, çok merhametli olanın Allah olduğunu bilmediler mi?

105. De ki: "Çalışın, yapın. Yaptıklarınızı Allah da, Rasûlü de, mü'minler de göreceklerdir. Sonra gaybı da, görülen âlemi de bilen Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz. O da size bütün yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir."

106. (Sefere katılmayanlardan) diğer bir kısmı da, Allah'ın emrine bırakılmışlardır. Bunlara ya azap eder ya da tövbelerini kabul eder. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

107. Bir de zararlı faaliyetlerde bulunmak, küfre yardım etmek, mü'minler arasına ayrılık sokmak için ve öteden beri Allah ve Resûlüne karşı savaşanlara üs olsun diye bir mescit yapanlar vardır. Bunlar, "Bizim iyilikten başka hiçbir kasdımız yok"diye de mutlaka yemin ederler. Ama Allah şâhitlik eder ki bunlar mutlaka yalancıdırlar.

108. Onun içinde asla namaz kılma. İlk günden temeli takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) üzerine kurulan mescit (Kuba mescidi), içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da tertemiz onları sever.

109. Binâsını takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) ve onun rızasını kazanmak temeli üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binasını çökmeye yüz tutmuş bir yarın kenarına kurup, onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez.

110. Kurmuş oldukları binaları, (ölüp de) kalpleri paramparça olmadıkça yüreklerinde sürekli bir kuşku olarak kalmaya devam edecektir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

111. Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Allah bunu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kesin olarak va'detmiştir. Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren? O halde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır.

112. Bunlar, tövbe edenler, ibâdet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rükû' ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır. Mü'minleri müjdele.

113. Cehennem ehli oldukları açıkça kendilerine belli olduktan sonra, -yakınları da olsalar- Allah'a ortak koşanlar için af dilemek ne Peygambere yaraşır ne de mü'minlere.

114. İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca,

ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, çok içli, yumuşak huylu bir kişiydi.

115. Doğru yola ilettikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine apaçık bildirmedikçe, Allah bir toplumu saptıracak değildir. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

116. Şüphesiz göklerin ve yerin hükümranlığı yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

117. Andolsun Allah; Peygamber ile içlerinden bir kısmının kalpleri eğrilmeğe yüz tuttuktan sonra, sıkıntılı bir zamanda ona uyan muhacirlerle ensarın tövbelerini kabul etmiştir. Evet, onların tövbelerini kabul etmiştir.

118. Savaştan geri kalan üç kişinin de tövbelerini kabul etti. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları da kendilerini sıktıkça sıkmış, böylece Allah(ın azabın)dan yine ona sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra (eski hallerine) dönsünler diye, onların tövbelerini de kabul etti. Şüphesiz Allah, tövbeyi çok kabul eden ve çok merhamet edendir.

119. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğrularla beraber olun.

120. Medine halkı ve onların çevresinde bulunan bedevîlere, Allah'ın Resûlünden geri kalmak, kendi canlarını onun canından üstün tutmak yaraşmaz. Çünkü onların, Allah yolunda çektikleri susuzluk, yorgunluk, açlık, kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere adım atmaları ve düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları gibi hiçbir olay yoktur ki karşılığında kendilerine iyi bir amel (in sevabı) yazılmış olmasın. Şüphesiz Allah iyilik yapanların mükafatını elbette zayi etmez.

121. Allah yolunda küçük, büyük bir harcama yapmazlar ve bir vadiyi katetmezler ki (bunlar), Allah'ın, yaptıklarının daha güzeliyle kendilerini mükafatlandırması için hesaplarına yazılmış olmasın.

122. (Ne var ki) mü'minlerin hepsi toptan seferber olacak değillerdir. Öyleyse onların her kesiminden bir grup da, din konusunda köklü ve derin bilgi sahibi olmak ve döndükleri zaman kavimlerini uyarmak için geri kalsa ya! Umulur ki sakınırlar.

123. Ey iman edenler! Kafirlerden (öncelikle) yakınınızda olanlarla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

124. Herhangi bir sûre indirildiğinde, içlerinden, (alaylı bir şekilde) "Bu hanginizin imanını artırdı?"diyenler olur. İman etmiş olanlara gelince, inen sûre onların imanını artırmıştır. Onlar bunu birbirlerine müjdelerler.

125. Kalplerinde hastalık olanların ise, pisliklerine pislik katmış (küfürlerini artırmış), böylece kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

herkesin özünü bilen mutlak bilgi sahibi olarak olup-biten her şeyi işitmektedir.

104. Bilmiyorlar mı ki, kullarının tevbelerini kabul eden (138) Allah'tır; O'nun için sunulan şeyleri kabul eden de O. (Evet, bilmiyorlar mı ki kendisine yürekten yönelen, sığınan herkesi) acıması-esirgemesiyle kuşatıp tevbeleri kabul eden Allah'tır?

105. Ve [ey Peygamber, onlara] de ki: "Yapın (yapmak istediğinizi)! (139) Allah yapıp-ettiklerinizi görüyor; O'nun Elçisi de (görüyor), inananlar da: (nasıl olsa) sonunda, insanın hem görüş ve kavrayış alanı dışında kalan âlemi, hem de duyuları ve tasavvurlarıyla tanıklık edebileceği âlemi bütün gerçeğiyle bilen Allah'ın huzuruna çıkarılacaksınız. (140) Ve o zaman O, sizin yapageldiğiniz şeyleri (bütün gerçeğiyle) görüp anlamanızı sağlayacak".

106. Bir de, [durumlarının ne olacağı] Allah'ın yargı ve iradesine kalmış (141) olan başka bir kısım insanlar [var ki], bunları [Allah] ya azaplandıracak ya da yine acıması-esirgemesiyle yönelecektir onlara. Çünkü Allah doğru hüküm ve hikmetle yargılayan mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

107. VE [birtakım] zararlı eylemlerde bulunma dinden çıkmayı örgütlemek, müminler aras ayrılık sokmak ve başından beri Allah ve O'nun Elçisi'ne karşı savaş tavrı içinde bulunanlara bir gözetleme yeri sağlamak için [ayrı] bir m kuran [münafık]lar [var]. Bunlar [ey inanan size] muhakkak ki, şöyle yemin edecekler: "Biz (bununla) sadece iyilerin iyisini yapmak istemiştik!" Oysa, Allah onların yalancılar olduğuna [Bizzat] tanıktır. (143)

108. Böyle bir yere (144) asla adımını atma! İçine adım atacağın en uygun mescid, daha ilk günden beri Allah'tan yana sağlam bir bilinç ve duyarlık temeli üstünde yükseltilen mescittir. (145) [Öyle bir mescid ki] orada arınmak isteğiyle dolup taşan adamlar vardır, (ki zaten) Allah (da) kendini arındıranları sever.

109. O halde, hangisi daha iyidir? Yapısını Allah'a karşı sağlam bir sorumluluk bilinci ve O'nun hoşnutluğu[nu kazanma çabası] üzerinde yükselten mi; yoksa yapısını kaygan bir yar kenarına kuran ve sonra da onunla beraber yuvarlanıp cehennem ateşini boylayan mı?Allah [bile bile] kötülük yapan topluluğu doğru yola yöneltmez:

110. böylelerinin kurduğu mescid, içlerini paralayıp onları tüketinceye kadar (146) kalplerinde bir şüphe ve huzursuzluk kaynağı olmaktan öteye gitmeyecektir. (Hatırlayın ki, bunu böylece açıklayan) Allah her hükmüyle ince-derin bir gerçeğe işaret eden mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

126. Görmüyorlar mı ki, onlar her yıl bir veya iki kere belaya çarptırılıp imtihan ediliyorlar. Sonra ne tövbe ederler, ne de ibret alırlar.

127. Bir sûre indirildi mi, "Sizi bir kimse görüyor mu?"diye birbirlerine göz ederler, sonra da sıvışıp giderler. Anlamayan bir toplum olmalarından dolayı, Allah onların kalplerini çevirmiştir.

128. Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, mü'minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.

129. Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Ben ancak O'na tevekkül ettim. O, yüce Arşın sahibidir."

111. BİLESİNİZKİ, Allah yolunda savaşan, öldüren ve öldürülen müminlerden Allah canlarını mallarını satın almıştır; hem de karşılığında onlara cenneti vaad ederek: Bu O'nun, yerine getirilmesini Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da bizzat güvence altına aldığı gerçek bir vaattir. Kimdir verdiği sözü Allah'tan iyi tutan? Sevinin öyleyse, O'nunla böyle bir alış veriş yaptığınız için; çünkü budur en büyük bahtiyarlık!

112. [Bu, ne zaman bir günah işleseler, hemen] tevbe ve pişmanlık içinde Rablerine yönelen kimselerin [bahtiyarlığıdır]; O'na (yürekten) kulluk edenlerin; O'nu (coşkuyla) övenlerin; ve [O'nun hoşnutluğunu] aramaya durmaksızın devam edenlerin; (147) ve [O'nun önünde] eğilen, O'nun önünde hürmet ve tazimle yere kapananların; doğru ve güzel olanın yapılmasını önerip, eğri ve kötü olanın yapılmasına engel olanların; ve Allah'ın koyduğu sınırları gözetenlerin (bahtiyarlığı). Öyleyse, [ey Peygamber, Allah'ın bu vaadiyle] müjdele, bütün o mümünleri.

113. [GÜNAH içinde ölen] kimselerin cehennemlik olduğu kendilerine açıklandıktan sonra, yakın akraba olsalar bile, Allah'tan başkasına tanrı yakıştıran kimselerin bağışlanmasını dilemek ne Peygamber'e yaraşır, ne de imana erişe (148)

114. İbrahim'in (buna benzer bir durumda) babasının bağışlanması için yaptığı duaya g bu sadece o'nun berikine [daha sağlığında] bulunduğu bir söze dayanıyordu. (149) Ama o'na berikinin Allah'ın düşmanı olduğu açıklandığı zaman [İbrahim] ondan hemen kopup uzaklaştı. Zaten İbrahim çok ince ruhlu, yumuşak huylu biriydi.

115. Ve Allah bir topluluğu -onlara doğru yolu gösterdikten sonra (bile)- sakınıp gözetecekleri şeyler konusunda kendilerini [bütünüyle] aydınlatmadan asla sapıklıkla suçlamaz. (150) Gerçek şu ki, Allah her şeyi aslıyla ve bütünüyle bilir. (151)

116. Şüphe yok ki, göklerin ve yerin egemenliği yalnızca Allah'ındır: hayatı bahşeden de, ölümü takdir eden de (yalnız) O'dur; ve Allah'tan başka sizi koruyabilecek, size yardım edebilecek kimse yoktur.

117. GERÇEK ŞU Kİ, Allah acıması-esirgemesiyle Peygamber'e ve sıkıntılı bir zamanda -hem de içlerinden bir kısmının kalpleri neredeyse kaymak üzereyken- (152) ona bağlı kalıp zulmün ve kötülüğün egemen olduğu diyardan göç edenlere ve Din'e sahip çıkıp ona kol kanat gerenlere (153) teveccüh etti.Sonra, bir kere daha: (154) acıması-esirgemesiyle [Allah] onlara teveccüh etti. Çünkü O, gerçekten onlara karşı çok merhametli ve çok şefkatlidir.

118. Ve [yine acıyıp-esirgeyerek, inananların içinden] bozguncu telkinlere kapılan (155) o üç [grup insana] da teveccüh etti; o kadar ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara [çok] dar gelmeye başladı ve içleri daraldı da Allah'tan başka sığınacak kimse olmadığını anladılar; ve bunun üzerine O da yine merhametle onlara yöneldi, ki pişmanlık duyup tevbe etsinler: çünkü, (kendisine yürekten yönelen, sığınan herkesi) acıması-esirgemesiyle kuşatıp tevbeleri kabul eden yalnızca Allah'tır. (156)

119. SİZ EY imana erişenler! Allah'a karşı sorumluluk bilincinden uzaklaşmayın ve hep doğru sözlü kimselerden olun!

120. [Peygamber] şehrinin halkına da, onların çevresinde [yaşayan] bedevîlere de (seferde) Allah'ın Elçisi'ne katılmaktan kaçınmak ve kendi canlarını o'nunkinden fazla gözetmek yaraşmaz. (157) Çünkü, onlar Allah yolunda ne zaman susuzluk, yorgunluk ya da açlık çekseler; ne zaman hakkı inkar edenleri şaşırtan (158) bir adım atsalar; ve ne zaman başlarına gelmesi mukadder olan şeye düşman eliyle uğratılsalar (159) [sonuç ne olursa olsun] bu onların lehine mutlaka kaydedilmektedir. (160) Çünkü Allah, iyilik yapanların emeklerini asla boşa çıkarmaz!

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

121. Ve yine onlar, az ya da çok, [Allah için] ne zaman bir harcamada bulunsalar, yeryüzün
[Allah için] ne zaman bir yol katetseler, (161
onların lehine kaydedilmektedir; Allah yapt
her şey için onları en güzel bir biçimde ödüllendirecektir.

122. Bütün bunlarla birlikte, [savaş zamanı] müminlerin hepsinin toptan yola çıkması doğru olmaz; onların arasında her gruptan bazılarının seferden geri kalmaları, [bunun yerine] Din hakkında derin ve sağlam bir bilgi elde etmek yolunda çaba göstermeleri ve [böylece] seferden dönen kardeşlerini aydınlatmaya çalışmaları daha yerinde olacaktır; böylece belki, onlar [da] kötülüğe karşı kendilerini (daha iyi) korumuş olacaklardır. (162)

123. Siz ey imana erişenler! Hakkı inkar eden kimselerden yakınınızda olanlarla savaşın; (öyle ki) sizi kendilerine karşı sert ve direngen (163) bulsunlar: ve bilin ki, Allah, kendisine karşı yüksek bir sorumluluk bilinci taşıyanlarla beraberdir.

124. NE ZAMAN bir sure indirilse, o hakkı inkar edenlerin arasından "Bu [haber] hanginizin imanını pekiştirdi?" diye (küçümseyerek) soran birileri çıkar. (164)Ama imana erişmiş olanlara gelince, bu onların imanlarını pekiştirir ve onlar [Allah'ın kendilerine ulaştırdığı] müjdenin sevincini duyarlar. (165)

125. Öte yandan, kalplerinde bir hastalık bulunanlarınsa, her yeni haber inançsızlıklarına

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

inançsızlık katar (166) ve böylece hakkı tanımama tutumu içindeyken ölüp giderler.

126. Peki, bunlar her yıl bir ya da iki kere denenip sınandıklarını bilmiyorlar mı (167) ki tevbe edip [Allah'ı] anmıyorlar?

127. (Öyle ki,) ne zaman bir sure indirilse, "Kalplerinizde olanı bilebilecek biri mi var?" (168) [der gibi] birbirlerine bakıyor, sonra da dönüp gidiyorlar. (Oysa) Allah döndürmüştür onların kalplerini [haktan], çünkü onu kavrayamayacak bir topluluktur onlar. (169)

128. GERÇEK ŞU Kİ, [ey insanlar,] size kendi içinizden bir Elçi gelmiştir: (170) sizin [öte dünyada] çekmek zorunda kalabileceğiniz sıkıntıdan ötürü kendini [zihnen] büyük bir yük altında hisseden; size çok düşkün [ve] müminlere karşı şefkat ve merhametle dolu bir Elçi...

129. Fakat (bütün bunlara rağmen) onlar yine de yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter! O'ndan başka tanrı yok. Hep O'na dayanmış O'na güvenmişimdir ben; çünkü O'dur en yüce hükümranlığın Rabbi". (171)

214
Getir
DUR
- +
fontSize:14
YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

1. Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih verdik.

2,3. Ta ki Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, sana olan nimetini tamamlasın, seni doğru yola iletsin ve Allah sana, şanlı bir zaferle yardım etsin.

4. O, inananların imanlarını kat kat artırmaları için kalplerine huzur ve güven indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

5. Bütün bunlar Allah'ın; inanan erkek ve kadınları, içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetlere koyması, onların kötülüklerini örtmesi içindir. İşte bu, Allah katında büyük bir başarıdır.

6. Bir de, Allah'ın, hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, Allah'a ortak koşan erkeklere ve Allah'a ortak koşan kadınlara azap etmesi içindir. Kötülük girdabı onların başına olsun! Allah onlara gazap etmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Orası ne kötü bir varış yeridir!

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

8. (Ey Muhammed!) Şüphesiz biz seni bir şâhit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Ey insanlar! Allah'a ve Peygamberine inanasınız, ona yardım edesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam Allah'ı tespih edesiniz diye (Peygamber'i gönderdik.)

10. Sana bîat edenler ancak Allah'a bîat etmiş olurlar.2 Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir.

1. GERÇEK ŞU Kİ [ey Muhammed,] Biz senin için apaçık bir zaferin (1) önünü açtık,

2. böylece Allah, senin hem geçmişte hem gelecekteki bütün hatalarına karşı bağışlayı gösterecek; (2) ve [böylece] bütün nimetlerini sana verecek ve seni dosdoğru bir yola sevk edecektir; (3)

3. ve Allah sana güçlü yardım elini uzatacaktır.

4. Müminlerin kalplerine sükûnet bağışlayan (4) O'dur, ki göklerin ve yerin bütün güçlerinin Allah'a ait bulunduğunu ve Allah'ın her şeyi bilen ve gerçek hikmet Sahibi olduğunu görerek, imanlarını daha da sağlamlaştırabilsinler; (5)

5. ve Allah, mümin erkek ve kadınları, mesken olarak, içinden ırmakların geçtiği bahçelere kabul etsin ve [geçmişte işledikleri kötü] fiilleri silsin: bu, Allah katında gerçekten büyük bir kurtuluştur.

6. Ve [Allah] ikiyüzlü erkek ve kadınları ve Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıran erkek ve kadınları [öteki dünyada] azaba uğrat[mayı dile]miştir: bunların tümü Allah hakkında kötü, uygunsuz düşünceler taşırlar. (6) Kötülük onları her taraftan kuşatır ve Allah'ın gazabına uğrarlar: O, [rahmetinden] onları dışlamış ve onlar için cehennemi hazırlamıştır: ne kötü bir varış yeridir orası!

7. Göklerin ve yerin bütün güçleri Allah'a aittir: ve Allah kudret Sahibidir, hikmet Sahibidir!

8. GERÇEK ŞU Kİ [ey Muhammed,] Biz seni [hakikatin] bir şahidi, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik

Verdiği sözden dönen kendi aleyhine dönmüş olur. Allah'a verdiği sözü yerine getirene, Allah büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevîlerin (savaştan) geri bırakılanları sana, "Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu; Allah'tan bizim için af dile"diyecekler. Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki: "Allah sizin bir zarara uğramanızı dilerse, yahut bir yarar elde etmenizi dilerse, ona karşı kimin bir şeye gücü yeter? Hayır, Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

12. (Ey münafıklar!) Siz aslında, Peygamberin ve inananların bir daha ailelerine geri dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu, sizin gönüllerinize güzel gösterildi de kötü zanda bulundunuz ve helaki hak eden bir kavim oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Peygambere inanmazsa bilsin ki, şüphesiz biz, inkarcılar için alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine ceza verir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Savaştan geri bırakılanlar, siz ganimetleri almaya giderken, "Bırakın biz de sizinle gelelim"diyeceklerdir. Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Siz bizimle asla gelmeyeceksiniz. Allah önceden böyle buyurmuştur."Onlar, "Bizi kıskanıyorsunuz"diyeceklerdir. Hayır, onlar pek az anlarlar.

16. Bedevîlerin (savaştan) geri bırakılanlarına de ki: "Siz, güçlü kuvvetli bir kavme karşı teslim oluncaya kadar savaşmaya çağrılacaksınız. Eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz, Allah sizi elem dolu bir azaba uğratır."

17. Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. (Bunlar savaşa katılmak zorunda değillerdir.) Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, Allah onu, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, onu elem dolu bir azaba uğratır.

18,19. Şüphesiz Allah, ağaç altında sana bîat ederlerken inananlardan hoşnut olmuştur. Gönüllerinde olanı bilmiş, onlara huzur, güven duygusu vermiş ve onlara yakın bir fetih ve elde edecekleri birçok ganimetler nasip etmiştir. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

20. Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaad etmiştir. Şimdilik bunu size hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir. (Allah böyle yaptı) ki, bunlar mü'minler için bir delil olsun, sizi de doğru bir yola iletsin.

21. Henüz elde edemediğiniz, fakat Allah'ın, ilmiyle kuşattığı başka (kazançlar) da vardır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

22. İnkar edenler sizinle savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçarlar, sonra da ne bir dost, ne de bir

9. ki siz [ey insanlar,] Allah'a ve Elçisi'ne inanasınız, O'nun izzetini takdir edesiniz, O'na saygı gösteresiniz ve sabahtan akşama (7) O'nun şanını yüceltesiniz.

10. Sana bağlılıklarını bildirenler, Allah'a bağlılıklarını göstermiş olurlar: Allah'ın eli onların elleri üzerindedir. (8) O halde, kim ahdini bozarsa yalnızca kendi aleyhine bozmuş olur: ve kim Allah'a karşı taahhüdüne uyarsa [Allah] ona büyük bir ödül ihsan edecektir.

11. Geride kalan (9) bedevîler sana: "Mallarımız ve ailelerimiz[e bakma mecburiyeti] bizi (gelmekten) alıkoydu: öyleyse [ey Muhammed,] Allah'tan bizim için mağfiret dile!" diyecekler. [Böylece] onlar kalplerinde olmayan bir şeyi dile getiriyorlar. (10) De ki: "Allah size bir zarar vermek veya yarar sağlamak isterse, kim Allah'ın istediği bir şeyi geri çevirebilir? (11) Hayır, (kimse çeviremez,) ama Allah yaptıklarınızdan tamamiyle haberdardır!

12. Siz zannettiniz ki Elçi ve müminler bir daha ailelerine ve akrabalarına dönemeyecekler: ve bu, kalplerinize güzel göründü. (12) Siz [bu tür] hain düşüncelere kapıldınız, çünkü her zaman güzelliklerden yoksun bir topluluk oldunuz!"

13. Allah'a ve Elçisi'ne inanmayanlara gelince, bu tür bütün hakikat inkarcıları için yakıcı b hazırlamışızdır!

14. Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır: dilediğini bağışlar, dilediğini azaba uğratır; gerçekten çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır. (13)

15. Siz [ey müminler,] ganimet vaad eden bir savaşa katılmak için yola çıktığınız zaman (14) [daha önce] geride kalmış olanlar: "Bırakın sizinle gelelim!" diyecekler; Allah'ın Sözünü değiştirmek iste[diklerini böylece gösterecek]ler. (15) De ki: "Bizimle hiçbir zaman gelemeyeceksiniz: Allah daha önce (16) [ganimetleri kimin kazanacağını] bildirmiştir". Bunun üzerine onlar: "Hayır, aslında bizi[m ganimetten alacağımız payı] kıskanıyorsunuz!" diye [kendilerinden emin bir şekilde] cevap verecekler. Hayır, (tersine) onlar hakikati çok az kavrayabilirler!

16. Arkada kalan bu bedevîlere de ki: "Yakında çok güçlü bir topluma karşı [savaşmaya] çağrılacaksınız: (17) onlarla [siz ölünceye], yahut onlar teslim oluncaya kadar savaşacaksınız. Ve sonra, [bu çağrıya] uyarsanız Allah size güzel bir mükafat ihsan edecek: ama şimdi (18) olduğu gibi (yine) vazgeçerseniz sizi şiddetli bir cezaya çarptıracaktır".

17. Körün, topalın ve hastanın [Allah yolunda savaşmaktan uzak kalmalarından dolayı] bir sorumlulukları yoktur; (19) ama her kim [fiilen veya kalben (20)] Allah'ın ve Elçisi[nin çağrısı]na uyarsa Allah onu içinden ırmakların geçtiği

yardımcı bulabilirlerdi.

23. Allah'ın ötedenberi işleyip duran kanunu (budur). Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

24. O, Mekke'nin göbeğinde, sizi onlara karşı üstün kıldıktan sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çekendir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

25. Onlar, inkar edenler ve sizi Mescid-i Haram'ı ziyaretten ve (ibadet amacıyla) bekletilen kurbanlıkları yerlerine ulaşmaktan alıkoyanlardır. Eğer, oradaki henüz tanımadığınız inanmış erkeklerle, inanmış kadınları bilmeyerek ezmeniz ve böylece size bir eziyet gelecek olmasaydı, (Allah Mekke'ye girmenize izin verirdi). Allah, dilediğini rahmetine koymak için böyle yapmıştır. Eğer, inananlarla inkarcılar birbirinden ayrılmış olsalardı, onlardan inkar edenleri elem dolu bir azaba uğratırdık.

26. Hani inkar edenler kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise, Peygamberine ve inananlara huzur ve güvenini indirmiş ve onların takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) sözünü tutmalarını sağlamıştı. Zâten onlar buna lâyık ve ehil idiler. Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir.

27. Andolsun, Allah, Peygamberinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse, siz güven içinde başlarınızı kazıtmış veya saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bildi ve size bundan başka yakın bir fetih daha verdi.

28. O, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir. (Allah) o hak dini bütün dinlere üstün kılmak için (böyle yaptı). Şahit olarak Allah yeter.

29. Muhammed, Allah'ın Resülüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde halinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir. İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ziraatçıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah kendileri sebebiyle inkarcıları öfkelendirmek için onları böyle sağlam ve dirençli kılar. Allah, içlerinden salih amel işleyenlere bir bağışlama ve büyük bir mükafat vaad etmiştir.

cennetlere sokacaktır; kim de yüz çevirirse onu büyük bir azaba çarptıracaktır.

18. [EY MUHAMMED,] o ağacın altında (21) sana bağlılıklarını bildiren müminlerden Allah razı olmuştu, çünkü onların kalplerinden geçeni biliyordu; böylece Allah, onlara bir iç huzuru bağışladı ve yakında gerçekleşecek bir zafer[in (22) müjdesi] ile onları ödüllendirdi.

19. ve elde edecekleri birçok savaş ganimeti [ile]: çünkü Allah gerçekten kudret ve hikmet Sahibidir.

20. [Ey müminler!] Allah size daha birçok savaş ganimeti vaad etti: O, bu [dünyevî kazanç]ları önceden (23) size ihsan etmiş ve [düşman] toplumun ellerini üzerinizden çektirmiştir ki [sizden sonra gelenlere (24)] bu [iç huzurunuz] bir örnek olsun ve Allah hepinizi dosdoğru yola iletsin.

21. Hâlâ kavrayışınız dışında bulunan [ama] Allah'ın şimdiden [sizin için] hazırladığı daha başka [kazançlar da] (25) var: çünkü Allah dilediğini yapma gücüne sahiptir.

22. Ve [şimdi,] eğer hakikati inkara şartlanmış olanlar, size karşı savaşa girerlerse muhakkak arkalarını döner[ek kaçar]lar ve ne kendilerini koruyacak ne de yardım edecek kimse bulamazlar: (26)

23. Allah'ın yöntemi öteden beri hep böyledir ve siz Allah'ın yönteminde hiçbir değişme bulama[...] (27)

24. Sizi onlara muzaffer kıldıktan sonra Mek[...] vadisinde onların ellerini sizin üzerinizden, sizin ellerinizi de onların üzerinden çeken O'dur; ve Allah yapmış olduğunuz her şeyi görmektedir. (28)

25. [Düşmanlarınızı sizin elinizden almam, onların hatırı için değildir: (29) çünkü] onlar, hakikati inkara şartlanmış olan, sizi Mescid-i Harâm'dan (30) alıkoyan ve kurbanlarınızın yerine ulaşmasına (31) engel olanlardır. İstemeden çiğneyip geçebileceğiniz (32) ve bilmeden, kendileri yüzünden büyük bir hata işleyebileceğiniz [Mekke'deki] mümin erkekler ve kadınlar olmasaydı [evet, eğer bunlar olmasaydı şehre savaşarak girmenize izin verilirdi: ama savaşmanız yasaklandı (33)] ki Allah [zamanı geldiğinde] dilediğine rahmetini ihsan edebilsin. (34) Eğer onlar, [Bizim rahmetimizi hak edenler ile gazabımıza uğrayanlar, sizin tarafınızdan] ayırd edilebilselerdi (35) içlerinden hakikati inkar edenleri [sizin elinizle] acıklı bir azaba çarptırırdık.

26. Hakikati inkara şartlanmış olanlar kalplerinde küstahça bir büyüklük duygusu -cahiliyye ürünü bir duygu- (36) taşırken Allah [da] Elçisi'ne ve müminlere iç huzuru [nimetini] ihsan etmiş ve onlara Allah'a karşı sorumluluk duygusu (37) aşılamıştır: çünkü onlar bu [ilahî armağana] en çok layık olanlardı ve onu pekala hak etmişlerdi. Ve Allah her şeyi tam bilendir.

27. Allah, Elçisi'nin sadık rüyasını gerçekleştirmiştir: (38) Allah dilerse, Mescid-i Harâm'a güven içinde, başlarınız traşlı yahut saçlarınız kısa kesilmiş olarak (39) ve hiçbir korkuya kapılmadan mutlaka girersiniz: çünkü O, sizin bilmediğinizi (40) [her zaman] bilmektedir ve [sizin için,] bunun yanısıra, yakında gerçekleşecek bir zafer takdir etmiştir. (41)

28. O, Elçisini rehberliği ve hak dini [yayma görevi] ile göndermişti ki, bu (dini) öteki bütün [bâtıl] dinlere üstün kılsın; ve hiç kimse Allah kadar [hakikate] şahitlik yapamaz. (42)

29. MUHAMMED Allah'ın Elçisi'dir; ve [sadakatle] o'nun yanında olanlar, bütün hakikat inkarcılarına karşı kararlı ve tavizsiz, (43) [ama] birbirlerine karşı (44) merhamet doludurlar. Onların [namazda] eğilerek (ve) yere kapanarak Allah'ın lütuf ve rızasını aradıklarını görürsün: onların işaretleri, yüzlerindeki secde izleridir. (45) Şu, onların hem Tevrat'taki ve hem de İncil'deki temsîlleridir: (46) [onlar] filiz veren bir tohum gibi[dirler], sonra Allah o (filizi) güçlendirir ki sağlam şekilde büyüsün ve [sonunda] kökü üzerinde dimdik dursun ve üreticileri sevind [Allah böylece müminleri sağlam ve dayanıklı/dirençli kılar] ki onlar aracılığıyla h inkarcılarını şaşırtsın. (47) [Ama] onlardan i doğru ve yararlı işler yapanlara Allah mağfir büyük bir mükafat vaad etmiştir. (48)

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

8. Nice kentlerin halkı Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrinden uzaklaşıp azdılar. Bu yüzden kendilerini çetin bir hesaba çektik ve görülmedik bir azaba çarptırdık.

9. Böylece yaptıklarının cezasını tattılar ve işlerinin sonu tam bir hüsran oldu.

10. Allah, ahirette onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. O halde, ey iman etmiş olan akıl sahipleri, Allah'a karşı gelmekten sakının! Allah, size bir zikir (Kur'an) indirdi.

11. İman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir peygamber gönderdi. Kim Allah'a inanır ve salih bir amel işlerse Allah onu, içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah gerçekten ona güzel bir rızık vermiştir.

12. Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır. Allah'ın emri bunlar arasından inip durmaktadır ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

8. NİCE TOPLULUK var ki Rablerinin ve Elçilerinin emirlerine küstahça karşı çıkmışlardır! (16) Bunun üzerine Biz tümünü çetin bir hesaba çektik ve görülmemiş bir azaba çarptırdık:

9. ve böylece onlar kendi yaptıklarının kötü meyvelerini tattılar; (17) [bu dünyada,] yaptıklarının sonu yıkım oldu;

10. [öteki dünyada ise] Allah onlar için [daha da] şiddetli bir azap hazırlamıştır. O halde siz ey basîret sahipleri, [siz] iman edenler, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun! Allah size gerçekten bir uyarıcı indirmiştir:

11. Allah'ın apaçık mesajlarını size aktaran bir elçi [göndermiştir] ki iman edip doğru ve yararlı işler yapanları zifiri karanlıktan aydınlığa çıkarabilsin. Kim Allah'a inanıp doğru ve yararlı işler yaparsa, Allah onu içinden ırmaklar akan sonsuza kadar kalacakları bahçelere koyacaktır: Allah, (böylece) ona en güzel rızkı vermiş olacaktır!

12. ALLAH, yedi göğü (18) ve aynı şekilde yeri[n sayısız parçasını] yaratandır. O'nun [yaratıcı] iradesi, (19) bütün bu [yarattık]ları aracılığıyla kesintisiz tecellî eder ki Allah'ın her şeye kâdir olduğunu ve her şeyi bilgisiyle kuşattığını göresiniz.

56. Kim Allah'ı, onun peygamberini ve inananları dost edinirse bilsin ki şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kafirleri dost edinmeyin. Eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının.

58. Siz namaza çağırdığınız vakit onu alaya alıp eğlence yerine koyuyorlar. Bu şüphesiz onların akılları ermeyen bir toplum olmalarındandır.

59. De ki: "Ey kitap ehli! Sadece Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilmiş olan (ilahi kitap)lara inandığımızdan ve çoğunuzun da fasıklar olmasından ötürü bizden hoşlanmıyorsunuz."

60. De ki: "Allah katında cezası bundan daha kötü olanları size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lanetlediği ve gazabına uğrattığı, içlerinden maymunlar ve domuzlar çıkardığı kimseler ile şeytanlara tapan kimselerdir. İşte bunların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır."

61. (Yanınıza) küfürle girip yine (yanınızdan) küfürle çıktıkları halde size geldiklerinde "İnandık"dediler. Allah onların saklamakta oldukları şeyi daha iyi bilir.

62. Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta, haram yemede birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

63. Bunları, din adamları ve bilginler günah söz söylemekten ve haram yemekten sakındırsalardı ya! Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

64. Bir de Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır"dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar! Hayır, onun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, sana Rabbinden indirilen (Kur'an) onlardan birçoğunun azgınlık ve küfrünü artıracaktır. Biz onların arasına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar. Allah bozguncuları sevmez.

65. Eğer kitap ehli iman etseler ve Allah'a karşı gelmekten sakınsalardı, muhakkak onların kötülüklerini örterdik ve onları Naim cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur'an'ı) gereğince uygulasalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (bol bol rızık) yiyeceklerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!

67. Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun.

187. Maide. (56-88) 20. YIL.

56. Çünkü Allah ve Elçi'si ve imana erenler ile dost olanlar; işte onlar, Allah'ın taraftarlarıdır, onlardır zafere ulaşanlar!

57. Siz ey imana ermiş olanlar! Eğer gerçek müminler iseniz, inancınızı küçümseyen ve onunla eğlenenleri bun-lar ister sizden önce vahiy verilenlerden, isterse [bu vahyin] hakikati[ni] inkar edenlerden olsunlar dost edinmeyin ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun:

58. Zira, namaz için çağrı yaptığınızda onu küçümserler ve alaya alırlar bu durum, sırf akıllarını kullanmamalarındandır.

59. De ki: "Ey geçmiş vahyin izleyicileri! [Yalnız] Allah'a ve Allah'ın hem bize hem bizden öncekilere indirdiğine inandığımız için mi bizde kusur buluyorsunuz? [Yoksa bu, sadece] çoğunuzun sapkınlığından mı[dır]?"

60. De ki: "Allah katında bunlardan daha şiddetli bir cezayı hak edenleri size söyleyeyim mi? Onlar, Allah'ın lânetledikleridir; onlar Allah'ın gazab ettikleridir ve şeytanî güçlere taptıkları için Allah'ın maymuna ve domuza çevirdikleridir: (77) Bunlar durumu en kötü olanlar ve doğru yoldan [küçümser davrananlardan] daha da fazla sapanlardır". (78)

61. Onlar, sana geldiklerinde, "İnanıyoruz!" derler. Oysa, aslında hakikati inkar niyeti ile gelirler ve aynı şekilde ayrılırlar. (79) Ama Allah, onların gizlediği her şeyin farkındadır.

62. Onların çoğunun, günah işlemede, gaddarca davranmada ve kötülüğe saplanmada birbirleriyle yarıştıklarını görebilirsin. Yaptıkları şey ne kötüdür.

63. Neden onların din adamları ve hahamları (80) onları günahkarca iddialardan ve her türlü kötülüğe saplanmaktan alıkoymadılar? Ortaya koydukları şey ne kötüdür!

64. Yahudiler, "Allah'ın eli sıkıdır" derler. Sıkı olan onların elidir: Ve bu iddialarından dolayı [Allah tarafından] lânetlenmişlerdir. (81) Tersine, O'-nun elleri sonuna kadar açıktır: O, [lütfunu] dilediği gibi dağıtır. Ama [ey Peygamber,] Rabbin tarafından sana indirilen her şey, onların çoğunu kibirli küstahlıklarında ve hakikati inkarda daha inatçı yapacaktır. Böylece biz, Kitâb-ı Mukaddes'in takipçileri arasına (82) Mahşer Günü'ne kadar [sürecek] kin ve nefret tohumları saçtık: ne zaman savaş ateşi yaksalar Allah onu söndürür; (83) ve onlar yeryüzünde yozlaşmayı ve çürümeyi arttırmak için ellerinden geleni yaparlar: Allah ise yozlaşmaya ve çürümeye yol açanları sevmez.

65. Eğer Kitâb-ı Mukaddes'in izleyicileri [gerçek] inanca ve Allah'a karşı sorumluluk bilincine ulaşmış olsalardı, Biz gerçekten onların [geçmiş] kötülüklerini siler ve onları nimet bahçelerine sokardık;

Allah seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kafirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz."Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur'an onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülme.

69. Şüphesiz inananlar (müslümanlar) ile Yahudiler, Sabiîler ve Hıristiyanlardan (her bir grubun kendi şeriatında) "Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır"(diye hükmedilmiştir.)

70. Andolsun, İsrailoğullarından sağlam söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat her ne zaman bir Peygamber onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hükmü getirdiyse; onlardan bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

71. (Bu yaptıklarında) bir bela olmayacağını sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra (tövbe ettiler), Allah da onların tövbesini kabul etti. Sonra yine onlardan çoğu kör ve sağır kesildiler. Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

72. Andolsun, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir"diyenler kesinlikle kafir oldu. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Kim Allah'a ortak koşarsa artık Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

73. Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür"diyenler kafir oldu. Halbuki bir tek ilahtan başka hiçbir ilah yoktur. Eğer dediklerinden vazgeçmezlerse andolsun onlardan inkar edenlere elbette elem dolu bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ mı Allah'a tövbe etmezler ve ondan bağışlanma istemezler? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

75. Meryem oğlu Mesih sadece bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler geldi geçti. Onun annesi de dosdoğru bir kadındır. (Nasıl ilah olabilirler?) İkisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki, nasıl da (haktan) çevriliyorlar.

76. (Ey Muhammed!) De ki: "Allah'ı bırakıp da, sizin için ne bir zarara ne de bir yarara gücü yeten şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."

77. De ki: "Ey Kitap ehli! Hakkın dışına çıkarak dininizde aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış, bir çoklarını da saptırmış ve dümdüz yoldan da şaşmış bir milletin arzu ve keyiflerine uymayın."

78. İsrailoğullarından inkar edenler, Davud ve Meryemoğlu İsa diliyle lanetlendi. Bu, onların

66. eğer onlar Tevrat'a, İncil'e ve Rableri tarafından kendilerine indirilmiş olan bütün [vahiy]lere uymuş olsalardı, gökyüzünün ve yerin tüm nimetlerinden yararlanırlardı. Onların bir kısmı doğru bir yol tutarlar; çoğuna gelince, yaptıkları ne kötüdür onların! (84)

67. EY ELÇİ! Rabbinin sana indirdiklerini tebliğ et: Sen onu tam yapmadığın sürece Rabbinin mesajını [hiç] yaymamış olursun. (Görevini yaparsan) Allah seni [inanmayan] insanlardan koruyacaktır. Allah, hakikati inkar eden insanları doğru yola iletmez.

68. De ki: "Ey Kitâb-ı Mukaddes'in takipçileri! Siz, Tevrat'a, İncil'e ve Rabbiniz tarafından size indirilen her şeye (85) [tam olarak] uymadıkça inançlarınızı sağlam bir temele oturtmuş olmazsınız!Fakat [ey Peygamber,] Rabbin tarafından sana indirilenler, onların çoğunu kibirli küstahlıklarında ve inkarcılıkta daha inatçı yapacaktır. Ama hakikati inkar eden insanlara üzülme:

69. çünkü, [bu ilahî kelâma] iman edenler ve Yahudi itikadına uyanlar ile Sâbiîler (86) ve Hristiyanlardan Allah'a ve Ahiret Günü'ne ina[...] doğru ve yararlı fiillerde bulunanlar ne kork[...] ne de üzüleceklerdir.

70. GERÇEK ŞU Kİ, Biz İsrailoğulları'ndan kesin bir taahhüt almış ve onlara elçiler göndermişti[...] [ama] ne zaman bir elçi, onlara hoşlanmad[...] bir şey getirdiyse [isyan ettiler:] o [elçi]lerin[...] kısmını yalanladılar, diğerlerini de öldürdüler; (87)

71. (bunu yapmakla) kendilerine bir zarar gelmeyeceğini düşünüyorlardı; böylece [kalben] kör ve sağır oldular. Sonra Allah onların tevbesini kabul etti: (ama sonra) onların çoğu yine körleşti, sağırlaştı. Allah onların bütün yaptıklarını görür.

72. Gerçekten, "Allah Meryem oğlu Mesih'dir" diyenler hakikati inkar etmiş olurlar; [bizzat] Mesih'in, "Ey İsrailoğulları! [Yalnızca] hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" (88) dediğini gördükleri halde. Unutmayın, kim Allah'tan başka bir varlığa ilahlık yakıştırırsa, Allah onu cennetten mahrum edecek ve böylelerinin varış yeri cehennem olacaktır: ve böyle zalimler kendilerine bir yardımcı bulamayacaklardır.

73. Gerçekten, Tek Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığını gördükleri halde "Bakın, Allah üçlünün üçüncüsüdür" diyenler, hakikati inkar etmiş olurlar. Ve onlar bu iddialarından vazgeçmedikçe, hakikati inkar eden bu gibilerin başına şiddetli bir azap gelecektir.

74. Öyleyse pişmanlık içinde Allah'a yönelip O'nun bağışlamasını hâlâ dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

75. Meryem oğlu Mesih sadece bir peygamberdir: [Diğer] bütün peygamberler o'ndan önce gelip

isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü.

79. İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü!

80. Onlardan birçoğunun inkar edenleri dost edindiklerini görürsün. Andolsun ki kendileri için önceden (ahirete) gönderdikleri şey; Allah'ın onlara gazap etmesi ne kötüdür! Onlar azap içinde ebedi kalıcıdırlar.

81. Eğer Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.

82. (Ey Muhammed!) İman edenlere düşmanlık etmede insanların en şiddetlisinin kesinlikle Yahudiler ile Allah'a ortak koşanlar olduğunu görürsün. Yine onların iman edenlere sevgi bakımından en yakınının da "Biz hıristiyanlarız"diyenler olduğunu mutlaka görürsün. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır. Onlar büyüklük de taslamazlar.

83. Peygamber'e indirileni (Kur'an'ı) dinledikleri zaman hakkı tanımalarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. "Ey Rabbimiz! İnandık. Artık bizi şahitlerle (Muhammed'in ümmeti) ile beraber yaz"derler.

84. "Rabbimizin, bizi salihler topluluğuyla beraber (cennete) koymasını umarken, Allah'a ve bize gelen gerçeğe ne diye inanmayalım?"

85. Dedikleri bu söze karşılık Allah onlara, devamlı kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetleri mükafat olarak verdi. İşte bu, iyilik yapanların mükafatıdır.

86. İnkar edenlere ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince işte onlar cehennemliklerdir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz nimetleri (kendinize) haram etmeyin ve (Allah'ın koyduğu) sınırları aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez.

88. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal, iyi ve temiz olarak yiyin ve kendisine inanmakta olduğunuz Allah'a karşı gelmekten sakının.

geçti; o'nun annesi, hakikatten asla sapmamış olan biriydi; ve onların ikisi de [diğer ölümlüler gibi] yiyecekle beslenirdi. (89) Bakın, bu mesajları onlara nasıl açıkladık: ve sonra bakın, nasıl tersyüz olmuştur onların zihinleri! (90)

76. De ki: "Allah'ın yanısıra size ne bir fayda sağlama ne de zarar verme gücü olmayan şeye mi taparsınız? Oysa yalnız Allah'tır her şeyi duyan, her şeyi bilen!"

77. De ki: "Ey İncil'in takipçileri! İnançlarınız[ın içerdiği hakikat]in sınırları[nı] ihlal etmeyin; (91) ve daha önce kendileri sapmış olup bir çoğunu da saptırmış olan ve doğru yoldan hâlâ sapmakta devam eden (92) bir topluluğun mesnedsiz görüşlerine uymayın."

78. HAKİKATİ inkara şartlanmış bulunan şu İsrailoğulları [zaten] Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânetlenmişlerdir:(93) Böyledir, çünkü onlar [Allah'a] isyan ettiler; hak ve adalet sınırlarını ihlalde ısrarcı davrandılar.

79. Onlar birbirlerini yaptıkları iğrenç şeylerden vazgeçirmeye çalışmadılar: yaptıkları şey gerçekten ne kötü idi!

80. [Ve şimdi] onların bir çoğunun hakikati inl edenlerle dost olduklarını görebilirsin! İhtiraslarının onları sürüklediği (94) şey [öyl kötüdür [ki] Allah onlara gazap etmiştir; ve onlar azap içinde yaşayacaklardır.

81. Çünkü, eğer onlar Allah'a, kendilerine gönderilen Peygamber'e (95) ve o'na indiril şeye [gerçekten] inansalardı, bu [hakikat inkarcı]larını dost edinmezlerdi: Ama onların çoğu sapkındır.

82. Bütün insanlar içinde [bu ilahî kelâma] inananlara en çok düşmanlık yapanların Yahudiler ve Allah'tan başkasına ilahlık yakıştırmaya şartlanmış olanlar olduğunu kesinlikle göreceksin; ve bütün insanlar içinde (96) [bu ilahî kelâma] inananlara en çok şefkat gösterenlerin ise "Biz Hristiyanız" diyenler olduğunu göreceksin: böyledir, çünkü onlar arasında öyle keşişler ve rahipler var ki bunlar kibre kapılmamışlardır. (97)

83. Onlar Bu Elçi'ye indirileni anlamaya başladıkları zaman gözlerinden yaşlar boşaldığını görürsün, çünkü ondaki hakikatin bir kısmını tanırlar; (98) [ve] "Ey Rabbimiz" derler, "Biz inanıyoruz: öyleyse bizi hakikate şahitlik yapanlar ile bir tut.

84. Ve Rabbimizin bizi dürüst ve erdemliler arasına katmasını o kadar şiddetle arzuladığımız halde nasıl Allah'a ve bize indirilen hakikate inanmakta zaaf gösterebilirdik?"

85. Ve bu inançları karşılığı (99) Allah onları, mesken edinecekleri, içinden ırmaklar akan hasbahçelerle ödüllendirecektir: bu, iyilik yapanların ödülüdür;

86. hakikati inkara ve mesajlarımızı yalanlamaya şartlanmış olanlara gelince, onlar yakıcı ateşe

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

mahkumdurlar.

87. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'ın size helal kıldığı hayatın güzelliklerinden kendinizi yoksun bırakmayın, (100) ama hakkın sınırlarını da aşmayın: Allah, sınırları aşanları asla sevmez.

88. O halde, Allah'ın rızık olarak size bağışladığı meşru güzelliklerden yararlanın ve iman ettiğiniz Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun.

1. Ey iman edenler! Allah'ın ve Peygamberinin önüne geçmeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

2. Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider.

3. Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısanlar, Allah'ın, gönüllerini takvâ (Allah'a karşı gelmekten sakınma) konusunda sınadığı kimselerdir. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

4. (Ey Muhammed!) Odaların arkasından sana bağıranların çoğu aklı ermeyen kimselerdir.

5. Onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

6. Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.

7. Bilin ki, aranızda Allah'ın elçisi bulunmaktadır. Eğer o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah, size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasıklığı ve (İslam'ın emirlerine) karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir. İşte bunlar doğru yolda olanların ta kendileridir.

8. Allah, kendi katından bir lütuf ve nimet olarak böyle yaptı. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir

9. Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer (Allah'ın emrine) dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin ve (onlara) adaletli davranın. Çünkü Allah, âdaletli davrananları sever.

10. Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.

188. Hucurat. (Tümü) 20. YIL.

1. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'ın ve Elçisi'nin [emrettiği şeyin] önüne kendinizi koymayın, (1) Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: Çünkü Allah, kuşkusuz her şeyi işiten, her şeyi bilendir!

2. Siz ey imana ermiş olanlar! Sesinizi Peygamberin sesinden daha fazla yükseltmeyin, (2) birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi o'nunla konuşmayın, (3) yoksa bütün [güzel ve iyi] işleriniz, siz farkında olmadan boşa gitmiş olur.

3. Bakın, Allah'ın Elçisi'nin huzurunda sesleri kısanlar var ya, işte onlar kalpleri, kendisine sorumluluk bilinci ile [doldurularak] Allah tarafından sınananlardır; onlar için bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

4. Gerçek şu ki [ey Peygamber,] seni evinin dışından çağıranlar var ya, (4) işte onların ç akıllarını kullanmazlar:

5. çünkü, sen [kendi isteğinle] onların yanına gelinceye kadar sabred[ip bekle]selerdi, kendi lehlerine olurdu. Ama Allah yine de çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır.

6. SİZ EY imana ermiş olanlar! Yoldan çıkmışın biri size [yalan] bir haber getirirse, muhakemenizi kullanın; (5) yoksa istemeden insanları incitir ve sonra yaptığınızdan pişmanlık duyarsınız. (6)

7. Ve bilin ki, Allah'ın Elçisi aranızdadır: (7) O, her işinizde ve her zaman (8) sizin temayülünüze uysaydı, [toplum olarak] bundan zarar görürdünüz. Ama, görüldüğü gibi, Allah imanı[nızı] size sevdirdi, onu kalplerinizde güzelleştirdi ve hakikati inkar etmeyi, günah işlemeyi ve [güzel olan şeylere] karşı çıkmayı size çirkin gösterdi.İşte bunlar, doğru yönü izleyenlerdir

8. Allah'ın nimeti ve lütfu sayesinde; ve Allah her şeyi bilendir, hikmet Sahibidir.

9. O halde, müminler içinden iki grup çatışırsa (9) onlar arasında barışı sağlayın; ama sonra, iki [grup]tan biri diğerine haksız şekilde davranırsa, [davranışı]nı Allah'ın buyruğuna uygun hale getirinceye kadar, haksızlık yapan taraf ile mücadele edin; (10) (yaptıklarından) vazgeçerlerse adil bir şekilde aralarını bulun ve [onlara] eşit davranın: çünkü Allah, eşit davrananları sever!

11. Ey iman edenler! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.

12. Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

13. Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır.

14. Bedevîler "İman ettik"dediler. De ki: "İman etmediniz. (Öyle ise, "iman ettik"demeyin.) "Fakat boyun eğdik"deyin.2 Henüz iman kalplerinize girmedi. Eğer Allah'a ve Peygamberine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

15. İman edenler ancak, Allah'a ve Peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.

16. (Ey Muhammed!) De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir."

17. Müslüman olmalarını bir lütufta bulunmuş gibi sana hatırlatıyorlar. De ki: "Müslüman olmanızı bir lütuf gibi bana hatırlatıp durmayın. Tam tersine eğer doğru kimselerseniz sizi imana erdirmesinden dolayı Allah size lütufta bulunmuş oluyor."

18. Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

10. Bütün müminler kardeştir. (11) O halde, [her ne zaman araları açılırsa] iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ki O'nun rahmetine nail olasınız.

11. SİZ EY imana ermiş olanlar! Hiçbir insan [başka] insanları alaya alıp küçümsemesin: belki o [alay edip küçümsedik]leri kendilerinden daha hayırlı olabilirler; ve hiçbir kadın [başka] kadınları [küçümseyip alaya almasın]: onlar kendilerinden daha hayırlı olabilirler. (12) Ve hiçbiriniz başka birini karalamasın, birbirinizi [yaralayıcı, incitici] lakaplar ile aşağılamayın: [kişi] iman ettikten sonra ona hiçbir şekilde günah isnad etmeyin; (13) ve [bu suçu işleyen, ama sonra] pişmanlık duymayanlar -işte gerçek zalimler onlardır!

12. Siz ey imana ermiş olanlar! [Birbiriniz hakkında] yersiz zanda bulunmaktan kaçının; (14) çünkü [bu şekildeki] zannın bir kısmı [da] günahtır; birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın, ve arkanızdan birbirinizi çekiştirmeye kalkışmayın. Aranızdan, hiç ölmüş kardeşinin etini yemek isteyen kimse çıkar mı? Hayır, siz ondan iğrenirsiniz! Ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Şüphesiz Allah, tevbeleri kab edendir, rahmet kaynağıdır!

13. Ey insanlar! Bakın, Biz sizi bir erkek ve bi kadından yarattık, (15) ve sizi kavimler ve kabileler haline getirdik ki birbirinizi tanıyabilesiniz. (Şüphesiz, Allah katında en üstün olanınız, O karşı derin bir sorumluluk bilincine sahip olanınızdır. Allah her şeyi bilendir, her şeyden haberdar olandır.

14. BEDEVÎLER, "Biz imana erdik" derler. De ki [onlara, ey Muhammed]: "Siz [daha] imana ermediniz: Biz [zahiren] teslim olduk' demeniz daha doğrudur; çünkü [gerçek] inanç henüz kalplerinize girmiş değil". (17) Ama Allah'a ve Elçisi'ne [gerçekten] kulak verirseniz O, hiçbir işinizin (18) boşa gitmesine izin vermez: çünkü şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır.

15. [Şunu bil ki, gerçek] müminler, yalnızca, Allah'a ve Elçisi'ne iman edenler ve (bu konuda) bütün şüphelerden uzak duranlardır; (19) ve Allah yolunda bütün malları ve canları ile cihad edenlerdir: işte onlardır sözlerinde duranlar!

16. De ki: "Siz, Allah'a dininizi[n mahiyetini] mi öğret[mek ist]iyorsunuz? (20) Allah göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah her şeyin eksiksiz bilgisine sahiptir!"

17. Birçok insan, (21) [sana] teslim olmak suretiyle (22) [ey Muhammed], sana bir lütufta bulunduklarını zannederler. De ki: "Teslimiyetinizi bana bir lütuf olarak görmeyin: hayır, tersine size iman yolunu göstermek suretiyle Allah size lütufta bulunmuştur; eğer sözünüzde samimi iseniz!"

18. Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin bütün sırlarını bilir ve bütün yaptıklarınızı görür.

76. Şüphesiz Kârûn, Mûsâ'nın kavmindendi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz ona, anahtarlarını (bile taşımak) güçlü bir topluluğa ağır gelecek hazineler verdik. Hani, kavmi kendisine şöyle demişti: "Böbürlenme! Çünkü Allah böbürlenip şımaranları sevmez."

77. "Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez."

78. Kârûn, "Bunlar bana bendeki bilgi ve beceriden dolayı verilmiştir"dedi. O, Allah'ın kendinden önceki nesillerden, ondan daha kuvvetli ve daha çok mal biriktirmiş kimseleri helak etmiş olduğunu bilmiyor muydu? Suçlulukları kesinleşmiş olanlara günahları konusunda soru sorulmaz (Çünkü Allah hepsini bilir).

79. Kârûn, zineti ve görkemi içerisinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler, "Keşke Kârûn'a verilen (servet) gibi bizim de (servetimiz) olsaydı. Şüphesiz o büyük bir servet sahibidir"dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, "Yazıklar olsun size! İman edip de iyi işler yapanlara Allah'ın vereceği mükafat daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur"dediler.

81. Sonunda onu da, sarayını da yerin dibine batırdık. Allah'a karşı ona yardım edebilecek adamları da yoktu. Kendisini savunup kurtarabileceklerden de değildi!

82. Daha dün onun yerinde olmayı arzu edenler, "Vay! Demek ki Allah, kullarından dilediği kimselere rızkı bol verir ve (dilediğine) kısarmış. Allah bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki kafirler iflah olmayacak"demeye başladılar.

83. İşte ahiret yurdu. Biz onu yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmayanlara has kılarız. Sonuç, Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.

84. Kim bir iyilik getirirse ona bundan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülük getirirse, bilsin ki, kötülük işleyenler ancak yapmakta olduklarının cezasına çarptırılırlar.

189. Kasas. (76-80,81-84) 20. YIL.

76. [İMDİ,] Hesap Günü'nde bu duruma düşmek istemeyenler bilsinler ki şu ünlü Kârûn da Musa'nın kavmindendi (84) ve kendini büyük görüp onlara zulmediyordu; çünkü Biz kendisine öyle hazineler vermiştik ki, sadece anahtarlarını taşımak bile bir manga adama, hatta daha fazlasına zor gelirdi. (85) Soydaşları ona: "[Servetinden ötürü] böyle böbürlenme, çünkü Allah böbürlenenleri sevmez!

77. Öyleyse, Allah'ın sana verdiklerinden yararlanarak yalnızca ahiret yurdunda [iyi bir yer tutmanın] yolunu ara; (86) bu arada, pek tabii, bu dünyadaki nasibini de unutma; (87) ve Allah nasıl sana iyilikte bulunduysa, sen de [başkalarına] öyle iyilikte bulun; ve sakın yeryüzünde bozgunculuk, karışıklık çıkarmaya çalışma: çünkü, şüphesiz, Allah bozguncuları sevmez!" dedikleri zaman,

78. [Kârûn, onlara:] "Bu [servet] bendeki bilgi sayesinde bana verildi!" (88) diye karşılık verdi.Oysa, Allah'ın, ondan önceki kuşaklard[...] ondan daha güçlü ve ondan daha fazla serve[...] toplamış nicelerini [kendilerini büyüklük duygusuna kaptırmaları yüzünden] yok etti[...] bilmiyor muydu (sanki)? Ama, şu var ki, suçl[...] kesinleşmiş olanlara (artık) günahlarından s[...] olunmaz!.. (89)

79. [Kârûn] işte böyle görkem ve gösteriş içinde soydaşlarının karşısına çıkardı. (Öyle ki,) yalnızca dünya hayatına gözünü dikenler (ona bakıp da): "Ah, n'olurdu" derlerdi, "Kârûn'a verildiği kadar bize de verilseydi! Çünkü o gerçekten çok talihli biri!"

80. Kendilerine doğru, güvenilir bilgi bahşedilmiş olanlarsa: "Yazıklar olsun size!" derlerdi, (Bilmiyor musunuz ki,) gerçekten inanmış olan, dürüst ve erdemli davranışlarda bulunan kimseler için Allah'ın tasvip ettiği şeyler (90) daha hayırlıdır; ama şüphesiz, böyle bir nimete güçlüklere göğüs geren kimselerden başkası erişemez".

81. Ve sonunda onu da, evini barkını da yere batırdık: öyle ki, Allah'a karşı hiçbir şey, hiç kimse onun yardımına yetişmedi; (91) pek tabii, kendi kendine yardım edebilecek durumda da değildi.

82. Ve daha dün onun yerinde olmak isteyenler: "Vah bize!" dediler, "Demek ki, kullarından dilediğine rızkı geniş tutan, dilediğine de ölçülü-idareli veren Allah'mış! Ya Allah bize lütfetmemiş olsaydı, hiç şüphe yok, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vah vah, demek, hakkı inkar edenler iflah olmazmış!"

83. (Ama) ahiret yurduna gelince, Biz orayı yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmak istemeyen kimselere ayırmış

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

214 Getir DUR - + fontsize: 14

bulunuyoruz; çünkü gelecek Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimselerindir. (92)

84. Kim ki [Allah'ın huzuruna] iyilik yaparak çıkarsa, daha iyisini, daha üstününü bulacaktır. (93) Ve kim ki kötülük yaparak çıkarsa, [bilsin ki,] kötülük yapanlar yalnızca yaptıklarının karşılığını görecekler. (94)

47. Kendi yaptıkları sebebiyle başlarına bir musibet gelip de, "Ey Rabbimiz! Bize bir Peygamber gönderseydin de âyetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık"diyecek olmasalardı, seni peygamber olarak göndermezdik.

48. Onlara katımızdan gerçek gelince, "Mûsâ'ya verilen (mucize)lerin benzeri niçin buna da verilmedi"dediler. Onlar daha önce Mûsâ'ya verilen (mucize)leri inkar etmemişler miydi? Onlar, "İki sihirbaz birbirlerine destek oluyor"dediler. "Biz hepsini inkar ediyoruz"dediler.

49. De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, Allah katından, doğruya bu ikisinden (Tevrat ve Kur'an'dan) daha çok ulaştıran bir kitap getirin de, ben ona uyayım."

50. Eğer (bu konuda) sana cevap veremezlerse bil ki onlar sadece kendi nefislerinin arzularına uymaktadırlar. Kim, Allah'tan bir yol gösterme olmaksızın kendi nefsinin arzusuna uyandan daha sapıktır. Şüphesiz Allah zalimler toplumunu doğruya iletmez.

51. Andolsun, düşünüp öğüt alsınlar diye o sözü (Kur'an âyetlerini) onlara peşpeşe ulaştırdık.

52. Bu Kur'an'dan önce kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, işte onlar ona da inanırlar.

53. Kur'an kendilerine okunduğu zaman, "Ona inandık, şüphesiz o Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz ondan önce de müslümandık"derler.

54. İşte onların, sabredip kötülüğü iyilikle savmaları ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcamaları karşılığında, mükafatları kendilerine iki kez verilecektir.

55. Boş sözü işittikleri vakit ondan yüz çevirirler ve, "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz de size. Selam olsun size (bizden size zarar gelmez). Biz cahilleri istemeyiz"derler.

56. Şüphesiz sen sevdiğin kimseyi doğru yola iletemezsin. Fakat Allah, dilediği kimseyi doğru yola eriştirir. O doğru yola gelecekleri daha iyi bilir.

57. Onlar, "Sizinle beraber doğru yolu tutarsak, kendi yurdumuzdan koparılıp çıkarılırız"dediler. Biz onları tarafımızdan bir rızık olarak, her türlü meyve ve mahsullerin kendisinde toplandığı, saygın ve güvenlikli bir yere yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

58. Biz nimetler içinde şımaran nice memleket halkını helak etmişizdir. İşte kendilerinden sonra

190. Kasas. (47-75) 21. YIL.

47. Ve [ayrıca, Biz seni, Yargı Günü'nde] kendi elleriyle yapıp-ettiklerinden ötürü başlarına bir musibet geldiği zaman: "Ey Rabbimiz, bize bir elçi göndermiş olsaydın senin mesajlarına uyar ve inanan kimselerden olurduk!" demesinler diye [gönderdik].

48. Buna rağmen, yine de kendilerine katımızdan hakikat geldiği zaman "Niçin ona da Musa'ya verilenin bir benzeri verilmedi?" (47) derler. Fakat böyleleri, bundan önce, Musa'ya verileni de inkar etmemişler miydi? [Nitekim] "Birbirini destekleyen iki aldatmaca örneği!" (48) diyorlar ve ekliyorlar: "Biz topunu birden reddediyoruz!"

49. De ki: "Eğer doğru sözlü kimselerseniz, haydi, Allah katından, doğru olana bu ikisinden (49) yakın bir yol gösteren bir başka kitap getirin, ben de uyayım!"

50. Ve eğer senin bu çağrına da karşılık veremiyorlarsa, (50) artık bil ki, onlar sadece doyumlara tutsak, bencil ve çıkarcı isteklerin peşindedirler. Allah'tan bir doğru yol bilgisi olmaksızın, geçici aldatıcı doyumlar, bencil ve çıkarcı istekler peşinde kendine yol arayan kişiden daha sapık kim olabilir ki? Gerçek şu ki, Allah zulmü kendine yol edinen toplumu doğru yola eriştirmez!

51. GERÇEK ŞU Kİ, Biz vahyi onlara adım adım ulaştırdık (51) ki böylece belki [üzerinde düşünür], akıllarında tutarlar.

52. Kendilerine bundan önce de kitap vermiş bulunduğumuz kimseler buna [da] inan[mak zorundad]ırlar. (52)

53. Bu kimseler [değişmeyen gerçek] kendilerine ulaştırıldığında, hemen, "Buna inandık!" derler, "Çünkü bu bize Rabbimizin katından ulaşan bir gerçek; bu bize ulaşmadan önce de, biz zaten O'na yürekten boyun eğen kimselerdik!"

54. Güçlüklere göğüs germelerine, kötülüğü iyilikle savmalarına, (53) kendilerine rızık olarak bahşettiğimiz şeylerden başkaları için de harcamalarına karşılık kendilerine iki kat ecir verecek olduğumuz kimseler işte böyleleridir;

55. onlar ki, boş ve anlamsız sözler işittikleri zaman (54) ondan hemen yüz çevirip, "Bizim yapıp-ettiklerimizin hesabını biz vereceğiz, sizin yapıp-ettiklerinizin hesabını da siz vereceksiniz. Size selâm olsun; bizim, [doğru ile yanlışın

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

214 Getir DUR - + fontsize: 14

içlerinde pek az oturulmuş yurtları! (O yurtlara) biz varis olduk, biz.

59. Rabbin, ülkelerin merkezî yerlerine, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamber göndermedikçe memleketleri helak edici değildir. Zaten biz, halkları zalim olmadıkça memleketleri helak etmeyiz.

60. (Dünyalık olarak) size verilen her şey, dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah'ın katındaki ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve o vaad edilen şeye kavuşacak olan kimse, dünya hayatının geçimliklerinden yararlandırdığımız, sonra da kıyamet günü (hesaba çekilmek için) huzura getirilecek kimse gibi midir?

62. Allah'ın onlara seslenerek, "Hani benim, var olduğunu iddia ettiğiniz ortaklarım?"diyeceği günü hatırla!

63. Haklarında azap hükmü gerçekleşenler, "Ey Rabbimiz! İşte şunlar bizim azdırdıklarımızdır. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Şimdi de onlardan uzaklaşıp sana döndük. Zaten (gerçekte) onlar bize tapmıyorlardı"diyeceklerdir.

64. Onlara, "Haydi ortaklarınızı çağırın!"denir. Onlar da çağırırlar fakat ortakları onlara cevap veremez. Azabı görürler. Keşke onlar (dünyada iken) doğru yola gelselerdi.

65. Allah'ın onlara seslenerek, "Peygamberlere ne cevap verdiniz? diyeceği günü hatırla."

66. O gün onlara karşı bütün haberler kapanmıştır. Artık birbirlerine de soramazlar.

67. Ama tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen kimsenin kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Onların ise seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır ve yücedir.

69. Rabbin, onların sinelerinin gizlediğini de açığa vurduklarını da bilir.

70. O, Allah'tır. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Dünyada da ahirette de hamd O'na mahsustur. Hüküm yalnızca O'nundur. Kesinlikle O'na döndürüleceksiniz.

71. De ki: "Ne dersiniz? Allah, üzerinize geceyi kıyamete kadar sürekli kılsaydı, Allah'tan başka hangi ilah size bir aydınlık getirir? Hâlâ duymayacak mısınız?"

72. De ki: "Ne dersiniz? Allah, üzerinize gündüzü kıyamete kadar sürekli kılsaydı, Allah'tan başka hangi ilah size içinde dinleneceğiniz bir gece getirebilir? Hâlâ görmeyecek misiniz?"

73. Allah, rahmetinden ötürü geceyi içinde dinlenesiniz; gündüzü de, lütfundan isteyesiniz ve şükredesiniz diye sizin için yarattı.

anlamından] habersiz kimselerle işimiz yok" derler.

56. GERÇEK ŞU Kİ, sen her sevdiğini doğru yola yöneltemezsin; fakat Allah'tır, [yönelmek] isteyeni doğru yola yönelten; (55) ve yine O'dur, doğru yola girecek olanları (56) en iyi bilen.

57. "Seninle aynı yolu izleyecek olursak kendi toprağımızdan koparıp atarlar bizi" diyorlar. (57)Oysa, Katımızdan rızık olarak her türlü ürünün getirilip toplandığı, koruyucu örf altında güvenli bir yere yerleştirmedik mi onları? (58) Ne var ki, çokları [bunun] farkında değil.

58. Oysa, Biz, varlık ve refahtan ötürü azgınlaşan nice toplumları yok etmişizdir; işte, (gözönünde) onların yaşadıkları yerler: pek azı dışında, onlardan sonra oralarda kimse yerleşmemiştir; çünkü herkes göçüp gittikten sonra, ebediyyen kalacak olan yalnızca Biziz! (59)

59. Bununla birlikte, yine de senin Rabbin hiçbir toplumu, kendi içlerinden onlara mesajlarımızı okuyup açıklayacak bir elçi göndermedikçe (60) yok etmez; ve yine Biz hiçbir toplumu, üyeleri birbirlerine zulmetmeyi yol olarak benimsemedikçe, yok etmiş değiliz. (61)

60. Size verilen şeyler dünya hayatına ilişkin geçici doyumlardan ve yine dünyada kalan süs ve eğlenceden ibarettir; oysa, Allah katında kazanılanlar daha hayırlı, daha kalıcıdır. (Bu[na] rağmen,) aklınızı kullanmayacak mısınız?

61. Öyleyse, kendisine, [yeniden dirileceği gü[nün] gerçekleştiğini göreceği güzel bir vaadde bulunduğumuz kimsenin hali, kendisine dünya hayatında geçici doyumlar sağladığımız, ama Kıyamet Günü kendisini yargı karşısına çıkarılanlar arasında bulacak olan (63) kimsenin hali gibi midir?

62. Çünkü, o Gün böylelerine seslenilip, "Tanrılıkta Bana ortak olduğunu sandığınız [varlıklar ya da güçler] (64) şimdi neredeler?" diye sorulacak. notlar.

63. [Bunun üzerine, vaktiyle yapılan] uyarının apaçık aleyhlerine tecelli ettiğini gören (65) kimseler: "Ey Rabbimiz!" diyecekler, "Bunlar bizim azdırdığımız kimselerdir; (evet,) biz kendimiz azdığımız gibi, onları da azdırdık (66) (Ama şimdi) onları Senin hükmüne bırakıyoruz; zaten onların tapındığı gerçekte biz değildik". (67)

64. Sonra onlara: "Çağırın, bakalım" denecek, "tanrısal nitelikler yakıştırarak [Allah'a] ortak koştuğunuz [varlıkları ya da güçleri]!" (68) Ve onlar da bu sözü geçen [varlıkları ya da güçleri] yardıma çağıracaklar, ama berikiler kendilerine herhangi bir karşılık vermeyecekler; ve sonunda, göre göre sadece azabı görecekler karşılarında; [oysa, bu umutsuz, çaresiz duruma düşeceklerine] vaktiyle doğru yolu tutsalardı ya! (69)

74. Allah'ın, onlara seslenerek, "Hani benim, var olduğunu iddia ettiğiniz ortaklarım"? diyeceği günü hatırla.

75. Her ümmetten bir şahit çıkarırız ve (kafirlere), "Kesin delilinizi getirin"deriz. Onlar da gerçeğin Allah'a ait olduğunu bilirler ve (Allah'a ortak diye) uydurdukları şeyler kendilerini yüzüstü bırakıp kaybolup gitmişlerdir.

65. Nitekim, o Gün böylelerine seslenilip, "Size gönderilen elçilere nasıl bir tepki gösterdiniz?" (70) diye sorulacak.

66. Ne var ki, o Gün, geçmişte olup bitenler için bir mazeret, bir açıklama getirmek yönünde önlerinde bütün yolların kapanmış olduğunu görecekler; (71) ve bu konuda birbirlerine de herhangi bir şey soramayacaklar. (72)

67. Ama buna karşılık, pişman olup doğru yola dönen (73) ve dolayısıyla, inanıp dürüst ve erdemli davranışlar ortaya koyan kişiye gelince, böyle birinin [öte dünyada] kendini kurtulan, esenliğe erişen kimseler arasında bulması (elbette) umulabilir.

68. VE [gerçek şudur:] dilediğini yaratan ve [insanlar için] en iyi olanı seçen senin Rabbindir. (74) Sınırsız kudret ve yüceliğiyle Allah onların tanrısal nitelikler yakıştırarak ortak koştukları her şeyin, herkesin mutlak olarak üstündedir!

69. Ve yine senin Rabbindir, onların içlerinde gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da künhüyle bilen!

70. Çünkü O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. (Hayatın) başında da sonunda da (7
tüm gerçek övgüler yalnızca O'na yaraşır; ni
hüküm O'nundur; çünkü O'na döndürülece

214
Getir

71. De ki: "Hiç düşündünüz mü: Allah geceyi
üzerinizde Kıyamet Günü'ne kadar sürekli k
olsa, söyleyin, Allah dışında size ışık getireb
başka bir tanrı var mı? (76) O halde, artık [g
sesine] kulak vermeyecek misiniz?"

DUR
- +
fontsize: 14

72. De ki: "Hiç düşündünüz mü: Allah gündüzü üzerinize Kıyamet Günü'ne kadar sürekli kılacak olsa, söyleyin, Allah dışında, bağrında dinlendiğiniz geceyi size (geri) getirebilecek başka bir tanrı var mı? Peki, artık [gerçeği] görmeyecek misiniz?" (77)

73. Çünkü rahmetinden sizin için geceyi ve gündüzü O yarattı ki birinde dinlenesiniz, ötekinde de O'nun cömertliğinden [nasibinizi] arayasınız da belki böylece şükredesiniz.

74. EVET, O GÜN (78) onlara seslenip, "Bana ortak olduğunu düşündüğünüz [varlıklar ya da güçler] neredeler?" diye sorulacak. (79)

75. Ve [bu soru cevapsız kalacak, çünkü] Biz [o sırada] her ümmetten bir şahit (80) çıkarmış olacağız ve [günahkarlara:] "Geçmişteki iddialarınızı doğrulayan bir delil getirin!" (81) diyeceğiz. Ve böylece görecekler ki, gerçek bütünüyle Allah'tan yana (82) ve kendi çarpık muhayyilelerinin ürünü bütün o düzmece tanrılar onları terk etmiş. (83)

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı

1. EY İNSANLAR! Sizi bir tek can(lı)dan yaratan, ondan eşini var eden (1) ve her ikisinden pek çok kadın ve erkek meydana getiren Rabbinize karşı

gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde bir gözetleyicidir.

2. Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (helâli haramla) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır.

3. Eğer, (velisi olduğunuz) yetim kızlar (ile evlenip onlar) hakkında adaletsizlik etmekten korkarsanız, (onları değil), size helâl olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın.2 Eğer (o kadınlar arasında da) adaletli davranmayacağınızdan korkarsanız o taktirde bir tane alın veya sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için daha uygundur.

4. Kadınlara mehirlerini (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle o mehrin bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da afiyetle yiyin.

5. Allah'ın, sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı ermezlere vermeyin. O mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Yetimleri deneyin. Evlenme çağına (büluğa) erdiklerinde, eğer reşid olduklarını görürseniz, mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler (ve mallarını geri alacaklar) diye israf ederek ve aceleye getirerek mallarını yemeyin. (Velilerden) kim zengin ise (yetim malından yemeğe) tenezzül etmesin. Kim de fakir ise, aklın ve dinin gereklerine uygun bir biçimde (hizmetinin karşılığı kadar) yesin. Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

7. Ana, baba ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Ana, baba ve akrabaların bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Allah, bırakılanın azından da çoğundan da bunları farz kılınmış birer hisse olarak belirlemiştir.

8. Miras taksiminde (kendilerine pay düşmeyen) akrabalar, yetimler ve fakirler hazır bulunurlarsa, onlara da maldan bir şeyler verin ve onlara (gönüllerini alacak) güzel sözler söyleyin.

9. Kendileri, geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde, onlar hakkında endişeye kapılanlar, (yetimler hakkında da) ürperip korksunlar. Allah'a karşı gelmekten sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak ve ancak karınlarını doldurasıya ateş yemiş olurlar ve zaten onlar çılgın bir ateşe (cehenneme) gireceklerdir.

11. Allah size, çocuklarınız (ın alacağı miras) hakkında, erkeğe iki dişinin payı kadarını emreder. (Çocuklar sadece) ikiden fazla kız iseler, (ölenin

sorumluluğunuzun bilincinde olun. Kendisi adına birbirinizden [haklarınızı] talep ettiğiniz Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyun ve bu akrabalık bağlarını gözetin. Şüphesiz Allah, üzerinizde daimî bir gözetleyicidir.

2. O halde yetimlere mallarını verin, [kendi] değersiz malları[nızı] [onlara ait] güzel şeyler ile değiştirmeyin ve onların mallarını kendi mallarınız ile birleştirerek tüketmeyin. (2) Bu, doğrusu büyük bir suçtur.

3. Eğer yetimlere karşı adil davranamamaktan korkuyorsanız, o zaman, size helal olan [diğer] kadınlardan (3) biri ile evlenin [hatta] ikisi, üçü veya dördü [ile]; ama onlara adil bir tarafsızlıkla muamele edemeyeceğinizden korkarsanız, o zaman [sadece] bir tane ile yahut meşru şekilde sahip olduklarınız (4) ile (evlenin). Bu, doğru yoldan sapmamanız için daha uygundur.

4. Kadınlara mehirlerini hiçbir karşılık beklemeden verin; (5) ama eğer onlar, kendi rızalarıyla bir kısmını size bırakırlarsa ondan hoşnutluk ve gönül rahatlığıyla faydalanın.

5. Allah'ın koruyasınız diye sizin sorumluluğunuza bıraktığı malları muhakeme yeteneği zayıf kimselere emanet etmeyin; (6) ama bu mall onların geçimlerini karşılayın, onları giydiri onlarla nazik bir şekilde konuşun.

6. [Sorumluluğunuz altındaki] yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar dene sonra aklen olgunlaştıklarını tesbit edersen mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin. Zengin olan kimseyi [vesayeti altındakinin malından] tamamen uzak tutun. Fakiri ise ondan uygun bir şekilde istifade ettirin. Mallarını kendilerine teslim ettiğinizde, onlar adına şahitler bulundurun ve [unutmayın ki] nihai hesap sorucu olarak Allah kafidir.

7. EBEVEYNİN ve akrabanın geride bıraktıklarından erkekler bir pay alacaklardır. Ebeveynin ve akrabanın bıraktığında, ister az ister çok olsun, kadınların da bir payı olacaktır; [Allah tarafından] tayin edilen bir paydır bu!

8. [Mirasın] bölüştürülmesi sırasında [öteki] akrabalar, yetimler ve muhtaçlar (7) hazır bulunduklarında, onlara geçinmeleri için bir kısmını ayırın ve onlarla nazik bir şekilde konuşun.

9. Ve onlar, [o kanunî mirasçılar] [Allah'tan] korksunlar; eğer kendileri arkalarında kendi haklarını koruyamayacak durumda olan çocuklar bıraksalardı onlar için mutlaka endişe duyarlardı; işte böyleleri, Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olsunlar ve [yoksulların hakları konusunda] dürüst ve insaflı olan neyse onu dile getirsinler.

10. Yetimlerin mallarını günahkarca yiyip bitirenler, sadece karınlarını ateşle doldurmuş olurlar.

geriye) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kız bir ise (mirasın) yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığı maldan, ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da (yalnız) ana babası ona varis oluyorsa, anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa anasının hissesi altıda birdir. (Bu paylaştırma, ölenin) yapacağı vasiyetten ya da borcundan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan, hangisinin size daha faydalı olduğunu bilemezsiniz. Bunlar, Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

12. Eğer çocukları yoksa, karılarınızın geriye bıraktıklarının yarısı sizindir. Eğer çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. (Bu paylaştırma, ölen karılarınızın) yaptıkları vasiyetlerin yerine getirilmesi, yahut borçlarının ödenmesinden sonradır. Eğer sizin çocuğunuz yoksa, bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Eğer çocuğunuz varsa bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. (Yine bu paylaştırma) yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden, yahut borçlarınızın ödenmesinden sonradır. Eğer kendisine varis olunan bir erkek veya bir kadının evladı ve babası olmaz ve bir erkek veya bir kız kardeşi bulunursa ona altıda bir düşer. Eğer (kardeşler) birden fazla olurlarsa, üçte birde ortaktırlar. (Bu paylaştırma varislere) zarar vermeksizin yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden, yahut borcun ödenmesinden sonra yapılır. (Bütün bunlar) Allah'ın emridir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

13. İşte bu (hükümler) Allah'ın koyduğu sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, Allah onu, içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte bu büyük başarıdır.

14. Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve onun koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı cehennem ateşine sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan fuhuş (zina) yapanlara karşı içinizden dört şahit getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlar hakkında bir yol açıncaya kadar kendilerini evlerde tutun (dışarı çıkarmayın).7

16. Sizlerden fuhuş (zina) yapanların her ikisini de incitip kınayın. Eğer onlar tövbe edip ıslah olurlarsa onları incitip kınamaktan vazgeçin. Çünkü Allah tövbeleri çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

17. Allah katında (makbul) tövbe, ancak bilmeyerek günah işleyip sonra çok geçmeden tövbe edenlerin tövbesidir. İşte Allah bunların tövbelerini kabul buyurur. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Çünkü [öteki dünyada] yakıcı bir ateşe mahkum olacaklar.

11. ÇOCUKLARINIZ[ın varisliği] konusunda Allah size [şunu] emreder: (8) Erkek, iki kadının hissesine eşit [bir miktar] alacaktır; ama ikiden fazla kadın varsa, onlara, [ebeveynlerinin] geride bıraktıklarının üçte-ikisi verilecektir; sadece bir tane varsa, onun yarısını alacaktır. [Ölenin] anne-babasına gelince, geride bir çocuk bırakması durumunda, her biri terekenin altıda-birini alacaktır; ama hiç çocuk bırakmamışsa ve anne-babası onun [tek] mirasçısı ise, annesi üçte-birini alacaktır; eğer [ölenin] erkek ve kız kardeşleri varsa, o zaman annesine, yapmış olduğu herhangi bir vasiyeti veya [ödemek zorunda olduğu] borcu düşüldükten sonra [terekenin] altıda-biri verilecektir. Anne-babalarınıza ve çocuklarınıza gelince, hangisinin sizin bırakacağınız fayda ve imkanlara daha layık olduğunu bilemezsiniz. [İşte bu nedenledir] Allah'tan gelen emirler... Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

12. Çocukları olmayan kadınlarınızın terekelerinin yarısı sizin olacaktır; ama bir çocuk bıraktılarsa, yapmış oldukları vasiyet veya [ödemek zorun oldukları] borçları [düşüldük]ten sonra terekelerinin dörtte-birini alacaksınız. Eğer çocuğunuz yoksa, dul zevceleriniz, (9) tereke dörtte-birini alacaktır; ama eğer geride çocu varsa, yapmış olduğunuz vasiyet veya [öder zorunda olduğunuz] borçlar düşüldükten s terekenizin sekizde-birine sahip olacaklardır. Eğer kadın veya erkek, birinci dereceden bir mirasçıya sahip değilse, ama bir erkek veya kız kardeşi varsa, bunların her birine altıda-bir düşer; ama ikiden fazla kişi (10) varsa, o zaman, yapılmış olan vasiyetler veya [ödenmekle yükümlü olunan] borçlar [düşüldük]ten sonra [kalan mirasın] üçte-birini alacaklardır. Bu her iki durumda da [mirasçılar] bir zarara uğratılmamalıdır. (11) [Bu], Allah'ın bir emri[dir]; ve Allah, her şeyi bilendir, halîmdir.

13. Bunlar Allah tarafından konulan sınırlardır. Kim Allah'a ve Elçisi'ne tâbi olursa, Allah onu, mesken olarak içinden ırmaklar akan hasbahçelere koyacaktır; bu büyük bir mazhariyettir.

14. Kim de Allah'a ve Elçisi'ne isyan eder ve O'nun [koyduğu] sınırları ihlal ederse, onu içinde yerleşip kalacağı ateşe atacaktır; ve onu alçaltıcı bir azap beklemektedir.

15. HAYASIZCA davranışlarda bulunan kadınlarınıza gelince, aranızdan onların işlediği suça şahit olan dört kişi çağırın; bunlar onun için şahitlik yaparlarsa, suçlu kadınları (12) ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara [tevbe etmeleri suretiyle] bir kapı açıncaya kadar evlerine hapsedin.

16. Suçluların her ikisini de [böyle] cezalandırın; (13) ama eğer ikisi de tevbe eder ve gidişatlarını

18. Yoksa, (makbul) tövbe, kötülükleri (günahları) yapıp yapıp da kendisine ölüm gelip çatınca, "İşte ben şimdi tövbe ettim"diyen kimseler ile kâfir olarak ölenlerinki değildir. Bunlar için ahirette elem dolu bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Açık bir hayasızlık yapmış olmaları dışında, kendilerine verdiklerinizin bir kısmını onlardan geri almak için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda pek çok hayır yaratmış olur.

20. Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz, öbürüne (mehir olarak) yüklerle mal vermiş olsanız dahi ondan hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek ve açık günaha girerek mi verdiğinizi geri alacaksınız?

21. Hem, siz eşlerinizle birleşmiş ve onlar da sizden sağlam bir söz almış iken, onu nasıl (geri) alırsınız?

22. Geçmişte olanlar hariç, artık babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Çünkü bu bir hayasızlık, öfke ve nefret gerektiren bir iştir. Bu ne kötü bir yoldur.

23. Size şunlarla evlenmek haram kılındı: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle zifafa girdiğiniz karılarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız, -eğer anneleri ile zifafa girmemişseniz onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur- öz oğullarınızın karıları, iki kız kardeşi (nikah altında) bir araya getirmeniz. Ancak geçenler (önceden yapılan bu tür evlilikler) başka. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

24. (Savaş esiri olarak) sahip olduklarınız hariç, evli kadınlar (da size) haram kılındı. (Bunlar) üzerinize Allah'ın emri olarak yazılmıştır. Bunların dışında kalanlar ise, iffetli yaşamak ve zina etmemek şartıyla mallarınızla (mehirlerini verip) istemeniz size helal kılındı. Onlardan (nikahlanıp) faydalanmanıza karşılık sabit bir hak olarak kendilerine mehirlerini verin. Mehir belirlendikten sonra, onunla ilgili olarak uzlaştığınız şeyler konusunda size günah yoktur. Şüphesiz ki Allah (her şeyi) hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

25. Sizden kimin, hür mü'min kadınlarla evlenmeye gücü yetmezse sahip olduğunuz mü'min genç kızlarınızdan (cariyelerinizden) alsın. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Hepiniz birbirinizdensiniz. Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost tutmamaları halinde sahiplerinin izniyle onlarla evlenin, mehirlerini de güzelce verin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, onlara hür kadınların cezasının yarısı uygulanır. Bu (cariye ile

düzeltirlerse, onları kendi hallerine bırakın: çünkü Allah tevbeleri kabul edendir, rahmet kaynağıdır. (14)

17. Doğrusu, Allah'ın tevbeleri kabul etmesi, ancak bilmeyerek kötülük işleyen ve sonra, zaman geçirmeden (15) tevbe edenlere mahsustur. Allah onlara rahmetiyle tekrar yönelecektir, zira Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

18. Oysa ne ölüm anına kadar kötülük işleyip duran, ama o an gelip çattığında "Şimdi tevbe ediyorum!" diyenlerin (16) tevbesi kabul edilecektir, ne de hakikat inkarcısı olarak ölenlerin; Biz, işte böylelerine şiddetli bir azap hazırlamışızdır.

19. SİZ EY imana ermiş olanlar! Hanımlarınıza, onların arzusu hilafına [baskı yaparak] mirasçı olma[ya çalışma]nız (17) helal değildir. Ve açık bir şekilde hayasızca davranma suçu işlemedikçe (18) vermiş olduğunuz herhangi bir şeyi geri almak amacıyla onlara baskı yapmayın. Ve hanımlarınızla (19) güzel bir şekilde geçinin; çünkü onlardan hoşlanmıyor olsanız bile, olabilir ki hoşlanmadığınız bir şeyi Allah büyük bir hayra vesile kılmış olabilir. (20)

20. Ama eğer bir kadını bırakıp yerine başka bi[...] almak isterseniz, birincisine verdiğiniz hiçbi[...] ne kadar çok da olsa- geri almayın. (21) Ona iftira ederek ve bu yüzden açık bir günah işleyere[...] verdiğinizi geri almak hiç olur mu?

21. Kendinizi birbirinize adadıktan ve eşiniz [...] sizden sağlam bir taahhüt aldıktan sonra onu nasıl geri alabilirsiniz?

22. BABALARINIZIN daha önce evlenmiş olduğu kadınlarla evlenmeyin, ama geçmişte olanlar geçmişte kalmıştır. (24) Bu, kesinlikle utanç verici bir fiildir, çirkin bir şeydir ve kötü bir yoldur.

23. Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız ve teyzeleriniz; kız ve erkek kardeşlerinizin kızları; ve süt anneleriniz ile süt kardeşleriniz; eşlerinizin anneleri; ve kendileriyle gerdeğe girmiş olduğunuz eşlerinizden doğmuş olan üvey kızlarınız -ki onlar sizin evlatlıklarınızdır- size haram kılınmıştır; fakat gerdeğe girmemişseniz [kızlarıyla evlenmenizde] bir günah yoktur; ve kendi sulbünüzden gelen oğullarınızın eşleri de [size haramdır]; aynı anda ve birlikte iki kız kardeşi [eş olarak] almanız da [yasaklanmıştır]; ama geçmişte olanlar geçmiştir. (25) Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

24. Meşru şekilde [nikah yoluyla] sahip olduklarınız dışında bütün evli kadınlar [size haramdır]. (26) Bu, üzerinize farz olan Allah'ın buyruğudur. Bunların dışında kalan bütün [kadınlar], kendilerine mal varlığınızdan [bir kısmını] vermeniz (27) ve gayrimeşru bir ilişki ile değil de evlilik bağı yoluyla meşru bir şekilde almak kaydıyla size helaldir.Kendileriyle evlenmek

evlenme izni), içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

26. Allah, size (hükümlerini) açıklamak, size, sizden öncekilerin yollarını göstermek ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

27. Allah, sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlar ise sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar.

28. Allah sizden (yükümlülükleri) hafifletmek istiyor. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka. Kendinizi helak etmeyin. Şüphesiz Allah size karşı çok merhametlidir.

30. Kim haddi aşarak ve zulmederek bunu yaparsa, onu cehennem ateşine atacağız. Bu, Allah'a pek kolaydır.

31. Eğer size yasaklanan (günah)ların büyüklerinden kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi güzel bir yere koyarız.

32. Allah'ın, kiminizi kiminize üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri (haset ederek) arzu edip durmayın. Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan, onun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33. (Erkek ve kadından) her biri için ana-babanın ve akrabanın bıraktıklarından (pay alan) varisler kıldık. Yeminlerinizin bağladığı (ahitleştiğiniz) kimselere de kendi hisselerini verin.Şüphesiz Allah her şeye şahittir.

34. Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdırlar. Çünkü Allah insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gayb"ı korurlar. (Evlilik yükümlülüklerini reddederek) başkaldırdıklarını gördüğünüz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın. (Bunlar fayda vermez de mecbur kalırsanız) onları (hafifçe) dövün.Eğer itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35. Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.

36. Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin

istediğiniz kadınlara hak ettikleri mehirlerini verin; ama bu meşru yükümlülük [üzerinde anlaştık]tan sonra [başka] bir şey üzerinde serbestçe anlaşmanızda sizin için bir sakınca yoktur. (28) Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

25. Aranızdan her kim, içinde bulunduğu şartlardan dolayı hür bir mümin kadın ile evlenecek durumda değilse, (29) onu, meşru şekilde sahip olduğunuz (30) mümin genç kızlardan biri [ile evlendirin]. Allah, imanınız ile ilgili her şeyi bilir; her biriniz diğerinizin bir benzeridir. (31) O halde fuhuşta bulunmayan, dost tutmayan (32) ve meşru evlilik bağını gözeten kadınlarla sahiplerinin iznini alarak evlenin ve mehirlerini uygun şekilde kendilerine verin. Onlar evlendikten sonra gayriahlakî bir davranışta bulunurlarsa, hür evli kadınların tâbi oldukları cezanın yarısıyla cezalandırılırlar. (33) Bu [cariyeler ile evlenme izni], günah işlemekten korkanlarınız (34) içindir. Fakat sabırla direnmeniz [ve bu tür evliliklerden kaçınmanız] sizin için daha hayırlıdır. Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

26. Allah [bütün bunları] size açıklamak, öncekilerin [doğru] hayat tarzlarına sizi yöneltmek (35) v bağışlayıcılığı ile yaklaşmak ister; zira Allah h şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

27. Allah size bağışlayıcılığı ile yaklaşırken [yalnızca] kendi ihtiraslarının ardından gidenler ise do yoldan sapmanızı isterler. (36)

28. Allah yüklerinizi hafifletmek (37) ister; zir zayıf yaratılmıştır.

29. SİZEY imana ermiş olanlar! Birbirinizin mallarını haksız yollarla -karşılıklı rızaya dayanan ticaret yoluyla da olsa- (38) heba etmeyin ve birbirinizi mahvetmeyin; zira Allah, sizin için bir rahmet kaynağıdır.

30. Bunu düşmanca bir niyetle ve zulüm için (39) yapana gelince, Biz onu zamanı geldiğinde ateşin [azabın]a mahkum edeceğiz; zira bu Allah için kolay bir şeydir.

31. Uzak durmanız emredilen büyük günahlardan kaçınırsanız, [küçük] kusurlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir meskene yerleştiririz. (40)

32. O halde Allah'ın kimilerinize diğerlerinden daha fazla bağışladığı nimetlere imrenmeyin. Erkekler kendi kazançlarından bir fayda sağlarlar, kadınlar da kendi kazançlarından... Bu nedenle lütfu[ndan size bahşetmesini] Allah'tan dileyin; şüphesiz Allah, her şeyin tam bilgisine maliktir.

33. Herkes için [bir şeyler] bırakabileceği mirasçılar tayin etmişizdir: anne-babalar, yakın akrabalar ve kendileriyle ahitleştiğiniz kimseler; (41) öyleyse onlara paylarını verin, zira Allah her şeye şahittir.

34. ERKEKLER, kadınları, Allah'ın kendilerine onlardan daha fazla bağışladığı (42) nimetler ve sahip oldukları servetten yapabilecekleri harcamalarla koruyup gözetirler. Dürüst ve

altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez.

37. Bunlar cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden ve Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimeti gizleyen kimselerdir. Biz de o nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Bunlar, mallarını insanlara gösteriş için harcayan, Allah'a ve ahiret gününe de inanmayan kimselerdir. Şeytan kimin arkadaşı olursa, o ne kötü arkadaştır.

39. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etselerdi ve Allah'ın verdiği rızıktan (gösterişsiz olarak) harcasalardı kendilerine ne zarar gelirdi? Allah, onları en iyi bilendir.

40. Şüphesiz Allah (hiç kimseye) zerre kadar zulüm etmez. (Yapılan) çok küçük bir iyilik de olsa onun sevabını kat kat arttırır ve kendi katından büyük bir mükâfat verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman, bakalım onların hali nice olacak!..

42. O kıyamet günü, Allah'ı inkar edip Peygamber'e isyan edenler, yer yarılıp içine girmiş olmayı isterler ve Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar, bir de -yolcu olmanız durumu müstesna- cünüp iken yıkanıncaya kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız, veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince ya da eşlerinizle cinsel ilişkide bulunup, su da bulamazsanız o zaman temiz bir toprağa yönelip, (niyet ederek onunla) yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin. Şüphesiz Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

44. Kendilerine Kitaptan bir nasip verilmiş olanları görmüyor musun? Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

45. Allah sizin düşmanlarınızı çok daha iyi bilir. Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter.

61. Münafıklara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) ve Peygambere gelin"dendiği zaman onların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.

62. Kendi işledikleri yüzünden başlarına bir musibet geldiği, sonra da "Biz iyilik etmek ve uzlaştırmaktan başka bir şey istememiştik"diye Allah'a yemin ederek sana geldikleri zaman halleri nasıl olur?

63. Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Öyleyse onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında etkili ve güzel söz söyle.

64. Biz her peygamberi sırf, Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlamasını dileseler ve Peygamber de onlara bağışlama dileseydi, elbette

erdemli kadınlar, gerçekten Allah'ın koru[nmasını buyur]duğu mahremiyeti koruyan (43) sadık ve itaatkar kadınlardır. Kötü niyetlerinden (44) korktuğunuz kadınlara gelince, onlara [önce] nasihat edin; sonra yatakta yalnız bırakın; sonra dövün; (45) ve bundan sonra itaat ederlerse onları incitmekten kaçının. Allah gerçekten yücedir, büyüktür.

35. Şayet [evli] bir çift arasında anlaşmazlık doğmasından korkarsanız, erkeğin ve kadının ailelerinden birer hakem tayin edin; eğer iki taraf da işi düzeltmek isterse, Allah onları uzlaştırır. Bilin ki Allah, gerçekten her şeyi bilendir, her şeyden haberdar olandır.

36. [YALNIZCA] Allah'a kulluk edin ve O'ndan başka hiçbir şeye asla ilahlık yakıştırmayın. (46)Anne-babanıza ve yakın akrabanıza, yetimlere ve muhtaçlara, kendi çevrenizden olan komşulara ve yabancı komşulara, (47) yanınızdaki-yakınınızdaki arkadaşa, yolcuya ve meşru yollarla malik olduklarınıza iyilik yapın. (48) Doğrusu Allah böbürlenerek küstahça davrananları sevmez;

37. [ve] cimrilik yapan, başkalarına da cimriliği tavsiye eden ve Allah'ın kendilerine bağışlad nimetleri gizleyenleri de... Böylece hakikati i eden herkes için utanç verici bir azap hazır

38. Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmadıkları halde mallarından başkalarına [sırf] insanlar görü takdir etsinler diye harcayanlar[ı Allah sevm yakın dostu şeytan olan kişi, ne kötü dost sahibidir! (49)

39. Onlar sadece Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorlarsa ve Allah'ın kendilerine rızık olarak bağışladığını [O'nun yolunda] harcıyorlarsa neden korksunlar ki? (50) Allah onlar hakkındaki her şeyi bilir.

40. Şüphesiz Allah, kimseye zerre kadar haksızlık yapmaz; eğer hayırlı bir iş varsa onu kat kat arttırır ve rahmetinden (51) büyük bir ödül bahşeder.

41. Öyleyse [Hesap Günü], her topluluk içinden şahitler (52) getireceğimiz ve seni [ey Peygamber] onlar aleyhine şahit tutacağımız zaman, ne olacak [o günahkarların hali]?

42. Hakikati inkara şartlanmış olanlar ve Peygamber'e itaatsizlik yapanlar o Gün toprağın kendilerini yutmasını (53) isteyecekler; ama onlar, olup-biten hiçbir şeyi Allah'tan gizle[ye]meyeceklerdir.

43. SİZ EY imana ermiş olanlar! Sarhoş iken namaz kılmaya kalkışmayın, (54) ne dediğinizi bilinceye kadar (bekleyin); ve boy abdestini gerektiren bir durumda [iken de] (55) yıkanıncaya kadar -seyahatte olmanız [ve yıkanma imkanından yoksun bulunmanız] hali dışında- [namaza kalkışmayın]. Ama eğer hasta iseniz veya seyahatteyseniz yahut tabii ihtiyacınızı yeni gidermişseniz (56) veya bir kadın ile birlikte

Allah'ı tövbeleri çok kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.

66. Eğer biz onlara, "Hayatlarınızı feda edin veya yurtlarınızdan çıkın"diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı. Eğer kendilerine verilen öğütleri tutsalardı, elbette haklarında hem daha hayırlı, hem de (imanlarını) daha çok pekiştirici olurdu.

67. O zaman kendilerine elbette katımızdan büyük bir mükafat verirdik.

68. Onları elbette doğru yola iletirdik.

69. Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve iyi kimselerle birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır.

70. Bu lütuf Allah'tandır. Hakkıyla bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! (Düşmana karşı) tedbirinizi alıp, küçük birlikler halinde, yahut topluca savaşa gidin.

72. Şüphesiz, aranızda öyle kimseler var ki, (onların her biri savaşa gitme konusunda) hakikaten pek ağır davranır. Eğer başınıza bir musibet gelirse, "Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım"der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf (zafer) erişse, bu sefer de; sizinle kendisi arasında hiç tanışıklık yokmuş gibi şöyle der: "Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir başarıya (ganimete) ulaşsaydım."

74. O halde, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.

75. Size ne oluyor da, Allah yolunda ve, "Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zâlim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver"diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır.

77. Daha önce kendilerine, "(savaşmaktan) ellerinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin"denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve "Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Bizi yakın bir zamana kadar erteleseydin ya!"derler. De ki:

olmuşsanız ve hiç su bulamıyorsanız, o zaman temiz toprağı alın, [onunla] yüzünüzü ve ellerinizi hafifçe ovun. (57) Bilin ki Allah, gerçekten günahları temizleyendir, çok affedicidir.

44. KENDİLERİNE ilahî kelâmdan bir pay verilmiş olanların (58) şimdi onu sapıklık ile değiştirdiklerini ve sizin [de] yoldan çıkmanızı istediklerini görmüyor musun?

45. Fakat Allah, düşmanlarınızın kimler olduğunu çok iyi bilir. Hiç kimse Allah gibi dost olamaz ve hiç kimse Allah'ın yardım ettiği gibi yardım edemez.

61. Böylece her ne zaman kendilerine, "Allah'ın indirdiğine ve Peygamber'e gelin!" denilse, bu ikiyüzlülerin senden nefretle yüz çevirdiklerini görürsün. (80)

62. Fakat bu dünyada yaptıkları yüzünden (81) [Hesap Günü] başlarına felaket geldiğinde ne olacak [onların hali]; o zaman sana gelip Allah'a yeminle, "Bizim niyetimiz, iyilik yapmak ve uyum sağlamaktan başka bir şey değildi" [diyecekler]? (82)

63. Ama Allah onların kalplerindeki her şeyi bilir; o halde kendi hallerine bırak onları, öğüt ver ve onlarla durumları hakkında etraflıca konuş:

64. Zira Biz her peygamberi, ancak, Allah'ın i kendisine tâbi olunsun diye göndermişizdir Eğer onlar, kendi kendilerine zulmettikten sonra, sana gelip Allah'tan bağışlanma dileselerdi - Peygamber de onların bağışlanması için du etseydi- Allah'ın tevbeleri kabul edici ve bir kaynağı olduğunu tereddütsüz görürlerdi.

65. Ama hayır, Rabbine andolsun ki onlar, [ey peygamber], aralarında anlaşmazlığa düştükleri her konuda seni hakem yapmadıkça ve sonra da senin kararına kalplerinde hiçbir burukluk duymaksızın tam bir teslimiyetle tâbi olmadıkça, [gerçekten] inanmış olmazlar. (84)

66. Fakat biz onlara "Hayatlarınızı feda edin!" yahut "Yurtlarınızı terk edin!" diye emretmiş olsaydık, (85) çok azı bunu yapardı. (86) Oysa, tavsiye edilen şeyi yapmış olsalardı, bu, kesinlikle onların yararına olurdu ve onları [imanlarında] daha güçlü kılardı;

67. bu durumda Biz onlara rahmetimizden büyük bir mükafat verirdik

68. ve onları dosdoğru bir yola yöneltirdik.

69. Allah'a ve Peygamber'e itaat edenler, Allah'ın nimetlerini bağışladığı kimselerden olacaklardır: peygamberler, hakikatten hiç sapmamış olanlar, hakikate [hayatlarıyla] şahitlik yapanlar ve dürüst ve erdemli olanlar: işte böylelerininki ne güzel birliktelik[ler]dir!

70. Bu, Allah'ın lütfudur; ve hiç kimse Allah'ın sahip olduğu bilgiye sahip olamaz.

71. SİZ EY imana ermiş olanlar! İster küçük gruplar halinde ister toplu halde, savaşa giderken tehlikelere karşı hazırlıklı olun. (87)

YIL
214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

"Dünya geçimliği azdır. Ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan kimse için daha hayırlıdır. Size kıl kadar haksızlık edilmez."

78. Nerede olursanız olun, sağlam ve tahkim edilmiş kaleler içinde bulunsanız bile ölüm size ulaşacaktır. Onlara bir iyilik gelirse, "Bu, Allah'tandır"derler. Onlara bir kötülük gelirse, "Bu, senin yüzündendir"derler. (Ey Muhammed!) De ki: "Hepsi Allah'tandır."Bu topluma ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

79. Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir. (Ey Muhammed!) Seni insanlara bir peygamber olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.

80. Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik.

81. Sana "baş üstüne"derler. Fakat senin yanından çıktıklarında, içlerinden bir takımı, geceleyin; (senin gündüz) söylediklerinin aksini kurarlar. Allah onların geceleyin kurduklarını yazmaktadır. Sen onlara aldırma. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

82. Hâlâ Kur'an'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

83. Kendilerine güvenlik (barış) veya korku (savaş) ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Halbuki onu peygambere ve içlerinden yetki sahibi kimselere götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız.

84. (Ey Muhammed!) Artık Allah yolunda savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun! Mü'minleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah inkar edenlerin gücünü kırar. Allah'ın gücü daha üstündür, cezası daha şiddetlidir.

85. Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

86. Size bir selâm verildiği zaman, ondan daha güzeliyle veya aynı selamla karşılık verin. Şüphesiz Allah her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

87. Allah kendisinden başka hiçbir ilah olmayandır. Andolsun sizi kıyamet gününde mutlaka bir araya toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Kimdir sözü Allah'ınkinden daha doğru olan?

88. Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrıldınız? Allah onları yaptıkları işlerden dolayı başaşağı ederek eski konumlarına (küfre) döndürmüştür. Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, sen onun için asla bir çıkış yolu bulamazsın.

72. Aranızda mutlaka geride kalanlar olacak ve o zaman, başınıza bir felaket geldiğinde, "Onlarla birlikte bulunmamamız Allah'ın bize bir lütfudur!" diyecekler.

73. Ama Allah'tan size bir zafer ihsan edildiğinde, bu kimseler, (88) kuşkusuz -sizinle kendileri arasında bir sevgi/bağlılık sorunu olmamış gibi- "Keşke onlarla birlikte olsaydık da o büyük başarıdan [bir pay] kapsaydık!" diyeceklerdir.

74. Öyleyse, bu dünya hayatını ahiret ile takas etmek isteyenler Allah yolunda savaşsınlar! Allah yolunda savaşan herkese, ister öldürülmüş olsun ister zafer kazansın, zamanı geldiğinde büyük bir mükafat ihsan edeceğiz.

75. Nasıl olur da Allah yolunda savaşmayı ve "Ey Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu topraklardan kurtar[ıp özgürlüğe kavuştur] ve rahmetinle bizim için bir koruyucu ve destek olacak bir yardımcı gönder!" diye yalvaran çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar için savaşmayı reddedersiniz? (89)

76. İmana ermiş olanlar Allah yolunda savaşırlar, hakikati inkara şartlanmış olanlar ise şeytanî güçler uğrunda. O halde Şeytan'ın dostlarına karşı savaşın; Şeytan'ın hile ve tuzakları kesinlikle zayıftır. (90)

77. KENDİLERİNE "Ellerinizi çekin, (91) namazlarınızda dikkatli ve daim olun, arındırıcı (malî) yükümlülüğünüzü yerine getirin!" denilenlerden haberdar değil misin? Ama o [Allah yolunda] savaşmaları emredilir edilm bazısı, Allah'tan korkması gerektiği gibi -hatta daha da büyük bir korkuyla- insanlardan korkmaya başlar ve "Ey Rabbimiz! Neden bize savaşmayı emrettin? Keşke bize biraz mühlet verseydin!" derler. De ki: "Bu dünyanın keyfi ve rahatlığı çok kısa ömürlüdür -ama ahiret, Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar için en iyisidir- çünkü hiç biriniz, kıl kadar haksızlığa uğramayacaksınız.

78. Nerede olursanız olun, ölüm gelip sizi bulacaktır, göğe yükselen kulelerde olsanız bile."Onlar güzel şeylere kavuştuklarında, bazıları "Bu Allah'tandır!" derler; ama başlarına bir kötülük gelince, "Bu senin yüzündendir [ey arkadaş]!" diye feryad ederler. (92) De ki: "Hepsi Allah'tandır!"O halde bu insanlara ne oluyor da kendilerine bildirilen hakikati (93) kavramaya yanaşmıyorlar?

79. Size gelen her iyilik Allah'tandır; başınıza gelen her kötülük de kendinizden. (94) SENİ [ey Muhammed,] bütün insanlığa bir elçi olarak gönderdik: ve hiç kimse [buna] Allah'ın şahitliği gibi şahitlik yapamaz.

80. Kim Peygamber'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur; yüz çevirenlere gelince; Biz seni onlara bekçilik yapman için göndermedik.

81. Onlar, "Biz sana itaat ediyoruz." (95) derler, ama yanından uzaklaştıklarında, içlerinden bir

89. Arzu ettiler ki kendilerinin küfre saptıkları gibi siz de sapasınız da beraber olasınız. Bu sebeple, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost edinin, ne de bir yardımcı.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan bir topluma sığınmış bulunanlar, yahut ne sizinle ne de kendi kavimleriyle savaşmayı içlerine sığdıramayıp (tarafsız olarak) size gelenler başka. Eğer Allah dileseydi, onları size musallat kılardı da sizinle savaşırlardı. Eğer onlar sizden uzak durur, sizinle savaşmayıp size barış teklif ederlerse; Allah, onlara saldırmak için size bir yol (yetki) vermemiştir.

91. Diğer bir takım kimselerin de hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak istediklerini göreceksin. Bunlar küfre her döndürüldüklerinde ona atılırlar. Eğer bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barış içinde yaşamak istemezler, ellerini savaştan çekmezlerse, onları yakalayın ve onları nerede bulursanız öldürün. İşte bunlara karşı size apaçık bir yetki verdik.

92. Bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değildir. Ancak yanlışlıkla olması başka. Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse bir mü'min köleyi azad etmesi ve bağışlamadıkları sürece ailesine diyet ödemesi gerekir. (Öldürülen kimse) mü'min olur ve düşmanınız olan bir topluluktan bulunursa, mü'min bir köle azad etmek gerekir. Eğer sizinle kendileri arasında antlaşma bulunan bir topluluktan ise ailesine verilecek bir diyet ve mü'min bir köle azad etmek gerekir. Bunlara imkan bulamayanın, Allah tarafından tövbesinin kabulü için iki ay ardarda oruç tutması gerekir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

93. Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, lânet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman, gerekli araştırmayı yapın. Size selâm veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatine (ganimete) göz dikerek, "Sen mü'min değilsin"demeyin. Allah katında pek çok ganimetler vardır. Daha önce siz de öyle idiniz de Allah size lütufta bulundu (müslüman oldunuz). Onun için iyice araştırın. Çünkü Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

95,96. Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın (cihattan geri kalıp) oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla, canlarıyla cihad edenleri, derece itibariyle, cihattan geri kalanlardan üstün kılmıştır.Gerçi Allah (mü'minlerin) hepsine de en güzel olanı (cenneti) vadetmiştir. Ama mücahitleri

kısmı, gecenin karanlığında, senin dile getirdiğin [i-nançlar]dan başka şeyler tasarlarlar; (96) ve Allah onların böyle gece karanlığında tasarladıkları her şeyi kaydeder. O halde kendi başlarına bırak onları ve yalnızca Allah'a güven; zira hiç kimse Allah kadar güvene layık olamaz.

82. Onlar bu Kur'an'ı hiç anlamaya çalışmazlar mı? Eğer o, Allah'tan başka birinden gelmiş olsaydı onda mutlaka birçok (tutarsızlık ve) çelişkiler bulurlardı! (97)

83. ONLAR (98) savaş veya barış ile ilgili herhangi bir [gizli] konuda bilgi sahibi olduklarında onu dışarıya yayarlar; halbuki onu Peygamber'e ve müminler arasından (99) kendilerine otorite e-manet edilmiş olanlara arzetmiş olsalardı, gizli bilgiler elde etmekle uğraşanlar (100) onu[nla ilgili olarak ne yapılması gerektiğini] mutlaka bilirlerdi. Ama Allah'ın size lütfu ve rahmeti sayesinde aranızdan çok az kimse Şeytan'ın ardına takılmıştır.

84. O halde sen (101) Allah yolunda savaş -çünkü sen, yalnızca kendi nefsinden sorumlusun- ve müminleri ölüm korkusunu yenmeleri için teşvik et! (102) Allah, hakikati inkara kalkışanların gücünü kırmaya muktedirdir; çünkü Allah iradesinde güçlü ve cezalandırmasında şid

85. Kim haklı bir dâvâ uğrunda üstün çaba gösterirse, onun kazandıracağı nimetlerden pay alacaktır (103) ve kim de haksız bir dâvâ koşturursa, sorumluluğunun hesabını (104) verecektir: Çünkü Allah, her şeyi gözetleyicidir.

86. [Barış] selâmıyla selâmlandığınız-da daha güzel bir selâm ile karşılık verin veya [en azından] benzeri ile. (105) Şüphesiz Allah her şeyin hesabını tutmaktadır.

87. Allah -ki O'ndan başka ilah yoktur- [geleceği] hakkında hiçbir şüphe olmayan Kıyamet Günü sizi bir araya toplayacaktır. Kimin sözü Allah'ın sözünden daha doğru olabilir?

88. Allah onları suçlarından dolayı [bizzat] dışladığı halde, (106) münafıklar hakkında nasıl mütereddit olabilirsiniz? (107) Allah'ın sapıklık içinde bıraktığı kimseyi doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Oysa Allah'ın sapıklık içinde bıraktıklarına asla bir çıkış yolu bulamazsın.

89. Onlar, kendilerinin inkar ettiği gibi, sizin de hakikati inkar etmenizi isterlerdi ki siz de onlar gibi olasınız. O halde, Allah rızası için zulüm ve kötülük diyarını terk edinceye kadar (108) onları kendinize dost edinmeyin; ve eğer [açık bir] düşmanlığa yönelirlerse, onları nerede bulursanız yakalayın ve öldürün. Onlardan hiç birini (109) ne dost, ne de hâmi edinmeyin,

90. eğer bir anlaşma ile bağlı bulunduğunuz insanlarla ilişkisi olanlardan veya size yahut kendi toplumlarına savaş açmak [fikrin]den kalplerine ürküntü geldiği için size yaklaşanlardan değillerse.

büyük bir mükafat ile, kendi katından dereceler, bağışlanma ve rahmet ile cihattan geri kalanlara üstün kılmıştır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

97. Kendilerine zulmetmekteler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: "Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)"Onlar da, "Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik"derler. Melekler, "Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!"derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.

98. Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır.

99. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Çünkü Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

100. Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de. Kim Allah'a ve Peygamberine hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, şüphesiz onun mükafatı Allah'a düşer. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

101. Yeryüzünde sefere çıktığınız vakit kâfirlerin size saldırmasından korkarsanız, namazı kısaltmanızdan ötürü size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

102. (Ey Muhammed!) Cephede sen de onların (mü'minlerin) arasında bulunup da onlara namaz kıldırdığın vakit, içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında (bir rekat kıldıklarında) arkanıza (düşman karşısına) geçsinler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin, seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. İnkar edenler arzu ederler ki, silahlarınızdan ve eşyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Yağmurdan zahmet çekerseniz, ya da hasta olursanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir beis yoktur. Bununla birlikte ihtiyatlı olun (tedbirinizi alın). Şüphesiz Allah inkarcılara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı kıldınız mı, gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yan yatarak hep Allah'ı anın. Güvene kavuştunuz mu namazı tam olarak kılın. Çünkü namaz, mü'minlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır.

104. Düşman topluluğunu izlemekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

105. (Ey Muhammed!) Biz sana Kitab'ı (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana

Halbuki Allah onları sizden daha güçlü kılsaydı, mutlaka size savaş açarlardı. (110) Ama onlar sizi bırakır, savaş açmaktan vazgeçer ve barış teklif ederlerse, Allah onlara zarar vermenize müsaade etmez. (111)

91. Hem sizden hem de kendi kavimlerinden emin olmak isteyen, [ama] kötülük eğilimi ile her karşılaştıklarında kendilerini gözü kapalı ona kaptıran başkalarını[n da var olduğunu] göreceksiniz. (112) O halde şayet onlar sizi bırakmaz, sizinle barışa yanaşmaz ve üstünüzden ellerini çekmezlerse, onları gördüğünüz her yerde yakalayın ve öldürün: İşte size kendileriyle açıkça [savaşma] izni ver-diklerimiz (113) bunlardır.

92. HATAEN olmadıkça bir müminin başka bir mümini öldürmesine asla izin verilemez. (114) Bir mümini hataen öldüren kişi, mümin bir canı özgürlüğüne kavuşturmak ve maktulün akrabalarına (115) diyet ödemekle yükümlüdür, meğer ki onlar bundan vazgeçmiş olsunlar. Maktulün, kendisi bir mümin olmasına rağmen, sizinle savaş halinde olan (116) bir topluluğa mensup ise, [diyet], mümin bir canı özgürlüğüne kavuşturmak [ile sınırlı olacaktır]; ama o, sizi
anlaşma ile bağlı bulunduğunuz bir topluluğ
mensup ise [ödenecek bedel], mümin bir c
özgürlüğüne kavuşturmanın yanında akrab
ödenecek bir diyet[i de kapsayacaktır]. (117
yeterli imkanlara sahip olmayan, [bunun ye
peşpeşe iki ay oruç tutmalıdır. (118) [Bu], A
tarafından emredilen bir karşılık[tır] ve Alla
gerçekten her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

93. Fakat her kim bir mümini kasden öldürürse, onun cezası, cehennemde kalmak olacaktır. Allah onu mahkum edecek, lânetleyecek ve onun için korkunç bir azap hazırlayacaktır.

94. [O halde] siz ey iman edenler, Allah yolunda [sefere] çıktığınız zaman karşılaştığınız durumu açıkça kavramaya çalışın ve size barış teklif edene -bu dünyevî hayatın gelip geçici kazançlarına duyduğunuz (özlem ve) istekle- "Sen mümin değilsin!" (119) demeyin. Çünkü asıl kazanç Allah katındadır. Siz de bir zamanlar aynı durumdaydınız, (120) ama Allah size karşı lütufkar davranmıştı. Öyleyse muhakemenizi kullanın: Şüphesiz Allah, yap-tığınızdan her zaman haberdardır.

95. BİR MAZERETLERİ olmaksızın mü-cadeleden kaçınan müminler (121) ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla çaba gösterenler (122) bir olamaz: Allah, mallarıyla ve canlarıyla üstün çaba gösterenleri mücadeleden kaçınanlardan daha üstün bir mertebeye yüceltmiştir. Allah bütün [müminler]e nihai güzellik vaad etmiş olmasına rağmen, Allah yolunda üstün çaba gösterenleri, [kendilerine] büyük bir mükafat [vaad ederek] mücadeleden kaçınanlardan üstün kılmıştır,

öğrettikleri ile hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma.

106. Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

107. Kendilerine hainlik edenleri savunma. Zira Allah, hiçbir haini, hiçbir günâhkarı sevmez.

108. Bunlar, insanlardan gizlenmeye çalışırlar da Allah'tan gizlenmezler. Halbuki Allah, geceleyin, razı olmayacağı sözleri kurarlarken onlarla beraberdir. Allah onların yaptıklarını (ilmiyle) kuşatmıştır.

109. İşte siz öyle kimselersiniz (ki, diyelim) dünya hayatında onları savundunuz. Ya kıyamet günü onları Allah'a karşı kim savunacak, yahut kim onlara vekil olacak?

110. Kim bir kötülük yapar, yahut kendine zulmeder, sonra da Allah'tan bağışlama dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici bulur.

111. Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

112. Kim bir hata işler veya bir günah kazanır da sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, şüphesiz iftira etmiş, apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. (Ey Muhammed!) Eğer Allah'ın sana lütuf ve merhameti olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmaya çalışırdı. Halbuki onlar, ancak kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana kitabı (Kur'an'ı) ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu çok büyüktür.

114. Bir sadaka vermeyi, yahut iyilik yapmayı, yahut da insanların arasını düzeltmeyi emredenleri hariç, onların aralarındaki gizli konuşmaların çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah'ın rızasını kazanmak için yaparsa, biz ona büyük bir mükâfât vereceğiz.

115. Kim, kendisine hidayet (doğru yol) besbelli olduktan sonra peygambere karşı çıkar, mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir varış yeridir.

116. Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları, dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan, kuşkusuz, derin bir sapıklığa düşmüştür.

117. Onlar, Allah'ı bırakıp ancak dişilere tapıyorlar.Halbuki (aslında) azgın bir şeytana tapmaktadırlar.

118. Allah o şeytana lânet etti ve o da, "Andolsun ki senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım"dedi.

119. "Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de (putlara adak için) hayvanların kulaklarını

96. [hesapsız] mertebelerle ve günahların bağışlanmasını ve rahmetini [vaad ederek]; çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

97. Melekler, kendilerine zulmeden kimselere canlarını alırken soracaklar: "Neyiniz vardı sizin?" (123) Onlar: "Biz, yeryüzünde çok güçsüzdük" diye cevap verecekler. [Melekler], "Allah'ın arzı sizin kötülük diyarını terketmenize yetecek kadar geniş değil miydi?" (124) diyecekler. Böylelerinin varış yeri cehennemdir, ne kötü bir varış yeri!

98. Ama -erkek olsun, kadın olsun, çocuk olsun- hiçbir gücü olmayan ve kendilerine doğru yol gösterilmeyen (125) çaresiz kimseler bunun dışındadır:

99. Allah onların günahlarını silebilir. Çünkü Allah günahları silendir, çok bağışlayıcıdır.

100. Ve kim Allah için kötülük diyarını terk ederse, yeryüzünde çok tenha yollar (126) ve bereketli hayatlar bulacaktır. Kim de Şeytan'dan Allah'a ve Peygamberi'ne göç etmek uğruna e-vini terk eder ve sonra onu ölüm alırsa, onun mükafatı da Allah katındadır; çünkü Allah gerçekten çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

101. YERYÜZÜNDE [sefere] çıktığını-zda, hakik inkara şartlanmış olanların âniden üzerinize saldırmasından (127) korkarsanız namazlar (128) kısaltmanız günah olmaz: Çünkü o hakikati inkar edenler sizin apaçık düşmanlarınızdır.

102. O halde sen müminler arasında (129) ike onlara namazda imamlık yapacaksan, [yaln bir bölümünün, silahlarını kuşanmış olarak seninle namaza durmalarına izin ver. Onlar namazlarını bitirdikten sonra, namazlarını eda etmemiş olan diğer grubun her türlü tehlikeye karşı hazır vaziyette ve silahlarını kuşanmış olarak gelip seninle namaza durmaları sırasında size koruyuculuk yapsınlar; (130) [çünkü] hakikati inkara şartlanmış olanlar sizin silahlarınızı ve teçhizatınızı unutup bırakmanızı isterler ki âni bir baskınla üzerinize saldırabilsinler. (131) Fakat yağmurdan dolayı sıkıntıya düşerseniz (132) yahut hasta iseniz [namaz kılarken] silahlarınızı bırakmanızda bir mahzur yoktur; ama tehlikeye karşı [daima] hazırlıklı olun. Allah, şüphesiz, hakikati inkar edenler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazınızı bitirdiğinizde Allah'ı anın -ayakta iken, otururken ve uzanmış halde- ve yeniden güvenliğinizi sağladığınızda namazlarınızı [eksiksiz] eda edin. Namaz, bütün müminler için [günün] belli zamanları ile kayıtlı kutsal bir yükümlülüktür.

104. [Düşman] ordusunu takib etmekte korkak davranmayın. Eğer sıkıntı çekerseniz, bilin ki onlar da sizin gibi sıkıntı çekiyorlar; ama siz, Allah'tan onların ümit edemediklerini [alacağınızı] ümit

yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler."Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse şüphesiz o, apaçık bir hüsrana düşmüştür.

120. Şeytan onlara (birçok) va'dde bulunur ve onları kuruntulara sürükler. Oysa şeytan, ancak aldatmak için onlara vaadde bulunuyor.

121. İşte onların barınağı cehennemdir. Ondan bir kaçış yolu bulamazlar.

122. İman edip salih ameller işleyenleri de ebedî olarak kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah gerçek bir va'dde bulunmuştur. Kimdir sözü Allah'ınkinden daha doğru olan?

123. İş, ne sizin kuruntunuza, ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir. Kim kötü bir iş yaparsa onunla cezalandırılır. O kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Mü'min olarak, erkek veya kadın, her kim salih ameller işlerse, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.

125. Kimin dini, iyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hakka yönelen İbrahim'in dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah İbrahim'i dost edindi.

ediyorsunuz. Ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

105. BİZ SANA, hakikati ortaya koyan bu ilahî kelâmı indirdik ki insanlar arasında Allah'ın sana öğrettiğine göre hüküm verebilesin. (133) O halde ihanet edenlerle tartışmaya girme,

106. ama Allah'a [onları] bağışlaması için dua et; (134) unutma ki Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

107. Kendi kişiliklerine ihanet edenleri savunma! (135) Şüphe yok ki Allah, kendilerine ihanet edenleri ve günahkarlıkta inat edenleri sevmez.

108. Onlar yaptıklarını insanlardan gizleyebildiler ama Allah'tan gizleyemezler; çünkü gecenin karanlığında, Allah'ın tasvib etmediği düşünce ve inançları (136) her ne zaman tasarlasalar, Allah onların yanıbaşındadır. Ve Allah onların bütün yaptıklarını [ilmiyle] kuşatır.

109. Sizler belki bu dünya hayatında onları savunabilirsiniz; ya Kıyamet Günü kim onları Allah'a karşı savunacak, kim onların koruyucusu olacaktır?

110. Ama kim kötülük yapar yahut [başka şekilde] kendisine zulmeder de daha sonra affetmes... Allah'a yalvarırsa, Allah'ı çok bağışlayıcı ve r... kaynağı olarak bulacaktır.

111. Çünkü günah işleyen kimse, yalnız kendine zarar verir. (137) Ve Allah her şeyi bilendir, h... sahibidir.

112. Ama kim bir hata yapar ve günah işler d... onu suçsuz bir kimsenin üstüne atarsa, iftira suçu ve [hatta daha da] iğrenç bir günah yüklenmiş olur.

113. Allah'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, o [kendilerine zulmede]n-lerden bazısı seni saptırmaya çalışırdı; ama onlar kendilerinden başka kimseyi saptıramazlar. Sana asla bir zarar da veremezler, çünkü Allah sana bu ilahî kelâmı indirmiş, hikmeti [vermiş] ve sana bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu gerçekten büyüktür.

114. YARDIMLAŞMAYI, iyi ve yararlı davranışları ve insanların arasını düzeltmeyi öngören, bunları gerçekleştirmeye çalışan kimselerin yaptığı toplantılar dışında gizli toplanmaların çoğunda hayır yoktur; (138) ve bütün bu güzel eylemleri Allah'ın rızasını kazanmak için yapana zamanı geldiğinde büyük bir mükafat vereceğiz.

115. Ama, kendisine hidayet bahşedildikten sonra Peygamber ile bağını koparan ve müminlerin yolundan başka bir yola sapana gelince, onu kendi tercih ettiği yolda bırakacak (139) ve ona cehennemi tattıracağız: o ne kötü bir sondur!

116. ALLAH, Kendisinden başka birine ilahlık yakıştırılmasını asla bağışlamaz, [ama] dilediği kimsenin daha hafif günahlarını bağışlar: Çünkü

Allah'ın yanısıra başkasına ilahlık yakıştıranlar şiddetli bir sapıklığa düşmüş kimselerdir.

117. Onlar, Allah'ı bırakıp yalnızca cansız sembollere (140) sığınıyorlar; böylece isyankar bir Şeytan'a sığınmış oluyorlar,

118. ki onu Allah şöyle dediği için lânetlemiştir: "Senin kullarından kendi istediğimi mutlaka alacağım,

119. onları saptıracağım ve boş hevesler, özlemler ile dolduracağım; ben onlara emredeceğim, onlar da [putperestçe bir kurban âdeti olarak] deve(lerin) kulaklarını kesecekler; ve ben onlara emredeceğim, onlar Allah'ın mahlukatını ifsad edecekler!" (141) Ama Allah'ı bırakıp Şeytan'ı kendilerine rehber edinenler, kesinlikle ziyana uğrarlar.

120. Şeytan onlara vaadlerde bulunur ve onları boş özlemlerle doldurur. Ama Şeytan'ın onlara vaad ettiği her şey sadece akıl çelmekten başka bir şeye yaramaz. (142)

121. Böylelerinin varacağı yer cehennemdir ve oradan kaçış yolu bulamayacaklardır.

122. Ama imana erip yararlı ve doğru işler yapanları içlerinden ırmaklar akan hasbahçelere koyac[...] orada sonsuza kadar kalacaklar. Bu, Allah'ın [...] gerçek vaadidir. Kimin sözü Allah'ın sözünd[...] daha doğru olabilir?

123. Kötülük işleyen[in] cezalandırılacak [olm[...] kendisini Allah'a karşı savunacak ve yardım[...] edecek bir kimse bulamaması, ne sizin kuruntularınıza uygun düşer, ne de geçmiş vahiy mensuplarının kuruntularına. (143)

124. Halbuki -ister erkek ister kadın olsun- iman edip [yapabileceği] doğru ve yararlı işler yapan kimse cennete girecek ve bir hurma çekirdeği[ni dolduracak] kadar bile haksızlığa uğramayacaktır.

125. Bütün benliğini Allah'a teslim eden, daima iyilik yapan ve her türlü bâtıldan yüz çeviren İbrahim'in inanç sistemine -Allah'ın o'nu sevgisiyle yücelttiğini (144) görerek- uyan kişiden daha iyi iman sahibi kim vardır?

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

8. Biz, elbette (zamanı gelince) yeryüzündeki her şeyi bir kuru toprak haline getireceğiz.

9. Yoksa sen, (sadece) Ashab-ı Kehf ve Ashab-ı Rakîm'i mi bizim ibret verici delillerimizden sandın?

10. Hani o gençler mağaraya sığınmışlardı da, "Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve içinde bulunduğumuz şu durumda bize kurtuluş ve doğruluğa ulaşmayı kolaylaştır"demişlerdi.

11. Bunun üzerine biz de nice yıllar onların kulaklarını (dış dünyaya) kapattık. (Onları uyuttuk)

12. Sonra onları uyandırdık ki, iki zümreden hangisinin bekledikleri süreyi daha iyi hesap

192. Kehf. (8-27) 21. YIL.

8. ve hiç şüphe yok ki [zamanı gelince] yeryüzündeki her şeyi kupkuru toprak haline getireceğiz.

9. [BU DÜNYA hayatı bir sınamadan ibaret olduğuna göre, imdi] (6) sen Mağara İnsanlarını[n] ve [onların kendilerini] yazıtlara/kitabelere [adamalarının kıssasını]n, gerçekten, Bizim [öteki] mesajlarımızdan daha meraka değer bulunacağını mı düşünüyorsun? (7)

10. Hani, o gençler mağaraya sığındıkları zaman, "Ey Rabbimiz!" demişlerdi, "Bize katından bir rahmet bahşet; ve içinde bulunduğumuz [haricî] şartlar ne olursa olsun bizi doğruluk bilinciyle donat!" (8)

ettiğini bilelim.

13. Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yiğitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.

14,15. Kalkıp da, "Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Ondan başkasına asla ilah demeyiz. Yoksa andolsun ki saçma bir söz söylemiş oluruz. Şunlar, şu kavmimiz, ondan başka tanrılar edindiler. Onlar hakkında açık bir delil getirselerdi ya! Artık kim Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimdir?"dediklerinde onların kalplerine kuvvet vermiştik.

16. (İçlerinden biri şöyle dedi:) "Madem ki onlardan ve Allah'tan başkasına tapmakta olduklarından yüz çevirip ayrıldınız, o halde mağaraya çekilin ki, Rabbiniz size rahmetini yaysın ve içinde bulunduğunuz durumda yararlanacağınız şeyler hazırlasın."

17. (Orada olsaydın) güneş doğduğunda onun; mağaralarının sağ tarafına kaydığını, batarken de onlara dokunmadan sol tarafa gittiğini görürdün. Kendileri ise mağaranın geniş bir yerinde idiler. Bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah kime hidayet ederse işte o, doğru yolu bulandır. Kimi de şaşırtırsa, artık ona doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın girişinde iki kolunu uzatmış (yatmakta idi.) Onları görseydin, mutlaka onlardan yüz çevirip kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.

19. Böylece biz, birbirlerine sorsunlar diye onları uyandırdık. İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız"? dedi. (Bir kısmı) "Bir gün, ya da bir günden az", dediler. (Diğerleri de) şöyle dediler: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın; (şehir halkından) hangisinin yiyeceği daha temiz ve lezzetli ise ondan size bir rızık getirsin. Ayrıca, çok nazik davransın (da dikkat çekmesin) ve sizi hiçbir kimseye sakın sezdirmesin."

20. "Çünkü onlar sizi ele geçirirlerse ya taşlayarak öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman da bir daha asla kurtuluşa eremezsiniz."

21. Böylece biz, (insanları) onların halinden haberdar ettik ki, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve kıyametin gerçekleşmesinde de hiçbir şüphe olmadığını bilsinler. Hani onlar (olayın mucizevi tarafını ve asıl hikmetini bırakmışlar da) aralarında onların durumunu tartışıyorlardı. (Bazıları), "Onların üstüne bir bina yapın, Rableri onların halini daha iyi bilir"dediler. Duruma hakim olanlar ise, "Üzerlerine mutlaka bir mescit yapacağız"dediler.

11. Biz de bunun üzerine mağarada onların kulaklarını yıllarca [dış dünyaya] kapalı tuttuk, (9)

12. sonra onları uyandırdık, (10) ki (mağarada) geçen sürenin iki bakış açısından (11) hangisiyle daha iyi değerlendirildiğini [insanlara] gösterelim. (12)

13. [Şimdi] onların kıssasını bütün gerçeğiyle (13) sana anlatacağız.Onlar gerçekten de Rablerine yürekten inanan gençlerdi; ve biz de kendilerini doğru yolda derin bir bilinç ve duyarlıkla güçlendirmiş, (14)

14. kalplerini pekiştirmiştik; öyle ki, doğrulup [birbirlerine]: (15) "Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir", demişlerdi "Biz asla O'ndan başkasına yalvarıp yakarmayacağız, [çünkü böyle bir şey yaparsak] çok çirkin bir şey dile getirmiş oluruz!

15. Oysa, bu bizim soydaşlarımız, inançlarını destekleyen açık ve akla uygun bir delil (16) getiremedikleri halde (17) O'ndan başka varlıkları tanrı ediniyorlar: Allah hakkında yalan uyduran kimseden (18) daha zalim kim olabilir?

16. Bunun içindir ki, şimdi siz onlardan da, onların Allah'tan başka tapındıkları bütün o asılsız şeylerden de uzaklaşıp şu mağaraya sığının ki Rabbiniz rahmetini size ulaştırsın ve sizi durumunuza göre ruhlarınızın ihtiyaç duya şeylerle (19) donatsın!"

17. Ve [yıllarca] güneşin, doğarken onların mağarasını sağ yandan yalayıp geçtiğini, ba de onlara dokunmadan sol yandan geçip gi ve onların, mağaranın genişçe bir odasında (20) bulunduğunu görürdün: Rabbinin alametlerinden biriydi bu; Allah kime yol gösterirse doğru yolu bulan odur ve kimi de sapıklık içinde bıraksa, artık onun için doğru yolu gösteren bir dost, bir koruyucu bulamazsın.

18. Uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırdın. Öyle ki, Biz onları bir sağa çeviriyorduk, bir sola; ve köpekleri de eşikte ön ayaklarını uzatıp (uyuyakalmıştı). Onlara (bu halleriyle) rastlamış olsaydın arkanı dönüp kaçardın; onlardan yana için korkuyla dolardı. (21)

19. Derken [günü gelince] onları uykudan kaldırdık; (22) ve [olup biteni] birbirlerine sormaya başladılar.(23) İçlerinden biri: "(Burada) bu şekilde ne kadar kaldınız?" diye sordu. Ötekiler: "Ya bir gün ya da günün bir kısmı kadar" (24) dediler. [İçlerinden daha derin bir sezgiyle donanmış olanlar:] "Ne kadar kaldığımızı en iyi Rabbimiz bilir" dediler(25) ve (şöyle eklediler:) "Şimdi içinizden birini şu gümüş paralarla şehre gönderin de, baksın yiyeceklerden en temizi hangisi ise size ondan azık olarak alıp getirsin. Ama çok dikkatli davransın, sakın kimseye sizden bahsetmesin:

20. çünkü, bakın, sizin varlığınızı öğrenirlerse ya sizi taşlayarak öldürürler ya da zor altında sizi kendi

22. (Ey Muhammed!) Bazıları bilmedikleri şey hakkında atıp tutarak: "Onlar üç kişidirler, dördüncüleri köpekleridir"diyecekler. Yine, "Beş kişidirler, altıncıları köpekleridir"diyecekler. Şöyle de diyecekler: "Yedi kişidirler, sekizincileri köpekleridir."De ki: "Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir. Zaten onları pek az kimse bilir. O halde onlar hakkında (Kur'an'daki) apaçık tartışma (yı aktarmak) dan başka tartışmaya girme ve bunlar hakkında onlardan hiçbirine bir şey sorma.

23. Hiçbir şey hakkında sakın "yarın şunu yapacağım"deme!

24. Ancak, "Allah dilerse yapacağım"de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve "Umarım Rabbim beni, bundan daha doğru olana ulaştırır"de.

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz daha eklediler.

26. De ki: "Kaldıkları süreyi Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybını bilmek O'na aittir. O ne güzel görür, O ne güzel işitir! Onların, ondan başka hiçbir dostu da yoktur. O hükmüne hiçbir kimseyi ortak etmez."

27. Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kimse yoktur. O'ndan başka asla bir sığınak da bulamazsın.

dinlerine döndürürler ki, bu durumda, bir daha asla kurtulamazsınız!" (26)

21. İŞTE BU YOLLA (27) [insanların] dikkatini onların kıssası üzerine çektik, (28) ki onların başına gelenler konusunda aralarında tartıştıkları (29) zaman bilsinler ki, Allah'ın [ölümden sonraki kalkış konusundaki] vaadi bütünüyle gerçektir ve Son Saat'in gelip çatacağına hiç şüphe yoktur.Ve böylece [o şehrin ahalisinden] bazıları: "Onların anısına (30) bir anıt dikin; onların başına gelen her neyse, bunu en iyi Allah bilir" dediler. Görüşleri genel kabul gören başkaları ise: "Doğrusu, onların anısına mutlaka bir mescid yükseltmeliyiz!" dediler.

22. [Ve çağlar sonra], bilemeyecekleri bir konuda gereksiz tahminlerde bulunarak, "onlar üç kişiydiler; dördüncüleri köpekleriydi", yahut "beş kişiydiler, altıncıları köpekleriydi", hatta "yedi kişiydiler, sekizincileri köpekleriydi" diyen kimseler çıkacak. (31) De ki: "Onların sayısını en iyi Rabbim bilir! Zaten ancak çok az kimse onlar hakkında kayda değer bir şeyler bilmektedir. Bunun içindir ki, onlar hakkında, (kıssalarından çıkan) görünür dersin dışında, kimseyle tartışma(yın), (32) ve onlar hakkında daha fazla bilgi almak için o [rivayetçilerden] hiçbir şey sorma(yın)".

23. VE HİÇBİR ŞEY hakkında, "Ben bu işi yarın mutlaka yapacağım" deme;

24. (bunu) ancak "Eğer Allah dilerse" [sözcüğ birlikte söyle]. (33) Ve bunu unutursan [hatırladığın zaman] Rabbini anarak de ki: "Umarım ki Rabbim beni doğru olana bundan daha yakın olan bir bilgi ve duyarlık düzeyine eriştirir!"

25. VE [BAZILARI,] onlar[ın] mağaralarında üçyüz yıl kaldı[ğını ileri sürüyor] ve kimileri de [bu sayıya] dokuz yıl daha ekliyorlar. (34)

26. De ki: "Onların [orada] ne kadar kaldığını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin gizli gerçekleri [yalnızca] O'nun elindedir; O ne eşsiz bir görücü, ne eşsiz bir işiticidir! Onların O'ndan başka koruyucusu-kayırıcısı yoktur; çünkü O hükmünde kimseyi kendine ortak tutmaz!"

27. ÖYLEYSE, Rabbinin kitabından sana vahyedileni [insanlara] duyur. O'nun sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur; (35) Ve sen de O'ndan başka sığınacak kimse bulamazsın.

1. Allah ve Resûlünden,kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ültimatomdur:

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. Şunu bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz; Allah ise, inkârcıları perişan edecektir.

193. Tevbe. (1-37) 21. YIL.

1. ALLAH'TAN Ve O'nun Elçisi'nden, kendileriyle andlaşma yapmış bulunduğunuz, Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıran kimselere bir berâet, bir yükümsüzlük bildirisidir bu. (1)

3. Hacc-ı ekber gününde1, Allah ve Resûlünden bütün insanlara bir bildiridir: Allah ve Resûlü, Allah'a ortak koşanlardan uzaktır. Eğer tövbe ederseniz, bu sizin için hayırlıdır. Ama yüz çevirirseniz, şunu iyi bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakabilecek değilsiniz. İnkârcılara, elem dolu bir azabı müjdele!

4. Ancak Allah'a ortak koşanlardan, kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz, sonra da antlaşmalarında size karşı hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiç kimseye yardım etmemiş olanlar, bu hükmün dışındadır. Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah, kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

5. Haram aylar çıkınca bu Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

6. Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden sığınma talebinde bulunursa, Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı. Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir.

7. Allah'a ortak koşanların Allah katında ve Resûlü yanında bir ahdi nasıl olabilir? Ancak Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınız başkadır. Bunlar size karşı dürüst davrandığı sürece, siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

8. Onların bir ahdi nasıl olabilir ki! Eğer onlar size üstün gelselerdi, ne akrabalık (bağlarını), ne de antlaşma (yükümlülüğünü) gözetirlerdi. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışıyorlar, oysa kalpleri buna karşı çıkıyor. Onların pek çoğu fasık kimselerdir.

9. Allah'ın âyetlerini az bir karşılığa değiştiler de insanları onun yolundan alıkoydular. Bunların yapmakta oldukları şeyler gerçekten ne kötüdür!

10. Bir mü'min hakkında ne akrabalık (bağlarını), ne de antlaşma (yükümlülüğünü) gözetirler. İşte onlar taşkınlık yapanların ta kendileridir.

11. Fakat tövbe edip, namazı kılar ve zekâtı verirlerse, artık onlar sizin din kardeşlerinizdir. Bilen bir kavme âyetleri işte böyle ayrı ayrı açıklarız.

12. Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozup dininize dil uzatırlarsa, küfrün ele başlarıyla savaşın. Çünkü onlar yeminlerine riâyet etmeyen kimselerdir. Umulur ki, vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, peygamberi yurdundan çıkarmaya kalkışan ve üstelik size tecavüzü ilk defa kendileri başlatan bir kavimle savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Oysa

2. [Duyur onlara:] "Yeryüzünde dört ay daha [serbestçe] dolaşın, (2) fakat bilin ki, asla Allah'ın gözetiminden kaçamazsınız; ve (yine bilin ki,) Allah hakkı tanımaya yanaşmayan kimseleri, er geç utanç içinde bırakacaktır.

3. Ve yine Allah'tan ve O'nun Elçisi'nden bu Büyük Hac günü (3) bütün insanlığa [yapılmış] bir duyurudur şu: "Allah'ın Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlarla hiçbir bağlantısı yoktur; O'nun Elçisi'nin de (öyle). Hal böyleyken artık tevbe ederseniz, kendi iyiliğinize olacaktır bu; yok eğer (bu fırsatı da) teperseniz, o zaman, bilin ki, Allah'ın gözetiminden asla kurtulamayacaksınız!" Ve (bütün bunlardan sonra) sen [ey Peygamber], hakkı inkara şartlanmış olan o kimselere çok çetin bir azabı müjdele.

4. Ancak, kendileriyle sizin [ey inananlar] bir andlaşma yapmış bulunduğunuz Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlar arasından size karşı yükümlülüklerinde bundan böyle bir kusur işlemeyen ve size karşı kimseye arka çıkmayan kimseler bu söylenenlerin dışındadırlar; (4) öyleyse onlarla olan andlaşmanıza, üzerinde anlaştığınız süre doluncaya kadar (5) riayet e
(Ve bilin ki) Allah, yalnızca, kendisine karşı sorumluluk bilinci içinde olanları sever.

5. Ve (bu ölçülere uyarak geçirilen) haram ay
sona erince (6) artık nerede kıstırırsanız (7) öldürün müşrikleri; tutsak edin; çevirip kuşa
gözetlenebilecek her yerde bekleyip gözetl
onları. (8) Ama eğer dönüp tevbe ederler, s
katılırlar ve arındırıcı yükümlülüklerini yerine getirirlerse, artık bırakın yollarına gitsinler: Çünkü, her halükarda Allah çok acıyıp-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır. (9)

6. Ve Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlardan biri senin korumana başvurursa, (10) onu koruma altına al, olur ki [senden] Allah'ın sözünü işitip anla[yabili]r; ve sonra onu, kendini güvenlik içinde hissedebileceği bir yere ulaştır; (11) bu (davranışın), onların [belki de yalnızca] [hakkı] bilmedikleri için [günah işleyen] kimselerden olmaları ihtimalinden dolayıdır.

7. SİZİN [ey inananlar] Mescid-i Harâm'ın yakınında kendileriyle bir andlaşma yapmış olduğunuz kimselerin dışında, Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranların Allah ve O'nun Elçisi'yle bir andlaşma sağlamaları (12) nasıl mümkün olabilir ki? (13) [Sizin andlaşma yaptıklarınıza gelince,] onlar size karşı dürüst kaldıkları sürece siz de onlara karşı dürüst olun: çünkü, (unutmayın), Allah, yalnızca, kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıyanları sever.

8. [Başka] nasıl [olabilirdi ki?] (14) Eğer [düşmanlarınız] size üstün gelselerdi [size karşı] ne bir sorumluluk ne de bir koruma yükümlülüğü (15) taşıyacaklardı. Onlar size dilleriyle yaranmaya

Allah, -eğer siz gerçek mü'minler iseniz- kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.

14,15. Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü'min topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

16. Yoksa; Allah içinizden, Allah'tan, Resûlünden ve mü'minlerden başkasını kendilerine sırdaş edinmeksizin cihad edenleri ayırt etmeden bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

17. Allah'a ortak koşanların, inkârlarına bizzat kendileri şahitlik edip dururken, Allah'ın mescitlerini imar etmeleri düşünülemez. Onların bütün amelleri boşa gitmiştir. Onlar ateşte ebedî kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

19. Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ın bakım ve onarımını, Allah'a ve âhiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden kimse(lerin amelleri) gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zâlim topluluğu doğru yola erdirmez.

20. İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad eden kimselerin mertebeleri, Allah katında daha üstündür. İşte onlar, başarıya erenlerin ta kendileridir.

21. Rableri onlara, kendi katından bir rahmet, bir hoşnutluk ve kendilerine içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdelemektedir.

22. Onlar orada ebedi kalacaklardır. Şüphesiz, Allah katında büyük bir mükafat vardır.

23. Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ederlerse, babalarınızı ve kardeşlerinizi bile dost edinmeyin. İçinizden kim onları dost edinirse, işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticâret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, peygamberinden ve onun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fasık topluluğu doğru yola erdirmez."

25. Andolsun, Allah birçok yerde ve Huneyn savaşı gününde size yardım etmiştir. Hani, çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat (bu çokluk) size hiçbir yarar sağlamamış, yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti. Nihayet (bozularak) gerisin geriye dönüp kaçmıştınız.

çalışıyorlar, ama kalpleriyle kötülüğünüzü istiyorlar; zaten onların çoğu fasık kimselerdir.

9. Basit bir kazanç uğruna Allah'ın ayetlerini gözden çıkarıyor ve böylece O'nun yolundan dönü dönüveriyorlar: bakın, ne çirkin bütün bu yapageldikleri,

10. inanan kimseye karşı bu hiçbir sorumluluk, hiçbir koruma yükümlülüğü tanımayarak (işleyip durdukları): doğru yoldan çıkıp çizgiyi aşanlar (16) işte böyleleridir.

11. Ama yine de tevbe eder, salâta katılırlar ve arınma için gerekli yükümlülükleri yerine getirirlerse onlar da artık din kardeşleriniz sayılırlar: (17) Bakın, işte böyle açık açık ve ayrıntılı olarak dile getiriyoruz, bilmek öğrenmek isteyen bir topluluk için, ayetlerimizi!

12. Fakat eğer bir andlaşma yaptıktan sonra andlarını bozar (18) da dininizi karalamaya kalkarlarsa, o zaman, [kendi] andlarına saygısı olmayan bu sadakatsizlik timsali (19) kimselerle savaşın, ki (o zaman) belki [azgınlıklarından] vazgeçerler.

13. Andlarını bozan, Elçi'yi sürüp çıkarmak için yapmadıklarını komayan (20) ve saldıranları olmayı da size bırakmayan bir topluluğa karşı savaşmaktan geri mi duracaksınız? Onlardan çekiniyor musunuz yoksa? Yoo, asıl çekinmeniz gereken Allah'tır, (21) eğer [gerçekten] inan kimseler iseniz!

14. Savaşın onlarla! Allah sizin elinizle cezalandıracak onları; hor ve hakir kılacak; sizi de onlara karşı yardımıyla destekleyecek; ve inananların içlerini ferahlatıp

15. kalplerindeki öfkeyi yatıştıracak. Ve Allah dilediğine merhametle yönelir ve bağışlar; (22) çünkü Allah doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen mutlak ve sınırsız bilgi sahibidir.

16. [Ey İnananlar!] Allah, aranızdan, Allah'tan, O'nun Elçisi'nden ve O'na inananlardan başka kimseden yardım gözlemeden (23) [O'nun yolunda] her türlü çabayı gösterenleri ortaya çıkarmadan, (24) kendi halinize bırakılacağınızı mı (25) sanıyorsunuz? Oysa, Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

17. HAKKI inkar ettiklerine (tutum ve davranışlarıyla) bizzat kendileri tanıklık edip dururken, Allah'ın mescidlerini ziyaret etmek yahut onarıp gözetmek, Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıran kimselerin üzerine vazife değil. (26) Onlar, yapıp-ettikleri boşa gidecek olan kimselerdir; ateşte yerleşip kalacak olan kimseler! (27)

18. Allah'ın mescidlerini ziyaret etmek yahut onarıp gözetmek, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, salâtında dosdoğru ve sürekli olan, arınmak için vermekle yükümlü olduğu şeyi veren ve Allah'tan başka kimseden korkup çekinmeyen kimselere

26. Sonra Allah, Resûlü ile mü'minler üzerine kendi katından güven duygusu ve huzur indirdi. Bir de sizin göremediğiniz ordular indirdi ve inkar edenlere azap verdi. İşte bu, inkârcıların cezasıdır.

27. Sonra Allah, bunun ardından yine dilediği kimsenin tövbesini kabul eder. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

28. Ey iman edenler! Allah'a ortak koşanlar ancak bir pislikten ibarettir. Artık bu yıllarından sonra, Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah dilerse lütfuyla sizi zengin kılar. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler, "Üzeyr Allah'ın oğludur"dediler. Hıristiyanlar ise, "İsa Mesih Allah'ın oğludur"dediler. Bu onların ağızlarıyla söyledikleri (gerçeği yansıtmayan) sözleridir. Onların bu sözleri daha önce inkar etmiş kimselerin söylediklerine benziyor. Allah onları kahretsin. Nasıl da haktan çevriliyorlar!

31. (Yahudiler) Allah'ı bırakıp, hahamlarını; (hırıstiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa, bunlar da ancak, bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardır. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır.

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler hoşlanmasalar da Allah, nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz.

33. O, Allah'a ortak koşanlar hoşlanmasalar bile dinini, bütün dinlere üstün kılmak için, peygamberini hidayetle ve hak dinle gönderendir.

34. Ey iman edenler! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar ve Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar. Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele.

35. O gün bunlar cehennem ateşinde kızdırılacak da onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak ve, "İşte bu, kendiniz için biriktirip sakladığınız şeylerdir. Haydi tadın bakalım biriktirip sakladıklarınızı"! denilecek.

36. Şüphesiz Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu Allah'ın dosdoğru kanunudur. Öyleyse o aylarda kendinize zulmetmeyin. Fakat Allah'a ortak koşanlar sizinle nasıl topyekûn savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekûn savaşın. Bilin ki Allah, kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

vergidir. Ve dolayısıyla, ancak böyleleri doğru yolda yürüyenler arasında olmayı umabilirler! (28)

19. [Bir tek] hacılara su vermeyi ve Mescid-i Harâm'ı onarıp -gözetmeyi, Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah yolunda elinden gelen her türlü çabayı gösteren biri[nin üstlendiği görevler]le bir mi tutuyorsunuz? Bu [görevler] Allah katında (hiç de) denk değildir. (29) Ve Allah [bile bile] zulmeden topluluğa asla hidayet etmez.

20. (Ama) inanan, zulüm ve kötülük diyarını terk eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla her türlü çabayı gösteren kimseler(e gelince,) Allah katında en yüksek onur payesi onlarındır; ve onlardır, [sonunda] kazanacak olan!

21. Rableri onları kendi katından [doğup gelen] bir rahmetle [kendi] hoşnutluğuyla ve (nihayet) kendilerini kesintisiz bir doyum ve mutluluğun beklediği o hasbahçelerle müjdeliyor.

22. İçlerinde ebediyyen yerleşip kalacakları (bahçelerle). Demek ki, katında en büyük ödülü koyan Allah'tır! (30)

23. SİZ EY imana erişenler! Hakkın inkarı eğer gönüllerinde imandan daha çok yer tutuyorsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) dost ve ya
bilmeyin: çünkü içinizden kimler ki onlarla d
kurarsa, (bilin ki), işte onlardır kötülüğü seç
işleyen kimseler! (31)

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, mensup olduğunuz ya da boy, kazanıp (biriktirdiğiniz) mallar, k gitmesinden kaygılandığınız ticaret, hoşlandığınız konutlar size Allah'tan ve O'nun Elçisi'nden ve O'nun yolunda kavga vermekten daha gönül bağlayıcı geliyorsa, bekleyin o zaman Allah iradesini açığa vuruncaya kadar; (32) Ve [bilin ki,] Allah, günaha gömülüp gitmiş bir topluluğa asla hidayet etmez".

25. Gerçekten de Allah, [sayıca az olduğunuz zaman] pek çok savaş meydanında size yardım etmişti; ve Huneyn Günü'nde de, o sayıca çokluğunuz sizi kurumlandırdığı ama (tek başına) pek bir işinize yaramadığı o gün de [öyle yapmıştı]; çünkü yeryüzü, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti de arkanızı dönüp geri çekilmiştiniz: (33)

26. Bunun üzerine, Allah, Elçisi'nin ve inananların içlerine katından bir sükûnet indirmiş, görmediğin güçlerle donatmış (34) ve hakkı inkara şartlanan kimseleri azaba uğratmıştı: ki, hakkı inkar edenlerin cezası da böyledir zaten!

27. Ama bütün bunlara rağmen, (35) Allah dilediğini merhamet edip bağışlayacaktır; çünkü Allah çok acıyan-esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır! (36)

28. SİZ EY imana erişenler! Bilin ki, Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlar düpedüz kirlenmiş kimselerdir; (37) bu yüzden bu yıldan

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
214
Getir
DUR
-
+
Font size: 14

37. Haram ayları ertelemek, ancak inkarda daha da ileri gitmektir ki bununla inkar edenler saptırılır. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uygun getirip böylece Allah'ın haram kıldığını helal kılmak için Haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar. Onların bu çirkin işleri, kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah inkarcı toplumu doğru yola iletmez.

sonra (38) artık Mescid-i Harâm'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksul düşmekten kaygı duyuyorsanız, o zaman [bilin ki], Allah, dilerse sizi bolluk ve cömertliğiyle zengin kılacaktır: (39) Çünkü Allah mutlaka doğru hüküm ve hikmetle edip-eyleyen sınırsız bilgi sahibidir!

29. [Ve] kendilerine [çok önceden] vahiy bahşedilmiş olduğu halde [gerçek anlamda] Allah'a da, ahiret gününe de inanmayan, (40) Allah ve O'nun Elçisi'nin yasakladığını yasak saymayan, (41) ve böylece [Allah'ın onlar için din olarak seçtiği] hak dini din olarak benimseyip ona uymayan kimselerle (42) savaşın; tâ ki, [savaş yoluyla] baş eğdirilip (43) kendi elleriyle bağışıklık vergisi ödeyinceye kadar.

30. YAHUDİLER: "Üzeyir Allah'ın oğludur" diyorlar; Hıristiyanlarsa: "İsa Allah'ın oğludur" diyorlar. Bunlar, özleri itibariyle, böylelerinin geçmiş çağlarda hakkı inkar edenlerin uydurduğu asılsız iddialara özenerek dillerine doladıkları söylentilerdir! (44) [işte şu bedduayı hak ediyorlar:] "Allah kahretsin onları!" (45) Zihnen nasıl da saptırılıyorlar! (46)

31. Hahamlarını, rahiplerini, bir de Meryem o Mesih'i, Allah'la beraber rableri olarak gördü (47) Oysa, Tek Tanrı'dan başkasına kulluk e emrolunmuş değillerdi; (o Tek Tanrı ki,) O'nd başka tanrı yoktur, (O Tek Tanrı ki,) sınırsız ve izzetiyle, (böylelerinin) O'nun tanrılığında pay yakıştırdıkları her şeyden bütünüyle uz yücedir!

32. Allah'ın [yol gösterici] ışığını, laf kalabalığıyla (48) söndürmek istiyorlar: Fakat Allah [bunun gerçekleşmesine] izin vermeyecektir, çünkü O, ışığının olanca aydınlığıyla yayılmasını irade etmiştir, hakkı inkar edenler bundan hoşlanmasa da! (49)

33. O'dur, dinini bütün [bâtıl] dinlere karşı üstün kılmak üzere (50) hidayeti ve hak dini [yaymak göreviyle] Elçisi'ni gönderen; Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlar bundan hoşlanmasalar da.

34. Siz ey imana erişenler! Bilin ki, hahamların, rahiplerin çoğu, insanların mallarını, haksızcasına yiyip yutuyor ve [onları] Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar. Fakat bütün o altın ve gümüşü toplayıp Allah yolunda harcamayanlar (51) var ya, (işte) onlara [sonraki hayat için] çok çetin azabı müjdele:

35. Bu [toplanıp saklanan altının, gümüşün] cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınlarının, böğürlerinin ve sırtlarının damgalanacağı Gün, (52) [bu günahkarlara]: "İşte, kendiniz için topladığınız hazineler!" denecek, "Şimdi tadın bakalım, sarılıp sakladığınız hazinelerin [başınıza açtığı belanın] tadını!"

36. BİLİN Kİ, Allah'a göre ayların sayısı, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı gün koyduğu ölçü uyarınca

onikidir; [ve] bunlardan dördü haram aylardır; (53) işte [Allah'ın] her zaman geçerli sapasağlam yasa[sı] budur. O halde, bu [aylar] konusunda artık kendinize yazık etmeyin. (54) Ve onlar sizinle nasıl topyekün savaşıyorlarsa, siz de Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıranlarla öyle topyekün savaşın; (55) ve bilin ki Allah, kendisine karşı sorumluluk bilincine sahip olanlarla beraberdir.

37. [Aylara] ilave yapmak, [onların] hakkı tanımaktan kaçınma tavırları içinde olsa olsa fazladan bir örnek, hakkı inkara yeltenenleri (daha da) saptıran bir vesiledir. (56) (Sözkonusu) bu [çoğaltmayı], ayların sayısını Allah'ın yasak kıldığı takvime uyarlamak amacıyla bir yıl olumlayıp bir yıl yasak sayıyor (57) ve böylece Allah'ın yasak kıldığı şeyi (kendilerince) meşrulaştırmaya kalkışıyorlar. (58) Kendi yaptıkları (bu) kötülük güzel görünüyor onlara. Zaten Allah hakkı tanımaktan kaçınan insanları doğru yola yöneltmez.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

14. Onlar cennetliklerdir. Yapmakta olduklarına karşılık, orada sürekli kalacaklardır.

15. Biz insana anne babasına iyi davranmayı emrettik. Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu! Onun (anne karnında) taşınması ve sütten kesilme süresi (toplam olarak) otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca şöyle der: "Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et. Neslimi de salih kimseler yap. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım."

16. İşte, yaptıklarının iyisini kabul edeceğimiz ve günahlarını bağışlayacağımız bu kimseler cennetlikler arasındadırlar. Bu, onlara öteden beri yapılagelen doğru bir va'ddir.

17. Anne ve babasına, "Öf size! Benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken, beni tekrar diriltilecek olmakla mı tehdit ediyorsunuz?"diyen kimseye onlar Allah'a sığınarak, "Yazıklar olsun sana! İman et, Allah'ın va'di gerçektir"diyorlar, o da, "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir"diyordu.

18. İşte onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar içinde, haklarında o sözün (azabın) gerçekleştiği kimselerdir. Şüphesiz onlar ziyana uğrayanlardır.

19. Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. (Bu da) Allah'ın onlara yaptıklarının karşılığını tastamam vermesi içindir. Aslâ kendilerine haksızlık yapılmaz.

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

14. onlar yaptıkları her şeyin bir ödülü olarak orada kalacak cennetliklerdir.

15. İMDİ, insana emrettiğimiz [fiillerin en güzellerinden biri,] anne-babasına karşı iyi davranmasıdır. (16) Annesi onu zahmetle ta zahmetle doğurdu; annesinin onu taşıması anneye bağımlılığı otuz ayı buldu. (17) Nihayet tam olgunluğa erişip kırk yaşına vardığında (18) o, [dürüst ve erdemli biri olarak], "Ey Rabbim!" diye yakarır, "Bana ve anne-babama lütfettiğin nimetler için ebediyyen şükretmemi ve Senin kabulüne mazhar olacak [şekilde] doğru ve yararlı şeyler yapmamı nasip et; benim soyuma [da] iyilik bağışla. Gerçek şu ki pişmanlık içinde (19) Sana döndüm: elbette ben Sana teslim olanlardanım!"

16. nlar [öyle] kişilerdir ki Biz yaptıklarının iyilerini kabul ederiz (20) ve kötü fiillerini de görmezden geliriz: [onlar,] kendilerine [bu dünyada] verilen doğru sözün tutulmasıyla cennet sakinleri arasına katılacaklardır.

17. Fakat [öyle insan da var ki] kendisine Allah'a inanmayı her tavsiye ettiklerinde anne-babasına, "Yuh olsun size!" diye çıkışır, "Benden önce [bu kadar çok] insan gelip geçmişken [öldükten sonra] tekrar diriltileceğimizi mi söylüyorsunuz?" (21) Onlar ise Allah'ın yardımı için dua eder ve "Yazık sana!" derler, "Çünkü Allah'ın vaadi her zaman doğru çıkar!" O da: "Bu, eski zamanların masallarından başka bir şey değil!" diye cevap verir.

18. İşte bunlar, kendilerinden önce geçip gitmiş [öteki günahkar] insanlar ve görünmeyen varlıklar toplulukları (22) ile birlikte [yok olup gitme]

20. İnkâr edenler ateşe sunuldukları gün, (onlara şöyle denir:) "Dünyadaki hayatınızda güzelliklerinizi bitirdiniz, onların zevkini sürdünüz. Bugün ise yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı, alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız."

21. Kendisinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçmiş olan Âd kavminin kardeşini (Hûd'u) hatırla. Hani Ahkâf'taki kavmini, "Ancak Allah'a ibadet edin, çünkü ben sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum"diye uyarmıştı.

22. Onlar ise, "Sen bizi ilahlarımızdan alıkoymak için mi geldin? Doğru söyleyenlerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi başımıza getir"dediler.

23. Hûd, "(Bu konudaki) bilgi ancak Allah katındadır. Ben size, benimle gönderileni tebliğ ediyorum. Fakat ben sizi câhillik eden bir kavim olarak görüyorum"dedi.

24. O azabı vâdilerine doğru yayılan bir bulut olarak gördüklerinde, "Bu bize yağmur getiren bir buluttur"dediler. Hûd, "Hayır, o sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde elem dolu azabın bulunduğu bir rüzgârdır"dedi.

25. "O, Rabbimin emriyle her şeyi yerle bir eder."Derken evlerinden başka hiçbir şeyleri görünmez hâle geldiler. İşte biz, suç işleyen toplumu böyle cezalandırırız.

cezasına çarptırılacak olanlardır. Onlar, kesinlikle kaybedenlerden olacaktır:

19. [öteki dünyada] onların tümü, yaptıkları [iyi veya kötü] şeylere göre tesbit edilmiş bir dereceye sahip olacaklardır; ve böylece (23) Allah, onların yaptıklarının karşılığını tam olarak ödeyecek ve hiç kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

20. Hakikati inkara şartlanmış olanlar ateşin karşısına getirilecekleri Gün, [onlara:] "Bütün güzel şeyler[deki payınızı] dünya hayatında tükettiniz, [öteki dünyayı hiç düşünmeden] onlarla sefa sürdünüz!" denilecektir, "O halde, bugün yeryüzünde küstahça büyüklük tasladığınız (24) ve haklı olan her şeye karşı mücadele ettiğiniz için ve yaptığınız bütün sapkınlıkların karşılığı olarak aşağılanma cezası ile cezalandırılacaksınız!"

21. VE ÂD'IN kardeşini (25) hatırlayın; hani o, gerek kendi bilgisi içinde gerekse bilgisi dışındaki zamanlarda (26) gerçekleşmiş olan [öteki] uyarıları(n izlerini) görerek şu kum tepeleri arasında [yaşamış olan] halkını uyardı: "Yalnızca Allah'a kulluk edin! Yoksa ben, sizin dehşet verici bir günde azaba uğramanızdan korkarım!"

22. Onlar, "Sen," dediler, "Bizi tanrılarımızdan soğutup vazgeçirmek için mi geldin? Öyleyse hakikat erbabı isen, bizi tehdit edip durduğ [akibeti] gerçekleştir bakalım!"

23. O, "[Bu akibetin ne zaman gerçekleşeceğ bilgisi Allah katındadır." dedi, "Ben, sadece emanet edilen mesajı size iletiyorum; ama görüyorum ki siz [doğrudan ve eğriden] habersiz bir kavimsiniz!"

24. Sonuçta yoğun bir bulutun vadilerine doğru yaklaştığını fark ettiklerinde, (27) "Bu, bize [bereketli] bir yağmur getirecek olan buluttur!" diye haykırdılar. Ama Hûd,] "Hayır," dedi, "o, sizin [bu kadar müstehzî şekilde] çabuklaşmasını istediğiniz acıklı azabı haber veren bir rüzgardır.

25. Her şeyi Rabbi'nin emriyle yakıp yıkacak [bir rüzgar]!"Onlar öylesine çarçabuk silinip gittiler ki (28) geride [bomboş] evlerinden başka bir şey kalmaz oldu: Biz günaha saplanmış bir topluluğu işte böyle cezalandırırız.

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14
YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

28. Allah'ı bırakıp ona yakınlık sağlamaları için edindikleri ilahlar kendilerine yardım etseydi ya!? Aksine onları yüzüstü bırakarak uzaklaşıp kayboldular. Bu onların yalanı ve uydurmakta oldukları şeydir.

29. Hani Kur'an'ı dinlemek üzere cinlerden bir grubu sana yöneltmiştik. Onlar, onun huzuruna gelince birbirlerine, "Susun!"dediler. Kur'an'ın okunması bitince de uyarıcı olarak kavimlerine döndüler.

30. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki

195. Ahkaf. (28-35) 22. YIL.

28. Peki, kendilerini [O'na] yaklaştırırlar ümidiyle (33) tapınmak için Allah'tan başka ilah olarak seçtikleri bu [varlık]lar [sonunda] kendilerine yardım ettiler mi? Hayır, tersine onları yüzüstü bıraktılar: çünkü bu [sahte ilahlık] onların kendi kendilerini kandırmalarının ve düzmece hayallerinin ürününden başka bir şey değildi. (34)

29. HANİ (35) [ey Muhammed,] Biz bir grup tanınmayan/bilinmeyen varlığı, Kur'an'ı dinleyebilsinler diye sana doğru yöneltmiştik (36) ve o(nun mesajları)nı fark eder etmez de (37) [birbirlerine] "Sessizce dinleyin!" demişler ve

kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik."

31. "Ey kavmimiz! Allah'ın dâvetçisine uyun, ona iman edin ki, günahlarınızı bağışlasın ve sizi elem dolu bir azaptan kurtarsın."

32. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde Allah'ı âciz bırakacak değildir. Kendisi için Allah'tan başka dostlar da bulunmaz. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye gücünün yeteceğini görmediler mi? Evet şüphesiz O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

34. İnkâr edenlere ateşe sunuldukları gün, "Bu gerçek değil miymiş?"denir. Onlar, "Evet, Rabbimize andolsun ki gerçekmiş"derler. Allah, "Öyle ise inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı azabı tadın!"der.

35. (Ey Muhammed!) O halde yüksek azim sahibi peygamberlerin sabretmesi gibi sabret. Onlar için acele etme. Onlar tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, sanki dünyada gündüzün bir anından başka kalmadıklarını sanırlar. Bu bir duyurudur. Ancak yoldan çıkmış olan topluluk helak edilir.

[okuma] bittiğinde kendi toplumlarına uyarıcı olarak (38) dönmüşlerdi.

30. Onlar, "Ey halkımız!" diye seslendiler, " [Tevrat'tan] geriye hakikat adına ne kalmışsa hepsini teyid (ve tasdik) eden, (39) Musa[nınkin]den sonra indirilmiş olan bir vahyi dinleyip geldik: (ve anladık ki) bu [vahiy] hakikate ve dosdoğru yola götürmektedir".

31. "Ey halkımız! Allah'ın çağrısına uyun ve O'na iman edin: O, [geçmişte işlediğiniz bütün] günahlarınızı affedecek ve [öteki dünyada] sizi acıklı azaptan koruyacaktır.

32. Ama Allah'ın çağrısına uymayan, [O'ndan] yeryüzünde asla kurtulamaz, ve [öteki dünyada] O'na karşı hiçbir koruyucu bulamaz: böyleleri, sapıklık içinde kaybolup gitmişlerdir." (40)

33. ÖYLEYSE onlar, [öteki dünyayı inkar edenler,] gökleri ve yeri yaratmış olan ve onları yaratmaktan yorulmayan (41) Allah'ın [aynı zamanda] ölüye yeniden hayat verme gücüne sahip olduğunu da anlamazlar mı? Evet O, kesinlikle dilediği her şeyi yapma gücüne Sahip'tir!

34. Böylece, hakikati inkara şartlanmış olanlar, ateşin karşısına getirilecekleri ve "Bu, gerçek mi?" diye sorulacağı Gün "Rabbimize andols öyle!" diye cevaplayacaklar. [Bunun üzerine "Öyleyse, hakikati inkar etmenizin karşılığı olan bu azabı tadın!" diyecektir.

35. ÖYLEYSE [ey inananlar,] kalpleri azim ve kararlılıkla doldurulmuş olan bütün Peygan gibi sıkıntılara karşı sabırlı olun ve onlara sab katlanın. Ve [hakikati inkar edip duran] bu kişilerin hemen azaba çarptırılmalarını istemeyin: kendilerine vaad edilen şeyin (42) [gerçekleştiğini] gördükleri o Gün, [yeryüzünde] kaldıkları süre, onlara [dünyevî ölçülerle] ancak bir günün bir saati kadar (43) [kısa görünecek.]Mesaj[ımız işte budur.] Öyleyse hiç sapkın bir halktan başkası yok edilir mi? (44)

214

Getir

DUR

- +

fontsize: 14

196. Nasr. (Tümü) 22. YIL.

1,2,3. Allah'ın yardımı ve fetih (Mekke fethi) geldiğinde ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tespihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O tövbeleri çok kabul edendir.

196. Nasr. (Tümü) 22. YIL.

1. ALLAH'ın yardımı ve zafer geldiğinde,

2. ve insanların Allah'ın dinine (1) dalga dalga girdiklerini gördüğünde,

3. Rabbinin sınırsız şanını yücelt, O'na hamdet ve O'ndan mağfiret dile: çünkü O, her zaman tevbeleri kabul edendir. (2)

197. İbrahim. (6,36) 22. YIL.

6. Hani Mûsâ kavmine, "Allah'ın size olan nimetini anın. Hani O sizi, Firavun ailesinden kurtarmıştı. Onlar sizi işkencenin en ağırına uğratıyorlar, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşte bunda size Rabbinizden büyük bir imtihan vardır"demişti.

36. "Rabbim! Çünkü o putlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık kim bana uyarsa o

197. İbrahim. (6,36) 22. YIL.

6. Hani, (6) Musa [da] halkına [bu doğrultuda]: "Allah'ın size bahşettiği nimeti hatırlayın!" demişti, "O sizi Firavun yönetiminin elinden kurtarmıştı; (onlar ki) size dayanılmaz acılar çektiriyor; oğullarınızı boğazlayıp, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı: (7) (eğer bilirseniz) size Rabbinizden büyük bir sınamaydı, bu.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

bendendir. Kim de bana karşı gelirse şüphesiz sen çok bağışlayan, çok merhamet edensin."

36. Çünkü, ey Rabbim, bu [tapınma nesneleri] gerçekten, insanlardan pek çoğunu yoldan çıkardı!"Bunun içindir ki, [yalnızca tebliğ ettiğim dinde] bana uyan kimse gerçekten bendendir; (51) bana baş kaldırana gelince, şüphesiz Sen çok acıyan, esirgeyen gerçek bağışlayıcısın!

1. Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah, sizin sürdürdüğünüz konuşmayı (zaten) işitmekteydi. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

2. İçinizden kadınlarına zıhar1 yapanlar bilsinler ki, o kadınlar onların anaları değildir. Onların anaları ancak, kendilerini doğuran kadınlardır. Şüphesiz onlar (zıhar yaparlarken) hoş karşılanmayan ve yalan bir söz söylüyorlar. Şüphesiz Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

3. Kadınlarından zıhar yaparak ayrılıp sonra da söylediklerinden dönecek olanlar, eşleriyle birbirlerine dokunmadan önce, bir köle azat etmelidirler. İşte bu hüküm ile size öğüt veriliyor. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

4. Kim (köle azat etme imkanı) bulamazsa, eşine dokunmadan önce ardarda iki ay oruç tutmalıdır. Kimin de buna gücü yetmezse altmış fakiri doyurmalıdır. Bunlar Allah'a ve Resülüne hakkıyla iman edesiniz diyedir. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler için elem dolu bir azap vardır.

5. Allah'a ve Resülüne düşmanlık edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Oysa biz apaçık âyetler indirdik. Kafirler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. Allah'ın onları hep birden diriltip yaptıklarını kendilerine haber vereceği günü hatırla. Allah onları sayıp zaptetmiş, onlarsa bunları unutmuşlardır. Allah her şeye şahittir.

7. Göklerdeki ve yerdeki her şeyi Allah'ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişi gizlice konuşmaz ki, dördüncüleri O olmasın. Beş kişi gizlice konuşmaz ki altıncıları O olmasın. Bundan daha az, yahut daha çok da olsalar, nerede olurlarsa olsunlar, O mutlaka onlarla beraberdir. Sonra onlara yaptıklarını Kıyamet günü haber verecektir. Allah her şeyi hakkıyla bilir.

8. Gizlice konuşmaktan menedilip de, menedildikleri şeyi işleyen ve günah, düşmanlık ve peygambere isyanı konuşanları görmedin mi? Sana geldiklerinde Allah'ın seni selamlamadığı selamla selamlıyorlar. İçlerinden de, "Söylediklerimizden dolayı Allah bize azap etse ya!"diyorlar. Cehennem onlara yeter! Oraya girecekler. Ne kötü varış yeridir orası!2

9. Ey iman edenler! Siz başbaşa gizlice konuştuğunuz zaman, günah, düşmanlık ve peygambere isyanı konuşmayın. İyilik ve takvayı

198. Mücadele. (Tümü) 22. YIL.

1. ALLAH, kocası hakkında sana başvuran ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözlerini işitmiştir. (1) Ve Allah ikinizin söylediklerini de mutlaka işitir: (2) Şüphesiz Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

2. [Bundan sonra] içinizden "Sen artık bana annem kadar haramsın!" diyerek (3) hanımlarından ayrılanlara gelince, [unutmasınlar ki] (eşleri) hiçbir zaman anneleri [gibi] olamaz: kendilerini doğuran kadından başkası anneleri olamaz: o halde, akla sığmayan (4) bir sözdür söyledikleri, [bu nedenle de] asılsız ve düzmecedir. Ama Allah, gerçekten günahları affedicidir, çok bağışlayıcıdır:

3. o halde, "Sen bana annem kadar haramsın!" diyerek hanımlarından ayrılanlara ve sonra söylediklerinden geri dönenlere gelince, [onl keffâreti] eşlerin tekrar birbirlerine dokunmalarından önce bir köleyi özgürlüğü kavuşturmak (5) olacaktır: size [burada] tav edilen budur; çünkü Allah yaptığınız her şey tamamiyle haberdardır. (6)

4. Ancak buna imkanı olmayan, [bunun yerine,] birbirlerine yeniden dokunmadan önce peşpeşe iki ay oruç tutacak; (7) ve buna gücü yetmeyen altmış yoksulu doyuracak: (8) bu, Allah'a ve Elçisi'ne inancınızı isbat etmeniz (9) için (gerekli)dir. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır; ve hakikati inkar edenleri [öteki dünyada] şiddetli bir azap beklemektedir.

5. Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelenler, onlardan önce yaşamış olup da Biz [kendilerine] açık mesajlar (10) gönderdikten sonra aşağılanmış bulunan [zalim]ler kadar aşağılanacaklardır. Ve [böylece,] hakikati inkar edenleri utanç verici bir azap bekleyecektir,

6. Allah'ın onları dirilteceği ve [hayatta iken] yaptıkları her şeyi tam olarak (kendilerine) anlatacağı Gün: onlar unutmuş olsalar bile Allah onu [bütünüyle] hesaba katacaktır; çünkü Allah her şeye şahittir.

7. [EY İNSANOĞLU] göklerde ve yerde olan her şeyi Allah'ın bildiğinden haberin yok mu? Aralarında gizli gizli konuşan her üç kişinin dördüncüsü mutlaka O'dur ve her beş kişinin altıncısı; ister daha az isterse çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar O'nsuz olamazlar. Ama sonunda, Kıyamet Günü, Allah, yaptıklarını onlara gösterecektir: çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

konuşun ve huzuruna toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

10. O kötü fısıltılar iman edenleri üzmek için ancak şeytandan kaynaklanmaktadır. Oysa şeytan, Allah'ın izni olmadıkça, mü'minlere hiçbir zarar verebilecek değildir. Öyle ise mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

11. Ey iman edenler! Size, "Meclislerde yer açın"denildiği zaman açın ki, Allah da size genişlik versin. Size, "Kalkın", denildiği zaman da kalkın ki, Allah içinizden inananların ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

12. Ey iman edenler! Peygamber ile başbaşa konuşacağınız zaman, başbaşa konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şâyet (sadaka verecek bir şey) bulamazsanız, bilin ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Başbaşa konuşmanızdan önce sadakalar vermekten çekindiniz mi? Bunu yapmadığınıza ve Allah da, sizi affettiğine göre artık namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Resülüne itaat edin. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

14. Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmez misin? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Onlar bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

16. Onlar yeminlerini kalkan yapıp (insanları) Allah'ın dininden alıkoydular. Bunun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Onların malları da, evlatları da Allah'a karşı kendilerine bir yarar sağlamayacaktır. Onlar, cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

18. Allah'ın onları hep birden dirilteceği, onların da (kendilerini kurtaracak) bir iş üzerinde olduklarını sanarak size yemin ettikleri gibi Allah'a da yemin edecekleri günü düşün! İyi bilin ki, onlar yalancıların ta kendileridir.

19. Şeytan onları hakimiyeti altına alıp kendilerine Allah'ı anmayı unutturmuştur. İşte onlar şeytanın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, şeytanın tarafında olanlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

20. Allah'a ve peygamberine düşman olanlar var ya, işte onlar en aşağı kimselerin arasındadırlar.

21. Allah, "Şüphesiz ben ve peygamberlerim galip geleceğiz"diye yazmıştır. Şüphe yok ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun, babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy-sopları olsalar bile, Allah'a ve peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından

8. (Ve sen ey Muhammed!) gizli konuşmalar [yoluyla dolap çevirmek]ten men edilen, (11) ama men edildikleri şeye [tekrar] başvurmaktan kaçınmayanların ve kötülükte bulunmaya, saldırganlığa ve Elçi'ye karşı gelmeye (12) niyetlenerek fesatlık kuranların farkında değil misin? Bu [insan]lar, sana ne zaman yaklaşsalar (13) Allah'ın asla hoş görmeyeceği tarzda seni selâmlarlar; (14) ve birbirlerine: "Allah neden söylediklerimizden dolayı bizi cezalandırmıyor?" (15) derler. Cehennemdir onların payına düşecek olan: onlar işte oraya girecekler; o, ne kötü bir duraktır!

9. [O halde,] ey iman etmiş olanlar, gizli konuşmalarınızda, kötü fiiller, saldırgan davranışlar ve Elçi'ye itaatsizlik niyetiyle fesat kurmayı bırakın; (16) [bunun yerine] fazilet ve Allah'a karşı sorumluluk bilinci üzerinde görüşmeler yapın: ve [her zaman] huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun.

10. [Öteki her türlü] gizli konuşmalar yalnızca şeytanın işidir, o ki inananlara bu şekilde üzüntü verir; ama Allah'ın izni olmadıkça onlara hiçb
zarar veremez: (17) inananlar yalnızca Allah'
güvensinler!

11. SİZ EY imana ermiş olanlar! Size, "Toplumsal
hayatınızda (18) birbirinize yer verin!" denild
yer verin: [karşılığında] Allah da [rahmetind
yer verir. (19) Ve ne zaman size, "[İyi bir iş iç
ayağa kalkın!" denildiğinde ayağa kalkın; (20) [ve]
Allah, içinizden iman etmiş olanları ve [hepsinin üstünde,] kendilerine [doğru] bilgi tevdî edilenleri [kat kat] yüceltecektir: (21) Çünkü Allah bütün yapıp-ettiklerinizden haberdardır.

12. SİZ EY iman etmiş olanlar! Elçi'ye ne zaman bir şey danış[maya niyetlen]irseniz, bu danışma vesilesi ile karşılıksız yardımda bulunun: (22) bu sizin yararınıza olacak ve sizin [iç] temizliğinizi sağlayacaktır. Ama buna gücünüz yetmezse (23) [bilin ki] Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

13. [Elçi'ye] danışmanız vesilesiyle kimseye bir yardımda bulunmamaktan dolayı [günah işlemiş olabileceğinizden] korkuyor musunuz? Eğer [imkanlarınızın olmamasından dolayı] bunu yapamazsanız ve Allah size affediciliğini gösterirse, siz de namazlarınızda devamlı ve dikkatli olun ve [sadece] arındırıcı yükümlülüklerinizi (24) yerine getirin ve [böylece] Allah'a ve Elçisi'ne itaat edin: Çünkü Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

14. ALLAH'IN gazabına uğrayan bir toplum ile dostluk kuranların (25) farkında değil misin? Onlar ne sizdendir [ey müminler] ne de o [hakikati inatla reddede]nlerden: böylece onlar yalan ve düzmece (değerler) üstüne [onların yalan ve sahte olduklarını] bile bile yemin ederler.

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
214 Getir DUR - + fontsize: 14

bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedi kalacakları cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

15. Allah onlar için [öteki dünyada] şiddetli bir azap hazırlamıştır. Onların yapageldikleri şey gerçekten çok kötüdür:

16. Onlar ahidlerini [yalancılıklarına ve sahtekarlıklarına] örtü yaptılar ve böylece başkalarını Allah yolundan alıkoydular: (26) bu nedenle onları alçaltıcı bir azap beklemektedir.

17. Ne dünyevî servetleri ne de soy sopları onları Allah'a karşı koruyamayacaktır: Onlar, kalıcı meskenleri olan cehenneme mahkum edilmişlerdir!

18. Allah'ın onların tümünü tekrar dirilteceği Gün, [şimdi] senin önünde yemin ettikleri gibi, [varsayımlarında] haklı oldukları zannıyla (27) O'nun önünde de yemin edecekler. Gerçek şu ki, [en büyük] yalancılar onlardır! (28) .

19. Şeytan, onlar üzerinde üstünlük kurmuş ve onları Allah'ı anmaktan uzaklaştırmıştır. Böyleleri Şeytan'ın yandaşlarıdır: Gerçekten hüsranda olanlar onlardır, Şeytan'ın yandaşları!

20. Allah'a ve Elçisi'ne karşı gelenler, işte onlar [Hesap Günü] en sefiller arasında bulunacaklardır.

21. [Çünkü] Allah böyle buyurdu: "Ben kesinlikle üstün geleceğim, Ben ve Elçim!"Şüphesiz Alla güçlüdür, kudret sahibidir!

22. Allah'a ve Ahiret Günü'ne [gerçekten] ina ama [aynı zamanda] -babaları, oğulları, kardeşleri yahut [öteki] akrabaları bile olsa- Allah'a ve Elçisi'ne karşı çıkanları seven bir toplum göremezsin. (29) [Gerçek müminlere gelinc Allah'ın kalplerine imanı nakşettiği ve ilhamı ile (30) güçlendirdiği kimseler onlardır ve [zamanı gelince] onları içlerinden ırmaklar akan bahçelerde barındıracaktır. Allah onlardan hoşnuttur ve onlar da Allah'tan. İşte onlar Allah'tan yana olanlardır: İşte onlar, Allah'tan yana olanlar, mutluluğa ulaşacaklardır!

30. Derken nefsi onu kardeşini öldürmeye itti de (nefsine uyarak) onu öldürdü ve böylece ziyan edenlerden oldu.

31. Nihayet Allah, ona kardeşinin ölmüş cesedini nasıl örtüp gizleyeceğini göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. "Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtmekten aciz miyim ben?"dedi. Artık pişmanlık duyanlardan olmuştu.

32. Bundan dolayı İsrailoğullarına (Kitapta) şunu yazdık: "Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara resûllerimiz apaçık deliller (mucize ve âyetler) getirdiler. Ama

199. Maide. (30-36,89-120) 22. YIL.

30. Fakat diğerinin ihtirası (37) onu kardeşini öldürmeye sürükledi ve onu öldürdü: Böylece hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Bunun üzerine Allah, kardeşinin cesedinin çıplaklığını nasıl gizleyebileceğini ona göstersin diye toprağı eşeleyen bir karga gönderdi. [Bunu gören Kâbil,] "Eyvah" diye haykırdı, "Yazıklar olsun bana! Ben, bu karganın yaptığını yapamayacak kadar (38) ve kardeşimin cesedinin çıplaklığını gizleyemeyecek kadar aciz miyim?" Ve bunun üzerine vicdan azabı ile çarpıldı. (39)

32. Bu yüzden Biz İsrailoğulları'na bildirdik ki, -cinayetin ve yeryüzünde fesadı yayma[nın cezası] olarak işlenmesi dışında- eğer bir kimse bir insanı öldürürse bütün insanlığı öldürmüş gibidir; ve bir kimse bir hayat kurtarırsa bütün insanlığı kurtarmış gibi olur. (40) Gerçekten elçilerimiz, onlara (41) hakikatin bütün delilleri ile geldiler:

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

onlardan birçoğu bundan sonra da (hâlâ) yeryüzünde aşırı gitmektedir.

33. Allah'a ve Resûlüne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası; ancak öldürülmeleri, yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut o yerden sürülmeleridir. Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.

34. Ancak onları ele geçirmenizden önce tövbe edenler bunun dışındadırlar. Artık Allah'ın çok bağışlayıcı, çok merhamet edici olduğunu bilin.

35. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının, ona yaklaşmaya vesile arayın ve onun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

36. Şüphesiz yeryüzünde olanların hepsi ve yanında bir o kadarı daha kendilerinin (kafirlerin) olsa da onu kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verecek olsalar onlardan yine kabul edilmez. Onlara elem dolu bir azap vardır.

89. Allah, boş bulunarak ettiğiniz yeminlerle sizi sorumlu tutmaz. Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bu durumda yeminin keffareti, ailenize yedirdiğinizin orta hallisinden on yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir. Kim (bu imkanı) bulamazsa onun keffareti üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin keffareti budur. Yeminlerinizi tutun. Allah size âyetlerini işte böyle açıklıyor ki şükredesiniz.

90. Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?

92. Öyleyse Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin ve Allah'a karşı gelmekten sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki elçimize düşen sadece apaçık tebliğdir.

93. İman edip salih ameller işleyenlere; Allah'a karşı gelmekten sakındıkları, iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iman ettikleri, sonra yine Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iyilik ettikleri takdirde, daha önce tatmış olduklarından dolayı bir günah yoktur. Allah iyilik edenleri sever.

94. Ey iman edenler! Andolsun, Allah sizleri, ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av(lar) ile elbette deneyecek ki, görmediği halde kendisinden korkanı ayırıp meydana çıkarsın. Kim bundan (bu açıklamadan) sonra haddini tecavüz ederse ona elem dolu bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramlı iken (karada) av hayvanı öldürmeyin. Kim (ihramlı iken) onu kasten

ama, buna rağmen, onların çoğu yeryüzünde her çeşit aşırılığa meyletmeye devam etti. (42)

33. Allah'a ve Elçisi'ne (43) karşı savaş açanların ve yeryüzünde fesadı yaymaya çalışanların büyük kısmının öldürülmeleri veya asılmaları veya döneklikleri yüzünden büyük kısmının ellerinin ve ayaklarının kesilmesi (44) yahut yeryüzünden [tamamiyle] sürülmeleri, yalnızca bir karşılıktan ibarettir: İşte bu, onların bu dünyada uğradıkları zillettir. (45) Öteki dünyada ise [daha] korkunç bir azap bekler onları,

34. ancak [ey müminler,] siz onlardan daha güçlü hale gelmeden önce (46) tevbe edenler hariç: çünkü, bilmelisiniz ki Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

35. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, O'na daha yakın olmaya çalışın ve Allah yolunda gayret gösterin ki mutluluğa erişebilesiniz.

36. Şüphe yok ki, hakikati inkara şartlanmış olanlar, Kıyamet Günü'ndeki azaptan kurtulmak için yeryüzündeki her şeyi ve hatta iki kat fazlasını (47) fidye olarak teklif etseler de kabul ettiremezler; çünkü şiddetli bir azap bekler onları.

89. ALLAH, düşünmeden ağzınızdan kaçırıverdiğiniz yeminlerden dolayı (101) si sorumlu tutmaz, ama bilerek ve isteyerek yaptığınız yeminlerden sorumlu tutacaktır. Böylece, yemininizi bozma karşılığında, on kendi ailenize yedirdiğinizin hemen hemen ile (102) beslemeniz veya onları giydirmeniz veya bir insanı özgürlüğüne kavuşturmanız gerekir; (103) buna imkanı olmayan ise [onun yerine] üç gün oruç tutacaktır. Her ne zaman yemin eder [ve onu bozar]sanız yeminlerinizin kefareti işte bu olacaktır. Öyleyse yeminlerinize sadık olun! (104)Allah mesajlarını size böylece açıklar ki şükredici olasınız.

90. SİZ EY imana ermiş olanlar! Sarhoşluk veren şeyler, şans oyunları, putperestçe uygulamalar ve gelecek hakkında kehanette bulunmak, Şeytan işi iğrenç kötülüklerden başka bir şey değillerdir: (105) O halde onlardan kaçının ki mutluluğa eresiniz!

91. Şeytan, sarhoşluk verici şeyler ve şans oyunları ile sadece aranıza düşmanlık ve nefret sokmaya ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymaya çalışır. O halde, (artık) vazgeçmeyecek misiniz? (106)

92. Öyleyse Allah'a itaat edin, Elçisi'ne de itaat edin ve [kötülüklere karşı] her zaman hazırlıklı olun: Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Bizim Elçimiz'in görevi, [kendisine emanet edilen] mesajı apaçık tebliğ etmekten ibarettir. (107)

93. İmana ermiş olup doğru ve yararlı işler yapanlar, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duydukları ve [gerçekten] inanıp doğru ve yararlı

öldürürse (kendisine) bir ceza vardır. (Bu ceza), Kâ'be'ye hediye olarak varmak üzere, öldürdüğünün dengi olup, içinizden iki âdil kimsenin takdir edeceği bir kurbanlık hayvan; veya yoksulları yedirmek suretiyle keffaret; yahut onun dengi oruç tutmaktır. (Bu) yaptığı işin kötü sonucunu tatması içindir. Allah geçmiştekileri affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa, Allah ondan intikam alır. Allah mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir..

96. Sizin için de yolcular için de bir geçimlik olmak üzere deniz avı yapmak ve deniz ürünlerini yemek sizlere helal kılındı. Kara avı ise ihramlı olduğunuz sürece size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

97. Allah; Ka'be'yi, o saygıdeğer evi, haram ayı hac kurbanını ve (bu kurbanlara takılı) gerdanlıkları insanlar(ın din ve dünyaları) için ayakta kalma (ve canlanma) sebebi kıldı. Bunlar, göklerde ve yerde ne varsa hepsini Allah'ın bildiğini ve Allah'ın (zaten) her şeyi hakkıyla bilmekte olduğunu bilmeniz içindir.

98. Bilin ki Allah'ın cezası çetindir ve Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

99. Peygamberin üzerine düşen ancak tebliğdir. Allah sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.

100. (Ey Muhammed!) De ki: "Pis ile temiz bir olmaz. Pisin çokluğu hoşuna gitse bile."Ey akıl sahipleri Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

101. Ey iman edenler! Size açıklandığı takdirde sizi üzecek olan şeylere dair soru sormayın. Eğer Kur'an indirilirken bunlara dair soru sorarsanız size açıklanır. (Halbuki) Allah onları bağışlamıştır. Allah çok bağışlayandır, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

102. Sizden önceki bir millet o tür şeyleri sordu da sonra o yüzden kafir oldu.

103. Allah ne "Bahîre"ne "Sâibe", ne "Vasîle"ne de "Hâm"diye bir şey meşru kılmamıştır. Fakat, inkar edenler Allah'a karşı yalan uyduruyorlar. Zaten çoklarının aklı da ermez.

104. Onlara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) ve Peygamber'e gelin"denildiğinde onlar, "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz din bize yeter"derler. Peki ya babaları bir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar da mı?

105. Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman Allah size yaptıklarınızı haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman vasiyet sırasında aranızda şahitlik (edecek olanlar) sizden adaletli iki kişidir. Yahut; seferde olup da başınıza ölüm musibeti gelirse, sizin dışınızdan başka iki kişi şahitlik eder. Eğer şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıkorsunuz da

işler yaptıkları sürece her istediklerinden serbestçe yararlanabilirler: (108) yeter ki Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaya ve iman etmeye devam etsinler ve Allah'a karşı sorumluluklarının bilincine daha çok varsınlar (109) ve iyilik yapmakta arzulu ve kararlı davransınlar. Allah iyilik yapanları sever.

94. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah, [hac esnasında] ellerinizin ve silahlarınızın menziline girebilen (hayvanları) avlama yoluyla (110) sizi mutlaka sınayacaktır, ki insan idrakinin ötesinde olmasına rağmen kendisinden korkanları ayırd edebilsin. (111) Bütün bunlardan sonra hakikat sınırlarını aşana gelince, onu şiddetli bir azap beklemektedir!

95. Siz ey imana ermiş olanlar! Hac yaparken av hayvanı öldürmeyin. Ve sizden kim onu kasden öldürürse, (112) öldürdüğüne eş değerdeki hayvanı iki dürüst kişinin onunla ilgili vereceği karara istinaden kurban edilmek üzere Kâbe'ye getirerek (113) tazmin etmekle yükümlüdür; yahut muhtaçları doyurmak suretiyle veya ona denk olacak kadar oruç tutarak günahının kefaretini ödemelidir: (114) [Bu,] yaptığı fiilin tam ağırlı
hissedebilsin diyedir. Allah geçmişi silmiştir.
her kim onu yeniden işlerse, Allah cezasını
gösterecektir. Zira Allah kudret sahibidir, kötülerden intikam alandır.

96. Sularda yapılan her türlü avlanma ve der
hem [yerleşik olan] sizler için hem de gezgi
için rızık olarak su yüzüne çıkardıkları (115) sizin
için meşrudur; (116) ama hacda iken karada avlanmanız size yasaklanmıştır. Ve hepinizin varıp toplanacağı Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun.

97. Allah, Kâbe'yi, o Beytu'l-Harâm'ı bütün insanlık için bir sembol kıldı; (117) ve [aynı şekilde] kutsal [hac] ayı ve boyunlarında takı olan kurbanlıklar, Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyden haberdar olduğunu ve Allah'ın her şeyin tam bilgisine sahip bulunduğunu size anlatmayı amaçla[yan sembollerdi]r. (118)

98. Bilin ki Allah cezalandırmada çetindir; ve Allah çok bağışlayıcıdır, bir rahmet kaynağıdır.

99. Peygamber, [kendisine emanet edilen] mesajı tebliğ etmekten başka bir şeyle yükümlü değildir: ve Allah, sizin açıktan yaptığınız her şeyi ve bütün gizlediklerinizi bilir.

100. De ki: "Kötü ve çirkin olan şeyler ile iyi ve güzel şeyler mukayese edilemez, (119) kötü şeylerin bir çoğu sana büyük zevk verse bile. O halde, siz ey derin kavrayış sahipleri, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ki mutluluğa erebilesiniz!"

101. SİZ EY imana ermiş olanlar! [Kesin hukukî kurallar şeklinde] açıklandığı takdirde sizi sıkıntıya sokabilecek olan konular hakkında soru sormayın;

Allah adına, "Akraba da olsa, şahitliğimizi hiçbir karşılığa değişmeyiz. Allah için yaptığımız şahitliği gizlemeyiz. Gizlediğimiz takdirde şüphesiz günahkârlardan oluruz"diye yemin ederler.

107. (Eğer sonradan) o iki kişinin günaha girdikleri (yalan söyledikleri) anlaşılırsa, o zaman, bu öncelikli şahitlerin zarar verdiği kimselerden olan başka iki adam, onların yerine geçer ve "Allah'a yemin ederiz ki, bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden elbette daha gerçektir. Biz hakkı da çiğneyip geçmedik. Çünkü o takdirde biz elbette zalimlerden oluruz"diye yemin ederler.

108. Bu (usul), şahitliği layıkıyla yerine getirmeleri ve yeminlerinden sonra başka yeminlere başvurulacağından endişe etmelerini sağlamak için en uygun çaredir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve dinleyin. Allah fasık toplumu doğruya iletmez.

109. Allah'ın, peygamberleri toplayıp "siz(den sonra davetiniz)e ne derece uyuldu?"diyeceği, onların da, "Bizim hiçbir bilgimiz yok. Gaybleri hakkıyla bilen ancak sensin"diyecekleri günü hatırlayın.

110. O gün Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i de öğretmiştim. Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir kuş oluyordu. Yine benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkar edenler, "Bu ancak açık bir büyüdür"demişlerdi.

111. Hani bir de, "Bana ve Peygamberime iman edin"diye havarilere31 ilham etmiştim. Onlar da "İman ettik. Bizim müslüman olduğumuza sen de şahit ol"demişlerdi.

112. Hani havariler de, "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?"demişlerdi. İsa da, "Eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının"demişti.

113. Onlar, "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın. Senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona, (gözü ile) görmüş şahitlerden olalım"demişlerdi.

114. Meryem oğlu İsa, "Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki; önce gelenlerimize (zamanımızdaki dindaşlarımıza) ve sonradan geleceklerimize bir bayram ve senden (gelen) bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandıranların en hayırlısısın"dedi.

115. Allah da, "Ben onu size indireceğim. Ama ondan sonra sizden her kim inkar ederse artık

(120) zira, Kur'an vahyedilirken onlar hakkında soru sorsaydınız, size [hukukî kurallar şeklinde] açıklanabilirlerdi. (121) Allah, bu konuda [sizi her türlü yükümlülükten] azad etmiştir: (122) Zira Allah, çok bağışlayıcıdır, halîmdir.

102. Sizden önceki insanlar da böyle sorular sormuş ve sonuçta hakikati inkara varmışlardı. (123)

103. BAZI hayvan cinslerinin bâtıl inançlarla işaretlenmesi ve insanların kullanımından alıkonması, Allah'ın emri değildir: (124) Ama hakikati inkara şartlanmış olanlar, kendi uydurdukları yalanları Allah'a yakıştırırlar. Ve onların bir çoğu akıllarını asla kullanmaz:

104. Zira onlara, "Allah'ın indirdiğine ve Elçisi'ne gelin!" denildiğinde, "Atalarımızdan gördüğümüz inançlar ve fiiler bizim için kafidir" diye cevap verirler. Ya ataları hiçbir şey bilmeyen ve doğru yoldan uzak kimseler idiyseler de mi?

105. Siz ey imana ermiş olanlar! Siz [yalnız] kendinizden sorumlusunuz: Sapkınlığa düşenler, eğer doğru yolda iseniz, size hiçbir zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah'a olacaktır: Ve o zaman Allah, size [hayatta] yapmış olduğunuz her şeyi bildirecektir.

106. SİZ EY imana ermiş olanlar! Ölüm size yaklaştığında ve vasiyette bulunmak üzerey yapacaklarınız için şahitler bulundurun: (125) Kendi aranızdan iki dürüst kişi, yahut; eğer evinizden uzakta, seyahatte iken (126) ölüm işaretleri baş göstermişse- namazdan sonra misafir olduğunuz topluluktan iki kişiyi alıkoyun; ve eğer içinize bir şüphe düşerse her birini Allah'a şöyle yemin ettirin: "Bu [sözümüzü], yakın bir akraba[nın hatırı] için olsa da hiçbir bedel karşılığında satmayacağız; ve Allah'ın huzurunda şahit olduğumuz hiçbir şeyi gizlemeyeceğiz, (127) yoksa günahkarlar arasına gireriz".

107. Ama sonradan bu iki [şahid]in [bu] günahı işledikleri ortaya çıkarsa, bu iki kişi tarafından hakları gasbedilenler arasından (128) başka iki kişi onların yerini alacak ve Allah adına şöyle yemin edecekler: "Bizim şahitliğimiz öteki iki kişinin şahitliğinden daha doğrudur ve biz hak ve adalet sınırlarını aşmadık, yoksa zalimler arasına girmiş olurduk!"

108. Böylece insanların hakikat gereğince şahitlik yapmaları mümkün olur; yoksa onlar, yeminlerinin başkalarının yeminleri ile tekzip edileceği (129) korkusuna kapılacaklardır.Öyleyse Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve [O'na] kulak verin: Zira Allah sapkın bir halka doğru yolu göstermez.

109. ALLAH'IN bütün peygamberleri toplayıp onlara, "Size ne cevap verildi?" diye soracağı Gün onlar, "Bizim bir bilgimiz yok: Yalnız Sensin yaratılmışların idrakini aşan her şeyi tümüyle bilen!" (130) diyecekler.

214 Getir DUR - + fontsize: 14

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

ben ona kainatta hiçbir kimseye etmeyeceğim azabı ederim"demişti.

116. Allah kıyamet günü şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara Allah'ı bırakarak beni ve anamı iki ilah edinin dedin?"İsa da şöyle diyecek: "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım. Hakkım olmayan bir şeyi söylemem benim için söz konusu olamaz. Eğer ben onu söylemiş olsaydım elbette sen bunu bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ama ben sende olanı bilemem. Şüphesiz ki yalnızca sen gaybları hakkıyla bilensin."

117. "Ben onlara, sadece bana emrettiğin şeyi söyledim: Benim de Rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a kulluk edin (dedim.) Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit idim. Ama beni içlerinden aldığında, artık üzerlerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeye hakkıyla şahitsin."

118. . "Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan, yine şüphe yok ki sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."

119. Allah şöyle diyecek: "Bugün, doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür."Onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'dan razı olmuşlardır. İşte bu büyük başarıdır.

120. Göklerin, yerin ve bunlardaki her şeyin hükümranlığı yalnızca Allah'ındır. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.

110. İşte o zaman (131) Allah şöyle diyecek: "Ey İsa, ey Meryem oğlu! Hatırla sana ve annene bağışladığım nimetleri, seni nasıl Kutsal Ruh (132) ile güçlendirerek insanlarla beşikte iken ve yetişkin bir adam olarak konuşmanı sağladığımı; ve nasıl sana Tevrat'ı ve İncil'i ihtiva eden vahiy (133) ve hikmeti öğrettiğimi; nasıl Benim iznimle çamurdan, [sana uyanların] kaderini şekillendirdiğini ve sonra bunun Benim iznimle [onların] kaderi olabilmesi için ona üflediğini; ve nasıl iznimle körleri ve cüzamlıları (134) iyileştirdiğini ve ölüyü ayağa kaldırdığını; (135) sen İsrailoğulları'na hakikatin bütün kanıtları ile geldiğinde ve onlardan hakikati inkara şartlanmış olanların, "Bu aldatmacadan başka bir şey değildir!" dedikleri zaman onların sana zarar vermelerine nasıl mani olduğumu.

111. VE [hatırla o vakti ki] beyazlara bürünmüş olanlara, (136) "Bana ve Benim Elçim'e inanın!" diye vahyetmiştim. Onlar, "Biz inanıyoruz; ve şahit ol ki kendimizi [Sana] teslim etmişiz!" diye cevap verdiler.

112. [Ve] o zaman beyaz elbiseliler, "Ey İsa, ey Meryem'in oğlu!" dediler, "Rabbin bize gökte sofra indirebilir miydi?" (137)[İsa] cevap verd "Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde eğer [gerçek] müminler iseniz!"

113. Onlar, "Biz ondan nasiplenmek isteriz, ki kalplerimiz sükûnete ulaşsın, bize hakikati söylediğini bilelim ve biz ona şahitlik yapan olalım!" dediler.

114. İsa, Meryem'in oğlu, "Ey Allah'ım, ey Rabbimiz!" dedi, "Gökten bize bir sofra gönder: o, bizim için -ilkimizden sonuncumuza kadar- sürekli tekrarlanan bir ziyafet ve senden bir işaret olacaktır. Ve bize rızkımızı ver, zira Sen rızık verenlerin en iyisisin!"

115. Allah, "Şüphe yok ki" dedi, "Ben onu size [her zaman] gönderirim. (138) Ve bu şekilde, hanginiz bundan sonra [bu] hakikati inkar ederse, bilin ki onu bu dünyada benzerine [daha] hiç kimseyi çarptırmadığım bir azaba çarptıracağım!"

116. VE İŞTE O ZAMAN Allah, "Ey İsa, ey Meryem oğlu!" dedi, (139) "Sen insanlara, Allah'tan başka tanrılar olarak bana ve anneme kulluk edin' dedin mi?"[İsa] cevap verdi: "Sen yücelikte sonsuzsun! [Söylemeye] hakkım olmayan bir şeyi hiç söyleyebilir miyim? Bunu söylemiş olsaydım Sen muhakkak bilirdin! Sen benim içimdeki her şeyi bilirsin, halbuki ben Senin Zâtın'da olanı bilemem. Şüphe yok ki, yaratılmış varlıkların idrakini aşan her şeyi tam bilen yalnız Sensin.

117. Ben onlara [söylememi] emrettiğin şeyden başkasını söylemedim: Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz [olan] Allah'a kulluk edin' (dedim). Ve onların arasında yaşadığım sürece yaptıklarına şahitlik ettim: Ama Sen bana ölümü verdikten

sonra onların koruyucusu yalnız Sen oldun: (140) Zaten Sen her şeye şahitsin.

118. Şayet onları azaba çarptırırsan -şüphesiz onlar Senin kullarındır; ve eğer onları bağışlarsan- şüphesiz yalnız Sensin kudret sahibi, hikmet sahibi!"

119. [VE Hesap Günü] Allah şöyle diyecektir: (141) "Bugün sözlerine sadık olanlar hakikate sadakatlerinin faydasını görecekler: sonsuza kadar kalacakları, içinden ırmaklar akan hasbahçeler onların olacak; Allah onlardan çok hoşnuttur ve onlar da Allah'tan çok hoşnutturlar: Bu büyük bir mazhariyettir".

120. Göklerin, yerin ve içlerindeki her şeyin hükümranlığı Allah'ındır: O, dilediğini yapmaya kâdirdir.

19. Yahut onların durumu, gökten yoğun karanlıklar içinde gök gürültüsü ve şimşekle sağanak halinde boşanan yağmura tutulmuş kimselerin durumu gibidir. Ölüm korkusuyla, yıldırım seslerinden parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Oysa Allah, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Şimşek neredeyse gözlerini alıverecek. Önlerini her aydınlatışında ışığında yürürler. Karanlık çökünce dikilip kalırlar. Allah dileseydi, elbette onların işitme ve görme duyularını giderirdi. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin ki, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız.

22. O, yeri sizin için döşek, göğü de bina yapan, gökten su indirip onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkarandır. Öyleyse siz de bile bile Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kur'an) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin ve eğer doğru söyleyenler iseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi çağırın (ve bunu ispat edin).

24. Eğer, yapamazsanız -ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten sakının. O ateş kafirler için hazırlanmıştır.

25. İman edip salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilişinde, "Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!"diyecekler. Halbuki bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

200. Bakara. (19-27) 22. YIL.

19. Ya da [onların durumu,] gökten zifiri karanlıklar içinde gök gürültüsü ve şimşekle gelen şiddetli bir sağanağ(a benzer): Ölümün dehşeti içinde yıldırımlardan korunmak için parmakları ile kulaklarını tıkarlar, ama Allah hakikati inkar edenleri [kudreti ile] kuşatır.

20. Çakan şimşekler neredeyse gözlerini alıv ışık verince hareket ederler, karanlık üzerle çökünce oldukları yerde çakılıp kalırlar. Şay dileseydi, onların işitme ve görme [kabiliyet]lerini ellerinden alabilirdi: (12) Çünkü Allah her şeye kâdirdir.

21. EY İNSANLAR! Sizi ve sizden önce yaşamış olanları yaratan Rabbinize kulluk edin ki O'na karşı sorumluluğunuzun bilincine varasınız.

22. O ki, yeryüzünü size bir dinlenme yeri, gökyüzünü bir çardak yapmış, gökten su indirmiş ve onunla size rızık olarak meyveler çıkarmıştır: o halde [Bir ve Tek İlah olduğunu] bile bile Allah'a ortaklar koşmayın. (13)

23. Eğer kulumuz [Muhammed]'e katımızdan safha safha indirdiğimiz vahyin (14) bir kısmından şüphe ediyorsanız o zaman aynı değerde bir sure getirin (de görelim) ve -eğer dediğiniz doğruysa- Allah'tan başkalarını da size şahitlik etmeleri için çağırın. (15)

24. Eğer bunu yapamıyorsanız -ki kesinlikle yapamayacaksınız- o zaman yakıtı insanlar ve taşlar (16) olan, hakikati inkar edenler için hazırlanmış ateşi bekleyin!

25. Ama imana ermiş olup doğru ve yararlı işler yapanlara, içlerinden ırmaklar akan hasbahçelerin kendilerine ait olacağını müjdele! Onlara ne zaman rızık olarak oradan bazı ürünler bahşedilse, "Bunlar, bize daha önce bahşedilenlerin aynısıymış" diyecekler. Çünkü onlara o [geçmişte

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
214 Getir DUR - + fontsize: 14

26. Allah bir sivrisineği, ondan daha da ötesi bir varlığı örnek olarak vermekten çekinmez. İman edenler onun, Rablerinden (gelen) bir gerçek olduğunu bilirler. Küfre saplananlar ise, "Allah örnek olarak bununla neyi kastetmiştir?"derler. (Allah) onunla bir çoklarını saptırır, bir çoklarını da doğru yola iletir. Onunla ancak fasıkları saptırır.

27. Onlar, Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozan, Allah'ın korunmasını emrettiği bağları (iman, akrabalık, beşeri ve ahlâki bütün ilişkileri) koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

tadılanlar]ı hatırlatacak şeyler (17) verilecek. Onlar, orada tertemiz eşler bulacaklar ve orayı mesken edinecekler.

26. Bakın, Allah, bir sivrisineği [hatta] ondan daha küçük bir şeyi (18) örnek getirmekten kaçınmaz. İmana ermiş olanlara gelince, onun Rablerinden gelen bir hakikat olduğunu bilirler. Hakikati inkara şartlanmış olanlar ise, "Bu örnek ile Allah ne demek istiyor acaba?" derler. Bu yolla Allah, bir çoğunu saptırırken bir çoğunu da doğruya yöneltir, fakat fasıklardan başkasını saptırmaz,

27. onlar ki, [fıtratlarına] yerleştirildikten sonra Allah'a karşı taahhütlerini (19) bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi koparıp ayırırlar ve yeryüzünü fesada verirler: İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.

153. Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki Allah sabredenlerle beraberdir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder.

160. Ancak tövbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar (lanetlenmekten) kurtulmuşlardır. Çünkü ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira ben tövbeleri çok kabul edenim, çok merhamet edenim.

161. Fakat âyetlerimizi inkar etmiş ve kafir olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üstünedir.

162. Onlar ebedî olarak lânet içinde kalırlar. Artık ne kendilerinden azap hafifletilir, ne de yüzlerine bakılır.

163. Sizin ilahınız bir tek ilahtır. Ondan başka ilah yoktur. O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

164. Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar sağlayacak şeylerle denizde seyreden gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirip kendisiyle ölmüş toprağı dirilttiği yağmurda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgarları ve gökle yer arasındaki emre amade bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için deliller vardır.

165. İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da ona ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Mü'minlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi.

166. Kendilerine uyulanlar o gün azabı görünce, kendilerine uyanlardan uzaklaşacaklar,

201.
Bakara. (153,160-185,192-199,206-243,255,263-275,276-283,244,159,247-254)
23. YIL.

153. SİZ EY imana ermiş olanlar! Sarsılmaz bir sabır ve namaz ile yardım arayın: zira, unutmayın, Allah zorluklara karşı sabredenlerle birliktedir.

159. BAKIN, katımızdan indirdiğimiz hakikatin ve rehberliğin delilini ilahî kelâm aracılığıyla insanlığın önüne koyduktan sonra onu gizleyip örtbas edenlere gelince: işte onlardır Allah'[illegible] edeceği ve onlardır yargılama yeteneğine sahip herkesin de lânet yağdıracağı. (129)

160. Ancak, tevbe edenler, kendilerini düzelte[illegible] (tebliğ edilen) hakikati duyuranlar bunun dışındadır: Onların tevbesini kabul edeceğim; zira yalnız Benim tevbeleri kabul eden, rahmet dağıtan.

161. Hakikati inkara şartlanmış olanlara ve hakikat inkarcıları olarak ölenlere gelince: onların cezası, Allah'ın, meleklerin ve tüm [dürüst ve erdemli] insanların lânetine uğramalarıdır.

162. Onlar bu halde kalacaklar; [ve] ne azapları hafifletilecek, ne de soluk almalarına imkan verilecek.

163. VE SİZİN TANRINIZ, Tek Tanrı'dır; O'ndan başka tanrı yoktur; Rahmândır, Rahîmdir.

164. Kuşkusuz, göklerin ve yerin yaratılışında; gece ile gündüzün birbirini takip edişinde; insanlara faydalı yüklerle denizlerde seyreden gemilerde; Allah'ın gökten indirerek o-nunla ölü toprağa can verdiği ve her çeşit canlının çoğalmasını sağladığı yağmurlarda; rüzgarların değişmesinde ve gökle yer arasında kendileri için tayin edilmiş belirli güzergahlarda akan bulutlarda: [bütün bunlarda] düşünüp akıllarını kullananlar için mesajlar vardır. (130)

165. Ama hâlâ Allah'a rakip gördükleri varlıklara inanmayı tercih eden (131) ve onları [yalnızca] Allah'a özgü [olması gereken] bir sevgi ile seven insanlar var: halbuki imana ermiş olanlar, Allah'ı başka her şeyden daha çok severler. Zulüm

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

aralarındaki bütün bağlar kopacaktır.

167. Uyanlar şöyle derler: "Keşke dünyaya bir dönüşümüz olsaydı da onların şimdi bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşsaydık."Böylece Allah, onlara işledikleri fiilleri pişmanlık kaynağı olarak gösterir. Onlar ateşten çıkacak da değillerdir.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helal ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın izinden yürümeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

169. O, size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!"denildiğinde, "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)a uyarız!"derler. Peki ama, ataları bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı (onların yoluna uyacaklar)?38

171. İnkar edenleri imana çağıran (peygamber) ile inkar edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı anlamazlar.

172. Ey iman edenler! Eğer siz ancak Allah'a kulluk ediyorsanız, size verdiğimiz rızıkların iyi ve temizlerinden yiyin ve Allah'a şükredin.

173. Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da, istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir kısmını gizleyip onu az bir bedel ile değişenler (var ya); işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey doldurmuyorlar. Kıyamet günü Allah onlarla ne konuşacak, ne de onları arıtacaktır. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

175. İşte bunlar hidayeti verip sapıklığı, bağışlanmayı verip azabı satın alanlardır. Onlar ateşe karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)

176. Bu (azab) da, Allah'ın, Kitab'ı hak olarak indirmiş olması (ve onların bunu inkar etmesi) sebebiyledir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise derin bir ayrılık içindedirler.

177. İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır.

yapmaya şartlanmış olanlar, [Kıyamet Günü] azaba uğratıldıkları zaman görecekleri gibi, (132) bütün kudretin yalnızca Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın cezalandırmada ne çetin olduğunu da keşke görselerdi!

166. [O Gün, haksız yere] kutsananlar, (133) kendilerine tâbi olanları tanımazlıktan gelecekler ve onlara tâbi olanlar, bütün ümitleri (134) paramparça olmuş bir şekilde [kendilerini bekleyen] azabı çekeceklerdir!

167. Ve sonra o tâbi olanlar, "[Hayatta] ikinci bir fırsat yakalasaydık da (135) onların bizi tanımazlıktan geldiği gibi biz de onları görmezden gelip reddetseydik!" diyecekler. Böylece, Allah yapıp-ettiklerini onlara acı bir pişmanlık [duygusu] tattırarak gösterecektir; ve onlar ateşten çıkarılmayacaklardır. (136)

168. EY İNSANLAR! Yeryüzünde meşru ve iyi ne varsa ondan nasibinizi alın ve Şeytan'ın izinden gitmeyin: zira o sizin apaçık düşmanınızdır,

169. sizi yalnız kötülük işlemeye, iğrenç ve çirkin işler yapmaya ve hakkında bilgi sahibi olmadığınız şeyleri Allah'a isnad etmeye çağırır. (137)

170. Ama onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiğinde bazıları: "Hayır, biz [yalnız] atalarımızdan gördüğümüz [inanç ve eylem uyarız!" diye cevap verirler. Ya ataları akıllarını hiç kullanmamış ve hidayetten nasib almamış i

171. Böylece, hakikati inkara şartlanmış olanl durumu, çobanın haykırışını işiten ama onu bir ses ve çağrı şeklinde algılayan sürünün durumuna benzer. (138) Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler: zira akıllarını kullanmazlar.

172. Ey imana ermiş olanlar! Size rızık olarak sağladığımız iyi şeylerden nasiplenin ve Allah'a şükredin, eğer gerçekten O'na kulluk ediyorsanız.

173. O, size yalnız leşi, kanı, domuz etini ve üzerinde Allah'ın adından başka bir adın anıldığı şeyi (139) yasakladı. Ama kim onlara mecbur kalırsa -bir arzu ve iştah duymamak ve zaruri ihtiyacının üstüne çıkmamak şartıyla- günaha girmiş olmaz: çünkü, unutmayın, Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

174. ALLAH'IN indirdiği vahiyden (140) bazı kısımları gizleyenler ve bunu az bir kazanç karşılığı değiştirenlere gelince: onlar karınlarını ateşle doldururlar. Ve Kıyamet Günü Allah onlarla ne konuşacak, ne de [günahlarından] onları arındıracaktır; şiddetli azap onları beklemektedir.

175. İşte onlar hidayet karşılığında sapıklığı ve mağfiret karşılığında azabı satın almışlardır: oysa ateşten ne kadar az korkar görünüyorlar!

176. İşte böyle: ilahî kelâmı, hakikati sergilemek için indiren (141) Allah olduğundan, ona karşı kendi görüşlerini dayatanlar (142) derin bir açmazdadırlar.

İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kısas edilir. Ancak öldüren kimse, kardeşi (öldürülenin vârisi, velisi) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem dolu bir azap vardır.

179. Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.

180. Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır (mal) bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya meşru bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir hak olarak- size farz kılındı.

181. Her kim işittikten sonra vasiyeti değiştirirse, günahı ancak onu değiştirenlerin boynunadır. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

182. Vasiyet edenin hataya meyletmesinden ve günaha girmesinden korkan bir kimse, (tarafların) aralarını düzeltirse ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

183. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.

184. Oruç, sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta, ya da yolculukta olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar. Oruca gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verir. Bununla birlikte, gönülden kim bir iyilik yaparsa (mesela fidyeyi fazla verirse) o kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. (O sayılı günler), insanlar için bir hidayet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa onu oruçla geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez. Bu da sayıyı tamamlamanız ve hidayete ulaştırmasına karşılık Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

192. Eğer onlar (savaştan ve küfürden) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

193. Hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler (saygı gösterilmesi gereken şeyler) kısas kuralına tabidir. O halde kim size saldırırsa, size saldırdığı gibi siz de ona saldırın, (fakat ileri gitmeyin).

177. Gerçek erdemlilik, yüzünüzü doğuya veya batıya çevirmeniz ile ilgili değildir; (143) ama gerçek erdem sahibi, Allah'a, Ahiret Günü'ne, meleklere, vahye (144) ve Peygamberlere inanan, servetini -kendisi için ne kadar kıymetli olsa da- akrabasına, yetimlere, ihtiyaç sahiplerine, yolculara, (145) (yardım) isteyenlere ve insanları kölelikten kurtarmaya (146) harcayan; namazında devamlı ve dikkatli olan ve arındırıcı [malî] yükümlülüğünü ifa eden kişidir; ve [gerçek erdem sahipleri] söz verdiklerinde sözlerini tutan, felaket, zorluk ve sıkıntı anlarında sabredenlerdir: İşte onlardır sadakatlerini gösterenler ve işte onlardır Allah'a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar.

178. SİZ EY imana ermiş olanlar! Öldürme [olayların]da adil karşılık (kısas) size farz kılındı: Hür için hür, köle için köle ve kadın için kadın. (147) Ve eğer kardeşi tarafından suçlu kimse[nin suçunun bir bölümü] bağışlanmışsa, (148) bu [bağış] uygun şekilde tatbik edilmeli ve kardeşine tazminatı güzellikle ödenmelidir. (149) Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Buna rağmen (150) hak ve adalet sınırlarını bilerek ve isteyerek ihlal eden için şiddetli bir azap vard

179. Çünkü, ey derin kavrayış sahipleri, adil ka [kuralın]da sizin için hayat vardır, böylece b Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olursunuz. (151)

180. HERHANGİ birinize ölüm yaklaştığında, e arkasında yeterli bir servet bırakıyorsa, ebeveynine ve [diğer] yakın akrabalarına uygun şekilde vasiyette bulunmak size farz kılındı: (152) Bu, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar için bir yükümlülüktür.

181. Ve kim, öğrendikten sonra böyle bir hükmü değiştirirse, böyle davranmanın günahı, yalnızca onu değiştirenedir. (153) Doğrusu Allah, her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

182. Ama her kim, vasiyet edenin bir hata yaptığından veya [bilerek] bir kusur işlediğinden endişe eder ve bunun üzerine mirasçılar arasında bir uzlaşma (154) sağlarsa [bu nedenle] kendisine bir günah terettüb etmez. Doğrusu Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

183. SİZ EY imana ermiş olanlar! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı, ki Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincine varasınız:

184. Sayılı günlerde [oruç]. (155) Ancak sizden kim, hasta veya seyahatte olursa diğer zamanlarda [aynı gün sayısı kadar oruç tutmalıdır]; ve [bu gibi hallerde] gücü yetenlere bir muhtacı doyurarak fidye vermek, bir yükümlülüktür. (156) Her kim, yapmaya yükümlü olduğundan daha fazla iyilik yaparsa (157) kendisine iyilik yapmış olur; zira oruç tutmak kendinize iyilik yapmaktır -keşke bunu bilseydiniz.

Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki, Allah kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.

195. (Mallarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

196. Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve benzer sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Bu kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden her kim hastalanır veya başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması, ya sadaka vermesi, ya da kurban kesmesi gerekir. Güvende olduğunuz zaman hacca kadar umreyle faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen kurbanı keser. Kurban bulamayan kimse üçü hacda, yedisi de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu (durum), ailesi Mescid-i Haram civarında olmayanlar içindir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve Allah'ın cezasının çetin olduğunu bilin.

197. Hac (ayları), bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız Allah onu bilir. (Ahiret için) azık toplayın. Kuşkusuz, azığın en hayırlısı takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma)dır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının.

198. (Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizin lütuf ve keremini istemekte size bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp (sel gibi Müzdelife'ye) akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin.Onu, size gösterdiği gibi zikredin. Doğrusu siz onun yol göstermesinden önce yolunu şaşırmışlardan idiniz.

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

206. Ona "Allah'tan kork"denildiği zaman gururu onu daha da günaha sürükler. Artık böylesinin hakkından cehennem gelir. O ne kötü yataktır!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını kazanmak için kendini feda eder. Allah kullarına çok şefkatlidir.

208. Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslam'a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

209. Size apaçık deliller geldikten sonra, eğer yine de yan çizerseniz, bilin ki Allah, gerçekten mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar (böyle davranmakla), bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) ve meleklerin kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Halbuki bütün işler Allah'a döndürülür.

211. İsrailoğullarına sor; biz onlara nice açık mucizeler verdik. Kendisine geldikten sonra kim

185. Kur'an, insanoğluna bir rehber, bu rehberliğin apaçık bir delili ve doğruyu yanlıştan ayırd edici bir ölçü olarak [ilk defa] bu Ramazan Ayında indirilmiştir. Bundan dolayı, sizden kim bu aya erişirse (158) onu baştan başa tutsun. Ancak hasta veya seyahatte olan, başka günlerde [aynı sayıda oruç tutsun]. Allah sizin için kolaylık diler, zorluk çekmenizi istemez; ama [belirlenen günlerin] sayısını tamamlamanızı ve size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı yüceltmenizi ve [O'na] şükretmenizi [ister].

192. Ancak vazgeçerlerse (siz de bırakın,) unutmayın ki Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

193. O halde, artık zulüm ve baskı kalmayıncaya ve yalnızca Allah'a kulluk edilinceye kadar (170) onlarla savaşın; ancak vazgeçerlerse, [bilinçli olarak] zulüm işleyenlerin dışındakilere karşı tüm düşmanlıklar sona erecektir.

194. Saldırmazlık örfünün geçerli olduğu aylarda size saldıranlara siz de karşılık verin: (171) zira saldırmazlık örfünün ihlali, adil karşılık [yasasın]a tâbidir. Böylece, eğer bir kimse size saldırıda bulunursa siz de onun saldırdığı gibi saldırın; ancak Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilinc[illegible] olun ve Allah'ın, kendisine karşı sorumluluk [illegible] taşıyanların yanında olduğunu bilin. (172)

195. Ve Allah yolunda [sınırsızca] harcayın, kendi elinizle kendinizi mahvetmeyin (173) ve iyili[illegible] yapmaya azimle devam edin: unutmayın ki [illegible] iyilik yapanları sever.

196. HACCI ve Umreyi (174) Allah için ifa edin; fakat yapmaktan alıkonursanız gücünüzün yeteceği bir kurban kesin ve kurban kesilinceye kadar (175) başlarınızı traş etmeyin; ama içinizden hasta olan yahut başında rahatsızlık olan kimse, oruç tutarak veya sadaka vererek veya [başka türlü] bir ibadet ile (vaktinden önce tıraş olma) özrünü karşılayacak bir şey yapmalıdır. Sağlıklı ve emniyette olduğunuzda, (176) hac [vaktin]den önce umre yapan, gücünün elverdiği türden bir kurban kessin; (177) ama kurbana gücü yetmeyen, hac sırasında üç gün ve döndükten sonra yedi gün, yani tam on [gün] oruç tutsun. Bütün bunlar, Mescid-i Harâm civarında yaşamayanlar (178) içindir. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve bilin ki Allah karşılık vermede şiddetlidir. (179)

197. Hac, belli aylarda (180) ifa edilecektir. Her kim o [aylar]da haccı ifa ederse, hac sırasında çirkin konuşmalardan, tüm yakışıksız davranışlardan ve kavgadan kaçınmalıdır. Her ne iyilik yaparsanız Allah onun farkındadır. Ve kendiniz için hazırlıkta bulunun -a-ma şüphesiz, tüm hazırlıkların en güzeli, Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olmaktır. Öyleyse Bana karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, siz ey derin kavrayış sahipleri!

Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek çetin olandır.

212. İnkar edenlere dünya hayatı süslü gösterildi. Onlar iman edenlerle alay etmektedirler. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar ise, kıyamet günü bunların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere kitapları hak olarak indirdi. Kendilerine apaçık âyetler geldikten sonra o konuda ancak; kitap verilenler, aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenleri, kendi izniyle, onların hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe iletti. Allah dilediğini doğru yola iletir.

214. Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler, sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Peygamber ve onunla beraber mü'minler, "Allah'ın yardımı ne zaman?"diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı. İyi bilin ki Allah'ın yardımı pek yakındır.

215. Sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir."

216. Savaş, hoşunuza gitmediği halde, size farz kılındı. Olur ki, bir şey sizin için hayırlı iken, siz onu hoş görmezsiniz. Yine olur ki, bir şey sizin için kötü iken, siz onu seversiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram ayda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaş büyük bir günahtır. Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram'ın ziyaretine engel olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük günahtır. Zulüm ve baskı ise adam öldürmekten daha büyüktür. Onlar, güç yetirebilseler, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden döner de kafir olarak ölürse öylelerin bütün yapıp ettikleri dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar cehennemliklerdir, orada sürekli kalacaklardır.

218. İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler; şüphesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

219. Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem de insanlar için (bazı zahiri) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından büyüktür."Yine sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan arta kalanı."Allah size âyetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz.

198. [Bununla beraber], Rabbinizden [hac esnasında] bir lütuf elde etmek için çalışırsanız (181) günah işlemiş olmazsınız. Arafat'tan (182) kalabalıklar halinde dalga dalga indiğinizde kutsal mahalde Allah'ı anın; ve O'nu, yolunuzu gerçekten kaybetmişken size doğru yolu gösteren bir ilah olarak anın; (183)

199. Ve dalga dalga ilerleyen öteki kalabalıklarla birlikte siz de ilerleyin (184) ve Allah'tan günahlarınıza mağfiret dileyin: Doğrusu Allah, çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

206. Kendisine ne zaman "Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol!" dense, yersiz gururu onu günaha sevk eder: böylelerinin payına cehennem düşecektir; ne kötü bir konaklama yeridir orası!

207. Ama insanlar arasında öylesi de var ki Allah'ın rızasını kazanmak için kendisini feda eder: (190) Allah ise, kullarına karşı daima şefkatlidir.

208. Ey imana ermiş olanlar! Allah'a kendinizi tam olarak teslim edin (191) ve şeytanın ardından gitmeyin, zira o sizin apaçık düşmanınızdır.

209. Ve eğer hakikatin bütün delilleri size geldikten sonra tökezlerseniz, bilin ki, Allah kudret ve hikmet sahibidir.

210. Bu insanlar, (192) Allah'ın, Kendisini bulu gölgeleri arasından meleklerle birlikte onlara göstermesini mi bekliyorlar? Ama [o zaman şeye karar verilmiş ve her şey Allah'a döndürülmüş olurdu. (193)

211. İsrailoğulları'na sor: Onlara nice açık mesajlar verdik! Kim Allah'ın kutlu mesajlarını (194) kendisine ulaştıktan sonra değiştirirse bilsin ki Allah karşılık vermede şiddetlidir!

212. Hakikati inkara şartlanmış olanlara [yalnız] bu dünya hayatı güzel görünür. (195) Bu nedenle, imana ermişlerle alay ederler; ama Kıyamet Günü Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyanlar onlardan daha üstün (bir konumda) olacaklardır. Ve Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (196)

213. BÜTÜN İNSANLIK bir zamanlar bir tek topluluktu; [sonra ihtilafa düşmeye başladılar], bunun üzerine Allah, müjdeci ve uyarıcı olarak peygamberler gönderdi ve onlar aracılığıyla hakikati ortaya seren vahiy(ler) bahşetti ki bununla insanların farklı görüşler edinmeye başladıkları her konuda karar verilebilsin. (197) Buna rağmen, kendilerine hakikatin bütün kanıtları geldikten sonra aralarındaki kıskançlıktan dolayı onun anlamı hakkında ihtilafa düşenler bizzat bu [vahy]in tevdî edildiği aynı insanlardı. Ancak Allah, inananları, kendi iradesiyle, üzerinde ihtilafa düştükleri hakikate sevk etti; çünkü Allah, [ulaşmak] isteyeni doğru yola ulaştırır. (198)

214. [Ama,] sizden önce gelip geçen [mümin]ler gibi sıkıntı çekmeden cennete girebileceğinizi mi sanıyorsunuz? (199) Onların başına öyle ezici

YIL 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

214 Getir DUR - + fontsize: 14

220. Dünya ve ahiret hakkında düşünesiniz diye böyle yapıyor. Bir de sana yetimleri soruyorlar. De ki: "Onların durumlarını düzeltmek hayırlıdır. Eğer onlara karışıp (birlikte yaşar)sanız (sakıncası yok). (Onlar da) sizin kardeşlerinizdir. Allah bozguncuyu yapıcı olandan ayırır. Allah dileseydi sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

221. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin. Allah'a ortak koşan kadın hoşunuza gitse de, mü'min bir cariye Allah'a ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan erkeklerle, kadınlarınızı evlendirmeyin. Allah'a ortak koşan hür erkek hoşunuza gitse de, iman eden bir köle, Allah'a ortak koşan bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar ateşe çağırırlar, Allah ise izniyle, cennete ve bağışlanmaya çağırır. O, insanlara âyetlerini açıklar ki, öğüt alıp düşünsünler.

222. Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: "O bir ezadır (rahatsızlıktır). Ay halinde kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şüphesiz Allah çok tövbe edenleri sever, çok temizlenenleri sever."

223. Kadınlarınız sizin ekinliğinizdir. Ekinliğinize dilediğiniz biçimde varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak) güzel davranışlar takdim edin. Allah'a karşı gelmekten sakının ve her hâlde onun huzuruna varacağınızı bilin. (Ey Muhammed!) Mü'minler'i müjdele.

224. İyilik etmemek, takvaya sarılmamak, insanlar arasını ıslah etmemek yolundaki yeminlerinize Allah'ı siper yapmayın. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

225. Allah sizi, kasıtsız yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz, fakat sizi kalplerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız) yeminlerden sorumlu tutar. Allah çok bağışlayandır, halîmdir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir)

226. Eşlerine yaklaşmamağa yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde) dönerlerse şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

227. Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Biliniz ki, Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

228. Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almağa daha çok hak sahibidirler. Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

sıkıntılar ve kımıldatmaz darlıklar geldi ki ve öylesine sarsıldılar ki müminlerle birlikte Elçi de "Allah'ın yardımı ne zaman gelecek?" diye feryad ediyordu. (200) Gözünüzü açın, Allah'ın yardımı [daima] yakındır!

215. BAŞKALARI için ne harcayacaklarını sana soruyorlar. De ki: "İyilik/hayır umarak yapacağınız harcama, [önce] ebeveyninize, yakın akrabanıza, yetime, muhtaca ve yolcuya aittir; her ne iyilik yaparsanız mutlaka Allah onu çok iyi bilir."

216. HOŞUNUZA gitmese de savaşmak size farz kılındı; mümkündür ki nefret ettiğiniz bir şey sizin için iyi olabilir ve yine mümkündür ki hoşlandığınız bir şey de sizin için kötü olabilir: Allah bilir, ama siz bilmezsiniz. (201)

217. Sana saldırmazlık örfünün geçerli olduğu ayda savaşmanın hükmünü soruyorlar. (202) De ki: "O ayda savaşmak çirkin bir şeydir; ancak insanları Allah yolundan çevirmek, O'nu inkar etmek ve Mescid-i Harâm[a girmekten onları menetmek] ve halkını oradan sürmek, [bütün bunlar] Allah katında daha da kötüdür, çünkü zulüm ve baskı öldürmekten daha korkunçtur." [Düşmanlarınız,] güçleri yetse, inancınızdan döndürünceye ka sizinle savaşmaktan vazgeçmeyeceklerdir. A sizden biri imanından döner ve hakikati ink eden biri olarak ölürse, böyle birinin yapıp-ettikleri bu dünyada da öteki dünyada da boşa gide işte böyleleri içinde yaşayıp kalacakları ateş mahkum kimselerdir.

218. Şüphe yok ki, imana ermiş olanlar, zulüm ve kötülük diyarından uzaklaşanlar (203) ve Allah yolunda üstün gayret gösterenler, işte (ancak) onlar Allah'ın rahmetini umabilirler: Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

219. SANA, sarhoşluk veren şeyler ve şans oyunları hakkında sorarlar. De ki: "Onların her ikisinde de hem büyük bir kötülük (204) hem de insanlar için bazı yararlar vardır; ancak yol açtıkları kötülük, sağladıkları yarardan daha büyüktür." (205) [Allah yolunda] neyi harcayacaklarını sana sorarlar. De ki: "O'nun için ayırabileceğiniz her şeyi." Böylece Allah mesajlarını size açıklıyor ki tefekkür edebilesiniz:

220. bu dünya ve ahiret hakkında. Yetimler[e nasıl davranılacağı] hakkında sana sorarlar. De ki: "Onların durumlarını düzeltmek en hayırlı olanıdır." Ve onların hayatlarını paylaşırsanız [unutmayın ki] onlar sizin kardeşlerinizdir. (206) Zira Allah, bozgunculuk yapanları, düzeltmeye çalışanlardan ayırd etmesini bilir. Ve Allah dileseydi, taşıyamayacağınız yükleri omuzlarınıza yüklerdi: (207) [Ama] unutmayın ki Allah kudret sahibidir, hikmet sahibidir!

221. VE ALLAH'TAN başkasına ilahlık yakıştıran kadınlarla onlar [sahih] inanca ulaşıncaya kadar evlenmeyin: çünkü [Allah'a] bağlanmış mümin bir

229. (Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası, ya iyilikle geçinmek, ya da güzellikle bırakmaktır. (Evlilikte) tarafların Allah'ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şeyi geri almanız sizin için helal olmaz. Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. (Bu koca da) onu boşadığı takdirde onlar (kadın ile ilk kocası) Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir.

231. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman, ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle bırakın. Haklarına tecavüz edip zarar vermek için onları tutmayın. Bunu kim yaparsa kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size öğüt vermek için indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

232. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman kendi aralarında aklın ve dinin gereklerine uygun olarak güzellikle anlaştıkları takdirde, eşleriyle (yeniden) evlenmelerine engel olmayın. Bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilmektedir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. -Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için- anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği, örfe uygun olarak babaya aittir. Hiçbir kimseye gücünün üstünde bir yük ve sorumluluk teklif edilmez. -Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın- (Baba ölmüşse) mirasçı da aynı şeyle sorumludur. Eğer (anne ve baba) kendi aralarında danışıp anlaşarak (iki yıl dolmadan) çocuğu sütten kesmek isterlerse onlara günah yoktur. Eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz örfe uygun olarak vereceğiniz ücreti güzelce ödediğiniz takdirde size bir günah yoktur. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki, Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

234. İçinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendi kendilerine dört ay on gün (iddet) beklerler. Sürelerini bitirince artık kendileri için meşru olanı yapmalarında size bir günah yoktur. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

kadın, (208) Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıran kadından -bu sizin hoşunuza gitse de- kesinlikle daha hayırlıdır. Ve Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıran erkekler ile onlar [sahih] inanca ulaşıncaya kadar kadınlarınızı nikahlamayın; zira [Allah'a] bağlanmış bir mümin erkek, Allah'tan başkasına ilahlık yakıştıran erkekten -bu sizi hoşnut etse bile- kesinlikle daha hayırlıdır. [Böyleleri] sizi ateşe davet ederken Allah sizi cennete ve O'nun izniyle mağfiret[e nail olma]ya davet eder; ve Allah mesajını insanlığa açıklar ki ondan ders alabilsinler.

222. SANA [kadınların] ay halleri hakkında soruyorlar. De ki: "O bir zayıflık halidir. Bu yüzden, ay hali sırasında kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın; temizlendiklerinde ise Allah'ın emrettiği şekilde onlara yaklaşın." (209) Doğrusu, Allah pişmanlıkla kendisine yönelenleri (210) ve özlerini temiz tutanları sever.

223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz şekilde girin, ama önce kendi ruhlarınız için bir hazırlık yapın. (211) Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve bilin ki mutlaka kavuşacaksınız. Ve sen de (ey peygamber,) imana erişenleri müjdele.

224. ALLAH adına yaptığınız yeminler, erdemli... Allah'a karşı sorumluluk bilincine ve insanla... arasında barışın geliştirilmesine engel teşki... etmesin. (212) Zira Allah, her şeyi duyan, he... bilendir.

225. Allah, düşünmeden yapmış olduğunuz yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutmayacak, ama kalplerinizin [ihtirasla] arzuladıklarından sorumlu tutacaktır: Allah, çok affedicidir, çok tahammül (hilm) sahibidir.

226. Eşlerine yaklaşmayacaklarına dair yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır; şayet [yeminlerinden] dönerlerse, (213) unutmayın ki Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır.

227. Ama eğer ayrılmaya kararlı iseler, unutmayın ki Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

228. Boşanmış kadınlar, evlenmeksizin (214) üç ay hali boyunca bekleyeceklerdir: Çünkü eğer Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattıklarını gizlemeleri meşru değildir. (215) Ve bu süre zarfında barışmak isterlerse, kocalarının onları kabul etmeye öncelikle hakları vardır; ama adalet ölçülerine göre, kadınların [kocaları üzerindeki] hakları, [kocaların] onlar üzerindeki haklarına eşittir, ancak erkekler [bu konuda] onlar üzerinde öncelik sahibidirler. (216) Ve Allah kudret ve hikmet sahibidir.

229. Bir boşama iki defa [geri alınabilir], ki bu durumda evlilik ya iyilikle devam eder veya güzel bir şekilde sona erdirilir. (217) Ve kadınlarınıza

235. (Vefat iddeti beklemekte olan) kadınlara kendileri ile evlenmek istediğinizi üstü kapalı olarak anlatmanızda veya bu isteğinizi içinizde saklamanızda sizin için bir günah yoktur. Allah biliyor ki siz onlara (bunu er geç mutlaka) söyleyeceksiniz. Meşru sözler söylemeniz dışında sakın onlarla gizliden gizliye buluşma yönünde sözleşmeyin. Bekleme müddeti bitinceye kadar da nikah yapmaya kalkışmayın.Şunu da bilin ki Allah içinizden geçeni hakkıyla bilir. Onun için Allah'a karşı gelmekten sakının ve yine şunu da bilin ki Allah gerçekten çok bağışlayandır, halimdir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

236. Kendilerine el sürmeden ya da mehir belirlemeden kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. (Bu durumda) -eli geniş olan gücüne göre, eli dar olan da gücüne göre olmak üzere- onlara, aklın ve dinin gereklerine uygun olarak müt'a verin. Bu iyilik yapanlar üzerinde bir borçtur.

237. Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız, tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadının, ya da nikah bağı elinde bulunanın (kocanın, paylarından) vazgeçmesi başka. Bununla birlikte (ey erkekler), sizin vazgeçmeniz takvaya (Allah'a karşı gelmekten sakınmaya) daha yakındır. Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun.

239. Eğer (bir tehlikeden) korkarsanız, namazı yaya olarak veya binek üzerinde kılın. Güvenliğe kavuşunca da, Allah'ı, daha önce bilmediğiniz ve onun size öğrettiği şekilde anın (namazı normal vakitlerdeki gibi kılın).

240. İçinizden ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler, eşleri için, evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınların örfe göre geçimlerinin sağlanması onların hakkıdır. Bu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir borçtur.

242. Düşünesiniz diye Allah size âyetlerini böyle açıklamaktadır.

243. Binlerce kişi oldukları halde, ölüm korkusuyla yurtlarını terk edenleri görmedin mi? Allah onlara "ölün"dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı lütuf ve ikram sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmezler.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki şüphesiz Allah hakkıyla işitendir ve hakkıyla bilendir.

247. Peygamberleri onlara, "Allah size Tâlût'u hükümdar olarak gönderdi"dedi. Onlar, "O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz

verdiklerinizden herhangi bir şeyi geri almanız, her iki [taraf]ın da Allah'ın koyduğu sınırları koruyamamaktan korkmaları hali dışında, sizin için helal değildir: O halde, ikisinin de Allah'ın koyduğu sınırları koruyamayacaklarından korkuyorsanız, kadının serbestliğe kavuşması için [kocasına] bazı şeyler bırakmasında her iki taraf için de bir günah yoktur. (218) Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır; onları ihlal etmeyiniz: Zira kim Allah'ın koyduğu sınırları ihlal ederse, işte onlar zalimlerdir!

230. Ve erkek, [sonunda] kadını boşarsa, bu kadın, başka bir erkekle evlenmedikçe bir daha kendisine helal olmaz; eğer sonraki erkek de onu boşarsa -her ikisinin de Allah'ın koyduğu sınırları koruyabileceklerini düşünmeleri şartıyla- birbirlerine dönmelerinde ikisi için de bir günah yoktur: Bunlar, anlama ve kavrama yeteneğine sahip olanlara Allah'ın açıkladığı sınırlardır.

231. Böylece, kadınlarınızı boşadığınızda ve onlar bekleme sürelerinin sonuna yaklaşmak üzere iken onları ya güzellikle alıkoyun ya da güzel bir şekilde bırakın. Ama, arzuları hilafına, eziyet etmek için alıkoymayın: Çünkü, böyle bir davranışta bul (yalnızca) kendisine haksızlık etmiş olur.Ve A [bu] mesajlarını önemsemezlik yapmayın; A size lütfettiği nimetleri ve size öğüt için indir vahyi ve hikmeti hatırlayın; Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, ve bilin her şeyin aslını bilir.

232. Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde başka erkeklerle evlenmelerine engel olmayın. Bu, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan her biriniz için bir uyarıdır; bu, sizin için en erdemli ve en temiz [yol]dur. Allah her şeyi aslıyla bilir, ama siz bilemezsiniz.

233. Ve [boşanmış] anneler, eğer emzirme müddetini tamamlamak istiyorlarsa, çocuklarına iki tam yıl bakabilirler; onların yeme-içme ve giyimlerini uygun bir şekilde temin etmek, çocuğun babasına düşer. Hiç kimse, taşıyabileceğinden daha fazlasıyla yükümlü tutulamaz: Ne anneye çocuğundan dolayı eziyet çektirilsin, ne de çocuğundan dolayı babasına. Ve [babanın] mirasçısına da aynı görev düşer. Ve eğer [anne-baba], her ikisi, [anne ile çocuğun] ayrılmasına karşılıklı rıza ve danışma ile karar verirlerse, (219) [bundan dolayı] onlara bir günah yoktur; ve eğer çocuğunuzu süt annelere emanet etmeye karar verirseniz, teslim edeceğiniz çocuğun emniyetini uygun bir şekilde sağlamanız şartıyla (220) size bir günah yüklenmez. Ama, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve bilin ki Allah tüm yaptıklarınızı görür.

234. İçinizden biri ölür ve ardında kadınlar bırakırsa, yeniden evlenmeleri için (221) dört ay on günlük bir bekleme süresi geçirmeleri gerekir; bekleme

hükümdarlığa ondan daha lâyığız. Ona zenginlik de verilmemiştir"dediler. Peygamberleri şöyle dedi: "Şüphesiz Allah onu sizin üzerinize (hükümdar) seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı."Allah mülkünü dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

248. Peygamberleri onlara şöyle dedi: "Onun hükümdarlığının alameti size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanmış kimselerseniz bunda şüphesiz, sizin için kesin bir delil vardır."

249. Tâlût ordu ile hareket edince, "Şüphesiz Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka."dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçince, (geride kalanlar) "Bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok."dediler. Allah'a kavuşacaklarını kesin olarak bilenler (ırmağı geçenler) ise şu cevabı verdiler: "Allah'ın izniyle büyük bir topluluğa galip gelen nice küçük topluluklar vardır. Allah sabredenlerle beraberdir".

250. (Tâlût'un askerleri) Câlût ve askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et."

251. Derken, Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud, Câlût'u öldürdü. Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti. Eğer Allah'ın; insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzü bozulurdu. Ancak Allah, bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Biz onları sana hak olarak okuyoruz. Şüphesiz sen, Allah tarafından gönderilmiş peygamberlerdensin.

253. İşte peygamberler! Biz onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden, Allah'ın konuştukları vardır. Bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryemoğlu İsa'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasından gelen (millet)ler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler. Onlardan inananlar da vardı, inkar edenler de. Yine Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin Allah dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! Hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın. İnkar edenler ise zalimlerin ta kendileridir.

süresinin sonuna vardıklarında kendileri ile ilgili olarak meşru şekilde ne yaparlarsa yapsınlar bir günah yoktur. (222) Ve Allah tüm yaptıklarınızdan haberdardır.

235. Ancak bu kadınlar[dan herhangi birin]e evlenme niyetinizi hissettirmenizde veya açığa vurmadan böyle bir niyet taşımanızda sizin için bir günah yoktur: [Çünkü] Allah, onlara evlenme teklifinde bulunma niyetinizi bilir. (223) Ama yine de, onlara karşı duygularınızı gizlilik içinde bildirmek yerine onlarla en uygun ve makul şekilde konuşun; ve emredilen [bekleme süresi] sona ermeden önce evlilik bağını kurmaya kalkışmayın. Unutmayın ki Allah aklınızdan geçenleri bilir. Bu nedenle O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun; ve bilin ki Allah çok affedicidir, çok tahammül (hilm) sahibidir.

236. Henüz dokunmadığınız veya mehir tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda bir günah yoktur; (224) ancak [böyle bir durumda bile] onlar için gerekli tedarikleri yapın; imkanları çok olan kendi gücüne, dar olan da [yine] kendi gücüne göre adil şekilde bir tedarikte bulunsun: bu, güzel davranan herkesin (225) üzerinde bir yükümlülüktür.

237. Ve eğer dokunmadan önce, ama mehrin kararlaştırdıktan sonra onları boşarsanız, o zaman, kararlaştırdığınızın yarısı[nı verin], a onların taleplerinden vazgeçmeleri veya nik bağını elinde tutanın (226) [mehrin yarısı ile talebinden vazgeçmesi hali müstesna: Size düşenden vazgeçmeniz, Allah'a karşı sorumluluk bilincine daha uygundur. Ve birbirinize karşı lütufkar davranma[nız gerektiği]ni unutmayın: Doğrusu Allah bütün yaptıklarınızı görür.

238. NAMAZLARINIZA ve namazı en uygun şekilde ifa etmeye (227) dikkat edin; ve Allah'ın huzurunda içten bir bağlılıkla durun.

239. Ama eğer tehlikede iseniz, yürürken ve binek [üzerin]de [namazınızı ifa edin]; (228) tekrar güvenliğe kavuşunca Allah'ı anın, çünkü daha önce bilmediklerinizi size öğreten O'dur.

240. EĞER içinizden biri ölür ve arkasında kadınlar bırakırsa, dul eşlerine, [ölmüş kocalarının evini] terk etmeksizin bir yıllık geçimlerini vasiyet etsinler. (229) Ama eğer [kendi arzularıyla] ayrılırlarsa kendileri hakkındaki meşru tasarruflarından dolayı onlara bir günah yoktur. (230) Ve Allah kudret ve hikmet sahibidir.

241. Ve boşanmış kadınlar da güzel bir şekilde geçimlerini sağlama [hakkına] sahip olacaklardır: (231) Bu, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan herkes için bir görevdir.

242. Aklınızı kullan[mayı öğren]meniz için Allah size mesajlarını böyle a-çıklıyor.

243. SEN, ÖLÜM korkusuyla yurtlarını terk eden binlerce kişiyi görmedin mi? Ki bu durumda Allah

255. Allah kendisinden başka hiçbir ilah olmayandır. Diridir, kayyumdur. Onu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey onundur. İzni olmaksızın onun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, kulların önlerindekileri ve arkalarındakileri (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar onun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. Onun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek ona güç gelmez. O, yücedir, büyüktür.

263. Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden gönül kırma gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah her bakımdan sınırsız zengindir, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).

264. Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

265. Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla ve kalben mutmain olarak mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin durumu gibidir ki, bol yağmur alınca iki kat ürün verir. Bol yağmur almasa bile ona çiseleme yeter. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Herhangi biriniz ister mi ki, içerisinde her türlü meyveye sahip bulunduğu, içinden ırmaklar akan, hurma ve üzüm ağaçlarından oluşan bir bahçesi olsun; himayeye muhtaç çocukları var iken ihtiyarlık gelip kendisine çatsın; derken bağı ateşli (yıldırımlı) bir kasırga vursun da orası yanıversin? Allah düşünesiniz diye size âyetlerini böyle açıklıyor.

267. Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve yerden sizin için çıkardıklarımızdan Allah yolunda harcayın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki Allah, her bakımdan zengindir, övülmeye layıktır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size, çirkinliği ve hayasızlığı emreder. Allah ise size kendi katından mağfiret ve bol nimet vadediyor. Şüphesiz Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

269. Allah hikmeti7 dilediğine verir. Kime hikmet verilmişse, şüphesiz ona çokça hayır verilmiş demektir. Bunu ancak akıl sahipleri anlar.

270. Allah yolunda her ne harcar veya her ne adarsanız, şüphesiz Allah onu bilir. Zulmedenlerin

onlara "Ölün!" diye seslenmiş ve sonra da onları hayata geri döndürmüştü. (232) Unutmayın ki Allah, insanoğluna karşı lütfunda sınırsızdır, ancak insanların çoğu nankördür.

244. Öyleyse Allah yolunda (233) savaşın ve bilin ki Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

247. Ve onların peygamberi, toplumunun önde gelenlerine, (237) "Bakın," dedi, "Allah Tâlût'u size kral olarak tayin etti."Onlar: "Biz hükümranlığa ondan daha çok layık iken ve ona fazla bir servet de verilmemişken nasıl bizim üzerimizde hüküm sahibi olabilir?" dediler. [Peygamber] "Bakın," dedi, "Allah onu sizden daha üstün kılmış ve ona derin bilgi ve mükemmel bir beden bahşetmiştir. Ve Allah, hükümranlığı istediğine verir: (238) zira Allah her şeyi kuşatan, her şeyi bilendir."

248. Ve Peygamberleri onlara: "Bakın, meşru hükümranlığın bir işareti olarak size içinde Rabbiniz tarafından bahşedilmiş bir iç huzuru ile Musa'nın ailesi ve Harun'un ailesinden geriye kalan, meleklerce taşınan mirasın bulunduğu (239) bir kalp bağışlanacaktır. (240) Eğer [gerçekten] inanıyorsanız, bunda sizin için bir işaret vardır" dedi.

249. Ve Tâlût, kuvvetleriyle yola koyulduğunda
"Bakın," dedi, "Allah sizi şimdi bir nehirle im
edecek: ondan içen benden olmayacak, onu
tatmaktan sakınan ise benden olacaktır; on
sadece bir avuç dolusu içen ise affa mazhar
olacaktır." (241) Ancak, birkaçı dışında heps
ondan [dolu dolu] içtiler. O ve ona inananlar nehri
geçer geçmez ötekiler: "Câlût ve kuvvetlerine karşı [koymak için] bugün hiç gücümüz yok!" dediler. [Ama] kesin olarak Allah'a kavuşacaklarını bilenler: "Nice küçük topluluklar, Allah'ın izniyle büyük kalabalıklara üstün gelmiştir! Zira Allah, güçlüklere karşı sabırlı olanlarla beraberdir." diye cevap verdiler.

250. Onlar Câlût ve kuvvetleriyle karşı karşıya geldiklerinde, "Ey Rabbimiz! Bize zorluklara tahammül gücü bağışla, adımlarımızı sağlam kıl ve hakikati inkar eden bu topluma karşı bize yardım et!" diye dua ettiler.

251. Bunun üzerine, onları Allah'ın izniyle bozguna uğrattılar, Davud da Câlût'u öldürdü; Allah ona hükümranlık ve hikmet verdi ve istediği şeyin bilgisini öğretti. Ve eğer Allah, insanlara kendilerini başkalarına karşı savunma gücü vermeseydi (242) yeryüzü çürüme ve yozlaşmaya maruz kalırdı: ama Allah bütün âlemlere karşı sınırsız lütuf sahibidir.

252. BUNLAR Allah'ın mesajlarıdır: Biz [ey Peygamber,] hakikati ortaya koyan bu [mesaj]ları sana iletiyoruz: doğrusu sen, bu mesajların emanet edildiği (elçilerden)sin.

253. Bu elçilerin bazılarına diğerlerinden daha fazla meziyetler bahşettik: İçlerinden kimi ile Allah

yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da keffaret olur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

272. Onları hidayete erdirmek sana ait değildir. Fakat Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak ne harcarsanız, kendiniz içindir. Zaten siz ancak Allah'ın rızasını kazanmak için harcarsınız. Hayır olarak her ne harcarsanız -hiç hakkınız yenmeden- karşılığı size tastamam ödenir.

273. (Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece gündüz; gizli ve açık Allah yolunda harcayanlar var ya, onların Rableri katında mükafatları vardır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir

275. Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, "Alış veriş de faiz gibidir"demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah'a kalmıştır. (Allah onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedi kalacaklardır.

276. Allah, faiz malını mahveder, sadakaları ise artırır (bereketlendirir). Allah hiçbir günahkâr nankörü sevmez.

277. Şüphesiz iman edip salih ameller işleyen, namazı dosdoğru kılan ve zekatı verenlerin mükafatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.

278. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz, faizden geriye kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Rasûlüyle savaşa girdiğinizi bilin. Eğer tövbe edecek olursanız, ana paralarınız sizindir. Böylece siz ne başkalarına haksızlık etmiş olursunuz, ne de başkaları size haksızlık etmiş olur.

280. Eğer borçlu darlık içindeyse ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilirseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır.

281. Öyle bir günden sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı verilecek ve onlara asla haksızlık yapılmayacaktır.

282. Ey iman edenler! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman bunu yazın. Aranızda bir

[bizzat] konuşmuş, kimini de daha üst derecelere yükseltmiştir. (243) Biz, Meryem oğlu İsa'ya hakikatin tüm kanıtlarını bahşettik ve o'nu kutsal ilham ile (244) destekledik. Ve eğer Allah dileseydi, o [elçiler]den sonra gelenler, kendilerine hakikatin bütün kanıtları geldikten sonra birbirleriyle çatışmazlardı; ancak [vaki olduğu üzere] onlar karşıt görüşlere kapıldılar ve bazıları imana ererken diğerleri hakikati inkara yöneldi. Buna rağmen Allah dileseydi, birbirleriyle çatışmazlardı. (245) Ama Allah dilediğini yapar.

254. SİZ EY imana ermiş olanlar! Pazarlığın, dostluğun ve şefaatin geçerli olmayacağı bir Gün (246) gelmeden önce size rızık olarak bağışladığımız şeylerden [Bizim yolumuzda] harcayın. Ve bilin ki hakikati inkar edenler zalimlerin tâ kendileridir.

255. ALLAH -O'ndan başka ilah yoktur; Her Zaman Diridir, Bütün Varlıkların Kendi Kendine Yeterli Yegane Kaynağıdır. Ne uyuklama tutar O'nu, ne de uyku. Yeryüzünde ve göklerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmaksızın nezdinde şefaat edebilecek olan kimdir? O, insanların gözlerinin önünde olanı da, onlardan gizli tutulanı da (247) bilir; oysa dilemedikçe insanlar O'nun ilminden hiçbir ş edinemez, hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun kudreti ve egemenliği (248) gökleri ve yeri k ve onların korunup desteklenmesi O'na ağır gelmez. Gerçekten yüce ve büyük olan yaln O'dur.

263. Gönül alıcı bir söz ve başkasının eksiğini gizlemek, (259) peşinden incitmenin geldiği bir yardımdan daha hayırlıdır; ve Allah Kendine yeterlidir, tahammül (hilm) Sahibidir.

264. Siz ey imana ermiş olanlar! Servetini gösteriş ve övgü için harcayan, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayan kişinin yaptığı gibi, iyiliğinizi başa kakarak ve [muhtaç kimsenin duygularını] inciterek yardımlarınızı değersiz hale sokmayın: Onun hali, üzerinde [biraz] toprak bulunan yumuşak bir kayanın hali gibidir, bir sağanak vurunca onu sert ve çıplak bırakıverir. Bu gibilerin, yaptıkları [hayırlı] işlerinden hiçbir kazançları olmaz: zira Allah, hakikati reddeden bir toplumu hidayete erdirmez.

265. Servetlerini Allah'ın rızasını kazanmak arzusuyla ve kalben mutmain olarak harcayanların durumu [ise], verimli topraklar üzerindeki bahçe gibidir: Bir sağanak vurur, bu sayede ürün iki misli artar; sağanak olmadığı zaman da hafif yağmur [düşer oraya]. Ve Allah yaptığınız her şeyi görür.

266. Sizden biriniz, içinden ırmaklar akan ve çeşit çeşit meyve ile dolu bir hurma ve asma bahçesine sahip olmayı -ama sonra da sadece [bakıma muhtaç] zayıf çocuklarıyla yaşlılığa terkedilmeyi- ve sonra kızgın bir kasırganın bahçeye isabet edip onu tamamen kasıp kavurmasını ister mi? Belki

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14
YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, (her şeyi olduğu gibi dosdoğru) yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan korkup sakınsın da borçtan hiçbir şeyi eksik etmesin (hepsini tam yazdırsın). Eğer borçlu, aklı ermeyen, veya zayıf bir kimse ise, ya da yazdıramıyorsa, velisi adaletle yazdırsın. (Bu işleme) şahitliklerine güvendiğiniz iki erkeği; eğer iki erkek olmazsa, bir erkek ve iki kadını şahit tutun. Bu, onlardan biri unutacak olursa, diğerinin ona hatırlatması içindir. Şahitler çağırıldıkları zaman (gelmekten) kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, borcu süresine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Yalnız, aranızda hemen alıp verdiğiniz peşin ticaret olursa, onu yazmamanızdan ötürü üzerinize bir günah yoktur. Alış-veriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da, şahide de bir zarar verilmesin. Eğer aksini yaparsanız, bu sizin için günahkârca bir davranış olur. Allah'a karşı gelmekten sakının. Allah size öğretiyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

283. Eğer yolculukta olur da bir yazıcı bulamazsanız, o zaman alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz kendisine güvenilen kimse emanetini (borcunu) ödesin ve Rabbi Allah'tan sakınsın. Bir de şahitliği gizlemeyin. Kim şahitliği gizlerse şüphesiz onun kalbi günahkârdır. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

düşünürsünüz diye Allah mesajlarını size böylece açıklar.

267. Siz ey imana ermiş olanlar! Kazandığınız güzel şeylerden ve topraktan sizin için bitirdiğimiz [ürünler]den başkaları için harcayın; ama harcamak için, size verildiğinde küçümser şekilde bakışlarınızı çevirmeden kabul etmeyeceğiniz bayağı şeyleri seçmeyin. Ve bilin ki Allah kendine yeterlidir, her zaman övgüye layık olandır.

268. Şeytan sizi fakirlik ihtimali ile korkutur ve cimriliği telkin eder. Oysa Allah, size bağışlamasını ve lütfunu vaad eder: Allah kudret ve egemenlikte sınırsızdır, her şeyi bilendir.

269. Dilediğine hikmet bağışlar ve her kime hikmet bağışlanmışsa doğrusu ona en büyük servet verilmiş demektir. Ama derin kavrayış sahipleri dışında kimse bunu düşünüp anlayamaz.

270. Çünkü, başkaları için her ne harcarsanız ve neyi [harcamak için] adarsanız, Allah onu mutlaka bilir. Ve [hayırda bulunmayı engelleyerek] zulüm işleyenler, kendilerine yardım edecek kimse bulamazlar.

271. Yardımları açıktan yapmanız güzeldir; ama muhtaca gizlice vermeniz sizin için daha hay olur ve günahlarınızın bir kısmını bağışlatır. yaptığınız her şeyden haberdardır.

272. [Ey Peygamber,] İnsanları hidayete erdirmek senin işin değil, (260) zira ancak Allah, diled hidayete erdirir.Ve yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için harcamanız şartıyla, başkala her ne iyilik yaparsanız bu kendi yararınızadır. Çünkü yapacağınız her iyilik size olduğu gibi geri dönecek ve size haksızlık yapılmayacaktır.

273. [Ve] Allah yoluna kendilerini tamamen adamış oldukları için yeryüzünde [rızık aramak niyetiyle] gezip dolaşamayan muhtaçlar[a yardım e-din]. (261) [Onların durumunun] farkında olmayan, onları zengin zanneder, çünkü [istemekten] çekinirler; [ancak] sen onları [bazı] özelliklerinden tanıyabilirsin: insanlardan arsız bir şekilde is-temekten kaçınırlar. Ve onlara ne iyilik yaparsanız, doğrusu Allah hepsini bilir.

274. Servetlerini [Allah rızası için] gece ve gündüz, gizlice ve açıkça harcayanlar, mükafatlarını Rablerinin katında göreceklerdir: onlara ne korku vardır, ne de üzülürler.

275. FAİZ yiyenler, (262) şeytanın çarptığı kimseler gibi davranırlar; çünkü onlar "Alışveriş de bir tür faizdir!" (263) derler -halbuki Allah alışverişi helal ve faizi haram kılmıştır. Bu nedenle, kim Rabbinin öğüdünü dinler (264) ve hemen [faizden] vazgeçerse, evvelki kazançlarını koruyabilir ve onun hakkında karar vermek artık Allah'a kalır; ona, [faize] geri dönenlere gelince; içinde yaşayıp kalacakları ateşe mahkum olanlar işte böyleleridir.

276. Allah faizli kazançları bereketten mahrum eder, ama karşılıksız yardımları kat kat arttırarak

bereketlendirir. (265) Allah, inatçı nankörleri ve günahta ısrarlı olanları sevmez.

277. İmana ermiş olanlar, doğru ve yararlı işler yapanlar, namazlarında dikkatli ve devamlı olanlar ve karşılıksız yardımda bulunanlar; işte onlar mükafatlarını Rablerinden alacaklardır ve onlara ne korku vardır, ne de üzülürler.

278. Siz ey imana ermiş olanlar! Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve eğer [gerçekten] müminseniz faizden doğan kazançların tümünden vazgeçin; (266)

279. çünkü eğer böyle yapmazsanız, bilin ki Allah'a ve Elçisine savaş açmış olursunuz. Ama eğer tevbe ederseniz, ana-paranız[ı (267) geri almay]a hak kazanırsınız: Böylece ne haksızlık yapmış ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

280. Ancak [borçlu] güç durumda ise, rahatlayıncaya kadar ona bir vade verin; eğer bilirseniz, bir karşılık beklemeden [borcu tamamiyle] silmek, sizin kendi iyiliğinize olacaktır.

281. Allah'a döneceğiniz, sonra herkesin kazancının kendisine eksiksiz geri verileceği ve hiç kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı Günü aklınızdan çıkarmayın. (268)

282. SİZ EY imana ermiş olanlar! Ne zaman b
vade ile borç verir veya alırsanız (269) yazıy
tesbit edin. Bir yazıcı, tarafsız olarak onu
kaydetsin. Ve hiçbir yazıcı, Allah'ın ona öğre
gibi yazmayı reddetmesin: (270) öylece, old
gibi yazsın. Borçlanan (taraf taahhüdünü) kaydettirsin, Rabbine karşı sorumluluğunun bilincinde olsun ve taahhüdünden bir şey eksiltmesin. (271) Ve eğer borç altına girenin aklî veya bedenî bir zaafı varsa (272) veya kendisi (işlemi) kaydettirebilecek durumda değilse, onun menfaatini kollamakla görevli olan kimse, onu adil bir şekilde kaydettirsin. Ve içinizden iki erkek şahit tutun; eğer iki erkek bulunmazsa, kabul edebileceğiniz kimselerden bir erkek ve iki kadını şahit tutun ki onlardan biri hata yaparsa diğeri ona hatırlatabilsin. (273) Ve şahitler çağrıldıklarında [şahitlik yapmayı] reddetmesinler. Küçük olsun büyük olsun, her anlaşma maddesini vade tarihi ile birlikte yazmaya (274) üşenmeyin: Bu, Allah nazarında daha adil, kanıtlanma açısından daha güvenilir ve [sonra] sizi şüpheye düşmekten alıkoymakta daha uygun olandır. Ama eğer [aranızdaki muamele,] birbirinize doğrudan doğruya (hemen) devredeceğiniz hazır mallar ile ilgiliyse onu yazmamanızda bir mahzur yoktur. Ve birbirinizle alış veriş yapacağınız zaman bir şahit bulundurun, ancak (bundan) ne yazıcı ne de şahit bir zarara uğramasın; (275) eğer onlara [zarar verici bir iş] yaparsanız, unutmayın ki, bu, sizin için günahkarca bir davranış olacaktır. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, çünkü sizi [bu yolla] eğiten Allah'tır ve Allah, her şeyin tüm bilgisine sahiptir .

283. Eğer seyahatte iseniz ve bir yazıcı bulamazsanız, alınmış taahhütler ile yetinilebilir: ancak eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, bu güvene uygun davransın ve Rabbine karşı sorumluluğunun bilincinde olsun. Ve şahit olduğunuz şeyi gizlemeyin; (276) zira, onu gizleyen kalben vebal altındadır; ve Allah yaptığınız her şeyin tüm bilgisine sahiptir.

1. Ey İman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Halbuki onlar size gelen hakkı inkâr ettiler. Rabbiniz olan Allah'a inandınız diye Resûlü ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer rızamı kazanmak üzere benim yolumda cihad etmek için çıktıysanız (böyle yapmayın). Onlara gizlice sevgi besliyorsunuz. Oysa ben sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa mutlaka doğru yoldan sapmıştır.

2. Şâyet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman olurlar, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatırlar ve inkar etmenizi arzu ederler

3. Yakınlarınız ve çocuklarınız size asla fayda vermeyecektir. Kıyamet günü Allah aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

4. İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir"demişlerdi. Yalnız İbrahim'in, babasına, "Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez"sözü başka. Onlar şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ancak sana dayandık, içtenlikle yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır."

5. "Ey Rabbimiz! Bizi, inkar edenlerin zulmüne uğratma. Bizi bağışla. Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin."

6. Andolsun, onlarda (İbrahim ve beraberindekilerde) sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse bilsin ki, Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye layıktır.

7. Ola ki Allah sizinle, içlerinden düşman olduğunuz kimseler arasına bir sevgi (ve yakınlık) koyar. Allah hakkıyla gücü yetendir. Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

8. Allah sizi, din konusunda sizinle savaşmamış, sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış kimselere iyilik etmekten, onlara âdil davranmaktan men etmez. Şüphesiz Allah âdil davrananları sever.

9. Allah, sizi ancak, sizinle din konusunda savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için

1. SİZ EY imana ermiş olanlar! Size gelmiş olan bütün hakikatleri inkar eden ve [yalnızca] Rabbiniz Allah'a inandığınız için Elçi'yi ve sizi (yurtlarınızdan) süren (1) düşmanlarımı -ki onlar aynı zamanda sizin de düşmanlarınızdır- (2) şefkat göstererek dost edinmeyin! Eğer Benim yolumda cehd göstermek için ve Benim rızamı kazanmak arzusuyla [evlerinizden] çıkıp gitti[ği]niz [doğru] ise, onlara gizli bir şefkatle yaklaş[arak dostluk yap]mayın: çünkü hem açıktan yaptığınız hem de gizlemiş olduğunuz her şeyden tamamiyle haberdarım. Ve içinizden bunu her kim yaparsa doğru yoldan sapmış olur. (3)

2. Onlar eğer size üstün gelselerdi [yine] düşmanınız olarak kalırlardı ve size karşı köt niyetle el kaldırır, dil uzatırlardı: çünkü sizin hakikati inkar etmenizi isterlerdi.

3. Ama [unutmayın ki] ne akrabalarınız ne de [hatta] kendi çocuklarınız Kıyamet Günü siz fayda sağlar, [çünkü o Gün] Allah aranızda [yalnızca erdemli davranıp davranmadığınıza göre] karar verecektir: ve Allah bütün yaptıklarınızı görür.

4. Gerçekten İbrahim'de ve o'na uyanlarda sizin için güzel bir örnek vardı: onlar kendi [putperest] toplumlarına şöyle seslenmişlerdi: "Kesinlikle biz sizden de Allah'tan başka bütün o taptıklarınızdan da uzağız; sizin inandığınız her şeyi inkar ediyoruz; sizinle bizim aramızda, Tek Allah'a inanacağınız zamana kadar (4) sürecek bir düşmanlık ve nefret vardır!" Tek istisna, (5) İbrahim'in, babasına: "Senin için [Allah'tan] bağışlama dileyeceğim, ama senin adına Allah'tan herhangi bir şey elde etmek benim elimde değil" (6) demesiydi. [Ve İbrahim ile ona uyanlar,] "Ey Rabbimiz!" diye yalvardılar, "Sana güveniyor ve Sana yöneliyoruz: çünkü bütün yolların varışı Sanadır.

5. Ey Rabbimiz! Bizi hakikati inkar edenler için bir oyun ve eğlence aracı (7) yapma! Ve günahlarımızı bağışla, ey Rabbimiz: çünkü Sensin tek kudret ve hikmet sahibi!"

6. Onlarda, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü [ümit ve korku ile (8)] bekleyen herkes için güzel bir örnek bulursunuz. Eğer biriniz yüz çevirirse, [bilsin ki] Allah hiç kimseye muhtaç değildir, bütün övgülere tek layık olandır.

7. [Ama] belki Allah, [ey müminler,] [şimdi] düşman olarak gördüğünüz kimseler ile sizin

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
214
Getir
DUR
-
+
fontsize: 14

destek verenleri dost edinmekten men eder. Kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. Ey iman edenler! Mü'min kadınlar muhacir olarak size geldiklerinde, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz onların inanmış kadınlar olduklarını anlarsanız, onları kafirlere geri göndermeyin. Çünkü müslüman hanımlar kafirlere helal değillerdir. Kafirler de müslüman hanımlara helal olmazlar. Mehir olarak harcadıklarını onlara (kocalarına geri) verin. Mehirlerini verdiğiniz takdirde, bu kadınlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Müşrik karılarınızın nikahlarına tutunmayın. (Zira bu nikahlar ortadan kalkmıştır.) Onlara harcadığınız mehri, (evlendikleri kafir kocalarından) isteyin. Kafirler de (İslâm'ı kabul eden ve sizinle evlenen eski hanımlarına) harcamış oldukları mehri (sizden) istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür. O, aranızda hüküm veriyor. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

11. Eğer eşlerinizden biri kafirlere kaçar4 ve siz de onlarla çarpışıp ganimet alırsanız eşleri gidenlere sarfettikleri (mehir) kadarını verin ve inandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12. Ey Peygamber! Mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek,5 hiçbir iyi işte sana karşı gelmemek konusunda sana biat etmek üzere geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Ey iman edenler! Kendilerine Allah'ın gazap ettiği, kabirlerdeki kafirlerin ümit kestikleri gibi tamamen ahiretten ümitlerini kesmiş6 bir toplumu dost edinmeyin.

aranızda [karşılıklı] bir yakınlık oluşturabilir: çünkü Allah her şeye kâdirdir ve çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

8. İnanc[ınız]dan dolayı size karşı savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan sürmeyen [inkarcılara] gelince, Allah onlara nezaketle ve adaletle davranmanızı yasaklamaz: (9) çünkü Allah adil davrananları sever.

9. Allah, yalnızca, inanc[ınız]dan dolayı size karşı savaşan ve sizi anayurdunuzdan süren veya [başkalarının] sizi sürmesine yardım edenlere dostlukla yaklaşmanızı yasaklar; ve [içinizden] onlara dostluk gösterenlere gelince, gerçek zalimler işte onlardır!

10. SİZ EY imana ermiş olanlar! Mümin kadınlar her ne zaman zulüm ve kötülük diyarını terk ederek (10) size gelirlerse, Allah onların inancından tam haberdar [olduğu halde] siz yine de onları sınayın; (11) eğer mümin olduklarına tam emin olursanız, onları inkarcılara geri göndermeyin, [çünkü] onlar [artık] eski kocalarına (12) helal [değiller], ve ötekiler de bunlara helal [değiller]. Ayrıca, onlar [hanımlarına mehir olarak] ne verdilerse hepsini iade edin. (13) Ve [ey müminler,] siz bu kadın mehirlerini verdikten sonra evlenirseniz bir günah işlemiş olmazsınız. Diğer taraftan, hakikati [etmeye devam] eden kadınlarla (14) evlilik bağınızı sürdürmeyin ve onlara [mehir olara] verdiyseniz [iade etmelerini] isteyin, aynı şe ötekiler, [hanımları size gelmiş olanlar da,] harcadıkları her şeyi[n iadesini] talep etme hakkına sahiptirler. (15) Bu, Allah'ın hükmüdür: O, sizin aranızda [adaletle] hükmeder; çünkü Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

11. Eğer hanımlarınızdan biri (sizi bırakıp) hakikati inkar edenlere giderse ve siz de buna üzülürseniz (16) o zaman hanımları bırakıp giden (koca)lara [hanımlarına mehir olarak] harcadıklarına (17) eşit bir şey verin ve inandığınız Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun!

12. Ey Peygamber! Mümin kadınlar ne zaman sana gelip (18) [bundan böyle] Allah'tan başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayacaklarını, hırsızlık yapmayacaklarını, (19) zina etmeyeceklerini, çocuklarını öldürmeyeceklerini, (20) hiç yoktan yalan uydurarak (21) iftira atmayacaklarını ve [bildireceğin] hiçbir hakikate karşı çıkmayacaklarını [taahhüt ederek] sana bağlılıklarını bildirirlerse, onların bağlılık taahhütlerini kabul et ve Allah'tan onların [geçmiş] günahlarını affetmesini dile: çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

13. SİZ EY imana ermiş olanlar! Allah'ın gazabına uğrayan toplum ile dost olmayın! (22) Onlar[ı dost edinenlerin] öteki dünya ile ilgili hiçbir ümitleri kalmamıştır; (23) tıpkı bu hakikat inkarcılarının, [şimdi] mezarlarında yatanları [tekrar görme] ümitlerini kaybetmiş bulunmaları gibi. (24)

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

2. Allah insanlar için ne rahmet açarsa, artık onu tutacak (engelleyecek) yoktur. Neyi de tutarsa, bundan sonra onu gönderecek yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size göklerden ve yerden rızık veren bir yaratıcı var mı? O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O halde nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz?

9. Allah, rüzgarları gönderendir. Onlar da bulutları hareket ettirir. Biz de bulutları ölü bir toprağa sürer ve onunla ölümünden sonra yer yüzünü diriltiriz. İşte ölümden sonra diriliş de böyledir.

12. İki deniz aynı olmaz. Şu tatlıdır, susuzluğu giderir; içimi kolaydır. Şu ise tuzludur, acıdır. Bununla beraber her birinden taze et yersiniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan istemeniz ve şükretmeniz için gemilerin orada suyu yara yara gittiğini görürsün.

19. Kör ile gören bir olmaz.

1. HER TÜRLÜ ÖVGÜ, göklerin ve yerin yaratıcısı olan ve melekleri iki, üç veya dört kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. (1) O, dilediğini [kesintisiz şekilde] kendi hilkat âlemine katıp onu genişletir: (2) Kuşkusuz Allah, her şeye kâdirdir.

2. Allah'ın insanlar için açacağı rahmet kapısını kimse kapatamaz ve O'nun kapattığını da kimse açamaz: Çünkü O, kudret ve hikmet Sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın size bağışladığı nimetleri hatırlayın! Size göklerden ve yerden azık sağlayan Allah'tan başka bir yaratıcı var mı? (3) (Hayır!) O'ndan başka ilah yoktur: ama nasıl olur da zihinleriniz bu [apaçık hakikatten] sapar! (4)

9. VE [hatırlayın:] bulutları yükseltmek için rüzgarları gönderen Allah'tır; sonra Biz onları çorak beldelere sürükler ve cansız toprağa hayat veririz: yeniden dirilme de işte böyle olacaktır.

12. [O'nun için benzerlik ve farklılık yaratmak da kolaydır: (10)] o halde, [yeryüzündeki] iki büyük su kütlesi (11) aynı olamaz; birisi tatlı, susuzluğu giderici, içimi güzel iken ötekisi tuzlu ve acıdır: Fakat her ikisinden de taze et yersiniz ve [ikisinden de] süs takıları çıkarırsınız; ikisinin üzerinde Allah'ın lütfundan nasibinizi aram böylece şükredenlerden olmanızı sağlayan gemilerin dalgaları yararak ilerlediklerini görürsün.

19. Nitekim, ne gören ile görmeyen bir olur;

214

Getir

DUR

- +

fontsize: 14

1. Ey peygamber! Eşlerinin rızasını arayarak, Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi niçin sen kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

2. Allah (gerektiğinde) yeminlerinizi bozmayı (ve kefaret ödemeyi) size meşru kılmıştır. Allah sizin yardımcınızdır. O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

3. Hani peygamber eşlerinden birine, gizli bir söz söylemişti. Fakat eşi o sözü (başkasına) haber verip Allah da bunu peygambere bildirince, peygamber bunun bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona (sırrı açıklayan eşine) haber verince o, "Bunu sana kim bildirdi?"dedi. Peygamber, "Bunu bana, hakkıyla bilen ve hakkıyla haberdar olan Allah haber verdi"dedi.

4. (Ey peygamber'in eşleri!) Eğer siz ikiniz Allah'a tövbe ederseniz, ne iyi. Çünkü kalpleriniz kaydı. Eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka çıkarsanız bilin ki Allah onun yardımcısıdır, Cebrail de, salih mü'minler de. Bunlardan sonra melekler de ona arka çıkarlar.

5. Eğer o sizi boşarsa Rabbi ona, sizden daha hayırlı, müslüman, inanan, sebatla itaat eden,

1. EY PEYGAMBER! Eşlerin[den herhangi biri]ni memnun etmek için, neden Allah'ın sana helal kıldığı bazı şeyleri [kendine] haram kılıyorsun? (1) Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır:

2. [Ey müminler!] Allah, [doğru ve haklı bir gerekçesi olmayan] yeminlerinizi bozmayı ve keffâretini vermeyi [size] emretmiştir: (2) Allah, sizin Yüce Efendinizdir ve yalnız O'dur her şeyi bilen, gerçek hikmet sahibi.

3. Hani, (3) [bir gün] Peygamber, eşlerinden birine gizli bir şeyler söylemişti; eşi bunu ifşa edip Allah da Peygamber'e bildirince, Peygamber (söylediklerinin) bir kısmını [diğerlerine de] anlatmış, bir kısmına ise hiç değinmemişti. (4) Peygamber durumu eşine anlatınca, kadın: "Bunu (5) sana kim söyledi?" diye sordu. [Peygamber de,] "Her şeyi Bilen, Her şeyden Haberdar Olan, bana söyledi" diye cevap verdi.

4. [Onlara de ki, ey Peygamber: (6)] "İkiniz tevbe ederek Allah'a yönelin, çünkü ikinizin de kalbi [haktan] ayrılmıştı! (7) Ve [Allah'ın elçisi olan] Peygamber'e karşı birbirinizi desteklerseniz [bilin ki] Allah, o'nun Koruyucusudur ve [bilin ki] bundan dolayı, (8) Cebrâil, müminler arasındaki bütün

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.

7. Ey inkar edenler! Bu gün özür dilemeyin! Siz ancak yapmakta olduklarınızın karşılığını görüyorsunuz.

8. Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tövbe edin. Belki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider. "Ey Rabbimiz! nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü senin her şeye hakkıyla gücün yeter"derler.

9. Ey Peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

10. Allah, inkar edenlere, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikahları altında bulunuyorlardı. Derken onlara hainlik ettiler de kocaları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, "Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!"denildi.

11. Allah, iman edenlere ise, Firavun'un karısını örnek gösterdi. Hani o, "Rabbim! Bana katında, cennette bir ev yap. Beni Firavun'dan ve onun yaptığı işlerden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar!"demişti.

12. Allah, bir de iffetini sapasağlam koruyan ve bizim de kendisine ruhumuzdan üflediğimiz, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını doğrulayan İmran kızı Meryem'i de (inananlara) örnek gösterdi. O itaat edenlerdendi.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

dürüst ve erdemliler ve [öteki] bütün melekler, o'nun yardımına koşacaktır.

5. [Ey Peygamber eşleri!] Eğer o siz[den biriniz]i boşasaydı, Allah yerinize o'na sizden daha iyi eşler verebilirdi: Allah'a teslim olan, gerçekten inanan, O'nun iradesine gönülden itaat eden, [günah işledikleri zaman] tevbe ederek [O'na] yönelen, [yalnız O'na] kulluk eden ve [O'nun rızasını aramak için] yola koyulan, (9) daha önce evlenmiş veya bakire kadınlar. (10)

6. SİZ EY imana ermiş olanlar! Yakıtı insanlar ve taşlar olan (11) [öteki dünyanın] ateş[in]den kendinizi ve size yakın olanları (12) koruyun: onun başında [gözetici olarak] bulunanlar, emrettiği hiçbir şeyde Allah'a karşı gelmeyen, ama [daima] kendilerinden isteneni yapan (13) kararlı [ve] azimli meleklerdir. (14)

7. [O halde,] ey hakikati inkara şartlanmış olanlar, bugün [geçersiz] özürler beyan etmeyin: (15) [öteki dünyada] siz ancak [bu dünya hayatında] yapmış olduklarınızın karşılığını göreceksiniz.

8. Siz ey imana ermiş olanlar! Gönülden tevbe ederek Allah'a yönelin: (16) umulur ki Rabbiniz kötü fiilerinizi yok eder ve Allah'ın Peygambe
o'nun inancını paylaşanları utandırmayacağı
Gün, sizi içinden ırmaklar akan bahçelere k
onlar, önlerinden ve sağ taraflarından hızla ışık yayarlar18 ve "Ey Rabbimiz!" diye yalvarırlar
ışığımızı ebediyyen parlat (19) ve günahların
bağışla: çünkü Sen her şeye kâdirsin!"

9. EY PEYGAMBER! Hakikati inkar edenler ve ikiyüzlüler ile amansızca mücadele et ve onlara karşı kararlı ve ödünsüz davran. (20) Ve [eğer tevbe etmezlerse] varacakları yer cehennem olacaktır. O, ne kötü bir varış yeridir!

10. Hakikati inkara şartlanmış olanlara gelince, Allah, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını[n kıssalarını] örnek getirmektedir: onlar iki dürüst ve erdemli kulumuzun nikahı altında idiler, ama kocalarına ihanet etmişlerdi; (21) ve bu iki kadına [Hesap Günü]: "Haydi bütün öteki [günahkar]lar ile birlikte ateşe girin!" denildiğinde iki [kocanın] da onlara bir faydası dokunmayacaktır! (22)

11. İmana ermiş olanlara da Allah, Firavun'un karısını[n (23) kıssasını] örnek getirmiştir, ki o: "Ey Rabbim!" diye yalvarmıştı, "Senin katında [olan] cennette benim için bir köşk inşa et, beni Firavun'dan ve yaptıklarından koru ve beni şu zalim halkın elinden kurtar!"

12. Ve İmrân'ın kızı (24) Meryem[in kıssasını Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanların diğer bir örneği yaptık]: O iffetini korumuştu, bunun üzerine Biz onun [rahmindeki]ne (25) ruhumuzdan üflemiştik, ve Meryem Rabbinin sözlerinin ve [böylece,] vahyettiklerinin (26) doğruluğunu kabul etmiş ve samimiyetle bağlananlardan biri olmuştu.

135. De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de (görevimi) yapacağım. Ama dünya yurdunun sonucunun kimin olacağını yakında öğreneceksiniz. Şüphesiz, zalimler kurtuluşa eremezler.

136. Allah'ın yarattığı ekinlerden ve hayvanlardan O'na bir pay ayırdılar ve akıllarınca, "Şu Allah için, şu da bizim ortaklarımız (putlarımız) için"dediler. Ortakları için olan Allah'ınkine eklenmiyor. Allah için olan ise ortaklarınkine ekleniyor... Ne kötü hükmediyorlar!

137. Yine bunun gibi, Allah'a ortak koşanların çoğuna, koştukları ortaklar, çocuklarını öldürmelerini güzel gösterdi ki; onları helake sürüklesinler ve dinlerini karıştırıp onları yanıltsınlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Artık sen onları uydurdukları ile baş başa bırak.

138. Bir de (asılsız iddialarda bulunarak) dediler ki: "Bunlar yasaklanmış hayvanlar ve ekinlerdir. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. (Şunlar da) sırtları (binilmesi ve yük yüklemesi) haram edilmiş hayvanlardır."Bir kısım hayvanları da keserken üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. (Bütün bunları) Allah'a iftira ederek yaparlar. Bu iftiraları sebebiyle Allah onları cezalandıracaktır.

139. Bir de dediler ki: "Şu hayvanların karınlarındaki yavrular (canlı olursa) sırf erkeklerimize aittir. Karılarımıza ise haramdır."Eğer ölü olursa o vakit onda hepsi ortaktırlar. Allah onların bu tür nitelemelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

140. Beyinsizlikleri yüzünden bilgisizce çocuklarını öldürenler, Allah'ın kendilerine verdiği rızkı - Allah'a iftira ederek- haram sayanlar, mutlaka ziyan etmişlerdir. Gerçekten onlar sapmışlardır. Doğru yolu bulmuş da değillerdir.

141. O, çardaklı, çardaksız olarak bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmalıkları ve ekinleri, zeytini ve narı (herbiri) birbirine benzer ve (herbiri) birbirinden farklı biçimde yaratandır. Bunlar meyve verince meyvelerinden yiyin. Hasat günü de hakkını (öşürünü)3 verin, fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Yine O, hayvanlardan da irili ufaklı var edendir. Allah'ın size rızık olarak verdiğinden yiyin de şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

143. O, (Hayvanlardan) sekiz eşi de yaratandır: (Erkek ve dişi olarak) koyundan iki, keçiden de iki. Ey Muhammed! De ki: "Allah iki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru)ları mı? Eğer doğru söyleyenler iseniz bana bilerek haber verin."

144. Yine (erkek ve dişi olarak) deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi?

205. Enam. (135-154) 23. YIL.

135. De ki: "Ey [inanmayan] halkım! Gücünüz içinde olan her şeyi yapın [ki] ben de [Allah yolunda] gayret göstereyim; ve zamanla anlayacaksınız gelecek kimindir. (118) Şüphe yok ki zalimler asla mutluluğa erişemeyecekler!"

136. ONLAR, Allah'ın yarattığı tarlalar ile hayvanların mahsullerinden O'na bir pay ayırırlar ve "Bu Allah'a aittir!" derler; yahut [haksız şekilde], (119) "Ve bu [da], eminiz ki, Allah'ın uluhiyetinde pay sahibi olan varlıklar içindir!" (120) diye iddia ederler. Ama zihinlerinde Allah'a ortak saydıkları varlıklar için ayırdıkları şey, [onları] Allah'a yakınlaştırmaz, Allah için ayırdıkları da [onları ancak] Allah'ın uluhiyetine ortak koştukları o varlıklara yakınlaştırır. (121) Gerçekten de ne kötüdür onların yargıları!

137. Ve aynı şekilde Allah'a ortak koştukları varlıklara veya güçlere olan inançları, Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştıranların çoğuna çocuklarını öldürmelerini [bile] güzel gösterir (122) ve böylece onları yok olmaya ve inançlarında şaşkınlığa götürür. (123) Ama yine de Allah dilemeseydi bütün bunları yapmazlardı: (124 halde onlardan ve onların bütün mesnedsiz hayallerinden uzak dur!

138. Onlar, [haksız] bir iddia ile, "Şu hayvanlar ve tarla mahsulleri kutsaldır; bizim izin verdikle dışında hiç kimse onlardan yiyemez!" derler ve bazı tür hayvanların sırtına yük vurulmas yasak [olduğunu ilan eder]ler; öyle hayvanlar var ki onlar üzerinde Allah'ın ismini telaffuz etmezler; (126) [ve bu âdetlerin kaynağını] haksız yere O'na isnad ederler. [Ama] Allah, onları bütün bu mesnedsiz hayallerinden dolayı cezalandıracaktır.

139. Ve onlar, "Şu hayvanların karnında olan her şey bizim erkeklerimize tahsis edilmiş, kadınlarımıza ise yasaklanmıştır: ama eğer ölü doğarsa o zaman her iki taraf da ondan paylarını alabilir" derler. [Allah,] onları [Kendisine haksız yere] isnad ettiklerinden dolayı cezalandıracaktır: Unutmayın ki O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

140. Gerçekten ziyana uğrayanlar o kimselerdir ki dar kafalı cahillikleriyle çocuklarını öldürürler, Allah'ın onlara rızık olarak sağladığı şeyleri yasaklarlar ve [bu tür yasakları da] haksız yere Allah'a yakıştırırlar: Onlar sapkınlığa düşmüşler ve doğru yolu bulamamışlardır.

141. Zira O'dur [hem] ekilip biçilen ve [hem de] kendi başına yetişen bahçeleri, (127) (var eden,) hurma ağaçlarını, çeşit çeşit mahsuller veren tarlaları, zeytin ağacını ve narı meydana getiren: [hepsi] birbirine benzer ve hepsi birbirinden çok farklıdır! (128) Olgunlaştığında onların meyvelerinden yiyin ve [yoksullara] mahsulün toplandığı gün haklarını verin. Ve [Allah'ın

Yoksa iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru)ları mı? Yoksa Allah size bunları haram ettiğinde orada hazır mı idiniz!?"İnsanları bilgisizce saptırmak için Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

145. De ki: "Bana vahyolunan Kur'an'da bir kimsenin yiyecekleri arasında leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki o şüphesiz necistir- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir (murdar) hayvandan başka, haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Fakat istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın kim bunlardan yeme zorunda kalırsa yiyebilir."Şüphesiz Rabbin çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

146. Yahudilere tırnaklı hayvanların hepsini haram kıldık. Sığır ve koyunların ise, sırtlarında veya bağırsaklarında bulunanlar, ya da kemiklerine karışanlar dışındaki iç yağlarını (yine) onlara haram kıldık. İşte böyle, azgınlıkları sebebiyle onları cezalandırdık. Biz elbette doğru söyleyenleriz.

147. Eğer seni yalanlarlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. (Bununla beraber) suçlu bir toplumdan onun azabı geri çevrilmez."

148. Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: "Eğer Allah dileseydi biz de ortak koşmazdık, babalarımız da. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık."Onlardan öncekiler de (peygamberlerini) böyle yalanlamışlardı da sonunda azabımızı tatmışlardı. De ki: "Sizin (iddialarınızı ispat edecek) bir bilginiz var mı ki onu bize gösteresiniz? Siz ancak kuruntuya uyuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz."

149. De ki: "En üstün delil yalnızca Allah'ındır. O, dileseydi elbette sizin hepinizi doğru yola iletirdi."

150. De ki: "Haydi, Allah şunu haram kıldı"diye tanıklık yapacak şahitlerinizi getirin. Onlar şahitlik etseler de sen onlarla beraber şahitlik etme. Âyetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların azrularına uyma. Onlar Rablerine, başka şeyleri denk tutuyorlar.

151. (Ey Muhammed!) De ki: "Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyi davranın. Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırırız. (Zina ve benzeri) çirkinliklere, bunların açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Meşrû bir hak karşılığı olmadıkça Allah'ın haram (dokunulmaz) kıldığı canı öldürmeyin.İşte size Allah bunu emretti ki aklınızı kullanasınız."

152. Rüşdüne erişinceye kadar yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. Biz herkesi ancak gücünün yettiği kadarıyla sorumlu tutarız. (Birisi hakkında) konuştuğunuz zaman yakınınız bile olsa adil olun.

nimetlerini] israf etmeyin: kuşkusuz O müsrifleri sevmez!

142. Yük taşımaya mahsus olan ve etleri için beslenen hayvanlardan, Allah'ın size rızık olarak verdiklerini yiyin ve Şeytan'ın izinden gitmeyin: (129) unutmayın, o sizin apaçık düşmanınızdır!

143. [Ona uyanlar iddia ederler ki bazı hallerde] her iki cinsten dört çeşit hayvan [insana yasaktır]: iki cins koyun ve keçiden her biri. (130) [Onlara] sor: "O'nun yasakladığı, iki erkek mi, yoksa iki dişi mi, yahut iki dişinin rahminde taşıdıkları mı? Bu konuda ne biliyorsanız bana söyleyin, (131) eğer söylediğinizde haklı iseniz!"

144. Onlar, her iki cins deveyi ve büyükbaş hayvanı (132) [da aynı şekilde haram sayarlar]. [Kendilerine] sor: "O neyi yasakladı? İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yahut iki dişinin rahminde taşıdığını mı? Yoksa Allah (bütün) bunları yasaklarken siz şahit miydiniz?" Hiçbir [gerçek] bilgiye dayanmadan kendi uydurduğu yalanları Allah'a isnad eden, böylece insanları saptırandan (133) daha hain kim olabilir? Unutmayın ki Allah, [böyle] zalim bir halka doğru yolu göstermez.

145. De ki [ey Peygamber]: "Bana vahyedilenle
leş veya akan kan veya iğrenç bir şey olan d
eti, veya üzerinde Allah'tan başka bir ismin
günahkarca bir kurban (134) dışında yenmesi yasak olan hiçbir şey (135) görmüyorum. A
zaruret içindeyse -aç gözlüce saldırmadan v
zaruri ihtiyacını da aşmadan [yemiş] ise- [b
Rabbiniz çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır" (136)

146. Biz [yalnızca] yahudi itikadını benimseyenlere bütün tırnaklı hayvanları yasakladık; (137) ve onlara koyun ve ineğin iç yağlarını da yasakladık, (hayvanların) sırt tarafındaki veya bağırsaklarındaki yağlar ile kemiğin içindekiler hariç: (138) böylece işledikleri zulümler yüzünden onları cezalandırdık; zira, unutmayın, Biz sözümüzde dururuz! (139)

147. Ve eğer senin yalan söylediğini iddia ederlerse (140) onlara de ki: "Rabbinizin rahmeti sonsuzdur; ama günaha batmış insanları cezalandırması da kaçınılmazdır".

148. ALLAH'TAN başka şeylere ilahlık yakıştırmaya şartlanmış olanlar, "Eğer Allah dileseydi O'ndan başkasına ilahlık yakıştırmazdık; atalarımız da [öyle yapmazdı]; ve [O'nun izin verdiği] hiçbir şeyi de yasaklamazdık" derler. Onlardan önce yaşamış olanlar da böyle yaparak hakikati yalanladılar, (141) tâ ki azabımızı tadıncaya kadar! De ki: "Bize sunabileceğiniz [kesin] herhangi bir bilgiye sahip misiniz? (142) Siz sadece [başka insanların] zanlarına uyuyorsunuz ve kendiniz tahminde bulunmaktan başka birşey yapmıyorsunuz."

149. De ki: "Öyleyse [bilin ki] yalnız Allah katındadır [her hakikatin] kesin delili; O eğer dileseydi

Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte bunları Allah size öğüt alasınız diye emretti.

153. İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar sizi parça parça edip O'nun yolundan ayırır. İşte size bunları Allah sakınasınız diye emretti.

154. Sonra iyilik yapanlara nimeti tamamlamak, her şeyi açıklamak, hidayet ve rahmete erdirmek için Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik ki Rablerinin huzuruna varacaklarına iman etsinler.

tümünüzü doğru yola yöneltirdi". (143)

150. De ki: "Allah'ın [bütün] bunları yasakladığına dair şahitlik yapacak şahitlerinizi getirin!" (144) Eğer onlar [çekinmeden yalan] şahitlik yaparlarsa sakın onların bu düzmece şahitliklerine katılmayın; ve mesajlarımızı yalanlayanların, öteki dünyaya inanmayanların ve başka güçleri Rablerine denk görenlerin (145) hatalı görüşlerine uymayın!

151. De ki: "Gelin, Allah'ın [gerçekten] neyi yasakladığını size anlatayım: O'ndan başka şeylere asla ilahlık yakıştırmayın; anne-babanıza iyilik yapın [ve onlara karşı saygısızlıkta bulunmayın]; (146) ve çocuklarınızı yoksulluk korkusuyla öldürmeyin; (147) [çünkü] sizin de onların da rızıklarını sağlayacak olan Biziz; açık veya gizli hiçbir utanç verici fiil işlemeyin; ve adalet[i ifa etmek] dışında Allah'ın kutsal saydığı insan hayatına kıymayın: Allah bunu size emretti ki aklınızı kullanabilesiniz; (148)

152. ve rüşd yaşına erişmeden önce yetimin mal varlığına -onun iyiliği için olmadıkça- dokunmayın". (149) [Bütün alış verişlerinizde] ölçü ve tartıya tam olarak, adaletle uyun; (150) [B hiçbir insana taşıyabileceğinden daha fazla yük yüklemeyiz; (151) ve bir görüş belirttiğinizd akrabanıza [karşı] olsa da, adil olun. (152) Allah'a karşı taahhütlerinize [daima] riayet edin: (15 bunu Allah size emretti ki ders alabilesiniz.

153. Ve [bilin ki] bu, dosdoğru Bana yönelen yoldur: Öyleyse bunu izleyin ve diğer yollardan gitmeyin ki sizi O'nun yolundan saptırmasınlar. (154) Allah [bütün] bunları size emretti ki O'na karşı sorumluluğunuzun bilincine varasınız.

154. VE BİR KEZ DAHA: (155) İyilik yapmada sebat edenlere [nimetlerimizin] devamı olarak Musa'ya, her şeyi (156) tafsilatıyla bildiren, ve [böylece insanları] rahmet ve hidayet[e erdiren] bu ilahî kelâmı bağışladık ki Rableri ile [nihaî] buluşmaya inansınlar.

1. Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde onları iddetlerini dikkate alarak (temizlik halinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz olan Allah'a karşı gelmekten sakının. Apaçık bir hayasızlık yapmaları dışında onları (bekleme süresince) evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki Allah, sonra yeni bir durum ortaya çıkarır.

2. Boşanan kadınlar iddetlerinin sonuna varınca onları güzelce tutun, yahut onlardan güzelce ayrılın. İçinizden iki âdil kimseyi şahit tutun. Şahitliği Allah için dosdoğru yapın. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe inanan kimselere öğüt

206. Talak. (1-7) 23. YIL.

1. EY PEYGAMBER! Kadınları boşa[maya niyetlen]diğinizde, (1) onlar için belirlenmiş iddeti gözetecek şekilde boşayın (2) ve süreyi [dikkatlice] hesaplayın ve Allah'a, Rabbinize karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Onları evlerinizden kovmayın (3) ve açıkça hayasız davranışlarda bulunmadıkça (4) onlar ayrılma[k zorunda bırakılma]sın. (5) Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır; ve kim Allah tarafından konulan sınırları aşarsa, aslında kendisine karşı haksızlık etmiş olur: [çünkü, ey insan,] sen onu bilmezsin, [ama], o [ilk ihlal]den sonra Allah, yeniden bazı şeylerin meydana gelmesini sağlayabilir. (6)

2. Böylece, iddetlerinin sonuna yaklaşmak üzere olduklarında, ya onları uygun bir şekilde tutun,

verilmektedir. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa Allah ona bir çıkış yolu açar.

3. Onu beklemediği yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter. Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir. Allah her şeye bir ölçü koymuştur.

4. Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlarla, henüz âdet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır. Hamile olanların bekleme süresi ise, doğum yapmalarıyla sona erer. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir.

5. İşte bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükafatını büyütür.

6. Onları (iddetleri süresince) gücünüz nispetinde, oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sizin için (çocuğu) emzirirlerse (emzirme) ücretlerini de verin ve aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer anlaşamazsanız, çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.

7. Eli geniş olan, elinin genişliğine göre nafaka versin. Rızkı dar olan da, Allah'ın ona verdiğinden (o ölçüde) harcasın. Allah bir kimseyi ancak kendine verdiği ile yükümlü kılar. Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

yahut uygun bir şekilde bırakın. Ve kendi toplumunuz içinden (7) dürüst[lüğü bilinen] iki kişi [verdiğiniz karara] şahit olarak bulunsun; kendiniz de Allah huzurunda doğru şahitlik yapın: (8) İşte bunlar Allah'a ve Ahiret Günü'ne inananlara verilen öğütlerdir. Ve Allah, Kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıyan herkese, [mutsuzluktan] bir çıkış yolu [daima] sağlar,

3. ve ona bütün beklentilerin ötesinde (9) bir rızık verir: Allah'a güvenen herkese O [tek başına] yeter.Gerçek şu ki, Allah, irade ettiği işi sonucuna ulaştırır: [ve] Allah her şey için bir [vade ve] ölçü belirlemiştir.

4. Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen (10) kadınlarınıza gelince, onların iddeti, -eğer [onun süresiyle ilgili] bir şüpheniz varsa- üç [takvim] ay[ı] olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir.Allah, kendisine karşı sorumluluk bilinci taşıyan herkese, buyruklarına uymayı kolaylaştırır: (11)

5. bu, Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Ve O, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olan herkesin [bazı] kötü fiillerini örter ve onlara büyük bir ödül bağışlar.

6. [O halde, iddetlerinin içinde bulunan] kadınların, sizinle aynı yerde, aynı imkanlar kullanarak geçinmelerini sağlayın; (12) ve onları rahatsız edip hayatlarını çekilmez hale getir Eğer hamile kalırlarsa, doğumlarını yapınca kadar onlar için her türlü harcamayı yapın; [boşanma kesinleştikten sonra] çocuğunuzu emzirirlerse onlara [hak ettikleri] karşılığı verin; ve kendi aranızda [çocuğun geleceğini] uygun bir şekilde konuşun. Eğer ikiniz de [annenin çocuğu emzirmesi ihtimalini] zor görürseniz (13) onu [babasının] adına (14) başka bir kadın emzirsin.

7. [Bütün bu durumlarda,] geniş imkanlara sahip olan kişi, genişliği ile uyumlu olarak (15) harcasın; rızık imkanları dar olan kimse ise Allah'ın kendisine verdiğine uygun şekilde harcasın: Allah hiç kimseye kendi verdiğinden daha fazlasını yüklemez; [ve mümkündür ki] Allah sıkıntıdan sonra rahatlık verecektir.

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

46. Yahudilerden öyleleri var ki, (kelimeleri yerlerinden kaydırıp) tahrif ederek onları anlamlarından uzaklaştırırlar. Dillerini eğip bükerek ve dine saldırarak "İşittik, karşı geldik", "İşit, işitmez olası!""Râ'inâ"derler. Halbuki onlar, "İşittik ve itaat ettik; dinle ve bize bak"deselerdi bu kendileri için daha hayırlı olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden kendilerini lânetlemiştir. Bu yüzden pek az iman ederler.

207. Nisa. (46,174,126-129,175-176) 23. YIL.

46. Yahudi itikadına mensup olanların bir kısmı, [vahyedilmiş] sözlerin anlamını çarpıtırlar; sözleri asıl bağlamından koparak, [şimdi yaptıkları gibi] "İşittik ama karşı çıkıyoruz!" ve "Dinleyin ama kulak asmayın!" (59) ve "Asıl sen biz[im sözümüz]e kulak ver [ey Muhammed]!" derler; böylece dilleriyle oyun oynarlar ve [sahih] itikadın yanlış olduğunu îma etmeye çalışırlar. (60) [Halbuki] onlar, sadece "İşittik ve itaat ediyoruz!" ve "[Bizi] dinle, bize katlan!" deselerdi, bu onların gerçekten

126. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatıcıdır.

127. Kadınlar hakkında senden fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkında size fetvayı Allah veriyor."Kitapta, kendilerine (verilmesi) farz kılınan (miras)ı vermediğiniz ve evlenmek istediğiniz yetim kızlara, zavallı çocuklara ve yetimlere adil davranmanıza dair, size okunmakta olan âyetler de bunu açıklıyor. Ne hayır yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir.

128. Eğer bir kadın kocasının, kendisine kötü davranmasından, yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak daha hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa ve bencil tutkulara hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz. Öyle ise (birine) büsbütün gönül verip ötekini (kocası hem var, hem yok) askıda kalmış kadın gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz. Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik.

175. Allah'a iman edip ona sımsıkı sarılanları ise (Allah), kendisinden bir rahmet ve lütfa kavuşturacak ve onları kendisine varan doğru bir yola iletecektir.

176. Senden fetva istiyorlar. De ki: "Allah size "kelâle"(babasız ve çocuksuz kimse)nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan bir kişi ölür de kız kardeşi bulunursa bıraktığı malın yarısı onundur. Eğer kız kardeşi ölür ve çocuğu da bulunmazsa, erkek kardeş ona varis olur. Eğer kız kardeşler iki iseler, (erkek kardeşin) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkekli kızlı iseler o zaman, (bir) erkeğe, iki kızın hissesi kadar (pay) vardır. Sapmayasınız diye Allah size (hükmünü) açıklıyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

yararına ve daha dürüstçe bir davranış olurdu: ama hakikati reddettikleri için Allah onları lânetledi; zira onların inandıkları, basit birkaç şeyden ibarettir. (61)

126. Çünkü göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir ve Allah her şeyi kuşatmıştır.

127. ONLAR, kadınlar ile ilgili düzenlemeler (145) konusunda kendilerini aydınlatmanı istiyorlar. De ki: "[Bizzat] Allah onlarla ilgili hükümler konusunda sizi aydınlatmaktadır"; nitekim kendiniz onlarla evlenmek istediğinizden onlar için emredileni kendilerine vermediğiniz [sorumluluğunuz altındaki] yetim kızlar (146) ile kimsesiz çocuklar ve sizin yetimlere karşı adil davranma yükümlülüğünüz hakkında size tebliğ edilen bu ilahî kelâmda [Allah'ın iradesi tezahür etmiş]tir. Ve ne iyilik yaparsanız, unutmayın ki Allah onu tamamiyle bilir.

128. Eğer bir kadın, kocasının kötü muamelesinden veya kendisini terk etmesinden korkarsa, [iki taraf] aralarında anlaşarak sorunlarını çözebilirler; zira karşılıklı anlaşma en iyi yoldur ve bencillik, insan ruhunda her zaman mevcuttur. Fakat iyilik yapar ve O'na karşı sorumluluğunuzun bilinc olursanız, bilin ki Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

129. Ne kadar isteseniz de eşlerinize adaletle davranmak elinizde değildir. (147) Dolayısıy diğerlerini dışlayarak ve onları kocası hem v hem de yokmuş gibi bir durumda bırakarak [içlerinden sadece] birine yönelmeyin. (148) Ancak her şeyi yoluna koyar ve O'na karşı sorumluğunuzun bilincinde olursanız, bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

174. EY İNSANLAR! Rabbinizden size hakikatin bir tezahürü geldi ve size aydınlatıcı bir ışık gönderdik.

175. Allah'a iman edenlere ve O'na sımsıkı sarılanlara gelince, Allah onları rahmeti ve lütfu ile kuşatacak (182) ve dosdoğru bir yol ile Kendisine yöneltecektir.

176. ONLAR senden, kendilerini aydınlatmanı isterler. (183) De ki: "Allah, birinci dereceden mirasçı bırakmayanlar[dan kalan miras] ile ilgili kurallar konusunda [böylece] sizi aydınlatır: eğer bir erkek, çocuk bırakmadan ölürse ve bir kız kardeşi varsa, onun terekesinin yarısına kız kardeşi sahip olacaktır; kız kardeşin çocuk bırakmadan ölmesi halinde ise erkek onun mirasını alacaktır. Fakat iki kız kardeş varsa, ikisi [birlikte] onun terekesinin üçte-ikisine sahip olacaklar; ve eğer erkek kardeşler ve kız kardeşler (184) varsa, erkek iki kadının payı kadar alacak."Allah [bütün bunları] size açıklar ki sapıklığa düşmeyesiniz; Allah her şeyi bilir.

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14
YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

35. Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun temsili şudur: Duvarda bir hücre; içinde bir kandil, kandil de bir cam fânûs içinde. Fânûs sanki inci gibi parlayan bir yıldız. Mübarek bir ağaçtan, ne doğuya, ne de batıya ait olan zeytin ağacından tutuşturulur. Bu ağacın yağı, ateş dokunmasa bile, neredeyse aydınlatacak (kadar berrak) tır. Nur üstüne nur. Allah dilediği kimseyi nuruna iletir. Allah insanlar için misaller verir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

36,37. Allah'ın, yüceltilmesine ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde hiçbir ticaretin ve hiçbir alış verişin kendilerini, Allah'ı anmaktan, namazı kılmaktan, zekatı vermekten alıkoymadığı birtakım adamlar buralarda sabah akşam O'nu tesbih ederler. Onlar, kalplerin ve gözlerin dikilip kalacağı bir günden korkarlar.

38. (Bütün bunları) Allah, kendilerini yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandırsın ve lütfundan onlara daha da fazlasını versin diye (yaparlar). Allah dilediğini hesapsız olarak rızıklandırır.

39. İnkâr edenlere gelince; onların amelleri ıssız bir çöldeki serap gibidir. Susamış kimse onu su sanır. Yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz. (Tıpkı bunun gibi kâfir de hesap günü amellerinden bir şey bulamaz). Ancak Allah'ı yanında bulur da Allah onun hesabını tastamam görür. Allah hesabı çabuk görendir.

40. Yahut (inkarcıların küfür içindeki halleri) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. (Bir deniz ki) onu dalga üstüne dalga kaplıyor, üstünde de bulutlar var. Karanlıklar üstüne karanlıklar. İnsan elini çıkarsa neredeyse onu bile göremez. Kime Allah nur vermezse, onun için nur diye bir şey yoktur.

41. Göklerde ve yeryüzünde bulunan kimselerle, sıra sıra (kanat çırparak uçan) kuşların Allah'ı tespih ettiğini görmez misin? Her biri duasını ve tesbihini kesin olarak bilmektedir. Allah onların yapmakta olduğu şeyleri hakkıyla bilendir.

42. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş de ancak Allah'adır.

43. Görmez misin ki Allah, bulutları sevk eder. Sonra, onları kaynaştırıp üst üste yığar. Nihayet yağmurun, onların arasından yağdığını görürsün. O, gökten, oradaki dağ (gibi bulut)lardan dolu indirir de onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de geri çevirir. Bu bulutların şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alacak.

44. Allah, geceyi ve gündüzü döndürüp duruyor. Şüphesiz bunda basiret sahibi olanlar için bir ibret vardır.

57. İnkâr edenlerin (Allah'ı) yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanma! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varış yeridir o!

58. Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunanlar (köleleriniz) ve sizden henüz büluğ çağına

35. Allah göklerin ve yerin nûrudur. O'nun nûru içinde kandil bulunan bir oyuk(tan yayılan ışığa) benzer. (50) O kandil ki sırça fânûs içindedir; o fânûs ki, inci (gibi parıldayan) bir yıldızdır sanki! (51) Ve o kandilin yakıtı, ne doğuda ne de batıda eşine rastlanmayan mübarek bir zeytin ağacından alınmaktadır. (52) Ve o ağacın yağı [öyle arı-duru, öyle parlak ki] neredeyse ateş değmeden de ışık verecek: Nûr üstüne nûr! (53) Allah, [erişmek isteyeni] nûruna eriştirir; (54) işte [bunun içindir ki] Allah insanlara örnekler vermektedir; (55) çünkü her şeyi bütün boyutlarıyla [yalnızca] Allah bilir.

36. İÇLERİNDE [yalnız] kendi ismi anılsın diye Allah'ın yükseltilmelerine izin verdiği evlerde (56) O'nun kudret ve yüceliğini sabah akşam dile getiren [öyle]

37. kimseler [vardır ki,] bunları ne ticaret ne de kazanma hırsı (57) Allah'ı anmaktan, salâtta devamlı ve duyarlı olmaktan, arınmak için verilmesi gerekeni vermekten (58) alıkoyabilir; böyleleri kalplerin ve gözlerin dehşetle döneceği Gün'den korkarlar;

38. [Ve ancak böyleleri] Allah['ın kendilerini] y ettiklerinin en iyisi, en güzeliyle ödüllendire ve onlara, lütuf ve cömertliğinden, [hak ettiklerinden de] fazlasını vereceğini [umabilirler]; çünkü dilediğine hesapsız rızık bahşeden (yalnızca) Allah'tır.

39. Fakat hakkı inkara şartlanmış olanlara ge onların yapıp-ettikleri çölde (görülen) serap gibidir; susayan kişi su(yu gördüğünü) sanır; ama (gördüğü şeye) yaklaşınca orada hiçbir şey bulamaz; (59) bunun yerine, yanında [her zaman] Allah'ı[n hâzır ve nâzır olduğunu] ve sonunda hesabını eksiksiz göreceğini fark eder; çünkü Allah hesapta çok (dakik ve) hızlıdır!

40. Yahut [onların yapıp-ettikleri (60)] engin bir denizin kopkoyu karanlıkları gibidir; (öyle bir deniz ki) üst üste kopan dalgalar ve tepedeki [kara] bulutlar o karanlığı daha da arttırıyor: kat kat, üst üste karanlıklar..! (61) (öyle ki,) insan, çıkarıp (baksa), neredeyse kendi elini dahi göremez; öyle ya, Allah'ın aydınlatmadığı kimse için ışık (bulma umudu) yoktur!

41. GÖKLERDE ve yerde var olan bütün yaratıkların, kanatlarını yayarak (62) uçan kuşların, [hepsinin] Allah'ın sınırsız kudret ve yüceliğini dile getirdiklerini görmüyor musun? Gerçek şu ki, Allah'a nasıl yönelip niyaz edeceklerini, O'nun yüceliğini nasıl dile getireceklerini [bunların] hepsi bilmektedirler; ve Allah da onların edip-eylediği her şeyi tam olarak bilmektedir;

42. Çünkü, göklerin ve yerin egemenliği Allah'a aittir ve bütün yollar Allah'a varmaktadır.

43. Görmüyor musun, bulutları sürükleyen, sonra onları birbiri üzerine yığan ve derken senin onların

ermemiş olanlar, günde üç defa; sabah namazından önce, öğleyin elbiselerinizi çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza girecekleri zaman) sizden izin istesinler. Bu üç vakit sizin soyunup dökündüğünüz vakitlerdir. Bu vakitlerin dışında (izinsiz girme konusunda) ne size, ne onlara bir günah vardır. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. Allah, âyetlerini size işte böylece açıklar. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

59. Çocuklarınız erginlik çağına geldiklerinde, kendilerinden öncekilerinizin istedikleri gibi izin istesinler. İşte Allah âyetlerini size böyle açıklar. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60. Artık evlenme ümidi beslemeyen, hayızdan ve doğumdan kesilmiş yaşlı kadınların zinetlerini göstermeksizin dış elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama yine sakınmaları onlar için daha hayırlıdır. Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

61. Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur. Kendi evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarlarına sahip olduğunuz evlerde ya da dostlarınızın evlerinde yemek yemenizde de bir sakınca yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı olarak yemek yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman birbirinize, Allah katından mübarek ve hoş bir esenlik dileği olarak, selam verin. İşte Allah, düşünesiniz diye âyetleri size böyle açıklar.

62. Mü'minler ancak Allah'a ve peygamberine inanan, onunla beraber toplumu ilgilendiren bir iş üzerindeyken ondan izin almadan çekip gitmeyen kimselerdir. O halde bazı işlerini görmek için senden izin isterlerse, içlerinden dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

63. (Ey inananlar!) Peygamberin (sizi) çağırmasını aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. İçinizden biribirini siper ederek sıvışıp gidenleri Allah gerçekten bilir. Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64. Bilmiş olun ki şüphesiz göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. O, içinde bulunduğunuz durumu gerçekten bilir. Allah'a döndürülecekleri ve yaptıklarını Allah'ın onlara haber vereceği günü hatırla. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

bağrından boşaldığını gördüğün yağmuru yağdıran Allah'tır.Ve gökten doluyla yüklü [bulut] dağları indiriveren ve onların şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırır[ken] dilediği kimseyi doluya uğratan, dilediği kimseden de onu uzak tutan Allah'tır!

44. Geceyle gündüze yer değiştiren Allah'tır; ve bunda da görmesini bilenler için, şüphesiz, (çıkarılacak) bir ders vardır!

57. [Ve] hakkı inkara şartlanmış olan kimseler de [hak ettikleri cezayı] bu dünyada [bulmasalar bile, nihaî yargıdan] kaçabileceklerini zannetmesinler: (76) Çünkü onların [öte dünyada] varacakları yer ateştir; gerçekten de, varılacak ne kötü bir sondur bu!

58. SİZ EY imana erişenler! (77) Meşru şekilde sahip olduğunuz kimseler, (78) içinizden henüz ergenlik çağına varmamış olanlar, (79) günün şu üç vaktinde, sabah namazından önce, gün ortasında soyunup dinlenmeye çekildiğiniz zaman ve yatsı namazından sonra (80) yanınıza girmeden önce sizden izin istesinler; bu üç vakit mahremiyetinizin korunmasız olabileceği vakitlerdir. (81) Bu vakitlerin dışında birbirinizin yanına girip çıkmanızda sizin için de, onlar için de bir sak... yoktur.Allah mesajlarını size işte böyle açıklamaktadır: Çünkü Allah doğru hüküm ve hikmetle buyuran mutlak ve sınırsız bilgi Sa...

59. Aranızdaki çocuklar ergenlik çağına girdi... zaman da, öteki yetişkinlerin yaptığı gibi, (8... [evinize yahut belirtilen vakitlerde odanıza girmek istediklerinde, her defasında] sizden izin istesinler.Allah mesajlarını size işte böyle açıklamaktadır; çünkü O doğru hüküm ve hikmetle buyuran mutlak ve sınırsız bilgi Sahibidir!

60. VE (83) [BİLİNKİ] artık cinsî arzu duymayacak kadar (84) kocamış kadınların, cazibe ve güzelliklerini açığa vurmak niyeti taşımaksızın [dış] giysilerini çıkarmalarında bir sakınca yoktur. Ama böylelerinin bile sakınmaları kendileri için daha hayırlı olur. Allah, mutlak ve sınırsız bilgi sahibi olarak, her şeyi işitmektedir.

61. [EY MÜMİNLER, hepiniz birbirinizle kardeşsiniz; (85) bunun içindir ki] kör için [sıhhatli olan kSimselerden yardım kabul etmekte] bir sakınca yoktur; topal için bir sakınca yoktur; hasta için bir sakınca yoktur; sizin için de, [çocuklarınızın] evlerinde, (86) yahut babalarınızın evlerinde, yahut analarınızın evlerinde, yahut karındaşlarınızın evlerinde, yahut bacılarınızın evlerinde, yahut amcalarınızın evlerinde, yahut halalarınızın evlerinde, yahut dayılarınızın evlerinde, yahut teyzelerinizin evlerinde yahut anahtarı size emanet edilmiş olan (87) [evlerde], yahut bir arkadaşınızın [evinde] yiyip içmenizde bir sakınca yoktur. Bir arada yahut ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. Ama bu evlerden [herhangi birine] her girdiğinizde Allah

katından bolluk, bereket ve esenlik dileyerek birbirinize mutlaka selâm verin.Allah mesajlarını size işte böyle açıklıyor ki, belki aklınızı kullanmayı [öğrenirsiniz].

62. [GERÇEK] MÜMİNLER öyle kimselerdir ki Allah'a ve O'nun Rasûlü'ne yürekten inanırlar ve o'nunla bütün cemaati ilgilendiren bir mesele (88) için bir araya geldiklerinde [hangi karara varılacak olursa olsun] o'nun iznini almadıkça (89) ayrılmazlar.Gerçekten de, senden izin al[madıkça karara bağlanan eylemden geri durmay]anlar, işte Allah'a ve O'nun Rasûlü'ne [yürekten] inananlar böyleleridir!Bunun içindir ki, onlar kendi bazı özel işleri için senden izin istedikleri zaman, uygun gördüğün kimselere bu izni ver; (90) ve Allah'tan onlar için bağışlanma dile; çünkü Allah, şüphesiz, çok acıyan esirgeyen gerçek bağışlayıcıdır! (91)

63. RASÛL'ÜN size yaptığı çağrıyı birbirinize yaptığınız çağrı[lar]la bir tutmayın sakın; (92) gerçek şu ki, Allah, hissettirmeden aranızdan sıyrılmak isteyenleri biliyor; öyleyse, O'nun buyruğuna karşı gelmek isteyenler, başlarına [bu dünyada] bir belanın, bir güçlüğün ya da [öte dünyada] can yakıcı bir azabın gelmesinden korksunlar!

64. Unutmayın, göklerde ve yerde var olan h Allah'a aittir; (ve dolayısıyla) sizin içinde bulunduğunuz durumu ve güttüğünüz ama iyi bilmektedir O! (93) Ve [yaşayan herkes] b O'na geri dönecek; ve o zaman O, [hayattay yapıp-ettikleri her şeyi kendilerine haber verecek; çünkü, Allah her şeyi bütün gerçeğiyle bilir.

214
Getir
DUR
-
+
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

15. Ey kitap ehli! Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir. O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor, birçoğunu da affediyor. İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir.

16. Allah onunla rızası peşinde olanları selamet yollarına iletir ve onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.

17. Andolsun, "Allah, Meryemoğlu Mesih'dir", diyenler kesinlikle kâfir oldular. De ki: "Şâyet Allah, Meryemoğlu Mesih'i, onun anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmek istese, Allah'a karşı kim ne yapabilir? Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunan her şeyin hükümranlığı Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."

18. (Bir de) yahudiler ve hıristiyanlar, "Biz Allah'ın oğulları ve sevgili kullarıyız"dediler. De ki: "Öyleyse (Allah) size neden günahlarınız sebebiyle azap ediyor? Hayır, siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz."(Allah) dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve bunların arasında

209. Maide. (15-22,45-55) 23. YIL.

15. Ey Kitâb-ı Mukaddes'in izleyicileri! Şimdi size, [kendi kendinizden] gizlediğiniz Kitab'ın birçoğunu açıklamak (28) ve bir kısmını da bağışlamak amacıyla Elçimiz gelmiştir. Şimdi Allah'tan size bir ışık ve apaçık bir ilahî kelâm ulaşmıştır,

16. ki onunla Allah, kendi rızasını arayan herkese kurtuluşa götüren yolları (29) gösterir, rahmetiyle onları karanlığın derinliklerinden aydınlığa çıkarır ve dosdoğru bir yola yöneltir.

17. "Allah, Meryem'in oğlu Mesih'tir!" diyenler hakikati inkar ederler. De ki: "Eğer Meryem oğlu İsa'yı ve o'nun annesini ve yeryüzündeki herkesi onların tümünü helak etmek isteseydi kim Allah'a mani olabilirdi? Zira, göklerin ve yerin ve onlar arasında bulunan her şeyin hükümranlığı Allah'a aittir; O dilediğini yaratır: ve Allah dilediğini yapmaya kâdirdir!"

18. [Hem] Yahudiler ve [hem de] Hristiyanlar, "Biz Allah'ın çocuklarıyız, (30) ve O'nun sevgili kulları!" derler. De ki: "Öyleyse, Allah, neden günahlarınızdan dolayı size azap çektirsin? Hayır, siz O'nun yarattığı insanlardan başka bir şey değilsiniz! O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap

bulunanların da hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş de ancak onadır.

19. Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada "Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi, ne de bir uyarıcı"demeyesiniz diye, işte size (hakikatı) açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi. (Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

20. Hani Mûsâ kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani içinizden peygamberler çıkarmıştı. Sizi hükümdarlar kılmıştır ve (diğer) toplumlardan hiçbirine vermediğini size vermişti."

21. "Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz."

22. Dediler ki: "Ey Mûsâ! O (dediğin) topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de gireriz."

45. Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

46. O peygamberlerin izleri üzere Meryemoğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil'i verdik.

47. İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir.

48. (Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp ta onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir.

49. Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.

50. Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?

çektirir: Zira göklerde ve yerde ve ikisi arasında bulunan her şey üzerindeki hükümranlık Allah'a aittir ve bütün yolculuklar O'nda nihayet bulur."

19. Ey Kitâb-ı Mukaddes'in izleyicileri! Hiçbir peygamberin gelmediği uzun bir aradan sonra, size [hakikati] bildiren bu Elçimiz gönderildi ki "Bize ne bir müjdeci, ne de uyarıcı gelmedi" demeyesiniz: işte size bir müjdeci ve uyarıcı geldi, çünkü Allah dilediğini yapmaya kâdirdir.

20. BİR ZAMAN Musa, halkına (31) : "Ey halkım!" demişti, "Allah'ın size bahşettiği nimetleri hatırlayın ki O, aranızdan peygamberler çıkarmış, sizi kendi-kendinizin efendisi yapmış (32) ve dünyada başka hiç kimseye göstermediği [lütfu]nu size göstermişti.

21. Ey halkım! Allah'ın size vaad ettiği kutsal topraklara girin: ama [inancınızdan] vazgeçmeyin, yoksa kaybedenlerden olursunuz!"

22. Onlar, "Ey Musa!" diye seslendiler, "Unutma ki o topraklarda (33) zorba bir halk yaşıyor, ve onlar uzaklaşmadıkça biz kesinlikle oraya girmeyeceğiz; ama eğer oradan uzaklaşırlarsa o zaman gireriz".

45. Ve onlar için [Tevrat'ta] hükmettik: cana can, göze göz, dişe diş, kulağa kulak, buruna burun, yaralamalarda [benzer] bir karşılık; (61) ama kim hayır için ondan vazgeçerse, bu geçmiş günahlarının bir kısmına kefaret olacaktır. (62) Allah'ın vahyettiğine göre hüküm vermeyenler, işte onlar zalimlerdir!

46. Biz, Meryem oğlu İsa'yı, o [geçmiş peygamber]lerin izleri üzerinde Tevrat'tan (o güne) kalanın (63) doğruluğunu tasdik edici olarak gönderdik. Biz, o'na, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlara bir rehber ve bir öğüt olarak Tevrat'tan (o güne) kalanı tasdik eden, içinde rehberlik ve aydınlık bulunan İncil'i verdik.

47. O halde İncil'e uyanlar, Allah'ın onunla vahyettikleri doğrultusunda hüküm versinler: Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlardır gerçek fasıklar!

48. Ve sana, [ey Peygamber], hakikati ortaya koyan bu ilahî kelâmı, geçmiş vahiylerden bu/güne kalanı tasdik edici ve içinde hangi doğruların bulunduğunu belirleyici (64) olarak indirdik. Öyleyse, [ey Peygamber,] geçmiş vahyin izleyicileri arasında Allah'ın indirdiklerine uygun olarak hüküm ver, (65) ve sana gelmiş olan hakikati terk ederek onların mesnedsiz görüşlerine uyma. Biz, her biriniz için [farklı] bir sistem ve [farklı] bir hayat tarzı belirledik. (66) Eğer Allah dileseydi, hepinizi bir tek topluluk yapardı: ama indirdikleri aracılığıyla sizi sınamak için [başka türlü diledi]. (67) O halde hayırlı işlerde yarışın! Hepinizin dönüşü Allah'adır; o zaman Allah, ayrılığa düştüğünüz şeyleri size gösterecektir. (68)

49. O halde, geçmiş vahyin mensupları arasında (69) Allah'ın indirdiğine göre hükmet ve onların

51. Ey inananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğruya iletmez.

52. İşte kalplerinde bir hastalık (nifak) bulunanların, "Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz"diyerek onların arasında koşup durduklarını görürsün. Ama Allah yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri şeye (nifaka) pişman olurlar.

53. (O zaman) iman edenler derler ki: "Sizinle beraber olduklarına dair var güçleriyle Allah'a yemin edenler şunlar mı?"Bunların çabaları boşa çıkmıştır. Böylece ziyan edenler olmuşlardır.

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah'tır, Resûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren mü'minlerdir.

mesnedsiz görüşlerine uyma; ve onlardan sakın ki Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni uzaklaştıramasınlar. Eğer onlar [Allah'ın buyruklarından] yüz çevirirlerse, bil ki bir kısım günahlarından dolayı onları [böylece] cezalandırmak, Allah'ın iradesi gereğidir: (70) Unutma ki insanların çoğu gerçekten sapkındır.

50. Yoksa onlar, cahiliyye kanunu [ile yönetilmek] mi istiyorlar? (71) Halbuki, kalben mutmain olan insanlar için Allah'tan daha iyi kanun-koyucu olabilir mi?

51. SİZ EY imana ermiş olanlar! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin: Onlar yalnızca birbirlerinin dostlarıdır. (72) Ve hanginiz onları dost edinirse kesinlikle onlardan olur: Bilin ki Allah böyle zalimlere (73) doğru yolu göstermez!

52. Ve kalplerinde hastalık olanların, [kendi kendilerine] "Şansımızın kötü gitmesinden korkuyoruz!" diyerek onların işine yarayan bir tavır sergilemekte yarıştıklarını (74) görebilirsin. A-ma Allah, [müminler için] büyük bir başarı takdir ettiğinde yahut kendi planının (75) [başka] bir tezahürünü gerçekleştirdiğinde o [kararsız]lar, kendi içlerinde gizlice barındırdıkları düşüncelerden dolayı vicdan azabı duymaya başlarlar.

53. Oysa imana erenler, [birbirlerine], "Sizinle birlikte olacaklarına dair kararlı şekilde Allah yemin edenler bu kişiler midir? Onların büt yaptıkları boşa gitmiştir, çünkü onlar ziyanc derler.

54. Siz ey imana ermiş olanlar! Eğer imanınızı kaybederseniz, (76) Allah, zaman içinde [sizin yerinize] O'nun sevdiği ve O'nu seven insanlar geçirecektir; müminlere karşı alçak gönüllü, hakikati inkar edenlere karşı onurlu; Allah yolunda üstün çaba gösteren ve kendilerini kınayabilecek kimselerin kınamasından korkmayan [insanlar]: Bu, Allah'ın dilediğine bağışladığı lütfudur. Allah (lütfunda) sınırsızdır ve her şeyi bilendir.

55. Unutmayın ki sizin yardımcılarınız sadece Allah ve Elçi'si ve imana erenler olacaktır; (yani) namazlarında devamlı ve dikkatli olanlar, arındırıcı [malî] yükümlülüklerini yerine getirenler ve [Allah'ın karşısında] boyun eğenler:

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

256. Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

257. Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kafirlerin velileri ise tâğuttur. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar.

210. Bakara. (256-262) 23. YIL.

256. DİNDE zorlama yoktur. (249) Artık doğru ile yanlış, birbirinden ayrılmıştır: O halde, şeytanî güçlere ve düzenlere (250) (uymayı) reddedenler ve Allah'a inananlar, hiçbir zaman kopmayacak en sağlam mesnede tutunmuşlardır: Zira Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

257. Allah inanç sahiplerine yakındır, onları koyu karanlıktan aydınlığa çıkarır; oysa hakikati inkara şartlanmış olanlara yakınlık gösterenler onları aydınlıktan çıkarıp derin karanlığa iten şeytanî

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, "Benim Rabbim diriltir, öldürür."demiş; o da, "Ben de diriltir, öldürürüm"demişti. (Bunun üzerine) İbrahim, "Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir"deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259. Yahut altı üstüne gelmiş (ıpıssız duran) bir şehre uğrayan kimseyi görmedin mi? O, "Allah, burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek (acaba)?"demişti. Bunun üzerine, Allah onu öldürüp yüzyıl ölü bıraktı, sonra diriltti ve ona sordu: "Ne kadar (ölü) kaldın?"O, "Bir gün veya bir günden daha az kaldım"diye cevap verdi. Allah şöyle dedi: "Hayır, yüz sene kaldın. Böyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! (Böyle yapmamız) seni insanlara ibret belgesi kılmamız içindir. (Eşeğin) kemikler(in)e de bak, nasıl onları bir araya getiriyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?"Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca, şöyle dedi: "Şimdi, biliyorum ki; şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."

260. Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster"demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?"deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için"demişti. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohum gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayan, sonra da harcadıklarının peşinden (bunları) başa kakmayan ve gönül incitmeyenlerin, Rab'leri katında mükafatları vardır. Onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.

güçlerdir: İçinde yaşayıp kalmak üzere ateşe mahkum olanlar da işte böyleleridir.

258. SIRF Allah kendisine hükümdarlık bağışladığı için İbrahim ile Rabbi hakkında münakaşa eden o [hükümdar]dan haberin yok mu? Hani İbrahim: "Rabbim hayat veren ve ölüm dağıtandır!" demişti.Hükümdar cevap vermişti: "Ben [de] hayat verir ve ölüm dağıtırım!" İbrahim: "Allah güneşi doğudan doğdurur; öyleyse sen de batıdan doğdur!" demişti. Bunun üzerine, hakikati inkara şartlanmış olan o kişi hayretler içinde kaldı: Allah [bile bile] zulüm işleyen (251) toplumu hidayete erdirmez.

259. Yoksa [ey insanoğlu, sen,] halkının terk ettiği, çatıları yıkılıp harap olmuş (virane) bir kasabadan geçen [ve]: "Allah bütün bunları öldükten sonra nasıl diriltebilirmiş?" (252) diyen o kişi [ile aynı fikirde] misin? (253)Bunun üzerine Allah, onu yüzyıl süre ile ölü bırakmış ve sonra tekrar hayata döndürerek sormuştu: "Bu halde ne kadar kaldın?"O da: "Bu halde bir gün veya bir günden biraz daha az bir süre kaldım" diye cevap vermişti. [Allah]: "Hayır" dedi, "bu halde bir yüzyıl kaldın! Yiyeceğine ve içeceğine bak -geçen yıllar onla bozmamış- ve eşeğine bak! (254) [Biz bütün bunları] insanlara bir ibret olman için [yapt Birde şu [insanların ve hayvanların] kemikle bak -onları nasıl birleştirip et ile örttüğümüz düşün!" (255) [Bütün bunlar] ona açıklanınc [Şimdi] öğrendim ki" dedi, "Allah her şeye kâdirdir!"

214

Getir

DUR

- +

fontsize: 14

260. Hani İbrahim, "Ey Rabbim! Ölüye nasıl hayat verdiğini bana göster!" demişti.O da, "Yoksa inancın yok mu?" diye sormuştu. [İbrahim] cevap vermişti: "Hayır, ama [görmeme izin ver] ki kalbim tamamen mutmain olsun.""Öyleyse" demişti Allah, "Dört kuş al ve onlara sana itaat etmeyi öğret; (256) sonra onları (etrafındaki) her tepeye ayrı ayrı sal; sonra da çağır: uçarak sana gelecekler. Bil ki Allah her şeye kâdirdir, hikmet sahibidir." (257)

261. ALLAH yolunda mallarını harcayanların durumu, kendisinden yedi başak çıkan ve her başakta yüz tane bulunan bir buğday tohumuna benzer: Allah dilediğine kat kat verir; ve Allah her şeyi kuşatan, her şeyi bilendir.

262. Allah yolunda mallarını harcayan ve sonra iyiliklerini başa kakıp [muhtaç kişinin duygularını] inciterek [bu] harcamalarının değerini düşürmeyenler (258) mükafatlarını Rableri katında bulacaklar; onlar için artık ne korku vardır, ne de üzüntü.

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

284. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de Allah sizi, onunla sorguya çeker de dilediğini bağışlar,

211. Bakara. (284-286) 24. YIL.

284. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'a aittir. Aklınızdan geçeni açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onun için hesaba çekecektir; ve sonra O,

dilediğine azap eder. Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

285. Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: "Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz."Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır."

286. Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): "Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

istediğini affedecek, istediğini cezalandıracaktır: Zira Allah her şeye kâdirdir.

285. ELÇİ ve o'nunla birlikte olan müminler, Rabbi tarafından o'na indirilene inanırlar: Hepsi, Allah'a, meleklerine, vahiylerine ve elçilerine inanırlar; O'nun elçilerinden hiç biri arasında ayrım yapmazlar (277) ve: "İşittik ve itaat ettik. Bize mağfiret et ey Rabbimiz, zira bütün yolculukların varış yeri Sensin!" derler.

286. "Allah hiç kimseye taşıyabileceğinden daha fazlasını yüklemez: kişinin yaptığı her iyilik kendi lehinedir, her kötülük de kendi aleyhine." "Ey Rabbimiz! Unutur veya bilmeden hata yaparsak bizi sorgulama!" "Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yükler yükleme! (278) Ey Rabbimiz! Güç yetiremeyeceğimiz yükleri bize taşıtma!" "Ve günahlarımızı affet, bizi bağışla ve rahmetini yağdır üstümüze! Sen Yüce Mevlâmızsın, hakikati inkar eden topluma karşı bize yardım et!"

212. Ahzab. (53-55) 24. YIL.

53. Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin (vakitli vakitsiz) Peygamber'in evlerine girmeyin, çağrıldığınız zaman girin. Yemeği yiyince de hemen dağılın. Sohbet için beklemeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamber'i rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamberin hanımlarından bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Böyle davranmanız hem sizin kalpleriniz ,hem de onların kalpleri için daha temizdir. Allah'ın Resûlüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden sonra hanımlarını nikahlamanız ebediyyen söz konusu olamaz. Çünkü bu Allah katında büyük bir günahtır.

54. Siz bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de, biliniz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

55. Peygamberin hanımlarına, babalarından, oğullarından, erkek kardeşlerinden, erkek kardeşlerinin oğullarından, kız kardeşlerinin oğullarından, mümin kadınlardan ve sahip oldukları cariyelerden ötürü bir günah yoktur. Ey Peygamber hanımları! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla şahittir.

212. Ahzab. (53-55) 24. YIL.

53. SİZ EY imana ermiş olanlar! İzin verilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin; ve yemek iç [davet edildiğiniz zaman erkenden] gidip hazırlanmasını beklemeye kalkışmayın: çağrıldığınızda [en uygun zamanda] girin; ye yiyince hemen ayrılın, lafa dalmayın: bu dur Peygamberi üzebilir, ama sizden [gitmenizi istemeye de] çekinebilir: fakat Allah doğru[y öğretmek]ten çekinmez. (68) [Peygamber'in eşlerine gelince,] onlardan bir şey isteyeceğiniz vakit perde (69) arkasından isteyin: bu hem sizin kalplerinizin, hem de onlarınkinin temizliğini pekiştirir. Ayrıca sizin Allah'ın Elçisi'ni üzmeniz ve o'nun vefatından sonra eşlerini nikahlamanız (70) caiz değildir: doğrusu bu, Allah nazarında büyük bir günahtır.

54. Bir şeyi açıktan da, gizli de yapsanız, [unutmayın ki,] Allah her şeyi hakkıyla bilir.

55. [Fakat] onların (71) babalarına, oğullarına, kardeşlerine, erkek kardeşlerinin veya kız kardeşlerinin oğullarına, kadın hizmetçilerine yahut sağ ellerinin sahip olduğu [kadın köleleri]ne [serbestçe görünmelerinde] bir mahzur yoktur. Ama [ey Peygamber eşleri, (72) her zaman] Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun; şüphesiz Allah, her şeye şahittir.

213. Maide. (1-9) 24. YIL.

1. Ey iman edenler! Akitlerinizi yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helâl saymamanız kaydıyla, okunacak (bildirilecek) olanlardan başka hayvanlar, size helal kılındı. Şüphesiz Allah istediği hükmü verir.

2. Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu din) nişanelerine, haram aya, hac kurbanına, (bu kurbanlıklara takılı) gerdanlıklara ve de

213. Maide. (1-9) 24. YIL.

1. SİZ EY imana ermiş olanlar! Andlaşmalarınıza sadık olun! (1) [Bundan sonra] belirtilecek olanlar dışında (2) ot ile Eldeki bütün deliller bu surenin, Hz. Peygamber'e vahyedilmiş olan Kur'an'ın son bölümlerinden biri olduğunu göstermektedir. Bu konudaki görüş birliği, surenin, H. 10. yılda, Hz. Peygamber'in Vedâ Haccı sırasında nazil olduğu şeklindedir. Surenin adı, Hz. İsa'nın havarileri

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

YIL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

Rab'lerinden bol nimet ve hoşnutluk isteyerek Kâ'be'ye gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda (isterseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydular diye bir takımlarına beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3. Ölmüş hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, (henüz canı çıkmamış iken) kestikleriniz hariç; boğulmuş, darbe sonucu ölmüş, yüksekten düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış hayvanlar ile dikili taşlar üzerinde boğazlanan hayvanlar, bir de fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. İşte bütün bunlar fısk (Allah'a itaatten kopmak)tır. Bugün kafirler dininizden (onu yok etmekten) ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim. Kim şiddetli açlık durumunda zorda kalır, günaha meyletmeksizin (haram etlerden) yerse şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

4. (Ey Muhammed!) Sana, kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Size temiz ve hoş olan şeyler, bir de Allah'ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız avcı hayvanların tuttuğu (avlar) helâl kılındı. Onların sizin için tuttuklarından yiyin. Onu (av için) salarken üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah hesabı çabuk görendir.

5. Bu gün size temiz ve hoş şeyler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir. Mü'min kadınlardan iffetli olanlarla, daha önce kendilerine kitap verilenlerden olan iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz kaydıyla; evlenmek, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helâldir. Her kim de inanılması gerekenleri inkar ederse bütün işlediği boşa gider. Ahirette de o, ziyana uğrayanlardandır.

6. Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi ve -başlarınıza mesh edip- her iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz iyice yıkanarak temizlenin. Hasta olursanız veya seferde bulunursanız veya biriniz abdest bozmaktan (def-i hacetten) gelir veya kadınlara dokunur (cinsel ilişkide bulunur) da su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprağa yönelin. Onunla yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin (Teyemmüm edin). Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Fakat o sizi tertemiz yapmak ve

tarafından talep edilen "gök sofrası"ndan (ayet 112) ve Hz. İsa'nın bununla ilgili duasından (ayet 114) alınmıştır. Sure, müminlere sosyal ve manevî sorumluluklarını yerine getirmeleri çağrısı ile başlar ve insanın "göklerin, yerin ve onların arasındaki her şeyin hükümranlığı"na sahip bulunan Allah'a kesin bağımlılığını hatırlatarak sona erer. Hz. Peygamber'e bahşedilen son vahiylerden biri olarak sure, dinî vecibeler ve muhtelif sosyal yükümlülükler ile ilgili bir demet sunar: Ama aynı zamanda, Kur'an izleyicilerini, ilahî buyrukların alanını sübjektif kıyas yoluyla genişletmemeleri için uyarır (ayet 101). Çünkü böyle bir tavır, onların Allah'ın Şeriatı'na göre davranmalarını güçleştirebilir ve sonuçta vahyin doğruluğunu inkar etmelerine yol açabilir (ayet 102). Onlar, ayrıca, Yahudileri ve Hristiyanları kelimenin ahlakî anlamıyla "dost" edinmemeleri konusunda uyarılmışlardır: Bu, İslamî prensipleri terk ederek onların hayat tarzlarını ve sosyal kavramlarını taklit etmemeleri demektir (ayet 51 vd.). Bu sonuncu uyarı, bu surede sıkça vurgulanan, hem Yahudilerin hem de Hristiyanların peygamberleri tarafından kendilerine iletilen hakikatleri terk ettikleri v çarpıttıkları, böylece Kitâb-ı Mukaddes'in, a mesajı ile artık bir ilgilerinin kalmadığı (ayet gerçeğinin bir sonucudur. Özellikle Yahudiler, " [kalben] kör ve sağır" olmalarından dolayı (a 70-71 ve diğerleri), Hristiyanlar ise Hz. İsa'n kaynaklı öğretisine açıkça ters düşerek o'nu tanrılaştırdıkları için sorumlu tutulmuşlardır (ayetler 72-77 ve 116-118). Kur'an, 48. ayette, muhtelif dinî toplulukları kasdederek şöyle buyurur: "Her biriniz için [farklı] bir sistem ve [farklı] bir hayat tarzı belirledik ... O halde hayırlı işlerde birbirinizle yarışın!" Ve bir kez daha bütün müminlere -hangi kanaatte olurlarsa olsunlar- şu teminat verilmiştir: "Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıp, doğru ve yararlı fiillerde bulunanlar -ne korkacak ne de üzüleceklerdir" (ayet 69). Bütün surenin en çarpıcı ifadesi, vefatından kısa bir süre önce Hz. Peygamber'e indirilmiş olan 3. ayettedir: "Bugün dininizi sizin için kemale erdirdim, nimetlerimin tamamını size bahşettim ve Bana teslimiyeti (islâm) sizin dininiz olarak belirledim." beslenen hayvanlar[ın eti] sizin için helaldir: ancak ihramda iken avlanmanıza izin verilmemiştir. Bilin ki Allah, iradesinin gereğin (3) emreder.

2. Siz ey imana ermiş olanlar! Allah'ın koyduğu sembollere ve kutsal [Hac] ayına ve süslenmiş kurbanlıklara (4) ve Rablerinin lütuf ve rızasını isteyerek Beytu'l-Harâm'a koşanlara karşı saygısızlıkta bulunmayın; [ancak] hac göreviniz bittikten sonra (5) serbestçe avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Harâm'dan alıkoyanlara karşı öfkeniz, saldırganlık yapmanıza yol açmasın: (6) erdemi ve ilahî sorumluluk bilincini geliştirmede birbirinizle

214
Getir
DUR
- +
fontsize: 14

üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki şükredesiniz.

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "işittik, itaat ettik"dediğinizde ona verdiğiniz ve sizi kendisiyle bağladığı sağlam sözü hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

8. Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin. Adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9. Allah, iman edip salih ameller işleyenler hakkında, "Onlar için bir bağışlama ve büyük bir mükafat vardır"diye vaatte bulunmuştur.

yardımlaşın, kötülüğü ve düşmanlığı artırmada değil; Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: Ve unutmayın ki Allah'ın intikamı çetindir!

3. ÖLÜ ETİ, kan ve domuz eti ve üstünde Allah'tan başkasının adının anıldığı (7) hayvanlar ve boğulan, dövülerek öldürülen veya düşerek ölen veya derisi yüzülerek öldürülen veya vahşî bir hayvan tarafından parçalanan hayvanlar, canlı iken [bizzat] kestikleriniz hariç, size yasaklanmıştır ve putperest sunaklarında (8) kesilenler [de yasaktır]. Kehanet yoluyla gelecekte sizi neyin beklediğini öğrenmeye çalışmanız da [yasaklanmıştır]: (9) Bu günahkarca bir davranıştır. Bugün hakikati inkara şartlanmış olanlar, sizin dininiz[i terk edeceğiniz]den artık ümitlerini tamamen kestiler: Öyleyse, onlardan korkmayın, yalnız Benden korkun! Bugün dininizi sizin için kemale erdirdim, nimetlerimin tamamını size bahşettim ve Bana teslimiyeti sizin dininiz olarak belirledim. (10) Günaha eğiliminden değil de hayatî bir zaruret sonucu (11) [yasak şeylere] sürüklenenlere gelince, bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır.

4. Kendilerine neyin helal kılındığını sana soracaklar. De ki: "Hayatın bütün güzel şeyle[illegible] helaldir." (12) Allah'ın size öğrettiği bilgiden [illegible] kısmını öğreterek eğittiğiniz av hayvanlarına [illegible] gelince, onların sizin için yakaladığı her şeyi [illegible] ama üstünde Allah'ın adını anın ve Allah'a k[illegible] sorumluluğunuzun bilincinde o-lun: şüphe[illegible] Allah hesap görmede hızlıdır.

5. Bugün, hayatın bütün güzel şeyleri size helal kılınmıştır. Ve daha önce kendilerine vahiy verilenlerin yiyecekleri size helaldir,(14) sizin yiyecekleriniz de onlara helaldir. Ve [bu ilahî kelâma] inananlar içindeki iffetli kadınlar ile sizden önce kendilerine vahiy verilenler arasında bulunan kadınları nikahlamanız, -onlara mehirlerini vermeniz şartıyla ve onları gayrimeşru yolla ya da gizli dost tutma yoluyla değil de meşru bir nikah ile almanız şartıyla- [size helaldir]. (15) [Allah'a] inanmayı reddedene gelince; onun bütün işleri boşa gidecek: zira o, öteki dünyada zarara uğrayanlar arasında yer alacaktır. (16)

6. SİZ EY imana ermiş olanlar! Namaz kılacağınız zaman yüzünüzü, ellerinizi ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın ve [ıslak] ellerinizi başınızın üzerine hafifçe sürün ve bileklere kadar ayaklarınızı [yıkayın]. Eğer boy abdestini gerektiren bir halde iseniz kendinizi temizleyin. (17) Ama eğer hasta iseniz yahut seyahatteyseniz yahut tabii ihtiyacınızı gidermişseniz yahut bir kadınla birlikte olmuşsanız ve su bulamıyorsanız, o zaman, temiz toprağa ellerinizi sürün ve onunla yüzünüzü ve kollarınızı hafifçe ovun. Allah sizi zora koşmak istemez; ama sizi tertemiz kılmak ve nimetlerinin tamamını size bahşetmek ister ki şükredenlerden olasınız.

7. [Daima] hatırlayın, Allah'ın size bahşettiği nimetleri ve "Duyduk ve itaat ettik!" dediğinizde Allah'a karşı altına girdiğiniz kesin taahhüdü. (18) O halde, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: şüphe yok ki Allah, [insanların] kalpler[in]de olanı kesinlikle bilir.

8. SİZ EY imana ermiş olanlar! İnsaf ile hakikate şahitlik yaparak Allah'a bağlılığınızda sıkı durun; ve herhangi bir kimseye (19) karşı nefretiniz, sizi adaletten sapma günahına itmesin. Adil olun: bu, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaya en yakın olan (davranış)tır. Ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun: şüphe yok ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, imana eren ve iyi işler yapanlara günahlarının bağışlanacağını ve büyük bir mükafatın onların olacağ[ını] vaad etmiştir: